

Giới thiệu Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert

“Bản lão nương về mặt người liền tính toán không phụ trách nhiệm sao? Người tên căn bã này!”

Sadako đứng ở ta trước mặt dùng kia trắng bệch ngón tay chọc ta đầu.

Trong lòng ngực còn ôm một cái hài tử.

Cho tới hôm nay ta đều không rõ, ta là như thế nào đem người này làm mang thai!

-----đại phân cách thuật-----

Giới thiệu nên để tên là Sadako nhưng trong truyện ta sẽ để nguyên tiếng tàu là Trình Tử .

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: VIP quyển Chương 1: Trình Tử! Xuất hiện!

Từ Ngôn đang ở do dự mà.

Do dự tiến hành khi.

Đúng lúc sinh sôi ngẩng đầu liếc mắt một cái, nhìn đến lại vẫn là trước mặt lão nhân kia nói không rõ biểu tình.

Từ Ngôn biết đó là có ý tứ gì.

Bởi vì trong tay hắn nắm chặt một trương đĩa nhạc chính là trước mặt lão nhân này.

“Tiểu tử, quyết định không?”

“Cấp cái ưu đãi đi, cụ ông.”

Thật sâu mà hô một hơi, Từ Ngôn giờ lên trong tay đĩa nhạc.

“Ta tưởng về sau ta sẽ là người lão khách hàng, cho nên vì tương lai hữu hảo hợp tác, ta cảm thấy người cần thiết ở roi chậm lại tam đồng tiền.”

Lão nhân nguyên bản như cúc hoa giống nhau khuôn mặt tươi cười, ở Từ Ngôn câu này nói về ra lúc sau lập tức động lại lên.

“Giá gốc mới năm khối.”

“Đúng vậy, sở ưu đãi là chặt chẽ bắt lấy khách hàng phương pháp chi nhất, ta tưởng. .... Điểm này, cụ ông người hẳn là hiểu đi.”

Từ Ngôn cung eo, cơ hồ đem mặt dán ở lão nhân trên mặt.

“Lại nói. .... Loại này hạn chế cấp đồ vật, cụ ông người công khai ở lãnh lãnh cần khôn hạ buôn bán, nếu như bị phát hiện nhưng không tốt.”

Nói, Từ Ngôn chớp chớp mắt.

“Cho nên, ưu đãi. .... Là tất nhiên.”

“Đây là thâm hụt tiền sinh ý.”

“Như thế nào sẽ là thâm hụt tiền sinh ý đâu!”

Làm lại trạm hảo, Từ Ngôn ở lão nhân muốn nói lại thôi biểu tình hạ, đem đĩa nhạc thuận tay cất vào cặp sách.

Duỗi tay vỗ vỗ.

“Người rõ ràng kiếm lớn, cụ ông.”

“.....”

Làm không rõ, lão nhân hiện giờ đã làm không rõ trước mắt cái này mang mắt kính vẫn vẫn tỉnh tỉnh thoát nhìn giống như là một con mối người súc vô hại học sinh giống nhau lưu manh rồi cuộc suy nghĩ cái gì.

“Ngươi ngẫm lại.”

Từ Ngôn duỗi tay vỗ ngực.

“Ta là một người học sinh, nếu ta ở trường học tuyên truyền nói, sẽ có bao nhiêu tuổi dậy thì ngây thơ thiếu niên như bay nga phác họa hướng ngươi nơi này đánh tới? Chỉ cần ngẫm lại, đều có thể cảm thụ được đến, kiểm tiền đếm tới tay rút gân cảm giác, đúng không!”

“.....”

Lão nhân không ngốc, tương phản hành tẩu giang hồ nhiều năm hẳn không có khả năng chỉ số thông minh đua bắt quá trước mắt cái này vẫn tỉnh..... Cao trung sinh.

Nhưng mấy năm gần đây quét hoàng, đã kích bọn họ này đó buồn bán đĩa nhạc người bán hàng rong khổ không nói nổi, đã có rất trường một đoạn thời gian không bán đi qua.

Ai ngờ, chỉ là tùy tiện ngồi xổm ngõ nhỏ khẩu hướng tới đi ngang qua vị này tiểu tử vậy vậy tay, sau đó đối hẳn làm mặt quỷ tới một câu.

“Xem phiền không?”

Nguyên bản lão nhân đối cái này vừa thấy giống như là cái “Đệ tử tốt” thiếu niên không ôm có bao nhiêu đại hy vọng, ai ngờ, hẳn chỉ là do dự tạm dừng một chút, theo sau liền hướng tới ngõ nhỏ đi đến.

Cho nên..... Liền đã xảy ra hiện tại đã phát sinh sự tình.

“Chính là..... Hai khối, xác thật thiếu điểm.”

Lão nhân tầm mắt vẫn luôn không có rời đi Từ Ngôn cặp sách, ngay cả nói những lời này thời điểm hẳn đều là gắt gao nhìn chăm chăm kia trang có chính mình hàng hóa cặp sách.

“Tiểu tử ngươi hẳn là thông cảm một chút, lão nhân gia bán điểm đồ vật không dễ dàng.”

Từ Ngôn quyết tâm dao động.

Chỉ là kẻ hèn mấy đồng tiền mà thôi, vì mấy đồng tiền có thể lãng phí chính mình bỏ lớn bỏ lớn thời gian sao?

Hiển nhiên,Đây là lãng phí.

“Kia, nếu ngươi đều nói như vậy.....”

Cuối cùng, Từ Ngôn thở dài, đem trong túi còn sót lại mấy cái tiền xu đào ra tới.

“Nếu ta nhiều lời khác cũng khó hiểu phong tình, kia..... Như vậy đi!”

Nắm lên lão nhân tay, một tay đem tiền xu tặc đi vào

“Này nhiều ra tới năm mao cũng cho ngươi đi, nói như vậy ngươi trong lòng cân bằng chút đi!”

Nói xong, trên mặt mang theo một tia mỉm cười, Từ Ngôn về phía sau lui một bước, xoay người rời đi, sau đó chạy như điên lên.

Lão nhân hiện tại cảm thấy, nếu trước mắt cái này quầy hàng không phải chính mình nói, hẳn tuyệt đối sẽ không chút do dự cho hẳn ném đi.

Bất quá, cuối cùng hẳn vẫn là không có thể đối chính mình quầy hàng xuống tay.

Hơi suy sút dựa vào ven tường lão nhân thở dài một hơi, trong tay còn nắm chặt vừa mới Từ Ngôn phó cho hẳn tiền.

Hai khối năm mao tiền.....

Này quyết đoán là hổ gia gia tiết tấu a!

.....

.....

Từ Ngôn giờ này khắc này đã chờ xuất phát.

Ở cha mẹ ra ngoài công tác, lão tử vào đại học dưới tình huống, vì phòng ngừa Từ Ngôn trầm mê internet, cha mẹ đem internet véo rút.

Thực anh minh lựa chọn, cái này làm cho nguyên bản thừa dịp trong nhà không ai làm chút nam sinh đều muốn làm sự tình Từ Ngôn hoàn toàn thất vọng.

Bất quá, tốt xấu mấy năm trước mua qua đi liền không dùng như thế nào quá DVD máy chiếu bảo lưu lại xuống dưới.

Này có lẽ là hần duy nhất có thể may mắn sự tình.

Từ Ngôn đem đĩa sớm từ cặp sách lấy ra tới đĩa nhạc đặt ở DVD máy chiếu.

Chỉ là một hồi, ba năm trước đây mua mua TV thượng liền xuất hiện đọc lấy thành công như vậy chữ.

“Lộc cộc!”

Cũng không biết là khăn trương vẫn là vì kế tiếp truyền phát tin ra tới hình ảnh mà cảm giác được hưng phấn, nói ngắn lại Từ Ngôn nuốt một ngụm nước miếng.

Sau đó..... Đột nhiên, màn hình tối sầm lại.

Một mảnh đen nhánh.

“.....”

Từ Ngôn tâm tình có thể nghĩ, loại này hoàn toàn thất vọng cảm giác thật là trước nay chưa từng có.

Chỉ có thể dùng ba chữ tới hình dung.

Hồ cha a!

“Không thể nào..... TV còn mang trung virus?”

Làm bầm lâu bầu vuron tay hướng tới TV vỗ vỗ.

Tuy rằng biết dùng máy tính xem kia ngoạn ý một không cẩn thận liền sẽ chết máy gì đó, nhưng kia làm hệ thống sát sát độc là được.

Chính là..... TV như thế nào làm?

Chẳng lẽ muốn đại tá tám khối làm hệ thống? TV từ đâu ra hệ thống a!!

Lại nói, này không còn không có xem sao? Liền nhân ảnh cũng chưa nhìn đến, người chết mấy cái mao a!

Nhìn xuống lớn tiếng phun tào dục vọng, Từ Ngôn đứng lên, đôi tay ấn TV, dùng ra ăn nãi sức lực lay động.

Thịch thịch thịch ~

Không cứu.

Suy sút đặt mộng ngồi dưới đất.

Quyết đoán từ bỏ.

Lúc này hần tuy rằng không tính là là đồ mồ hôi đầm đìa nhưng cũng là không sai biệt lắm.

Ôm đầu, trong miệng làm bầm cùng bán phiên lão nhân cháu gái thân thể thượng tiếp xúc linh tinh nói.

Tiền mua về nhà đĩa nhạc thế nhưng cái gì đều phóng không ra, cái này làm cho Từ Ngôn có một loại, trước mắt là tron bóng mờ nữ lại chỉ có thể nhìn không thể sờ là một loại cảm giác.

Đơn giản sáng tỏ tới nói, chính là gấp đến độ muốn chết.

Không đến làm, này hoàn toàn không đến làm! Không chỉ có lãng phí hai khối năm mao tiền, hơn nữa trước đó chuẩn bị tốt giấy vệ sinh cũng không dùng được.

Thật là lãng phí.

Từ Ngón suy sút rũ đầu.

Toàn bộ phòng ám đáng sợ.

Bởi vì Từ Ngón tương đối thích ở tới tắm địa phương làm những cái đó xấu hổ xấu hổ mặt sự tình, cho nên đã đem sở hữu bức màn kéo lên.

Một mảnh đen nhánh.....

“Ca.”

Một tiếng kỳ quái thanh âm ở Từ Ngón trước mặt vang lên, nhưng vừa mới trải qua quá loại chuyện này Từ Ngón đã không có tâm tình đi để ý tới loại chuyện này.

“Kì..... Ca ca!”

Có lẽ là ảo giác, Từ Ngón tổng cảm thấy này kỳ quái thanh âm càng ngày càng vang, phảng phất đang ở tới gần chính mình giống nhau.

Mang theo một tia nghi hoặc, Từ Ngón ngẩng đầu.

Sau đó..... Ngây ngẩn cả người.

Nguyên bản trước mặt là TV, mà hiện giờ Từ Ngón lại chỉ có thể nhìn thấy một loại sinh vật.

Nói là sinh vật cũng chỉ là bước đầu dự toán mà thôi, kế tiếp, ở Từ Ngón nhìn chăm chú hạ, này chỉ sinh vật đem kia như chiếc đĩa giống nhau thon dài tay từ TV màn hình vươn tới.

Ấn ở đặt TV trên bàn.

Vươn tới, vươn tới.....

Vươn tới a a a!!!

Đen nhánh màn hình, từ bên trong bò ra một con sinh vật.

Tóc giống như là cỏ dại giống nhau, lộn xộn đáp ở trên đầu, tiếp theo chính là kia một thân bạch y.

Từ thân hình đi lên xem nói hẳn là nữ tính.

Nhưng, Từ Ngón đã sẽ không để ý đối phương có phải hay không nữ tính điểm này không hề ý nghĩa sự tình.

Hắn nhận thức này chỉ sinh vật.

Nói rõ ràng điểm chính là, hắn nhận thức loại này tựa với nữ nhân gia hòa.

Trình Tử, đến từ 《The Ring》 trung ngoạn ý, giống như đã từng trên mạng truyền lưu quá hù chết người ký lục.

Đến từ Nhật Bản khủng bố điện ảnh.

Tuy rằng không có xem qua, nhưng là đối với cái này hình tượng Từ Ngón sớm có nghe thấy, cho nên đương tên là Trình Tử sinh vật chân chính xuất hiện ở năng trước mặt khi.

Từ Ngón nội tâm đã bị sợ hãi chiếm cứ.

Trình Tử, được đến đặc thù đĩa nhạc người sẽ ở bảy ngày sau bị tìm tới môn, sau đó này đặc thù chính là từ kia hẹp hòi TV nội bò ra tới.

Nhưng mà, loại này đột nhiên phát sinh sự tình làm Từ Ngón rối loạn tay chân, tức khắc đại não trống rỗng.

Thực không cho mặt mũi, Từ Ngón chân mềm.

Nếu có thể nói, hẳn rất muốn thượng tranh WC, bởi vì hắn cảm thấy chính mình giống như không nín được.

Đôi tay chống mặt đất, hai chân không ngừng run lên.

Run run miệng hô một câu.

“Cứu mạng a a a a!!!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Làm ơn tha cho ta

Từ Ngôn đùng tới quý.

Bởi vì sợ hãi mà hô lên cứu mạng chỉ là ở trong nháy mắt đã bị trước mặt Trinh Từ dùng thon dài thả tái nhợt ngón tay chung kết.

Có thể cảm nhận được, kia không biết bao lâu không cắt móng tay cắm vào cổ làn da tầng ngoài đau đớn rồi cuộc có bao nhiêu đau.

Cái này nhìn không tới mặt Trinh Từ là thật sự ôm có giết chết chính mình quyết tâm.

Thực xui xẻo.

Chỉ là cái bình thường cao trung sinh mà thôi, không trêu chọc người nào, cứ như vậy vô duyên vô cớ bị từ trong TV bò ra tới Trinh Từ nhất chiêu thất vọng trên mặt đất.

Càng quan trọng là, chân còn mềm.

Này không thể nghi ngờ làm có chơi xấu chạy trốn Từ Ngôn hoàn toàn thất vọng, chân mềm dưới tình huống, liền tính hấn đứng chống ngược cũng không có biện pháp chạy trốn a!

Đáng chết!

Từ Ngôn trông mắt cơ hồ liền phải bị bài trừ hốc mắt, trên mũi mắt kính cũng rơi xuống ở một bên.

Bởi vì sự phát đột nhiên không có phản ứng lại đây duyên cớ, bị nhất chiêu ấn đến Từ Ngôn, giờ này khắc này cái ót còn truyền đến từng trận đau đớn.

Hấn dám khẳng định, tuyệt đối khỏi bao.

Bị bóp chặt cổ đã nghiêm trọng nguy hại tới rồi hệ hô hấp, đến bây giờ Từ Ngôn mới biết được trước kia lãng phí không khí là cỡ nào đáng xấu hổ sự tình.

Làm sao bây giờ?

Từ Ngôn dùng tầm mắt dư quang nhìn hoành ngời ở chính mình phần eo Trinh Từ trên người, liền tính là bóp chính mình cổ, nằng cũng không có thể làm chính mình khuôn mặt nhỏ hiển lộ ra tới.

Chân mềm rớt.

Không biết là sinh tồn ý thức theo bản năng hành động vẫn là đã bị buộc thượng tuyệt lộ tìm chết hành vi.

Từ Ngôn tay trái bắt lấy Trinh Từ thủ đoạn ý đồ bẻ ra, mà một cái tay khác lại nắm thành nắm tay cao cao nâng lên.

“Phanh!”

Nắm tay, tạp đi xuống.

Cũng không biết tạp đến địa phương nào, chỉ biết là đại khái là mặt.

“Đông!”

Nắm tay va chạm đầu phát ra tiếng vang tại đây đen nhánh phòng trong phá lệ rõ ràng.

Trinh Từ động tác tạm dừng xuống dưới.

“Oa oa oa oa oa!!!”

Một trận chói tai tạp âm, theo sau ngửa ra sau đầu, nguyên bản bóp Từ Ngôn cổ đôi tay cũng theo nằng ngửa ra sau động tác rồi đi nguyên bản vị trí.

Bưng kín mặt.

Mượn cơ hội này, Từ Ngôn vịn vẹo thân mình theo sau đem kỵ ngồi ở chính mình trên người Trinh Từ đẩy đi ra ngoài.

Không biết vì sao, Từ Ngôn cảm thấy Trinh Từ thể trọng cùng người bình thường không có gì bất đồng.

Nhưng vừa mới phát sinh sự tình, vô pháp làm Từ Ngôn đem Trinh Từ cùng người thường họa câu, kia từ trong TV bò ra tới bộ dáng nhưng không giống như là trò đùa dai.

“Hô hô hô hô!!!”

Phục hồi tinh thần lại, thở hỗn hển, Từ Ngôn một tay che lại cổ, tham lam hút không khí, nhưng tầm mắt nhưng vẫn tập trung ở ngã vào một bên Trinh Từ trên người.

Tuy rằng không biết vì sao chính mình có thể đem nàng đẩy bay ra đi, nhưng vô luận như thế nào nàng đều là Trinh Từ.

Ở mồm to hô hấp hạ, thiếu dưỡng đầu đã hoãn lại đây, bay nhanh vận chuyển tự hỏi vấn đề.

Điểm đáng ngờ quá nhiều, vì cái gì người này sẽ xuất hiện chính mình trước mặt, vì cái gì sẽ đột nhiên tập kích chính mình.

Cho dù có rất nhiều điểm đáng ngờ, nhưng có một chút quan trọng nhất, trước mắt người này..... Tuy rằng không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, nhưng là tuyệt đối muốn giết chết chính mình.

Chết? Chỉ cần còn không có sống đủ người trên cơ bản đều chán ghét cái này tự,Hiển nhiên Từ Ngôn cũng không thích.

Tình thế phát triển không chấp nhận được Từ Ngôn suy nghĩ vớ vẩn.

Vừa mới bị đẩy đi ra ngoài, đụng vào mặt tường Trinh Từ lại một lần đứng lên.

Đôi tay vô ý thức rũ, phần đầu xuống phía dưới thấp, đen nhánh đầu tóc đem mặt toàn bộ che đầy.

Chậm rãi, ngẩng đầu.

Không khí phảng phát động lại giống nhau, đang xem đến hiện ra ở chính mình trước mắt cảnh tượng lúc sau, Từ Ngôn đã không dám hô hấp.

Đại lượng trông trắng mắt chiếm cứ kia viên trông mắt, giống như là thất cổ người trước khi chết cái loại này trạng thái, ở đen nhánh đầu tóc hạ, hiển lộ ra tới mắt phải bày biện ra như vậy một bộ hình ảnh.

Kia đã là nhân loại có khả năng làm được cực hạn, trông mắt phiên đến cái loại tình trạng này!

Ngã ngồi trên mặt đất Từ Ngôn trừng mắt hai mắt, sợ hãi che kín toàn bộ khuôn mặt.

Về phía sau thối lui.

Đáng giận!

“Không muốn chết a a a!!!”

Cuối cùng, Từ Ngôn chỗ đã thấy cuối cùng cảnh tượng còn lại là, kia tái nhợt bàn tay ly chính mình càng ngày càng gần.....

.....

Hai mắt, đột nhiên mờ.

Ngồi đứng lên tới Từ Ngôn từng ngum từng ngum thở hỗn hển, giống như là làm một cái ác mộng giống nhau, trái tim bùm bùm nhảy cái không ngừng.

“Ta còn..... Không chết?”

Từ Ngôn, đã phân không rõ cái gì là hiện thực.

Hiện giờ, hấn ngồi ở trên giường, trên người trừ bỏ một cái quần lót ngoại đã tìm không thấy một tia quần áo.

Trong trí nhớ đã phát sinh sự tình, cảm giác giống như là nằm mơ giống nhau, rõ ràng thực chân thật, nhưng rồi lại có một loại không tồn tại cảm giác.

Rốt cuộc đã xảy ra cái gì?

Trinh Từ..... Như vậy chân thật, thật sự chỉ là mộng sao?

Nâng lên tay phải, chậm rãi đặt ở trên cổ.

Ngón tay xúc cảm nói cho Từ Ngôn, nơi nào có chút đã đóng vảy miệng vết thương.

Giống như là..... Ngón tay giáp véo ra tới giống nhau.

Đồng tử, co rút lại.

Một phen xóc lên chấn, quang chân nhảy xuống giường.

Thăng đến tới rồi TV bên.

TV hào hào ngồi ngay ngắn ở nơi nào, mà DVD cũng cùng ngay từ đầu giống nhau, phảng phất chưa từng có mở ra quá.

“Lộc cộc.....”

Vươn tay, ấn ở chốt mở thượng.

Ca, một tiếng lúc sau, mở điện DVD bình thường vận chuyển lên.

“Ong ong ~”

Tuy rằng thực nhẹ, nhưng vẫn là có thể rõ ràng nghe được, đến từ DVD phát ra ra tiếng vang, theo sau ấn một chút ra thương cái nút.

Xuất hiện ở Từ Ngôn trong mắt còn lại là một mâm quang đĩa.

“Này..... Không phải mộng?”

“Rốt cuộc phát hiện sao?”

Cả người một cái cơ linh, Từ Ngôn thân thể căng thẳng lên, sau lưng đột nhiên chột lạnh, mỗi một cây lông tơ đều dựng đứng lên.

Cái này trong phòng, hẳn là không có người.....

“Cho nên nói, ta mới chán ghét nhân loại.”

Thanh âm có chút khàn khàn cảm giác, nhưng rồi lại mang theo một tia không kiên nhẫn cảm xúc.

Ở chính mình phía sau chính là cái nữ nhân.

Cuối cùng, lấy hết can đảm Từ Ngôn thông thả chuyển qua thân mình, nhìn về phía nguyên bản hẳn là không có một bóng người giường đôi.

Nữ nhân kia giống như là trống rỗng xuất hiện giống nhau, ngồi ở mép giường.

Bạch y như cũ, đương nhiên..... Còn có kia hỗn độn tóc đen.

Từ Ngôn, biết đó là ai.

Trình Từ.

“Ngươi như thế nào lại ở chỗ này!”

“Ta như thế nào lại ở chỗ này?”

Rõ ràng là Từ Ngôn hỏi ra vấn đề, lại bị trước mắt Trình Từ hỏi lại trở về.

“Đã quên mất đầu..... Chỉ là mới ra tới liền nhìn đến ngươi ở nơi nào ử rũ cụp đuôi, cho nên muốn nhìn xem ngươi đang làm cái gì.”

“Nói cách khác..... Kia hết thầy không phải mộng?”

“Ngươi nghĩ sao?”

Khinh thường ngữ khí truyền ra tới.

Ngay sau đó Trình Từ đứng lên.

Cùng trong trí nhớ bất đồng, nàng tứ chi động tác không ở như vậy cứng đờ, mà là đơn thuần như nhân loại giống nhau.

Nếu, tóc không che khuất mặt nói.

“Ngươi. . . . . Ngươi muốn làm gì?”

Nhìn càng ngày càng tới gần chính mình Trình Tử, Từ Ngôn theo bản năng về phía sau thối lui, thẳng đến. . . . . Phần lưng tiếp xúc tới rồi lạnh băng mặt tường.

Cùng Trình Tử khoảng cách dừng hình ảnh ở một thước khoảng cách.

Nàng vóc dáng cũng không cao, có lẽ là bởi vì hơi hơi cúi đầu làm tán hạ tóc đen che đầy mặt bộ duyên có, nàng cái đầu chỉ tới đạt miệng vị trí.

Đương nhiên, nhưng không có khoa học chứng minh vũ lực cùng cái đầu thành có quan hệ trực tiếp, cho nên, Từ Ngôn cũng không có bởi vậy xem nhẹ nàng sức chiến đấu.

“Nhận thức một chút đi.”

“Ai?”

Không để ý đến Từ Ngôn, Trình Tử một chữ một chữ từ trong miệng phun ra ra tới, giống như là máy móc giống nhau.

“Ta kêu Trình Tử.”

“Úc? Nga. . . . .”

“Tên của ngươi đâu?”

“Từ Ngôn.”

Trình Tử không có tiếp theo vấn đề, mà là đợi một hồi, giống như là suy xét cái gì giống nhau.

“Thật là kỳ quái tên.”

“Uy uy, tên này nơi nào kỳ quái, cho ta hướng toàn thể giới kêu Từ Ngôn nhân đạo khiêm a, hỗn đản!”

Theo bản năng phun tào giống như là không có trải qua đại não tự hỏi giống nhau, không hề kiêng kị nói ra.

Sau đó. . . . . Ngây ngẩn cả người.

Trình Tử vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, bởi vì tóc che đầy cho nên cũng không biết nàng rốt cuộc là bộ dáng gì biểu tình.

Nửa ngày, mới nhảy ra mấy chữ.

“Quả nhiên, vẫn là giết ngươi tính.”

“Làm ơn tắt đèn ta coi như thí thả!”

Quyết đoán vứt bỏ tiết tháo, Từ Ngôn khom lưng xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Ta muốn cho nàng đi đầu thai

Từ Ngôn thế giới quan ở nhìn thấy cái này tự xưng gọi là Trình Tử sinh vật lúc sau, đã hoàn toàn sụp đổ.

Từ nhỏ hẹp TV trung chui ra tới, cùng với kia kỳ ba hình tượng.

Đơn giản tới nói. .... Trên thế giới này có quý.

Nếu ở ngày hôm qua đối với Từ Ngôn nói ra nói như vậy, phỏng chừng được đến sẽ là khinh thường ánh mắt.

Nhưng mà kiến thức đến Trình Tử toàn TV công phu lúc sau, Từ Ngôn đã không thể không tin tưởng cái này có vẻ xả trướng đến cực điểm sự thật.

Rõ ràng trước đó không lâu còn chỉ là cái bình thường cao trung sinh, mà hiện tại. .... Từ Ngôn đã quang vinh trở thành “Chăn nuôi” quý quái thành viên chi nhất.

Tên gọi tắt, bị quý quần lên.

Ngồi yên ở mép giường, Từ Ngôn ánh mắt đại ra nhìn một bên áo khoác quây, rộng mở từ quần áo, cùng với lộ ra nửa thanh cái móng.

Đó là Trình Tử.

“Ta liền ngủ nơi này.”

Áo khoác quây sờ gửi quần áo đã bị toàn bộ ném ra tới, rơi rụng đầy đất, vẫn như cũ thấp đầu Trình Tử âm trầm nói ra những lời này.

“Giống như. .... Địa phương nào không thích hợp đi!”

“Sẽ không chiếm dùng quá lớn địa phương.”

Trình Tử nâng lên trắng bệch ngón tay, chỉ vào đã bị đào trống không áo khoác quây.

“Chỉ cần ngủ ở nơi này là được.”

“Không không không, ta không phải để ý cái này.”

Lắc lắc đầu, Từ Ngôn bắt đầu nhìn Trình Tử.

“Vấn đề là. .... Ngươi vì cái gì muốn ngủ ở cái này địa phương a, nơi này là nhà ta a! Nếu không có gì sự tình liền chạy nhanh cho ta trở về a!”

“Đã không có cách nào.”

“Ha? Ngươi đang nói cái gì a?”

“Chẳng lẽ còn không có phát hiện sao? Ta còn tưởng rằng ngươi đã phát hiện đâu. ....”

Hữu khí vô lực thanh âm, giống như là người trước khi chết theo như lời nói như vậy, Trình Tử mặt đối mặt đối với Từ Ngôn nói ra nói như vậy.

Theo sau. .... Phiêu lại đây.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì!”

“Từ lúc bắt đầu liền rất tò mò.”

Trình Tử, bay tới Từ Ngôn trước mặt, cơ hồ đã dán ở Từ Ngôn trên người.

Về phía sau lui một bước, mặt có chút nóng lên, Từ Ngôn không tự giác xoay đầu, tuy rằng Trình Tử hình tượng khủng bố, nhưng là. .... Ngoài ý muốn khí vị rất dễ nghe đâu.

“Hào. .... Tò mò cái gì?”

“Ngươi, vì cái gì có thể xem tới được ta?”

“Cái gì? Cái này không phải ngươi nguyên nhân sao?”

“Không phải.”

Trình Tử đánh gãy Từ Ngôn nói.

Đen nhánh đầu nhắm ngay Từ Ngôn hai mắt, phảng phất thấy được giấu ở tóc đen hạ đôi mắt.

“Người thường hẳn là nhìn không tới quý, nhưng là. .... Ngươi vì cái gì có thể xem đến.”

“Cái này ta như thế nào biết.”

“Cho nên mới sẽ tò mò a..... Nếu ngươi là người thường nói, hẳn là không có cách nào nhìn đến ta mới đúng.”

“Uy uy, chờ một chút, này căn bản là không đúng đi!”

Về phía sau lui một đi nhanh, Từ Ngôn nâng lên tay phải đánh gãy Trình Từ nói.

Theo sau đầy mặt nghi hoặc.

“Là ngươi đột nhiên xuất hiện đi, cái kia dưới tình huống liên tính muốn nhìn không thấy cũng không có khả năng đi, Hơn nữa..... Ngươi không phải Trình Từ sao? Cái kia sẽ ở người được đến đặc thù bằng ghi hình sau, bảy ngày sau tìm tới môn giết chết đối phương Trình Từ? Nói như vậy, thấy được ngươi hẳn là không có gì đi.....”

“Ngươi cũng nói..... Bảy ngày sau không phải sao? Nhưng hiện tại qua mấy ngày?”

“.....”

Từ Ngôn tròn to hai mắt.

“Cho nên.....”

Trình Từ hơi hơi ngẩng lên đầu, từ màu đen sợi tóc trung, thấy được kia viên màu trắng tròn mắt, xem kỹ, đứng ở nàng trước người Từ Ngôn.

“Ngươi hẳn là trời sinh liền có được Âm Dương Nhân đi.”

“Khai cái gì quốc tế vui đùa a!”

Nắm tay gắt gao nắm chặt, Từ Ngôn hướng tới Trình Từ rống lên một câu, theo sau một bước tiếp theo một bước về phía sau lui, trên mặt hiện lên cười nhạo biểu tình.

“Sao có thể trời sinh cái gì Âm Dương Nhân a, ta trước kia căn bản là nhìn không tới cái loại này đồ vật, cái loại này đồ vật chưa từng có.....”

Nói đến giống nhau nói tập ở giọng nói trong mắt, trên mặt biểu tình cũng tại đây một khắc động lại lên, Từ Ngôn đã bắt tri bất giác đi tới cửa sổ bên.

Xuyên thấu qua bức màn khe hở, thấy được ngoài cửa sổ cảnh tượng, bởi vì ở tại lầu hai nguyên nhân, cho nên thực nhẹ nhàng liền có thể xuyên thấu qua cửa sổ nhìn đến đường cái thượng cảnh sắc.

Tuy rằng khoảng cách không phải rất xa, nhưng là Từ Ngôn vẫn là rõ ràng nhìn đến cái kia thân ảnh, cả đời đều không thể quên thân ảnh.

Một cái tiểu nữ hài, tuổi năm sáu tuổi bộ dáng, một thân cùng loại với màu đỏ váy liền áo, trát hai chi đuôi ngựa, trong lòng ngực ôm một cái hư hư thực thực mao nhưng món đồ chơi đồ vật.

Nếu người thường nhìn đến, nhiều lắm sẽ cảm thấy chỉ là bình thường tiểu nữ hài mà thôi, nhưng là Từ Ngôn trong lòng cũng đã sông cuộn biển gầm.

“Đứa bé kia đã chết 5 năm đi.”

Trình Từ đã không biết khi nào đi tới Từ Ngôn bên người, sâu kín nói câu.

“Nguyên nhân chết là bị chạy như bay mà qua xe vận tải nghiền áp, cho nên, quần áo mới có thể hiện ra đỏ như máu, đó là bị máu nhiễm hồng.....”

“Không cần nói nữa.....”

Vội vàng xoay đầu, gắt gao dựa vào ven tường, dùng run rẩy tiếng nói nói.

“Bánh xe từ ngực chỗ nghiền áp, chết thời điểm nội tạng toàn bộ tan vỡ, đầu lâu nghiêm trọng bị hao tổn, thân thể đã hư hao.”

Trình Từ cũng không có để ý tới Từ Ngôn biến hóa, tiếp theo nói ra nữ hài kia nguyên nhân chết.

Cả người bắt đầu run rẩy lên, đột nhiên nâng lên đôi tay ôm đầu, Từ Ngôn ngồi xổm trên mặt đất, gắt gao nhắm hai mắt đem thân thể co chặt ở ven tường thượng.

“Ta kêu ngươi không cần nói nữa! Cầu xin ngươi, đừng nói nữa, kia không phải Lan Lan, cái kia không phải Lan Lan a.....”

“Đứa bé kia nguyên lai kêu Lan Lan a.....”

“Kia không phải Lan Lan, Lan Lan đã chết!”

Đã bị tở máu chiếm cứ tròn mắt có vẻ dị thường khủng bố, Từ Ngôn mở to như vậy một đôi mắt nhìn chằm chằm trước mặt Trình Từ.

Không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, thân thể hắn từ vừa mới bắt đầu liền vẫn luôn run rẩy.

Lúc này đối mặt Trình Từ, hắn không có một tia sợ hãi.

“Chính là bởi vì đứa bé kia đã chết, cho nên người mới có thể đủ nhìn đến nàng kia phó bộ dáng, tồn tại thời điểm bộ dáng.”

Trình Từ đứng ở Từ Ngôn trước mặt, trắng bạch đôi tay rũ ở hai bên, nàng đầu hơi hơi vặn hướng cửa sổ vị trí, cũng không có nhìn Từ Ngôn.

“Vẫn là nói, cái kia gọi là Lan Lan hài tử, là người hại chết?”

“Không. .... Không phải.”

“Không phải vì cái gì người là hiện tại này phúc bộ dáng?”

“Không phải, không phải ta hại chết Lan Lan. ....”

“Là người hại chết?”

“Không phải, không phải ta, không phải ta hại chết Lan Lan!”

Theo Từ Ngôn nói âm rơi xuống, phòng trở về bình tĩnh, đột nhiên yên tĩnh làm phòng này bày biện ra một loại cực kỳ cổ quái không khí.

Nước mắt, theo khóe mắt chảy xuống.

“Không phải ta làm hại nàng a. .... Ta hắn là có thể cứu nàng, chính là, ta cũng không nghĩ tới, chỉ là. .... Chỉ là đi mua nàng thích ăn đồ vật mà thôi, đã nói tốt làm nàng đứng ở nơi đó đừng cử động, không phải ta hại chết, không phải ta. ....”

Đôi tay nắm tóc, Từ Ngôn ngồi dưới đất, thanh âm nghẹn ngào.

“Không phải ta a. ....”

“.....”

“Kia hài tử còn có tâm nguyện không có hoàn thành đi.”

“.....”

“Người nói cái gì?”

Chậm rãi ngừng đầu, Từ Ngôn nhìn đột nhiên nói ra những lời này Trình Từ, trên mặt còn có nước mắt.

“Đứa bé kia đã chết 5 năm, nhưng mà 5 năm đều ở chỗ nào đợi hắn là còn có cái gì tâm nguyện không có hoàn thành đi, bằng không nói nàng hắn là liền đi đầu thai.”

“Tâm nguyện?”

Trình Từ nâng lên ngón tay chỉ chính mình.

“Quý tổng cộng có năm cái cấp bậc, một bậc bình thường hồn phách, loại này tồn tại là người sau khi chết sở sinh ra một loại linh thể, thực mau liền có thể đi đầu thai.”

“Nhị cấp quý, là chỉ những cái đó sau khi chết còn có hay không hoàn thành tâm nguyện cho nên còn lưu luyến ở nhân thể hồn phách, như vậy quý giống nhau không có gì quá lớn lực sát thương.”

“Ba cấp oán quý, là chỉ sinh thời có thật lớn oán khí, sau khi chết bởi vì oán khí cho nên vô pháp đầu thai mà không ngừng tập kích còn sống nhân loại.”

“Mà tứ cấp hung quý còn lại là sinh thời phạm phải không thể bù đắp được sai lầm ấy sau khi chết linh hồn không chiếm được an bình, cho nên cần thiết cắn nuốt người thường linh hồn, loại này tồn tại giống nhau đều trốn tránh ở rất khó tìm đến địa phương.”

Dừng một chút, Trình Từ do dự một chút, nói tiếp.

“Mà ngũ cấp Quý Vương, còn lại là không biết đã tồn tại bao lâu, sinh thời giết không đếm được người, mà chết đi người ở hắn sinh thời điểm nguyện rửa hận sở sinh ra oán khí sẽ vẫn luôn tra tấn linh hồn của hắn, mà này một loại người sau khi chết sẽ trở thành một loại cường thái quá tồn tại.”

Từ Ngôn đã từng sờ ở nơi nào, hắn không biết nguyên lai chính mình sinh hoạt thế giới này còn có như vậy một mặt.

“Mà cái kia gọi là Lan Lan hài tử chỉ là nhị cấp quý mà thôi, sinh thời có chưa hoàn thành tâm nguyện, cho nên mới vẫn luôn không có đầu thai. ....”

Nói xong, Trinh Từ không ở nói chuyện, mà là đứng ở nơi đó chờ đợi cái gì.

“Như thế nào làm. .... Mới có thể làm nàng đi đầu thai?”

Từ Ngôn tròn to hai mắt nhìn Trinh Từ, dùng bức thiết ngữ khí hỏi Trinh Từ.

“Hoàn thành nàng tâm nguyện. ....”

“Lan Lan tâm nguyện. ....”

Sững sốt một hồi, sau đó Từ Ngôn chậm rãi cúi đầu, vươn tay ấn mặt đất, dựa vào tường lắc lư đứng lên.

Tầm mắt vẫn luôn dừng lại ở ngoài cửa sổ, kia thân ảnh màu đỏ trên người.

“Trinh Từ, thế nào mới có thể biết nàng có cái gì tâm nguyện?”

“.....”

Ánh mắt vẫn luôn dừng lại ở ngoài cửa sổ.

“Ta tưởng, ta muốn cho Lan Lan đi đầu thai.”

.....

PS: Cùng Trinh Từ chủ yếu hỗ động ít nhất sẽ viết đến chương 7, tiếp theo chính là bắt đầu vườn trường suất diễn, nói. .... Cái này cốt truyện hơi cảm thấy cảm động đầu! Cuối cùng cảm ơn đại gia duy trì!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Bị khai quật ra hắc lịch sử

Ban đêm, phong có chút đại.

Liên tính ban ngày vẫn là nắng hè chói chang ngày mùa hè, nhưng đảo mắt tới ban đêm lúc sau, thời bay phong lại là âm lãnh.

Từ Ngôn đứng ở chính mình gia dưới lầu đại đường cái bên, nhìn cách đó không xa thân ảnh, lẻ loi.

Thân ảnh màu đỏ tuy rằng nhỏ xinh, nhưng ở ngã tư đường ánh đèn chiếu xuống có vẻ dị thường thê lương.

Thật là bình thường tiểu nữ hài không có gì bất đồng, nếu. .... Nàng dưới chân tồn tại bóng dáng nói.

Nguyên bản đã sắp bị quên đi ký ức lại lại một lần bị khai quật ra tới, không có chút nào giữ lại.

Phảng phất, về tới 5 năm trước.

.....

“A, đại ca ca. .... Ta muốn ăn bơ kem!”

Dùng gần như làm nũng ngữ khí, ăn mặc màu trắng váy liền áo tiểu nữ hài duỗi tay phải bắt lấy đứng ở nàng trước mặt thiếu niên.

Thiếu niên tuổi ở mười hai tuổi tả hữu, làn da có vẻ có chút ngăm đen, bởi vì thời gian dài bạo phơi ở thái dương thấp hèn duyên có, cho nên gương mặt có vẻ đỏ rực.

Về mặt của hắn có chút khó xử.

Cắm ở túi quần tay giảo giảo, theo sau ngồi xổm xuống thân mình.

Cao cao nâng lên tay, đặt ở tiểu nữ hài đỉnh đầu, nhẹ nhàng ma sát.

“Tiền không nhiều lắm, nột, Lan Lan nghe lời, ca ca cho người đi mua lão kem que đi! Tuy rằng không phải bơ nhưng vẫn là thực ngọt!”

Trên mặt mang theo tươi cười, thiếu niên ở tiểu nữ hài trước mặt luôn là biểu lộ ra như vậy biểu tình.

Tay trái ôm mao nhưng món đồ chơi, đó là một con có tuyết trắng lông tóc tiểu cầu món đồ chơi.

Có chút chân chờ, gọi là Lan Lan tiểu nữ hài suy nghĩ một hồi.

“Kia ca ca về sau sẽ cho ta mua sao?”

“Đương nhiên, đây là ước định!”

Lan Lan trên mặt nổi lên tươi cười, gương miệng vừa muốn nói gì, đột nhiên lại nhắm lại.

“A, ca ca nói qua, nếu là ước định liền phải kéo ngoắc ngoắc.”

“A, kéo ngoắc ngoắc?”

Không đợi thiếu niên nói cái gì, Lan Lan vươn tay trắng nõn tay nhỏ, vươn ngón út, đầy mặt sáng lạn tươi cười nhìn thiếu niên.

“Ước định muốn kéo ngoắc ngoắc, không tuân thủ là tiểu cầu!”

“A..... Ha ha.”

Nhìn Lan Lan quật cường biểu tình, thiếu niên bất đắc dĩ cười.

Ngay sau đó, vươn ngón út, ôm lấy Lan Lan ngón tay, sau đó nhẹ nhàng lôi kéo.

“Ngéo tay, thất cổ, một trăm năm không được lừa, gạt người là tiểu cầu! Như vậy hảo đi!”

Buông ra tay, thiếu niên dùng súng nịch ngữ khí hỏi.

“Ân!”

“Vậy người muốn ở chỗ này thành thành thật thật đợi.”

Nhìn thoáng qua đường cái đối diện món ăn bán lẻ cửa hàng, thiếu niên đứng lên đối với Lan Lan nói.

“Không cần chạy loạn biết không?”

“Đã biết.”

“Tại đây đợi, nào đều không cần đi!”

“Lan Lan biết lập!”

Luôn mãi dặn dò lúc sau, thiếu niên hướng tới đường cái đối diện món ăn bán lẻ cửa hàng chạy qua đi.

“A, là tiểu ngôn a.....”

“A, nãi nãi! Cái kia..... Ta muốn một cái lão kem que!”

“Tốt, cấp!”

Món ăn bán lẻ cửa hàng bà cố nội từ tủ lạnh lấy ra bộ đóng gói túi lão kem que đưa cho thiếu niên.

Mà thiếu niên tắc đem nắm chặt ở lòng bàn tay nắm mao tiền đặt ở ngăn tủ thượng.

“Là mang theo Lan Lan ra tới chơi sao?”

Đem ngăn tủ thượng nắm mao thu lên, bà cố nội thuận miệng hỏi.

“Ân, liền ở đường cái đối diện.....”

“Nga ha ha, người thật đúng là yêu thương nàng đâu! Lại là trộm mang nàng ra tới chơi sao?”

“A..... Cái kia, không có biện pháp a, a di luôn đem Lan Lan khóa ở trong phòng, chỉ có thể trộm mang nàng chạy ra, ha ha.....”

“Ngươi đối nàng giống như là thân muội muội giống nhau.”

“Kia đương nhiên, Lan Lan chính là ta thân muội muội!”

Thiếu niên thực ái cười, liền tính là không quen biết người, hắn cũng sẽ không chút do dự lộ ra khuôn mặt tươi cười.

Này có lẽ là tính cách nguyên nhân.

“Vậy ngươi liền nhanh lên đi thôi, bằng không Lan Lan một hồi nên sốt ruột chờ!”

“Đã biết, nài nài!”

Tay phải nắm chặt kem que, tay trái đặt ở then cửa thượng, thiếu niên quay đầu lại đối với bà cố nội cười nói.

“Kì kì kì!! —— phanh! Rầm rầm!”

Ô tô lớp xe cùng mặt đất ma sát thanh dị thường chói tai, theo sau vang lên kịch liệt tiếng đánh, vang độ đã truyền vào món ăn bán lẻ trong điểm.

Đặt ở kéo trên cửa tay ngừng ở nơi nào, tươi cười còn ở thiếu niên trên mặt, sau đó..... Biểu tình đọng lại, hắn không biết vì cái gì, trong lòng giống như mất đi cái gì.

Nghe thế dạng tiếng vang, món ăn bán lẻ cửa hàng bà cố nội cũng sắc mặt biến đổi.

“Lan Lan!”

Kính hoảng kêu một câu, thiếu niên tươi cười thu hồi thay chính là vẻ mặt hoảng sợ.

Xôn xao, tướng môn kéo ra.

Ánh vào thiếu niên trong mắt chính là một chiếc xe vận tải, cũng đủ thể tích xe vận tải chiếm đầy toàn bộ tầm mắt, lôi kéo hàng hóa rơi rụng ở một bên.

Lan Lan..... Không thấy.

Thay thế nàng đứng ở cái kia vị trí thượng chính là màu đen thân ảnh, đứng ở ngã tư đường, một thân màu đen quần áo.

Thiếu niên xem rất rõ ràng, cái kia mặc màu đen quần áo người, nàng đang cười, cười à?

Cười ta?

Chớp mắt, chờ lại một lần thật mở mắt thời điểm cái kia màu đen thân ảnh đã biến mất, ngay sau đó..... Đó là kia một quán màu đỏ.

“A a a a a a a a!!!”

.....

.....

Lan Lan tang lễ thượng.

“Bang!”

Thanh thúy bàn tay thực vang, theo sau thiếu niên trên mặt xuất hiện đỏ bừng chướng ấn.

Đứng ở thiếu niên trước mặt, đã tiêu tụy không thành bộ dáng Lan Lan mụ mụ vẻ mặt vận vẹo.

“A di..... Làm ta nhìn xem Lan Lan đi.....”

“Ngươi còn tới làm cái gì! Đều là ngươi, không phải ngươi nói Lan Lan cũng sẽ không chết, là ngươi, là ngươi hại chết Lan Lan a!!!”

Đôi tay nhéo thiếu niên cổ áo, đã đặt tới hòng mắt bên cạnh nữ nhân tới hồi đơng đưa thiếu niên thân thể.

Trong miệng lớn tiếng rít gào. Trong ánh mắt để lộ mà ra điên cuồng phảng phất muốn đem trước mắt thiếu niên xé thành mảnh nhỏ.

“Lão bà, buông tay mau buông tay!”

Một phen phác tới Lan Lan ba ba bắt lấy điên khùng nữ nhân đôi tay, ngạnh sinh sinh bẻ ra ngón tay.

Bởi vì dư lực, thiếu niên lui ra phía sau vài bước.

“Là nguoi, là nguoi hại chết Lan Lan, là nguoi hại chết Lan Lan, nguoi hại chết ta Lan Lan a! Nguoi là giết nguoi hung thủ a! Hắn là giết nguoi hung thủ a!”

“A, lão bà bình tĩnh một chút!”

Che ở nữ nhân đương nhiên trước mặt, Lan Lan ba ba đầu cũng không vận đối với ngây ngốc đứng ở phía sau thiếu niên quát.

“Nguoi cũng nhanh lên về nhà đi!”

Lạnh nhạt..... Có chỉ có lạnh nhạt.

Đứng thẳng tại chỗ, thật lâu sau..... Thiếu niên mới xoay người rời đi Lan Lan gia.

Thiếu niên không biết vì cái gì, vì cái gì cùng chính mình chơi đùa Lan Lan không thấy, vì cái gì phảng phất toàn bộ thế giới đều thay đổi.

Thế giới này..... Phảng phất biến thành màu xám.

“Không phải ta.....”

Nhìn không trung, thiếu niên vô ý thức nói ra những lời này.

“Không phải ta, không phải ta không phải ta giết Lan Lan, không phải ta.....”

Thiếu niên tươi cười, theo Lan Lan từ vong, cũng đã biến mất.

Mà thiếu niên, chính là Từ Ngôn.

Đêm thời tiết có chút lạnh.

Từ Ngôn nắm thật chặt trên người đơn bạc áo lót, đem tâm nất một lần nữa tập trung ở kia ngã tư đường chỗ thân ảnh thượng.

Nguyên lai..... Lan Lan vẫn luôn không có biến mất, nàng vẫn luôn đều ở nơi đó.

5 năm, 5 năm thời gian cũng đủ thay đổi một người tính cách, cũng có thể thay đổi một người đương nhiên thân cao, cũng có thể thay đổi một người tướng mạo.

Chính là..... Vô luận như thế nào cũng không có cách nào thay đổi giấu ở ký ức chỗ sâu nhất kia một đoàn ký ức.

“Không chuẩn bị đi cùng nàng đánh cái tiếp đón sao? Hiện giờ nguoi đã có thể cùng nàng đối thoại.”

Trình Từ, xuất hiện ở Từ Ngôn bên cạnh.

Vẫn là kia phó tạo hình, một trần bất biến bạch y, cùng rừ xuống tóc đen, thấy không rõ diện mạo.

Ngay cả thanh âm đều là như vậy hữu khí vô lực.

Nguyên bản cho rằng này đoạn ký ức cả đời đều sẽ không suy nghĩ lên, không nghĩ tới lại ở hôm nay bị gọi là Trình Từ gia hỏa đào ra tới.

Đối nàng..... Nên ôm có bộ dáng gì cảm xúc đâu? Thống hận vẫn là cảm tạ?

Nếu không có nàng xuất hiện, chính mình cả đời..... Đều không thể tái kiến Lan Lan đi!

Hoi hoai ngẩng đầu, Từ Ngôn nhẹ nhàng thờ ra một hoai.

Thật sâu nhìn thoáng qua đứng ở cái kia trong trí nhớ giao lộ, tựa hồ muốn đem nàng hình tượng ấn nhập ký ức.

Theo sau xoay người.

“Đã không cần.”

“Nguoi không phải hy vọng nàng hoàn thành tâm nguyện đi chuyển thế đầu thai sao? Hiện giờ nguoi đã có thể nhìn đến nàng, vì cái gì còn không đi trợ giúp nàng?”

Trình Từ ngữ khí hiềm thấy mang lên nghi vấn ngữ khí, nhìn lướt qua chính nàng bên người hướng tới gia vị trí đi đến.

Đưa lưng về phía Trình Từ, Từ Ngôn khoe miệng toát ra cười lạnh.

Làm Lan Lan chuyển thế đầu thai, bắt đầu tân sinh hoạt, này đó tự nhiên là hy vọng.

Bất quá.....

Nhìn ban đêm sao trời, Từ Ngôn cảm giác ngực như là đổ một cục đá.

“Hiện giờ ta, còn không có tư cách đi gặp Lan Lan.....”

“Tư cách? Cái gì tư cách?”

“.....”

Từ Ngôn, không ở mở miệng.

Bởi vì hần 5 năm tới, vẫn luôn không thể quên được cái kia thân ảnh, năm đó đứng ở đường cái đối diện, cái kia mặc màu đen quần áo người, cái kia đối với chính mình cười, cười nhạo chính mình người.

Cái kia, đột nhiên biến mất người!

Cái kia..... Nữ nhân!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thật xinh đẹp a!

Song hru ngày, danh như ý nghĩa là dùng để nghỉ ngơi nhất từ, nhưng mà đại bộ phận người song hru ngày đều dùng để điên cuồng, Từ Ngôn cũng không ngoại lệ.

Nhưng là, lại ở cái này song hru buổi trưa, Từ Ngôn sinh hoạt đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Sáng sớm, ánh mặt trời từ bức màn khe hở trung chiếu xạ tiến vào, bởi vì cửa sổ là mặt triều đường cái nguyên nhân, cho nên sáng sớm liền rầm rập vang lên.

Bởi vì là mặt triều đường cái, cho nên này một mảnh hoàn cảnh đều tương đối nhiều dân, chỉ cần đem phòng ốc trung cửa sổ nhắm chặt nói, loại này tạp âm ngược lại sẽ tiểu rất nhiều.

Nhưng liền tính tạp âm hàng đến thấp nhất, cũng đem nằm ở trên giường bỏ giấc Từ Ngôn bừng tỉnh.

Ghé vào trên giường, đột nhiên mở hai mắt, Từ Ngôn ánh mắt đại ra nhìn chăm chăm trần nhà, nhiều năm dưỡng thành thói quen làm hần đúng giờ rời giường.

Xốc lên chăn đơn, mặc vào dép lê, Từ Ngôn kéo dài đi tới áo khoác trước quầy.

Thói quen tính đem tủ quần áo kéo ra.

“Ngọa tào! Trái tim, trái tim hư rồi!”

Đãi thấy rõ trước mắt sự vật lúc sau, Từ Ngôn quần áo cơ tim tắc nghẽn bộ dáng, duỗi tay ấn trái tim.

“Muốn chết a, người như thế nào tại đây!”

Hần là đối với ghé vào áo khoác quầy Trình Từ nói.

Ngăn tủ trung, súc ở một đoàn, tể ở tủ quần áo góc tường, không có cái chăn cũng không có pho chăn đơn, chỉ là đơn thuần đem áo khoác quầy đào

không lúc sau chui đi vào.

Ở Từ Ngôn mở ra áo khoác quày chuẩn bị lấy quần áo kia trong nháy mắt, mơ mơ màng màng hần nhìn đến một cái chấn phát che đầy đầu, là người đều không thể dường như không có việc gì làm bộ không phát hiện đi.

Tuy rằng nàng ngày hôm qua xác thật nói qua muốn ngủ áo khoác quày gì đó, nhưng Từ Ngôn cho rằng nàng là ở nói giỡn, cho nên cũng không như thế nào để ý.

Cho tới bây giờ mới biết được, nàng không phải nói giỡn.

“Ngươi không phải đồng ý ta ngủ ở nơi này sao?”

“Ta khi nào đồng ý a! Còn có, ta quần áo đâu?”

“Trên giường phía dưới. ....”

“Giường phía dưới? Ngươi đem ta quần áo tặc dưới giường!”

Nổi trận lôi đình, vừa mới tỉnh ngủ tính tình không thể nào tốt Từ Ngôn thò tay chỉ vào Trình Từ há miệng thở dốc.

Vừa muốn nói gì, nhưng đột nhiên suy xét đến hai người chỉ gian sức chiến đấu sau, lập tức không có tính tình.

Cẩn thận ngừng lại nói, ngay từ đầu gặp mặt thời điểm, nàng còn chuẩn bị cấm chết chính mình, vì cái gì hiện tại như vậy có nhẫn nại lực?

Cả người một cái run run.

“Tùy, tùy tiện lập. .... Ngươi muốn ngủ liền ngủ này đi.”

Hàm hồ nói một câu, Từ Ngôn vẫy vẫy tay, ghé vào trên mặt đất đem nhét vào giường để quần áo đều lộ ra tới.

Đoàn thành một đoàn ôm vào trong ngực, Từ Ngôn đứng lên.

Xoay người. ....

“A a a! Ta mẹ ruột a!”

Không biết khi nào, lặng yên không một tiếng động Trình Từ từ tủ quần áo bò ra tới, đứng ở Từ Ngôn phía sau.

Một chút tiếng vang cũng không có, đương nhiên bị dọa đến cũng là khó tránh khỏi.

Về phía sau lùi lại vài bước, đặt mông ngồi ở mép giường, từ nói nên lời tỉnh đại ra nhìn Trình Từ.

“Ngươi là thành tâm muốn hù chết ta phải không. ....”

“.....”

Quang chân rằng, tứ chi vô lực, phần đầu rũ xuống, mặc bạch y, Trình Từ như cũ vẫn là kia phó bộ dáng, vẫn không nhúc nhích, đối Từ Ngôn theo như lời nói thờ ơ.

Nhìn đến nàng này phúc bộ dáng, không biết vì sao muốn phát hỏa Từ Ngôn đột nhiên lại tắt lửa.

“Ngươi mỗi ngày đều chuẩn bị như vậy làm ta sợ sao?”

“Ta không có dọa ngươi.”

“Hảo hảo, liền tính ngươi không chuẩn bị hù chết ta, nhưng ít nhất ngươi đến trước đem ngươi kia đen nhánh tóc đẹp trước vén lên tới hảo sao?”

Chỉ chỉ nàng tóc, Từ Ngôn xác thật đối nàng cái này tạo hình khiếp hoảng.

“Còn có a, tóc nên tẩy một giặt sạch, ta kia có sợi rong biển ngươi một hồi dùng một chút, nga. .... Cái kia, quần áo bao lâu không giặt sạch? Sẽ không không tẩy quá đi? Cũng đúng, ngươi giống như vẫn luôn đều xuyên cái này. ....”

Tầm mắt đánh giá Trình Từ, Từ Ngôn hỏi ra một cái tiếp theo một cái vấn đề.

Đột nhiên, hần nghĩ tới cái gì.

“Nói. .... Ngươi sẽ không không tắm xong đi?”

Trong giọng nói mang theo một tia âm rung.

“.....”

Hồi phục hẳn chính là Trình Tử trầm mặc.

“Ngươi không tẩy quá đúng không, ngươi thật sự không tẩy quá đúng không?!”

Tùy tay đem trong lòng ngực quần áo ném tới trên giường, Từ Ngôn cả người đều phải nhảy dựng lên.

“Tôn thọ a! Ngươi không tắm rửa, ngươi không tắm rửa! Ngươi huỷ hoại ta đối thiếu nữ kỳ vọng biết không? Nữ hài từ nguyên lai đều không tắm rửa sao?”

Đối mặt Từ Ngôn chỉ trích, Trình Tử như cũ kia phó bộ dáng.

Nửa ngày, nghẹn ra một câu.

“Ta là quý.”

“Quý liền không cần tắm rửa a! Từ từ..... Giống như quý thật sự không cần tắm rửa đâu.”

Nghĩ nghĩ, cảm thấy những lời này tương đương có đạo lý Từ Ngôn gật gật đầu.

Sau đó.....

“Nói, nếu là quý nói, ta hẳn là không gặp được ngươi a.”

Về phía trước đi rồi hai bước, thử tính vuron ra ngón tay chọc chọc Trình Tử bả vai.

Mềm mại, có co dãn.

Cái này là nhân loại làn da xúc cảm a!

“A, cái kia..... Nhân loại có thể chạm vào quý sao?”

“Nhân loại không thể?”

“Ài, phải không?”

Tiếp theo chọc vài cái.

“Từ từ, ngươi là nói..... Ta không phải nhân loại?”

“Tuy rằng rất kỳ quái, không biết vì cái gì thân là nhân loại ngươi có thể trực tiếp lấy thân thể cùng quý tiếp xúc.”

Trình Tử thanh âm thực nhẹ, nếu không phải cẩn thận nghe nói căn bản nghe không được.

“Là cái gì nguyên nhân?”

“Không biết.”

Được đến như vậy đáp án, Từ Ngôn đành chỉ tiếp theo chọc Trình Tử hành động.

Sau đó tầm mắt không tự giác tập trung ở bộ ngực kia nhô lên bộ vị này hẳn là về vì nhân loại bản năng.

Rộng thùng thình quần áo, thoạt nhìn một cái tay căn bản nắm chặt không được, hơn nữa..... A lặc? Cái kia hạt đậu giống nhau đồ vật là cái gì?

“Ngô.....”

Gương mặt đột nhiên nóng lên, Từ Ngôn giống như nghĩ tới cái gì.

“A a ~ mặc kệ, nếu ta có thể đụng tới ngươi, vậy ngươi liền cùng nhân loại không sai biệt lắm, cho nên đi tắm rửa, đi cho ta tắm rửa đi!”

Nói không màng Trình Tử nói cái gì đó, bắt lấy nàng lỏa lồ bên ngoài thủ đoạn, hướng tới buồng vệ sinh đi đến.

Trình Tử thủ đoạn thực lạnh, liền cùng quý chuyện xưa thư trung theo như lời giống nhau, quý thân thể, tựa hồ đều là như thể này lạnh lẽo.

Tới buồng vệ sinh, đem Trình Tử đẩy đi vào.

“Ta cho người chuẩn bị tốt tắm rửa quần áo, người đem cơi ra quần áo đặt ở máy giặt bên, quá sẽ cho người đem quần áo tẩy tẩy.”

Đem khăn lông, gội đầu cao, xà phòng chờ một loạt đồ vật một cổ não nhét vào Trinh Từ trong lòng ngực.

Sau đó rời khỏi toilet, phịch một tiếng đóng cửa lại.

Dựa vào ven tường, Từ Ngôn từng ngum từng ngum thờ hồn hên.

Giơ lên tay phải, ngơ ngác nhìn xuất thần.

Vừa mới ở đem đồ vật nhét vào Trinh Từ trong lòng ngực thời điểm, giống như vô ý thức đụng tới nàng ngực kia hai luồng đồ vật.

Lần đầu tiên, lần đầu tiên đụng tới nữ hài tử nơi đó.

Từ Ngôn nhìn tay phải ngây ngốc cười cười.

“Quyết định, về sau không tẩy tay phải.”

.....

Ngồi ở trên xô pha, nghe đến từ buồng vệ sinh truyền đến xôn xao thanh âm, có chút đứng ngồi không yên, tổng cảm giác..... Muốn đi rình coi gì đó.

Mắt nhìn thẳng nhìn chăm chăm phía trước.

“Lộc cộc”

Nuốt một ngụm nước bọt, Từ Ngôn cảm giác buồng vệ sinh truyền đến tiếng vang giống như là dụ hoặc hấn ma quỷ giống nhau.

Nàng chỉ là cái quỷ, nếu là đi rình coi quỷ người liền thua.

Không ngừng như vậy nhắc nhở chính mình.

Cuối cùng.

“Hảo đi, liền đi xem một cái.”

Quyết đoán vứt bỏ tiết tháo, Từ Ngôn lên lút hướng tới WC đi qua, tận lực không phát ra tiếng vang.

Đáng tiếc, ý trời như thế.

Vừa mới tới buồng vệ sinh, ào ào xôn xao dòng nước thanh liên biến mất, cùng với biến mất dòng nước thanh, là môn bị mở ra thanh âm.

Hiện ra ở Từ Ngôn trước mắt không phải cái gì hạn chế cấp hình ảnh, tuy rằng cũng coi như được với nhưng là.....

Trinh Từ thấp ướt dầm dề đầu, một giọt tiếp theo một giọt đi xuống nhỏ.

Ngoạ tào, càng dọa người!

Trái tim đột nhiên đau xót, Từ Ngôn về phía sau lui lại mấy bước, thẳng đến chống lại mặt tường.

“Ta vì cái gì phải phạm tiện đi chuẩn bị rình coi nàng a.....”

Thật là biết vậy chẳng làm a.

Đãi nội tâm bình tĩnh trở lại lúc sau, lại một lần nhìn lại, tuy rằng trong lòng đã có điều chuẩn bị, nhưng vẫn là hoảng sợ.

Bất quá, Trinh Từ còn ăn mặc nàng kia thân màu trắng quần áo, tuy rằng bởi vì bị thủy tắm ướt qua đi dán ở trên người thực mê người, nhưng là.....

Nàng ăn mặc quần áo tẩy a!!

“Người cái ngu ngốc!”

Một tay bắt lấy nàng, đem nàng kéo cận vệ sinh gian, cầm vòi hoa sen phun nàng kia nguyên bản cũng đã ướt rớt đầu tóc.

Sau đó tề một ít gội đầu cao, liền hướng nàng trên đầu mặt.

“Người là ngu ngốc sao? Người là ngu ngốc sao? Như thế nào liền tắm rửa đều sẽ không, thật không biết người nhiều năm như vậy là như thế nào lại

đây.”

Không ngừng xoa Trinh Từ đầu tóc, Từ Ngôn không kiên nhẫn nói thăm.

Nhưng mà Trinh Từ giống như là cái hài từ giống nhau, đứng ở nơi đó tùy ý Từ Ngôn dẫn đo.

Một lát sau.

“Thật vương bạn a, vì cái gì muốn đem đầu tóc khoác đến trên mặt, này mặt đều nhìn không tới. ....”

Nói, Từ Ngôn liền đem Trinh Từ che khuất mặt đầu tóc về phía sau vén lên.

Ở vén lên kia một khác, ngay ngắn cả người.

“Hào. .... Thật xinh đẹp.”

Đây là nhìn đến Trinh Từ diện mạo lúc sau, Từ Ngôn theo như lời câu đầu tiên lời nói.

.....

ps: Tình tiết phát triển tương đối chậm, cho nên muốn nhẫn nại tính tình, cuối cùng câu chút đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Xúc cảm rất tốt

Thời gian phẳng phất tại đây một khác đình chỉ.

Trong tay nguyên bản đang ở xoa Trinh Từ tóc động tác cũng đình chỉ xuống dưới, ngốc ngốc nhìn kia trương hiện ra ở chính mình trước mặt mặt.

Mặt bộ thực bạch, mũi thẳng thẩn, tuy rằng môi có chút trở nên trắng nhưng xứng với kia một đôi xinh đẹp đôi mắt, thực dễ dàng liền sẽ khiến người bỏ qua kia tiểu tỉ vết.

Thật là xinh đẹp cực kỳ.

Không phải hiện giờ trên mạng nhìn đến cái loại này họa quá trang sau ở chụp ảnh, sau đó xử lý ảnh chụp yêu điểm mỹ.

Phô phở thông thông, màu trắng quần áo bởi vì ướt nhẹ nguyên nhân cho nên dán ở nàng thân thể thượng, tóc cũng bị chính mình toàn bộ liêu đi lên lộ ra cái trán.

Tuy rằng biết đối phương là chỉ quý, nhưng không biết vì sao Từ Ngôn đột nhiên sinh ra một loại, trộm thân thân nàng, linh tinh ý tưởng.

Chỉ là, đương tầm mắt cùng Trinh Từ hai mắt giao hội ở bên nhau lúc sau, Từ Ngôn mới từ cái loại này xúc động trung giải cứu ra tới.

Một đôi mắt thực động lòng người, nhưng này chỉ là theo bản năng nhìn lại sở sinh ra hiệu quả, nếu cẩn thận quan sát sẽ phát hiện nàng cũng không có tròng mắt.

Như vậy liền sẽ cho người ta sinh ra một loại, giống như là không có linh hồn thổi phòng oa oa, tuy rằng thoát nhìn thật xinh đẹp, nhưng lại làm người sinh ra một loại không dám cùng chỉ giao lưu cảm giác.

Đương nhiên, cái loại này thuần túy dùng để bạch bạch bạch phát tiết dư thừa thể lực thổi phòng oa oa ngoại trừ.

“A. .... Xin, xin lỗi”

Nhất thời không chú ý, từ cái trán chảy xuống nước xà phòng thấm vào Trinh Từ mắt phải nội, phản ứng lại đây Từ Ngôn nhìn đến đối với nàng lên tay hướng đôi mắt lau đi.

Hiển nhiên quên chính hấn trên tay chiếm đầy xà phòng.

“Thực xin lỗi!”

Cuống quít hô một câu, theo sau dùng ướt thủy khăn lông chà lau nàng đôi mắt.

Liên tính đã lau khô, nhưng là Trinh Từ mắt phải cũng bày biện ra một loại quỷ dị màu đỏ, đó là từ che kín tơ máu tạo thành.

Bởi vì là quỷ, đại khái căn bản không cảm giác được đau đớn gì.

Tiếp theo, đôi tay đặt ở Trinh Từ đầu tóc thượng sử kính xoa bóp lên.

“Ngô..... Thoải mái.”

“À?”

Đỉnh đầu thượng động tác lại đỉnh chỉ, Từ Ngôn ngơ ngác nhìn nói ra những lời này Trinh Từ.

Nàng trên mặt cũng không có bởi vì thoải mái mà sinh ra hưởng thụ biểu tình, cùng vừa mới không có gì khác nhau.

“Tiếp theo tẩy.”

Nâng lên tay, Trinh Từ bắt được Từ Ngôn đặt ở chính mình đỉnh đầu thủ đoạn quơ quơ.

“Thực thoải mái, tiếp theo tẩy.”

“Nga, hảo, tốt.....”

Nói, nhẹ nhàng xoa bóp Trinh Từ đầu tóc, Từ Ngôn nội tâm cảm thấy có chút buồn bực.

Nếu không cảm giác được đau đớn..... Vì cái gì còn sẽ sinh ra thoải mái loại cảm giác này?

Nhưng mà, này cũng không phải hiện giờ Từ Ngôn có thể làm rõ ràng vấn đề.

Ở xoa bóp ước chừng năm phút đồng hồ tả hữu, gọi đầu cao sở sinh ra xà phòng đại khái đã nhìn không ra.

Cầm lấy vôi hoa sen, ấn Trinh Từ đầu nhắm ngay bồn tắm bắt đầu súc rửa lên.

Từ Trinh Từ trên đầu chảy xuống tới là phiếm màu xám nước bẩn.

Từ Ngôn nhìn đến này có chút xấu hổ, thật không biết nàng đã bao lâu không có tẩy quá đầu, trách không được thoát nhìn du hề hề.

Làm khăn lông lau sạch sẽ lúc sau, tiếp theo dùng máy sấy làm khô, bởi vì tóc mái thật sự có điểm trường, cho nên liền dùng cây kéo cắt rớt một chút, lộ ra đôi mắt.

“Như vậy đẹp nhiều.”

Phùng Trinh Từ đầu tả hữu nhìn nhìn, Từ Ngôn phát ra như vậy một câu cảm thán.

Trinh Từ có lẽ là không quá thói quen tóc mái trở nên như vậy đoản, cho nên duỗi tay muốn đem tóc bắt một ít đến phía trước.

Từ Ngôn bắt lấy tay nàng cổ tay, lắc lắc đầu.

“Như vậy thực hảo, không cần khôi phục nguyên lai đáng về kia.”

Trinh Từ ngơ ngác nhìn Từ Ngôn, sau đó chậm rãi buông xuống tay.

“Ngươi tại đây chờ một chút, ta đi cho ngươi lấy quần áo.”

Phân phó, sau đó chạy ra buồng vệ sinh hướng tới một khác gian nhà ở đi đến.

Đó là Từ Ngôn tỷ tỷ phòng, bởi vì đi vào đại học cho nên rất ít có thời gian về nhà, bởi vậy cái kia phòng đã thật lâu không ai ở.

Liên tính là đi vào đại học cũng không có khả năng đem sở hữu quần áo đều mang đi, cho nên lưu lại một bộ phận quần áo chồng chất ở tủ quần áo trung.

Bởi vì Trinh Từ cùng Từ Ngôn tỷ tỷ đáng người không sai biệt lắm duyên cớ, cho nên Từ Ngôn quyết định trước lấy nàng quần áo chấp vá một chút.

Ở nhảy ra một đôi áo lót cùng quần đùi lúc sau, Từ Ngôn còn phát hiện đặt ở ngăn kéo bên người nội y.

Duỗi tay cầm lên.

“Màu trắng. ....”

Xuất phát từ nam tính bản năng, Từ Ngôn theo bản năng sờ trường nhéo nhéo, có một loại ờ niết bao bố bông, tương đương có co dãn.

“Nguyên lai là cái này cảm giác a!”

Phát ra như vậy cảm thán Từ Ngôn nhìn cái này có nhất định năm đầu nội y, thoát nhìn đã lâu không ai xuyên qua.

Bỗng nhiên, Từ Ngôn nhớ tới Trinh Từ trước ngực kia hai điểm hạt đậu.

Hào đi, cái này vẫn là đưa cho nàng xuyên đi.

Nghĩ như vậy Từ Ngôn thuận tay đem quần lót cũng phiên ra tới, cùng áo lót cặp quần đùi bày biện ở bên nhau.

Lại một lần trở lại buồng vệ sinh.

“Ta đem quần áo đặt ở máy giặt thượng, ngươi cởi quần áo ra đi, một hồi ta cho ngươi tẩy. ....”

“.....”

Trinh Từ cũng không có để ý tới Từ Ngôn, chỉ là nhìn chăm chăm đặt ở máy giặt thượng quần áo, cùng với. .... Nội y.

“Cái kia là tỳ của ta, ta xem ngươi giống như không có mặc bộ dáng cho nên cho ngươi cảm một bộ, nếu không thích nói, ta cũng sẽ không cưỡng cầu, không mặc nội y đối ta mà nói quả thực chính là phúc. .... Ngộ!”

Phúc lợi hai chữ cũng không có nói ra tới đã bị Từ Ngôn gắp gạo đồ ở trong miệng, đang xem đến Trinh Từ không có gì quá kích hành vi lúc sau hơi chút nhẹ nhàng thờ ra.

Có lẽ là từ vừa rồi bắt đầu, Trinh Từ liền vẫn luôn lấy nhược thế bộ dáng đối mặt chính mình cho nên hơi chút có chút đắc ý vênh váo.

“Đi ra ngoài.”

“Ài? Cái gì?”

“Đi ra ngoài, ta muốn thay quần áo.”

Trinh Từ ngữ khí luôn là cùng nàng hình tượng không phù hợp, ngay từ đầu phi đầu tán phát thời điểm còn hảo chút, nhưng hiện giờ tẩy quá mức phát sau, tóc dài đến eo, cùng với lộ ra khuôn mặt lúc sau, ở xứng với như vậy ngữ khí hiển nhiên tương đương quái dị.

Tổng cảm giác, mỹ nữ hẳn là xứng với diêm mỹ thanh âm mới đủ tịnh, mà không phải giống Trinh Từ như vậy âm trầm.

“Ha hả, hảo hảo. .... Ta đây liền đi ra ngoài.”

Phịch một tiếng, buồng vệ sinh môn bị đóng lại, Trinh Từ nhìn bày biện ở quần áo thượng nội y, cuối cùng vuron tay.

.....

Ngồi ở trên xô pha, nhàm chán đùa nghịch trước mặt trên bàn trà bộ ẩm chén.

Liền tính là thay quần áo, thời gian này cũng hơi chút lâu rồi điểm, không có gì kiên nhẫn Từ Ngôn đã bắt đầu biểu hiện ra không kiên nhẫn cảm xúc.

Sau đó ngẩng đầu.

“Ngọa tào!”

Bạo một câu thô khẩu, Từ Ngôn giống như là bị đâm cái đuôi miêu giống nhau, nhảy dựng lên.

Trinh Từ đã đổi hảo quần áo, tuy rằng những cái đó bị lão tỷ xuyên dư lại tới quần áo đã qua khi, nhưng là mặc ở Trinh Từ thân thể thượng ngoài ý muốn tương đương xinh đẹp.

Bất quá. ....

“Ngươi như thế nào lại đột nhiên không rên một tiếng xuất hiện?”

Theo đạo lý nói, mở cửa đi ra ngoài không có khả năng một chút tiếng vang cũng không sinh ra, đây đúng là Từ Ngôn kỳ quái địa phương.

“Bởi vì xuyên tường tương đối gần cho nên trực tiếp liền đi ra.”

Như cũ là bình đạm thả mang theo một tia âm lãnh thanh âm, không cách nào hình dung, nếu ngành muốn nói nói, giống như là không có cảm tình máy móc giống nhau.

Cẩn thận ngẫm lại nói, từ ngày hôm qua đến bây giờ đều không có thấy Trình Từ cười quá, nàng không phải là cái diện than đi.

Ngoài ý muốn manh điểm đầu.

“A..... Cái kia”

Có chút ngượng ngừng gãi gãi đầu, Từ Ngôn chỉ chỉ Trình Từ quần áo.

“Xuyên trên người của người thật là đẹp mắt.”

“Cám ơn khích lệ.”

Cẩn thận quan sát Trình Từ biểu tình.

Không có bất luận cái gì dao động, hiện giờ có thể tin tưởng.

Nàng chính là cái diện than!

.....

ps: Trình Từ đại khái giả thiết là diện than, Trình Từ là cùng loại một loại oán niệm sinh ra u linh, cho nên trong hiện thực đồ vật cũng có thể sử dụng.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Mẹ con hoa là yêu nhất

“Leng keng ~”

Cả người một cái run run, đột nhiên vang lên chuông cửa làm nguyên bản đang ở xem kỹ Trình Từ Từ Ngôn đình chỉ loại này hành vi.

Hắn trong trí nhớ ở thứ Sáu thời điểm đã cùng trên lầu một vị nữ sĩ càng tốt cộng tiến cơm trưa.

Nói kỹ càng tỉ mỉ điểm chính là hai năm trước dọn tiến trên lầu một vị đơn thân mục mục mang theo nàng nữ nhi vào ở này đồng tầng trệt.

Bởi vì là đơn thân mục mục, cho nên mỗi khi nàng đi công tác thời điểm trên cơ bản đều là Từ Ngôn ở chiếu cố nàng cái kia so với hắn chính mình tiểu tứ tuổi nữ nhi.

Nàng kêu Ngô Tú Lệ, mà nàng nữ nhi gọi là Ngô Văn Lệ, tuổi là mười ba tuổi, đã thượng mừng một, tuy rằng nói như vậy có chút ngượng ngừng, nhưng là đứa nhỏ này diện mạo xác thật rất xinh đẹp.

Nhân hai người ở chung một năm tả hữu thời gian, tuy rằng không có thực đến thái quá nông nổi, nhưng cũng kém không xa.

“Leng keng ~”

Chuông cửa lại một lần bị ấn vang, Từ Ngôn đứng ở tại chỗ do dự, hắn không biết là đi mở cửa, vẫn là làm bộ không ở nhà.

Nếu nếu là bình thường Từ Ngôn phỏng chừng sẽ đi mở cửa, nhưng đó là bình thường, hiện giờ loại tình huống này sao có thể không có chút nào kiêng kỵ đi mở cửa, nếu mở cửa liền nhìn đến đứng ở chính mình bên người Trình Từ, nói vậy hắn là sẽ lập tức dọa bỏ đến trên mặt đất đi!

Rốt cuộc nữ nhân chính là có tiếng sợ hãi loại này.....

“Uy uy, người muốn làm gì!”

Cúi đầu tự hỏi hay không mở cửa Từ Ngôn đột nhiên từ dư quang thấy được hướng tới cửa đi đến Trình Từ.

Không để ý đến Từ Ngôn, Trình Từ đi tới cửa, tay đặt ở then cửa thượng.

“Không cần!”

Muốn ngăn cản đã chậm, Từ Ngôn liền tính chạy tới cũng không có khả năng ngăn cản Trình Từ, hết thấy đều chậm.

Kế tiếp đại khái chính là một tiếng thét chói tai, sau đó cùng với bùm một tiếng ngã trên mặt đất đi.

Từ Ngôn đã làm tốt đem nạng nâng vào nhà nội quyết định.

Răng rắc.

Cùng với một tiếng giòn vang, môn bị mở ra.

“Đội đã lâu đâu!”

Trước truyền vào Từ Ngôn truyền vào tai chính là thành thực nữ tính thanh âm, theo sau môn bị kéo ra, Ngô Tú Lệ đi đến, trực tiếp lướt qua Trình Từ, tùy tay đóng cửa lại.

Tiến vào phòng sau, Ngô Tú Lệ nhìn đứng ở cách đó không xa Từ Ngôn, sừng sốt một hồi.

“A lặc? Tiểu Ngôn như thế nào đi khai môn? Chẳng lẽ là tân trang mở cửa cơ quan sao? Thật đúng là công nghệ cao đâu!”

Xoay đầu nhìn thoáng qua phía sau môn, giống như mình bạch gì đó Ngô Tú Lệ cười nói ra nói như vậy.

“Sao có thể có cái loại này đồ vật!”

“Chẳng lẽ không phải sao?”

Được đến Từ Ngôn phủ nhận Ngô Tú Lệ nghiêng nghiêng đầu hỏi.

“Người không phải nói giòn a! Cái loại này tự động mở cửa đồ vật sao có thể xuất hiện ở nhà ta a!”

“Ài? Kia tiểu Ngôn ly đến xa như vậy là như thế nào chạy đến môn đâu?”

Nói xong câu đó, Ngô Tú Lệ đem ánh mắt tập trung ở Từ Ngôn trên mặt, dùng kia tràn ngập nghi hoặc ánh mắt.

Tức khắc ghen lời.

Trình Từ còn đứng ở cửa vị trí, sừng lập thân mình, hơi hơi cúi đầu, nửa phiên xem thường nhìn Ngô Tú Lệ.

Cái kia biểu tình thật đúng là vận vẹo a.....

“Người đang xem cái gì?”

Ngô Tú Lệ nhìn nhìn chăm chăm chính mình phía sau Từ Ngôn nghi vấn nói, Sau đó theo hần tầm mắt xoay đầu nhìn nhìn, sau đó cái gì cũng chưa nhìn đến.

“Ta phía sau có thứ gì sao?”

“Người nhìn không tới sao?”

“Xem tới được cái gì?”

Ngô Tú Lệ đẩy mặt nghi hoặc.

Được đến đáp án Từ Ngôn ngốc đứng ở nơi nào.

“Ngày hôm qua không phải đã nói qua, người thường không có cách nào nhìn đến ta.”

Đứng thẳng ở cửa Trình Từ dùng nửa phiên đôi mắt nhìn Từ Ngôn, dùng âm trầm ngữ khí nói ra những lời này.

Nghe xong nàng lời nói, Từ Ngôn giống như tỉnh ngộ lại đây, ngày hôm qua, Trình Từ giống như xác thật nói qua như vậy một câu, bởi vì vừa rồi nhất

thời khăn trương giống như quên mất.

“Tiểu Ngôn, tiểu Ngôn?”

“Ài? Cái, cái gì?”

“Ngươi vừa mới làm sao vậy?”

Ngô Tú Lệ trong giọng nói mang theo lo lắng ý vị.

“Không có gì, chỉ là tưởng chút sự tình.”

“Nga, nếu không có gì sự tình nói, liền đi trên lầu đi.”

Trên mặt mang theo cùng loại với mẫu tính quang huy đồ vật, Ngô Tú Lệ cười tủm tỉm nói.

“Làm rất nhiều ngươi cùng văn lệ thích ăn đồ vật đâu.”

“Àn, này liền đi.”

Lên tiếng, Từ Ngôn gật gật đầu.

Ngô Tú Lệ năm nay ba mươi một tuổi, nàng đại khái là mười tám tuổi năm ấy sinh hạ Ngô Văn Lệ, tuy rằng tuổi theo bản năng vừa nghe cảm giác rất lớn, nhưng trên thực tế nàng diện mạo thoát nhìn giống như là hai mươi lăm sáu tuổi bộ dáng.

Hiện giờ ở trang phục xưởng công tác, tuy rằng tiền lương không tính là giàu có, nhưng ít nhất có thể nuôi sống các nàng nương hai.

Trượng phu của nàng ở nàng sinh hạ nữ nhi ba năm sau qua đời, lúc ấy 21 tuổi nàng một mình nuôi nấng nữ nhi đến nay không có ở phúc hôn.

Ngô Tú Lệ dẫn đầu đi ra cửa phòng, đứng ở cửa chờ Từ Ngôn.

Đi theo nàng phía sau, Từ Ngôn thừa dịp đổi giày thời gian nhìn đứng ở chính mình trước mặt Trinh Từ hỏi.

“Ngươi một người ở nhà?”

“Àn.”

“Nếu nhảm chán nói liền xem sẽ TV đi, xem chút thú vị tiết mục.”

“Àn.”

Cũng không biết nàng có hay không nghe đi vào, nhưng xem nàng bộ dáng, liền tính xem TV cũng nhìn không ra cái gì đi.

Hơi hơi thờ dài một hơi.

“Ngươi ở cùng ai nói chuyện?”

“A, không có gì lắm bầm lâu bầu mà thôi.”

Đứng ở ngoài cửa Ngô Tú Lệ có lẽ là nghe được phòng trong truyền đến nói chuyện thanh cho nên thăm tiến vào nửa cái thân mình hỏi.

Có lẽ, từ nói cười vài tiếng đứng lên, cuối cùng nhìn Trinh Từ vài lần sau đó đi ra ngoài cửa.

.....

.....

“A, ca ngươi đã đến rồi!”

Vừa đến cửa, liền nghe được bên trong cánh cửa truyền đến thanh âm, sau đó mở cửa một đoàn thân ảnh lướt qua Ngô Tú Lệ lao thẳng tới Từ Ngôn trên người.

Đôi tay vội vàng ôm lấy.

Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn treo ở chính mình trước ngực nữ hài.

Tuy rằng mười ba tuổi, nhưng là thân cao lại chỉ có một thước bốn năm, tương đương đối Từ Ngôn một mét bảy tám, nàng cái này cái đầu liền có vẻ lùn nhiều.

Có lẽ là xuất phát từ đối nạng loại này cái đầu chiều cổ đi, Từ Ngôn luôn là thực cung chiều nạng.

“Ngươi nha..... Đã là học sinh trung học.”

Vươn tay điểm điểm Ngô Văn Lệ cái trán, Từ Ngôn đầy mặt sùng nịch ha hả cười nói.

“Nếu về sau còn như vậy không lớn không nhỏ nói, lớn lên tìm không thấy bạn trai nhưng đừng tới trách ta.”

“Mới không cần cái gì bạn trai, ca ngươi đường ta hảo.”

“Văn lệ!”

Không chờ Từ Ngôn nói cái gì, ở một bên đứng Ngô Tú Lệ liền trước ra tiếng gọi lại treo ở Từ Ngôn trên cổ Ngô Văn Lệ.

Trên mặt biểu tình khó được nghiêm túc một lần.

“Nữ hài tử muốn rụt rè, nếu còn như vậy điên ta liền đem ngươi khóa trong nhà không cho ngươi xuất gia môn.”

“A..... Không cần lập, mụ mụ.”

“Vậy ngươi nhanh lên từ ca ca trên người xuống dưới.”

“Ngô.....”

Nhẹ nhàng lên tiếng, Ngô Văn Lệ bữu môi từ Từ Ngôn trên người nhảy xuống tới.

Thân cao tới Từ Ngôn ngực vị trí.

“Hảo, tiểu Ngôn nhanh lên vào đi, cơm đã chuẩn bị tốt.”

Vừa mới nghiêm túc biểu tình biến mất, ở đối mặt Từ Ngôn thời điểm đã khôi phục cái loại này mỉm cười bộ dáng.

Tuy rằng Ngô Tú Lệ vẫn luôn cấp chính mình cảm giác là có chút không đáng tin cậy, thậm chí có chút thiên nhiên, nhưng chỉ cần đề cập đến về nạng nữ nhi khi mới có thể biến cái bộ dáng.

Có lẽ đây là tình thương của mẹ đi.

Các nạng gia cấu tạo cùng Từ Ngôn gia không sai biệt lắm, tam thất một thính một WC một phòng bếp, ở đương kim giá nhà tăng cao thời đại có thể có như vậy một bộ nơi ở đã tương đương không tồi.

Đây là Ngô Tú Lệ nhiều năm qua đến công tác hơn nửa năm đó trọng phụ tử vong là đoạt được đến bảo hiểm bồi thường mua phòng ở.

Kia một số tiền đã cũng đủ nạng nuôi nấng Ngô Văn Lệ vào đại học.

“Ai? Ca ngươi mất kính đâu?”

“Ân?”

Đang ở đối diện Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, theo sau nhớ tới cái gì nâng lên tay sờ sờ mặt.

Trải qua Ngô Văn Lệ nhắc nhở, Từ Ngôn mới nhớ tới chính mình giống như thiếu thứ gì.

Mất kính, từ sơ trung bởi vì mê luyện điện tử thư cho nên làm cho cận thị chính mình yêu cầu đeo mắt kính.

Nếu trích rút mất kính nói, tuy rằng không đến mức cái gì đều nhìn không thấy, nhưng cũng yêu cầu ly gần quan khán mới có thể thấy rõ đồ vật.

Bởi vì đôi mắt vẫn luôn xem rất rõ ràng, cho nên theo bản năng xem nhẹ không mang mắt kính vấn đề.

“Ca ~ mất kính đâu?”

“A, cái kia.....”

Ngô Văn Lệ lời kéo Từ Ngôn tay áo, về mặt nghi hoặc, cái này làm cho Từ Ngôn không biết nên dùng bộ dáng gì lý do lừa gạt qua đi.

Nghĩ nghĩ.

“Ta cũng không biết, đại khái đôi mắt đột nhiên gì đó thì tốt rồi!”

“Ngô, ca!”

Kiều thanh hô câu, hiển nhiên Ngô Văn Lệ cũng không tin tưởng Từ Ngôn theo như lời nói.

“Hào hảo, các ngươi hai cái đừng nói chuyện phiếm, nhanh lên ăn cơm đi!”

“Ân, tới.”

Lên tiếng, Từ Ngôn lôi kéo Ngô Văn Lệ đi hướng bàn ăn, đồ ăn thực phong phú, đều là chút ăn thịt loại.

So sánh rau dưa, Từ Ngôn càng thích ăn thịt.

Đem một chén cơm đặt ở Từ Ngôn trước mặt, Ngô Tú Lệ cười tủm tỉm nhìn Từ Ngôn.

“Ngày mai còn phải đi học đi!”

“Ân.....”

Gật gật đầu, cầm lấy một đôi chiếc đũa.

“Đại khái còn có một tháng thời gian liền phải phóng nghỉ hè, đến lúc đó ta cùng các ngươi hai cái đi bơi lội đi!”

“Gia, bơi lội, quá tuyệt vời!”

Vừa muốn khai ăn Ngô Văn Lệ nghe được Từ Ngôn theo như lời nói, giống như là trúng cái gì giải thưởng lớn giống nhau, kích động tựa hồ đều phải nhảy dựng lên.

Có lẽ là bởi vì quá hưng phấn nguyên nhân trên mặt mang theo một tia ửng hồng

“Lần đầu tiên cùng ca đi bơi lội nhất định phải xuyên chính thức điểm, ын. .... Bikini thế nào? Phim truyền hình nam sinh đều thích cái kia!”

“Cái kia phim truyền hình sẽ bá cái này a!”

Từ Ngôn bất đắc dĩ nói một câu, theo sau có chút xấu hổ cười cười.

“Xuyên một kiện bình thường áo tắm là được, chúng ta mất đi bể bơi lại không phải đi bờ biển, xuyên như vậy xinh đẹp vô dụng. ....”

“Ngô, quá đáng tiếc..... Nhân gia nguyên bản tính toán làm ca nhìn xem ta đáng người đâu.”

“.....”

Nên nói như thế nào đâu, là nói hiện giờ hài tử quá thành thực, vẫn là quá sớm chín, Từ Ngôn không biết, đại khái tuổi bất đồng, thời đại cũng bất đồng đi!

“Bơi lội đâu. .... Có thể phơi nắng đi!”

Ngô Tú Lệ nhìn Từ Ngôn hỏi ra những lời này, theo sau vẻ mặt chờ mong.

“Hẳn là có thể.....”

“Thật tốt đâu, đã sớm muốn thử xem cái loại cảm giác này, nếu nói như vậy đến lúc đó liền có từ tiểu Ngôn bảo hộ chúng ta mẹ con đi!”

Vươn chiếc đũa, kẹp khởi một khối chân gà thịt bỏ vào Từ Ngôn trong chén.

“Bởi vì tiểu Ngôn là nam tử hán, cho nên phải bảo vệ nữ nhân đâu, kia. .... Đến lúc đó liền làm ơn!”

“Nga.....”

Lên tiếng Từ Ngôn nhìn Ngô Tú Lệ gật gật đầu.

.....

ps: Đôi mẹ con này là sau văn chủ tuyến, cho nên lên sân khấu là tất nhiên

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8 : Nữ hài kia luôn chăm chú nhìn người

Từ Ngôn khai giảng.

Hai ngày song nghỉ phép kỳ thực mau liền vượt qua, nhưng mà đối Từ Ngôn tới nói, hai ngày này phát sinh sự tình, phỏng chừng so về sau trải qua đều phải ly kỳ.

Hắn trong mắt thế giới so mặt khác người thường trong mắt nhiều ra một thứ gì đó, liền tính là sáng sớm hành tẩu ở trên đường cái cũng có thể nhìn đến thường thường một bóng người.

Kia cũng không phải ra tới tập thể dục buổi sáng người, mà là hàng thật giá thật u linh, cũng có thể nói là hồn phách.

Từ cái này song hưu ngày bắt đầu, Từ Ngôn thấy được một ít vốn không nên hắn nhìn đến đồ vật.

Những cái đó chết đi mọi người, hiện giờ lại lấy đủ loại hình thái xuất hiện ở chính mình trong mắt, bất luận là thiếu cánh tay thiếu chân, vẫn là khác cái gì.....

“Thật làm người chán ghét.....”

Cúi đầu nhìn ở sáng sớm dưới ánh mặt trời tìm bắn ra tới bóng dáng, này đại khái là duy nhất còn có thể chứng minh chính mình tồn tại chứng cứ.

Đứng ở ngã tư đường, đang chuẩn bị đi đi học đương nhiên Từ Ngôn đang chờ đợi đèn xanh đèn đỏ luân phiên.

Bởi vì ở mấy năm trước, cái này địa phương đã xảy ra cùng nhau tai nạn xe cộ, khiến cho xã hội thượng rộng khắp chú ý.

Đương nhiên ở đèn xanh đèn đỏ thượng trang bị tên là camera theo dõi đồ vật, cái này làm cho lái xe mọi người không thể không tuân thủ đèn xanh đèn đỏ.

Từ Ngôn nhìn đường cái đối diện, hắn lẳng lặng chờ đợi đèn xanh đã đến.

Nếu ở người thường trong mắt, hắn chỉ là lẻ loi một người đứng ở chỗ này, nhưng lại ở Từ Ngôn trong mắt thay đổi dạng.

Một cái lão nhân, một người học sinh, một vị ăn mặc nhà xưởng trang phục nhân viên cùng Lan Lan, chợt vừa thấy bọn họ chính là sống sờ sờ người, nhưng trên thực tế Từ Ngôn từ bọn họ kia đại ra ánh mắt cùng rõ ràng tái nhợt sắc mặt thượng nhìn ra được, bọn họ là người chết.

Đối thế gian lưu niệm trình độ, hoặc là trước khi chết giữ lại cực đại tâm nguyện không thể hoàn thành, này đó đều sẽ trở thành người chết ngưng lại ở nhân thể gian nguyên nhân.

Bọn họ không biết chính mình đã tử vong, còn ẩn tồn tại thời điểm sở sinh hoạt quỹ đạo vẫn luôn đi xuống đi.

Thẳng đến một ngày nào đó, có lẽ bọn họ bởi vì một việc bình tĩnh đại ngộ, đã biết chính mình đã chết sự thật, nhưng trước đó, bọn họ sẽ cùng người thường giống nhau sinh hoạt.

Đối diện đường cái đèn xanh đã sáng lên, bên người mấy chỉ hồn phách giống như là người bình thường giống nhau hướng tới đối diện đường cái đi đến.

Mà Từ Ngôn lại không có động.

Đứng ở nơi đó, bên người đồng dạng đợi một vị không có bất luận cái gì động tác tiểu nữ hài.

Trước kia, chính mình cũng như là như vậy, mỗi ngày đi đi học, mỗi ngày đều trải qua này đường cái.

Nhưng xác thật lần đầu tiên biết chính mình cùng nàng ly đến như vậy gần.

Màu đỏ váy liền áo, trong lòng ngực ôm màu trắng tiểu cầu hình dạng mao nhung món đồ chơi, Lan Lan giống như là đang đợi người nào giống nhau đứng ở nơi đó.

Bởi vì thuộc về ngoài ý muốn tử vong, cho nên nàng ở tử vong trong nháy mắt sở sinh ra không tha sẽ vẫn luôn khiến nàng chờ đợi đi xuống.

Từ giảng hòa năng vẫn duy trì cùng điều trực hoành, không có đi xem năng, chỉ là đứng ở chỗ này.

Cuối cùng, chậm rãi bán ra bước đầu tiên, sau đó rời đi cái này giao lộ.

Không thể cùng Lan Lan giao lưu, quý cùng người trước sau là hai cái thế giới người, liền tính là chính mình đem năng đã chết quá sự thật nói cho năng cũng là phí công.

Quý..... Sẽ không thân tín nhân loại nói, đặc biệt là các năng ở biết được chính mình đã không thuộc về nhân loại lúc sau.

Nếu muốn làm Lan Lan đi đầu thai, duy nhất biện pháp chính là hoàn thành năng tâm nguyện, mà Lan Lan trước khi chết tâm nguyện là cái gì?

Cái này,Cũng không biết.

Có lẽ, về sau sẽ biết được.

.....

.....

Dục Anh cao trung, Từ Ngôn nơi một khu nhà cao trung, cũng không phải cái gì cái gọi là trọng điểm cao trung.

Từ Ngôn thành tích cũng không ưu tú, có thể thi đậu cái này cái gọi là tam lưu cao trung đã là còn tính có thể.

Giống một trung, nhị trung linh tinh trường học hẳn chỉ có chùn bước phân, liền tính là giao cao phí hẳn về điểm này thành tích cũng không bằng cách.

Tuy rằng là tam lưu cao trung, nhưng bởi vì trường học lộ trình rời nhà chỉ có ước chừng mười phút thời gian, cho nên Từ Ngôn cũng hoàn toàn không để ý trường học tốt xấu, đối hẳn mà nói, có thể đi học địa phương là đến nơi.

Buổi sáng 7 giờ đến giáo, sau đó sớm tự học nửa giờ, đi ăn cơm sáng, giữa trưa 11 giờ bốn mươi tan học, buổi chiều hai giờ rưỡi chính thức đi học, tiết tự học buổi tối 9 giờ thập phần tan học.

Đây là Dục Anh cao trung đi học cùng tan học thời gian, tổng thể an bài tương đối thỏa đáng, còn không có một chút người nông nổi.

Nơi lớp vì cao một sáu ban, cao một cái này niên cấp tổng cộng mười bốn cái lớp, trước bốn cái là cái gọi là thực nghiệm ban, năm ban về sau bao gồm năm ban đều thuộc về bình thường lớp.

Bởi vì mùa hè hừng đông thực mau, cho nên đương Từ Ngôn tới lớp thời điểm bên ngoài thiên đã sáng rồi.

Lớp người đã tới hơn phân nửa.

“U, A Ngôn!”

“A Ngôn ngươi muội!”

Mới vừa tiến lớp liền đã chịu đến từ xếp sau ngồi cùng bàn nhiệt liệt hoan nghênh, cơ hồ là theo bản năng, ở hẳn chào hỏi thời điểm bản năng tiến hành phun tào.

“Thật là lãnh đạm a!”

Lưu trữ nghiêng tóc mái, đem hai sườn đầu tóc cạo quang, tên là Dương Hâm nam hài đầy mặt oán giận đối với ngồi ở hẳn bên người vị trí thượng Từ Ngôn nói.

“Liền tính không thể nhiệt tình tới cái ôm, ít nhất nhiệt tình tiếp đón cũng muốn tới không phải sao? Ngươi như vậy lãnh đạm ta thật sự sẽ suy xét cùng ngươi tuyệt giao!”

“Nếu tuyệt giao vậy ngươi liền nhanh lên a, ngươi cái gay!”

“Ngươi mới gay, ngươi cả nhà đều gay!”

Nghe được Từ Ngôn xưng hô, Dương Hâm giống như là bị đâm cái đuôi mao, cả người cơ hồ đều phải từ vị trí thượng nhảy dựng lên.

Hắn tựa hồ chán ghét người khác nói hắn là gay.

Nhưng mà Từ Ngôn sở dĩ xưng hô hẳn làm cơ sở lão còn lại là bởi vì có một lần ở thượng mỹ thuật khóa thời điểm, hắn ở dùng di động xem nào đó lệnh người buồn nôn video.

Không phải biết rõ Nhật Bản động tác điện ảnh, mà là hai cái nam nhân..... Đang xem đến kia lệnh người mất mủ nông nổi lúc sau, Từ Ngôn liền bắt đầu cùng hắn bảo trì khoảng cách.

Cho nên ở hẳn xem ra Dương Hâm đối chính mình như vậy nhiệt tình, có khả năng là xuất từ đối chính mình anh tuần bẻ ngoài nhìn trộm.

Bởi vậy, bảo trì khoảng cách nhất định, đây là tất yếu.

Dương Hâm diện mạo tuy rằng không tính là soái không có thiên lý, nhưng cũng thuộc về thực dễ coi cái loại này, cho nên luôn có một ít vô tri tiểu nữ sinh lâu lâu tới tiến hành ái thông báo.

Từ Ngôn một chút đều không hâm mộ.

“Nói, nguoi cái kia lão đến rụng răng màu đen khung mắt kính rớt cuộc trích rớt a! Lăn này là kính sát trùng sao?”

Có lẽ là vì quan sát Từ Ngôn có hay không đeo kính sát trùng, cho nên đem mặt duỗi đến Từ Ngôn trước mặt.

Bởi vì động tác như vậy quá ghê tởm, cho nên không chút do dự Từ Ngôn một tay đem kia khuôn mặt đẩy ra.

“Thỉnh cùng ta bảo trì khoảng cách nhất định, cảm ơn hợp tác, nguoi cái này biến thái.”

“A, ta như thế nào lại thành biến thái! Độc miệng a, nguoi thật là độc miệng a, A Ngôn!”

Hồ to gọi nhỏ, một chút cũng không để bụng người khác tầm mắt, người này tựa hồ luôn là như vậy, chưa bao giờ để ý người khác tầm mắt.

Thật là không đầu óc.

Đem trên mặt bàn thư sửa sang lại hảo, Từ Ngôn tùy tay rút ra một quyển tiếng Anh thư mở ra đặt ở trên bàn làm bộ làm tịch nhìn.

Tại đây đồng thời, lớp vang lên lanh lảnh đọc sách thanh.

Từ Ngôn vị trí xuất phát từ đếm ngược đệ nhị bài, bảng đen mặt về phía tây, mà từ giảng hòa Dương Hâm còn lại là kẻ sát phía bắc diện cửa sổ ngồi.

Dưới lầu chính là sân thể dục.

“Cái kia, A Ngôn a..... Ta ban cái kia nữ sinh giống như từ nguoi tiền ban liền vẫn luôn ở trộm xem nguoi đâu.”

“Cái gì?”

Theo Dương Hâm tầm mắt, Từ Ngôn nhìn đến chính mình nơi vị trí hai bài trước dựa vào nam diện nữ sinh từ chính không ngừng nâng đầu nhìn chính mình.

Hơi chút có chút ẩn tượng, cái kia hình như là ban hoa gì đó, bởi vì bề ngoài thanh thuần đáng yêu, nhưng không thiếu chịu các nam sinh yêu thích.

Bất quá, Từ Ngôn không dám hứng thú.

“Có lẽ là nguoi ảo giác đi.”

“Sao có thể, từ lúc bắt đầu ta liền nhìn chăm chăm vào nàng, không có khả năng nhìn lầm!”

“.....”

Nhìn chăm chăm nói ra những lời này, hơn nữa trên mặt mang theo “Tuyệt đối không có khả năng nhìn lầm” loại này thần sắc Dương Hâm, từ nói cười cười.

“Nhìn chăm chăm vào? Quả nhiên, nguoi thật là biến thái a, rình coi cuồng!”

“A a a, cái gì a! Không phải nguoi tưởng như vậy, ta từ học kỳ 1 mới vừa khai giảng thời điểm liền cảm giác kỳ quái, nàng mỗi một lần nhìn đến nguoi tổng hội không thể hiểu được mặt đỏ, nói..... Nguoi sẽ không trộm đem nàng công lược đi!”

“Sao có thể.....”

“Như thế nào không có khả năng, bằng không nàng xem nguoi làm cái gì? Tuy rằng nguoi xác thật lớn lên có điểm tiêu soái, nhưng nàng vì cái gì không xem càng soái ta đâu?”

Có thể mặt không đỏ tâm không nhảy hơn nữa đồng dạng nói ra loại này tự kỷ nói, Từ Ngôn đại khái hiểu biết vì cái gì mỗi một lần hẳn tình yêu đều siêu bất quá một tuần.

Mà như hẳn theo như lời giống nhau, trước kia mang theo mắt kính Từ Ngôn có vẻ thực văn nhã, mà hiện giờ trích rớt mắt kính sau tắc nhiều một ít nam sinh nên có dương cương chi khí.

Đến nỗi ngồi cùng bàn Dương Hâm, cái kia nương pháo hoàn toàn không có bất luận cái gì áp lực.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái, cùng cái kia nữ sinh tầm mắt đan chéo ở bên nhau, sau đó liền nhìn đến nàng nhanh chóng cúi đầu.

Thẹn thùng sao?

Trong lòng nghĩ như vậy Từ Ngôn hơi hơi lắc lắc đầu.

“Nàng gọi là gì?”

“Như thế nào, người cảm thấy hứng thú?”

“Đừng nhiều như vậy vô nghĩa!”

“Là ~”

Dùng kỳ quái ngữ khí lên tiếng.

“Nàng kêu Từ Văn Tĩnh, toàn ban thành tích tính thượng là tiền tam đi, tính cách có chút nhát gan, không có gì cùng còn lại nam sinh kết giao quá kỳ lạ, là cái loại này ngoan ngoãn nữ nhân vật.”

“Từ Văn Tĩnh a..... Không ấn tượng.”

Tìm tòi một chút ký ức ở phát hiện không có về nàng ký ức lúc sau, Từ Ngôn nói ra nói như vậy.

Theo sau không hề đi chú ý.

“Nga, đúng rồi hỏi người chuyện này.”

“Cái gì?”

Đột nhiên nhớ tới gì đó Từ Ngôn quay đầu đối với Dương Hâm hỏi.

“Người xem qua 《 The Ring 》 không?”

Từ Ngôn mang theo dò hỏi ngữ khí hỏi, nếu hiện giờ Trình Từ ở tại chính mình trong nhà, nếu không được đầy đủ mặt giải một chút như vậy sao được.

“《 The Ring 》? Đó là đảo quốc tân ra AV sao?”

“Không phải a, người cái ngu ngốc! Chính là Trình Từ, cái kia từ TV bò ra tới cái kia nữ quý Trình Từ!”

Dương Hâm trả lời thiếu chút nữa lệnh Từ Ngôn học máu tam trắng, thật vất vả nhận xuống xúc bản xúc động đối với hấn nhắc nhở nói.

Từ Ngôn thậm chí sinh ra một loại, hỏi cái này ngu ngốc chính mình thật đúng là bồn đầu.

“Nữ quý? Thực nổi danh sao?”

“Đương nhiên rồi! Muốn làm nổi danh đâu!”

“Ài? Kia hấn là không đúng a.....”

Dương Hâm mày nhăn thành một đoàn.

“Nếu người nói như vậy, nhưng là thật sự một chút ấn tượng đều không có đâu! Nói..... Sẽ không lại là người gạt ta đi!”

“Sao có thể, ta vì cái gì muốn làm như vậy!”

Không biết vì sao, Từ Ngôn tâm lộ bộ một chút, hấn bỗng nhiên có loại dự cảm bất hảo.

“Người không phải có di động sao? Dùng Baidu tra một chút Trình Từ, nhanh lên!”

“Nga..... Chờ một chút.”

Cuống quát đào ra tới, Dương Hâm thuận thực click mở Baidu, đưa vào Trình Từ hai chữ.

Nhưng tìm tòi kết quả ngoài dự đoán.

“Cái gì a, cái gì đều không có! Thật sự có Trình Từ này nhân vật sao?”

Không có?

Giống như sét đánh giữa trời quang giống nhau, đại não nháy mắt biến thành chỗ trống, Từ Ngôn ngã ngòi tại vị tử thượng, trong đầu chỉ cần một vấn đề.

Vì cái gì..... Không có?

.....

ps: A lạc, ngu quên đôi mới có chút đã muộn..... Mặt khác thượng chương kia đôi mẹ con, nàng nam nhân cũng họ Ngô, điểm này chưa nói mình.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tử vong

“Cái gì a, A Ngôn người tin tưởng thật sự có này nhân vật sao?”

Lại điều tra một lần, được đến đáp án cùng lần trước tương đồng, ngay từ đầu cho rằng là Baidu vấn đề, đương đổi thành lục soát cầu cùng còn lại mấy cái toàn bộ thử một lần lúc sau mới phát hiện không phải cái này phương diện ra vấn đề.

Mà là, căn bản không có Trình Tử tin tức.

“Không có khả năng a..... Như thế nào sẽ đã không có.”

Trình Tử, Trình Tử..... Trong trí nhớ khó được quen thuộc một cái khung bố điện ảnh nhân vật, vì cái gì tra không đến.

Căn bản không có khả năng a, Trình Tử cái kia mức độ nổi tiếng không có khả năng một chút tin tức cũng không có, rốt cuộc địa phương nào sai rồi?

“A Ngôn?”

“Àn? Làm gì.”

Đầu lộn xộn giống như một quán bùn lầy, Dương Hâm kêu to đem Từ Ngôn ý thức gọi trở về.

“Cái kia, gọi là Trình Tử cái quỷ gì đối với người thực tổng muốn sao?”

“Không phải.”

“Nếu không trọng yếu vì cái gì còn để ý loại này việc nhỏ, chúng ta là tinh thần phấn chấn bông bột thanh thiếu niên, để ý loại này việc nhỏ người thật là thua đầu.....”

“.....”

Nhàn nhạt liếc mắt một cái, theo sau Từ Ngôn lại dời đi tầm mắt, ở cái này ngu ngốc trên người lãng phí quả thực là đáng xấu hổ hành vi.

Không để ý tới ở một bên bởi vì làm lơ hấn mà hô to gọi nhỏ Dương Hâm, Từ Ngôn cau mày tự hỏi vấn đề.

Dương Hâm không biết Trình Tử tồn tại.

Nếu chỉ là tự thân hấn ta không biết nói, có thể về vì hấn kiến thức hạn hẹp, nhưng trên thực tế không chỉ là hấn, liền trong truyền thuyết Baidu đều không thể tìm thấy được có quan hệ Trình Tử tin tức, này chỉ sợ cũng không đơn giản chỉ là Dương Hâm một người vấn đề.

Trên thực tế, đối với Trình Tử xuất hiện Từ Ngôn bản thân liền ôm có một loại nghi ngờ thái độ, vô pháp lý giải trên via hệ đảo tới đĩa nhạc như thế nào sẽ bỏ ra Trình Tử.

Mơ hồ ở trong trí nhớ nhớ rõ, Trình Tử sở dĩ sẽ từ TV nội bỏ ra tới là bởi vì một mâm trang có Trình Tử oán niệm băng ghi hình, nếu không muốn chết nói chỉ có thể đem băng ghi hình chuyển giao cấp người thứ hai.

Nhưng so sánh chính mình tình huống, Trình Từ cũng không phải cái gọi là bảy ngày sau chiều thượng môn, nói cách khác chính mình sờ trải qua căn bản không phải Trình Từ nguyên rủa.

Từ lúc bắt đầu, tình tiết liền cùng trong trí nhớ cốt truyện chạy thiên một nửa, hơn nữa.....

Từ Ngôn chậm rãi nâng lên tay phải, hắn còn nhớ rõ ngày hôm qua đêm Trình Từ đưa vào buồng vệ sinh thời điểm chính mình tay xác xác thật thật chạm vào Trình Từ trước ngực kia hai luồng đồ vật.

Chính mình không những có thể xem tới được quý, lại còn có có thể chạm vào?

Rốt cuộc là vì cái gì?

“A Ngôn, chủ nhiệm lớp tới, mau đọc sách!”

Suy nghĩ lại một lần bị đánh gãy, Dương Hâm dùng nắm tay giữ Từ Ngôn một chút đùi, sau đó tận lực đè thấp chính mình âm lượng.

Nhưng mà lúc này, nguyên bản lớp nội có vẻ lơ lửng đọc sách thanh lớp đọc sách thanh đột nhiên trở nên vang dội lên, hơi hơi nghiêng đầu nhìn không biết khi nào xuất hiện ở lớp cuối cùng một cái cửa sổ chủ nhiệm lớp, Từ Ngôn bắt đầu đi thờ dài.

Mỗi ngày phòng chủ nhiệm lớp giống như là đề phòng cướp giống nhau, thật là một a.....

Tuy rằng cho là như vậy, nhưng là còn phải không thể không giả dạng làm một bộ đang ở dụng công đọc sách bộ dáng.

Thuận miệng đọc mấy cái tiếng Anh từ đơn, Từ Ngôn thanh âm hỗn tạp ở mọi người trong thanh âm, thẳng đến chủ nhiệm lớp rời đi mới ngừng lại được.

“A, cái kia con lừa trọc mỗi ngày như vậy tra tới tra đi hắn không phiền ta đều phiền!”

Không khí dùng nắm tay đập một chút mặt bàn, Dương Hâm vẻ mặt không kiên nhẫn thần sắc.

Đối với hắn biểu hiện như vậy, Từ Ngôn hiển nhiên kiến thức quán, cho nên cũng liền không có phát biểu ý kiến gì.

Ngồi có chút eo đau, theo bản năng về phía sau lại gần qua đi, muốn dựa vào phía sau cái bàn nghỉ ngơi một chút.

Nhưng không nghĩ tới, đương thân thể trọng lượng áp xuống đi thời điểm suýt nữa té ngã, may mắn đúng lúc bắt lấy một bên Dương Hâm mới miễn tảo té ngã.

“Mau buông tay, ngươi mau đem ta túm đi xuống!”

Trong miệng hô to, Dương Hâm liều mạng bắt lấy chính mình mặt bàn.

Tiếp theo lực, Từ Ngôn làm lại ngồi ổn, xoay đầu nhìn phía sau không có một bóng người chỗ ngồi, rõ ràng tuần trước còn có người, như thế nào cái này cuối tuần đã không thấy tăm hơi? Không phải là đến muộn đi.

Nhìn về phía hắn ngồi cùng bàn.

“Ngươi biết hắn đi nơi nào sao?”

“.....”

Đang ở vùi đầu không biết nhìn cái gì đó nam sinh nghe được Từ Ngôn nói sau đột nhiên ngẩng đầu, trên mặt mang theo một chút sợ hãi thần sắc, sau đó lắc lắc đầu, ngay sau đó lại đem đầu thấp đi xuống, thuận tiện hướng tới một bên vị trí đi đi tận lực rời xa cái kia chỗ ngồi.

Nhìn đến này, Từ Ngôn có chút không hiểu được.

“A Ngôn, ngươi sẽ không không biết đi!”

“Biết cái gì?”

Mới vừa nói xong, liền nhìn đến Dương Hâm vẻ mặt kỳ quái thần sắc.

“Chẳng lẽ cái này cuối tuần ngươi đều không xem tin tức hoặc là báo chí gì đó sao?”

“Tin tức tiếp âm? Cái kia không biết khi nào kết thúc siêu trường phim truyền hình?”

“Không phải cái kia lạ, là tin tức!”

Vẫy vẫy tay, Dương Hâm vẻ mặt nghiêm túc.

“Ngươi biết ngồi ở ngươi phía sau chính là ai đi!”

“.....”

Nhìn đến Từ Ngôn trầm mặc, nguyên bản muốn bán cái nút Dương Hâm không bình tĩnh.

“Ngươi sẽ không không biết đi! Ngươi thật sự không biết đi!”

“Vô nghĩa, không biết lại làm sao vậy?”

“Ngạch, tính.....”

Nhìn đến Từ Ngôn dường như không có việc gì bộ dáng, Dương Hâm cũng không nghĩ truy cứu đi xuống, cho nên ý bảo Từ Ngôn nhìn về phía phía sau.

“Cái kia ngồi chính là Trịnh Hoàng, ngồi ở lớp chỗ ngoặt cuối cùng một loạt cuối cùng một cái vị trí, cũng chính là ngươi phía sau, bản thân không có gì tồn tại cảm, tại vị tử thượng ngồi xuống chính là một ngày, ngẫu nhiên trước WC gì đó, trừ lần đó ra không gặp hẳn trải qua cái gì.”

“Àn, hình như là có như vậy một người.”

Gật gật đầu, Từ Ngôn ở chính mình trong đầu đại khái suy tầm tới rồi cái này chỉ là nói qua nói mấy câu đồng học.

Không thích nói chuyện, tướng mạo bình thường, thân cao một mét bảy xuất đầu, tổng thể mà nói giống như là cái bình thường học sinh.

“Sau đó đâu?”

“Hắn đã chết.”

“Ai? Đã chết.” Từ Ngôn sững sờ một chút.

“Àn, tuần trước chết..... Hình như là hạ hà bơi lội thời điểm chân rút gân không đi lên chết đuối ở trong sông.”

“Chết đuối?”

Dương Hâm gật gật đầu, trên mặt mang theo một tia đáng tiếc thần sắc.

“Nghe nói là thượng thứ Bảy buổi sáng 6 giờ nhiều thời điểm trộm chạy ra gia hạ hà bơi lội, bởi vì không có làm nhiệt thân vận động, cho nên chân rút gân, sau đó bởi vì buổi sáng cái kia hà rất ít có người xuất hiện, không ai cứu hắn cho nên liền cúp, đại khái lần sau trường học mở họp thời điểm sẽ nhắc tới hắn.”

“Thi thể đâu? Không có tìm được sao?”

“Thi thể nhưng thật ra tìm được rồi, là vận hạt cát thuyền phát hiện, lúc ấy phát hiện thời điểm toàn bộ thân mình sưng không thể xem, không biết uống lên nhiều ít thủy..... Sống sờ sờ uống chết đi.”

Dương Hâm ngữ khí trừ bỏ có một ít đáng tiếc ở ngoài, liền không có khác cái gì, đối với chết Trịnh Hoàng mà nói, hắn chết có lẽ chỉ biết mang đến cho người khác “Hắn chết hảo thâm” linh tinh tâm lý, sau đó quá đoạn thời gian thực mau liền sẽ đem hắn quên.

Mọi người căn bản sẽ không vì hắn chết mà khổ sở, ngay cả Từ Ngôn cũng là giống nhau, đối với cái này tồn tại cảm chẳng ra gì đồng học, hắn chết chỉ là cho hắn mang đến kinh ngạc cảm giác.

Sau đó liền không có sau đó.

Một lát sau, sớm tự học kết thúc, thuộc về ăn cơm sáng đã đến giờ tối, ở Dương Hâm ngánh lời kéo hạ đi ra lớp.

Chỉ là ở đi ngang qua cái kia gọi là Từ Văn Tĩnh nữ sinh bên cạnh khi, phát hiện đối phương nhìn chăm chăm vào chính mình, cho nên nhìn nàng một cái, ở phát hiện nàng nhanh chóng dời đi tầm mắt lúc sau liền không ở để ý tới.

Đi ra lớp.

Từ Ngôn không có nhìn kỹ phía trước lộ, cho nên bị nghênh diện đụng vào, bởi vì dư lực cho nên về phía sau lui lại mấy bước.

“A, xin lỗi.....”

Bởi vì là xuất phát từ chính mình sai, cho nên Từ Ngôn trước xin lỗi.

Chỉ là chờ hắn đứng thẳng thân mình sau, nhìn đứng ở chính mình trước mặt người này khi, sững sờ một chút, theo sau môi run rẩy.

“Trịnh Hoàng?”

“A Ngôn, người ở cùng ai nói chuyện?”

Nhìn đứng ở chỗ nào bất động Từ Ngôn, Dương Hâm khó hiểu hỏi.

Hắn hoàn toàn làm lơ đứng ở một bên Trịnh Hoàng, mang theo vẻ mặt nghi hoặc biểu tình, từ Trịnh Hoàng bên người đi qua.

Mở to hai mắt.

“Nhanh lên đi thôi, thời gian mau tới không kịp, kia gia bánh bao siêu tán, ta mời khách!”

Nói, một bộ cấp khó dần nổi biểu tình, Dương Hâm lôi kéo Từ Ngôn tay lướt qua cúi đầu đứng ở nơi đó Trịnh Hoàng.

Đi rồi một khoảng cách, Từ Ngôn trộm về phía sau nhìn thoáng qua.

Giờ này khắc này, cái kia gọi là Trịnh Hoàng người còn ngờ ngác đứng ở tại chỗ, chỉ là..... Hơi hơi nghiêng đi thân mình hắn giống như đem tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn trên người.

Không có nghe rõ bên người Dương Hâm đang nói chút cái gì, Từ Ngôn trong đầu vẫn luôn sẽ phóng về Trịnh Hoàng sự tình.

“Người chết qua đi, nếu không ai nhắc nhở, hắn sẽ vẫn luôn dựa theo ban đầu sinh hoạt quỹ đạo đi xuống đi, thẳng đến mỗi một năm ý thức được, hoặc là người khác nhắc nhở đến hắn đã chết, lúc ấy hắn mới biết được chính mình đã chết, bất quá biết chính mình sau khi chết người sẽ không ở tin tưởng người khác loại, bởi vì đối bọn họ mà nói, nhân loại đã không phải bọn họ đồng loại, cho nên liền tính người thấy chết quá đến người cũng không cần ném thù cùng hắn chào hỏi, để tránh quỷ thượng thân.”

Đi học trước Trịnh Từ sờ nói cho chính mình nói ở trong đầu hiện lên, vừa mới đụng vào Trịnh Hoàng kia một khắc chính mình hô lên tên của hắn, nói cách khác.....

Từ Ngôn đôi mắt cùng Trịnh Hoàng đôi mắt giao hội ở bên nhau, phảng phất thấy được kia giấu ở đôi mắt chỗ sâu trong cô độc.

Còn có một tia..... Oán hận.

Tầm mắt xuống phía dưới đi.

Ăn mặc màu đen quần dài hắn quần có vẻ ướt lợc cọc, hơn nữa..... Dưới lòng bàn chân tồn tại một quán vệt nước.

Thẳng đến đi đến chỗ ngoặt, Từ Ngôn tầm mắt nội mới chân chính mất đi Trịnh Hoàng thân ảnh.

.....

ps: Đây có tính không là một đoạn tiểu cao trào? Cầu chút đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Nhặt lên dùm cho người

“Làm sao vậy?”

Trong miệng nhai bánh bao nhỏ, Dương Hâm ngồi ở Từ Ngôn đối diện hỏi.

“Từ vừa rồi liền phát hiện..... Người suy nghĩ cái gì đâu?”

Từ Ngôn ngờ ngác nhìn trước mặt bánh bao nhỏ, tuy rằng là Dương Hâm bỏ tiền mua, nhưng lại một chút không có thương lui tới vui vẻ cảm giác.

Tâm sự nặng nề, đại khái chính là dùng để hình dung hắn giờ phút này bộ dáng.

Trong tay chiếc đĩa điểm điểm bánh bao nhỏ, Từ Ngôn đột nhiên thở ra một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn Dương Hâm.

“Người tin tưởng trên thế giới này có quý sao?”

“Quý? Là cùng loại với 《sinh hóa nguy cơ》 trung cái loại này đồ vật sao?”

“Không phải, là cái loại này người chết qua đi linh hồn sở sản một loại độc lập thân thể.”

“Độc lập thân thể?”

Dùng chiếc đĩa kẹp khỏi bánh bao nhỏ, một ngụm nhét vào trong miệng, Dương Hâm hơi hơi híp mắt nghĩ cái gì.

“Trên thế giới này hẳn là có đi.....”

“Người vì cái gì cũng như vậy cảm thấy?”

Không biết vì sao, Từ Ngôn trong thanh âm mang lên một tia âm rung, có lẽ là kích động sinh ra.

“Cái kia a, quý còn không phải là người sau khi chết biến thành sao? Nói như vậy nói, trước kia ở quê quán thời điểm xác thật có đại nhân nói qua tiểu hài tử hoặc là lão niên người không cần đi mồ kia một mảnh, sẽ bị quý cuốn lấy gì đó, kỳ thật cẩn thận ngẫm lại nói người sau khi chết đi chỗ nào? Nếu là đi âm tào địa phủ nói, kia xác thật tồn tại linh hồn này vừa nói, nếu tồn tại linh hồn, kia quý cũng liền nói thông.”

Dương Hâm gật đầu, sau đó bỗng nhiên nhìn về phía Từ Ngôn.

“Nói, đại buổi sáng không ăn cơm người cùng ta liệu cái này làm gì? Bánh bao nhỏ không ăn sao?”

“Cái này chờ một lát ở ăn.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn buông trong tay chiếc đĩa.

Dùng một chút.

“Nếu, ta nói cái kia ta xem đến Trịnh Hoàng người cho rằng là thật vậy chăng?”

“Trịnh Hoàng?”

Dương Hâm cau mày, có chút không vui nhìn Từ Ngôn.

“Nói A Ngôn, ăn cơm thời điểm không cần đem cái này hảo sao?”

“A, người trả lời trước.”

Nhìn Từ Ngôn nghiêm túc mặt, Dương Hâm nghi hoặc nhìn hắn một cái, theo sau nghĩ nghĩ.

“Không tin?”

“Vì cái gì?”

“Cái gì vì cái gì, đương nhiên là bởi vì người không cụ bị loại năng lực này a! Dựa vào cái gì người có thể xem tới được mà ta nhìn không tới, này hẳn là không khoa học đi!”

“.....”

Từ Ngôn đột nhiên cảm thấy, chính mình ở vừa mới nói chuyện trung thể nhưng có như vậy trong nháy mắt cảm thấy trước mắt người này có lẽ cũng không phải như vậy ngu ngốc, bất quá hiện tại xem ra nói, hẳn thật đúng là thông minh không đến chạy đi đâu.

“A Ngôn người không ăn bánh bao nhỏ vậy từ ta tới giải quyết đi!”

Đã sớm nhìn trộm Từ Ngôn trước mặt bánh bao nhỏ Dương Hâm lặng lẽ vờn chiếc đĩa chuẩn bị trộm kẹp một cái.

Bang!

“Đau quá!”

Kính hô một tiếng, Dương Hâm che lại tiêu pha, nhìn Từ Ngôn.

“Ta nói, này bánh bao nhỏ khi nào nói không ăn?”

“Từ vừa mới đến bây giờ ngươi một cái cũng chưa ăn, nếu ngươi ăn uống không hảo liền giao cho ta tới giải quyết đi!”

“Ta không phải ăn uống không tốt.”

Cười cười, Từ Ngôn dùng chiếc đũa kẹp khỏi một con bánh bao nhỏ.

“Ta chỉ là cố ý chờ ngươi ăn xong sau ở chậm rãi ở ngươi trước mặt, một cái tiếp theo một cái ăn luôn.....”

Nói, một ngụm tắc đi vào.

“A a a a a a, ngươi hảo ngoan độc a!”

Ôm đầu Dương Hâm gào thét lớn, một bộ “Hối hận không thôi” biểu tình, theo sau mắt trông mong nhìn Từ Ngôn một con tiếp theo một con đem bánh bao nhỏ ăn xong.

.....

.....

“Lý Bạch, thời Đường chủ nghĩa lãng mạn thi nhân, hào.....”

Bực giảng thượng, ngữ văn lão sư dùng tiêu chuẩn trung mang điểm địa phương khẩu âm tiếng phổ thông giảng giải vừa mới học tập một thiên thơ cổ từ.

Toàn ban thực an tĩnh, trừ bỏ lão sư thanh âm ở ngoài cũng chỉ có nóc nhà quạt hô hô hô xoay tròn thanh âm.

Từ Ngôn nhẹ nhàng đem phần lưng dựa vào phía sau trên bàn, làm bộ lơ đãng gian hơi hơi xoay đầu nhìn phía sau nguyên bản không có một bóng người lúc này lại có người ngồi vị trí.

Trịnh Hoàng đã trở lại.

Cùng với nói đã trở lại, không bằng nói đã ở cái này cuối tuần chết hán quên mất hán tử vong sự thật mà giống như trước như vậy đi vào trường học.

Đôi mắt liếc mắt một cái, phát hiện hán ngồi ở vị trí thượng cũi đầu không biết đang làm những gì.

Mà hán ngồi cùng bàn tắc nhìn về phía đứng ở bực giảng thượng lão sư, trong tay cầm bút thường thường viết điểm cái gì.

Hán cũng không có chú ý tới bên cạnh hán không vị thượng Trịnh Hoàng đã ngồi ở cái kia vị trí thượng.

Chỉ có Từ Ngôn chính mình có thể xem tới được.

Bên cạnh Dương Hâm mượn dùng trước mặt sách vở mà ngăn trở lão sư tầm mắt, ghé vào trên bàn hô hô ngủ nhiều, ngày mùa hè thời tiết xác thật sẽ làm người muốn ngủ.

Tay đặt ở trên đùi, Từ Ngôn cúi đầu nhìn nhìn chính mình hai chân.

Nơi đó đã bị một mảnh không biết từ địa phương nào chảy ra thủy chiếm cứ, trên thực tế Từ Ngôn biết những cái đó thủy từ địa phương nào tới.

Phía sau, Trịnh Hoàng trên người.

Hán là hạ hà bôi lợi thời điểm chết đuối, cái gọi là chết đuối chính là thủy quỷ, bởi vì sau khi chết uống lên quá nhiều thủy cho nên thân thể thượng sẽ vẫn luôn không ngừng tích thủy.

Nhưng là bản thân lại chưa từng phát hiện.

Trịnh Hoàng đã chết, nhưng hán chính mình không biết chính mình đã chết, ở hán chết đi kia một khắc, về hán tử vong thời điểm đã phát sinh sự tình sẽ tạm thời biến mất, mà nếu biết được chính mình tử vong lúc sau, những cái đó tạm thời biến mất ký ức lại sẽ lại một lần xuất hiện.

Người bình thường tử vong lúc sau linh hồn sẽ hóa thành bình thường hồn phách, mà chết vào ngoài ý muốn sự cố còn lại là quỷ.

Quỷ, danh như ý nghĩa trong trí nhớ khi còn nhỏ sở nghe những cái đó giống như mượn xác hoàn hồn, quỷ quần thân linh tinh đều là này đó chết vào ngoài ý muốn sự cố hồn phách ở tác quái.

Bởi vì phi bình thường tử vong, cho nên nội tâm trung tồn tại không cam lòng sẽ làm bọn họ không ngừng quán lấy nhân loại, nhưng đạt tới một loại trình độ lúc sau lại sẽ tự chủ rời đi, đi chuyển thể đầu thai.

Mà hiện giờ, Trịnh Hoàng như sinh thời giống nhau đi vào trường học, hán vẫn luôn dựa theo trước kia sinh hoạt quỹ đạo đi xuống đi, nếu không ai nhắc nhở, không ai vạch trần hán đại khái sẽ vẫn luôn như vậy tuần hoàn đi xuống, thẳng đến..... Hán phát hiện tất cả mọi người nhìn không thấy hán khi,

hoặc là chính hắn phát hiện chính mình từ vong sự tình lúc sau, mới có thể đi chuyển thể đầu thai.

Nhưng mà, không thuộc về trên thế giới này người ở đâu trên thế giới này bản thân chính là một kiện bất chính xác sự tình.

Bang.

Roi xuống đất, bị Từ Ngôn nắm chặt ở trong tay vẫn luôn đùa nghịch bút lông roi trên băng ghế sau.

Vừa định dịch khai vị trí đem bút lông nhặt lên tới Từ Ngôn đột nhiên nhìn đến từ sau lưng cái bàn thấp hèn vuơn một bàn tay.

“Ngươi bút.....”

“.....”

Mở to hai mắt, đen nhánh đồng tử phảng phất như kia không đáy vực sâu giống nhau, cái bàn phía dưới đem bút đưa qua Trịnh Hoàng sâu kín nói ra những lời này.

Bút bị hắn chặt chẽ nắm trong tay, ngồi xổm bàn vị thấp hèn nghiêng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Ngươi bút, ta cho ngươi nhặt lên tới.”

“Nga..... Cảm ơn.”

Nhìn cặp mắt kia, Từ Ngôn nói ra những lời này.

Nhưng vừa dứt lời, nguyên bản đứng ở bực giảng thượng đang ở giảng bài ngữ văn lão sư đột nhiên ngừng lại.

Toàn ban lập tức trở nên tĩnh lên.

“Cái kia, Từ Ngôn..... Ngươi ở cùng ai nói chuyện?”

“Không a, ta không nói gì a!”

Ngữ văn lão sư sắc mặt đột nhiên biến đổi, đem trong tay sách vở quăng ngã ở bực giảng thượng, phịch một tiếng trầm đục.

“Trợn mắt nói nói dối, cho ta đứng ở tan học!”

“.....”

“Còn có, đem ngươi ngồi cùng bàn kêu lên.”

Từ Ngôn nhìn hắn một cái, theo sau dùng tay chạm chạm bên người còn ở ngủ say trung Dương Hâm.

“Ngô, còn không có tan học sao? Tan học ta ở lên.....”

“Ha ha ha ha ha ha!” Toàn ban cười vang.

Tiểu tử này nhìn đáng vẻ còn chưa ngủ tỉnh bộ dáng, đẩy ra Từ Ngôn tay không kiên nhẫn nói thầm.

Nhưng mà đứng ở bực giảng thượng ngữ văn lão sư giờ này khắc này mặt ghen đỏ bừng.

“Dương Hâm, ngươi cút cho ta đi ra ngoài!”

“A!”

Cả người đánh một cái cơ linh, thẳng đến lúc này Dương Hâm mới chân chính từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, mơ mơ màng màng nhìn đứng ở bực giảng thượng ngữ văn lão sư.

“Lão sư, ngươi bị cảm nắng sao? Mặt đỏ giống hàu mông.....”

Toàn ban đột nhiên một tĩnh, theo sau đó là cuồng tiếu đã đánh cái bàn thanh âm.

“Dương Hâm! Kêu nhà ngươi trường tới, ta muốn cùng hắn nói chuyện ngươi gần nhất biểu hiện!”

.....

pa: Cầu chút đề cử phiếu, không ký hợp đồng vô pháp thượng trang đầu phong đây a, hảo tượng phong đây a! Trịnh Hoàng sự kiện là Từ Ngôn chân chính bước vào thế giới này bước đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Ta đã chết

“A, lỗi tai muốn điếc a!”

Ngồi ở Từ Ngôn bên cạnh, Dương Hâm vươn ngón út đào lỗ tai, vẻ mặt không kiên nhẫn.

“Ngữ văn lão sư cái kia nhị hóa thể nhưng mắng lâu như vậy, hần đều sẽ không cảm thấy khát nước sao?”

“Ai làm nguoi ngu.”

Tùy ý trở về một câu, Từ Ngôn hoạt động cổ chân, đứng một tiết khóa hần cổ chân có hơi hơi đau nhức cảm.

Dưới lòng bàn chân, có một quán vệt nước.

Từ vừa rồi cùng Trịnh Hoàng nói một câu nói lúc sau, Từ Ngôn liền không có ở cùng hần nói chuyện, nhưng mà hần cũng không có chủ động cùng Từ Ngôn đáp lời, chỉ là ngồi ở vị trí thượng.

Trên mặt đất vệt nước người khác nhìn không thấy, bởi vì từ Dương Hâm phản ứng có thể nhìn ra được, hần chân rõ ràng dẫm vệt nước lại không có hô to gọi nhỏ, này hoàn toàn chứng minh rồi, chỉ có chính mình có thể xem tới được.

Chính mình nhìn đến không chỉ có chỉ là chết đi người, ngay cả người lúc sắp chết sờ có chứa đồ vật cũng có thể xem tới được.

Luân phiên dương giới cùng âm giới đôi mắt, này có lẽ chính là xưng là Âm Dương Nhãn nguyên nhân đi.

“Uy, A Ngôn có người tìm nguoi.”

“Ân?”

Cảm nhận được Dương Hâm kêu chính mình, đem đầu nâng lên tới Từ Ngôn nhìn đến còn lại là đứng ở chính mình trước mặt Từ Văn Tĩnh.

Từ Văn Tĩnh? Nàng tới làm gì.

Ăn mặc ngắn tay áo lót, cùng quần jean, mà tóc còn lại là trát thành đuôi ngựa hình dạng, bởi vì trường học quy định nữ sinh không thể xuyên váy duyên có, cho nên chỉ có thể xuyên vận động quần hoặc là quần jean.

“Cái kia.....”

Ngượng ngùng, nàng tầm mắt chuyển qua một bên, thoát nhìn giống như là thẹn thùng giống nhau, không dám đi Từ Ngôn nhìn thẳng vào.

“Có chuyện gì sao?”

“Cái kia.....”

Nàng thanh âm có chút rung động, nếu không phải bởi vì an vị ở nàng trước mặt, Từ Ngôn chỉ sợ đều sẽ không nghe được đến.

“Nguoi rút cuộc muốn nói cái gì?”

“A..... Không không có gì.”

“Không có gì?”

Cau mày, Từ Ngôn có chút nghi hoặc.

“Nguoi tìm ta chính là cùng ta nói mấy chữ?”

“Không, không phải!”

Bãi xuống tay, Từ Văn Tĩnh vẻ mặt hoảng loạn.

“Ta chỉ là tưởng, ta chỉ là tưởng. ....”

“Tưởng cái gì?”

“Chỉ là tưởng ạ. ....”

“Đình linh linh ~ đi học thời gian mau tới rồi, thỉnh các bạn học chuẩn bị sẵn sàng.”

Đi học linh vang lên đánh gãy Từ Văn Tĩnh không có thể nói xong nói, Từ Ngôn không biết nàng sở biểu đạt chính là cái gì.

“Cái kia. .... Tái kiến.”

Giương mặt hồng hồng, nàng cúi đầu nói một câu, liền cuống quýt hướng tới chính mình chỗ ngồi chạy qua đi.

Từ Văn Tĩnh, là lớp ban hoa, diện mạo điểm mỹ, hơn nữa là cái loại này đại bộ phận nam sinh đều thích ngoan ngoãn nữ hình tượng.

Tuy nói chưa nói tới thích, nhưng Từ Ngôn đối nàng cũng không có quá mức với chán ghét cảm giác.

“Quả nhiên a, A Ngôn. .... Nhân gia thích ngươi a!”

Một cái tát chụp ở Từ Ngôn trên lưng, Dương Hâm cười ha ha đối với vẻ mặt buồn bực Từ Ngôn nói.

“Thế nào? Ta từ lúc bắt đầu liền nói qua, nàng thích ngươi, hành a, khi nào làm tới tay?”

“Cái gì a!”

Đẩy ra Dương Hâm tay, Từ Ngôn không kiên nhẫn nhìn Dương Hâm.

“Ta căn bản không cùng nàng nói qua nói mấy câu, lại nói. .... Ngươi từ nào điểm nhìn ra tới nàng thích ta?”

“Này còn cần xem sao?”

Chớp chớp mắt, Dương Hâm vẻ mặt nói không rõ ý vị.

“Vừa mới nàng chính là mặt đỏ nga ~ kia không thích ngươi mặt đỏ cái gì? Nói, vừa mới nàng tới sẽ không chính là hướng ngươi thông báo đi!”

“Nói bậy gì đó!”

Bởi vì Dương Hâm mặt quá mức với tới gần duyên cớ, cho nên một chưởng đẩy ra.

“Đây chính là mùa hè, cũng không bài trừ thời tiết quá nhiệt nguyên nhân, đoán mò cái gì?”

“Nga ~ phải không?”

“Khẳng định là!”

“Ha ha. ....”

“Ha ha ngươi muội!”

“Uy, ta nhưng cái gì cũng chưa nói ngươi mắng ta làm gì?”

“.....”

Nhìn vẻ mặt “Có gian tình” Dương Hâm, Từ Ngôn thở dài.

“Tĩnh, ngươi ái nghĩ như thế nào liền nghĩ như thế nào đi. ....”

Nói, tầm mắt nhìn về phía đã ngồi ở vị trí thượng Từ Văn Tĩnh, Từ Ngôn hơi hơi cau mày.

Nàng. .... Muốn nói cái gì?

Đột nhiên, cảm giác sau lưng có cái gì nhìn chăm chăm chính mình, nhưng mà Từ Ngôn cũng không có quay đầu tới xem chính mình phía sau, bởi vì hấn biết mặt sau ngồi ai.

Trịnh Hoàng.

Hai người cũng không có quá lớn giao tế, trừ bỏ nói thượng nói mấy câu ở ngoài, hơn nữa từ buổi sáng bắt đầu, liền cảm giác hần tâm mất quái quái.

Bởi vì hần là đã tử vong người, cho nên ngay từ đầu Từ Ngôn đem kia trương kỳ quái tâm mất quy hoạch vì chết quá đến người có được tâm mất.

Nhưng hiện giờ xem ra, ngược lại không phải.

Vừa mới Từ Văn Tĩnh tới một chuyển, hần tâm mất lại đột nhiên biến thành như vậy.....

Sau lưng âm trầm trầm, rõ ràng là mùa hè lại làm Từ Ngôn có da đầu lạnh cả người cảm giác.

Hần..... Rốt cuộc muốn làm gì?

.....

.....

Thời gian quá thật sự mau.

Hiện giờ, đã là tiết tự học buổi tối cuối cùng một tiết khóa, bộ phận học sinh đã kiểm chế bắt động chuẩn bị chờ lão sư tuyên bố tan học lúc sau liền lao ra đi.

Từ Ngôn cũng là trong đó một viên.

Hần không biết vì cái gì như thế khát vọng sớm một chút về đến nhà, chỉ là có điểm lo lắng ở nhà Trịnh Từ.

Từ Ngôn không biết, một cái liền tắm rửa cũng không biết cởi quần áo nữ quý, chính mình một cái dải ở nhà sẽ làm chút cái gì.

“Hảo, tan học!”

Theo lão sư ra lệnh một tiếng, đi theo đồng học đại bộ đội bước chân hướng tới giáo môn đi đến.

Tan học vì 9 giờ thập phần.

Trừ bỏ bộ phận gia trưởng đón đưa ở ngoài, đại bộ phận học sinh đều lựa chọn đi bộ về nhà, bởi vì gia lý đến tương đối gần, Từ Ngôn giống nhau lựa chọn đến gần nói.

Đêm đen phong cao.

Ban đêm thời tiết không giống trăng

Ban ngày như vậy nóng bức, tương phản mang theo một tia mát lạnh cảm giác, Từ Ngôn sở lựa chọn gần nói là ở vào thể dục quảng trường mặt sau một cái thông đạo.

Tuy rằng buổi sáng hoặc là buổi chiều thời điểm dòng người tương đối nhiều, nhưng chỉ cần tới rồi buổi tối 9 giờ lúc sau liền rất ít có người xuất hiện.

An tĩnh đi ở trên đường, Từ Ngôn nhìn khắp nơi đèn đường hạ chiếu xạ mà ra bóng dáng.

Tỉ tách.....

Bán ra bước chân dừng một chút, theo sau tiếp theo bán ra đệ nhị bước.

Tỉ tách..... Tỉ tách..... Tỉ tách.....

Loại này thanh âm giống như là ở giọt nước tích trên mặt đất sở sinh ra một loại thanh âm, thanh thủy, nhưng lại ở cái này yên tĩnh địa phương phá lệ rõ ràng.

Bước chân dừng.

Từ Ngôn yên lặng nhìn chính mình bóng dáng, đen nhánh liền cùng lúc này bầu trời đêm giống nhau, so với kia bầu trời đêm càng thêm đen nhánh.

“Từ Ngôn đồng học.”

Trầm thấp, lạnh băng thanh âm phảng phất có thể thẳng tới nhân loại nội tâm.

Chậm rãi xoay người, Từ Ngôn thấy được đứng ở chính mình phía sau người.

Nói là người, là bởi vì hần hiện ra ở chính mình trước mắt hình thái là nhân loại trạng thái, nhưng trên thực tế đã không thuộc về.

Trịnh Hoàng

“Trịnh Hoàng? Người cũng trụ này phiền?”

“Không phải, ta chỉ là tưởng đi theo Từ Ngôn đồng học mà thôi.”

“Đi theo ta?”

Cau mày.

“Vì cái gì muốn đi theo ta?”

“Bởi vì muốn đi theo, cho nên ta sẽ vẫn luôn đi theo Từ Ngôn đồng học.”

Đền đường hạ, Từ Ngôn bóng dáng bị kéo đến hứa trường, mà đứng ở hần đối diện mặt, Trịnh Hoàng dưới chân lại trừ bỏ một quán vệt nước ở ngoài cái gì đều không có.

Tay không tự chủ nắm chặt lên.

“Muốn đi theo ta? Đây là cái gì logic?”

“Cái kia, Từ Ngôn đồng học có thể xem tới được ta đi.”

Hần nói làm Từ Ngôn ngừng lại rồi hô hấp, Từ Ngôn không biết vì cái gì trước mắt người này sẽ đột nhiên tìm tới chính mình.

“Này không phải đương nhiên sao? Xem tới được.”

Đã cùng hần đối thoại, nếu ở làm bộ nhìn không thấy bộ dáng..... Làm ra như vậy sự tình chỉ có thể là ngốc tử.

“Thật tốt quá đầu, rốt cuộc có người có thể xem tới được ta.....”

Trịnh Hoàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó ngữ khí lược hiện nhẹ nhàng nói ra những lời này.

“Nếu Từ Ngôn đồng học có thể xem tới được ta, nói cách khác, Từ Ngôn đồng học đã biết đi!”

“Biết? Biết cái gì?”

Cúi đầu, nhìn chính mình chân mặt, Trịnh Hoàng vẫn không nhúc nhích phảng phất đang ở tự hỏi cái gì vấn đề giống nhau.

“Từ Ngôn đồng học hần là đã biết.....”

Chậm rãi ngẩng đầu, nguyên bản có vẻ bình thường một khuôn mặt lại sớm đã sung vù, cặp kia mắt thấy cũng bắt đầu phiếm hồng trắng mắt.

“Ta đã chết đi!”

.....

ps: Cái này thể dục quảng trường tiểu thông đạo là ta sơ trung khi tương đối thích đi gần nói, ban đêm cơ bản không ai nhưng xác thật là cái âm trầm địa phương, kia một mảnh khi còn nhỏ nghe nói là mồ mả tổ tiên mà.

Cầu chút đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Đầu thai

Người sau khi chết, chết đi người sẽ tạm thời quên chính mình trong trí nhớ về chết đi ký ức, nói cách khác chết quá đến người sẽ không nhớ rõ chính mình đã chết.

Nhưng là, giờ này khắc này xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt Trịnh Hoàng lại lấy loại này hình thái nói ra hẳn đã chết đi sự thật.

Trịnh Hoàng đã lộ ra gương mặt thật, kia đại khái chính là hẳn từ vong sau bộ dáng, sở có được chân chính hình thái.

Từ Ngôn im ắng đứng ở hẳn trước mặt, ánh mắt bình đạm nhìn thẳng Trịnh Hoàng kia khuôn mặt, không có một tia hoảng loạn.

Duỗi tay nhéo nhéo ấn đường.

“Trịnh Hoàng ngươi nếu đã biết chính mình từ vong chuyện này, vì cái gì còn ở lưu luyến nhân thế gian? Người sau khi chết, hẳn là đi hẳn nên đi địa phương, mà không phải giống ngươi như vậy dừng lại ở nhân thế gian.”

Buông tay, Từ Ngôn đề thấp chính mình ngữ khí, xây dựng ra một bộ bình thường nói chuyện hoàn cảnh.

“Từ Ngôn đồng học nói thực chính xác đâu.”

Nhưng mà Trịnh Hoàng lại nói ra tới nhận đồng Từ Ngôn nói, thanh âm cũng một sửa phía trước trầm thấp mà trở nên khàn khàn.

“Chính là ta còn có hay không hoàn thành tâm nguyện, cho nên không thể đầu thai đâu.”

“Tâm nguyện? Đây là ngươi dừng lại ở nhân thế gian nguyên nhân?”

Cau mày, Từ Ngôn nhìn về phía phía trước, đứng ở trước mặt hẳn Trịnh Hoàng.

Đôi tay rũ lộp, Trịnh Hoàng phần đầu hơi hơi xuống phía dưới thấp, thân thể tràn ra hơi nước đã đem mặt đất ấn ướt một mảnh.

“Có thể xem như một bộ phận, kỳ thật ta còn có một cái khác dừng lại ở thế giới này nguyên nhân.”

Trịnh Hoàng kia sung vù mặt, lại đang nói ra những lời này thời điểm hiếm thấy lộ ra ôn nhu thần sắc.

“Ta chỉ là vì bảo hộ Từ Văn Tĩnh đồng học mà thôi.....”

“Từ Văn Tĩnh?”

Từ Ngôn nhẹ giọng nói thẳm một câu, nếu nói hẳn đề ý chính là cái kia Từ Văn Tĩnh nói, hôm nay kia cổ tầm mắt cũng liền hoàn toàn có thể lý giải.

Ghen ghét tầm mắt, đầu trung những cái đó rối rắm thành một đoàn nghi hoặc cũng giải khai.

“Nguyên lai là bởi vì Từ Văn Tĩnh a.....”

Từ Ngôn cười khở một tiếng, sau đó khoe miệng mang theo một tia nói không rõ ý vị tươi cười nhìn Trịnh Hoàng.

“Tìm ta làm cái gì? Nếu không có đoán sai nói, là bởi vì Từ Văn Tĩnh đi, nếu là bởi vì cái này nói một đại nhưng không cần lo lắng, ta cùng nàng cái gì quan hệ đều không có.....”

“Từ Ngôn đồng học.” Trịnh Hoàng đánh gãy Từ Ngôn nói.

“Ngươi thích Từ Văn Tĩnh đồng học đi.”

“Không, ta cũng không thích.”

“Quả nhiên..... Từ Ngôn đồng học thích Từ Văn Tĩnh đồng học a.”

Nghe xong Từ Ngôn nói, Trịnh Hoàng nói thẳm cúi đầu.

“Uy uy, ngươi kia chỉ lỗ tai nghe được ta thích nàng a! Ta đều nói qua không thích!”

“Không cần ở che dấu Từ Ngôn đồng học..... Giống Từ Văn Tĩnh đồng học như vậy đáng yêu nữ hài tử sẽ không không ai không thích đi, ngươi nói như vậy căn bản không có bất luận cái gì tín nhiệm độ.”

“.....”

“Hảo hảo, ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì? Nếu không chuyện khác ta liền đi trước.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn đã không có kiên nhẫn đang nghe hắn nói những lời này, cùng với ở chỗ này lãng phí thời gian, về nhà có lẽ là càng tốt lựa chọn.

“Từ Ngôn đồng học liền không cần đi rồi đi.”

“Không cần đi rồi? Ngươi lời này là có ý tứ gì?”

Đang muốn chuẩn bị xoay người Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, sau đó cảnh giác nhìn chằm chằm trước mắt Trịnh Hoàng.

“Bởi vì thật sự quá thích Từ Văn Tĩnh đồng học, cho nên nàng bên người chỉ có thể tồn tại ta một người đầu, vẫn luôn ở nàng bên người tiếp cận nàng nam nhân ta hồi một cái tiếp theo một cái kéo xuống nước, nói như vậy liền sẽ không ở cùng ta đoạt Từ Văn Tĩnh đồng học……”

Bẹp!

Bị thủy thẩm thấu giày đạp lên trên mặt đất phát ra bẹp thanh âm, Trịnh Hoàng hướng tới Từ Ngôn đi đến.

“Từ Văn Tĩnh đồng học giống như thích Từ Ngôn đồng học bộ dáng, nhưng nếu là Từ Ngôn đồng học cũng cùng ta giống nhau chết nói liền sẽ không ở có người cùng ta đoạt bảo hộ Từ Văn Tĩnh cơ hội, sinh thời không có hoàn thành sự tình, ta muốn sau khi chết hoàn thành.”

Nhìn về phía Từ Ngôn, kia trương sưng vù mặt bắt đầu hiện ra một loại gần như dữ tợn biểu tình.

“Cho nên…… Từ Ngôn ngươi liền đi tìm chết đi!”

Ở giọng nói rơi xuống kia một khắc, Trịnh Hoàng bắt đầu chạy vội lên, mỗi khi hắn rơi xuống chân thời điểm trên mặt đất đều sẽ xuất hiện một quán vệt nước.

Trước khi chết bởi vì uống lên quá nhiều thủy, cho nên trở nên mập mạp thân thể, chính lấy bay nhanh tốc độ hướng tới Từ Ngôn chạy đi.

“Đi tìm chết đi!”

Giương nanh múa vuốt hướng tới Từ Ngôn nhào tới, nếu không có gì bất ngờ xảy ra hẳn là có thể đem Từ Ngôn phác gục trên mặt đất, nhưng là……

“Phanh!”

Một tiếng trầm vang, tùy theo đó là ngã xuống đất thanh âm.

“Ngươi đại khái còn không có làm rõ ràng trạng huống đi!” Sự tình đại đại ra ngoài dự kiến.

Từ Ngôn lắc lắc thủ đoạn, nhìn bị chính mình một quyền đánh bại trên mặt đất Trịnh Hoàng.

“Ngươi biến thành quỷ là so sinh thời cường không ít, nhưng là ngươi biến cường cũng không phải đại biểu cho có thể đánh thắng được ta…… Kê hèn một con không có gì lực sát thương quỷ, ngươi quá ngây thơ rồi!”

Từ Ngôn rõ ràng nhớ kỹ Trình Từ theo như lời quá nói, quỷ chia làm 5 cái cấp bậc, một bậc hồn phách, nhị cấp quỷ, ba cấp oán quỷ, tứ cấp hung quỷ, ngũ cấp Quỷ Vương.

Trước hai cấp quỷ tuy rằng xưng là quỷ, kia chỉ là bởi vì bọn họ có quỷ bề ngoài, có khả năng làm được trừ bỏ dọa người ở ngoài cũng không có cái gì lợi hại lực sát thương.

Từ Ngôn sợ quỷ sao?

Cái này có lẽ sợ đi, ở vừa mới nhìn thấy Trình Từ thời điểm, xác thật bởi vì sợ hãi mà chân mềm quá, nhưng là…… Loại này đồ vật thấy nhiều cũng liền sẽ không đang sợ không phải sao?

“Như thế nào sẽ……”

Hắn trong thanh âm tràn ngập không thể tin tưởng ý vị.

Bởi vì bị đạp ngã xuống đất, cho nên trong cơ thể thủy ở dưới áp lực vẩy ra ra tới, trên mặt đất đã ẩm thấp một tầng lớn.

Đôi tay ấn mặt đất, xoay đầu nhìn đứng ở một bên Từ Ngôn.

“Ngươi vì cái gì có thể chạm vào được đến ta?”

“Nếu có thể nhìn đến ngươi, đụng tới ngươi cũng không phải cái gì việc khó đi!”

Từ Ngôn nhìn quỷ rạp trên mặt đất chặt vật bắt kham Trịnh Hoàng, hơi hơi thở dài một hơi.

“Lại nói. .... Hôm nay buổi sáng gặp mặt thời điểm ta không phải đã có thể đụng tới người sao? Điểm này người đã quên hết sao?”

Hắn chỉ là bởi vì quá thích cái kia gọi là Từ Văn Tĩnh nữ hài, cho nên mới sẽ ở sau khi chết đạt được lực lượng sau lòng tự tin bạo tăng.

Hắn đó là một loại bệnh trạng ái.

“Trịnh Hoàng. .... Người thích Từ Văn Tĩnh đi.”

“Người muốn nói cái gì?”

Dừng một chút, trong mắt hắn đã bắt đầu để lộ ra oán hận thần sắc, dùng tự giễu ngữ khí nói.

“Nếu người muốn cười ta cóc mà đòi ăn thịt thiên nga nói liền chạy nhanh a! Dù sao ta cũng đánh không lại người. ....”

Chỉ là ở biết được Từ Ngôn có thể chạm vào hắn sau, mất đi chính mình có khả năng dựa vào ưu thế sau liền bắt đầu tự sa ngã.

“Người đã chết.”

“.....”

“Người chết nếu còn dừng lại ở thế giới này đương nhiên thoải bản thân liền không phải một kiện chính xác sự tình, nếu người còn lưu có sinh thời ký ức, bởi vậy đi quán lấy sinh thời thích người, người không cảm thấy quá ích kỷ sao?”

“Chính là, ta thích Từ Văn Tĩnh đồng học a!”

“Nếu thật sự thích nói, người liền sẽ không ở quán lấy nàng. ....”

Từ Ngôn hướng tới Trịnh Hoàng đi đến, ở tới hắn trước mặt thời điểm dừng bước chân, nhìn hắn đương nhiên kia khuôn mặt.

“Nếu người đã chết. .... Nên đi đầu thai, do đó quá thượng tôn sinh hoạt.”

“.....”

“Mà không phải giống người như vậy, còn bồi hồi sớm âm dương hai giới chi gian, người là người, quý là quý, người quý bản thân liền không giống nhau, cho nên. .... Đi đầu thai đi! Trịnh Hoàng.”

“.....”

Thời gian phảng phất tại đây một khắc đình chỉ, yên tĩnh tiểu đạo trừ bỏ từ giảng hòa Trịnh Hoàng ở ngoài, liền không ở có bất luận kẻ nào.

Đột nhiên, Trịnh Hoàng nhẹ giọng nở nụ cười, trong thanh âm tràn ngập thâm lương.

“Nguyên lai, nguyên lai ta vẫn luôn là như vậy a, cho dù chết lúc sau cũng đáng vẻ kia, chính là bởi vì cái dạng này, cho nên ở ta sau khi chết cha mẹ cũng không có quá lớn biến hóa, nguyên lai ta chỉ là cái có thể có thể không người, sống ở trên thế giới này bản thân chính là sai lầm a. .... Đã chết hảo, đã chết cũng hảo a!”

Trịnh Hoàng, đã khôi phục ngay từ đầu cái loại này bộ dáng, phở phở thông thông nhưng xác thật là sinh thời tồn tại bộ dáng.

Cúi đầu nhìn dưới mặt đất, không biết hắn suy nghĩ học cái gì, thật lâu sau, Trịnh Hoàng mới lại một lần mở miệng.

“Từ Ngôn. .... Ta tưởng làm ơn người một sự kiện.”

“.....”

“Chuyện gì, nói đi.” Gật gật đầu, Từ Ngôn xem như nhận đồng hắn.

Nghe được Từ Ngôn nói, Trịnh Hoàng nguyên bản không có bất luận cái gì biểu tình trên mặt xuất hiện cùng loại với mỉm cười biểu tình.

Hắn cười rộ lên ngoài ý muốn đẹp, thực ánh mặt trời.

“Có thể, giúp ta bảo hộ Từ Văn Tĩnh đồng học sao? Đây là ta yêu cầu duy nhất, làm ơn. ....”

Cau mày, suy nghĩ hồi lâu.

“Có thể. .... Ta giúp người chiếu cố nàng đi.”

“Cám ơn, Từ Ngôn đồng học.”

Nói, Trịnh Hoàng ở Từ Ngôn trước mắt lộ ra khuôn mặt tươi cười, phát ra từ nội tâm cười.

Chậm rãi, thân thể bắt đầu phát ra đậm bạch sắc quang mang, mỏng manh phảng phất tùy thời đều có khả năng tắt giống nhau.

“Muốn tới sao?”

Nhìn thân thể của mình bốn phía tản mát ra quang mang, Trịnh Hoàng cười nói ra những lời này, làm sau đem tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn trên mặt.

Bởi vì đột nhiên phát sinh như vậy trạng huống cho nên có chút kinh ngạc Từ Ngôn.

“Xem ra ta muốn đi đâu thai.”

“Muốn..... Đi rồi sao?”

“Àn.....”

Gật gật đầu, Trịnh Hoàng chậm rãi đứng lên, đứng ở Từ Ngôn trước mặt, mặt đối mặt đứng.

“Này chỉ sợ là cuối cùng một lần gặp mặt.”

“.....”

“Từ Văn Tĩnh đồng học liền giao cho ngươi bảo hộ, làm ơn Từ Ngôn.....”

Thân thể hắn bắt đầu trở nên cùng loại với trong suốt lên, giống như là tùy thời đều khả năng biến mất ở trong không khí giống nhau.

Nhìn như vậy Trịnh Hoàng, Từ Ngôn không nói gì, chỉ là cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì.

Theo sau..... Ngẩng đầu.

“Chúc ngươi vận may, Trịnh Hoàng!”

“Àn..... Cảm ơn ngươi, Từ Ngôn.”

Thân thể hắn đã sắp biến mất, xuyên thấu qua thân thể hắn thậm chí có thể nhìn đến thời điểm cảnh sắc.

“Đúng rồi, Từ Ngôn đồng học..... Tiểu tâm một cái xuyên hắc y phục nữ nhân.”

Trịnh Hoàng sâu kín thanh âm truyền vào Từ Ngôn trong tai.

Thình lình xảy ra một câu làm hắn cả người run rẩy tránh ra, tươi cười động lại lên, nguyên bản vẫn duy trì vẻ mặt mỉm cười Từ Ngôn đột nhiên thay đổi sắc mặt.

“Ngươi..... Ngươi nói cái gì?”

“Tiểu tâm một cái ăn mặc..... Hắc y phục nữ nhân, ta chết cùng nàng có.....”

Trịnh Hoàng nói cũng không có nói xong, đang nói chưa nói xong kia một khắc, thân thể hắn đã hóa thành trong suốt, biến mất ở trong không khí

Hoàn toàn biến mất..... Không có lưu lại một tia dấu vết.

Trịnh Hoàng, đi đâu thai.

Nhưng mà hắn trước khi đi theo như lời những lời này đó, lại ở Từ Ngôn trong lòng sông cuộn biển gầm.

.....

ps: Có người đọc nói ngày vị quá nặng, àn..... Vấn đề này thực nghiêm trọng, nhưng ta không có biện pháp, vì không nghĩ thông thiên đều xuất hiện *** chữ, cho nên ta không thể không làm như vậy, tiếp theo quyển sách này giả thiết, một bậc cùng nhị cấp quý giống nhau chỉ cùng người thường không sai biệt lắm, cho nên ngay từ đầu vai chính liền chưa sợ qua Trịnh Hoàng.

Cầu chút đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Nhìn thấy oán quỷ liên chạy đi

Bất tri bất giác, đã đứng ở chính mình cửa nhà, Từ Ngôn không biết chính mình là như thế nào trở về, ở Trịnh Hoàng đầu thai kia một khắc theo như lời nói nhưng vẫn ở Từ Ngôn trong đầu hiện lên.

Hắc y phục nữ nhân, kia tựa hồ cùng trong trí nhớ cái kia thân ảnh, cực kỳ tương tự..... Trịnh Hoàng chết cùng cái kia xuyên hắc y phục nữ nhân có quan hệ?

Súc mảy, vừa mới giải quyết một việc, tùy theo mà đến đó là càng thêm làm đầu người đau sự tình.

“Hô.....”

Phun ra một hơi, nắm chặt nắm tay từng xuống dưới, từ đầu nội lấy ra chính mình chìa khóa mở cửa ra.

Phòng trong một mảnh đen nhánh.

Cảm giác có chút kỳ quái, chẳng lẽ Trình Từ ở nhà không bật đèn sao?

Sờ đến ven tường, tìm được đèn chốt mở, ở răng rắc một tiếng lúc sau, phòng trong bị ánh đèn chiếu sáng lên lên.

Sau đó..... Từ Ngôn thấy được ngồi dưới đất nơi một bên Trình Từ.

“Ngươi ở chỗ này làm gì?”

Bởi vì đã bị dọa quá vài lần đương nhiên duyên cớ, cho nên hơi chút đối này đó có một ít sức chống cự.

Đem phía sau môn đóng lại, Từ Ngôn đứng ở Trình Từ trước mặt nhìn nàng này phúc bộ đáng nghi hoặc dò hỏi.

“Đang đợi ngươi trở về.”

“Chờ ta trở lại?”

Nhìn nhìn Trình Từ kia mặt vô biểu tình mặt, Từ Ngôn đột nhiên nghĩ tới một cái khả năng tính.

“Ngươi sẽ không từ buổi sáng ta sau khi đi liền vẫn luôn đợi ở cửa đi!”

“.....”

“Ngươi quả nhiên đợi ở chỗ này a! Ngươi là ngu ngốc sao? Không phải đã nói rồi sao? Nếu nhàm chán liền nhìn xem TV a!”

“Chính là, TV không có đẹp tiết mục.”

Nghe xong Trình Từ nói, Từ Ngôn một cái tát chụp ở trên mặt một bộ chịu không nổi biểu tình.

“Vẫn luôn không ăn cơm sao?”

“Ta không cần ăn cái loại này đồ vật.”

Mặt vô biểu tình, lộ ra một đôi mắt to Trình Từ nhìn chăm chăm Từ Ngôn, môi có chút phát lam, giống như là thiếu thủy giống nhau.

Hơi hơi lắc lắc đầu, hướng tới phòng khách đi đến.

Từ trên bàn trà lấy ra một cái chén, đem một bao Bản Lam Căn xé mở đổ đi vào, sau đó đảo thượng nước sôi, phao một ly.

“Cấp.”

Đi đến Trình Từ trước mặt, Từ Ngôn đem trong tay bụng cái chén đưa cho còn ngồi ở nơi đó Trình Từ.

“Cái này gọi là Bản Lam Căn, ta tương đối thích một loại đồ uống đi..... Ân? Tỉnh thượng đồ uống đi!”

Gãi gãi đầu, Từ Ngôn đem cái chén đặt ở Trình Từ trong tay, ở chạm vào nàng đôi tay khi thực lạnh băng.

Giống như là ở mùa hè sờ khối băng giống nhau.

“Uống đi, trừ hỏa.....”

“Ngô.....”

Phùng ở lòng bàn tay trung, Trình Từ ngơ ngác nhìn trong tay đương nhiên cái chén, cái chén trung Bản Lam Căn đem nàng mặt ánh ngược ở bên trong.

Chạm rãi, đem mặt thấu đi lên.

Nhẹ nhàng uống một ngụm.

“Hảo uống.”

“Không tòi đi!”

Nhìn kia khuôn mặt, không biết vì cái gì Từ Ngôn luôn có một loại thực an tâm cảm giác, tuy rằng nàng là Trình Từ.

“Hảo uống liền uống nhiều đi..... Ta mua tam đại bao, tuyệt đối đủ uống.”

Bản Lam Căn trên thực tế tính thượng lấy một loại dược phẩm, đại khái công năng hẳn là chính là trừ hỏa khí, bất quá bởi vì hương vị cũng không tệ lắm nguyên nhân, bởi vậy Từ Ngôn đều là đem nó coi như đồ uống uống.

Nhìn bụng cái chén dựa vào góc tường hô hô uống Bản Lam Căn Trình Từ, Từ Ngôn không biết vì sao thế nhưng có chút si mê.

Nói thật, Trình Từ kia khuôn mặt quả thực có thể xưng là tuyệt thế mỹ mạo, nhưng lại một chút đều không phải đường hoàng mỹ, bình thường mỹ nhưng lại mỹ không có bất luận cái gì vết.

Bản thân giống như là tồn tại mâu thuẫn giống nhau.

“Tránh ra, mặt thân cận quá.”

Trình Từ kia phảng phất vĩnh viễn không có biến hóa ngữ khí truyền ra Từ Ngôn trong tai, lấy lại tinh thần hẳn nhìn Trình Từ kia gần trong gang tấc mặt.

“A a, xin lỗi.....”

Về phía sau lui lại mấy bước, thẳng đến tới mặt tường mới ngừng lại được, phản lưng dính ở lạnh lẽo mặt tường thượng.

Có chút khản trương.

Bất quá, Trình Từ hiển nhiên cũng không có để ý chính mình hành động, nàng nhìn đến Từ Ngôn thối lui lúc sau lại lại một lần nâng lên cái chén uống lên.

Mỗi uống một cái miệng nhỏ đều sẽ dừng lại, giống như là dư vị giống nhau..... Từ Ngôn không biết vì cái gì nàng như vậy thích uống Bản Lam Căn.

Bởi vì ở trên đường giải quyết Trịnh Hoàng sự tình là lãng phí quá nhiều thời giờ, cho nên về đến nhà thời điểm đã 10 giờ nhiều.

Ở cái này thời gian điểm, đại bộ phận người đều sẽ đi ngủ, rốt cuộc ngày mai vẫn là muốn đi học.

Hơi chút có một ít buồn ngủ.

“Trình Từ, không đi ngủ sao?”

“Ngủ.”

Nhìn nhìn trong tay cái chén, Trình Từ ngơ ngác nhìn Từ Ngôn.

“Uống xong lại đi ngủ.”

“Ngà..... Ta đây đi trước.”

Nói xong, đi hướng phòng ngủ chính thất, từ đầu giường một đồng quần áo trung tìm ra chính mình ở trong nhà xuyên quần xà lỏn.

Bởi vì áo khoác quây Trình Từ bá chiếm duyên cớ, cho nên Từ Ngôn không thể không đem quần áo của mình đặt ở đầu giường.

Cũng may giường đủ đại, giường đôi một nửa phóng quần áo, một nửa ngủ người.

Đi WC lấy nước lạnh vọt hướng chân, dùng khăn lông lau khô lúc sau, ăn mặc dép lê Từ Ngôn đi vào phòng ngủ.

Trình Từ đã đứng ở phòng ngủ nội, trong lòng ngực còn ôm một đại bao Bản Lam Căn.

“Uy uy, cái kia ngủ thời điểm liền không cần cầm, đặt ở trên bàn đi, không ai cùng ngươi đoạt.”

Nhắc nhở, Từ Ngôn về phía trước đi qua, muốn thuận tay đem nằng trong lòng ngực ôm Bản Lam Căn đoạt được tới.

Gắt gao ôm vào trong ngực, Trình Từ ngẩng đầu nhìn tới gần chính mình Từ Ngôn, mặt vô biểu tình.

“Cái này là của ta.”

“A a, ta biết a! Ngủ thời điểm còn ôm cái này làm gì? Phóng trên bàn cũng sẽ không có người cùng ngươi đoạt!”

“Không được.”

Từ Ngôn trợn trắng mắt.

“Muốn ôm cái kia ngủ sao? Đều nói đặt ở trên bàn sẽ không có người lấy a.”

“.....”

Tuy rằng nói như vậy, nhưng Trình Từ biểu tình như cũ như vậy không có một tia biến hóa.

Thở dài một hơi, đầy mặt bất đắc dĩ biểu tình, Từ Ngôn hướng tới Trình Từ vẫy vẫy tay.

“Tĩnh, ngươi muốn ôm liền ôm đi, thật là..... Thật đúng là đương bảo bối.”

Sau đó nhìn nhìn bị mở ra áo khoác quây, bên trong rỗng tuếch.

“Nói..... Ngươi ngủ cái kia không thành vấn đề sao?”

“Không thành vấn đề.”

Nhìn nói xong câu đó, còn không quên gắt gao ôm trong lòng ngực Bản Lam Căn.

“Thật sự không đoạt ngươi a.....”

Đáng tiếc, nói xong câu đó Từ Ngôn nhìn đến vẫn là Trình Từ cặp kia đen nhánh tròng mắt.

Đặt mộng ngồi ở mép giường, nhìn bên cạnh một đồng quần áo, Từ Ngôn đang suy nghĩ cái gì.

Ngẩng đầu nhìn Trình Từ.

“Cái kia..... Trình Từ, cái gọi là một bậc hồn phách cùng nhị cấp quý không có gì lực công kích, nhưng ba cấp oán quỷ đâu?”

“Ba cấp oán quỷ là chết oan chết uổng, cũng không phải chết vào thiên tai, hoặc là sự cố giao thông, mà là bị hại mà chết, người như vậy lúc sắp chết nội tâm sở sinh ra không cam lòng sẽ làm cho các nàng không ngừng đánh chết nhân loại, thẳng đến giết chết giết hại các nàng những người đó.”

“Nói cách khác..... Ba cấp oán quỷ có được giết chết người thường năng lực lâu.”

“Có thể nói như vậy.”

Mở ra trong lòng ngực túi trung Bản Lam Căn, lấy ra một bao đặt ở trong tay thường thức.

“Hơn nữa, trên người của ngươi có mặt khác quỷ hơi thờ, bất quá tuy rằng nhị cấp quý không có gì lực sát thương nhưng ngươi vẫn là thiếu tiếp cận tương đối hảo.”

“Ngươi đều đã biết a!”

Sờ sờ đầu, Từ Ngôn ngây ngô cười vài tiếng, sau đó chậm rãi biểu tình trở nên nghiêm túc lên.

“Nếu cùng quý định rồi cái gì ước định nói.....”

“Vậy cần thiết tuân thủ.”

Từ Ngôn nói còn chưa nói xong, đã bị Trình Từ theo như lời nói đánh gãy, nằng ngẩng đầu nhìn thẳng ngồi ở trên mép giường Từ Ngôn, sâu kín nói.

“Cùng quý định ra ước định nếu không tuân thủ nói, được đến trừng phạt chính là từ vong sau linh hồn hạ đặt mười tám tầng địa ngục, liền tính là cùng một bậc hồn phách định rồi ước định cũng không thể tùy ý không tuân thủ.”

“.....”

Từ Ngôn đã hồi hận đã chết, chỉ là cho rằng theo sau đáp ứng ước định, chờ Trịnh Hoàng đầu thai sau ở coi như không phát sinh thì tốt rồi, nhưng là không nghĩ tới trái với sau chính là hạ mười tám tầng địa ngục!

Trong lòng cười khổ không thôi.

“Tình huống của ngươi có chút đặc thù, bởi vì có thể lấy nhân loại thân thể chạm vào quý, cho nên tốt nhất không cần lại người nhiều địa phương cùng quý tiếp xúc, sẽ bị trở thành bệnh tâm thần.”

Trình Tử đem vừa mới mở đại bao Bản Lam Căn giấu ở áo khoác quỳ trung, sau đó cầm trong đó một bọc nhỏ đứng lên.

Đứng ở Từ Ngôn trước mặt.

“Mặt khác, nhìn thấy ba cấp oán quý tận khả năng chạy đi.”

Nhú nhú mảy, Từ Ngôn nhìn trước mắt Trình Tử.

“Chạy không thoát đâu?”

“VẬY CHỜ CHẾT ĐI.”

Nói, Trình Tử đem trong tay một bọc nhỏ Bản Lam Căn đưa tới Từ Ngôn trước mặt, dùng đèn nhánh hai mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Lại cho ta phao một bao, ta muốn uống cái này.”

.....

ps: Cầu kiểm nhận tàng, cầu điểm đề cử phiếu

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Mùa hè muỗi đặc biệt nhiều

Trịnh Hoàng đã đi đầu thai, cho nên ngày hôm sau đi trường học thời điểm, nhìn đến lại là rỗng tuếch chỗ ngồi.

Hết thấy tựa hồ lại khôi phục tới rồi ngay từ đầu hẳn là có bộ dáng, nếu..... Cái kia không vị không ngồi một khác chỉ quý nói.

Bực giảng thượng, tiếng Anh lão sư đang ở giảng giải một thiên tiếng Anh bài khoá, mà bực giảng hạ các bạn học, có ngủ, có nhớ bút ký, cũng có ăn không ngồi rồi.

Nhưng Từ Ngôn lại băng thẳng thân thể, hấn ánh mắt thường thường hướng tới chính mình phía sau nhìn lại.

Nơi nào làm lại ngồi trên người, nói là người là bởi vì ở Từ Ngôn trong mắt, trên thực tế trừ bỏ Từ Ngôn căn bản không ai có thể xem tới được.

Trình Tử, ngồi ở nguyên bản thuộc về Trịnh Hoàng vị trí thượng.

“Ta muốn uống Bản Lam Căn.”

Dùng ngón tay từ phía sau đảo Từ Ngôn phần lưng, Trình Tử dùng nàng kia như cũ bất biến âm trầm thanh âm nói.

“.....”

“Ta muốn uống Bản Lam Căn, đã mang đến.”

Nói, đem trong tay Bản Lam Căn ném vào trên mặt bàn, cùng mặt bàn va chạm bởi vậy phát ra một tiếng giòn vang.

Từ Ngôn thân mình vượt mức quy định nhích lại gần, tận lực tránh đi Trình Từ ngón tay có khả năng đuổi đến phạm vi.

“Ai?”

Từ Ngôn nghe được đến từ phía sau chỗ ngồi ngồi cùng bàn cái kia không biết tên họ đồng học kinh ngạc cảm thán, hắc trường lớn hai mắt nhìn đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh trên bàn một bao Bản Lam Căn.

“Bản Lam Căn?”

Hắn thanh tuyến mang lên một tia âm rung, tận lực bảo trì bình tĩnh cảm xúc dùng trầm thấp thanh âm nói thềm một câu.

“Nga, quên thu hồi tới.”

Nói, Trình Từ lại đem kia bao Bản Lam Căn nắm chặt ở trong tay, nhưng hiện ra ở nam sinh trong mắt chính là kia bao Bản Lam Căn từ trên mặt bàn huyền phù tới rồi giữa không trung.

“Phù. .... Hiện lên tới!”

Thanh âm đột nhiên đề cao không ngừng một cái âm điệu, lâm đang ở bực giảng thượng giảng bài lão sư ngừng lại.

“Vị kia đồng học, ngươi đang nói cái gì?”

Tiếng Anh lão sư cau mày nghi hoặc nhìn trước mắt vị này hành vi cử chỉ tương đương kỳ quái học sinh.

“Lão sư, cái kia. .... Cái kia!”

Vươn không ngừng run rẩy tay, chỉ vào một bên không vị thượng.

“Vừa mới ta nhìn đến một bao Bản Lam Căn phiêu khởi tới!”

“Bản Lam Căn?”

Tuổi ước chừng hai mươi lăm sáu tuổi nam tiếng Anh lão sư đẩy đẩy trên mũi đôi mắt, trên mặt hiện lên một tia sắc mặt giận dữ.

“Vị này đồng học ngươi là đang nói cười sao?”

“Không phải a, lão sư! Thật sự có, thật sự có a! Ta xem rành mạch, kia bao Bản Lam Căn đột nhiên xuất hiện ở trên mặt bàn, sau đó lại phiêu khởi tới!”

“Vị này đồng học!”

Thanh âm nghiêm khắc lên, tiếng Anh lão sư bước nhanh từ bực giảng thượng đi rồi xuống dưới, đi tới cuối cùng một loạt.

“Ngươi không phải nhìn đến phiêu khởi tới Bản Lam Căn sao? Ở nơi nào, cho ta tìm ra a!”

“Liên tại đây, tại đây lão sư!”

Thò tay, dùng sắp khóc ra tới thanh âm, tên kia nam sinh đối với Trình Từ ngồi vị trí một đống loạn chi.

“Chính là cái này, vừa mới ta nhìn đến liền ở cái này. .... Ai? Không, không có!”

“Vị này đồng học, dứt bỏ quấy rầy lớp học kỷ luật không nói, liền ngươi cái này nói lung tung thái độ ta liền có thể lấy nhiều loạn lớp học kỷ luật vì lý do đem ngươi đuổi ra đi.”

Lão sư cũng không tin tưởng hắn cái này cực kỳ không hiện thực nói dối, tuy rằng xác thật đã xảy ra, nhưng ở mọi người trong mắt xác xác thật thật đúng là với nói dối.

“Ta thật sự thấy được a!”

Ôm đầu la lên một tiếng, nhanh chóng bỏ nhào vào cái kia vị trí thượng, bắt đầu lật tới lật lui lên.

“Ta rõ ràng nhìn đến a! Vừa mới rõ ràng nhìn đến a!”

Đáng tiếc sự thật bãi ở trước mặt, đem cái bàn phiên cái để hướng lên trời, nhưng không có nhảy ra bất cứ thứ gì.

Chỉ có roi rụng đầy đất sách giáo khoa.

“Không có khả năng a..... Nhất định là Trịnh Hoàng tới, là Trịnh Hoàng tới a!”

Lật qua thân ôm chặt lão sư, kia khuôn mặt đã bị sợ hãi che kín, giống như là sắp điên mất rồi giống nhau.

“Cứu cứu ta a! Cứu cứu ta!”

“Ủy, buông tay, được không thể đình a!”

Hiển nhiên không có đoán trước đến sự tình sẽ phát triển trở thành cái dạng này, kéo gắt gao ôm chính mình không muốn buông tay học sinh, lão sư về mặt bất đắc dĩ đối với toàn ban nói.

“Đều tự học!”

Nói xong, kéo trên người học sinh liền hướng tới lớp ngoại đi đến, đương lão sư đi ra lớp vài giây sau, đó là âm ỉ nói chuyện với nhau thanh.

Không thể nghỉ ngơi, nói chuyện với nhau đề tài chính là vừa mới đại xấu mặt học sinh.

“A ha ha ha, tên kia hôm nay tuyệt đối không uống thuốc liền tới đi học, thật là quá có ý tứ, đúng không A Ngôn!”

Một bộ vui vẻ đến không được bộ dáng, Dương Hâm phùng bụng nhìn Từ Ngôn dứt quãng cười nói.

Từ Ngôn cũng không có để ý tới bên cạnh hắn cười to Dương Hâm, mà là đem tầm mắt tập trung ở cửa.

“Sấm đại họa.”

“Ngươi sấm cái gì đại họa?”

Nhìn đột nhiên đem mặt đuổi lại đây Dương Hâm, Từ Ngôn dùng tay đẩy ra.

“Không có gì, còn có..... Không cần đem mặt đuổi lại đây.”

Từ giảng hòa bọn họ bất đồng, bọn họ có thể cười ra tới, nhưng Từ Ngôn trừ bỏ xem bọn họ cười ở ngoài liền không có gì có thể làm được.

Hắn thấy được sự tình chân tướng.

“Ta muốn uống Bản Lam Căn.”

“.....”

Đứng ở chính mình bên cạnh, Trình Từ vẫn luôn ở bên tai không ngừng tuần hoàn nói những lời này, nàng giống như là học lại cơ giống nhau.

Từ Ngôn không biết nàng vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này, chỉ là ở đi học thời điểm, nàng liền như vậy nghênh ngang từ môn nơi đó xuyên qua tới.

Không sai chính là xuyên qua tới, bởi vì ở nhà thời điểm đã nói với nàng, phải đi môn mà không phải động bất động liền xuyên tường, cho nên nàng mới có thể đi môn, nhưng là là trực tiếp xuyên thấu qua môn đi vào tới.

Sau đó liền làm như vậy tới rồi phía sau vị trí thượng, tiếp theo chính là vừa rồi phát sinh kia một màn.

“Từ Ngôn, cho ta phao.”

“Đều nói hiện tại không có biện pháp!”

Đề thấp tiếng nói, tại đây kêu loạn lớp trung xác thật khó có thể phát hiện.

“Ngươi làm ta từ nào cho ngươi làm nước sôi đi!”

“Làm đến nước sôi là được sao?”

Nói, Trình Từ liền phải lướt qua Từ Ngôn.

“Ngươi đứng lại đó cho ta!”

Duỗi tay bắt lấy hắn cổ áo, đem nàng kéo lại, kia mặt vô biểu tình mặt hiện ra ở chính mình trước mặt.

“Ngươi là muốn đi tìm đường chết sao? Nếu nhìn đến một ly bay qua tới nước sôi, ngươi muốn cho toàn ban đều điên mất sao?”

Trùng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, mặc kệ Trình Tử hay không lý giải chính mình theo như lời nói ý tứ, Từ Ngôn đem nàng ấn ở bên cạnh.

“Liền đứng ở chỗ này đừng cử động, tan học ta cho ngươi làm một ly đi.”

“.....”

Có lẽ là Từ Ngôn khuyên bảo nổi lên tác dụng, Trình Tử cúi đầu đứng thẳng ở bên người, không cổ hống một tiếng.

“Cái kia..... A Ngôn, ngươi chỗ đó có muối sao?”

“Ài?”

Nghe được thanh âm, Từ Ngôn quay đầu nhìn về mặt nghi hoặc nhìn chính mình Dương Hâm, chớp chớp mắt.

“Nào có muối?”

“Vậy ngươi vừa mới giương nanh múa vuốt đang làm gì?”

“A..... Ta chính là ở trào muối.”

Sừng sốt một chút, theo sau đối với Dương Hâm gật gật đầu, Từ Ngôn dùng khẳng định ngữ khí đối hán nói.

“Ngươi lại không phải không biết, vừa đến mùa hè chúng ta này phiền muối liền đặc biệt nhiều.”

“Đúng vậy, đinh bao ngứa đã chết, hơn nữa càng cào càng ngứa.”

Một bộ “Thật là chán ghét” thần sắc, Dương Hâm gật đầu nhận đồng Từ Ngôn theo như lời những lời này, sau đó tú ra tay trên cánh tay cổ khỏi mấy cái bọc nhỏ.

“Đêm qua ngủ bị đinh, ngày mai mang điếm lục thần nước hoa, nghe nói đồ kia ngoạn ý rất hữu dụng.”

“A ha, phải không..... Ngươi mang theo cũng cho ta dùng điếm!”

Xấu hổ cười cười, Từ Ngôn làm bộ lơ đãng gian nâng lên tay sau đó bắt được thứ gì.

“Xem, muối nhiều chính là phiền toái!”

Nói, ở Từ Ngôn trong mắt, vừa mới tưởng trộm chuồn ra đi Trình Tử bị Từ Ngôn bắt được cổ áo.

.....

ps: Khụ khụ, một cái tin tức tốt, hôm nay khỏi điếm hậu trường tìm ta, muốn ký hợp đồng..... Ha ha a hảo vui vẻ a a a a a! Cầu đề cử phiếu!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Thích thần quái người

“Cấp, đừng cho ta thêm phiền toái.”

Đem Dương Hâm cái chén từ ngăn kéo trung đem ra, dùng lớp trước góc trên bên phải uống nước cơ tràn đầy tiếp thượng một ly, sau đó đem Bản Lam Căn đồ đi vào.

“Cầm cái chén ngồi xổm cái bàn phía dưới uống đi, đừng thò đầu ra, ta cho ngươi chống đỡ.”

Đem cái chén đặt ở cái bàn thấp hèn, Từ Ngôn làm bộ cúi đầu cột dây giày đối với bên cạnh Trình Tử nói.

Không có đáp lại Từ Ngôn, chỉ là hơi gật gật đầu, hướng tới cái bàn thấp hèn chui đi vào, dựa vào cái bàn bên trong, trong tay phụng cái chén một ngụm

một ngụm uống.

Cái bàn hạ không gian cũng không lớn, nhưng là Trình Tử lại có thể chui vào đi lại còn có có thể nhàn nhã tự tại uống thượng hai khẩu.

Làm người hoài nghi nàng là như thế nào làm được.

Dương Hâm đi WC, bởi vì không có uống quá nhiều thủy, hơn nữa ở nắng hè chói chang ngày mùa hè không nghĩ quá lãng phí thể lực duyên cớ, cho nên lựa chọn ngồi ở lớp trũng gió phiền.

Đại nghỉ ngơi hai mươi phút thời gian.

“Từ Ngôn, ngươi là kêu Từ Ngôn đúng không!”

“Àn?”

Xoay đầu, nhìn không biết khi nào xuất hiện ở chính mình chỗ ngồi bên cạnh một người nam sinh, mang theo kính đen, thân cao một mét sáu năm tả hữu, thoát nhìn giống như là cái con mọt sách.

“Làm gì? Tìm ta có chuyện gì?”

Từ Ngôn hơi hơi cau mày, thân thể về phía trước hơi hơi nghiêng, chặn đang ở cái bàn thấp hèn cùng Bản Lam Căn Trình Tử.

Tuy rằng người thường nhìn không tới nàng, nhưng là cái kia bị nàng phủng ở trong tay cái chén xác thật thật thật tại tại có thể xem tới được.

“Ta sáng sớm liền chú ý ngươi!”

“Gì?”

Phiết về mặt bởi vì kích động cho nên có vẻ có chút đỏ lên nam sinh, Từ Ngôn bữu môi.

“Ngươi sẽ không cũng là gay đi.”

“Ngươi mới là gay!”

Giống như là bị đâm cái đuôi miêu, hân hô to một tiếng, thời điểm đem trong lòng ngực ôm thư đưa tới Từ Ngôn trước mặt, vươn ra ngón tay chỉ vào thư tên.

“《 thần quái sự kiện 》 cái này, ta là yêu thích cái này!”

“《 thần quái sự kiện 》?”

Cau mày, sách vở bìa mặt thượng ấn đại đại bốn chữ, bối cảnh còn lại là đen nhánh một mảnh.

“Đơn giản tới nói chính là quỷ chuyện xưa?”

“Không phải quỷ chuyện xưa! Là thật sự thần quái sự kiện!”

Đem thư làm lại ôm hồi trong lòng ngực, tên này nam sinh về mặt say mê, phảng phất hân ôm không phải thư mà là tuyệt thế mỹ nữ.

“Trên thế giới này hân là không có so thần quái sự kiện càng thêm có thể hấp dẫn nhân tâm đi!”

Đẩy đẩy sắp rơi xuống mắt kính, đem mặt duỗi đến Từ Ngôn trước mặt.

“Kỳ thật, ngươi là có thể nhìn đến đúng không!”

“Ta có thể nhìn đến?” Nhìn hân mặt, Từ Ngôn đột nhiên bật cười.

“Thật đúng là có ý tứ nói, ngươi xác định không phải ở nói giỡn? Ta sao có thể xem tới được cái loại này đồ vật.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn xoay người không hề đi xem hân.

“Không có gì sự liền rời đi đi, ta không nghĩ lãng phí thời gian.”

“Dù sao ngươi cũng không gì không phải sao?”

Đem sách vở đặt ở Dương Hâm trên chỗ ngồi, hân cười tủm tỉm nhìn Từ Ngôn, duỗi tay điểm điểm trên mặt bàn thư.

“Trên thế giới này rốt cuộc có tồn tại hay không quỷ? Căn cứ ta phỏng đoán, người sau khi chết linh hồn hân là sẽ không lập tức chuyển thể đầu thai, mà

là dừng lại ở nhân thể gian.”

Trên mặt ở kia trong nháy mắt hiển lộ ra hơi kinh ngạc thần sắc, phiết hẳn liếc mắt một cái, sau đó lại biến thành dường như không có việc gì biểu tình.

“Nói này đó có ích lợi gì? Muốn nói cho ta ngươi có bao nhiêu thích này ngoạn ý sao?”

“Ngươi đừng vội a!”

Hắn ha hả cười, hơi hơi đem thân mình vượt mức quy định nghiêng một chút, đến gần rồi Từ Ngôn bên người, nhìn nhìn chung quanh, sau đó cười cười.

“Đêm qua..... Ngươi nhìn đến Trịnh Hoàng đi!”

“Trịnh Hoàng? Xin lỗi, tên kia đã chết, ta nhưng không cho rằng ta có thể nhìn đến hắn.”

“Không cần ở trang.....”

Đánh gãy Từ Ngôn nói, hắn chậm rãi nâng lên ngón tay chỉ chính mình hai mắt.

“Tuy rằng ta này đôi mắt không có cách nào nhìn đến cái loại này đồ vật, nhưng là có một chút..... Ta chính là có thể nhìn đến ngươi đâu!”

Lại một lần ngồi thẳng thân mình, hắn một bộ dường như không có việc gì bộ dáng.

“Ngày hôm qua ở thể dục quảng trường bên kia thu thập tư liệu sống thời điểm ta chính là ở một bên nhìn đến chính ngươi đứng ở nơi đó cùng người nào nói chuyện nga..... Hôn nữa lúc ấy ngươi nói ra Trịnh Hoàng tên này đi!”

Con đường kia rất ít có người đi, theo đạo lý nói ở đâu cái thời gian điểm không nên có người xuất hiện ở nơi đó.

Này có thể tính thượng là sai lầm địa phương.

Từ Ngôn ánh mắt bình tĩnh nhìn trước mặt cười tủm tỉm thiếu niên, tuy rằng thân là cùng lớp đồng học đã sắp một năm thời gian, nhưng là lại lẫn nhau đều không quen biết.

Nguyên bản hắn là có bất luận cái gì giao thoa người lại ở như vậy hoàn cảnh hạ, cùng với như vậy lý do hạ tụ tập ở bên nhau.

“Tuy rằng ngươi nói nhiều như vậy, nhưng là..... Ta còn là muốn nói cho ngươi, ngươi đoán sai rồi!”

“Ta đã đoán sai?”

“Không sai!”

Vươn tay điểm điểm chính mình đầu, Từ Ngôn trên mặt mang theo nghiền ngẫm tươi cười nhìn trước mắt nam sinh.

“Hơi chút động não ngừng lại ngươi cái này suy đoán chính là trăm ngàn chỗ hở đâu! Đầu tiên, nếu ta nói ta chỉ là ở nơi nào nhằm chán một người luyện tập đối thoại đâu?”

“Vì cái gì muốn ở nơi đó?” Nhú nhú mày, đối phương khó hiểu hỏi.

“Đương nhiên là bởi vì nơi đó không khí đủ đủ hảo a! Hôn nữa ta còn có thể theo con đường kia trực tiếp về nhà, đệ nhị, cũng không bài trừ ta luyện tập trung nhị đạo đầu khả năng, đệ tam, liên tính ta thật sự xem tới được, ngươi lại như thế nào biết?”

“.....”

“Ngươi cũng không phải là ta, cho nên căn bản không biết ta khắp nơi tưởng cái gì.”

Phiết liếc mắt một cái, Từ Ngôn khéo miệng gọi lên một cái ý vị không rõ tươi cười.

“Ngươi biết, ta hiện tại suy nghĩ cái gì?”

“.....”

Đối phương cũng không có nói lời nói, mà là hơi hơi cúi đầu.

Nhìn đến này, Từ Ngôn nhẹ giọng cười vài tiếng, sau đó đem đôi tay đặt ở trên mặt bàn, nhẹ nhàng đánh.

“Không có việc gì liền nhanh lên trở về đi, chạy tới hỏi cái này chút không thể hiểu được vấn đề, chính là sẽ bị người khác chán ghét.”

Nói xong, đem tầm mắt chuyển qua một bên.

“Thật là lợi hại đầu. .... Bất quá, chỉ nghĩ lấy này vài câu tựa như đánh sập ta suy đoán người vẫn là quá ngây thơ rồi, ta nhất định sẽ tìm ra có thể chứng minh người xem tôi được quý chứng cứ!”

Nhìn đối phương khí phách hăng hái tuyên ngôn, Từ Ngôn hơi hơi cười, nhìn còn lại ở lớp trung đồng học đều dùng khác thường ánh mắt nhìn chăm chăm hẳn, nhẹ giọng nở nụ cười.

“Tương đương chờ mong đầu!”

“Ta kêu Lý đồ, nhớ kỹ tên này!”

Tên là Lý đồ thiếu niên, trên mặt mang theo xưa nay chưa từng có kiên định nắm nắm tay đối với ngồi ở trước mặt hẳn Từ Ngôn lớn tiếng nói.

“Đại lỗ tai đồ đồ đồ?”

“Là tranh vẽ đồ!”

Từ Ngôn nói mới vừa nói xong, liền nhìn đến đối phương như là bị đâm cái đuôi miêu giống nhau nhảy dựng lên.

“Không đều giống nhau sao?”

“Điểm này đều không giống nhau!”

Duỗi tay đem trên bàn phóng sách vở cầm lên, đặt ở trong lòng ngực, phở phở thông thông Lý đồ nhìn chăm chăm màu đen khung mắt kính nhìn Từ Ngôn, trên mặt mang theo một tia lược hiện hưng phấn tươi cười.

“Ta nhất định sẽ tìm được!”

Nói xong, xoay người vượt mức quy định đi đến, bất quá mới vừa đi không vài bước liền bởi vì vướng đến thứ gì té ngã trên mặt đất.

Sau đó bò dậy vỗ vỗ tay áo, trên mặt mang theo một tia táo hồng, quay đầu lại nhìn Từ Ngôn.

“Không cho cười!”

“Không cười a. ....”

“Hừ!”

Hừ nhẹ, tiếp theo bước đi đi ra ngoài.

Thẳng đến, về tới nguyên bản thuộc về hẳn vị trí, đệ nhất bài vào cửa cái thứ nhất vị trí thượng.

Trình Từ từ Lý đồ vừa mới thông qua địa phương đứng lên, trên mặt không có chút nào biểu tình nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

Nhìn nàng kia phở bộ dáng, Từ Ngôn có chút đau đầu nhéo nhéo ấn đường, sự thật đã thực rõ ràng, vừa mới Lý đồ té ngã cùng nàng có không thể dứt bỏ nguyên nhân.

“Người vì cái gì không nhiều lắm tùm vài lần? Tên kia tính cách ta thực khó chịu.”

“.....”

.....

ps: Cầu chút đề cử phiếu, đi ngang qua nhìn đến thỉnh cất chứa một chút, cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Mâm đựng cơm

“Cái này trường học từ khí thực trọng.” Trình Tử đứng ở Từ Ngôn bên cạnh, sâu kín nói ra như vậy một câu.

Nghỉ trưa thời gian, về nhà lựa chọn về nhà ăn cơm, mà không trở về nhà còn lại là ở trường học nhà ăn cơm.

Bởi vì trong nhà căn bản là không có người, cho nên Từ Ngôn lựa chọn chính là ở trường học nhà ăn dùng cơm, bởi vì trường học trợ ở trường sinh tương đối nhiều duyên cớ, cho nên chỉ có một hai cái không xuống dưới chỗ ngồi.

Bưng mâm, đang tìm tìm chỗ ngồi Từ Ngôn, lại nghe tới rồi trạm từ bên cạnh Trình Tử theo như lời nói.

Cũng không quay đầu lại mắt nhìn phía trước.

“Từ khí? Đó là cái gì, không nghe người nói quá.”

Tuy rằng Trình Tử là cái diện than, nhưng bởi vì ký túc ở Từ Ngôn trong nhà duyên cớ, nàng nói cho Từ Ngôn một ít cơ bản nhất tiểu thường thức, giống cấp bậc phân chia, một ít quý giới dùng từ, nhưng từ khí lại là Từ Ngôn lần đầu tiên nghe được Trình Tử nhắc tới.

Đi theo Từ Ngôn bước chân, Trình Tử theo sát ở phía sau.

“Từ khí chính là người từ vong khí thân thể sở phát ra mà ra một loại đặc thù khí thể, cùng loại với màu đen, biệt danh lại xưng là oán khí, là đã chịu đại oan chi tình người sau khi chết nội tâm không cam lòng sở sinh ra khí thể, oán hận loại này cảm xúc là oán quỷ năng lực nơi phát ra chi nhất.”

Bước chân dừng một chút, theo sau lại một lần đi lại lên, nhắm chuẩn một ngum không vị ngồi đi lên, đây là vừa mới rời khỏi người lưu lại không vị.

Đem mâm trung sở thừa cặn cơm thừa đẩy đến một bên, làm ra một mảnh sạch sẽ địa bàn đem mâm đặt ở bên trên.

Cầm lấy chiếc đĩa.

“Nói như vậy, không phải rất có khả năng là ba cấp oán quỷ lâu?” Nhẹ giọng nói thăm một câu, theo sau cúi đầu kẹp khỏi cơm bỏ vào trong miệng, nhai lên.

“Nói như vậy cũng đúng, bởi vì là trường học cho nên từ kiến giáo bắt đầu, chết đi người tuyệt đối sẽ không ít, bởi vậy ra tới mấy cái oán quỷ cũng không phải kỳ quái sự tình.”

Đem trong miệng cơm nuốt đi xuống, Từ Ngôn nhìn nhìn bên cạnh Trình Tử.

“Biết là nơi nào truyền ra từ khí sao?”

“WC.”

“.....”

Cầm chiếc đĩa tay run rẩy một chút, theo sau lại bất động thanh sắc làm bộ không nghe thấy, tiếp theo ăn cơm.

“Là nữ WC.”

Có lẽ là bởi vì cảm thấy chính mình nói không đủ toàn diện nguyên nhân, cho nên tạm dừng một hồi, Trình Tử lại bổ sung một câu.

“Ta đang ở ăn cơm đâu, tuy rằng không phải quá mức với đề ý loại này chi tiết nhỏ, nhưng là xin dừng lại ta ăn tương khoai tây thời điểm nói ra nói như vậy, sẽ làm ta không tự chủ đem tương khoai tây liên tưởng đến nơi đó đi.”

Khoai tây cắt thành khối trắng, dùng một loại nước sốt phiên xào lúc sau, cái loại này cùng loại với thổ hoàng sắc cùng màu nâu tương giao nhan sắc xác thật là sẽ làm người suy nghĩ bậy bạ.

Bởi vì hương vị không tồi lại giá cả tiện nghi duyên cớ, cho nên thâm chịu bọn học sinh yêu thích, nếu không tìm đường chết triều cái kia phương diện tương nói.

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trên thực tế Trình Tử nói xong này đó lúc sau, hẳn chỉ là tượng trưng tính phun tào một câu, cũng không có bởi vậy mà đình chỉ ăn cơm.

“Trước đình chỉ cái này đề tài, chờ ta đem cơm ăn xong lại nói.”

Xôn xao!

“A, đi đường không có mắt a!”

Đầu tiên là thiết mâm rơi xuống trên mặt đất thanh âm, theo sau một tiếng bén nhọn lần điệu truyền vào Từ Ngôn trong tai.

Không khỏi có chút tò mò, hơi hơi nghiêng đi thân mình nhìn về phía phía sau đã phát sinh sự tình, vừa mới câu nói kia vang lên đồng thời, nguyên bản

kêu loạn nhà ăn cũng nhảy mất an tĩnh lại.

Ánh vào trong mắt còn lại là có chút quen thuộc Từ Văn Tĩnh, mặt khác đứng ở nàng trước mặt chính là ba vị ăn mặc có chút không hợp quy củ nữ sinh.

Tất chân quần đùi, tại đây ngày mùa hè tuy rằng xuyên này đó xác thật thoải mái thanh tâm rất nhiều, nhưng xác thật trái với trường học quy tắc.

Hơn nữa xem kia pho trên mặt động tác võ thuật đẹp mắt trang bộ dáng, bất luận từ cái kia góc độ xem đều thuộc về phim truyền hình trung mô chuột tai khi nữ nhân.

Trong đó đi đầu một người nữ sinh bụng kia phiền vị trí có một tảng lớn dầu mỡ, thoát nhìn rửa không sạch bộ dáng.

“Xin, xin lỗi.”

“Thực xin lỗi là được sao? Nếu thực xin lỗi liền có thể giải quyết vấn đề còn muốn cảnh sát cục làm gì!”

Từ Văn Tĩnh vừa mới nói ra một câu, thực mau đã bị đối phương rống lên trở về, không có chút nào đường sống.

“Kia..... Thật là làm sao bây giờ?”

“Cái gì làm sao bây giờ? Bồi tiền a!”

Túm quần áo, chỉ vào mặt trên dầu mỡ.

“Đã rửa không sạch, cái này quần áo chính là muốn một trăm nhiều a! Ngươi hôm nay ngươi bồi ta một kiện tân ngươi liền không cần đi rồi.”

Kia kiện quần áo giá trị một trăm nhiều?

Từ Ngôn nhìn kia dính đầy dầu mỡ quần áo khinh thường bật cười, nhiều lắm không vượt qua ba mươi hàng via hè hóa, loại này quần áo trước kia bồi lão tử lên phố thời điểm thấy nhiều.

Nhìn Từ Văn Tĩnh sắp khóc ra tới biểu tình, Từ Ngôn hơi hơi thở dài, nàng kia pho bộ dáng phảng phất đang ở nói “Mau tới khi dễ ta a” này sẽ làm đám kia nữ sinh cho rằng nhất được mềm quả hồng.

Thật là cái ngu ngốc.

Bình thường học sinh sinh hoạt phí một tuần cũng chính là một trăm khối bộ dáng, nghe nói Từ Văn Tĩnh trong nhà cũng không phải quá giàu có, nếu làm năng lấy ra một trăm khối hiển nhiên không quá khả năng.

Liền tính thấu ra tới một trăm nhiều khối cũng sẽ một tuần không kịp ăn cơm.

“Bang.”

Nhẹ nhàng đem trong tay chiếc đĩa đặt ở mâm bên, phát ra một tiếng tiếng vang thanh thúy.

Đẩy ra ghế dựa đứng lên.

“Nhìn không được a.”

“Ngươi là ai a!?”

Ôm hoài đứng ở Từ Văn Tĩnh trước mặt, có thể xưng là “Đầy mặt sát khí” vài tên nữ sinh, như hỏ rình mồi nhìn đột nhiên đứng lên Từ Ngôn.

“Hu dọa người nói các ngươi xiếc quá lạc đơn vị, một trăm khối một kiện cái gọi là áo lót? Ngươi là ở nói giỡn vẫn là..... Xảo trá?”

“Xảo trá! Đây chính là Hàn thức trang phục, năm nay nhất lưu hành, ta chính là ở chuyên bán cửa hàng mua.”

Ngoại quốc đồ vật vĩnh viễn là tốt nhất, ở các nàng này đó ha Hàn thiếu nữ trong mắt, Hàn Quốc đồ vật nhất định phải muốn quý, dựa theo các nàng ý nghĩ tới xem, một trăm khối tựa hồ cũng không quý.

“Hàn thức?”

Lộ ra khinh thường tươi cười, Từ Ngôn đầy mặt diễn ngược nhìn ba gã thiếu nữ.

“Cái gọi là Hàn thức chính là cái này a, thật đúng là trường kiến thức a!”

Nghe được Từ Ngôn nói, các nàng trên mặt hiện lên “Ngươi thực biết hàng” biểu tình, nhìn qua là như vậy không ai bì nổi.

“Nhưng là a, ngươi cái này trang phục, cũng không phải là cái gì Hàn thức..... Quảng trường bãi hàng via hè, ba mươi năm nguyên đại giá đặc biệt ném

nước mắt đại truyền, nếu nhớ không lầm nói, chính là cái này đi!”

“Nói, nói cái gì đâu! Đây chính là Hàn thức trang phục, ngươi cái nam nhân biết cái gì a!”

“Ta không hiểu? Đây ngoạn ý ta thấy nhiều, nếu ngươi kiên trì cho rằng là Hàn thức nói, ta có thể hiện tại mang ngươi đi quảng trường nhìn xem, nếu ta nói chính xác nói ngươi liền phải coi như chuyện này gì đó không phát sinh, hơn nữa. .... Ngươi trang phục tựa hồ không phù hợp nội quy trường học đi!”

“Cái gì?”

Hai mắt trên dưới nhìn quét thiếu nữ trang phục.

“Tất chân, cao cùng, quần đùi. .... Đây đó là giáo phường không quy định đi, nếu ngươi cho rằng ở một hội dạy dỗ chỗ chủ nhiệm tới lúc sau còn có thể như vậy dường như không có việc gì đứng ở nói như vậy, ngươi có thể thử một chút, bất quá. ....”

Cười cười, Từ Ngôn duỗi tay vỗ vỗ gương mặt.

“Nghe nói Chủ Nhiệm Giáo Dục nữ nhân kia sẽ trừu nữ sinh mặt nga, ngươi cũng không hy vọng ngươi kia tương như hoa như ngọc mặt xưng phù đứng lên đi!”

Các nàng trên mặt đã xuất hiện do dự thần sắc, hiển nhiên lại suy xét hay không từ bỏ cái này xảo trá cơ hội.

“Bất quá, sai đúng là như vậy nữ sinh trên người, kia như vậy đi! Hai mươi khối, bồi thường ngươi này đó đủ rồi đi!”

Nói, từ trong túi móc ra hai mươi đưa qua, tuy rằng thực không nghĩ làm như vậy, nhưng vì nhanh hơn giải quyết, chỉ có thể hy sinh một ngày hỏa thực phí.

“Không nghĩ sự tình nháo đại, như vậy kết thúc đi!”

“Hừ!”

Hừ nhẹ một tiếng, một phen đoạt qua Từ Ngôn trong tay hai trương mười khối, cất vào trong túi.

“Tính ngươi vận may, ngươi cho ta cẩn thận một chút!”

Nói, lược tiếp theo câu tàn nhẫn lời nói liền nổi giận đùng đùng từ nhà ăn đại môn chạy đi đâu qua đi, thẳng đến biến mất ở Từ Ngôn trong mắt.

“Cái kia. .... Cảm ơn ngươi.”

Phía sau truyền đến thanh âm, làm Từ Ngôn xoay người, nhìn cái kia người nói chuyện, Từ Văn Tĩnh.

“Không cần cảm tạ, lần sau cẩn thận một chút là đến nơi.”

Nếu có thể nói, Từ Ngôn cũng không nghĩ thấu cái này náo nhiệt, nếu không phải ngày đó buổi tối đáp ứng rồi Trịnh Hoàng đầu thai trước thỉnh cầu nói.

“Nếu không có gì sự tình nói, ta ăn cơm trước đi. .... Ta còn không có ăn xong.”

“A, thực xin lỗi!”

Nàng đỏ mặt nói một tiếng khiếm, theo sau ngẩng đầu đúng lúc sinh sôi nhìn Từ Ngôn, thẹn thùng thần sắc phụ trợ ra nàng kia khuôn mặt càng thêm kinh diễm.

“Như, nếu có thể nói, xin cho ta. ....”

“A a a a a a, ngươi cái này khi dễ Văn Tĩnh hỗn đản, cho ta đi tìm chết đi!”

Từ Văn Tĩnh nói cũng không có thể nói xong, đã bị phía sau truyền đến đinh tai nhức óc tiếng hô hấp dẫn, sau đó theo bản năng xoay đầu.

Nhìn đến lại là một người thiếu nữ, còn có. .... Nàng trong tay bộ đồ ăn bàn?

.....

ps: Ngạch ha ha. .... Cầu điểm đề cử phiếu, đột nhiên phát hiện có đánh thưởng! Bái tạ a a! >3

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Đầu sưng lên một cục

Loảng xoảng!

Theo một tiếng thiết chất bộ đồ ăn bàn cùng đầu tiếng đánh lúc sau, Từ Ngôn chỉ cảm thấy toàn bộ đầu ở kia trong nháy mắt mất đi bất luận cái gì tự hồi năng lực, ngay sau đó đó là một trận choáng váng cảm.

Theo bản năng hướng tới đứng ở trước mặt Từ Văn Tĩnh trên người nhào tới, bước chân hỗn độn tới hấn trước mặt, đôi tay đỡ đến nàng đầu vai.

Thiếu chút nữa quỵ.

“A a, Từ Ngôn. .... Ngươi không có việc gì, ngươi làm sao vậy?”

Có lẽ là thật sự sợ hãi, Từ Văn Tĩnh trong thanh âm đã mang lên khóc nức nở, nàng có chút bất lực nhìn trước mặt Từ Ngôn.

Đầu có chút không rõ, Từ Ngôn tay trái ấn phần đầu nhẹ nhàng quơ quơ, toàn bộ đầu đều đau đương nhiên xuyên tim.

Tuy rằng ở bị tập kia nháy mắt chút nào không cảm giác được đau đớn, nhưng là trải qua mười giây đồng hồ giảm xóc lúc sau, Từ Ngôn thậm chí cảm thấy chính mình đầu có phải hay không quai thải.

Cũng may sờ sờ lúc sau, chỉ sờ đến một cái cổ lầy tới đại bao, cũng không tồn tại huyết loại này đồ vật.

Ước chừng tạm dừng nửa phút tả hữu, nguyên bản bị tập mông đầu mới phản ứng lại đây.

Buông ra ấn Từ Văn Tĩnh bả vai tay, Từ Ngôn lắc lư đứng lên, nhìn về phía vừa mới tập kích chính mình thiếu nữ.

Ăn mặc vận động phục, một đầu tóc ngắn, thoát nhìn tư thế oai hùng sát sảng, hơn nữa khuôn mặt cũng ngoài ý muốn xinh đẹp.

Bất quá. ....

“Ta thảo ngươi sao bức! Ngươi nàng nương tìm chết a!”

“Ai làm ngươi khi dễ Văn Tĩnh!”

Nàng trong lời nói, Từ Ngôn nghe không được một tia sám hối ý vị, ngược lại có một loại “Xứng đáng” ý tứ.

Từ Ngôn thừa nhận chính mình tính tình giống nhau, nhưng cũng không đến mức sẽ đối một nữ hài tử nặng ra loại này khó nghe nói, nhưng lúc này đây hẳn thật sự nổi giận.

Buông ra ôm đầu tay, Từ Ngôn hít hà một hơi, đầy mặt tức giận nhìn về phía trước mắt thiếu nữ.

“Ngươi hiểu biết đã xảy ra sự tình gì sao? Ngươi hấn sao có biết hay không hơi chút khống chế không hảo lực độ lão tử đầu liền phải nở hoa rồi!”

Bởi vì nói chuyện thanh âm quá lớn, ngược lại truyền đến một tia đau đớn.

“Tiểu Hiểu không liên quan Từ Ngôn sự, hấn vừa mới giúp ta!”

Lúc này mới phản ứng lại đây Từ Văn Tĩnh hoang mang rồi loạn hướng tới trước mặt đứng thẳng thiếu nữ giải thích nói.

“Thật sự?”

“Thật sự!”

Gật gật đầu, Từ Văn Tĩnh đầy mặt lo lắng nhìn lão đạo lắc lư Từ Ngôn.

“Từ Ngôn. .... Ngươi không sao chứ, có cần hay không ngồi xuống nghỉ ngơi một hồi? Nếu không đi trước bệnh viện đi!” Nói, Từ Văn Tĩnh tiểu bước chạy tới, nâng Từ Ngôn cánh tay.

“Không cần.”

Triển khai tay nàng, Từ Ngôn lắc lư đi đến cái kia cho tới hôm nay biết sự thật chân tướng sau mới mặt mang áy này thiếu nữ.

“Làm ơn người lần sau đánh người phía trước trước làm rõ ràng trạng huống, nếu ở có tiếp theo ta hấn sao tuyệt đối sẽ tấu người!”

Nói, trước khi đi thời điểm phiết nữ hài kia liếc mắt một cái, Từ Ngôn ôm đầu hướng tới nhà ăn cửa đi đến.

Bỗng nhiên quay đầu, hướng tới vừa mới nữ hài kia vị trí rống lên một câu.

“Đi rồi!”

Nói xong, Từ Ngôn quẹo vào đi ra nhà ăn.

“Tiểu Hiều! Người gấp rắc rối!”

“Ta noi nào gấp rắc rối, ai làm hấn chưa nói rõ ràng.”

“Nhưng người cho nhân gia giải thích thời gian sao?”

Cầm eo, Từ Văn Tĩnh trên mặt mang theo trách cứ, còn có một tia tức giận.

“Người vừa mới kia một chút tuyệt đối thực trọng, Từ Ngôn đồng học rõ ràng là hảo tâm giúp ta đang nhận được công kích như vậy, người làm hấn trong lòng nghĩ như thế nào?”

“Chính là, ta cũng không biết a.....”

“Tiểu Hiều! Không cần cưỡng từ đoạt lễ! Đi, đi cấp Từ Ngôn xin lỗi đi.”

“Ta không cần!”

Thiếu nữ ném ra bị Từ Văn Tĩnh bắt lấy thủ đoạn, trên mặt có chút khó chịu đem tầm mắt dời về phía một bên.

“Người như vậy quan tâm hấn, có phải hay không thích hấn.”

“Hi, thích!?”

Mặt đột nhiên đỏ lên, giống như là nghe được cái gì cực kỳ lệnh người thẹn thùng tin tức giống nhau, Từ Văn Tĩnh cũng bất chấp quan sát thiếu nữ thần sắc, ngưng ngưng cúi đầu.

“Mới, mới không có thích hấn.....”

Căn bản không có mức độ đáng tin, Từ Văn Tĩnh này phúc bộ đáng càng thêm làm thiếu nữ xác định trong lòng đoán rằng.

Về mặt của hấn đã có một loại nói không nên lời thống khổ, nhìn tuy rằng ngưng ngưng, nhưng xác thật cười Từ Văn Tĩnh.

“Ái xin lỗi người liên chính mình đi thôi..... Dù sao ta sẽ không đi.”

Nói xong, xoay người rời đi, lưu lại Từ Văn Tĩnh một người ở nơi nào.

.....

.....

Ngồi ở sân thể dục bóng rổ giá bên, dựa vào bóng rổ giá nơi nào tay trái che lại trên đầu cổ khỏi đại bao.

Từ Ngôn nghe răng trợn mắt hút khí, da đầu truyền đến từng đợt đau đớn làm hấn nhìn không được nhú mày.

Nếu hôm nay đánh hấn chính là cái nam, hấn tuyệt đối sẽ không nói hai lời liền đi lên tấn cho một trận, nhưng trên thực tế đánh hấn đích xác thật là cái nữ hài tử.

Nữ hài tử cũng không phải có đặc quyền, mà là ở nhà ăn người kia nhiều mắt tạp địa phương, nếu không có suy xét hậu quả liền mạo muội xông lên đi nói tuyệt đối sẽ rơi xuống một cái ác danh.

Người khác cũng mặc kệ người bị cái gì thương, nam nhân cùng nữ nhân đánh nhau, bị chỉ trích vĩnh viễn chỉ là nam nhân.

“Rất đau sao?”

Trình Tử đứng ở Từ Ngôn một bên, nhìn ôm đầu tay, như cũ cùng dĩ vãng giống nhau nói.

Nàng vươn tay muốn đảo một chút, nhưng nhìn đến còn không có đụng tới liền nhe răng trợn mắt Từ Ngôn, chậm rãi buông tay.

“Ấn. .... Còn hành, có điểm đau.”

Từ Ngôn nhìn ở một bên hỏi Trình Tử, trở về một câu, nhìn nàng kia trương không có bất luận cái gì biểu tình mặt, hơi hơi cười cười.

“Cái kia. .... Vừa rồi ngươi tương đối nữ hài kia làm gì?”

Từ Ngôn nhìn Trình Tử mặt, do dự sau khi nhẹ giọng hỏi.

Hắn vừa mới sờ đi đến nhà ăn cửa lại xoay người hướng tới phía sau rống một câu là đột nhiên phát hiện Trình Tử đứng ở người kia bên người.

Hơn nữa vươn tay. .... Trên mặt mang theo biểu tình giống như là lần đầu tiên cùng chính mình gặp nhau khi sờ làm giống nhau, nàng tương bốp chặt nữ nhân kia cổ.

Không biết vì cái gì, ở kia trong nháy mắt Từ Ngôn đột nhiên sinh ra một loại nàng ly chính mình hảo xa cảm giác, tựa như cái kia Trình Tử không phải chính mình nhận thức Trình Tử giống nhau.

Lòng còn sợ hãi.

“.....”

Trình Tử cũng không có nói lời nói, nàng chỉ là đứng ở nơi đó ngơ ngác nhìn Từ Ngôn đầu.

“Nữ nhân kia, chán ghét.”

“Liên tính là chán ghét ngươi cũng không thể ở như vậy nhiều người địa phương xuống tay.”

Ha hả cười khỏ vài tiếng, Từ Ngôn nhìn Trình Tử.

“Liên tính muốn xuống tay cũng muốn đám người thiếu thời điểm đi làm, ngươi ở như vậy nhiều người thời điểm đột nhiên tập kích nàng, luận ai đều sẽ cảm thấy kỳ quái đi.”

Từ Ngôn thậm chí có thể tưởng tượng đến, ở trước mắt bao người, bị bốp chặt cổ thiếu nữ phù không động chân cảnh tượng.

Chút nào không nghi ngờ Trình Tử có thể làm ra chuyện như vậy.

“Từ Ngôn. .... Rốt cuộc tìm được ngươi.”

Đãi Từ Ngôn ngẩng đầu khi, trước mắt đã đứng chống đầu gối hô hô thở hổn hển Từ Văn Tĩnh.

“Từ Văn Tĩnh? Ngươi tới làm cái gì?”

“Cái kia. .... Ta thế vừa mới đánh ngươi cái kia nữ sinh xin lỗi.”

Nói, nàng đẩy mặt xin lỗi nhìn về phía Từ Ngôn.

Từ Ngôn có chút tiểu kinh ngạc, rõ ràng là người kia phạm sai lầm lại làm nàng tới gánh vác.

Ngẩng đầu, Từ Văn Tĩnh nhìn ngơ ngác Từ Ngôn, có chút thấp thòm nhẹ giọng hỏi.

“Nàng không tự mình tới xin lỗi không thể sao?”

“Không, không quan hệ.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn nhìn thoáng qua Từ Văn Tĩnh, trát đuôi ngựa, ăn mặc mộc mạc, bất luận từ cái kia góc độ tới xem đều là cái hảo nữ hài.

Như vậy nữ hài ở cái này niên đại nhưng không nhiều lắm thấy.

“Ta cũng không có chuyện gì.”

“Chính là, Từ Ngôn ngươi đầu. ....”

“Chỉ là khỏi cái bao, quá mấy ngày liền tiêu rớt.”

Đờ bóng rỏ giá đứng lên, Từ Ngôn đứng thẳng thân mình nhìn trước mặt trên mặt mang theo một tia lo lắng Từ Văn Tĩnh.

“Ta về trước ban”

“Yêu cầu ta đỡ người sao?”

“Không cần.”

Cự tuyệt Từ Văn Tĩnh đề nghị, Từ Ngôn lướt qua nàng thân mình, hướng về khu dạy học vị trí đi đến.

Từ Ngôn không muốn cùng Từ Văn Tĩnh có quá nhiều liên hệ, sợ dĩ giúp nàng chính là vì hoàn thành Trịnh Hoàng đầu thai trước ước định.

Hiện giờ ngẫm lại, mạo muội đáp ứng Trịnh Hoàng thỉnh cầu chính mình, thật đúng là cái ngu ngốc a!

.....

ps: Có rảnh dư đề cử phiếu liên thỉnh đầu máy trương, ta ở chỗ này cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Xu hướng giới tính vấn đề

“Ta sát, người trên đầu lớn như vậy bao kia làm?”

Vừa mới đi vào lớp, đã bị ngồi ở vị trí thượng Dương Hâm phát hiện tả nửa bên trên đầu đại bao.

Từ gần chỗ xem nói, cái kia bao đỉnh ở trên đầu căn bản không có khả năng làm lơ, cho nên vừa đến vị trí thượng đã bị Dương Hâm lớn tiếng chỉ trích ra tới.

“Đừng gào to.”

Liệt miệng phiết hấn liếc mắt một cái, đặt mông ngồi ở ghế trên, tay trái nhẹ nhàng ấn ở trên đầu, chỉ cần buông ra tay liền sẽ truyền đến từng đợt đau đớn.

“Như thế nào làm?”

Dương Hâm muốn vươn ra ngón tay chọc một chọc, nhưng lại bị Từ Ngôn một cái tát chụp bay, sờ sờ tiêu pha hỏi.

“Cái này a..... Một cái điên nữ nhân đánh.”

“Điên nữ nhân? Người không đánh trả a!”

“Không có gì.....”

Nhìn Dương Hâm, Từ Ngôn hít một hơi dùng không sao cả ngữ khí nói.

“Nữ nhân đánh người bất luận người làm cái gì tốt nhất đừng đánh trả, ai biết nàng có thể làm ra cái gì?”

“Đúng rồi, đánh người nữ nhân kia gọi là gì?”

“Gọi là gì?” Nghĩ nghĩ, Từ Ngôn nhìn về phía Dương Hâm.

“Không biết, lúc ấy không hỏi nàng tên.”

“Vung, kia ít nhất đại khái diện mạo hẳn là biết đi!”

Mở ra tay, Dương Hâm một bộ “Thật là chịu không nổi người” biểu tình nhìn Từ Ngôn, sau đó dò hỏi.

“Đại khái diện mạo? Vận động phục, tóc ngắn, thân cao một mét sáu nhị tả hữu bộ dáng, ân..... Nói chuyện thanh âm có một chút điểm thô, trừ lần đó

ra, lớn lên ngoài ý muốn xinh đẹp.”

“Không thể nào, nên không phải là nàng đi!”

Từ Ngôn nói mới vừa nói xong, Dương Hâm liền một tiếng kêu sợ hãi, theo sau về mặt bất đắc dĩ nói ra nhưng những lời này.

“Là ai a?”

“Người sẽ không không biết đi! Cái kia cao một 3 ban thể dục sở trường đặc biệt sinh, nói chuyện luôn là siêu lớn tiếng cái kia, mỗi ngày đều sẽ đi tìm Từ Văn Tĩnh, hình như là một cái phòng ngủ. .... Ân, người hẳn là gặp qua a.”

Nhiu nhieu này, ở tìm tòi trong đầu ký ức lúc sau, xác thật giống như nhớ rõ quá có cái ngoại ban nữ sinh thích hướng chính mình cái này lớp chạy.

Bởi vì lúc ấy cảm thấy hai người không có khả năng có cái gì giao thoa cho nên cơ bản liền không chú ý quá, liền cùng Từ Văn Tĩnh không sai biệt lắm, chỉ là hơi chút có chút ấn tượng.

“Gia hỏa kia thực nổi danh sao?”

“Trương đương nổi danh!”

Làm một cái khoa trương biểu tình, Dương Hâm vẻ mặt nghiêm túc nhìn Từ Ngôn, lại nói đến nữ nhân này thời điểm trên mặt hiếm thấy mang lên một tia chán ghét.

Dương Hâm chán ghét nữ nhân, thật là có bao nhiêu không xong.

“Tên họ, Hàn Tiểu Hiểu, đừng nghe tên thực ôn nhu dường như, trên thực tế là cái nam nhân bà, nhận thức nàng đại bộ phận nam sinh rất ít sẽ có yêu thích nàng, bởi vì cái kia cừu thị nam nhân tính cách thật sự là quá không xong.”

“Cừu thị nam nhân? Kia thật đúng là không xong tính cách.”

Vừa nghe Dương Hâm như vậy vừa nói, Từ Ngôn đại khái biết nàng hôm nay nghĩ lầm chính mình khi dễ Từ Văn Tĩnh lúc sau biểu hiện.

Kia hung hãn sức chiến đấu, làm nam hài tử thích thượng thật đúng là rất khó a.

“Nghe khác bạn nói, nàng giống như không thích nam nhân.”

“Không thích nam nhân?”

Tưởng tượng đến nào đó khả năng, Từ Ngôn liền phải chút bình tĩnh không thể, tuy rằng đối cái loại này lấy hướng không đến mức kỳ thị nông nổi, nhưng ít nhất mâu thuẫn vẫn là tồn tại.

“Là đồng tính luyện ái?”

“Ân, đại khái đi. ....”

Nói, Dương Hâm đem thân mình dựa hướng Từ Ngôn, ghé vào hẳn bên tai nhẹ nhàng nói.

“Xem tình huống, giống như thích Từ Văn Tĩnh.”

Này xác thật là chân thật đáng tin, chỉ từ hôm nay giữa trưa ở nhà ăn phát sinh sự tình liền có thể xem ra tới, nàng rõ ràng đối Từ Văn Tĩnh cảm tình quá mức.

Liền tính chính mình thật sự ở khi dễ Từ Văn Tĩnh, làm bạn tốt nàng không đến mức kích động thành đáng về kia.

Như vậy xem ra nói, trừ bỏ thích Từ Văn Tĩnh ở ngoài, tựa hồ không có còn lại tuyển hạng.

“Hừ, thật đúng là ứng câu nói kia, càng là xinh đẹp nữ nhân, càng sẽ làm chút làm người cảm thấy khó có thể tin sự tình.”

Trong giọng nói mang theo cười nhạo ý vị, Từ Ngôn nói ra nói như vậy.

Ngay từ đầu liền đối cái kia gọi là Hàn Tiểu Hiểu nữ nhân không có bao lớn hứng thú, ở biết được nàng đặc thù hứng thú lúc sau, mâu thuẫn loại này cảm xúc thần nhiên xuất hiện.

Không chán ghét, cũng không đại biểu duy trì, so sánh loại này hành vi, Từ Ngôn không cho rằng đây là cái gì đang lúc tình yêu.

Không thể nghi ngờ chính là chút xinh đẹp nữ nhân, đang xem không thượng sở hữu nam nhân lúc sau, đột nhiên phát hiện chính mình khuê mật tựa hồ càng thêm thích hợp cùng chính mình vượt qua cả đời, bởi vậy hóa thân vì đồng tính luyện ái.

Đối với loại này hành vi, Từ Ngôn chỉ nghĩ cho hai chữ đánh giá.

Trúng đâu!

Nếu đôi bên tình nguyện này còn miễn cưỡng tiếp thu, nhưng muốn chỉ là một phương diện đơn độc bày tỏ tình yêu nói liền không tán đồng, bởi vì đã từng Từ Ngôn thân tỷ tỷ đã bị giả tiểu tử nữ sinh quấy rầy quá, cho nên mới sẽ mâu thuẫn loại này hành vi.

Hắn có thể cảm nhận được, mỗi khi về đến nhà thời điểm, lão tỷ hướng hắn kể ra nội tâm cảm thụ.

“Bất quá, dứt bỏ điểm này không nói, nàng thật đúng là khó gặp mỹ nữ đâu!”

“Mỹ nữ lại làm sao vậy?” Phiết liếc mắt một cái Dương Hâm, Từ Ngôn đem phần lưng dựa vào mặt tường thượng.

“Mỹ nữ lại không thể so người khác có thể ăn, lại không phải so người nhiều ba đầu sáu tay, ta liền buồn bực, vì cái gì luôn là có một ít nam nhân thấy mỹ nữ liền đi không hiểu động!”

“Ngươi không thích mỹ nữ?”

“Thích a, nhưng tiền đề xem là bộ dáng gì nữ nhân, thích cấp chính mình mang nón xanh cái loại này chết sống không thể muốn, muốn tìm cũng phải tìm có thể sinh hoạt.”

“Xác thật a.....”

Gật gật đầu, Dương Hâm một bộ vô lực bộ dáng ghé vào trên bàn.

“Cái này năm đầu tìm cái thành thật điểm nữ hài tử đều khó a.....”

Không có đi để ý tới ở một bên không ồm mà rên Dương Hâm, Từ Ngôn có chút ngây người nhìn về phía trước.

Hắn không biết vì cái gì ở nhắc tới cùng nhau sinh hoạt thời điểm đầu tiên nghĩ đến lại là cái kia không phải người gia hòa..... Trình Tử.

Tuy rằng không thích nói chuyện, hành vi cử chỉ cũng có chút kỳ quái, nhưng là cẩn thận ngẫm lại nói, đủ xinh đẹp lại còn có là cái ôn nhu người, nếu là người nói, có lẽ.....

Trên mặt dâng lên một cổ khô nóng Từ Ngôn vội vàng phe phẩy đầu, tựa hồ muốn cho vừa mới ở trong đầu sinh ra cái kia ý niệm biến mất.

Bất quá, quên trên đầu còn có thương tích duyên cớ, tác động đại bao, một trận xuyên tim đau đớn từ cổ da đầu truyền đến.

“Ai? Dương Hâm, còn có bao nhiêu lâu đi học?”

“Nửa giờ đi! Làm sao vậy?”

Làm lại ngồi thẳng thân mình, Dương Hâm có chút nghi hoặc nhìn Từ Ngôn.

Suy nghĩ đến Trình Tử thời điểm, Từ Ngôn đột nhiên phát hiện tựa hồ vừa mới quên mất đi theo chính mình bên người Trình Tử không thấy.

Đang xem xem bốn phía lúc sau xác thật không có Trình Tử thân ảnh, nội tâm đột nhiên dâng lên một cổ khủng hoảng.

“Ngươi trước cho ta đình, nếu là một hồi ta không hồi ban ngươi liền nói cho chủ nhiệm lớp ta đi thượng WC.”

Nói lướt qua Dương Hâm, hướng tới cửa chạy tới.

“Uy, A Ngôn ngươi làm gì đi?”

Bất quá, đương hắn nói xong câu đó thời điểm Từ Ngôn đã chạy ra phòng học.

.....

.....

Trình Tử cũng không có giấu ở địa phương nào, tương phản thực thấy được đứng ở WC cái kia vị trí, bất quá không phải nam WC mà là nữ WC.

Rốt cuộc tìm được Trình Tử Từ Ngôn, bước nhanh chạy qua đi, bắt lấy tay nàng cổ tay.

“Ngươi ở chỗ này làm gì?”

“Điều tra một chút tình huống.”

“Tình huống?”

Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái ở nam WC mặt trên nữ WC, hai sườn vì thang lầu có thể từ thang lầu đi lên.

“Người là nói, ở nhà ăn thời điểm nói những cái đó? Trường học nữ WC tràn ngập từ khí?”

“Àn.”

Lên tiếng, Trình Tử xem như trả lời Từ Ngôn vấn đề.

Theo nâng tầm mắt nhìn lại, Từ Ngôn thấy được kia nhẹ nhàng toát ra tới một tia màu đen khí thể, như sương khói nhưng lại không phải.

“Kia..... Đó chính là từ khí?”

Rõ ràng chỉ là ở bình thường bất quá WC, lại không biết vì sao giờ này khắc này ở Từ Ngôn trong mắt tràn ngập tính nguy hiểm.

Phảng phất, tùy thời đều sẽ bỏ mạng giống nhau.

.....

pa: Hai chương sau là trọng điểm, bởi vì là cao trung, cho nên đổi mới nhiều nhất một ngày hai càng, cũng không bài trừ ngày đó động kinh đại bùng nổ..... Tiếp theo, ta chỉ là tưởng niệm thử vận thăng bách hợp thử xem xem mà thôi ~

Cuối cùng, cái kia “Lần này cảm thông hành” thư hữu, đầu tiên cảm tạ đánh giá phiếu cùng với đánh thưởng, tiếp theo..... Ân hử ~→ _→

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Vô cơ gây rối nữ nhân

Nữ WC tọa lạc với nam WC phía trên, tương đương với bình thường lầu hai mà nói, muốn càng lùn một chút, bất quá bên trong bị thành lập thành WC.

Ở Từ Ngôn trong mắt, kia WC đã không đơn giản chỉ là WC, mà là bị từ khí bao phủ nữ WC.

Trường học chết hơn người, này cũng không có cái gì hảo kì quái, nhưng mà, ở trường học chết đi người linh hồn đem đi phương nào?

Dựa theo sinh thời sinh hoạt tiếp tục đi xuống đi, đây là người thường chết đi hảo sau linh hồn sở sẽ đi làm sự tình, nhưng nếu là chết oan chết uổng người đâu?

“Là ba cấp oán quỷ, ít nhất tồn tại ba năm thời gian.”

Đôi tay tự nhiên rủ xuống, đôi mắt phương hướng nhìn chăm chăm kia WC vị trí, Trình Tử một chữ một chữ nói ra, ngữ khí thực bình đạm.

“Ba cấp oán quỷ?”

Trái tim đột nhiên một đốn, theo sau đó là thật sâu cảm giác vô lực, một bậc cùng nhị cấp quỷ kiến thức qua đi, nguyên bản cho rằng oán quỷ cũng không có khả năng lợi hại đến không đáng tin cậy nông nổi.

Nhưng xem hiện giờ loại này sinh ra từ khí, đã không đơn giản là có thể sử dụng khủng bố này một từ ngữ có thể hình dung.

“Là oan chết?”

“Oán hận, cuộn cuộn không ngừng oán hận, tràn ngập kia gian WC.”

Trình Tử hai mắt nhìn chăm chăm WC, sâu kín nói.

“Bởi vì nữ WC nãi cực âm nơi, cho nên dài ở nơi đó đạt được âm khí là khó có thể tưởng tượng.”

“Âm khí?”

“Nam là dương, nữ là âm, nam WC dương khí tràn lan, nữ WC âm khí tràn lan, nhưng mà từ trong cơ thể bài tiết mà ra nước tiểu không đơn giản là nước tiểu mà là tràn ngập âm khí nước tiểu.”

Trình Tử biểu tình không có bất luận cái gì biến hóa, hướng tới đứng ở một bên Từ Ngôn giải thích.

“Nước tiểu?”

Liệt nhếch miệng, Từ Ngôn cảm giác chính mình tam quan tựa hồ muốn hư rớt.

“Cái loại này đồ vật cũng có thể bỏ âm?”

“Ngươi ở xem thường sao? Không chỉ có là nước tiểu, ngay cả nữ tính sở bài tiết mà ra kinh nguyệt đều thuộc về cực âm chi phẩm, nếu có thể nói, cái loại này đồ vật xác thật là đại bổ chi.....”

“Ngươi nếu là đánh cái loại này đồ vật chú ý ta liền không cho ngươi Bản Lam Căn uống lên.”

“.....”

Trình Tử những cái đó phát rồ nói cuối cùng không có thể nói xuất khẩu, tùy theo đó là trầm mặc đứng ở nơi đó nhìn WC.

“Như thế nào? Vì cái gì nhìn chăm chăm vào WC?”

“Nơi đó mặt kia chi oán quý rất nguy hiểm.”

“Kia có làm sao vậy? Tự mình chuốc lấy cực khổ sự tình nếu có thể nói, có thể không tiếp xúc liền không tiếp xúc, chẳng lẽ ngươi tưởng cảm một chân sao?”

Không sao cả trở về một câu, Từ Ngôn thật cẩn thận buông ra ôm đầu tay, tuy rằng kia chỉ bao còn ở, nhưng đau đớn đã không phải như vậy mãnh liệt.

“Bình thường oán quý là không muốn đầu thai, mà ở quý đầu thai thời điểm, thân thể sẽ sinh ra một loại bạch quang, ba cấp trở lên oán quý sẽ ở đầu thai trước sinh ra một loại “Oán loại” này viên oán loại là đề cao thực lực dùng.”

“Oán loại? Ngươi là nói dùng kia ngoạn ý tăng lên thực lực?”

“Ân, cái loại này đồ vật là đại bổ.”

“Thì ra là thế.....”

Gật gật đầu, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn hướng WC, kia màu đen khí thể vật chất đang ở từ nữ WC trung tràn ra.

“Nếu đối với ngươi hữu dụng, đêm đó thượng thời điểm lại đến đi!”

“.....”

“Hiện tại ngươi nhiều như vậy, hơi chút có chút động tĩnh hẳn là thực mau liền sẽ bị phát hiện đi, nếu nói như vậy sẽ khiến cho không cần thiết khủng hoảng, vẫn là chờ 11 giờ sau lại đến, lúc ấy người đều ngủ, ngươi như thế nào lẫn lộn đều sẽ không có người phát hiện.”

10 giờ phía trước, trường học nội cơ bản liền sẽ không ở tồn tại học sinh, vượt qua 11 giờ trường học phảng phất giống như là không thành giống nhau, sẽ không tồn tại bất luận kẻ nào.

Lúc ấy tại hành động nói, có thể tránh cho đột nhiên xâm nhập người nào tạo thành cái gì không cần thiết khủng hoảng.

Từ Ngôn nhưng không nghĩ toàn bộ trường học đều truyền lưu “Nữ WC nháo quỷ sự kiện” cùng loại với cái này linh tinh đồ vật.

“Ân.”

Gật đầu, Trình Tử xem như nhận đồng Từ Ngôn cái này đề nghị.

“Nếu tán đồng liền về trước ban đi, thành thành thật thật nghỉ ngơi một buổi trưa, tiết tự học buổi tối thượng xong về nhà chuẩn bị chuẩn bị.”

“Ta muốn uống Bản Lam Căn.”

“Đã biết..... Đến trong ban cho ngươi phao.”

Bất đắc dĩ thở dài một hơi, Từ Ngôn nhìn thoáng qua Trình Tử, có chút bất đắc dĩ đáp lại.

Vừa định xoay người hỏi giáo thất Từ Ngôn lại bị phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng quen thuộc thanh âm kêu trư.

“Uy, người kia người đứng ở nữ WC bên kia làm gì?”

“Àn?”

Xoay đầu, nhìn về phía đứng ở chính mình phía sau người kia.

Mặc vận động phục, tề nhĩ tóc ngắn, diện mạo tương đương xinh đẹp nữ hài, Hàn Tiểu Hiểu, đang xem đến nàng kia một khắc, lời nói từ trong miệng buột miệng thốt ra.

“Là người!”

Hai người đồng thời mở miệng.

Nhìn nhau, sau đó nhìn về phía lẫn nhau ánh mắt tràn ngập không hữu hảo cảm xúc.

“Người gia hỏa này xuất hiện ở chỗ này không phải là vì rình coi nữ WC đi! Quả nhiên, người tiếp cận Văn Tĩnh là có nguyên nhân!”

Lời nói rất khó nghe, vừa lên tới liền tận dụng mọi thứ cấp Từ Ngôn đáp lên “Rình coi nữ WC sắc lang” này một mũi.

“Thật khôi hài, nơi này không chỉ có riêng là nữ WC vị trí, nam WC cũng ở chỗ này đừng quên, ta mới vừa thượng xong WC không được sao?”

“Kia nhưng không nhất định, nam nhân không đều là đáng vẽ kia?”

Nói, nàng trên mặt lộ ra thần sắc chán ghét nhìn về phía Từ Ngôn biểu tình cũng tràn ngập ghét bỏ.

Vô cớ gây rối, tự cho là đúng, Từ Ngôn đã bất tri bất giác trung đối trước mắt cái này gọi là Hàn Tiểu Hiểu nữ nhân khẩu thượng này mấy cái từ ngữ.

Xác thật thực lệnh người chán ghét, cũng không trách Dương Hâm gia hỏa kia cũng sẽ chán ghét người này, bất luận từ cái gì góc độ xem đều sẽ làm người cảm thấy chán ghét.

Lớn lên xinh đẹp cũng sẽ không nhận người thích.

“Hừ, này mũi nào từ thật là khẩu xinh đẹp, nếu người trong miệng nam nhân là bao gồm sở hữu nam nhân nói tương ta liền phải hoài nghi một chút người sinh hoạt cá nhân. .... Người là ở thay đổi nhiều ít cái bạn trai mới có thể sinh ra một loại nam nhân đều là cái dạng này cảm giác? Vẫn là nói, người đã đối nam nhân loại này sinh vật sở thú?”

“Người!”

“Người cái gì người, người thực hiểu biết nam nhân sao? Người cùng nam nhân nếm thử giao lưu quá sao? Người chân chính con mắt xem qua nam nhân sao? Nếu không đúng sự thật, thỉnh thu hồi vừa rồi người câu nói kia!”

Duỗi tay chỉ vào trên đầu bao, Từ Ngôn trên mặt mang theo một loại thần sắc chán ghét, không có chút nào che dấu hiển lộ ở cái này nữ nhân trước mặt.

“Không có làm rõ ràng trạng huống liền tùy tiện ra tay, liền tính là chính mình sai cũng sẽ không chủ động nhận sai, làm Từ Văn Tĩnh chính mình chạy tới thể người xin lỗi, thật đúng là cái bạn tốt đâu! Ta cảm thấy hay không muốn khuyên một chút Từ Văn Tĩnh cùng người tuyệt giao, còn có. .... Người loại tính cách này, thật làm người cảm thấy ghê tởm.”

“Người gia hỏa này biết cái gì a!”

Nàng lớn tiếng hô một câu, một khuôn mặt trướng đến đỏ bừng, có lẽ là bị khí, thân thể rất nhỏ run rẩy.

“Người căn bản không hiểu biết ta, người cái gì cũng không biết.”

“Ta là cái gì cũng không biết, nhưng kia cùng ta có cái gì quan hệ? Đó là người việc tư, người xử lý không tốt chính mình việc tư liền đem trách nhiệm đẩy đến nam nhân trên người, thật là không xong tính cách, nên sẽ không. .... Bởi vì tính cách quá không xong chỉ có Từ Văn Tĩnh kia một cái bằng hữu đi!”

“.....”

Hàn Tiểu Hiểu cũng không có ở phản bác Từ Ngôn nói, nàng chỉ là nắm chặt nắm tay đứng ở chỗ nào.

Đoán đúng rồi, bởi vì tính cách phương diện nguyên nhân, nàng chỉ có Từ Văn Tĩnh một cái bằng hữu, nói cách khác, nàng không có khác bằng hữu.

Không có chút nào đồng tình, đối người như vậy Từ Ngôn luôn luôn không ôm có đồng tình, càng quan trọng là cho tới hôm nay đại bao còn đau.

Trình Từ từ lúc bắt đầu liền không có nói chuyện, thẳng đến Từ Ngôn nói xong nàng cũng không có bất luận cái gì động tác, đứng ở Từ Ngôn bên cạnh

nhìn.

Từ Ngôn hướng tới lớp vị trí đi đến, ở đi ngang qua Hàn Tiểu Hiểu bên cạnh khi, dùng dư quang phiến nàng liếc mắt một cái.

Cúi đầu, hai sườn đầu tóc ngăn trở đôi mắt, nhìn không tới nàng là bộ dáng gì biểu tình.

Thoạt nhìn thực mất mát.

Gặp thoáng qua, cũng không có bởi vậy dừng lại, hướng tới lớp đi đến.

.....

ps: Đánh một cây gậy tự cấp cái ngọt táo, hiệu quả là thật tốt! Cầu chút đề cử phiếu ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Oán quỷ thực lực

Ban đêm 10 giờ hai mươi lăm phân.

Ban ngày sinh khí bùng bùng trường học, hiện giờ đã bị một mảnh hắc ám bao phủ, giống như là tọa lạc tại trên mặt đất từ thành giống nhau, không có chút nào “Sinh” khí.

Ban ngày không có xuất hiện hồn phách cũng ở ban đêm thời khắc xuất hiện, rạng sáng 12 giờ lại xưng là “Quỷ khí”

12 giờ, chính là số trời giao tiếp là lúc, nhưng mà ở ngay lúc này, ở đèn đuốc sáng trưng thành thị trung, những cái đó hồn phách sẽ khắp nơi du tẩu.

Từ khí, lại xưng là oán khí, là có oan tình người ở trước khi chết sinh ra oán hận hóa thành lực lượng, nếu hình thành sắc bén móng vuốt, hoặc là như điện ảnh trung cái loại này dễ dàng dứt bỏ nhân loại thân thể, lại có lẽ có được một ít đặc thù năng lực.

Ba cấp oán quỷ cùng một bậc nhị cấp quỷ lớn nhất bất đồng chính là công kích thượng bất đồng, trước hai cấp là không có bất luận cái gì lực sát thương, phản chi ba cấp oán quỷ đã có nhẹ nhàng giết chết người thường năng lực.

Nguyên bản yên tĩnh không thể nghi ngờ vườn trường, lại bị một đạo đèn pin quang mang chiếu xạ, lén lút bóng người, hướng tới trường học duy nhất một gian nữ WC đi đến.

Từ Ngôn đứng ở nữ WC trước mặt, hẩn ngửa đầu nhìn lâu hai WC nhập khẩu, chỉ là bình thường lưỡng đạo môn, lại từ bên trong truyền ra từng đợt màu đen khí thể.

So sánh ban ngày, lúc này khí thể nồng nhiều.

“Trực tiếp đi vào sao?”

Từ Ngôn hai mắt chưa từng rời đi nữ WC vị trí, thanh âm lại đối với bên cạnh nói, hẩn bên người, đứng chính là Trình Tử.

Trình Tử nhìn nữ WC, nàng trên người làm lại thay đã tẩy làm màu trắng quần áo, như áo ngủ giống nhau, khoác hạ tóc dài, theo ban đêm gió nhẹ đong đưa.

“Đối thủ này thực khó giải quyết, ngươi đi theo ta mặt sau.”

“Àn. ....”

Gật gật đầu, Từ Ngôn hướng tới nữ WC đi đến, Trình Tử cấp bậc vì tứ cấp, đây là ở lơ đẳng gian dò hỏi biết được ra tới.

Hung quỷ, trước khi chết đã chịu cực đại không công bằng đối đãi, hơn nữa chết oan chết uổng, người như vậy tử vong tình hình lúc ấy sinh ra khổng lồ tử khí, bởi vì tử khí mà sinh ra oán hận sẽ trở thành một loại cùng loại với bản mạng lực lượng.

Nàng bản mạng lực lượng chính là từ TV trung bò ra tới, sau đó khổng chế được đối phương thân thể công kích trái tim tử vong.

Sờ dĩ ở lần đầu tiên gặp mặt thời điểm không có giết chết Từ Ngôn, tất cả đều là bởi vì lúc ấy nàng đã không có so sánh hung quý thực lực.

Lực lượng bị mất, dựa theo Trình Từ nói tới nói, chính là đương nàng từ TV trung chui ra tới thời điểm, cũng đã phát hiện chính mình không có khổng chế người khác năng lực, đây cũng là vì cái gì ngay từ đầu Trình Từ sẽ bóp chặt Từ Ngôn cổ nguyên nhân.

Không có trực tiếp công kích trái tim thủ đoạn, nàng chỉ có thể dùng nhất nguyên thủy thủ đoạn giết người, véo cổ thẳng đến hít thở không thông tử vong.

Bởi vì Từ Ngôn có thể trực tiếp chạm vào nàng duyên cớ, cho nên mới không có đem nàng giết chết, mà là lưu hãm một mạng.

Có lẽ là tò mò, hoặc là khác cái gì nguyên nhân, nói ngắn lại, Trình Từ lúc ấy không có giết chết Từ Ngôn.

Săn giết nhân loại, đây là khôi phục thực lực nhanh nhất phương pháp, hấp thu người trước khi chết phát ra mà ra từ khí, bởi vậy được đến lực lượng thượng tăng lên.

Bất quá bởi vì lần đầu tiên liền đụng phải Từ Ngôn duyên cớ, cho nên Trình Từ mới có thể đi lên con đường thứ hai, săn giết quý.

Từ Ngôn đứng ở nữ WC nhập khẩu, chỉ cần ở quai cái cong liền có thể đi gia nữ WC, nhưng trên thực tế hãm trong lòng có chút khản trương.

Lần đầu tiên tiến vào nữ WC, hơn nữa là ở nửa đêm 11 giờ chung thời điểm, loại này hành vi vô luận thấy thế nào đều là biến thái hành vi.

“Không vào được?”

“Tiến, như thế nào không tiến. ....”

Gật gật đầu, đi theo Trình Từ phía sau, Từ Ngôn lên tiếng, theo Trình Từ thân ảnh quẹo vào nữ WC.

Đập vào mắt nhìn lại, WC cơ bản cấu tạo tựa hồ cùng nam WC không có gì bất đồng, đều là áp dụng ngồi cầu tình thế, tương phản nam WC, nữ WC ngược lại thiếu nước tiểu thùng này một đồ vật.

Tựa hồ nhiều năm chờ mong nữ WC, đang xem đến kia một khắc ảo tưởng đã lâu hình tượng tan biến.

Nhưng mà, như vậy cảnh tượng cũng không có liên tục thật lâu, hình ảnh vừa chuyển, rõ ràng còn đứng tại chỗ, lại như là thay đổi một chỗ giống nhau.

WC rõ ràng vẫn là WC, nhưng không biết đã rất là bất đồng, nếu muốn nói hình dung nói, có điểm như là khách sạn trung vệ sinh công cộng gian giống nhau.

Mà giờ này khắc này Từ Ngôn ở vào nhập khẩu bồn rửa tay vị trí.

“Trình Từ?”

Quay người chuyển qua, đứng ở bên cạnh người một bên Trình Từ đã biến mất, không có chút nào dấu hiệu, đột nhiên liền biến mất.

Đột nhiên, trái tim đột nhiên một đốn, một tia lương khí từ Từ Ngôn phía sau lưng hướng trên đầu chạy trốn, nguyên bản còn có chút hơi hơi đau đớn trên đầu bao lúc này lại giống như là cảm thụ không đến giống nhau.

Nội tâm trung đột nhiên bị bất an loại này cảm xúc chiếm cứ, theo bản năng hướng tới WC cửa chạy tới.

“Ca ca ca!!!”

Môn bị gắt gao khóa trụ, bất luận dùng ra bao lớn sức lực đều không thể mở cửa ra, trừ bỏ phát ra ca ca ca tiếng vang ở ngoài không có khác cái gì.

“Mẹ nó!”

Một chân hướng tới môn đập đi lên, chút nào không có rung động, giống như là bị một loại vô hình lực lượng bảo hộ ở giống nhau.

Tương phản, bởi vì lực lượng nguyên người bị bắn ngược tới rồi trên mặt đất.

“Ba cấp oán quý đã có được giết chết người thường năng lực, cho nên nếu gặp được nói liền chạy đi.”

Chạy?

Từ Ngôn trong lòng chua xót, liền tính hiện giờ muốn chạy cũng chạy không thoát, ngay từ đầu cho rằng Trình Từ đãi ở chính mình bên người, liền tính đi vào cũng không có bao lớn nguy hiểm, không nghĩ tới Trình Từ lại biến mất.

Đột nhiên biến mất, liền tính lực lượng rơi chậm lại, nhưng đã từng thân là hung quý Trình Từ không có khả năng bị một con ba cấp oán quý giải quyết rớt, nhưng Từ Ngôn nhưng không nhất định.

Tuy rằng có được chạm vào quý, hơn nữa có thể nhìn đến quý tồn tại, nhưng bản thân lại không có cái gì lực lượng.

Tương đối mà nói, chỉ cần ba cấp oán quý hơi chút dùng điểm thủ đoạn, hôm nay sẽ phải chết ở chỗ này, không có chút nào thương lượng.

Nhân loại bình thường không có khả năng chiến thắng quý, thân là người thường lại có thể đánh thắng được một bậc nhị cấp quý, này đã là một kiện không thể tưởng tượng sự tình.

Muốn chiến thắng ba cấp oán quý chỉ có thể nói là, si tâm vọng tưởng, này căn bản không có có thể so tính, liền giống như người cung đánh thắng được súng máy sao?

Yên tĩnh WC phảng phất có thể nghe được đến Từ Ngón kia bởi vì khẩn trương mà bùm nhảy lên trái tim nhảy lên thanh âm, bùm, bùm.

Toàn bộ WC yên tĩnh phảng phất có thể nghe được đến châm rơi xuống trên mặt đất thanh âm.

Đại não đang ở bay nhanh chuyển động.

Này hẳn là cùng loại với ảo giác một loại đồ vật, từ nơi này cấu tạo có thể nhìn ra được nơi này căn bản không phải trường học WC.

Hơn nữa..... Nếu chỉ là ảo giác nói, nhưng vừa mới xác xác thật thật chạm vào then cửa, nói cách khác là thật thể biến ảo.

Thật thể biến ảo.....

Nội tâm chưa xót thân nhiên mà thăng, có thể khổng chế chung quanh hết thảy, giống như là đơn độc sáng tạo ra một cái loại nhỏ lĩnh vực giống nhau.

Như vậy biến thái năng lực, căn bản là là BUG a!

Trách không được nhân loại bình thường căn bản không có biện pháp chiến thắng quý, liền chỉ cần chỉ là ba cấp oán quý liền có thể sử dụng như vậy năng lực..... Kia còn lại hai cấp nên cường đến tình trạng gì? Trình Từ năng lực thật sự chỉ là bình thường khổng chế đối phương?

“Đồng! ~”

Cả người một cái cơ linh, Từ Ngón theo bản năng triều lui về phía sau một bước nhìn nhìn về phía thanh nguyên vị trí.

Ở vào bồn rửa tay địa phương, rõ ràng một người đều không có địa phương lúc này lại bị mở ra vòi nước.

Ào ào xôn xao thủy từ vòi nước trung phun ra mà ra, chảy tới sơ thủy đạo trung phát ra “Lộc cốc lộc cốc” tiếng vang.

Cuốn cuộn không ngừng, tựa hồ vĩnh viễn không có một cái cuối.

“Ca..... Ca ca ca ca!”

Theo một tiếng giòn vang, nguyên bản treo ở bồn rửa tay trước một khối gương bắt đầu rách nát, theo đệ nhất khối, đệ nhị khối đệ tam khối bắt đầu rách nát.

Thăng đến..... Chỉnh khối kính mặt che kín vết rạn.

Từ Ngón nhìn về phía kính mặt, hẳn thấy được chiếu xạ ở trong gương chính mình, khóe miệng không ngừng lưu trữ máu tươi, hai mắt trắng dã.

Giống như là quý giống nhau.

.....

ps: Giả thiết ở, ba cấp oán quý cùng trước hai cấp hoàn toàn bất đồng, có thể nói là cách biệt một trời, cho nên tứ cấp hung quý lợi hại hơn.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Ta đôi mắt ... là người lấy đi sao ?

“Kia..... Là cái gì?”

Trong gương phản ánh ra tới hình ảnh, Từ Ngôn một chút cũng chưa kém xem tiến trong mắt, nói không sợ hãi là không hiện thực, liền tính đã xem quen rồi cái loại này đồ vật, đang xem đến chính mình mặt biến thành kia phó bộ dáng lúc sau vẫn là sẽ dâng lên một cỗ không khoẻ cảm.

Cơ hồ là theo bản năng, Từ Ngôn đem tay đặt ở trên mặt nhẹ nhàng cọ xát, cũng không có như kia tan vỡ gương phản xạ ra tới như vậy, mà là nguyên lai làn da.

Nếu chính mình chỉ là cái người thường, đang xem đến trường hợp như vậy lúc sau phản ứng đầu tiên không phải sờ mặt, mà là lớn tiếng hét chói tai đi.

Dùng nhân loại thị giác tới công phá nội tâm phòng tuyến, liền cùng khủng bố điện ảnh trung cốt truyện giống nhau, không có gì bất đồng, vẫn luôn lấy một loại ra ngoài dự kiến kinh hách thủ đoạn chậm rãi đánh sập nội tâm phòng tuyến.

Tuy rằng là cũ kỹ thủ đoạn, nhưng lại ngoài ý muốn hữu dụng.

“Ô ô ô ô ô.....”

Thời gian cũng không có qua bao lâu, WC nội truyền đến cùng loại với tiếng khóc thút thít thanh, nghe thanh tuyến như là nữ nhân thanh âm.

Theo thanh âm vang lên, Từ Ngôn tầm mắt cũng ngăn không được hướng tới phát ra âm thanh phương hướng nhìn qua đi.

Một gian thực bình thường buồng vệ sinh, môn bị nhắm chặt, liền tính là cách một cánh cửa, Từ Ngôn vẫn là có thể nghe được đến từ bên trong truyền đến đứt quãng tiếng khóc.

Một tiếng..... Tiếp theo một tiếng, cuộn cuộn không ngừng truyền vào Từ Ngôn trong tai.

Từ Ngôn không phải ngốc tử, hẳn sẽ không nhị đến chủ động ngốc không kéo mảy chạy tới mở cửa ra, tương phản biết bên trong là gì đó hẳn đem tầm mắt dời về phía một bên.

Chỉ cần dãi ở chỗ này đừng cử động, chờ Trình Từ lại đây là được, đối phương chỉ là ba cấp oán quỷ, tuy rằng bản mạng năng lực tương đương khó giải quyết, nhưng tương đối với tứ cấp hung quỷ Trình Từ mà nói quả thực là không đủ xem, tuy rằng không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân mất đi một bộ phận lực lượng, nhưng đã từng thân là hung quỷ không có khả năng sẽ bị oán quỷ dây dưa trụ.

Nhưng mà Từ Ngôn đánh chủ ý chính là kéo dài tới Trình Từ tới cứu chính mình, tuy rằng loại này tâm lý không biết từ đâu mà đến, nhưng là Từ Ngôn tin tưởng Trình Từ sẽ đến cứu chính mình.

Nam nhân, rõ ràng thân là nam nhân lại yêu cầu nữ nhân tới cứu..... Tuy rằng Từ Ngôn không phải cái gì đại nam tử chủ nghĩa, nhưng nội tâm lại dâng lên một cỗ khuất nhục cảm.

“Ai?”

Vừa mới nghĩ đến, Từ Ngôn đột nhiên cảm giác được thân thể tựa hồ không chịu khống chế nâng lên tay phải cự

Cử ở trước mặt.

“Ngọa tào, làm sao vậy?”

Vừa dứt lời, tay phải tự động súc khời ba ngón tay biến hóa vì kéo, sau đó đối với đôi mắt cầm đi xuống.

“A a a a a, muốn mù a!”

Tuy rằng đúng lúc đoạt lại thân thể quyền khống chế, nhưng là vẫn là bị móng tay cầm ở đôi mắt.

Tức khắc, một loại khó có thể hình dung đau đớn truyền đến.

Gắt gao nhắm mắt lại, một cỗ ê ẩm cảm giác ở hốc mắt trung đảo quanh, nước mắt như là tùy thời đều sẽ chảy xuống tới giống nhau.

“Mẹ nó, lão tử không đi trêu chọc người, người ngược lại chủ động trêu đùa khời ta tới.”

Đôi tay che lại đôi mắt, làm nhân loại khí quan trung tính thượng yếu ớt nhất đôi mắt, cho dù là nhẹ nhàng cầm trụ, cái loại này đau đớn cũng là khó có thể hình dung.

Đau nhức qua đi còn lại là nóng rát đau đớn, nếm thử mở mắt ra, nhưng tiếp theo giây lại đóng đi lên.

Căn bản nhìn không tới chung quanh tình huống, Từ Ngôn đại khái biết ở chính mình hơi chút thả lỏng thời điểm gia hỏa kia khống chế thân thể của mình

làm ra chuyện như vậy có bộ dáng gì ngu ý.

Đôi mắt nhìn không tới, giống như là chỉ bị buộc chặt dùng tay chân cừu, loại này tồn tại liền có thể dễ dàng đánh chết.

Cực hảo tính toán.

Ấm đạo không xong, nội tâm trung bất an khiến cho hắn không ngừng về phía sau lui, phần lưng để ở mặt tường thượng, tay không ngừng hướng tới bốn phía sờ soạng.

Ướt át, giống như là dính hồ hồ chất lỏng bị ngón tay chạm đến.

Liều mạng đem đôi mắt mở, tuy rằng chỉ hình thành một cái tế phùng, nhưng vẫn là cũng đủ Từ Ngôn thấy rõ ràng chính mình ngón tay thượng sờ chạm đến chất lỏng.

Máu!

Nửa mặt trên tường bị bát vãi lên đại lượng máu, giống như là bị cố ý bát đi lên giống nhau, mà ở dính đầy máu ven tường, Từ Ngôn phát hiện dựa vào ven tường đồ vật.

Một câu thi thể.

Tóc hỗn độn, một đoàn cỏ dại giống nhau dính ở trên đầu, so sánh lần đầu tiên thấy Trình Từ thời điểm còn không bằng, từ quần áo ăn mặc có thể rõ ràng nhìn ra được là một người nữ tính.

Mặt bộ đã thấy không rõ lắm diện mạo, hai mắt bị đào đi, trống rỗng hốc mắt để lộ ra một cổ âm trầm hương vị.

Liên tính đôi mắt đau đớn vô cùng, nhưng Từ Ngôn vẫn là đem hai mắt mở tới rồi cực hạn.

Ở Từ Ngôn nhìn đến thi thể này kia một khắc, hắn trong đầu đã bị này sở học giáo năm đó phát sinh khiếp sợ toàn tỉnh giết người sự kiện hồi tưởng lên.

Ba năm trước đây, lúc ấy Từ Ngôn còn thượng mùng một, mà này sở cao trung đã phát sinh giết người sự kiện suốt ở toàn tỉnh oanh động lên, một người cao một nữ sinh, ở phòng học nội tàn nhẫn giết hại, người chết hình tượng cực kỳ khủng bố, hai mắt bị đào đi, hơn nữa đem yết hầu cắt đứt, phun ra mà ra huyết như suối phun giống nhau đem toàn bộ mặt tường nhiễm hồng

Hung thủ không có tìm được, đó là một tông không có giải quyết án tử, liên tính tới rồi ba năm sau hôm nay, án này chút nào không có manh mối.

Người chết mười sáu tuổi, giới tính nữ, tử vong sự kiện công bố thời gian vì 11 giờ ba mươi lăm phân, bị đào ra tròng mắt đến nay không biết nơi đi.

Ở nhìn thấy người chết di thể kia một khắc, đuổi tới hiện trường người chết cha mẹ nhìn đến đích xác thật nữ nhi kia phó bộ dáng, nghe nói đương trường hôn rút.

Xác thật, kia phó bộ dáng chân chính có thể xem đi xuống đích xác thật không có mấy cái.

Sau lại, người chết tử vong kia gian phòng học không có ở sử dụng quá, bởi vì chỉ cần phân đến cái này lớp đồng học đều sẽ vô duyên vô cớ sinh bệnh sau đó thôi học.

Bị bởi vậy vứt đi phòng học nội sửa vì WC, cùng lâu một cùng nhau cải tạo thành trường học WC.

Mang theo kia đồng tầng trệt, cũng lỗ trống lên.

Từ Ngôn về phía sau lui một bước, hắn nội tâm dâng lên tên là sợ hãi cái loại cảm giác này.

Nếu ngay từ đầu chỉ là bởi vì đối phương là ba cấp oán quỷ nói, hiện giờ lại bắt đầu làm lại phỏng chừng cái này oán quỷ thực lực.

Này chỉ oán quỷ hẳn là có thể ở ba cấp oán quỷ trung số thượng một vài nhân vật, loại trình độ này tồn tại tám trụ Trình Từ có lẽ cũng không phải không có khả năng.

Kia nói cách khác, hoàn toàn không có phần thắng!

Thay lời khác mà nói chính là chết chắc rồi.

“Chết hảo thăm a.....”

Nguyên bản yên tĩnh WC, lại bị loại này thanh âm thay thế được, dứt quãng từ nguyên bản dựa vào góc tường tên kia thi thể thượng phát ra.

Sớm hẳn là chết đi nàng lúc này lại hơi hơi run rẩy một chút, theo sau nâng lên một bàn tay ấn ở mặt tường thượng, hai chân bắt đầu nâng lên.

Lắc lư, giống như là tùy thời đều khả năng ngã xuống đi giống nhau, liên tính là như vậy, nhưng cũng không có thể lại một lần nữa xuống đi.

Bất luận Từ Ngôn cỡ nào phải nhận, nhưng cái này hẳn là chết đi thì thể lại nganh sinh sinh đứng ở chính mình trước mặt.

Run rẩy bàn tay nâng lên tới muốn che lại kia như suối nguồn giống nhau trào ra máu, nhưng theo khe hở giữa dòng ra tới.

“Hảo thống khổ, đôi mắt đau quá, cổ đau quá, nhưng là..... Không muốn chết, không muốn chết a.....”

Bước ra bước đầu tiên, ngay sau đó bước ra đệ nhị bước, một bước tiếp theo một bước hướng tới Từ Ngôn đi đến.

Theo bàn tay khe hở nhỏ giọt xuống dưới máu tích ở trên mặt đất.

“Cái gì đều nhìn không tới, hảo hắc a..... Sợ nhất đen, đôi mắt không thấy, ta đôi mắt không thấy, đi nơi nào?”

Giống như là cúi đầu tìm kiếm cái gì, thì thể khắp nơi thăm dò, trong miệng ong ong nói cái gì.

Đầu, nâng lên, nhìn Từ Ngôn.

Từ Ngôn cảm giác cái trán hẳn tích tựa hồ từ ót thượng nhỏ giọt xuống dưới, tựa hồ thân thể không thể động, chỉ có thể tro mắt nhìn tên kia đi đến chính mình trước mặt.

Nâng lên tay.

“Ta đôi mắt..... Là nguoi, cầm đi sao?”

.....

ps: Ký hợp đồng gì đó phiền toái nhất! Ô ô ô..... Gần nhất hai ngày có khả năng sẽ là canh một, bắt quá ta sẽ bỏ trở về! Tuyệt đối!

Cho nên cầu chút đề cử phiếu.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Giết ta không phải người

Thân thể không động dậy nổi, không phải bởi vì bị dọa đến không động dậy, mà là thân thể như là bị khống chế giống nhau, vô pháp nhúc nhích.

Rõ ràng mắt đau muốn chết, nhưng bởi vì vô pháp chớp mắt đương nhiên duyên cớ chỉ có thể yên lặng mà thừa nhận con mắt truyền đến đau đớn.

“Đôi mắt, ta đôi mắt.....”

Trước mặt thì thể, nâng lên che lại cổ cái tay kia, bởi vì dính đầy máu tay cho nên có vẻ cực kỳ khủng bố.

“Tìm được rồi, tìm được ta đôi mắt, nguyên lai bị nạm ở chỗ này, đào ra thì tốt rồi, đào ra ta đôi mắt.”

Giống như là lăm bằm lằm bầu, vươn tay chậm rãi sờ soạn tới rồi Từ Ngôn trên mặt, ướt át máu ở trên má để lại dấu vết.

Ngón tay, đặt ở thượng mí mắt thượng, nhẹ nhàng dùng đầu ngón tay cọ xát, theo sau..... Dem ngón trở cùng ngón giữa hai tay đầu ngón tay moi ở mí mắt thượng.

Hai mắt mở tới rồi cực hạn, bởi vì quá độ mờ cho nên mang đến mí mắt đau đớn sử Từ Ngôn khó có thể chịu đựng, cảm thụ được đặt ở mí mắt thượng tay, Từ Ngôn cảm giác chính mình sẽ chết ở chỗ này.

“Đôi mắt..... Đào ra!”

“Oanh, bang bang!”

Một trận lay động, toàn bộ WC giống như là đã xảy ra động đất giống nhau lay động lên, tuy rằng chỉ có ngắn ngủn ba giây.

Nhưng mà, thanh âm vừa mới biến mất, nguyên bản khổng lồ được chính mình thân thể kia cỗ lực lượng đã biến mất không thấy, khôi phục tự do thân Từ Ngôn cơ hồ là theo bản năng nâng lên chân, hướng tới trước mặt đứng nữ quý trên bụng hung hăng mà đạp đi lên.

Cầu sinh dục vọng sử Từ Ngôn bộc phát ra khó có thể tưởng tượng uy lực, ngạnh sinh sinh đem đối phương đá bay ra đi.

Bang bang! Trên mặt đất quay cuồng hai vòng lúc sau, mặt bộ xuống phía dưới ghé vào trên mặt đất, cổ chảy ra máu nhiễm hồng mặt đất, lưu lại một cái dấu vết.

Từ Ngôn vội vàng nâng lên tay che lại hai mắt của mình, vừa mới gia hỏa kia là thật sự muốn đem hán đôi mắt đào ra.

Sống sót sau tai nạn Từ Ngôn lần đầu tiên biết, gặp phải tử vong kia nháy mắt, rốt cuộc là bộ đáng gì cảm thụ.

“Người thế nhưng có thể đụng tới ta?”

Giống như là nghi hoặc ngữ khí giống nhau, ghé vào trên mặt đất nữ quý nâng lên đầu, ngẩng lên cổ đem kia bị ngăn cách miệng vết thương càng thêm rõ ràng hiện ra ở Từ Ngôn trong mắt.

“Có thể đụng tới đến ta? Là đạo nhân? Không phải, cảm thụ không đến cái loại này lực lượng. .... Chẳng lẽ, người là Âm Dương Nhân?”

Một sửa phía trước âm trầm khùng bỏ thanh âm, kia chỉ nữ quý chậm rãi từ trên mặt đất bò lên, nhìn trước mắt Từ Ngôn, lỗ trống mắt động giống như là có thể thấy rõ nhân loại nội tâm giống nhau.

“Là Âm Dương Nhân? Thế nhưng là Âm Dương Nhân. .... Rõ ràng là người thường lại có được Âm Dương Nhân? Quá tuyệt vời, trời sinh Âm Dương Nhân!”

Giống như là muốn nhảy dựng lên giống nhau, cao hứng không thành bộ dáng nàng cơ hồ liền phải cao giọng hét chói tai, thân thể không ngừng run rẩy.

“Cho ta đi, đem đôi mắt giao cho ta, chỉ cần được đến cặp mắt kia, ta liền có thể sống lại, sống lại!”

Vẫn luôn là nàng ở một người lâm bầm lâu bầu, kia phó bộ dáng giống vậy một cái quý nghèo trúng năm trăm vạn nhất dạng.

Tuy rằng nàng lời nói, Từ Ngôn cũng không có toàn diện hiểu biết, nhưng đối phương ý đồ đã thực rõ ràng, là muốn cặp mắt kia.

“Đó là ta đôi mắt a!”

Một tiếng hét chói tai, phi phác quá khứ nữ quý muốn đem Từ Ngôn ấn ngã xuống đất, sau đó đào ra cặp mắt kia.

Đôi mắt mở tới rồi cực hạn, cắn răng liều mạng khiến cho chính mình hành động lên, tuy rằng đối phương tốc độ thực mau, nhưng không biết vì sao Từ Ngôn trong lòng có một loại cảm giác.

Cảm giác có thể đánh tới đối phương!

Sự thật chứng minh cảm giác thực chuẩn xác, mở ra tay phải, trao một cái đã bắt được ập vào trước mặt nữ quý, giống như là trao bowling giống nhau, ngón trỏ cùng ngón giữa cắm vào hốc mắt trung.

Dùng ra toàn thân lực lượng, múa may cánh tay mang theo toàn thân trọng lượng hướng tới mặt đất tấp đi.

“Phanh! Ca” cùng với một tiếng trầm vang cùng đầu lâu vỡ ra tiếng vang, Từ Ngôn ngạnh sinh sinh đem này ấn ngã xuống đất.

Rút ra, về phía sau lui lại mấy bước.

Nữ quý đầu ở như vậy đánh sâu vào hạ nhảy bắn ra đại lượng máu, phun ra ở bốn phía.

Bàn tay truyền đến ướt át cảm giác.

Từ Ngôn ngờ ngác nhìn tay phải, hán cũng không có đi xem sớm bị nhiễm hồng bàn tay, trong mắt tràn ngập không thể tưởng tượng thần sắc, này chỉ oán quý cường thái quá, nhưng lại bị chính mình dễ như trở bàn tay đánh bại.

Rõ ràng tốc độ mau mắt thường căn bản nhìn không tới, nhưng lại sẽ bị chính mình tay phải đánh bại trên mặt đất.

“Vì cái gì. .... Có thể đánh đến?”

Vừa dứt lời, bị ấn ngã xuống đất nữ quý lắc lư đứng lên, thân thể thượng thương tổn tựa hồ đối nàng tạo thành không được nhiều đại thương tổn.

Chẳng qua nàng bộ dáng có chút kỳ quái.

“Không có, lực lượng không thấy?”

Mở ra đôi tay, nàng biểu tình đại khái là nghi hoặc, cúi đầu nhìn dưới mặt đất, cổ chỗ chảy ra máu một giọt tiếp theo một giọt tích trên mặt đất.

Ngẩng đầu nhìn về phía Từ Ngôn.

“Ngươi làm cái gì? Ngươi đối ta làm cái gì? Vì cái gì lực lượng không thấy, vì cái gì lực lượng biến mất!?”

Tiếng thét chói tai vang lên, theo câu này gào rống biến mất lúc sau, nguyên bản yên tĩnh WC bắt đầu sinh ra cùng loại với gương vỡ vụn thanh âm.

Ca ca ca ca —— phanh!

Theo vết rạn xuất hiện, này gian WC bắt đầu lấy một loại cực nhanh tốc độ sụp đổ, đương toàn bộ rơi xuống lúc sau, hiện ra ở Từ Ngôn trong mắt vẫn là ngay từ đầu nhìn thấy cảnh tượng.

Trường học nữ WC, ngồi cầu thức.

“Trinh Từ?”

Đột nhiên xuất hiện ở chính mình bên người Trinh Từ còn như cũ thức kia phó bộ dáng, chỉ là càng thêm tái nhợt sắc mặt chứng minh nàng cũng không như mặt ngoài như vậy.

“Này chỉ oán quý đã là đỉnh thực lực, bước vào hung quý chỉ là thời gian vấn đề.”

Nói, về phía trước bán ra một bước, Trinh Từ chắn Từ Ngôn trước mặt.

“Đỉnh?”

Nghe Trinh Từ bình đạm không có gì lạ thanh âm, Từ Ngôn nói thềm một câu, gắt gao nắm đôi tay, tầm mắt tập trung ở ngồi quý trên mặt đất nữ quý.

Nàng kia phó bộ dáng căn bản không giống ngay từ đầu như vậy uy phong, tương phản tương đương chặt vật, nắm chặt bàn tay buông ra.

Dừng một chút.

“Ngươi..... Là ba năm trước đây bị giết Lý Hiểu Lệ?”

“.....”

Nàng cũng không có nói lời nói, chỉ là như không có linh hồn giống nhau thể xác giống nhau, nàng đã chút nào không có phản kháng.

Thành lập ảo cảnh đã sụp đổ, Trinh Từ xuất hiện làm nàng căn bản không có khả năng lại có chiến thắng cơ hội.

Cái này thiếu chút nữa muốn chính mình mệnh nữ quý, không biết vì sao nhìn nàng kia phó bộ dáng, Từ Ngôn trong lòng sẽ dâng lên một loại thật đáng buồn cảm.

“Bị đào đi hai mắt, hơn nữa đem cổ cắt đứt..... Chết vào lần này oanh động toàn thị sự kiện Lý Hiểu Lệ, chính là ngươi đi.”

“Là ta lại làm sao vậy?”

Nguyên bản thấp đầu nâng lên, lỗ trống hốc mắt nhìn thẳng Từ Ngôn hai mắt.

“Đã ba năm, này ba năm tới ngươi giấu ở trong WC vẫn luôn đều không có rời đi quá là vì cái gì? Ba năm trước đây kia tròng giết người án rút cuộc là ai làm?”

Ngay cả Từ Ngôn chính mình có lẽ cũng chưa có thể chú ý tới, hần thanh âm đã bởi vì kích động cho nên trở nên có chút bén nhọn.

Lý Hiểu Lệ không có mở miệng, yên lặng một lúc sau, thân thể bắt đầu tản mát ra một tia ánh sáng, ánh sáng biến mất lúc sau, nàng đã khôi phục sinh thời bộ dáng.

Diện mạo lược hiện tú lệ, nhưng cũng tính thượng là mỹ nữ, không phải ánh mắt đầu tiên xem liền sẽ thích thượng loại hình, mà là dễ coi loại hình.

Từ Ngôn có chút kinh ngạc.

“Đây là ta sinh thời bộ dáng.”

Nàng thanh âm có ti thể lương, so sánh vừa mới muốn đào đi Từ Ngôn hai mắt thời điểm, lúc này nàng giống như là tiểu thư khuê các.

“Mà ngươi vừa mới nhìn đến chính là ta sau khi chết bộ dáng, thế nào? Thực dọa người đúng không..... Ngay cả ta chính mình nhìn lâu như vậy cũng sẽ cảm thấy sợ hãi.”

Vươn tay vuốt mặt, nàng một bộ tự giễu thần sắc.

“Mỗi khi chán ghét kia khuôn mặt thời điểm liền sẽ biến ảo này phúc bộ dáng, thật đúng là lừa mình dối người đâu.....”

Hơi hơi ngẩng đầu, nhìn về phía WC ngoại, xuyên thấu qua kia cửa sổ nhỏ hộ nhìn về phía bên ngoài ánh trắng, sớm đã khôi phục thành sinh thời bộ dáng nàng xứng với như vậy cảnh tượng, lại không biết vì sao có một loại tê lương cảm giác.

Theo nàng tầm mắt, Từ Ngôn đi theo đem tầm mắt đầu hướng ngoài cửa sổ, tuy rằng cửa sổ không lớn nhưng lại có thể nhìn đến bên ngoài cảnh sắc, giống như là lồng giam giống nhau.

Ngực buồn đến hốt hoảng, Từ Ngôn không biết vì cái gì đối với vừa mới còn muốn chính mình mệnh Lý Hiểu Lệ sẽ ôm có như vậy đồng tình tâm.

Là buồn cười đồng tình, vẫn là đạo đức điểm mấu chốt sở mang đến tình cảm? Dùng loại này tàn nhẫn thủ đoạn giết chết như vậy hoa quý thiếu nữ người, là ai..... Điều sẽ cùng chính mình hiện tại tương tự đi!

Thật sâu đem ghen ở ngực một hơi hô đi ra ngoài.

“Là ai, giết chết người?”

“Ai?”

Nàng biểu tình động lại ở nơi nào, giống như là ở hồi ức, sợ hãi, dữ tợn, sợ hãi, bất lực, một loại tiếp theo một loại biểu tình từ trên mặt xẹt qua, thẳng đến như ngừng lại bất đắc dĩ thượng.

“Biết gia hỏa kia là như thế nào đối ta sao? Đem hai mắt đào ra lúc sau, cắt vỡ yết hầu, giống như là sát gà giống nhau một chút một chút phóng rớt ta huyết, sau đó..... Nhìn ta một chút một chút chết.”

Tàn nhẫn thủ pháp, đem vận dụng ở sát gà thủ đoạn thượng thủ pháp dùng ở nhân loại trên người, kia muốn hô hấp không khí nhưng lại hô hấp không đến tư vị.....

Từ Ngôn cảm giác thân thể của mình giống như run rẩy lên, phần nộ tràn ngập tâm oa, làm ra như vậy súc sinh hành vi người rốt cuộc là ai!

“Cái kia súc sinh là ai!”

Theo Từ Ngôn nói nói xong, Lý Hiểu Lệ bình tĩnh nhìn Từ Ngôn, bất đồng với Từ Ngôn, thân là người bị hại trên mặt nàng mang theo một tia trào phúng.

Hé miệng, nói ra đáp án.

“Giết chết ta cái kia nàng không phải người.”

.....

ps: Ngày mai bắt đầu bình thường khôi phục song cang..... Ha ha a, hai ngày này thiếu cang hai trương thực xin lỗi.

Cầu chút đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tử vong tái hiện

“Không phải người?”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, phản ứng lại đây cái gáy trong biển đều đã bị cái này kỳ quái trả lời chiếm cứ.

Nếu không phải người..... Từ từ!

Từ Ngôn nghĩ tới một cái khả năng, trên thực tế cái này oanh động toàn thị giết người án kiện sờ dĩ tới rồi hiện giờ còn không có người có thể bài trừ không thể nghi ngờ là bởi vì tam điểm.

Vô manh mới, vô hung khí, vô phạm nhân.

Liên này đó cơ bản nhất cấu thành giết người án kiện đều không có án tử theo đạo lý nói căn bản sẽ không chịu có thể bị bài trừ, đừng nói là ba năm, liên tính là ba mươi năm cũng chưa chắc có thể giải quyết.

“Xem ra ngươi cũng nghĩ đến.”

“.....”

Lý Hiểu Lệ ngừng đầu lướt qua đứng ở Từ Ngôn bên cạnh Trình Từ, nhìn về phía Từ Ngôn nhẹ giọng nói.

“Đại khái đã biết.”

Từ Ngôn vươn tay, nhẹ nhàng bắt được còn ở cảnh giác trước mắt Lý Hiểu Lệ Trình Từ tay, nắm trong tay về phía sau lôi kéo.

Trình Từ nghi hoặc nhìn về phía Từ Ngôn.

“Ta tưởng cùng nàng nói chuyện.....”

Nàng, chỉ có nhiên là Lý Hiểu Lệ.

Thân mình hai mắt nhìn thẳng Từ Ngôn, bình tĩnh còn có giấu ở chỗ sâu nhất lo lắng, một lát sau mới gật gật đầu.

Cười cười, Từ Ngôn lướt qua Trình Từ, đứng ở Lý Hiểu Lệ trước mặt, đối phương thân cao ước chừng có một mét bảy bộ dáng, cho nên nàng đỉnh đầu vừa lúc ở mũi vị trí.

“Giết người gia hỏa kia bộ dáng, còn nhớ rõ sao?”

“Đương nhiên nhớ rõ.”

Lý Hiểu Lệ trả lời thực dứt khoát, nàng nhìn trước mặt Từ Ngôn.

“Ăn mặc một thân hắc y phục nữ nhân.”

Thân hình run rẩy một chút, Từ Ngôn mặc không hề rảnh cản khăn môi, dùng nha tiêm hung hăng cản, sử chính mình bảo trì bình tĩnh.

Ở Lý Hiểu Lệ nói sát nàng không phải người thời điểm, Từ Ngôn trong lòng liền sinh ra một loại dự cảm bất hảo, loại này dự cảm rất cường liệt.

Xem hiện giờ, tựa hồ trở thành hiện thực.

Từ 5 năm trước Lan Lan, ba năm trước đây Lý Hiểu Lệ, còn có khoảng thời gian trước Trịnh Hoàng..... Một lần tiếp theo một lần, ba lần đều cùng cái kia ăn mặc hắc y phục nữ nhân có quan hệ.

Gia hỏa kia..... Rốt cuộc là ai?

“Làm sao vậy? Không phát biểu một chút ý kiến sao?”

“A, nghĩ đến không thoải mái sự tình, cho nên không phản ứng lại đây.”

Về phía sau lui một bước, Từ Ngôn chậm rãi ngừng đầu, nhìn Lý Hiểu Lệ thật sâu mà hít một hơi nói.

“Có thể tiếp theo nói, ta cam đoan sẽ không lại phát sinh loại chuyện này.”

Nhìn thoáng qua Từ Ngôn, có lẽ nàng cũng cảm giác được kỳ quái, vì cái gì Từ Ngôn vừa mới sẽ là kia phó bộ dáng, tràn ngập sát ý bộ dáng.

Chờ đợi một hồi, Lý Hiểu Lệ đã áp ủ hảo.

“Đó là buổi tối 11 giờ phát sinh sự tình.”

“Buổi tối 11 giờ? Cùng cái này điểm không sai biệt lắm.”

“Àn.....”

Gật đầu, Lý Hiểu Lệ chỉ chỉ cái này WC mặt đất, nàng trên mặt tràn ngập hồi ức thần sắc.

“Chính là nơi này, lúc trước cao một 5 ban phòng học, cái kia ta từ vong địa điểm, cũng là ta lần đầu tiên nhìn thấy người kia nữ nhân lần đầu tiên.”

“Lần đầu tiên, tại đây kiện. .... Phòng học?”

“Đúng vậy, đó là ta lần đầu tiên thấy nữ nhân kia. ....”

Ngẩng đầu, nhìn ngoài cửa sổ, trong thần sắc có nói không nên lời ý vị.

.....

.....

“Người là ai?” Lý Hiểu Lệ xuyên thấu qua ánh trắng nhìn đột nhiên xuất hiện ở chính mình trước mắt một người.

Nói là người, là bởi vì từ nàng ăn mặc cùng với thân thể đường cong nhìn cái gì ra tới, lại còn có là cái nữ nhân.

Bởi vì quên lấy đồ vật cho nên cố ý nửa đêm 11 giờ từ phòng ngủ trên giường bò dậy Lý Hiểu Lệ nhìn đột nhiên đổ ở phòng học cửa người.

Bởi vì đối phương vẫn luôn thấp đầu duyên cớ, cho nên căn bản nhìn không ra nàng rốt cuộc là bộ dáng gì biểu tình.

Không biết vì cái gì đột nhiên cảm giác có chút sợ hãi.

“Người rốt cuộc là người nào a!”

Ngành chống làm chính mình ngữ khí nghe tới hung ba ba, Lý Hiểu Lệ gắt gao nắm trong tay đồ vật.

Liên tính là lớn tiếng dò hỏi, đối phương cũng không có phát ra một tia tiếng vang, vẫn là thấp đầu, không có phản ứng.

Lý Hiểu Lệ nhú mày.

Nàng không biết vì cái gì rõ ràng vừa mới tiến vào thời điểm không có nhìn đến người này, nhưng đang muốn ra cửa thời điểm bị người này đổ vừa vặn.

“Thật là, nếu có thể nói nói phiền toái chỉ một tiếng a, người như vậy không rên một tiếng ai sẽ biết người muốn làm cái gì?”

Về phía trước đi rồi một bước, hơi hơi có chút tức giận Lý Hiểu Lệ vươn tay muốn thấy rõ ràng đối phương rốt cuộc là ai.

Nhưng vừa mới bán ra bước đầu tiên, vẫn luôn không hé răng ăn mặc hắc y phục nữ nhân liền mở miệng.

“Người tên là gì?”

“Tên?”

Ngừng lại, đứng ở tại chỗ Lý Hiểu Lệ kỳ quái, nàng cũng không nhận thức trước mắt người này, liên tính là người xa lạ lần đầu tiên liền nói cho tên có phải hay không cũng quá cái kia?

“Tên của người?”

“A. .... Lý, Lý Hiểu Lệ!”

Cảm lòng không đợi liền nói ra tới, nói lấp một chút, tùy theo mà đến đó là từ cái ót bắt đầu truyền đến từng trận lạnh lẽo.

Lông tơ phảng phất đều dựng đứng đi lên.

“Là kêu Lý Hiểu Lệ sao?”

“Nga. .... Là, đúng vậy.”

Vừa mới bởi vì vội vã hồi phòng ngủ cho nên cũng không có đi cẩn thận điểm nghe đối phương thanh âm, hiện giờ nghe một chút nói, man dễ nghe.

Chẳng qua, sẽ làm người cảm thấy có chút kỳ quái.

“Cái kia. .... Đã trễ thế này không đi ngủ sao? Trường học đã đình điện, ta này có đèn pin không kiến nghị nói, ta đem người đuổi về phòng ngủ hảo. ....”

Thử thăm dò, lắc lắc tay trái đèn pin, tại đây đen nhánh lộp phả lệ thấy được.

“Ha hả. ....”

Dao xuống tay đèn pin động tác ngừng lại, Lý Hiểu Lệ không tự giác về phía sau lui một bước.

“Ngươi cười cái gì?”

“Không, không có gì. .... Chỉ là đột nhiên cảm giác một hồi sẽ phát sinh vui sướng sự tình cho nên thật cao hứng mà thôi.”

“Vui sướng sự tình?”

Chân bắt đầu run lên lên, Lý Hiểu Lệ không biết vì cái gì ở nàng nói xong câu đó sau chính mình sẽ trở nên như thế sợ hãi.

Cũng không phải cho rằng mỗi chuyện mà cảm giác được sợ hãi, chỉ là đơn phương, phảng phất như sinh vật bản năng giống nhau sợ hãi trước mắt người này.

“Ngươi. .... Rốt cuộc nói cái gì nữa a.”

“Thực sự có ý tứ.”

“Cái gì?”

“Nhìn chết đã đến nơi người giữa nhất có ý tứ.”

Đỏ ở cửa vẫn luôn cúi đầu nói chuyện, ăn mặc hắc y phục nữ nhân cuối cùng vẫn là ngẩng đầu lên, nhìn Lý Hiểu Lệ.

Có chút kinh ngạc, nguyên bản cho rằng giấu ở tóc hạ mặt sẽ là cái gì khủng bố tới rồi cực điểm mặt, nhưng trên thực tế lại tốt hơn nhiều.

Rất xinh đẹp, là trung đẳng phía trên xinh đẹp, cùng với đen nhánh đầu tóc có tương tự chỗ đó là cặp kia đen nhánh hai mắt, thật xinh đẹp.

Lý Hiểu Lệ thậm chí cho rằng, nàng nếu trừ bỏ một thân hắc y nói, thay đương kim thời thượng quần áo, tuyệt đối sẽ là oanh động vườn trường đại mỹ nữ.

Làm nữ nhân, đều có chút ghen ghét.

“Đều loại này thời điểm còn có tâm tình đánh giá ta mặt sao?”

Trong giọng nói tràn ngập diễn ngược, ăn mặc màu đen quần áo nữ nhân chớp chớp mắt, nhìn Lý Hiểu Lệ nói.

“A, cái kia. ....”

“Tính, xem liền xem đi. .... Dù sao ngươi cũng xem không lâu?”

“Cái, cái gì?”

Vừa định phải xin lỗi, nhưng theo đối phương đệ nhị câu nói truyền ra sau, xin lỗi nói liền tụt ở giọng nói trong mắt.

Ở đen nhánh lớp nội, ăn mặc hắc y phục nữ nhân kia đen nhánh hai mắt như mắt mèo tương tự, ở ban đêm sáng lên.

Lý Hiểu Lệ cảm giác trong lòng phát mao.

“Hào hảo cảm thụ một chút đi!”

“Ài?”

Lý Hiểu Lệ ngạc nhiên phát hiện, thân thể của mình không động đậy nổi, liền tính là nháy mắt như vậy sự tình đơn giản cũng làm không đến.

Hai mắt mở tới rồi cực hạn, nhìn đối phương chậm rãi đem bàn tay lại đây đặt ở chính mình trên mặt. ....

“Cảm thụ một chút, tử vong cảm giác!”

Nữ nhân kia tay, phóng tới Lý Hiểu Lệ tròng mắt thượng, tựa hồ không có tu bổ móng tay hơi chút dùng điểm sức lực.

Hung hăng cắm đi vào!

.....

ps: Lý Hiểu Lệ bị giết quá trình ta liền không miêu tả, không khỏi có điểm quá cái kia. .... Ân, cầu chút đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Thật đúng là soái khí đâu

“Phải không. ....”

Từ Ngôn nói thầm một tiếng, an tĩnh nhìn đứng ở chính mình trước mặt bắt đầu run run phát run Lý Hiểu Lệ.

Giống như là bất lực hải tử giống nhau, nàng ôm đầu đầy mặt hoảng sợ chi sắc, thậm chí thân thể đều ở không ngừng run rẩy.

Sợ hãi là khó tránh khỏi, trước khi chết đã phát sinh sự tình là bất luận cái gì quý đều sợ hãi tồn tại, bởi vì ở các nàng tiềm thức nội, không có so tử vong khi đã phát sinh sự tình càng thêm thống khổ sự tình.

Từ Ngôn nhéo nhéo ấn đường, nguyên bản chỉ là tới trợ giúp Trình Từ thu hoạch kia cái gọi là “Oán loại” nhưng lại đụng phải loại chuyện này.

Nhưng mà muốn đạt được “Oán loại” cơ bản nhất điều kiện chính là làm trước mắt Lý Hiểu Lệ đi đầu thai, mà quý đầu thai cơ bản nhất điều kiện chính là hoàn thành sinh thời nhất nhớ thương mỗi chuyện.

Lý Hiểu Lệ ở trước khi chết là bởi vì hồi giáo thất lấy mỗi kiện đồ vật cho nên mới sẽ bỏ mạng, nói cách khác. .... Làm nàng đầu thai nhân tố cùng kia kiện đồ vật có quan hệ.

Ngẩng đầu, nhìn đã đình chỉ run rẩy Lý Hiểu Lệ, Từ Ngôn nhẹ giọng nói.

“Người ngày đó hồi lớp lấy chính là thứ gì?”

“.....”

Chậm rãi đem tay buông, Lý Hiểu Lệ ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn, trong ánh mắt có một tia giải thoát.

“Là muốn cho ta đầu thai sao?”

“.....”

Từ Ngôn không nói gì, nhưng sự thật đã biểu hiện tương đương minh xác, Lý Hiểu Lệ nhìn Từ Ngôn không có trả lời, đợi một hồi mới cười một tiếng.

“Kỳ thật, mấy năm nay ta vẫn luôn đang đợi cơ hội này. ....”

“Cơ hội?”

Từ Ngôn trong lòng tràn ngập nghi hoặc, theo đạo lý nói biết chính mình chết đi quý nếu không có bao lớn tâm nguyện là trở về chính mình đầu thai.

Trừ phi. .... Sinh thời để lại cực cường tâm nguyện, làm cho cho dù chết vong sau cũng không thể ở không có hoàn thành mỗi chuyện dưới tình huống đi đầu thai.

“Cái gì cơ hội?”

“Người đại khái đã biết đi. .... Ta căn bản không có biện pháp đi ra cái này WC, không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, chỉ cần đi tới cửa liền sẽ bị một cỗ lực lượng bắn ra trở về.”

Nàng biểu tình tràn ngập chua xót.

“Ba năm tới, vẫn luôn dãi ở loại địa phương này. .... Ta vẫn luôn chờ người kia cũng không có ở xuất hiện quá, chỉ cần đem cái kia còn cho nàng nói, ta nhất đề ý sự tình liền có thể hoàn thành, nói cách khác là không có cách nào đầu thai đi.”

“Có thể hỏi một chút, người cái kia cái gọi là đồ vật, là cái gì?”

“Muốn nhìn một chút sao?”

Lý Hiểu Lệ biểu tình lần đầu tiên như thể nghiêm túc, không có chút nào biểu tình, có chỉ có nghiêm túc, còn có ẩn sâu ở trong đó chờ đợi.

Từ Ngôn đại khái đoán được, ba năm không cùng người ta nói nói chuyện, mà hiện giờ cùng chính mình đối thoại, nàng khẳng định tích góp không ít nói.

Nhìn thoáng qua, Từ Ngôn chậm rãi gật đầu.

Trên mặt lộ ra mỉm cười, giống như là gặp cái gì vui vẻ sự tình giống nhau, Lý Hiểu Lệ từ nàng trong túi trao ra một cái đồ vật.

Nữ sinh tiểu vật trang sức trên tóc.

“Cái này.....”

“Là ta không chết trước ta tốt nhất bằng hữu tặng cho ta.”

“Bằng hữu?”

“Ta năm đó sở dĩ sẽ ở thời gian kia trở lại phòng học lấy đồ vật, hoàn toàn là vì cái này..... Ta di lưu ở phòng học kẹp tóc.”

“Rất quan trọng? Đối với người mà nói, cái này rất quan trọng?”

Giơ lên trong tay kẹp tóc, Lý Hiểu Lệ trong ánh mắt tràn ngập hồi ức, nắm chặt ở trong tay.

“Có lẽ người sẽ cảm thấy kỳ quái đi, rõ ràng chỉ là vì kẹp tóc mà thôi..... Nếu, nếu có thể làm lại lựa chọn nói, lúc trước ta còn là sẽ trở về lấy đi, đây là ta tuyệt không có thể rời khỏi người vật phẩm.”

Từ Ngôn trầm mặc, hần vô pháp lý giải, nàng loại này hành vi, liên tính làm lại lựa chọn một lần cũng muốn hỏi ban lấy cái này vật trang sức trên tóc.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua, Lý Hiểu Lệ đang nhìn vật trang sức trên tóc thời điểm, trên mặt sở toát ra tới là vui vẻ thần sắc, đối nàng mà nói, kia có lẽ chính là vui vẻ nơi phát ra.

Khóe miệng gợi lên mỉm cười.

“Là muốn đem nàng trả lại cấp đưa người cái này người sao?”

“Ân, ta đã chết..... Có được cái này đã không có ý nghĩa.”

Vươn tay, Lý Hiểu Lệ đem trong tay vật trang sức trên tóc đưa tới Từ Ngôn trước mặt, trên mặt mang theo tươi cười.

“Thình người giao cho nàng đi, đối ta cái kia không có thể tuân thủ ước định thực xin lỗi.”

“.....”

Nhận lấy, Từ Ngôn đem từ Lý Hiểu Lệ trong tay lấy ra tới kẹp tóc nắm chặt ở trong tay, rõ ràng chỉ là bé nhỏ không đáng kể kẹp tóc lại cảm giác rất quan trọng.

“Cũng chỉ có này đó sao?”

“Ân, chỉ có này đó như vậy đủ rồi.”

Nàng gật đầu, về phía sau lui một bước.

“Hoàn thành cái này tâm nguyện, ta nên đi đầu thai.....”

Nói xong câu đó, Lý Hiểu Lệ thân thể chung quanh bắt đầu tản ra quang mang, Từ Ngôn cũng không phải lần đầu tiên nhìn đến loại này cảnh tượng, lần trước nhìn đến thời điểm, là ở Trịnh Hoàng trên người.

Mông manh quang mang bao vây lấy thân thể của nàng, so sánh Trịnh Hoàng kia một lần, nàng trên người phát ra quang mang càng lượng.

Quang mang bắt đầu tụ tập, tụ tập thành một chút, ở cái trán vị trí.

“Cái kia.....”

Trình Từ vươn tay bắt được Từ Ngôn tay áo, hai mắt thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm kia viên từ quang tụ tập đồ vật.

“Oán loại”

“Này viên cũng vô dụng, dẫn đi nói cũng sẽ bị khấu lưu, nếu người muốn nói liền tặng cho người đi, coi như thù lao.”

Lý Hiểu Lệ đại khái là nhìn ra Từ Ngôn phía sau Trình Từ ý tứ, cho nên khẽ cười nói, đem kia viên “Oán loại” bắn ra tới rồi Từ Ngôn trong tay.

Phát ra quang mang “Oán loạn” nằm ở lòng bàn tay, truyền đến một trận một trận ầm ập.

“Đúng rồi, thiếu chút nữa quên mất.”

“Cái gì?”

Lý Hiểu Lệ nói đem đang ở cúi đầu nhìn trong tay “Oán loạn” Từ Ngôn kéo lại, ngẩng đầu nhìn đối phương.

“Quên mất cái gì?”

“Kẹp tóc chủ nhân. .... Ngươi còn không biết đúng không, không biết ngươi như thế nào giao cho nàng?”

“.....”

Có chút xấu hổ cười cười, Từ Ngôn dùng trần ngập xin lỗi ngữ khí đối với đã bắt đầu trở nên trong suốt Lý Hiểu Lệ nói.

“Cái này sơ sót, kia. .... Đối phương gọi là gì?”

“Từ Thiên.”

“Ngươi. .... Ngươi nói cái gì?”

“Từ Thiên a, làm sao vậy?”

Từ Ngôn nhìn Lý Hiểu Lệ, nàng biểu tình có chút kỳ quái.

“Thật đúng là xảo đầu. ....”

“Có ý tứ gì?”

Nâng lên tay, Từ Ngôn chỉ chỉ chính mình.

“Tên của ta gọi là Từ Ngôn, mà ngươi trong miệng cái kia Từ Thiên. .... Là ta thân tỷ tỷ.”

“Thân tỷ tỷ?”

Kính ngạc loại vẻ mặt này xuất hiện ở Lý Hiểu Lệ trên mặt, theo sau đó là thở dài nhẹ nhõm một hơi biểu tình.

“Là thân tỷ tỷ nói liền càng tốt. .... Nói như vậy, ngươi liền nhất định có thể đem kẹp tóc giao cho nàng.”

Thân thể đã sắp biến mất, sắp tiêu tán Lý Hiểu Lệ ngay cả nói chuyện cũng bắt đầu trở nên đứt quãng, từ nàng phía sau tựa hồ có thể xem tới được phía sau cảnh sắc.

“Tuy rằng trước kia liền nghe Từ Thiên nói qua nàng có một cái luân cùng nàng đối nghịch đệ đệ, nhưng là có thể ở hôm nay nhìn đến nói, thật đúng là duyên phận đầu. ....”

Chậm rãi về phía trước đi đến, Lý Hiểu Lệ mở ra đôi tay ôm lấy Từ Ngôn, đem đầu đặt ở Từ Ngôn trên vai.

“Lớn lên còn rất soái sao. ....”

Từ Ngôn thân mình banh thẳng tắp, hấn giang hai tay không biết đã đem này đặt ở địa phương nào, đầy mặt xấu hổ.

“Nói cho tỷ tỷ ngươi. .... Đối nàng lúc trước cái kia ước định ta thực vừa lòng, nhưng không có biện pháp tuân thủ.”

Về phía sau thôi lui. .... Từ chân bộ vị bắt đầu, thân thể bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

“Thay ta hướng nàng nói câu. .... Thực xin lỗi.”

Cuối cùng ánh vào Từ Ngôn trong mắt biểu tình là nàng trần ngập giải thoát thần sắc, ba năm. .... Ở kiến thức đến đem phòng học cải tạo thành WC lúc sau toàn quá trình.

Vẫn luôn dãi tại đây gian nữ WC ba năm thời gian, vẫn luôn đợi. .... Bất luận là ai, đầu thai sau đều sẽ giải thoát đi.

Lý Hiểu Lệ biến mất, lần này là chân chính biến mất, linh hồn đã đi đầu thai, nàng trên thế giới này cuối cùng tồn tại cũng không thấy.

Từ Ngôn đứng ở nơi đó, trong tay nắm chặt vừa mới được đến “Oán loạn” cái loại này ầm ập cảm giác đã biến mất.

Trở nên có chút lạnh lẽo.

“Đem “Oán loại” cho ta.”

“Nga, đúng rồi. .... Thiếu chút nữa đã quên.”

Nghe được Trình Từ kia sâu kín thanh âm, Từ Ngôn mới nhớ tới chính mình tựa hồ quên làm sự tình gì.

Rõ ràng là tới bởi Trình Từ cướp lấy “Oán loại” nhưng vẫn đều là chính mình ở trợ giúp Lý Hiểu Lệ đi đầu thai.

Xoay người, Từ Ngôn nhìn Trình Từ kia trương như cũ không có bất luận cái gì biểu tình mặt, khẽ cười nói.

“Cấp, “Oán loại” giao cho ngươi.”

Vươn tay, trao quá Trình Từ tay, đem “Oán loại” đặt ở tay nàng trong lòng, buông ra tay khi còn không quên nắm.

Rất mềm.

Trình Từ cúi đầu, ngơ ngác nhìn trong tay oán loại, không biết suy nghĩ cái gì, qua hồi lâu mới ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Ngươi làm cái gì?”

“Gì? Ta cái gì cũng chưa làm a!”

“Phương diện này lực lượng, không thấy.”

Từ Ngôn theo Trình Từ tay nhìn lại, trong lòng bàn tay kia viên “Oán loại” đã không phải ngay từ đầu cái loại này quang thể, mà là biến thành như trong suốt gạo giống nhau.

“Này, cái này. ....”

“Lực lượng đã không có, ngươi đem nó hút xong rồi.”

“Ta? Hút xong rồi?”

Trình Từ hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn, như nàng giống nhau, Từ Ngôn cũng chết chết nhìn chăm chăm Trình Từ.

Thẳng đến. .... Hai mắt tối sầm, bùm một tiếng ngã xuống trên mặt đất, không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Từ Ngôn ngất đi.

.....

ps: Về Từ Ngôn năng lực liên lụy đến một cái khá lớn án tử, cho nên sẽ không thực minh xác vạch trần, sẽ ở sau văn chậm rãi phát triển. .... Nói, tiền triển có phải hay không chậm điểm?

Câu chút cất chứa, câu chút đề cử phiếu ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Bình tĩnh

Từ Ngôn ngồi ở phòng học nội.

Sớm tự học thời gian, còn lại đồng học đang ở đọc sách, mà Từ Ngôn chỉ là ngơ ngác ngồi ở nơi nào, nhìn về phía phía trước.

Cùng hán bất đồng, thân là ngồi cùng bàn Dương Hâm ở chơi di động.

“Uy, A Ngôn. .... Từ tiến ban liền phát hiện ngươi vẫn luôn quái quái a!”

Có lẽ là chơi nì, đưa điện thoại đi động ném vào án thư nội, nghiêng đi thân mình nhìn Từ Ngôn dùng nghi hoặc ngữ khí hỏi.

“Đã xảy ra sự tình gì sao?”

“Không có gì.....”

Dùng tay xoa xoa mắt, Từ Ngôn cũng không thèm nhìn tới Dương Hâm liếc mắt một cái.

“Chỉ là suy nghĩ một chút sự tình, đừng phiền ta.”

“Tuồng sự tình? Tuồng cái gì?”

“.....”

Từ Ngôn nghiêng đầu không hề đi để ý tới Dương Hâm, nghiêng đầu nhìn ngoài cửa sổ cảnh sắc.

Ngày hôm qua ở nữ WC té xỉu lúc sau, lại một lần tỉnh lại sau đã là sáu giờ sau, mà Từ Ngôn là bị Trình Tử vận về nhà.

Từ Ngôn không biết chính mình là như thế nào bị Trình Tử mang về nhà, nhưng cũng may trên người quần áo một kiện cũng chưa thiếu.

Bởi vì đi học thời gian đã tới rồi duyên cớ, cho nên Từ Ngôn vội vội vàng vàng rửa mặt xong sau liền hướng trường học chạy tới.

Thân thể tựa hồ không có bất luận cái gì không khoẻ.

“Lực lượng bị người hấp thu.”

Trình Tử nói đến nay còn ở Từ Ngôn trong đầu tiếng vọng, không biết vì cái gì, lúc trước đang sờ đến “Oán loại” trong nháy mắt sẽ sinh ra một loại ảm áp dễ chịu cảm giác.

Cái kia..... Chính là cái gọi là hấp thu?

Từ Ngôn không biết vì cái gì thân thể của mình sẽ hấp thu oán loại, theo đạo lý mà nói, nhân loại thân thể căn bản không có khả năng hấp thu cái loại này lực lượng.

Nhưng trên thực tế, cái loại này đồ vật lực lượng lại bị chính mình hấp thu, trừ bỏ té xỉu hiện tượng này lúc sau, liền không có khác bất lương trạng huống.

Ở đối mặt Lý Hiểu Lệ thời điểm xác thật nghe nàng nói qua “Năng lực biến mất!” Linh tinh nói.

Nhiều mây, trộm đem tầm mắt tập trung ở ngồi ở phía sau không vị thượng Trình Tử, như vừa mới đi vào lớp thời điểm không có gì bất đồng, vẫn không nhúc nhích ngồi ở chỗ kia.

Tuy nói Trình Tử nói cho rất nhiều về phương diện kia sự tình, nhưng tổng cảm giác..... Còn lén gạt đi cái gì.

Rốt cuộc là..... Cái gì đâu?

“Uy uy, A Ngôn, người có hay không đang nghe a!”

“Cái gì?”

Nhìn đến Từ Ngôn phản ứng, Dương Hâm một bộ “Thật bất người không có biện pháp” biểu tình, nhẹ nhàng thở dài.

“Phiền tới người lần sau hảo hảo nghe lời nói của ta.”

“Nga.....”

Từ Ngôn căn bản không để ở trong lòng.

Dùng tay đỡ lấy cái trán, hơi hơi phe phẩy đầu, Dương Hâm dùng một bộ vô ngữ ngữ khí đối với Từ Ngôn nói.

“Người loại này tùy thời tùy chỗ làm lơ người tính cách có đôi khi xác thật thực nhận người phiền.”

“Đừng nhiều lời, rốt cuộc có chuyện gì?”

“Nghe nói không có? Đêm qua nữ WC nháo quỷ?”

“Nữ WC?”

Vừa mới còn không sao cả thái độ Từ Ngôn đột nhiên tinh thần tỉnh táo, cả người một cái cơ linh ngồi thẳng thân mình.

“Nháo cái quỷ gì?”

“Có thể có cái quỷ gì..... Chính là bình thường nhất nháo quỷ sự kiện lâu ~”

Vẫy vẫy tay, Dương Hâm nhìn Từ Ngôn.

“Nghe nói trông cửa cụ ông nửa đêm lên thượng WC thời điểm, nghe được nữ WC truyền đến một trận tiếng vang, còn có người thanh âm, cuối cùng còn phát ra một trận mỏng manh quang mang.”

“Ha..... Đây có cái gì?”

“Kỳ thật ta cũng không tin lap.”

Cà lơ phát phờ đem chân đặt ở cái bàn hai sườn, trước sau hơi hơi lay động, Dương Hâm đôi tay chống mặt bàn.

“Cụ ông như vậy đại số tuổi không bài trừ xem hoa mắt hiểm nghị, lại nói..... Ba năm trước đây kia tràng sự kiện, hẳn chính là nhìn đến cái kia người chết di thể, phỏng chừng là lưu lại tâm bệnh đi, bằng không hẳn như thế nào luôn thần thần thao thao.”

“.....”

“Nột..... A Ngôn, người tin tưởng trên thế giới này có quỷ sao?”

“Quỷ? Vì cái gì người muốn như vậy hỏi?”

“Bởi vì a, tổng cảm giác gần nhất bên người âm trầm trầm bộ dáng, giống như tiểu thuyết trung miêu tả không sai biệt lắm, sẽ không ta mặt sau an vị cái quỷ gì đi!”

Nói còn xoay đầu nhìn nhìn phía sau, nhìn đến tự nhiên mà vậy chính là trống rỗng chỗ ngồi, sau đó lại quay đầu.

“Cũng là..... Sao có thể có quỷ.”

“.....”

Từ Ngôn không để ý đến, hẳn cùng Dương Hâm ngồi đồng dạng động tác, xoay đầu nhìn nhìn phía sau, mà hẳn nhìn đến còn lại là Trình Tử kia vạn năm bất biến khuôn mặt.

Tuy rằng xinh đẹp nhưng lại chưa từng cười quá, cảm giác không giống như là nữ nhân, ngược lại như là phê lợng sinh sản thổi phồng oa oa, ánh mắt cũng luôn là như vậy, lỗ trống, phẳng phát giống như là nhìn không tới chút nào sinh khí giống nhau.

Vẫn luôn dãi ở chính mình bên người..... Nàng mục đích là cái gì?

Trình Tử hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn, sau đó nhìn không chớp mắt đem bàn tay tiến gần kéo nội, móc ra một đại bao Bản Lam Căn.

Vuron ra ngón tay chỉ chỉ.

Nhìn đến này, vội vàng xoay đầu, Từ Ngôn coi như không phát hiện bộ dáng.

Có chút hối hận, lúc trước vì cái gì muốn giới thiệu cái loại này đồ vật cho nàng uống a!

.....

.....

Sớm tự học sau khi kết thúc.

“Từ Ngôn, ngày hôm qua sự tình nghe nói đi!”

Đương Từ Ngôn nghe được thanh âm ngẩng đầu sau, phát hiện không biết khi nào đứng ở chính mình vị trí trước Lý đồ.

Cái kia cái gọi là thần quái sự kiện yêu thích.

“A, là người a..... Đại lỗ tai đồ đồ.”

“Ta không gọi đại lỗ tai đồ đồ! Là tranh vẽ đồ!”

Nguyên bản một bộ phong khinh vân đạm biểu tình, nhưng lại ở Từ Ngôn mở miệng sau hóa thành hư có.

Cả khuôn mặt bị nghẹn đỏ bừng, phảng phất Từ Ngôn vừa mới cái kia xung hô vũ nhục hấn tôn nghiêm liếc mắt một cái, nếu không phải thân cao thượng uy áp quá nghiêm trọng, hẳn cũng không bài trừ đi lên liều mạng lựa chọn.

“Dù sao đều không sai biệt lắm.”

“Kém rất nhiều được không!”

Rít gào một tiếng sau, thành công hấp dẫn toàn ban người tầm mắt Lý đồ như cũ mặt không đỏ tâm không nhảy da mặt dày đứng ở Từ Ngôn trước mặt.

“Ta tìm người có việc muốn nói.”

“Nói chuyện gì? Nói chuyện người lại từ nơi nào hỏi thăm tới thần quái tin tức? Nếu là về ngày hôm qua WC quý chuyện xưa ta đã nghe qua, cho nên liền không cần lặp lại.”

“Không phải cái kia.”

“Không phải cái kia? Không phải cái kia là cái gì?”

Từ Ngôn hơi chút cảm giác được một tia hứng thú, tựa hồ trước mắt người này cũng không phải đơn thuần thích thần quái chuyện xưa.

Hơi hơi cười, Lý đồ đem đầu cúi đến Từ Ngôn trước mặt.

“Nghe nói qua “Gương sự kiện” sao?”

““Gương sự kiện” đó là cái gì?”

Vươn tay đẩy đôi mắt, Lý đồ khoe miệng dâng lên đắc ý tươi cười, sau đó đem tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn trên người.

“Rạng sáng 12 giờ, đem phòng trong sở hữu đèn đóng lại sau, dùng đèn pin chiếu xạ kính mặt, nhìn trong gương chính mình. .... Biết sẽ phát sinh cái gì sao?”

“Phát sinh cái gì?”

“Sẽ phát hiện. .... Chính mình trở nên không ở như là chính mình.”

“..... Đây là cái gọi là “Gương sự kiện”?”

Từ Ngôn sững sốt một chút, sau đó dùng nghi vấn ngữ khí hỏi.

“Kia đương nhiên, nghe nói đã có người thử qua, đêm nay ta cũng đi thử thử đi!”

Nói, liền tiếp say mê đứng ở nơi đó, ngượng ngập trong miệng truyền ra “Quá tuyệt vời” linh tinh từ ngữ.

Từ Ngôn triều sau nhìn thoáng qua, nghe xong Lý sách tranh xong những lời này, Trình Từ phản ứng tác có vẻ bình đạm nhiều.

Nhìn đáng vẻ mức độ đáng tin không cao.

“Tuy rằng loại này đồ vật không thể tin, nhưng là. .... Tốt nhất lời nói vẫn là không cần hạt nếm thử tương đối hảo.”

Xác thật như thế, để ý nếm thử nào đó cùng quý giao lưu nghi thức khi, sẽ bởi vì nào đó không tưởng được đào ngũ sai mà đánh mất tánh mạng.

“Hừ, liền tính người ngăn cản cũng không được, ta đối thần quái ái người là sẽ không hiểu được!”

“Là là, kia phiền toái lần sau người liền không cần lao tìm ta. .... Thực phiền nhân biết không?”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn như là xua đuổi ruồi bọ giống nhau xua đuổi Lý đồ.

“Hừ, không hiểu thần quái gia hỏa.”

Khinh thường hừ một tiếng, xoay người Lý đồ hướng tới phía trước đi đến, có lẽ là đi quá nóng này không có thấy rõ phía trước chướng ngại vật, cho nên lại một lần bị sảy trên mặt đất.

Mặt bộ triều hạ.

“.....”

“Không cho cười!”

“Đều nói ta không cười a!”

Đỏ bừng mặt, vội vàng đứng lên Lý đồ đem ngã xuống trên mặt đất mắt kính cảm lên, đeo đi lên, nói xong, có lẽ là cảm thấy quá mất mặt duyên có, cho nên hưng phấn chạy trở về.

Từ Ngôn vô ngữ nhìn, sau đó đem tầm mắt chuyển qua Trình Từ trên người.

Nàng không có động, kia vừa mới chỉ do với chính hấn té ngã.....

Là ngu ngốc sao?

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Trường học này rất nguy hiểm

Từ Ngôn nhìn không trung, trời xanh mây trắng, tuy rằng tại đây nóng bức mùa hè, như vậy thời tiết còn dài ở bên ngoài là một kiện không rõ xác lựa chọn, nhưng vì tránh cho chính mình ở lớp nguyên nhân bên trong vì “Lâm bầm lâu bầu” mà bị trở thành bệnh tâm thần, cho nên Từ Ngôn lựa chọn ngồi ở bóng rổ giá bên.

Thời gian vì giữa trưa ăn cơm trưa thời gian.

Bởi vì quá nhiệt duyên có, cho nên trông rỗng bóng rổ giá lẽ loi dài ở sân thể dục thượng, ăn xong cơm trưa học sinh đại bộ phận đã chạy về lớp nội.

Vươn tay lau chùi một chút cái trán, đem đứng mồ hôi mu bàn tay hướng tới quần thượng cọ cọ, theo sau hơi hơi xoay đầu nhìn ngồi ở một bên Trình Từ.

Nàng tựa hồ không chê nhiệt bộ dáng, từ đầu tới đuôi đều là kia phó biểu tình, không có biến quá, Trình Từ đánh vỡ Từ Ngôn đối quỹ nhận tri.

Không sợ thái dương, có thể ăn cái gì uống đồ vật, có thể chạm vào được đến vật thật, còn có..... Có thể cùng loại với siêu năng lực đồ vật.

Từ Ngôn tin tưởng, từ gặp được Trình Từ sau chính mình sinh hoạt tựa hồ trở nên càng thêm phong phú, ngay cả gặp được sự tình đều bắt đầu trở nên thiên kỳ bách quái, sinh hoạt trật tự đã loạn rớt.

Hướng bên cạnh nhìn thoáng qua, Từ Ngôn do dự một chút, sau đó mở miệng hỏi.

“Trình Từ..... Không chê nhiệt sao?”

“Không chê nhiệt.”

“Cũng đúng, người là quý, không sợ nhiệt.”

Tự giấu cười, nhớ tới nguyên nhân này Từ Ngôn cúi đầu, nhìn mũi chân, dùng dư quang trộm nhìn Trình Từ liếc mắt một cái.

“Kỳ thật từ lúc bắt đầu liền cảm giác được tò mò, cũng đối đi..... Vô duyên vô cớ xuất hiện ở nhà ta, sau đó lại chẳng phân biệt tao bạch ở tại tù quần áo.”

Ngẩng đầu, nhìn về phía Trình Từ.

“Không có khả năng, không có lý do gì đi.”

“.....”

Trình Từ cũng không có trả lời Từ Ngôn vấn đề, nàng chỉ là không rên một tiếng ngồi ở nơi nào, học Từ Ngôn cúi đầu nhìn hai chân.

Nóng bức mùa hè trừ bỏ có thể nghe được đến lúc đó thỉnh thoảng truyền đến gió nhẹ gọi lên lá cây tiếng vang, còn có biết kia âm ỉ thanh âm.

Bởi vì thời tiết quá nhiệt duyên cớ, sân thể dục thượng căn bản rất khó nhìn đến người thân ảnh.

Thời gian phảng phất đình chỉ giống nhau.

Híp mắt nhìn không trung, chờ đợi Trình Tử đáp án Từ Ngôn trong lòng bỗng nhiên dâng lên một ít khổ sở sắp cảm giác.

Chính mình..... Giống như đã không có giải pháp.

Vẫn luôn, cũng không có.

“Từ Ngôn..... Người ở chỗ này làm gì?”

Yên tĩnh bị đánh vỡ, một bóng hình xuất hiện ở Từ Ngôn trong tầm mắt, bởi vì bị chặn ánh mặt trời sở hữu híp mắt cũng toàn bộ mở.

Nhìn về phía đứng ở trước người người, là Từ Văn Tĩnh, rất kỳ quái vì cái gì sẽ ở cái này nóng bức thời tiết nàng còn sẽ xuất hiện ở chỗ này.

“Người như thế nào tại đây?”

“A, cái kia..... Chỉ là đi ngang qua, đi ngang qua mà thôi.”

Nàng thoạt nhìn gương mặt có chút ửng đỏ, như là thẹn thùng bộ dáng, cũng không bài trừ thời tiết quá nhiệt duyên cớ, đôi tay bối ở sau người, có chút ngượng ngùng nhìn Từ Ngôn.

“Chỉ nhìn đến người một người ngồi ở chỗ này, là đang đợi người sao?”

“Không có, ta chỉ là đơn thuần muốn tiếp thu một chút tử ngoại tuyến lễ rửa tội mà thôi, bất quá..... Người không chê nhiệt sao?”

“Không quá nhiệt..”

Nàng vội vàng bãi xuống tay, phảng phất vì chứng minh chính mình tại đây nóng bức thời tiết chút nào chịu không đến ảnh hưởng giống nhau.

“Cái này thời tiết không tính quá nhiệt.”

“Phải không, kia vì cái gì người trên đầu như vậy nhiều hân?”

“Ngô.....”

Tức khắc ghen lời, giống như là đã làm sai chuyện tình hài từ giống nhau, tầm mắt không ngừng tả hữu đi động.

Nhìn đến nàng này phúc bộ dáng, Từ Ngôn thở dài.

“Không cần vội, nhanh lên trở về đi.”

Trong giọng nói mang theo một tia quan tâm, hẳn chính là đáp ứng quá Trịnh Hoàng, nếu là nàng ra chuyện gì trời biết cái kia cái gọi là ước định có thể hay không phát động.

Cúi đầu, Từ Văn Tĩnh biểu tình làm Từ Ngôn thấy không rõ lắm nàng suy nghĩ cái gì, một lát sau nàng bả vai phảng phất run rẩy lên.

“Từ Ngôn..... Người thực chán ghét ta sao?”

“Chán ghét? Vì cái gì muốn nói như vậy?”

Nguyên bản không thể nào chú ý Từ Ngôn ngẩng đầu, vừa lúc thấy được nàng kia khuôn mặt, nàng biểu tình có vẻ thực nhu nhược, đôi mắt có điểm ướt át cảm giác, phảng phất tùy thời đều có khả năng khóc ra tới giống nhau.

“Uy, chờ một chút..... Ta làm cái gì sao? Vì cái gì người sẽ là này phúc biểu tình!” Vội vàng đứng lên, Từ Ngôn bãi xuống tay, có chút có vẻ hoảng loạn.

Từ Văn Tĩnh là cái hảo nữ hài, ôn nhu, hơn nữa thiện giải nhân ý, càng quan trọng là lớn lên đủ xinh đẹp, hơn nữa đáng người cũng không tồi, nhưng không biết vì sao, liên tính là như vậy nữ thiếu nữ cùng chính mình đến gần, Từ Ngôn cũng chút nào nhắc không nổi hứng thú.

“Bình tĩnh một chút, Từ Văn Tĩnh người bình tĩnh một chút!”

Đứng ở nàng trước mặt, Từ Ngôn an ủi đối phương, không ngừng dùng lược hiện khăn trương ngữ khí nói.

Nhìn nhìn bốn phía, không có phát hiện những người khác.

“Người rốt cuộc muốn làm gì?”

“Bởi vì..... Bởi vì, cảm giác ngưởi giống như chán ghét ta.”

“Không không không, ta không có chán ghét ngưởi a, thật sự không có chán ghét ngưởi.”

“Thật sự?”

Nàng ngẩng đầu, chớp chớp mắt nhìn Từ Ngôn.

“Từ Ngôn ngưởi thật sự không có chán ghét ta?”

“Thật sự, thật sự!”

“Thật tốt quá.” Từ Văn Tĩnh thở dài nhẹ nhõm một hơi, vươn tay chường vỗ vỗ ngực.

“Còn tưởng rằng bị chán ghét đâu.....”

Nhìn đối phương kia phò thờ dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng, Từ Ngôn thở dài nhẹ nhõm một hơi, nguyên bản còn không có cảm giác được, nàng như vậy một nháo sau thật đúng là nhiệt a.

Đã hồi hận vì cái gì chạy đến nơi đây.

Ngẩng đầu, nhìn Từ Văn Tĩnh.

“Ngạch, cái kia.....”

“Hỗn đản, ngưởi ở khi dễ Văn Tĩnh sao?!”

Lời nói không có thể nói xong, vừa định nói ra nói lại bị phía sau truyền đến gầm lên giận dữ đánh gãy, là cái quen thuộc thanh âm.

Cơ hồ là bản năng theo bản năng, cảm giác được sắp có không sự tình tốt phát sinh Từ Ngôn ngồi xồm đi xuống, một lọ đóng băng thuần tịnh thủy từ đỉnh đầu bay qua.

Phanh, bang bang..... Trên mặt đất quay cuồng vài vòng, sau đó lưu lại một đạo dấu vết.

“Từ Ngôn!”

Từ Văn Tĩnh một tiếng hét kinh hãi, che miệng đầy mặt lo lắng nhìn Từ Ngôn.

Nhìn phía trước, kia bởi vì lực đánh vào đã quăng ngã lộn ướp lạnh thuần tịnh thủy, sau đó về mặt tức giận nhìn về phía phía sau.

“Ta nói, Hàn Tiểu Hiểu đồng học, lần sau thỉnh ngưởi không cần trong tay có cái gì liền ném cái gì hảo sao?”

Bị đông lạnh thật thuần tịnh thủy thoát nhìn giống như là mau gạch giống nhau, nếu vừa rồi không có thể né tránh, chính mình đầu tuyệt đối đã nở hoa rồi, có lần trước trải qua Từ Ngôn hiển nhiên đối cái này gọi là Hàn Tiểu Hiểu bạo lực nữ không có gì hảo cảm, tính thượng chán ghét.

Loại này không có chút nào nữ hài tử hương vị nữ nhân, cảm giác giống như là cái nam nhân giống nhau, tuy rằng lớn lên thật xinh đẹp, nhưng xinh đẹp có cái rậm dưng.

Từ Ngôn đứng thẳng thân mình, nhìn thẳng trước mắt cái này ánh mắt có chút né tránh Hàn Tiểu Hiểu, có lẽ là lần trước kia phiên lời nói lưu lại thương tổn tương đối thâm duyên có, cái này Hàn Tiểu Hiểu nữ nhân tựa hồ không nghĩ thấy Từ Ngôn.

Nâng lên ngón tay còn không có có thể tiêu đi xuống đại bao, tuy rằng không phải quá đau, nhưng cái kia lưu lại dấu vết vẫn như cũ tồn tại.

“Nhìn thấy không có? Là ngưởi kiệt tác a, lần trước không phải đã nói qua sao? Nếu ngưởi là cái nam nhân nói lão tử tuyệt đối sẽ đánh ngưởi!”

“Không..... Không phải ngày hôm qua sự tình sao?” Nàng giống như là cái phạm vào sai hài tử giống nhau, không dám nhìn thẳng Từ Ngôn đôi mắt.

“Ngày hôm qua sự tình? Nếu biết là ngày hôm qua sự tình, vậy ngưởi hẳn là rõ ràng ta đối với ngưởi lời nói đi! Chẳng lẽ không có chút nào hồi cái sao?”

“Muốn sửa cái gì, ta làm sai cái gì sao?”

Đúng lý hợp tình, giống như là bất chấp tất cả giống nhau, trong tay bắt lấy một lọ nước khoáng, Hàn Tiểu Hiểu trợn to hai mắt, mặt ghen đỏ bừng.

Nàng kia phò bộ dáng thật sự người Từ Ngôn tức điên.

“Ngưởi cái này.....”

Lời nói cũng không có thể nói xong, Từ Ngôn trong lúc vô tình nhìn về phía bóng rổ giả vị trí sắc mặt biến đổi, giống như nhìn thấy gì.

“Từ Ngôn..... Người làm sao vậy?”

“A, không có gì, ta có việc đi trước.”

Hướng tới bên cạnh Từ Văn Tĩnh có lẽ nói một câu nói, Từ Ngôn nhanh chóng hướng tới khu dạy học chạy qua đi.

.....

.....

“Uy, Trình Tử..... Người muốn làm gì đi!”

Chạy vội, Từ Ngôn nỗ lực hướng về tại tiền phương đi tới Trình Tử.

Vừa mới ở cùng Hàn Tiểu Hiểu cái cạ thời điểm, nhìn đến đột nhiên đứng lên Trình Tử, sau đó nhanh chóng chạy hướng lão khu dạy học.

Nàng kia phó bộ dáng không bình thường.

“Trình Tử, Trình Tử người đứng lại đó cho ta!”

Nhanh hơn tốc độ, chạy tới Trình Tử bên cạnh, trao một cái đã bắt được nàng tại đây nóng bức mùa hè như cũ lạnh lẽo thủ đoạn.

“Người muốn làm gì đi?”

“.....”

Trình Tử không nói gì, giống như là suy nghĩ mỗi chuyện giống nhau, trên mặt như cũ không tồn tại bất luận cái gì biểu tình.

Từ Ngôn vừa định há mồm nói cái gì đó, nhưng đột nhiên ý thức được chính mình ở vào cái gì vị trí hần, lại không có thể mở miệng.

Buông ra Trình Tử tay, về phía sau lui lại mấy bước, Từ Ngôn nhìn hiện ra ở trước mặt một đạo cửa gỗ.

Mặt trên bị một đạo trường xích sắt khóa, mặt trên treo một phen khóa.

“Này..... Đây là cái gì?”

Không có khả năng nhớ lầm, này đồng khu dạy học đỉnh tầng xác thật tồn tại trước kia vứt đi nam sinh phòng ngủ, nhưng kia đã là 5 năm trước sự tình.

Đã không có học sinh ở nơi này, sáu tầng lầu chỉ có lầu ba tồn tại học sinh, còn lại lầu ba đã bị cải tạo thành nhưng kho hàng.

“Âm khí, hảo trọng.”

Trình Tử nhìn trước mắt thật lớn cửa gỗ, nghe nói đây là này sở học giáo vừa mới thành lập khi sở lý lịch sơ lược cổ điển phòng ngủ.

Là vì phù hợp đã chết đi lão hiệu trường khẩu vị mà riêng kiến tạo phòng ngủ.

“Vừa mới rõ ràng còn không có, lại ở trong nháy mắt tràn ra đại lượng âm khí.”

Trình Tử hướng tả mại một bước nhỏ, chắn Từ Ngôn trước mặt.

“Cái này trường học, rất nguy hiểm.”

.....

ps: Đổi mới thời gian vì buổi sáng một chương buổi tối một chương, sau đó đàn đã kiến hảo a..... Nguyên bản tính toán chính mình kiến một cái, nếu kiến hảo liền tính, ta mỗi ngày đều có đi bình luận sách có được không, khởi điểm hảo tên vì “Ma điểm huu”

Chương 27: Trộm

Có nhất định lịch sử của gỗ, từ giữa tản ra một cổ âm trầm trầm hơi thở, tương đối với WC âm khí, nơi này âm khí càng thêm nghiêm trọng.

“Thuần âm nơi.”

Nói thầm một câu, Trình Từ hơi hơi xoay đầu nhìn đứng ở nàng phía sau Từ Ngôn.

“Biết này sở học giáo thành lập thời gian sao?”

“Không biết.”

Lắc lắc đầu, Từ Ngôn phớt liếc mắt một cái thoát nhìn thực nghiêm túc Trình Từ, theo sau ngẩng đầu nhìn trước mặt cửa gỗ.

Cao hai mét nửa tả hữu bộ dáng, độ rộng ước chừng là hai cái môn khoảng cách, bị phun thành màu lam son, đen nhánh đại khóa từ giữa xỏ xuyên qua.

Chỉ là như vậy nhìn liền cảm giác giống như có thứ gì áp chính mình không thở nổi, về phía trước đi hai bước, Từ Ngôn chậm rãi vươn tay.

Bàn tay ấn ở khóa lại.

Lạnh lẽo, giống như là đem tay kèm còi khối băng giống nhau, lãnh đến xương, hơn nữa giống như có thứ gì hút lấy bàn tay.

Hấp lực dần dần tăng mạnh.

Sắc mặt trắng nhợt, Từ Ngôn vội vàng rút ra bản thân tay, về phía sau hấp tấp lui, xoay người trao một cái đã bắt được Trình Từ thủ đoạn.

“Đi mau!”

Mặc kệ Trình Từ phản ứng, bắt lấy cánh tay của nàng liền bắt đầu hướng tới dưới lầu chạy tới, không có chút nào dừng lại.

Chờ lại một lần nhìn đến bên ngoài dương quang khi, Từ Ngôn đã thở hổn hển xi xi, cái trán tựa hồ đều là hãn, kia hãn là sợ tới mức.

Từ Ngôn không biết chính mình vì cái gì sẽ như vậy sợ hãi, chỉ là ở đem tay đặt ở kia đem khóa mặt trên khi, tay phảng phất bị hút lấy giống nhau, nếu không phải cho dù kéo trở về nói không biết sẽ phát sinh cái gì.

Cảm giác thật giống như..... Lúc ấy có người nào kêu làm chính mình chạy mau giống nhau.

Thở hổn hển, Từ Ngôn cung eo ha ha hút không khí, sắc mặt trắng bệch nhìn đứng ở chính mình bên cạnh nâng đầu nhìn tầng trệt Trình Từ.

Nếu chỉ là đơn thuần từ lầu sáu chạy xuống tới lời nói căn bản không có khả năng một thành cái dạng này, nhưng giờ này khắc này không chỉ có một muốn mệnh, hơn nữa tay chân rét run.

“Ngươi hấp thu âm khí.”

“Cái..... Cái gì?”

Phảng phất liền phải té xỉu giống nhau, Từ Ngôn thở hổn hển mặt hướng đứng ở một bên Trình Từ, nửa khép con mắt nhìn.

“Ngươi nói ta hấp thu âm khí..... Đó là có ý tứ gì?”

“.....”

Trình Từ không để ý đến Từ Ngôn, mà là nâng lên tay đem tay đặt ở Từ Ngôn trên trán.

Từ Ngôn sững sốt một chút, theo sau nhanh chóng hướng tới phía sau thối lui, thẳng đến phần lưng để ở mặt tường thượng.

Trên mặt một cổ khô nóng.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì!”

“Giúp ngươi đi trừ âm khí.”

Kia khuôn mặt như cũ không có bất luận cái gì biểu tình, Trình Từ về phía trước mại vài bước, tới Từ Ngôn trước mặt, dùng không có bất luận cái gì pháp phòng thanh âm nói.

“Vừa mới ngui ở nơi đó thời điểm, hấp thu quá nhiều âm khí, nhân loại thân thể căn bản vô pháp thừa nhận trụ như vậy lực lượng”

Nói, lại một lần vươn tay phát ở Từ Ngôn trên trán, tay nàng thực băng, giống như là phủ quá khối băng giống nhau.

“Cái kia..... Ngươi tay”

“Đừng nhúc nhích, ta giúp ngươi đem nó hút ra tới”

Vừa định mở miệng nói cái gì đó, nhưng tiếp theo giây đã bị Trình Từ đánh gãy, nàng mặt đột nhiên hướng tới phía trước duỗi ra, cùng Từ Ngôn mặt chỉ có tam centimet khoảng cách.

Kia trương tình xảo mặt cứ như vậy hiện ra ở Từ Ngôn trước mặt.

Hào..... Thật xinh đẹp.

Rõ ràng tay chân lạnh băng, nhưng lại vẻ mặt khô nóng, Từ Ngôn cảm giác chính mình giọng nói giống như làm làm, không ngừng sưng ra khí thô.

Quá xinh đẹp, rõ ràng chỉ là cái diện than mà thôi, vì cái gì muốn như vậy xinh đẹp, hảo tướng thân, giống như thân đi xuống.....

Trình Từ kia khuôn mặt giống như là có lực hấp dẫn giống nhau, tuy rằng tay nàng đặt ở Từ Ngôn trên trán, nhưng chỉ cần hơi chút vượt mức quy định hơi hơi nghiêng một chút nói liền có thể chạm vào được đến.

Híp mắt, Từ Ngôn thở hổn hển, mặt chậm rãi hướng tới phía trước duỗi đi, trước mắt Trình Từ vẫn là kia phó biểu tình.

Giống như là..... Căn bản không kiến nghị loại này thân mật hành động giống nhau.

Môi, giống như đụng phải khối băng giống nhau.

“Ngươi đang làm gì?”

“A a a, cái kia..... Ta, ta cái gì cũng chưa làm”

Vội vàng đem đầu về phía sau ngưỡng đi, phịch một tiếng cái ót đánh vào mặt tường thượng, đau xuyên tim.

“Đau quá!”

Ôm đầu, Từ Ngôn xuống phía dưới ngời xỏm đi xuống, ôm đầu, liệt miệng đảo hút khí, đầu nơi đó truyền đến một trận một trận đau đớn.

Tuy rằng đầu rất đau, nhưng là ngời xỏm trên mặt đất Từ Ngôn khoe miệng lại lộ ra một tia mỉm cười.

Vừa mới..... Giống như thân tới rồi.

“Vừa mới, ngươi đang làm gì.”

“Không a, ta cái gì cũng chưa làm a.”

Vuốt cái ót, Từ Ngôn chậm rãi đứng lên, trên mặt mang theo tươi cười nhìn mặt vô biểu tình Trình Từ.

“Làm sao vậy sao?”

“Không có gì, chỉ là vừa rồi ngươi miệng giống như đụng tới ta.”

“A, thực xin lỗi..... Vừa mới như vậy gần, không cẩn thận đụng tới cũng coi như là ngoài ý muốn đi!”

Xấu hổ loại vẻ mặt này xuất hiện ở Từ Ngôn trên mặt, ánh mắt phất hướng một bên, không dám đi nhìn thẳng vào Trình Từ.

“Thời gian cũng không còn sớm, về trước ban đi.”

“.....”

Nói, Từ Ngôn giống như là chạy trốn giống nhau, quay đầu liền hướng tới lớp phương hướng đi đến.

Trình Từ đứng ở hần phía sau cũng không có nhúc nhích, mà là đứng ở tại chỗ, ngẩng đầu nhìn này đồng lâu lâu sáu, không biết nhìn bao lâu, mới dời đi tầm mắt đi theo Từ Ngôn phương hướng đi đến.

.....

.....

“Ta nói, A Ngôn. .... Người hiện tại thực thích cùng Bản Lam Căn sao?”

Dương Hâm nhìn Từ Ngôn đem đảo mẫn Bản Lam Căn cái chén đặt ở trên mặt đất, về mặt nghi hoặc nhìn Từ Ngôn.

“Còn có, cái kia kỳ quái uống pháp lại là chuyện như thế nào? Đặt ở trên mặt đất. .... Đây là gần nhất trên mạng truyền lưu uống pháp sao?”

Thân thể tạm dừng một chút, Từ Ngôn đem cái chén triều dưới chân nhẹ nhàng đẩy qua đi, sau đó ngẩng đầu nhìn Dương Hâm kia tràn ngập tò mò thần sắc.

“Đúng vậy, đây là trên mạng truyền lưu mới nhất uống pháp, đem cái chén đặt ở trên mặt đất, bởi vì mặt đất cùng lý để tiếp xúc nguyên nhân, cho nên thực mau liền có thể lãnh lạnh, hơn nữa. .... Có thể nhiều năm ích thọ!”

“Thật sự? Còn hữu ích thọ công năng?”

“Kia còn có thể giả?”

Thân thể về phía trước nghiêng, che đầy Dương Hâm tầm mắt, Từ Ngôn ghé vào trên mặt bàn, nghiêng đi mặt nhìn Dương Hâm.

“Đây chính là chuyên gia nhóm nói.”

“Chuyên gia? Mức độ đáng tin rất cao?”

“Kia đương nhiên, tự xưng chuyên gia cái kia không có giáo thụ trình độ, kia chính là giáo thụ!”

Nhìn Từ Ngôn, có lẽ là cảm thấy Từ Ngôn biểu tình không giống như là ở nói giỡn bộ dáng, cho nên Dương Hâm chỉ là suy nghĩ một hồi liền về mặt mỉm cười gật đầu.

“Tuy rằng không biết người đang nói cái gì, nhưng nghe lên thật là lợi hại bộ dáng!”

“Đúng không, người cũng nên thử xem, rất có hiệu.”

“Nga, cảm tạ, A Ngôn người thật là hảo huynh đệ!”

Nói vờ tay vỗ vỗ Từ Ngôn bả vai, Dương Hâm về mặt “Ta không có nhận sai người” thần sắc.

Sau đó, tay ngừng ở giữa không trung.

“Nói. .... Từ Ngôn người biết không? Giống như từ thủ đô nơi nào một người đệ tử chuyển tới ta nơi này.”

Vừa mới còn về mặt tươi cười từ nói nên lời tình động lại ở nơi nào, sau đó nhú mảy, mang theo một tia khó hiểu.

“Học sinh chuyển trường? Nay đều mau nghỉ hè, cái nào nhị hóa muốn chuyển trường lại đây a!”

“Ta cũng không rõ ràng lắm a, nghe nói là từ thủ đô nơi nào chuyển giáo lại đây, thật đúng là nhàn trứng đau a. .... Phóng thủ đô trường học không thượng chạy đến chúng ta cái này tiểu địa phương, người nói đậu không đùa?”

Xác thật rất kỳ quái, liền tính là nguyên bản gia ở cái này địa phương, sau đó bởi vì người nhà nguyên nhân chuyển giáo lại đây tựa hồ cũng không có gì, nhưng là. .... Vì cái gì cố tình chọn ở cái này mấu chốt thượng?

Còn có không đến một tháng thời gian liền phải bắt đầu cuối kỳ khảo thí, rất ít có người ở cái này thời gian đoạn chuyển trường.

Nói là chuyển trường, Từ Ngôn càng cảm thấy đến như là có cái gì mục đích dường như.

“Nam vẫn là nữ?”

“Ai biết a!”

Về mặt không sao cả biểu tình, Dương Hâm cả lơ phát phơ bãi xuống tay về mặt mất mặt thần sắc.

“Quản nằng nam nữ, dù sao cùng chúng ta không có gì quá lớn quan hệ, nằng tới vẫn là giống nhau được với khóa. .... Thảo, rốt cuộc còn có bao nhiêu lâu nghỉ a!”

Dương Hâm oán giận Từ Ngôn cũng không có nghe đi vào, mà là ngồi dậy thân mình, trộm đem tầm mắt tập trung ở bàn hạ.

Phùng cái chén Trình Từ đang ở cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ uống.

.....

ps: Cốt truyện đã triển khai, chuyện phát sinh phía sau tình sẽ càng ngày càng nguy hiểm.

Cầu đề cử phiếu a!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Học sinh chuyển trường

“Ta kêu Triệu Từ!”

Một người nam sinh đứng ở bục giảng thượng, trên mặt mang theo sang sảng tươi cười, hai mắt nhìn chăm chú vào phía dưới, cặp mắt kia phảng phất có thể câu nhân hồn phách.

“Từ nơi khác chuyển qua tới, về sau nhặt từ liền phải chiều cổ nhiều hơn!”

Lớn lên tương đương soái khí, thân cao không cao lắm bộ dáng, nhiều nhất sẽ không vượt qua một mét bảy, thân thể nhìn như thiên gầy ốm, ăn mặc đồ mờ hời hợt.

Thoạt nhìn giống như là trên mạng siêu được hoan nghênh nguy nương hình thái không có gì bất đồng, kia đầu tề nhĩ tóc ngắn thoạt nhìn làm hấn có vẻ càng thêm nương.

Nứt ra nhếch miệng.

Từ Ngôn chỉ là tùy ý phết liếc mắt một cái, theo sau liền thấp hèn đầu, đối phương lớn lên quá yêu nghiệt, Từ Ngôn sợ chính mình nhện không được liền sẽ đem kia khuôn mặt hủy diệt.

Đôi mắt phảng phất có thể câu nhân giống nhau.

“Đậu má, lớn lên như vậy soái không phải cùng bản đại gia đoạt nhân khí sao?”

Cùng Từ Ngôn có đồng dạng tâm tính ước chừng chính là ngồi cùng bàn Dương Hâm, cắn răng hạ giọng bất mãn lẩm bẩm một câu, sau đó dùng cặp kia giết chết người tầm mắt gắt gao nhìn chăm chăm bục giảng thượng Triệu Từ.

“Ngươi thực khó chịu hấn?”

“Đó là cần thiết! Hận nhất lớn lên soái người, so với ta soái người đều hấn là đi tìm chết!”

Đem trước mặt sách vở khép lại, Từ Ngôn nhìn Dương Hâm khẩu xuất cuồng ngôn, yên lặng hướng tới ven tường nhích lại gần, cách hấn xa điểm.

“So ngươi soái sẽ chết, xem ra ta rất nguy hiểm a.”

“Ngươi nơi nào soái a! Bản đại gia là soái nhất!”

“Hào hảo.....”

Từ Ngôn vươn tay một phen bùng kín Dương Hâm miệng, sau đó đè thấp âm lượng.

“Không nghĩ bị chủ nhiệm lớp cuồng tẩu nói liền thành thật điểm khác gào to!”

Nói xong, buông ra tay, đem bàn tay hướng tới hấn trên người cọ cọ, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn thoáng qua bục giảng thượng Triệu Từ.

Đang ở tự giới thiệu hấn xác thật có cũng đủ nhiều vô nghĩa, trừ bỏ một đám hoa si nữ sau, không có gì người nghe hấn nói lời nói, lớn lên như vậy soái, trừ bỏ bị nam sinh ghen ghét căn bản liền không có tác dụng gì.

Cho nên vì không làm cho công phần, Từ Ngôn vẫn luôn bảo trì điệu thấp.

Hướng tới chính mình dưới háng nhìn thoáng qua.

Trình Tử oa ở cái bàn thấp hèn, thượng tiết khóa cho nàng đảo một ly Bản Lam Căn còn không có uống xong.

Nhẹ nhàng nâng lên cái chén uống một ngụm, sau đó nhắm mắt lại giống như là dư vị cái gì mỹ diệu hương vị giống nhau, sau đó lọc cộc một tiếng nuốt đi xuống.

Hoàn toàn chính là một bộ hưởng thụ biểu tình, nhưng trên thực tế loại này hưởng thụ biểu tình từ một cái diện than làm được lời nói thật đúng là có đủ quái.

Dưới háng Trình Tử đang ở hưởng thụ uống Bản Lam Căn, Từ Ngôn ngo ngoác nhìn nàng, sau đó..... Cười.

Thật là không tồi tư thế.

“Uy, A Ngôn ngươi đang xem cái gì?”

“Không có gì.”

Từ Ngôn đáp lại một tiếng, thân thể về phía trước bỏ bỏ chặn cái kia vị trí, sau đó làm bộ đứng đắn nhìn về phía phía trước.

“Đừng trang, ta vừa mới thấy được! Ngươi đang xem đừng quần!”

Liên tính là đề thấp thanh âm, hần kia cũng đủ độc đáo giọng vẫn là khiến cho trước, tả hữu bài tằm mắt.

Xấu hổ hướng tới phía trước cười cười, sau đó vươn tay hướng tới Dương Hâm trên đầu chính là một cái tát.

“Ngươi cái này nhị hóa, đều nói thanh âm cho ta điểm nhỏ!”

“Vậy ngươi trước nói cho ta ngươi đang xem cái gì?”

“Ta còn có thể nhìn cái gì?”

Hướng một bên hơi hơi mỉm cười, sau đó đem mặt hướng tới Dương Hâm vị trí thượng xê dịch, nhìn nhìn đang ở chú ý học sinh chuyển trường lão sư trên người.

Quay đầu, nhìn Dương Hâm.

“Ta đang xem rốt cuộc so ngươi kia ngoạn ý hùng vĩ nhiều ít!”

Dương Hâm biểu tình động lại ở nơi đó, sau đó một khuôn mặt bắt đầu trương đến đỏ lên.

“Từ Ngôn!”

“Trở lên chính là ta tự giới thiệu, về sau nhật tử ta có làm không đối sự tình các ngươi tận tình nói ra đi!”

Dương Hâm rộng giận bị bức giảng thượng Triệu Tử thanh âm bao trùm ở, nói xong, một bộ mê chết người biểu tình Triệu Tử cục một cái cung.

Nên nói không hổ là thành phố lớn người sao? Như vậy có lễ phép.

“Còn có, làm ơn về sau chiếu cố, lão sư!”

Nói xong chuyển nửa vòng Triệu Tử mặt hướng tới từ vừa rồi liền vẫn luôn ở một bên chủ nhiệm lớp, ở khom lưng một lần.

Chụp một tay hảo mônng ngực.

Chủ nhiệm lớp về mặt vui mừng biểu tình, từ hần dạy thay lâu như vậy thời gian, đây là hần lần đầu tiên đã chịu học sinh khom lưng lễ nghi, hơn nữa vẫn là trên người có thủ đồ học sinh chuyển trường, có gia giáo, có lễ phép quang hoàn hảo hài tử.

Hư vinh tâm đại đại đã chịu thỏa mãn, kia khuôn mặt thượng rõ ràng viết thượng “Ta thực thích” biểu tình.

“Ân, Triệu Tử đồng học ta thực xem trọng ngươi, hảo hảo học, kia..... Liên làm đệ nhất bài đi!”

Quả nhiên không ngoài sở liệu, cái này gọi là Triệu Tử gia hỏa rất là nổi tiếng, ít nhất đối chủ nhiệm lớp mà nói, hần thực thích loại này loại hình học sinh.

“Không được lão sư.”

Triệu Tử về mặt mỉm cười.

“Ta ngồi cuối cùng là được, ta vừa mới đi vào cái này lớp nhưng không nghĩ cùng các vị đồng học kết hạ sống núi, ân..... Liền chỗ ngoặt cái kia vị trí thì tốt rồi.”

Nói tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn phía sau vị trí thượng.

“Cái kia vị trí.....”

“Không có quan hệ lão sư, nếu muốn học tập ở địa phương nào không đều giống nhau sao?”

Nói kia tự tin tươi cười lại xuất hiện ở trên mặt, căn bản không cho lão sư cự tuyệt cơ hội, đem đặt ở bên chân ba lô cầm lên hướng tới phía dưới đi đến.

Từ Ngôn ngo ngắc nhìn chậm rãi hướng tới chính mình đi tới Triệu Tử.

Về mặt của hắn thực tự nhiên, tự nhiên đến..... Mắt tự nhiên cảm giác, khoe miệng mang theo như có như không mỉm cười sau đó Triệu Tử phát hiện Từ Ngôn đang ở nhìn chằm chằm hắn.

Sau đó, chớp chớp mắt.

Bùm.

Trái tim nhảy lên một chút, Từ Ngôn mặt đột nhiên trắng bệch.

Ngoạ tào! Gia hỏa kia vừa rồi vì cái gì đối ta nháy mắt, hơn nữa..... Đột nhiên tâm động là cái gì tiết tấu?

Kia câu nhân đôi mắt giống như là đem người linh hồn câu đi giống nhau, ngược lại không giống như là nam nhân, càng như là nữ nhân đôi mắt.

Ánh mắt kia nam nhân tuyệt đối làm không tới.

“Thỉnh nhiều chỉ giáo.”

Đã ngồi ở vị trí thượng Triệu Tử cười tủm tỉm nhìn Từ Ngôn, sau đó vuron tay, tinh tế hơn nữa không có gì thô ráp cảm giác.

Vuron tay nắm một chút.

“Ngươi hảo.”

“Ta kêu Triệu Tử, đồng học ngươi kêu gì?”

“Từ Ngôn.”

“Là Từ Ngôn đồng học a!”

Nàng ngữ khí giống như là nhận thức Từ Ngôn giống nhau, nắm Từ Ngôn tay càng thêm khấn một phần.

“Bởi vì mới chuyển trường lại đây, cho nên không hiểu đến địa phương muốn nhiều hơn chiếu cố một chút nga!”

“Nga..... Ân.”

Rút ra tay, Từ Ngôn hướng tới trên người cọ cọ.

Không biết vì sao, chỉ cần tưởng tượng đến đối phương là nam nhân, vừa mới chính mình nắm hắn tay khiến cho Từ Ngôn có một loại khởi nổi da gà cảm giác.

Ngụy nương gì đó thật đáng sợ.

“Uy, ta nói..... Ta kêu Dương Hâm.”

Vẫn luôn bị làm lơ Dương Hâm xoay người nhìn phía sau bộ dáng xoát một chút tồn tại cảm, nghe răng trợn mắt, tận khả năng làm chính mình biểu tình thoát nhìn hung ác.

“Dương Hâm đồng học sao? Thỉnh nhiều chỉ giáo!”

Hơi hơi mỉm cười, vừa mới còn về mặt hung ác Dương Hâm bỗng sờ ở nơi nào, sau đó chậm rãi mặt có chút đỏ lên.

“Không có quan hệ, sẽ chiếu cố ngươi.....”

Ngượng ngùng thái độ thoát nhìn căn bản không giống như là Từ Ngôn nhận thức cái kia dương h, giống như là bởi vì nhìn đến thích người mà bởi vậy

thẹn thùng nam hài tử giống nhau.

“Bất quá a, Dương Hâm đồng học ẩn đường có chút biến thành màu đen đâu? Gần nhất có cái gì thân thể thượng không khoẻ sao?”

Lời nói phong vừa chuyển, Triệu Tử biểu tình nghiêm túc nhìn Dương Hâm, sau đó thò tay chỉ chỉ cái trán.

“Ai? Ẩn đường biến thành màu đen? Làm sao thấy được?”

“A, chỉ là hiểu một ít mà thôi.”

Gật gật đầu, Triệu Tử cười như không cười đem tầm mắt tập trung ở Tử Ngôn trên người, trên mặt kia phó biểu tình thoạt nhìn căn bản không biết hân ý tưởng.

“Tử Ngôn đồng học, hân là cũng biết một ít, đúng không?”

.....

ps: Giới tính không rõ (ngách ha ha ha a ~) giống như lên sân khấu nhân vật càng ngày càng nhiều a, nhìn đáng về có phải hay không muốn chết mấy cái?

Câu chút đề cử phiếu ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Đình điện

Tên là Triệu Tử thiếu niên nói ra nói làm Tử Ngôn vì này chấn động, thân hình mất tự nhiên run rẩy đây là ở nhân loại cực kỳ khẩn trương dưới tình huống mới có thể biểu hiện ra ngoài đương nhiên động tác.

Giấu ở cái bàn hạ tay nhéo nhéo đùi, làm chính mình khôi phục bình tĩnh bộ dáng.

Nhìn về phía như cũ cười Triệu Tử.

“Nói gì vậy? Ta nhưng không cho rằng ta có thể nghe hiểu được người lời nói, Triệu Tử đồng học.”

“.....”

Cùng Tử Ngôn lẫn nhau đối diện, hân giống như là bắt được địch nhân nhược điểm giống nhau, mỉm cười treo ở trên mặt, căn bản không có bất luận cái gì biến hóa.

“Thật đúng là dễ dàng khẩn trương đâu, Tử Ngôn đồng học..... Ta chỉ là đơn thuần chỉ đùa một chút mà thôi.”

“Phải không..... Nhưng là, ta không phải cái thích nói giỡn người, phiền toái tiếp theo ở nói giỡn phía trước thỉnh minh xác biểu đạt ý tứ của người.”

Híp mắt, Tử Ngôn nhìn chăm chăm trước mặt Triệu Tử.

“Bằng không, ta cũng không biết nói người muốn nói cái gì.”

“Này phúc biểu tình cũng không phải là đối đãi tân đồng học nên có biểu tình.”

“Vậy người yêu cầu cái gì biểu tình? Ta có thể lấy cái loại này biểu tình hiện ra ở người trước mặt.”

Tay trái cầm bút dùng ngón trỏ cùng ngón giữa kẹp lấy qua lại lay động, nhìn chăm chăm lay động bút lông, Tử Ngôn như là không thèm để ý gian nói.

“Người biết đến nhiều, cũng liền mất mặt.”

“Nói tương đương chính xác đâu.”

Triệu Tử tầm mắt cùng Tử Ngôn giao hội ở bên nhau, hai người lẫn nhau nhìn đối phương mắt, thời gian phảng phất đình chỉ.

“Ừ, ta nói các ngươi hai cái như vậy thâm tình đối diện là muốn làm gì?”

Dương Hàm nói đem đang ở đối diện hai người kéo ra, xoay người không hề đi xem phía sau Triệu Tử, Tử Ngôn ghé vào trên bàn.

“Ừ, A Ngôn phát thượng cái gì sao?”

Đem đầu duỗi lại đây, bởi vì thân cận quá nguyên nhân, cho nên hơi chút cảm giác có chút ghê tởm Tử Ngôn dùng tay đem hán mặt đẩy ra.

“Không có gì, chỉ là tân đồng học tới tương đối vui vẻ mà thôi, hưởng chi. .... Vẫn là từ nơi khác chuyển qua tới.”

Nói xong, Tử Ngôn dùng dư quang phiết liếc mắt một cái Triệu Tử.

Kia ở trong mắt đã có vẻ già đời tươi cười như cũ treo ở kia khuôn mặt thượng, giống như là mang theo mặt nạ vai hề giống nhau.

Ai có thể biết bỏ đi mặt nạ lúc sau, kia khuôn mặt hạ cất dấu chính là cái gì, liên tính sinh một trương liên nữ nhân cũng hồ thẹn không bằng mặt, nhưng trên thực tế. .... Đã chán ghét.

Túi da chỉ là mang cho người ấn tượng đầu tiên mà thôi, mà mất đi túi da lúc sau, lưu lại chỉ có tâm

.....

.....

Thời gian quá thật sự mau.

Chờ Tử Ngôn lại một lần khôi phục tinh thần thời điểm đã là tiết tự học buổi tối tan học sau về đến nhà thời điểm.

Từ Triệu Tử ngồi xuống nguyên bản thuộc về Trình Tử vị trí lúc sau, nàng liền vẫn luôn tránh ở cái bàn thấp hèn, không phải sợ hãi, chỉ là đơn thuần vị trí bị chiếm cứ sau, nàng chỉ có thể khuất dưới với Tử Ngôn cái bàn thấp hèn.

Nằm ở trên giường, Tử Ngôn nhìn đỉnh đầu trần nhà.

Hôm nay chuyển nhập học giáo Triệu Tử là cái khiến người chán ghét gia hỏa, nhưng là dứt bỏ này đó không nói chuyện nói, đối phương xác thật là cái cả người tràn ngập thần bí sắc thái người.

Giống như là biết chính mình một ít tiểu bí mật giống nhau, hán kia phó bộ dáng, thời khắc bảo trì mỉm cười, tuy rằng rất đẹp nhưng không biết vì sao chỉ cần trong đầu hiện ra kia khuôn mặt liền sẽ cảm giác được bản năng bài xích.

Bị phát hiện sao? Có thể xem tới được quỷ bí mật?

Vươn tay, cao cao nâng lên chặn đỉnh đầu bóng đèn, bóng đèn tràn ra tới quang mang từ ngón tay khe hở gian tràn ra.

Chán ghét. .... Cái loại này bị người nhìn thấu cảm giác.

Trong tầm mắt, Trình Tử kia cái đầu duỗi tiến vào, hắc lớn lên thẳng phát từ hai sườn râu xuống, ngọn tóc hoạt đến khuôn mặt.

Cảm giác có chút ngứa.

Vươn tay đẩy ra, Tử Ngôn nhìn Trình Tử kia khuôn mặt.

Liên tính là cùng khuôn mặt, nhìn lâu như vậy vẫn như cũ không cảm giác được phiền chán cảm giác, đồng dạng là mặt, mặt cùng mặt chỉ gian chênh lệch lâu như vậy lớn như vậy đâu?

“Trình Tử. ....”

Từ Ngôn nói cũng không có thể nói xong, Trình Tử tùy theo lấy ra một bao Bản Lam Căn làm Từ Ngôn ngạnh sinh sinh đem sắp buột miệng thốt ra nói nuốt đi xuống.

“Ta muốn uống cái này.”

Nói xong, Trình Tử buông ra tay, rồi xuống xuống dưới một bao Bản Lam Căn nện ở Từ Ngôn trên mặt.

Vươn tay, lấy ra.

“Mỗi ngày đều uống cái này sẽ không cảm thấy nị sao?”

“Sẽ không nì, hảo uống, ẩm áp.” Nói, Trình Từ hướng về mặt sau bò đi, sau đó đứng ở trên sàn nhà.

Từ Ngôn sững sốt một hồi, sau đó ngồi dậy, xoay người xuống giường, thở dài một hơi.

“Muốn uống dùng nước ấm phaơ vẫn là nước đá?”

“Nước ấm.”

Được đến đáp án Từ Ngôn hướng tới phòng bếp đi đến, xách lên ấm trà tràn đầy đảo thượng một ly, cùng loại với hồng trà nhan sắc.

Lại dùng chiếc đũa quấy lúc sau, bung lên tới hướng tới phòng ngủ đi đến.

Phòng khách trung tồn tại chỉ có sô pha, bàn trà TV cùng một mặt cao hai mét, khoan ba mươi centimet gương.

Dứt bỏ còn lại không nói chuyện, chỉ cần kia mặt gương mỗi khi từ đường cho dân nói quá thời điểm luôn là cảm giác có thứ gì nhìn chính mình.

Trước kia có lẽ cảm thấy là hệ thần kinh vấn đề, nhưng đương tiếp xúc đến thế giới kia lúc sau về, Từ Ngôn mới chân chính hiểu biết đến, kia tựa hồ không phải thần kinh quá căng thẳng duyên cớ.

Đi vào phòng ngủ.

“Chúng ta trong phòng tồn tại cái gì không sạch sẽ đồ vật sao?” Đem trong tay cái chén đưa cho Trình Từ, Từ Ngôn giống như là trong lúc vô tình hỏi giống nhau.

“Không sạch sẽ đồ vật nếu tồn tại nói ta sẽ phát hiện.”

Trình Từ bung lên cái chén uống một ngụm.

“Ngươi căn nhà này ở vào vị trí là ánh mặt trời chiếu không đến địa phương, cho nên sẽ so còn lại địa phương âm khí trọng chút.”

“Âm khí? Nơi này lại không có nữ nhân, cũng không phải WC, lại nói ta một cái đại lão gia ở chỗ này nào có cái gì âm khí.”

“Cái gọi là âm khí cũng không phải nhất định phải cầu nữ tính sở bài tiết ra tới nước tiểu hoặc là kinh nguyệt, ở vào dương phản diện chính là âm, thái dương tượng trưng cho dương, cho nên ánh mặt trời chiếu không đến địa phương còn lại là âm, này cũng chính là có chút địa phương có về âm trầm trầm nguyên nhân.”

Trình Từ dùng sâu kín thanh âm kể ra sự thật này, sau đó nâng lên trong tay cái chén uống một ngụm.

Sững sốt một chút, Từ Ngôn nhú mày.

Âm khí nguyên nhân là bởi vì ánh mặt trời chiếu không đến, kia nói cách khác.....

“Giống chúng ta gia hoàn cảnh như vậy cũng không phải không có khả năng đưa tới không sạch sẽ đồ vật.”

“Là có cái này khả năng.”

Trình Từ đem cái chén phóng tới trên đùi đôi tay vòng lấy, sau đó ngẩng đầu nhìn đứng ở nàng trước mặt Từ Ngôn.

“Ta chính là cái tốt nhất ví dụ, lúc trước lưu lại cái này địa phương hoàn cảnh cũng là ta lựa chọn nguyên nhân chi nhất.”

“.....”

Là ở gián tiếp nói nhà ta âm sao?

Bầu môi, Từ Ngôn hơi hơi lắc đầu, nhìn thoáng qua Trình Từ.

“Ngươi uống xong liền ngủ đi, ta tưởng đi trước thượng WC.”

Đề ra đề quần, Từ Ngôn hướng tới cửa đi rồi vài bước, sau đó quay đầu lại nhìn thoáng qua Trình Từ.

“Ta thượng WC thời điểm, ngươi nếu là khẳng khẳng nhìn lên nói ta cũng sẽ không ngăn trở ngươi, có thể tới nhìn lên.”

“.....”

“Hảo đi, ta là nói giỡn.”

Xem Trình Từ giống như nghiêm túc bộ dáng, Từ Ngôn chỉ cảm thấy nếu trước mặt có điều phùng nói tuyệt đối sẽ chui vào đi.

Quả nhiên, vui đùa loại này đồ vật căn bản không thích hợp chính mình nói a!

Liên tính ngồi ở trên bồn cầu, Từ Ngôn như cũ là kia phó bộ dáng, quả thực không có mặt tồn tại gặp người.

Qua thật lâu mới từ ấy náy trung tỉnh lại, ngồi ở trên bồn cầu, duỗi tay đem đặt ở bên cạnh giấy vệ sinh cầm lại đây.

Mới vừa xé xuống một đoạn.

“Ca!”

Từng tiếng vang, tùy theo mà đến đó là hắc ám

“Ngọa tào, đình điện!”

.....

ps: Cầu chút đề cử phiếu ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Ta nhưng chưa nói ta thực nhược

Đột nhiên mà tới đen nhánh làm đang chuẩn bị chùi dít Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, xé xuống một đoạn giấy vệ sinh dẫn đo ở trong tay.

Thực hắc, có lẽ là bởi vì này một mảnh đều đình điện duyên có, chính trực ban đêm 10 giờ tả hữu thời gian khiến cho ở WC nội Từ Ngôn căn bản nhìn không tới chung quanh cảnh tượng.

Chỉ có thể mơ hồ đại khái nhìn ra bốn phía vật thể hình dáng, bồn rửa tay, bồn tắm, còn có..... Một mặt gương.

Tuy rằng thấy không rõ gương, nhưng chỉ cần ngồi ở trên bồn cầu hơi chút vịn một chút đầu liền có thể xem tới được bồn rửa tay, đồng dạng cũng có thể nhìn đến bồn rửa tay thượng gương.

Một mảnh đen nhánh hoàn cảnh hạ, duy độc kia mặt gương tản ra một chút không dễ phát hiện quang mạng, có chút u lam quang.

Từ Ngôn tổng cảm giác được một tia dự cảm bất hảo, mặc dù có loại này dự cảm, nhưng lại không biết là bởi vì cái gì mà mang đến loại cảm giác này.

Cau mày, ngẩng đầu hướng tới cửa vị trí hô to.

“Trình Từ, Trình Từ nghe được đến sao? Nghe được đến hồi một tiếng!”

Tự nhiên, đáp lại Từ Ngôn chính là bình tĩnh, không có người đáp lại Từ Ngôn nói, giống như là toàn bộ WC bị cái gì ngăn cách giống nhau.

Loại này thủ đoạn Từ Ngôn giống như gặp qua.

Ở đã đi đầu thai Lý Hiểu Lệ trên người kiến thức quá loại này thủ đoạn, cùng loại với sáng tạo ra độc lập không gian năng lực.

Lúc ấy Lý Hiểu Lệ là độc lập sáng tạo ra một loại không gian, cùng loại với ảo cảnh linh tinh tồn tại, nhưng cái loại này tồn tại giống như là pha lê giống nhau, hơi chút được đến một ít lực lượng phá hư, nháy mắt liền sẽ hóa thành hư vô.

Yếu ớt bất kham, tuy rằng yếu ớt bất kham, nhưng đó là bởi vì ở Trình Từ phá hư hạ mới có thể có vẻ yếu ớt, trên thực tế người thường đến chết đều không thể bài trừ cái loại này đồ vật.

Vươn tay, sờ soạng phía sau bồn cầu cái nút, một trận xả nước thanh âm vang lên, theo sau bắt đầu chùi dít.

Thu phục sau, nhắc tới quần, giống như là thực nghiệm giống nhau, Từ Ngôn đi đến WC cửa, tay đặt ở then cửa thượng.

Ném thử nình vài cái, căn bản nình bất động, cùng lần trước ở nữ WC trải qua không có gì bất đồng, hiện giờ căn bản không có biện pháp đi ra ngoài.

Nhiu mày, đứng ở tại chỗ Từ Ngôn xoay người tuần tra bốn phía, WC không gian rất nhỏ, duy nhất tồn tại chỉ có bồn rửa tay, gương, bồn cầu, cùng bồn tắm

Dựa theo lần trước trải qua sự tình quy luật, kế tiếp hẳn là chính là cái kia tự đạo tự diễn gia hỏa lên sân khấu.

Bất quá..... Sẽ từ nơi nào xuất hiện? Bồn tắm, bồn cầu, vẫn là nói..... Gương?

Hai mắt đột nhiên tròn mắt, Từ Ngôn trong đầu đột nhiên hiện ra hôm nay cùng cái kia gọi là Lý đồ thần quái yêu thích giả đối thoại thời điểm, hẳn xác thật nói qua “Gương sự kiện” chuyện này.

“Mỗi khi rạng sáng 12 giờ thời điểm, đem đèn tắt, nhìn gương nói sẽ phát hiện trong gương chính mình trở nên không ở như là chính mình.”

Trở nên..... Không giống chính mình.

Hoi hoi xoay đầu, đem tầm mắt tập trung ở này gian WC duy nhất một mặt trên gương, chiều dài ước chừng một thước, độ rộng chỉ có nửa thước bộ dáng.

Liên tính chính gian WC một mảnh đen nhánh duyên cớ, nhưng vẫn là có thể xem tới được duy độc gương nơi đó tản ra một tia u quang.

Quả nhiên là gương sao? Trừ bỏ điều kiện chỉ nhất rạng sáng 12 giờ ở ngoài đã toàn bộ chạm đến, nói cách khác...

Về phía trước đi đến, Từ Ngôn nhìn hiện ra ở chính mình trước mặt gương, phiếm u quang, tầm mắt tập trung ở kính trên mặt.

Cùng bình thường gương tựa hồ không có gì bất đồng.

Nhưng một lát sau, gắt gao nhìn chăm chăm kính mặt Từ Ngôn đột nhiên phát hiện, trong gương người kia tựa hồ không phải chính mình.

Này cũng không phải ảo giác linh tinh tồn tại, mà là thật thật tại tại thấy được hiện ra ở trong gương người.

“Rốt cuộc phát hiện.”

Trong gương người kia nhẹ giọng nói một câu.

“Đã chờ đủ lâu rồi, tại đây trong gương chờ thời gian lâu lắm, bất quá, nếu có thể nhìn đến người thật sự rất vui mừng!”

Bộ dáng của hắn thoát nhìn tương đương vui vẻ, vui vẻ đến kia khuôn mặt bởi vì nhìn đến Từ Ngôn lúc sau đã vui sướng vắn vẹo lên.

Làm nguyên bản có vẻ thanh tú kia khuôn mặt đã chính trương vắn vẹo lên.

Từ Ngôn ngốc đứng ở tại chỗ, nhìn trước mắt cái này xa lạ nam nhân.

Tuổi ước chừng mười tám tuổi tả hữu, mang một bộ mặt kính, diện mạo thượng xem ra tựa hồ lược hiện thanh tú, nhưng bởi vì vui sướng quá khoa trương mà thay đổi hình mặt cho hắn rơi chậm lại điểm.

“Chờ ta thật lâu? Người nói những lời này là muốn biểu đạt cái gì sao?”

Trước mắt cái này mang mặt kính quý cũng không có đạt tới lần trước nhìn thấy Lý Hiểu Lệ cái loại này lệnh người cảm giác được trình độ khủng bố.

Hắn mang cho Từ Ngôn nguy hiểm trình độ liên tưởng là “Hoi chút cảm giác có chút phiền phức” nhưng hoàn toàn không có đối mặt lần trước Lý Hiểu Lệ khi cái loại này gấp gáp cảm.

Nếu ngành muốn nói chút gì đó lời nói, chỉ có thể nói quá yếu, thực lực đại khái phỏng chừng vì ba cấp oán quý lúc đầu.

“Nghe nói qua “Gương sự kiện” câu chuyện này sao?”

Hắn cũng không có giống lần trước như vậy Lý Hiểu Lệ đối phó Từ Ngôn thời điểm dùng cái loại này chế tạo ra tới cảnh tượng tới tiến hành công kích nhân loại trong lòng phòng tuyến.

Hắn tựa hồ không có bất luận cái gì chuẩn bị, cùng với nói là quý, dùng người thường cùng người thường chi gian giao lưu phương thức càng thêm hình tượng.

““Gương sự kiện” là chỉ gần nhất đột nhiên ở trường học lưu hành lên một loại khủng bố tiểu chuyện xưa sao?”

“Không sai biệt lắm chính là ý tứ này, tuy rằng kích phát điều kiện này là yêu cầu rạng sáng 12 giờ, tắt đèn, này hai điều kiện, nhưng bởi vì hôm nay ước chừng vừa lúc là đình điện duyên cớ đi, cho nên người đã kích phát cái này quý chuyện xưa.”

Hắn vươn tay đẩy đẩy trên mũi mắt kính, đã khôi phục ngay từ đầu cái loại này biểu tình hắn nhìn Từ Ngôn.

Hắn kia phó tự tin tràn đầy bộ dáng thoát nhìn tương đương buồn cười, ít nhất ở Từ Ngôn trong mắt là cái dạng này.

“Cho nên kích phát điều kiện này người đều sẽ bị kéo vào gương nội phải không? Thật đúng là cũ kỹ giả thiết.”

Từ Ngôn khẽ mỉm cười, giờ này khắc này hiện ra loại này cảnh tượng không phải Lý Hiểu Lệ cái loại này thủ đoạn giết người.

Thay lời khác mà nói, nếu Lý Hiểu Lệ giết người thủ đoạn là đánh sập nhân loại tâm lý phòng tuyến lúc sau ở giết chết nói, kia trước mắt này chỉ oán quỷ chính là đơn thuần đem người kéo vào gương nội.

Tuy rằng không biết hắn làm như vậy có chỗ lợi gì, nhưng chỉ cần không bị kéo vào gương nội liền không thành vấn đề, bởi vì chỉ là kéo vào gương mà thôi, cho nên cũng không cần cố ý chế tạo ra khủng bố cảnh tượng.

Đây mới là chân chính thần quái.

“Kia, nói như vậy nói cái kia cái gọi là “Gương sự kiện” cũng là bị nào đó dụng tâm kín đáo người tản đi ra ngoài? Còn nói nói. .... Chỉ là bấy bọ vừa lúc ứng đối cái này quỷ chuyện xưa?”

“Không cần thiết biết đến quá nhiều.”

Trong gương oán quỷ vươn tay, bàn tay ở tiếp xúc gương trong nháy mắt, chung quanh kính mặt sinh ra như nước mặt sóng gợn giống nhau.

“Sắp chết đi người, biết nhiều như vậy đã đủ rồi, ta con mèo.”

Hắn khoe miệng lộ ra một tia cười gian, trong mắt toát ra tới một tia điên cuồng thoát nhìn giống như là cái bỏ mạng đồ đệ giống nhau.

Khoe miệng gọi lên.

“Bang” một tiếng vang nhỏ, Từ Ngôn vươn tay chế trụ oán quỷ vươn cái tay kia, híp mắt nhìn về phía gương.

Gương nội hắn đã đầy mặt khiếp sợ.

“Tuy rằng không biết người làm như vậy mục đích là cái gì, ta cũng không biết người là như thế nào lừa gạt bên ngoài kia chỉ hung quỷ, nhưng là. .... Người giống như không làm rõ ràng trạng huống liên đới không nên xuống tay người xuống tay đi!”

Khẩu khẩu đối phương thủ đoạn, Từ Ngôn một khác chỉ cũng đặt ở mặt trên, bắt đầu hướng tới bên ngoài lôi kéo.

“Vừa mới thắng cấp ba cấp oán quỷ mà thôi, còn không có thuần thực đạt được lực lượng, bởi vậy chỉ có thể lấy sinh thời bộ dáng lợi dụng đem người kéo vào trong gương chiêu số tới đạt được người muốn đồ vật, nhưng người giống như đã quên một chút.”

Hai mắt nhìn chăm chăm trong gương đã bị hoảng sợ loại vẻ mặt này chiếm cứ cả khuôn mặt oán quỷ, Từ Ngôn trong mắt tràn ngập diễn ngược.

“Ta, có thể chạm vào được đến quỷ nga ~”

.....

ps: Đây chương không khủng bố, vai chính năng lực chính là BUG đánh thắng được ba cấp đỉnh oán quỷ, kia cái này oán quỷ lúc đầu cũng liền không đủ vì theo.

Ân, cầu chút đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Tin tức

Dùng ra toàn thân đương nhiên sức lực, đem còn ở dư vị Từ Ngôn vừa rồi câu nói kia ý tứ oán quỷ từ trong gương túm ra tới, trực tiếp lướt qua bồn rửa

tay ném tới đối diện trên vách tường, phịch một tiếng trầm đục lúc sau, rơi xuống xuống dưới.

“Sao có thể! Người thường sao lại có thể chạm vào được đến quý!” Hấn thanh âm đã không giống ngay từ đầu đương nhiên bình tĩnh, tương phản tràn ngập hoảng loạn ý nhị.

“Ta nhưng chưa nói ta không gặp được người nga ~ từ vừa mới bắt đầu người liền vẫn luôn khẩu xuất cuồng ngôn nói gì đó con mồi gì đó, hiện tại nhìn xem. .... Ai là con mồi?”

Từ Ngôn trong giọng nói tràn ngập diễn ngược, giống như là đang xem vai hề giống nhau, hấn trên cao nhìn xuống nhìn bò dậy oán quý.

Hai người chỉ gian khoảng cách chỉ có nửa thước khoảng cách, bởi vì WC không gian quá tiêu nhân duyên có, có thể có như vậy hoạt động phạm vi đã là cực hạn.

Vừa mới từ trong gương bị lôi ra tới oán quý, làm bộ lơ đãng gian nhìn thoáng qua bị đóng lại môn.

Hấn ở suy xét hay không chạy trốn, xác thật, hấn sợ dĩ có thể không kiên nhẫn gì hành hạ đến chết người thường dựa vào chính là người thường không gặp được quý này một giả thiết.

Nhưng mà, Từ Ngôn xuất hiện đem hấn nguyên bản thiết kế toàn bộ toàn bộ quấy rầy, có thể chạm vào được đến quý người, hấn vẫn là đương quý tới nay lần đầu tiên nhìn thấy.

“Muốn chạy trốn sao? Có thể nói liền thử xem, còn có một con tứ cấp hung quý ở bên ngoài, người hoàn toàn có thể đưa một chút hay không có thể tồn tại đi ra ngoài.”

Từ Ngôn hoàn toàn là dọa hấn, hấn tuy rằng tự cho là mờ ám làm thực hoàn mỹ, nhưng trên thực tế lạn về đến nhà.

Tuy rằng thực lực là cái gọi là ba cấp oán quý, nhưng trên thực tế cảm giác còn không bằng lúc trước đụng tới nhị cấp quý Trịnh hoàng lợi hại chút.

Cảm giác giống như là chỉ uống có lực lượng bình thường nhị cấp quý, từ hấn trên người tuy rằng có thể cảm thụ được đến ba cấp oán quý mang đến hơi thở, nhưng không có một tia tính nguy hiểm, cùng lần trước đồng dạng là ba cấp oán quý Lý Hiểu Lệ thiếu chút nữa quá nhiều.

Cảm thấy có chút tò mò.

Từ Ngôn đi đến hấn trước mặt, bởi vì nhìn đến Từ Ngôn hướng tới chính mình đi tới mà sợ tới mức vội vàng lui ra phía sau oán quý phản lưng để ở mặt tường thượng.

Về mặt khăn trang thần sắc.

“Người. .... Người muốn làm gì?”

“Tò mò muốn chết, rõ ràng uống có ba cấp oán quý lực lượng, nhưng lại chỉ là nhị cấp quý thân thể, hơn nữa căn bản không có biện pháp vận dụng cái loại này lực lượng. .... Người thật là ba cấp quý sao?”

“Hỏi cái này để làm gì?”

“Không làm cái gì. .... Chỉ là có chút tò mò mà thôi.”

Khẽ cười nói, Từ Ngôn nhanh chóng vươn tay một phen bóp lấy oán quý cổ, gắt gao nắm lấy.

“Người kia thân lực lượng từ đâu ra?”

“Không. .... Không biết.”

Giữa giữa, đôi tay bái Từ Ngôn tay, hai mắt bắt đầu hướng về phía trước phiên, rõ ràng là chỉ ba cấp oán quý, nhưng lại sẽ bị nhân loại như vậy khinh ngược.

Quả thực có thể xưng là quý giới si nhục.

“Thật sự không biết vẫn là giả không biết?”

Lại một lần tăng lớn một phần lực lượng, không biết là trước mắt này chỉ oán quý quá yếu duyên có, vẫn là bản thân nguyên nhân, Từ Ngôn luôn là cảm giác lực lượng của chính mình so dĩ vắng lớn rất nhiều.

Tuy rằng không biết là bởi vì cái gì, nhưng đối mặt giờ này khắc này đã phát sinh sự tình là cực hảo.

Hấn kia khuôn mặt đã bắt đầu bày biện ra màu đỏ tím sắc, có chút ôn hòa đồ vật hướng tới cánh tay vị trí tụ tập, nguyên bản chuẩn bị tiếp theo dò hỏi Từ Ngôn cũng sợ ở nơi nào.

Cùng lần trước..... Giống nhau cảm giác.

Thượng một lần cụ thể thời gian là ở nữ WC đối mặt Lý Hiểu Lệ thời điểm, ở lúc ấy sống còn thời khắc, Từ Ngôn lại bằng vào tay phải đánh trúng Lý Hiểu Lệ hơn nữa còn có một cổ ẩm áp cảm giác từ cánh tay truyền đến.

“Lực lượng, lực lượng không thấy, người đối ta làm cái gì?”

Lúc ấy Lý Hiểu Lệ theo như lời nói tựa hồ ở chính mình bên tai hồi tưởng, lúc ấy nàng xác thật nói qua những lời này.

Lực lượng..... Bị chính mình hấp thu sao?

“Bang.”

Buông ra tay, oán quỷ té ngã ở trên mặt đất từng ngum từng ngum hấp thu không khí, tuy rằng đã trở thành quỷ nhưng sinh thời thói quen hẳn nhiên không có quên, bản năng sử dụng hạ khiến cho hẳn tiến hành như vậy hành động.

“Ca!”

Một tiếng giòn vang, thanh âm là từ WC then cửa nơi nào truyền đến, này thanh giòn vang hấp dẫn Từ Ngôn lực chú ý, cùng với ngòi dưới đất kia chỉ oán quỷ lực chú ý.

“Không thấy, lực lượng không thấy!”

Oán quỷ đột nhiên một tiếng thét kinh hãi, làm nhìn cửa Từ Ngôn chấn động, sau đó nhìn về phía ngòi ở trên mặt đất gio đôi tay về mặt kính ngục oán quỷ.

“Người đối ta làm cái gì? Vì cái gì lực lượng biến mất, ta thật vất vả đạt được lực lượng biến mất?”

Loạng choạng thân thể, hẳn ấn mặt đất đứng lên, Từ Ngôn có thể minh xác cảm thụ đến hẳn trên người cái loại này oán quỷ hơi thở đã biến mất, phản chi lại là bình thường nhị cấp quỷ hơi thở.

Nhị cấp quỷ cũng không so nhân loại mạnh hơn nhiều ít, sở dĩ nhân loại bình thường không có cách nào chiến thắng quỷ là bởi vì liên tính là thấp nhất cấp một bậc hồn phách nhân loại bình thường cũng không có cách nào chạm vào được đến.

Chiến thắng duy nhất tiền đề là người có thể chạm vào được đến đối thủ dưới tình huống, liên tính yếu nhất quỷ, người không gặp được cũng giống nhau không chiêu.

Trước mắt này chỉ đã từ ba cấp oán quỷ hàng tới rồi nhị cấp quỷ thực lực nam quỷ chỉ là so với người bình thường cường một chút, mà ngay từ đầu sở dĩ có thể từ trong gương bò ra tới đại khái cũng là vì hẳn tới ba cấp sau đạt được năng lực.

Quỷ là có thể thăng cấp, giống như là game online giống nhau, ở biết được chính mình tử vong sau quỷ có đại bộ phận sẽ tự chủ đi đầu thai, mà có cực tiểu bộ phận không muốn đi đầu thai tắc lưu tại nhân thể gian.

Thăng cấp, chính là nhất thường thấy tồn tại, nếu một con nhị cấp quỷ không ngừng dãi ở một ít âm khí tương đương trọng địa phương, hoặc là không ngừng săn giết nhân loại hấp thu người sau khi chết hồn phách, nói như vậy cũng không phải không có khả năng thăng cấp vì ba cấp oán quỷ.

Nhưng là cái loại này tỷ lệ là tương đương tiểu nhân, hết thấy sự vật đều phải chạm vào vận khí, muốn trở thành ba cấp oán quỷ cũng phải nhìn trong cơ thể che dấu oán hận.

Trước khi chết oán hận không cao, tắc thuộc về bình thường quỷ, mà trước khi chết oán hận cực cao còn lại là không bình thường quỷ.

Đơn giản sáng tỏ, một con quỷ hay không cường đại là xem trước khi chết trải qua sự tình, giống vậy một người sinh thời nợ ngập đầu, vô pháp hoàn lại nợ nần lúc sau bị buộc chết như vậy hẳn liền có biến cường tư cách, phản chi, như thế.

Từ Ngôn nắm chặt tay phải, hẳn vừa mới xác thật cảm giác một cổ ôn lưu xuyên qua, theo sau trước mặt này chỉ quỷ liền bắt đầu lớn tiếng kêu gào.

Nhìn trước mặt ngạch này chỉ quỷ, Từ Ngôn khoe miệng gọi lên một cái tươi cười.

“Có ý tứ, tuy rằng không biết phát sinh cái gì nhưng là lực lượng của người đã biến mất đi, ba cấp oán quỷ đều không phải đối thủ của ta, khôi phục nhị cấp quỷ thực lực người còn có cái gì phản kháng?”

Nói về phía trước đạp một bước, một tay nắm lên đối phương cổ áo, Từ Ngôn đem mặt đuổi đến nàng trước mặt.

“Kia..... Như vậy liền có thể tiếp tục trước đề tài đi? Lực lượng của người là như thế nào tới?”

“Ta..... Ta không biết!”

“Không biết?”

Từ Ngôn trắc trở mảy, được đến đáp án tựa hồ cùng hần suy nghĩ có chút xuất nhập, nhìn thoáng qua cửa, theo sau tầm mắt lại một lần tập trung ở hần trên người.

Thần sắc sợ hãi, mắt đi dựa vào lực lượng sau mà chập vật biểu tình thoát nhìn căn bản không có khả năng nói dối.

“Vậy ngươi là như thế nào tới ba cấp oán quỷ?”

Này chỉ nhị cấp quỷ nhất gan, cuồng vọng, một khi gặp được so với hần còn mạnh hơn kính đối thủ liền co đầu rút cổ ở góc ôm đầu run run phát run, như vậy hần căn bản không có trở thành ba cấp oán quỷ tư cách.

Nói vậy..... Hần là như thế nào tới oán quỷ?

“Ta cũng không biết.....”

Hần ôm đầu, đem đầu tận khả năng đi xuống thấp.

“Chỉ là gặp được một người ăn mặc hắc y phục nữ nhân mà thôi, là nàng nói cho ta giết ngươi liền có thể đạt được càng cường đại hơn lực lượng, trừ lần đó ra ta cái gì cũng không biết!”

Hắc y phục nữ nhân?!

Nghe xong hần nói, Từ Ngôn động tác tạm dừng ở nơi nào, theo sau cắn chặt răng, một cổ nghẹn khuất cảm giác đột nhiên sinh ra.

.....

ps: Buổi sáng đi học thời điểm chuẩn bị đổi mới, ai biết..... Nima, quên thương truyền, ta còn tưởng rằng cho ta hài hòa đâu! Hù chết.

Cầu chút đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Người khai treo đi

5 năm trước, Lan Lan chết cùng cái kia ăn mặc hắc y phục nữ nhân thoát không ra quan hệ, ba năm trước đây Lý Hiểu Lệ chết cùng nữ nhân kia có chặt chẽ liên hệ, khoảng thời gian trước Trịnh hoàng trước khi chết cũng nói qua nữ nhân kia.....

Hiện giờ, cái này từ trong gương bỏ ra tới, không thể hiểu được đạt được ba cấp oán quỷ lực lượng gia hỏa cũng hoà giải nữ nhân kia có quan hệ, ăn mặc hắc y phục.

Từ Ngôn phảng phất chỉ cần nhắm mắt lại là có thể hồi tưởng khôi kiến cho đến lúc này bộ dáng, nhìn Lan Lan chết ở chính mình trước mặt, nữ nhân kia trên mặt sở xuất hiện biểu tình căn bản vô pháp quên.

Cười nhạo, vui sướng, cùng với..... Oán hận!

Từ Ngôn không biết vì cái gì nữ nhân kia muốn vẫn luôn quán lấy chính mình, hại chết một cái tiếp theo một cái người.

Nhưng mà lúc này lại phải ra như vậy một cái gia hỏa thả ra “Giết Từ Ngôn liền có thể đạt được càng cường đại hơn lực lượng” loại này lời nói.

Nắm tay bị nắm chặt tạp nhảy vang, một cổ tức giận từ trên ngực thẳng, Từ Ngôn cảm giác chính mình giống như là chỉ vai hề, bị người ở mí mắt phía dưới đùa bỡn lại không có chút nào biện pháp phản kháng.

Chán ghét loại này bất lực bị người dẫn dắt cảm giác.

“Mẹ nó!”

Một tiếng gào rống, Từ Ngôn gắt gao nắm chặt nắm tay hướng tới mặt tường ném tới, nắm tay cùng phía trước va chạm phát ra ra tiếng vang tại đây nhỏ

hẹp WC nội có vẻ phá lệ rõ ràng.

Mà con quý kia nhìn đến Từ Ngôn này phúc bộ đáng quả thực có thể dùng sợ tới mức chân mềm tới hình dung.

Nhiều may, Từ Ngôn thu hồi nắm tay thử co duỗi một chút, sau đó hắn phát hiện tay phải bởi vì dùng quá lớn sức lực duyên cớ giống như không tri giác.

Thật hần nung đau!

Phiết liếc mắt một cái đã đầy mặt sợ hãi quý, Từ Ngôn mặc không hé răng dùng tay trái nắm lên hắn cổ áo, đem hắn từ WC nội kéo ra tới.

Có lẽ là trùng hợp, vừa mới đem hắn túm ra WC, đã đình điện sau một hồi rốt cuộc điện báo, bởi vì đình điện trước sở hữu đèn đều mở ra, cho nên trong tích tắc đó sáng lên.

Làm vừa mới thích ứng hắc ám Từ Ngôn hai mắt đột nhiên đau đớn, đôi hơi chút hảo chút lúc sau mở hai mắt.

Trình Từ, đứng ở hắn chính phía trước.

Tuy rằng đã thói quen Trình Từ loại này luôn là xuất quỷ nhập thần phương thức, nhưng vẫn là hoảng sợ, phiết liếc mắt một cái nàng mặt vô biểu tình mặt, hơi hơi thờ dài.

“Không phải nói tốt có cái gì không sạch sẽ đồ vật tiến vào ngươi có thể phát hiện sao? Ta ở bên trong kêu lớn tiếng như vậy ngươi cũng không tới xem một chút.”

“Bởi vì ngươi căn bản không có khả năng bị thương.”

“Cái gì?”

Nguyên bản tính toán nương cơ hội này hảo hảo răn dạy Trình Từ một phen Từ Ngôn lại bởi vì nàng cái này trả lời nghi hoặc.

Vươn tay, trắng bệch ngón tay chỉ vào bị Từ Ngôn kéo ra tới quý.

“Mới ra tới thời điểm liền cảm giác được, hơn nữa chỉ là chỉ không có gì lực sát thương ba cấp oán quý còn không thể thuần thực nắm giữ lực lượng của chính mình, vật như vậy chính ngươi là có thể giải quyết, cho nên không nghĩ đi xem nào nhiệt, hơn nữa……”

Về mặt mặt vô biểu tình, Trình Từ chậm rãi nhắc tới tay, sau đó dùng ngón trỏ cùng ngón cái hơi dùng một ít lực lượng kẹp lấy cái mũi.

“WC thực xú.”

“……”

Từ Ngôn mặt tái rồi.

“Uy uy, ngươi là ở quả cong cười nhạo ta sao? Nếu WC xú nói vậy ngươi lần trước vì mao còn muốn đi nữ WC, khó đến nữ nhân bài tiết vật liền so nam nhân hương sao?!”

Một tay đem tay trái túm quý ném xuống đất, Từ Ngôn triển khai đôi tay một bộ “Muốn cùng ngươi hảo hảo lý luận một phen” biểu tình.

“……”

Trình Từ yên lặng mà nhìn Từ Ngôn, sau đó ở Từ Ngôn tầm mắt hạ xoay người, để lại cho hắn một đạo bóng dáng.

Nhìn đến này, Từ Ngôn thở dài một hơi, thu hồi kia ném người chết tư thế, nhìn về phía phía trước Trình Từ.

“Nói. .... Gia hỏa này như thế nào làm?”

Nói, duỗi tay trao một cái đã bắt được còn muốn chạy trốn nhị cấp quý.

“Tuy rằng nhục đáng thương, hơn nữa thực lực cũng hàng tới rồi nhị cấp, nhưng muỗi thịt cũng là thịt, nếu ngươi không kiến nghị nói liền hấp thu một chút bổ sung một chút năng lượng đi.”

Từ Ngôn nói sử Trình Từ chuyển qua thân mình.

Mặt vô biểu tình Trình Từ ngốc đứng ở tại chỗ nhìn đã kinh hoàng thất thố nhị cấp tiểu quý, sau đó hai mắt đột nhiên tròn mắt.

Từ chân bộ phận bắt đầu, hoa vì quang hạt nhị cấp quý cứ như vậy biến mất ở Từ Ngôn trước mặt, sau đó nguyên bản hắn ở địa phương chỉ để lại một cái gạo giống nhau đồ vật.

Cùng lần trước Lý Hiểu Lệ giao cho chính mình giống nhau, tuy rằng nơi đó mặt đồ vật âm đậm phẳng phát nhìn không thấy.

Trợn mắt há hốc mồm Từ Ngôn lớn lên miệng nhìn trước mắt phát sinh sự tình, sau đó cổ cứng đờ đem tầm mắt làm lại chuyển dời đến Trình Từ trên người.

“Ngươi nha khai treo đi!”

“Ta là tứ cấp hung quý, liên tính thực lực ở như thế nào lùi lại cũng không có khả năng giải quyết một con nhị cấp quý còn tự mình động thủ.”

Hướng tới Từ Ngôn đi đến, Trình Từ đứng ở kia viên “Oán loại” trước mặt, bắt lên, sau đó nắm chặt ở lòng bàn tay trung, một lát sau, buông lỏng tay ra, đã biến thành trong suốt “Oán loại” rơi xuống ở trên mặt đất.

Trình Từ xoay đầu, hai mắt tầm mắt tỏa định ở Từ Ngôn trên người, sau đó dùng sâu kín thanh âm nói.

“Ngươi lại hấp thu.”

“Không chế không được, này lại không phải ta tưởng. .... Chỉ là làm hạ thực nghiệm mà thôi.”

Xoay đầu không cùng Trình Từ đối diện, đem còn có chút run nhè nhẹ tay phải bối ở sau người, đã hồi hận lấy nắm tay đối tượng xì hơi.

“Còn có a. .... Âm Dương Nhân tác dụng chỉ là đơn thuần có thể nhìn đến quý sao? Ta như thế nào cảm giác không chỉ như vậy?”

“Âm Dương Nhân công năng xác thật không ngừng này đó.”

“Không ngừng này đó? Ngươi lời này là có ý tứ gì?”

“Đơn giản tới nói, Âm Dương Nhân sở dĩ sẽ bị xưng là Âm Dương Nhân là bởi vì nó tới hạn cùng “Dương” cùng “Âm” chi gian, nói cách khác, ngươi có thể xem tới được tồn tại người cùng chết đi người hai giới, nhưng mà nó một khác công năng chính là có thể trước tiên dự phán đến đối phương công kích quỹ đạo.”

“Công kích quỹ đạo?”

Từ Ngôn đái đứng ở tại chỗ, hần lăm bậm tự nói.

“Ý của ngươi là nói. .... Ta ở lần trước cùng Lý Hiểu Lệ thời điểm chiến đấu sở dĩ có thể gặp được năng là bởi vì Âm Dương Nhân “Dự phán”?”

“Có thể nói như vậy, Âm Dương Nhân liên phóng phát “Biết trước tương lai” giống nhau, nhưng chỉ có thể dùng ở đối phương công kích thượng.”

“Kia. .... Ta tay phải?”

“Lai lịch không rõ, trên thực tế ngươi toàn bộ thân mình đều ở vào như vậy trạng thái, có thể thân thể chạm vào quý, nhưng có thể khẳng định không phải Âm Dương Nhân công hiệu.”

Trình Từ một phen lời nói sử Từ Ngôn đại não trống rỗng, sau đó nâng lên tay phải gắt gao nhìn chăm chăm.

Nguyên lai. .... Tay phải không chỉ là dùng để lột.

“Còn nhớ rõ lần đầu tiên gặp mặt khi sao? Bởi vì ngươi lúc ấy đẩy ta một phen duyên cớ, ta cảm giác lực lượng bị mất một bộ phận.”

Ngẩng đầu nhìn Trình Từ, Từ Ngôn nhú mày.

“Ngươi là nói lực lượng của ngươi đều bị ta hấp thu?”

“Không được đầy đủ là, ta từ nơi đó ra tới thời điểm đã mất đi một bộ phận lực lượng, sau đó ngươi lại hút đi một bộ phận, bằng không lần trước đối mặt kia chỉ đỉnh oán quý thời điểm cũng sẽ không như vậy cố hết sức.”

Liên tính là như vậy cực cụ oán trách nói, từ Trình Từ nói ra vẫn là như vậy không có bất luận cái gì pháp phòng.

Xấu hổ hướng tới Trình Từ cười cười, Từ Ngôn cảm tay phải, kia chỉ vừa mới đã mất đi tri giác tay đại khái bắt đầu khôi phục.

Cảm giác bình thường tay không có gì khác nhau.

Chính là. .... Vì cái gì chỉ cần chính mình sẽ có được Âm Dương Nhân, vì cái gì chính mình sẽ như vậy kỳ quái?

Còn có, cái kia ăn mặc hắc y phục nữ nhân vì cái gì muốn giết ta?

Nghi vấn một cái tiếp theo một cái, Từ Ngôn cảm giác mấy vấn đề này hoàn toàn không có manh mối, lộn xộn một đoàn ở trong đầu.

Thăng đến, gia môn chuông cửa bị ầm vang.

“Leng keng ~”

.....

ps: Vừa mới rời giường, nói..... Cái kia cái gọi là ưu tốc chuyển phát nhanh thật đúng là chậm muốn mệnh a! Hợp đồng gửi đi ra ngoài bốn ngày còn chưa tới! Ta muốn điên mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Gả không ra

Đã là buổi tối 10 giờ nhiều thời giờ, thời gian này đoạn người đều đã đi ngủ đi.

Hơn nữa chính mình tại đây đồng lâu nội nhận thức người chỉ có trên lầu kia đối mẹ con, hơn nữa bởi vì là nữ nhân cho nên vì bảo dưỡng làn da các nàng hai cái luôn luôn ngủ thật sự sớm, cơ bản không xuyên môn.

Bài trừ này hai cái lúc sau Từ Ngôn đột nhiên phát hiện, giờ này khắc này đứng ở nhà mình ngoài cửa người chính mình tuyệt đối không quen biết.

Kia..... Sẽ là ai?

“Là các người ban buổi sáng chuyển trường người kia.”

“Chuyển trường cái kia? Người là nói Triệu Từ?”

Từ Ngôn sững sốt một chút, sau đó xoay đầu nhìn nói chuyện Trình Từ.

“Người là thấy thế nào đến?”

“Trên người nàng hơi thở ta nhớ kỹ, bởi vì có chán ghét hơi thở cho nên nhớ rất rõ ràng.”

“Chán ghét hơi thở?”

Từ Ngôn nói thăm một câu, đem tầm mắt tập trung ở môn vị trí, hẳn không biết vì cái gì tại như vậy vẫn thời điểm sẽ tìm đến chính mình.

Còn có..... Hẳn như thế nào biết nhà ta vị trí?

“Leng keng ~”

Lại một lần vang lên chuông cửa thanh nhắc nhở Từ Ngôn, phản ứng lại đây hẳn bước nhanh hướng tới cửa đi đến.

Đuối tay kéo ra môn, quả nhiên, đứng ở ngoài cửa chính là sáng nay chuyển trường ngự nương đồng học, Triệu Từ.

“Buổi tối hảo a! Từ Ngôn đồng học.”

“Điểm này đều không tốt, có chuyện gì sao?”

Hắn trên mặt còn mang theo giả dối tươi cười, tuy rằng thoạt nhìn tương đương đẹp mắt, nhưng không biết vì sao Từ Ngôn không thích cái loại này tươi cười.

Tuy rằng không biết hắn vì sao sẽ ở thời gian này đi vào cái này địa điểm, nhưng ít nhất dò hỏi vẫn là cần thiết.

“Từ Ngôn không mời ta đi vào ngồi ngồi sao? Tuy rằng là hôm nay vừa mới chuyển học, nhưng về sau nhật từ chính là sẽ dài ở một cái trường học, giao lưu cảm tình cũng là cần thiết.”

“Thật đúng là cái hảo lấy cớ.”

Nghiêng đi thân mình, Từ Ngôn tùy ý phiết hẳn liếc mắt một cái.

“Vào đi.”

“Cảm tạ, Từ Ngôn đồng học.”

Hơi hơi mỉm cười, Triệu Tử lướt qua Từ Ngôn hướng tới phòng trong đi qua, sau đó hai mắt nhìn chung quanh phòng khách.

“Bởi vì một người trụ nguyên nhân, đồ vật tương đối loạn.”

“Nhìn ra được tới đâu, Từ Ngôn đồng học gia xác thật rồi loạn rất nhiều, hơn nữa.....”

Nói, Triệu Tử ngửi ngửi cái mũi.

“Lại còn có có cổ kỳ quái khí vị.”

“Nga, xin lỗi WC môn quên đóng lại.”

“.....”

Phịch một tiếng lúc sau, vừa mới quên đóng lại WC môn bị Từ Ngôn tùy tay mang lên, sau đó nhìn về phía Triệu Tử.

“Tôi tìm ta làm gì?”

“Nói ngắn gọn đi, Từ Ngôn đồng học.”

Ở Từ Ngôn thị giác trung, Triệu Tử từ Trình Tử bên người gấp thoáng qua cũng không có một tia dừng lại, hẳn nhìn không thấy Trình Tử.

“Ngươi hẳn là bị quỷ cuốn lấy, đúng không?”

“Lời này là có ý tứ gì?”

Nhiu mày, Từ Ngôn không có chút nào che dấu đem trong ánh mắt dò hỏi ý vị để lộ ra tới, nhìn đến Triệu Tử trên người.

“Ngươi vì cái gì có thể khẳng định ta sẽ bị cái loại này đồ vật cuốn lấy?”

“Bởi vì ta là đạo nhân!”

“Đạo nhân?”

Từ Ngôn trái tim đột nhiên một đốn, sau đó trong giọng nói tràn ngập nghi hoặc ý nhị.

“Ngươi nói ngươi là đạo nhân? Có cái gì có thể chứng minh?”

“Chứng minh?”

Triệu Tử khước miệng gọi lên một cái tươi cười, sau đó tùy tay vừa nhấc, đặt ở trên bàn trà chén trà tức khắc rách nát, mảnh nhỏ rơi rụng một bàn trà.

“.....” Từ Ngôn trợn mắt há hốc mồm.

“Thế nào? Đây đại khái chính là đạo nhân lực lượng, đem linh lực cực cao người trải qua huấn luyện lúc sau có khả năng phát ra chiêu thức, dùng cho bắt quỷ linh tinh chức nghiệp, này đó chính là đạo nhân.”

“Thoạt nhìn thật là lợi hại bộ dáng.”

Từ Ngôn nhìn Triệu Tử sau đó hơi hơi mỉm cười.

“Nếu ta bị quỷ cuốn lấy, ngươi liền cứu cứu ta đi, ta còn không muốn chết..... Là đang đợi những lời này sao?” Vươn ngón út đảo đảo lỗ mũi, Từ Ngôn vẻ mặt không kiên nhẫn cảm xúc nhìn Triệu Tử.

“Xin lỗi, đối với ngươi lớn như vậy lão vẫn chạy cái này địa phương ta tưởng nói, ngươi thật đúng là nhàn trứng đau a..... Không đi ngủ chạy tới chính là vì cùng ta nói này đó?”

“Từ Ngôn đồng học! Ta làm như vậy đều là vì ngươi an nguy a!”

“Không cần vội vã nói cái gì đó, tuy rằng ngươi như vậy vẫn là vì ta an nguy, nhưng là a..... Chuyện của ta quan trọng đánh rắm?”

Về phía trước mại vài bước, Từ Ngôn tới Triệu Tử trước mặt, bởi vì hai người dựa vào thân cận quá cho nên Triệu Tử triều lui về phía sau vài bước, trên

mặt mang theo một tia đỏ bừng.

Từ Ngôn không có quá để ý, hướng tới hấn cười cười.

“Người đột nhiên chuyển tới cái này địa phương là vì cái gì? Chẳng lẽ chỉ là đơn thuần lại đây bảo hộ ta?”

“Không, không phải, là bởi vì khoảng thời gian trước phát hiện thành phố này đương nhiên oán khí tận trời, cho nên ta lại đây nhìn xem.”

“Ta?” Nói cách khác..... Người là chính mình trộm lại đây?”

“.....”

Triệu Tử đầu xuống phía dưới thấp thấp, ánh mắt mơ hồ không chừng, kia phó bộ dáng phảng phất chính là lại nói “Ta chính là trộm chạy ra”

“Kia thật đúng là thú vị a..... Người tuổi tác cũng không như thế nào đại đi, nói cách khác người ở đạo nhân cái kia tập thể trung cũng chỉ là thuộc về pháo hôi một loại tồn tại, kia như vậy người có thể tới bảo hộ ta?”

Từ Ngôn hướng tới trước mặt Triệu Tử không ngừng tới gần, mà Triệu Tử cùng hấn tương phản, không ngừng hướng tới phía sau thối lui.

Thẳng đến, đặt mông ngồi ở trên sô pha.

Từ Ngôn đôi tay căng ra, ấn ở hấn đầu hai sườn, mặt hướng tới hấn trước mặt tới gần, thẳng đến..... Cơ hồ mau dán ở cùng nhau.

Hơi hơi nghiêng đầu, về mặt đỏ bừng Triệu Tử ôm ngực không đi xem Từ Ngôn.

“Rõ ràng là cái nam nhân lại trường một trương nữ nhân mặt, sẽ không phía dưới kia ngoạn ý đã thoái hóa đi!”

Đột nhiên muốn trò đùa dai, Từ Ngôn nói xong câu đó nhanh chóng vươn tay hướng tới Triệu Tử hạ thể tìm kiếm, dùng ra nhất chiêu khi chồm đảo.

Loại này chiêu số thực thường thấy, các nam sinh chỉ gian ngẫu nhiên sẽ có một ít tỷ như “Bạo cúc hoa” hoặc là “Trộm đảo” linh tinh hành động.

Chỉ cần hơi chút chú ý từng cái tay lực độ liền không khả năng bị thương, đây cũng là Từ Ngôn dám hướng tới Triệu Tử hạ thể chộp tới nguyên nhân chỉ nhất.

Sở dĩ làm như vậy chỉ là đơn thuần xuất phát từ hảo chơi, tuy rằng Triệu Tử lớn lên giống cái nữ, nhưng là bộ ngực thường thường như đã Từ Ngôn theo bản năng đem hấn coi như nam sinh.

Sau đó..... Tay bắt được Triệu Tử phía dưới.

“.....”

“.....”

Từ Ngôn về mặt mỉm cười động lại ở nơi nào, trong tay truyền đến cảm giác vô khi không nói cho hấn một sự thật.

Phía dưới..... Không có.

Chậm rãi, đem đầu nâng lên, Từ Ngôn tầm mắt cùng ngồi ở trên sô pha Triệu Tử giao hội ở cùng nhau.

Đôi tay ôm ngực, một khuôn mặt đã hồng tới rồi cực hạn, Triệu Tử hai mắt đã tràn ngập hơi nước, môi run run.

“Sắc..... Sắc lang a!”

“Bang” một tiếng, bàn tay cùng mặt lẫn nhau tiếp xúc ở bên nhau phát ra ra một tiếng giòn vang, Triệu Tử ngạnh sinh sinh đem Từ Ngôn trừu bay ra đi.

Ngã xuống ở một bên.

“Uy, từ từ, chờ một chút đây là cái hiểu lầm, đây là cái tràn ngập hài kịch tính hiểu lầm, ta cảm thấy cần thiết lắm ta giải thích một chút, từ đầu bắt đầu hảo hảo giải thích một chút!”

“Hỗn đản, đi tìm chết, đi tìm chết a a!”

Triệu Tử đã không ở che dấu chính mình thanh tuyến, giờ khắc này nữ nhi thanh chút nào không làm giữ lại truyền vào Từ Ngôn trong tai, sau đó, duỗi tay bắt lấy một bên trên sô pha đem dựa hướng tới Từ Ngôn phương hướng ném qua đi.

Ôm đầu, Từ Ngôn tránh né bay qua tới gối đầu, tuy rằng tránh không khỏi một hai cái nhưng càng nhiều lại nện ở trên người.

Đem đem dựa ném xong lúc sau, Triệu Tử bắt đầu đem mục tiêu chuyển dời đến trên bàn trà, cung khôi nửa cái thân mình duỗi tay đi bắt.

“Dừng tay!”

Nếu bị chặn tạt đến nói tuyệt đối sẽ quai rút, nghĩ như vậy Từ Ngôn một cái phi phác nhào tới, đôi tay bắt lấy Triệu Tử thủ đoạn, đem nòng ấn ngã vào trên sô pha.

Nam thượng nữ hạ.

Từ Ngôn thở hổn hển nhìn chính mình dưới thân Triệu Tử.

Nghẹn khuất một khuôn mặt, giống như là sắp khóc ra tới giống nhau.

“Gã. .... Gã không ra.”

.....

ps: Ngụy nương biến thật nương chính là như vậy, ta đi hôm nay ký hợp đồng hợp đồng xảy ra vấn đề, thiếu chút nữa một chết ta!

Cầu chút đề cử phiếu.

Chương 34 tắm rửa ngủ đi

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tắm rửa ngủ đi

“Gã không ra? Gã đi ra ngoài, gã đi ra ngoài, cái này niên đại liên tính sinh mẽ nấu thành bắp rang cũng vô dụng, lại nói. .... Ta này không còn cái gì cũng chưa làm sao?”

Từ Ngôn đã không biết nên dùng bộ dáng gì biểu tình đối mặt cái này vừa mới mới biết được là nữ nhân Triệu Tử.

Nàng giờ này khắc này hai mắt mông lung, phảng phất tùy thời đều có khả năng khóc ra tới giống nhau, hiện giờ cái này niên đại có thể có như vậy bảo thủ quan niệm nữ hài tử quả thực xưng là tuyệt chủng.

Từ Ngôn không biết làm sao nhìn bị chính mình đè ở dưới thân Triệu Tử, bất lực ngẩng đầu đem tầm mắt chuyển dời đến từ lúc bắt đầu liền đứng ở một bên Trình Tử trên người.

Cùng Trình Tử tầm mắt giao hội ở bên nhau, sau đó nàng xoay người không đi xem Từ Ngôn, Từ Ngôn phát điên nhìn Trình Tử bóng dáng, dùng sức làm mặt quỷ.

“Ngươi cái hỗn đản! Làm chuyện như vậy còn làm mặt quỷ, hỗn đản a!”

Cùng vừa mới nhu nhược bộ dáng bất đồng, có lẽ là nhìn đến Từ Ngôn kia làm mặt quỷ bộ dáng quá tỏa duyên có, Triệu Tử nâng lên chân, cao nhấc chân nhấc tới Từ Ngôn trên người, sau đó liều mạng giãy giụa lên.

“Uy uy, bình tĩnh một chút, ngươi như vậy đi xuống nói sẽ phát sinh. ....”

Từ Ngôn nói còn chưa nói xong, giãy giụa lên Triệu Tử bởi vì động tác quá lớn duyên có, làm đem nòng chặt chẽ khóa tại thân hạ Từ Ngôn không trào ồng.

Bắt lấy Triệu Tử thủ đoạn phiên hạ sô pha, roi xuống đất, bởi vì quán tính tác dụng, nhân tiện Triệu Tử theo Từ Ngôn rút xuống dưới.

Sau đó, ghé vào Từ Ngôn trên người.

“Hào trọng. ....”

Cái ót trước với mặt đất tiếp xúc, sau đó một trận đau đớn truyền đến, còn không có phản ứng lại đây Triệu Tử cũng theo phiên xuống dưới, theo

sau..... Giương mặt một bên liền cảm giác bị cái gì mềm mại đồ vật ấn đi lên.

Nghiêng mặt, nhìn đem mặt chôn ở chính mình mặt bên Triệu Tử, sau đó ở trong tầm mắt thấy được đối phương miệng thân tới rồi trên má.

Sững sờ ở nơi nào.

“Ngô.....”

Triệu Tử phát ra một tiếng rên rỉ, theo sau chậm rãi mở hai mắt, sau đó tầm mắt cùng Từ Ngôn tầm mắt giao hội ở bên nhau.

“.....”

“.....”

Từ Ngôn miệng một phiết.

“Cái này có thể giải thích sao?”

“A a a a a a!! Đi tìm chết đi, hỗn đản!”

Lại một cái tát trườ lại đây, Từ Ngôn cảm giác chính mình một khác sùnn còn hoàn hảo mặt cũng tao ương.

Hôm nay phát sinh sự tình rất nhiều, buổi sáng học sinh chuyển trường, buổi tối gặp được quý, hiện giờ lại bị một nữ nhân liền trườ hai bàn tay, hơn nữa là một bên một lần.

Tuy rằng chính mình có sai trước đây, nhưng bị liền trườ hai bàn tay lúc sau, Từ Ngôn cuối cùng một tia nhẫn nại cũng biến mất hầu như không còn.

Bang!

Trảo một cái đã bắt được Triệu Tử đôi tay, Từ Ngôn nhìn về phía về mặt ghen đỏ bừng, tóc hỗn độn Triệu Tử.

“Ta nói..... Có thể dừng ở đây!”

“Ngươi tên hỗn đản này, ngươi đối ta làm như vậy sự, còn tưởng.....”

“Ta đối với ngươi làm cái gì!!”

Đánh gãy Triệu Tử nói, Từ Ngôn dùng ra toàn thân sức lực phản công qua đi, đem Triệu Tử đè ở dưới thân.

“Còn không phải là sờ soạng một chút sao? Lại không có thiếu khối thịt, nếu như vậy ngươi cũng sờ một chút ta không phải được rồi!”

“Sờ..... Sờ ngươi một chút?” Triệu Tử nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, sau đó mặt càng đỏ hơn.

“Ai muốn sờ ngươi a! Biến thái!”

“Ngươi nếu không sờ đó chính là chính ngươi vấn đề, kia..... Cứ như vậy huê nhau thế nào?”

“Mới không cần cùng ngươi huê nhau! Ngươi chính là, chính là sờ đến ta nơi đó.....”

Nói cuối cùng, Triệu Tử thanh âm dần dần nhỏ xuống dưới, súc đầu không dám đi nhìn thẳng vào Từ Ngôn đôi mắt.

Nhìn đến nàng kia phó bộ dáng, Từ Ngôn sửng sốt một chút, tùy theo đó là vô biên vô hạn phiền toái cảm giác ập vào trước mặt.

Hắn chưa bao giờ biết, ở thời đại này trung còn có nguyên nhân vì phát sinh chuyện như vậy mà đại kinh tiểu quái nữ sinh, cho người ta một loại cảm giác, cảm giác tư tưởng tương đương bảo thủ cảm giác.

Từ Ngôn đối loại này so hi hữu động vật còn hi hữu nữ nhân vẫn luôn là vẫn duy trì khẳng định thái độ, nữ hài tử thích hợp có trình tiết quan niệm đây là cực hảo.

Nhưng là..... Thật đương chính mình đụng tới thời điểm, thật đúng là phiền toái người a!

Buông ra bắt lấy Triệu Tử tay, Từ Ngôn đứng lên, đặt mông ngồi ở trên sô pha, không ở đi xem ngằm Triệu Tử.

“Ngươi nói ngươi là đạo nhân..... Vậy ngươi như vậy muộn nhà ta là vì cái gì? Chỉ là đơn thuần muốn bảo hộ ta?”

Đứng lên, vừa định chửi ầm lên Triệu Tử nghe được Từ Ngôn như vậy vấn đề, theo bản năng ưu tiên suy xét khỏi chuyện này.

“Bảo hộ ngươi lúc sau đi vào sau nghĩ đến.”

“Nói cách khác..... Ngươi là như thế nào biết ta bị quỷ cuốn lấy?”

“Oán hận a, từ nhà ngươi vị trí truyền đến oán hận hơi thở, cho nên ta mới có thể vội vàng vàng chạy tới bảo hộ ngươi.”

Triệu Tử trên mặt đỏ bừng còn không có tiêu tán, nhưng là chỉ cần đàm luận đã có quan quỷ sự tình khi nàng liền sẽ tương đương nghiêm túc.

“Bị quỷ cuốn lấy là rất nguy hiểm, nếu là nam quỷ còn hảo chút, nếu là nữ quỷ nói nàng sẽ ẩn nấp ở bên cạnh ngươi hút khô trên người của ngươi sở hữu dương khí, sau đó trung hoà trong cơ thể âm khí.”

“Trung hoà? Nữ quỷ cũng yêu cầu dương khí?”

“Bằng không đâu? Âm khí cố nhiên là tốt, nhưng là hấp thu quá nhiều âm khí sẽ chỉ làm quỷ mất đi bản thân lý trí trở thành chỉ biết công kích quỷ, loại này tồn tại giống nhau đều là đạo nhân nhóm cần thiết diệt trừ tồn tại.”

Từ Ngôn nhíu mày, cẩn thận tự hỏi Triệu Tử theo như lời sự tình, nếu ẩn nàng nói như vậy nữ quỷ yêu cầu hấp thu dương khí trung hoà trong cơ thể âm khí nói, kia..... Như thế nào chưa thấy qua Trình Tử hấp thu dương khí?

“Đúng rồi, vừa mới ta tới phía trước cảm nhận được ngươi WC nội truyền đến oán quỷ hơi thở, cái kia..... Oán quỷ đâu?”

“A, cái kia a, đi rồi đi.”

“Đi rồi?”

Bởi vì nói tới oán quỷ mà trở nên vẻ mặt hung phấn Triệu Tử lại bởi vì Từ Ngôn những lời này mà sững sờ ở nơi nào.

“Đi nơi nào?”

“Cái này ta như thế nào biết? Mới từ trong gương bò ra tới liền lại đi trở về, có lẽ là cảm giác được ngươi đã đến rồi cho nên sợ tới mức chạy mất đi!”

“Là như thế này sao?”

“Ngươi không phải thực lực mạnh mẽ cao nhân sao? Phát sinh chuyện như vậy cũng không có gì không phải sao?”

“Nga..... Cũng đối nga.”

Gật gật đầu, Triệu Tử một bộ “Ngươi nói rất có đạo lý” bộ dáng, sau đó tạm dừng một hồi.

“Ngươi tên hỗn đản này, thiếu chút nữa đã bị ngươi lừa dối quá quan!”

Nàng vươn tay, dùng ngón tay chỉ vào Từ Ngôn, nguyên bản đã khôi phục bình thường mặt giờ khắc này lại trở nên đỏ bừng.

“Đừng tưởng rằng ngươi khen ta lợi hại ta liền có thể coi như vừa rồi phát sinh sự tình không có phát sinh, ngươi cái này Đãng Đồ Tử!”

“.....”

Ngồi ở trên sofa Từ Ngôn nhìn Triệu Tử vẻ mặt bất đắc dĩ, oai oai đầu.

“Sau đó đâu? Là muốn cho ta lấy thân báo đáp vẫn là lấy thân báo đáp vẫn là lấy thân báo đáp?”

“Mới không cần ngươi lấy thân báo đáp!!”

“Ngươi nếu không nghĩ làm ta lấy thân báo đáp, lại không muốn nghe ta giải thích, như vậy vô cớ gây rối..... Ngươi làm ta làm sao bây giờ?”

Triệu Tử ghen đỏ bừng một khuôn mặt, nhìn Từ Ngôn kia phốp pháng phát vô lại bộ dáng.

“Kia..... Thật là làm sao bây giờ?”

“Thực dễ làm a!”

Mở ra đôi tay, Từ Ngôn nhìn thoáng qua đứng ở chính mình trước mặt, một bộ chim nhỏ nép vào người bộ dáng Triệu Tử nhún vai.

“Tuy rằng ngươi ở đêm hôm khuya khoác không thể hiểu được chạy đến nhà ta sau đó đánh nát nhà ta một con cái chén, nhưng là..... Đã trễ thế này ngươi không vậy sao?”

Vươn tay xoa xoa đôi mắt.

“Chạy nhanh về nhà tắm rửa ngủ đi! Đại tiểu thư!”

.....

ps: Vì cái gì người khác ký hợp đồng như vậy nhẹ nhàng, ta ký hợp đồng liền như vậy phiền toái? Ma kị một tuần thật vất vả đem hợp đồng thu phục vì cái gì cố tình ở chuyển phát nhanh nơi nào ra vấn đề a!

Câu đề cử phiếu an ủi ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Nháo biến xoay

Triệu Tử đi rồi, hơn nữa là thực tức giận cái loại này quảng ngã môn mà ra đi rồi, cái này làm cho vốn dĩ liền mau hư rớt môn lại một lần thừa nhận rồi trầm trọng đã kích.

Từ Ngôn dựa vào trên sô pha thật sâu mà hô một hơi, sau đó đem tầm mắt tập trung ở đứng ở một bên đưa lưng về phía chính mình Trình Tử trên người.

“Ta nói Trình Tử..... Vừa mới vì cái gì không giúp ta?”

Vươn tay sờ sờ có chút sưng đỏ gương mặt.

“Nữ nhân kia lực đạo không nhỏ, nếu là người nói hấn là có thể thực nhẹ nhàng liền có thể chế phục nàng đi.”

“Nàng là đạo nhân.”

“Cái gì?”

Trình Tử thanh âm như cũ bình đạm, nàng yên lặng xoay người nhìn về phía Từ Ngôn.

“Nàng trên người tuy rằng không có cao thái quá linh lực, nhưng ở bạn cùng lứa tuổi trung cũng coi như được với ưu tú, không bài trừ nàng phía trên có người hiềm nghi, nếu bị nàng phát hiện ta tồn tại, ta trừ bỏ sát nàng diệt khẩu không có lựa chọn nào khác.”

“Diệt khẩu.....”

Từ Ngôn sửng sốt một chút, theo sau dùng tay mềm nhẹ gương mặt.

Nàng nói như vậy tựa hồ cũng không có gì sai, tuy rằng Triệu Tử nói ra “Đạo nhân” hai chữ rất là xa lạ, nhưng ít nhất có một chút có thể xác nhận, đó chính là “Đạo nhân” cái này hệ thống người tuyệt đối không chỉ có nàng một cái.

Cái này làm cho Từ Ngôn liên tưởng đến cương thi phiên trung cơ bản xuất hiện đạo sĩ, tuy rằng mỗi lần xem đều cảm giác đạo sĩ ngu ngốc hống hống, nhưng chân chính tiếp xúc lúc sau mới phát hiện, hấn giải quyết cũng chỉ là nhị cấp quý mà thôi.

Chỉ là điện ảnh đem những cái đó khuếch đại mà thôi, nghĩ như vậy tưởng nói, vừa mới Trình Tử không có ra tay tựa hồ cũng không có gì.

“Phiền toái đã chết.”

Đem toàn thân trọng lượng đè ở trên sô pha, ngẩng lên đầu này nhìn bầu trời hoa bản, Từ Ngôn ngo ngắc xuất thần.

“Nếu thật là đạo nhân đỉnh cấp cao thủ xuất hiện, có thể đánh thắng được người sao?”

“Ân, nháy mắt hạ gục cũng là khả năng.”

Trình Tử trả lời làm Từ Ngôn lâm vào trầm mặc, tứ cấp hung quý, liền tính thực lực rơi chậm lại cũng không có khả năng nhẹ nhàng bị nháy mắt hạ gục, từ phi, cường đến thái quá tồn tại.

Kia..... Năm đó cái kia hắc y phục nữ nhân là bộ dáng gì thực lực?

“Liên giống như quý cấp bậc giống nhau, nhân loại cũng có cấp bậc, bất người nhóm Hoa Hạ tới nói, đạo nhân cấp bậc chia làm một bậc người, nhị cấp nói, ba cấp nói sư, tứ cấp nói linh, ngũ cấp nói vương.”

“Này..... Tựa hồ cùng quý xếp hạng không có gì hai dạng khác biệt? Nhưng vì cái gì có thể nháy mắt hạ gục người?”

Từ Ngôn nhìn về phía Trình Từ, ở hẳn nhận tri trung, Trình Từ tựa hồ đã là một loại vô địch tồn tại.

“Thuộc tính tương khác, từ lúc bắt đầu ‘Linh lực’ cùng ‘Oán khí’ liên lẫn nhau khác chế, cùng đẳng cấp dưới tình huống giống nhau đều là ‘Linh lực’ chiếm hữu ưu thế, cho nên đỉnh cấp cao thủ nháy mắt hạ gục ta không có gì không có khả năng”

“Thuộc tính sao.....”

Từ Ngôn yên lặng xuống dưới, này liên cùng game online không sai biệt lắm, trong trò chơi thuộc tính “Thủy” cùng “Hỏa” luôn là tương khác, liên giống như “Quang” cùng “Âm”, luôn có một phương sẽ áp đối phương một đầu.

Từ Ngôn nhéo nhéo bàn tay, nếu đạt được cái loại này lực lượng, có lẽ có thể làm rõ ràng năm đó đã xảy ra cái gì.

“Không cần tưởng không hợp thực tế sự tình.”

Trình Từ phảng phất nhìn thấu Từ Ngôn đang suy nghĩ chút cái gì.

“Thân thể của người đã chứa đựng ‘Oán khí’ loại này lực lượng, nếu ý đồ hấp thu ‘Linh lực’ nói, người hẳn là sẽ chết.”

“Chết? Là hai loại lực lượng lẫn nhau xung đột sao?”

“Có thể nói như vậy, như nước với lửa hai loại lực lượng căn bản không có khả năng dung hợp ở bên nhau, liên quý đều không thể thừa nhận trụ, huống chi nhân loại.”

Trình Từ nói giống như là một chậu nước lạnh, bất Từ Ngôn lãnh triệt nội tâm, nhìn Trình Từ, vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Phải không..... Mong tưởng hảo huyền.” Ngắc đầu Từ Ngôn nhìn Trình Từ.

“Kia, trừ bỏ Hoa Hạ, khác khu hẳn là cũng có cùng loại với đạo nhân tồn tại đi!”

“Đương nhiên, tỷ như Nhật Bản âm dương sư, Âu Châu đại lục đuổi ma sư, lại hoặc là dân bản xứ Vu sư, này đó đều là cùng đạo nhân không sai biệt lắm hệ thống.”

Từ Ngôn thế giới quan tựa hồ bởi vì Trình Từ những lời này đã xảy ra thay đổi, nguyên tưởng rằng trên thế giới này chỉ tồn tại quý, không nghĩ tới còn có một đám khác chế các năng tồn tại.

Triệu Từ kia tuần tra đến oán quý tồn tại hứng thú vội vàng chạy tới, kia phó bộ dáng tuyệt đối là có nhẹ nhàng giải quyết oán quý thực lực.

Từ Ngôn biết, lần này gặp được oán quý là nhược đáng thương, nhưng là nếu là gặp giống Lý Hiểu Lệ như vậy oán quý, nếu Triệu Từ còn có thể dễ như trở bàn tay xử lý nói, chỉ có thể nói thực lực quá khủng bố.

Kia vừa mới chính mình đem năng đề ở dưới thân hành động.....

“Ngô!”

Cả người đánh một cái lạnh run, Từ Ngôn tựa hồ cảm giác được nếu tên kia phản ứng lại đây sau có thể hay không xử lý chính mình, tùy tay vừa nhắc cái chén liền vỡ vụn, thực lực hẳn là không yếu.

Gương mặt truyền đến sưng đau làm Từ Ngôn không tự chủ liệt nổi lên miệng, gần nhất tựa hồ luôn là xui xẻo muốn mệnh.

Đầu tiên là đầu bị thương lại là bị vả miệng, cẩn thận ngấm lại, từ gặp được Trình Từ tới nay chính mình đầu liên vẫn luôn không ngừng bị thương.

Ngắc đầu dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn chăm chăm Trình Từ, năng không phải là vận rủi hóa thân đi..... Gặp được năng sau luôn là xui xẻo muốn chết.

“Vì cái gì phải dùng cái loại này ánh mắt nhìn ta.”

Trình Từ thanh âm như cũ bình đạm, đôi tay tự nhiên rũ xuống phảng phất tùy thời đều sẽ nằm sấp xuống giống nhau, năng dùng sắp biến thành mắt cá chết đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

Nhìn năng này phúc bộ đáng, Từ Ngôn lắc lắc đầu.

“Không có gì, chỉ là tùy ý nhìn xem.”

Đứng lên, đuổi một cái lười eo, hiện giờ đã mau tiếp cận 11 giờ đương nhiên thời gian, ngày mai còn cần đi học.

Căn cứ đi học tuyệt không đến trễ nguyên tắc, Từ Ngôn cảm thấy có thể tắt tắt ngủ đi, tuy rằng trong nhà loạn thành một đoàn nhưng là chút nào nhắc không nổi hứng thú đi sửa sang lại.

Trên bàn trà còn có một con vớ vụn pha lê, Từ Ngôn ngoác nhìn xuất thần.

Tính, không cho nàng bồi tiền.

Quay đầu đi hướng phòng ngủ, Từ Ngôn cùng Trình Từ gặp thoáng qua.

“Một hồi ngủ thời điểm đem phòng khách đèn đóng lại, sẽ quan đi. .... A!”

Lời nói còn chưa nói xong, ở từ Trình Từ trước mặt đi qua thời điểm đột nhiên cảm giác cái gì vướng chính mình một chút.

Mặt hướng tới mặt đất bò đi xuống.

Từ Ngôn quỳ rạp trên mặt đất, chậm rãi ngẩng đầu quay đầu nhìn vừa mới đem chân lùi về đi Trình Từ, tuy rằng nhìn như bí ẩn nhưng vẫn là bị Từ Ngôn thấy được.

Bầu môi.

“Ngươi đang làm cái gì.”

“Cái gì cũng chưa làm.”

Từ Ngôn hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Trình Từ mặt, thoát nhìn không có chút nào biến hóa, căn bản nhìn không ra nàng hay không nói dối.

“Là ngươi vướng ta đi!”

“Không có.”

“Nói ‘Không có’ phía trước ít nhất ngươi không cần đem đầu chuyển qua đi a! Nhìn ta hai mắt nói chuyện a!”

Đã rít gào đi lên, tuy rằng Trình Từ nói ra “Không có” hai chữ, nhưng mặt lại vận đến một bên không đi xem Từ Ngôn.

Kia phò bộ đáng quả thực giống như là lại nói “Chính là ta vướng, ngươi có thể lấy ta thế nào!” Như vậy ý tứ.

Huống chi một cái diện than còn làm ra như vậy biểu tình, quả thực là làm người không thể nhìn được nữa a!

Thật sâu hít một hơi, Từ Ngôn đột nhiên phát hiện nàng giống như là ở cùng chính mình nháo biến vận giống nhau.

“Tính, coi như ta chính mình không cần thận té ngã đi.”

Đôi tay ấn mà, xoa xoa đầu gối Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Trình Từ nói, sau đó tiếp theo hướng phòng ngủ đi đến.

Phanh!

Mặt lại một lần cùng mặt đất tiếp xúc, cảm giác chân bị cái gì kéo một chút, sau đó Từ Ngôn từ dư quang trông được đến Trình Từ từ chính mình trên người vượt qua.

“Trình Từ! Ngươi rốt cuộc muốn làm gì!”

.....

ps: Ngày hôm qua máy bàn thiếu phí, vòng chặt đứt, biên tập lại đột nhiên gửi tin tức nói ta hiệp ước có hạng nhất không ký tên (che mặt) ta gần nhất thật đúng là vận rủi liên tục a! Vì cái gì ta gửi cái hiệp ước đều sẽ như vậy phiền toái a! Ông trời là ở chơi ta sao?

Cầu chút đề cử phiếu an ủi.

Chương 36: Vô pháp dao động xu hướng giới tính

Từ Ngôn trộm phiết liếc mắt một cái ngời ở chính mình phía sau Triệu Từ, giống như là có tật giật mình giống nhau, gần nhìn thoáng qua liền lại nhanh chóng xoay đầu đi.

Từ Ngôn than nhẹ một hơi.

Ngày hôm qua phát sinh sự tình thực xấu hổ, liền tính lúc ấy hẳn đúng lý hợp tình nói ra “Sờ trở về” loại này chút nào không biết xấu hổ nói, nhưng trên thực tế, lúc ấy hẳn một lòng đều nhắc tới giọng nói mất thượng.

Nếu ngay từ đầu vừa mới cùng Triệu Từ quen biết khi là chán ghét cảm giác, kia hiện giờ chính là có điểm khác thường biến hóa.

Không dám nhìn tới nàng.

Nàng vẫn là cùng ngay từ đầu giống nhau, ăn mặc cái loại này cực kỳ rộng thùng thình áo lót, nhìn như gầy ốm đáng người bị rộng thùng thình áo lót che đậy, tùy ý mặc vào một cái quần jean.

Nhìn dáng vẻ liền cùng nam hài từ tựa hồ không có gì khác nhau, trừ bỏ kia khuôn mặt nói, kia so nữ hài còn muốn tuấn mỹ mặt thực dễ dàng trộn lẫn nàng giới tính.

Cũng may không thấy nàng đi qua WC.

Cúi đầu, Từ Ngôn nhìn về phía vừa mới duỗi tay giặt đĩa chính mình phần bên trong đùi Trình Từ, nàng ngồi xổm vị trí phía dưới ngang đầu nhìn Từ Ngôn.

“Khát nước.”

Từ Ngôn không biết quý hay không có “Khát nước” loại cảm giác này, nhưng chưa thấy qua Trình Từ ăn qua đồ vật, tương phản đối Bản Lam Căn nàng lại yêu sâu sắc.

Tuy rằng cái loại này đồ vật khát nước thời điểm uống thượng một ngụm xác thật tương đương không tòi, nhưng trở thành nước sôi uống, uống nhiều quá tựa hồ cũng không hảo đi.

Xem Từ Ngôn không để ý đến chính mình, Trình Từ vươn tay hướng tới Từ Ngôn hạ bộ giặt đĩa, mặt vô biểu tình nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Cho ta phao một ly, ta muốn uống cái kia.”

“Ngô ~”

Thân thể về phía sau di di, tuy rằng Trình Từ là lo lắng gian giã một chút, nhưng lại làm Từ Ngôn cảm giác được mẫn cảm khoái cảm

Xuống phía dưới nhìn thoáng qua, Trình Từ tư thế này thật là quá mất hồn.

Vừa định mở miệng nói cái gì đó, bỗng nhiên bị bên cạnh Dương Hâm dùng cánh tay đụng phải một chút, sau đó xoay đầu nhìn hẳn.

“Làm gì?”

“Ta nói, A Ngôn người đang làm gì? Tuy rằng không rõ ràng lắm, nhưng người vừa rồi kia thanh rên rỉ thật là rất kỳ quái.”

Dương Hâm biểu tình tràn ngập tò mò, sau đó tầm mắt thường thường hướng tới Từ Ngôn hạ bộ ngắm đi, tổng cảm giác hẳn cái này biểu tình rất kỳ quái.

Cả người run lên, Từ Ngôn phiết hẳn liếc mắt một cái ngời thẳng thân mình.

“Giọng nói không thoải mái, hừ một chút có cái gì vấn đề sao?”

“Chính là thanh âm kia.....”

“Không có gì, nếu nghe được cái loại này thanh âm chỉ có thể nói người tới hôm qua bát nhiều, sinh ra ảo giác, làm ngời cùng bàn ta nhắc nhở người một câu, thiếu loét điểm, đối thân thể hảo.”

“Người, người mới loét nhiều đâu!”

Dương Hâm hô to một tiếng, tầm mắt không tự chủ chuyển qua phía sau Triệu Từ trên người, sau đó trên mặt mang theo một tia đỏ ửng.

“Không cần nói bừa.”

Bởi vì thanh âm quá lớn, cho nên hấp dẫn bực giảng thượng lão sư cùng ngồi ở sau bàn Triệu Từ.

Lão sư chỉ là tạm dừng một chút tùy ý phiết liếc mắt một cái Dương Hâm, liền bắt đầu tiếp theo giảng bài, mà Triệu Từ còn lại là ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Dương Hâm, sau đó lại nhìn thoáng qua Từ Ngôn.

Bầu môi, môi động vài cái, tuy rằng không nghe được nói chính là cái gì, nhưng đại khái có thể suy tính ra, là “Đặng Đồ Từ” ba chữ.

Tuy rằng không quá lý giải cái gọi là Đặng Đồ Từ rốt cuộc là có ý tứ gì, nhưng đại khái cùng lưu manh không sai biệt lắm đi.

Từ Ngôn cũng không chuẩn bị cùng Triệu Từ lý luận cái gì, ngày đó phát sinh sự tình bản thân chính là chính mình sai, ai thượng mấy bàn tay cũng coi như là đủ, hai người thanh toán xong.

Tương phản, Từ Ngôn càng thêm đề ý chính mình ngồi cùng bàn Dương Hâm.

Hắn khi đó thỉnh thoảng triều sau xem một cái mờ ám bị Từ Ngôn xem ở trong mắt, dùng đầu óc ngẫm lại đều có thể phát hiện, Dương Hâm đối Triệu Từ có ý tứ.

Tuy rằng Triệu Từ là cái nữ hài tử, nhưng là nàng gờ này khác này biểu lộ ở mọi người dưới giới tính chính là nam hài tử.

Nói cách khác..... Dương Hâm người này thích Triệu Từ, ở biết rõ đối phương là nam hài tử dưới tình huống vẫn như cũ hết thuốc chữa ái đi lên.

Yên lặng phiết liếc mắt một cái tương tư đơn phương Dương Hâm, không biết vì sao đột nhiên cúc hoa căng thẳng yên lặng hướng tới một bên nhích lại gần.

Hắn..... Sẽ không thật là gay đi.

.....

.....

“Uy, ra tới một chút.”

“Cái gì? Ngươi phải đối ta làm cái gì?”

Giảng bài gian hai mươi phút nghỉ ngơi thời gian, Từ Ngôn trong tay cầm một bao Bản Lam Căn đang chuẩn bị cấp đã triển hán thật lâu Trình Từ phao thượng một ly, nhưng lại bị xuất hiện ở chính mình bên người Triệu Từ kêu trộ.

Hơn nữa đúng lý hợp tình làm chính mình đi ra ngoài.

Hoi hoii nhúu nhúu mầy, Từ Ngôn tràn đầy đem cái chén trung thủy đảo mẫn, sau đó đập lên cái nắp dùng sức lay động lên.

“Ta mới không đi.”

“Vì cái gì?”

“Ai biết ngươi tưởng đối ta làm cái gì?”

Cũng không có quay đầu đi xem Triệu Từ, Từ Ngôn trực tiếp lướt qua nàng bên cạnh, hướng tới chỗ ngồi vị trí đi đến.

Mà ngồi ở tại chỗ Dương Hâm một đôi mắt thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm nhân gia, thật là chút nào không che dấu tràn ngập xâm lược tầm mắt.

Triệu Từ phiết hán liếc mắt một cái, theo sau nhanh chóng đem tầm mắt dời đi, tập trung ở trước người Từ Ngôn trên người.

“Uy, ngươi đứng lại đó cho ta!”

Liền “Từ Ngôn đồng học” cái này xưng hô đều không gọi, Triệu Từ há mồm quát, trải qua cố ý che dấu duyên cớ, nàng thanh tuyến nghe tới mạn tục tăng.

Nhưng mà Từ Ngôn cũng không có dừng lại bước chân, trực tiếp trở lại vị trí thượng, đem trong tay chén trà vịn ra đặt ở góc tường, sau đó mới quay đầu nhìn tức muốn học máu Triệu Từ.

“Ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì? Đều nói ta sẽ không so đo ngươi đối ta làm sự tình, vì cái gì ngươi còn phải đối ta dây dưa không rõ?”

“.....”

Nguyên bản còn có chút kêu loạn phòng học, lại bởi vì Từ Ngôn những lời này nháy mắt an tĩnh xuống dưới, mọi người đem tầm mắt tập trung ở hai người trên người.

Trở thành mọi người tiêu điểm.

Có lẽ là không quá thói quen bị loại này tầm mắt nhìn chăm chú, Triệu Từ gương mặt đã nhiễm một tia đỏ bừng.

“Người đang nói cái gì?! Chúng ta đều là nam. .... Nam nhân, người như vậy vừa nói ngược lại làm người cảm thấy có cái gì phát sinh!”

“Vốn dĩ liền không phát sinh cái gì, này có cái gì hảo giải thích sao? Lại nói hai cái nam nhân có thể làm gì, làm gay sao?”

“Làm. .... Làm gay!”

Phịch một tiếng vang lớn, Dương Hâm thanh âm đột nhiên đánh gãy hai người đối thoại, hấn hai mắt mờ tối rồi cực hạn, môi có chút run rẩy, dùng cặp kia tràn ngập tơ máu hai mắt không ngừng tuần tra Triệu Từ cùng Từ Ngôn hai người.

Hắn thân mình thoát nhìn có chút run rẩy.

“Làm gay là không đúng! Ta nhưng không có làm gay, ta cũng không có làm gay ý niệm, lại nói liền tính là đáng yêu nam hài tử ta cũng sẽ không động tâm, tuyệt đối sẽ không động tâm!” Bởi vì rất quan trọng cho nên lặp lại hai lần.

“.....”

“.....”

Từ Ngôn dùng tràn ngập nghi hoặc tầm mắt nhìn chăm chăm Dương Hâm, sừng sốt một hồi mới hé miệng không xác định hỏi.

“Chúng ta chưa nói làm gay chính là người vì cái gì như vậy kích động?”

“A! Là, phải không. ....”

Dương Hâm thoát nhìn có chút xấu hổ, ánh mắt mơ hồ khắp nơi đánh giá, ngó đến Triệu Từ liếc mắt một cái, sau đó nguyên bản bình thường sắc mặt liền bắt đầu phiếm hồng.

Giống như là ngây thơ thiếu niên gặp ái mộ thiếu nữ như vậy, muốn nhìn lại có không dám nhìn, phảng phất sợ làm bản chính mình nữ thần.

Chính là. .... Hiện giờ Triệu Từ thân phận là nam nhân, đối mặt một người nam nhân biểu hiện ra như vậy tình cảm thật sự không thành vấn đề sao?

Từ Ngôn lần đầu tiên lo lắng Dương Hâm, hắn giống như đi lên một cái bất quy lộ.

.....

ps: Triệu Từ tên này xác thật rất kỳ quái, nhưng là nữ hài tử kêu cái này càng kỳ quái không phải sao? Cho nên này cùng chỉ là nàng giả dạng làm nam nhân dùng tên giả mà thôi, mặt khác đạo nhân cấp bậc làm lại quy hoạch một chút.

Một bậc người, nhị cấp đạo, ba cấp chứa đạo, tứ cấp lý đạo, ngũ cấp tìm đạo.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Dị tượng

“A a, dù sao người ra tới một chút là được rồi!”

Ở mọi người nhìn chăm chú hạ, Triệu Từ phát ra tự sa ngã kêu to, vươn tay một phen kéo lại Từ Ngôn hướng tới bên ngoài đi đến, tuy rằng là nữ sinh, nhưng sức lực lại ngoài ý muốn đại.

Giảng bài gian hai mươi phút nghỉ ngơi thời gian, này hai mươi phút là để lại cho bọn học sinh thượng WC cùng thời gian nghỉ ngơi, đương nhiên cũng trở thành những cái đó tiểu tình lữ nhóm nói chuyện yêu đương thời gian.

Xen kẽ ở này đó nhân thân biên, Từ Ngôn cảm giác giống như mọi người tầm mắt đều tập trung ở chính mình trên người, tổng cảm giác biến vận thực.

“Ta nói..... Người muốn mang ta đi địa phương nào?”

Thử tính dò hỏi một câu, Từ Ngôn phát hiện lời kéo chính mình Triệu Tử đem chính mình đưa tới trường học một góc.

“Đừng, đừng nghĩ oai! Ta mang người tới cũng không phải là làm cái gì, mà là cùng người thương lượng một việc.”

“Thương lượng một việc?” Nhíu mày, Từ Ngôn dùng nghi hoặc tầm mắt nhìn trước mắt Triệu Tử.

“Người muốn tìm ta thương lượng cái gì? Là ngày đó sự tình sao?”

“Đều nói không phải cái kia a! Đầu của người như thế nào luôn hướng nơi đó tưởng a! Cho ta quên mất, quên mất a!” Triệu Tử nguyên bản bình thường sắc mặt lại bởi vì Từ Ngôn những lời này bắt đầu biến đỏ bừng.

Từ Ngôn không biết có phải hay không ảo giác, ở đâu trong nháy mắt cảm thấy trước mắt Triệu Tử ngoài ý muốn đáng yêu đầu.

Lắc lắc đầu, đem đầu trung không thật tế tư tưởng ném bay ra đi, Từ Ngôn thật sâu hô một hơi.

“Vậy người muốn nói cái gì? Trước đó thuyết minh, ta đối giả tiểu tử không có hứng thú.”

“Ngô!”

Triệu Tử về mặt sắc mặt giận dữ, bất quá có lẽ là suy xét đây là vườn trường không hiểu động tay duyên cớ, cho nên hít một hơi đem tức giận đè ép đi xuống.

“Nói chuyện chính sự đi! Người cùng cái kia gọi là Dương Hâm cái kia kỳ quái nam sinh là bằng hữu đi.”

“Bằng hữu? Chưa nói tới, nhưng ít nhất đạt tới quen biết trình độ.”

“A, như vậy a..... Tính, quen biết loại trình độ này cũng có thể, kia cái này cuối tuần người trừu cái thời gian đi hán gia một chuyến mang lên ta đi.”

“Đi hán gia?”

Sững sốt một chút, Từ Ngôn yên lặng phiến liếc mắt một cái Triệu Tử, nàng trên mặt biểu tình thực bình thường, không có khác ý nhị.

“Đi hán gia làm gì? Hán gia lại không phải không đi qua, trừ bỏ đại điểm ở ngoài cùng nhà ta không có gì khác nhau.”

“Không, ta ý tứ cũng không phải nói hán gia đại cái gì, chỉ là..... Người không thấy được hán gần nhất hành vi rất kỳ quái sao?”

“Gần nhất hành vi có chút quái?”

Từ Ngôn nói thăm một câu, tuy rằng gần nhất không có quá mức với chú ý chính mình cái này ngồi cùng bàn, nhưng trên thực tế hán xác thật có chút không thích hợp địa phương.

Đầu tiên, hán xu hướng giới tính bắt đầu đã xảy ra vì diệu biến hóa, hán đại khái thích nam sinh Triệu Tử, này tư tưởng đang ở làm hay không làm gay tư tưởng đấu tranh, cuối cùng..... Hán luôn là về mặt tiểu tự, tựa như lột nhiều giống nhau.

Tiểu tự? Xác thật, Dương Hâm gần nhất luôn là một bộ mắt hồn mắt vía bộ dáng, đi học cũng luôn phát ngốc, còn tổng đối với Triệu Tử ngây ngô cười.

Cẩn thận ngẫm lại, xác thật rất kỳ quái.

“Ý của người là nói.....”

“Không sai, hán kia phó bộ dáng đại khái là bị nữ quý hấp thu quá nhiều dương khí biểu hiện, vành mắt biến thành màu đen, môi trắng bệch, luôn là hồ ngôn loạn ngữ, hơn nữa..... Xem nam nhân ánh mắt cũng bắt đầu trở nên sắc mị mị.”

“Từ từ, cái gì kêu xem nam nhân ánh mắt cũng bắt đầu trở nên sắc mị mị? Chẳng lẽ bị nữ quý hấp thu quá nhiều dương khí còn sẽ thay đổi xu hướng giới tính?”

“Không sai biệt lắm chính là ý tứ này đi.”

Nghe xong Triệu Tử nói, Từ Ngôn cảm giác chính mình đầu đã loạn thành một đoàn, nữ quý hấp thu quá nhiều dương khí sẽ trở nên kỳ quái này có lẽ không có gì, cẩn thận ngẫm lại, âm thịnh dương suy..... Là muốn tuần hoàn đạo lý này, trong cơ thể dương khí giảm bớt, cũng liền trở nên không giống

như là cái nam nhân, tục xưng “Nương”

Mà nam nhân biến “Nương”, nam nhân liền sẽ sinh ra một loại như nữ hài tử giống nhau tâm lý, thích nam nhân đây cũng là lưỡng tính lẫn nhau hấp dẫn duyên có mà trở nên giống nữ hài tử nam nhân tự nhiên sẽ thích thượng nam nhân.

Như vậy đi xuống, làm gay cũng là tất nhiên.

Dương Hâm sợ đi bắt đầu có làm gay khuynh hướng, đó là bởi vì dương khí bị hút còn chưa đủ, cho nên hần mới có thể thích thượng lớn lên như là nữ hài tử Triệu Tử, nếu toàn bộ hút quang nói, hần khó tránh khỏi sẽ không đối chân chính nam hài tử xuống tay.

Nếu thật sự tới cái loại tình trạng này, chính mình. .... Tựa hồ liền nguy hiểm.

“Kia, trên thế giới làm gay nam nhân đều là bị hấp thu quá nhiều dương khí duyên có?”

“Cái này đến không phải lạ, cũng không bài trừ dương khí quá nhiều, cho nên thích nam nhân nguyên nhân, nhưng bị nữ quý hấp thu quá nhiều dương khí xác thật sẽ có một loại kỳ quái biến hóa.”

Từ Ngôn cẩn thận nhìn mặt nàng, đang nói đến loại này nam tính đồng tính đề tài khi nàng không có lộ ra “Hảo bỗng a, rất thích” biểu tình, tương phản còn lại là bình bình đạm đạm.

Nhìn đáng vẻ không phải hủ nữ.

Không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Từ Ngôn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Uy, ta nói ngươi có đang nghe sao?”

“A, đang nghe, đang nghe.”

Phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, Triệu Tử trong ánh mắt mang theo một tia trách cứ, sau đó hơi hơi phồng lên gương mặt, thoát nhìn không cao hứng bộ dáng.

“Tình hình chung hạ nữ quý tuy rằng sẽ hấp thu nam nhân dương khí, nhưng chỉ là sẽ hấp thu một chút liền sẽ rời đi, cho nên có đôi khi tay chân vô lực thời điểm đó chính là bị hút quá chứng cứ, nhưng một con nữ quý sẽ không đi ở một người bên người vẫn luôn hấp thụ, trừ phi. .... Là cực ác chi quý.”

“Cực ác chi quý? Đó là cái gì?”

“Quý cũng là phân tốt xấu, tỷ như nói bình thường quý tuy rằng sẽ dùng hết hết thấy biện pháp đề cao thực lực của chính mình, nhưng lại sẽ không làm thương thiên hại lý việc, mà cực ác chi quý tác bất đồng, bởi vì sinh thời nãi đỉnh có người khác oán khí cho nên loại người này biến thành quý sau sẽ cùng sinh thời không có gì bất đồng, ngay cả làm việc phong cách cũng là như vậy.”

Từ Ngôn nhủ mảy, nếu dựa theo Triệu Tử cách nói, nói cách khác sinh thời giết qua người hoặc là phạm quá tội người sau khi chết sẽ trở thành “Cực ác chi quý” tỷ lệ tương đương cao.

Ngẩng đầu nhìn về phía Triệu Tử.

“Nói cách khác ngươi làm ta cái này cuối tuần đi hần gia một chuyến thuận tiện ở mang lên ngươi nguyên nhân là muốn đi bắt giữ này chỉ hấp thu Dương Hâm dương khí quý?”

“Chính là đạo lý này.”

“Kia. .... Con quý kia cấp bậc về tính?”

“Oán quý, ba cấp oán quý, điểm này ngươi hẳn là không biết đi. .... Tính, dù sao ngươi đã biết cũng vô dụng, chỉ cần đem ta đưa tới hần gia giúp ta bám trụ Dương Hâm là được, còn lại sự tình ta tới giải quyết, yên tâm ngươi sẽ không xảy ra chuyện.”

Vươn tay, phanh phanh phanh vỗ ngực, Triệu Tử vẻ mặt “Có ta ở đây ngươi yên tâm” thần sắc.

“Ta chính là có thể chính mình giải quyết rốt cái loại này quý nga!”

“.....”

.....

.....

Lại một lần trở lại lớp thời điểm, Dương Hâm đã ghé vào trên bàn ngủ rồi, chính như Triệu Tử ngay từ đầu nói như vậy, vành mắt biến thành màu đen, môi trở nên trắng.

Cẩn thận ngấm lại nói, trước một thời gian hẳn xác thật hỏi qua chính mình trên thế giới này có hay không quý vấn đề này.

Chính hẳn cũng đã nhận ra cái gì sao?

Mang theo như vậy nghi vấn, Từ Ngôn làm được vị trí thượng.

Đột nhiên, hẳn phát hiện Trình Từ bộ dáng có chút kỳ quái, ngồi xổm cái bàn thấp hèn, mai phục đầu không rên một tiếng.

Trước khi đi thời điểm, đem tràn đầy đảo thượng một ly Bán Lam Căn còn đặt ở nàg bên cạnh, một chút cũng chưa uống.

Từ đem qua liền bắt đầu có chút kỳ quái biến hóa, trừ bỏ đem chính mình sẩy hai lần ở ngoài, còn ở đi học thời điểm muốn uống Bán Lam Căn.

Thoạt nhìn. .... Giống như là muốn hút dẫn chính mình lực chú ý giống nhau.

“.....”

Lắc lắc đầu, Từ Ngôn tự giễu cười, sao có thể đâu? Chỉ là một con quỷ mà thôi, vì cái gì muốn khiến cho chính mình chú ý?

Giống như. .... Có chút quá tự kỷ.

.....

ps: Đề cử một quyển sách, đồng dạng cũng là đô thị, phía dưới liên tiếp ~

Lăn lộn câu đề cử a ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chuẩn bị bắt đầu

Dương Hâm gia tại đây tòa thành thị trung nhất phần vinh đoạn đường, nghe nói hẳn cha là địa ốc khai phá thương, cho nên có thể xưng là “Phú nhị đại” hẳn tiêu tiền không tay không chân.

Thình Từ Ngôn ăn cơm loại chuyện này là thường có sự tình, tuy rằng mỗi ngày tiền tiêu vặt không ít, nhưng ngoài ý muốn không có gì bằng hữu, cái kia thoát tuyến tính cách xác thật không thể nào làm cho người ta thích, cho nên miễn cưỡng Từ Ngôn tính thượng một cái bằng hữu.

Đã thứ Bảy, ở ngày đó tranh thủ đồng ý hạ, Dương Hâm tỏ vẻ thực hoan nghênh từ giảng hòa Triệu Từ đến hẳn gia làm khách.

Tuy rằng Dương Hâm trong nhà rất đại, nhưng trên thực tế hẳn trong nhà căn bản không ai, trừ bỏ hẳn ở ngoài.

To như vậy phòng ở chỉ có chính mình một người trụ, cùng Từ Ngôn tình cảnh có chút tương đồng, nhưng phòng ở lớn nhỏ bất đồng trình độ, mang đến cảm giác cũng sẽ không tương đồng, tương đối với căn phòng lớn, Từ Ngôn ngược lại cảm giác tiểu phòng ở trụ lên có chút gia cảm giác.

Đứng ở Dương Hâm cửa nhà, vươn tay ấn một chút chuông cửa.

“Leng keng ~”

Không biết qua bao lâu, môn mới bị mở ra, lộ ra Dương Hâm kia khuôn mặt, so sánh hôm trước sắc mặt, hiện giờ sắc mặt thoạt nhìn càng thêm tái nhợt, mặt mũi thực trọng, hơn nữa môi giống như là đã lâu không có uống qua thủy giống nhau, khô cần mặt trên nổi lên một ít da.

“Quý rày, Dương Hâm đồng học.”

Khẽ mỉm cười, Triệu Từ đứng ở Từ Ngôn phía sau hướng tới đỡ khung cửa cả người vô lực Dương Hâm nói một câu.

Nhìn đến Triệu Từ, Dương Hâm trong mắt hiện lên một tia vui sướng, sau đó thực mau đã bị vô lực loại này cảm xúc thay thế, giống như là mau chết người giống nhau, hẳn hơi hơi hướng tới Triệu Từ gật gật đầu.

“Thân thể có chút không thoải mái, tính toán đi xem bác sĩ, nếu không các người tiên tiến tới ngồi một hồi. ....”

“Nếu như vậy, liền quấy rầy.”

Dẫn đầu đi vào chính là Triệu Tử, theo sau theo ở phía sau đi tới là Từ Ngôn.

“Quả nhiên cùng Từ Ngôn đồng học nói giống nhau đâu, Dương Hâm đồng học gia thật đúng là không phải giống nhau đại a!”

Vừa mới đi vào cửa, Triệu Tử liền phát ra như vậy cảm thán, ở cái này giá hàng tăng cao thời đại, mua được như vậy phòng ở hẳn là tương đương không dễ dàng sự tình.

Đương nhiên, có tiền nói hết thấy đều rất đơn giản.

“Quá khen. .... Đây là lão ba mua.”

Ha hả cười cười, hữu khí vô lực hồi thượng một câu, Dương Hâm phiết liếc mắt một cái Triệu Tử cùng Từ Ngôn nói.

Từ Ngôn đứng ở huyền quan không có động, hẳn phía sau đi theo còn có Trình Tử, hẳn sờ đi sẽ mang Trình Tử tới chỉ là bởi vì nàng là quý.

Nếu là quý nói, tương đối với thân là “Đạo nhân” Triệu Tử trừ quý tới nói, thân là quý Trình Tử có lẽ muốn đáng tin cậy nhiều, rốt cuộc nhân loại dù sao cũng là nhân loại, mà quý trước sau là quý.

“Đã cảm nhận được, ở phòng ngủ nội.”

Trình Tử thanh âm từ sau lưng truyền đến, nghe được nàng lời nói, Từ Ngôn không tự chủ nhú mày.

Nếu con quý kia là đãi ở phòng ngủ nói, cũng liền nói Triệu Tử suy tính cũng không sai, kia chỉ nữ quý đã tính toán thời gian dài ở tại Dương Hâm trong nhà, thẳng đến. .... Hút khô hẳn cuối cùng một tia dương khí.

“Thực lực không phải quá cường, ba cấp oán quý trung kỳ tả hữu thực lực, nhưng rất khó đối phó.”

Trình Tử cho đánh giá rất mơ hồ, nếu thực lực mơ hồ, nhưng lại khó có thể đối phó, này liền như là nói “Đối phương nhược như tra, nhưng là ta đánh không lại đối phương” nói như vậy giống nhau.

Từ Ngôn nhìn về phía phía trước, trong tầm mắt Triệu Tử đang cùng Dương Hâm có một câu không một câu đáp lời nói.

Phòng ngủ, ở chính bên phải chỗ ngoặt vị trí, này ở vào địa lý vị trí là thái dương mặt trái, âm khí so trọng.

Đãi ở âm khí so trọng địa phương, ngược lại hấp thu Dương Hâm dương khí, thật là tương đương không tồi tính toán, nếu không ai phát hiện, đãi hẳn đem Dương Hâm dương khí hút khô lúc sau, chính là nàng rồi đi thời điểm.

“Phù phù!”

Từ Ngôn suy nghĩ bị đánh gãy, bỗng nhiên ngừng đầu nhìn vừa mới đem tay đặt ở ống quần một bên Triệu Tử.

“Người làm cái gì?”

“Không có làm cái gì, chỉ là làm hẳn ngủ một chút, không cần lo lắng chỉ là ngất xỉu, quá một hồi liền sẽ tỉnh lại.”

Triệu Tử đầy mặt không sao cả biểu tình, nhẹ nhàng hoạt động một chút thủ đoạn, xoay đầu tức giận nhìn thoáng qua Từ Ngôn.

“Còn thất thần làm cái gì? Giúp ta đem hẳn nâng đến trên sô pha đi.”

“.....”

Dương Hâm thân mình nhẹ rất nhiều, Từ Ngôn không biết đây là không phải bị hấp thu quá nhiều dương khí sở tạo thành, nhưng có một chút có thể xác định, nếu ở như vậy bị kia chỉ oán quý không kiêng nê gì hút đi xuống nói, muốn chết cũng chỉ là thời gian vấn đề.

Ném tới trên sô pha, không để ý đến một chân rũ ở một bên Dương Hâm, Từ Ngôn quay đầu nhìn ngồi xổm trên mặt đất phiên ba lô Triệu Tử.

“Người đây là đang làm gì?”

“Đương nhiên là trừ quý, nếu không chuẩn bị hảo như thế nào trừ quý?”

Dùng một loại đương nhiên ngữ khí, Triệu Tử đem từ ba lô trung bao vây lấy đồ vật một kiện một kiện đem ra.

Bát quái bản, dài chừng năm centimet tả hữu kiếm gỗ đào, cùng hai mảnh lá cây, rất kỳ quái đồ vật, tuy rằng cùng trong trí nhớ những cái đó đạo sĩ chuẩn bị đồ vật không có gì xuất nhập, nhưng kia thu nhỏ lại bản đạo cụ bất luận thấy thế nào đều sẽ cảm thấy kỳ quái.

“Này đó chính là ngươi trừ quỷ công cụ? Mà không phải hàng via hề nơi nào một khối tiền một kiện đào tới trang bị?”

“Một khối tiền sao có thể mua tới mấy thứ này! Đây chính là bị khai quá quang, khai quang ngươi biết không!”

Có lẽ Từ Ngôn kia phiên lời nói chạm vào nàng kiên kị, cho nên Triệu Tử chút nào khó giữ được lưu rít gào lên.

Duỗi tay đào đào lỗ tai, Từ Ngôn hơi hơi nghiêng đi tầm mắt nhìn chính mình phía sau Trình Tử, nàng biểu tình tuy rằng không có gì trên thực tế biến hóa, nhưng có thể nhìn ra được tới, nàng thực bài xích Triệu Tử trong tay cầm mấy thứ này.

Có thể làm Trình Tử chán ghét đồ vật, nói cách khác thoát nhìn kia hai kiện vật nhỏ cùng hai mảnh lá cây không phải cái gì hàng via hề hóa.

Lực sát thương thực khách quan.

Nếu “Đạo nhân” trừ quỷ phương thức cùng “Đạo sĩ” trừ quỷ phương thức không có gì bất đồng nói, kia kế tiếp có lẽ sẽ phát sinh kiếm gỗ đào đột nhiên biến đại, sau đó cầm một phen đầu gỗ làm kiếm nơi nơi hạt chém cảnh tượng đi.

Nghĩ như vậy Từ Ngôn tựa hồ cảm giác được, trong truyền thuyết trừ quỷ tựa hồ cũng không có gì khách quan xem giá trị.

Triệu Tử phiết liếc mắt một cái về mặt không thú vị Từ Ngôn, hừ nhẹ một tiếng, đem trong tay bát quái bàn đặt ở bên chân, sau đó đem kia chỉ năm centimet tả hữu kiếm gỗ đào cầm lên, sau đó dùng mũi kiếm trát hướng ngón tay.

Một giọt đỏ tươi máu bị tẽ ra tới, sau đó Triệu Tử ngồi xổm xuống dưới, đem máu tích ở bát quái bàn trung, một cỗ mỏng manh quang mang tản ra, theo bát quái bàn trung ao tuyền chinh khởi bát quái bàn phóng xạ ra quang mang.

Triệu Tử đứng thẳng thân mình, tùy tay đem trong tay kiếm gỗ đào ném đi lên, nguyên bản không có khả năng phát sinh một màn lại xuất hiện ở Từ Ngôn trong mắt.

Kia chỉ năm centimet tả hữu kiếm gỗ đào lấy đầu nhọn vì hạ, chín mươi độ vuông góc dừng lại ở bát quái bàn ở giữa, không ngừng xoay tròn, mà bát quái bàn phóng xạ ra tới quang mang càng thêm sáng.

Phóng xạ mà ra quang mang phẳng phát hành thành một mặt bức tường ánh sáng, đem chính gian nhà ở bao bọc lấy, toàn bộ nhà ở lộ ra một cỗ ảm đảo dạt cảm giác.

Ngón trở cùng ngón giữa các kẹp một mảnh lá cây, dán ở khóe mắt hướng về phía trước nhắc tới, Triệu Tử kiểu thanh hô.

“Khải!”

Ra lệnh một tiếng, vuông góc với bát quái bàn phía trên kiếm gỗ đào đình chỉ xoay tròn, bắt đầu phát ra một cỗ kiếm minh.

Phòng ngủ môn đột nhiên bị mở ra, một cỗ hắc khí vọt ra, nhưng mới ra phòng ngủ môn lại bị đụng phải trở về.

Nhìn đến trước mắt một màn này, Từ Ngôn trợn mắt há hốc mồm, này hoàn toàn vượt qua chính mình đoán trước, có thể nói thật là soái bạo!

.....

ps: Không cần phun tào có quan hệ “Đạo nhân” trừ quỷ phương thức, ta cũng là đột nhiên nghĩ đến nói ~ bất quá, cũng rất soái không phải sao?

Cầu chút đề cử phiếu u ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Phán đoán sai lầm

Cái gọi là đạo thuật chính là đem trong cơ thể “Linh khí” áp súc, sau đó gọi lại ở trong cơ thể, ở máu chốt thời khắc phóng xạ ra tới.

Từ Triệu Tử lần đầu tiên hiển lộ chính mình năng lực khi Từ Ngôn cũng đã chấn động, chỉ là tùy tay vừa nhắc, trên bàn trà cái chén liền có thể vỡ vụn.

Có điểm cùng loại với tiểu thuyết trung cách không đánh vật, loại phương thức công kích này tuy rằng lệnh Từ Ngôn cảm giác được thực khiếp sợ, nhưng không có hiện giờ khiếp sợ đến loại tình trạng này.

Vậy như là khoa học viễn tưởng điện ảnh trung mới có thể xuất hiện đặc hiệu hiện giờ lại ở Từ Ngôn trong mắt nở rộ mở ra, quang mang chiếu xạ toàn bộ nhà ở.

“Hào..... Thật là lợi hại.”

Bởi vì quá khiếp sợ cho nên ngay cả nói chuyện đều có vẻ có chút nói lắp Từ Ngôn nhanh chóng xoay đầu nhìn phía sau Trình Từ.

Tuy rằng động tác không có gì quá lớn biến hóa, nhưng là Trình Từ đôi tay lại gắt gao nắm ở cùng nhau.

“Này làm ác, tham này dương, hút chi, không liêm sỉ, tội chi thành lập, nên sát!”

Ngón trỏ cùng ngón giữa các kẹp một mảnh lá cây, lẫn nhau giao nhau ở bên nhau, Triệu Từ miệng phun thật ngôn, dứt lời, hai mắt trợn mắt, vút ra trong tay hai mảnh lá cây.

Nguyên bản hẳn là như tờ giấy phiến giống nhau căn bản ném không xa lá cây lại giống lưỡi dao giống nhau bay nhanh hướng tới phòng ngủ bay đi.

Cọ một tiếng, lá cây cắm vào môn hai sườn vách tường trung, theo sau biến mất, giống như là vốn dĩ liền không tồn tại giống nhau, hơn nữa trên tường cũng không có bất luận cái gì dấu vết.

Bỗng nhiên xuất hiện hai luồng tự phù, có điểm cùng loại với cương thi phiến trung phù chú, lên tới giữa không trung lẫn nhau luân phiên ở cùng nhau.

Khóc huỷ lên sân khấu phương thức, điều tặc thiên lời kịch, ngay cả Từ Ngôn ở đâu trong nháy mắt đều sinh ra “Đạo nhân” thật đúng là soái khí ào giắc.

Mà bị nhốt trụ phòng ngủ chính thất kia phiến môn lại như là bị cái gì gió thổi một chút, phịch một tiếng đùng phải đi lên.

Phát ra một tiếng vang lớn, đóng lại.

Triệu Từ sắc mặt có chút khó coi, cắn chặt răng, nàng giờ lên tay phải, ngón trỏ cùng ngón giữa khép lại đầu ngón tay chỉ hướng phòng ngủ chính thất môn.

“Đạo thuật. Lôi bạo!”

Giống như là một cái điện xà, từ Triệu Từ đầu ngón tay bay vút ra như vậy một đạo hồ quang, va chạm ở phòng ngủ chính thất trên cửa.

Nhưng cũng không có phát sinh môn bị nổ tung cảnh tượng, tương phản như cục đá chìm vào biển rộng giống nhau, chỉ là bắn khỏi một ít gợn sóng vằn nước, sau đó biến mất.

Ca một tiếng giòn vang, tọa lạc ở Triệu Từ chân bên bát quái bàn giống như là bị cây búa dùng sức đập một chút giống nhau, nháy mắt tan vỡ, liên quan kiếm gỗ đào cũng bay vút đi ra ngoài.

Ngay sau đó, nguyên bản mở ra cửa sổ, phanh đóng lại, bức màn cũng bị thứ gì kéo đi lên.

Vừa mới còn lượng nhà ở, tại đây một khắc lâm vào hắc ám, tuy rằng còn không đến mức duỗi tay không thấy năm ngón tay, nhưng cũng là không sai biệt lắm.

Nhà ở nội tràn ngập một cỗ kỳ quái bầu không khí.

Triệu Từ về mặt khăn trương, mở ra tay trái che ở Từ Ngôn trước người, tầm mắt lại gắt gao nhìn chăm chăm phòng ngủ chính thất.

“Lần này không xong.”

“Cái gì?”

Nhiều mây, Từ Ngôn nghi hoặc nhìn thoáng qua Triệu Từ, sau đó đồng dạng đem tầm mắt tập trung ở phòng ngủ chính thất thượng.

“Không phải hết thầy thực thuận lợi sao? Như thế nào hài kịch tính đã xảy ra xoay ngược lại?”

“Xem nhẹ này chỉ quý thực lực, tuy rằng chỉ là oán quý trung kỳ thực lực, nhưng là năng bản mạng năng lực quá biến thái.”

Triệu Từ biểu tình thực không xong, cơ hồ là cắn răng nói ra những lời này, nàng trên mặt đã tràn ngập hối hận loại này cảm xúc, tựa hồ ở hối hận chính mình không có chuẩn bị đầy đủ.

Về phía sau nhìn lại.

Trình Tử thấp đầu, từ lúc bắt đầu vào cửa thời điểm liền vẫn luôn bảo trì cái này động tác.

“Là cùng loại với không gian năng lực!”

“Cái gì!”

Trình Tử đột nhiên mở miệng, theo bản năng nói ra nói làm Từ Ngôn hoảng sợ, theo sau ý thức được Triệu Tử còn đứng ở chính mình trước người, vội vàng che miệng.

Có lẽ là lúc này tình hình quá mức với khăn trương duyên cớ, khăn trương đến Triệu Tử đã không ở chú ý Từ Ngôn bên này sự tình.

“Tuy rằng chỉ là ba cấp oán quỷ trung kỳ thực lực, nhưng lại rất khó đối phó, khó đối phó không phải thực lực của nàng, mà là năng năng lực, tuy rằng cũng không phải không gian năng lực, nhưng lại là cùng loại với ngục không gian năng lực.”

Sừng sốt một chút, Từ Ngôn về phía sau lui một bước, hơi hơi quay đầu nhìn Trình Tử.

Hai mắt nhìn chăm chăm phòng ngủ chính thất môn, Trình Tử sâu kín nói.

“Tuy rằng là ngục không gian năng lực, nhưng là đối phó cái này “Đạo nhân” vẫn là nơi chốn có thừa, nếu không ra cái gì ngoài ý muốn nói, thua trận sẽ là cái này “Đạo nhân””

Triệu Tử sẽ thua?

Từ Ngôn sừng sốt một chút, Trình Tử tuy rằng chưa nói có thể giải quyết đối phương loại này lời nói, nhưng từ nàng trong giọng nói nhìn ra được tới, đối kia chỉ oán quỷ, nàng cũng không như thể nào để ý.

Tiền thức biểu đạt ra “Có thể xử lý đối phương” loại này hàm nghĩa.

Sự thật chứng minh, Trình Tử so Triệu Tử mạnh hơn nhiều, như vậy ngay từ đầu Triệu Tử lấy ra những cái đó đạo cụ không có đối Trình Tử tạo thành ảnh hưởng cũng liền có thể giải thích.

Tuyệt đối thực lực áp chế.

Cầm tay phải, Từ Ngôn cảm giác giọng nói có chút lảm lảm, nuốt một ngụm nước miếng, hai mắt nhìn chăm chăm phòng ngủ.

Triệu Tử đánh không lại oán quỷ, nhưng Trình Tử lại có thể đánh thắng được, nhưng gần chỉ là Trình Tử có thể đánh thắng được.

Không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Từ Ngôn đối mặt cái này cùng loại với lần trước Lý Hiểu Lệ như vậy mạnh mẽ oán quỷ, thể nhưng sinh ra muốn cùng đối phương thi đấu ý tưởng.

Thật là điên cuồng.

“Từ Ngôn nguoi nghe.”

Triệu Tử vẻ mặt nghiêm túc biểu tình, nàng nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm phòng ngủ chính thất môn.

“Tuy rằng không biết đối phương xuất phát từ cái gì mục đích, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn là sẽ không phát động công kích.”

Yên lặng đem tay cắm vào túi tiền trung, sờ soạng cái gì.

“Một hồi ta phát động thuật thức, trong khoảng thời gian ngắn phá giải đối phương năng lực này, nguoi mang theo trên sô pha Dương Hâm chạy nhanh chạy đi, không cần lo lắng cho ta, ta có biện pháp chạy ra đi!” Từ trong túi móc ra một trương giấy vàng phù chú, Triệu Tử cử trong người trước, đầy mặt thần sắc khăn trương.

“Nhớ kỹ, thời gian hữu hạn.”

Phát tay!

“Thiên địa chi đạo, vì nói, chứa nói!”

Vừa dứt lời, trong tay giấy vàng phù chú bắt đầu bốc cháy lên, ném tại giữa không trung, hình thành một đoàn hỏa cầu.

“Hỏa. Nói vận!”

“Phanh!”

Giống như là pháo hoa nổ tung giống nhau, ổ vàng hỏa cầu như mũi tên giống nhau bay về phía bốn phía, đình ở trên tường.

“Phá!”

“Đông!”

“Chính là hiện tại, mau a!”

Quay đầu rống lên một câu, Triệu Từ một khuôn mặt đều trướng đến đỏ bừng.

Từ Ngôn lập tức bắt đầu hành động, chạy qua đi một phen bẻ lên nằm ở trên sô pha Dương Hâm, hướng tới cửa chạy tới.

Không ra một bàn tay mở cửa ra xông ra ngoài.

Thăng đến đã nghe không được Từ Ngôn tiếng bước chân sau, nguyên bản thiêu đốt ngọn lửa tắt, nhà ở tại đây lâm vào hắc ám.

Thở hổn hển, Triệu Từ nhìn đã bị mở ra phòng ngủ môn, trên mặt lộ ra cười khổ, có thể nói, lúc này đây nàng triệt triệt để để thất bại, hơn nữa thất bại thực hoàn toàn, bởi vì không có chuyện trước làm tốt sung túc chuẩn bị liền vội vàng vội chạy ra tới.

Nàng trước mặt đã đứng một người nữ nhân.

Mặc hắc y, một đầu tóc đen, làn da tái nhợt..... Nhưng thấp đầu, đem đầu che dấu ở tóc sau.

“Không phải oán quỷ trung kỳ, mà là oán quỷ cao kỳ, là áp chế thực lực sao?”

“.....”

Ăn mặc hắc y phục nữ nhân cũng không có nói lời nói, chỉ là chậm rãi nâng lên tay chậm rãi cử lên, tay bắt được Triệu Từ cổ.

“Giàu có cực cao linh lực, loại này hơi thở thật đúng là làm người cảm giác được phiền chán a!”

Chậm rãi ngẩng đầu, giấu ở tóc hạ kia khuôn mặt trắng, vặn vẹo, điên cuồng..... Trần ngập ở kia khuôn mặt thượng.

.....

ps: Đã sắp hư rớt, từ ba vạn chữ bắt đầu biên tập liên hệ ký hợp đồng, hiện giờ đã có mười vạn tự hiểu rõ..... Đã không mặt mũi gặp người, là có bao nhiêu bốn mới có thể liên tục làm hai cái cuối tuần còn không có thu phục a! Hồn đàn ~

Cầu đề cử phiếu an ủi ta kia đã mình đầy thương tích tâm linh.

Mặt khác..... Không cần phun tào kia trung nhị mười phần lời kịch ~ ta mới sẽ không nói cho người ta cho rằng như vậy nói rất suất khí ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Tùy tay trích

Bên ngoài vẫn là đại bạch thiên, đương Từ Ngôn ôm Dương Hâm từ nhà ở nội chạy ra thời điểm, đưa tới người qua đường nhóm tầm mắt.

Hai gã nam sinh ôm ở cùng nhau, loại này tổ hợp không nghĩ hấp dẫn người qua đường tầm mắt đều là không có khả năng sự tình.

Bước chân, ngừng lại.

Thở phì phò, Từ Ngôn xoay đầu nhìn chính mình phía sau, mơ hồ còn có thể xem tới được Dương Hâm gia phòng ở.

Triệu Từ bị giữ lại, Từ Ngôn không biết chính mình vì cái gì muốn chạy, theo đạo lý nói Trình Từ ở chính mình bên cạnh, dựa theo nàng tứ cấp hung quý năng lực xử lý kia chỉ oán quỷ cũng không phải không có khả năng sự tình, nhưng trên thực tế hấn vẫn là chạy.

Cũng không phải xuất phát từ cái gì sợ hãi tâm lý, chỉ là đơn thuần bản năng, ở cái loại này dưới tình huống, Triệu Từ làm hấn chạy hấn liền chạy.

Ngay lúc đó đại não phảng phất sẽ không tự hỏi.

“Kia chỉ oán quý phải làm sao bây giờ? Lưu tại nơi đó sao?”

Bên cạnh truyền đến thanh âm sử Từ Ngôn phục hồi tinh thần lại, sau đó đem tầm mắt tập trung ở đứng ở bên cạnh Trình Tử trên người, như cũ là kia phó biểu tình.

“Chờ một chút, người như thế nào tại đây!”

“Xem người chạy ra, ta cũng cùng ra tới.”

Trình Tử nói làm Từ Ngôn cũng sờ ở nơi đó, theo sau vội vàng xoay đầu nhìn Dương Hâm gia phương hướng. Nguyên bản cho rằng Trình Tử còn lưu tại nơi đó, nguyên bản cho rằng Trình Tử sẽ giúp Triệu Tử giải quyết rốt kia chỉ oán quý.

Từ Ngôn tâm đồ hốt hoảng, hẳn cảm giác tựa như có một hơi nghẹn ở ngực như thế nào phun cũng phun không ra giống nhau.

Ném xuống trong lòng ngực Dương Hâm, không có chút nào dừng lại, Từ Ngôn hướng tới Dương Hâm gia chạy qua đi.

.....

.....

“Đạo gia truyền nhân, trời sinh linh thể.”

Ăn mặc hắc y phục nữ nhân một tay bóp chặt Triệu Tử cổ, đem nàng cử lên, bởi vì thiếu đường cho nên đặt chân Triệu Tử vô lực nhìn phía trước.

“Thật đúng là kỳ quái a, Đạo gia thể nhưng sẽ phóng người chạy ra, chỉ là chứa nói lúc đầu thực lực, liền dám ngay ngốc chạy tới. .... Thật đúng là quá non a!”

Như vậy cảnh tượng thoát nhìn kỳ quái muốn mệnh, rõ ràng chỉ là hai gã đáng người gây ốm nữ nhân, nhưng trong đó một người lại có thể dễ như trở bàn tay giờ lên đối phương, giống như là điện ảnh trung xuất hiện cái loại này cảnh tượng tương tự.

Triệu Tử đôi tay bái bóp chặt chính mình cổ tay, ra bên ngoài lật tới lật lui, giống như là hấp hối giữa người giống nhau.

Kia phó bộ đáng thực chặt vật, nhưng chính là như vậy chặt vật bộ đáng sử bóp chặt nàng cổ hắc y nữ tử vui vẻ nở nụ cười.

Một tia điên cuồng, kia khuôn mặt đã vặn vẹo rớt, nguyên bản hảo tính thượng thanh tú mặt lại bởi vì làm ra cái này biểu tình lúc sau vặn vẹo rớt.

“Giỏi quá biểu tình, không nghĩ tới vẫn luôn định vị cao cao tại thượng đạo nhân còn sẽ ở ta trước mặt hiển lộ ra như vậy biểu tình? Thật là làm người sung sướng nha ~”

Đem Triệu Tử kéo hướng chính mình bên cạnh, hắc y nữ quý từng hạ tay, phù phù một tiếng Triệu Tử té ngã ở trên mặt đất.

Đôi tay vươn, phùng ở Triệu Tử mặt.

“Rõ ràng trong cơ thể đựng âm khí, nhưng lại bởi vì tồn tại linh khí cho nên chỉ có thể lãng phí rớt, thật là đáng tiếc, bất quá a, người này khuôn mặt. ....”

Bị nhiễm đỏ bừng móng tay dán Triệu Tử gương mặt nhẹ nhàng hoa động, giống như là chuẩn bị cắt bỏ thứ gì giống nhau.

“Thật đúng là yêu nghiệt đâu! Thoạt nhìn thật đúng là làm nhân đồ kỵ.”

Hắc y nữ quý thanh âm đang nói ra cuối cùng một câu sau đột nhiên từ ngay từ đầu dường như không có việc gì biến thành bén nhọn ngẩng cao thanh.

Kia tràn ngập ghen ghét ý vị tiếng nói, mang theo nồng đậm ghen ghét truyền vào Triệu Tử trong tai, ở kia trong nháy mắt nàng thể nhưng sinh ra hơi cao hứng cảm xúc.

Nữ nhân đều là ái mỹ sinh vật, liền tính là quý cũng giống nhau, thân là nữ quý quý đồng dạng hy vọng chính mình có được một trương tuyệt mỹ khuôn mặt.

Nhưng mặt hình thức lại ở sinh thời cũng đã quyết định tốt, sau khi chết quý chỉ có thể duy trì từ vong khi cùng tồn tại thời điểm bộ dáng.

Mà không phải biến hóa các loại tướng mạo.

“Thật là làm người muốn cười ra tới nói a, tuy rằng người nói như vậy sẽ làm tâm tình của ta vui sướng rất nhiều, nhưng là a. ....”

Triệu Tử thở phì phò, khoe miệng mang theo một tia trào phúng nhìn về phía trước mặt hắc y nữ quý, nhanh chóng vươn tay, đem một trương màu vàng phù chú ném tới nữ quý trên người.

“Vô nghĩa quá nhiều! Bạo!”

“Phanh!”

Một tiếng vang lớn, theo sau sinh ra nổ mạnh dư uy sử Triệu Tử bị nổ bay đi ra ngoài, cơ hồ là nháy mắt ở nổ mạnh sinh ra kia một khối sàn nhà gạch giống như là bị cái gì xóc lên giống nhau, rơi rụng đầy đất.

Một tay ấn mặt đất, Triệu Tử ngẩng nửa người trên, phần đầu hơi hơi xoắn, hướng tới phía sau nhìn lại.

Hắc y nữ quỷ tồn tại địa phương đã không thấy thân ảnh của nàng, tựa như từ lúc bắt đầu liền không tồn tại giống nhau.

Triệu Tử bò lên, muốn hướng tới cửa chạy tới, tuy rằng thành công kịp nổ phù chú, nhưng cũng gần chỉ là kịp nổ phù chú mà thôi, liền thủ lựu đạn đều so ra kém uy lực trừ bỏ cấp đối phương tạo thành điểm đa thịt thương ở ngoài căn bản không dùng được, căn bản thương không đến đối phương, cho nên quyết đoán Triệu Tử muốn chạy ra đi.

Nhưng sự tình cũng không có như đoán trước như vậy phát triển, vừa mới vọt tới cửa Triệu Tử bị đẩy lùi đi ra ngoài, nàng căn bản vô pháp đụng tới then cửa.

Bay ngược đi ra ngoài, trên mặt đất quay cuồng vài vòng.

“Thật sự cho rằng đơn giản như vậy liền có thể trốn đi ra ngoài sao? Ở người kia loại chạy đi thời điểm ta cũng đã ở mặt trên phụ thượng oán khí, có được linh khí người căn bản vô pháp chạm vào cái loại này đồ vật, điểm này người hẳn là ở rõ ràng bất quá đi!”

Hắc y nữ quỷ trên người không có dính thượng một tia tro bụi, nhìn đáng vẻ vừa mới kia trương phù chú nổ mạnh uy lực cũng không có cho nàng mang đến bao lớn thương tổn.

Triệu Tử mặt mang chua xót nhìn đối phương, nếu nói vừa rồi còn có một đường sinh cơ chạy đi nói, kia hiện giờ chỉ có thể nói đã không có khả năng chạy đi.

Thực lực không bằng đối phương, lại bởi vì muốn ở Từ Ngôn trước mặt khoe khoang một chút đạo thuật đa dụng rất nhiều vô dụng đồ vật, quả nhiên là tiêu hài tử tâm lý, tổng muốn đem tốt nhất bày ra cấp đối phương, sau đó hiện tại không có “Linh lực”.

Lại còn có đem nhân gia đương nhiên nhà ở làm thành cái dạng này, nếu bị bắt lấy nói nhất định sẽ yêu cầu bồi thường đi. ....

Từ đâu ra nhiều như vậy tiền a.

“Kể tiếp liền còn đưa người xuống địa ngục ~ tuy rằng ta là chết quá một lần người, nhưng là thân thù giết chết “Đạo nhân” vẫn là lần đầu tiên nga.”

Nâng lên tay, hắc y nữ quỷ vịn vẹo cười, hướng phía trước mại một bước.

“Giết chết người u ~”

“Phanh!”

Môn bị mở ra, là bị Từ Ngôn vừa cảm giác đá văng, bởi vì lại vội vàng chạy về tới duyên cớ, đã bắt đầu từng ngum từng ngum thở hổn hển Từ Ngôn nhìn về phía phòng trong, thấy được quỷ rạp trên mặt đất, cùng chính mình mắt to trừng mắt nhỏ Triệu Tử.

“Người như thế nào lại đã trở lại! Ngu ngốc!” Phản ứng lại đây, Triệu Tử hướng tới Từ Ngôn la lớn.

“Rõ ràng đều chạy ra đi vì cái gì lại muốn chạy về tới a!”

“Cái này người hỏi ta, ta như thế nào biết! Chỉ cần tưởng tượng đến người còn ở nơi này chân liền không chịu khống chế chạy trở về a!”

Rống lên một câu, Từ Ngôn đem tầm mắt tập trung ở một bên hắc y nữ quỷ trên người, kia quen thuộc trang phần sử Từ Ngôn từng sở ở nơi nào.

Theo sau nắm chặt nắm tay.

“Chính là người này đi. .... Thoạt nhìn giống như là chinh dung thất bại nam nhân giống nhau, thật không hồ là quỷ a, thế nhưng dùng khi chết mặt tới gặp người.”

“.....”

Hắc y nữ quỷ mới vừa mở miệng ra đã bị Từ Ngôn đột nhiên nói ra nói đánh gãy.

Cùng trong trí nhớ bất đồng, tuy rằng đồng dạng là hắc y tóc đen nhưng kia khuôn mặt đây là bất đồng một khuôn mặt, quả thực có thể chia làm hai cái cấp bậc.

Có thể khẳng định, trước mắt này chỉ oán quý không phải lúc trước nhìn đến cái kia.

“Ngươi sao lại có thể xem tới được quý! Người thường hẳn là nhìn không tới a!”

Triệu Tử nhìn Từ Ngôn cùng nữ quý đối diện, đột nhiên phát hiện sự thật này, phảng phất nhìn thấy gì không có khả năng sự tình kinh ngạc hô ra tới.

“A..... Cái này ta cũng không biết, chỉ là tới thời điểm từ ven đường trên cây trích hai mảnh lá cây lau một chút mắt mà thôi.”

Dùng tay xoa xoa đôi mắt, Từ Ngôn nghiêng đầu nhìn Triệu Tử liếc mắt một cái.

“Sát thật con mẹ nó đau!”

.....

ps: Gần nhất không biết vì cái gì luôn là cảm giác gõ chữ thời điểm cảm giác không đúng, vẫn trung thiếu một loại cảm giác, nhưng lại nói không nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Đã biết

“Dùng lá cây sát.....”

Triệu Tử khoe miệng run rẩy một chút, đầy mặt “Ngươi là đang lừa đồ ngốc” biểu tình nhìn đứng ở cửa Từ Ngôn.

“Ta lá cây là khai quá quang a! Không phải cái gì lá cây đều có thể a, ngu ngốc! Liên tính ngươi như vậy lừa gạt qua đi ta cũng sẽ không tin tưởng a!”

Đào đào lỗ tai Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Triệu Tử, dùng một loại không sao cả ngữ khí nói.

“Không cần để ý chi tiết, lại nói..... Loại này tình hình cũng không phải để ý loại này việc nhỏ thời điểm.”

Hơi hơi phiết liếc mắt một cái kia chỉ oán quý.

“Về nhà ở giải thích.”

“Âm Dương Nhân?”

Tạm dừng một chút, ăn mặc hắc y phục nữ nhân cười một chút, mang theo một cổ nghiêng ngả tươi cười nhìn Từ Ngôn, vươn đầu lưỡi dùng đầu lưỡi liếm liếm khoe miệng, nguyên bản hẳn là tràn ngập dụ hoặc lực hình ảnh, không biết vì cái gì Từ Ngôn xem ở trong mắt lại cảm thấy như vậy ghê tởm.

“Thật đúng là xảo đầu, nguyên bản tính toán hấp thu xong này cuối cùng một con nam nhân liền đi tìm ngươi, không nghĩ tới ngươi lại chính mình đưa cửa, Âm Dương Nhân người nắm giữ.....”

Hắc y nữ quý nói sử dụng trên mặt đất Triệu Tử sống sờ ở nơi nào, biểu tình có chút hoảng hốt nhìn về phía Từ Ngôn.

Đầy mặt khiếp sợ.

“Âm Dương Nhân? Ngươi có Âm Dương Nhân?”

“.....”

“Không, không có khả năng..... Trừ bỏ thời cơ ghi lại quá loại này đôi mắt ở ngoài căn bản là không ai gặp qua loại này mắt, ngươi như thế nào sẽ có Âm Dương Nhân?!”

“Câm miệng cho ta!”

Lúc trước đi rồi vài bước, Từ Ngôn đứng ở Triệu Tử trước người, đưa lưng về phía nàng nhìn về phía đứng ở tại chỗ không nhúc nhích quá hắc y nữ quý.

“Cái gì Âm Dương Nhân, Âm Dương Nhân. . . . . Loại này thời điểm còn để ý loại chuyện này người thật là cái ngu ngốc a! Trước mắt người này còn không có giải quyết rốt người thế nhưng còn có rảnh tưởng chuyện khác.”

Nắm chặt nắm tay, Từ Ngôn cảm giác chính mình thế nhưng sinh ra một loại hơi hưng phấn cảm giác, giống như là mỗi cái lỗ chân lông đều giãn ra mở ra giống nhau, khát vọng chiến đấu.

Nhìn về phía trước mặt hắc y nữ quý.

“Uy, ta nói, người vừa rồi nói tìm tới môn là chuyện như thế nào?”

“Chính là như vậy hồi sự a, ở quý giới truyền lưu giết chết người liền có thể đạt được Âm Dương Nhân, hơn nữa có thể sống lại tin tức, quan trọng nhất chính là giữ lại thành quý khi năng lực u ~”

“Sống lại?”

“A, cái này người đại khái sẽ không rõ ràng đi, người sau khi chết là cỡ nào hy vọng sống lại, liền tỷ như hiện tại mỗi ngày nhìn nam nhân lại không thể nhắm nháp loại cảm giác này ta tưởng người. . . . . Hẳn là sẽ không hiểu.”

Hướng tới Từ Ngôn chớp chớp mắt, hắc y nữ quý vươn tay, ngón trở nhắm ngay Từ Ngôn ngoéo một cái, vẻ mặt tươi cười.

“Tuy rằng người một hồi liền sẽ chết, nhưng có thể lại đây làm người sáng một chút. . . . . A, thiếu chút nữa quên mất, người là nhân loại, nhân loại nhưng không có cách nào chạm vào quý đầu, nói vậy. . . . .”

Lời nói phong vừa chuyển, hắc y nữ quý đem tay nâng lên, nắm tay nắm chặt lên hướng tới một bên đám qua đi.

“Phanh!”

Một tiếng trầm vang, chỉ cảm thấy đầu một mông, phảng phất bị trọng vật đánh sâu vào giống nhau, Từ Ngôn hướng tới mặt phải ngã xuống, phù phù một tiếng trầm vang lúc sau, bò đến ở trên mặt đất, hai mắt biến thành màu đen, gương mặt truyền đến từng trận đau đớn phảng phất đang ở nói cho hẳn một sự kiện thật, rõ ràng giữa hai bên khoảng cách còn có xa như vậy, nhưng lại bị dễ như trở bàn tay đánh bại.

Giống như là, cách không gian. . . . .

“Từ Ngôn! Người không sao chứ!” Triệu Từ giầy giụa suy nghĩ muốn bò dậy.

“Không có việc gì.”

Một tay ấn mặt đất, dùng tay ôm đầu Từ Ngôn lắc lư đứng lên, lắc lắc đầu nhiên có chút không rõ đầu khôi phục lại.

Trong tầm mắt, kia chỉ oán quý như cũ là kia phó bộ dáng, khoe miệng mang theo đùa bỡn tươi cười, trào phúng, dữ tợn. . . . . Giờ khắc này phảng phất cùng 5 năm trước kia phó hình ảnh trọng điệp ở cùng nhau.

Gắt gao cắn răng quan.

Trong đầu tựa hồ hồi tưởng nổi lên Trình Từ nói, đúng là mới vừa vào phòng gian thời điểm, Trình Từ xác thật nói qua đối phương thực lực không cường nhưng rất khó đối phó nói.

Cái gọi là rất khó đối phó ý tứ chính là nói. . . . . Cái kia cái gọi là “Ngụy không gian” năng lực, nói trắng ra là cùng loại không gian, nhưng lại không phải không gian.

Nếu chỉ là ngụy không gian nói, cũng liền nói cũng không phải hoàn toàn không có bất luận cái gì nhược điểm, nếu không phải chân chính không gian năng lực nó cũng sẽ tồn tại nhược điểm.

Nhược điểm. . . . . Nhược điểm ở địa phương nào?

“Không có khả năng đánh thắng ta u ~ tuy rằng lấy nhân loại thân hình có được Âm Dương Nhân loại này đồ vật, nhưng không có bất luận cái gì công kích thủ đoạn người trên cơ bản liền giống như phế vật giống nhau, thân là phế vật thủ tốt như vậy bảo bối thật là lãng phí, nột. . . . . Giao cho đại tỷ tỷ đi, giao cho đại tỷ tỷ, chỉ là yêu cầu nhẹ nhàng đào ra đôi mắt là được ~”

“Vui đùa cái gì vậy a! Lão thái bà!”

Chậm rãi ngẩng đầu, Từ Ngôn khoe miệng gọi lên một cổ tràn ngập trào phúng tươi cười.

“Người sinh thời là câu lạc bộ đêm kỹ — nữ? Không có đoán sai đi, kia cả người để lộ ra tới tao vị, cùng với liên tính như thế nào che dấu cũng che dấu không được đáng ghê tởm nội tâm, tuy rằng ta không biết người là chết như thế nào rốt, nhưng nếu sẽ trở thành “Cực ác chi quý” cũng là nói rõ người sinh thời không phải người tốt.”

Bởi vì Từ Ngôn nói, hắc y nữ từ sắc mặt đã trở nên rất khó nhìn, giống như là ở vào phát hỏa bên cạnh.

“Ngươi.....”

“Còn ở nhẫn nại sao? Không cần ở nhẫn nại, không nghĩ giết ta sao? Giết ta đi, dùng ngươi kia cái gọi là không gian năng lực giết ta.”

Thanh âm từ ngay từ đầu bình tĩnh đến cuối cùng cơ hồ tới gào rống, Từ Ngôn một khuôn mặt đã ghen đỏ bừng.

“Ngươi đặc mẹ nhưng thật ra tới giết ta a!”

Một khuôn mặt đã hắc thấu, hắc y nữ quý âm trầm một khuôn mặt, kia khuôn mặt bởi vì vừa mới Từ Ngôn những lời này đó đã vụn vỡ lên, xấu xí mặt.

“Nếu như vậy muốn chết nói, liền cho ta đi tìm chết đi!!”

Bởi vì phần nộ, tiếng nói đã đi âm, hắc y nữ quý nâng lên đôi tay, hướng tới Từ Ngôn vị trí đâm qua đi.

Chỉ cảm thấy bụng cùng ngực truyền đến từng đợt cự đau, đầu gối mềm nhũn, ôm bụng quý gối trên mặt đất.

Cảm giác giống như là kia đao thọc vào bụng giống nhau, cũng không phải đơn thuần không gian, không, căn bản không phải không gian năng lực.

Đã biết.

“Từ Ngôn..... Ngươi không cần lo cho ta, đi trước đi!”

“Ngươi cầm miệng cho ta.” Một tay ấn mặt đất, Từ Ngôn khoe miệng nhỏ giọt một giọt máu.

Cảm giác toàn bộ bụng đều ở quay cuồng, phổi bộ giống như cũng hô hấp không được không khí, chỉ có thể đem miệng trương đại lớn hơn nữa, từng ngụm từng ngụm hút.

“Đã làm rõ ràng, ta đã làm rõ ràng..... Không phải không gian năng lực, căn bản liền cùng không gian xa không bên trên, chính mình biên đi, chính mình biên không gian năng lực.”

Nâng lên tay phải, dùng mu bàn tay cọ rớt khoe miệng máu, Từ Ngôn giống như là phát hiện cái gì thú vị sự tình, chậm rãi ngẩng đầu nhìn còn không có có thể đem cánh tay buông oán quý.

“Nói là không gian năng lực, kỳ thật chỉ là căn cứ không khí tiến hành thao tác đi! Không phải không gian năng lực chỉ là khống chế dòng khí, lấy không khí hình thành dòng khí tiến hành công kích đạt tới muốn hiệu quả.”

Tại đây một khắc Từ Ngôn toàn minh bạch, từ lúc bắt đầu Triệu Từ liền làm, nàng cho rằng đối thủ là không gian năng lực, trên thực tế chỉ là khống chế dòng khí mà thôi, kia ngay từ đầu môn cùng cửa sổ còn có bức màn đều bị kéo lên cũng liền nói thông.

Bởi vì là dòng khí, cho nên thực dễ dàng liền có thể làm được này đó..... Ngay cả Trình Từ đều suýt nữa bị che dấu.

Ngụy không gian..... Căn bản là không tính là, chỉ là xảo diệu vận dụng dòng khí mà thôi, chơi một ít tiểu thông minh.

“Thật đúng là giáo hoạt a.”

Từ Ngôn khoe mắt mang theo một tia ý cười, nhìn đứng ở ngoài cửa lộ ra một góc màu trắng ống tay áo Trình Từ.

“Vừa mới đánh ta mấy quyền, ta cần phải toàn bộ còn đã trở lại!”

.....

ps: Rốt cuộc ký hợp đồng thành công a! Chúc mừng chúc mừng a! Ta quả thực cao hứng muốn hát vang một đầu a! Tiếp theo, cầu đề cử phiếu ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Không có tiền bồi

Triệu Tử ngưng ngắc nhìn chăm chăm trước mắt bóng dáng xuất thần, nàng không biết chính mình vì cái gì sẽ sinh ra như vậy một loại cảm giác, rất kỳ quái cảm giác.

Nhìn hẳn đứng ở chính mình trước người, liền cảm giác như là một ngọn núi, chặn địch nhân bảo hộ chính mình.

Gương mặt có chút nóng lên.

Triệu Tử biến hóa, Tử Ngôn cũng không có nhìn đến, hẳn giờ này khắc này lực chú ý đã tập trung ở trước mặt hẳn kia chỉ oán quỷ trên người.

Đã biết nàng năng lực, không phải biến thái không gian năng lực, mà là dòng khí khổng chế, liền tính chỉ là đơn giản đến không được dòng khí thao túng cũng sẽ lệnh chính mình ăn tổn đau khổ.

Tử Ngôn cắn cắn môi, thân thể ở vào một loại độ cao cảnh giác trạng thái, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm đối phương.

Đang ở tự hồi chiến lược.

Tuy rằng không biết là xuất phát từ cái gì nguyên nhân, nhưng là hiện giờ Trình Tử không thể đem chính mình bại lộ ở Triệu Tử trước mắt, Tử Ngôn nhìn ra được, không phải sợ hãi thân là “Đạo nhân” Triệu Tử, mà là đơn thuần không nghĩ làm trừ bỏ chính mình người thứ hai nhìn đến.

Mà hiện giờ Trình Tử liền đứng ở ngoài cửa, từ kia lộ ra nửa thanh góc áo liền có thể nhìn ra được, đây cũng là vì cái gì Tử Ngôn lựa chọn đứng ở Triệu Tử trước người nguyên nhân.

Trình Tử không có khả năng trực tiếp ra tay tương trợ, nhưng ít nhất đương nhiên quấy rầy một chút vẫn là có thể, nhớ mang máng quá Trình Tử đã từng nói qua nàng năng lực vì lợi dụng nào đó đặc thù năng lực công kích địch quân.

Nếu thật là nói như vậy, chỉ cần hơi chút hạn chế một chút đối phương hoạt động thì tốt rồi, chỉ cần một chút thời gian.

“Thật là làm người muốn cất tiếng cười to a!”

Oán quỷ đầy mặt châm chọc, nàng nâng lên tay cuốn lên mặt sườn tóc đẹp không ngừng đùa nghịch, tùy ý phiết liếc mắt một cái Tử Ngôn.

“Thật đúng là đáng yêu tiểu đệ đệ đầu ~ liền tính đã biết lại có thể thế nào? Dựa cái kia đã quỷ rập trên mặt đất “Đạo nhân”? Nếu thật là nói, người đại nhưng từ bỏ, bởi vì nàng đã không có sức lực u ~”

Buông ra tay, đem tóc đẩy ra đến sau đầu, oán quỷ cười khế vài tiếng, vờn tay nhìn chính mình ngón tay giáp, nhẹ nhàng ma xát.

“Thân là nhân loại, liền tính đã tiếp xúc tới rồi cái này giao diện người cũng sẽ không không biết câu nói kia đi? “Nhân loại bình thường căn bản vô pháp chiến thắng quỷ” bởi vì liền tính là thấp nhất cấp một bậc hồn phách cũng có một loại đặc tính, mà loại này đặc tính chính là nhân loại vô luận như thế nào đều không thể chiến thắng quỷ nguyên nhân, không gặp được cũng liền không tồn tại thắng lợi cái thuyết pháp này.”

“Phải không, ý của người là muốn cho ta từ bỏ phản kháng?”

“Không sai biệt lắm là ý tứ này.”

“Thật đúng là không biết xấu hổ thừa nhận a.”

Xoa xoa ngực, đầu đón tuy rằng còn tồn tại, nhưng đã giảm bớt rất nhiều, ngẩng đầu nhìn về phía oán quỷ Tử Ngôn hơi hơi cười.

“Chưa thử qua vì cái gì muốn từ bỏ? Người như thế nào biết ta nhất định sẽ thua?”

“Này không thôi kinh là rõ ràng sao?”

“Kia nhưng không nhất định.”

Xuyên thấu qua oán quỷ phía sau, Tử Ngôn trên mặt nở rộ khai tươi cười, giống như là cái gì âm mưu thực hiện được tươi cười.

“Thật là làm người phiền chán tươi cười, nếu người như vậy thích cười nói, liền đem người miệng xé xoa đi!”

Một tiếng thét chói tai, oán quỷ hướng phía trước nhào tới, về mặt dữ tợn thần sắc không có một tia giữ lại dừng lại ở Tử Ngôn trong tầm mắt.

Nhưng,..... Trước sau, Tử Ngôn tươi cười đều không có biến mất.

“Người bị lừa!”

Vừa dứt lời, hướng tới Tử Ngôn đánh tới hắc y oán quỷ thân ảnh lấy một loại quỷ dị tình thế dừng lại ở giữa không trung.

Liên như vũ trụ điện ảnh trung du hành vũ trụ viên ở vô trọng lực trạng thái hạ kia phó bộ dáng không sai biệt lắm, mở ra đôi tay, vẫn duy trì cái kia tư thế.

Từ Ngôn động, nhảy dựng lên vươn đôi tay chế trụ oán quỷ cổ, đem nằng đè ở dưới thân, dùng chân kẹp lấy nằng eo, một bàn tay ấn cổ, một bàn tay ấn xuống tay.

Đôi mặt mặt, Từ Ngôn hai mắt cùng hắc y oán quỷ hai mắt tầm mắt lẫn nhau giao hội ở cùng nhau.

“Ngô ô ô!”

Phát ra cùng loại với như vậy thanh âm, oán quỷ trừng mắt chân gãy giữa vận vẹo thân hình muốn đem cười ở trên người nằng Từ Ngôn ném bay ra đi.

Nhưng trên thực tế, nằng cũng không có thể làm được, chặt chẽ bóp chặt nằng cổ, cảm thụ được từ bàn tay truyền đến từng trận ám áp.

Từ nói cười.

Quả nhiên cùng tưởng không sai biệt lắm, Trình Từ năng lực là cùng loại một loại đem người trong thời gian ngắn dừng lại năng lực, cùng loại với thao túng thời gian, nhưng lại không phải.

Ở hắc y oán quỷ dừng lại ở giữa không trung kia một khắc Từ Ngôn liền biết lần này lại là chính mình thắng lợi.

Thắng được thực xảo tính, bởi vì bất luận là nữ WC trung Lý Hiểu Lệ, vẫn là từ trong gương chui ra tới oán quỷ, lại hoặc là trước mắt bị chính mình đè ở dưới thân hắc y oán quỷ, các nằng đều thất bại ở một chỗ.

Mù quang nhận định “Nhân loại căn bản không có khả năng chiến thắng quỷ” xác thật, nếu là người thường xác thật không có cách nào chiến thắng quỷ, nhưng Từ Ngôn từ lúc bắt đầu liền không có nói chính mình là người thường.

Dứt bỏ có được Âm Dương Nhân có thể trước tiên đoán trước đến đối phương công kích quỷ đạo điểm này không nói chuyện, liền chỉ cần chỉ có thể lấy “Nhân loại thân thể chạm vào quỷ” điểm này lại không thể lấy đem Từ Ngôn cùng nhân loại bình thường nói nhập làm một.

Dưới thân hắc y oán quỷ gãy giữa càng ngày càng nhỏ, mà cánh tay thượng dòng nước ầm cũng dần dần biến mất, thẳng đến..... Hoàn toàn cảm thụ không đến.

Từ Ngôn xoay người ngồi ở một bên, từng ngậm từng ngậm hút không khí, giống như là trứng mấy trăm vạn giải thưởng lớn giống nhau trên mặt treo tươi cười.

“Không thấy, không thấy lực lượng của ta không thấy!”

Oán quỷ ngồi dậy nâng lên đôi tay nhìn lòng bàn tay, giống như là bị mất trân quý nhất đồ vật, đầy mặt hoảng sợ thần sắc.

Nằng đem tầm mắt chuyển qua Từ Ngôn trên người, sừng sốt một chút, bò qua đi, một tay bắt được Từ Ngôn cánh tay.

“Ngươi đối ta làm cái gì? Ngươi đối ta làm cái gì?! Vì cái gì không thấy, một chút đều tìm không thấy, lực lượng, đã lâu mới được đến lực lượng vì cái gì không thấy!”

“Cút ngay cho ta.”

Nâng lên chân, hướng tới nằng ngực đá tới một chân đem hắc đá phi, trên mặt đất đất lăn hai vòng mới ngừng lại được.

Đem nằng đá phi lúc sau mới quay đầu nhìn vẫn luôn tròn mắt há hốc mồm nhìn chính mình Triệu Từ, Từ Ngôn sừng sốt một chút.

“Ngươi đó là cái gì ánh mắt?”

“Ngươi vừa mới làm cái gì?”

“Cái gì cái gì a! Ngươi như thế nào cùng gia hỏa kia hỏi giống nhau vấn đề?”

“Không là vấn đề nguyên nhân..... Ngươi vừa mới là như thế nào giải quyết rót nằng, hơn nữa, vì cái gì ngươi có thể chạm vào được đến nằng! Nhân loại bình thường căn bản không có biện pháp chạm vào được đến quỷ a!”

Triệu Từ vẻ mặt nghiêm túc biểu tình nhìn Từ Ngôn, mà từ giảng hòa nằng giống nhau, nhìn nằng mắt.

Thực mỹ một đôi mắt.

“Còn có thể thế nào, chính nằng đụng phải tới, không biết như thế nào liền có thể chạm vào được đến.”

“Không cần lừa gạt ta a! Như vậy lạn lấy có là ở hồng ngọc từ sao?”

“Đúng vậy, ta chính là ở hồng ngọc từ a!”

“.....”

“Từ Ngôn!!”

Đứng lên, Từ Ngôn không hề đi để ý tới phía sau đang ở lớn tiếng gào to Triệu Từ, hướng tới hắc y oán quỷ đi đến.

Bởi vì nhìn đến Từ Ngôn tới mà sợ tới mức triều sau không ngừng lui, quỷ mất đi lực lượng liền giống như người thường giống nhau, có lẽ liền người thường đều không bằng.

Đứng ở nàng trước mặt, Từ Ngôn thật sâu hít một hơi, trên cao nhìn xuống nhìn hắn, mặt vô biểu tình.

“Ta chỉ nghĩ hỏi ngươi một sự kiện..... Ngươi cùng cái kia đồng dạng ăn mặc hắc y phục nữ nhân là cái gì quan hệ.”

“Ta..... Ta không biết.”

“.....”

Nàng vẻ mặt hoảng sợ thần sắc, nhìn dáng vẻ căn bản không giống như là đang nói hoảng, nếu không phải đang nói dối nói, nói cách khác..... Nàng nói đều là thật sự.

Gia hỏa kia.....

Nắm tay nắm chặt, Từ Ngôn cắn chặt răng, nhìn về phía đã mất đi lực lượng oán quỷ, vươn tay, đem tay ấn ở nàng trên mặt.

“Đi tìm chết đi.”

“Đông! ~” dùng ra toàn thân sức lực, ấn nàng đầu hướng tới phía sau mặt tường thượng tạp qua đi.

Ở đối phương như cũ hoảng sợ trong tầm mắt, đầu cùng mặt tường tiếp xúc kia trong nháy mắt, thân thể từ đầu bộ bắt đầu hóa thành quang viên.

Mất đi năng lực quỷ yếu ớt bất kham, liền cùng Trình Từ nháy mắt hạ gục lần trước kia chỉ oán quỷ không có gì khác nhau.

Nhặt lên rơi xuống trên mặt đất “Oán loạn” nhanh chóng để vào túi tiền trung, không có hấp thu trong đó lực lượng.

“Ngươi rốt cuộc là người nào?”

“Ta? Từ Ngôn a.”

Xoay đầu nhìn thoáng qua Triệu Từ, Từ Ngôn mặt vô biểu tình nhìn chăm chăm nàng, hướng tới nàng đi qua.

Ngồi xổm xuống dưới, vươn tay bóp chặt nàng mặt, Triệu Từ biểu tình thoát nhìn nghiêm túc cực kỳ.

“Ngươi rốt cuộc là ai?”

“Người thường, có lẽ ngươi đã biết, Âm Dương Nhân người nắm giữ, Từ Ngôn ~”

Tay dùng dùng sức, bóp Triệu Từ mặt.

“Không cần nói cho người khác nghe ~ đúng rồi, thiếu chút nữa quên mất.”

Duỗi tay chụp một chút đầu, Từ Ngôn buông ra tay đứng lên, nhìn chung quanh một chút bốn phía, sau đó đầy mặt bất đắc dĩ.

“Một hồi chạy nhanh đem Dương Hâm dọn tiến vào ném trong phòng, chúng ta chạy mau, ta nhưng không có tiền bồi.”

.....

ps: Buổi sáng đi học càng một chương, ần..... Cầu chút đề cử phiếu duy trì một chút lâu ~

Chương 43: Ăn vạ không đi rồi

Phòng nội duy nhất một gian điều hòa đang ở hô hô thổi khí lạnh, ở nhà ở bên ngoài, nóng bức thời tiết phảng phất có thể đem người nướng hóa.

Bức màn kéo ra một nửa, Từ Ngôn xuyên thấu qua bức màn nhìn về phía bên ngoài, trên mặt biểu tình không cần nói cũng biết, tùy tay đem trong tay nắm chặt điều hòa điều khiển từ xa đặt ở đầu giường.

Quay đầu, nhìn ghé vào trên giường Triệu Tử.

Không biết vì cái gì, Từ Ngôn tổng cảm giác chính mình giống như là xong xuôi sự nam nhân giống nhau, nếu lúc này ngồi ở đầu giường trêu thượng một cây yên ở đây mặt tang thương nói thượng một câu “Ta sẽ phụ trách” nói như vậy nói vậy sẽ càng tốt.

Lắc lắc đầu, cảm giác trên mặt có chút nóng lên Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Triệu Tử.

“Như vậy da mặt dày ngốc tại nhà ta thật sự không thành vấn đề sao? Ngươi không trở về nhà a.”

“Không nói cho ta ngươi sao lại có thể đụng tới quý hôm nay ta liền không quay về!”

Đem đầu xoay lại đây, nhìn về phía đứng ở một bên Từ Ngôn, Triệu Tử vẻ mặt nghiêm túc biểu tình nhìn hán.

Hơi hơi thở dài một hơi, Từ Ngôn đầy mặt bất đắc dĩ nhìn nàng, cảm giác nàng giống như là nháo biến vận giống nhau tiểu nữ hài.

“Đều nói ta không biết a!”

“Ngươi lừa ai a! Ngươi không biết ai biết a!”

Triệu Tử hướng tới Từ Ngôn rống lên một câu, đầy mặt “Ngươi còn gạt ta” biểu tình, nàng căn bản từ lúc bắt đầu liền không tin Từ Ngôn lời nói.

Nhảy vào Hoàng Hà cũng tẩy không rõ, Từ Ngôn đại khái chính là loại cảm giác này, trên thực tế hán cũng không biết là xuất phát từ cái gì nguyên nhân, nhưng liền tính hán đã ăn ngay nói thật đối phương cũng sẽ không tin tưởng.

Một tay bịt mắt, Từ Ngôn đột nhiên có loại tưởng trừu đối phương ảo giác.

“Vậy ngươi rốt cuộc muốn thế nào a! Ngươi một nữ hài tử trụ một cái huyết khí tràn đầy nam nhân trong nhà ngươi là chờ mong phát sinh cái gì sao? Nói cho ngươi, không cần mơ mộng hão huyền! Ta chết cũng sẽ không từ ngươi!”

“.....”

Triệu Tử sừng sốt một chút, sau đó một tay đem đặt ở đầu hạ gối đầu cảm lên hướng tới Từ Ngôn tap qua đi.

Trên mặt mang theo một tia đỏ bừng.

“Muốn chết a! Nói như vậy ghê tởm.”

“Nếu cảm giác ghê tởm liền cho ta rời đi a!”

Phanh, Triệu Tử một đầu ngã xuống, quay lưng lại.

“Đột nhiên cảm giác có chút mệt mỏi, ta trước ngủ sẽ.”

Nói xong, không đợi Từ Ngôn nói cái gì, quay đầu nhìn thoáng qua Từ Ngôn, trong ánh mắt tràn ngập cảnh cáo ý vị.

“Ngươi nếu là dám chạm vào ta một chút, ta liền một ngụm cắn chết ngươi!”

Nói, còn thị uy đường như mở miệng, răng rắc răng rắc cắn vài cái, sau đó ngã đầu thụt lùi Từ Ngôn.

Trong tay bắt lấy Triệu Tử vừa mới ném lại dây gối đầu, Từ Ngôn cảm giác chính mình tại đây một khắc tựa hồ đã tìm không thấy bất luận cái gì từ ngữ tới miêu tả nội tâm tình cảm.

Thật muốn chửi má nó.

Thở dài một hơi, đem gối đầu tùy tay ném tới rồi Triệu Tử trên đầu, Từ Ngôn vòng qua giường hướng tới cửa đi đến.

Rõ ràng là chính mình phòng ngủ lại bị một nữ nhân bá chiếm, quả thực đã nghiêm trọng giảm đập nam nhân tôn nghiêm.

Tay đặt ở then cửa thượng, cảm giác mất đi mặt mũi Từ Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua Triệu Từ.

“Đúng rồi, cái kia Từ Ngôn..... Giúp ta đào chén nước, muốn lạnh.”

“.....”

.....

.....

Mùa hè uống nước lạnh là thực bình thường, cho nên vì càng thêm thuần khiết nước lạnh, Từ Ngôn cầm cái chén đi vào WC, WC bồn rửa tay chảy ra thủy tuyết đối đủ lạnh, hơn nữa số lượng lớn đủ nhiều, liền tính uống thượng tam đại thùng cũng không có bất luận vấn đề gì.

Từ Ngôn đem tay đặt ở then cửa thượng, đẩy ra WC môn, bước chân..... Ngủm ở nơi đó, ngo ngác nhìn WC nội.

Trình Từ đứng ở trong WC, đứng ở bồn rửa tay trước, đem mặt thật sâu vùi vào rửa tay trong bồn.

Phát ra lộc cộc lộc cộc thanh âm.

Khoác miệng run rẩy, bởi vì ánh đèn quá mờ duyên cớ, Từ Ngôn đại khái chỉ có thể nhìn đến Trình Từ vùi đầu vào trong bồn, trừ lần đó ra cái gì đều nhìn không tới.

“Trình Từ..... Người đang làm cái gì?”

“.....”

Trình Từ cũng không có để ý tới Từ Ngôn, nàng tóc bị toàn bộ lột tới rồi phía sau, hình như là ở rửa mặt đi.

Răng rắc.

Đem đèn mở ra.

Từ Ngôn thấy rõ ràng, cả khuôn mặt đều mau tái rồi.

“Uy uy, người cái này ngu ngốc, người rút cuộc đổ nhiều ít bao Bản Lam Căn a!”

Một tay đè lại Trình Từ bả vai, hướng tới phía sau dùng sức kéo một chút, phiết liếc mắt một cái phun trung đồ vật.

Quả nhiên, tràn đầy một chậu Bản Lam Căn.

“Một bao căn bản là không đủ uống.”

“Liền tính một bao không đủ uống người cũng không cần đào nhiều như vậy a! Uống xong sao? Hơn nữa, hơn nữa nhà ai là dùng chậu rửa mặt phao Bản Lam Căn a!”

“Tim không thấy cái chén.”

“Sao có thể tim không thấy cái chén a! Ta toàn bộ đều nhét vào người áo khoác quày a! Tổng cộng tám cái chén đều cho người! Còn có, lần sau nói dối thời điểm phiền toái người không cần đem đầu xoay qua đi a!”

Mặt vô biểu tình Trình Từ nếu chỉ cần đứng ở nơi đó nói ra những lời này người thường nhìn đến căn bản phân biệt không ra nàng nói chính là nói thật vẫn là lời nói dối, nhưng có lẽ là thân thể theo bản năng phản ứng, nàng tổng hội đang nói dối thời điểm xoay đầu.

Kia phó bộ dáng quả thực giống như là lại nói “Ta chính là cố ý, có bản lĩnh tới cắn ta a!” Cùng chi tướng dường như đạo lý, chuyện như vậy Từ Ngôn đã không phải lần đầu tiên gặp.

Đã sắp vô lực phun tào a.

“Kêu người phao người lại không cho phao, cho nên chỉ có thể chính mình động thủ.”

“.....”

Từ Ngôn đại khái hiểu biết xong việc thái phát triển, từ Dương Hâm gia chạy ra sau Trình Từ liền vẫn luôn quần lấy muốn uống Bản Lam Căn, bởi vì Triệu Từ vẫn luôn dây dưa, cho nên không có thể đăng ra không, cũng liền đã quên việc này.

Che lại mặt, Từ Ngôn đã nói không ra lời.

“Chờ ta một chút có thể chết a, ta này không phải có rãnh sao?”

Quơ quơ trong tay cái chén, Từ Ngôn đành ra một bàn tay cầm vào trong bồn, quấy một chút, thủy ôn là lạnh.

“Ngươi còn dùng nước lạnh phao!” Liếm một chút ngón tay, hương vị ngoài ý muốn không tồi.

“Từ nào khiến cho thủy?”

Nghe được Từ Ngôn nói, Trình Từ nâng lên ngón tay chỉ vòi nước.

“.....”

“Xì, WC thủy?! Ngươi thế nhưng là dùng cái này phao! Ta tiểu học tốt nghiệp sau liền không uống qua cái này thủy ngươi thế nhưng còn dùng cái này phao!”

“Không tìm được nước ấm.”

“Cái này không phải lý do! Liền tính là WC thủy ngươi thiêu khai cũng có thể a! Không thiêu khai uống lên là sẽ tiêu chảy a!”

“Ta là quý.”

“..... Nga, thiếu chút nữa đã quên.”

Gãi gãi đầu, Từ Ngôn đành chỉ rít gào, nhìn thoáng qua Trình Từ mặt, không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, thế nhưng theo bản năng đem Trình Từ đương người đối đãi.

Người cùng quý là bất đồng, từ bản chất, từ sinh hoạt tập tính thượng, nhưng bởi vì ở cùng Trình Từ ở bên nhau thời điểm, luôn là theo bản năng đem nàng coi như nhân loại.

Thở ra một hơi, không biết vì cái gì trong lòng đột nhiên sinh ra một cổ mất mát cảm giác.

“Cái kia.....”

Từ Ngôn về phía trước đi rồi một bước, vừa định đem phao một chậu Bản Lam Căn đảo rớt, nhưng Trình Từ lại giành trước một bước đứng ở Từ Ngôn trước mặt, mở ra đôi tay chặn Từ Ngôn đường đi.

Giống như là gà mái hộ tiểu kê giống nhau, Trình Từ bảo vệ chậu rửa mặt..... Bản Lam Căn.

Từ Ngôn sững sốt một chút, há miệng thở dốc, cuối cùng quyết định đem này thật cái kia Trình Từ dùng để phao Bản Lam Căn bồn bị chính mình tẩy quá chân sự thật vùi vào trong bụng.

Dừng một chút, lướt qua Trình Từ hướng tới bồn rửa tay đi đến, đem trong tay cái chén rớt xuống, quơ quơ.

Quay đầu, nhìn Trình Từ chính cầm một cái đánh răng dùng cái chén, đào khỏi một ly cái miệng nhỏ uống.

Nhìn Trình Từ dùng miệng đem còn dính ở cái chén bên cạnh kem đánh răng hàm như trong miệng, không biết vì cái gì Từ Ngôn liền sinh ra một loại kỳ quái cảm giác.

Lắc lắc đầu, chạy nhanh đẩy cửa đi ra ngoài.

.....

ps: Gần nhất mấy ngày thực phiền toái, ta thế nhưng thêm lên liền viết một chương nữa..... Tổng cảm giác có loại dự cảm bất hảo.

Cầu chút đề cử phiếu lâu ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Rất hương

“Ngươi thủy.” Đứng ở Triệu Tử trước mặt, Từ Ngôn đem trong tay cái chén đưa cho nàng.

Hoi hoai nói thanh cảm ơn, Triệu Tử nhận lấy, nâng lên tới uống một ngụm, nhú nhú mảy, Triệu Tử biểu tình có chút kỳ quái nhìn thoáng qua trong tay cái chén, sau đó ngẩng đầu.

“Như thế nào hương vị quái quái.”

“Nước lạnh, ở tù lạnh phóng lâu rồi đều này vị.”

“Nga.....”

Cũng không có hoài nghi cái gì, nói thầm một tiếng Triệu Tử ngửa đầu đem ly nước trung thủy uống một hơi cạn sạch, sau đó đem cái chén còn cấp Từ Ngôn.

“Vừa rồi ngươi đang làm gì đâu? Thanh âm như vậy đại, cùng ai nói chuyện sao?”

“Sao có thể” Từ Ngôn tiếp nhận cái chén, nhìn thoáng qua Triệu Tử.

“Chỉ là không biết vì sao đột nhiên tưởng hát vang một đầu, cho nên riêng chạy đến WC say mê say mê.”

“Ngươi đảo chén nước đi WC làm gì?”

“.....”

Từ Ngôn nói mới vừa nói xong, Triệu Tử liền dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn Từ Ngôn, sau đó trên mặt biểu tình đọng lại ở nơi đó, trở nên không xong lên.

Đôi mắt phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn trong tay cái chén.

“Hắn là không phải đi WC tiếp thủy đi.”

Thanh âm mang theo một tia khó có thể phát hiện âm rung, đôi tay bắt lấy cái ở trên đùi chần đon, Triệu Tử ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn, vẻ mặt dò hỏi.

Sừng sốt một chút, Từ Ngôn khóe mắt run rẩy một chút, sau đó làm bộ một bộ không thèm để ý bộ dáng.

“Sao có thể, ta liền tính lại nhàm chán cũng không có khả năng làm ra cho ngươi đảo trong WC thủy đi, đừng suy nghĩ vớ vẩn, ta không phải người như vậy.”

“Kia vì cái gì thủy hương vị như vậy kỳ quái!”

“WC thủy cùng phòng bếp thủy đều là một cái thủy quản, sao có thể hương vị không giống nhau a.”

“.....”

Từ Ngôn nguyên bản vẻ mặt râu ria biểu tình cũng nháy mắt biến mất, cảm giác cổ giống như là nhiều năm chưa từng ra dầu máy máy móc giống nhau, căn bản không động đậy.

Bản năng về phía sau lui một bước, nhìn ngời ở trên giường Triệu Tử.

Triệu Tử không cổ họng một tiếng cúi đầu, ngừng một hồi mới chậm rãi nâng lên đầu, nguyên bản bình thường sắc mặt có loại hướng tới màu xanh biếc phát triển xu thế, căn răng oán hận nhìn Từ Ngôn, thậm chí có thể nghe được đến hàm răng ma xát thanh âm.

Xong đời! Đây là Từ Ngôn trong đầu xuất hiện tín hiệu.

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn triều lui về phía sau vài bước.

“Cái kia..... Ngươi hẳn là biết đến, ta không nấu nước, lại nói đều là một cái thủy quản, uống lên lại không có gì, cho nên.....”

“Cho ta đi tìm chết đi! Hồn đàn!”

Từ Ngôn nói cũng không có nói xong, vừa mới còn ngồi ở trên giường Triệu Tử một cái phi phác đem hân phác gục ở trên mặt đất, đôi tay bắt lấy Từ Ngôn dùng để ngăn cản cánh tay một ngụm cắn đi lên.

“Ngọa tào! Cho ta nhả ra a! Ngươi là thuộc cầu sao? Tuyệt đối đúng không!”

“Ô ô ô!”

Chỉ cảm thấy như là bị môn kẹp qua đi cảm giác, một trận một trận đánh ta đau đớn từ cánh tay thượng truyền đến, Từ Ngôn dùng tay liều mạng đẩy Triệu Tử đầu.

Nhưng trên thực tế Triệu Tử gắt gao cắn chút nào không có nhả ra ý tứ, lần này là hạ quyết tâm muốn cái Từ Ngôn một cái giáo huấn, cho nên bất luận như thế nào đây đều không có dừng.

Triệu Tử có hai viên răng nanh, tuy rằng ngày thường cũng không phải quá chú ý, nhưng vào lúc này giờ phút này lại trở thành vũ khí, hàm răng cắn ở trên tay cảm giác nhưng không tốt.

Hít hà một hơi, cảm giác giống như bị cắn xuất huyết, Từ Ngôn đằng ra một cái tay khác, bóp lấy Triệu Tử quai hàm, sau đó dùng sức nhéo đi xuống.

Bởi vì dùng sức lực không nhỏ nguyên nhân, cho nên Triệu Tử nhả ra, kế tiếp Từ Ngôn một phen rút ra cánh tay, bắt được Triệu Tử thủ đoạn, hai mắt tầm mắt nhìn về phía cánh tay, dấu răng rõ ràng khắc ở mặt trên.

Còn đổ máu.

“Ngươi là cầu sao! Ta chưa thấy qua nữ nhân còn sẽ cắn người!”

“Ta liền cắn ngươi, ta muốn cắn chết ngươi cái hỗn đản, biến thái, đồ lưu manh!”

“Uy uy, biến thái cùng đồ lưu manh là chuyện như thế nào a! Ta chỉ là cho ngươi uống WC thủy mà thôi, lại không phải nước tiểu linh tinh đồ vật, dùng đến kích động như vậy sao? Còn cắn người, chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi!”

“Từ Ngôn!!!”

Triệu Tử lớn tiếng hô một câu, hai người đình chỉ khắc khẩu, Từ Ngôn cảm thụ được cánh tay truyền đến đau đớn nhìn về phía Triệu Tử.

Hai mắt có chút đỏ bừng, bởi vì sinh khí mà làm cho đã đỏ lên mặt thoát nhìn giống như là cà chua giống nhau, quan trọng nhất chính là, nàng khóe mắt có chút ướt át, thoát nhìn muốn khóc bộ dáng.

Có chút ngây người.

“Ngươi..... Ngươi lại là như vậy đối ta! Ta mẹ cũng chưa như vậy đối diện ta!”

Nàng ném thử trừu trừu bị Từ Ngôn nắm chặt tay, nhưng nam nữ trời sinh lực lượng chênh lệch khiến nàng không thể không từ bỏ.

Phản chi, nửa uy hiếp thức hướng tới Từ Ngôn nói.

“Ngươi muốn ở không buông tay ta khiến cho ta mẹ đánh ngươi.”

“Đánh ta? Liên tính là Ngọc Hoàng đại đế tới cũng chưa dùng!”

Tự tin hơi chút có chút không đủ, Từ Ngôn phết liếc mắt một cái Triệu Tử, rõ ràng là nam hài tử trang điểm, nhưng làm ra loại này tiểu nữ hài tư thái lại dị thường hấp dẫn người tầm mắt.

Từ Ngôn buông lỏng tay ra.

“Trước đó thuyết minh, ta không tới cắn người.”

“Hừ!” Giống như là ở nháo biến vận, Triệu Tử đem đầu vận hướng một bên không đi xem Từ Ngôn.

Nhìn nàng kia phò bộ dáng Từ Ngôn hơi hơi thở dài, chuyện này tổng thể đi lên nói xong tất cả đều là chính mình phạm tiện hậu quả.

Khi dễ quán Dương Hâm, quả nhiên rất khó sửa trở về cái này thói quen.

Trong lúc nhất thời, trong phòng có vẻ an tĩnh cực kỳ.

Triệu Tử xoay đầu, làm bộ lơ đãng dùng đôi mắt phết liếc mắt một cái Từ Ngôn, nhìn hẩn ôm bị cắn quá cánh tay chi nha, không biết vì sao có chút không đành lòng.

Dùng một chút.

“Tay..... Tay còn hảo chút đi.”

“Người nói đi.”

Ngẩng đầu tức giận nhìn thoáng qua Triệu Tử, Từ Ngôn nhú nhú mày.

“Liên tính sinh khí cũng không thể cản người đi..... Đây cũng không phải là hảo thói quen, dính đầy người nước miếng cảm giác thật ghê tởm.”

“Hỗn, hỗn đản! Nước miếng nơi nào ghê tởm!” Mặt đỏ lên, Triệu Tử trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Từ Ngôn.

“Kia chính là ta..... Ta nước miếng, một chút đều không ghê tởm.”

“Là là, không ghê tởm một chút đều không ghê tởm được rồi đi.”

Dùng đầu ngón tay đụng vào một chút, liên tính là nhẹ nhất chạm đến cũng cảm giác đau xuyên tim, quả nhiên răng nanh uy lực không nhỏ.

Đem chiếm hữu nước miếng đầu ngón tay hướng quần thượng cọ cọ.

“Nói..... Thân là “Đạo nhân” lực lượng của người như thế nào như vậy tiểu.”

“Kia..... Kia có biện pháp nào, “Đạo nhân” cũng phân hệ thống sao!”

“Hệ thống?” Sừng sốt một chút, Từ Ngôn về mặt kỳ quái biểu tình.

“Không cần nói cho ta còn có viễn trình “Đạo nhân” cùng gần người “Đạo nhân””

“Ngô? Tuy rằng rất kỳ quái, nhưng không sai biệt lắm chính là ý tứ này.”

Triệu Tử biểu tình thực nghiêm túc, căn bản không giống như là nói giỡn bộ dáng, nói như vậy nói, ở đối phó kia chỉ hắc y oán quỷ thời điểm cũng liền nói thông.

Triệu Tử xác thật dùng ra quá cùng loại với đạn pháo đạo thuật, như vậy xem ra cùng cái gọi là trong trò chơi “Pháp sư” rất giống, kia đã có “Pháp sư” kia tồn tại “Chiến sĩ” cũng liền không kỳ quái.

Kia gần người “Đạo nhân” là như thế nào công kích đâu? Chẳng lẽ là cầm cái gọi là kiếm gỗ đào một trận chém lung tung?

Không biết vì cái gì, tưởng tượng đến này Từ Ngôn liền sinh ra một loại hảo nhược bộ dáng.

“Làm sao vậy? Người suy nghĩ cái gì?” Oai oai đầu, Triệu Tử về mặt mê hoặc biểu tình nhìn Từ Ngôn.

Ngẩng đầu nhìn nàng một cái, Từ Ngôn bĩu môi.

“Không, không có gì ta chỉ là suy nghĩ một chút sự tình, nói.....”

Nâng lên cánh tay, Từ Ngôn đem bị Triệu Tử cản quá cánh tay nâng lên, đặt ở cái mũi bên cạnh, nhẹ nhàng ngửi ngửi.

“Dùng cái gì thẻ bài kem đánh răng? Cảm giác rất hương, hảo tưởng liếm một ngụm.”

“.....”

“Đăng, Đăng Đồ Tử!”

.....

ps: Nghỉ ta là muốn đi học mỹ thuật..... Đậu má, nghỉ càng không có thời gian đổi mới!

Mặt khác, thư đàn quên nói..... Cụ thể đọc sách bình trí đỉnh, nơi này khó mà nói.

Phốc..... Cầu chút đề cử phiếu ~

Đoạn này là của ta: Đăng Đồ Tử có lẽ nhiều người thường đọc thấy hoặc xem phim cổ trang nghe thấy, char nữ thường dùng “Đăng Đồ Tử” để chỉ lưu manh hảo sắc.

Thật ra Đăng Đồ Tử rất oan, cơ mà tội hán thì kiểu gì cũng phải chịu vì thằng đồ tội là thằng đẹp trai nhất nhì của tàu ngày xưa. Xã hội xem mặt nó thế, xưa tới nay đã có, mỹ nữ được ưu ái, giống đực đẹp mã cũng được ưu ái vậy.

Tổng Ngọc đẹp trai cực kỳ cơ mà thằng này thường vào hậu cung Sở. Đăng Đồ Tử nói với Sở vương “thằng Tổng Ngọc này hảo sắc, nó cấm sủng mày cho xem”. Tổng Ngọc biết chạy vào nói với Sở vương, “Đăng Đồ Tử mới hảo sắc, ta không hảo sắc đâu”. Sở vương hỏi “why?”. Tổng Ngọc nói “cô

hàng xóm của ta đẹp nhất thiên hạ, mà ta méo yêu thì làm sao háo sắc được. Vợ Đãng Đồ Từ xấu thể nó còn yêu và có nhiều con thì nó mới háo sắc.” Sở vương thấy cũng đúng, rồi phán Đãng Đồ Từ háo sắc. Thế là xong đời Đãng Đồ Từ, tục truyền Sở vương sinh nhiều con đưa nào cũng đẹp hết.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Nàng mẹ gien hảo

Song hưu nhất tử quá thật sự mau, điểm này Từ Ngôn trước sau là ôm tin tưởng không nghi ngờ thái độ tới đối mặt, liền tính trong lòng có lại nhiều không cam lòng cũng muốn thành thành thật thật ở thứ hai buổi sáng bò dậy đi đi học.

Thứ Bảy thời điểm, bởi vì đã xảy ra một ít tương đối xấu hổ sự tình, cho nên Triệu Từ cũng không có ở Từ Ngôn trong nhà nghỉ ngơi thật lâu, chỉ là vội vàng vàng chạy đi ra ngoài.

Trước khi đi thời điểm nhìn thoáng qua Từ Ngôn, sau đó không thể hiểu được kia khuôn mặt lại đột nhiên đỏ lên, điểm này làm Từ Ngôn không biết làm sao.

Thoạt nhìn giống như là không uống thuốc bộ dáng.

Đi ở đi học trên đường, Từ Ngôn đánh ngáp một cái, xoa xoa giống như là tùy thời đều khả năng nhắm lại đôi mắt, sau đó hơi mở mắt thấy hướng bên cạnh Trình Từ.

Như cũ một thân bạch y, ăn mặc một đôi vải bố trắng giày, đôi tay tự nhiên rũ xuống không có chút nào đong đưa, thoạt nhìn rất thận người, nhưng trên thực tế nàng này phúc bộ dáng chỉ có Từ Ngôn có thể xem tới được.

Thở dài, Từ Ngôn bắt đầu dĩ vãng tay nắm tóc.

“Sinh khí sao?”

“.....”

“Loại chuyện này cũng là không có biện pháp không phải sao? Liền tính là tồn kho rất nhiều bao Bản Lam Căn cũng trước sau sẽ có uống xong một ngày, lại nói lại không phải không cho người mua, giữa trưa lại cho người mua mấy bao không phải được rồi sao?”

“.....”

Từ Ngôn dừng lại bước chân, theo sát, đi theo này phía sau Trình Từ cũng ngừng lại.

Xoay đầu nhìn thoáng qua cúi đầu nhìn hai chân Trình Từ, cảm giác giống như là phạm vào sai tiểu nữ hải giống nhau.

Hít sâu một hơi.

“Nói. .... Ta có thể đừng buồn bực không? Ta đều nói, không phải không cho mua mà là còn có hai mươi phút lớp liền phải điểm danh, hiện tại chạy tới tiệm thuốc thực phiền toái hiểu? Nhịn một chút, một buổi sáng không uống cũng không có gì, giữa trưa tan học thời điểm ta ở chạy tới cho người mua.”

“Không cần.”

Trả lời thực dứt khoát, Trình Từ kia không có chút nào pháp phòng thanh âm truyền vào Từ Ngôn trong tai.

Khóe miệng run rẩy một chút, Từ Ngôn đầy mặt thần sắc bất đắc dĩ.

Hắn không biết Trình Từ rốt cuộc có bao nhiêu thích cái kia đồ vật, trừ bỏ mang theo một tia vị ngọt ở ngoài, chỉ có thể tính thượng so nước sôi để nguội hảo uống như vậy một chút, tuy rằng hương vị xác thật rất độc đáo, nhưng cũng không ai có thể đạt tới Trình Từ loại này cơ hồ trừ ma nồng nổi.

Giống như là được “Không uống Bản Lam Căn liền sẽ chết bệnh”

Ngẩng đầu, Trình Từ nhìn Từ Ngôn, dùng cặp kia cực đại đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Hào hảo, ta đi còn không được sao!”

Từ Ngôn đối Trình Từ cái loại này tầm mắt căn bản không có bất luận cái gì chống cự năng lực, không biết vì sao chỉ cần xem lâu rồi cặp mắt kia liền sẽ sinh ra một loại “Hào đáng yêu” cảm giác.

Nếu thời gian dài nhìn chăm chăm, tuyệt đối sẽ xảy ra chuyện, gương mặt có chút nóng lên, Từ Ngôn hơi hơi nghiêng đi đầu, nhìn về phía một bên.

“Người tại đây chờ một chút, ta chạy tới cho người mua, nhớ kỹ không cần chạy loạn, nếu người muốn chạy loạn lần sau cũng đừng trông cậy vào ở uống thượng!”

“.....” Tuy rằng Trình Từ không nói gì, nhưng lại nhẹ nhàng điểm một chút đầu.

Phiết liếc mắt một cái Trình Từ, Từ Ngôn xoay người hướng tới ly này phụ cận gần nhất một nhà tiệm thuốc chạy tới.

.....

.....

“Đại thúc, quấy rầy cho ta tới tam đại bao Bản Lam Căn!”

Thở hổn hển một phen đẩy ra tiệm thuốc môn, Từ Ngôn lớn tiếng đối với ngồi ở máy tính bên không biết đảo lộn gì đó trung niên nam tử nói.

Nhìn đến có người tới, cho nên xoay đầu trung niên nam tử nhìn thoáng qua Từ Ngôn.

“Người như thế nào lại tới nữa? Hôm trước không phải mới lấy đi tam bao, như thế nào lại tới mua?”

“A, cái kia nói đến lời nói trường, nói ngắn lại trước cho ta kia tam bao, đúng rồi, bao nhiêu tiền tới.”

“Ba mươi.”

“Nga.....”

Móc ra ba mươi chụp ở trung niên đại thúc trước mặt, Từ Ngôn dùng mu bàn tay cọ cọ mồ hôi trên trán tích.

“Nhanh lên đại thúc, ta thực cấp.”

“Nếu như vậy cấp nói giữa trưa tới bất không phải hảo, chạy nhanh như vậy tới mua mấy bao Bản Lam Căn, tiểu tử người thật là có ý tứ.”

“Không có biện pháp a, thật là khổ không nói nổi a, hảo, ta đi học mau đến muộn.”

“Là là!”

Từ máy tính trên bàn lên, trung niên đại thúc từ pha lê quầy lấy ra tam bao Bản Lam Căn bày biện ở Từ Ngôn trước mặt, thuận tay đem ngăn tủ thượng ba mươi cầm qua đi.

Xả quá một cái bao nylon, đem tam đại bao Bản Lam Căn trang đi vào, Từ Ngôn xoay người hướng tới ngoài cửa đi đến.

Nhưng ở xoay người trong nháy mắt lại cảm giác bị thứ gì đụng vào giống nhau, thiếu chút nữa té ngã trên mặt đất, nhìn về phía trước người.

Một người thiếu nữ, thân cao một mét sáu năm bộ dáng, thoát nhìn rất xinh đẹp, ăn mặc một thân lam màu trắng giao gian vận động phục giáo phục, đang ở xoa vai.

Sừng sốt một chút.

“Cái kia xin lỗi, vừa rồi không thấy.....”

“Cho ta chìa khóa, trong nhà chìa khóa quên cầm.”

Thiếu nữ cũng không có để ý tới Từ Ngôn, lướt qua Từ Ngôn hướng về phía quầy quá trung niên đại thúc đi đến.

Vừa mới muốn xin lỗi nói tap ở giọng nói trong mắt, hơi hơi xoay đầu nhìn thoáng qua thiếu nữ.

Trung niên đại thúc về mặt sừng nịch nhìn thiếu nữ, đem trong túi chìa khóa móc ra tới đặt ở nàng trong tay.

“Như thế nào như vậy sợ ý?”

“Không cần người quản.”

Nàng thấp giọng nói một câu, sau đó nhanh chóng đem chìa khóa cất vào trong túi.

“Giữa trưa không trở về nhà ăn cơm.”

“Không trở về nhà..... Hảo, hảo đi ở trường học ăn sao?”

“Ân, cùng đồng học ước hảo.”

Nhàn nhật trở về một câu, thiếu nữ xoay người không ở đi nhìn trúng niên đại thúc, hướng tới cửa đi đến.

Hoi hơi phiết liếc mắt một cái quảy chỗ trung niên đại thúc biểu tình, thoát nhìn có chút bất đắc dĩ.

Chân mày cau lại, nói thật thiếu nữ kia phó bộ dáng thoát nhìn tương đương lệnh người khó chịu, liền tính là dùng ngón chân cũi đầu tường đều có thể đoán được nàng là tiệm thuốc đại thúc nữ nhi.

Nhưng mà thân là nữ nhi lại dùng loại này ngữ khí đối đãi phụ thân, không biết vì sao Từ Ngôn cảm giác nàng có điểm giống cái kia chán ghét bách hợp nữ Hàn tiểu hiểu, nói chuyện ngữ khí đều là như vậy phiền nhân.

Phản nghịch kỳ sao?

Phịch một tiếng trầm đục, sử Từ Ngôn suy nghĩ tạm thời đình chỉ, ngẩng đầu nhìn về phía đi tới cửa thiếu nữ.

Nàng mặt đánh vào pha lê trên cửa.

Tiệm thuốc môn là kéo đẩy thúc, tuy rằng là pha lê môn, nhưng chỉ cần đôi mắt không phải quá hạt người trên cơ bản đều có thể nhìn đến cái kia môn.

Tạm dừng đại khái có vài giây, thiếu nữ về phía sau lui một bước, bởi vì là đưa lưng về phía Từ Ngôn nguyên nhân cho nên đại khái nhìn ra được nàng đang ở xoa cái mũi.

Tiếp theo, vươn tay kéo ra môn đi ra ngoài.

Rời khỏi, không có một tia dừng lại.

“Thật đúng là, đôi mắt cận thị thành dáng vẻ kia cũng không mang mắt kính.” Nói thầm một câu, tiệm thuốc đại thúc dùng bất đắc dĩ ngữ khí nói một câu.

Xoay đầu nhìn hẩn, Từ Ngôn nhú một chút mày.

“Nàng cận thị mắt?”

“Ân, độ cao cận thị, nhưng không biết làm sao vậy không thích mang mắt kính, cho nên có đôi khi mới có thể thấy không rõ môn.”

“Nga..... Thật đúng là không xong a.”

Có lẽ thức trở về một câu, Từ Ngôn vươn tay捏捏 mũi, sau đó nhìn về phía trung niên đại thúc.

“Nói, vừa rồi có một chút liên muốn hỏi, đại thúc đó là nguoi thân sinh nữ nhi sao? Như thế nào một chút đều không giống?”

“.....”

Cả khuôn mặt đều tái rồi, tiệm thuốc đại thúc vung tay lên.

“Nàng mẹ ghen so với ta hảo, ta có biện pháp nào.”

“.....”

.....

ps: Gần nhất mấy ngày trước canh một một chút, đại khái Thứ ba liền có thể khôi phục hai càng, ta cũng không có biện pháp..... Bận quá.

Tiếp theo, cầu chút đề cử lửa (da mặt dày)

Chương 46: Mở ra

“Buổi sáng tốt lành.....”

Một tiếng hữu khí vô lực thanh âm truyền vào Từ Ngôn trong tai, đã tới lớp Từ Ngôn thấy được mềm như bông ghé vào trên bàn Dương Hâm.

“Buổi sáng tốt lành.”

Cũng không có đi xem Dương Hâm, trở về một câu, đem trong tay trang có Bản Lam Căn túi nhét vào án thư trong động.

Hắn này này đó động tác bị ghé vào trên bàn Dương Hâm xem ở trong mắt.

“Đại buổi sáng mưa Bản Lam Căn..... Ngươi có bệnh đi.”

“Điểm này không cần ngươi quản.”

Từ Ngôn đem ghế triều sau túm túm, giống như là làm thứ gì chui vào đi bộ dáng, sau đó ngồi đi lên, mở ra hai chân nhìn về phía Dương Hâm.

“Nói, ngươi thân thể này không thành vấn đề sao? Thoạt nhìn giống như là tùy thời đều khả năng quai rớt giống nhau.”

“Đa tạ ngươi cát ngôn, ta đột nhiên cảm thấy ta có thể sống đến một trăm tuổi.”

Tức giận phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, Dương Hâm nâng lên tay xoa xoa mắt.

“Khoảng thời gian trước thân thể luôn là cảm giác vô lực, không biết sao lại thế này thứ Bảy thời điểm đột nhiên hảo, tuy rằng vẫn là cảm giác có chút không khoẻ, nhưng ít nhất đã có thể tiến hành bình thường sinh sống, mặt khác.....”

Hơi hơi ngẩng đầu, Dương Hâm thần sắc hơi khản trương.

“Nhà ta giống như bị phản tử khủng bố tập kích.”

“Khủng bố tập kích?” Trái tim mãnh một đốn, Từ Ngôn sững sốt một chút, theo sau giả bộ phi thường nghi hoặc bộ dáng.

“Cái gì khủng bố tập kích? Ta nhớ rõ chúng ta nơi này rất an toàn nha.”

“Cái này ta cũng buồn bực lạ..... Tình lại sau liền phát hiện trong nhà trở nên lung tung rối loạn bộ dáng, giống như là bị cái gì oanh tạc quá giống nhau, làm hại ta bị lão ba thoa mạ một đốn.”

“Chỉ là thoa mạ một đốn, không có tiến hành ái giáo dục linh tính?”

“..... Ngươi cái kia “Như thế nào không đem ngươi đánh chết” ánh mắt rất kỳ quái a! Nói, như vậy hy vọng ta chết sao? Hồn đản!”

“Sao có thể, ngươi không bị thương ta vui vẻ còn không kịp đâu.”

“Kia vì cái gì ngươi về mặt thất vọng biểu tình a!”

Dương Hâm một khuôn mặt trướng đến đỏ bừng, cái này làm cho hắn kia nguyên bản có vẻ có chút tái nhợt sắc mặt thoạt nhìn bình thường nhiều.

Nhưng mà Từ Ngôn cũng không có có lý sẽ ở một bên giống như là điên rồi giống nhau hô to gọi nhỏ Dương Hâm, mà là lâm vào trầm tư.

Dương Hâm không nhớ rõ chính mình cùng Triệu Tử đi qua hắn gia, cho nên hắn có quan hệ với chính mình hai người đi hắn gia làm khách tin tức không thể hiểu được biến mất.

Xem ra là bị tiêu trừ.

Điểm này, Từ Ngôn cũng không xa lạ, liền cùng điện ảnh những cái đó khai quai nước Mỹ đặc công giống nhau, có lẽ lấy chỉ bút tùy tiện hoảng một chút, đối phương liền sẽ mất trí nhớ.

Trên thực tế, Từ Ngôn đại khái đoán được là ai.

Triệu Tử thân là “Đạo nhân” sở dĩ không có ở trừu quý thời điểm bị người thường phát hiện, cũng không phải bảo mật hảo, mà là hắn là có một loại tiêu trừ ký ức thủ pháp, nhìn đáng vẻ, ngày đó trước khi đi thời điểm Triệu Tử đã làm cái gì.

Thật đúng là phương tiện thủ đoạn.

Dương Hâm dùng bút giả đảo Từ Ngôn.

“A Ngôn. .... Ta khoảng thời gian trước có phải hay không có chút kỳ quái?”

“Kỳ quái?”

Suy nghĩ bị đánh gãy, quay đầu Từ Ngôn nhìn về phía Dương Hâm, hần thoát nhìn tương đương thẹn thùng, giống như là sự tình gì làm hần khó có thể mở miệng.

“Chính là, chính là ở ta phát bệnh mấy ngày nay có phải hay không tinh thần trở nên có chút hoảng hốt?”

“Cái gọi là tinh thần hoảng hốt là. ....”

“A a a, chính là, chính là ta trở nên đối nam nhân có điểm cái kia!”

Dương Hâm vẻ mặt đồ bùng nói ra những lời này, sau đó Từ Ngôn liền sững sờ ở nơi nào, khóe miệng run rẩy.

“Xác thật có như vậy một chút. ....”

“A! Quả nhiên a! Hảo mắt mặt hảo mắt mặt a! Hiện tại chỉ là ngừng lại liên tưởng một đầu đâm chết ở trên tường a!”

Ôm đầu, đem đầu thật sâu chôn ở trên bàn, Dương Hâm lớn tiếng kêu gọi, sau đó dùng sức nắm tóc.

“Lão tử thích chính là nữ nhân a! Vì cái gì sẽ đối nam nhân sinh ra cái loại cảm giác này a!”

“.....”

Từ Ngôn biết hần đối ai có cảm giác, nhưng mà kia cũng không phải hần sai, chỉ là dương khí bị hút nhiều biểu hiện.

Than nhẹ một hơi.

“Kỳ thật không cần quá để ý, liên tính người xác thật là cái thích nam nhân biến thái, nhưng này lại có cái gì? Không cần để ý thế tục ánh mắt, đừng cảm đi làm gay đi!”

“Người mới đi làm gay, lão tử chết đều sẽ không đi làm cái loại này đồ vật!”

Bởi vì quá mức kích động nguyên nhân, cho nên âm điệu tăng lên mấy cái cấp bậc Dương Hâm thành công hấp dẫn lóp nội các bạn học tầm mắt.

Buông tay, chút nào không để bụng thể diện Dương Hâm nâng lên tay vỗ vỗ ngực.

“Bất quá ta hiện tại tin tưởng ta còn là đối nữ nhân cảm thấy hứng thú.”

“Ai? Người như thế nào biết?”

“Bởi vì ngày hôm qua ta đem trong máy tính tồn kho ba cái G điện ảnh một đêm toàn xem xong rồi, hơn nữa ta thân thể thành công sinh ra phản ứng, sự thật chứng minh ta còn là thích nữ nhân!”

“.....”

Nâng lên tay, bụm mặt, Từ Ngôn đem tầm mắt chuyển qua một bên, hần sợ đang nghe đi xuống sẽ nhin không được một chân đá phi hần.

Chưa từng gặp qua như vậy không biết xấu hổ người.

Đang ở im ắng ngồi ở vị trí thượng Từ Ngôn đột nhiên động đi lên, giống như là bị thứ gì đẩy ngã trên mặt đất giống nhau, từ ghế dựa ngã xuống dưới.

Sau đó ngẩng đầu nhìn phía trước, vươn tay giống như là ở bắt lấy cái gì giống nhau, nhưng không có thể gặp được.

Ngồi ở một bên Dương Hâm vẻ mặt mơ hồ.

“A Ngôn. .... Người đang làm gì? Khôi hài sao?”

Một tay căng mà, Từ Ngôn biểu tình mở hóp trở nên nghiêm túc lên, vỗ vỗ trên mông dính có tro bụi.

“Uy, làm ơn người một sự kiện, một hồi chủ nhiệm lớp tới tra ban thời điểm người liền nói ta bụng đau thượng WC đi.”

“Như vậy lạn lý do ngươi còn dùng, gia hỏa kia muốn hỏi trước WC như thế nào thời gian dài như vậy làm sao bây giờ?”

“Liên cho hắn nói ta không mang giấy, làm hắn cho ta đưa đi!”

Không có có lý sẽ Dương Hâm ý tứ, Từ Ngôn hướng tới cửa chạy tới, không có chút nào dừng lại.

.....

.....

Trình Tử chạy mất.

Không có nói đi nơi nào, cùng lần trước không sai biệt lắm, đột nhiên từ cái bàn phía dưới chui ra tới, sau đó đem Từ Ngôn tể ghé vào trên mặt đất.

Hướng tới cửa chạy đi ra ngoài, không có chút nào dừng lại, giống như là có thứ gì hấp dẫn nàng giống nhau.

Trình Tử dừng lại.

Ở lần trước đi qua kia đóng khu dạy học cửa ngừng lại, hơi hơi ngẩng đầu nhìn mái nhà.

Thở hồn hển, Từ Ngôn đi tới nàng bên cạnh.

“Nhìn cái gì?”

“Lại mở ra.”

“Cái gì.”

Trình Tử nâng lên tay, tái nhợt ngón tay chỉ vào mái nhà, kia nguyên bản thuộc về cũ nam sinh phòng ngủ địa phương.

“Cực âm nơi, mở ra.”

Theo Trình Tử tay hướng tới mái nhà nhìn lại, tuy rằng không phải nhìn đến thực rõ ràng, nhưng khi đó thỉnh thoảng để sót ra tới màu đen khí thể giống như là có sinh mệnh giống nhau vận vẹo.

Trần ngập toàn bộ tầng trệt.

Xác thật cùng Trình Tử nói không có gì khác nhau, lại mở ra, rõ ràng buổi sáng vừa tới trường học thời điểm còn không có loại này hiện tượng, nhưng chỉ là qua một đoạn thời gian lại xuất hiện.

So sánh lần trước nhìn đến cảnh tượng, lần này sinh ra khí thể sử Từ Ngôn chân rất nhỏ run rẩy lên.

Không phải sợ hãi, chỉ là thân thể ở cảm nhận được loại này uy lực oán khí lúc sau, không thể hiểu được run rẩy lên.

“Bối hướng tới thái dương, nơi chốn với âm triều nơi, này đóng lâu tầng cao nhất bao lâu vô dụng qua?”

“Không, không biết..... Đại khái thật lâu đi, ta lão tỷ kia một lần thời điểm đỉnh tầng liền không cần.”

“Đại âm, oán khí tận trời, nhưng lại khi hiện thời không hiện, bị thứ gì phong tỏa ở sao?”

“Phong tỏa.....”

Không biết vì sao, đương Trình Tử nhắc tới phong tỏa hai chữ thời điểm, Từ Ngôn trong đầu đột nhiên hiện ra kia đem khóa.

Kia đem..... Thần bí khóa.

.....

ps: Đầu tiên thanh minh quyển sách này tuyệt đối sẽ không TJ, nên nói như thế nào đâu? Gần nhất sở dĩ đổi mới biến thiếu đây đều là thiên nhiên quy luật căn bản vô pháp tránh cho a!

“.....”

Hảo đi, ta thừa nhận cao nhị việc học tương đối vội, mặt khác ta là nghệ thuật sinh, học mỹ thuật, bởi vì học kỳ 1 mới bắt đầu học tập duyên cớ cho nên chương trình học so người bình thường muốn đuổi thật sự nhiều, mỗi ngày ít nhất một chương đã là bài trừ tới ~ (che mặt)

Cho nên, thông cảm một chút ta sao ~

Cầu chút đề cử phiếu an ủi một chút ta ầu tiểu tâm linh điều ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Không muốn chết

Phong tỏa, này liền như là “Kết giới” loại này đồ vật giống nhau, là một loại ngăn cản người ngoài tiến vào một loại hình thức.

Từ Ngôn ngo ngác nhìn Trình Tử, kia phó biểu tình tuy rằng không có bất luận cái gì biến hóa, nhưng có thể rõ ràng cảm giác được giấu ở chỗ sâu trong thâm lam.

Đó là Từ Ngôn chưa từng kiến thức quá cảm giác, từ Trình Tử trên người truyền ra tới làm hắn tồn tại một loại biến vận cảm giác, phảng phất..... Trình Tử đã không còn là cái kia Trình Tử.

Trình Tử hướng phía trước bán ra một bước, đương nhìn đến nàng hướng phía trước đi kia một bước khi không biết vì sao Từ Ngôn thể nhưng có loại cảm giác sợ hãi.

“Không cần!”

Bang, trao một cái đã bắt được Trình Tử thủ đoạn, cánh tay không ngừng run rẩy, bởi vì bị Từ Ngôn bắt lấy thủ đoạn mà quay đầu Trình Tử nhìn Từ Ngôn.

“Làm cái gì.”

“Không cần đi..... Nơi đó.”

“Nơi đó mặt có ta yêu cầu đồ vật.”

“Đều nói ngươi không cần cho ta đi nơi đó!”

Không biết vì cái gì, Từ Ngôn thể nhưng hướng tới Trình Tử rống lên lên, hai mắt đã mở tới rồi cực hạn.

“Không cần cho ta đi, lời nói của ta ngươi chẳng lẽ đều nghe không hiểu sao!”

“.....”

“Vì cái gì.”

Trình Tử đặt câu hỏi, đúng vậy..... Vì cái gì đâu? Vì cái gì dừng cho Trình Tử đi nơi đó đâu? Là trong lòng kia cổ bất an? Là kia không thể hiểu được cảm xúc?

Từ Ngôn không biết, chỉ là đơn thuần sợ hãi mất đi Trình Tử mà thôi, hắn không nghĩ làm nội tâm kia cổ bất tường dự cảm phát sinh.

Tay..... Chậm rãi buông ra, chảy xuống tới rồi chân sừng, Từ Ngôn cúi đầu hơi hơi phe phẩy đầu.

“Ta không biết sao lại thế này..... Ta cũng không thể lý giải ta vì cái gì sẽ sinh ra cái loại này cảm xúc, nhưng là, rất sợ hãi a, đột nhiên rất sợ hãi..... Bất tường dự cảm càng ngày càng cường liệt, không cần đi nơi đó.....”

“.....”

“Trình Tử..... Cầu ngươi.”

“Uy, ngươi ở chỗ này làm bầm lều bầu làm gì?”

Một tiếng kêu gọi đem Từ Ngôn đánh thức lại đây, quen thuộc thanh âm làm Từ Ngôn liền tính không có quay đầu cũng biết nàng là ai.

Triệu Tử.

Đem tầm mắt tập trung ở nàng trên người, quả nhiên mặc một thân màu trắng đạo bào, trong tay xách theo một cái bao.

Một cổ dự cảm bất hảo.

“Ngươi muốn làm gì.”

“Còn có thể làm gì!”

Từ đạo bào quần áo nội sườn móc ra một trương hoàng phù, theo thứ tự dán ở mặt tường thượng, tản ra mỏng manh quang mang.

“Uy, ngươi còn đứng ở chỗ này làm gì? Có thời gian ở chỗ này đứng, vẫn là trốn xa một chút trương đối hảo.”

“Cái gì.....”

“Còn không rõ ràng lắm a! Đây tòa học viện sở hữu âm khí tập trung địa phương, có thể nói “Cực âm nơi” nam học sinh cũ kỹ tức xá đã bắt đầu bùng nổ oán khí.”

“Vậy ngươi ở.....”

“Ồ làm chuẩn bị a! Ngu ngốc! Ngươi cho rằng làm gì?” Tức giận phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, Triệu Từ tùy tay đem bao ném ở một bên.

“Hảo hảo, râu ria ngươi trước rời đi.”

Tuy rằng không có minh xác cho thấy nói chính là ai, nhưng hiện trường chỉ có chính mình cùng nàng còn có một con không tính là người Trình Từ, Từ Ngôn thực minh bạch nàng chỉ chính là ai.

“Uy, ngươi muốn nhúng tay chuyện này?”

“Nếu không ngươi nghĩ sao? Loại này chỉ cần cùng thần quái sát bên trên sự tình chúng ta “Đạo nhân” đều là muốn nhúng tay.”

“Lần này rất nguy hiểm a! Ngươi cái này liền oán quỷ đều giải quyết không được gia hòa xen tay vào a!”

“Vậy ngươi cái này người thường đãi ở chỗ này làm gì?” Phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, Triệu Từ trên mặt mang theo một loại khó chịu thần sắc.

“Nếu đều biết nguy hiểm nói, hiện tại liền cho ta rời đi a! Người thường!”

Nói ra người thường ba chữ thời điểm Triệu Từ ngữ khí có chút không thích hợp, cái loại này có thể nhẹ nhàng giải quyết rồi oán quỷ thực lực, bất luận thấy thế nào đều không giống như là “Người thường” bộ dáng đi.

Tuy rằng là xuất phát từ đối Từ Ngôn an toàn suy nghĩ, nhưng loại này chút nào không có tổ chức một mình hành động làm Từ Ngôn sinh ra một loại không đáng tin cậy cảm xúc.

Rất cường liệt.

“Ngươi lại là chính mình một người đi! Đừng nói ngươi không có cách nào giải quyết a!”

“Không thử xem như thế nào biết?”

“Loại chuyện này căn bản liền không cần thí a! Trực tiếp đã bị dấu hiệu thất bại a! Ngu ngốc!”

Trình Từ không có nhận thấy được, thân là “Đạo nhân” Triệu Từ đồng dạng không có nhận thấy được, rõ ràng đạt tới có thể cho chính mình run run phát run nông nổi, nhưng loại này nguy hiểm cảm giác Trình Từ cùng Triệu Từ các nàng hai cái lại không có nhận thấy được.

Là chính mình thần kinh phản ứng dị ứng, vẫn là..... Thật sự có cái gì phát sinh?

“Dù sao ngươi cũng không cần đi là được rồi!”

“Ta dựa vào cái gì phải nghe ngươi a! Ngươi lại không phải ta cái gì.”

Gương mặt có chút ửng đỏ, ngữ khí nghe tới giống như là ở nháo biến vận giống nhau, Triệu Từ về phía sau lui một bước.

“Dù sao ngươi đã vô pháp ngăn cản một chút định quyết tâm ta, mau tránh ra, nhân gia muốn thi pháp!”

“Ta không phải lại cùng ngươi nói giỡn a!”

“Ta cũng không cùng ngươi nói giỡn a!” Tay cầm bát quái bàn, giống như là tùy thời đều sẽ phát động giống nhau.

Vừa dứt lời, một trận ập vào trước mặt uy áp quả thực làm Từ Ngôn thiếu chút nữa quỵ xuống, đột nhiên liền xuất hiện uy áp không có chút nào dấu hiệu, cứ như vậy tiến đến.

Từ Ngôn chỉ cảm thấy trái tim phảng phất bị một bàn tay gắt gao nắm chặt giống nhau, phảng phất nhảy lên càng ngày càng khó khăn, hô hấp ổng dần cũng bị lấp kín giống nhau.

Che lại ngực, nhìn về phía đỉnh đầu.

“Kia..... Đó là cái gì.”

Khiếp sợ loại này cảm xúc đã vô pháp tới hình dung Từ Ngôn tình cảm, thỉnh linh xảy ra xuất hiện một cánh cửa huyền phù ở Từ Ngôn đỉnh đầu.

“Cái kia.....” Đồng dạng cùng Từ Ngôn giống nhau, Triệu Từ vẻ mặt khẩn trương thần sắc.

“Không phải “Cực âm nơi” mà là “Âm bảo nhập khẩu””

““Âm bảo nhập khẩu”..... Đó là cái gì?”

Vừa mới dứt lời, Từ Ngôn liền cảm giác chính mình thủ đoạn bị cái gì bắt được, xoay đầu nhìn về phía phía sau, thấy được Trình Từ.

“Đi mau.”

Nàng thấp giọng nói một câu, liền phải lôi kéo Từ Ngôn hướng ra phía ngoài chạy.

“Chờ hạ, Triệu Từ nàng.....”

Ca!

Lời nói không có thể nói xong, một tiếng giòn vang, huyền phù ở Từ Ngôn đỉnh đầu kia phiến môn trung gian giắt một phen khóa đột nhiên đứt gãy.

Từ căn hệ rễ bắt đầu đứt gãy!

Một đôi mắt mở tới rồi cực hạn, Từ Ngôn vẻ mặt sợ hãi nhìn chăm chăm kia phiến môn, nhớ ra rồi, đang xem đến khóa kia một khắc toàn nhớ ra rồi!

Kia phiến môn! Đã từng đem tay đặt ở khóa lại kia phiến môn.

“Mau..... Chạy mau a! Ngu ngốc!”

Triệu Từ sững sờ nhìn đỉnh đầu môn, đứng trên mặt đất thượng, thoát nhìn giống như là bị dọa choáng váng giống nhau, thất thần nhìn chăm chăm kia phiến môn.

Rống lên một câu, tránh thoát khai Trình Từ tay, hướng phía trước chạy vài bước trao một cái đã bắt được Triệu Từ cổ áo, cả người bộc phát ra lực lượng, đem Triệu Từ quăng đi ra ngoài.

“Phanh!!!”

Môn bị mở ra, cũng không có chạm vào kia phiến môn, nó chính mình vô duyên vô cớ mở ra, từ bên trong tràn ra màu đen khí thể.

Không còn kịp rồi!

Trong lòng chỉ có cái này ý niệm, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu, huyền phù lên đỉnh đầu môn không biết khi nào ly chính mình như vậy gần.

Kia bên trong cánh cửa còn lại là đen nhánh giống như vũ trụ trung hắc động giống nhau tồn tại, phảng phất đem người linh hồn cũng hút vào đi vào.

Muốn chết sao.....

Bất an, đã biến mất, nói là biến mất, bởi vì chính mình đã không có khả năng được cứu trợ, huyền phù lên thân mình hướng tới bên trong cánh cửa bay qua đi.

Thoát ly địa cầu dẫn lực, đánh Newton định luật mặt, Từ Ngôn ở vào vô trọng lực trạng thái hạ.

Cuối cùng trong tầm mắt, phảng phất thấy được Triệu Từ kinh hoàng thất thố mặt, còn có.....

Trình Từ kia vạn năm bất biến trên mặt rốt cuộc xuất hiện “Khẩn trương” loại này thần sắc.

Lão từ..... Còn không có sống đủ a!

.....

ps: Bởi vì đi đi học quá đuối cho nên quên upload truyện chương, xin lỗi (che mặt)

Cầu chút đề cử phiếu

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Đây là mộng sao

Ngày mùa hè nắng hè chói chang thời tiết phẳng phất muốn đem đường cái nướng hóa giống nhau, một bên cây cối thượng vang lên biết kia âm ỉ tiếng vang.

Một trận một trận.

Đầu cảm giác có chút choáng váng, không biết chính mình bị hút vào kia phiến phía sau cửa rốt cuộc đã xảy ra gì đó Từ Ngôn thông thả ngồi thẳng thân mình.

Hai mắt nhìn chung quanh bốn phía, quen thuộc cảnh tượng một tia không làm dẫn vào trong mắt, ở chính mình nơi sâu thẳm trong ký ức, xác thật tồn tại.

“Đại ca ca!”

“Ai?”

Thình lình xảy ra một tiếng kêu gọi sù lâm vào trầm tư Từ Ngôn đánh thức lại đây, đem tầm mắt tập trung ở thanh nguyên chỗ.

Một người tiểu nữ hài, ăn mặc một thân tuyết trắng váy liền áo, trong lòng ngực ôm một loại tiểu cầu hình dạng mao nhưng món đồ chơi, liên tính là ở như vậy nóng bức thời tiết nội nàng vẫn là một tác cũng không rời ôm kia chỉ mao nhưng món đồ chơi.

Nàng đã mờ hồi đầy đầu.

“Chạy nhanh như vậy làm gì? Nhìn nguoi mệt!”

Trong giọng nói mang theo trách cứ, Từ Ngôn vươn tay, trên mặt lộ ra sủng nịch tươi cười, cõ đi nàng mờ hồi trên trán tích.

Mới vừa làm xong này đó động tác, tay liền cứng đờ ở nơi đó.

Thân thể không chịu khống chế giống nhau làm ra như vậy hành động, không có trải qua đại não khống chế chính mình làm ra hành động, thật giống như..... Đây không phải thân thể của mình giống nhau.

Nước mắt sưng sờ ở nơi đó.

“Ngô..... Nhân gia cũng không phải là tiểu hài tử, mới không cần đại ca ca vẫn luôn quán đầu!”

Bầu môi, tiểu nữ hài cũng không có nhận thấy được Từ Ngôn dị thường, tuy rằng ngoài miệng là như thế này nói, nhưng trên mặt vẫn là tràn đầy một loại vui vẻ tươi cười, dùng đầu nhẹ nhàng cõ Từ Ngôn bàn tay.

“Đại ca ca?”

“A, cái kia..... Muốn đi nơi nào chơi?”

Vội vàng đáp, Từ Ngôn mặt bộ tươi cười có chút cứng đờ, đồng dạng cứng đờ bàn tay lại một lần đặt ở nàng trên đầu, chịu đựng hóc mắt chỗ không ngừng đảo quanh nước mắt, vẫn duy trì mỉm cười nhìn nàng.

Nàng là ai, Từ Ngôn ở rõ ràng bất quá..... 5 năm thời gian liên tính là theo bản năng muốn quên, nhưng vô luận như thế nào cũng không có cách nào quên kia khuôn mặt.

Lan Lan.

“Đại ca ca người làm sao vậy?”

“Không, không có gì. .... Quá nhiệt, mồ hôi chảy tiến trong mắt.”

Nói chuyện có chút tạm dừng, hít hít cái mũi, Từ Ngôn dùng đầu ngón tay cọ đi nước mắt, nhìn về phía vẻ mặt nghi hoặc Lan Lan.

Phân không rõ hiện thực vẫn là hư ảo, xúc cảm tồn tại, khứu giác tồn tại, thính giác tồn tại, thị giác tồn tại, hết thấy đều là như vậy chân thật, hết thấy đều cùng hiện thực giống nhau.

Tựa như. .... Chính mình về tới khi còn nhỏ giống nhau.

Trở lại. .... Khi còn nhỏ?

Toàn thân căng chặt lên, đột nhiên nhớ tới một loại khả năng tính Từ Ngôn nâng lên tay, trong mắt tràn ngập không thể tưởng tượng thần sắc, kia lược hiện ngăm đen bàn tay bất luận thấy thế nào đều là thái dương hạ bạo phơi sinh ra.

Bạo phơi. ....

Cuồng quít nâng lên tay vượt mặt, cái loại này xúc cảm là như vậy bóng loáng, liên tính là như thế nào bảo dưỡng cũng vô pháp đạt tới cái loại này trình độ, ngay cả quần áo đều là trước đây tiểu hài tử xuyên cái loại này hình thức.

Đã vô pháp dùng khiếp sợ này một từ ngữ tới hình dung, thông thả đem tay thả đi xuống, Từ Ngôn mở hai mắt nhìn Lan Lan.

Có thể tin tưởng, đây là khi còn nhỏ thân thể.

Kia. .... Nhiều năm như vậy tới trải qua sự tính tính cái gì?

Ngẩng đầu nhìn chính mình phản lưng dựa vào đại thụ, ở gió nhẹ ăn động hạ rầm rầm đong đưa, biết thanh âm sâu phiền nhân.

Nhưng. .... Chi là một giấc mộng sao? Mộng 5 năm, gặp được Dương Hâm, gặp được Triệu Tử, gặp được Ngô gia mẹ con, còn có. .... Trình Tử.

Này đó thật sự chỉ là mộng sao?

“Đại ca ca ~ không phải nói tốt muốn mạng ta đi chơi sao?” Làm nũng, không ngừng loạn choạng Từ Ngôn cánh tay, Lan Lan vẻ mặt bất mãn.

“Chính là cùng Lan Lan kéo qua câu u ~ chẳng lẽ đại ca ca nếu không tuân thủ sao?”

Ngoéo tay. ....

Bị Lan Lan ôm cái tay kia, Từ Ngôn ngậy người nhìn ngón út, trong đầu rõ ràng có một kiện chuyện rất trọng yếu, nhưng bất luận thế nào đều không thể hồi tưởng lên.

“Đi lạp ~”

Lan Lan túm Từ Ngôn cánh tay, nhưng là thân thể trời cao sinh hoàn cảnh xấu khiến nàng căn bản không có biện pháp túm động Từ Ngôn, chẳng sợ chút nào.

“Đại ca ca là người xấu, không tuân thủ ước định người xấu!”

“Hào hảo. .... Lên lên.”

Đầu loạn thành một đoàn, Từ Ngôn thuận thế đứng lên, duỗi tay vỗ vỗ trên mông chiếm hữu tro bụi.

“Muốn đi đâu chơi?”

“Bờ sông!”

“Không được, quá nguy hiểm”

“Ngô. .... Vậy đi bắt biết hảo!”

“.....”

Cúi đầu nhìn nhìn chính mình tiểu thân thể, sau đó đang xem liếc mắt một cái trên đỉnh đầu đại thụ, này kém cực xa chênh lệch nhìn đáng vẻ căn bản không thể đền bù.

Liên tính muốn bắt biết cũng yêu cầu một cây thật dài gãy gộc, đương nhiên cũng có thể lựa chọn leo cây, nếu Từ Ngôn sẽ nói. ....

Từ khi còn nhỏ học leo cây đem quần quát xoa lúc sau, Từ Ngôn liền không còn có nết thừ leo cây, đại khái không nghĩ ở thế hội cái loại này phảng phát muốn chết rớt cảm thấy thẹn cảm.

“Đổi cái đi!”

“Ngô..... Không biết chơi cái gì.”

“Không biết a.....”

Bởi vì quá nhiệt cho nên hân tích đã theo gương mặt chảy xuống, Từ Ngôn dùng tay cọ rớt, nhìn về phía Lan Lan.

“Nhiệt không nhiệt?”

“Nhiệt.”

“Kia, như vậy đi! Đi mua kem đi!”

Vừa mới dứt lời, Từ Ngôn liền sững sờ ở nơi nào.

Rất quen thuộc, rất quen thuộc cảnh tượng phảng phát muốn phát sinh cái gì hồi hận sự tình giống nhau, nhưng là, nghĩ không ra, cái gì cũng nghĩ không ra, đầu trung chỉ có về này đoạn ký ức trống rỗng.

Cái gì đều nhớ không dậy nổi a!

“Hào a, hào a! Thích nhất ăn kem! Ta muốn lớn nhất lớn nhất bơ kem!”

Nâng lên tay khoa tay múa chân, trong người trước họa viên, Lan Lan vẽ mặt hưng phấn, khóe miệng mang theo một tia chất lỏng, giống như là nước miếng giống nhau.

Tuy rằng dự cảm rất cường liệt, nhưng là không biết sắp muốn phát sinh gì đó Từ Ngôn chỉ là nhú nhú mày, ngay sau đó điểm hạ đầu, mang theo Lan Lan hướng tới phụ cận gần nhất món ăn bán lẻ cửa hàng đi đến.

Món ăn bán lẻ cửa hàng chủ tiệm là một người lão thái thái, Từ Ngôn nhận thức nàng.

.....

.....

“Ở chỗ này đợi u, không cần chạy loạn.”

“Ân!” Gật đầu, Lan Lan vẽ mặt sáng lạn tươi cười.

“Đại ca ca nhanh lên trở về u!”

“Đã biết!”

Duỗi tay cắm vào túi tiền phiên giao một phen, nhìn Lan Lan, Từ Ngôn trên mặt mang theo một tia xin lỗi biểu tình.

“Tiền không nhiều lắm, mua một cây lão băng còn hảo.”

“Ngô..... Kia đại ca ca lần sau lại cho ta mua bơ kem đi!”

“Tốt! Chờ một chút, đứng ở chỗ này không cần lộn xộn nga!”

Nói, Từ Ngôn về phía sau lui một bước, hướng tới đường cái đối diện món ăn bán lẻ cửa hàng chạy qua đi, thẳng đến..... Đứng ở cửa tiệm.

Tay đặt ở then cửa thượng, chỉ cần nhẹ nhàng kéo tạp liền có thể đi vào, nhưng không biết vì sao có một thanh âm vẫn luôn nói cho Từ Ngôn “Không cần đi vào”

Không cần đi vào, vì cái gì không cần đi vào, vì cái gì, đến tột cùng quên mất cái gì, chuyện quan trọng, quan trọng.....

Suy nghĩ đình chỉ, Từ Ngôn biểu tình bị hoảng sợ loại này cảm xúc tính chiếm cứ, hân nhanh chóng quay đầu, thấy được kia một màn.

Ôm mao nhưng món đồ chơi đứng ở đường cái đối diện Lan Lan, cùng với, đứng ở nàng phía sau nữ nhân, ăn mặc..... Hắc y phục nữ nhân!

Một chiếc xe tải đột nhiên từ chỗ ngoặt chỗ vọt ra.

Giờ khắc này..... Toàn bộ nghĩ tới, hết thấy hết thấy đều nghĩ tới a a a!

Vươn tay, hướng tới Lan Lan phương hướng, Từ Ngôn trên mặt đầy mặt bi thống, hẳn biết kế tiếp sẽ phát sinh cái gì.

“Không, không cần a a a a a a!”

Phanh!

Tiếng đánh vang lên, tùy theo mà đến đó là xe tải khẩn cấp phanh lại tiếng vang, huyết theo mặt đất chảy xuôi.

Liên tính là đứng ở đối diện cũng có thể rõ ràng xem đến.

“Không phải thật sự..... Không phải thật sự.....”

Đầu gối nhũn ra, bùm một tiếng quỳ gối trên mặt đất, rõ ràng là lằm bằm tự nói nhưng nước mắt lại ngăn không được chảy xuống.

Ngẩng đầu nhìn nữ nhân kia.

Ăn mặc hắc y phục nữ nhân, nàng trên mặt tràn ngập cười nhạt, cùng với giấu ở trong ánh mắt không dễ phát hiện một tia oán hận.

Oán hận..... Đúng vậy, đó là oán hận a! Đó là tràn ngập oán hận ánh mắt a a a!

Vì cái gì! Nữ nhân kia mặt như vậy quen thuộc a!

.....

ps: Tổng cảm giác gần nhất có chút mất hồn mất vía..... Quả nhiên, ta kia viên rung động thiếu niên chỉ tâm rớt cuộc bị kia chi may mắn muội tử hấp dẫn sao?

Ta giống như..... Thích một cái nữ hài.

Đề cử phiếu..... Các người hiểu được (mặt đỏ)

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Có ý tứ

“Hắc hắc hắc hắc hắc..... Quá có ý tứ.”

Rõ ràng nước mắt không ngừng từ khóe mắt chảy xuống, nhưng Từ Ngôn lại không tự chủ nở nụ cười, thanh âm thực nhẹ, không cần thận nghe nói căn bản nghe không hiểu.

Một tay bụm mặt, chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên.

“Đầu tiên là phong tỏa ký ức, sau đó làm sự kiện lại một lần ở ta trước mắt trình diễn, loại này hạ tam lạm thủ đoạn dùng thật đúng là thuần thực a.”

Ngữ khí bình đạm, Từ Ngôn đem đặt ở trên mặt tay rũ xuống, gắt gao nắm thành nắm tay, móng tay thứ thấu da, chảy ra một giọt tiếp theo một giọt máu.

Tích ở trên mặt đất, giống như là nở rộ mở ra đóa hoa giống nhau, như vậy tươi đẹp.....

“Đều là giả a, từ lúc bắt đầu bắt đầu ta liền vẫn luôn ở vào kia phiên môn trung đi.”

“Âm bảo nhập khẩu” đó là cái gì? Từ Ngôn cũng không biết, nhưng chỉ cần nghe một chút liền có thể cảm giác được không bình thường.

Ngay từ đầu, Trình Từ đem này ngộ nhận vì là “Cực âm nơi” hơn nữa đã từng nói ra quá oán khí tận trời nói, nói vậy nói cách khác..... Có cực cường oán khí tồn tại.

Đã có âm khí tồn tại, nói cách khác phương diện này tồn tại nào đó đồ vật.

Thân ở với món ăn bán lẻ cửa hàng trước cửa, tầm mắt đối diện nhìn đến còn lại là đường cái, cùng với đứng ở nơi đó biểu tình đã động lại ở cùng nhau hắc y nữ nhân.

Còn có..... Lan Lan.

“Bị lừa a..... Giống cái ngốc tử giống nhau, ở chỗ này trình diễn vừa ra khổ tình diễn, cảm giác toàn bộ phổi đều phải bị khí tặc a!”

Nắm tay nắm chặt, nắm tay truyền đến từng đợt đau đớn cảm làm Từ Ngôn nhìn xuống muốn đương trường chửi má nó hành động.

Giơ lên tay, cao cao nâng lên.

Roi xuống!

Phịch một tiếng, nắm tay dừng ở trên mặt, ở nắm tay cùng mặt tiếp xúc kia một khắc, mặt đã biến hình.

Từ Ngôn đánh chính mình.

“Quả nhiên, chút nào không cảm giác được đau đớn, cùng lần trước ở nữ WC trải qua không sai biệt lắm, là ảo cảnh đi, chế tạo ra một loại ảo cảnh tới vậy khôn nhân loại, cũng không phải đơn thuần vậy khôn, mà là vô hạn luân hồi loại này ảo cảnh, thẳng đến..... Điền mắt mới thôi.”

Không có so loại này càng thống khổ, tuy rằng chỉ là ảo cảnh, nhưng vô hạn luân hồi nhất không muốn nhớ tới sự tình, là nhân loại đều sẽ điền mắt đi.

Buông ra bàn tay, lòng bàn tay có rõ ràng bị thứ lạn dấu vết, móng tay thật sâu lâm vào lòng bàn tay sờ mang đến miệng vết thương.

Cũng không cảm giác được đau đớn.

Thời gian đã đình chỉ, thân thể cũng khôi phục tới rồi ngay từ đầu cái loại này trạng thái mà không phải khi còn nhỏ kia phó bộ dáng, loại trình độ này đã có thể đạt tới tứ cấp hung quý cấp bậc.

Tùy ý không chế ảo cảnh nội hết thấy, này cũng không phải là lần trước đụng tới kia chỉ Lý Hiểu Lệ có thể làm được đến nông nổi, mà là ít nhất tứ cấp hung quý.

Trình Từ cũng không có bày ra ra nòng nọc lực, cũng không có thể kiến thức quá tứ cấp hung quý rốt cuộc mạnh như thế nào, nhưng chỉ là chế tạo loại này ảo cảnh khiến cho Từ Ngôn sinh ra một loại sợ hãi.

Hung quý..... Nhưng đánh không lại.

Chung quanh hết thấy đều đã không ở vận chuyển, giống như là xem video thời điểm ấn hạ tạm dừng giống nhau, trừ bỏ Từ Ngôn ở ngoài không có bất luận cái gì sinh vật có thể động.

Một loại quý dị không khí ở bốn phía tràn ngập, liên tính rõ ràng biết đây là ảo cảnh nhưng cũng bất lực.

“Thật là thú vị.”

Không biết qua bao lâu, đại khái ngay cả Từ Ngôn chính mình đều cảm giác được không kiên nhẫn thời điểm, truyền đến từng tiếng âm.

Thanh thúy, nhưng lại trung tính mười phần, chỉ là đơn nghe thanh âm nói căn bản không có biện pháp phân biệt ra giới tính.

Ít nhất Từ Ngôn phân biệt không được.

“Cái gì có ý tứ? Ngươi nói có ý tứ là chỉ rửa sạch ta chuyện này thú vị, vẫn là nói..... Con người của ta thú vị?”

“Thú vị, thật là quá thú vị!”

Trong giọng nói để lộ ra một loại hơi hưng phấn cảm giác, tuy rằng không dễ phát hiện, nhưng chỉ cần cẩn thận vẫn là có thể phát hiện.

Từ Ngôn trên mặt toát ra cười nhạo loại này thần sắc dùng tràn ngập coi rẻ tầm mắt nhìn chung quanh bốn phía.

“Thật đúng là lệnh người ngoài ý muốn a..... Nói nửa ngày nói, còn không ra hiện thân, là bản thân hình thái quá mức với xấu xí duyên có sao?”

“Phép khích tướng? Ta đối với chiêu miễn dịch u, thiếu niên..... Thật đúng là làm người ngoài ý muốn a! Rõ ràng khăn trương cơ bắp đã căng thẳng nhưng vẫn là giả dạng làm thành thạo bộ dáng, thật là quá đáng yêu.”

“Nhưng, đáng yêu.....”

Khóe miệng run rẩy một chút, theo sau thực mau liền che dấu xuống dưới, Từ Ngôn vươn tay nhéo nhéo ấn đường, ngữ khí có chút bất mãn.

“Nói thẳng đi! Đem ta lộng tới cái này địa phương muốn làm gì?”

“Ngữ khí thật đúng là ác liệt đâu! Thiếu niên, ngươi giống như còn không có thể làm rõ ràng trạng huống, hiện giờ ngươi chính là ở vào “Con mồi” này đây đất vùi u.”

“Kia thì thế nào? Tuy rằng là “Con mồi” nhưng cũng không phải không có khả năng biến vị “Thợ săn” a, ngươi nói đúng không?”

“Lời này có thể một chút đều không đúng, thiếu niên.”

Hắn (nàng) nói tạm dừng xuống dưới, làm đang ở chờ đợi bên dưới Từ Ngôn làm không rõ ràng lắm hắn (nàng) đến tột cùng suy nghĩ cái gì.

“Oanh!!”

Cơ hồ là trong nháy mắt, không biết từ chỗ nào xuất hiện một đoàn màu đen khí thể va chạm ở Từ Ngôn pho bụng thượng, liền trên mặt biểu tình còn không có thể thu hồi tới đã bị đâm bay đi ra ngoài.

Va chạm ở sau người quỳ bán quả vật pha lê trên cửa, đánh nát hướng tới bên trong bay đi vào, thẳng đến. .... Thật mạnh đánh ở mặt tường thượng.

“Ngô. .... Phốc!”

Một ngum không có thể nhịn xuống, phôi bộ đề ép sử Từ Ngôn học ra một búng máu, cảm giác xương cốt giống như cắt đứt mấy cây, đặc biệt là ngực kia khối.

Rõ ràng là ảo cảnh mới đối. ....

“Này nhưng không đơn giản là ảo cảnh, ngươi cái ngu ngốc thiếu niên!”

Diễn ngược ngữ khí truyền vào Từ Ngôn trong tai, giống như là tìm được rồi cái gì hảo ngoạn món đồ chơi giống nhau.

“Bất quá a, thật đúng là ngốc đến đáng yêu, kia phó “Tự cho là che dấu thực tốt tư thái” thật là làm quý bật cười, chẳng lẽ không có người đã nói với ngươi, “Ở quý trước mặt tuyệt đối không cần nói dối” sao?”

Giọng nói biến mất, một trận sương đen xuất hiện, dẫn vào Từ Ngôn trong mắt chính là một người đáng người nhỏ xinh thiếu nữ.

Cho người ta ánh mắt đầu tiên ấn tượng hẳn là còn sẽ ghé vào ba mẹ trong lòng ngực, làm nũng muốn búp bê Tây Dương loại này đồ vật học sinh tiểu học.

Nhưng trên thực tế, nhìn đến nàng này phúc bộ đáng thời điểm, không biết vì sao Từ Ngôn một chút đều thẳng không dậy nổi coi khinh cảm giác.

Ở kia nhỏ xinh thân hình còn dư ở lực lượng, có thể là Trình Từ vài lần, Trình Từ. .... Chính là tứ cấp hung quý a!

“Áp ứng, hảo không có chết đi! Thiếu niên! Rõ ràng ở cái kia gọi là Lan Lan tiểu quý trước mặt một bộ ôn nhu muốn mệnh thần sắc, nhưng chỉ cần rời đi nàng liền sẽ lộ ra loại này làm người muốn đá thượng mấy quyền biểu tình.”

Trảo một cái đã bắt được Từ Ngôn gương mặt, trước mặt nắm Từ Ngôn gương mặt nội sụn.

“Thật đúng là đáng giận đâu! Thiếu niên.”

“Ngươi rút cuộc dây dưa không xong a. ....”

Nhẹ nhàng ném động một chút đầu làm on tay nàng, liền tính là nhẹ nhàng ném động tác động cái này ngực thương cũng sẽ đau xuyên tim.

“Rõ ràng như vậy tiểu nhân vóc dáng, lại một ngum một câu “Thiếu niên” kêu, ngươi cho rằng ngươi là cái gì bác gái nhân vật sấm vai giả sao? Học sinh tiểu học. ....”

“.....”

“Đừng cho là ta không dám giết ngươi.”

“Ta chưa từng có cho rằng không dám giết ta, từ tiến vào cái này địa phương kia một khắc ta cũng đã biết không phải đối thủ của ngươi.”

Về mặt cười khổ, Từ Ngôn liệt nhếch miệng.

“Ta nhưng đối có được cao cấp đại khí thượng cấp bậc “Âm bảo nhập khẩu” này một danh hiệu chiếm hữu quý ôn có cái gì giải quyết tâm lý, trên thực tế. .... Ta chỉ là một người liền giải quyết oán quý cũng yêu cầu người khác trợ giúp gia hòa.”

“.....”

Nàng trên mặt lộ ra tươi cười, tuy rằng kia không phải cái gì tốt tươi cười.

“Thật thú vị, không hổ là “Âm Dương Nhân” người nắm giữ a, thiếu niên.”

“Nói, vừa rồi ta liền vẫn luôn muốn hỏi.”

“Cái gì vấn đề, thiếu niên?”

Khóe miệng gọi lên một cái tươi cười, Từ Ngôn liếm liếm đã bắt đầu phát làm môi, tìm đường chết hướng tới đối phương nói.

“Cái kia..... Vì cái gì muốn gọi là “Âm bảo nhập khẩu” đâu? Ta cảm giác “Âm — nói nhập khẩu” cái này tương đối thích hợp người đâu!”

“.....”

.....

ps: Phân tích một chút vai chính tìm đường chết nguyên nhân, nhất không muốn nhớ tới sự tình bị một lần nữa trình diễn một bên, không hận đối phương là không có khả năng, cho nên mới sẽ có tìm đường chết cuối cùng một màn.

Câu chút đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Giao dịch

“Thiếu niên, ngươi là ở tìm đường chết sao?”

“Ngươi cho rằng đâu?”

Từ Ngôn chán ghét trước mắt tên này thiếu nữ, phát ra từ nội tâm chán ghét, liền tính nàng mặt hận xinh đẹp, liền tính nàng thoát nhìn phúc hậu và vô hại, nhưng có một chút trước sau vô pháp thay đổi.

Nàng vừa rồi lừa gạt chính mình.

Lợi dụng cái loại này ký ức tới làm loại chuyện này, làm Lan Lan chết lại một lần ở chính mình trước mắt phát sinh, loại chuyện này như thế nào tới xem đều không thể cứ như vậy qua đi.

“Thiếu niên, ta bắt đầu có điểm chán ghét ngươi.”

Trước mắt nữ hài nói ra như vậy một câu, trên mặt biểu tình chút nào nhìn không ra tồn tại “Chán ghét” loại này cảm xúc.

Một phen túm chặt Từ Ngôn cổ áo, ngạnh sinh sinh đè ra lại đây, hai người chỉ gian khoảng cách chỉ có một quyền tả hữu.

“Nếu còn không muốn chết nói, vì cái gì không quỳ xuống dưới cầu ta? Thiếu niên.”

“Cầu ngươi? Là đang nói cười sao? Liền tính ta quỳ xuống tới cầu ngươi chính ngươi cho rằng bỏ qua cho ta tỷ lệ là nhiều ít?” Từ Ngôn trên mặt tràn ngập cười nhạo loại này thần sắc.

Xác thật như vậy, tuy rằng nàng thoát nhìn giống như là trường không lớn nữ hài, nhưng trên thực tế giấu ở kia thân hình hạ lực lượng là nhiều ít, Từ Ngôn không biết.

Nhưng có một chút ở rõ ràng bất quá, chỉ cần thực lực mạnh mẽ người đều sẽ có loại trêu đùa người hứng thú, lại còn có không cho người lưu đường sống.

Giống như là mèo vờn chuột, miêu ở bắt lấy lão thử lúc sau sẽ không ăn luôn, mà là trước đùa chết đối phương, sau đó mới có thể chậm rãi ăn luôn.

Hiện tại trước mắt này chỉ quý liền tương đương với là “Miêu” mà Từ Ngôn còn lại là “Lão thử” cách xa tương đương không lẽ căn bản không có khả năng chiến thắng.

Từ lúc bắt đầu, thắng bại cũng đã bị định ra tới.

“Thực sự có ý tứ, nếu không cầu tha, còn một bộ không sợ trời không sợ đất bộ đáng, thiếu niên, lại bắt đầu đối với ngươi có điểm hứng thú.”

“Rõ ràng vừa rồi vẫn là chán ghét, hiện tại lại bắt đầu cảm thấy hứng thú, ngươi thật đúng là cái tùy tiện nữ nhân a.”

“Ngạ ~ thật thú vị, chỉ cần ngươi vừa nói lời nói liền sẽ làm người có loại muốn giết ngươi xúc động, thiếu niên, thực không tồi.”

Từ lúc bắt đầu, nàng liền vẫn luôn lấy một loại lão thành khẩu khí đối với Từ Ngôn nói chuyện, tả một câu “Thiếu niên” hữu một câu “Thiếu niên”, tuy rằng nói ra nói giống cái cụ ông, nhưng thật sự cùng kia phó bộ đáng không phù hợp.

Thoạt nhìn, thật buồn cười.

“Bất quá a, thiếu niên. .... Ngươi cái kia mờ ám có thể trước thu hồi tới.”

Trái tim trong nháy mắt này phảng phất đình chỉ nhảy lên, Từ Ngôn rút cuộc đồng tử kịch liệt co rút lại, muốn giơ lên tay cũng bởi vì nàng những lời này mất đi hành động năng lực.

Không phải hoàn toàn mất đi hành động năng lực, chỉ là đơn phương không chế được đôi tay, căn bản không cảm giác được tay tồn tại.

Này so không chế được toàn thân càng thêm làm người sợ hãi.

“Xem ra là quên nói cho ngươi, không chỉ có không cần ở quỷ trước mặt nói dối, cũng không cần ở quỷ trước mặt làm một ít động tác. .... Đương nhiên, cũng không phải toàn bộ quý, tiền đề kia quý cũng đủ cường, thực không khéo, ta so ngươi mạnh hơn nhiều.”

Nàng rút cuộc đứng lên, trên cao nhìn xuống nhìn Từ Ngôn.

“Không chỉ có đôi mắt là “Âm Dương Nhân” toàn thân trên dưới đều tồn tại nào đó đặc thù lực lượng, liền tính chỉ là nhìn đều sẽ cảm thấy ghen ghét muốn mệnh, ghen ghét đến. .... Muốn giết ngươi, thiếu niên.”

Từ Ngôn đột nhiên phát hiện, ở nàng nói xong câu đó trong nháy mắt, phản lưng đã chống mặt tường phiêu lên, giống như là bị người dùng cái đinh đinh ở trên tường giống nhau.

Treo ở mặt trên.

“Hấp thu mùi mấy năm oán khí, lại ở gần gần hơn mười giây cướp lấy, giống như là trời cao đem sở hữu ưu điểm tập trung ở ngươi một người trên người giống nhau, không chỉ có là đôi mắt, vẫn là kia khối thân thể. .... Thiếu niên, phát giác tới rồi sao?”

“Ngươi lời nói, ta đại khái có thể nghe hiểu được một chút. .... Nhưng nếu là muốn hỏi ta thân thể nguyên nhân nói, ta chỉ có thể nói ta cũng không biết, bởi vì cho tới hôm nay ta đều không có làm rõ ràng cái gì chuyện gì xảy ra.”

“Là như thế này a, kia thật đúng là đáng tiếc, bất quá a, thiếu niên. .... Làm giao dịch thế nào?”

“Giao dịch?”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, không biết trước mắt người này trong hồ lô bán chính là cái gì được, rõ ràng có tính áp đảo thực lực, lại chỉ cần muốn cùng chính mình giao dịch.

Dựa theo thực lực của nàng, căn bản không cần giao dịch đi.

“Cảm giác rất kỳ quái đi, thiếu niên. .... Nếu ta có thể từ cái này địa phương quý quái đi ra ngoài nói, căn bản sẽ không yêu cầu cùng ngươi vô nghĩa nhiều như vậy.”

“Nói cách khác, ngươi hiện tại ra không được không phải sao?”

“Thực thông minh, nhưng vô nghĩa có điểm nhiều, thiếu niên.”

Nâng lên tay búng tay một cái, cảnh tượng nháy mắt biến hóa, đã biến thành một gian phòng ở, giống như là cổ đại cái loại này phòng ở.

Nơi chốn để lộ ra cổ điển hơi thở.

Từ Ngôn, như cũ treo ở trên tường.

“Thiếu niên, giao dịch nội dung, ngươi giúp ta hoàn thành mối chuyện, làm thù lao ta cho ngươi một kiện đồ vật.”

“Giúp người hoàn thành, người liền có thể đạt được tự do?”

“Vui đùa cái gì vậy, thiếu niên, loại này phong ấn không có khả năng đơn giản như vậy liền bài trừ, chỉ là đơn phương hoàn thành cả giận nói nhân tâm nguyên mà thôi.”

“Tâm nguyên. ....”

Từ Ngón ngo ngác nhìn nàng, giống như đã từng nhớ rõ quá, hoàn thành quỷ tâm nguyên nói, nàng liền sẽ đầu thai.

Chẳng lẽ. ....

“Ta nhưng vô pháp đầu thai, thiếu niên, liền tính hoàn thành tâm nguyên vẫn là vô pháp đầu thai, bởi vì ta đã bị nhốt ở chỗ này.”

“Vây?”

“Không sai, bằng không người cho rằng vì cái gì cái này địa phương sẽ bị trở thành “Âm bảo nhập khẩu”? Cái gọi là “Âm bảo nhập khẩu” sở đại biểu hàm nghĩa chính là âm giới chi bảo vật nhập khẩu, cái này hiểu không, thiếu niên?”

“Âm giới chi bảo vật nhập khẩu. ....”

Nói thâm một câu, Từ Ngón nhú nhú mày, hẳn chưa bao giờ có từ Trình Tử trong miệng nghe được quá cái này từ ngữ, nhưng là. .... Đang xem đến cái này “Âm bảo nhập khẩu” thời điểm, Trình Tử xác thật toát ra quá tham niệm.

Trình Tử cũng muốn đạt được đồ vật.

“Âm bảo, là một loại cùng loại với vũ khí xưng hô, chẳng qua loại này đồ vật chỉ có thể từ quỷ tới sử dụng, cho nên liền tính thiếu niên người muốn sử dụng cũng rất có khó khăn.”

“Nhân loại. .... Cũng có thể dùng cái loại này đồ vật?”

“Người thật sự cho rằng người là nhân loại sao? Thiếu niên.”

Trên mặt mang theo nghiền ngẫm tươi cười, nàng nâng lên bàn tay ra một ngón tay điểm điểm khoe mắt, sau đó nhẹ giọng nói.

“Âm Dương Nhân, kỳ quái thể chất. .... Chỉ cần có được này hai loại đồ vật người đã không tính là nhân loại, thiếu niên. .... Nếu ngươi muốn nói nói, người chỉ có thể tính thượng là khoác nhân loại túi da quái vật.”

Quái vật!

Này một từ ngữ ở Từ Ngón trong óc nội không ngừng hiện lên, xác thật như nàng lời nói, ở biết được chính mình có được “Âm Dương Nhân” kia nháy mắt bắt đầu, chính mình còn tính thượng là nhân loại sao?

“Nhân loại vô pháp chiến thắng quỷ” ngôn luận bị chính mình lật đổ, nhưng trên thực tế chính mình bản thân liền không tính là hoàn toàn nhân loại.

Bởi vì nhân loại căn bản nhìn không tới quỷ, mà nhìn đến quỷ chính mình tính thượng là nhân loại sao?

Nhân loại. ....

“Ha ha ha ha, liền tính là như vậy lại có thể thế nào? Là người, không phải người lại có cái gì khác nhau? Chỉ cần ta chính mình cho rằng chính mình là người không phải có thể sao?”

Ngẩng đầu, Từ Ngón hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt tên kia thiếu nữ.

“Giao dịch nội dung, nói cho ta đi!”

.....

ps: Biên tập phát tin tức nói phải cho ta một cái điều tặc thiên đề cử. .... Liền tính chỉ là ngấm lại đều cảm thấy hảo kích động a! Áp ứng, trước cấp điểm đề cử phiếu làm ta quá đã ghiền ~

Chương 51: Đã tỉnh

Từ Ngón mở mắt ra sau nhìn đến ánh mắt đầu tiên chính là nhà mình nóc nhà mặt tường, bởi vì đã nhìn thật nhiều năm duyên có cho nên rất rõ ràng liền có thể nhìn ra được đây là nhà mình nóc nhà.

Từ Ngón chớp đôi mắt.

Trong đầu còn rõ ràng nhớ kỹ thiếu nữ nói cho chính mình giao dịch điều kiện, nói là điều kiện chỉ là nàng đơn phương vấn đề đề, mà chính mình chỉ có bị bắt tiếp thu phân.

Liên tính muốn hơi chút đàm phán một chút cũng không có khả năng, ở đối phương cái loại này có thể dễ dàng đánh chết chính mình dưới tình huống nói điều kiện chỉ có thể nói là si tâm vọng tưởng.

Chỉ có ngốc đến bà ngoại gia nhân tài sẽ làm ra như vậy ngốc xoa sự tỉnh, ít nhất Từ Ngón không phải thực ngốc.

Phòng trong thực tỉnh.

Ca, một tiếng rất nhỏ động tĩnh hấp dẫn Từ Ngón lực chú ý, đem tầm mắt tập trung tới rồi mặt trên, nhìn đến lại là bị mở ra áo khoác quây.

Trình Từ từ giữa vưon đầu.

Màu đen sợi tóc rũ trên mặt đất, dán ở nàng gương mặt một bên, chuyển động, đem mặt hướng tới Từ Ngón, trên mặt không có bất luận cái gì biểu tình.

“Ngươi tỉnh.”

“Àn..... Tỉnh.”

Thờ dài một hơi, Từ Ngón yên lặng mà trở về một câu, sau đó dùng tay xóc lên chăn nhìn thoáng qua, quần áo như cũ tồn tại.

Thoạt nhìn không phát sinh cái gì.

“Đã bao lâu?”

“Nửa ngày.”

“Nửa ngày?”

Nói thầm một tiếng, Từ Ngón quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, trời đã tối rồi, nói cách khác mới buổi tối 8 giờ nhiều.

8 giờ nhiều.....

“Chờ một chút, ta như thế nào đã trở lại?”

“Cái kia kêu Triệu Từ đem ngươi mang về tới.”

“Triệu Từ?”

Từ Ngón cau mày, hẳn là ở sớm tự học sắp tan học thời điểm bị hút vào kia phiến bên trong cánh cửa, cũng mới buổi sáng bảy tám điểm bộ dáng, thay lời khác tới nói nếu hôn mê nửa ngày nói, kia chính mình là khi nào từ kia phiến môn bị đưa ra tới?

“Mới vừa bị hít vào đi đã bị nhả ra.” Trình Từ có lẽ là thấy được Từ Ngón nghi hoặc, cho nên nói ra.

“Rất kỳ quái, rõ ràng mới vừa đi vào đã bị nhả ra.”

Từ Ngón sững sốt một chút, sau đó nhìn thoáng qua Trình Từ, nếu nàng nói chính là thật sự lời nói, kia chính mình nhìn thấy nữ hài kia chính là..... Có không chế thời gian năng lực? Vẫn là nói, ở cái kia cái gọi là “Âm bảo nhập khẩu” nội thời gian so ngoại giới chậm vài lần?

Nếu thật là nói vậy.....

Từ Ngón phảng phất nhớ lại tên kia thiếu nữ đang nói đến “Âm bảo nhập khẩu” khi biểu tình, một tia lạc tịch, còn có cô độc.

Đãi ở nơi đó thật lâu đi, cho nên mới sẽ cảm giác được cô độc.

Nắm nắm tay, ở nơi đó chịu thương, ở trong hiện thực đã toàn bộ biến mất, như vậy chính là ta đã vượt qua Từ Ngôn tự hỏi phạm vi.

Nếu thật là như vậy năng lực, quả thực có thể tính thượng là BUG, khai quái Trình Từ căn bản đánh không lại nàng.

Điểm này Từ Ngôn rất rõ ràng.

Thở dài, hơi hơi quay đầu nhìn Trình Từ, do dự một hồi lâu, mới tìm được một cái đề tài.

“Uống lên không?”

“Còn không có uống.”

“Không uống nói nhảm một chút đi, Bản Lam Căn đều ở lớp không lấy ra tới, ngày mai đến trường học lại uống.”

“Không quan hệ, ta đã mang ra tới.”

Từ Ngôn nói mới vừa nói xong liền nghe được Trình Từ trả lời, sau đó xoay đầu nhìn chăm chăm Trình Từ hai mắt.

“Ngươi như thế nào lấy?”

“Hồi lớp lấy.”

“.....”

“Ngươi cái này ngu ngốc! Ngươi lấy ra tới, ngươi thế nhưng hồi ban lấy ra tới! Ngươi không biết người thường căn bản không có biện pháp nhìn đến quý sao? Ngươi nói như vậy người khác nhìn đến sẽ không cảm thấy kỳ quái sao? Ngu ngốc!”

“Ta có hảo hảo nhét vào trong quần áo.”

Trình Từ ngừng đầu nhìn ngồi ở trên giường Từ Ngôn, vươn tay kéo kéo quần áo, sau đó vẻ mặt vô biểu tình.

Có lẽ là cảm thấy chính mình nói không đủ chính xác, lại bổ sung một câu.

“Có hảo hảo dùng quần áo bao lấy.”

“Càng kỳ quái a! Ngươi làm như vậy không phải càng kỳ quái sao?!”

Từ Ngôn ôm đầu ghé vào trên giường, hấn tựa hồ đã tưởng tượng tới rồi cái kia hình ảnh.

Ở trước mắt bao người, từ chính mình án thư trong động bay lên tam đại bao Bản Lam Căn, sau đó một cỗ não toàn bộ nhét vào trong lòng ngực.

Cuối cùng “Bay lên tới Bản Lam Căn” thành công phiêu ra phòng học, theo sau lại ra truyền ra “Từ Ngôn không phải người bình thường” cách nói.

Chỉ cần ngẫm lại đều sẽ cảm thấy đầu muốn tạc rớt giống nhau, ngày mai lại đi trường học nói có khả năng còn sẽ bị người khác ngộ nhận vì là quý.

Gặp rắc rối a! Cái này ngu ngốc!

Đặt mộng ngồi dậy, Từ Ngôn tròn to hai mắt nhìn chăm chăm Trình Từ, nhìn nàng đôi mắt, sau đó liếc nhếch miệng, vừa định nói chuyện.

“Nếu đã tỉnh, liền đi phao một ly.”

Rất là đúng lý hợp tình, đánh gãy Từ Ngôn nói, Trình Từ từ sau lưng móc ra tới một bao Bản Lam Căn ném vào Từ Ngôn trên người.

“Phao một bát lớn.”

“.....”

Hai mắt tầm mắt giao hội, Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó.

“Ta là người bệnh.”

“Nghỉ ngơi một chút ở phao.”

Bang, duỗi tay che lại mặt, Từ Ngôn không biết nên dùng bộ dáng gì từ ngữ mới có thể miêu tả ra giờ này khắc này tâm tình.

Xuyên thấu qua ngón tay chỉ gian khe hở thấy được Trình Từ đôi mắt.

“Hào đi, thật là bại cho người. ....”

Thở dài một hơi, Từ Ngôn xóc lên chăn đơn đầy mặt bắt đắc dĩ xoay người xuống giường, nhặt lên trên giường một bao Bản Lam Căn.

“Nói, chỉ phao một bao?”

“Có thể nhiều phao mấy bao sao?”

“Không không không, ta chỉ là hỏi một chút, một bao thực hào.”

Vội vàng xua tay, mặc vào dép lê, Từ Ngôn hướng tới phòng bếp đi đến, toàn bộ trong phòng chỉ có phòng bếp nội tồn tại ẩm trà

Chỉ là ngẫm lại liền sẽ cảm giác hào thất bại.

Đem Bản Lam Căn xé mở sau đảo tiến trong ly, Từ Ngôn tràn đầy đảo thượng một ly.

Tổng cảm thấy, có chút kỳ quái. .... Rõ ràng Trình Từ có thể chạm vào vật thật, nhưng lại duy độc sẽ không phao Bản Lam Căn.

Nói đúng không sẽ phao, dùng không nghĩ phao hoặc là không muốn phao càng thêm thích hợp, nhưng vì cái gì không nghĩ phao đâu?

Xé mở, đổ nước khuấy một chút, như thế đơn giản trình tự Từ Ngôn tin tưởng liền tính đầu không thể nào linh quang Trình Từ cũng có thể làm được đến, nhưng trên thực tế mỗi lần nâng sẽ chỉ làm Từ Ngôn phao.

Liền tính không uống cũng sẽ làm Từ Ngôn phao.

Chẳng lẽ chính mình phao người khác phao hào uống?

Nhiều một chút mây, Từ Ngôn nâng lên cái chén uống một ngụm, bởi vì thủy quá nặng duyên cớ cho nên nâng tới rồi đầu lưỡi.

Cảm giác có chút tê dại.

“Thật là. .... Như vậy nhiệt thủy nâng là như thế nào chịu được a.”

Nói thêm một câu, Từ Ngôn bung lên cái chén hướng tới phòng ngủ đi đến.

Phòng bếp ở vào vào cửa vị trí, mà toilet đồng dạng cũng ở vào cửa vị trí, giữa hai bên khoảng cách đại khái không cần ba bước.

Mới ra phòng bếp Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, hần loáng thoáng giống như nghe được WC có động tĩnh gì.

Giống như là nước chảy thanh âm.

Rõ ràng WC đèn là đóng lại, nhưng lại từ bên trong truyền đến nước chảy thanh âm. ....

Cảm thấy có chút kỳ quái Từ Ngôn bung chén trà, đem đầu về phía trước đuổi đuổi, xuyên thấu qua trên cửa một khối pha lê xem đi vào.

Bởi vì bên trong quá hắc cùng vì phòng ngừa rình coi cố ý làm ra bên ngoài nhìn không tới bên trong pha lê căn bản thấy không rõ.

Từ Ngôn nâng lên tay chuẩn bị đem WC môn mở ra.

Nhưng vừa định hành động, môn đã bị kéo ra, sau đó nghênh diện một người phác tiến vào, theo sau Từ Ngôn chỉ cảm thấy đến phó bộ một trận nóng lên.

Tùy theo mà đến đó là đau đớn.

“Ngọa tào! Bông chết a!”

Một tay bắt lấy góc áo liều mạng kích động, Từ Ngôn một khuôn mặt ghen đỏ bừng, bởi vì bị đánh nghiêng duyên cớ cho nên bát một thân Bản Lam Căn quả thực muốn nâng rót một tầng da.

Phiến một chút, mới có thời gian xem trước mắt người.

Ngẩng đầu, sau đó sững sờ ở nơi đó.

Môi một run run, Từ Ngôn vẽ mặt giặt mình, sau đó về phía sau lui một bước.

“Triệu Từ. .... Người như thế nào tại đây?”

Trên dưới nhìn quét, bởi vì hình như là vừa mới tắm rửa xong, cho nên tóc có chút ướt át, chỉ ăn mặc quần xà lỏn, trong lòng ngực ôm một đoàn vải bố

trắng.

Giống như là buộc chặt thứ gì.

Trong lòng có loại dự cảm bất hảo, Từ Ngôn nhìn về phía mặt đã đỏ bừng Triệu Tử.

.....

ps: Giao dịch nội dung là cái gì? Thiếu nữ lại là ai? Ta đột nhiên phát hiện toàn thiên ta vẫn luôn ở mai phục bút. .... Có phải hay không phát rò rỉ điểm

Cầu một ít đề cử phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Kia đoàn khăn giấy

Nhìn đến nữ hài tử tắm rửa, loại này giống như là mạn họa trung mới có thể xuất hiện tình tiết, Từ Ngôn vẫn luôn cho rằng chính mình cả đời đều ngộ không đến, nhưng trên thực tế hiện giờ một con muỗi từ liền đứng ở chính mình trước mặt.

Triệu Tử nửa người trên không có mặc quần áo, trong lòng ngực còn ôm vài bộ trắng nhìn đáng vẻ là vì nguy trang thành nam hài tử sở chuẩn bị vật phẩm, kia đại khái là dùng để triển ở ngực đem kia nhô lên bộ vị trời bình.

Từ Ngôn chưa thử qua cho nên không biết đó là cái gì cảm giác, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến dùng bộ triển vài vòng sở sinh ra cái loại này gấp gấp cảm, liền sẽ cảm giác bị lạc khó chịu, mà Triệu Tử lại triển ở trên người lâu như vậy, trách không được luôn là ăn mặc rộng thùng thình quần áo.

Cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay cái chén, nơi đó mặt đã không có Bán Lam Căn, chỉ cảm thấy trên mặt truyền đến một trận tiếp theo một trận khô nóng.

Hắt ở trên quần áo Bán Lam Căn cũng không phải như vậy nặng nhưng là dính ở trên người cảm giác tương đương không thoải mái, cái loại này ướt lợc cục cảm giác thực ghê tởm.

Xoay đầu, Từ Ngôn không ở đi xem Triệu Tử..

“Ai nha, gần nhất đôi mắt có chút không hảo sử.” Xoa xoa, Từ Ngôn dùng một loại bất đắc dĩ ngữ khí nói.

“Quả nhiên là giấc ngủ thiếu thôn nguyên nhân đi, cái gì đều thấy không rõ, ần. .... Khẳng định là còn chưa ngủ tỉnh, ngủ tiếp sẽ đi.”

Nói hướng tới phòng ngủ đi qua, Từ Ngôn không có một tia dừng lại, chỉ để lại Triệu Tử ngây ngốc đứng ở nơi đó.

Một khuôn mặt ghen đỏ bừng, Triệu Tử nhìn Từ Ngôn đi vào phòng ngủ bóng dáng, chậm rãi cúi đầu.

“Ngủ ngốc. ....”

.....

.....

Chạy tiến phòng ngủ, Từ Ngôn tùy tay đóng cửa lại, lướt qua Trình Tử, một đầu ghé vào trên giường bùng kín mặt.

Quả thực liền muốn chết tâm đều có a! Làm bộ dường như không có việc gì bộ dáng rồi đi không phải được rồi sao? Còn nói những cái đó vô dụng vô nghĩa bất chính là nói cho Triệu Tử “Ta nhìn đến thân thể của ngươi, nhưng ta giả ngu nhìn không tới” loại này ý tứ sao?!

Trên mặt khô nóng cảm làm Từ Ngôn phảng phất cảm giác toàn bộ thân mình đều phải bốc cháy lên, một cổ não ngồi dậy, đôi tay che lại mặt.

“Bình tĩnh, ngươi muốn bình tĩnh, chỉ là nhìn đến kia một chút mà thôi, lại không phải cái gì cùng lắm thì, dù sao lần trước so cái này còn quá phận, không có quan hệ, không có quan hệ. ....”

Lập lại một câu, chậm rãi nguyên bản khăn trương đến không được kia trái tim tựa hồ muốn bình tĩnh trở lại, Từ Ngôn thở ra một hơi, chậm rãi ngẩng đầu mở to mắt, lại thấy được Trình Tử kia khuôn mặt, rất gần.

Nhìn chằm chằm Trình Tử hai mắt, Từ Ngôn có chút ngây người.

“Người đang làm gì.”

“Bản Lam Căn, nói tốt cho ta phao.”

Từ Ngôn sùng sốt một chút, khen ngược đã bị đánh nghiêng, hơn nữa làm một thân.

Suy nghĩ một hồi, yên lặng mà đem bụng bị bát ướt một mảnh áo lót nhắc tới một góc, chỉ vào mặt trên.

“Ở chỗ này đâu, ta chẳng qua thay đổi một loại phương pháp, thế nào? Muốn uống sao?”

“.....”

Trình Tử hai mắt nhìn chằm chằm Từ Ngôn bụng, sau đó chậm rãi cúi đầu.

Từ Ngôn nhìn đến này chấn động.

“Chờ, chờ một chút! Chỉ đùa một chút, người sẽ không thật sự muốn uống đi! Đang nói cái này sao có thể có thể uống a! Người là muốn liếm sao?”

Vội vàng ngăn cản, Từ Ngôn cảm thấy chính mình giống như khai cái đến không được vui đùa, trương phản, đáp lại Từ Ngôn chính là Trình Tử kia nghiêm túc biểu tình.

“Bởi vì là Bản Lam Căn.”

“Liền tính là Bản Lam Căn cũng không được a! Đó là quần áo, quần áo! Bị quần áo hấp thu sau Bản Lam Căn căn bản không có khả năng xưng là Bản Lam Căn a!”

“Ta đây muốn uống Bản Lam Căn.”

“.....”

“Hảo đi, ta ở đi phao.”

Từ Ngôn không biết vì sao chính mình luôn là như vậy, rõ ràng biết Trình Tử là cái coi Bản Lam Căn như mạng quý, còn một lần lại một lần nói một ít hồ đồ lời nói, liền giống như sẽ ở cùng cái địa phương té ngã ngu ngốc giống nhau, Từ Ngôn có hướng tới này phát triển xu thế.

Thở dài, chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần mỗi một.

“Ca ~”

Mới vừa hạ xuống giường lăn đi phao một ly, nhìn đến môn bị đẩy ra, Triệu Tử đi vào phòng ngủ, nàng thoát nhìn giống như là tâm sự nặng nề bộ dáng, có chút ngượng ngùng đem phía sau môn nhẹ nhàng đóng đi lên.

“Cái kia..... Thân thể có chỗ nào không thoải mái sao?”

“Ài?”

“Không, không cần hiểu lầm! Ta mới không có quan tâm người cái gì đâu, ta chỉ là, chỉ là..... Ân, làm đồng học quan tâm, đối chính là cái này!”

Giống như là tìm được rồi một cái không tồi lấy cớ, Triệu Tử ngẩng đầu nhìn thoáng qua Từ Ngôn, trên mặt treo tươi cười.

Từ Ngôn không biết vì sao trong nháy mắt này, trái tim thế nhưng nhanh hơn vài phần, liền tính Triệu Tử thật xinh đẹp, nhưng cũng không nên sinh ra loại này phản ứng mới đúng.

Hơi hơi dời đi tầm mắt, Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Triệu Tử.

“Cái kia, quần áo.....”

“A, này..... Cái này a! Bởi vì tìm không thấy quần áo, cho nên ở cách vách trong phòng nhảy ra vài món nữ hài từ quần áo, không kiến nghị đi?”

“Không, không có, ta chỉ là tưởng nói khá xinh đẹp.”

“Là, phải không.....”

Theo Triệu Tử nói âm biến mất, hai người chỉ gian trầm mặc lên, giống như là không biết nên nói chút cái gì.

Trình Tử ngồi ở Từ Ngôn bên cạnh, vươn tay bắt được Từ Ngôn góc áo.

Xoay đầu nhìn Trình Tử.

“Đó là ta quần áo.”

Ngắn gọn một câu, không biết vì sao Từ Ngôn thế nhưng nghe ra trong đó cảm xúc, Trình Tử giống như là không cao hứng bộ dáng.

Tuy rằng nàng trên mặt biểu tình không có bất luận cái gì biến hóa.

Trên thực tế, Triệu Tử xuyên kia bộ quần áo là lần trước Từ Ngôn đưa cho Trình Tử, bởi vì xuyên qua một lần duyên cớ, đương nhiên Trình Tử đem này về vì “Chính mình đồ vật”

Trình Tử muốn biểu đạt ý tứ thực minh xác, nàng không thích Triệu Tử xuyên nàng quần áo, cho nên muốn muốn cho nàng còi ra.

Nhưng Từ Ngôn biết, này căn bản là không có khả năng sự tình.

Liên tính là ở không biết xấu hổ, cũng không có khả năng làm ra làm Triệu Tử đem quần áo thay thế này nhất cử động, huống chi vừa mới còn thấy được kia phó bộ dáng.

“Đúng rồi, nhà ngươi như thế nào sẽ có nữ hài tử quần áo?”

Đột nhiên mở miệng, đánh vỡ cái này yên lặng Triệu Tử tìm một cái nói như vậy đề.

“Đó là ta lão tỷ.”

“Ngươi có tỷ tỷ?”

“Thân tỷ, so với ta đại bốn tuổi hiện giờ ở thượng đại một.”

“Nga..... Kia vì cái gì nhà ngươi còn như vậy loạn?”

“Nói nào rồi loạn!”

Từ Ngôn tầm mắt tự nhiên tránh đi một bên mép giường đã từ thùng rác tràn ra tới rác rưởi, sau đó mặt không hồng tâm không nhảy nói.

“Chỉ là hơi chút yêu cầu sửa sang lại một chút, liền sẽ thực sạch sẽ.”

“Này đã không phải hơi chút sửa sang lại một chút nông nổi, trong WC giấy vệ sinh đã tràn ra tới a! Nam hài tử đều như vậy không yêu sạch sẽ sao? Còn có, vừa rồi ngươi hôn mê thời điểm từ ngươi giường phía dưới móc ra như vậy nhiều khăn giấy là chuyện như thế nào? Đều dính ở một khối.”

“.....”

Triệu Tử biểu tình có chút ghét bỏ, nhưng Từ Ngôn nghe xong nàng những lời này sau, toàn thân đều tản ra một loại dự cảm bất hảo.

Phiết liếc mắt một cái Triệu Tử, Từ Ngôn liếm liếm phát làm môi, nuốt khẩu nước miếng.

“Ngươi nhìn?”

“Ân, hương vị quái quái.....”

Hương vị..... Quái quái.

Khóe miệng run rẩy một chút, Từ Ngôn quả thực hữu dụng đầu đâm tường xúc động, nàng không chỉ có nhìn còn nghe thấy, nàng là tiểu cầu sao?

“A, kỳ thật cái này ngươi cũng hiểu được không phải sao?”

Từ Ngôn có chút xấu hổ cười cười, vươn tay sờ sờ cái mũi.

“Bởi vì khoảng thời gian trước được cảm mạo cho nên luôn là lưu nước mũi, ngươi cũng biết, mùa hè đến cảm mạo rất khó chữa khỏi, cho nên không có biện pháp chỉ có thể lộn khăn giấy sát nước mũi.”

“Cái kia là nước mũi?”

Triệu Tử vẻ mặt nghi hoặc.

“Chính là vì cái gì hương vị quá quái?”

“Có thể là thời tiết quá nhiệt duyên cớ đi, bởi vì quá nhiệt cho nên biến chất gì đó.”

Từ Ngôn trên mặt một trận khô nóng, có thể nói ra như vậy lời nói chính mình, thật đúng là phát rõ a!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Quên mất

Triệu Tử biểu tình vẻ mặt nghi hoặc, nàng hiển nhiên cho rằng sự tình cũng không có Từ Ngôn nói đơn giản như vậy, trên thực tế, Từ Ngôn cũng trộm đổ mồ hôi.

Có lẽ thật sự không hiểu, Triệu Tử cũng không có ở cái này vấn đề thượng dừng lại quá nhiều thời giờ, chỉ là cau mày suy nghĩ một hồi liền từ bỏ vấn đề này.

“Nhà các người này phiền phụ cận thật đúng là nguy hiểm đâu.”

“Có ý tứ gì?”

Dứt bỏ trước đề tài, Triệu Tử đột nhiên nói ra những lời này, nàng những lời này làm Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó.

“Đương nhiên là bởi vì nhà các người này phiền tương đối triệu quý lâu ~ bởi vì âm khí tương đối trọng, cho nên du đăng cô hồn dã quỷ trên cơ bản đều sẽ hướng cái này địa phương toàn.” Nói hướng tới cửa sổ vị trí đi đến, sau đó đem bức màn kéo ra, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

“Đặc biệt là ban đêm, âm khí tương đương trọng, lần trước tới nhà người thời điểm ta liền tưởng nói. .... Đặc biệt là nhà người, bói triệu thái dương, âm khí quá nặng.”

Triệu Tử nói có điểm đạo lý, bởi vì bói triệu thái dương duyên cớ, trong nhà liền tính lấy cây lau nhà phết đất đều phải thật dài một đoạn thời gian mới có thể hong gió.

Cho nên, mỗi lần giặt quần áo tẩy chần Từ Ngôn đều phải bỏ đến bảy lâu đi phơi, bằng không nói căn bản làm không được.

Trách không được năm đó này phòng ở như vậy tiện nghi.

“Quý là hi “Âm” “Đương” chỉ vật, “Âm” là chỉ ở vào địa phương âm, “Đương” là nhân loại sở phát ra dương khí, nếu âm trầm trầm trong phòng ở trụ thượng một người nam nhân nói, như vậy phòng giống nhau đều sẽ hấp dẫn nữ quý.”

Triệu Tử nói nói xong, Từ Ngôn liền sững sờ ở nơi đó, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua Trình Tử, âm khí, nam nhân, nữ quý. .... Này tựa hồ giống như là nói chính mình giống nhau.

Cười cười.

“Thật đúng là chú ý, trụ cái phòng ở cũng muốn nhiều chuyện như vậy.”

“Không đơn giản là sự vấn đề, mua phòng ở vì cái gì tầng dưới phòng ở so cao tầng tiện nghi?”

“Bởi vì gần a!”

“Này chỉ là trong đó một cái lý do, trên thực tế, nếu ở tại cao tầng nói, sẽ so ở tại một hai ba lâu người càng dễ dàng gặp được quý, bởi vì càng cao tầng trệt, vị trí với vị trí “Âm” liền càng trọng, nói như vậy nói, gặp được quý tỷ lệ liền phải lớn rất nhiều, đặc biệt là chết hơn người tầng trệt.”

Triệu Tử theo như lời cùng quý chuyện xưa không có gì khác nhau, tựa như giống nhau phim kinh dị trung hoà quý chuyện xưa như vậy, ở thang máy trung gặp được quý tỷ lệ tương đương cao.

Cũng không phải thang máy âm khí trọng, mà là ở thang máy di động trong quá trình, sờ sinh ra “Âm” khí lưu động cùng người sống tiến vào thang máy lúc sau mang đến “Đương” làm cho thang máy trung là quý thích tụ tập địa phương.

Nếu ở rạng sáng thời điểm tiến vào thang máy, mỏng manh “Đương” sẽ bị “Âm” bao trùm, làm cho quý sẽ hiện thân hấp thu, phát hiện có được “Đương” người, sau đó giết chết, chết đi người bởi vì oán khí lại một lần hình thành vì “Quý”

Lấy này loại suy, như vậy tuần hoàn đi xuống, thẳng đến thang máy trở thành “Quý sào”

“Cho nên vì an toàn của người suy nghĩ, ta tưởng người yêu cầu bùa hộ mệnh.”

“Bùa hộ mệnh?”

Câu này, Từ Ngôn đầy mặt nghi hoặc, tuy rằng rõ ràng bùa hộ mệnh là cái dạng gì đồ vật, nhưng trên thực tế hẳn không xác định Triệu Từ theo như lời “Bùa hộ mệnh” cùng nhận tri trung bùa hộ mệnh tương đồng.

Nhìn Từ Ngôn kia phó bộ dáng, Triệu Từ thở dài một hơi, đem bàn tay ra tới, hư không về họa.

Kỳ quái chính là theo ngón tay múa may, ở trong không khí hình thành một loại kỳ quái ký hiệu, giống như là lấy ánh huỳnh quang bút ở nào đó giây các-tông thượng họa ra tới giống nhau.

Rất kỳ quái một loại ký hiệu, ít nhất Từ Ngôn xem không hiểu.

“Đại khái chính là cái dạng này, đem viết ra ký hiệu lấy huyết hình thức viết ở phần lưng, có thể đạt tới đuổi quỷ tác dụng.”

“Đơn giản như vậy?”

“Người nghĩ sao? “Bùa hộ mệnh” cũng không phải cái loại này đi hòa thượng nơi đó thượng vài cọng hương lại cấp điểm tiền liền có thể đạt được đồ vật, kia chỉ là một loại trang sức phẩm, trên thực tế “Bùa hộ mệnh” hình thức chính là loại này, viết ở bên ngoài thân.”

Triệu Từ biểu tình thực nghiêm túc, căn bản không có một tia cùng Từ Ngôn nói giỡn biểu tình.

Nên nói chút gì đầu? Không hổ là bị phim truyền hình tẩy não sau sao? Cho nên mới bị những cái đó hồ cha đồ vật che mắt hai mắt.

Đây mới là chân chính đạo thuật a!

“Đúng rồi, nhà người phụ cận con quý kia là chuyện như thế nào?”

“Cái gì. .... Cái quý gì?”

“Người không có phát hiện sao? Ở đường cái kia phương hướng có một cổ mỏng manh “Oán khí” người không phải có được Âm Dương Nhãn sao?”

Như vậy, Từ Ngôn đầy mặt nghi hoặc.

“Nhà ta phụ cận. .... Có quý sao?”

Trên thực tế, liên tính Từ Ngôn đem toàn bộ đầu trung ký ức phiên một liên cũng không có cách nào hồi tưởng khởi Triệu Từ theo như lời con quý kia.

Không phải quên mất, là ở đầu óc trung đã không tồn tại kia đoạn ký ức, liên tính ở mơ hồ, chỉ cần gặp qua hơn nửa lý chính mình gia như vậy gần dưới tình huống hẳn là không có đạo lý phát hiện không được.

Từ Ngôn, từng sờ ở nơi đó.

Tổng cảm giác có đoạn ký ức bị cầm đi, hơn nữa là một đoạn trọng yếu phi thường ký ức biến mất không thấy.

Trình Từ ở một bên nhìn cúi đầu nghĩ gì đó Từ Ngôn, nàng trên mặt tuy rằng nhìn không ra một tia biểu tình, nhưng loáng thoáng có thể cảm giác được đến.

Nàng ở lo lắng Từ Ngôn.

“Người chẳng lẽ không biết nói sao? Con quý kia ở lần trước thời điểm cũng đã phát hiện, là nhị cấp quý, chết oan chết uổng.”

Chỉ vào ngoài cửa sổ, Triệu Từ trên mặt tràn ngập nghi hoặc, nàng ý bảo, Từ Ngôn nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Ngồi yên ở trên giường, Từ Ngôn bò lên, quang dưới chân giường, đi đến cửa sổ bên, đen nhánh đêm trung hẳn thấy được con quý kia.

Trong tầm mắt, đèn đường tiếp theo danh tiểu nữ hài ở nơi nào, trát song đuôi ngựa, trong lòng ngực ôm một con màu trắng mao nhưng món đồ chơi.

Bất luận thấy thế nào đều là bình thường nữ hài, nhưng nàng dưới chân. .... Không có bóng dáng, liên tính là đứng ở đèn đường hạ cũng không có bóng dáng.

Kia đáp án chỉ có một.

Nàng, đã chết.

Rất quen thuộc a, rất quen thuộc cảm giác, hẳn là gặp qua cái này nữ hài, hẳn là cùng nàng rất quen thuộc, nhưng vì cái gì..... Một chút đều không có biện pháp nhớ tới.

Liên tính đưa bạo đầu cũng không có cách nào hồi tưởng khởi chẳng sợ một chút ký ức.

Bị cướp đi ký ức.

“Vì cái gì.....”

Nói thêm một câu, Từ Ngôn hai mắt nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ cái kia thân ảnh, đôi mắt cảm giác có chút ướt át.

“Vì cái gì sẽ có như vậy cảm giác, quên mất gì đó cảm giác, giống như cái gì chuyện quan trọng nhất quên mất.....”

Triệu Tử đứng ở một bên có chút không biết làm sao, giờ lên tay bởi vì không biết nên làm chút cái gì lại thả đi xuống.

Cử ngôn lại ngẩn nhìn Từ Ngôn.

“Từ Ngôn ngươi.....”

“Triệu Tử, tại sao lại như vậy..... Rõ ràng không quen biết nàng vì cái gì cảm giác thật là khó chịu, ngực hảo buồn a.”

Nâng lên tay, tay phải gắt gao nắm chặt ngực quần áo, có chút nghẹn ngào nhìn về phía Triệu Tử.

“Thật là khó chịu a, tâm hảo đau.....”

“.....”

Triệu Tử không biết nên nói chút cái gì, đây là Từ Ngôn lần đầu tiên ở nàng trước mặt hiển lộ ra này phúc bộ dáng, không hề là thường lui tới cái loại này không đáng tin cậy bộ dáng, mà là chân chính, yếu ớt nhất một mặt.

Cẩn cẩn môi, Triệu Tử nhìn về phía Từ Ngôn.

“Ngươi ở “Âm bảo nhập khẩu” thời điểm gặp cái gì?”

““Âm bảo nhập khẩu”.....”

Sững sờ ở nơi đó, tròng lớn hai mắt, Từ Ngôn môi run rẩy.

Hắn nghĩ tới, ở “Âm bảo nhập khẩu” thời điểm nữ nhân kia nói giao dịch điều kiện.

“Vì giao dịch công bằng, cho nên ta sẽ lấy đi ngươi quan trọng nhất đồ vật.”

Quan trọng nhất đồ vật..... Là chỉ ký ức sao? Đối chính mình mà nói quan trọng nhất ký ức.

.....

ps: Lan Lan chính là quan trọng nhân vật, nếu đơn giản như vậy liền đi đầu thai nói sao lại có thể.

Cầu chút đề cử nga ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Ngoéo tay

Buổi tối 9 giờ, cái này khi đoạn trên đường tuy rằng mơ hồ còn có thể thấy được đến bóng người, nhưng tại đây địa lý tương đối hẻo lánh địa phương rất ít xem tới được người.

Tuy rằng thường thường sẽ có chiếc xe chạy như bay mà qua, nhưng trừ bỏ mang đến từng đợt tạp âm ở ngoài hai bàn tay trắng.

Từ Ngôn..... Đứng ở ngã tư đường.

Trên đường phố chỉ có ô tô đi ngang qua khi thanh âm, trừ lần đó ra an tĩnh rồi tĩnh rồi mù, như vậy an tĩnh phẳng phát một cây châm rơi xuống ở trên đường đều có thể nghe được đến.

Ướt át vành mắt bởi vì bị hong gió lúc sau cho nên cảm thấy có chút khó chịu, dùng mu bàn tay cọ đi lúc sau, Từ Ngôn nhìn trước mắt cái kia thân ảnh.

Không quen biết nữ hài tử.

Một thân màu đỏ váy liền áo, tuổi ước chừng ở năm đến bảy tuổi chỉ gầy, trát song đuôi ngựa trong lòng ngực ôm màu trắng mao nhưng món đồ chơi, co chặt ở đèn đường bên, đem thân thể toàn bộ trọng lượng tác dụng ở đèn đường thượng, ngồi xổm xuống cúi đầu nhìn dưới mặt đất.

Có lẽ là nghe được tiếng bước chân cho nên nàng chậm rãi đem đầu nâng lên, về mặt mê mang biểu tình nhìn Từ Ngôn, sau đó lại cúi đầu.

Chỉ là nhìn thoáng qua, giống như là không có nhìn đến Từ Ngôn giống nhau, nàng vẫn là vẫn duy trì cái kia tư thế, vẫn không nhúc nhích ôm tiểu cầu mao nhưng món đồ chơi ngồi ở chỗ kia.

Không biết vì cái gì nhìn đến nàng này phúc bộ dáng, Từ Ngôn trong lòng thế nhưng dâng lên một loại dị dạng cảm giác, cảm giác giọng nói làm muốn mệnh.

“Người đang làm cái gì?”

“.....”

Nàng không có trả lời Từ Ngôn nói, như cũ là kia phó bộ dáng, ôm mao nhưng món đồ chơi ngồi ở đèn đường hạ, không nói một lời.

Về phía trước mại một bước, Từ Ngôn vươn tay, đem tay đặt ở nàng trên người, lạnh lẽo đến xương, liền giống như đặt ở khối băng thượng giống nhau.

“Người ở chỗ này làm cái gì?”

“Đại ca ca, người có thể..... Nhìn đến ta?” Ngắc đầu, nàng nhìn Từ Ngôn đặt ở trên người nàng tay, sau đó nhẹ giọng hỏi Từ Ngôn.

Biểu tình hận mê mang, giống như là tìm không thấy về nhà lộ hải tử, dùng kia phó biểu tình nhìn Từ Ngôn.

“Vì cái gì, nhìn không tới người?”

“Bởi vì không có người có thể xem tới được Lan Lan.....”

Nàng thanh âm tràn ngập mất mát loại này cảm xúc, thấp đầu nhỏ, nắm thật chặt trong lòng ngực mao nhưng món đồ chơi.

“Liên tính cùng bất luận kẻ nào nói chuyện cũng sẽ không có người lý Lan Lan, bởi vì căn bản nhìn không tới.”

Nhìn không tới.....

Bởi vì là quỷ, cho nên không có khả năng cùng nhân loại giao lưu, nhưng bởi vì chết thời điểm còn quá tiểu nhân duyên có, nàng căn bản không biết “Quỷ” loại này khái niệm.

Đồng dạng, cũng không biết chết loại này khái niệm, không ai cùng nàng giao lưu, cho nên nàng vẫn luôn sinh ra “Còn sống” loại này ý tưởng.

Trên thực tế nàng đã chết.

Từ Ngôn hơi hơi ngắc đầu nhìn không trung, ban đêm không trung thực hắc, mơ hồ có thể xem tới được mấy viên ngôi sao.

Tâm tình thực trầm trọng.

Ngồi xổm xuống dưới, mặt hướng tới trước mắt cái này gọi là Lan Lan tiểu nữ hài, Từ Ngôn mạnh mẽ bài trừ tươi cười.

Vươn tay vuốt nàng đầu.

“Bởi vì nói không nên lời cho nên vẫn luôn thực cô đơn đi!”

“Cô đơn..... Cô đơn là cái gì?”

“Chính là nói chính mình một người, không ai nói chuyện không ai chơi, cũng không có người lý ý tứ của người.”

“Như vậy a.....”

Lan Lan nói thầm một câu, nâng lên đầu nhỏ cũng thấp đi xuống.

“Kia..... Lan Lan thực cô đơn.”

Cô đơn, đây là tất nhiên, làm cho nàng biến thành cái dạng này còn không phải là buộc chặt nàng còn dừng lại ở nhân thế gian “Tâm nguyện” sao? Bởi vì tâm nguyện, cho nên không có cách nào đi đầu thai, bởi vì không thể hoàn thành tâm nguyện, cho nên chỉ có thể phẩm vị loại này cô đơn.

Nàng..... Thực cô đơn.

“Thực cô đơn a, không có người chơi đùa, không có người ta nói lời nói, không có người bồi ở bên cạnh người, loại cảm giác này xác thật thực cô đơn.”

Đặt ở Lan Lan đỉnh đầu tay dịch khai, Từ Ngôn trên mặt mang theo một tia mỉm cười nhìn Lan Lan, trong giọng nói mang theo ghen ngào.

“Bất quá, người sẽ không ở cô đơn.”

“Đại ca ca.....”

“Ta sẽ bồi người, chỉ cần đại ca ca một có thời gian liền tới xem người, cho nên ta tới làm bồi người nói chuyện, bồi người nói chuyện phiếm người kia.”

“Thật vậy chẳng? Đại ca ca người thật sự sẽ đến xem ta sao?”

“Đương nhiên, đây là ước định!”

“Ân! Nếu là ước định liền nhất định phải kéo ngoắc ngoắc nga ~”

Trên mặt tràn đầy tươi cười, Lan Lan giờ lên tay nhỏ, duỗi tới rồi Từ Ngôn trước mặt, vươn ngón út.

“Ca ca đã nói với ta, nếu là cùng người khác làm ước định nói nhất định phải kéo ngoắc ngoắc nga ~”

Kéo ngoắc ngoắc.....

Sững sờ ở nơi nào, Từ Ngôn ngo ngoác nhìn Lan Lan vươn ngón út, trong đầu ký ức phảng phất phải bị phiến ra tới.

Rất quen thuộc cảm giác, ta giống như nói qua những lời này, ở địa phương nào nói qua như vậy một câu, nhưng là nghĩ không ra, chẳng sợ một tia đều không thể nhớ lại tới.

“Đại ca ca?” Nghiêng đầu, Lan Lan đầy mặt nghi hoặc.

“Chẳng lẽ đại ca ca bất hòa Lan Lan kéo ngoắc ngoắc sao?”

Lan Lan thanh âm mang lên âm rung, bất tri bất giác trung hai mắt cũng che kín hơi nước, phảng phất liền phải khóc ra tới giống nhau.

Nhìn đến nàng cái dạng này, Từ Ngôn luống cuống tay chân, một bộ luống cuống tay chân bộ dáng, không biết nên làm như thế nào.

“Kéo ngoắc ngoắc, kéo ngoắc ngoắc! Đại ca ca cùng người kéo ngoắc ngoắc.”

Đông cứng vươn ngón út, Từ Ngôn duỗi tới rồi Lan Lan trước mặt, trên mặt mang theo cười khổ.

“Cho nên, đại ca ca không có lừa người u.”

“Ân!”

Nín khóc mỉm cười, một tay túm qua Từ Ngôn ngón út, sau đó dùng ngón út ôm lấy Từ Ngôn ngón tay.

“Ngéo tay, thất cổ một trăm năm không được biến, gạt người là tiểu cầu!”

Không ngừng hoảng, thẳng đến nói xong câu đó, Lan Lan buông lỏng ra Từ Ngôn tay, sau đó hé miệng cười.

“Đại ca ca nhớ kỹ lâu ~ gạt người là tiểu cầu!”

Thực thiên chân tươi cười, giống như là làm như vậy qua đi người khác nhất định phải hoàn thành chuyện này giống nhau.

Nhìn nàng cười, Từ Ngôn cũng đi theo cười, sờ sờ tay.

“Lan Lan việc muốn làm nhất là cái gì?”

Từ Ngôn thử tính hỏi một câu, tuy rằng về nàng ký ức một chút đều không nhớ được, nhưng Từ Ngôn vẫn là hỏi ra tới, hẳn muốn cho nàng đi đầu thai, không hề đi tiếp thu loại này cô đơn tra tấn.

“Lan Lan cái gì đều không muốn làm.” Tiếng cười đình chỉ, Lan Lan có chút mất mát.

“Lan Lan có cái ca ca, nói muốn đi cấp Lan Lan mua kem, nhưng là vẫn luôn không trở về.”

“Không trở về?”

“Ân! Bởi vì cùng ca ca đã làm ước định a! Nói muốn thành thật đợi ở chỗ này thẳng đến hắn trở về, hơn nữa kéo ngoắc ngoắc nga ~”

Giơ lên tay nhỏ, vươn ngón út.

“Bởi vì kéo qua câu câu, cho nên Lan Lan sẽ vẫn luôn ở chỗ này chờ ca ca trở về, ca ca sẽ cho ta mang ăn ngon, tốt nhất ăn bơ kem!”

Về mặt nhảy nhót, đang nói đến nàng cái gọi là cái kia “Ca ca” khi cơ hồ đã cao hứng sắp nhảy dựng lên.

Nhưng theo mà đến đó là đầy mặt mất mát, có chút lạc tịch dựa vào đèn đường thượng, cúi đầu, tay vô ý thức vuốt ve tiểu cầu mao nhưng món đồ chơi.

“Nhưng là Lan Lan đã đợi đã lâu. .... Nhưng ca ca còn không có tới, bởi vì kéo qua câu câu, cho nên Lan Lan tin tưởng ca ca nhất định sẽ trở về!”

Nàng tươi cười thực sáng lạn, nhìn đến nàng tươi cười phảng phất trong lòng không mau đều biến mất, Từ Ngôn nhìn nàng.

“Ân, nhất định sẽ trở về.”

.....

ps: Tại đây cảm tạ bình luận sách khu người đọc kiến nghị, xác thật ta là sợ người đọc lý giải không được cho nên mới sẽ ở ps thời điểm thuyết minh, như vậy xem ra nổi lên phản hiệu quả. .... Kìa như vậy đi, ta không làm cái này, về sau trừ bỏ câu phiếu ta không nói gì ~

Câu đề cử phiếu ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Giao dịch nội dung

“Này đó là đủ rồi sao?”

Triệu Tử đứng ở giao lộ nhìn nghênh diện đi tới Từ Ngôn nhẹ giọng hỏi, có chút lo lắng nhìn hắn.

Nguyên bản cúi đầu nâng lên tới, Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Triệu Tử, nganh sinh sinh bài trừ một cái khuôn mặt tươi cười.

“Không thành vấn đề. .... Kìa hài tử tâm nguyện là chờ nàng ca ca cho nàng mua kem.”

“Nàng ca ca?”

“Ân. .... Hẳn là sinh thời ca ca, sau khi chết vẫn luôn còn ở tuân thủ.”

Thở dài một hơi, Từ Ngôn hơi hơi ngẩng đầu nhìn thoáng qua không trung.

“Không biết vì cái gì nhìn đến nàng kia phò bộ dáng trong lòng thật là khó chịu, ta hẳn là nhận thức nàng đi.”

“.....” Triệu Từ yên lặng không nói gì, mà chỉ là đứng ở một bên im ắng nhìn Từ Ngôn.

“Rõ ràng có một cổ quen thuộc cảm giác, rõ ràng đối nàng tên cơ hồ đạt tới có thể buột miệng thốt ra nông nổi, nhưng là không có cách nào nói ra, liền tính quá quen thuộc, cũng không có cách nào đem biết đến nói ra.....”

Xoay đầu nhìn Triệu Từ, Từ Ngôn biểu tình làm Triệu Từ có chút hơi hơi ngáy người, nàng chưa từng gặp qua hắc này phúc bộ dáng.

Hối hận, thống khổ hai loại cảm xúc hỗn tạp ở một khuôn mặt thương, cũng đứng, nguyên bản hắc là thực dễ dàng liền nhớ lại sự tình lại vô luận như thế nào cũng không có cách nào nhớ tới chút nào.

Tính tình hơi chút kém một ít người đều có khả năng nhảy lên, nhưng mà Từ Ngôn lại chỉ là dùng cái loại này ánh mắt nhìn chính mình.

Nội tâm có chút cảm xúc, Triệu Từ hai mắt để lộ ra nhu hòa ánh mắt.

“Ồ âm bảo nhập khẩu thời điểm đã xảy ra cái gì?”

“Âm bảo nhập khẩu.....”

Nói thầm một tiếng, Từ Ngôn hai mắt hơi hơi mở, sau đó ngẩng đầu nhìn Triệu Từ.

“Nữ nhân kia nói muốn lấy đi ta quan trọng nhất đồ vật..... Ta quan trọng nhất ngách đồ vật là chỉ ta ký ức?”

“Quan trọng nhất đồ vật?”

Bởi vì có chút không rõ ràng lắm Từ Ngôn rốt cuộc đang nói chút cái gì, cho nên nghi hoặc nhíu mày, Triệu Từ nhìn về phía Từ Ngôn.

“Tuy rằng ta nghe nói qua “Âm bảo nhập khẩu” nhưng chỉ là chỉ cần nghe nói qua, trên thực tế lần trước ở trường học thời điểm cũng là lần đầu tiên nhìn đến, truyền thuyết tiến vào “Âm bảo nhập khẩu” sau tồn tại đi ra ngoài người sẽ mất đi một thứ, người mất đi chính là ký ức sao?”

Trên thực tế Từ Ngôn biết cái gọi là “Âm bảo nhập khẩu” trên thực tế là cái gì, nhiều nhất chính là một con không biết bị đóng bao lâu quỹ mà thôi, nhưng tồn tại đi ra ngoài người nói cách khác..... Trong lịch sử cũng từng có cùng loại sự kiện, chính mình không phải cái thứ nhất tiến vào “Âm bảo nhập khẩu”.

Vẫn là nói “Âm bảo nhập khẩu” không ngừng một cái, mà là có không biết nhiều ít cái? Kia nói như vậy, lúc trước ở “Âm bảo nhập khẩu” trung nữ hài nói giao dịch.....

Hai mắt đột nhiên mở, một trận đau đớn ở đầu óc trung bùng nổ mở ra, giống như là dùng kim đâm đầu giống nhau, một trận một trận đau đớn.

“A a a a a!!!”

Đột nhiên ôm đầu, Từ Ngôn ngồi xổm xuống dưới, rũ xuống đầu không ngừng run rẩy, giống như là chịu đựng thật lớn thống khổ giống nhau.

“Từ Ngôn nguoi.....”

Triệu Từ đứng ở một bên, nhìn đến đột nhiên biến thành cái dạng này Từ Ngôn trước mặt hoảng sợ, sừng sốt một chút, theo sau phản ứng lại đây hướng tới Từ Ngôn chạy qua đi.

Bang!

Một tay đem Triệu Từ đẩy ra, Từ Ngôn một tay bịt mắt, đứng lên hướng tới phía sau từng bước một đi đến.

“Nguoi, nguoi trước đừng tới đây!”

“Từ Ngôn.....”

“Ta đều mẹ nó nói, nguoi đừng tới đây!”

Hướng tới muốn ở đứng lên Triệu Từ rống lên một câu, Từ Ngôn một đôi mắt mở to tới rồi cực hạn.

Giờ khắc này, sở hữu ở “Âm bảo nhập khẩu” hết thảy đều hồi tưởng đi lên, sở dĩ sẽ mất đi ký ức nguyên nhân, hết thảy đầu sỏ gây tội đều là nữ hài kia, nàng cướp đi Từ Ngôn ký ức, vì cái kia xem buồn cười giao dịch!

Đôi mắt phiếm hồng, giống như là tùy thời đều có thể tích xuất huyết giống nhau.

.....

.....

“Thiếu niên, quyết định sao? Cùng ta giao dịch.”

Thiếu nữ nằm nghiêng ở mép giường, toàn bộ nhà ở để lộ ra một cổ cổ điển hơi thô, trên bàn phóng lư hương phiêu xuất trần trần khói trắng.

Từ Ngôn nội treo ở trên tường, ở thiếu nữ chính phía trước.

Không có chút nào năng lực đi phản kháng, bởi vì đôi tay đã vô pháp nhúc nhích, hiện giờ loại này tình hình không thể đi xuống cùng nàng giao dịch, lưu lại chỉ có đường chết một cái.

Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái nằm nghiêng ở mép giường thiếu nữ, nhìn như căng chết sẽ không vượt qua mười bốn tuổi bộ dáng, nhưng giờ tay nhấc chân chỉ gian rồi lại tồn tại một cổ lão nhân gia mới có thể có chứa cảm giác.

“Này không phải vô nghĩa sao? Ta nếu đã bắt đầu hỏi ngươi giao dịch nội dung, này không phải đã đại biểu ta biến tướng tiếp thu giao dịch nội dung sao? Còn có..... Ngươi cho rằng ta còn có phản bác đường sống?”

“Thực hảo, thiếu niên.”

Vươn tay, búng tay một cái, nguyên bản treo ở trên tường Từ Ngôn bùm một tiếng rơi xuống ở trên mặt đất. Bởi vì không có chút nào phòng bị cho nên đặt mông ngồi dưới đất Từ Ngôn về mặt bất mãn nhìn thiếu nữ.

“Liền không thể ôn nhu một chút sao?”

“Thiếu niên, nam hài tử nói quá nhiều nhưng không làm cho người thích.”

Nguyên bản nằm nghiêng thiếu nữ, một tay ấn đầu giường ngồi đứng lên tới, trên mặt mặt vô biểu tình nhìn Từ Ngôn.

“Bởi vì là giao dịch, cảm giác ngươi vẫn luôn đem ngươi treo ở mặt trên không khỏi có chút không quá lễ phép, cho nên mới sẽ thả ngươi xuống dưới, hiểu không? Thiếu niên.”

“Thiệt..... Nói thẳng đi, giao dịch nội dung.”

“Giúp ta mang câu nói.”

“Lời nói?” Nói thầm một tiếng, Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó.

Ở hán nhận tri trung, cái gọi là giao dịch chính là rất khó một sự kiện, nếu không phải rất khó một việc căn bản dùng không được giao dịch.

Đây cũng là ngay từ đầu Từ Ngôn đối giao dịch có chút mâu thuẫn nguyên nhân, nhưng trăm triệu không nghĩ tới giao dịch nội dung ra ngoài dự kiến dễ dàng.

Mang câu nói..... Nhìn dáng vẻ cũng không có như chính mình tưởng như vậy khó.

“Rất hiểu kì đi, thiếu niên, vì sao giao dịch sẽ đơn giản.” Khẽ cười một tiếng, thiếu nữ nhìn về phía Từ Ngôn.

“Bởi vì ta căn bản không rời đi cái này địa phương.”

Bởi vì không rời đi, cho nên chỉ có thể từ tiến vào cái này địa phương người truyền đạt, đây cũng là thiếu nữ vì sao không có từ lúc bắt đầu liền giết chết Từ Ngôn.

Nàng..... Có lẽ là chỉ là muốn tìm cá nhân trò chuyện.

“Vậy ngươi muốn cho ta truyền đạt nói là cái gì? Còn có truyền đạt cho ai?”

“Không biết, thiếu niên.”

“Cái gì?”

Từ Ngôn cảm giác đối phương ở chơi chính mình, nếu không biết muốn nói gì, nếu không biết muốn đem lời nói truyền đạt cho ai, kia cái này giao dịch từ lúc bắt đầu chính là vì trêu chọc chính mình?

“Không phải chơi ngươi, thiếu niên..... Ta chỉ nhớ rõ người kia mặt, nhưng về tên của hắn ta đã quên mất.”

Đang nói đến người kia thời điểm, nàng trên mặt hiếm thấy mang lên một tia nhu tình, đó là Từ Ngôn từ nhìn đến nàng kia khuôn mặt bắt đầu chưa từng nhìn đến biểu tình.

“Bởi vì năm đó ước định ta không thể tuân thủ, cho nên chỉ có thể từ ngươi chuyển đạt một câu, ta tưởng nói cho hắn ba chữ, “Thực xin lỗi?”

“Nếu không biết là ai, ta như thế nào giúp ngươi chuyển cáo?”

“Cho nên, thiếu niên ta muốn đem linh hồn của hân hơi thở phim âm bản một phần cho ngươi, nói như vậy gặp được hân thời điểm giúp ta chuyển cáo một tiếng.”

“Phim âm bản?”

Từ Ngôn không có thể nghĩ đến từ nàng trong miệng còn có thể truyền ra cái này từ ngữ, nhưng tùy theo mà đến đó là một cái nghi vấn.

Như thế nào phim âm bản?

Thiếu nữ không có chú ý Từ Ngôn phản ứng, mà là dùng ngón tay điểm một chút cái trán, sau đó hướng tới Từ Ngôn quăng qua đi, theo sau liền cái gì cũng không phát sinh.

Khóe miệng run rẩy một chút.

“Này liền xong việc?”

“Bằng không ngươi nghĩ sao?”

Thiếu nữ nhảy xuống giường, ba bước hai bước đi tới Từ Ngôn trước mặt.

Nàng cái đầu rất nhỏ, chỉ tới đạt Từ Ngôn ngực bộ vị, hơi hơi ngẩng đầu nàng nhìn Từ Ngôn.

“Bởi vì nhân loại quá giảo hoạt duyên cớ, cho nên vì làm ngươi hoàn thành nhiệm vụ, cho nên xin lỗi thiếu niên, ta muốn lấy đi ngươi một thứ.”

“Lấy đi?”

Trái tim đột nhiên một đốn, không biết vì sao ở nàng nói ra những lời này sau, trong lòng sẽ sinh ra một cỗ cảm giác bất an, phảng phất muốn phát sinh cái gì.

Về phía sau lui một bước.

“Ngươi muốn lấy đi cái gì?”

Thiếu nữ hơi hơi mỉm cười, tuy rằng cười thực ngọt, nhưng ở Từ Ngôn trong mắt lại thay đổi bộ dáng.

“Đương nhiên là đối với ngươi mà nói, quan trọng nhất đồ vật lâu ~ thiếu niên, bất quá không cần lo lắng, ta sẽ đưa ngươi một phần lễ vật.”

Từ Ngôn đột nhiên phát hiện, chính mình mí mắt bắt đầu chậm rãi hợp lên, bất luận dùng như thế nào đều không thể đem này mở.

“Cho nên, trước quên tiếp theo đem, thiếu niên!”

Hắc ám đánh úp lại.

.....

ps: Thứ Bảy chủ nhật hảo học tập mỹ thuật căn bản không có thời gian đổi mới, thông cảm một chút đi ~ cầu chút đề cử phiếu ~ gần nhất hảo thiếu nga ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Chán ghét nàng

“Từ Ngôn..... Từ Ngôn.....”

Bốn phía đều là đen nhánh một mảnh, Từ Ngôn đứng ở nơi đó, bên tai truyền đến từng tiếng thờ nhẹ, khi thì rõ ràng, khi thì biến mất, đứt quãng một tiếng tiếp theo một tiếng truyền vào truyền vào tai.

Sau đó phịch một tiếng, Từ Ngôn chỉ cảm thấy đến cái gì trọng vật rơi xuống ở trên đầu, buồn ngủ nháy mắt biến mất.

Mở mắt ra nhìn đứng ở chính mình trước mắt người.

“Lớp học là dùng để học tập địa phương không phải cho người lưu trữ ngủ! Cho ta trạm mười phút!”

Ngữ văn lão sư thao một ngụm không thể nào tiêu chuẩn tiếng phổ thông, chậm rì rì đem thư nâng lên, tiêu sái để lại cho Từ Ngôn một cái bóng dáng.

Lúc này đang ở đi học.

Đêm qua phát sinh sự tình Từ Ngôn nhớ rõ cũng không phải quá rõ ràng, chỉ là đại khái nhớ rõ chính mình giống như đẩy một phen Triệu Từ sau đó bạo một câu thô khẩu.

Tùy theo mà đến đó là ở “Âm bảo nhập khẩu” khi nữ nhân kia nói cho nói cho chính mình giao dịch.

Không biết tên họ, không biết diện mạo, chỉ là đơn phương phim âm bản một phần cái gọi là “Linh hồn hơi thở” mượn này tìm được người kia nói ba chữ, thực xin lỗi.

Đôi này Từ Ngôn chỉ nghĩ nói hai chữ “Ngọa tào”

Này từ lấy đạt được tin tức tới xem căn bản không có khả năng là một kiện nhẹ nhàng sai sự, khác không nói, chỉ bằng cái kia tìm được nằng theo như lời người kia bản thân liền không dễ dàng.

Ở bất luận cái gì sự tình đều không rõ ràng lắm dưới tình huống, muốn tìm đến cái kia tin tức vô tình là người si nói mộng lời nói.

Huống chi hiện giờ chính mình còn chính mình còn chỉ là cái học sinh, từ đâu ra dư thừa thời gian đi tìm người kia.

Lắc lắc đầu, đã không tồn tại một tia buồn ngủ, Từ Ngôn lắc lư đứng lên, dán ở mặt tường.

Bục giảng thượng ngữ văn lão sư đẩy đẩy mắt kính tiếp theo kể ra kia nhàm chán vô cùng bài khoá.

Ly nghỉ hè chỉ còn lại có một tuần.

Mùa hè thời tiết thực nhiệt, cho nên mơ màng sắp ngủ không ngừng Từ Ngôn một người, duy độc thân bên tên kia gọi là Dương Hâm gia hòa sức sống bắn ra bốn phía.

Không an phận run rẩy đùi, bốn mươi lăm độ giác ngẩng đầu về mặt vui sướng khi người gặp họa, phảng phất đang ở cười nhạo Từ Ngôn.

Phiết liếc mắt một cái hần kia thiếu tấu biểu tình, Từ Ngôn mặc không hé răng nhìn phía trước, sau đó ở lão sư xoay người ở bảng đen thượng viết tự kia một khắc hướng tới hần cái ột tới một cái tát.

“Bang” một tiếng.

“Phốc mắng……”

Ngồi ở Dương Hâm phía sau Triệu Từ thấy được này phúc cảnh tượng, che miệng thiếu chút nữa bật cười, sau đó dùng dư quang ngắm liếc mắt một cái lão sư, ở phát hiện đối phương cũng không có chú ý lúc sau, ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái.

Mà Dương Hâm che lại đầu đầy mặt khó chịu.

“Đánh ta làm gì?”

“Không làm sao.”

Rút tay về, Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia cười lạnh.

“Chỉ là xem người biểu tình quá thiếu tấu, cho nên đầu của người nhìn không được cùng tay của ta thân mật tiếp xúc một chút, không cần lo lắng cho ta tay, hần thực hảo.”

“Ta nói không phải cái này!”

Đề thấp thanh âm, Dương Hâm một khuôn mặt trưởng đến có chút đỏ lên, lén lút nhìn thoáng qua còn ở bục giảng thượng viết tự ngữ văn lão sư, xoay đầu nhìn Từ Ngôn.

“Ta không chiêu người chọc người, người làm gì đánh ta.”

“Đều nói là người đánh ta! Vừa mới không thấy được sao? Rõ ràng là đầu của người nganh hướng tay của ta thượng đâm, tuy rằng ta đã cực lực ngăn

trở, nhưng nhìn đáng về ta giống như không thành công.”

“Ngươi kia phò “Ta chính là ở chơi ngươi a ngu ngốc” biểu tình là chuyện như thế nào?!”

“Như thế nào sẽ đâu, rõ ràng là “Chơi chính là ngu ngốc” cái này biểu tình mới đúng.”

Hướng tới hần cười cười.

“Còn có, lão sư giống như đang xem ngươi nga.....”

Nói Từ Ngôn thẳng thắn sống lưng nhìn thẳng vào phía trước, sau đó đề cao âm lượng, về mặt ghét bỏ nhìn Dương Hâm.

“Phiền toái ngươi không cần quấy rầy ta học tập.”

“Ngươi!”

“Bên kia nói chuyện cái kia đồng học! Đối, đối chính là ngươi!”

Bực giảng thượng ngữ văn lão sư lên tiếng, vươn ra ngón tay Dương Hâm, trên mặt mang theo giận dữ biểu tình.

“Chính mình không hảo hảo học tập còn quấy rầy ngồi cùng bàn học tập, ngươi cho ta đứng ở tan học!”

Ở về mặt cực kỳ không tình nguyện biểu tình hạ, Dương Hâm đứng lên, đầy mặt khó chịu nhìn Từ Ngôn, trong miệng thường thường nói thảm một câu.

Làm bộ nghe không thấy, Từ Ngôn vươn tay đào đào lỗ tai.

Quả nhiên, một ngày không chơi hần trong lòng đều ngứa.

Dùng dư quang phiến liếc mắt một cái liền tính là đứng lên cũng nhìn đông nhìn tây Dương Hâm, không biết là ảo giác vẫn là cái gì, Từ Ngôn tổng cảm giác hần trên người có một cỗ quen thuộc cảm giác.

Thật giống như..... Ở địa phương nào gặp qua giống nhau.

.....

.....

Thuần thực đem Bản Lam Căn xé mở ngã vào cái chén nội, sau đó tràn đầy đào thượng một ly, Từ Ngôn uống một ngụm.

Sau đó đem Bản Lam Căn đặt ở chân bên.

Tên là Trình Từ nữ quỷ vươn một bàn tay đem này túm vào cái bàn thấp hèn, sau đó quay lưng lại chậm rãi nhắm nháp.

Trình Từ..... Tựa hồ ở nháo tiểu cảm xúc, không biết từ khi nào bắt đầu nàng liền vẫn luôn cái dạng này, tổng cho người ta một loại rầu rĩ không vui cảm giác.

Từ Ngôn bắt đắc dĩ thở dài một hơi, đẩy ra mông hạ ghế, cùng Trình Từ giống nhau ngồi xổm đi xuống, nhìn Trình Từ.

“Gần nhất làm sao vậy? Bản Lam Căn không phải mỗi ngày đều có hảo hảo lại uống sao?”

“.....”

Đáp lại Từ Ngôn vẫn là Trình Từ trầm mặc, nàng yên lặng ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, theo sau lại thấp đi xuống, phụng Bản Lam Căn, bối hướng tới Từ Ngôn.

“Rốt cuộc làm sao vậy?”

“Ta chán ghét nàng.”

“Cái gì?”

Không hiểu ra sao, Từ Ngôn ngơ ngác nhìn Trình Từ.

“Cái gì chán ghét nàng?”

“Ta chán ghét cái kia đạo nhân.”

Thanh âm thực nhẹ, tuy rằng như cũ nghe không được bất luận cái gì âm điệu, nhưng so sánh với vừa mới nhận thức thời điểm cái loại này âm trầm thanh

âm rất là chuyển biến tốt đẹp.

Ít nhất giống cái nữ hài từ phải nói thanh âm, nhưng Trình Từ nói những lời này, Từ Ngôn cũng không minh bạch, hẳn biết Trình Từ chán ghét chính là Triệu Từ, nhưng là vì cái gì chán ghét đâu?

“Vì cái gì?”

“Không có vì cái gì, chính là chán ghét.”

Không có lý do gì, chỉ là đơn phương chán ghét, Trình Từ cứ như vậy súc ở cái bàn thấp hèn đưa lưng về phía Từ Ngôn.

Đôi tay phụng Bân Lam Căn, bởi vì hơi thở thấp đầu duyên cớ, cho nên màu đen đầu tóc đem hơn phân nửa cái mặt che lại.

Nhìn không tới nàng mặt.

Không biết vì sao, trong lòng thế nhưng dâng lên chua xót loại cảm giác này, cẩn thận ngẫm lại tựa hồ từ nhận thức Triệu Từ lúc sau chính mình cùng Trình Từ đơn độc ở chung thời gian liền giảm bớt rất nhiều.

Tuy rằng không biết vì cái gì Triệu Từ nhìn không tới Trình Từ, nhưng chỉ cần nàng ở thời điểm Trình Từ chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi ở một bên nhìn hai người đối thoại.

Từ căn bản thượng mà nói, là chính mình vắng vẻ Trình Từ đi.

Thấp đầu nâng lên, Từ Ngôn vươn tay đặt ở Trình Từ trên đầu, vào tay chính là nàng kia nhu thuận sợi tóc.

Tựa hồ là dùng quá phiêu nhu lúc sau công hiệu.

Vuốt ve một chút, Từ Ngôn hơi hơi cười, hẳn nhìn Trình Từ hai mắt, tuy rằng như cũ là như vậy vô thần.

“Xin lỗi, vì đền bù người đưa ra cái yêu cầu đi!”

Trình Từ trừng lớn đôi mắt, tựa hồ ở tự hỏi cái gì vấn đề, sau đó hơi hơi dùng đầu cọ cọ Từ Ngôn bàn tay.

“Dùng chậu rửa mặt phao Bân Lam Căn.”

“Không thể”

Quyết đoán cự tuyệt, Từ Ngôn mỉm cười biến mất.

.....

ps: Gần nhất mấy chương ta trạng thái có điểm không tốt, ân bất quá đã tìm về cảm giác, kế tiếp là khởi điểm cấp ta đề cử thời gian, ứng biên tập viên yêu cầu, ta muốn thêm càng! Cho nên, canh ba bạo gan thời đại tiến đến a a a a a!!

Nếu ngày nào đó ta bất hạnh biến mất nói, không cần lo lắng ta chỉ là đơn phương một chết mà thôi (lệ mục)

Cầu đề cử phiếu a! Khẩu nha! (nhiệt huyết)

Cuối cùng, vì mao ta bia mặt bị không thể hiểu được đòi đi a! Khẩu nha!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Chu 6 người có rảnh sao

Mùa hè thời tiết là nóng bức, liên tính là đứng ở thái dương thấp hèn cái gì đều không làm kia nóng bức thời tiết đồng dạng sẽ khiến người nhiệt mồ hôi đầy đầu.

Đặc biệt là tại đây loại quý thời tiết còn muốn thân trên dục khóa thời điểm, theo đạo lý mà nói, ở tiếp cận nghỉ hè thời điểm, giống thể dục loại này phó khóa hẳn là bị đình rớt mới đúng, nhưng trên thực tế lại không có phát sinh loại chuyện này.

Thể dục khóa cứ theo lẽ thường đi học, này chỉ sợ là cái này trường học duy nhất cùng khác trường học bất đồng nông nổi đi! Từ Ngôn lười nhác đứng ở đệ nhất vị, đình toàn thân truyền đến khô nóng, đầy mặt không kiên nhẫn nhìn thoáng qua thể dục lão sư.

Thân cao 1 mét 8 năm, vẻ mặt hung ác biểu tình, cộng thêm kia rõ ràng luyện qua đáng người, Từ Ngôn quyết đoán không có lựa chọn cùng hắn cứng đối cứng, tuy rằng có thể giải quyết rớt quý, nhưng duy độc đối nhân loại không quá lớn lực sát thương tay, ở đối mặt tên này thể dục lão sư thời điểm, hẳn tác dụng đại khái chỉ có lột quần này một công hiệu đi.

Cùng Từ Ngôn tương phản, Trình Từ lại nhàn nhã tự tại dựa vào kéo cờ trên đài, dùng cặp kia vô thần hai mắt nhìn Từ Ngôn.

Bởi vì là quý, cho nên nâng đại khái không có cách nào thể nghiệm đến “Nhiệt” loại cảm giác này, cho nên liên tính thời tiết như vậy nóng bức nâng cũng cùng không có chuyện giống nhau. “Nghiêm!” Một tiếng rống to làm đang ở ngây người Từ Ngôn phản ứng lại đây, sau đó thẳng thắn sống lưng nhìn về phía phía trước.

Hắn trước mặt đứng chính là thể dục lão sư, ước chừng so Từ Ngôn cao nửa cái đầu, tóc đầu đầu bình tựa hồ giống như là hình chữ nhật, diện mạo kỳ dị hẳn tựa hồ cho tới hôm nay còn không có kết hôn. Cũng đúng, trường cái dạng này xác thật có đủ phiền toái.

Đứng ở trước mặt thể dục lão sư vươn tay, đặt ở Từ Ngôn trên vai nhéo nhéo, sau đó trên mặt mang theo một tia như có như không mỉm cười. “Thân thể không tồi, luyện qua?”

“Àn, ngẫu nhiên chơi một chút tạ hoặc là máy kéo tay gì đó.” Mang theo một tia mỉm cười, Từ Ngôn hướng tới hắn cười cười, sau đó mặt không đỏ tâm không nhảy nói ra những lời này, trên thực tế hẳn mới sẽ không nói là lột quần luyện ra.

Mang theo vừa lòng tươi cười, thể dục lão sư nguyên bản đặt ở Từ Ngôn bả vai tay bắt đầu hạ di, sau đó đặt ở trên eo.

Thân mình đột nhiên run lên, Từ Ngôn cau mày nhìn hắn. “Lão sư, người đang làm gì?”

“Không tồi, không tồi. .... Là cái hạt giống tốt!” Vẻ mặt vui mừng, nhéo nhéo Từ Ngôn eo, sau đó thu hồi tay, bắt đầu hướng tới mục tiêu kế tiếp đi đến.

Nói ngắn lại, mỗi một vị nam đồng học hẳn đều sẽ sờ một bên, sau đó đầy mặt mỉm cười khen vài câu.

Từ Ngôn vẻ mặt ăn ruồi bọ biểu tình, hẳn tựa hồ đã biết cái này cái gọi là thể dục lão sư tìm không thấy bạn gái nguyên nhân.

Bởi vì, hẳn nha bản thân chính là một con huynh quý a! ..... Một giống như là chết cẩu, cả người mềm oặt cũng không bận tâm trên mặt đất có bao nhiêu dơ, Từ Ngôn đặt mông ngồi xuống, sau đó từng ngậm từng ngậm hút không khí.

Vây quanh sân thể dục chạy hai mươi vòng, này căn bản là không phải bình thường cao trung sinh có thể hoàn thành, nhưng tưởng tượng đến bởi vì lạc đội từ bỏ nam tính đồng học bị thể dục lão sư ôm vào trong ngực chà đạp cảnh tượng, Từ Ngôn chỉ có thể gia tốc chạy vội.

Lúc ấy trong lòng chỉ có một ý niệm, thể dục lão sư như thế nào đột nhiên trở nên như vậy kỳ quái a! Bất quá cuối cùng thành công, tuy rằng chạy xong rồi hai mươi vòng nhưng cũng sắp chết không có gì khác nhau.

“Từ Ngôn. ....” Một tiếng thờ nhẹ hấp dẫn Từ Ngôn tầm mắt, sau đó xoay đầu nhìn gọi lại chính mình người, là Từ Văn Tĩnh.

Đã có đoạn thời gian không cùng nàng nói chuyện, cho nên thiếu chút nữa đều đã quên có người này Từ Ngôn nhảy ra có quan hệ nàng ký ức, sau đó. .... Còn có cùng lúc trước kia chỉ gọi là Trịnh hoàng gia hòa lập hạ ước định.

“Có chuyện gì sao?” “Cái kia, chạy lâu như vậy rất mệt đi!” Nàng nhìn qua có chút thẹn thùng, bởi vì vận động cho nên có vẻ đỏ rục khuôn mặt thoát nhìn phá lệ tú lệ, bởi vì là nữ sinh duyên có, cho nên cái kia phát rò thể dục lão sư chỉ cần cầu chạy mười vòng là được.

Đương nhiên, chỉ là tương đối với nữ hài tử. “Bởi vì người đã từng trợ giúp quá ta, cho nên. ....” Hơi hơi dòi đi tầm mắt, vươn tay, Từ Văn Tĩnh đem một lọ nước khoáng đưa tới Từ Ngôn trước mặt.

Hắn là mới từ quầy bán quà vật mua, cho nên mặt trên còn mang theo một ít băng tiết, phiết liếc mắt một cái nàng trong tay nước khoáng, Từ Ngôn chỉ cảm thấy đến giọng nói truyền đến cảm giác, làm muốn mệnh. “Cho ta?”

“Là. .... Đúng vậy.”

“Kia, cảm ơn!” Nhận lấy, Từ Ngôn vịn ra nước khoáng, uống một hộp lớn, cảm giác lạnh lẽo chất lỏng chảy qua giọng nói cảm giác chỉ có thể từ một chữ hình dung. Sảng! “Cảm ơn!”

“Không có quan hệ. .... Người có thể uống là đến nơi.” Ở cùng Từ Ngôn nói chuyện thời điểm, Từ Văn Tĩnh tựa hồ vẫn luôn là cái dạng này, luôn là không dám đi nhìn thẳng Từ Ngôn.

Kia chim nhỏ nép vào người biểu tình liên tính là Từ Ngôn cũng nhìn không được nhiều xem hai mắt, theo sau thực mau liền dòi đi tầm mắt.

Từ Văn Tĩnh rất có nhân khí, không chỉ là ban hoa, càng là trong trường học mũi nhọn sinh, ngay từ đầu nàng vừa tới này sở tam lưu cao trung thời điểm chính là thực nghiệm trong ban nhân vật, nghe nói lúc trước không có đi thực nghiệm cao trung mà là đi vào cái này cao trung là bởi vì trường học hứa cho nàng “Học bổng” không chỉ có học phí toàn miễn, lại còn có có thể đạt được một bút “Học bổng” cái này làm cho trong nhà không thể nào giàu có Từ Văn Tĩnh đương trường đồng ý, sau đó không thể hiểu được vứt bỏ hảo hảo thực nghiệm ban không thượng chạy đến cái này bình thường ban.

Sau đó liền không có sau đó. Đây là Từ Ngôn đôi nàng hiểu biết, lớn lên xinh đẹp học tập hảo, trừ bỏ gia cảnh có chút khó khăn ở ngoài, tựa hồ chính là hoàn mỹ nữ nhân.

Bởi vì xinh đẹp cho nên cũng không ngại khí đây là Từ Ngôn đôi nàng không thể nào chán ghét lý do chi nhất.

Nếu không có gặp được Trình Từ nói. .... Chính mình, đại khái sẽ đôi nàng sinh ra hảo cảm đi. Nghĩ như vậy Từ Ngôn chỉ cảm thấy gương mặt nóng lên sau đó lác lác đầu, tựa hồ tưởng đem đầu trung cái kia ý tưởng ném bay ra đi.

“Cái kia. .... Người thứ Bảy có rảnh sao?”

“Ài?”

“Cái kia. .... Không, không cần hiểu lầm, ta chỉ là, chỉ là muốn báo đáp lần trước người trợ giúp ta mà thôi, cũng không có gì, chỉ là muốn cho người thân thù ném thư tay nghe của ta.”

“Tay nghề? Nhưng ta nhớ rõ người là trợ ở trường đi, ký túc xá hẳn là không có phòng bếp loại này đồ vật đi”

“Àn, chính là. .... Cái kia ta nghe nói Từ Ngôn người hình như là chính mình một người trụ bộ đáng, không kiến nghị nói, ta có thể đi giúp người sửa sang lại một chút phòng. ....” Nói xong lời cuối cùng, nàng thanh âm đã hàng tới rồi thấp nhất, nếu không phải lý đến đủ gần Từ Ngôn đều nghe không rõ ràng lắm nàng đến tốt cùng đang nói cái gì.

Mà nghe xong nàng lời nói Từ Ngôn đương trường cũng sở ở nơi nào, loại này cho không tới cửa bảo mẫu, chính mình không tiếp thu tựa hồ có chút không quá thỏa đáng

Nhưng đôi phương là cái nữ hài tử, nếu như bị người khác nhìn đến cho rằng ở chung, như vậy đôi nữ hài tử danh dự tựa hồ có rất đại ảnh hưởng.

Nhiều may, Từ Ngôn tựa hồ lâm vào một cái ngõ cụt. “Không. .... Không thể sao?”

“Không, không phải.” Có chút bất đắc dĩ nhìn liền sắp khóc ra tới Từ Văn Tĩnh, Từ Ngôn gật gật đầu.

“Loại này tiện nghi sự tình không muốn mới là đồ ngọc đi! Kia cái này thứ Bảy liền phiền toái người.”

“Àn. ....” Bởi vì Từ Ngôn đáp ứng cho nên mặt càng hồng Từ Văn Tĩnh cúi đầu không nói một câu

.....

ps: Liều mạng canh ba tiết tấu muốn bắt đầu rồi!

Nguyên ông trời phù hộ ta chịu đựng được, cầu hy vọng đề cử a ~ mặt khác, đề cử một quyển sách đồng dạng là đô thị, này thư tương đương không tồi, điểm đánh một chút cấp cái điểm đánh cũng là tốt, hướng chỉ vẫn là muối từ tác giả lạc ~ phía dưới liên tiếp!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Lửa chết thiếu nữ

“Nghe nói cái kia nghe đồn sao?”

“Cái gì cái gì!”

Nhà ăn nội, ngồi ở Từ Ngôn trước mặt hai gã bình thường thiếu nữ hoàn toàn làm lơ ngồi ở đối diện Từ Ngôn nói gần nhất lưu hành sự tình, hai gã thiếu nữ trung một vị đây mặt nghi hoặc nhìn về phía một bên đồng bọn.

“Rốt cuộc là cái gì nghe đồn?”

“Không phải nghe nói sao? Đây sở học giáo có quý, hơn nữa không ngừng một con.”

“Cái này có nghe qua đâu! Chính là này giống như đã không phải nghe đồn đi!”

“Nhưng là a, người nghe nói qua một cái khác sao?”

“Một cái khác?”

Về mặt đặc ý, thiếu nữ đầy mặt khoe ra dường như đối với bên cạnh đồng bạn nói.

“Nghe nói qua đi! Học sinh ký túc xá chết quá nữ học sinh.”

“Nghe qua nghe qua, cái này ở còn không có tới đây sở học giáo thời điểm cũng đã nghe qua, nghe nói là cái gì cũng chưa xuyên đi! Chết thời điểm.”

“Àn, chính là cái gì cũng chưa xuyên cho nên cũng có rất nhiều cái phiên bản nga ~ tỷ như bạn trai vứt bỏ nàng, hoặc là bị người cường (hài hòa) gian linh tinh nghe đồn, bất quá này đó đều không phải quan trọng nhất.”

“Quan trọng nhất? Đó là cái gì?”

Các nàng hai cái đã đình chỉ ăn cơm tiết tấu, ngược lại nói chuyện với nhau nổi lên những việc này, đầy mặt hưng phấn.

“Gần nhất có người đồn đãi nhìn đến quá nàng nga!”

“Nhìn đến nàng? Nàng không phải đã chết sao?”

Che miệng, về mặt kinh ngạc, theo sau câu lấy đầu đuôi tới rồi một khác danh thiếu nữ trước mặt.

“Mau nói mau nói, sau đó đâu?”

“Còn có thể có cái gì? Gặp được quý lúc sau không đều hẳn là sợ tới mức tè ra quần sao? Bằng không nói lưu tại nơi đó làm cái gì? Chờ chết sao? Lại nói nữ hài kia không phải oan chết sao? Oan chết người sau khi chết không đều là sẽ trở thành lệ quý gì đó, cho nên cũng có thể có thể giết người gì đó đi”

“Ai..... Thật đáng sợ.”

“.....”

Mặc không hé răng ăn trước mặt cơm, Từ Ngôn một chữ không lậu đem hai người theo như lời sở hữu nói đều nghe xong đi vào.

Dựa theo các nàng nói mà nói, đây sở học giáo mấy năm trước chết kia mệnh thiếu nữ rất có thể các nàng theo như lời kia chỉ nữ quý.

Bởi vì không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, ở rạng sáng 12 giờ nhảy lầu tự sát thiếu nữ khi chết cả người trần trụi, ngay cả nội y loại này đồ vật đều không có, đơn giản mà nói này bị cảnh sát định vì tự sát.

Bởi vì không có bất luận cái gì manh mối, di thư cũng chuẩn bị tốt, hơn nữa là đem phòng ngủ nhóm khóa trái lúc sau dùng công cụ cạy ra ngoài cửa sổ hàng rào, theo sau nhảy xuống.

Không biết là xuất phát từ cái gì ác thú vị, nói ngắn lại nàng chết thời điểm cái gì cũng chưa xuyên, loại này cảnh tượng bất luận làm ai xem đều sẽ bị về vì tự sát, nhưng tất cả mọi người đều quên mất một chút.

Vì cái gì muốn..... Cả người trần trụi tự sát? Đơn độc cầm quần áo cởi sạch sau đó nhảy lầu, liền tính lại như thế nào đối nhân sinh mất đi hy vọng cũng không có khả năng đem quần áo cởi sạch đi! Dựa theo nữ hài từ ái nữ tâm lý, cho dù chết cũng không có khả năng như vậy uất ức chết đi.

Chính mình một chút có thể xác định, năm đó cái này bị định vì tự sát án tử tuyệt đối không có khả năng giống sở công bố đáp án đơn giản như vậy.

Từ Ngôn đã ăn một nửa, nhưng trước mặt hai gã thiếu nữ đã rời đi, bốn phía lại bắt đầu trở nên trống rỗng.

Từ Ngôn đình chỉ đình đầu thượng động tác, hơi hơi ngẩng đầu nhìn thoáng qua từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn cúi đầu Trình Từ.

Xem nàng bộ dáng giống như ở rồi rấm chuyện này.

“Thật sự tồn tại sao? Vẫn là nói cái này cái gọi là nữ quý chỉ là bị các nàng hai cái bịa đặt ra tới?”

“Không biết, nhưng là toàn bộ trường học trụ căn bản cảm thụ không đến con quý kia hơi thở.”

Chính như Trình Tử theo như lời như vậy, toàn bộ trường học không có cách nào cảm thụ được đến kia chỉ nữ quý hơi thở, lại nói đã chết đi mấy năm nữ quý vì cái gì sẽ ở gần nhất đột nhiên xuất hiện?

Loại chuyện này bất luận thấy thế nào đều cho người ta một loại nơi chốn lơ lửng cảm giác, cho nên từ lúc bắt đầu Từ Ngôn đối kia hai gã thiếu nữ theo như lời cái này thần quái sự kiện liền ôm có một loại hoài nghi thái độ.

Rốt cuộc, làm người hoài nghi địa phương quá nhiều.

“Bất quá loại chuyện này tựa hồ cũng có thể làm được.”

“Có thể làm được? Người là chỉ che dấu hơi thở loại chuyện này?”

Trình Tử nói sử Từ Ngôn cũng sợ ở nơi đó, sau đó ngẩng đầu nhìn đến Trình Tử gật gật đầu, đã cam chịu.

Liền như ngay từ đầu mà nói, quý sở dĩ xưng là quý là từ lúc bắt đầu các nàng liền cùng nhân loại có bản chất bất đồng, trên thực tế này cũng không phải cái gì đại bí mật, đơn giản mà nói quý chính là một loại linh hồn một loại khác biệt đạt phương thức.

Bất luận là một bậc hồn phách nhị cấp quý ba cấp oán quý tứ cấp hung quý vẫn là ngũ cấp Quý Vương, này năm cái cấp bậc tuy rằng càng ngày càng cường nhưng bọn hắn trước sau vô pháp thoát khỏi rốt một chút.

Bọn họ là linh hồn.

Người sau khi chết thân thể sẽ tử vong, nhưng linh hồn lại sẽ không biến mất, cho nên đại bộ phận người chết qua đi sẽ đi đâu thai, chỉ có sinh thời có cái gì chuyện quan trọng không có hoàn thành, sau khi chết cực cường ý nguyện sẽ khiến cho bọn hắn trở thành thấp nhất cấp “Hồn phách”

Nhưng chỉ cần hoàn thành tâm nguyện lúc sau bọn họ liền sẽ đầu thai, trừ bỏ những cái đó sinh thời có oán khí người, chết oan chết uổng hoặc là bị người khác giết chết, loại người này sau khi chết sẽ trở thành nhị cấp quý loại này đồ vật.

Mà nhị cấp quý lúc sau không muốn đầu thai còn dừng lại nhân gian, hơn nữa ở âm khí đặc biệt trọng địa phương dài lâu lúc sau, sẽ bay lên vì ba cấp oán quý, lấy này loại suy.

Nhưng căn bản mà nói, chỉ cần là quý, thân thể liền sẽ tự nhiên mà vậy tản ra một cỗ âm khí, tục xưng “Oán khí”

Đặc biệt là nhị cấp quý phía trên, liền tính là Quý Vương cũng không có cách nào đạt tới đem “Oán khí” toàn bộ che dấu nông nổi.

Cho nên từ lúc bắt đầu Từ Ngôn đối cái này cái gọi là lừa chết nữ quý liền ôm có một loại hoài nghi, nàng chết qua đi không có lập tức xuất hiện vì cái gì muốn kéo dài tới hôm nay? Hơn nữa, nàng là như thế nào làm được ở hung quý Trình Tử trước mặt che dấu hơi thở.

“Che dấu hơi thở loại chuyện này không phải làm không được, nếu nói con quý kia bản mạng là “Che dấu” loại này nói, hoàn toàn có thể làm được không dễ sót một tia hơi thở”

Trình Tử đứng thẳng ở một bên, ngữ khí không có chút nào phật phùng kể ra, hơi hơi quay đầu nhìn thoáng qua Từ Ngôn.

“Cho nên, loại chuyện này cũng không phải làm không được.”

“Nếu nàng thật sự tồn tại vì sao mấy năm trước không xuất hiện, mà là chọn lúc này.”

“Đây cũng là ta nghi hoặc một chút, liền tính có được “Che dấu” này một quyền mệnh năng lực, ở phía trước kỳ muốn che dấu oán khí cũng là không có khả năng, trừ phi nàng ở nàng chết ký túc xá dài nhiều năm như vậy mới phát hiện chính mình chết mất, nói cách khác loại chuyện này vô pháp giải thích.”

Vẫn luôn qua nhiều năm như vậy mới phát hiện chính mình đã chết, loại chuyện này khả năng sao? Từ Ngôn không quá tin tưởng loại này khả năng tính.

Một người sau khi chết cho dù chết sau sẽ quên một đoạn ký ức, nhưng có một chút vô pháp thay đổi, đó chính là người khác nhìn không tới nàng này một chuyện thật.

Người khác nhìn không tới, cho nên thực mau liền sẽ phát hiện không thích hợp đối phương, sau đó thử cùng người giao lưu được đến kết quả không thể nghi ngờ là người khác căn bản nhìn không tới nàng, thẳng đến cuối cùng chính mình phát hiện chính mình chết lúc sau.

Hoàn toàn không có khả năng đột nhiên kéo dài tới nhiều năm như vậy, trừ phi một chút, nàng có gián tiếp tính mất trí nhớ chứng, nói cách khác căn bản vô pháp giải thích chuyện này.

Đem chiếc đĩa thả xuống dưới, Từ Ngôn theo sau từ trong túi móc ra một trương khăn giấy xoa xoa miệng sau đó ném tới một bên.

“Buổi tối tới xem hạ hạo.”

.....

ps: Đề nghị càng đến! Ta muốn bắt đầu liều mạng, làm ơn chắc chắn đề cử phiếu giao cho ta ~ cảm ơn các vị!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Nữ sinh ký túc xá

Nữ sinh ký túc xá người chết kia gian đã đã lâu không có người ở, bởi vì chết hơn người nguyên nhân, cho nên năm đó ở cái này ký túc xá học sinh đã toàn bộ dọn đi rồi.

Chết hơn người ký túc xá người thường căn bản sẽ không muốn đi trụ, bởi vì đại bộ phận người vẫn là để ý loại này cùng loại với mê tín đồ vật.

Trên thực tế, này căn bản không phải mê tín.

Nữ sinh ký túc xá nam sinh ký túc xá giữa hai bên chỉ cách xa nhau một đồng lâu, cho nên vừa đến mùa hè sẽ có nào đó gấp đến độ trứng đau nam tính đồng bào tiến hành cái gọi là rình coi, cụ thể rình coi địa điểm chính là cửa sổ nơi đó, chỉ cần mua một cái hàng via hè hóa kính viễn vọng liền có thể xem tới được đối diện cảnh tượng.

Ký túc xá sẽ ở buổi tối 10 giờ thời điểm đóng cửa, sau đó ký túc xá quản lý viên tắc sẽ chạy về đi ngủ, tương đối với nam sinh ký túc xá ký túc xá quản lý viên, nữ sinh ký túc xá quản lý viên liền phải để nói chuyện nhiều.

Đương nhiên, cũng gần chỉ là để nói chuyện mà thôi.

Liên tính Từ Ngôn muốn vào đi nữ sinh ký túc xá, trừ bỏ ở nửa đêm 12 giờ thời điểm trộm trèo tường bò qua đi ở ngoài đã không có khác phương pháp.

Tuy rằng thực bốn, nhưng đây là hiện giờ Từ Ngôn có thể nghĩ đến phương pháp tốt nhất.

“Thật đúng là nhàn trứng đau..... Không có việc gì chính mình cấp chính mình tìm phiền toái.”

Từ trường học ngoại tường vây phiên lại đây, tường cũng không cao, ước chừng chỉ có hai mét tả hữu, dầm mấy khối gạch thực dễ dàng liền phiên qua đi, 12 giờ thời điểm trường học đã đóng cửa.

Có lẽ là buổi sáng thời điểm ngủ đến quá đủ duyên cớ, Từ Ngôn cũng không có sinh ra thực vậy cảm giác, ngược lại rất có tinh thần.

Đứng ở nữ sinh ký túc xá cửa Từ Ngôn đầy mặt bất đắc dĩ nói thầm, sau đó hướng tới phía trước đi qua.

Lâu đóng thực an tĩnh, an tĩnh đến Từ Ngôn lên lầu thời điểm tiếng bước chân đều ở tiếng vọng, một tiếng tiếp theo một tiếng.

Bởi vì là ban đêm, trường học căn cứ “Tĩnh điện liền tĩnh tiền” nguyên tắc, cho nên ở buổi tối 11 giờ nửa thời điểm liền sẽ cắt điện, cho nên ở 12 giờ sau thời gian lâu đóng là đen nhánh một mảnh.

Quả thực có thể đạt tới duỗi tay không thấy năm ngón tay nông nổi.

Trình Từ từ lúc bắt đầu liền đi theo Từ Ngôn bên người, đang tiến hành loại này nguy hiểm hoạt động thời điểm, không mang theo thượng Trình Từ quả thực có thể nói là tìm chết, đặc biệt là ở đối mặt đối thủ thực lực không biết dưới tình huống không có bảo mệnh thủ đoạn thời điểm.

Trong tay cầm một tay đèn pin, Từ Ngôn đã đứng ở kia gian ký túc xá cửa, nữ sinh ký túc xá tổng cộng sáu tầng, mà Từ Ngôn giờ này khắc này ở vào tầng năm dựa hữu cuối cùng một gian ký túc xá.

Bên trái hai gian, bên phải hai gian, bất quá bởi vì cuối cùng một gian ký túc xá chết hơn người nguyên nhân, làm cho bên cạnh này gian cũng đồng dạng không ai ở.

Có thể nói như vậy, bên phải hai gian ký túc xá đã không có người ở, cái này làm cho Từ Ngôn hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi, như vậy cũng không sợ động tĩnh quá lớn đem người dẫn lại đây.

Một tay cầm đèn pin, Từ Ngôn chiếu này gian ký túc xá môn.

Xem mặt ngoài, giống như thật lâu không ai động qua, từ then cửa thượng lạc có tro bụi có thể nhìn ra được tới, này gian nhà ở từ đã xảy ra kia chuyện lúc sau liền không có lại đến hơn người, liền quét tước đều không có.

Nhẹ nhàng dùng tay phát đi, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn Trinh Từ.

“Thế nào? Có thể cảm giác đến sao?”

“Tuy rằng thực mỏng manh, nhưng vẫn là cảm giác được một chút.”

Nâng lên tay, Trinh Từ chỉ vào này gian ký túc xá.

“Bên trong có chỉ quý, cấp bậc vì ba cấp oán quý trung kỳ.”

Ba cấp oán quý trung kỳ, cùng lần đầu tiên gặp được WC nữ quý Lý hiểu lệ mà nói nhược quá nhiều, ít nhất đối Trinh Từ tới nói quá yếu.

Nhưng đối Từ Ngôn tới nói vẫn là man cường, nếu không cần Trinh Từ trợ giúp, đại khái có thể đơn phương giải quyết.

“Quả nhiên tồn tại a..... Nói cách khác, hôm nay buổi sáng kia hai cái nữ nói không sai, này đồng ký túc xá xác thật tồn tại loại này đồ vật.”

Đem tay đặt ở then cửa thượng, Từ Ngôn nhẹ nhàng vận vẹo một chút chỉ nghe được tạp nhảy một tiếng, sau đó môn bị mở ra.

Liên giống như buổi sáng kia hai gã thiếu nữ nói như vậy, có người gặp qua cái này nữ quý, nói là gặp qua Từ Ngôn có thể tin tưởng chỉ là thấy được khác thường mà thôi, bởi vì nhân loại bình thường căn bản vô pháp nhìn đến quý.

Bọn họ cái gọi là nhìn đến đại khái chỉ là “Nghe được một ít kỳ quái thanh âm” “Giống như có tiếng khóc linh tinh đồ vật đi” cùng loại với như vậy, nhưng trải qua thêm năm thêm mười sáu sau đại khái tới Từ Ngôn lỗ tai thòi điểm đã không biết là đệ mấy cái phiên bản.

Nhưng có một chút không sai, phương diện này kia chỉ nữ quý chính là năm đó lỏa chết từ trên lầu nhảy xuống thiếu nữ.

Có thể tin tưởng, tuyệt đối là oan chết!

“Ca.....”

Một tiếng rất nhỏ động tĩnh, môn bị đẩy ra, cùng Từ Ngôn tương bất đồng, phòng trong cũng không phải rách tung toé bộ dáng mà là sạch sẽ phảng phất không nhiễm một hạt bụi, giống như là thường xuyên có người quét tước giống nhau.

Từ Ngôn sững sờ ở cửa, theo sát ở sau người Trinh Từ tiến vào, sau đó tùy tay tương môn đóng đi lên.

Bởi vì môn bị nhẹ nhàng đóng lại, cho nên không có một tia thanh âm, trong phòng lại bắt đầu trở nên đen nhánh một mảnh, trừ bỏ đèn pin phát ra quang ở ngoài.

“Oán khí, toàn bộ nhà ở đều tràn ngập oán khí, cũng không phải đơn thuần “Che dấu” mà là đem sở hữu oán khí không chế ở một gian phòng ở nội, là “Thao túng””

““Thao túng”?”

Nhiều mảy, Từ Ngôn khắp nơi tuần tra, rõ ràng bốn phía căn bản là không có bất luận cái gì quý, nhưng Trinh Từ lại nói chính gian ký túc xá tràn ngập oán khí.

Kia..... Nàng ở nơi nào?

Ký túc xá cũng không lớn, đại khái đường kính chỉ có ba mét bộ dáng, cùng bình thường học sinh ký túc xá không có gì bất đồng.

Muốn nói duy nhất có cái gì bất đồng nói, đại khái chỉ có kia đã vút đi rớt trên bàn phóng một cái mao nhưng món đồ chơi.

Màu nâu tiểu hùng, ngồi ở trên bàn, trong lòng ngực ôm một trương ảnh chụp, bởi vì khoảng cách quá xa, Từ Ngôn căn bản nhìn không tới ảnh chụp người.

Không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, hướng phía trước đi rồi hai bước, Từ Ngôn nâng lên trong tay đèn pin, chiếu xạ tới rồi trên ảnh chụp.

Bị dàn giáo bao vây lấy ảnh chụp ánh vào Từ Ngôn trong tầm mắt, hình ảnh chính là bốn gã thiếu nữ, lẫn nhau kéo cánh tay, đứng ở nơi đó.

Này hẳn là bốn người chụp ảnh chung, ký túc xá là bốn người gian, chỉ cần từ trên ảnh chụp tới xem bốn người cảm tình thực hảo.

Ít nhất, mặt ngoài xem ra là như thế này.

Thiếu nữ chết thời điểm ký túc xá còn lại người vừa lúc không ở, hơn nữa là ở ban đêm 11 giờ thời điểm tự sát thân vong.

Ba cái điểm đáng ngờ.

Vì sao ba người tập thể không ở? Vì sao sẽ ở thời gian kia đoạn đột nhiên có việc? Vì sao..... Không mang theo thượng người chết?

Này tam điểm Từ Ngôn tin tưởng cảnh sát không có khả năng không có phát hiện, kia nói cách khác..... Chứng cứ không đủ, bởi vì không có chứng cứ cho nên liên tính hoài nghi cũng không có cách nào bắt.

Thật sự..... Chỉ là tự sát sao?

“Hô! ~”

Bị mở ra cửa sổ đột nhiên thổi vào tới một trận gió, sau đó không thể hiểu được vừa mới không có bị quan trọng môn liền phát ra phịch một tiếng.

Bị đóng lại, sau đó nguyên bản an tĩnh ký túc xá giờ này khắc này lại bị phong loại này đồ vật sờ thay thế.

Xuy phát thân thể, chỉ ăn mặc một kiện áo lót gắt gao dán ở trên người, phong tựa hồ trở nên không giống như là phong.

“Phải không..... Không phải “Che dấu” mà là “Thao túng” thao túng đơn phương lĩnh vực, nói cách khác chui đầu vô lưới sao? Là từ tiến vào này gian ký túc xá lúc sau người liền bắt đầu đi!”

Khỏe miệng gọi lên một tia ý cười, Từ Ngôn chậm rãi nâng lên tay phải, nhìn bàn tay.

Một tia máu theo miệng vết thương nhỏ giọt, một giọt tiếp theo một giọt lưu tại trên mặt đất, không có đau đớn không có cảm giác, còn có..... Giấu đến quá Trình Từ.

Quay đầu nhìn thoáng qua Trình Từ, nàng cũng không có phát hiện Từ Ngôn đã bị thương, nàng chỉ là ánh mắt đại ra nhìn phía trước.

Từ cấp hung quý, nhưng lại chỉ có ba cấp oán quý thực lực, không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân bị rơi chậm lại thực lực Trình Từ giống như ở giải quyết loại này gia hòa thời điểm cũng lực hiện cổ hết sức.

Huyết..... Thực đồ tươi.

Giống như, lại có phiên toái.

.....

ps: Bị đồ bản..... Nhưng là a, ta không thiện với lương tâm, không xoát chính là không xoát một cái kính ở đâu phát bình luận sách thực nhằm chán a..... Còn có, ta điểm đánh số dĩ sẽ dâng lên hoàn toàn là bởi vì khởi điểm cấp ta đề cử, là kệ sách nơi nào đề cử, hẳn là thấy được đi? Có như vậy đề cử, hình thành như vậy điểm đánh không kỳ quái đi?

Cuối cùng cầu chút đề cử phiếu, canh ba thiếu chút nữa mệt chết điều ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Nàng đầu óc có bệnh

“Thao túng” liền giống như mặt chữ ý tứ tương đồng, đơn phương tới hình dung một cái khu vực trung có thể khống chế hết thấy, giống như là ở riêng khu vực hạ nàng chính là mạnh nhất.

Hiện giờ Từ Ngôn đối mặt này chỉ đại khái chính là ý tứ này, nàng năng lực là “Thao túng” cũng liên ý nghĩa vừa mới kia cổ phong chính là ở nàng thao túng hạ hình thành.

Trình Từ không có nhận thấy được, cũng không phải không có nhận thấy được mà là căn bản không thấy được, tuy rằng nàng đôi mắt vẫn luôn là cái loại này đại ra thần thái, nhưng trên thực tế lại không có như vậy đại ra, chỉ có thể có một cái khả năng tính.

Nàng lại bị khống chế được, sở dĩ dừng lại cái này từ ngữ chỉ do với sớm tại lần đầu tiên đối mặt oán quý Lý hiểu lệ thời điểm, Trình Từ đã bị đối phương kéo gần một cái khác ảo cảnh.

Hung quý thực lực, trải qua quá một lần không thể hiểu được rơi chậm lại lúc sau, ở mới vừa nhận thức Từ Ngôn thời điểm lại bị hấp thụ một bộ phận

năng lượng.

Hiện giờ nàng có oán quỷ đình thực lực đều vụng trộm cười, cho nên nàng mới có thể như vậy bức thiết muốn đạt được “Oán loại” nhưng mỗi một lần đạt được “Oán loại” đều bị Từ Ngôn trước tiên hấp thu, đây cũng là Trình Tử vẫn luôn không có khôi phục dĩ vãng thực lực cuối cùng nguyên nhân.

Nói cách khác..... Lần này, chỉ có thể dựa vào chính mình sao?

“Hô hô hô hô!!”

Một trận gió thổi tiến vào, nganh sinh sinh đem Từ Ngôn thổi bay ra đi, va chạm ở một bên mặt tường thượng.

“Phốc! Đau má.....”

Loại cảm giác này cũng không dễ chịu, chấn phổi bộ tê dại, giống như là muốn vỡ vụn giống nhau, một trận một trận đau đớn truyền đến, sử Từ Ngôn chỉ có thể che lại ngực không ngừng ho khan.

Nhắm chặt mắt trái, đau đớn cảm giác khiến cho hắn chỉ có thể chặt vật ngồi ở trên mặt đất, bốn phía như cũ là im ắng.

Ở địa phương nào? Toàn bộ ký ức xá liên như vậy điếm, nàng có thể giấu ở địa phương nào? Vẫn là nói “Thao túng” đã có thể nghịch thiên đến thao túng linh hồn?

“Hảo lãnh a.....”

Từ Ngôn thân thể căng chặt lên, nguyên bản không có bất luận cái gì tiếng vang ký ức xá lại đột nhiên truyền ra như vậy thanh âm, thực bình thường thanh âm, nếu nganh muốn nói nói, chỉ có thể nói là nữ hài tử thanh âm, thanh thúy, mềm nhẹ này hai điếm đều cụ bị, nhưng ngữ điệu lại trước sau tràn ngập một cỗ âm trầm cảm giác.

“Sắp lãnh đã chết, quần áo đều không thấy cái gì đều không có.....”

“Phanh!”

Vừa mới muốn đứng lên Từ Ngôn lại một lần bị ấn ngã xuống trên tường, đầu dán mặt tường.

Một con dính có vết máu cánh tay bóp lấy Từ Ngôn cổ, sau đó ánh vào trong mắt lại là một khối không có đầu thi thể.

Hơn nữa là tồn tại thi thể.

Từ cổ chỗ, nguyên bản hẳn là tồn tại đầu biến mất, mơ hồ có thể nhìn đến treo ở trên cổ da, mang theo nồng đậm vết máu.

Lấy một loại không khoa học hình thái xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, toàn thân trên dưới cái gì cũng chưa xuyên, nhưng Từ Ngôn đối nàng này phúc bộ dáng chút nào sinh ra không được một tia hứng thú.

Từ năm tầng rơi xuống, làm cho phần đầu rơi xuống đất, sau đó đương nhiên, đầu bị quăng ngã nát như, toàn bộ đầu đều bị tạp bẹp.

Nghe nói lúc ấy, óc đều bắn bay ra đi rơi rụng đầy đất, khi chết hình thái tương đương khủng bố, toàn bộ đầu đã hoàn toàn không tồn tại.

Đồn đãi năm đó lớn lên còn rất xinh đẹp.

Từ Ngôn nhìn liếc mắt một cái trước mặt không có đầu nữ quỷ, sau đó nhắm lại mắt.

Này căn bản không có chút nào xinh đẹp dấu vết a!

“Lãnh đã chết a.....”

“Ngươi lãnh đã chết quan ta mao sự a!”

Trảo một cái đã bắt được đối phương cánh tay, nâng lên chân Từ Ngôn hướng tới đối phương đạp qua đi, tuy rằng thân là quỷ nhưng bản thân vật dẫn vẫn là lấy nhân loại là chủ.

Thực nhẹ nhàng, đem đối phương đạp đi ra ngoài.

“Cọ!” Một tiếng biến mất, không có lưu lại bất luận cái gì dấu vết biến mất, đã không có té ngã trên mặt đất, cũng không có té ngã cứ như vậy đã không có.

“Hảo lãnh a.....”

Một tiếng hô nhỏ, đứng ở tại chỗ Từ Ngôn nhìn từ chính mình cổ chỗ vươn tới một đôi tay, tuy rằng trắng tinh nhưng là lại dính đầy vết máu.

Khi nào đến mặt sau?

Hai mắt mờ tối rồi cực hạn, hơi hơi xoay đầu nhìn đến lại là không có đầu thi thể.

Đôi tay ôm vòng lấy Từ Ngôn cổ, nhẹ nhàng lắc, nàng nhón mũi chân đem toàn thân trọng lượng đè ở Từ Ngôn trên người, mềm mại bộ vị động lại ở Từ Ngôn phần lưng.

“Hào ấm áp, hào ấm áp.....”

“Uy uy, không cần nhân cơ hội ăn ta đậu hủ a!”

Từ Ngôn gằm nhẹ một tiếng, muốn quay người giãy giụa, nhưng trên thực tế đã không có cách nào nhúc nhích.

Lại là cái này, cùng trước vài lần trải qua không sai biệt lắm, thân thể lại không có cách nào nhúc nhích, chỉ có thể tùy ý đối phương bài bố.

Vòng lấy Từ Ngôn cổ cánh tay bắt đầu co chặt lên, giống như là muốn chặt chẽ đem chính mình treo ở Từ Ngôn trên người giống nhau, hoàn cánh tay từ giữa rút ra một bàn tay, bắt đầu ở Từ Ngôn trên mặt vuốt ve.

Tay nàng thực bạch, thon dài thon dài, nếu nàng là tồn tại thời điểm hẳn là có thể đi đương đầu điểm chỉ linh tinh chức nghiệp, nhưng lúc này Từ Ngôn lại không có gì tâm tình đi thưởng thức như vậy một bàn tay.

Bởi vì đối phương ngón út đã cắm vào chính mình lỗ mũi trúng, bởi vì quá tệ cho nên thực nhẹ nhàng liền cắm đi vào.

“Ngọa tào, nhanh lên cho ta rút ra a! Cái mũi mau bị nguoi cắm xuất huyết a!”

Nguyên bản vô pháp nhúc nhích thân thể có thể hành động, đầu sau này dùng sức một ngưỡng, Từ Ngôn hơi hơi xoay qua thân mình, một phen hướng tới phía sau chộp tới, tay bắt được đối phương trên đầu vai.

“Bắt lấy nguoi, ngu ngốc!”

Dòng nước ấm truyền vào bàn tay trung, tuy rằng Từ Ngôn không biết kia cổ dòng nước ấm cụ thể là cái gì, nhưng có một chút có thể tin tưởng, kia cổ dòng nước ấm tuyệt đối có suy yếu đối phương thực lực công hiệu.

“Cọ!”

“Ài?”

Lại biến mất, Từ Ngôn tay bắt cái không, nhìn trước mặt trống rỗng cảnh tượng không biết nên dùng cái gì biểu tình tới biểu đạt giờ này khắc này tâm tình.

Cùng vừa mới giống nhau, đột nhiên lại biến mất, không có lưu lại dấu vết linh tinh đồ vật, cũng không phải ẩn thân, đơn phương hư không tiêu thất.

Chính như Trình Từ theo như lời như vậy, nàng bản mạng năng lực là “Thao túng” này một năng lực, nói cách khác thao túng một mảnh không gian hết thấy?

Hơi hơi phiết liếc mắt một cái Trình Từ, nàng từ vào cửa sau liền vẫn luôn đáng vẻ kia, vẫn không nhúc nhích đứng ở tại chỗ.

Dời đi tầm mắt, căn chặt rằng cảnh giác nhìn bốn phía, này chỉ oán quỷ thực phiền toái, khác không nói liền kia xuất quỷ nhập thần năng lực liền cũng đủ phiền toái.

Liên tính bắt lấy cũng chỉ là trong nháy mắt sự tình, thực mau lại sẽ biến mất, còn như vậy đi xuống nói, căn bản bắt không được đối phương.

Nên làm cái gì bây giờ?

“Thật đúng là thú vị.”

Một tiếng thờ nhẹ, Từ Ngôn nhìn về phía đột nhiên xuất hiện ở phía trước nữ nhân, bất đồng với vừa mới bắt đầu cái loại này bộ dáng, nàng giờ này khắc này trường ra đầu.

Hơn nữa có hảo hảo mặc quần áo.

Nếu đơn từ thể diện đi lên xem nói, nàng có thể tính thượng là nhất đẳng mỹ nữ, Từ Ngôn vô pháp đem này khuôn mặt cùng vừa rồi cái kia không có đầu thi thể nói nhập làm một..

“Đẹp sao?”

“Còn hành.”

Vươn tay, Từ Ngôn xoa xoa cái mũi, nàng bộ dáng tuy rằng thoát nhìn rất xinh đẹp, nhưng vừa mới kiến thức quá kia phó bộ dáng lúc sau đã hoàn toàn không có hứng thú.

“Vừa mới ngơ tay hấp thu ta “Oán khí đi! Ta có thể cảm giác đến bị mất một bộ phận.”

Ngồi ở chính diện ký túc xá trung duy nhất trên bàn, nàng không ngừng loạng choạng cảng chân, như thiếu nữ tư thái.

Phiết liếc mắt một cái, Từ Ngôn nhú nhú mày.

“Ngươi muốn nói cái gì?”

“Ta cũng không có gì nhưng nói.”

Nàng nhảy xuống dưới, nhìn Từ Ngôn.

“Ngươi tên là gì.”

“Từ Ngôn.”

“Ta kêu Thẩm Giai.”

“Ta đối với ngươi tên không có hứng thú, bất quá..... Nếu ngươi lấy này phúc bộ dáng xuất hiện liên đại biểu ngươi đã biết chính mình chết mất đi! Nếu chết nói, chạy nhanh đầu thai tương đối hảo”

“Ta vì cái gì muốn đầu thai? Rõ ràng có được như vậy thực lực, lại đi đầu thai, ta là ngu ngốc sao?”

Bật cười, Thẩm Giai vượt mức quy định đi rồi vài bước lướt qua Trình Từ, đứng ở Từ Ngôn trước mặt.

“Bất quá a, chính mình một người dãi ở cái này địa phương thật đúng là quạnh quẽ đầu.”

Nâng lên tay dùng ngón tay điểm khước miệng, nàng phiết Từ Ngôn liếc mắt một cái.

“Đúng rồi, ngươi tên là gì tới?”

“.....”

Từ Ngôn nhìn nàng một cái, biểu tình thực nghiêm túc không giống như là nói giỡn bộ dáng.

“Vừa mới không phải đã nói rồi sao?”

“Ai? Nói qua sao?”

Về mặt nghi hoặc cau mày nghĩ nghĩ theo sau mang theo một tia mỉm cười dùng tay gõ gõ đầu.

“Nhìn ta này trí nhớ, đúng rồi, còn không có nói cho ngươi ta gọi là gì đi! Ân..... Ta kêu Thẩm Giai, nhớ kỹ lạc ~”

“.....”

Nàng..... Đầu có bệnh sao?

.....

ps: Khởi điểm cấp ta đề cử thật cấp lực, hai ngày liền trưởng gần hai ngàn cất chứa, như vậy đi xuống đạt tới hai vạn cất chứa sắp tới a! Các huynh đệ đem đề cử cấp ta đi!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Gián tiếp tính mất trí nhớ

Không phải giả ngu, cũng không phải ác ý bán manh, chỉ là đơn thuần quên mất vừa mới Từ Ngôn đã nói ra tên của mình, trước mắt cái này gọi là Thảm Giai nữ quỷ ước chừng chính là loại tình huống này.

Nếu thật là nói như vậy, nàng nhiều năm như vậy không có đi ra ký túc xá cũng là có thể hiểu biết, rõ ràng biết chính mình đã chết mất, nhưng là tiếp theo giây lại quên chính mình đã chết, vô hạn tuần hoàn, mãi cho đến nàng loại này tật xấu bị chữa khỏi.

Nhưng nhìn đáng về, ngắn hạn nội hảo không được.

“Nga..... Thảm Giai a.”

“Thế nào? Tên hòa hảo nghe đi! Ta thích nhất tên này, cái này là..... Là, là ai cho ta khỏi tới?”

“.....”

Về mặt hưng phấn, Từ Ngôn nói còn chưa nói xong, nàng liền một bộ hứng thú bùng bùng cảm miệng, sau đó liền quên hết.

“Tên đều còn nhớ rõ, ai cho ngươi khỏi đều đã quên sao? Ngươi là ngu ngốc a!”

“Này cũng không có biện pháp a..... Tính lại thời điểm cũng đã cái dạng này, trừ bỏ tên cái gì đều nhớ không nổi.” Thảm Giai cau mày, bữu môi bất mãn nhìn Từ Ngôn.

“Hơn nữa nhiều năm như vậy luôn là thích quên một ít chuyện quan trọng, có đôi khi liền chính mình là ai đều sẽ quên mất đâu!”

Chính mình đều sẽ quên mất?

Nghe thế câu nói, Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, nhìn đứng ở chính mình trước mặt nói thầm Thảm Giai.

Nếu thật là liền tên đều quên mất nói, nói cách khác..... Là sinh thời té ngã đầu duyên cớ sao?

Trình Từ không có cùng Từ Ngôn nói qua này đó, cho nên không có biện pháp phân tích Thảm Giai loại tình huống này, tạm thời bị định vì “Khi chết, đầu bị tạp bẹp nguyên nhân”

“Người tử vong là lúc, thân thể thượng tàn khuyết sẽ đổi sau khi chết linh hồn sinh ra nhất định ấn tượng, nàng loại tình huống này hẳn là sinh thời đầu không có duyên cớ.”

“Oa oa, nói chuyện!”

Nguyên bản hẳn là đứng ở nơi đó Trình Từ đột nhiên nói ra như vậy một câu, sau đó một bên Thảm Giai liền hô to gọi nhỏ lên, giống như là nhìn thấy gì không thể tưởng tượng sự tình giống nhau.

“Ngươi có thể nói a!”

“Ta vẫn luôn đều sẽ nói chuyện.”

Trình Từ nhàn nhạt thanh âm truyền vào Từ Ngôn trong tai, như nàng theo như lời giống nhau, từ mới vừa tiến này gian ký túc xá kia một khắc nàng cũng không có bị khổng chế, mà là ở một bên nhìn?

Từ Ngôn xoay đầu nhìn Trình Từ.

“Ngươi không bị khổng chế?”

“Liền tính thực lực lại như thế nào bị roi chậm lại, trước kia ta xác thật là hung quỷ thực lực, hung quỷ là không có khả năng bị oán quỷ thao túng.”

“Vậy ngươi vừa rồi vì cái gì nhìn ta bị đánh?”

Trình Từ nhàn nhạt phiệt liếc mắt một cái Từ Ngôn, sau đó thông thả xoay đầu.

“Từ tiến vào này gian ký túc xá bắt đầu, ta liền cảm giác được trừ bỏ oán khí ở ngoài, không có chút nào sát khí tồn tại, chính như vậy, không có sát khí là không có khả năng giết ngươi, làm ngươi rèn luyện một chút cũng là không tồi lựa chọn, hơn nữa.....”

Nói đến này Trình Từ vừa mới dòi đi tầm mắt lại lại một lần tập trung ở Từ Ngôn trên người.

“Vừa mới thực sáng đi.”

“Cái gì? Cái gì thực sáng?”

“Nàng ôm ngươi thời điểm” Trình Từ thông thả nâng lên cánh tay, dùng ngón tay chỉ chính mình ngực.

“Cho nên ngươi vừa mới thực sáng đi”

“.....”

Cẩn thận ngẫm lại nói, chính mình xác thật bị Thẩm Giai từ phía sau ôm quá, hơn nữa nàng lúc ấy xác thật không có mặc một quần áo, nói như vậy, hình như là chính mình chiếm tiện nghi.

Nhưng là.....

“Nói nào thực sáng a! Nàng vừa mới chính là không có đầu, ai sẽ nhân trúng đầu đổi một cái không có đầu gia hỏa sinh ra cảm giác a! Ta không phải khẩu vị nặng a!”

“.....”

“Ngươi đem đầu xoay qua đi là có ý tứ gì?! Quả nhiên không tin ta sao?”

“Không, ta tin tưởng ngươi.”

“Nếu tin tưởng ngươi liền đem đầu chuyển qua tới a!”

Trình Từ hơi hơi quay đầu không đi xem Từ Ngôn, từ kia phó bộ dáng tới xem rõ ràng là lại nói “Ta liền không tin ngươi”

Từ Ngôn nhìn Trình Từ kia phó bộ dáng, bất đắc dĩ dùng tay che lại mặt, nàng này phước bộ dáng thật đúng là lệnh người vô lực phun tào a.

“Ha ha a, thực sự có ý tứ.”

Thẩm Giai đột nhiên nở nụ cười, dùng tay che miệng cười tùm tùm nhìn từ giảng hòa Trình Từ, sau đó về phía trước mại một bước.

“Thật lâu không thấy được như vậy thú vị người, ân..... Còn có quý.”

Nàng đại khái thật lâu không cùng người ta nói nói chuyện, hẳn là từ nàng từ vong kia một khắc bắt đầu cũng đã quên mất cùng người đối thoại cảm giác.

Người thường vô pháp cùng quý giao lưu, mà nàng giống như lại vẫn luôn dãi ở cái này địa phương không có đi ra ngoài quá, nói cách khác..... Từ nàng chết kia một khắc liền không có cùng người giao lưu quá.

Như vậy ngay từ đầu chính mình mới vừa tiến vào thời điểm đó là thuộc về nói giỡn sao?

Từ Ngôn nhìn nàng, nàng trên mặt tràn đầy tươi cười là chân thật tươi cười không có pha bất luận cái gì giả dối.

Thật đúng là đơn thuần..... Quý a.

“Đúng rồi, từ lúc bắt đầu ta liền muốn hỏi ngươi một sự kiện.”

Một tay che lại cổ vạt vẹo, vừa rồi bị đối phương lạc còn có chút đau nhức, Từ Ngôn nghiêng đầu nhìn về phía Thẩm Giai.

“Ngươi còn nhớ rõ chính mình chết như thế nào sao?”

“Ngã chết.”

“Điểm này ta biết.” Bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Thẩm Giai, Từ Ngôn nói thảm một câu.

“Ta là hỏi, ngươi khi chết chi tiết còn biết không? Dựa theo ngay lúc đó cảnh tượng tới xem, ngươi hẳn là không phải bình thường từ vong.”

Chính như Từ Ngôn nói như vậy, nàng không phải bình thường từ vong, dứt bỏ kia trăm ngàn chỗ hờ từ vong kết luận, đánh chết Từ Ngôn đều sẽ không tin tưởng tự sát này vừa nói.

Nàng không có khả năng là tự sát.

Cau mày, Thẩm Giai ngờ ngác nhìn Từ Ngôn sau đó duỗi tay vỗ vỗ đầu.

“Nghĩ không ra.”

“Một chút đều không có?”

“Ân.....”

Há miệng thờ đốc, Từ Ngôn còn muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là không có nói ra.

“Nàng đại não đã không có, nếu khi chết đại não không thấy nói, đối sau khi chết linh hồn xác thật sẽ sinh ra gián tiếp tính mất trí nhớ tình huống.” Trình Từ như cũ dùng kia bình bình đậm đậm ngữ khí kể ra, không có chút nào biểu tình.

“Cho nên muốn không đứng dậy cũng là có cùng khả năng.”

“Nếu vô pháp hồi tưởng lên, kia nàng trước khi chết tâm nguyện là cái gì? Quên nói, hẳn là sẽ không tồn tại tâm nguyện này vừa nói đi.”

“Điểm này, chỉ sợ là kia trương ảnh chụp đi.”

Trình Từ tầm mắt tập trung ở chính gian ký túc xá nội duy nhất một cái bàn thượng, màu nâu mao nhưng món đồ chơi, trong lòng ngực ôm một trương ảnh chụp.

Ảnh chụp bốn gã thiếu nữ cười thực thiên chân, cho nhau ôm đối phương, trên mặt tràn đầy tươi cười.

Thoạt nhìn, quan hệ thật sự thực muốn hảo.

“Kia trương ảnh chụp a.....”

Thẩm Giai lâm bẩm tự nói nhìn ảnh chụp, trên mặt mang theo Từ Ngôn không có nhìn thấy quá một tia ôn nhu.

“Tình lại thời điểm liền đặt ở đầu giường, nhìn dáng vẻ hình như là rất quan trọng đồ vật, cho nên..... Mới có thể vẫn luôn lưu trữ.”

Nàng khoe miệng mang theo tươi cười, tràn đầy mỉm cười như vậy tự nhiên, còn có..... Đây mắt cắt dấu kia ti lệ tịch.

Quên mất dĩ vãng hết thảy, quên mất đã từng quan trọng người, thậm chí, quên mất chính mình là chết như thế nào.

Từ Ngôn nhìn thoáng qua Thẩm Giai theo sau tầm mắt tập trung ở kia trương trên ảnh chụp.

Mà các nàng..... Lúc này lại ở địa phương nào? Vẫn là nói, Thẩm Giai chết thật sự cùng các nàng có quan hệ?

Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn Thẩm Giai, vừa định nói một ít an ủi nàng lời nói, liền thấy đối đột nhiên vừa nhắc đầu dùng nghi hoặc tầm mắt nhìn chăm chăm chính mình.

“Ngươi tên là gì tới?”

“Lăn!”

Từ Ngôn một khuôn mặt đều đen.

.....

ps: Canh ba quả nhiên ăn không tiêu a..... Đều đặt tới loại trình độ này thế nhưng còn phun tào ta đòi mới không cho lực, là muốn cho ta đâm chết ở người trước mặt sao?

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Dẫm chân

“Đi thôi, đi thôi..... Về nhà đi.”

Bắt lấy Trình Từ thủ đoạn, Từ Ngôn hướng tới ký túc xá cửa đi đến, cùng với ở chỗ này lãng phí thời gian, vẫn là nắm chặt thời gian về nhà ngủ tương đối hảo.

“Chờ, chờ một chút, các người phải đi?” Nhìn Trình Từ cùng Từ Ngôn phải đi, Thẩm Giai vội vàng hỏi.

“Không đợi một hồi?”

“Không được, đã trễ thế này nên ngủ.”

“Nga..... Ngủ a, thiếu chút nữa quên người là nhân loại, nhân loại là buồn ngủ.”

Nàng thanh âm chậm rãi bình đạm xuống dưới, nhẹ giọng nói thẳm một câu chậm rãi cúi đầu xuống, nhìn chân mặt.

Phiết liếc mắt một cái Thẩm Giai, Từ Ngôn ngăn người.

Bởi vì chính mình cùng Trình Tử phải đi, cho nên thiếu hai cái nói chuyện đối tượng bởi vậy cảm giác được sợ hãi?

Không biết vì sao Từ Ngôn thế nhưng cảm giác nàng có chút đáng thương, liền tính là biến thành quý sau còn muốn thử nghiệm như vậy cô độc.

Kỳ thật..... Nàng thực sợ quá cô đơn đi.

Xoay đầu, Từ Ngôn nhìn Thẩm Giai.

Có lẽ là phát giác đến Từ Ngôn ở nhìn chăm chăm chính mình, cho nên đem nguyên bản thấp đầu nâng lên.

“Nhanh lên đi thôi, không phải muốn đi ngủ sao?”

“Cái kia..... Nếu có cái gì yêu cầu hỗ trợ nói có thể tới tìm ta.”

“À?”

“Tính, coi như ta cái gì cũng chưa nói đi.”

Xoay đầu, Từ Ngôn lôi kéo Trình Tử đi ra ngoài, chậm rãi, tướng môn nhẹ nhàng đóng lại.

Chỉ phát ra một tia mỏng manh tiếng vang.

Chinh đông lâu an tĩnh muốn mệnh, hiện giờ đã là rạng sáng một chút chung tã hữu, ở cái này thời gian đoạn đại đa số người đã đi ngủ.

Từ Ngôn tay chậm rãi từ then cửa thượng chảy xuống, hơi hơi quay đầu nhìn thoáng qua phía sau môn.

“Đang xem cái gì.”

“Không có gì.”

Trình Tử thanh âm truyền vào trong tai, phiết liếc mắt một cái Trình Tử, trở về một câu, Từ Ngôn nói ra những lời này, sau đó cúi đầu thấy được bị chính mình chộp vào trong tay tay.

Giống như là khối băng giống nhau, lạnh lẽo đến xương, nhưng liền tính như vậy, cũng không biết vì sao không nghĩ buông tay.

“Đi thôi..... Cần phải trở về.”

“Chính là, “Oán loại””

“Lần này liền từ bỏ, lần sau lại tìm một con oán quý hảo, này chỉ quá ngu ngốc ta sợ người hút qua đi trở nên bồn bồn.”

Cười cười, Từ Ngôn nâng lên mặt khác một bàn tay, vươn tay, đem tay đặt ở nàng đỉnh đầu nhẹ nhàng xoa, sau đó mới vừa làm xong cái này động tác liền sững sờ ở nơi nào.

Tay thả đi xuống.

“Xin lỗi, ta có điểm đắc ý vênh vào.”

“Không quan hệ.”

Trình Tử nhàn nhạt trở về một câu, nâng lên tay xoa xoa bị Từ Ngôn chọc quá vị trí, ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Thực thoải mái.”

Gương mặt nóng lên, trong nháy mắt này Từ Ngôn phảng phất cảm giác được chính mình tim đập tựa hồ nhanh hơn vài phần.

Thật là phạm quy biểu tình, lần đầu tiên biết diện than cũng có thể như vậy đáng yêu.

Không hề đi xem Trinh Từ, Từ Ngôn làm bộ một bộ đường như không có việc gì bộ dáng, xoay đầu nhìn phía trước.

“Hào hào, cần phải đi, ngủ tiếp mấy cái giờ lại nên rời giường, ta nhưng không nghĩ sáng mai đi học đến trễ.”

Lôi kéo Trinh Từ tay hướng tới thang lầu đi đến.

Cảm giác nắm Trinh Từ tay thời điểm có một loại dị dạng cảm giác.

Thực an tâm, phảng phất nắm nàng tâm cũng sẽ đi theo yên tĩnh, tuy rằng..... Tay nàng thực băng, nhưng đất ở trong tay lại rất thoải mái.

Đã bắt tri bất giác ở trong lòng để lại nàng địa vị sao?

Hoi hoi xoay đầu nhìn thoáng qua Trinh Từ, nàng cúi đầu nhìn chân bị động đi theo chính mình bước chân.

Nàng muốn là nhân loại..... Nên thật tốt a.

.....

.....

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Bởi vì tối hôm qua nửa đêm chạy đến nữ sinh phòng ngủ đi điều tra duyên cớ, cho nên làm cho chỉ ngủ năm cái giờ Từ Ngôn uể oải ỉu xìu đi ở đi học trên đường.

Xoa mắt, mơ mơ màng màng nhìn đứng ở bên cạnh Trinh Từ, vẫn là kia thân bạch y, màu đen tóc đẹp tự nhiên rũ xuống dưới, bước không lớn nện bước đi theo Từ Ngôn.

Giống như là tiểu tức phụ giống nhau, vẫn tĩnh đi theo Từ Ngôn.

“Ta nói, Trinh Từ..... Có thể gia tốc, ta giống như sắp đến muộn.”

Cúi đầu đang ở quan sát dưới chân Trinh Từ nghe được Từ Ngôn nói ngo ngoác ngẩng đầu nhìn chăm chăm Từ Ngôn liếc mắt một cái, sau đó gật gật đầu.

Ước chừng còn có mười phút thời gian, mới ra gia môn không bao lâu mười phút thời gian nếu trên đường không phát sinh cái gì ngoài ý muốn nói, tới trường học không phải cái gì việc khó.

Huống chi nhanh hơn bước chân.

“Phanh!”

Mới vừa cùng Trinh Từ nói xong lời nói, còn không có tới kịp xoay đầu Từ Ngôn liền cảm giác cái gì đụng vào chính mình trên người.

Lực đánh vào không nhỏ, nhưng còn không có đạt tới đem chính mình đâm bay đi ra ngoài nông nổi, chỉ là về phía sau lui lại mấy bước liền ngừng lại, ổn định bước chân ngay người nhìn đâm nhập trong lòng ngực đồ vật.

Một người thiếu nữ.

Ăn mặc nhất thường thấy cái loại này giáo phục, bởi vì là mùa hè cho nên nguyên bản tay áo bị sửa vì ngắn tay, sau đó đó là rộng thùng thình màu đen vận động quần, bất quá y theo này thân giả dạng Từ Ngôn có thể tin tưởng không phải chính mình trường học, bởi vì chính mình trường học giống như còn không tồn tại giáo phục này vừa nói.

Nhìn dáng vẻ hẳn là cách vách trường học.

“Ngô.....”

“Ai ai, xin lỗi..... Vừa mới không thấy được.”

Trong lòng ngực thiếu nữ vận vẹo một chút thân mình, sau đó theo bản năng Từ Ngôn nhẹ nhàng đem nàng đẩy đi ra ngoài, thiếu chút nữa té ngã, bất quá may mắn nàng phía sau chính là một mặt tường, đơn giản không có té ngã, đúng lúc dùng tay chống đỡ tường nàng tránh thoát một kiếp.

Ngẩng đầu, nhìn đem nàng đẩy ra đi Từ Ngôn, trên mặt mang theo một tia trách cứ thần sắc.

“Là người!”

Đãi thấy rõ thiếu nữ mặt lúc sau, Từ Ngôn phát ra như vậy kinh ngạc cảm thán, xác thật đối phương kia khuôn mặt đã không phải lần đầu tiên gặp được,

sớm tại lần trước đi mua Bản Lam Căn thời điểm ký ức gặp được qua một lần.

“Bản Bản Lam Căn đại thúc nữ nhi.”

“Ngươi nói như vậy lời nói thật sự thực thất lễ.”

Chậm rãi đứng lên, nàng vỗ vỗ tay sau đó dùng nàng cặp kia thoát nhìn phẳng phát cự người với ngàn dặm ở ngoài ánh mắt nhìn Từ Ngôn.

“Cho nên nói ta mới chán ghét ngươi.”

“Chán ghét? Ngươi là đang nói ta?”

“Bằng không đâu?”

Cau mày, nàng bắt mắt bữu môi, đem che đầy đôi mắt tóc mái hướng tới một bên đẩy ra.

Cẩn thận đi xem, nàng kia khuôn mặt xác thật tương đương không tồi, tuy rằng không tính là mỹ kinh diễm, nhưng ít nhất cũng xứng đôi xinh đẹp hai chữ.

Rất khó tưởng tượng cùng tên kia, vóc dáng không cao đầy mặt suy sút Bản Lam Căn đại thúc là cha con quan hệ, thật là vì đại thúc cảm thấy lo lắng.

Nhất định hoài nghi quá huyết thống quan hệ đi.

“Ngươi ánh mắt thật là thất lễ, nếu lại dùng cái loại này ánh mắt nhìn qua nói, tiểu tâm ta đem ngươi trừng mắt đào ra.”

“Uy uy, nói ra như vậy khủng bố nói không có quan hệ sao?!”

“Sách, phạm nhân trí tuệ.”

“Phạm ngươi muội phụ!”

Đối trước mắt tên này thiếu nữ đã toàn bộ là mặt trái tin tức, bất luận là lần đầu tiên gặp mặt vẫn là hôm nay lần này gặp mặt.

Nàng vẫn luôn là loại này thiếu tấu bộ dáng, nếu không phải nữ hài tử đã sớm thương nàng một quyền, thật là thiếu tấu.

Lệnh người chán ghét tính cách.

“Không cần chán ta lộ.”

“Ta khi nào đương con đường của ngươi? Lớn như vậy lộ ngươi liền sẽ không vòng cái nói đi qua đi?”

Từ Ngôn nói mới vừa nói xong, liền phát hiện đối phương dùng một loại tương đương thất lễ ánh mắt nhìn chăm chăm chính mình, từ ánh mắt thậm chí có thể một chỗ nàng sở muốn biểu đạt ý tứ. “Lăn con bê, thao!” Đại khái chính là cái này.

Tuy rằng không biết vì sao chính mình có thể nhìn ra được tới, nhưng hiển nhiên không phải để ý cái này thời điểm.

“Tính, mau đến muộn liền bắt hòa ngươi chấp nhất.” Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn về mặt bất đắc dĩ trạm từ một bên.

“Không nhanh lên qua đi sao? Đại tiểu thư?”

Con đường này không gian cũng đủ đại, liền tính đồng thời thông qua bốn người đều hiển nhiên không phải cái gì việc khó, nhưng giống như cái này thiếu nữ là điển hình tìm phiền toái.

Cho nên vì không trêu chọc phiền toái, cho nên Từ Ngôn nghiêng đi thân mình nhìn nàng.

“Còn bắt quá đi sao?”

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, nàng liếc liếc mắt một cái Từ Ngôn đi qua, thẳng đến biến mất ở Từ Ngôn tầm mắt trong phạm vi.

Hơi hơi quay đầu, Từ Ngôn nhìn.

“Oa nga! Đau quá!”

Chân mặt truyền đến một trận đau đớn, liệt nha Từ Ngôn cúi đầu nhìn vừa mới đem chân lùi về đi Trình Từ.

Ngẩng đầu nhìn nàng.

“Làm gì!”

“Không phải bị muộn rồi sao, mau đi đi.”

Nói không để ý tới Từ Ngôn hướng tới phía trước đi đến.

.....

ps: Chịu không nổi, trước cường đả khởi điểm tự tiện chủ trương đổi ta bìa mặt liên tính, còn đổi cái như vậy xấu, như vậy xấu liên tính, còn liên tục thay đổi hai lần!! Ta không phục a! Ngày mai giống như vô pháp canh ba, tại đây thuyết minh, ngày mai hai càng.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Sắp đến nghỉ hè

“A..... Thời gian quá đến thật đúng là mau, lại quá ba ngày liền đến nghỉ hè.”

Hữu khí vô lực ghé vào trên bàn, dùng mặt dán cái bàn, Dương Hâm không ốm mà rên nói ra này đó.

Cái này làm cho đang ở ngay người Từ Ngôn hơi chút nhắc tới một tia hứng thú, không có học sinh không thích nghỉ hè, ở thượng đủ học lúc sau, chờ mong cái gọi là nghỉ hè là tất nhiên, tựa như khi còn nhỏ chờ mong quà sinh nhật giống nhau.

Tầm mắt hạ đi, không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân Trình Từ lại một lần rầu rĩ không vui để lại cho Từ Ngôn một cái bóng dáng, ôm chân tránh ở cái bàn hạ.

Liên tính lấy nàng yêu nhất quát người Bản Lam Căn tới dự hoặc cũng vẫn như cũ không có tác dụng gì, chỉ là đơn thuần nháo biến vận, liền giống như hải tử giống nhau.

Thật là làm đầu người đau.

“Uy, A Ngôn..... Nghỉ hè có cái gì kế hoạch sao?”

Xoay đầu, Từ Ngôn nhìn thân là ngồi cùng bàn Dương Hâm, vẻ mặt nhàm chán, tùy thời đều có khả năng ngủ giống nhau biểu tình, giống như là trước khi chết cuối cùng dặn dò giống nhau.

“Nghỉ hè?”

“Đúng vậy..... Người trước nghỉ hè như thế nào quá đến?”

Dương Hâm nói sử Từ Ngôn lâm vào trầm tư, mơ hồ ở trong trí nhớ nhớ rõ, trước nghỉ hè giống như vẫn luôn là ở nhà, bởi vì thời tiết quá nhiệt, ngay cả mặc quần áo sức lực đều không có, cho nên dứt khoát hai tháng không xuất gia môn.

Này giống như chính là Từ Ngôn miêu tả chân thật.

“Không có gì kế hoạch sao?”

“Đại khái..... Không có đi.”

“Vậy người thật đúng là nhàm chán a.” Quay mặt đi, Dương Hâm không ở đi xem Từ Ngôn.

Cẩn thận ngẫm lại nói, cái này nghỉ hè giống như cùng trên lầu mẹ con ước định hào muốn đi bể bơi.....

Nhưng là, mùa hè đi bể bơi người hẳn là không ít đi? Phòng chừng đến lúc đó lại sẽ là “Hạ sủi cao” tình hình.

Bất quá, nếu bơi lội nói nhất định phải mang lên Trình Từ, cũng không biết quý có thể hay không xuống nước, đại khái hẳn là có thể đi.

Gương mặt có chút nóng lên, có lẽ là nghĩ tới Trình Từ mặc vào áo tắm bộ dáng, Từ Ngôn hiếm thấy thẹn thùng lên.

Lại nói tiếp mặt mặt, Từ Ngôn đại khái còn không có chính mắt nhìn thấy quá nữ nhân xuyên đồ bơi, đây là lần đầu tiên.

Bởi vì tiếp cận nghi hè duyên có, cho nên đại bộ phận người đều ở chuẩn bị cuối cùng cuối kỳ khảo thí khảo trước ôn tập, không ai muốn khảo cái kém về đến nhà thành tích về nhà.

“Ôn tập, ôn tập a.....” Thở dài một hơi, đem sách giáo khoa từ án thư đào ra tới, làm ở trước mặt mở ra, học tập không thể nghỉ ngơi là nhất buồn tẻ.

Hào tướng nhanh lên nghỉ a!

.....
.....

Lão sư đứng ở bục giảng thượng giảng khóa, mà Từ Ngôn lại hiếm thấy ngồi thẳng thân mình, thẳng ngơ ngác nhìn bảng đen.

Hôm nay Triệu Từ không có tới trường học, cụ thể nguyên nhân không biết, chính là bởi vì cái này thân là “Đạo nhân” Triệu Từ không có tới, cho nên bên người xuất hiện một ít những thứ khác.

Tỷ như..... Kia chỉ hôm qua mới gặp được vô đầu nữ quý.

Thân là “Đạo nhân” Triệu Từ bản thân có trừ quỷ năng lực, rõ ràng thân là oán quỷ Thẩm Giai căn bản không dám tiến vào này sở lớp.

Bởi vì phía trước nàng vẫn luôn đãi ở kia gian phòng ngủ không có ra tới duyên có, lại bởi vì có thể “Thao túng” oán khí không ngoài tiết lộ, cho nên Triệu Từ vẫn luôn không có phát hiện nàng tồn tại.

Nhưng hôm nay không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân xin nghỉ Triệu Từ không có thể tới trường học, cho nên này chỉ đầu óc không quá linh quang nữ quý công khai ngồi ở Từ Ngôn phía sau trên bàn, loạng choạng căng chân không ngừng đá Từ Ngôn phía sau lưng, dùng sức lực không lớn, nhưng lại một chút tiếp theo hạ dùng mũi chân đá.

Dương Hâm hơi hơi quay đầu nhìn Từ Ngôn, về mặt kỳ quái biểu tình.

“A Ngôn..... Người hoảng cái gì a!”

“Không a, ta có hoảng sao?”

Thân thể đi phía trước đi đi, theo sau lại ngồi thẳng thân mình Từ Ngôn mặt triều Dương Hâm, dùng về mặt vô tội biểu tình nhìn hấn.

Chỉ là nghi hoặc phiết liếc mắt một cái, có lẽ liền chính hấn đều không có biện pháp suy nghĩ cẩn thận, Dương Hâm cau mày lại bỏ trở về.

Nhìn đến lại một lần ghé vào trên bàn Dương Hâm, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn phía sau, về mặt ý cười Thẩm Giai.

Nhìn đến Từ Ngôn nhìn về phía chính mình, Thẩm Giai nâng lên cánh tay huy một chút, lậ ra hai bài trắng tinh hàm răng.

“U róng ~ lại gặp mặt ~ từ điều!”

“Điều người muội phul!”

Rõ ràng hai người chỉ gian khoảng cách chỉ có không đến hai mươi centimet bộ dáng, nhưng Thẩm Giai lại khoa trương múa may cánh tay, về mặt tươi cười nhìn Từ Ngôn.

Sau đó, kêu ra kia rõ ràng sai lầm tên.

“Ai? Không phải kêu từ điều sao?”

“Uy, bên kia, đi học đừng nói lời nói!”

Bục giảng thượng lão sư đẩy đẩy trên mũi mắt kính trong giọng nói mang theo một loại trách cứ, nhìn Từ Ngôn vị trí nói.

Rút rút đầu, Từ Ngôn nâng lên tay hướng tới án thư từ hạ đề đề, đem muốn vron đầu Trình Từ ấn trở về.

Trình Từ đang không ngừng giãy giụa, bởi vì giãy giụa cho nên đi theo toàn thân vận vẹo lên Từ Ngôn trên chọc đến một bên Dương Hâm, vừa mới sắp ngủ hấn bị Từ Ngôn hoảng tỉnh.

“Nói A Ngôn, người là dò sao? Vẫn luôn vận tới vận vẹo không chê phiền a.”

“Ta nơi nào xoay.....”

Phiết liếc mắt một cái Dương Hâm, cau mày Từ Ngôn nâng lên một cái tay khác đem Trinh Tử vươn tay tắc trở về, sau đó kẹp chặt hai chân.

“Này không phải ở vắn sao?”

“Ngươi nhìn lầm rồi, ta chỉ là đơn thuần hoạt động một chút thân thể, gần nhất buổi sáng không có rèn luyện, cho nên thân thể có điểm rỉ sứt.”

“..... Ngươi ở đậu ta?”

“Không a.” Xoay đầu nhìn Dương Hâm, từ nói cười cười.

“Tuy rằng ta đúng là đậu ngươi.”

Dương Hâm vẻ mặt táo bón biểu tình, đỏ bừng một khuôn mặt hiện ra ở Từ Ngôn trước mặt, liền ở hán vừa định bùng nổ thời điểm, đôi mắt tùy ý một phiết lại phiết tới rồi đã đình chỉ giảng bài lão sư.

Vì sợ bị phạt trạm nguy hiểm, không có biện pháp chỉ có thể đình chỉ “Giáo huấn Từ Ngôn” cái này hành động.

Thờ dài nhẹ nhõm một hơi, Từ Ngôn mặc không hé răng đem đã bỏ ra nửa cái thân mình Trinh Tử tắc trở về.

Không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Trinh Tử nàng giống như muốn cấp phía sau Thẩm Giai một lần khắc sâu giáo huấn, ít nhất ở Từ Ngôn lý giải hạ là cái dạng này.

“Ha hã ha hã! ~”

Ngồi ở Từ Ngôn phía sau trên bàn, Thẩm Giai cười ra tiếng tới, quang chân đặt Từ Ngôn phần lưng, tuy rằng nàng khi chết cái gì cũng chưa xuyên, nhưng cũng không đại biểu nàng là một cái thích lửa bốn biển thái.

Trên thực tế trừ bỏ lần đầu tiên nhìn thấy trần trường vô đầu thi thể hình thái sau, còn lại thời điểm nàng đều có hảo hảo mặc quần áo.

Cũng không có tùy thời tùy chỗ phát phúc lợi hảo thói quen, hơn nữa..... Nàng giống như thực thích quang chân đặt người.

Hiện giờ nàng chính quang chân, đem chân đặt ở Từ Ngôn phần lưng, sau đó không ngừng họa quyền quyền, tuy rằng nói như vậy rất kỳ quái, nhưng là.....

Thật sự thực thoải mái.

Rõ ràng là gián tiếp tính mất trí nhớ chứng, nhưng lại nhớ kỹ Từ Ngôn, loại này nhớ kỹ chỉ là đơn thuần nhớ kỹ khí vị, thân thể phát ra một loại đặc thù khí vị.

Thẩm Giai không nhớ được Từ Ngôn tên, liền tính là diện mạo cũng sẽ thực mau liền quên mất, nhưng duy độc khí vị loại này đồ vật giống như là cấm rỗi giống nhau, bị thân thể nhớ kỹ.

Dùng ngón chân chống Từ Ngôn phần lưng Thẩm Giai cười.

Đột nhiên, Từ Ngôn sắc mặt biến đổi, nhanh chóng xoay đầu nhìn Thẩm Giai, trên mặt biểu tình thực vi diệu, đề thấp chính mình âm lượng.

“Nói, ngươi sẽ không không tẩy quá chân đi!”

.....

ps: Bia mặt quá xấu, biên tập viên làm ta đổi đi lần này ta đi hoa hai mươi khối đi làm, suốt hai mươi a! Có hay không!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Ra không được

Thời gian quá đến là thực mau, nhưng đối với Từ Ngôn mà nói lại quá đến như thế chi chậm, suốt một ngày thời gian, lại cảm giác như một chính năm

giống nhau, đều là như vậy dài lâu, bị Thẩm Giai quấy rầy, này vẫn luôn liên tục tới rồi tiết tự học buổi tối tan học.

Hoạn có gián tiếp tính mất trí nhớ Thẩm Giai luôn là lặp lại dò hỏi Từ Ngôn một vấn đề, loại này vấn đề đại khái vì “Ngươi tên là gì?” Nói cho nàng sau, không vượt qua năm phút đồng hồ lại sẽ về mặt nghi hoặc nhìn chăm chăm Từ Ngôn, sau đó nghiêng đầu hỏi “Ngươi tên là gì”

Liên tính không quên nhớ Từ Ngôn tên, cũng sẽ làm lại hỏi một cái khác vấn đề, tối cao số lần Từ Ngôn đã không nhớ rõ, chỉ biết là bị hỏi thật hay giống lỗi tai sinh cái kén giống nhau.

Nếu không phải lôi kéo Trình Từ, nói không chừng nàng đã cùng cái này đầu bồn bồn nữ quỷ luận bàn đi lên.

Trình Từ thực không thích Thẩm Giai, từ nàng nhất cử nhất động thượng liền có thể nhìn ra được tới, ở giữa trưa ăn cơm thời điểm, hai người liền vẫn luôn đối diện, vẫn luôn liên tục tới rồi Từ Ngôn cơm nước xong.

Cũng không biết kia tới tính lực đi làm này đó.

“Nột, ngươi phải về nhà.”

“Quan ngươi chuyện gì.”

Về mặt tò mò, Thẩm Giai nghiêng đầu nhìn đang chuẩn bị đứng dậy rồi đi Từ Ngôn hỏi ra những lời này, tiếp theo giây Trình Từ liền đáp lại nàng.

Thẩm Giai hiển nhiên không có để ý Trình Từ nói, mà là đem tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn trên người.

“Àn, tan học đương nhiên phải về nhà.”

Đứng lên, nhìn chung quanh một chút bốn phía, đã không có vài người, hôm nay Từ Ngôn nhiều ở phòng học đã gần hai mươi phút thời gian.

Mới vừa tan học, Dương Hâm giống như là còi thẳng con ngựa hoang, phi giống nhau chạy đi ra ngoài, nếu ở bình thường, Từ Ngôn cũng cùng hân không có gì bất đồng, nhưng hiện giờ hân hiển nhiên không thể làm như vậy, Từ Ngôn nhưng không nghĩ các bạn học xem chính mình ánh mắt quái quái.

“Ngươi cũng nên đi trở về đi.”

Xoay đầu nhìn Thẩm Giai liếc mắt một cái, Từ Ngôn hướng tới cửa đi đến, Trình Từ tự nhiên mà vậy đi theo này phía sau.

Nói xong, xuống lầu, hướng tới giáo môn đi đến Thẩm Giai đi theo Từ Ngôn rút cuộc phía sau, liền giống như Trình Từ như vậy, gắt gao đi theo, ở tới giáo cửa thời điểm Từ Ngôn ngừng lại, xoay đầu nhìn Thẩm Giai.

“Ngươi còn muốn theo tới khi nào.....”

“Không, không có gì ta đến nơi đây liền ngừng.”

Nàng cười cười, đem đôi tay bối ở sau người, nhón một chân lúc ẩn lúc hiện, hơi hơi nâng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Không phải phải về nhà sao? Nhanh lên trở về đi.”

Từ Ngôn dám xác định, chính mình này phúc bộ đáng nhất định xuân bạo, làm bầm lầy bầu đối với không khí nói chuyện, giống như là bệnh tâm thần giống nhau, trên thực tế Từ Ngôn xem tới được đứng ở trước mặt hân nữ nhân.

Há miệng thờ dốt, Từ Ngôn muốn nói cái gì đó, nhưng Thẩm Giai tiếp theo câu nói lại đem này đồ trở về.

“Dù sao ta cũng không có cách nào đi ra ngoài.”

“Không có cách nào đi ra ngoài? Ngươi những lời này là có ý tứ gì?”

Nhú mảy, Từ Ngôn đầy mặt nghi hoặc nhìn về phía Thẩm Giai, đang muốn bán ra bước chân cũng ngừng ở nơi nào.

“Còn có thể có có ý tứ gì? Đương nhiên là không có cách nào rồi đi này sở học giáo.”

Nàng trên mặt đang nói ra những lời này kia trong nháy mắt hiện lên mặt mày này một thần sắc, xong việc cả cười lên.

“Đi nhanh đi, không có quan hệ, ta một hồi liền trở về.”

“Ngươi cùng ta tới một chút!”

“Ai! Ngươi, ngươi muốn làm gì!”

Trảo một cái đã bắt được Thẩm Giai thủ đoạn, không màng phát ra loại này thanh âm Thẩm Giai, lướt qua Trình Từ Từ Ngôn hướng tới giáo môn đi qua.

Sau đó, bên trái chân bán ra đại môn trong nháy mắt Thẩm Giai bay đi ra ngoài, lực lượng thượng chênh lệch suýt nữa đem Từ Ngôn mang ngã xuống đất, ổn định thân hình Từ Ngôn ngơ ngác nhìn quỳ rạp trên mặt đất Thẩm Giai.

“Đau quá.”

Rên rỉ một tiếng, đôi tay chống mặt đất, Thẩm Giai chậm rãi ngồi dậy, mang theo một tia trách cứ ánh mắt nhìn về phía Từ Ngôn.

“Đều nói ra không được sao! Còn thí.....”

Sững sờ ở nơi đó, Từ Ngôn nâng lên tay nhìn, vừa mới Thẩm Giai ở bay ra đi kia một khắc, tuy rằng thực đúng lúc buông ra tay nhưng là sinh ra lực lượng lại cường thái quá.

Như vậy cường lực đánh vào không có khả năng chỉ là hướng phi điểm này khoảng cách a.....

Nhìn ở ba mét chỗ Thẩm Giai, Từ Ngôn trong lòng tràn ngập nghi vấn.

“Bị hạ ‘Oán chú’”

Trình Tử đi đến Từ Ngôn trước mặt, nhìn thoáng qua hấn tay sau đó nói.

“Một chết một loại nguyên rủa, nhưng lại bất đồng cùng Tây Dương ‘Kết giới’ không sai biệt lắm, bất quá là từ thực lực càng cường quý thiết lập xuống dưới.”

“Thực lực càng cường.....” Nói thảm một câu, Từ Ngôn nhìn về phía Trình Tử.

“Cụ thể thực lực?”

“Thấp nhất là hung quý cao cấp.”

Vượt mức quy định đi rồi hai bước, Trình Tử đem tay đặt ở một bên trên vách tường, nhẹ nhàng ma xát một chút.

“Hung quý cùng oán quý lớn nhất khác nhau không đơn giản là lực lượng thượng bay vọt, mà là một loại một vốn một lời mệnh năng lực thao túng, hung quý thao túng càng tốt hơn cho nên bởi vậy nắm giữ ‘Oán chú’ loại này đồ vật, giống như là kết giới, đơn phương giả thiết tiếp theo khu vực, bất quá chỉ có thể chỉ định một cái.”

Thẩm Giai còn ở một bên bất mãn oán giận, mà Từ Ngôn lại ở một bên tự hỏi thật sự lời nói.

Nếu Trình Tử nói chính là đối, đó chính là nói một con hung quý đối Thẩm Giai hạ ‘Oán chú’ loại này đồ vật, làm nàng vẫn luôn dãi ở cái này địa phương.

Vĩnh viễn dãi tại đây tòa trường học.

“Loại chuyện này không có cách nào giải quyết sao?”

“Chỉ có hai cái phương pháp.”

“Hai cái?”

“Ân, một cái là kia chỉ hung quý tự mình giải trừ, cái thứ hai chính là kia chỉ hung quý đi đầu thai.”

Đầu thai? Từ Ngôn không cho rằng đạt được lực lượng sau hung quý sẽ đi đầu thai, liền như đạt được quyền lợi người thường giống nhau, ở thể nghiệm đến lực lượng khoái cảm sau thật sự có dễ dàng như vậy từ bỏ sao?

“A ~ không quan hệ, không quan hệ ~ ta một chút việc đều không có, nhanh lên về nhà đi.”

Thẩm Giai bải xuống tay liền nghĩ ra không đi cái này địa phương là một kiện râu ria sự tình giống nhau, trên mặt mang theo tươi cười.

Ngẩng đầu phiết nàng liếc mắt một cái, Từ Ngôn cắn chặt răng, chuyển qua thân.

“Nga, ta đây đi trước, đi thôi Trình Tử.”

Đi ra ngoài, Từ Ngôn kêu một tiếng Trình Tử, hướng tới về nhà phương hướng đi qua, chỉ để lại Thẩm Giai một người ở nơi nào, thẳng đến Từ Ngôn thân ảnh biến mất lúc sau, Thẩm Giai mới đình chỉ không ngừng xoa tay động tác.

Chậm rãi đem tay thả đi xuống.

Cúi đầu, nhìn mũi chân, Thẩm Giai nhẹ nhàng đem bên tai đầu tóc phất đến một bên, lại một lần ngẩng đầu.

“Ai? Ta tại đây làm cái gì?”

.....
.....

“Như vậy có thể chứ?”

Tránh ở một bên, thẳng đến Thâm Giai sau khi rời khỏi Từ Ngôn mới đưa tầm mắt thu trở về, nghe bên tai truyền đến Trình Tử thanh âm.

“Ta không phải cái gì đại từ đại bi người, này đó đã đủ rồi.”

Xoay người, tiếp theo đi rồi lên, Từ Ngôn lướt qua Trình Tử, hướng tới phía trước đi qua.

Giúp được một cái, chẳng lẽ còn có thể giúp cái thứ hai? Kia cái thứ ba, đệ tứ, thứ năm cái đâu?

Mang theo một tia tự giễu tươi cười, Từ Ngôn hơi hơi lắc đầu, nhìn về phía đứng ở tại chỗ Trình Tử.

“Trình Tử.....”

“Làm sao vậy.”

“Không, không có gì.....”

Lời nói không có thể nói ra tới, Từ Ngôn đem đầu xoay trở về, tiếp theo đi rồi lên, hướng tới Trình Tử vẫy vẫy tay.

“Bồi ta đi gặp một cái tiểu nữ hài đi... Trình Tử.”

Bước chân ngừng lại, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn không trung, đen nhánh một mảnh.

.....

ps: Khụ khụ, đầu tiên cái kia bìa mặt không phải hiện tại cái này, ta giữa trưa mới đi tìm chuyên nghiệp nhân sĩ làm, hoa ta 20 còn không có ra tới gấp cái gì ~ ta cũng không biết bộ dáng gì, man chờ mong nói ~ hô hô ~

Cầu đề cử phiếu a ~ mặt khác, từ tân nhân bảng đệ nhất lúc sau đã bị đồ bản, ta rút cuộc biết vì cái gì bị đồ, chỉ cần là đệ nhất đều có này đãi ngộ (che mặt)

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Gạt người

“Tiểu cầu, tiểu cầu lưng tròn ~”

Nho nhỏ thân thể dựa vào đèn đường hạ, đem trong lòng ngực mao nhưng món đồ chơi đặt ở trên mặt đất, không ngừng dùng tay nhẹ vỗ về tiểu cầu món đồ chơi lông tóc, trong miệng không ngừng nói thầm.

Huyết hồng vấy liền áo mặc ở nàng trên người, cùng chi tướng phản làn da trắng tinh như ngọc, trát song đuôi ngựa.

Lan Lan, ngồi xổm nơi này.

Có lẽ là quá nhàm chán, đem trong lòng ngực vẫn luôn chưa từng buông quá mao nhưng món đồ chơi đặt ở trên mặt đất, dùng tay nhẹ nhàng cọ, phảng phất trước mặt mao nhưng món đồ chơi thật là chỉ tiểu cầu.

Ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu đèn đường, tuy rằng ánh đèn không phải cũng đủ lượng nhưng vẫn là chiếu sáng bốn phía, chiếu xạ ở Lan Lan trên người, duy độc trên mặt đất không có hình chiếu.

Này phiên khu thực hẻo lánh, hẻo lánh đến chỉ cần qua 9 giờ rưỡi lúc sau liền không có gì người xuất hiện, nhưng Lan Lan hiển nhiên đang đợi một người.

Queo vào chỗ đi ra một đoàn hắc ảnh, lén lút hướng tới Lan Lan đi qua, im ắng phóng thấp chính mình tiếng bước chân, sau đó, cong hạ eo.

“Đương đương đương ~ nhìn đây là cái gì?”

“Ngô oa! Kem!”

Đầu tiên là sừng sốt một chút, theo sau một tiếng thét kinh hãi, Lan Lan trên mặt nở rộ khai khuôn mặt tươi cười, trao một cái đã bắt được Từ Ngôn trong tay kem.

Xoay đầu nhìn về phía Từ Ngôn, khuôn mặt nhỏ thương đã che kín ý cười.

“Đại ca ca tới!”

“Ân! Bởi vì đã kéo qua câu câu, cho nên nhất định phải tuân thủ mới có thể nga ~”

Vươn tay, đặt ở Lan Lan trên đầu, nhẹ nhàng vuốt ve, từ nói cười mị mị nói ra những lời này.

Hường thụ neho neho mắt, Lan Lan cười vài tiếng, sau đó nhìn về phía Từ Ngôn phía sau, vươn ra ngón tay, một bộ chấn động biểu tình.

“Ngô, tới một vị không quen biết đại tỷ tỷ.”

“A, muốn kêu Trình Từ tỷ tỷ, trình — từ tỷ tỷ nga.”

Cười, Từ Ngôn nhẹ nhàng đoạt quá Lan Lan nắm chặt bơ kem, đem đóng gói giấy xé mở ném xuống.

“Cấp, trao hảo.”

“Ân! Cảm ơn đại ca ca!” Hé miệng, một ngum hàm đi lên, một bộ hưởng thụ biểu tình.

Liền tính chỉ là nhìn đều sẽ cảm thấy thực thỏa mãn, đây là một loại kỳ quái cảm giác, không biết vì sao sẽ sinh ra loại cảm giác này.

Cảm giác thực kỳ diệu, rõ ràng chỉ là gặp qua vài lần, nhưng cảm giác đã nhận thức đã lâu giống nhau, giống như là nhìn chính mình muội muội, luôn là sẽ theo bản năng đáp ứng nàng yêu cầu, lần này kem cũng là nàng lần trước nói muốn muốn ăn, cho nên mới sẽ cho nàng mua.

“Biết không? Loại cảm giác này.” Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu, nhìn thoáng qua Trình Từ.

“Cảm giác giống như là xem chính mình muội muội giống nhau, tổng cảm giác đã lâu phía trước liền nhận thức.”

“.....” Trình Từ không nói gì, chỉ là lẳng lặng đứng ở một bên nhìn.

“Chính là nghĩ không ra..... Đây là nữ nhân kia nói muốn lấy đi ta quan trọng nhất đồ vật đi.”

Cười khổ một tiếng, Từ Ngôn nhìn đang ở không ngừng liếm bơ kem Lan Lan, tuy rằng đã chết, nhưng là vẫn là có thể ăn cái gì, nàng yêu nhất ăn đại khái chính là cái này bơ kem.

Không biết vì sao sẽ thích, nhớ mang máng lần trước lần đầu tiên gặp mặt thời điểm nàng nói qua nàng có một cái ca ca, cũng xác thật nói qua cùng cái kia ca ca đã làm ước định.

Rõ ràng tâm nguyện đã hoàn thành, vì cái gì Lan Lan nàng..... Còn không đi đầu thai?

“Nàng tâm nguyện không chỉ là kem đi.”

Thanh âm từ Từ Ngôn phía sau truyền tới, theo sau Trình Từ đi đến Từ Ngôn bên người, chậm rãi ngồi xổm đi xuống, xem cái Lan Lan.

“Nàng trong trí nhớ dừng lại cái kia ca ca, là trong trí nhớ bộ dáng, nhưng hiện thực lại cùng ký ức bất đồng, trong trí nhớ ca ca cũng sẽ lớn lên, mặt cũng sẽ biến, liền tính thân phận vẫn là kia cùng thân phận, nhưng vô luận như thế nào đều không có biện pháp trở lại trong trí nhớ kia phó cảnh tượng đi.”

Đang ở vuốt ve Lan Lan đầu động tác ngừng ở nơi đó, Từ Ngôn trừng lớn hai mắt nhìn Trình Từ.

Nếu đúng như nàng lời nói, mà nàng “Ca ca” đã không có khả năng xuất hiện, kia thay lời khác mà nói chính là nói, Lan Lan tâm nguyện, không có khả năng hoàn thành.

“Vô pháp đầu thai.....”

“Chính là như vậy, nàng loại này tâm nguyện giống như là chui luân hồi thông đạo lỗ hồng giống nhau, chỉ số thông minh, ký ức còn bảo trì ở chết thời

điểm, tâm nguyện cũng vẫn là trong trí nhớ cái kia, cho nên từ căn bản thượng mà nói nàng tâm nguyện không có khả năng hoàn thành, đồng dạng, cũng không có cách nào đầu thai.”

Từ Ngôn quả thực không biết nên dùng bộ dáng gì từ ngữ tới hình dung loại cảm giác này, mát mát, thương tâm. .... Có lẽ là đối Lan Lan tiếc hận?

Đều có đi, bởi vì quá để ý Lan Lan, cho nên đương biết được đến nàng vô pháp đầu thai kia một khắc thể nhưng sẽ có một loại khổ sở cảm giác.

Bất quá..... Nếu vô pháp đi đầu thai nói, vậy chiều cổ nàng đi! Từ chính mình đi chiều cổ nàng.

Từ Ngôn nghĩ tới điểm này, sau đó vươn tay trao một cái đã bắt được Lan Lan thủ đoạn, đang ở ăn kem Lan Lan sững sờ ở nơi nào, ngốc ngốc nhìn Từ Ngôn.

“Đại ca ca ngươi.....”

“Lan Lan, tới đại ca ca gia đi! Ta sẽ cho ngươi mua rất nhiều kem, đại ca ca tới chiều cổ ngươi.”

“Ài? Không, không cần..... Lan Lan phải đợi ca ca trở về, đã ước định hảo, kéo qua câu câu không thể đổi ý nga ~”

Thiên chân khuôn mặt tươi cười hiện ra ở Từ Ngôn trước mặt, đem ngón út duỗi tới rồi Từ Ngôn trước mắt quơ quơ.

Cái loại này tươi cười, chói mắt tươi cười.

Lại là cái này, rốt cuộc là tên hỗn đản kia nói cho nàng cái này a! Ngoéo tay cậu, ngoéo tay cậu! Vì một cái đã tới không được người đợi nhiều năm như vậy.....

“Ngươi là ngu ngốc sao?!”

“Ài?” Đôi tay đặt ở Lan Lan trên vai, Từ Ngôn hơi hơi cúi đầu.

“Đã tới không được a.....”

“Đại ca ca ngươi đang nói cái gì a, Lan Lan nghe không hiểu.....”

“Đã tới không được, Lan Lan ngươi cái kia ca ca đã tới không được a!” Ngẩng đầu, Từ Ngôn nhìn chăm chăm Lan Lan.

Hào muốn khóc, loại cảm giác này hào muốn khóc..... Đã nhìn xuống, đã không cho chính mình khóc ra tới, vì cái gì, vì cái gì vẫn là chảy ra.

Theo nước mắt rớt xuống, còn có Lan Lan trong tay kem, rớt trên mặt đất bơ kem mở ra ở trên mặt đất.

“Ô ô ô ~ đại ca ca gạt người!”

Khóc ra tới, đột nhiên liền khóc ra tới, giống như là đã quên quan vùi nước giống nhau chảy ào ào cái không ngừng, nâng lên tay, dùng mu bàn tay cọ khóe mắt, nghẹn ngào.

Lung lay tay chân, Từ Ngôn hoàn toàn không biết làm sao nhìn này hết thấy, không có đoán trước đến loại này phát triển, chỉ có thể bất lực nhìn.

“Ca ca sẽ, sẽ trở về, ca ca cùng Lan Lan..... Đã làm ước định, kéo qua câu câu!”

“Hào, không khóc.”

Trình Từ lướt qua Từ Ngôn, tiến lên nhẹ nhàng ôm lấy Lan Lan, ôm vào trong lòng, nhẹ nhàng vỗ phần lưng.

Bị tề đến một bên Từ Ngôn suốt nửa ngồi ở trên mặt đất, một tay chống mà nhìn đem vui đầu ở Trình Từ trong lòng ngực Lan Lan.

Chậm rãi tiếng khóc thu nhỏ.

Rõ ràng cùng dĩ vãng ngữ khí giống nhau, cùng trước kia có giống nhau biểu tình, nhưng không biết vì sao đối Lan Lan mà nói lại ngoài ý muốn hữu hiệu.

Là bởi vì..... Đều là nữ hài tử duyên cớ sao?

Tay nhỏ gắt gao lôi kéo Trình Từ quần áo Lan Lan nghẹn ngào, tuy rằng đã đình chỉ khóc òa.

“Lan Lan, Lan Lan muốn tìm ca ca..... Chính là như thế nào cũng không có cách nào đi ra ngoài, Lan Lan sợ quá!”

Lan Lan nói như cây búa giống nhau, một kích tiếp theo một kích đánh ở Từ Ngôn trong lòng.

Không có cách nào..... Đi ra ngoài?!

.....

ps: Tần bìa mặt là manh hệ, ta có ý cấp làm bìa mặt nói, khẳng định là manh manh cái loại này, cầu đề cử phiếu u ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Nghỉ hè

Không có cách nào đi ra ngoài?

Từ Ngôn ngây người nhìn Lan Lan, dưới chân mềm nhũn thiếu chút nữa quỳ trên mặt đất, một tay chống mặt đất cả người run run.

“Lan Lan, người..... Đang nói cái gì, cái gì ra không được.”

“Lan Lan..... Đi không ra đi, muốn đi đổi diện tìm ca ca cũng không thể.”

Từ Trinh Từ trong lòng ngực dò ra đầu, Lan Lan thường thường ghen ngào, dùng cặp kia có vẻ tội nghiệp đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn nói ra những lời này.

Ôm Lan Lan, Trinh Từ tay vuốt ve nàng phần lưng, ngẩng đầu nhìn đã sưng sờ ở tại chỗ Từ Ngôn.

“Là “Oán chú” cùng trường học gia hỏa kia giống nhau, cũng bị hạ “Oán chú””

““Oán chú”.....”

Nói thầm một tiếng, Từ Ngôn gất gao cắn răng quan, nắm tay nắm chặt ở cùng nhau, cả người run rẩy.

Hắn không biết là ai làm, trên thực tế ở “Âm bảo nhập khẩu” thời điểm, bị thu đi không đơn giản chỉ là về Lan Lan ký ức, còn có quan hệ với cái kia quý ký ức.

Đầu trống rỗng, liên tính tể bạo đầu cũng không có cách nào nghĩ ra là ai làm, có ấn tượng, cùng đối Lan Lan cảm giác không sai biệt lắm, nhưng vô luận như thế nào cũng không có cách nào nhớ tới.

“Rốt cuộc là ai a! Là ai làm a!” Vô lực vươn tay ấn ở đền đường thượng, Từ Ngôn gặm nhẹ hai câu.

Hắn không biết vì sao có loại muốn nổi điên cảm giác, cái loại này liên phải nhớ tới mỗi chuyện, nhưng vô luận như thế nào cũng vô pháp nhớ lại tới cảm giác.

“Vì cái gì sẽ phát sinh loại chuyện này a, nàng còn chỉ là hài tử, vì cái gì muốn phát sinh như vậy đạo nhân sự a.....”

“Người, chẳng phân biệt đại nhân vẫn là hài tử, từ sinh ra đạo nhân kia một khắc vận mệnh cũng đã bị chú định.”

Trinh Từ nói ra như vậy một câu, đối với đứng ở nàng trước mặt Từ Ngôn nói.

“Nếu đơn giản là nàng là một cái hài tử liên bởi vậy cảm thấy loại chuyện này không nên rơi xuống nàng trên người, kia trên thế giới những người khác làm sao bây giờ, từ vong loại chuyện này bản thân liên không có gì công bằng tính.”

Trinh Từ nhìn thẳng trước mặt Từ Ngôn, dùng bình đạm không có gì lạ thanh âm nói ra những lời này.

“Hon nữa, nàng đã chết.”

“Đã chết.....” Ngơ ngác nói thầm một câu, Từ Ngôn hơi hơi ngẩng đầu nhìn Lan Lan liếc mắt một cái.

Nàng còn chỉ là cái hài tử, nhưng cũng gần chỉ là cái hài tử, vẫn luôn cho rằng chính mình rõ ràng nàng là quý, nhưng từ lúc bắt đầu chính mình liên không có đem nàng coi như quý đối đãi.

Mà là coi như muối muối, coi như tồn tại người tới đối đãi a!

“Chính là, không có cách nào a..... Nàng không có cách nào đầu thai.”

“Kìa lại làm sao vậy, Lan Lan nàng nguyện vọng là chờ nàng ca ca trở về, tuy rằng đối với người mà nói có lẽ là không công bằng sự tình, nhưng người hiểu biết quá Lan Lan cảm thụ sao, nàng tưởng chờ ca ca.”

Liền như Trình Từ nói giống nhau, Lan Lan chưa bao giờ oán giận quá, chưa từng oán giận quá nàng ca ca không có tới tìm nàng, nhiều năm như vậy sau khi đi qua vẫn là trước sau như một đái ở chỗ này.

Chờ nàng ca ca.

Nguyện lại..... Từ lúc bắt đầu chính là chính mình một bên tình nguyện sao? Một bên tình nguyện.

.....

.....

Tháng 7 thời tiết nhiệt muốn mệnh, nhưng đại bộ phận học sinh lại không có sinh ra phiền chán này một cảm xúc, bởi vì đã nghỉ, nghỉ hè đã đến hoàn toàn có thể sử dụng vì thời tiết sở mang đến phiền chán biến mất.

Bảy tháng nhất hào, nghỉ hè đã chân chính đã đến, ở trải qua quá ba ngày khảo thí sau thứ Bảy thời điểm nghỉ.

Tại đây ba ngày, Triệu Từ không có lại đến trường học, nghe nói là trong nhà ra cái gì trạng huống về thủ đồ đi.

Vừa mới đi ra trường thi, Từ Ngôn mặt triều thái dương híp mắt đuổi một cái lười eo, về mặt thoải mái.

Rốt cuộc không sai biệt lắm muốn kết thúc a!

Thời tiết đã tiến vào một cái cực nóng kỳ, tối cao thời điểm thậm chí đạt tới khủng bố 40 độ, ở như vậy thời tiết hạ nếu ở học tập chỉ biết khởi đến phản tác dụng.

“Hảo tưởng uống thêm băng nhưng nhạc a!”

“Ta muốn uống thêm băng Bản Lam Căn.” Trình Từ thanh âm chui vào Từ Ngôn lỗ tai, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu, phiết liếc mắt một cái Trình Từ, sau đó nhú mày.

“Người không phải nhiệt lạnh uống đều không sao cả sao?”

“Đòi cái khẩu vị.”

“.....”

Quay đầu, hướng phía trước đi qua, vẫy vẫy tay Từ Ngôn đầy mặt bất đắc dĩ, đối với phía sau Trình Từ nói.

“Tĩnh tĩnh, về nhà lại nói.”

Bởi vì vừa mới khảo xong thí, cho nên toàn bộ sân thể dục có vẻ lộn xộn, ba người, hai người làm thành một đoàn, kì kì sao sao nói khẩu thí đáp án, hoặc là cho nhau thương lượng nghỉ hè đi chỗ nào chơi.

Đi chơi, này đại khái là đại đa số học sinh ở nghỉ hè thời điểm ưu tiên lựa chọn hạng nhất hoạt động.

Vài người tạo thành một đoàn, sau đó cùng nhau cười vùng núi xe xuống nông thôn, hoặc là đi bộ du tẩu gì đó, có điều kiện có thể đi du lịch.

Nhưng Từ Ngôn cảm thấy vẫn là đái ở nhà nhất thoải mái, bất luận là lười nhác ghé vào trên giường xem TV, vẫn là đái ở điều hòa phòng nội ăn băng côn.

Này hai hạng hưu nhân hoạt động bất luận thấy thế nào đều là nghỉ hè chuẩn bị hoạt động a!

“Cái kia..... Từ Ngôn”

Đúng lúc thanh thanh kêu ở Từ Ngôn, một tiếng liền tĩnh chỉ nghe thanh âm cũng sẽ đối này chủ nhân rất có hảo cảm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai, rất quen thuộc.

Quay đầu Từ Ngôn hướng tới phía sau nhìn lại, ngưng ngưng xoắn xít liền tĩnh đã mặt đối mặt nói chuyện rất nhiều lần, nhưng như cũ không dám nhìn thẳng vào Từ Ngôn nói chuyện Từ Văn Tĩnh.

Nhú mày, Từ Ngôn dừng bước chân, nhìn về phía đối phương.

“Có chuyện gì?”

“Không, không phải nói tốt sao? Cái kia, thứ Bảy thời điểm.....”

Từ Văn Tĩnh một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, không biết là tại đây nóng bức thời tiết hạ bạo phơi duyên có vẫn là khác cái gì.

Nghe xong nàng lời nói, Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, tìm tòi trong trí nhớ có quan hệ với này đoạn tình tiết. Giống như ở thứ ba thời điểm đáp ứng quá nàng..... Mơ hồ còn nhớ rõ nàng thứ Bảy muốn tới giúp ta thu thập phòng.

Phiết nàng liếc mắt một cái, bởi vì nhìn đến Từ Ngôn đang xem chính mình, cho nên Từ Văn Tĩnh vội vàng cúi đầu làm bộ xem mũi chân.

“Không quan hệ sao? Tới nhà của ta gì đó.....”

Từ Ngôn ý tứ thực minh xác, tuy rằng lúc trước xác thật đáp ứng quá, nhưng cẩn thận ngẫm lại nam nữ có khác, ấn tượng không tốt, nếu như bị dụng tâm kín đáo người phát hiện nói, tản mát ra cái gì kỳ quái lời đồn.

Đương nhiên.....

Hơi hơi xoay đầu, Từ Ngôn nhìn thoáng qua không biết khi nào đem tay đặt ở chính mình trên eo Trinh Từ, Từ Ngôn tin tưởng, nếu chính mình gật đầu đáp ứng tiếp theo giây liền sẽ véo đi xuống.

“Chính là, không đều đáp ứng rồi sao? Rõ ràng ước hạo.....”

“Uy uy, không nên hơi một tí liền một bộ sắp khóc biểu tình a! Người như vậy không biết người còn tưởng rằng ta làm cái gì!”

“Chính là, chính là..... Đã nói tốt.....”

“Ta đã biết, ta đã biết! Đáp ứng, đáp ứng còn không được sao?”

Vẫy vẫy tay, cảm thụ được càng ngày càng nhiều kỳ quái tầm mắt tập trung ở chính mình trên người Từ Ngôn về mặt thần sắc khản trương.

Sau đó liền liệt nha nhìn về phía mặt sau, cảm giác eo thịt giống như bị véo tím.

“Thật vậy chăng? Từ Ngôn.”

“A..... Thật sự.”

Cười khỏ, Từ Ngôn về phía sau lui một bước.

“Khi nào đi?”

“Giữa trưa..... Giữa trưa đi, đi nấu cơm cho người, nhưng, có thể chứ? Từ Ngôn.”

Nắm nắm tay, về mặt vui vẻ tươi cười, Từ Văn Tĩnh nhìn về phía Từ Ngôn, trên mặt mang theo chờ mong biểu tình.

“Nhưng, có thể.”

“Kia thật tốt quá.....”

Nhẹ nhàng thở ra, vỗ vỗ ngực, theo sau phát hiện Từ Ngôn đang ở nhìn chăm chú vào chính mình, gương mặt đỏ lên.

“Kia, ta đi trước, giữa trưa thấy!”

“A..... Nga.”

Nhìn Từ Văn Tĩnh từ tầm mắt nội sau khi biến mất Từ Ngôn lảng đã đứng ở nơi nào, về mặt mê hoặc biểu tình.

Nàng như thế nào biết nhà ta ở đâu?

“A a a, ta sai rồi đừng khắp thành không!” Che lại phần eo Từ Ngôn phát ra kêu thảm thiết.

.....

ps: Bia mặt đại khái làm tốt, không biết hảo không xem bộ dáng ~ phốc phốc phốc ~ cầu đề cử phiếu nga ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Chán ghét nữ nhân

“Thật đúng là giống nhau a, như vậy trang hoàng.”

“Nếu trang hoàng giống nhau nói liền thỉnh người trước rút đi, Hàn Tiểu Hiểu đại tiểu thư.” Dựa vào trên sô pha, Từ Ngôn về mặt phiên chán phiết liếc mắt một cái ngồi ở đối diện một người thiếu nữ.

Màu trắng áo lót cộng thêm màu đen vận động quần, loại này bất luận thấy thể nào đều thuộc về nam hài tử giả dạng trang phục mặc ở nàng trên người lại ngoài ý muốn đẹp, có lẽ là người duyên cớ.

Hàn Tiểu Hiểu, là một người đồng tính luyến ái, nói trắng ra là chính là trên mạng tục xưng bách hợp nữ, thích đối tượng là bạn cùng phòng Từ Văn Tĩnh, cụ thể tính hướng không quá hiểu biết, nhưng ở lần đầu tiên gặp mặt thời điểm đối phương cũng đã thích Từ Văn Tĩnh.

Hơn nữa là cái loại này phát rò thích, đối với giữ gìn nhược nhược Từ Văn Tĩnh cơ hồ đạt tới một loại điên cuồng nồng nức.

Bởi vì ước định hào, cho nên ở giữa trưa đuổi tới Từ Ngôn gia chuẩn bị thu thập phòng thuận tiện làm nấu cơm Từ Văn Tĩnh mang đến một người.

Một cái Từ Ngôn không quá hoan nghênh người.

Ngồi ở hai người trung gian, Từ Văn Tĩnh về mặt xấu hổ thần sắc, hơi hơi xoay qua thân mình nhìn Hàn Tiểu Hiểu.

“Tiểu Hiểu, đừng như vậy.....”

“Ta thế nào? Ta lại không có làm cái gì, trang hoàng xác thật thực bình thường sao!”

Dùng một bộ đúng lý hợp tình ngữ khí, Hàn Tiểu Hiểu giống như là uy khuất tiểu nữ hài dùng giống như là làm nũng ngữ khí đối với Từ Văn Tĩnh nói, nói xong còn không quên lưu cái Từ Ngôn một cái đại bạch mắt.

Kep ở Từ Ngôn cùng Hàn Tiểu Hiểu chi gian Từ Văn Tĩnh về mặt xấu hổ, nàng chỉ là ở hồi ký tức xá chuẩn bị thời điểm bị Hàn Tiểu Hiểu bắt được vừa vặn, sau đó túi chữ nhật ra lời nói, vừa nghe muốn đi Từ Ngôn gia nàng đều nhảy dựng lên, sau đó liền nganh theo lại đây.

Không biết bạn tốt vì cái gì cái dạng này, mặc dù có chút không quá tình nguyện, nhưng vẫn là miễn cưỡng đáp ứng.

Đối với Hàn Tiểu Hiểu, Từ Ngôn vẫn luôn ôm có chính là chán ghét thái độ, cũng không phải đối nàng xu hướng giới tính chán ghét, mà là nàng loại tính cách này.

Đơn giản mà nói, cái loại này cao ngạo đối nam sinh khinh thường nhìn lại đều trở thành Từ Ngôn chán ghét nàng nguyên nhân chi nhất, cùng nàng tiên minh đối lập không sai biệt lắm chính là Từ Văn Tĩnh cái loại này tính cách.

Ôn nhu, nói chuyện thời điểm còn sẽ xem người khác sắc mặt, liền tính chỉ là nhìn cũng sẽ cảm thấy “Nàng là một cái không tòi nữ hài”

Rõ ràng hai người tính cách hoàn toàn bất đồng, lại trở thành cái gọi là bằng hữu, tuy rằng một khác phương là mang theo khác mục đích tiếp cận Từ Văn Tĩnh.

“Cái kia..... Từ Ngôn, người đừng nóng giận, Tiểu Hiểu nàng liền cái dạng này.”

“Ta nào có!”

Vừa định phản bác, Hàn Tiểu Hiểu nói đều nói ra một nửa lại nhìn đến Từ Văn Tĩnh có chứa cảnh cáo ánh mắt nganh sinh sinh nghẹn trở về, chỉ là hừ nhẹ một tiếng xoay qua đầu.

Cau mày nhìn phát sinh ở trước mắt cảnh tượng, Từ Ngôn vươn tay nhéo nhéo ấn đường, cảm giác thực mệt mỏi.

“Từ Ngôn, đói bụng sao? Ta đi nấu cơm đi, vừa mới tới thời điểm ta mua chút nguyên liệu nấu ăn.....”

“Nga, kia vất vả người” khẽ cười nói, Từ Ngôn hướng tới bên cạnh Từ Văn Tĩnh gật gật đầu.

Trên mặt mang theo tươi cười, Từ Văn Tĩnh đứng lên hướng tới phòng bếp đi qua, ở phịch một tiếng lúc sau phòng bếp cửa bị đóng rồi đi lên.

Không khí nháy mắt trở nên xấu hổ lên, Từ Ngôn cùng Hàn Tiểu Hiểu chỉ gian khoảng cách chỉ có hai người khoảng cách.

“Ta phải nói quá đi.”

Nghiêng đầu, Từ Ngôn nhìn về phía một bên, bởi vì bị Từ Ngôn nhìn chăm chú cho nên trên mặt biểu tình trở nên đột nhiên mất tự nhiên.

“Người cái kia thái độ, xem ra vẫn là cùng dĩ vãng giống nhau không có bất luận cái gì biến hóa a.”

“Ta, ta vì cái gì muốn sửa, ta lại không có làm sai cái gì.”

“Tự cho là đúng, chết cũng không hối cải. .... Này đó, còn không đủ người bỏ sao?”

Từ Ngôn đành chỉ nói chuyện, tầm mắt gắt gao dừng lại ở Hàn Tiểu Hiểu trên người, mang theo một tia xét duyệt ý vị.

“Người không cảm thấy, chính mình cái này tính cách quá không xong sao?”

“.....”

“Nói qua đi, nếu không thay đổi rốt nói, ta nhưng vô pháp cam đoan ta miệng, không chuẩn. .... Liền nói cho Từ Văn Tĩnh người là cái kia sự thật.”

“Người!”

Chạm đến tới rồi nàng điểm máu chốt, cho nên một khuôn mặt đỏ lên, cắn răng, hai mắt tràn ngập hận ý.

“Người là cái lưu manh!”

“Còn có điểm nữ hài bộ dáng, ta còn tưởng rằng người đã cùng nam nhân không sai biệt lắm đâu. .... Bất quá, thoát nhìn như cũ là như vậy ác. Tâm!”

Sinh một trương so mỹ khuôn mặt, nhưng hành vi cử chỉ lại cùng chi không hợp, giống như là nam nhân cùng nữ nhân hỗn hợp thể, thoát nhìn chẳng ra cái gì cả.

Nhận người nghiêm.

“Ca!” Một tiếng môn bị đẩy khai, Từ Văn Tĩnh dò ra nửa cái thân mình, hướng tới ngồi ở trên sô pha về mặt nghen đỏ bừng Hàn Tiểu Hiểu thét lên.

“Tiểu Hiểu, lại đây giúp một chút.”

“Nga, tới.”

Ngành bài trừ một cái tươi cười, Hàn Tiểu Hiểu đứng lên, hướng tới Từ Văn Tĩnh đi qua, tới phòng bếp cửa nhẹ nhàng đem Từ Văn Tĩnh đẩy đi vào.

Hoi hoì xoay đầu nhìn Từ Ngôn, sau đó liền đi vào phòng bếp, phịch một tiếng mang lên phía sau phòng bếp.

Không lâu, phòng bếp nội liền truyền ra lưỡi dao cùng thốt tiếp xúc thanh âm, đại khái ở xắt rau gì đó đi.

Đem toàn thân trọng lượng đè ở dưới thân trên sô pha, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn trần nhà thật sâu thở ra một hơi, sau đó nhìn về phía đứng ở một bên Trình Từ.

“Muốn uống sao? Bàn Lam Căn”

“Àn.”

Trình Từ gật gật đầu, sau đó ở Từ Ngôn bên cạnh vị trí ngừng lại, cởi ra giày bỏ lên trên sô pha, ngồi quỳ ở nơi nào.

Thực truyền thống đáng ngồi, liền cùng đại đa số kháng ngày phiên trung như vậy, xuất hiện ngồi quỳ Nhật Bản người, chính là cái loại này quỳ tư, chỉ là thoát nhìn liền sẽ cảm giác rất mệt, trách không được Nhật Bản người chân không thể nào thẳng, đại khái chính là cái này quỳ ra tới.

Cung eo, duỗi tay đem đặt ở trên bàn trà trước đó chuẩn bị tốt một bao Bàn Lam Căn xé mở đảo tiến cái chén, nhảy vào nước ấm khuấy một chút đưa cho Trình Từ.

Kỳ quái nhìn một chút nàng đáng ngồi.

“Như vậy ngồi sẽ không cảm giác được chân đau không?”

Phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, Trình Từ dời đi tầm mắt nhìn chăm chăm trong tay Bàn Lam Căn, nâng lên uống một ngụm.

“Bởi vì ta là quý, cho nên quý bao lâu đều sẽ không cảm thấy mệt”

“Không không, loại này bộ dáng liền tính nhìn cũng sẽ cảm giác rất mệt, Nhật Bản người đều này quý?”

“Đây là cơ bản nhất lễ nghi.”

Tuy rằng đối Nhật Bản không phải thực hiểu biết, nhưng nếu là lễ nghi nói cũng liền đại biểu Nhật Bản người đều là như vậy ngồi quý.

Mang theo một tia nghi hoặc biểu tình, Từ Ngôn trên dưới nhìn quét, duỗi tay chỉ chỉ Trình Từ đáng ngồi.

“Bất quá sẽ không cảm thấy có hại sao? Ở chúng ta này chỉ có đối cha mẹ hoặc là lớn tuổi trưởng bối ở quan trọng nhật tử mới có thể quý xuống, người như vậy tùy tùy tiện tiện quý xuống hay không quá không tiết tháo điểm.”

“Đây là lễ nghi, ở ta không chết phía trước cũng đã như vậy quý thật nhiều năm”

Cũng không có ý thức được Từ Ngôn nói có cái gì không ổn, Trình Từ lại uống một ngụm trong tay Bàn Lam Căn trả lời nói.

Từ Ngôn vẻ mặt tỉnh ngộ biểu tình, sau đó tựa cười tựa không cười nhìn Trình Từ, chậm rãi vươn tay.

“Nghe nói như vậy quý lâu lúc sau chân sẽ biến thành chân vòng kiềng, người luôn là ăn mặc cái này màu trắng quần áo là vì che đậy người khuyết tật gì đó sao?”

Xác thật, Trình Từ vẫn luôn ăn mặc nàng kia bộ màu trắng cùng loại áo ngủ linh tinh đồ vật, che đậy chân bộ.

Căn bản nhìn không tới.

“Vi chứng minh không phải chân vòng kiềng, trước làm ta.....”

“Bang!”

Từ Ngôn vươn tay bị Trình Từ một cái tát trườn đi xuống, từng đợt đau đớn từ bàn tay chỗ truyền đến.

Ngẩng đầu nhìn Trình Từ, Từ Ngôn ngờ ngác.

Trình Từ vẻ mặt âm trầm, mặt vô biểu tình nhìn Từ Ngôn, tay trái bưng Bàn Lam Căn, tay phải gắt gao bắt lấy Từ Ngôn tay.

“Người muốn chết một lần sao.”

.....

ps: Đổi mới chỉ sợ khôi phục cạnh hai, ngày mai bắt đầu khảo thí, liên tục ba ngày, ân ân..... Một ngày hai càng đi, cứ như vậy, mặt khác biên tập viên làm ta tồn đồ bản những cái đó bình luận sau đó giao cho nàng xử lý, ha ha ha ha a, cuối cùng không cần phun tào bịa mặt a! Đó là ta tiêu tiền mua a!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Nàng bị quỷ cuốn lấy

Từ Ngôn ngờ ngác nhìn bày biện ở trên bàn đồ ăn, liền tính chỉ là nhìn cũng sẽ cảm thấy hảo chán động, ngẩng đầu, vẻ mặt bội phục thần sắc nhìn gương mặt có chút ửng đỏ, trên trán xuất hiện một ít mồ hôi Từ Văn Tĩnh.

“Này đó đều là người làm?”

“Ân..... Bởi vì ở nhà giúp mẹ mẹ vợ, cho nên hơi chút sẽ một ít đồ ăn cách làm.”

Này tựa hồ đã không phải một chút trình độ, rốt cuộc tuy rằng không tính là xa hoa, nhưng cũng tương đương khả trí đồ ăn ập vào trước mặt hương khí, liền tính chỉ là nghe đều muốn ăn mở rộng ra.

Giống như, đã thật lâu không ăn qua như vậy đồ ăn.

“Cái kia, Từ Ngôn..... Bởi vì nhìn đến phòng bếp có rất nhiều dư lại tới nguyên liệu nấu ăn, cho nên ta liền nhiều làm một ít, người không kiên nghị đi?”

“Không kiên nghị, như thế nào sẽ kiên nghị đâu, những cái đó chỉ là ta mua trở về chuẩn bị luyện tập dùng đồ vật, nếu người có thể làm càng tốt ăn liền từ người tới làm tốt.”

“Nói vậy thật sự là quá tốt ~”

Thờ dài nhẹ nhõm một hơi, Từ Văn Tĩnh vẻ mặt tươi cười, dính một chút bột mì tay nhẹ nhàng vỗ vỗ ngực, sử trước ngực tạp dề in lại một cái dấu tay, chỉ là hơi hơi phiết liếc mắt một cái, thực mau liền đem tầm mắt dời đi.

Trên bàn bày biện tuy rằng không có ăn thịt linh tinh đồ vật, nhưng chỉ cần chỉ là dưa khoai tây ti hoặc là cà chua này đó liền có thể căng đến khỏi trường hợp.

Này đó, Từ Ngôn cũng sẽ làm, chỉ là không biết nguyên lai phổ phổ thông thông khoai tây ti cùng cà chua xào trứng còn có thể làm được loại trình độ này hương vị, so sánh trước kia chính mình nếm thử cách làm, kia quả thực là một đồng đẳng a!

Tuy rằng thực bất đắc dĩ, nhưng giống như ăn ra mụ mụ hương vị.

“Này đó đều là văn tĩnh có tâm làm, cũng không biết như thế nào đối với người như vậy dụng tâm”

“Tiểu Hiểu!”

“Đã biết, đã biết.....”

Dùng một cổ tràn ngập chua lòn ngửi khí, Hàn Tiểu Hiểu bất đắc dĩ bãi xuống tay, rút ra ghế ngồi đi lên, có chút bất mãn nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái.

“Chỉ là người như vậy dụng tâm, nào đó gia hỏa cũng sẽ không biết.”

“Ngô!”

Một khuôn mặt nháy mắt trướng đến đỏ bừng, Từ Văn Tĩnh theo bản năng phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, ở phát hiện đối phương chỉ là tập trung tinh thần nhìn chăm chăm trước mắt com. Đồ ăn khi, trong mắt dần hiện ra thất vọng này một loại thần sắc, tuy rằng thực mau đã bị che dấu đi xuống.

Khán trương dùng ngón tay không ngừng suy sụp tạp dề một góc, Từ Văn Tĩnh hơi hơi quay đầu nhìn Từ Ngôn.

“Cái kia..... Mãn thâu một hồi liền phải chung hảo, muốn yêu cầu một chút thời gian.”

“A, không có quan hệ, ta không vội”

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua Từ Văn Tĩnh, Từ Ngôn triều nàng cười cười, tùy tay nắm lên trong tay chiếc đĩa kẹp khỏi trước mặt khoai tây ti bỏ vào trong miệng.

Ê ăm, lại mang một chút cay vị, cùng chính mình làm cái loại này giống như là hồ dán từ giống nhau hương vị hoàn toàn bất đồng.

“Ăn ngon thật.”

“Là, phải không.....”

“Nhất định luyện qua đi, tốt như vậy trừ nghệ ai cười đến người thật là phúc phận a!”

“Cười..... Cười!”

Từ Ngôn nói chui vào Từ Văn Tĩnh lỗ tai lộ, nguyên bản liền tương đối hồng gương mặt càng thêm đỏ tươi, nháy mắt trở nên nói lắp lên, cúi đầu nhìn mũi chân, hai tay đặt ở trước ngực không ngừng xoa tới xoa đi.

“Cười, cười gì đó.....”

“Lớn lên xinh đẹp, tính cách lại hảo, loại này nữ hài tử hiện tại xã hội này rất khó tìm đâu! Không giống nào đó gia hỏa.”

Nói, Từ Ngôn nhìn về phía một bên Hàn Tiểu Hiểu.

Trùng hợp, Hàn Tiểu Hiểu tầm mắt cùng Từ Ngôn tầm mắt lẫn nhau giao hội ở cùng nhau, sau đó phát hiện Từ Ngôn kia tựa hồ mang theo cười nhạo ý vị ánh mắt.

Oán hận nắm chặt chiếc đĩa, cắn răng trừng mắt Từ Ngôn, bởi vì Từ Văn Tĩnh ở một bên duyên cớ, cho nên không thể phát hỏa Hàn Tiểu Hiểu chỉ có thể chịu đựng.

“Hào hảo, chờ một lát màn thầu chưng hảo liền có thể ăn.”

Tuy rằng đã không ở nói lắp, nhưng trên mặt đỏ ửng còn chưa rút đi, Từ Ngôn nhàn nhạt liếc liếc mắt một cái, theo sau thường phục làm không phát hiện.

Ôn nhu, xinh đẹp, thiện giải nhân ý, như vậy nữ nhân ở cái này xã hội thượng quả thực chính là hi hữu động vật, nếu ở không có bước vào cái kia lĩnh vực phía trước, tuyệt đối sẽ đối nàng sinh ra hảo cảm

Chỉ là hiện giờ đã bất đồng.

Ngẩng đầu nhìn đứng ở nửa chén đài nơi nào Từ Văn Tĩnh, Từ Ngôn hơi hơi sừng sốt một chút, theo sau liền cúi đầu xuống.

Hiện giờ cùng nàng đi như vậy gần chỉ là vì hoàn thành lúc trước cùng Trịnh hoàng cái kia ước định mà thôi, gần chỉ là cái kia ước định.

.....

.....

Từ Ngôn đối Từ Văn Tĩnh hiểu biết cũng không phải rất nhiều, trong trí nhớ gần tồn tại cũng chỉ là kia một chút tin tức, tỷ như “Thật xinh đẹp” “Học tập thực hảo” lĩnh tinh chính diện đánh giá.

Giống như là ngoan ngoãn nữ giống nhau nàng đúng là nữ sinh bên kia nhân khí chẳng ra gì, giống như là ghen ghét tâm lý không sai biệt lắm tương tự, nữ hài tử luôn là sẽ theo bản năng ghen ghét so các nàng có nhân khí nữ hài.

Này có lẽ chính là các nữ sinh bệnh chung.

Sau khi ăn xong, nhẹ nhàng dựa vào trên sô pha, Từ Ngôn nhìn ở chính mình trước mặt thu thập thùng rác Từ Văn Tĩnh.

Kia thuần thực động tác thoát nhìn đã không phải lần đầu tiên tiến hành như vậy vệ sinh quét tước, nếu ký ức không làm lỗi nói, Từ Ngôn nhớ rõ nhà nàng cũng không có gì tiền.

Một tuần hỏa thực phí đại khái cũng chính là một trăm đồng tiền bộ dáng, như vậy xem ra lần trước ở nhà ăn phát sinh như vậy sự tình khi, nàng sẽ khẩn trương thành cái dạng này cũng là không thể tránh được.

Bởi vì gia cảnh nguyên nhân mới có thể như vậy thành thực sao?

Nhìn Từ Văn Tĩnh, liền tính là làm sống nàng khoe miệng vẫn là mang lên một tia như có như không mỉm cười.

Thật là cái hảo nữ hài.

“Cái kia, Từ Văn Tĩnh..... Nhà ngươi còn có cái gì huynh đệ tỷ muội sao?”

Nguyên bản thu thập đồ vật động tác ngừng lại, Từ Văn Tĩnh sừng sốt một chút sau đó liền khôi phục thành ngay từ đầu dáng vẻ kia.

“Đã từng có cái tỷ tỷ.”

“Tỷ tỷ?”

“Ân, bất quá mấy năm tiến đến thế, cho nên hiện giờ muội muội chỉ có ta một cái hài tử.”

“..... Xin, xin lỗi”

Tuy rằng đối phương không nói gì thêm, nhưng Từ Ngôn như cũ rõ ràng biết chính mình hỏi không nên hỏi đồ vật.

Nàng muội muội chỉ có nàng một cái nữ nhi, không có nói đến ba ba nói cách khác ba ba cũng qua đời?

Nói như vậy, gia cảnh nghèo khó cũng liền giải thích thông, bởi vì một nữ nhân vô luận như thế nào cũng vô pháp hoàn hoàn toàn toàn khởi động một cái gia.

“Ta trước thượng tranh WC, phòng khách liền phiên tới người”

“Ân, một chút đều không phiên tới”

Cười nói, Từ Văn Tĩnh nhìn về phía Từ Ngôn, sau đó vươn tay đem chảy xuống đến khoeo mắt sợi tóc phất đến mặt sau.

Phịch một tiếng sau, WC cửa bị đóng rồi đi lên, thẳng đến Từ Ngôn tiến vào WC sau trên mặt nàng tươi cười mới biến mất.

.....

.....

“Đã phát hiện đi, Trinh Tử”

Dựa vào WC trên cửa, Từ Ngôn nhìn về phía ghé vào bồn rửa tay nơi nào nghiên cứu vòi nước Trinh Tử hỏi đến.

Vì không cho chính mình thanh âm bị bên ngoài Từ Văn Tĩnh nghe được cho nên riêng áp đã chết tiếng nói.

“Từ Văn Tĩnh trên người kia cổ oán khí.”

“Àn, đã không phải tồn tại một ngày, tuy rằng không biết là như thế nào che dấu, nhưng xác thật là oán khí.”

Đem đầu nâng lên, Trinh Tử thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Nàng cũng bị quỷ cuốn lấy.”

.....

ps: Về cái này sinh hoạt phí vấn đề, ta không biết thành phố lớn học sinh là nhiều ít, nhưng ta đại khái một tuần một trăm bộ đáng, hoàn toàn còn có còn thừa, cho nên một ít đồ vật ta đều là dựa theo ta chính mình tiêu chuẩn viết.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Đến đây kết thúc

Bị quỷ cuốn lấy, liền như cái này mặt chữ sở muốn biểu đạt ý tứ tương đồng, Từ Văn Tĩnh trên người tản mát ra từng luồng oán khí, kia không phải thân là nhân loại nàng có thể làm đến.

Mà loại tình huống này chỉ có thể có một lời giải thích, chính là nói nàng bị “Quỷ” loại này đồ vật dây dưa ở.

Như giống nhau khủng bố tiểu thuyết miêu tả trung, sẽ xuất hiện “Quỷ thượng thân” linh tinh đồ vật, nhưng loại này quỷ thượng thân chỉ là đơn thuần quỷ dùng “Oán khí” thao túng nhân loại thân thể.

Liền giống như ở đối mặt oán quỷ thời điểm, Từ Ngôn thường thường sẽ cảm giác được đến thân thể vô pháp nhúc nhích, cũng không phải “Không chế” thân thể, mà là lợi dụng oán khí loại này đồ vật tiến hành đạt tới ngăn ngừa “Thao túng”

Tuy rằng hiện giờ tình huống có chút bất đồng, Từ Văn Tĩnh cũng không có bị khống chế bởi vậy làm ra một ít kỳ quái sự tình, nhưng ít nhất nàng trên người tản mát ra oán khí.

Loáng thoáng có thể xem tới được, ở thân thể của nàng biểu sùan hình thành một tầng bảo hộ nàng thân thể màng, giống như là vòng bảo hộ giống nhau, rõ ràng ở nấu cơm thời điểm còn chưa từng xuất hiện, lại ở quét tước phòng khách thời điểm đột nhiên xuất hiện.

“Oán khí lượng giống nhau, tuy rằng không đạt được quá nhiều tiêu chuẩn nhưng cũng tới oán quỷ lúc đầu.”

“Lúc đầu?”

Mây hơi hơi nhíu lại, Từ Ngôn tùy ý phiết liếc mắt một cái Trinh Tử, nếu giống như Trinh Tử theo như lời giống nhau, một con oán quỷ lúc đầu quỷ sẽ phát hiện không đến Trinh Tử tồn tại sao?

Ngay từ đầu Từ Văn Tĩnh trên người cũng không tồn tại oán khí, mà là ở com nước xong sau mới xuất hiện, nói cách khác kia chỉ ngấm quỷ trên đường bắt đầu thao túng “Oán khí”

Nếu dám ngấm thao túng oán khí nói cách khác nàng cũng không phải quá sợ hãi Trinh Tử, liền tính thực lực rơi chậm lại, nhưng cũng không đến mức liền một con oán quỷ lúc đầu đều đánh không lại.

Một loại khác cách nói chỉ có, con quỷ kia là cái ngu ngốc.

Thở dài, vươn tay nhéo nhéo ấn đường, Từ Ngôn cau mày nhìn về phía Trình Từ.

“Nói ngắn lại hiện tại vẫn là trước đi ra ngoài nhìn xem”

.....

.....

“Đã sửa sang lại sạch sẽ.”

Một khuôn mặt trưởng đến đồ bưng, Từ Văn Tĩnh vươn tay xoa xoa gương mặt hai sườn không ngừng lưu lại hân tích, mang theo tươi cười nhìn về phía Từ Ngôn.

Nàng bên người đứng về mặt khó chịu Hàn Tiểu Hiểu.

“Vất vả, nếu không phải vẫn luôn ở chỗ này ta thậm chí cho rằng này đã không phải nhà ta đâu.”

“Quá khoa trương”

“Không có, chút nào không có khoa trương, người quét tước đích xác thật thực sạch sẽ sao.”

Bị Từ Ngôn khen có chút thẹn thùng, Từ Văn Tĩnh ngượng ngùng xoa xoa tay chỉ.

Hiện giờ đã buổi tối 7 giờ nhiều thời giờ, bởi vì trong nhà quá rối loạn, cộng thêm quần áo gì đó đồ vật toàn bộ giao cho Từ Văn Tĩnh tới làm, sửa sang lại thời gian trường một ít cũng là không thể tránh được.

Liên tính làm nhiều như vậy việc nhà cũng không có kêu một tiếng khổ, cái này làm cho Từ Ngôn cảm thấy một tia ngượng ngùng.

“Thật là không hiểu được văn tĩnh vì cái gì phải cho người loại này gia hỏa thu thập phòng.”

Làm lơ một bên bởi vì bất mãn cho nên ở lăm bằm tự nói Hàn Tiểu Hiểu, Từ Ngôn vươn tay gỡ gỡ đầu, trên mặt mang theo một tia ý cười.

“Một hồi các người tính toán đến đâu rồi?”

“Về trước ký túc xá, thu thập một chút đồ vật ngày mai đóng gói mang về nhà.”

“Về trước ký túc xá sao?”

Nhìn nhìn thiên, bởi vì là mùa hè duyên cớ, cho nên trời tối tương đối mau, tuy rằng là 7 giờ nhiều nhưng bên ngoài đã đen.

Tuy rằng cùng Hàn Tiểu Hiểu cùng nhau trở về không đến mức phát sinh cái gì nguy hiểm, nhưng tưởng tượng đến Từ Văn Tĩnh có khả năng bị quý cái gì cuốn lấy tình huống, Từ Ngôn liền không thể hiểu được có một loại cảm giác sợ hãi.

Tựa hồ nhớ mang máng Trình Từ đã từng nói qua, nếu cùng quý định ra ước định, nhưng không có thể hoàn thành nói kết cục sẽ thực khủng bố.

Mà lúc trước cùng Trịnh hoàng định ra ước định là giúp nàng bảo hộ Từ Văn Tĩnh, nếu nàng ra cái gì ngoài ý muốn, cái gọi là “Ước định” bắt đầu khởi xướng hiệu quả, cái loại này trường hợp tưởng cũng không dám tưởng.

“Đều như vậy đen, các người hai cái nữ hài từ về nhà trên đường không nhất định an toàn, kia..... Như vậy đi, ta đưa hai người trở về đi”

“Từ Ngôn.....”

“Không quan hệ, lại không phải rất xa, ta đưa các người hai cái trở về tương đối an tâm điểm, nếu là đã xảy ra sự tình gì ta nhưng không đảm đương nổi”

“Kia..... Vậy phiền tới người.”

Hơi hơi thấp đầu, nhìn mũi chân, trên mặt mang theo đồ ửng Từ Văn Tĩnh bắt đầu đầu tiên hướng tới ngoài cửa đi đến, đứng ở cửa đưa lưng về phía Từ Ngôn.

Mà Hàn Tiểu Hiểu lại trừng mắt một đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn, giống như là muốn sống sờ sờ trừng chết hán giống nhau.

“Còn thất thần làm gì?”

Lướt qua Hàn Tiểu Hiểu, Từ Ngôn không có một tia tạm dừng, hướng tới ngoài cửa đi đến, xoay đầu nhìn phía sau Hàn Tiểu Hiểu.

“Chẳng lẽ còn trông cậy vào ta cứu người?”

“Ai muốn làm người bói a! Đồ lưu manh!”

Một khuôn mặt ghen đỏ bừng, đậm đậm chân bắt mắt nhìn thoáng qua Từ Ngôn, thấp đầu hướng tới phía trước đi đến, cùng Từ Ngôn gấp thoáng qua khi còn nhẹ nhàng đẩy một chút.

Tuy rằng vô dụng quá lớn sức lực.

Chờ ba người xuống lầu thời điểm, Từ Ngôn đi ở mặt sau cùng, mà nàng mặt sau đi theo chính là Trình Từ, song song đi tới.

Trầm mặc, Trình Từ cúi đầu nhìn chân, một bước tiếp theo một bước về phía trước bước, rõ ràng là chỉ quý lại thích lấy loại nhân loại này đi đường phương thức khu hành tẩu mà không phải giống khác quý như vậy thối qua đi.

Từ Văn Tĩnh cùng Hàn Tiểu Hiểu ở phía trước đi tới, khoảng cách Từ Ngôn đại khái có hai ba mét khoảng cách, cũng không phải bị hai người vút bỏ, mà là đơn thuần thả chậm bước chân.

Mất nhìn phía trước, Từ Ngôn nhìn hai người bóng dáng, tận lực đè thấp chính mình âm lượng đối với bên cạnh Trình Từ nói.

“Ly xa xem nói, Từ Văn Tĩnh bên ngoài cơ thể kia tầng ‘Oán khí’ căn bản không giống như là thương tổn nàng bộ dáng, cho người ta cảm giác càng như là một tầng bảo hộ màng.”

“Xác thật, từ lúc bắt đầu kia tầng oán khí liên loáng thoáng sinh động ở nàng bên ngoài thân, cũng không có thâm thấu đi vào mà là vẫn duy trì một cái độ.”

“Một cái độ?”

“Ân, xen vào thâm thấu cùng không thâm thấu chi gian, đã có thể bảo hộ thân thể của nàng, rồi lại không đối thân là nhân loại nàng sinh ra nguy hại, loại này không chế oán khí thủ đoạn rất cao minh.”

Không có chút nào màu nâu, Trình Từ cấp ra tương đương cao minh đánh giá, xác thật, nếu chỉ là chỉ cần nắm giữ một chút còn hảo, nhưng nếu là nắm giữ xen vào giữa hai bên điểm nào chỉ sợ cũng không dễ dàng.

Liên như nấu com giống nhau, thiêu quá tàn nhẫn, đồ ăn sẽ hồ rớt, thiêu không nhiều đồ ăn lại không thân, duy độc xen vào giữa hai bên “Thực rồi lại không hồ” mới là một đạo đồ ăn mỹ vị nơi.

Mà này chỉ oán quý không chế oán khí năng lực đại khái chính là ý tứ này.

Ở bất tri bất giác trung đã tới trường học ngoài cửa, ở nói quá dừng lúc sau nhìn theo hai người đi vào giáo môn, Từ Ngôn đứng ở tại chỗ ngơ ngác nhìn.

Ở tiến vào giáo môn kia trong nháy mắt, Từ Văn Tĩnh thân thể tầng ngoài kia tầng oán khí biến mất, liên như ngay từ đầu không tồn tại giống nhau.

Xoay người, hướng tới trường học phía bên phải ngõ nhỏ đi đến, bởi vì rời nhà gần nguyên nhân, tình hình chung hạ Từ Ngôn đều thích đi con đường này.

Đương nhiên, còn có..... Cùng gia hỏa kia chạm vào cái mặt.

Đi rồi không biết bao lâu, bốn phía đã không còn tồn tại người thời điểm, Từ Ngôn ngừng lại, hơi hơi nghiêng đầu.

“Uy, trốn miêu miêu đến đây kết thúc!”

.....

ps: Đầu tiên, đệ nhất vị đánh thương ta 10000 khối điểm tệ thư hữu xuất hiện! Do dự tên là tiếng Anh ta liền không nói, nhưng tại đây ta thập phần cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Muội khổng (siscon)

Bốn phía yên tĩnh muốn mệnh, nơi này không có người thông qua, bởi vì quá mức hẻo lánh nguyên nhân rất ít sẽ có người lựa chọn đi như vậy một cái lộ. Mà Từ Ngôn hoàn toàn tương phản, ở hẳn xoay người rời đi trường học kia một khắc, liền rõ ràng cảm giác được kia đồ vật đi theo chính mình đã đi tới. Nguyên bản không có gì lực sát thương oán khí cũng bắt đầu sinh ra ra cùng loại với âm lãnh hơi thở cảm giác.

Giờ này khắc này chỉ có Từ Ngôn một người đứng ở chỗ này, Trình Từ không biết bóng dáng.

“Thật đúng là có ý tứ, đều đã muốn chạy tới này một bước còn không hiện thân sao? Vô vị trốn tránh thoát nhìn thật là tương đương không thú vị.”

Vẫn luôn cầm ở trong túi tay rút ra tới, tay trái nắm chặt tay phải thủ đoạn rất nhỏ đông đưa, cau mày nhìn chung quanh bốn phía.

Thiên đã hoàn toàn đen, liền tính tuy rằng hắc không phải quá hoàn toàn, nhưng tại đây ngõ nhỏ trung lại có vẻ âm trầm.

“Chẳng lẽ thế nào cũng phải bức ta làm điểm cái gì sao?”

Vừa dứt lời, một trận âm phong thổi tới, phát quả Từ Ngôn cánh tay, lạnh lạnh cảm giác, giống như là quạt điện sở sinh ra cái loại này trình độ.

Phía sau, xuất hiện bóng người.

“Ngươi muốn làm cái gì?”

“Cái này là ta hỏi ngươi mới đúng không, từ nhà ta bắt đầu liền vẫn luôn trộm trốn đi ngươi là có cái gì âm mưu?”

Nghe sau lưng truyền đến thanh âm, Từ Ngôn chuyển qua thân mình nói ra những lời này, nhưng đang xem đến nàng kia khuôn mặt khi lại ngừng ở nơi nào.

Rất quen thuộc một khuôn mặt.

“Cái gì sao..... Làm nửa ngày là ngươi.”

Từ Ngôn cũng không nhận thức nàng, hẳn sở dĩ sẽ nói ra nói như vậy chỉ do với đối phương kia khuôn mặt quá quen thuộc, giống như là một cái khuôn mẫu ấn ra tới giống nhau.

Cùng Từ Văn Tĩnh không sai biệt lắm mặt, bất quá muốn so vẫn là thiếu nữ Từ Văn Tĩnh có vẻ thành thực rất nhiều.

Nguyên bản bởi vì cảnh giác đối phương mà căng chặt thân thể, lại đang xem đến nàng kia khuôn mặt thời điểm khôi phục nguyên trạng.

“Ngươi nhận thức ta?”

“Không quen biết”

“Vậy ngươi vì sao không sợ ta?” Nàng dùng một loại nghi hoặc ngữ khí hỏi, giống như là thực không hiểu bộ dáng.

Hơi hơi phiết nàng liếc mắt một cái, Từ Ngôn đầy mặt bất đắc dĩ.

“Ngươi là ngu ngốc sao? Đầu tiên không nghi ngờ hoặc ta có thể nhìn đến ngươi, mà là vì cái gì không sợ ngươi sao?”

Từ Ngôn này phiên lời nói khiến nàng tỉnh ngộ lại đây, vẻ mặt kinh ngạc, nâng lên ngón tay Từ Ngôn đôi mắt.

“Âm Dương Nhãn?”

“Không sai biệt lắm đi, dù sao ta này đôi mắt ở các ngươi thế giới kia hẳn là thực nổi danh đi.”

“Ân..... Quý cùng quý truyền lưu đồn đãi, được đến cặp mắt kia liền có thể sống lại, hơn nữa mang thêm năng lực.”

“Như thế nào? Ngươi đối cái này cũng có hứng thú?”

“Không, không có bất luận cái gì hứng thú”

“Ài?”

Vẫn luôn vẫn duy trì mỉm cười tại đây một khắc tạm dừng xuống dưới, Từ Ngôn nhìn trước mắt này chỉ nữ quý, nàng trả lời hiển nhiên ra ngoài chính mình đoán trước.

Theo đạo lý mà nói, thân là Từ Văn Tĩnh tỷ tỷ nàng hẳn là rất muốn sống lại mới đúng, vì sao đối như vậy dụ hoặc lại làm như không thấy?

“Bởi vì ta rất rõ ràng căn bản không có biện pháp đạt được, từ lúc bắt đầu ngươi khiến cho kia chỉ vẫn luôn đi theo bên cạnh ngươi quý mai phục đi lên,

cho nên liền tính ta muốn động thủ cũng sẽ ở trong nháy mắt bị chế phục.”

Nàng trả lời làm Từ Ngôn có chút giật mình, có thể nói nàng là Từ Ngôn gặp được nhiều như vậy quý tới lần đầu tiên chỉ số thông minh không tòi một con, ít nhất nàng không có lớn tiếng sáo phải được đến này đòi mất gì đó.

Thoạt nhìn cũng đủ trấn định.

Từ Ngôn nhìn nàng từ lúc bắt đầu liền căng chặt một khuôn mặt, theo sau nâng lên tay nhéo nhéo ấn đường.

“Nếu đều đã biết còn ngốc không kéo mảy ra tới có phải hay không có chút quá choáng váng?”

“Ta chỉ là tưởng xác định một sự kiện.”

“Một sự kiện?”

“Xác định một chút ta cái kia ngu ngốc muội muội ánh mắt.”

Nói, nàng đột nhiên xuất hiện ở Từ Ngôn chính phía trước, một tay chống đỡ mặt tường, hơi hơi ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

Diễn hình lưu manh tư thế.

“Từ góc độ này xem ra, là lớn lên rất soái, nhưng là gần bởi vì cái này liền muốn cho ta muội muội thích thượng người hiển nhiên có chút không quá đáng tin cậy, theo ta được biết truy nàng người trung cũng không khuyết thiếu cái gì đại soái ca.”

Không có chút nào biểu tình, hoàn toàn giống như là đang xem một con hàng hóa giống nhau nhìn chăm chăm Từ Ngôn, sau đó nói ra những lời này.

“Uy, mặt dựa vào thân cận quá”

“Dựa vào không gần sao lại có thể xem người mặt? Nói thật ra ta thực không rõ, ta cái kia ngu ngốc muội muội vì cái gì sẽ thích thượng người như vậy một cái gia hỏa”

“Loại chuyện này ta như thế nào biết?”

Vươn tay hơi hơi đẩy một chút trước mặt người này, Từ Ngôn bắt mắt nhìn nàng một cái.

“Chủ động tìm ta nói chuyện, chủ động tìm ta nói chuyện phiếm, thậm chí chủ động giúp ta quét tước phòng, ngay cả ta chính mình đều thực buồn bực, vì cái gì nàng muốn cho ta làm này đó”

Từ Văn Tĩnh đối Từ Ngôn cảm giác hẳn đã sớm phát giác tới rồi, chỉ là vẫn luôn không muốn thừa nhận, có lẽ là sợ bị thương kia nữ hải tâm, vẫn là khác cái gì, chỉ là từ lúc bắt đầu hẳn liền vẫn luôn lảng tránh.

Dùng một loại nói nhiệt không nhiệt, nói lạnh hay không thái độ tới đối Từ Văn Tĩnh, nguyên bản cho rằng đối phương thực mau liền sẽ quên chính mình, không nghĩ tới giống như khởi tới rồi phản hiệu quả.

“Bất quá thay lời khác tới nói, người đã chết không lâu đi”

“Đại khái có mấy năm” Không sao cả trở về một câu, nàng về phía sau lui một bước.

Cùng muội muội Từ Văn Tĩnh so sánh với, nàng tính cách liền có vẻ đậm nhiên nhiều, vẫn luôn là loại này bình bình đạm đạm bộ dáng, lại còn có sẽ làm ra kỳ quái hành động.

“Nếu đã chết thật nhiều năm vì sao còn không đi đầu thai? Đã ý thức được tử vong người hẳn là sẽ không có cái gì không hoàn thành tâm nguyện đi.”

“Ta tâm nguyện còn không có đạt tới.”

“Quả nhiên.”

Hơi hơi thở dài, vươn tay gỡ gỡ tóc, Từ Ngôn về mặt phiên toái biểu tình nhìn về phía đứng ở trước mặt nữ nhân này.

“Người tâm nguyện là cái gì?”

“Nhìn muội muội kết hôn”

“..... Uy uy, cái này vui đùa một chút đều không buồn cười.”

“Ta không nói giỡn.”

Nàng nâng lên tay dùng ngón tay xoa xoa trước mắt tóc đẹp, trên mặt mang theo một tia không bình thường đỏ ửng.

“Ồ văn tình mới sinh ra thời điểm ta liền vẫn luôn dài ở nàng bên người, vẫn luôn nhìn nàng trưởng thành, nếu không tận mắt nhìn thấy nàng đi vào hôn nhân điện phủ, ta phỏng chừng cả đời đều không thể đi đâu thôi.”

Nàng hơi hơi quay đầu, ánh mắt có chút mê ly.

“Ta muội muội như vậy đáng yêu, tuy rằng bất luận mặc vào bộ váy gì quần áo đều là đáng yêu nhất, nhưng hảo tướng hảo muốn nhìn nàng mặc vào áo cưới bộ váy a! Cái loại này mang theo hạnh phúc mỉm cười, ăn mặc trắng tinh áo cưới, đi ở hồng hồng vỉa hè thượng, mặc kệ nghĩ như thế nào đều là như vậy đáng yêu a!”

Kích động thanh âm mang lên một tia bén nhọn, nàng vươn tay phủng mặt, một khuôn mặt đã trở nên đỏ bừng.

Thoạt nhìn rất kỳ quái.

“Biến thái.”

Không biết khi nào xuất hiện ở chính mình bên người Trình Từ nhìn ở bên kia một quỷ say mê nữ nhân học ra này hai chữ.

Cùng Từ Ngôn ý tưởng không có gì bất đồng, giống như là cái biến thái giống nhau, nàng kia phó bộ dáng đã không phải tỷ tỷ đối muội muội cái loại này quan ái.

Thoạt nhìn giống như là bệnh trạng. .... Muội không.

Cả người một cái cơ linh, Từ Ngôn hướng tới phía sau lui một bước.

“Đừng rồi, tên của ngươi”

“Khụ khụ, cái này thiếu chút nữa quên mất”

Có lẽ cũng đã ý thức được vừa rồi chính mình kia phó bộ dáng có bao nhiêu kỳ quái, nàng dùng tay vỗ vỗ mặt, đem tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn trên người.

“Từ Nhạc Dao, tên của ta.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Năm lấy không ra

“Từ Nhạc Dao.”

Nói thầm một tiếng, Từ Ngôn cau mày suy nghĩ một hồi, tổng cảm giác tên này tựa hồ ở địa phương nào nghe được quá, tuy rằng quen thuộc nhưng lại vô luận như thế nào cũng không có cách nào hồi tưởng lên, đơn giản không đi nghĩ nhiều.

“Không tôi tên, như vậy chúng ta kế tiếp có thể nói nói chuyện? Từ Nhạc Dao tiểu thư.”

“Nói chuyện gì?”

“Còn có thể có cái gì hảo nói?”

Nhún vai, Từ Ngôn khóe miệng mang theo một tia như có như không mỉm cười, nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt nữ quỷ.

Đen nhánh hoàn cảnh hạ tuy rằng có thể mơ hồ nhìn ra nàng kia khuôn mặt đại khái diện mạo, nhưng cũng chỉ là đại khái mà thôi.

Tổng cảm giác kia khuôn mặt tựa hồ ở địa phương nào nhìn thấy quá, không phải cái loại này xem lâu rồi Từ Văn Tình mặt duyên có, mà là cảm giác hẳn là ở khác địa phương nào nhìn thấy quá này khuôn mặt.

“Nếu ngươi ở như vậy không kiêng nể gì đi theo ở Từ Văn Tình bên người tựa hồ không phải một kiện cái gì chuyện tốt, điểm này ta tưởng ngươi hẳn là

tương đương mình bạch đi?”

Có lẽ là bị Từ Ngôn nói trúng rồi tâm sự, nàng thoạt nhìn có chút do dự, Từ Ngôn không tin nàng không biết một con quỷ trường kỳ đãi ở nhân loại bên người sở mang đến ảnh hưởng.

Không đơn giản chỉ là hấp thu nữ tính “Âm” khí, nhất trí mạng quỷ trên người sở phát ra một loại “Oán khí” cũng là đối nhân loại bản thân sinh ra nguy hại nhân tố chỉ nhất.

“Nữ tính vốn là âm, mà nữ quỷ hấp thụ nhiều âm chi vật, nguoi đãi ở nàng bên người, tuy rằng là xuất phát từ đối nàng hảo, nhưng là không nghĩ tới như vậy ngược lại sẽ hại nàng?”

“Điểm này ta có nghĩ tới, nhưng là nếu thỉnh thoảng khắc bảo hộ ở văn tĩnh bên người nói, nàng sẽ có nguy hiểm!”

Bình tĩnh nhìn nàng, giống như phần lớn yêu thương đệ đệ hoặc là muội muội tỷ tỷ giống nhau, đang nói đã có quan Từ Văn Tĩnh an ủi khi nàng trên mặt có vẻ thực khẩn trương, là phát ra từ nội tâm cái loại này quan tâm.

“Chính là bởi vì như vậy nguoi mới không thể đãi ở nàng bên người a!”

Đánh gãy còn muốn nói cái gì Từ Nhạc Dao, Từ Ngôn hơi hơi cắn răng.

“Người quỷ bản thân chính là hai cái cực đoan, ta không biết đã chết đi nguoi vì sao còn muốn nhớ mãi không quên lưu luyến này cái gọi là nhân thế gian, nhưng nguoi ít nhất cũng muốn vì Từ Văn Tĩnh tương một chút! Liên tính nguoi khổng chế được không làm hấp thu nàng âm khí, nhưng nguoi thân thể bốn phía thấm thấu ra tới âm khí vẫn luôn ở thương tổn Từ Văn Tĩnh a! Điểm này ít nhất thường thức nguoi sẽ không không biết a!”

“Ta đây có biện pháp nào!” Lớn tiếng rống lên một câu, nàng bắt lực ôm lấy đầu, theo mặt tường ngồi xổm xuống dưới.

“Nàng là ta muội muội a! Ta sao lại có thể trơ mắt nhìn nàng cùng ta giống nhau chết ở cái nào gia hỏa trong tay a!!”

Trong giọng nói tràn ngập bi thống cùng cảm giác vô lực, giống như là cùng đường cái loại này người, phảng phất toàn thể giới đều đã vứt bỏ nàng.

“Ta cũng chỉ là..... Muốn hảo hảo thực hiện một chút ta làm tỷ tỷ chức trách a.”

Từ Ngôn hơi hơi thất thần, nhìn trước mắt Từ Nhạc Dao, hắn không biết nên dùng bộ dáng gì biểu tình tới đối mặt nữ nhân này.

Nàng là quỷ, cùng bên cạnh đứng Trình Tử giống nhau, hai cái đều là quỷ, rõ ràng chính mình khuyên bảo đối phương rời đi Từ Văn Tĩnh bên người, dùng lý do là “Nàng là quỷ” mà cùng nàng tương đồng Trình Tử, vì sao chính mình muốn đem nàng lưu tại chính mình bên người?

Ích kỷ sao? Vẫn là nói đã ở bất tri bất giác trung đối cái này thích Bản Lam Căn cơ hồ tới rồi một loại bệnh trạng gia hỏa sinh ra một tia khác thường hảo cảm?

Trình Tử hai mắt vô thần nhìn chăm chú vào ngồi xổm trên mặt đất ôm đầu Từ Nhạc Dao, rõ ràng cái nào biểu tình đã xem qua không biết bao nhiêu lần, nhưng vì cùng như vậy nhìn vẫn là cảm thấy thật xinh đẹp, liền giống như lần đầu tiên nhìn thấy giống nhau.

Ngẩng đầu nhìn không trung, thật sâu hút hai khẩu khí, Từ Ngôn dứt bỏ trong đầu tạp niệm, lại một lần đem tầm mắt tập trung ở Từ Nhạc Dao trên người.

“Nguoi, không phải bình thường tử vong, đúng không.....”

“.....”

“Oán quỷ lúc đầu, liền giống như “Oán” tự giống nhau, bởi vì nguoi mang oán khí cho nên sau khi chết trực tiếp đi đầu thai khả năng tính thiếu chi lại thiếu, nói cách khác nguoi là chết oan chết uổng.”

“.....”

Nàng vẫn là không nói gì, vẫn duy trì trầm mặc, vô lực nắm tóc ngón tay chậm rãi có buông ra dấu vết, cuối cùng, thả xuống dưới.

“Ta căn bản không phải chết vào tai nạn xe cộ.....”

Từ Nhạc Dao biểu tình giống như là ở hồi ức cái gì chuyện cũ giống nhau.

“Phụ thân lúc còn rất nhỏ liền qua đời, cho nên mẫu thân một người đình nổi lên toàn bộ gia, đã không có tái giá, cũng không có đem muội muội đưa cho người khác..... Tuy rằng đoạn thời gian đó thực khổ, nhưng như cũ là ta vui sướng nhất một đoạn thời gian.”

Trên mặt biểu tình thực hạnh phúc, có thể nhìn ra được tới nàng là phát ra từ nội tâm thích kia một đoạn ký ức.

“Chính là ta hết thấy đều bị gia hỏa kia hủy hoại.....”

“Cái nào gia hòa?”

“Ăn mặc màu đen quần áo, một đầu màu đen trên tóc nữ nhân.”

Đột nhiên sững sờ ở nơi nào, trong đầu dâng lên một cỗ quen thuộc cảm giác, ở Từ Nhạc Dao nói đến hắc y phục nữ nhân khi đó càng thêm mãnh liệt, nhưng là liền cùng Lan Lan cảm giác tương tự, như thế nào cũng không có cách nào nhớ tới.

Từ Ngôn biểu tình Từ Nhạc Dao cũng không có để ý, chỉ là hừ lạnh một tiếng, tùy theo mà đến đó là suy sút.

“Mấy năm gần đây ta vẫn luôn lại tìm nàng, chính là căn bản không có biện pháp, giống như là nhân gian chung phát rồi giống nhau, căn bản không có bất luận cái gì về năng tin tức, liền tính đến đến một chút về năng tin tức cũng là chỉ giới hạn trong tin tức, là ai, mục đích là cái gì lại hoàn toàn không biết. .... Năm đó ta ký túc xá bốn người đã chết ba cái.”

“Chờ, chờ một chút!”

Từ Ngôn đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, đem hai mắt mở tới rồi cực hạn, nâng lên tay đánh gãy nàng lời nói.

“Ngươi vừa mới nói cái gì ký túc xá?”

“Ngươi hẳn là đã đi vào mới đúng, bởi vì ngươi trên người dính có cái kia ngu ngốc hơi thở.” Nàng trên mặt xuất hiện nghi hoặc loại này thần sắc.

Từ Nhạc Dao nói một chữ không làm toàn bộ chui vào Từ Ngôn lỗ tai, liền cùng nàng lời nói giống nhau, nếu thật là kia gian ký túc xá nói. ....

“Không sai, nàng nói thật là cái kia ngu ngốc vị trí với ký túc xá.”

Có lẽ là nhìn thấu Từ Ngôn suy nghĩ cái gì, Trình Từ đột nhiên mở miệng, từ bắt đầu liền vẫn luôn bảo trì trầm mặc nàng dùng không có chút nào ngữ điệu thanh âm nói.

Nếu đúng như Trình Từ nói như vậy, như vậy ngay từ đầu cảm thấy Từ Nhạc Dao mặt giống như ở địa phương nào gặp qua cũng liền hoàn toàn có thể giải thích thông.

Nhớ mang máng ở lần trước đi Thẩm Giai nơi kia gian ký túc xá là nhìn đến trên bàn phóng một bộ ảnh chụp.

Bởi vì lúc ấy không có bật đèn hơn nữa cũng không có nghiêm túc cẩn thận đi xem duyên cớ, chỉ là đại khái đếm một chút nhân số, trên thực tế lại không có chân chính đi chú ý các nàng bốn cái mặt.

Hiện giờ xem ra. .... Trong đó có một cái là Từ Nhạc Dao.

“Ngươi thật là ở kia gian ký túc xá? Vậy ngươi vì cái gì không đi trường học đi tìm Thẩm Giai?”

“Bởi vì ta căn bản vào không được!”

Vào không được, này ba chữ làm Từ Ngôn hoàn toàn sững sờ ở nơi nào.

Bởi vì vào không được, cho nên không cần phải nói cùng Thẩm Giai gặp mặt, ngay cả bảo hộ Từ Văn Tĩnh đều không thể, khó trách ở trường học đụng tới Từ Văn Tĩnh thời điểm nàng trên người không có phát ra quá oán khí.

“Là “Oán chứ”” Trình Từ hơi hơi nghiêng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Cùng đối cái kia ngu ngốc họ “Oán chứ” tương tự, nàng đơn giản là rời đi trường học mà nàng lại không có biện pháp tiến vào trường học.”

Không có cách nào đi ra ngoài, không có cách nào đi vào. .... Nguyên bản ký túc xá bốn người đã chết mất hai cái, cộng thêm thượng vừa mới Từ Nhạc Dao nói, bốn người trung còn chỉ có một còn sống.

Còn chỉ có một. ....

Cái nào hắc y phục nữ nhân, rốt cuộc là ai?

.....

ps: Có thể đoán được cốt truyện sao? Kế tiếp cốt truyện gì đó. .... Ngẫu nhiên rỗng rỗng rỗng ~ ta nhất sẽ thần triển khai ~

Câu đề cử phiếu nga ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Hậu thiên có rãnh

Từ Ngôn về đến nhà thời điểm đã 8 giờ nhiều, mệt mỏi thân thể khiến cho hắn đi đến phòng ngủ một đầu phác gác ở trên giường, phiên cái thân ngọc ngọc nhìn trần nhà.

Toàn bộ đầu như gây gộc quá quá giống nhau, một mảnh hồ nhảo liên tính là nghĩ như thế nào cũng không có cách nào suy nghĩ cẩn thận như vậy nhiều sự tình.

Vì cái gì..... Chính mình bên người tổng hội phát sinh nhiều như vậy sự tình.

Trong trí nhớ Lý Hiểu Lệ, trong trường học Thẩm Giai, cùng với vừa mới gặp được Từ Nhạc Dao, các nàng đều đã chết, hơn nữa toàn bộ chết oan chết uổng.

Bị đào đi hai mắt, cắt vỡ yết hầu Lý Hiểu Lệ, trần truồng từ ký túc xá cửa sổ nhảy xuống làm cho chính cái đầu biến mất Thẩm Giai, cùng với..... Vì bảo hộ muội muội mà tồn tại Từ Nhạc Dao.

Hai mắt vô lực mờ, phảng phất tùy thời đều khả năng nhắm lại giống nhau, Từ Ngôn nhìn đỉnh đầu bóng đèn.

“Còn ở tự hồi này đó.”

Cảm giác phảng phất có cái gì ngồi xuống chính mình bên cạnh vị trí, nguyên bản sắp nhắm lại đôi mắt hơi hơi mở một ít, Từ Ngôn phiến hướng một bên.

Trình Từ ngồi ở nơi nào, rũ đầu nhìn Từ Ngôn kia khuôn mặt.

Đem tâm mắt từ kia khuôn mặt thượng dời đi, Từ Ngôn nhìn chăm chăm trần nhà, giống như là ở tự hồi cái gì vấn đề, lâm vào trầm tư.

“Ta chỉ là tưởng không rõ, vì cái gì ta sẽ liên tiếp gặp được chuyện như vậy? Cảm giác giống như là người khác thiết hạ một vòng tròn bộ, mà chúng ta chính là cái loại này cái gọi là quân cờ một viên tiếp theo một viên nhảy xuống..... Trình Từ, người thích loại này bị thao túng cảm giác sao?”

“Không thích”

“Người cũng không thích a..... Cũng đúng, hẳn là sẽ không có người thích cái loại cảm giác này đi.”

Nghe được Trình Từ hồi đáp Từ Ngôn hơi hơi sững sốt một chút, theo sau liền hồi qua thần tới, cười cười.

Đôi tay về phía trước duỗi ra, nương này cổ kính ngồi đứng lên tới, vươn tay xoa xoa loạn rối đầu tóc.

Theo sau liền trầm mặc lên.

“Nói..... Trình Từ.”

“Làm sao vậy.”

Đột nhiên nghĩ tới cái gì, Từ Ngôn quay đầu nhìn Trình Từ, trên mặt mang theo một tia đỏ ửng, cảm giác mặt bộ nóng lên.

Có lẽ là ở bên nhau thời gian hơi chút có chút lâu rồi, Từ Ngôn đại khái đã thói quen có được Trình Từ nhặt từ, bất đồng cùng ngay từ đầu gặp mặt khi như vậy mỗi ngày đều bị nàng kỳ quái hành động hoảng sợ, mà hiện giờ, tựa hồ đã bắt đầu thói quen Trình Từ tồn tại.

Buổi sáng rời giường phao ly Bản Lam Căn đặt ở trên bàn trà sau đó lại đi rửa mặt, đi học thời điểm lấy trước bốn năm bao, về nhà thời điểm thiếu mất một hồ nước ấm.

Bởi vì Trình Từ thích uống Bản Lam Căn, ái uống Bản Lam Căn, cho nên trong nhà thùng rác nội đã bắt đầu tích góp khối không ít Bản Lam Căn đóng gói túi.

Loại này nhặt từ đã tập mãi thành thói quen, nếu ngày nào đó Trình Từ không ở thích uống Bản Lam Căn loại này đồ vật, Từ Ngôn chỉ sợ đều sẽ cảm thấy sinh hoạt đã mất đi ban đầu cái kia hương vị.

Tựa như..... Có đôi khi sẽ tưởng Trình Từ đầu thai sau, chính mình sẽ là thế nào từ một loại tâm tình.

Trộm phết liếc mắt một cái Trinh Tử, nàng biểu tình như cũ là cái nào bộ dáng không có chút nào biến hóa, giống như là dùng nhựa cao su cố định biểu tình giống nhau.

Nuốt một ngụm nước miếng.

“Ta là nói nếu a..... Nếu ngươi là nhân loại nói, còn sẽ giống hiện tại cái dạng này cùng ta ở bên nhau sao?”

“Sẽ.”

“Uy uy, không cần trả lời như vậy quyết đoán, ta ý tứ là nói nếu ngươi là cái tồn tại nữ hài, còn sẽ giống hiện tại cái dạng này..... Cũng chính là cùng ta ở chung ở bên nhau?”

“Sẽ”

Không biết vì sao, trong lòng thế nhưng chậm rãi dâng lên “Vui vẻ” loại này tình cảm, thậm chí có thể xưng là có chút tiểu kích động.

“Kia vì cái gì?”

“Có Bản Lam Căn”

“Ha?”

“Bởi vì có yêu thích Bản Lam Căn, cho nên mới sẽ đãi ở chỗ này.”

Nói, Trinh Tử vút ra một bao Bản Lam Căn, ném vào Từ Ngôn trên mặt, sau đó rớt xuống dưới.

“Đi cho ta phao một ly đi.”

“.....”

.....

.....

“Leng keng ~”

Một tiếng chuông cửa vang lên, làm đang ở phao Bản Lam Căn Từ Ngôn đình chỉ động tác, sau đó từ phòng bếp đi ra ngoài, tới cửa mở cửa ra.

“Ca” một tiếng lúc sau, môn bị mở ra, hiện ra ở Từ Ngôn trước mặt chính là hai cái hình bóng quen thuộc.

“Ca!”

“Ai?!”

Còn không có tới kịp tự hỏi các nàng hai cái vì cái gì sẽ ở thời gian này đoạn tới tìm chính mình, đã bị một đoàn thân ảnh ôm lấy.

Cảm giác eo bị gắt gao vòng lấy, Từ Ngôn ngẩng người nhìn từ chính mình trong lòng ngực vurun một con đầu.

“Văn lệ! Sao ngươi lại tới đây?”

“Tiểu ngôn không chào đón sao?”

Cười tùm tùm bộ dáng, đứng ở cửa Ngô Tú Lệ nói như vậy nói.

Nói thật, có chút ra ngoài dự kiến, Từ Ngôn hoàn toàn không nghĩ tới đối phương sẽ ở thời gian này đoạn tới tìm chính mình.

Dĩ vãng thời điểm, tuy rằng sẽ ngẫu nhiên tới tìm một chút chính mình, nhưng đại đa số là ở song hưu ngày hoặc là giữa trưa thời điểm, mà không phải ở buổi tối thời điểm.

Giống như vậy đột nhiên tìm tới cửa vẫn là lần đầu tiên.

“Nào có..... Chi là có điểm tò mò như vậy muộn là đã xảy ra sự tình gì sao?”

“Không có gì sự liên không thể tới tìm ca sao?”

Hoi hoai ngẩng đầu nhỏ, chớp đôi mắt, Ngô Văn Lệ nghiêng đầu nhìn Từ Ngôn hỏi ra như vậy một câu.

“A..... Trước xuống dưới nói chuyện.”

Bởi vì ở Ngô Văn Lệ phác lại đây kia trong nháy mắt cho nên vội vàng ôm lấy Từ Ngôn buông lỏng ra ôm nàng eo tay, nhẹ nhàng đem nàng đặt ở trên mặt đất.

Bởi vì bị Từ Ngôn thả xuống dưới, cho nên trên mặt mang theo một tia bất mãn Ngô Văn Lệ đỏ đỏ miệng.

“A a ~ ca người đều không thích ôm ta, rõ ràng trước kia thường ôm!”

“Đừng nói bừa, ta khi nào thường ôm người?”

Xấu hổ phết liếc mắt một cái đứng ở bên cạnh, khóe miệng mang theo một tia ý cười Ngô Tú Lệ, thân là Ngô Văn Lệ mẫu thân, nếu bị nàng hiểu lầm chính mình đối nàng bảo bối nữ nhi làm cái gì kỳ quái sự tình liền không xong.

Hiển nhiên, Ngô Tú Lệ cũng không có để ý vừa mới nàng nữ nhi nói, chỉ là vươn tay đặt ở Ngô Văn Lệ trên đầu nhẹ nhàng vỗ vỗ, về mặt sùng nịch.

Ngẩng đầu nhìn về phía Từ Ngôn.

“Cũng không có gì, chỉ là trước một thời gian không phải thương lượng hảo sao? Muốn đi bơi lội gì đó.”

“Bất quá đoạn thời gian sao? Vừa mới phóng nghỉ hè, đi bơi lội người hẳn là rất nhiều đi? Hiện tại thời gian này đoạn đi bơi lội hoàn toàn chính là đi hạ sủi cào sao!”

“Chính là lại quá mấy ngày liền phải hồi hương hạ.”

“Ở nông thôn?”

Nhẹ nhàng vuốt ve Ngô Văn Lệ đầu, Ngô Tú Lệ trên mặt vẫn luôn là cái loại này mỉm cười biểu tình.

“Về nhà mẹ đẻ đi, ta ba nói rất muốn văn lệ.”

“Nga..... Như vậy a.”

Nói thầm một tiếng, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn nàng một cái, sau đó liền dời đi tầm mắt, xem nàng bộ dáng, có điểm không nghĩ trở về.

Bất quá bởi vì là người ta việc tư, Từ Ngôn không hảo quá hỏi, liền không nói gì thêm.

“Kia, không có gì sự chúng ta đi trước.” Thu hồi kia phó biểu tình, Ngô Tú Lệ nhìn về phía Từ Ngôn.

“Hậu thiên tới tìm người, tiểu ngôn người muốn thành thành thật thật đãi ở nhà u ~”

“Ca, không chuẩn trốn đi!”

“Đã biết, đã biết.”

Bất đắc dĩ cười cười, Từ Ngôn nhìn xoay người đi tới cửa Ngô gia mẹ con, tự hỏi một hồi.

“Hậu thiên ta sẽ thành thành thật thật đãi ở nhà, đến lúc đó tới kêu ta là được.”

“Kia, chúng ta đi trước.”

Đứng ở cửa thang lầu, nhìn đi lên lầu mẹ con, Từ Ngôn sừng sốt một chút, theo sau lui trở về, phịch một tiếng đóng cửa lại.

Nhìn phòng khách, theo sau lại cúi đầu.

Lại có vội.

.....

ps: Xin lỗi, hôm nay chỉ có canh một ~ mặt khác, quyển sách này thượng tam giang đại phong, cái gọi là tam giang phiếu là miễn phí, chỉ cần đi lĩnh là được, mỗi ngày 1 4 giờ đổi mới, một ngày chỉ có thể lĩnh một lần, vì quyển sách này thành tích cùng về sau càng tốt phát triển, thỉnh đại gia cần phải duy trì một chút, lại không cần dài hơn thời gian, chỉ cần đầu ta một phiếu là được! Quý tạ ha ~

Mặt khác da mặt dày cầu điểm đề cử phiếu (mặt đỏ)

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Tỷ, nhận thức Lý Hiểu Lệ sao

Không biết sững sốt bao lâu, Từ Ngôn mới chậm cộ cộ từ cửa đi đến phòng bếp, một chân vừa mới rảo bước tiến lên phòng bếp.

“Phanh phanh phanh!!!”

Môn, lại vang lên, so sánh vừa mới rời khỏi mẹ con, lần này rõ ràng là dùng bàn tay tự mình cùng môn tiếp xúc sờ sinh ra tiếng vang.

Chân trái bước vào động tác ngừng lại, nghi hoặc xoay đầu nhìn về phía cửa, kia phanh phanh phanh thanh âm chút nào không có dừng lại, ngược lại thanh âm lớn hơn nữa, từ đây có thể nhìn ra được tới ngoài cửa đứng hẳn là một vị tính tình tương đương táo bạo người.

Từ Ngôn hơi hơi sững sốt một chút, theo sau liền dùng tay vịn cái trán, một tay che lại phòng bếp ngách cửa.

“Như thế nào sẽ đã quên đâu. .... Hôm nay nàng trở về a.”

“Uy, người cái hồn đản nhanh lên cho ta mở cửa a! Ta chìa khóa ném!”

Tuy rằng cách một phiên môn, nhưng vẫn là rõ ràng nghe được từ nơi đó truyền ra tới thanh âm, đứng ở ngoài cửa đứng là Từ Ngôn tỷ tỷ, Từ Thiển.

“Nga nga, tới. ....”

Lên tiếng, Từ Ngôn vội vàng chạy đến cửa, mở cửa ra, sau đó ánh vào trong mắt đó là một cái lữ hành hương.

Cũng đủ đại phân lượng, bị căng phình phình, tựa như tùy thời đều có khả năng nổ tung giống nhau.

“Tỷ, người rốt cuộc tồn nhiều ít quần áo.”

“Ta như thế nào biết, mau giúp ta xách tiến vào, mệt chết ta.” Trong thanh âm tràn ngập không kiên nhẫn cảm xúc, nâng lên cánh tay không ngừng loạn choạng.

Thuận tay đề ra lại đây, tuy rằng không phải thực trọng nhưng đột nhiên nhắc tới vẫn là cảm giác được toàn bộ lữ hành hương phân lượng.

“Người rốt cuộc tắc cái gì a!”

“Cũng không có gì, chính là máy tính, quần áo còn có chút những thứ khác.”

“Người đem máy tính nhét vào đi! Người không sợ tẽ bạo a!”

Đầu tiên là sững sốt một chút, theo sau cơ hồ đều phải nhảy dựng lên, Từ Ngôn hướng tới về mặt không sao cả Từ Thiển rít gào lên.

“Không có việc gì, không cần lo lắng ta máy tính thực rắn chắc.”

“Này đã không phải kết không rắn chắc vấn đề! Tỷ, đó là laptop, notebook a! Ta cũng chưa có được quá, có được nàng người có thể hay không không cần về mặt không sao cả nói ra loại này muốn cho ta bẹp người nói a!”

“Từ từ, người tưởng bẹp ta?”

“Không, người nghe lầm”

Về mặt đứng đắn biểu tình, Từ Ngôn nhìn chăm chăm trước mắt mang theo vẻ mặt nghi hoặc biểu tình Từ Thiển, sau đó vẫy vẫy tay.

“Trước không nói cái này, người như thế nào cái này điểm tới? Không phải buổi chiều xe nên tới rồi sao?”

“Đừng nói nữa, vừa nói này ta liền một bụng hỏa”

Lướt qua Từ Ngôn, đặt mộng ngồi ở trên sofa, Từ Thiển về mặt không kiên nhẫn thần sắc.

“Không bao giờ ngồi kia gốc xoa xe, ai gặp qua lái xe khai nửa đường còn phải đi sửa xe a! Tu cái xe hoa mấy cái giờ, bằng không ta đã sớm về đến nhà.”

Từ Thiện, năm nay 21 tuổi so Từ Ngôn lớn bốn tuổi, lưu trữ sóng vai tóc ngắn, nếu chỉ là như vậy ngồi thoạt nhìn là một người hiếm có đại mỹ nữ.

Tiền đề, nàng đừng mở miệng.

Trời sinh tú lệ một khuôn mặt, liền tính không có làm bất luận cái gì tu chỉnh cũng là mất hai mí mắt to cùng mũi cao, cùng Từ Ngôn so sánh với hai người mặt có kinh người tương tự độ.

Hai người đứng chung một chỗ, trên cơ bản chỉ cần xem một cái liền có thể xác định hai người là tỷ đệ, rốt cuộc tuy rằng không phải hoàn toàn tương tự, nhưng không sai biệt lắm mặt xác thật thực dễ dàng xác định hai người quan hệ.

Tỷ đệ quan hệ, bất quá tương đối với Từ Ngôn tới nói, Từ Thiện kia khuôn mặt liền phải có vẻ xinh đẹp nhiều.

Nhắc tới lữ hành lương, Từ Ngôn đem này đẩy mạnh Từ Thiện phòng, sau đó tướng môn đóng đi lên, hơi hơi quay đầu nhìn lấy điện thoại cầm tay ra ở nơi đó không biết đang làm gì Từ Thiện hỏi.

“Không đói bụng sao? Ngươi còn không có ăn cơm đi, muốn hay không ta cho ngươi làm điểm”

“A, cái này không cần.”

Vẫy vẫy tay, liền cũng không ngẩng đầu lên, vươn một ngón tay ở di động trên màn hình hoa động, thường thường có thể nghe được từ di động truyền ra tới thanh âm

“Ta ở trên đường thời điểm ăn qua, cho nên hiện tại không phải rất đói bụng, còn có.....”

Đột nhiên ngẩng đầu nhìn nhìn bốn phía, Từ Thiện về mặt nghi hoặc.

“Ngươi quét tước phòng? Dựa theo ngươi tính cách trừ phi dơ đến không được, tình hình chung hạ ngươi sẽ không chủ động rửa sạch mới đúng.”

“Kia gì..... Ngươi khác cho ta sửa sang lại.”

“Ngươi khác?”

Từ Thiện sừng sốt một chút, theo sau xoay qua đầu nhìn đứng ở nàng trước mặt Từ Ngôn, ngay cả di động công chính đang tiến hành trò chơi cũng không cố thượng.

“Nữ?”

“Ân”

“Hành a, ngươi rốt cuộc thông suốt, làm ngươi lão tỷ, nhìn đệ đệ vẫn luôn không có giao bạn gái ngươi biết cái loại này tâm tình sao? Ta còn tưởng rằng ngươi đối nữ nhân không có hứng thú đâu!”

“Ngươi mới đối nữ nhân không có hứng thú!”

“Đúng vậy, ta vốn dĩ liền đối nữ nhân không có hứng thú.”

Về mặt ý cười, Từ Thiện tùy tay đưa điện thoại di động ném đến một bên, sau đó duỗi đầu nhìn Từ Ngôn đầy mặt chờ mong.

“Cái nào nữ hài là ai? Xinh đẹp sao? Kết giao đã bao lâu? Khi nào lãnh về nhà nhìn xem a?”

“.....”

Rõ ràng là 21 tuổi người, lại cảm giác cùng chính mình cái này tuổi trẻ không sai biệt lắm, từ tiểu bắt đầu, phụ thân thực hành chính là nữ nhi phú dưỡng, nam hài nghèo dưỡng chính sách, chính là bởi vì như vậy khi còn nhỏ hai người không thiếu phát sinh xung đột.

Trên cơ bản thuộc về cái loại này nói thượng nói mấy câu là có thể sảo lên cái loại này tỷ đệ, tuy rằng thân là tỷ tỷ Từ Thiện có chút không đáng tin cậy, nhưng trên thực tế nàng vẫn luôn quan tâm thân là đệ đệ Từ Ngôn.

Tuy rằng giống nhau không có tiền thời điểm đều là từ nàng cái này đương tỷ tỷ tới hỏi đệ đệ muốn.

“Uy, ta nói..... Ngươi có thể hay không trước làm ta đem nói cho hết lời? Nàng tuy rằng giúp ta quét tước phòng, nhưng chúng ta chỉ gian không phải cái loại này quan hệ.”

“Đó là cái gì quan hệ?”

“Bình thường nam nữ quan hệ, ngươi hiểu.”

“Nga nga nga nga ~ bình thường nam nữ quan hệ ~”

Vươn tay nhéo nhéo ấn đường, Từ Ngôn cảm thấy nếu trước mắt người này không phải chính mình thân tỷ tỷ, đại khái sẽ làm ra “Trừu nạng một cái tát” hành động.

Loại tính cách này nạng là như thế nào làm được giao cho như vậy nhiều bằng hữu a!

“Hảo hảo, ta không muốn cùng ngươi vô nghĩa nhiều như vậy, ngươi hoặc là đi ngủ, hoặc là thành thành thật thật cho ta đi ở cái này địa phương chơi ngươi đi động, đừng cho ta nhiều lời.”

“Là ~”

Kia phó sự tình gì đều cùng nạng không có quan hệ thái độ làm Từ Ngôn thực khó chịu, chính là như vậy, ngay thẳng, tùy tiện, cùng bên ngoài thực nữ hình tượng không phù hợp, càng như là một người nữ hán tử.

Tuy rằng đối như vậy nữ hài tử thực không thích, nhưng không có biện pháp..... Ai làm nạng là chính mình tỷ đâu.

Hướng tới phòng ngủ đi đến, Từ Ngôn đang muốn tướng môn đẩy ra thời điểm, động tác tạm dừng ở nơi đó, hơi hơi xoay đầu, nhìn Từ Thiên.

Có chút do dự.

“Cái kia..... Tỷ, hỏi ngươi chuyện này.”

“Chuyện gì?” Đầu cũng không có nâng một chút, Từ Thiên hơi hơi cúi đầu đảo lộng xuống tay cơ.

“Lý Hiểu Lệ..... Người này, ngươi hẳn là nhận thức đi?”

Động tác, ngừng lại, ngón tay hoa xuống tay cơ màn hình động tác lại ở Từ Ngôn nói ra những lời này nào trong nháy mắt ngừng lại, Từ Ngôn rõ ràng nhìn đến, liền tính cúi đầu cũng có thể nhìn ra được nạng ở kinh ngạc, một đôi mắt trừng đến tròn xoe.

Di động, chảy xuống ở một bên.

“Ngươi..... Vừa mới nói cái gì nữa?”

Nhìn nạng kia phó bộ dáng, Từ Ngôn hơi hơi thờ dài, cùng đoán trước kết quả kém vô dị.

Cau mày tự hỏi một hồi, theo sau giãn ra mở ra.

“Ta ở trường học thời điểm, giống như tìm được cái kia Lý Hiểu Lệ di vật.”

.....

ps: (tam giang phiếu lĩnh bước đi)

Đầu tiên, tìm được tam giang, chính là ở UU đọc sách đình kia một loạt phân loại trước mấy cái, tuy rằng tự rất nhỏ xác thật có tam giang hai chữ, sau đó tiến vào lúc sau tìm được miễn phí lĩnh chữ, sau đó đi xuống kéo, tìm được 《 Trình Từ mang thai kế hoạch 》 quyển sách này đầu phiếu, mỗi ngày buổi chiều hai điểm đôi mới, một ngày một lần đại gia chó quên u ~

Lần này rất có áp lực, đệ nhị danh nhân khí nhìn đáng về cũng rất cao, chúng ta cũng không thể bị đối phương phản siêu a! Các đồng chí!

Cầu đề cử phiếu a! Các đồng chí!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Cố mà làm ngu 1 khối

“Hiểu Lệ di vật.....”

Lắm bấm tự nói, ngay cả di động từ trong tay rớt ở trên sô pha cũng không có phát giác đến, chỉ là vô thần dùng con mắt nhìn Từ Ngôn.

“Ngươi như thế nào được đến?”

“Cái này lại nói tiếp có chút phiền phức..... Nói ngắn lại ta chỉ là trùng hợp một cái dưới tình huống nhận thức nàng trước kia bằng hữu, sau đó làm ta chuyển giao cho ngươi gì đó.”

“Cho ta?”

Từ Thiên biểu tình thực mê mang, nàng đại khái không nghĩ ra Lý Hiểu Lệ muốn còn cho nàng rốt cuộc là thứ gì.

Đẩy cửa ra, Từ Ngôn đi vào phòng ngủ, từ phòng ngủ từ đầu giường ngăn kéo lấy ra cái kia kẹp tóc, ở đi ngang qua Trình Tử thời điểm tạm dừng một chút, sau đó đi qua.

Phanh, tùy tay mang lên phía sau môn.

“Đại khái chính là cái này.”

Đi đến Từ Thiên trước mặt, đem trong tay đồ vật đặt ở hiểu rõ nàng trước mặt trên bàn trà, một con bình thường kẹp tóc.

Thời gian trôi đi sử này chỉ kẹp tóc đã thực cũ, tô lên thuốc màu bên ngoài thân cũng rơi xuống rất nhiều son.

“Chính là cái này, nàng lúc sắp chết giống như rất muốn đem cái này giao cho ngươi, cho nên ở hiện trường lưu lại cái này, nói..... Tỳ, các ngươi hai cái cảm tình thực hảo sao?”

“.....”

Cũng không có đi để ý tới Từ Ngôn, Từ Thiên cung eo đem đặt ở trên bàn trà kẹp tóc chộp trong tay, mở ra bàn tay tập trung tinh thần nhìn.

Trong ánh mắt tràn ngập “Hồi ức” loại này tình cảm

“Nàng còn giữ a.....” Nói, nắm kẹp tóc bàn tay nhẹ nhàng nắm thành một đoàn.

“Năm đó đưa cho nàng đồ vật, nguyên lai nàng một con lưu trữ a.....”

“Này kẹp tóc là ngươi đưa cho nàng đi.”

Từ Ngôn nói sử Từ Thiên ngẩng đầu lên, vẻ mặt bi thương biểu tình nhìn Từ Ngôn, đã sắp bị quên chuyện cũ lại lại một lần hồi tưởng lên.

Cau mày, Từ Ngôn có chút mệt mỏi nhìn về phía nàng.

“Nên nói như thế nào đâu? Tuy rằng ta không tin tưởng lúc trước Lý Hiểu Lệ đối với ngươi là thế nào tình cảm, nhưng nàng hẳn là thật cao hứng có được ngươi cái này bằng hữu.”

“Cao hứng.”

“Đúng vậy, nếu nàng không vì có được ngươi cái này bằng hữu mà cảm thấy cao hứng nói liền sẽ không một con giữ lại cái này kẹp tóc, bởi vì đối nàng mà nói ngươi rất quan trọng, cho nên mới sẽ vẫn luôn bảo tồn đi.”

Chính như Từ Ngôn theo như lời như vậy, Lý Hiểu Lệ coi trọng đó là cùng hẩn tỷ tỷ Từ Thiên hữu nghị, bởi vì không phải Lý Hiểu Lệ, cũng không thể nghiệm quá cái loại cảm giác này, cho nên Từ Ngôn cũng không hiểu được cái loại cảm giác này là bộ dáng gì một loại cảm giác.

Vì đem lúc trước được đến kẹp tóc còn cấp đối phương vẫn luôn ở cái kia dơ bẩn WC trung đãi như vậy nhiều năm, chỉ là vì đem cái này còn cấp Từ Thiên.

Nữ hài tử hữu nghị, có đôi khi liền như vậy chắc chắn.

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, Từ Ngôn giãn ra khai mày, đem tầm mắt tập trung ở Từ Thiên trên người.

“Tỳ, hảo hảo phóng đứng lên đi, coi như làm hồi ức hảo.”

“.....”

Ngẩng lên đầu, Từ Thiên chớp đôi mắt, vành mắt đã bắt đầu phồng hòng nàng nhấn nại không cho hốc mắt trung đồ vật chảy ra, nâng lên tay cọ một chút khóe mắt.

“Ta đã biết.”

Đứng lên, Từ Thiên hít hít cái mũi, hơi hơi xoay đầu không đi xem Từ Ngôn.

“Ta về trước trong phòng nằm một chút.”

Nói, từ Từ Ngôn bên cạnh đi qua, tiến vào nàng phòng nội, thẳng đến phịch một tiếng truyền đến lúc sau.

Nhìn đóng lại môn, Từ Ngôn chưa bao giờ gặp qua lão tử kia một mặt, nguyên lai..... Nàng cũng không phải vô tâm không phổi a.

.....

.....

“Ngươi tử đã trở lại.”

“Án.....”

Hữu khí vô lực trở về một câu, Từ Ngôn cả người mệt mỏi nằm ở trên giường, hơi hơi quay đầu nhìn Trình Từ.

“Vừa mới ta cái kia trăm ngàn chỗ hồ nói, nàng thể nhưng không có nghe được tới thật đúng là..... Không biết nên nói cái gì.”

“Này thực bình thường, ở cái loại này đánh sâu vào hạ muốn làm nàng chú ý ngươi trong lời nói lỗ hồng hẳn là không phải một việc dễ dàng.”

Trình Từ nói truyền vào Từ Ngôn trong tai, hai mắt nhìn chăm chăm Trình Từ kia khuôn mặt, Từ Ngôn lâm vào trầm tư.

Đột nhiên nghĩ đến, nếu chính mình có được Âm Dương Nhân, kia cùng chính mình có huyết thống Từ Thiên, hay không cũng sẽ có được một ít những thứ khác?

Tương đồng dưới tình huống, huyết thống thượng tương đồng làm từ giảng hòa Từ Thiên hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có một ít tương đồng điểm, kia..... Loại này đặc thù năng lực có phải hay không nói Từ Thiên cũng có được.

Điểm này Từ Ngôn cũng không rõ ràng.

“Nếu nói..... Ta loại năng lực này là trời sinh, kia cùng ta có huyết thống quan hệ lão tử vì cái gì chưa bao giờ từng có như vậy hành động? Nàng muốn đồng dạng có được Âm Dương Nhân nói hẳn là có thể phát hiện Lý Hiểu Lệ tồn tại mới đúng, mà không phải giống hiện tại được đến Lý Hiểu Lệ di vật sau kích động thành cái dạng này.”

“Điểm này thực bình thường, nếu dựa theo ngươi suy luận, ngươi có được Âm Dương Nhân, ngươi tử ty cũng sẽ có được Âm Dương Nhân, thân là các ngươi huyết thống nơi phát ra, ngươi cha mẹ trong đó một người cũng sẽ có được, sau đó hướng lên trên trường bối, như vậy xem ra nói, Âm Dương Nhân liền trở thành một loại tương đối hi hữu đôi mắt, mà không phải hiện tại cái dạng này, muốn được đến ngươi này đôi mắt quý nhiều đi, trong lịch sử tuy rằng ghi lại quá Âm Dương Nhân loại này đồ vật, nhưng ngươi này song là lần đầu tiên xuất hiện.”

Lần đầu tiên..... Trình Từ nói này phiên lời nói sử Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, dựa theo nàng lời nói tới nói, chính mình này hai mắt sở dĩ sẽ tồn tại cũng không phải bởi vì huyết thống duyên cớ.

Mà là nguyên bản liền tồn tại, nếu nguyên bản liền tồn tại vì cái gì sẽ ở lần đầu tiên cùng Trình Từ gặp mặt thời điểm thức tỉnh? Mà không phải ở trước kia thời điểm thức tỉnh.

Vẫn là nói..... Đã sớm thức tỉnh rồi, mà là chính mình chưa từng chú ý quá?

“Âm Dương Nhân tồn tại bản thân chính là một loại kỳ lạ tồn tại, tới hạn cùng “Âm” “Dương” chi gian đôi mắt bị xưng là “Âm Dương Nhân” cũng không phải một loại huyết thống thượng sở mang đến đôi mắt.”

Trình Từ ngồi quỳ trên mặt đất, đôi tay nhẹ đặt ở đầu gối, hơi hơi ngẩng đầu nhìn trên giường Từ Ngôn.

“Cho nên, ngươi sẽ có loại này đôi mắt, mà người nhà của ngươi sẽ không có được cũng không kỳ quái.”

Bởi vì cũng không phải bởi vì huyết thống cho nên mới sẽ tồn tại Âm Dương Nhân, mà là Từ Ngôn cái này đơn thân thể có được, thay lời khác mà nói, hẳn tử ty Từ Thiên chỉ là cái người thường.

Bởi vì là người thường, cho nên không có cách nào nhìn đến chết đi Lý Hiểu Lệ, bởi vậy đang xem đến kia kẹp tóc thời điểm nàng mới có thể lộ ra kia bi thương biểu tình.

Thờ dài, Từ Ngôn ngồi dậy.

“Trình Từ..... Ngươi nói có được “Âm Dương Nhân” ta còn có thể dùng người thường định cư sao?”

“Không được”

“Phải không.....”

Trình Tử trả lời thực quyết đoán, liền tính rõ ràng đã biết có được “Âm Dương Nhân” lúc sau chính mình không tính là người thường, nhưng vẫn là có một tia chờ mong.

Chờ mong chính mình cùng tỷ tỷ, cùng cha mẹ giống nhau, đều vẫn là cái gì lực lượng đều không có người thường.

Bất quá, ở thức tính Âm Dương Nhân kia một khắc, cũng đã chủ định, không có cách nào quá người thường sinh sống.

Vươn tay chụp phôi khuôn mặt, Từ Ngôn trên mặt treo lên tươi cười, đem tầm mắt tập trung ở Trình Tử trên người.

“Quý trên mặt đất không cảm thấy lạnh không? Nếu là người mãnh liệt yêu cầu nói ta có thể cố mà làm làm người cùng ta tể ở trên một cái giường, đương nhiên tiền đề người nếu là kiên trì đối ta động tay động chân nói ta có thể bảo trì thích hợp trầm mặc.”

“.....”

Trình Tử không rên một tiếng đem thân mình xoay qua đi, ở sau người tìm kiếm thứ gì, sau đó..... Giơ lên sửa chữa đồ vật lão hồ kiêu tử.

Từ Ngôn sắc mặt biến đổi, cả người đều không tốt.

“Uy uy, chỉ đùa một chút mà thôi, còn có..... Người là từ đâu làm đến thứ này a!”

.....

ps: Ta toàn bộ đều phải bị chơi hòng rồi a! Tam giang nơi đó ta bị bạo cúc a..... Rõ ràng điểm đánh cắt chứa đề cử đều là đối phương vài lần vì cái gì nhanh như vậy đã bị đuổi theo a, cầu tam giang phiếu a!

Trang web bản UU đọc sách, sau đó bên trái đầu trên tìm được một loạt có, trang đầu, bảng xếp hạng, cùng tác giả chuyên khu gì đó đồ vật, ở kia bài trang đầu hạ có như vậy nhiều chữ nhỏ, có một cái là tam giang, điểm đánh tiến vào, ở tiến vào trang web kia một khắc góc phải bên dưới (không cần kéo động màn hình) chính là 《 Tổng vương 》 thư hạ, có cái lĩnh tam giang phiếu chữ, điểm đánh lĩnh, đi xuống kéo tìm được 《 Trình Tử mang thai kế hoạch 》 sau đó đầu đi lên.

Lăn lộn lăn lộn ~ ta muốn tam giang phiếu phiếu nha ~

Vì đền bù, ta muốn canh ba, ta là đang liều mạng a..... Nếu ta vẫn là không được bị xử lý nói..... Ta đây dứt khoát đi tìm chết hạo..... (lệ mục)

Cầu đại gia hóa lực chi viện a! Vì quyền sách này, cũng vì ta, cầu đại gia đi đầu tam giang đi! (vội muốn chết) thuận tiện có năng lực giúp ta đề cử một chút ha

Lăn lộn lăn lộn lăn lộn ~ phốc phốc phốc ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Phải thử một chút sao

Từ Ngôn không quá thích hấn tỷ tỷ, từ căn bản thượng mà nói, đối nàng cảm giác, trên thực tế ôm chính là một loại không kiên nhẫn cảm xúc, này cũng không có cái gì, từ tiểu bắt đầu phụ thân thi hành “Nữ phú dưỡng, nhi nghèo dưỡng” chính sách.

Từ tiểu bắt đầu, thân là tỷ tỷ Từ Thiên liền trên mặt đất vị thượng tựa hồ cao hơn Từ Ngôn một đầu, này cũng không phải trọng nữ nhẹ nam, mà là phụ thân cái loại này nuôi nấng chính sách.

Tiền tiêu vật so Từ Ngôn nhiều, quần áo so Từ Ngôn nhiều, cái gì thứ tốt đều là từ nàng đầu tiên chơi đùa lúc sau mới giao cho Từ Ngôn, bởi vì như vậy cho nên cho tới nay Từ Ngôn đối nàng cái này tỷ tỷ đều không thể nào tôn kính.

Rõ ràng 21 tuổi lại vẫn là một bộ trường không lớn bộ dáng, sẽ không nấu cơm tựa hồ trừ bỏ một ít đơn giản mì gói ở ngoài cái gì đều sẽ không làm.

Như vậy xem ra cùng cái gì đều có thể làm lại còn có không có chút nào kêu khổ Từ Văn Tĩnh so sánh, chính mình tỷ tỷ cơ bản chính là cặn bã a!

Đứng ở Từ Thiện phòng trước cửa, Từ Ngôn bung một chén sữa đậu nành, cộng thêm tam căn bánh quẩy, trực tiếp đẩy cửa ra đi vào.

Trong phòng thực loạn, rõ ràng ngày hôm qua thời điểm còn cho nàng sữa sang lại sạch sẽ, trở về lúc sau chỉ là cả đêm thời gian liền trở nên như vậy rối loạn.

Nếu ngành nói Từ Thiện có bộ dáng gì ưu điểm, kia đại khái chính là nàng kia cường hãn phá hư năng lực, liền tính sữa sang lại sạch sẽ phòng cũng sẽ ở trong thời gian rất ngắn hủy hồngбет.

Lúc này này gian phòng chính là tốt nhất chứng cứ.

“Lên ăn cơm”

Đem chặn cái quá mức đỉnh, bên cạnh ổ điện thượng cắm một quạt, hô hô hô thổi gió to, bức màn toàn bộ bị kéo lên.

Mùa hè thời điểm thực nhiệt, nhưng liền tính như vậy, Từ Thiện cũng sẽ đem chính mình bọc đến kín mít, này tựa hồ là nàng khi còn nhỏ dưỡng thành một cái thói quen.

Đẩy ra trên bàn sách còn lại đồ vật, Từ Ngôn đem một chén sữa đậu nành đặt ở mặt trên, sau đó đem bánh quẩy đặt ở một bên, đứng dậy đem một bên bức màn kéo ra.

Chói mắt dương quang chiếu xạ tiến vào.

Bởi vì đã là buổi sáng 8 giờ nhiều thời giờ, mùa hè ngày dài đêm ngắn, cho nên hừng đông rất sớm, 8 giờ nhiều thời điểm trời đã sáng.

“Ngô..... Chói mắt”

“Ngươi đầu mền tử che đây chẳng lẽ còn có thể thấy được? Đừng ngủ..... Lên ăn cơm”

“Ngủ tiếp năm phút đồng hồ, liền năm phút đồng hồ.....”

Lắm bằm, bị chặn bao vây Từ Thiện vận vẹo một chút, tựa hồ trở mình, sau đó tiếp theo ngủ lên.

Chính là như vậy, từ nhỏ đến lớn, mỗi lần kêu nàng rời giường được đến phản ứng chính là như vậy, nói là ngủ thượng năm phút đồng hồ, nếu không thúc giục nói mấy chục phút cũng là có khả năng

Dù sao lại không dùng tới khóa.

Đi qua đi, trực tiếp đem chăn đơn túm xuống dưới, ném tới một bên ghế trên, Từ Ngôn tùy tay đem quạt điện tắt đi.

“Nhanh lên lên!”

Thói quen quạt điện gió lạnh, cho nên ở tắt đi kia một khắc thân thể đột nhiên đột nhiên khô nóng lên, cộng thêm thượng ăn mặc áo ngủ duyên có, ở kia một khắc, Từ Thiện mờ mắt.

“Nhiệt đã chết.....”

“Sữa đậu nành còn có bánh quẩy ta liền cho ngươi phóng cái này, một hồi lên xoát xong nha ở ăn, còn có..... Ngươi buổi chiều không có gì hoạt động đi?”

“Lão đồng học muốn tụ hội, ta buổi tối lại trở về.”

“Vài giờ?”

“9 giờ đi.....”

“8 giờ nửa phía trước cho ta về nhà.”

Không có bất luận cái gì thương lượng ngữ khí, Từ Ngôn xoay người hướng tới cửa đi đến.

“Còn có, đừng cho ta lại ngủ.”

“Là.....”

Phịch một tiếng, đem phía sau môn mang theo đi lên, Từ Ngôn đứng ở cửa tạm dừng một chút, sau đó liền hướng tới phòng bếp đi qua, đem lấy lòng một khác phân bữa sáng đoạn vào phòng ngủ nội.

Đặt ở ghế thượng, duỗi tay đem hệ thượng bao nylon cởi bỏ, tròng lên chén nội, đem cái muỗng thả đi vào quầy

“Đây là cái gì.”

“Không có uống qua sao?”

Ngẩng đầu phiết liếc mắt một cái không biết khi nào đứng ở bên cạnh Trình Từ, Từ Ngôn hỏi một câu, sau đó liền đình chỉ động tác, cẩn thận ngẫm lại, Trình Từ là Nhật Bản quý, nói cách khác nàng đại khái rất ít uống cái này sữa đậu nành.

“Nhật Bản nơi đó hẳn là cũng có đi, sữa đậu nành, thêm chút đường nói hương vị tương đương không tồi.”

“Hương vị hảo uống sao.”

“Còn có thể, như thế nào? Người cũng muốn thử xem?”

Đào một cái muỗng đường để vào sữa đậu nành trung, tràn đầy quầy, Từ Ngôn đào khỏi một cái muỗng bỏ vào trong miệng.

Ngọt ngào, tuy rằng cùng sữa bò có không sai biệt lắm bề ngoài, nhưng trên thực tế hương vị một chút đều bất đồng, không phải chính tông sữa đậu nành, nhìn đáng vẻ là đồái thủy.

Cảm thụ được Trình Từ tầm mắt, Từ Ngôn nhìn nàng một cái, sau đó cười cười.

“Muốn hay không tới một ngụm?”

“Ăn”

Gật gật đầu, Trình Từ quỳ trên mặt đất, thân mình về phía trước nghiêng, sau đó hướng tới Từ Ngôn vị trí mở ra miệng, ngồi dưới đất, Từ Ngôn ngo ngác nhìn cái này động tác.

Rộng thùng thình cổ áo thấp xuống, đôi tay chống mặt đất, như ẩn như hiện trắng bóng một mảnh quả thực lóa mù Từ Ngôn hai mắt.

Giống như là vừa mới chung quá sauna giống nhau, nháy mắt đỏ lên, cả người nóng lên nhìn Trình Từ.

Lắc lư dùng cái muỗng đào khỏi một cái muỗng sữa đậu nành, có thể cảm giác được rõ ràng tay có chút run rẩy, Từ Ngôn trộm nuốt một ngụm nước miếng, sau đó đem cái muỗng phóng tới Trình Từ trong miệng.

Hơi hơi nghiêng một chút, nhìn đến sữa đậu nành bị toàn bộ rót nhập Trình Từ bụng lúc sau, Từ Ngôn rút ra.

Cái muỗng thượng, tựa hồ dính một ít nước miếng.

“Không hảo uống, không có Bản Lam Căn hảo uống.”

“Không cần luôn uống cái kia, sữa đậu nành có trợ giúp thân thể khỏe mạnh, tựa hồ tồn tại vi-ta-min gì đó đồ vật, dù sao nghe tới thực ** bộ đáng”

Đem cái muỗng bỏ vào trong miệng liếm một chút, tiếp theo để vào sữa đậu nành trung quầy một chút, hướng tới Trình Từ nói.

“Nghe nói có thể mỹ da trắng da……. Tính, khi ta chưa nói đi.”

Vừa mới còn muốn dùng “Mỹ da trắng da” cái này cách nói thuyết phục nàng, nhưng nhìn đến Trình Từ kia trắng nõn khuôn mặt, tựa hồ “Mỹ bạch” cái này tác dụng không có gì lực hấp dẫn.

Như vậy bạch làn da quả thực có thể xưng là nữ nhân công địch a!

“Kia……. Kia căn hoàng hoàng đồ vật.”

“Uy uy, đừng nói như vậy lệnh người hiểu lầm a! Hoàng hoàng chính là có ý tứ gì a! Đó là bánh quẩy, bánh quẩy!”

Kep khỏi bánh quẩy đang muốn nhét vào trong miệng, Từ Ngôn động tác lại bởi vì Trình Từ câu nói kia tạm dừng ở nơi đó.

“Chính là nhan sắc…….”

“Này không phải hoàng được không? Này rõ ràng là ánh vàng rực rỡ a! Kia thoát nhìn liền rất ăn ngon bộ đáng, vì cái gì người nói ra liền như vậy kỳ quái a!”

“Ánh vàng rực rỡ, không phải là hoàng sao.”

“…….”

Đem bánh quẩy thả đi xuống, Từ Ngôn đã chút nào nhắc không nổi hứng thú đem này căn bánh quẩy ăn luôn ý tưởng.

“Ăn ngon sao.” Như cũ là bình đạm ngữ khí, Trình Từ hướng tới Từ Ngôn nói ra những lời này.

Hoi hoi quay đầu, Từ Ngôn nhìn Trình Từ, tuy nói nàng kia khuôn mặt nhìn không ra bất luận cái gì biểu tình, nhưng vẫn là có thể rõ ràng cảm giác đến cái loại này muốn nếm thử cảm giác.

Nàng muốn thử xem bánh quẩy tư vị.

Dùng chiếc đĩa kẹp khỏi một cây bánh quẩy, đem một mặt để tới rồi Trình Từ trước mặt.

“Muốn ăn liền nói a, cấp..... Dù sao hiện tại cũng không có gì ăn uống.”

Nhìn chằm chằm trước mắt bánh quẩy xuất thần, Trình Từ chậm rãi vươn ra ngón tay đụng vào một chút, sau đó nhìn dính lên một ít dầu mỡ ngón tay.

Chậm rãi hé miệng, cắn đi lên.

“Ăn ngon.”

“Đúng không đúng không, ta liền nói bánh quẩy hương vị siêu bồng! Nói cho người nga, phao sữa đậu nành càng hương.”

Nói, Từ Ngôn đem Trình Từ cắn quá kia căn bánh quẩy một mặt phao nhấp trong chén, tạm dừng một hồi rút ra tới, cắn đi xuống.

Tuy rằng rất kỳ quái, nhưng là phao quá sữa đậu nành lúc sau bánh quẩy mang theo một tia vị ngọt ăn lên rất tuyệt.

“Ăn ngon sao.”

“Người còn phải thử một chút?”

“Không.”

Lắc lắc đầu, Trình Từ hai mắt vô thần nhìn chằm chằm Từ Ngôn, thông thả vươn ngón trỏ, chỉ vào bánh quẩy.

“Muốn thử xem phao Bản Lam Căn hương vị.”

“.....”

.....

ps: Ta đã không phải tam cương đệ nhất..... Bị nháy mắt bỏ xuống mấy chục phiếu chênh lệch, nhìn đáng về đã đuổi không kịp a..... Rõ ràng đối phương không đến bốn ngàn đề cử phiếu, vừa qua khỏi năm ngàn cất chứa, vì cái gì hẳn có thể như vậy dễ như trở bàn tay bạo rút ta cục hoa a? Hảo bất đắc dĩ bộ đáng.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76:Đi bơi lội

Tháng 7 thời tiết đã cơ bản đạt tới mùa hè độ ẩm đỉnh, bình thường trạng thái hạ hơn ba mươi độ giống như là nướng lò giống nhau, phẳng phát nghỉ ngơi lâu một chút liền có thể thực ướt giống nhau.

Đứng ở nhà mình dưới lầu, Từ Ngôn ngồi xổm nơi đó, thường thường nhìn về phía phía sau, hẳn đang đợi người.

Cùng trên lầu mẹ con ước định đã tới rồi, vì tuân thủ ước định, cho nên sáng sớm đã bị tìm tới môn Từ Ngôn ở mặc chính tề lúc sau liền đứng ở lầu phía dưới chờ.

Bởi vì hai người còn nói có thứ gì không có chuẩn bị, cho nên lại chạy đi lên cầm đi, cụ thể Từ Ngôn cũng không cảm kích.

Có đôi khi, nữ nhân chính là như vậy phiền toái.

Tương đối với đôi mẹ con này đôi bơi lội có cực cao hứng thú, Từ Ngôn tỷ tỷ Từ Thiên liền phải lười nhác rất nhiều, tuy rằng rời đi trước Từ Ngôn xác thật hỏi qua nàng hay không cùng đi, đương nhiên được đến đáp án chính là “Đại trời nóng du cái gì vịnh, thành thành thật thật đắm ở trong phòng thổi điều hòa tương đối hảo”

Sau đó đó là chết sống đều không muốn đi ra duy nhất trang có điều hòa phòng ngủ chính thất.

Thờ dài, Từ Ngôn tùy tiện từ trên mặt đất nhặt lên một khối thùng giấy tàn phiến, chụp đánh một chút mặt trên dính có tro bụi, sau đó liền kích động lên.

Hồ hồ hồ, mang theo một tia gió nóng gió lạnh ập vào trước mặt.

Thực an tĩnh, toàn bộ đường cái thượng cũng chưa cái gì tiếng vang, liền tính là đi ngang qua ô tô cũng chỉ là sẽ chợt lóe rồi biến mất, theo sau đó là biến mất.

Trừ bỏ biết tiếng kêu ở ngoài, đó là chim nhỏ ki ki sao sao tiếng vang, loại cảm giác này thực không tồi, mặc dù có chút sáo.

“A, xin lỗi tiểu ngôn, làm người chờ lâu như vậy.”

Dùng có chứa xin lỗi ngữ khí, rốt cuộc từ trên lầu đi xuống tới Ngô Tú Lệ dẫn theo một túi đồ vật nói.

Túi phân lượng không lớn, giống như là chỉ trang mấy cái vài món quần áo giống nhau, kia đại khái trang chính là áo tắm.

“Ca! Chờ lâu như vậy nhất định rất mệt đi!”

Nhảy xuống cuối cùng nhất giai bậc thang, Ngô Văn Lệ một cái chạy lấy đà ở tới Từ Ngôn trước mặt khi ngừng lại, ôm lấy Từ Ngôn cánh tay, găt gao ôm vào trong ngực.

Ném thử trừu vài cái, ở cảm thụ vô pháp rút ra lúc sau, Từ Ngôn xấu hổ hướng tới đứng ở một bên Ngô Tú Lệ nói.

“Vừa mới đi cầm cái gì?”

“Chỉ là một ít đồ uống mà thôi, ở bể bơi mua nói hẳn là sẽ so bên ngoài quý rất nhiều đi, vẫn là nhà mình mang tiện nghi chút.” Cười, đề ra đề trong tay túi, Ngô Tú Lệ khẽ cười nói.

“Nói cũng đúng, kia hiện tại liền xuất phát sao?”

“Đúng rồi, tiểu ngôn người còn không có quần bơi đi!”

Vừa muốn xoay người, Từ Ngôn liền nghe được đến từ phía sau Ngô Tú Lệ câu nói kia, chính như nàng lời nói, Từ Ngôn cũng không có bơi lội quần.

Từ Ngôn không đi qua bể bơi, có thể nói rất ít có bơi lội thời gian, chỉ có ở khi còn nhỏ thời điểm thường xuyên chạy đến trong sông bơi lội, còn lại thời gian đều không có lại đi quá.

Bởi vì là ở nông thôn trong sông, cho nên tình hình chung hạ Từ Ngôn đều là trực tiếp ăn mặc góc bệ quần lót nhảy xuống đi, cùng với mua bơi lội quần cái loại này hàng xa xỉ, góc bệ quần lót cũng có thể đạt tới cái loại này hiệu quả, nhưng nếu đi bể bơi, không có bơi lội quần hẳn là vô pháp hạ ao đi.

“Còn không có mua, chuẩn bị đi đến bể bơi thời điểm thuận tiện mua một cái.”

Có lẽ là ảo giác, ở kia một khắc phảng phất thấy được Ngô Tú Lệ thờ dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng.

“Không mua nói, tiểu ngôn người liền không cần ở mua, ngày hôm qua đi mua áo tắm thời điểm ta thuận tay giúp người mua một phần.”

Nói, đưa qua một cái túi.

Có chút ngoài ý muốn nhìn Ngô Tú Lệ liếc mắt một cái, Từ Ngôn nhận lấy, mở ra nhìn đến chính là một cái thuần màu đen bơi lội quần.

Có chút ngại người.

“Cái kia..... Cảm ơn.”

“Chỉ là việc nhỏ mà thôi, tiểu ngôn người liền đừng làm như người xa lạ, huống chi một hồi còn phải chờ người bảo hộ chúng ta mẹ con nga ~”

“Đúng vậy đúng vậy, ca đây chính là ta thân thủ cho người chọn lựa nga!”

Ngẩng đầu, khoe ra gì đó, Ngô Văn Lệ găt gao ôm Từ Ngôn cánh tay nói.

“Là là, người tốt nhất.”

Vươn tay vỗ vỗ Ngô Văn Lệ đầu, mà đối phương còn lại là vẻ mặt hưởng thụ biểu tình, híp mắt hơi hơi cọ Từ Ngôn.

Dẫn theo trang có bơi lội quần túi, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt Ngô Tú Lệ.

“Chúng ta đi thôi.”

“Ân.”

Xoay người, hướng tới bể bơi phương hướng đi đến, cùng các nàng mẹ con hai người song song đi tới.

Nóng bức thái dương đỉnh lên đỉnh đầu, Từ Ngôn thậm chí cảm giác được chính mình một đầu tóc đen đều sắp bị thiêu giống nhau.

Trên trán đã tích đầy mồ hôi, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu, nhìn phía sau yên lặng đi theo thân ảnh.

Trình Từ.....

.....

.....

“Oa ha ha ha ha, hảo lạnh a!”

Ngồi ở nước cạn khu bể bơi bên, Ngô Văn Lệ đem hai chỉ chân nhỏ bỏ vào trong ao quấy, trong miệng thường thường phát ra như vậy cười vui thanh.

Đứng ở nàng phía sau, Từ Ngôn trong tay bắt lấy một lọ nước trái cây, hơi hơi cười nhìn về phía ở nơi đó chính mình một người chơi tận hứng Ngô Văn Lệ.

Người, cũng không phải rất nhiều, nếu ngành muốn nói nói tuy rằng không tính là dân cư thưa thớt, nhưng cũng có thể tính thượng đủ quân số, ít nhất còn có cái có thể đặt chân địa phương.

Ngô Tú Lệ không có xuống nước, chỉ là đứng ở Từ Ngôn bên người, nhìn nàng nữ nhi ở ao liền chơi đùa.

“Ca, người cũng tới sao!”

Có lẽ là cảm giác chính mình chơi quá đơn điệu duyên cớ, Ngô Văn Lệ rút ra chân, bò lên hướng tới Từ Ngôn chạy qua đi, trảo một cái đã bắt được Từ Ngôn thủ đoạn, lôi kéo hướng tới bể bơi đi đến.

Ngô Văn Lệ áo tắm liền cùng tiểu hài tử không có gì khác nhau, thuộc về liền thể cái loại này, giống như là bình thường nhất nhan sắc, màu trắng mang điểm đường viền hoa, tuy rằng như vậy áo tắm mặc ở nàng trên người phụ trợ càng thêm tiểu xảo đáng yêu.

Cùng Ngô Văn Lệ tương tự, thân là mẫu thân của nàng, Ngô Tú Lệ ăn mặc cũng là liền thể, bất quá bởi vì thân thể phát dục bất đồng, liên quan mặc ở trên người hiệu quả cũng không giống nhau.

Kia pháp phòng quyền rũ thượng thân tài người trẻ tuổi nhìn căn bản cầm giữ không được, sờ dĩ không có đi mua dụ hoặc lực mười phần Bikini cũng chính là cái loại này tam điểm nhất thức đồ bơi, hoàn toàn là bởi vì giá cả nguyên nhân.

Cùng loại này liền thể áo tắm so sánh với, cái loại này đã có thể muốn quý nhiều, căn cứ “Chỉ là đi bơi lội, hơn nữa chán ghét nam nhân khác kia sắc sắc ánh mắt” này một lý do, Ngô Tú Lệ từ bỏ Bikini, ngược lại mua bình thường nhất liền thể áo tắm.

Hơi chút cảm giác có chút đáng tiếc.

“Oa ha ha ha ha, ca thoải mái sao?”

Phù phù một tiếng, mang theo Từ Ngôn nhảy vào trong ao, vì tránh cho nàng trượt chân, Từ Ngôn cũng đi theo hạ ao.

Có lẽ là không có đứng vững duyên cớ, Ngô Văn Lệ thiếu chút nữa phác gục, cũng may Từ Ngôn đứng ở bên cạnh, chỉ là phác gục ở Từ Ngôn trên người.

“Cẩn thận một chút.”

“Oa ha ha, thật mát mẻ!”

Đứng vững lúc sau, Ngô Văn Lệ bắt lấy Từ Ngôn hai tay cánh tay không ngừng nhảy, hoặc là đá chân, nàng đứng là tò mò tuổi, đối này đó cảm thấy hứng thú cũng là tất nhiên.

Vội vàng bắt lấy, không cho nàng trượt chân, Từ Ngôn thật cẩn thận nhìn nàng, sau đó xoay đầu nhìn về phía bờ biển.

Ở Ngõ Tú Lệ bên cạnh, Trinh Từ ở nơi đó, ôm chân, súc đầu gối ở chỗ kia, ăn mặc vẫn là kia thân màu trắng quần áo, một người ở nơi đó, gối dưới đất.

Phiết liếc mắt một cái, Từ Ngôn dòi đi tầm mắt chuẩn bị tìm cá nhân thiếu địa phương cùng nàng trò chuyện.

.....

ps: Tam giang phiêu đệ nhị, bắt quá cùng đệ nhất liền kém kia mấy phiêu, cảm giác hẳn là thực dễ dàng liền siêu việt, các huynh đệ chúng ta cấp điểm lực hô hô hô siêu việt đệ nhị tại đây trở lại đệ nhất đi!

Cầu tam giang phiêu (thật sự sẽ không đầu các huynh đệ phiền toái tra một chút Baidu, sẽ không lãng phí ngời bao lâu thời gian, tại đây ta trước cảm tạ.)

Lăn lộn lăn lộn lăn lộn ~ muốn tam giang phiêu nga ~ (ta đều bán manh, phải cho lực nga!)

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Vươn cánh tay

Ngồi ở bờ biển, Từ Ngôn yên lặng nhìn cùng Ngõ Văn Lệ đồng dạng xuống nước Ngõ Tú Lệ, mẹ con hai người dài ở nước cạn trì vị trí.

Bởi vì khoảng cách quá xa duyên cớ, Từ Ngôn cũng không có nghe rõ các nàng hai cái rốt cuộc đang nói chút cái gì, nhưng là từ biểu tình đi lên xem nói, hẳn là thực vui vẻ.

Vươn tay gãi gãi bởi vì dính lên thủy lúc sau mà trở nên khô khốc đầu tóc, Từ Ngôn hơi hơi phiết liếc mắt một cái bên cạnh.

“Không đi xuống du một chút sao?”

Trinh Từ, ở đâu vị trí thượng, cùng Từ Ngôn khoảng cách đại khái không đến một thước bộ dáng, từ bắt đầu liền vẫn luôn vẫn duy trì cái kia động tác.

“Liên tính ngời xuống nước, cũng sẽ không bị người phát hiện, ngời không du một chút sao?”

“Ta không thích bơi lội.”

Trinh Từ trả lời thực ngắn gọn sáng tỏ, nhân nhặt ngữ điệu truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, sau đó lại cúi đầu.

“Bởi vì chán ghét thủy, cho nên không thích bơi lội.”

“Là như thế này a.....”

Cụ thể Từ Ngôn cũng không minh bạch, Trinh Từ vì sao chán ghét thủy, vì cái gì không thích tiếp xúc đến thủy, này đó cũng không rõ ràng, nhưng chỉ cần biết rằng một chút thì tốt rồi, Trinh Từ không bơi lội.

“Không thích bơi lội nói, kia ở cảng một hồi đi, ta tận lực cùng các nàng thương lượng một chút, sớm một chút về nhà hảo.”

Nhìn nàng một cái, Từ Ngôn hơi hơi cúi đầu, vươn tay đùa nghịch trên tóc giọt nước.

“Về sau đều không ở tới bơi lội.”

Từ Ngôn là dùng dùng không sao cả thái độ nói ra những lời này, những lời này sử Trinh Từ nguyên bản thấp đầu nâng lên, nhìn chăm chăm Từ Ngôn sừng mặt nhìn một hồi, theo sau liền lại thấp xuống.

“Cám ơn.”

“Này không có gì đi! Dù sao ta cũng không thể nào thích bơi lội, kỳ thật cũng là vì chính mình suy xét, ngời không cần hiểu lắm.” Phiết quá mức nhìn về phía một bên, Từ Ngôn nói thầm.

Vừa mới hạ quá ao, cho nên trên người dính đầy thủy, ở thái dương bạo phơi hạ bốc hơi lên, bởi vậy làn da chặt căng.

Mất tự nhiên vịn vẹo cổ, Từ Ngôn ấn mặt đất đứng lên, nhìn ao nội còn ở chơi đùa mẹ con.

Vừa mới vừa tới không đến một giờ thời gian, nếu như vậy đường đột trở về khó tránh khỏi sẽ có chút không tốt, hơn nữa..... Các nàng hai cái cũng chỉ là tưởng nhiều chơi một hồi, có chút do dự đứng ở nơi đó.

“Ca, ngươi không tới chơi sao?”

Lơ đãng một phiết, Ngô Văn Lệ chú ý tới nguyên bản ngồi ở ao bên Từ Ngôn đứng lên, múa may cánh tay, hướng tới Từ Ngôn phương hướng hô, chọc đến người chung quanh chú mục.

Không đợi Từ Ngôn trả lời, nàng liền tránh thoát khai Ngô Tú Lệ tay, thông thả hướng tới Từ Ngôn vị trí đã đi tới.

Đi vào bờ biển, ghé vào mặt trên, hơi hơi nâng đầu nhìn Từ Ngôn, chu cái miệng nhỏ, Ngô Văn Lệ dùng bất mãn ngữ khí nói.

“Làm ca tới bơi lội không phải làm ngươi tử khí trầm trầm đứng ở chỗ này, tốt xấu cũng muốn xuống dưới chơi sao.”

Theo sát tới Ngô Tú Lệ nghe được Ngô Văn Lệ nói, cũng là nâng đầu nhìn Từ Ngôn nói.

“Tiểu ngôn, đừng ở mặt trên làm gì, xuống dưới du một hồi.”

“Không, không cần..... Ta không thích bơi lội, các ngươi đi chơi đi, ta ở bên cạnh nhìn là được.”

Bãi xuống tay, từ nói cười cười.

Từ Ngôn cũng không chán ghét bơi lội, này chỉ là hấn dùng để tổng cổ các nàng mẹ con lý do mà thôi, trên thực tế hấn chỉ là đơn thuần không nghĩ nhìn đến Trình Từ kia phở biểu tình.

Cái loại này..... Cô độc biểu tình.

“Ca, cùng nhau đi!”

“Không được, các ngươi trước chơi đi.”

“Ngô, thật là, ca ngươi thật mất hứng!”

Giống như là sinh khí giống nhau, Ngô Văn Lệ bắt lấy một bên cây thang, dầm hướng tới trên bờ bờ đi lên.

“Văn lệ, ngươi muốn làm gì đi?”

Ở trong ao Ngô Tú Lệ về phía trước đi rồi một bước muốn bắt lấy Ngô Văn Lệ, nhưng vẫn là chậm một bước, hưng phấn hướng tới phía trước đi đến, Ngô Văn Lệ đại khái là thật sự sinh khí.

Có chút ngoài ý muốn nhìn Ngô Văn Lệ bóng dáng, Từ Ngôn đầu tiên là sửng sốt một chút, theo sau liền hướng tới Ngô Văn Lệ rời khỏi phương hướng đi qua.

“Văn lệ, ngươi muốn làm gì đi?”

“Về nhà! Ca ngươi là đại ngu ngốc! Đại ngu ngốc!”

Tùy hứng hô vài câu, Ngô Văn Lệ cúi đầu hướng tới phòng thay đồ phương hướng nhanh chóng đi qua, lướt qua một cái tiếp theo một cái người đi đường.

Tiếp cận buổi chiều, tới bơi lội người tựa hồ bắt đầu trở nên nhiều lên, cái này làm cho nguyên bản còn có vẻ không như vậy chen chúc bể bơi bắt đầu trở nên chen chúc lên.

Bể bơi cấu tạo giống như là hình chữ nhật giống nhau, từ giữa phân cách hai nửa, một nửa vì nước sâu khu, một nửa vì nước cạn khu.

Nước cạn khu phía trước là nước sâu khu, bởi vì là nước sâu khu duyên cố, cho nên ở bên trong bơi lội người đại bộ phận đều mang lên cùng loại với phao bơi đồ vật.

Bởi vì nước sâu khu bên ngoài tương đối thiếu, cho nên vì đồ tốc độ, dọc theo biên đi Ngô Văn Lệ tùy thời đều có ngã xuống khả năng tính.

Căn cứ Từ Ngôn hiểu biết, Ngô Văn Lệ căn bản sẽ không bơi lội.

Đẩy ra bên cạnh người, Từ Ngôn nhanh hơn bước chân, lúc này khoảng cách Ngô Văn Lệ khoảng cách chỉ có hai mét tả hữu.

Từ Ngón vươn tay, đang muốn đi bắt lấy Ngô Văn Lệ, nhưng là động tác lại tại đây một khắc đình chỉ xuống dưới.

Ở Ngô Văn Lệ trải qua địa phương đã bắt đầu xuất hiện cùng loại với màu đen khí thể đồ vật, kia cũng không phải bề bơi hoặc là chung quanh nào đó đồ vật phát ra, hơn nữa ở kia phụ cận cũng không có bất luận kẻ nào phát hiện kia đoàn hắc khí.

Không ai phát hiện, chỉ có chính mình có thể nhìn đến, tựa hồ chỉ có một lý do.

“Văn lệ! Mau rời đi nơi đó!!”

“Ta mới không cần!”

Vừa dứt lời, nguyên bản bờ biển đột nhiên ở Từ Ngón tầm mắt nội xuất hiện một cánh tay, chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài nói kia căn bản không phải người trưởng thành cánh tay.

Vươn tới cánh tay không có mang theo ao nội một tia sóng gợn, trái tim đột nhiên một đốn, một loại bất an thân nhiên mà thắng, Từ Ngón hướng tới phía trước chạy lên.

“A!”

Sinh hồn dỗi cũi đầu trong miệng không ngừng lăm bằm gì đó Ngô Văn Lệ đột nhiên một tiếng thét kinh hãi, ngay sau đó thân thể giống bên phải ngã xuống, giống như là bị thứ gì trượt chân giống nhau.

Đương nhiên, kia chỉ là ở người thường tầm mắt nội chỗ đã thấy, trên thực tế phát sinh ở Từ Ngón trong mắt lại là một cảnh tượng khác.

Vươn tới cánh tay, Ngô Văn Lệ vừa mới tiếp xúc đến mặt đất chân bị bắt lấy, tùy theo đó là nhẹ nhàng kéo động, hướng tới nước sâu trong hồ kéo đi vào.

Ngay sau đó đó là phù phù một tiếng, rơi vào trong ao.

“Ngô..... Ca! Ca cứu.....”

Cứu tự lúc sau tự là cái dạng gì, Từ Ngón cũng không có nghe thấy, nhưng liền giãy giụa đều không có giãy giụa, ở kia trong nháy mắt Ngô Văn Lệ định đầu liền tầm mắt ở trong ao.

Tùy theo liền không có tiếng vang, liền mạch lưu loát, trong nháy mắt phát sinh sự tình làm thấy này hết thấy Từ Ngón không kịp tự hỏi, nhưng là ở đại não không chế hạ, thân thể thượng bản năng phản ứng động lên.

Phù phù một tiếng, rút đi xuống.

Bởi vì phát sinh quá đột nhiên, người chung quanh đều sững sờ ở nơi đó, theo sau đuổi tới Ngô Văn Lệ còn lại là một khuôn mặt trở nên trắng bệch, kinh hoàng thất thố nhìn chằm chằm ao.

Rơi vào trong nước sau, Từ Ngón buộc chính mình mở to mắt, mặc dù có chút không khoẻ, nhưng vẫn là cố nén nhìn về phía trong nước.

Rõ ràng nhìn đến, Ngô Văn Lệ không ngừng đạp chân, múa may cánh tay, thường thường từ nàng trong miệng phun ra mấy hơi thở phao.

Tầm mắt tập trung ở nàng dưới chân, một người mười hai mười ba tuổi thiếu niên bắt lấy Ngô Văn Lệ cổ chân hướng tới chỗ sâu trong kéo đi.

Liền tính ở trong nước, hần quần áo cùng tóc đều không có một tia đọng đưa.

Nói cách khác..... Là quỷ!

.....

ps: Cầu tam giang phiếu a! Muốn bảo trì đệ nhất mới được điều ~ lẩn lộn lẩn lộn ~

Tiếp theo, sáng mai không có biện pháp đổi mới, đêm nay chủ nhiệm lớp tiết tự học buổi tối, không dám viết, xin lỗi.....

Thình đại gia cần phải duy trì ta ha ~ cầu đề cử phiếu ~

Chương 78: Hô hấp nhân tạo

Nước sâu khu chiều sâu ước chừng có thể đạt tới ba bốn mét tả hữu, Từ Ngôn không rõ ràng lắm ba bốn mét có thể đạt tới chiều sâu, nhưng hiển nhiên chết đuối một người nhưng sao tính tương đương cao.

Nếu thời gian bị kéo thời gian lớn lên lời nói, rất có khả năng Ngô Văn Lệ đã bị chết đuối ở nơi này, đương nhiên, để lại cho Từ Ngôn thời gian không nhiều lắm.

Động đưa chân bộ, tận khả năng dùng ra toàn lực sử Từ Ngôn hướng tới phía dưới tiềm đi xuống, bởi vì thiếu dưỡng cộng thêm chi trên thể thượng gãy gập, Ngô Văn Lệ nhìn đáng về đã không được, từ trong miệng toát ra càng ngày càng nhiều bọt khí, có thể khẳng định, năng khẳng định uống lên không ít thủy.

Người là một loại trên đất bằng sinh vật, liên tính nắm giữ bởi lợi này hạn nhất kỹ năng, nhưng đã thói quen trên đất bằng hô hấp phổi bộ căn bản không có biện pháp làm ra ở dưới nước hô hấp sự tình.

Hướng chi năm nay Ngô Văn Lệ cũng chỉ là vừa mới sơ trung học sinh, thân là nữ hài năng bản thân lượng hô hấp liền không đủ đại, nếu thời gian càng kéo dài tuyệt đối sẽ xảy ra chuyện.

Chỉ có thể tốc chiến tốc thắng.

Lôi kéo Ngô Văn Lệ cổ chân quỳ lặn xuống tốc độ cũng không mau, chỉ là một hồi đã bị Từ Ngôn đuổi theo, có lẽ là phát giác đến phía sau có người theo tới, cho nên nguyên bản mặt triều cái đáy mặt nâng lên, nhìn về phía Từ Ngôn.

Liên tính là ở trong nước, tóc của hắn cùng ăn mặc quần áo cũng không có bất luận cái gì động đưa, cả khuôn mặt đã sưng vù tới rồi cực hạn.

Từ hắn thân hình tới xem, hắn là thuộc về cái loại này thiên gầy hình thể, nhưng trên thực tế ánh vào Từ Ngôn trong mắt lại là sưng vù thân thể, cùng lần đầu tiên gặp được Trịnh hoàng tựa hồ không có gì bất đồng.

Chết đuối người, bởi vì trước khi chết uống lên quá nhiều thủy, cho nên sau khi chết bộ dáng phần lớn là sưng vù thân hình, này một loại quý đại đa số bị xưng là “Thủy quỷ”

“Thủy quỷ” bởi vì trước khi chết chết vào trong nước, cho nên đại đa số thủy quỷ sẽ ở tử vong sau đấy ở tử vong trong nước, sau đó nhân cơ hội đem đi ngang qua người kéo xuống nước.

Nhưng có một chút, vì cái gì như vậy nhiều người không trao cổ tình đối Ngô Văn Lệ xuống tay? Vẫn là nói.....

Liên tính là ở dưới nước, Từ Ngôn hai mắt vẫn là đột nhiên trợn mắt, bụng truyền đến một trận đau nhức khiến cho hắn mở ra miệng uống một ngụm thủy, ngay sau đó phản ứng lại đây liền ngậm miệng lại.

Cẩn rằng, Từ Ngôn nhìn về phía kia chỉ thủy quỷ.

Tuy rằng đã sưng vù trên mặt đại khái nhìn không ra là bộ dáng gì biểu tình, nhưng có một chút có thể xác định, đó là đang cười.

Đối phương bản mạng năng lực đại khái là “Thao túng thủy” linh tinh, bởi vì vừa mới cảm giác được rõ ràng một đoàn giống như đạn pháo giống nhau dòng nước đánh sâu vào ở bụng thượng, ngũ tạng lục phủ phảng phát đều phải vỡ vụn giống nhau.

Thời gian đã không nhiều lắm.

Một đầu hướng tới đối phương vị trí chạy trốn qua đi, Từ Ngôn vươn tay bắt lấy đã không có động tĩnh Ngô Văn Lệ thủ đoạn, dùng ra toàn thân sức lực hướng tới trong lòng ngực lôi kéo.

Bởi vì thủy quỷ bắt lấy Ngô Văn Lệ cổ chân, cho nên ở đem năng kéo đến trong lòng ngực thời điểm, mang theo con quỷ kia cũng kéo lại đây.

Nâng lên tay, một phen ấn ở vui vẻ đối phương trên mặt, ngay sau đó đó là một trận dòng nước ấm theo cánh tay truyền tới.

Cánh tay công hiệu Từ Ngôn cũng không không biết, tuy rằng có thể hấp thụ đối phương năng lực, nhưng bản thân lại không có đạt được quá cái loại này năng lực, nếu ngại muốn nói nói, chỉ có thể nói hấp thụ năng lực tốc độ tăng lên.

“Thủy quỷ” trên mặt tràn ngập kinh ngạc loại này thần sắc, tùy theo liền bị cao cao nâng lên một chân Từ Ngôn đạp đi xuống.

Một tay ôm Ngô Văn Lệ, Từ Ngôn hướng tới mặt trên bơi qua đi.

.....

.....

Trên bờ loạn thành một đoàn, châu đầu ghé tai, quần chúng nhóm thảo luận, lúc này khoảng cách Từ Ngôn nhảy xuống đi cũng chỉ là ngắn ngủn hai phút, nhưng hai phút cũng đủ phát sinh rất nhiều chuyện.

Nhân viên cứu hộ chui ra mặt nước thay đổi một hơi lại tiềm đi xuống, hẳn cũng không có ở dưới nước tìm được Từ Ngôn bọn họ hai cái thân ảnh.

Rất kỳ quái, theo đạo lý nói nếu hai người còn ở ao nội nói liền không khả năng tìm không thấy, nhưng trên thực tế đã qua lại hai thứ lên vào trong nước đều không có phát hiện bất luận cái gì thân ảnh.

Trên bờ, Ngô Tú Lệ nằm liệt ngời dưới đất, hơi hơi giương miệng, lại không có biện pháp nói ra bất luận cái gì lời nói, hai mắt vô thần nhìn chăm chăm ao.

Thời gian một giây tiếp này một giây đến vượt qua.

“Xem, ra tới!”

Không biết ai kêu một câu, nguyên bản loạn thành hồng bét quần chúng tập thể đem tầm mắt tập trung ở ao nội, Từ Ngôn xuất hiện ở nơi đó, hướng tới bờ biên bơi qua đi.

“Văn lệ!”

Nằm liệt ngời dưới đất Ngô Tú Lệ nhìn đến Từ Ngôn ôm Ngô Văn Lệ một tiếng thét kinh hãi, hướng tới Từ Ngôn phương hướng bò dậy, chạy qua đi.

Tiếp nhận Từ Ngôn ôm Ngô Văn Lệ, Ngô Tú Lệ kinh hoàng thất thố xoa mặt nàng, bởi vì ở dưới nước dài thời gian quá dài cho nên bởi vì thiếu đường hôn rót Ngô Văn Lệ không có chút nào phản ứng.

Này nhưng dọa hư Ngô Tú Lệ.

Bò đi lên, Từ Ngôn hé miệng, từng ngậm từng ngậm hô hấp, bởi vì ở trong ao uống một ngụm ngu đến duyên có, cho nên cảm giác cái mũi rất khó chịu.

Ho khan vài tiếng, Từ Ngôn đứng lên.

“Để cho ta tới!”

Ôm quá Ngô Văn Lệ, bình đặt ở trên mặt đất, đôi tay ấn nàng ngực, học phim truyền hình tình tiết, dùng sức đè xuống, nhìn đáng vẻ không có gì hiệu quả.

Sừng sốt một chút, Từ Ngôn cau mày cắn chặt răng, hạ định rồi một cái quyết tâm.

Đôi tay phùng Ngô Văn Lệ mặt, đầu đột nhiên thấp đi xuống, miệng đối miệng tiến hành hô hấp nhân tạo.

Trên thực tế, Từ Ngôn cũng không sẽ hô hấp nhân tạo, nhưng không ăn qua thịt heo, cũng gặp qua heo chạy, ở phim truyền hình trung thường xuyên xuất hiện cảnh tượng Từ Ngôn cũng không phải chưa thấy qua.

Đại khái bước đi chính là miệng đối miệng độ khí, sau đó còn lại là dùng tay ấn ngực liên tục ấn vài lần, lặp lại vài lần lúc sau, đại khái chính là như vậy.

Miệng đối miệng cảm giác thực không tồi, nhưng hiển nhiên dưới tình huống như vậy, Từ Ngôn không có tâm tình suy nghĩ này đó vô dụng đồ vật.

Phun ra một hơi, sau đó đứng lên thân mình dùng đôi tay ấn Ngô Văn Lệ ngực.

“Phốc..... Khụ khụ khụ”

Phun ra một ngụm thủy, Ngô Văn Lệ vẻ mặt thống khổ thần sắc, sau đó chậm rãi mở bừng mắt, vô thần đến nhìn chăm chăm chung quanh hết thấy.

“Văn lệ, văn lệ..... Ngươi tỉnh, ta bảo bối.....” Dùng sắp khóc ra tới thanh âm nói, Ngô Tú Lệ thăm đầu nhìn tỉnh lại Ngô Văn Lệ.

“Mụ mụ.....”

Vô lực nói thăm một câu, Ngô Văn Lệ nâng lên tay muốn đi bắt trụ Ngô Tú Lệ bàn tay, nhìn đến Ngô Tú Lệ bắt lấy tay nàng.

“Sợ quá a.....”

“Không quan trọng, không quan trọng, mụ mụ tại đây, không sợ, không sợ.....” Hồng, Ngô Tú Lệ vươn tay ôm lấy Ngô Văn Lệ đầu, ấn ở trong lòng ngực.

Ở một bên nhìn, Từ Ngôn từng ngậm từng ngậm hô hấp, nhìn ôm ở cùng nhau mẹ con, Từ Ngôn hơi hơi lảng.

“Vừa mới các người hai cái ở địa phương nào?” Ở một bên nhân viên cứu hộ nghi hoặc hỏi.

Liên như hấn lời nói, hấn liên tục đi xuống hai lần đều không có phát hiện hai người thân ảnh, lại ở sau đó không lâu xuất hiện.

Ao tổng cộng liền như vậy đại địa phương, theo đạo lý mà nói căn bản không có khả năng nhìn không thấy.

Từ Ngôn nhủ mày suy nghĩ một chút, theo sau liền giãn ra khai mày, nhìn về phía một bên nhân viên cứu hộ.

“Có lẽ là ở dưới nước thấy không rõ đi, dù sao không có xảy ra việc gì không phải hảo sao?”

“Nói cũng đối. ....” Gật gật đầu, nhân viên cứu hộ liền không ở rồi rầm

Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn ao nội, nếu nhân viên cứu hộ nói chính là chính xác nói, nói cách khác. .... Con quý kia còn có cùng loại với kết giới năng lực sao?

.....

ps: Biên tập viên phát tin tức, quyển sách này muốn ở tháng năm nhất hào thời điểm thượng giá, lúc ấy nói nghe nói có cái gì song vé tháng thêm thành gì đó, dù sao ta cũng không hiểu, liền tới cấp các vị ôn cái tin ~ nói cách khác ba mươi vạn tự tả hữu liền phải thượng giá.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Bị kéo xuống nước

“Vừa rồi kia tiểu nữ hài ngã đi xuống động tác quá kỳ quái đi!”

“Đúng không đúng không, người cũng cảm thấy đúng không? Thật giống như là bị cái gì túm đi xuống giống nhau.”

“Uy, người nói có thể hay không là mấy năm trước chết kia tiểu hài tử?”

“Là cái nào chết đuối cái kia sao?”

“Đối, chính là cái kia, lúc ấy nghe nói gia trưởng đều nháo đến nơi đây, nhà này bể bơi thiếu chút nữa liền đóng cửa đâu!”

“Về sau đều không tới!”

“.....”

Đứng ở bể bơi bên ngoài, đã mặc hảo quần áo Từ Ngôn hơi hơi quay đầu nhìn bên cạnh vừa mới đi qua hai nữ nhân.

Chuyện này Từ Ngôn cũng không chi tình, cụ thể là mấy năm trước phát sinh sự tình hấn cũng không phải quá rõ ràng, bắt quá nếu mới vừa đi quá khứ kia hai nữ nhân nói chính là chính xác nói, nói cách khác. .... Chính mình nhìn đến cái kia quý chính là các nàng trong miệng theo như lời cái kia chết đuối tiểu hài tử?

Tựa hồ lòng còn sợ hãi, Từ Ngôn nhớ rõ cái kia thiếu niên mặt, liền tính là bởi vì sung vù nhìn không ra là bộ dáng gì một khuôn mặt, nhưng ít nhất có một chút trên cơ bản đã có thể xác định, cái kia chết đi tiểu hài tử, chính là hấn.

Tuổi, nguyên nhân chết đều cơ bản tương đồng, tuy rằng vô pháp làm hiểu chết hơn người bể bơi như thế nào còn không có đóng cửa, nhưng hiển nhiên đã không có tâm tình suy xét này đó.

Hơi hơi quay đầu, nhìn đứng ở bên cạnh Trình Từ, Từ Ngôn do dự một chút, vừa định mở miệng nói chuyện.

“Tiểu ngôn.”

“Ra tới? Văn lệ không có gì sự đi?”

Bị đánh gãy, đã đổi hảo quần áo Ngô Tú Lệ công Ngô Văn Lệ từ cửa đi ra, đi vào Từ Ngôn trước mặt.

Ủy khuất cúi đầu, có chút không dám nhìn tới Từ Ngôn mặt, từ ra cửa liền vẫn luôn đem mặt chôn ở nàng mũ mũ trên người.

Nghe được Từ Ngôn nói, Ngô Tú Lệ miễn cưỡng cười cười.

“Ân, mới vừa đi một chút phòng y tế, bác sĩ nói chỉ là uống nhiều quá thủy, ngày mai trên cơ bản liền sẽ không có việc gì.”

Thực nghèo túng bộ dáng, rõ ràng chỉ là ra tới chơi thả lỏng một chút tâm tình, ai cũng vô pháp nghĩ đến sẽ phát sinh chuyện như vậy.

“Xin lỗi, rõ ràng nói tốt bảo hộ các người hai cái. ....”

“Không phải tiểu ngôn sai.”

“Không, đã ước định tốt sự tình rõ ràng là ta không có làm được, điểm này là ta sai. ....” Đánh gãy Ngô Tú Lệ còn muốn nói nói, Từ Ngôn nhìn về phía nằm bò trên người nàng Ngô Văn Lệ.

“Nếu ta ở chạy nhanh lên nói, văn lệ liền sẽ không. ....”

“Không phải ca sai!”

Giống như là dùng hết toàn thân sức lực giống nhau, ghé vào Ngô Tú Lệ trên người Ngô Văn Lệ hô một câu.

Nguyên bản chôn ở trên lưng mặt cũng nâng lên, sắc mặt có chút tái nhợt, thật sâu hô một hơi.

“Là ta sai. .... Nếu không phải ta tùy hứng, cũng sẽ không phát sinh chuyện như vậy, thực xin lỗi ca.”

“.....”

Từ Ngôn hơi hơi sưng sờ ở nơi nào, không nghĩ tới luôn luôn tùy hứng Ngô Văn Lệ thể nhưng sẽ chủ động thừa nhận sai lầm.

“Ca kỳ thật cũng rất khó chịu đi, bởi vì cứu ta gì đó. .... Hôn nữa, hôn nữa ca còn đã cứu ta mệnh. ....”

Nói đến này, Ngô Văn Lệ trên mặt mang lên một tia ửng hồng, giống như là nói ra cái gì thẹn thùng nói giống nhau, cái này làm cho nguyên bản có vẻ có chút tái nhợt sắc mặt hảo rất nhiều.

Này đó Từ Ngôn không có chú ý, chỉ là giống thường lui tới giống nhau, vươn tay xoa nàng đầu, nhẹ giọng nói.

“Trưởng thành đâu, thực mau liền có thể không ở dựa vào mũ mũ cùng ta đâu, bắt quá. .... Hiện giờ người còn chỉ là ta muội muội.”

“Ngô. ....” Giống như là hưởng thụ giống nhau, Ngô Văn Lệ nhẹ nhàng dùng đầu cọ Từ Ngôn bàn tay.

Cười cười, Từ Ngôn đem tay trừu trở về, nhìn về phía vẫn luôn ở một bên cười tủm tỉm Ngô Tú Lệ.

“Ta tới bồi đi, ai làm ta là duy nhất nam nhân đâu. ....”

Ngô Tú Lệ cũng không có nói cái gì khách khí lời nói, thực mau Ngô Văn Lệ liền thay đổi vị trí, đi tới Từ Ngôn trên lưng.

Mặt chôn ở trên lưng.

“Ca vai hảo khoan a.”

“Kia đương nhiên.”

Hướng tới gia phương hướng đi tới, bên cạnh Ngô Tú Lệ xách theo áo tắm đói khát quần bơi, Từ Ngôn hơi hơi cười.

Xoay đầu phiết liếc mắt một cái phía sau Trình Từ, trong lòng dâng lên một loại dị dạng cảm giác, thực kỳ diệu cảm giác.

“Người ca ta a. .... Chính là nam nhân đâu!”

.....

.....

“Trình Từ. .... Cảm thụ đến đi? Kia cổ oán khí, rõ ràng ở vừa mới tiến vào bể bơi thời điểm không có xuất hiện, vì cái gì sẽ ở kia trong nháy mắt đột nhiên trào ra?”

Ban đêm, đại khái là buổi tối 11 giờ tả hữu thời gian, Từ Ngôn đứng ở bể bơi nội, nước sâu trì thủy bị không có bị trừu rút.

Vừa mới đem bảo an lược đảo Trinh Từ đứng ở Từ Ngôn bên cạnh, như cũ là một thân bạch y, đôi tay rũ xuống.

“Bởi vì là thủy, không chế thủy hình thành một loại thị giác thượng ảo giác, đương nhiên cũng có thể ngăn cản trụ oán khí tiết lộ, là vì phương tiện đem người sống kéo xuống nước không bị cứu hộ một loại phương pháp.”

Cụ thể tình huống Từ Ngôn cũng không rõ ràng, nhưng Trinh Từ theo như lời đại khái chính là cái loại này cùng loại với người khác nhìn không tới, lại có thể nhìn đến khác một loại chiêu số.

Ban đêm bề bơi thực an tĩnh, an tĩnh đến một loại âm trầm trầm nông nổi, bởi vì tiếp cận thủy, thủy bản thân lại là một loại “Âm” cho nên sinh ra như vậy cảm giác tựa hồ cũng không kỳ quái, đãi ở “Âm” chỗ, bản thân liền sẽ sinh ra âm trầm cảm giác.

“Bản thân thực lực?”

“Oán quỷ cấp bậc, chỉ là mới vừa thăng cấp không phải.”

“Mới vừa thăng cấp sao?”

Nhiu nhieu mảy, Từ Ngôn có chút đau đầu, đau đầu cũng không phải thực lực của đối phương, mà là như thế nào đem gia hỏa kia làm ra tới.

Đối phương vẫn luôn đãi ở thủy thấp hèn, đây là chân thật đáng tin, bởi vì khi chết tuổi tác không lớn, cho nên làm cho chỉ số thông minh cũng không có khai phá đến một loại tối cao nông nổi.

Tương đối với người bình thường chỉ số thông minh, mười một hai tuổi hài đồng chỉ số thông minh muốn tương đối thấp một ít, chính là bởi vì thấp, cho nên giống nhau phép khích tướng cùng dự địch pháp đều đối hấn không có gì dùng ra.

Nghĩ tới nghĩ lui vẫn là đơn giản nhất phương pháp nhất hữu hiệu.

Đi đến ao biên, Từ Ngôn nhìn về phía ao nội, ở gió nhẹ gọi lên hạ, mặt nước dao động.

Con quỷ kia sở dĩ chỉ trào Ngô Văn Lệ nguyên nhân cũng không minh bạch, chỉ có thể dùng trùng hợp lựa chọn Ngô Văn Lệ cái này lý do.

Nhưng là, vì cái gì muốn chọn ở như vậy nhiều người dưới tình huống động thủ? Mà không phải ở ít người một chút thời điểm?

Tổng cảm giác hấn là có nào đó mục đích xuống tay.

“Như thế nào đem hấn làm ra tới?”

“Không có biện pháp, tại đây loại có lợi cho hấn hoàn cảnh hạ trừ phi hấn là gốc tử, nếu không nói trên cơ bản sẽ không nổi lên.” Trinh Từ nhàn nhạt nói, ánh mắt nhìn về phía ao nội.

“Trừ phi ngươi tại hạ đi một lần, đem hấn dẫn ra tới.”

“Dẫn ra tới? Ta sợ ta không dẫn ra tới hấn ta chính mình liền quải rớt nơi này.”

Từ Ngôn chính là rõ ràng nhớ rõ ở lần đầu tiên đi xuống thời điểm tên kia lợi dụng dòng nước đánh sâu vào sinh ra một loại uy lực.

Thiếu chút nữa phun ra, nếu không phải nhện xuống nói, Từ Ngôn thậm chí có thể dự đoán được hế miệng sau chờ chính mình chính là một ngụm tiếp theo một ngụm thủy tiến vào chính mình dạ dày.

Có thể mình xác biết, ở đối phương am hiểu lĩnh vực cùng hấn quyết đấu, đơn giản mà nói liền tính là oán quỷ cũng có thể xử lý chính mình.

Rốt cuộc, người cũng không thể ở trong nước hô hấp.

“Không cần lo lắng, ta sẽ ở trên bờ viện trợ ngươi.”

“.....” Phiết liếc mắt một cái Trinh Từ, Từ Ngôn chiếm lên, thật sâu thờ ra một hơi.

Đang muốn mở miệng nói cái gì đó.

“Bang.....”

Cảm giác cổ chân bị cái gì bắt được, cúi đầu nhìn cổ chân thượng một bàn tay, tùy theo đó là một trận sức kéo.

“Ngọa tào!”

Đây là Từ Ngôn nói ra cuối cùng một câu, theo sau đó là phù phù một tiếng rớt đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Thật muốn trừu chết hẳn

Ban đêm, ao trung thủy thực lãnh, ở rớt nhập ao nội trong nháy mắt, Từ Ngôn liền cảm giác phảng phất rơi vào hầm băng giống nhau.

Lạnh lẽo nước ao kích thích làn da, Từ Ngôn vội vàng nín thở, thỉnh linh xảy ra sức kéo đem này túm tiến ao nội.

Liều mạng mở mắt ra, Từ Ngôn quay đầu nhìn về phía bắt lấy chính mình cổ chân quý, cùng lần trước kéo Ngô Văn Lệ thời điểm không có gì khác nhau, vẫn là cái kia tư thế.

Vẫn luôn hướng nước sâu khu túm, không có chút nào đình chỉ ý tứ, nhìn đáng về là tưởng đem chính mình chết đuối ở trong ao.

Từ Ngôn thân mình uốn éo, nâng lên bị bắt lấy kia chi chân, cung thân mình duỗi tay đi bắt trụ đặt ở chính mình cổ chân thượng cái tay kia.

Bởi vì thủy lực cản, Từ Ngôn động tác cũng không linh hoạt, nhưng đối phương hiển nhiên đã quên mất buổi sáng phát sinh sự tình.

Thành công bắt được đối phương thủ đoạn, Từ Ngôn thậm chí có thể cảm giác được rõ ràng từng đợt dòng nước ấm theo cánh tay thấm nhập chính mình trong cơ thể.

Thời gian cũng không có qua đi thật lâu, ước chừng là ba giây đồng hồ bộ dáng, con quý kia đại khái là phản ứng lại đây, tay như là xúc điện giống nhau trừu trở về.

Thẳng đến lúc này, hẳn mới xoay qua đầu, ở buổi sáng thời điểm Từ Ngôn cũng không có nhìn kỹ hẳn kia khuôn mặt đến tốt cùng là bộ dáng gì, chỉ là đại khái phiệt liếc mắt một cái, khi đó trên mặt trừ bỏ sung vũ ở ngoài, liền nhìn không ra tới cái gì.

Lúc này cẩn thận tới xem nói, ngũ quan thực bình thường, nếu ngành muốn tìm một ít ưu điểm nói, đại khái chính là cặp mắt kia.

Sáng ngời hai mắt ở kia trương sung vũ trên mặt phá lệ thấy được, Từ Ngôn có thể xác định, hẳn ở không có chết phía trước tuyệt đối là một người mắt to nam hài.

Nhưng kia cũng chỉ là không chết phía trước bộ dáng, trên thực tế, hẳn đã chết mất, hơn nữa chết thời gian cũng không ngắn.

Đã bắt đầu cảm giác được hô hấp khó khăn, liền tính là thành niên nam tính, có thể ở dưới nước nín thở thời gian cũng sẽ không quá dài, vượt qua một phút đồng hồ liền tính là tương đương không tòi.

Mà Từ Ngôn căng chết có thể đạt tới nông nổi cũng chỉ là bốn năm mười giây bộ dáng, nhưng bị túm xuống nước lúc sau, không có một phút đồng hồ cũng không sai biệt lắm.

Thậm chí có thể cảm giác được đến, ngực nghẹn một hơi như là tùy thời đều có khả năng nổ ra giống nhau, trên cơ bản đã đạt tới cực hạn.

Chân bộ dong đưa, Từ Ngôn hướng tới phía trên bơi đi, bị kéo xuống khoảng cách cũng không phải quá xa, xa xa còn không có đạt tới đáy ao nông nổi.

Thậm chí có thể nhìn đến bờ biển.

Một bàn tay mới vừa vuron mặt nước, lại đi vòng vèo mà đến quý trao một cái đã bắt được Từ Ngôn hai chân, tuy rằng vô dụng quá lớn sức lực đi túm động, nhưng thân thể thượng trọng lượng khiến cho hẳn liền tính không đi làm cái gì cũng thực trọng.

Miệng đã mở lên, nghẹn ở trong miệng khí đã nhịn không được ra tới một ít, hình thành một ít loại nhỏ bọt khí.

“Bang!”

Tay bị bắt được, một con mềm mại bàn tay đem Từ Ngôn tay chặt chẽ bắt lấy, sau đó Từ Ngôn liền cảm giác được chính mình bị toàn bộ túm ra tới.

Còn có..... Bắt lấy chính mình chân gia hỏa kia.

“Phốc..... Khụ khụ khụ!”

Té ngã trên mặt đất, quỳ rạp trên mặt đất Từ Ngôn đem vừa mới không cẩn thận uống đi vào một ngụm thủy, phun ra, tùy theo mà đến đó là từng ngụm từng ngụm hô hấp.

“Liền không thể nhẹ điểm a.....”

Tức giận nhìn thoáng qua Trình Từ, vừa mới kéo chính mình ra tới không cần tưởng liền biết là ai, nhưng mà Trình Từ còn lại là trầm mặc đứng ở nơi đó.

Nàng trước mặt đồng dạng nằm bò một cái đồ vật, nói là đồ vật dùng hình người sinh vật càng thêm thích hợp, vẫn luôn tránh ở trong ao quỷ rớt cuộc bị làm ra tới.

Cả người ướt đầm, ở gió nhẹ gọi lên hạ lãnh muốn mệnh, run rẩy, Từ Ngôn nhìn nhìn trên quần áo thủy, đem ánh mắt tập trung ở Trình Từ trên người.

“Kể tiếp nên làm như thế nào?”

“Làm hẩn đi đầu thai.”

“Đầu thai? Ý tứ là nói muốn hoàn thành hẩn tâm nguyện sao?”

Sừng sốt một chút, Từ Ngôn vươn tay nhéo nhéo ấn đường, có chút đau đầu nhìn về phía từ ghé vào trên bờ liền không có ở động quá quỷ.

Đi đến hẩn trước mặt, ngồi xổm xuống dưới, vươn ra ngón tay chọc hẩn đầu.

“Uy, ngươi tâm nguyện là cái gì?”

“.....”

Không có trả lời Từ Ngôn vấn đề, hẩn chỉ là vắn vẹo một chút thân mình, sau đó nâng lên từ lúc bắt đầu liền chôn ở trên mặt đất mặt.

Từ Ngôn nhìn hẩn sừng sốt một chút, bởi vì tới trên bờ sau, hẩn đã khôi phục sinh thời cái loại này bộ dáng, liền cùng Từ Ngôn phỏng chừng không sai biệt lắm, hẩn chỉ là cái bình thường hài tử.

Tuổi ước chừng ở mười một tuổi đến mười hai tuổi, thoát nhìn thực non nớt, có chút không thể lý giải, như vậy tiểu nhân hẩn vì cái gì sẽ chết.

Nếu là chết đuối, kia ngay lúc đó nhân viên cứu hộ vì cái gì không có hôm nay cái này hiệu suất? Theo đạo lý mà nói căn bản không có khả năng phát sinh như vậy cấp thấp sai lầm.

Lắc lắc đầu, duỗi tay đào lỗ tai, đem rút tiến lỗ tai thủy khẩu ra tới.

“Ngươi đã chết, chết đi người hẩn là đi đầu thai mà không phải dừng lại ở chỗ này, ngươi mỗi ngày dãi tại đây lạnh băng trong ao chờ chính là đem người kéo xuống nước?”

“Không, không phải như thế.....”

“Không phải như thế? Vậy ngươi hôm nay buổi sáng vì cái gì muốn đem nữ hài kia kéo xuống nước?”

Thanh âm nghe tới thực non nớt, ở bị Từ Ngôn nghi ngờ thời điểm cơ hồ là bản năng hẩn trên mặt xuất hiện hoảng loạn loại này thần sắc.

“Ta..... Ta chỉ là tưởng cùng nàng chơi.”

“Chơi?”

“Một người dãi ở trong ao thực cô đơn..... Chỉ là muốn tìm cái bạn chơi cùng cùng ta cùng nhau học bơi lội.”

“.....”

Từ Ngôn nhìn hẩn có chút ngây người, ra ngoài dự kiến có vẻ thực vô tội, cái này làm cho nguyên bản muốn tấu hẩn một đòn Từ Ngôn không biết nên như thế nào xuống tay.

Liền giống như, “Duỗi tay không đánh khuôn mặt tươi cười người này một câu” giống nhau, căn bản không có biện pháp đối hẩn xuống tay.

“Ngươi biết ngươi đã chết đi.”

“.....”

“Người a, chính là như vậy, ở ngươi chết thời điểm có lẽ sẽ có không ít người nghĩ ngươi, nhưng là thời gian sẽ tiêu ma hết thảy, thực mau đã từng để ý quá ngươi người đều sẽ dần dần đem ngươi quên mất, sau đó bắt đầu tân sinh hoạt.”

Từ Ngôn đứng lên, hơi hơi thở dài.

“Nếu biết cô đơn vì sao còn phải ở lại chỗ này đâu?”

“Ta..... Ta chỉ là muốn học được bơi lội.”

Đứa nhỏ này đại khái là ở sợ hãi Từ Ngôn, cho nên ở Từ Ngôn hỏi hần thời điểm hần vẫn luôn là run sợ bộ dáng.

Hần nói một chữ không lắm truyền đi vào Từ Ngôn lỗ tai nội, nếu chỉ là bơi lội nói, đứa nhỏ này giống như đã sẽ.

Đây là hần tâm nguyện?

“Không cần nói cho ta, ngươi vẫn luôn không có đi đâu thai nguyên nhân chỉ là bởi vì sẽ không bơi lội.....”

“Bởi vì sẽ không bơi lội ta mới không đi đâu thai, lúc trước đi vào cái này địa phương chính là muốn học được bơi lội.” Nói ra những lời này thời điểm, hần đầy mặt mặt.

Từ Ngôn đại khái có thể dự đoán được, bởi vì muốn học được bơi lội cho nên chạy tới bể bơi luyện tập, cuối cùng không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân chết đuối.

Này đại khái chính là phát sinh ở hần trên người sự tình, mãi cho đến chết hần đều không có học được bơi lội, bởi vậy sau khi chết hần lớn nhất tâm nguyện chính là hoàn thành sinh thời cái kia không có hoàn thành tâm nguyện.

Bơi lội.

Về mặt kỳ quái nhìn trước mắt đứa nhỏ này, Từ Ngôn giờ này khắc này phi thường hoài nghi hần có phải hay không thủy rớt tiến trong óc rớt choáng váng.

Vươn tay, vỗ vỗ bờ vai của hần, Từ Ngôn dùng bắt đặc dĩ ngữ khí đối với hần nói.

“Ngươi chẳng lẽ còn không phát hiện ngươi đã sẽ bơi lội sao?”

“..... Ta sẽ bơi lội?”

“Sẽ không bơi lội ngươi là như thế nào đem ta túm đi xuống a.”

Khóc tang mặt, lại đang nghe đến Từ Ngôn những lời này sau chậm rãi che kín tươi cười.

“Nguyên lai ta đã sẽ bơi lội!”

Giống như là trúng năm trăm vạn nhất dạng, hần kia phó cao hứng hồng rồi bộ dáng Từ Ngôn thật muốn một cái tát trừu chết hần.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Giống như thật sự thích

Hần đi đâu thai, từ đầu đến cuối Từ Ngôn cũng không biết tên của hần là cái gì, nhưng mà hần để lại cho Từ Ngôn chỉ có một viên tinh oánh dịch thấu “Oán loại”

“Lần này ta không chạm vào, chính ngươi tới bắt đi.” Từ Ngôn xoay đầu đối với phía sau Trình Từ nói.

Cũng không có nói lời nói, Trình Từ chỉ là đi đến “Oán loại” trước mặt, khom lưng nhặt lên, nắm chặt ở trong tay.

Một trận bạch quang ở nàng trong tay phóng xạ ra tới, bạch quang giống như là tìm được rồi chủ thể giống nhau phía sau tiếp trước hướng tới Trình Từ trong cơ thể thâm thấu đi vào, buông ra tay..... Đã trong suốt “Oán loại” rớt xuống dưới.

“Cảm giác thế nào?”

“Khôi phục một chút, mặc dù có điểm hiệu quả, nhưng là muốn khôi phục nguyên bản thực lực còn chưa đủ.”

“Phải không,.....” Nói thắm một câu, Từ Ngôn phiến liếc mắt một cái Trình Từ hơi hơi thở dài một hơi.

“Đại khái còn cần nhiều ít?”

“Không rõ ràng lắm, nhưng chỉ cần một hai cái không có cách nào khôi phục.”

“Nếu là làm đến một viên tứ cấp hung quý ‘Oán loại’ đâu?”

“Đại khái có thể khôi phục, nhưng đây là không có khả năng, dựa theo chúng ta hai cái hiện tại thực lực nhìn thấy hung quý chỉ có chạy phân.”

Thực hiện thực một câu, dựa theo hai người hiện tại thực lực, liên tính Từ Ngôn có thể hấp thu quý lực lượng, ở đứng tới hung quý thời điểm cũng chỉ có chạy trốn phân, từ bản chất liên không phải một cái cấp bậc.

Thậm chí có thể nói, hung quý có thể một cái đánh mười oán quý, lại còn có là cái loại này không có áp lực tàn sát.

“Kia nói cách khác, hiện tại chúng ta chỉ có thể tận khả năng nhiều được đến một ít ba cấp ‘Oán loại’?”

“Chính là như vậy, ngắn hạn nội được đến càng nhiều ‘Oán loại’ dùng để khôi phục lực lượng, này tựa hồ là lựa chọn tốt nhất.”

Trình Từ nói truyền vào Từ Ngôn trong tai, hơi hơi thất thần nhìn về phía phía trước, theo sau thở dài một hơi.

Xoay người, Từ Ngôn hướng tới đại môn vị trí đi đến, đi rồi vài bước, liền đột nhiên ngừng lại.

Xoay đầu nhìn phía sau Trình Từ.

“Về nhà đi,..... Cái này thiên đải ở bên ngoài thật đúng là tìm tội chịu.”

“.....”

“Cho người phao ly Bản Lam Căn.”

Vừa dứt lời, Trình Từ liền theo sát ở Từ Ngôn sau lưng, có thể nói là một tác cũng không rời.

.....

.....

“Tap nhảy,.....”

Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, đem mở cửa chìa khóa cất vào trong túi, Từ Ngôn tận lực phóng nhẹ chính mình bước chân, thăm đầu nhìn nhìn, ở phát hiện bốn phía đều cùng chính mình đi thời điểm không có gì bất đồng thời điểm, mới nhẹ nhàng thở ra.

“Bản Lam Căn, Bản Lam Căn,.....”

“Đã biết, đã biết! Lập tức liền cho người làm một ly.”

Giống như là một con muỗi, Trình Từ theo sát Từ Ngôn đi đến, sau đó đứng ở Từ Ngôn bên cạnh không nghe lắm bả những lời này, tuy rằng dùng không có bất luận cái gì ngữ điệu ngữ khí nói ra những lời này xác thật kỳ quái muốn mệnh.

Bắt đắc dĩ thở dài một hơi, Từ Ngôn liếc liếc mắt một cái đã nhắm lại miệng Trình Từ, sau đó đem giày cởi ra thay dép lê.

Bởi vì Từ Thiên đã đi vào giấc ngủ nguyên nhân, nếu bật đèn nói, không khỏi không bài trừ đối phương hồi tỉnh lại đây khả năng tính, đến lúc đó phải hướng nàng giải thích chính mình đi địa phương nào, tự nhiên mà vậy không thể thiếu phong bế miệng nàng “Phong khẩu phỉ”

Đẩy ra phòng bếp môn, Từ Ngôn xách lên ấm trà, đem Trình Từ đã xé mở Bản Lam Căn đảo vào cái chén, sau đó dùng nước ấm tràn ngập.

Lay động một chút đưa cho Trình Từ.

Trở lại phòng ngủ, đem đã ướt đầm áo lót ném tới một bên ghế trên, trần trụi lộ ra nửa người trên.

Bởi vì ngẫu nhiên rèn luyện một chút duyên cớ, Từ Ngôn thân mình còn không đến mức xương bọc da, tuy rằng không phải quá rõ ràng, nhưng tựa hồ mơ hồ có thể nhìn đến một ít cơ bụng ẩn kín, thoát nhìn cho người ta một loại thân mình rất rắn chắc cảm giác.

Bị đóng lại môn bị đẩy ra, Trình Từ phùng một ly Bản Lam Căn đi đến, mang lên môn, sau đó tùy tiện tìm một chỗ ngồi quý xuống dưới.

Giống như là ở nhấm nháp một loại tương đương hảo uống trà giống nhau, hưởng thụ thời khí, sau đó uống một ngụm, ánh mắt dừng lại ở Từ Ngôn trên người.

Giống như là đang xem hầu giống nhau.

“Ta đang ở thay quần áo, nếu là không nghĩ đi ra ngoài nói người ít nhất cũng muốn quay đầu ý tứ ý tứ đúng không? Người như vậy nhìn không chớp mắt nhìn là có ý tứ gì?”

“Không quan hệ, người tiếp tục.”

“.....” Từ Ngôn khước miệng trừu động một chút.

“Như vậy căn bản vô pháp tiếp tục hảo sao? Liên tính người cái gì đều không nghĩ cũng sẽ cho ta một loại sắc mị mị cảm giác.”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng Từ Ngôn đã mặt đối mặt đứng ở Trình Từ trước mặt, đã lòa lờ nửa người trên hiện ra ở Trình Từ trước mặt, không có chút nào che dấu.

Kỳ thật..... Loại này cảm giác bị nhìn chăm chăm còn không kém, ít nhất đối Từ Ngôn mà nói, hẳn đối Trình Từ loại này nhìn chăm chú cũng không phản cảm.

“Ta không có tưởng cái gì kỳ quái sự tình.”

“Uy uy, nói ra những lời này người bản thân liền không có không nghĩ kỳ quái sự tình hiềm nghi a! Còn có, đều nói đang nói dối thời điểm không cần tùy tiện xoay đầu a! Nhìn ta, nhìn ta nói a!”

“.....”

“Tính, bại cho người.”

Thở dài, vẫy vẫy tay, Từ Ngôn đặt mông ngồi ở mép giường, sau đó mông ướt át cảm nói cho hắn, hắn quần đồng dạng cũng ướt.

Đứng lên, Từ Ngôn tay đặt ở quần thượng.

“Kế tiếp ta muốn cởi quần, người xác định còn muốn xem?”

“.....”

Phùng Bàn Lam Căn, chậm rì rì uống thượng một ngụm, Trình Từ hơi hơi ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Hảo đi, người thắng.”

Cầm đặt ở đầu giường chuẩn bị tốt sạch sẽ quần áo, Từ Ngôn đi tới cửa, xoay đầu nhìn Trình Từ.

“Ta đi WC đổi đi, người tại đây chậm rãi uống đi.”

Phịch một tiếng, môn bị Từ Ngôn mang theo đi lên.

Toàn bộ nhà ở nội chi để lại Trình Từ một cái, an tĩnh phùng Bàn Lam Căn ngồi quỳ trên mặt đất.

Hơi hơi xoay đầu nhìn về phía phía sau môn, Trình Từ nâng lên trong tay Bàn Lam Căn uống một ngụm.

.....

.....

“Hô hô hô!”

Thở hân hân, Từ Ngôn đem vui vào chậu rửa mặt đầu rút ra tới, bởi vì nghẹn một ngụm cũng đủ lớn lên khí cho nên mặt bộ có vẻ đỏ bừng, Từ Ngôn đôi tay chống bồn rửa tay, nhìn về phía trước mặt gương.

Trong gương chính mình trên mặt tí tách giọt nước, một khuôn mặt tràn ngập ngưng ngừng loại này thần sắc, Từ Ngôn không biết vì sao chính mình sẽ lộ ra như vậy biểu tình.

Chỉ là ở trong phòng hướng Trình Từ thể hiện rồi một chút thân thể lưu tuyến, theo đạo lý mà nói ở nữ sinh trước mặt bày ra cái này bản thân chính là một kiện thực xấu hổ sự tình, không biết vì sao loại này chút nào không biết xấu hổ hành động Từ Ngôn lại có thể mặt không đỏ tâm không nhảy làm ra tới.

Thật giống như..... Thực thích bị Trình Từ nhìn chăm chú cái loại cảm giác này giống nhau.

“A a a, trở nên càng ngày càng kỳ quái!”

Hô một tiếng, nâng lên đôi tay hướng tới trên mặt vỗ vỗ muốn làm chính mình thanh tỉnh một ít, Từ Ngôn hơi hơi nhắm mắt lại.

Chỉ cần tưởng tượng đến Trình Tử phùng Bản Lam Căn nhìn chính mình cái loại này tầm mắt thân thể liền sẽ không thể hiểu được phát sinh một ít biến hóa.

Thực kỳ diệu biến hóa, một cỗ khô nóng cảm thân nhiên mà thăng.

Ngơ ngác nâng lên tay phải, Từ Ngôn đem này đặt ở tâm oa thượng, cảm thụ được nhảy lên trái tim.

Giống như..... Thật sự thích Trình Tử.

.....

ps: Đột nhiên quên đọc sách hẳn là dùng di động khách hàng tương đối nhiều, ần..... Nói như vậy không có biện pháp đầu tam giang phiêu tựa hồ cũng là về tình cảm có thể tha thứ, áp ứng như vậy đi! Thứ Bảy thời điểm tháng đủ khả năng trừu một chút thời gian đầu một chút tam giang phiêu, cũng không cần rất dài thời gian.

Mặt khác ở câu chút đề cử phiêu.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Bất an

Ngô Văn Lệ đã khôi phục ban đầu kia phó bộ dáng, ngày hôm qua buổi sáng roi xuống nước tuy rằng cho nàng mang đến một ít bóng ma, nhưng cũng gần chỉ là một ít bóng ma, này cũng không ảnh hưởng bình thường sinh hoạt.

Hôm nay các nàng hai cái liền phải hồi hương hạ, bể bơi đã đi qua, chính cái gọi là nên chơi cũng chơi, nghỉ hè còn có rất lớn lên một đoạn thời gian, các nàng mẹ con kế tiếp thời gian hẳn là ở nông thôn vượt qua.

Từ Ngôn, muốn đi tiễn đưa.

Ở khoảng cách Từ Ngôn gia hai mươi phút lộ trình, nơi nào có cái bến xe, bởi vì muốn ngồi xe hồi hương hạ duyên cớ, sáng sớm liền chuẩn bị một bao tiếp theo một bao đồ vật, mà Từ Ngôn chủ yếu phụ trách chính là giúp nàng mẹ con đem cái này vận qua đi.

Đánh chiếc xe, đi tới bến xe.

“Ngồi vài giờ xe?”

“Hẳn là 9 giờ đi.....”

Móc ra một trương tạp, Ngô Tú Lệ nhìn thoáng qua dùng một loại không xác định ngữ khí nói, theo sau trên mặt mang theo ý cười.

“Thật đúng là phiền toái người, sớm như vậy còn muốn tiễn Ngôn hỗ trợ.”

“Này không có gì, chỉ là hỗ trợ nâng cái đồ vật mà thôi, lại không cần ta phí quá lớn sức lực.”

Râu ria vẩy vẩy tay, Từ Ngôn dùng một loại không sao cả ngữ khí nói.

“Nếu liền này đó đều làm không tới nói, thật đúng là phế sai.”

Nói xong, liền ngừng lại, Từ Ngôn hướng tới bốn phía nhìn xung quanh một chút, tuy rằng dừng lại mấy chiếc xe, nhưng căn bản không phải các nàng hai cái muốn ngồi xe.

Nhìn nhìn thời gian, mới 8 giờ nửa, 9 giờ chuyển xuất phát nói, hiện giờ còn có sung túc sự tình làm chuẩn bị.

Xoay đầu, Từ Ngôn nhìn từ gia bắt đầu liền vẫn luôn không có nói chuyện qua Ngô Văn Lệ.

“Văn lệ, có đói bụng không?”

Có lẽ là không nghĩ tới Từ Ngôn sẽ đột nhiên cùng chính mình nói chuyện, ra ngoài dự kiến Ngô Văn Lệ ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn, sau đó lắc lắc đầu.

“Bụng không đói bụng”

“Như vậy a, ta nhớ rõ này phụ cận có bán sớm một chút mới đúng, chẳng lẽ đã không làm sao?”

Các nàng muốn ngồi hai cái giờ xe, bởi vì khoảng cách duyên cớ, Ngô Tú Lệ quê quán cách nơi này muốn xa rất nhiều, trên đường khó tránh khỏi sẽ cảm giác được đã đói bụng, cho nên Từ Ngôn muốn làm các nàng ăn chút cơm sáng, nói cách khác ở trên đường sẽ rất đói bụng.

“Cái này tiểu Ngôn nguoi liền không cần hạt nhọc lòng, đem qua ta đều đã chuẩn bị tốt, trên đường đồ ăn cần bản không thiếu”

Nói như vậy, Ngô Tú Lệ chỉ chỉ chông chắt ở bao bên túi, nơi đó mặt trang đại khái chính là tiểu đồ ăn vặt linh tinh đồ vật.

“Kia nói như vậy chỉ cần chờ đến xe tới không phải có thể chứ?”

“Ân, đã tới rồi, nếu là tiểu Ngôn thực cấp nói, nguoi về trước gia đi”

“Không vội không vội.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn vẽ mặt cười ha hả biểu tình.

“Nghĩ cũng không có việc gì tình làm, về nhà đợi cũng là đợi, dứt khoát ở chỗ này bồi các nguoi đi.”

Đi đến Ngô Văn Lệ bên cạnh, Từ Ngôn nâng lên tay đặt ở nàng trên đầu, nhẹ nhàng xoa, Ngô Văn Lệ phát chát thực hảo, có lẽ là bởi vì tuổi tiểu còn không có làm tóc duyên cớ, thuần thiên nhiên tóc đẹp sờ lên ngoài ý muốn thoải mái.

“Nguoi cũng muốn thành thành thật thật nghe mụ mụ nói nga.”

“Ân.....”

Cúi đầu lên tiếng, Ngô Văn Lệ tùy ý Từ Ngôn xoa nàng đầu lại không có nói cái gì phản kháng nói, giống như là tiểu miêu giống nhau, nàng thực thích bị Từ Ngôn xoa đầu cảm giác.

Đem tay thả xuống dưới, Từ Ngôn hướng tới đứng ở chính mình trước mặt Ngô Tú Lệ nói.

“Các nguoi hiện tại nơi này chờ một chút, ta muốn đi tranh WC, thực mau trở về tới.”

“Ân, đi thôi”

.....
.....

Nghĩ hê về nhà ngồi xe nguoi cũng không thiếu, liền tính trước tiên hơn nửa giờ tới bến xe cũng có thể nhìn đến không ít nguoi tụ ở nơi nào, nếu ở xuân vận thời điểm nhìn đến lại là đen nghìn nghịt một mảnh.

Đem quần đồ thượng, vừa mới thượng xong WC Từ Ngôn trừu thượng lưng quần, đi đến bồn rửa tay vị trí mở ra vòi nước.

Nam WC nguoi cũng không nhiều, tương phản cách vách nhưng ta nữ WC nguoi lại không ít, vừa mới tiến vào thời điểm Từ Ngôn nhìn đến cảnh tượng còn lại là nam WC không có một bóng nguoi, mà nữ WC thì tại xếp hàng.

Cảm thán nữ nhân thượng WC thời gian, Từ Ngôn đem tay đặt ở vòi nước hạ vọt hướng, xoa tẩy một hồi, đóng đi lên.

Lắc lắc.

Nam WC cấu tạo là ngồi cầu thức, bị một mặt tường cách, đi ra ngoài liền đến đặt bồn rửa tay vị trí, mà bồn rửa tay trước có một mặt gương, cao lớn ước một thước tả hữu, to rộng ước hai mét.

Ném xuống tay, bởi vì không có khăn tay hoặc là giấy vệ sinh linh tinh đồ vật, cho nên Từ Ngôn chỉ có thể dùng loại này phương pháp tới đem tay hong gió.

Trong lúc vô tình ngẩng đầu nhìn gương liếc mắt một cái, phui tay động tác lại tại đây một khắc ngừng ở nơi nào.

Từ Ngón ngậy người nhìn gương.

Gương nội, ở Từ Ngón phía sau đứng một người, hơn nữa không phải nam nhân, mà là một nữ nhân, màu đen tóc dài rối tung ở trên đầu, ăn mặc một thân đen nhánh quần áo.

Rất quen thuộc, rất quen thuộc cảm giác, ở địa phương nào gặp qua nàng, đầu óc trung ký ức rõ ràng liền phải hiện lên, nhưng vô luận như thế nào cũng nghĩ không ra.

Hai mắt mở tới rồi cực hạn, Từ Ngón đột nhiên xoay qua đầu nhìn về phía phía sau.

Biến mất, nữ nhân kia tựa như ngay từ đầu liền không có tồn tại giống nhau, phía sau là trống rỗng một mảnh xác xác thật thật tìm không thấy nàng tồn tại một tia dấu vết.

Hơi hơi hé miệng, Từ Ngón sững sờ ở nơi nào.

Nàng. .... Giống như ở đối chính mình cười.

.....

.....

“Ca, người như thế nào đi lâu như vậy?”

“A. .... Không có gì, chỉ là bụng có chút đau.”

Vừa mới trở lại tại chỗ, đã bị về mặt bất mãn Ngô Văn Lệ chất nghi, thuận miệng trở về một câu Từ Ngón liền không hề đi xem nàng.

Nhìn đến này, Ngô Văn Lệ giống như là sinh hồn đổi giống nhau, bữu môi.

Nhìn về phía Ngô Tú Lệ, Từ Ngón có chút do dự nhìn nàng, giống như là ở tự hỏi nào đó vấn đề.

Thật sâu mà hít một hơi.

“Hôm nay, không quay về có thể chứ?”

“Ân? Vì cái gì?”

Rốt cuộc vì cái gì Từ Ngón cũng không rõ ràng lắm, nhưng là trong lòng có loại cảm giác nói cho chính mình, đừng cho các nàng hai cái lên xe.

Xuất phát từ bản năng, Từ Ngón tổng cảm giác vừa mới kia lượng bình thường xe đồ, hiện giờ lại đi xem ra toàn thân đều để lộ một cỗ nguy hiểm cảm giác.

Không biết vì cái gì, từ vừa mới đi WC thấy được nữ nhân kia lúc sau, cảm giác bất an càng thêm mãnh liệt.

“Cái kia. .... Cái kia ta cảm thấy hôm nay vẫn là không cần trở về tương đối hảo.”

“Ai? Rốt cuộc là vì cái gì đâu?”

“.....”

Về mặt nghi hoặc nhìn Từ Ngón, Ngô Tú Lệ cau mày nhìn Từ Ngón, dùng tràn ngập nghi hoặc ngữ khí hỏi.

Thật sự tìm không thấy lý do, bởi vì không có lý do gì có thể tổ chức hai người hồi hương hạ, nhưng kia chiếc xe nơi chốn đều lộ ra hơi thở làm Từ Ngón nội tâm bản năng dâng lên một cỗ cảm giác bất an.

Phảng phất có một thanh âm một con nói cho hắn “Không cần ngồi này chiếc xe”

Nâng lên tay, Từ Ngón nôn nóng nắm tóc, đi rồi vài bước đi vào hành lý chất đống vị trí thượng.

Duỗi tay nhắc tới cái rượu.

“Đêm nay hảo hảo ăn một đốn, dù sao lại không nóng nảy đi, lại nói ngày mai đi người có lẽ sẽ thiếu một ít, thời gian kia đoạn lại đi đi”

“Tiểu Ngón. ....”

“Chúng ta đi về trước đi! Hảo sao?”

“.....”

Ngô Tú Lệ không biết Từ Ngôn kia phó biểu tình là bộ dáng gì biểu tình, nhưng nàng chưa bao giờ gặp qua hấn toát ra như vậy thần sắc.

Cảm giác..... Giống như là ở cầu chính mình giống nhau.

Xách lên dư lại túi, Ngô Tú Lệ đứng lên.

“Trong nhà môn giống như không khóa, về nhà đi xem một chút đi, ngày mai sớm tới ngồi xe đi!” Cười, Ngô Tú Lệ như vậy đối với Từ Ngôn nói.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Muốn biết chân tướng

Kia chiếc xe quả nhiên xảy ra vấn đề, tại hành sử nửa đường thượng không biết ra cái gì nguyên nhân chính chiếc xe bị phiên lại đây, nghe nói toàn bộ xe đầu đã lặn không thành bộ dáng, cũng may không có gì người tử vong.

Không có bất luận kẻ nào tử vong, giống như là nghe được cái gì không có khả năng sự tình giống nhau, vừa mới được đến tin tức này Từ Ngôn đầy mặt khiếp sợ.

Nếu nói chính chiếc xe người toàn bộ tử vong nói, có lẽ Từ Ngôn chỉ là trong lòng run sợ vô vô ngực cảm thán một phen, nhưng hiện giờ loại tình huống này khiến cho hấn đầu loạn thành một đoàn.

“Tiểu Ngôn, tiểu Ngôn..... Suy nghĩ cái gì?”

“A..... Nga, không có gì, vừa mới nghĩ đến một chút việc.”

Ngô Tú Lệ thấp giọng kêu gọi, sử Từ Ngôn từ tự hồi trung tĩnh lại, ngẩng đầu liếc liếc mắt một cái Ngô Tú Lệ, thuận miệng trở về một câu, theo sau liền không có tiếng vang.

Vừa mới biết được kia lượng ô tô xảy ra chuyện cổ Ngô Tú Lệ chạy tới nói cho Từ Ngôn, một bộ “May mắn không có ngồi xe” biểu tình.

Tuy rằng lần này tai nạn xe cộ cũng không có tạo thành người nào viên thương vong, nhưng cũng không bài trừ hơn nữa hai người liền sẽ xảy ra chuyện khả năng tính.

Cho nên lần này tới, Ngô Tú Lệ là mang theo một loại cảm tạ tâm tính tới nói cho Từ Ngôn, cảm tạ hấn làm chính mình mẹ con hai người không có ngồi trên kia chiếc xe.

“Kia, nếu không có gì sự tình nói, ta về trước trên lầu, văn lệ chính mình ở nhà ta có chút không yên tâm”

Dùng thương lượng ngữ khí, Ngô Tú Lệ nhìn Từ Ngôn hỏi, tựa như nàng đã đem Từ Ngôn coi như trụ cột giống nhau.

“Nga..... Vậy người nhanh lên trở về đi.”

Nói xong, Ngô Tú Lệ đứng lên, hướng tới cửa đi qua, còn chưa đi ra cửa lại bị Từ Ngôn gọi lại.

“Chờ một chút”

“Làm sao vậy?”

“Cái kia..... Các người còn hồi hương hạ sao?”

“Àn, nhưng gần nhất sẽ không trở về, ở quá một đoạn thời gian đi, tổng cảm giác gần nhất không thái thái bình.”

“Là như thế này a.....”

Nói thêm một câu, Từ Ngôn thay một bộ lược hiện nhẹ nhàng thần sắc, hướng tới đứng ở cửa Ngô Tú Lệ hơi hơi mỉm cười.

“Kia chạy nhanh đi lên đi, bằng không vẫn lệ lại muốn chơi tiểu tính tình.”

“Ân.”

Thăng đến phịch một tiếng truyền đến, Từ Ngôn kia phó biểu tình mới bị hấn thu lên, đặt mông ngồi ở trên sô pha, cái ót nhẹ nhàng để ở mặt tường thượng.

Vô thần hai mắt nhìn chăm chăm trước mặt môn.

“Trình Từ..... Ngươi nói gia hỏa kia rốt cuộc là ai?”

“.....”

Từ lúc bắt đầu liền đứng ở một bên Trình Từ bị Từ Ngôn như vậy hỏi, lại chỉ có thể bảo trì nhất quán trầm mặc.

Từ Thiên đi ra ngoài, nghe nói là cái gì nhiều năm không thấy sơ trung đồng học thỉnh nàng ăn cơm, hơn nữa đã hướng Từ Ngôn cam đoan sẽ ở 8 giờ nửa phía trước trở về, như vậy Từ Ngôn cũng không như thế nào để ý phóng nàng đi rồi.

Theo sau Ngô Tú Lệ liền tìm tới môn, nói cho Từ Ngôn một cái như vậy tin tức.

Cảm giác rất mệt, giống như là bị cái gì trọng vật hung hăng đè ở trên người giống nhau, đã đạt tới không thể động đậy nông nổi.

Hơi hơi xoay đầu nhìn Trình Từ.

“Ngươi là hung quý đúng không, nếu là hung quý hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ biết một ít những thứ khác không phải sao? Gia hỏa kia nhìn đáng vẻ không giống như là bình thường dã quý, như vậy tồn tại không có khả năng là vô danh hạng người mới đúng vậy!”

“Không biết.”

“Xin lỗi.....”

Hít một hơi, Từ Ngôn đem tầm mắt từ Trình Từ trên người dời đi, cúi đầu nhìn trước mắt bày bàn trà.

“Ta có điểm quá kích động..... Thực xin lỗi.”

“Dựa theo năng sở biểu hiện ra ngoài thực lực, trước mắt bước đầu phỏng chừng vì tứ cấp hung quý trung kỳ hoặc cao cấp.”

Trình Từ thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, cái này làm cho nguyên bản cúi đầu Từ Ngôn ngẩng đầu lên, nhìn về phía Trình Từ.

“Lý hiểu lệ, Thẩm giai, từ nhạc dao, ba người chi gian quan hệ có nhất định liên hệ, hơn nữa ba người tử vong sự kiện kém khoảng cách cũng không xa, nói cách khác có thể đối ba con oán quỷ sử dụng “Oán chú” loại này đồ vật quý, bước đầu tính ra vì hung quý.”

Xác thật, như Trình Từ theo như lời giống nhau, bản thân mặc mưu sơ Lý hiểu lệ cùng từ nhạc dao lại là nói ra quá là bị hắc y nữ tử hại chết sự thật, Thẩm giai là bởi vì trước khi chết phân đầu đã chịu kịch liệt đánh, làm cho linh hồn đã chịu tàn khuyết, bởi vậy bị mất ký ức.

Nhưng từ từ nhạc dao nói qua nói trung không khó phát hiện, Thẩm giai chết đồng dạng cùng hại chết hai người hắc y nữ quý có quan hệ.

Liên tục hại chết ba người, rốt cuộc là vì cái gì?

“Liên trước mắt mà xem, ba người chết cùng ngươi không có quá lớn liên hệ, thậm chí có thể nói không có chút nào liên hệ, nhưng ba người tử vong địa điểm hoặc nhiều hoặc ít đều bị ngươi gặp được, như vậy xem ra liền không phải đơn thuần trùng hợp.”

Trình Từ đứng ở Từ Ngôn trước mặt, dùng chút nào không có ngữ điệu thanh âm nói ra nói như vậy, nhưng chính là nói như vậy lại giống một phen cây búa giống nhau, đánh trong lòng oa thượng.

Cẩn thận ngẫm lại, Lý hiểu lệ lúc trước nói qua một câu, nàng là ở hồi lớp đi lấy đồ vật thời điểm bị giết rớt.

Mà nàng đi lấy đồ vật còn lại là năm đó chính mình tỷ tỷ đưa cho nàng một con kẹp tóc, bởi vì đối nàng rất quan trọng cho nên vô luận như thế nào đều phải đi lấy.....

Lý hiểu lệ, lão tỷ, Thẩm giai..... Từ nhạc dao.

Hai mắt đột nhiên trợn mắt, Từ Ngôn đem chính mình hai mắt mở tới rồi một loại cực hạn, bởi vì nghĩ tới nào đó khả năng tính cho nên cả người bắt đầu không tự chủ run rẩy.

“Trình Từ..... Ngươi là nói, này vài món sự tình đều lẫn nhau chi gian có liên hệ?”

“Đại khái chính là như vậy, bất luận là từ cái kia góc độ tới xem cái kia quý sở xuống tay mục tiêu đều hoặc nhiều hoặc ít quay chung quanh ở cạnh ngươi

phát sinh.”

Không phải quay chung quanh Từ Ngôn bên người phát sinh, mà là quay chung quanh năm đó, Từ Ngôn tỷ tỷ Từ Thiển bên người phát sinh a!

Đột nhiên đứng lên, Từ Ngôn bước nhanh đi tới điện thoại trước mặt, ngón tay run rẩy ấn hạ Từ Thiển số điện thoại.

“Đô..... Đô..... Đô..... Ca!”

“Uy, có chuyện gì sao?”

Điện thoại đã thông.

“Ngươi hiện tại đang làm gì?”

“Cái gì làm gì, là ngươi a..... Không phải nói tốt ta sẽ ở 8 giờ nửa phía trước về nhà sao?”

“Đừng cho ta nhiều lời, ngươi hiện tại rốt cuộc ở đâu!”

Một khuôn mặt ngẹn đỏ bừng, Từ Ngôn không biết chính mình vì cái gì sẽ như vậy kích động, chỉ cần tưởng tượng đến chính mình thân tỷ tỷ có khả năng đã chịu tập kích liên không thể hiểu được khẩn trương lên.

Liên tính không thể nào thích nàng, nàng cũng là chính mình thân tỷ tỷ a!

“Rốt cuộc muốn làm gì a..... Ta ở ta đồng học gia”

“Ngươi đồng học gia ở cái gì vị trí?”

“Ngươi trường học hữu quả cái kia tiểu khu đệ 4 đồng lâu, 12 hào.”

Tuy rằng ngữ khí tràn ngập nghi vấn, nhưng Từ Thiển giống như nghe ra Từ Ngôn khẩn trương, cho nên vẫn là nói ra.

“Ngươi cho ta ở nơi nào đợi kia đều không cần đi, ta lập tức liền đuổi qua đi!”

“Uy, ngươi tới làm.....”

Từ Thiển nói cũng không có nói xong, đã bị Từ Ngôn bang một chút cắt đứt, ngực không ngừng phập phồng, Từ Ngôn chậm rãi xoay đầu nhìn Trình Từ.

“Ta đại khái biết gia hỏa kia xuống tay mục tiêu.”

Lý hiểu lệ, Thẩm giai, từ nhạc dao, trong đó trừ bỏ Lý hiểu lệ cùng Từ Thiển có hữu hảo quan hệ ở ngoài, còn lại Từ Ngôn cũng không biết, nhưng khẳng định có chính mình không biết địa phương.

Cảm giác yết hầu làm muốn mệnh, Từ Ngôn nuốt một ngụm nước miếng.

“Cho nên, ta muốn biết hết thấy chân tướng!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Bẫy rập

Từ Ngôn trái tim từ bắt đầu đến bây giờ liền vẫn luôn gia tốc nhảy cái không ngừng, bởi vì khoảng cách trường học lộ trình không phải rất xa, cho nên Từ Ngôn cũng không có lựa chọn ngồi xe mà là chạy vội đi, có đôi khi ngồi xe ngược lại càng chậm.

Trường học bên phải là tiểu khu, tuy rằng không có thương xuyên đã tới nơi này, nhưng cũng không phải nói xong toàn không có đi vào, cho nên thực nhẹ nhàng tìm được rồi Từ Thiển theo như lời kia đồng lâu.

“Hô hô hô.....”

Từng ngậm từng ngậm thở phì phò, Từ Ngôn hơi hơi ngẩng đầu nhìn trước mặt này đống nhà lầu, cùng bình thường lâu không có gì hai dạng khác biệt.

Xem ra còn không có phát sinh cái gì, cái này làm cho Từ Ngôn tâm hơi chút sinh ra một loại may mắn cảm giác.

“Có oán khí tại đây đống trong lầu, tuy rằng rất khó phát hiện nhưng vẫn là có một tia di lưu ra tới.”

Trình Từ kia bình đạm thanh âm truyền vào Từ Ngôn trong tai, làm nguyên bản sinh ra cái loại này may mắn cảm trong nháy mắt này biến mất hầu như không còn.

Có oán khí, nói cách khác..... Tồn tại nào đó đồ vật.

Cẩn chặt rằng, Từ Ngôn chạy tiến lầu đống nội, tìm được rồi cái gọi là 12 hào.

“Leng keng ~”

“Tới tới, là ai a?”

Thanh âm là từ bên trong cánh cửa truyền đến, thanh âm này Từ Ngôn chưa từng nghe qua.

Môn bị mở ra, ánh vào Từ Ngôn tầm mắt nội chính là một người không quen biết nữ tính, tuổi cùng Từ Thiên không sai biệt lắm, nhìn qua dung mạo thuộc về giống nhau cái loại này.

“Xin lỗi, quấy rầy một chút, Từ Thiên ở ngươì này đi?”

Nàng cũng không có đầu tiên trả lời Từ Ngôn vấn đề này, chỉ là hơi chút dùng đôi mắt nhìn quét một chút Từ Ngôn, từ thượng mà xuống nhìn quét.

Trên mặt bỗng nhiên treo lên ý vị không rõ mỉm cười.

“Ngươi chính là Từ Thiên nói cái kia đệ đệ a? Thoạt nhìn man soái, làm sao vậy? Như vậy gấp không chờ nổi tìm tỷ tỷ ngươi?”

Nàng trả lời sử Từ Ngôn cũng sờ ở nơi nào.

“Chờ hạ, ta chỉ là hỏi Từ Thiên ở ngươì nơi này đi? Cái này ngươi còn không có trả lời ta đâu!”

“Nàng ở ta này a!” Hơi hơi nghiêng đi thân mình, vươn tay hướng tới phía sau phòng khách chỉ chỉ.

“Đang xem TV đâu.”

“Kia, phiền toái ngươi đem nàng kêu ra tới một chút, ta việc gấp hỏi nàng”

“Chuyện gì như vậy cấp a?”

Giống như là có ý nhân không có việc gì thao sự cái loại này, nữ nhân này dùng cái loại này ánh mắt nhìn Từ Ngôn.

“Chờ một lát lại không thể chết được, nói, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy ngươi đi?”

Nhiều vậy, Từ Ngôn nháy mắt đối trước mắt nữ nhân này sinh ra phản cảm, hơn nữa là phi thường chán ghét cái loại này phản cảm.

Loại này ngữ khí, loại này thần thái..... Giống như là hành tẩu giang hồ nhiều năm nữ kỹ nữ giống nhau, thoạt nhìn làm người ghê tởm.

Hô một hơi, Từ Ngôn nhìn xuống trừu nàng một cái tát dục vọng, đẩy ra nàng hướng tới trong phòng đi vào.

Có lẽ là không nghĩ tới Từ Ngôn còn phải làm như vậy, cho nên về mặt kinh ngạc dựa vào ngạch cửa thượng.

“Từ Thiên, ta cho ngươi ba cái số thời gian ngươi cuối cùng cho ta thành thành thật thật về nhà đi.”

Cùng nữ nhân kia nói giống nhau, đi vào phòng khách thời điểm nhìn đến Từ Thiên đang ở nơi nào xem TV, cụ thể tiết mục là cái loại này nhất thường thấy gameshow.

Giống như là không có nhìn đến Từ Ngôn đã đến giống nhau, hai mắt ngay người Từ Thiên nhìn TV màn hình.

Cảm giác hơi chút có chút không thích hợp.

“Uy, ta nói ngươi.....”

Vươn tay dừng lại ở giữa không trung, Từ Ngôn cũng không có ném thủ đẩy đẩy Từ Thiên cái này động tác, chỉ là hần đột nhiên phát hiện, ở Từ Thiên

trong mắt cũng không tồn tại sinh khí này một thần sắc.

Thực lỗ trống, giống như là..... Thở xác giống nhau.

Trái tim đột nhiên một đốn, dự cảm bất hảo nháy mắt tràn ngập toàn bộ đại não, cơ bắp căng chặt lên, tựa như tùy thời đều có khả năng rút gân giống nhau.

Xoay đầu, nhìn phía sau.

Vừa mới mở cửa nữ nhân kia đã biến mất, cũng không có lại một lần xuất hiện ở Từ Ngôn tầm mắt nội, cứ như vậy không thể hiểu được biến mất ở Từ Ngôn trong mắt.

Liên quan không thấy được, còn có Trình Tử.

“Ngươi ở..... Tìm cái gì?”

Thanh âm ở Từ Ngôn bên tai vang lên, trong giọng nói cái loại này ngả ngón cảm sử Từ Ngôn trong nháy mắt này cả người nổi lên nổi da gà.

Âm trầm, dùng cái này từ ngữ tới hình dung ở thích hợp bất quá.

Từ Ngôn cảm giác chính mình cổ giống như là nhiều năm chưa từng bơi quá đầu máy máy móc giống nhau, căn bản vô pháp chuyển động chút nào.

Đáy lòng vẫn luôn truyền đến một thanh âm

“Chạy mau, chạy mau!”

Chân động lên, Từ Ngôn không muốn sống hướng tới môn phương hướng chạy lên, bản năng sử dụng hạ khiến cho hắn không thể không làm ra như vậy hành động.

Nhưng tựa như ngay từ đầu biểu hiện như vậy giống nhau, tuy rằng tới cửa lại đột nhiên phát hiện môn bị khóa lại, liền tính dùng sức cân nhắc cũng chút nào không có cách nào.

“Mẹ nó!”

Nổi giận gầm lên một tiếng, Từ Ngôn một chân đá vào trên cửa, chỉ là phịch một tiếng trầm đục, theo sau chân bộ liền truyền đến một trận tiếp theo một trận đau đốn.

Xoay người, Từ Ngôn phản lưng nhẹ nhàng dựa vào trên tường, nhìn về phía chính mình phía sau.

Cái kia mở cửa nữ nhân xuất hiện ở nơi nào.

Trong lòng chua xót trong nháy mắt này này lên trong lòng.

“Sớm nên nghĩ đến..... Kích động như là cái ngốc xoa giống nhau chạy tới, quả nhiên cùng ngốc xoa giống nhau không có gì khác nhau a.”

Không biết là xuất phát từ cảm thán vẫn là khác cái gì, Từ Ngôn nói ra như vậy cực thấp làm thấp đi chính mình nói.

Từ lúc bắt đầu chuyện này liền vẫn luôn bị Từ Ngôn xem nhẹ một cái quan trọng nhất nhân tố, chính là ngày đó buổi sáng đi đưa Ngô Tú Lệ mẹ con đi nhà ga thời điểm gặp được cái kia hắc y nữ nhân.

Từ lúc ấy bắt đầu liền vẫn luôn chui vào một cái manh khu.

“Từ ngày đó bắt đầu cũng đã rơi vào ngươi bẫy rập trúng đi, ở WC thời điểm cố ý xuất hiện ở ta bên người, làm ta chú ý tới ngươi tồn tại.”

Ngẩng đầu, Từ Ngôn chủ nhìn chăm chú vào trước mắt người này.

“Làm như vậy mục đích là cái gì? Chỉ là đơn thuần xem ta một người ở nơi đó dựa theo ngươi đã viết tốt kịch bản diễn đi xuống như vậy cảm giác rất thú vị sao?”

Liền giống như kịch bản giống nhau, từ Ngô Tú Lệ tới tìm chính mình nói cho chính mình kia chiếc xe đã ra tai nạn xe cộ bắt đầu, Từ Ngôn cũng đã bị thao túng, không..... Phải nói từ lần đầu tiên ở WC nhìn thấy hắc y nữ từ thời điểm đã bị đối phương mang vào một cái ảo cảnh trung

“Kia chiếc xe ra tai nạn xe cộ nhưng không ai từ vong đây là giả đi? Ta cấp lão ty gọi điện thoại kỳ thật chân chính đi tiếp điện thoại cũng không phải ta lão ty đi?! Dù sao ta đến nơi đây, sau đó lại chiếm cứ nữ nhân này thân thể làm ra chuyện như vậy, mục đích của ngươi rốt cuộc là cái gì a!”

“Không có bất luận cái gì mục đích”

Nàng lời nói sử vừa mới rít gào quá Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, hai mắt mở tới rồi một loại cực hạn.

“Chỉ là đơn thuần cảm thấy, làm như vậy nói sẽ làm người càng thêm thống khổ mới đúng, bởi vì chỉ có người thống khổ mới có thể mang cho ta càng nhiều vui sướng.”

Nàng mặt vô biểu tình, dùng một loại tương đương quái dị ngữ điệu nói ra như vậy một câu.

“Bởi vì người thống khổ, cho nên ta mới có thể vui vẻ, bởi vì người khổ sở cho nên ta mới có thể vui sướng, đương nhiên, vì càng thêm vui vẻ, ta cảm thấy làm người chết..... Tựa hồ càng tốt a!”

Chết?

Ồ nàng nói ra cái này từ ngữ kia nháy mắt, Từ Ngôn đại não cũng đã mất đi tự hồi năng lực.

Không muốn chết, không biết vì cái gì không muốn chết, chính là chỉ cần không muốn chết ở cái này gia hỏa trong tay.

“Cho nên, thỉnh người đi tìm chết một lần đi!”

“Ca!”

Nàng vừa dứt lời, một bên liền truyền đến một tiếng rách nát thanh, ngay sau đó giống như là pha lê bị tạp lạn giống nhau, rơi xuống đầy đất, giữa không trung xuất hiện trường càng nửa thước chỗ hồng.

Thoạt nhìn thực không khoẻ, cứ như vậy ngạnh sinh sinh xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt.

“Phanh..... Đông!”

Một tiếng vang lớn, nữ nhân kia bị đánh bay đi ra ngoài, cụ thể như thế nào bị đánh bay Từ Ngôn cũng không có nhìn đến.

Từ chỗ hồng trung, bò ra tới một cái gia hỏa, ăn mặc màu trắng quần áo, phi đầu tán phát gia hỏa, từ thân hình tới xem ước chừng là nữ nhân.

Vươn tới tay như là muốn đề lại thứ gì, nhưng lại quên là ở giữa không trung, cho nên tiếp theo giây toàn bộ rớt xuống dưới.

Ngã xuống ở Từ Ngôn trước mặt.

“Trình Từ!”

.....

ps: Ra ngoài dự kiến cốt truyện đúng hay không? Lần này Trình Từ đồng đội chính là ở “Liên tiếp thất bại” lúc sau lại online đâu! Không quái cơ chính là cực hảo!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Vô nghĩa quá nhiều

Đôi tay tự nhiên rũ xuống, Trình Từ đứng ở Từ Ngôn trước mặt, nhìn như nhỏ xinh thân hình lại không có bất luận cái gì do dự này chặn Từ Ngôn.

Dùng vô thần hai mắt nhìn chăm chăm vừa mới bị đánh bay đi ra ngoài nữ nhân, dùng cùng dĩ vãng giống nhau thanh âm nói.

“Tứ cấp hung quý, có được như vậy thực lực người vì cái gì chỉ cần nhìn chăm chăm hấn không bỏ.”

“Điểm này người rất rõ ràng không phải sao?”

Rõ ràng là quý rạp trên mặt đất, nhưng nghe nàng thanh âm lại không có chút nào bị thương bộ dáng, có thể nghĩ vừa mới Trình Từ công kích cũng không có cho nàng mang đến quá lớn thương tổn.

Thân thể trôi nổi lên, siêu thoát rồi người bình thường nhận trị, cứ như vậy ngạnh sinh sinh phiêu lên.

Kia khuôn mặt thượng mang theo một loại trào phúng thần sắc.

“Có được như vậy một đôi mắt, là cái quý đều hẳn là đối hẳn sinh ra nòng hậu hứng thú mới đúng, chẳng lẽ ngươi không cho là như vậy sao?”

“Quả nhiên là cặp kia mắt.”

“Đương nhiên, bằng không ngươi nghĩ sao? Cái kia ngươi cũng nghe nói qua mới đúng không, được đến cặp mắt kia người có thể sống lại hơn nữa đạt được hiện giờ đã được đến lực lượng, thay lời khác tới nói chính là “Lấy nhân loại thân thể đạt được lực lượng cường đại” như vậy dụ hoặc đồ vật, ta không tin ngươi không có hứng thú.”

“Không có hứng thú.”

Trinh Từ trả lời sử nữ nhân kia sững sốt một chút, có lẽ từ lúc bắt đầu liền không có nghĩ đến Trinh Từ trả lời sẽ là cái này.

Nàng trên mặt mang lên một loại cực kỳ mất tự nhiên tươi cười.

“Ngươi cảm thấy ngươi những lời này ta sẽ tin tưởng sao? Có khả năng ngoài miệng nói một bộ nhưng trên thực tế làm được lại là một khác bộ đâu?”

“Vậy ngươi có thể thử xem xem, nhìn xem ta biết hay không đối hẳn xuống tay.”

Trinh Từ tầm mắt cùng đối phương giao hội ở bên nhau, cái này làm cho đứng ở Trinh Từ phía sau Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào.

Lần đầu tiên phát hiện, nguyên lai Trinh Từ vẫn luôn ở bảo hộ chính mình.

Cẩn rằng, Từ Ngôn chân hơi hơi run rẩy, vừa mới đá môn kia một chút cho tới bây giờ còn không có hồi lại đây kinh.

Tùy ý ngẩng đầu nhìn thoáng qua phiêu phù ở giữa không trung nữ nhân kia, Từ Thiên cũng không ở chỗ này, nếu không có đoán sai nói, ngay từ đầu Từ Thiên liền vẫn luôn ở nhà ngủ.

Mà nằm ở trên sofa cái kia hẳn là chỉ là một loại hình thành ảo giác, Từ Ngôn không biết giờ này khắc này chính mình nhìn đến rốt cuộc cái gì là thật sự, cái gì là giả, từ ở WC đựng tới cái kia hắc y nữ nhân kia một khắc khỏi, chính mình nhìn đến cảnh tượng liền có khả năng là giả.

Môn bị khóa lại, nếu chỉ cần từ môn đột phá đi ra ngoài hiển nhiên khả năng không lớn, từ trên lầu nhảy xuống đi cũng không thành, trừ phi tưởng bị ngã chết.

Kia, duy nhất biện pháp.....

“Nằm sấp xuống.”

Suy nghĩ bị đánh gãy, đang ở người suy tư vấn đề Từ Ngôn bị Trinh Từ truyền đến này thanh kêu to đánh thức lại đây.

Theo giọng nói rơi xuống, chỉ cảm thấy chính mình bị thứ gì ấn ngã xuống đất giống nhau, tiếp theo giây đình đầu liền một trận gió lạnh.

Ngẩng đầu, hơi hơi nhìn về phía phía sau, nguyên bản tồn tại mặt tường bị cắt qua một đạo thật dài khẩu tử.

Nếu vừa rồi không trốn rút, đầu tuyệt đối chính viên bay lên tới.

“Phản ứng rất nhanh, bất quá..... Có thể trốn đến rút vài lần!”

Phiêu phù ở giữa không trung nữ nhân hai mắt tròn mắt, điểm u màu lam quang, liền giống như điện ảnh trung đặc dị công năng giống nhau, ở nàng mở to mắt kia một khắc Từ Ngôn vị trí với vị trí đột nhiên xuất hiện từng đạo gần như trong suốt lưỡi dao.

Vào!

Khỏe mắt tầm mắt chỉ bắt giữ tới rồi một đạo bạch quang, theo sau lỗ tai bên cạnh liền bắt đầu truyền đến từng đợt đau đớn.

Vươn tay sờ soạng một chút, nhìn đến lại là vết máu, tường đều không cần tưởng, lỗ tai bị cắt qua.

Giống như là không cảm giác được giống nhau, nếu vừa mới nhắm ngay chính là cổ, đại khái liền không phải như vậy cảnh tượng đi!

Trinh Từ không nói gì, nàng dư quang nhìn thoáng qua đứng ở nàng phía sau Từ Ngôn, sau đó nâng lên đôi tay.

Liền giống như xé mở nào đó đồ vật giống nhau, theo Trinh Từ xé mở động tác, nàng trước mặt xuất hiện một cái giống như hắc động giống nhau đồ vật, đen nhánh hắc động.

“Trách không được, là “Nguy. Không gian” năng lực sao? Tuy rằng không biết đã xảy ra cái gì, nhưng là hiện giờ chỉ có oán quỷ đình ngươi, xác định có thể đánh thắng được ta?”

“Không thử xem như thế nào biết.”

Trình Từ nói mới vừa nói xong, tay liền nắm thành trào trạng, nhét vào vừa mới hình thành trong hắc động, tiếp theo giây, trôi nổi giữa không trung nữ nhân trước mặt đột nhiên xuất hiện một bàn tay.

Trào một cái đã bắt được nữ nhân kia mặt, sắc bén móng tay giống như là trát thấu nàng làn da giống nhau, có lẽ là quá nhanh duyên cớ, địa phương cũng không có phản ứng lại đây.

“Phanh!”

Từ Ngôn ngờ ngác nhìn Trình Từ đem này ấn ngã xuống đất, chính như vừa mới nữ nhân kia nói qua giống nhau, Trình Từ năng lực là “Ngụy. Không gian”

Ở trước mặt vượn tay, lại ở một thước nhiều ngoại địa phương xuất hiện, này tựa hồ chính là diễn hình ở bất đồng không gian xuất hiện.

Hào..... Cường.

“Oanh, đông!”

Xé rách không khí thanh âm ở Từ Ngôn bên tai vang lên, nguyên bản cho rằng Trình Từ đã chế phục đối phương, nhưng nhìn đáng vẻ chỉ là si tâm vọng tưởng.

Rõ ràng bị ấn ngã xuống đất, lại như cũ cười nữ nhân chỉ là giật giật ngón tay liền đem Trình Từ đánh bay đi ra ngoài, bởi vì bị đánh bay cho nên nhân tiện cắm vào cái kia hắc động tay cũng bị rút ra.

“Trình Từ!”

Từ Ngôn hô một câu, cuống quýt chạy đến Trình Từ bên người, nhìn như không thể nào nghiêm trọng một kích lại cấp Trình Từ mang đến nghiêm trọng thương thế.

Phiết quá mức, Từ Ngôn nhìn nữ nhân kia, chẳng lẽ ở đối mặt tứ cấp hung quỷ thời điểm chỉ có thể có chạy phân sao?!

Không cam lòng a! Không cam lòng a! Nếu, nếu ở cường một chút nói.....

Đột nhiên sững sờ ở nơi nào, giống như là nghĩ tới cái gì Từ Ngôn khoe miệng chậm rãi hiện lên ý vị không rõ tươi cười, trong mắt Trình Từ cùng dĩ vãng giống nhau, liên tính là bị trọng thương vẫn là như vậy mặt vô biểu tình.

Từ Ngôn đột nhiên nhớ tới quá ở “Âm bảo nhập khẩu” thời điểm nữ nhân kia cùng chính mình nói qua một câu.

“Từ bản chất mà nói, thân thể của ngươi liền không thể lấy nhân loại định cư.”

Xác thật, Âm Dương Nhân, cùng hấp thụ oán khí thể chất, ở phía trước vài lần đối mặt mặt khác mấy chỉ oán quỷ thời điểm đều hoặc nhiều hoặc ít sờ đến quá đối phương.

Lúc ấy bị hấp thu không chỉ là oán khí còn có..... Các nàng bản thân tự mang năng lực, ở lần đầu tiên gặp được Trình Từ thời điểm cũng xác thật đựng vào quả năng.

Kỳ thật trước kia liền vẫn luôn tồn tại, lại không có nếm thử quá, hoặc là theo bản năng xem nhẹ, chính mình không chỉ có chỉ là hấp thu, mặt khác..... Còn tồn tại cướp đoạt đi!

“Ngươi kế hoạch là cái gì?”

“Cái gì?”

“Không phải bởi vì ta này đôi mắt đi.”

Từ Ngôn thanh âm nghe tới thực bình đạm, giống như là đang nói cái gì râu ria sự tình giống nhau.

Ngẩng đầu nhìn nàng.

“Nếu là bởi vì cái gọi là “Âm Dương Nhân” ngươi đã sớm động thủ, mà không phải ở chỗ này lãng phí thời gian thiết hạ như vậy cục diện, cho nên ta có thể tin tưởng, ngươi từ lúc bắt đầu liền không phải đánh ta này đôi mắt chú ý.”

“Nếu là như thế này lại như thế nào? Liên tính ta đối với ngươi đôi mắt không có chút nào hứng thú lại có ích lợi gì? Ta chỉ là đơn thuần thích đùa bỡn mà thôi ~”

“Thật sự chỉ là đơn thuần đùa bỡn?”

Từ Ngôn hơi hơi nâng lên tay, giơ lên chính mình trước người, bàn tay phương hướng nhắm ngay nữ nhân kia.

Khóe miệng trào phúng tươi cười rõ ràng.

“Coi như ngươi là đùa bỡn ta đi, chính là..... Ngươi hiện tại vô nghĩa có điểm nhiều nga!”

Vừa dứt lời, Từ Ngôn nắm tay liền gắt gao nắm lên, sau đó từ cánh tay vị trí biến mất, cứ như vậy biến mất ở trong không khí, tiếp theo giấy mở ra bàn tay xuất hiện ở nữ nhân kia trước mặt, bắt lấy nàng cổ.

Cuốn cuộn không ngừng dòng nước ấm từ lòng bàn tay truyền đến.

“Chẳng lẽ ngươi đều không xem phim truyền hình sao? Giống nhau vô nghĩa tương đối nhiều gia hỏa, thường thường chết nhanh nhất!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Gỡ đầu

Từ Ngôn giờ này khắc này cũng chỉ là ở đại sung mặt sung mập mạp, hần hiện giờ khoe khoang ra tới thực lực cũng không phải vĩnh cửu tồn tại, chỉ là tạm thời về hần sử dụng.

Thân thể hấp thu, chỉ là đơn thuần hấp thu quỹ oán khí cùng năng lực, mà năng lực vận dụng lại muốn tiêu hao oán khí loại này đồ vật, bởi vì bản thân thân thể là nhân loại thể xác, cho nên Từ Ngôn cũng không có biện pháp làm được tự miễn sinh ra oán khí loại này đồ vật.

Cho nên, ý nghĩa, hần chỉ có thể dựa vào trước kia đạt được năng lực phong cảnh nhất thời, quá không được vài phút liền phải nguyên hình tất lộ.

Nhưng, điểm này thời gian đã vậy là đủ rồi.

“Tuy rằng còn không có biện pháp đạt tới Trình Từ cái loại này thao tác trình độ, nhưng gần chỉ là nhược hóa một chút sáng lập ra một cái xuyên thấu cự ly ngắn thời không vẫn là dễ như trở bàn tay!”

Lòng bàn tay truyền đến ám áp sử Từ Ngôn sinh ra hưng phấn này một cảm giác, giống như là cảm nhận được sắp đạt được lực lượng như vậy, toàn thân lỗ chân lông đều phẳng phất giãn ra mở ra, bóp nàng cổ tay lại buộc chặt một phen.

Tuy rằng chỉ là ngắn ngủn vài giây, nhưng này đó đã cũng đủ làm Từ Ngôn hưng phấn hồi lâu! Đối phương chính là một con tứ cấp hung quỷ, tuy rằng không có chân chính tiếp xúc đến tứ cấp hung quỷ năng lực đến tột cùng là một loại cái gì khái niệm, nhưng từ nàng kia có thể tùy tay gian đánh bay Trình Từ liền có thể nhìn ra được thực lực không tầm thường.

Mà nàng năng lực đại khái là ở “Thao tác khí thể” này một khối, rốt cuộc có thể hư không chế tạo ra cát vỡ mặt tường lưỡi dao nhất định là đem không khí áp súc tới rồi một loại cực hạn nồng nổi.

“Vèo! Tạch!”

Cắt qua không khí tiếng vang vang lên, theo sau mặt đất nứt ra rồi một đạo khe hở, Từ Ngôn trên mặt mang theo một tia mỉm cười, tay trái cầm vừa mới vươn tay phải nhẹ nhàng vịn vẹo.

“Thiếu chút nữa đã bị ngươi toàn bộ cắt bỏ, bất quá..... Loại này tiểu xiếc đối ta mà nói vẫn là quá dễ dàng tránh thoát!”

Chính như Từ Ngôn theo như lời như vậy, bởi vì “Âm Dương Nhân” có trừ bỏ nhìn đến quỷ ở ngoài một loại khác năng lực, đó chính là “Dự phán”, cùng loại với biết trước tương lai, nhưng cũng gần chỉ là ở thời điểm chiến đấu mới có thể nhìn đến cảnh tượng.

Có thể nói như vậy, ở nàng còn không có phát động năng lực ý đồ đem Từ Ngôn toàn bộ cánh tay cắt bỏ thời điểm Từ Ngôn cũng đã biết nàng phải làm như vậy, cho nên Từ Ngôn mới có thể nói ra đối hần vô dụng những lời này.

Tầm mắt quét sạch một chút bốn phía, đã loạn thành một đoàn, giống như là mới vừa bị một đám hùng hài tử cướp sạch qua giống nhau, mà Từ Ngôn này đang ngắm chuẩn chạy trốn đường nhỏ.

Dưới loại tình huống này, nếu muốn chạy đi kia duy nhất có thể làm đại khái chính là từ phía sau đã bị khóa lại môn chạy ra đi, nhưng bị khóa lại môn lấy Từ Ngôn hiện giờ lực lượng cơ thể căn bản vô pháp đánh vỡ, duy nhất biện pháp đại khái chính là mạnh mẽ đột phá.

Bởi vì đã đạt được năng lực trung không có cường đại đến có thể phá vỡ mặt sau này phiền môn, cho nên Từ Ngôn vừa mới mới có thể mạo hiểm nguy hiểm đánh lên một chút đối phương, ở hấp thu đối phương một bộ phận oán khí cộng thêm năng lực lúc sau, chỉ cần cấp điểm chuẩn bị thời gian Từ Ngôn trên cơ bản đã có thể đem phía sau môn phá khai rồi.

“Người thật đúng là giao hoạt a!”

Những lời này là từ nàng trong miệng truyền ra tới, căn rằng nói ra những lời này nàng một tay che lại cổ trên mặt có chút thống khổ thần sắc, nàng đại khái cũng không nghĩ tới Từ Ngôn sẽ đột nhiên khởi xướng như vậy thể công.

“Lăn nhau giống nhau, nếu người không bước xuống ngay từ đầu loại này cục diện, lúc này sự tình cũng liền sẽ không phát sinh.”

Trình Từ tuy rằng bị một ít thương, nhưng trên thực tế cũng không phải quá nghiêm trọng, ít nhất không có đạt tới đứng dậy không nổi nông nổi nàng biểu tình cùng dĩ vãng giống nhau, chỉ là từ nàng trong hai mắt Từ Ngôn tựa hồ thấy được một tia kinh ngạc.

Tựa hồ ngay cả chính nàng cũng không từng nghĩ đến Từ Ngôn có thể làm được như vậy nông nổi.

Đem tầm mắt từ Trình Từ trên người dời đi, Từ Ngôn tay phải nắm chặt lên, cảnh giác nhìn về phía đứng ở trước mắt nữ nhân kia.

“Tuy rằng ta không biết người ngay từ đầu mục đích là cái gì, cũng không biết người vì cái gì phải làm ra chuyện như vậy, bất quá..... Nếu chỉ là đơn thuần hướng về phía ta tới lời nói, ta tưởng người không nên đối mặt khác quá nhiều vô tội người xuống tay, tuy rằng ta không phải cái gì lạ người tốt, nhưng ít nhất lương tri vẫn là có một chút.”

Từ Ngôn cắn chặt răng, đang nói xong những lời này kia một khắc, nâng lên tay hướng tới trước mắt người kia nữ nhân kia huy đi ra ngoài, giữa không trung xuất hiện một đạo lưỡi dao gió sử đối phương thần sắc hơi đổi, vội vàng cũng chế tạo ra một đạo lưỡi dao gió lẫn nhau va chạm tới rồi cùng nhau.

“Chạm vào!”

Ồ va chạm sinh ra nổ mạnh trung, hơi nước tràn ngập ở giữa không trung trung, tầm mắt nội hết thấy đã bị mờ hồ.

Ở lần trước bể bơi thời điểm, Từ Ngôn hấp thu kia chỉ oán quỷ năng lực là “Thao túng thủy” tuy rằng không phải quá cường năng lực, nhưng chỉ cần có thể khống chế thủy như vậy đủ rồi, trong không khí chủ yếu thành phần là khí nén cùng dưỡng khí, còn có cực nhỏ lượng đồng, hơi, năi, á, khác, tiên chờ khí tro cùng CO2, hơi nước chờ.

Hơi nước tồn tại liền ý nghĩa có thể lợi dụng “Thao túng thủy” này một năng lực khống chế trong không khí đựng hơi nước, bởi vậy đạt tới nhiều loạn địa phương tầm mắt một loại hiệu quả.

Từ Ngôn một phen bế lên Trình Từ, đem này khiêng ở trên đầu vai, không ra tới một bàn tay đem còn thừa oán khí áp súc thành một đạo lưỡi dao gió ném bay ra đi.

Oanh một tiếng vang lớn lúc sau, môn không thấy, theo cái này thiếu động Từ Ngôn chui đi ra ngoài, bước chân chút nào không có dừng lại hướng tới bên ngoài chạy đi ra ngoài.

Hơi nước tiêu tán, đã không thấy Từ Ngôn bóng dáng, nữ nhân kia chỉ là đứng thẳng ở nơi nào, hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở chỗ nào, căn bản không có chút nào bị hấp thu oán khí sau sơ sinh ra cái loại này mỗi một cảm, cùng với nói khôi phục tốc độ mau, không bằng dùng căn bản liền không có bị thương những lời này tới hình dung tương đối hảo chút, xác thật nàng kia phổ bộ đáng căn bản cùng bị thương hai chữ quả không bên trên.

Thân thể mềm nhũn xuống dưới, phù phù một tiếng lúc sau nàng tạm thời chiếm cứ thân thể té ngã ở trên mặt đất, mặc hắc y, một đầu màu đen tóc đẹp nữ nhân xuất hiện ở nơi nào.

Mặt vô biểu tình mặt không biết nghĩ tới cái gì chuyện thú vị cho nên hiện ra một loại ý vị không rõ tươi cười.

“Rốt cuộc nhìn thấy người.....”

.....
.....

“Phốc..... Hô hô hô hô!”

Nuốt một ngụm nước miếng, Từ Ngôn từng ngụm từng ngụm hô hấp không khí, nhanh chóng chạy vội khiến cho hần căng chân sắp rút gân, cái loại này vừa kéo vừa kéo cảm giác làm Từ Ngôn không tự chủ liệt nổi lên nha, ở sắp về đến nhà ngõ nhỏ, Từ Ngôn rốt cuộc nhịn không được đặt mông ngồi ở nơi nào, dựa lưng vào mặt tường, tham lam hấp thụ không khí.

Hơi hơi nâng đầu nhìn thoáng qua Trình Từ.

“Thân thể không có việc gì đi?”

“Đại khái là không có gì nghiêm trọng thương thể.”

“Như vậy liền hảo.....”

Quý cùng người bất đồng, người thân thể bị thương lúc sau chỉ cần một đoạn thời gian tu dưỡng liền sẽ khỏi hẳn, mà quý bất đồng, bởi vì các nàng tồn tại đã là một loại linh hồn hình thức, cho nên ở đã chịu tổn thương nói liền không phải chỉ cần chữa trị vấn đề, đó là quan hệ đến còn có thể hay không sống sót nhân tố.

Nghe được Trình Tử nói sau, Từ Ngôn một con nhấc tới tới kia trái tim cũng an xuống dưới, bất tri bất giác thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Một tay chống mặt tường, Từ Ngôn run rẩy căng chân chậm rì rì đứng lên, bồi hướng tới Trình Tử, về phía trước đi rồi vài bước.

“Nếu ngay từ đầu liền có thể đi, vì cái gì còn muốn cho ta khiêng người chạy xa như vậy lộ? Chẳng lẽ người không biết vừa mới trên đường người xem ta ánh mắt rất kỳ quái sao?”

“.....”

Hoi hoai xoay đầu Từ Ngôn phiến liếc mắt một cái Trình Tử, mà Trình Tử chỉ là cúi đầu cũng không có nói chút cái gì.

Lắc lắc đầu, Từ Ngôn xoay người hướng tới Trình Tử đi đến, đứng ở nàng trước mặt nâng lên tay phải, nhẹ nhàng đánh vài cái.

“Thật hoài nghi này cái đầu bên trong chính là cái gì, hảo..... Không có sảo ý tứ của người, nhanh lên về nhà đi! Một chết ta!” Nói liền không ở quán Trình Tử hướng tới gia phương hướng đi qua.

Đứng ở tại chỗ, Trình Tử ngơ ngác nâng lên tay, dùng cặp kia trắng bệch bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve bị Từ Ngôn đánh quá địa phương, sau đó thả xuống dưới.

Bước nhanh đuổi kịp Từ Ngôn.

“Ta muốn uống Bản Lam Căn, tam bao cái loại này.”

“Chính mình phao đi!”

.....

ps: A a a, khỏi điểm lại trừu, quyền sách này điểm đánh không thể hiểu được thiếu tam vạn cái, suốt tam vạn cái a! Ai..... Cũng không biết có thể hay không tìm trở về.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Tim đập thật nhanh

Nhẹ nhàng đem gia môn đẩy ra, Từ Ngôn đi vào Từ Thiên phòng cửa, mở cửa nhìn một chút, bên trong cũng không có người, nàng đại khái lại là đi chỗ nào đi chơi, đã có thể xác định vừa mới chính mình nhìn đến cái kia cũng không phải chân chính nàng, nói cách khác gia hỏa kia cũng không có đem Từ Thiên coi như con tin ý tưởng.

Cũng không có làm ra “Gọi điện thoại xác định một chút” loại chuyện này, bởi vì vừa mới giáo huấn thực minh xác nói cho Từ Ngôn một việc, có đôi khi điện thoại nghe được chưa chắc chính là thật sự.

Tuy rằng không biết nàng là như thế nào làm được đem đánh cắp Từ Thiên điện thoại bắt đến nàng nơi đó, nhưng này đó đã không phải Từ Ngôn yêu cầu suy xét vấn đề.

“Người trước tiên ở nơi này chờ một chút, ta trước thượng tranh WC, một hồi liền cho người phao Bản Lam Căn.”

Xoay đầu nhìn thoáng qua phía sau Trình Tử, Từ Ngôn duỗi tay kéo kéo trên người đã dơ rớt quần áo nhẹ giọng nói.

“Muốn nước ắm phao, hơn nữa tam bao cái loại này.”

“Biết đã biết! Cho người phao tam bao!”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn dùng một loại không kiên nhẫn chờ khí đối với Trình Từ nói, sau đó xoay người đi vào trong WC, phịch một tiếng lúc sau, môn bị đóng lại.

Bạch sí ánh đèn đem toàn bộ WC chiếu sáng lên, Từ Ngôn phản lưng nhẹ nhàng dựa vào trên cửa hơi hơi nâng đầu nhìn đỉnh đầu ánh đèn, híp mắt.

Thật là khó chịu a.....

Ngực có một loại bị thứ gì đè ép cảm giác, cũng không phải vẫn luôn tồn tại mà là một trận một trận cái loại này đau đớn, khi thì biến mất khi thì lại xuất hiện, loại cảm giác này Từ Ngôn không biết vì cái gì sẽ ở loại này thời điểm xuất hiện, rõ ràng ở sử dụng cái loại này năng lực thời điểm đều còn không có sinh ra như vậy bất lương phản ứng, vẫn là nói..... Đây là tác dụng phụ?

Thời gian dài chạy vội sử Từ Ngôn căng chân sắp cắt đứt, cảm giác tùy thời đều có khả năng rút gân giống nhau.

Vô lực bán ra một bước, Từ Ngôn hướng tới bồn rửa tay vị trí đi qua, đem vòi nước mở ra, tiếp đầy nửa bồn thủy.

Đôi tay chống chậu rửa mặt, đem mặt bộ toàn bộ vùi vào chậu rửa mặt trung, nín thở gắt gao nhắm mắt lại, chỉ là như vậy liền cảm giác mát mẻ cảm giác áp vào trước mặt.

Ngẩng đầu, Từ Ngôn hé miệng hít một hơi.

Cái mũi trung tựa hồ có thứ gì chảy ra, tí tách nhỏ giọt ở trước mặt chậu rửa mặt, Từ Ngôn dùng tay che lại cái mũi, tầm mắt xuống phía dưới nhìn lại.

Nguyên bản thanh triệt một chậu nước cũng đã bị “Máu” nhiễm hồng, đại khái là ở đem mặt bỏ vào đi thời điểm cái mũi cũng đã đổ máu duyên cớ, cho nên chính bồn thủy hơi hơi nhiễm hồng quang.

Nâng lên che lại cái mũi tay, rõ ràng chỉ là một hồi, nhưng trên tay cũng đã chảy đầy màu đỏ máu, từ trong cơ thể chảy ra máu tựa hồ muốn đem toàn bộ tay nhiễm hồng.

Hơi hơi sững sờ ở nơi nào, Từ Ngôn hai mắt mở tới rồi một loại cực hạn, rõ ràng có thể cảm giác được đến cái mũi trung có thứ gì chảy ra, nhưng là lại không có bất luận cái gì không khoẻ cảm, vừa mới cái loại này ngực buồn cảm giác cũng đã biến mất, tựa như ngay từ đầu liền không có tồn tại quá giống nhau.

“Sao lại thế này.....”

Cọ, hai tay không ngừng trao đổi, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn kính mặt, miệng vị trí đến quai hàm nơi đó đều bị huyết nhiễm hồng, thoát nhìn dị thường khủng bố.

Vội vàng đem đặt ở một bên giấy vệ sinh cầm lại đây, Từ Ngôn kéo xuống một đoạn từ xoa thành điều hình dạng nhét vào trong lỗ mũi, ngẩng lên đầu không cho máu mũi ở chảy ra.

Không thể hiểu được sinh ra một loại khủng hoảng, đây là đến từ đối không biết một loại sợ hãi, Từ Ngôn không biết vì cái gì êm đẹp sẽ lưu khỏi máu mũi, vừa không là thượng hoả, cái mũi cũng không có đã chịu đánh sâu vào, cứ như vậy không thể hiểu được chảy nhiều như vậy huyết, ở Từ Ngôn ký ức nội đại khái có mấy năm không có chảy qua máu mũi.

Xả quá giấy vệ sinh không ngừng chà lau bị nhiễm hồng giấy vệ sinh một trương tiếp theo một trương bị Từ Ngôn ném vào thùng rác, căn bản dùng không được tới, gần không được chảy xuống.

Từ Ngôn động tác đột nhiên ngừng ở nơi nào, hần đột nhiên nhớ tới ở cùng Trình Từ tương ngộ từ nhạc dao thời điểm đã từng đã nói với nàng.

“Nhân loại thân thể căn bản vô pháp thừa nhận oán khí loại này đồ vật, liên tính không có thực chất tính thương tổn, cũng sẽ hoặc nhiều hoặc ít đối thân thể sinh ra một ít ảnh hưởng”

Mà Từ Ngôn tuy rằng có được có thể hấp thu “Oán khí” thể chất, nhưng hần thân thể vẫn luôn là nhân loại, liên tính thân thể phát sinh bộ dáng gì biến hóa, nhưng bản chất là sẽ không thay đổi, Từ Ngôn thân thể trên thực tế vẫn là quy hoạch vì nhân loại.

Bởi vì vẫn là nhân loại thân thể, cho nên ở hấp thu trước sau mấy chỉ oán quỷ cộng thêm, một con hung quỷ oán khí lúc sau, thân thể sinh ra một ít tác dụng phụ cũng là có thể lý giải, huống chi Từ Ngôn là ở “Lấy nhân loại thân thể sử dụng năng lực” dưới tình huống, không có trực tiếp chết chính là vạn hạnh.

Mà hiện tại chỉ là chảy một ít máu mũi, cẩn thận ngấm lại cũng không phải không thể tiếp thu.

“Phanh phanh phanh!”

“Đã thật lâu, còn không có tốt nhất sao.”

Rõ ràng là nghi vấn câu, Trinh Từ lại ngánh sinh sinh dùng câu trần thuật hỏi ra tới, cái này làm cho đang ở trong WC sát máu mũi Từ Ngôn sùng sốt một chút.

Sau đó Từ Ngôn có chút luống cuống tay chân, hẳn không biết vì sao chính mình sẽ ở đối mặt Trinh Từ thời điểm sinh ra loại cảm giác này.

Trên thực tế, ngay từ đầu Trinh Từ ở Từ Ngôn thượng WC thời điểm là không gõ cửa trực tiếp liền đi vào tới, nhưng là xấu hổ Từ Ngôn ở tiểu liền thời điểm bị gặp được vài lần lúc sau, cường chế tính làm Trinh Từ học xong “WC có người dưới tình huống cấm đi vào” này một đạo lý.

Tuy rằng ngẫu nhiên còn sẽ làm ra một ít trực tiếp xuyên tường hành động việc ngốc, nhưng cùng ngay từ đầu so sánh với muốn tốt quá nhiều.

“Chờ, chờ một chút, ta lập tức liền hảo, ngươi biết đến, bụng rất đau.”

“Hảo phải cho ta đi phao Bản Lam Căn”

“Đã biết, chờ ta tốt nhất lại nói.”

Trinh Từ tạm dừng một chút, bởi vì đứng ở ngoài cửa Từ Ngôn cũng không biết nàng bộ dáng, chỉ là đại khái suy tính ra nàng suy nghĩ cái gì.

Do dự một chút.

“Đừng quên rửa tay.”

“Cái này sẽ không quên!”

Dờ khóc dờ cười trở về một câu, Từ Ngôn theo sau liền không ở mở miệng, nếu là bình thường hẳn đại khái sẽ đi ra ngoài răn dạy Trinh Từ một phen, nhưng hiện giờ hẳn không nghĩ chính mình này phúc bộ dáng bị đối phương nhìn đến.

Cái loại này chặt vật bất kham bộ dáng.

Duỗi tay sờ soạng một chút, cái mũi đã không ở đỏ máu, nhìn dáng vẻ là lưu không sai biệt lắm, đem trong tay giấy vệ sinh nắm thành một đoàn ném vào thùng rác, Từ Ngôn làm lại tiếp một chậu nước, dùng xà phòng đem mặt hảo hảo giặt sạch một chút.

Ngẩng đầu cẩn thận nhìn một chút gương, ở phát hiện trên mặt đã nhìn không ra cái loại này có chứa chẳng sợ một tia huyết thời điểm Từ Ngôn mới thốt ra một cái tươi cười.

Không thể làm Trinh Từ nhìn ra tệ đoạn.

Đẩy cửa ra, Từ Ngôn đi ra ngoài.

“Hôm nay đã lâu.”

“Không có biện pháp, bụng ra điểm vấn đề, này không phải ta có thể khống chế.”

Cũng không có để ý tới Trinh Từ oán trách, Từ Ngôn cứ như vậy đứng ở nàng trước mặt, trên mặt mang theo mỉm cười.

“Đúng rồi, Bản Lam Căn đâu?”

“Tại đây.”

Trinh Từ đưa qua tam bao Bản Lam Căn, Từ Ngôn phía sau cầm lại đây, sau đó xoay người hướng tới phòng bếp đi qua, có lẽ là vì bảo đảm Từ Ngôn thật sự đem tam bao đều phao đi vào, Trinh Từ đi theo Từ Ngôn phía sau.

“Đúng rồi.....”

Nhớ tới cái gì, Từ Ngôn đột nhiên xoay người, muốn nói ra nói cũng không có thể nói xuất khẩu liền cảm giác Trinh Từ đâm vào chính mình trong lòng ngực.

Vội vàng ôm lấy, Từ Ngôn sùng sờ ở nơi nào, trên mặt bắt đầu truyền đến một trận một trận khô nóng cảm.

Tầm mắt xuống phía dưới nhìn lại, nhìn đến ghé vào trong lòng ngực Trinh Từ, sau đó, nàng ngẩng đầu lên, dùng vạt năm bắt biến mặt nhìn Từ Ngôn.

Phù phù, phù phù!

Trái tim, nhảy thật nhanh!

.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Dương Hâm đã đến

Từ Ngôn nhủ mày, về mặt khó chịu thần sắc, ngồi ở trên sofa hẳn hơi chút cảm giác được một ít nôn nóng, không kiên nhẫn nhìn trước mắt cái này không thành tự đến gia hỏa.

Dương Hâm, tự cho là đúng Từ Ngôn tốt nhất bằng hữu, trên thực tế hai người quan hệ chỉ có thể đạt tới “Qua loa đại khái tính thượng bằng hữu” trình độ mà thôi, tuy rằng Từ Ngôn đi qua hẳn gia nhưng cũng không đại biểu người này liền nhất định phải chạy đến chính mình trong nhà, đặc biệt là kia một bộ không có gặp qua việc đòi khắp nơi dọa nhìn, rõ ràng một bộ đồ nhà quê vào thành đã coi cảm, quan trọng nhất chính là, người này trong nhà ngoài ý muốn có tiền a!

Vậy vậy tay, Từ Ngôn theo sau đem trên bàn trà cái chén cảm lấy một cái đặt ở Dương Hâm trước mặt, sau đó nhìn về phía hẳn.

“Đừng tưởng rằng ta sẽ tự mình giúp ngươi đi châm trà, nếu muốn uống nói chính mình đi phòng bếp đem phích nước nóng lấy lại đây đảo một ly, đứng rồi..... Thuận tiện giúp ta cũng tới một ly đi.”

Về mặt tò mò thần sắc Dương Hâm lại ở Từ Ngôn nói ra những lời này sau cả khuôn mặt đều động lại lên.

“Uy, này cùng nói tốt không giống nhau đi! Không phải bằng hữu sao? Ít nhất tới nhà ngươi làm khách thủy cũng cấp một ly cũng là tốt đi?”

“Không phải nói tốt sao? Phích nước nóng ở nơi nào chính mình đi đảo a! Ngu ngốc!”

“Rốt cuộc ai mới là ngu ngốc a! Ngươi cái này ngu xuẩn!”

“Kỳ thật..... Đây cũng là không có biện pháp sự, ta giống như được một loại “Mông rồi đi sofa liền sẽ chết bệnh” cho nên không cho ngươi đồ nước đây cũng là về tình cảm có thể tha thứ sự tình không phải sao?”

“.....”

“Hảo, bắt hòa ngươi phế thí, tìm ta tới rốt cuộc muốn làm gì”

Từ Ngôn thu hồi ngay từ đầu kia phò cả lơ phát phơ bộ dáng, làm lại thay về mặt đứng đắn biểu tình.

Xác thật có đủ kỳ quái, đã không có chuyện trước gọi điện thoại thông tri một chút, cũng không có ở nghỉ phía trước nói một chút, cứ như vậy vội vội vàng vàng đuổi lại đây.

Còn có..... Gia hỏa này là như thế nào sờ đến cái này địa phương.

Nghe được Từ Ngôn nói, vừa định lớn tiếng cùng Từ Ngôn biện luận một phen hẳn ngừng lại, sau đó có chút ngượng ngùng vươn tay vuốt cái ót.

“Kỳ thật, cũng không có gì cùng lắm thì sự tình, ta chỉ là đơn thuần muốn liên lạc một chút chúng ta chỉ gian cảm tình, bằng không trải qua hai tháng khoảng cách chúng ta chỉ gian cảm tình đậm rồi làm sao bây giờ? Cho nên ta thật sự chỉ là đến thăm vấn an ngươi, không thấy được ta liền lễ vật đều mua sao?”

Dương Hâm theo như lời lễ vật đại khái chính là chồng chất ở góc tường hai cái rương “Đặc luân tô” thoát nhìn không tiện nghi bộ dáng, cái này làm cho đã cai sửa có thật dài một đoạn thời gian Từ Ngôn miễn cưỡng tiếp nhận rồi hẳn phản lễ vật này.

“Đừng nhiều lời, rốt cuộc muốn làm gì.”

“Cái kia, ta muốn tìm ngươi đi ra ngoài chơi.”

“..... Liên cái này?”

“Àn.”

Đầu điểm thực dứt khoát, Dương Hâm về mặt nghiêm túc biểu tình nhìn Từ Ngôn, sau đó mang theo một tia ngượng ngùng ngữ khí nói.

“Tuy rằng đã ở cái này chỗ ở thật dài thời gian, nhưng nói ra thật xấu hổ, trừ bỏ nhà ta kia một mảnh cùng trường học ở ngoài, ta giống như không như thể nào đi ra ngoài quá.”

“Ngươi không đi ra ngoài quá không phải thực bình thường sao? Cả ngày oa ở trong phòng chơi ngươi cái kia cái gì trò chơi, nói..... Ngươi hiện tại còn sống xuất hiện ở ta trước mặt thật đúng là cái kỳ tích.”

Dương Hâm cha mẹ rất ít có thời gian ở nhà, đây là Từ Ngôn trước kia hiểu biết đến một chút, tiếp theo, trống vắng trong nhà chỉ có hần một người, cho nên đương nhiên hần mỗi ngày ở vào máy tính trước mặt thời gian của ta đối không ít.

Cùng ngẫu nhiên đi một lần vòng đi giải quyết một chút vòng nghiện Từ Ngôn bắt đồng, Dương Hâm có thể tính thượng một đầu hoàn toàn vòng trùng, hần cảm thấy hứng thú lĩnh vực đại khái là ở trò chơi này một khối.

Tỷ như gần nhất vừa mới ra tới một khoản tên là 《anh hùng liên minh》trò chơi, tuy rằng Từ Ngôn nhìn không ra cái kia mấy cái còn không có bàn tay lớn nhỏ nhân vật chạy đến một cái tháp bên, bẹp bẹp phóng các loại kỹ năng có có ý tứ gì, nhưng Dương Hâm người này lại chơi tương đương mang cảm

Sau đó, điên cuồng mê luyện thượng trò chơi này Dương Hâm giống như ở tiếp cận nghỉ hè thời điểm liền trở nên hốt hoảng, kia trận xác thật hần mang cho Từ Ngôn cảm giác chính là “Túng dục quá độ” cảm giác, vì thế Từ Ngôn còn khuyên quá hần thiếu loát điểm.

Thờ dài, Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Dương Hâm

“Ngươi gia hỏa này còn không tính toán nói thật sao? Dựa theo ngươi cái kia tính cách liên tính là vài thập niên không đi dạo phố ngươi đều sẽ không nói cái gì, vì cái gì cố tình ở ngay lúc này tìm tới ta? Ta thời gian thực khẩn, nếu thật sự chỉ là này đó không đau không ngứa việc nhỏ, nói cho ngươi..... Ta không có gì hứng thú.”

“Không, không cần a! A Ngôn! Ta cái gì đều nói cái gì đều nói!”

“Vậy ngươi liền nhanh lên a!”

Vừa mới đứng lên liền bị đến từ Dương Hâm chống cự, sau đó ngạnh sinh sinh lại bị ấn ở trên sofa.

Biểu tình có chút do dự, đứng ở Từ Ngôn trước mặt Dương Hâm nhìn đáng vẻ là ở làm nào đó tư tưởng đấu tranh, cuối cùng cắn chặt răng.

“Ta tưởng..... Ta thích một cái nữ hài.”

“Liên việc này?”

Nghe xong Dương Hâm những lời này, Từ Ngôn sững sờ một chút, sau đó dùng tràn ngập nghi hoặc tầm mắt nhìn chằm chằm Dương Hâm.

Gia hỏa này thích nữ hài tử đã không phải một ngày hai ngày, bài trừ trước một thời gian bị hấp thu quá nhiều “Dương khí” cho nên đã từng một đoạn thời gian đổi nam tính sinh ra quá khác ý tưởng ở ngoài, ở nhận thức hần rất dài một đoạn thời gian thời gian, Từ Ngôn nghe được cùng loại như vậy một câu tuyệt đối không ít.

Nhưng trên thực tế, làm hần tự mình chạy đến chính mình trong nhà, hơn nữa nói ra những lời này vẫn là lần đầu tiên.

“Lần này ta là nghiêm túc! Ta đã thấy nàng bộ dáng, cũng là chúng ta nơi này, tuy rằng lớn lên chỉ có thể xem như giống nhau, nhưng là ta liền thích nàng cái loại này khí chất!”

Đang nói đến nữ hài kia thời điểm, nàng trên mặt thậm chí xuất hiện một tia hướng tới, điển hình bị tẩy não ngu ngốc.

Dương Hâm lớn lên rất soái, lưu trữ gần nhất thời gian này đoạn thanh thiếu niên thích kiểu tóc, ăn mặc cũng thực sạch sẽ, cái đầu tuy rằng không phải quá cao nhưng cũng đạt tới một mét bảy sáu nông nổi.

Hần cũng không phải không có nói qua luyện ái, tương phản hần luyện ái sử cũng không thiếu, nhưng tuyệt đại đa số chỉ có một cuối tuần hoặc là hai cái cuối tuần liền chia tay, rất ít có có thể kiên trì một tháng.

Có thể nói, hần cái này tính cách thực không xong, thay lời khác mà nói chính là cái loại này không da không mặt mũi nhân vật.

Mà lần này hần có thể đầy mặt đứng đắn ở chính mình trước mặt nói ra những lời này, có thể nghĩ hần thật sự động tâm.

Ngay cả Từ Ngôn đều hơi chút có chút kính nể nữ hài tử kia, thế nhưng có thể sử dụng người này khẳng khái một mực ái thượng đối phương, thật đúng là không phải giống nhau thủ đoạn.

Thờ dài một hơi.

“Đối phương bao lớn rồi?”

“15 tuổi, ân. .... Mới vừa满 15.”

“.....”

Nâng lên tay hướng tới Dương Hâm trên đầu tới một chút.

“Học sinh trung học a! Ngủ ngốc!”

“Sơ trung lại làm sao vậy, ta không cũng so nàng chỉ đại một tuổi sao?”

Cẩn thận ngẫm lại, năm nay cùng chính mình cùng tuổi Dương Hâm cũng chỉ là 16 tuổi bộ đáng, nói cách khác chỉ so đôi phương đại một tuổi.

“Xin lỗi, vừa rồi theo bản năng sinh ra một loại tuổi thượng cảm giác về sự ưu việt, cẩn thận ngẫm lại cũng chỉ là một tuổi mà thôi, yên tâm đi thôi, ta xem trọng người.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn dựa vào trên sofa, làm sau liếc liếc mắt một cái Dương Hâm.

“Người như thế nào còn không đi?”

“Nếu ta đi rồi ta đây ở chỗ này dài lâu như vậy ý nghĩa lại là cái gì a!”

“Vậy người tốt cuộc muốn làm gì mau nói a!”

Từ Ngôn nói mới vừa nói xong, Dương Hâm lại khôi phục ngay từ đầu kia phó ngưng ngưng bộ đáng, thoát nhìn nương đã chết.

“Cái kia, bởi vì có điểm then chốt, cho nên. .... A Ngôn người có thể hay không đi theo ta cùng đi.”

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Gặp mặt

Từ Ngôn ngồi ở một bên, đỉnh đầu mặt trời chói chang ánh mặt trời, trong tay nắm chặt một lọ Dương Hâm vừa mới mua cấp chính mình ướp lạnh nhưng nhạc, có chút khó chịu vận ra uống một ngụm.

“Ta nói, người có phải hay không bị leo cây? Bằng không lâu như vậy nữ hài kia còn không có tới?”

Cứng đờ đầu xoay một chút, Dương Hâm dùng tay áo đầu cọ một chút đã nhỏ giọt hân tích mặt, ở thái dương bạo phơi hạ, hân nguyên bản hiện có chút trắng nõn mặt bắt đầu trở nên hơi hơi phiếm hồng.

“Sẽ không, nói tốt nàng nhất định sẽ đến.”

“Nói tốt sau đó leo cây loại chuyện này còn không ít sao? Ta xem chúng ta chạy nhanh về nhà ngủ sẽ tương đối hảo, cái này quý thời tiết dài ở chỗ này là người ngốc xoa vẫn là cái gì?”

“Nàng mới sẽ không tha ta bỏ câu đâu!”

Hiếm thấy Dương Hâm thế nhưng về mặt đứng đắn hô lên những lời này, sau đó liền xoay đầu không ở đi xem Từ Ngôn.

Hơi chút cảm giác có chút ngoài ý muốn, Từ Ngôn đem tay trái trung nhưng nhạc đối tới rồi tay phải thượng, sau đó vươn tay trái như là ở đẩy cái gì.

“Nếu khẳng khẳng không muốn đi nói, người ít nhất cũng phải đi đánh một chút điện thoại hỏi một chút mới đúng vậy? Không đây số sao? Liền cái này cơ bản nhất đồ vật đều không có, người thấy cái con khi vòng hữu a!”

Nói xong, dùng cảnh cáo ánh mắt nhìn từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn muốn bắt chính mình nhưng nhạc Trình Từ, có lẽ là muốn nhìn một chút này cùng lộc cộc lộc cộc mạo hiểm bọt khí ngoạn ý là cái gì, cho nên nàng mới có thể vẫn luôn đuổi tay đi lấy.

Tay trái chống đỡ Trình Từ mặt.

Tầm mắt tùy ý một phiết, Từ Ngôn thấy được từ mặt trái đi tới một người thiếu nữ, ăn mặc nhất hiêm thấy trang phục, chính là cái loại này đại đa số học sinh đều sẽ ở ngày mùa hè ăn mặc móc treo trang, thoát nhìn dáng người thường thường, khuôn mặt miên cường tính thượng tuần tú, sau đó duy nhất làm người kinh ngạc cảm thán còn lại là lấy một đầu tóc đẹp đi, thoát nhìn giống như là TV thượng quảng cáo mình tinh đầu tóc.

Trừ bỏ này đó ở ngoài, chính thể nàng chỉ có thể tính thượng là một người bình thường học sinh trung học, nói..... Mới sơ trung liên cùng võng hữu gặp mặt không sợ đối phương là đại thúc sao?

“Tối, có phải hay không cái kia?”

Vươn tay gỡ áo còn không có nhìn đến đối phương Dương Hâm, Từ Ngôn tận lực đè thấp chính mình thanh âm.

Xoay đầu nhìn, sau đó Dương Hâm cả người đều sững sờ ở nơi đó, kia phó biểu tình giống như là nhìn thấy gì tuyệt thế mỹ nữ giống nhau.

“Lâm Tịch.....”

“Ngươi chính là Dương Hâm sao?”

Dùng nghi vấn ngữ khí nói, cái này gọi là Lâm Tịch thiếu nữ cười tủm tỉm nhìn đã sững sờ ở nơi nào Dương Hâm.

“Quả nhiên, ngươi cùng trên mạng nhìn đến giống nhau.”

“Không không, ngươi mới là..... Cùng trên mạng giống nhau xinh đẹp.” Vuốt đầu ngây ngô cười, Dương Hâm nói như vậy nói.

Mà đối phương phản ứng còn lại là vẫn luôn che miệng tiểu, từ trước mắt biểu hiện ra ngoài tới xem, đối phương tuy rằng không tính là cái gì đại mỹ nữ, nhưng là gần chỉ là loại tính cách này nói xác thật thực hấp dẫn người, như vậy xem ra Dương Hâm như vậy thích nàng cũng không phải không có đạo lý.

Triều lui về phía sau vài bước, thẳng đến chỉ có thể loáng thoáng nghe được hai người đối thoại lúc sau, Từ Ngôn mới dừng lại bước chân, biểu tình nhìn qua có một ít ngưng trọng, cảm giác Trình Từ túm chính mình cánh tay, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn Trình Từ.

“Phát hiện sao?”

“Àn, oán khí, tuy rằng chỉ có một chút, nhưng là nhân loại bình thường trên người dính có oán khí, chỉ là chỉ cần điểm này liền đủ kỳ quái.”

Không sai, từ nơi xa tới xem có lẽ không cảm giác được cái gì, nhưng là đương cái này gọi là Lâm Tịch nữ hài đi đến Từ Ngôn bên người khi, Từ Ngôn mới chân chính phát hiện không thích hợp địa phương.

Kia như có như không oán khí tuy rằng thực dễ dàng liền sẽ bị xem nhẹ rớt, nhưng không thể tránh tránh cho bị Từ Ngôn bên cạnh Trình Từ phát giác đến, có lẽ là thời gian dài cùng Trình Từ dãi ở bên nhau duyên cớ, Từ Ngôn có thể rõ ràng cảm giác được oán khí tồn tại, chẳng sợ một tia nhỏ bé đến cơ hồ có thể bị làm lơ rớt oán khí, cũng bị Từ Ngôn bắt giữ tới rồi.

Tên này gọi là Lâm Tịch thiếu nữ sắc mặt hồng nhuận, tay chân cũng không có xuất hiện một mồi hiện tượng, hơn nữa toàn bộ thân thể tràn ngập “Sức sống” căn bản không có khả năng là đã chết quá đến người, cũng không phải bị thượng quá thân người.

Kia chỉ có một chút có thể chứng minh, nàng đại khái là vừa rồi gặp cái gì không sạch sẽ đồ vật, sở dĩ dùng “Vừa mới” tới hình dung hoàn toàn là bởi vì đối phương âm khí cũng không có thực chất tính giảm bớt, cũng không có rõ ràng là bề ngoài biến hóa, chỉ là dính vào một ít oán khí, trừ lần đó ra đảo cũng không có gì.

Nhưng liên tính là như vậy, cái này gọi là Lâm Tịch nữ hài tử vẫn là tương đương khả nghi, toàn thân lộ ra một cỗ kỳ quái cảm giác.

“Cái này là ta bằng hữu, hẳn nói nhất định phải tới trông thấy ngươi, cho nên cầu ta thật dài thời gian!”

Một phen ôm Từ Ngôn, Dương Hâm như là khoe ra dường như đối với đứng ở bên cạnh Lâm Tịch nói ra như vậy cực kỳ không biết xấu hổ nói, khiến cho giống như hắn có bao nhiêu không tình nguyện bộ dáng.

“Uy.....”

Bang, một phen bùng kín Từ Ngôn miệng, Dương Hâm giống như là trong lúc vô tình đem miệng hướng tới Từ Ngôn lỗ tai bên tới gần một chút, dùng khó có thể phát giác thanh âm nhẹ nhàng nói.

“Làm ơn, đừng làm cho ta mất mặt.....”

Phiết liếc mắt một cái Dương Hâm, tuy rằng vẻ mặt ý cười, nhưng Từ Ngôn vẫn là liếc mắt một cái liền nhìn ra hắn trong mắt che dấu kia một tia miên cường, phảng phất là đang nói “Đừng vạch trần ta, đừng vạch trần ta”

Thở dài một hơi, Từ Ngôn vươn tay bẻ ra Dương Hâm đôi tay, tầm mắt tập trung ở trước mặt Lâm Tịch trên người.

Bài trừ một cái tươi cười.

“Tựa như hần nói như vậy, ta chỉ là đơn thuần tò mò hần theo như lời cái kia xinh đẹp võng hữu là là bộ đáng gì, thực tế nhìn đến sau, quả nhiên không ngoài sở liệu thật xinh đẹp đâu!”

“Nào có.”

Gương mặt đỏ lên, Lâm Tịch có chút ngượng ngùng, nàng cũng không phải đối Từ Ngôn có hảo cảm, chỉ là đơn thuần bị người khác khen mà bản năng cảm giác được thẹn thùng.

Này tựa hồ là nữ hài từ bệnh chung, đại bộ phận nữ hài bị người xa lạ khen “Lớn lên xinh đẹp” hoặc là “Người thật xinh đẹp” linh tính nói lúc sau đều sẽ là này phúc ngượng ngùng bộ dáng, trừ phi đối phương da mặt dày như tường thành giống nhau, nhưng Lâm Tịch nhìn đáng vẻ căn bản không giống như là da mặt dày người.

“Kia, nếu nên xem đều nhìn, cũng liền không ta sự tình gì, các người hai cái ở cái này nói chuyện phiếm đi.”

Nói, Từ Ngôn vẫy vẫy tay sau đó hướng tới phía sau đi đến, lúc này đây Dương Hâm cũng không có giữ lại Từ Ngôn, nhìn đáng vẻ sớm tại Lâm Tịch tới thời điểm liền ước gì Từ Ngôn rời đi.

Diễn hình trọng sắc khinh hữu.

Từ Ngôn rời đi, đã nhìn không tới hai người bóng dáng, cụ thể đi chỗ nào Từ Ngôn cũng không cảm kích, nhưng nhìn đáng vẻ cái kia gọi là Lâm Tịch nữ hài đối Dương Hâm vẫn là mạn vừa ý, ít nhất cũng không có phát sinh vừa tới không vài phút liền nháo về nhà hiện tượng.

Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn Trình Từ, nàng từ bắt đầu cái kia gọi là Lâm Tịch nữ hài đã tới lúc sau liền vẫn luôn cái dạng này, giống như là nghĩ đến cái gì.

“Suy nghĩ cái gì?”

“Rất kỳ quái, nữ hài kia trên người rõ ràng tồn tại oán khí, nhưng là lại không có bất luận cái gì phản ứng không tốt.”

Loại chuyện này theo đạo lý là không có khả năng phát sinh, ngay cả Từ Ngôn hấp thu quá nhiều cái loại này đồ vật đều sẽ một cái kính lưu máu mũi, càng không cần phải nói những cái đó người thường.

“Rốt cuộc là vì cái gì đâu. ....”

Từ Ngôn nhìn Dương Hâm cùng Lâm Tịch rời khỏi phương hướng ngõ ngách xuất thần.

.....

ps: Nên nói như thế nào đâu? Đổi mới một ngày hai chương đã là hiện giờ nhanh nhất tốc độ, quyển sách này thượng giá vốn dĩ liền so bình thường thư thượng giá vẫn nửa tháng, nếu là còn gia tốc đổi mới nói thời gian căn bản không đủ dùng, hơn nữa. .... Ta một cái cao trung sinh đi học trừu thời gian gõ chữ đã là cực hạn, thỉnh đại gia nhiều hơn thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Tới nói chuyện đi

“Cái kia. .... Người khát không khát?”

Dương Hâm chỉ cảm thấy đến trên mặt dâng lên một cỗ tiếp theo một cỗ khô nóng, thẹn thùng hần liền tính chỉ là như vậy hơi hơi quay đầu nhìn đối phương đều sẽ cảm thấy không dám nhìn thẳng.

Này đại khái chính là cái gọi là nhất kiến chung tình, có lẽ như vậy cách nói có chút sai lầm, rốt cuộc sớm tại trên mạng thời điểm hai người cũng đã quen biết.

Đã đem Từ Ngôn cường chế di dời, giống như là lợi dụng xong đối phương liền lập tức đá văng ra giống nhau, tuy rằng còn không đến mức tới loại tình trạng này đến cùng không sai biệt lắm, ngay từ đầu làm Từ Ngôn bởi chính mình tới chỉ là đơn thuần cảm giác được đối mặt trong hiện thực Lâm Tịch cảm giác được thẹn thùng mà thôi, tùy theo ở gặp mặt lúc sau, đương nhiên sinh ra “Muốn đơn độc ở chung” cùng loại ý nghĩ như vậy.

Căn cứ “Ôn tồn hai người thế giới” ý tưởng, quyết đoán đem kéo qua tới cu li Từ Ngôn đuổi trở về, đương nhiên này chỉ là chính hấn ý tưởng.

Lúc này đã tiếp cận chạng vạng, Dương Hâm hai người hiện giờ ở vào địa lý vị trí chính là Từ Ngôn đã từng gặp được quá Trịnh hoàng thể dục quảng trường.

Có lẽ là nghĩ hè duyên cớ, cho nên thể dục quảng trường môn đã bị mờ ra, có thể nhìn đến thường thường một đôi tình lữ từ bọn họ hai người bên người đi ngang qua.

“Ngươi nếu là khát nước nói ta đi cho ngươi mua thủy.”

“Không cần..... Không phải quá khát.”

Cúi đầu, Lâm Tịch tầm mắt trước sau không có nâng lên quá, gắt gao nhìn chăm chăm mặt đất, có lẽ là khăn trương gì đó, cho nên chân nhỏ từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn nhích tới nhích lui.

“Bởi vì lần đầu tiên ra tới thấy vòng hữu duyên cớ, cho nên quá khăn trương, ở nhà uống qua rất nhiều thủy.”

“Là, phải không! Ta cũng cùng ngươi giống nhau.”

Mặt đỏ lên, cổ rụt rụt, Lâm Tịch có chút ngượng ngùng hướng tới bên cạnh nhìn thoáng qua, mà Dương Hâm bởi vì quá khăn trương cho nên một khuôn mặt đều ngẹn đỏ bừng mặt ánh vào Lâm Tịch trong mắt, che miệng cười khê lên.

“Làm sao vậy? Nơi nào buồn cười.....”

“Không, chỉ là cảm giác ngươi hảo đáng yêu.”

“Nhưng, đáng yêu?! Nam hài tử sao lại có thể nói đáng yêu đâu!”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trên thực tế Dương Hâm đối nàng theo như lời những lời này không có chút nào bài xích tâm lý, tương phản hấn còn có chút tiểu kích động, đối hấn mà nói, Lâm Tịch đại khái chính là hấn nữ thần, tuy rằng cái này nữ thần chỉ là học sinh trung học.

Mùa hè trời tối rất chậm, liền tính là tiếp cận 7 giờ thời điểm, không trung vẫn là một mảnh sáng ngời, Lâm Tịch nâng lên tay vẫn thượng đồng hồ điện tử nhìn thoáng qua, sau đó mang theo tràn ngập xin lỗi biểu tình nhìn về phía Dương Hâm.

“Xin lỗi, nhà ta có gác cổng, 8 giờ phía trước phải về nhà.”

“Này..... Như vậy a! Không quan hệ, nếu là gác cổng nói đây cũng là không có cách nào sự tình không phải sao?”

Chính là ở trên mặt bài trừ một cái tươi cười, Dương Hâm tận lực che dấu trụ trong giọng nói cảm giác mất mát, làm bộ dường như không có việc gì bộ dáng vẫy vẫy tay.

“Kia, nhanh lên trở về đi, yêu cầu ta đưa ngươi sao?”

“Không, không cần..... Ta chính mình trở về là được.”

“Nga..... Là như thế này a”

Có chút mất mát, ngay cả đối phương nói đến dừng cho chính mình đưa thời điểm kia cổ khăn trương cảm đều không có phát hiện.

Nội tâm có chút chua xót, trước sau..... Vẫn là không có tin tưởng chính mình sao?

Xác thật, gần chỉ là ở trên mạng đã gặp mặt hai người, liền tính ở tại cùng cái khu vực nội, nhưng, liền tính như vậy, nói cho chính mình mới gặp mặt không bao lâu người chính mình gia vị trí, bất luận nghĩ như thế nào đều quá đường đột.

“Kia, tái kiến đi!”

Dương Hâm mang theo tươi cười chuyển qua thân mình, sau đó hướng tới phía trước mại vài bước, hấn có điểm không quá nguyện ý nhìn đến đối phương từ chính mình tầm mắt nội biến mất.

Rõ ràng chỉ là nhận thức không lâu, nhưng không biết vì cái gì..... Sẽ như vậy thích nàng.

Dương Hâm bước chân ngừng ở nơi nào, hai tay của hấn hơi hơi mở ra không biết nên đặt ở địa phương nào, có thể cảm giác được rõ ràng phía sau có người ôm chặt lấy nàng.

“Không cần quay đầu.”

Thanh âm này là Lâm Tịch, cái này làm cho vừa định nhìn xem rốt cuộc là ai ôm lấy chính mình Dương Hâm sững sờ ở nơi nào.

Ôm lấy trước mắt Dương Hâm, Lâm Tịch đem mặt gắt gao dán ở hán trên lưng, nhắm mắt lại hơi hơi hút mấy hơi thở, sau đó trên mặt mang theo đỏ bừng, chậm rãi buông lỏng tay ra.

“Tái kiến.....”

.....
.....

“Khiến cho giống như là Hàn kịch giống nhau, như vậy già cổ cốt truyện ở hiện thực trình diễn thật sự không thành vấn đề sao?”

Thấy này hết thấy Từ Ngôn vươn tay nheo nheo ấn đường, thật sự không hiểu được, rõ ràng chỉ là nhận thức không bao lâu hai người mà thôi, lại không thể hiểu được có như vậy ăn ý, cảm giác giống như là ở chụp phim truyền hình giống nhau.

Cái kia gọi là Lâm Tịch nữ hài đã rời khỏi, là đi bộ đi, không có đánh xe liền như vậy đi bộ dọc theo đại đường cái đi rồi.

Cái này làm cho Từ Ngôn hơi chút cảm thấy một ít buồn bực, nếu chỉ là đơn thuần về nhà, ngồi xe trở về không phải nhanh hơn một ít sao?

“Đuổi kịp”

“Ài, vì cái gì..... Dù sao cũng không phát sinh sự tình gì.”

Trình Tử thẳng ngơ ngác nhìn Lâm Tịch biến mất địa phương, nói ra “Đuổi kịp” hai chữ, theo sau liền không hề để ý tới Từ Ngôn đi qua.

Kêu vài tiếng, Trình Tử cũng không có quay đầu lại để ý tới Từ Ngôn, rơi vào đường cùng, Từ Ngôn chỉ có theo qua đi.

.....
.....

Cái này gọi là Lâm Tịch nữ hài đã khả nghi tới rồi cực điểm, nếu ngay từ đầu trên người có chứa một tia oán khí, Từ Ngôn chỉ biết đối nàng sinh ra một loại “Kỳ quái người” này tương tượng pháp.

Nhưng trên thực tế ở gặp được lúc này nhìn đến loại này cảnh tượng lúc sau, liền không thể chỉ cần dùng khả nghi cái này từ ngữ tới hình dung nàng hành động.

““Âm địa” nàng tới nơi này làm gì?”

Cái gọi là “Âm địa” chính là ở trước kia chết quá lớn lượng người địa phương, bởi vì thi thể hủ hóa cho nên sinh ra “Âm khí” không phải giống nhau trọng.

Tục xưng, Khu mộ cũ mà.

Từ Ngôn vị trí thành thị thuộc về một cái tiểu thành thị, ở vài thập niên trước đánh giá thời điểm, nơi này nhưng không có như vậy nhiều nhà lầu, bởi vậy chết đi người đều bị tùy tiện vùi vào trong đất, bộ dáng gì thi thể đều có.

Có sinh lão bệnh tử, cũng đồng dạng tồn tại chết oan chết uổng, mà chết oan chết uổng người sau khi chết sẽ sinh ra “Oán khí” nhưng thi thể bản thân chính là “Âm chất” bởi vậy, Khu mộ cũ mà lại bị xưng là “Âm địa”

Mà này sở thành thị trải qua nhiều năm như vậy cái cách, sớm đã không phải năm đó kia phó bộ dáng, mà trước kia lưu lại đông đảo Khu mộ cũ trong đất, duy nhất may mắn còn tồn tại đại khái chỉ có lúc này trước mắt này một mảnh.

Ở vào thành thị bên cạnh vùng ngoại thành bên kia, bởi vì này tòa tiểu thành thị chỉ cần đạp xe từ, nửa giờ tả hữu thời gian liền có thể đi ra ngoài, cho nên đi theo Lâm Tịch đi đến nơi này cũng không có lời nói phí quá dài thời gian.

Bước chân, ngừng ở nơi đó.

“Theo ta lâu như vậy, ngươi còn không tính toán ra tới sao?”

Ở mau tiếp cận Khu mộ cũ mà thời điểm, Lâm Tịch đột nhiên dừng bước chân, dùng cùng đối Dương Hâm nói chuyện khi hoàn toàn bất đồng thanh âm nói.

“Bị phát hiện a.”

Dùng không sao cả ngữ khí nói, Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ duỗi tay sờ sờ đầu, đứng ở Lâm Tịch phía sau.

Buông tay, hơi hơi cười cười.

“Lại nói..... Ta giống như căn bản từ lúc bắt đầu liền không tính toán giấu đi đi.”

Xác thật, từ bắt đầu theo dõi thời điểm Từ Ngôn liền vẫn luôn quang minh chính đại theo ở phía sau, nói là theo dõi dùng vẫn luôn đi theo phía sau càng thêm thích hợp, kỳ quái chính là đối phương nhưng vẫn không nói gì thêm.

Đứng ở nàg phía sau, Từ Ngôn thu hồi kia phó tươi cười.

“Kia, kế tiếp bắt đầu nói chuyện, ngại vì cái gì tiếp cận Dương Hâm đi, Lâm Tịch tiểu thư.”

.....

ps: Khu mộ cũ mà loại này đồ vật ở thành phố lớn có lẽ đã rất ít đi, nhưng ở chúng ta nơi này xác thật tồn tại, tuy rằng là cái loại nhỏ thành thị, nhưng cũng chỉ là mấy năm gần đây phát triển tương đối mau mà thôi, ta còn rõ ràng nhớ rõ trước kia nhà ta mặt sau kia phiến đại đất trống nghe nói chính là Khu mộ cũ mà.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Mộ quỷ

Mặt ngoài, Lâm Tịch cùng dương hâm quen biết nhiều lắm tính lên mạng hữu chi gian chạm mặt, trên thực tế nếu không phải Từ Ngôn cùng lại đây phát hiện nào đó đồ vật nói xác thật là cái dạng này một loại tình huống.

Nhưng, Lâm Tịch trên người còn có “Oán khí” loại này chỉ có ở quỷ trên người mới có thể xuất hiện một loại đặc thù khí thể, nói cách khác nàg nếu là nhân loại bình thường, lại dính vào vật như vậy, từ bản chất tới nói, nàg bất luận cái gì hành vi ở Từ Ngôn xem ra đều là như vậy kỳ quái.

“Nếu ngại nói ngại chỉ là đơn thuần cùng dương hâm tiến hành trên mạng vôong hữu gặp mặt nói, vậy ngại như thế nào giải thích đi vào nơi này?”

Khu mộ cũ mà, liền tính chỉ là đứng bên ngoài vậy, vẫn là có thể cảm giác được đến áp vào trước mặt một loại âm trầm cảm giác, này không phải khác cái gì, liền tính là người thường ở chỗ này vẫn là có thể cảm giác đến âm trầm cảm giác, bởi vì nơi này “Âm khí” quá nặng.

Người chết qua đi, linh hồn hình thành quỷ linh tinh, đây cũng là vì sao đầu thai thời điểm, sẽ toàn bộ biến mất nguyên nhân, mà tiếp theo thi thể không phải bị hoá táng chính là bị vùi vào trong đất.

Hoá táng còn hảo thuyết, bởi vì ở cực cao trong hóa điểm hòa tan lúc sau, trong cơ thể tàn lưu tử vong khi kia cổ “Âm khí” cũng bị hóa thiêu đốt hầu như không còn, mà hoàn toàn tương phản, nếu là chôn xuống mộ trung nói liền không giống nhau.

Bởi vì thổ bản thân chính là “Sinh” cùng “Âm” tồn tại, dựng dục sinh mệnh đồng thời, nó mang đến còn có tử vong, tử vong đồng thời mang đến sinh mệnh, liền giống như nếu ở trong đất chôn nhập thi thể, lại ở thi thể phía trên trung thượng một ít hoa nói, liền phát ra hiện hoa khai thực tràn đầy hiện tượng, này chỉ là một loại tự nhiên hiện tượng, trên thực tế thực vật hấp thu không đơn giản chỉ có hơi nước, còn có thi thể mang đến một loại cùng loại với phân hóa học đồ vật.

Thân thể giống như là phân hóa học giống nhau, nhưng ắt không thể thiếu lại là thi thể nội một tia âm khí, thực vật là lãnh, cho nên nó tương đối ứng có thể hấp thu âm khí, nhưng chỉ là chút ít âm khí.

Mà Lâm Tịch thân là một người bình thường, lại xuất hiện ở cái này địa phương, cộng thêm thượng thân thượng có chứa như có như không âm khí, hết thấy đều có vẻ như vậy quỷ dị.

“Ngươi cái này tuổi trẻ hản là nghe nói qua thể hệ trước những lời này đó đi, khu mộ cũ mà loại địa phương này cũng không phải là tùy tiện tới.”

“Nếu có thể nói, ta cũng không nghĩ tới cái này địa phương.”

Trong giọng nói mang theo lạc tịch, Lâm Tịch chuyển qua thân mình, nhìn về phía đứng ở nàg phía sau Từ Ngôn, sau đó hơi hơi ngẩng đầu.

“Ta làm như vậy cũng là bị buộc a!”

“Bị buộc?”

Từ Ngôn sững sốt một chút, Lâm Tịch biểu tình tràn ngập bất đắc dĩ, liên tính là diễn kịch đạt tới loại trình độ này cũng có thể suy xét đi thuốc pha nước uống một chút Oscar giải thưởng.

Mà giờ này khắc này Lâm Tịch trong mắt chỉ tồn tại Từ Ngôn một người, cái này làm cho Từ Ngôn bài trừ năng đồng dạng có được “Âm Dương Nhân” này một khả năng tính.

Bởi vì năng nhìn không tới đứng ở Từ Ngôn bên cạnh Trình Từ.

Không biết nghĩ tới cái gì, cho nên một bộ sắp khóc ra tới thần sắc, Lâm Tịch ôm đầu gối xồm trên mặt đất.

“Ta không nghĩ làm như vậy a, nhưng là không có biện pháp, cái kia đồ vật vẫn luôn đi theo ta.”

“Cái kia đồ vật?”

Từ Ngôn nói thầm một tiếng, hơi hơi phiệt liếc mắt một cái Trình Từ, năng thoát nhìn cũng không có cái gì thực chất tính động tác.

Rõ ràng là năng muốn chạy tới, nhưng tới cái này địa phương lúc sau năng lại không rên một tiếng, giống như là nghĩ đến sự tình gì.

“Ta chỉ là đánh đổ mà thôi, đánh đổ ai dám khắp nơi buổi tối 12 giờ tới cái này địa phương mà thôi, ta cũng không phải không sợ hãi a! Sợ quá a, sợ quá cái kia đồ vật a!”

Thoạt nhìn có chút điên cuồng, ít nhất Từ Ngôn nhìn đến năng là như thế này điên điên khùng khùng bộ dáng, giống như là nhớ tới cái gì lệnh năng cảm giác được sợ hãi sự tình.

Mà năng theo như lời cái kia đồ vật đại khái chính là nào đó quý, bởi vì nhân loại bình thường vô pháp nhìn đến quý duyên có, cho nên năng chỉ là đại khái có thể cảm giác được cái kia đồ vật tồn tại.

Cho nên sẽ biến thành cái dạng này cũng liền không kỳ quái.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi..... Ta không phải cố ý muốn gạt người!”

Năng những lời này đại khái là ở đối với Từ Ngôn nói, bởi vì ôm đầu nâng lên tới Lâm Tịch nhìn Từ Ngôn dùng khóc mức nở nói ra những lời này.

Những lời này sử Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, tùy theo mà đến đó là một cỗ nguy cơ cảm, theo bản năng nhìn về phía Trình Từ.

“Rút cuộc tới.”

“Cái gì tới?”

“Vẫn luôn đang đợi con quý kia.”

Quý? Từ Ngôn sững sờ ở nơi nào, làm hắn cảm giác được giật mình không phải Trình Từ theo như lời quý, tuy rằng xem không phải rất nhiều, nhưng ít nhất đã kiến thức quá không ít quý.

Từ Ngôn tin tưởng, hiện tại phim kinh dị căn bản vô pháp dọa đến chính mình, nhưng trước mắt này phúc cảnh tượng ngoại lệ.

Cái gọi là khu mộ cũ mà chính là ở vào cùng loại với vùng ngoại thành địa phương, trừ bỏ một cái gồ ghề lồi lõm đường cái lúc sau, liền dư lại là mấy viên cây cối.

Cái này địa phương rất ít tới, một cái là bên này cũng đủ hẻo lánh, đệ nhị chính là nơi này là khu mộ cũ mà, tuy rằng chính phủ đã bắt đầu quy hoạch ở chỗ này xây dựng một cái cái gì công viên, nhưng trên thực tế còn không có chấp hành, ở không có chấp hành phía trước, cái này địa phương vẫn luôn là khu mộ cũ mà.

“Bang!”

Một tiếng rất nhỏ động tĩnh, tùy theo vẫn luôn chui từ dưới đất lên mà ra một bàn tay bắt được Từ Ngôn cổ chân, có thể cảm giác được rõ ràng bị nắm chặt chính mình cổ chân cái tay kia lực lượng.

“Mau rời đi.”

Trình Từ vội vàng nói, nhưng xem ra đã chậm, chui từ dưới đất lên mà ra bàn tay tựa hồ không phải nhân loại bàn tay, bởi vì nhân loại bàn tay căn bản không có biện pháp vươn như vậy trường.

Cả người đều bị ném bay ra đi, cơ hồ bị ném thượng hơn mười mét trời cao, Từ Ngôn không biết cái tay kia là như thế nào làm được.

Này quả thực chính là BUG a!

Gào thét phong từ bên tai thổi qua, hơn mười mét thoát nhìn rất cao, trên thực tế rơi xuống cũng chỉ là trong nháy mắt sự tình, Từ Ngôn có thể khẳng định nếu rơi xuống chính mình liền không phải thiếu cái đầu.

Sẽ bị tạp thành bánh nhân thịt đi!

Nhưng mà, rơi trên mặt đất sự tình cũng không có phát sinh, ở tới giữa không trung thời điểm, Từ Ngôn trước mặt đột nhiên xuất hiện một đạo cùng loại với hắc động đồ vật, sau đó rớt đi vào.

Lại một lần ra tới thời điểm đã là đặt mộng ngồi dưới đất lúc, chỉ là trong nháy mắt thời gian, cái kia là Trình Từ năng lực, Từ Ngôn nhìn thấy quá.

Hít một hơi, Từ Ngôn nhìn trước mắt, trừ bỏ còn lưu tại mặt đất cái kia cánh tay phẩm chất cửa động lúc sau liền cái gì đều không có, cái tay kia đã biến mất.

“Vừa mới đó là cái gì?!”

“‘Mộ quỷ’ là ở đại lượng thi thể chung quanh dựng dục một loại quỷ thể, không phải bình thường quỷ.”

“Cái này như thế nào không nghe người nói quá!” Sừng sốt một chút, tùy theo Từ Ngôn nhìn về phía Trình Từ nói.

Chính như Từ Ngôn theo như lời như vậy, Trình Từ cũng không có đã nói với Từ Ngôn còn có trừ bỏ nhân loại hình thành quỷ.

Xác thật, từ lúc bắt đầu Từ Ngôn liền quên mất một sự kiện, cái này trên địa cầu không đơn giản chỉ có nhân loại, nói cách khác, cầu, miêu linh tinh chết qua đi cũng sẽ có một bộ phận nhỏ biến ảo thành quỷ.

Mà tương đối với nhân loại cái loại này năng lực, các con vật biến ảo vì quỷ lúc sau năng lực còn lại là hiếm lạ bạch quái.

Tỷ như..... Vừa mới cái kia giống như cao su giống nhau cánh tay.

Ấn chấm đất, Từ Ngôn vội vàng đứng lên, nhìn từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn ôm đầu ngồi xỏm trên mặt đất Lâm Tịch.

.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Tái kiến

Lâm Tịch cái này nữ hài Từ Ngôn nhìn thấy đệ nhất cảm giác chỉ có thể tính thượng bình thường, bình thường thân cao, bình thường đáng người, bình thường diện mạo, ngay cả thanh âm đều tương đương bình thường, trừ bỏ kia một đầu đen nhánh lượng lệ tóc đẹp, năng đại khái bị định vị “Bình thường nữ hài tử”

Chính như cái này mặt chữ sở muốn biểu đạt ý tứ tương đồng, đúng là bởi vì là một người bình thường nữ hài tử dương hãm mới có thể hết thuốc chữa thích đối phương, ở cái này mỹ nữ thịnh hành thời đại, lớn lên bình thường nữ hài tử tựa hồ càng thêm làm người an tâm điểm.

Nhưng mà làm Từ Ngôn cảm thấy ngoài ý muốn còn lại là cái này nữ hài kỹ thuật diễn, tuy rằng không biết nàng là xuất phát từ cái gì nguyên nhân, nhưng cái kia cái gọi là “Mà Mộ quỷ” thực rõ ràng cho nàng chỉ định một cái nhiệm vụ.

Trải qua suy đoán, Từ Ngôn phỏng đoán nhiệm vụ này còn lại là “Mang một cái người sống lại đây”, nói vậy nữ hài kia cũng biết mạng người sống tới sẽ phát sinh bộ dáng gì sự tình, cho nên ở cùng dương hãm gặp mặt thời điểm mới có thể vẫn luôn bảo trì đáng vẻ kia. Không nóng không lạnh, hơn nữa cùng dương hãm vẫn duy trì khoảng cách, bởi vì ở trên mạng nhận thức thật lâu thời gian, cho nên năng đại khái không có cách nào đối dương hãm xuống tay.

Bởi vậy liền xuất hiện, rõ ràng phát hiện Từ Ngôn theo ở phía sau cũng không có vạch trần làm hấn theo lại đây, năng tâm tư đại khái chính là làm Từ Ngôn dương kẻ chết thay.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.....”

Từ vừa rồi bắt đầu, nàng trong miệng liền vẫn luôn nói thầm những lời này, tuy rằng đối nàng ôm có một tia đồng tình chi tâm, nhưng càng nhiều lại là tương hung hăng trừu đối phương một phen, nếu, nàng mang đến không phải chính mình mà là người khác nói, vừa mới kia lập tức tuyệt đối đã cúp.

“Này chỉ “Mộ quý” là vô hạn tiếp cận hung quý tồn tại, đã tồn tại không dưới cùng ba mươi năm thời gian.”

Ba mươi năm? Sững sốt một chút, Từ Ngôn nghe xong Trình Từ theo như lời nói, trái tim lập bộp một chút, ba năm cũng đã đạt tới oán quý đỉnh Lý hiểu lẽ, vì cái gì này chỉ “Mộ quý” lại ngạnh sinh sinh chống được hơn ba mươi năm mới bắt đầu muốn đột phá?

Là thiên phú? Không, ở vào loại này âm khí tràn đầy khu mộ cũ trong đất, tuyệt đối so với ở nữ WC càng thêm dễ dàng tu luyện, kia chỉ có thể nói..... Oán quý thăng cấp hung quý khó khăn quá lớn!

“Này chỉ “Mộ quý” sinh thời bản thể là?”

“Mèo đen, chết vào âm khí, khi chết tựa hồ bị ngược đãi quá, cho nên đại khái là đói chết, bởi vậy sinh ra oán khí hình thành quý cũng không phải không thể nào.”

Trình Từ ngữ khí như cũ cùng dĩ vãng tương đồng, bất biến ngữ điệu liền tính gặp phải loại thực lực này cùng nàng tương tự đối thủ cũng tựa như chút nào đều không cảm giác được khẩn trương.

Liền như Trình Từ theo như lời như vậy, mèo đen bản thân chính là điềm xấu chi vật, bị chán ghét cũng không phải không có nguyên nhân, nhìn đáng về này chỉ “Mộ quý” trước khi chết là chỉ lưu lạc miêu, không có ở sinh thời bị ăn luôn giống như cũng đã là vận hạnh.

“Nó tới.”

Trình Từ nói làm Từ Ngôn toàn thân căng cứng lên, từ vừa mới từ trong đất dò ra một con nhân loại cánh tay lúc sau liền không có ở xuất hiện khác động tĩnh.

Vừa dứt lời, Từ Ngôn liền cảm giác được dầm mặt đất bắt đầu đông đưa lên, giống như là tùy thời đều có khả năng sụp rớt giống nhau.

Thân thể cơ hồ là theo bản năng sau này nhảy đi, ở chân vừa ly khai mặt đất kia một khắc, kia một mảnh địa biểu liền sụp đổ đi vào.

Đồng tử co rút lại, Từ Ngôn đẩy mắt khiếp sợ nhìn xuất hiện ở trước mắt này chỉ “Đại gia hỏa”

Bởi vì này chỉ “Mộ quý” sinh thời là chỉ mèo đen, cho nên Từ Ngôn đại khái tính ra này chỉ miêu liền tính lộ ra bản thể, căng chết cũng liền đến căng chân vị trí, nhưng giờ này khắc này hiện ra nhưng hoàn toàn không phải như thế tình hình.

Kia cơ hồ một thước năm độ cao thấy thế nào đều không giống như là miêu a! Hơn nữa, nhà ai miêu có thể trường ra ba điều cái đuôi a!

“Uy, Trình Từ..... Này cùng nói tốt tựa hồ không giống nhau đi! Trình độ này gia hỏa bất luận thấy thế nào sinh thời đều không nên là “Miêu” a! Người xác định nó không phải Mỹ Châu báo linh tinh đồ vật?!” Ôn định bước chân, Từ Ngôn không bình tĩnh nhìn về phía Trình Từ.

Nhàn nhạt phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, xong việc đem tầm mắt dời đi tập trung ở trước mặt bốn chân triều mà “Mèo đen”

“Linh hồn vật dẫn bất đồng, cho nên động vật sau khi chết hấp thu quá nhiều âm khí xác thật sẽ phát sinh một ít biến hóa.”

“Này đã không phải một ít biến hóa đi! Cái đuôi, ước chừng ba điều cái đuôi! Lại còn có sẽ động a!”

“.....”

“Người đem đầu xoay qua đi rồi cuộc là có ý tứ gì a!”

“Vèo!”

Một tiếng cắt qua không khí thanh âm, tùy theo đó là một con thật lớn móng vuốt từ Từ Ngôn bên người xẹt qua, sinh ra phong kính, có thể rõ ràng cảm thụ được đến, kia một móng vuốt chụp ở trên người tuyệt đối chết thẳng căng, sắc bén móng vuốt trên mặt đất để lại dấu vết.

Phía trước hai cái đuôi giao nhau ẩn ở trên mặt đất, này chỉ “Mộ quý” mở ra miệng, khẩu nội tiết ra tới nước bọt một giọt tiếp theo một giọt tích trên mặt đất.

Từ Ngôn không biết hiện giờ đã vài giờ, nhưng thiên đã không sai biệt lắm muốn đen, tại đây loại thiên hạ, Từ Ngôn xem này chỉ gia hỏa thị giác đánh sâu vào lớn hơn nữa.

Khác không nói, này chỉ đại gia hỏa bề ngoài quả thực soái bạo, cùng giống nhau miêu bất đồng, nó lông tóc tựa hồ nhiều năm không có tu bổ qua, cho nên màu đen lông tóc tựa hồ có thể theo phong phiêu động, cộng thêm mông mặt sau ba điều cái đuôi.

Bất quá, loại này thời điểm hiển nhiên không phải chú ý điểm này thời điểm

“Tạch!” Chui từ dưới đất lên mà ra hai tay gắt gao bắt lấy Từ Ngôn hai chân, ám đạo một tiếng không tốt, Từ Ngôn ngồi xồm xuống dưới, cơ hồ là nháy mắt, ở ngồi xồm xuống kia một khắc “Mộ quý” móng vuốt liền từ đỉnh đầu lược quá, da đầu một trận tê dại.

Nếu chính mình không ngồi xồm xuống, vừa rồi đầu nên không thấy.

Hai chân bị gắt gao bắt lấy, Từ Ngôn nếm thử trừu động vài cái, nhưng không chút sứt mẻ căn bản nâng không dậy nổi chân, ngẩng đầu nhìn trước mắt “Mộ quý”

Đầu của nó đỉnh xuất hiện hắc động giống nhau đồ vật, Trình Từ từ giữa rút xuống dưới, một phen đè lại “Mộ quý” kia viên so bóng rỏ còn muốn đại đầu, sau đó..... Ngạnh sinh sinh ném bay ra đi.

Ở nó bị ném phi kia một khắc, bắt lấy cổ chân hai tay nháy mắt biến mất, tùy theo Từ Ngôn liền nhìn đến kia chỉ “Mộ quý” bị Trình Từ ném ra thật xa.

Quay cuồng vài vòng lúc sau ngừng lại, sau đó “Mộ quý” bắt đầu nếm thử lại một lần đứng thẳng lên.

Trình Từ đứng ở nơi đó, vron một bàn tay, sau đó cánh tay xuất hiện một đoàn hắc động, nuốt hết cánh tay, ở nơi xa “Mộ quý” trước mặt tại đây xuất hiện, thành trào trạng tay đè lại “Mộ quý” đầu dùng sức ấn ở trên mặt đất, phịch một tiếng lúc sau nó lại một lần té ngã trên mặt đất.

“Đơn giản như vậy liền giải quyết?”

“Còn không có, chỉ là đơn giản chế phục nó mà thôi, động vật hình thành “Quý” bản thân chỉ số thông minh liền không phải quá cao.”

Nói đến cùng, này chỉ quý cũng chỉ là oán quý thực lực, tuy rằng Trình Từ là chỉ có hơi nước “Hung quý” nhưng bất luận nói như thế nào năng đều là hung quý.

Oán quý cùng hung quý chênh lệch vô pháp đền bù.

Lắc lắc cánh tay, Từ Ngôn hướng tới quý rạp trên mặt đất “Mộ quý” đi qua, đứng ở nó trước mặt, nhìn bởi vì còn bị Trình Từ ấn cho nên vẻ mặt nôn nóng bộ dáng, Từ Ngôn nhếch môi hơi hơi mỉm cười.

Hắn cũng không phải cái gì người tốt, cũng không phải có không “Thân thủ giải quyết” liền sẽ chết gia hỏa, tương phản chỉ là tới thu một chút đuôi sự tình Từ Ngôn hẳn nhạc thanh nhàn.

Vron tay ấn ở nó trên đầu.

“Tái kiến, tiểu gia hỏa!”

.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Đã kêu Hắc Dẫn đi

Nhân loại trí tuệ muốn so các con vật cao hơn rất nhiều, đây cũng là vì cái gì liên tính biến thành quý này chỉ do mèo đen diễn biến mà đến “Mộ quý” như cũ chỉ biết dùng những cái đó đơn giản chiêu thức.

Thay lời khác tới nói, bởi vì chỉ số thông minh vấn đề, nó nghĩ không ra cái gì hữu hiệu tác chiến phương án, đối nó mà nói, cố định trụ địch nhân hành động, sau đó một móng vuốt đem đối phương đầu chụp nát như, này không thể nghi ngờ là nhất hữu hiệu.

Đơn giản thô bạo, hơn nữa..... Không cần động não.

Từ bắt đầu đều hiện tại, Từ Ngôn vẫn luôn ở suy xét nỗi chuyện, tuy rằng trước mắt này chỉ “Mộ quý” đã bị chế phục, nhưng là cái kia đem chính mình đưa tới nơi này Lâm Tịch đến tốt cùng nhìn thấy gì mới có thể sợ hãi đến loại tình trạng này?

Dựa theo hiện giờ này chỉ “Mộ quý” chỉ số thông minh, tuyệt đối không có khả năng là nó chỉ thị Lâm Tịch đem người sống đưa tới cái này địa phương.

Nói cách khác, chỉ thị nằng đi vào nơi này không phải này chi “Mộ quý”? Bởi vì liên cơ bản nhất câu thông năng lực đều không có, chắc hẳn phải vậy, không có cách nào tiến hành giao lưu.

Bàn tay trung cuộn cuộn không ngừng truyền đến dòng nước ấm, bởi vì bị hấp thu oán khí cho nên từ vừa rồi liền vẫn luôn giãy giụa cái không ngừng “Mộ quý” hiện giờ cái loại này động tĩnh cũng bắt đầu chậm rãi biến mất.

Đem tay trừu trở về, Từ Ngôn ngồi xổm trên mặt đất nhìn này chi “Mộ quý” rõ ràng đã không hề phần thắng, nhưng vẫn là dùng kia con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn, hơn nữa.....

Góc độ này bất luận thấy thế nào đều soái bạo a!

Xác thật, động vật họ mèo bản thân thân hình liền khá xinh đẹp, tỷ như sư tử, lão hổ, con báo linh tinh tồn tại, nhưng mà mở rộng vài lần thân hình miêu cũng đồng dạng có thể đạt tới loại này thị giác hiệu quả, huống chi vẫn là một con ba điều cái đuôi miêu.

Hơi hơi cười cười, Từ Ngôn vươn tay vỗ vỗ Trinh Tử án nó đầu tay ý bảo nàng rút về đi đứng ở một bên, Trinh Tử phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, theo sau liền đem tay trừu trở về.

Bởi vì mất đi chủ yếu áp lực nơi phát ra cho nên liên tính đã không có gì sức lực, này chi “Mộ quý” vẫn là có thể bò dậy.

Bởi vì Từ Ngôn vừa rồi như vậy đối nó, cho nên bò dậy sau ôm địch ý về phía sau lui lại mấy bước, sau đó vịn vẹo một trương miêu lộ ra hàm răng, nó răng nanh rất lớn, thoạt nhìn thực sắc bén bộ dáng.

“Uy, có thể nghe hiểu được tiếng người đi!”

“Mộ quý” cũng không có trả lời Từ Ngôn nói, thân thể về phía trước nghiêng một ít, hé miệng kêu một tiếng, liên tính là mèo kêu, nó thanh âm cũng tràn ngập một loại khàn khàn cảm giác.

“Đãi ở cái này địa phương đã bao lâu? Ta biết, bởi vì là mèo đen cho nên sinh thời hẳn là bị không ít khổ đi! Ta thậm chí có thể tưởng tượng đến, người gia hỏa này sinh thời thời điểm hẳn là không ăn qua một đống cơm no đi!”

“Miêu miêu miêu!!”

“Cho nên a.....”

Cười, Từ Ngôn hướng phía trước mại một bước, hai mắt nhìn chăm chăm trước mắt này chi màu đen đại miêu, khóe miệng gọi lên một cái tươi cười.

“Đi theo ta đi thôi, theo ta đi có thịt ăn!”

“.....”

.....

.....

“Uy, Trinh Tử..... Vì cái gì ta tổng cảm giác ta giống như mắc mưu bị lừa?”

Tầm mắt hơi hơi triều thượng đi đi, Từ Ngôn đuôi tay đem ngăn trở tầm mắt ba điều cái đuôi đẩy ra, có chút bất đắc dĩ nhìn về phía Trinh Tử.

“Mộ quý” có lẽ là bởi vì chỉ số thông minh vấn đề, cho nên nó cũng không nguyên nhân đi theo Từ Ngôn đi, bởi vậy ở Từ Ngôn làm lại giáo huấn một chút đã bị hấp thu tuyệt đại bộ phận oán khí “Mộ quý”, có lẽ là không đánh, không thượng trí nhớ duyên cớ, cho nên ở Từ Ngôn lại hấp thu một ít oán khí lúc sau, nó rốt cuộc thỏa hiệp.

Sau đó..... Liền biến thành cái dạng này.

“Cùng nhân loại hình thành quỷ bất đồng, bởi vì trí lực duyên cớ, đại đa số động vật tử vong sau đều sẽ biến ảo vì một ít tương đối hung mãnh hình thái, này chỉ là hẳn chỉ là nó tồn tại thời điểm bộ dáng.”

“Kia..... Ba điều cái đuôi.....”

“Nó chính mình nguyên nhân, bởi vì cảm giác được tương đối đẹp, cho nên bảo lưu lại xuống dưới.”

“.....”

Tự nhiên rũ xuống cái đuôi không ngừng ở Từ Ngôn trước mắt lúc ẩn lúc hiện, có lẽ là cảm giác Từ Ngôn đầu đại tương đối thoải mái, cho nên từ vừa rồi liền đãi ở trên đầu không xuống.

Đã cảnh cáo này chi gia hỏa rất nhiều biến, bất quá được đến đại khái chính là một tiếng “Miêu” sau đó liền không có tới thanh âm.

Đã khôi phục bình thường miêu lớn nhỏ nó một chút đều không soái.

Từ Ngôn thở dài, tầm mắt tập trung ở vẫn luôn bị quên đi Lâm Tịch trên người, trước nay đến nơi đây sau liền vẫn luôn ôm đầu gối xỏm nơi đó.

Giống như là..... Ở sợ hãi cái gì.

“Nàng sợ hãi không phải ta trên đầu này chỉ gia hỏa, mà là có khác này quý đi? Nếu là này chỉ “Mộ quý” nói, nàng không có khả năng sẽ sợ thành cái dạng này.”

Phiết liếc mắt một cái Trình Từ, Từ Ngôn tạm dừng một chút.

“Người làm ta chạy nhanh theo kịp, vì không phải này chỉ “Mộ quý” đi.”

“.....”

“Không nghĩ nói liền tính.”

Có chút bất đắc dĩ nói thầm một câu, Từ Ngôn hướng tới Lâm Tịch vị trí đi qua, bởi vì sợ hãi cho nên nàng ôm đầu run run phát run, đi đến nàng trước mặt Từ Ngôn ngừng lại, trên cao nhìn xuống nhìn một hồi, xoay đầu nhìn phía sau Trình Từ.

“Có biện pháp làm nàng mất đi về này đoạn ký ức đi, “Đạo nhân” có thể làm được sự tình, người hẳn là cũng có thể làm được đi.”

Trình Từ gật gật đầu, xác thật, như vậy cơ bản nhất kỹ năng nếu làm không được, liền có điểm không thể nào nói nổi.

Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Lâm Tịch, người thường chung quý chỉ là cái người thường, biết quá nhiều sự tình lại không có tương đối ứng lực lượng như vậy cũng không phải cái gì chuyện tốt, tương phản chỉ biết chết nhanh hơn.

Từ Ngôn nhìn nhìn thiên, một hồi chuẩn bị cấp Dương Hâm đánh cái điện thoại làm hẳn đảm đương một chút hộ hoa sứ giả, quả nhiên..... Chính mình chính là như vậy thích giúp đỡ mọi người a!

“Quên những việc này đi, thiếu nữ”

.....
.....

Hiện giờ cũng chỉ là không đến 9 giờ, Từ Ngôn về đến nhà thời điểm, Từ Thiên đã tránh ở trong phòng không biết ở làm chút cái gì.

Bởi vì tiêu trừ Lâm Tịch về này đoạn ký ức, cho nên tạm thời hôn mê nàng từ Từ Ngôn bối trở về, sau đó tìm một cái công cộng điện thoại cấp Dương Hâm đánh qua đi, vừa nghe nói “Nhặt được một con Lâm Tịch”, tên kia liền thở hổn hển đuổi lại đây, sau đó vỗ vỗ ngực cam đoan “Nhất định phải đem nàng đuổi về gia”, tuy rằng không biết hẳn có thể hay không làm cái gì kỳ quái sự tình.

Duỗi tay đem ghé vào trên đầu kia chỉ gia hỏa ném ở trên giường, Từ Ngôn có chút vô lực nhìn về phía Trình Từ, cau mày nghĩ nghĩ.

“Cái kia..... Trình Từ, muốn hay không cấp người này khởi cái tên?”

“Tiểu Hắc.”

“Không không không, tên này một chút đều không đủ huyền, tuy rằng nó này phúc bộ đáng chỉ là một con kỳ quái miêu, nhưng là cái loại này hình thái nói, xứng với cái này cực kỳ không có phẩm vị tên không khỏi có điểm quá rơi chậm lại cấp bậc.”

“Tiểu Hắc.”

“Đều nói tên này không có gì lượng điểm!”

“Tiểu Hắc.”

“.....”

Duỗi tay che lại mặt, Từ Ngôn thật sâu hít một hơi, sau đó đem tầm mắt tập trung ở bị chính mình ném ở trên giường “Mộ quý”

Nếu tùy tùy tiện tiện ứng Trình Từ khởi cái gọi là lạn đường cái tên, kia còn có cái gì lượng điểm?

Nghĩ nghĩ, bỗng nhiên từ nói nên lời tình một bên, kích động vươn ra ngón tay ở trên giường lặn qua lặn lại mèo đen, nhìn về phía Trình Từ nói.

“Đã kêu Hắc Đản đi!”

.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Chỉ cho người uống 1 khẩu

“Hắc Đan ~”

“Miêu!”

“Người thực thích tên này a!”

Túm nó tác dụng chậm da lông, Từ Ngôn tận khả năng làm nó móng vuốt rời đi chính mình mặt, sau đó cười tủm tỉm nhìn nó, tương phản, bị gọi là Hắc Đan miêu còn lại là không ngừng múa may hai chỉ chân trước, sau đó hướng tới Từ Ngôn nơi phương hướng không ngừng múa may.

Trình Từ đứng ở một bên, yên lặng mà nhìn.

“Trình Từ, người thích gia hỏa này sao?”

“Không thích.”

“Không cần trả lời như vậy dứt khoát a, nói như thế nào người đều là nữ hài tử, nữ hài tử thích loại này đồ vật không phải thực bình thường sao?”

Nhắc tới tới, phóng tới trước mắt quơ quơ, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn Trình Từ, nàng biểu tình vẫn luôn không có chút nào biến hóa.

Tạm dừng một hồi lâu, Trình Từ mới lại một lần mở miệng.

“Ta còn là giác tiểu Hắc tên này tương đối hảo.”

“Như vậy lớn lên thời gian người vẫn luôn ở tự hỏi vấn đề này a!”

“Bởi vì Hắc Đan tên này bất luận như thế nào nghe đều không có chút nào lượng điểm, ta còn là cảm giác tiểu Hắc hảo một chút.”

Vẫn là nguyên lai cái kia ngữ điệu, Trình Từ dùng cực kỳ bình đạm thanh âm nói ra những lời này, sau đó vươn tay một phen nắm lấy này chi miêu đầu.

“Hơn nữa nó một chút đều không đáng yêu.”

“Mau buông tay! Người là tưởng đem nó bóp chết sao?”

“Bởi vì nó đã chết quá một lần, cho nên cũng không tồn tại bóp chết nó cái thuyết pháp này.”

Sừng sốt một chút, Từ Ngôn buông lỏng ra túm miêu tay, sau đó thuận thế hướng tới Trình Từ trong lòng ngực đẩy qua đi.

“Nếu người nói như vậy có đạo lý, này chi gia hỏa liền tạm thời giao cho người.”

“Không cần!”

“Hai bao Bản Lam Căn!”

“Không thích miêu.”

“Tam bao Bản Lam Căn!”

“Chán ghét.”

“Bốn bao xa hoa xa xỉ phiên bản Bản Lam Căn, này đã là ta cực hạn!” Khóe miệng run rẩy một chút, Từ Ngôn bắt đầu nhìn Trình Từ.

Nói xong, Trình Từ thuận thế đem miêu ôm vào trong lòng ngực, dùng tay nhẹ nhàng chải vuốt nó lông tóc, sau đó hơi hơi nâng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Đột nhiên có chút không chán ghét nó.”

“.....”

Thở dài một hơi, Từ Ngôn lướt qua Trình Tử vẫy vẫy tay, sau đó mở cửa ra, sau đó đột nhiên nhớ tới cái gì.

“Đúng rồi, Trình Tử..... Nếu này chỉ miêu đã chết, cho nên cùng loại với tồn tại sinh vật cái loại này sinh hoạt tập tính hẳn là cũng không có đi? Chính là cái kia..... Tỷ như ị phân lập, hoặc là đi tiểu gì đó.”

“Cái này sẽ không, bởi vì nó lúc này vật dẫn chỉ là linh hồn, cho nên nó không có cách nào làm được cùng loại bài tiết công năng.”

Nghe xong Trình Tử nói, Từ Ngôn thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó hơi hơi cau mày nhìn Trình Tử, nếu như nàng theo như lời như vậy, Trình Tử trước nay không thượng quá WC cũng liền có thể giải thích.

Đột nhiên cảm giác có chút ngốc, Từ Ngôn lắc lắc đầu phịch một tiếng mang lên phía sau môn, rõ ràng đã sớm biết Trình Tử là quỷ, nào có quỷ còn cần thượng WC đạo lý?

Lại theo bản năng xem nhẹ nàng đã chết sự thật a.....

Đầu để ở trên cửa, Từ Ngôn đặt ở then cửa thượng tay từng, chảy xuống tới rồi một bên, ánh mắt có chút dại ra nhìn phía sau môn.

Nếu lúc trước gặp được Trình Tử đương nhiên thời điểm nàng là tồn tại thời điểm, thật là..... Thật tốt a.

.....

.....

“Miêu! ~”

“Ngươi muốn uống sao.”

Trình Tử ngồi quỷ trên mặt đất, dùng cực kỳ bình đạm ngữ khí đối với nghiêng đầu ghé vào nàng trước mặt Hắc Đan nói.

“Miêu miêu!”

Lay động phía sau ba điều cái đuôi, nguyên bản quỷ rạp trên mặt đất Hắc Đan đã bò lên, sau đó trừng mắt một đôi mắt mèo nhìn Trình Tử trong tay phùng cái chén, Trình Tử cùng nó đối diện, sau đó đem cái chén nâng lên uống một ngụm.

“Hảo uống, nhưng chỉ có thể từ ta chính mình uống.”

“Miêu miêu miêu!!”

Thiếu chút nữa đem trong miệng Bản Lam Căn phun ra tới, Từ Ngôn nhin xuống đem trong miệng Bản Lam Căn nuốt đi xuống, sau đó dùng tay xoa xoa miệng nhìn về phía Trình Tử.

“Không cho nó uống ngươi cũng không cần như vậy cấp nó đi, liên tính không nghĩ uống bị ngươi như vậy một làm cũng tưởng uống uống nhìn.”

“Chính là đây là bốn bao phiên bản xa xỉ, rất khó đến, ai đều không cho.”

Đôi tay gắt gao nắm, sau đó ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Từ Ngôn, thất thần suy nghĩ một hồi mới lại bổ sung một câu.

“Có thể cho ngươi uống một ngụm, nhưng chỉ có thể uống một cái miệng nhỏ.”

“Cái này đến không cần.”

Từ Ngôn vươn tay trái chỉ tay phải trung bụng Bản Lam Căn, bởi vì có một đoạn thời gian không có uống qua, cho nên tự cấp Trình Tử phao thời điểm thuận tiện cấp chính mình tới một ly.

“Bốn bao cái kia chính ngươi uống đi, ta có cái này một bao là đủ rồi, nói..... Phao như vậy nhiều hương vị sẽ không trách sao?”

“Thực tán, một chút đều không kỳ quái, cho nên có cơ hội ta tưởng lại uống một lần.”

“Không cần si tâm vọng tưởng! Như vậy sự, là lần đầu tiên cũng là cuối cùng một lần, không cần lại trông cậy vào ta cho ngươi phao!”

“Ý tứ nói có thể uống năm bao sao.”

“Đây là không có khả năng!!”

Rống lên một câu, phiết liếc mắt một cái Trinh Từ như cũ mặt vô biểu tình một khuôn mặt, Từ Ngôn vươn tay nhéo nhéo ấn đường sau đó đem vẫn luôn dùng đầu tạch chính mình chân Hắc Đàn nhẹ nhàng đá qua đi, miêu một tiếng lúc sau, liền cúi đầu đi đến mép giường, oa đi xuống.

Uống một ngụm Bản Lam Căn, Từ Ngôn cũng không có nuốt xuống đi chỉ là hàm ở trong miệng, một lát sau mới nuốt đi xuống, bởi vì là mùa hè, cho nên uống Bản Lam Căn cũng không có mùa đông thời điểm cái loại này âm áp cảm giác, tương phản cảm giác toàn thân một trận khô nóng.

Từ Ngôn nâng lên trong tay cái chén nhẹ nhàng thổi thổi, tầm mắt lại dừng lại ở Trinh Từ trên người, nhìn Trinh Từ chậm rãi nâng lên cái chén, dùng miệng hàm ở ly khẩu, không biết vì sao Từ Ngôn liền sinh ra một cổ không thể hiểu được khô nóng.

Cẩn thận ngẫm lại, giống như giống như..... Trộm thân quá Trinh Từ.

Cái loại cảm giác này, Từ Ngôn cũng không có quên, tuy rằng chỉ là lập tức, nhưng Từ Ngôn cho tới hôm nay đều rõ ràng nhớ rõ cái kia cảm giác.

Giống như là dùng miệng khắc ở khối băng giống nhau, lạnh lẽo, nhưng lại mềm như bông, cái loại cảm giác này thực kỳ diệu, trên mặt nóng lên, Từ Ngôn nhìn Trinh Từ miệng, nuốt một ngụm nước miếng.

Đem trong tay cái chén đặt ở một bên, Từ Ngôn hướng tới Trinh Từ đi đến, sau đó đặt mông ngồi ở nàng trước mặt.

Vươn tay ấn ở nàng trên vai.

“Cái kia..... Trinh Từ, ta giống như nhìn đến người trên mặt có cái gì dơ dề vật!”

Phùng cái chén, Trinh Từ ngơ ngác nhìn Từ Ngôn, cảm nhận được Trinh Từ tầm mắt, Từ Ngôn bày ra một bộ nghiêm túc biểu tình.

“Người đừng nhúc nhích, ta ly gần nhìn xem..... Giúp người lỏng rớt.”

Từ Ngôn hiềm thấy cảm giác được trái tim gia tốc cảm giác, cũng không phải bởi vì kế tiếp hành động mà cảm thấy chột dạ, chỉ là nhìn ly chính mình càng ngày càng gần Trinh Từ, bản năng cảm giác được thẹn thùng.

Rõ ràng nhớ kỹ, kia một lần Trinh Từ không có cự tuyệt chính mình, là muốn lần này làm bộ không cần thận dụng tới lừa gạt quá khứ lời nói.....

Từ Ngôn động tác ngừng ở nơi nào, rõ ràng cùng Trinh Từ nhất chỉ kém mấy centimet, nhưng lại bị thỉnh linh xảy ra tay ngăn cản ở đường đi.

Từ Ngôn có chút sững sờ nhìn Trinh Từ vươn tay đẩy chính mình mặt, sau đó ám đạo một tiếng không tốt.

Vừa định giải thích, Từ Ngôn liền nhìn đến Trinh Từ đem vừa mới hàm ở trong miệng một ngụm Bản Lam Căn nuốt đi xuống.

“Người là tưởng uống ta xa xỉ bản Bản Lam Căn đi, không cần như vậy quanh co lòng vòng, ta có thể cho người uống một cái miệng nhỏ, chỉ có thể một cái miệng nhỏ.”

“.....”

.....

ps: Nga nga nga nga, đề cử trường thật nhiều! Quả nhiên lẫn lộn hữu hiệu sao? Kia..... Lăn lộn lẫn lộn lẫn lộn ~ cầu đề cử lâu ~

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Hảo tâm đại tỷ tỷ

Từ Ngôn ngơ ngác nhìn Trinh Từ, hấn sở lo lắng sự tình cũng không có phát sinh, Trinh Từ đã không có tức giận cấp chính mình một cái tát, cũng không có đối chính mình rống to kêu to, nàng chỉ là ngộ nhận vì chính mình đang ở đánh nàng trong tay Bản Lam Căn chú ý.

Đôi tay phùng Bản Lam Căn, Trinh Từ hơi hơi đẩy hướng Từ Ngôn, nhìn dáng vẻ liền cùng thường lui tới không có gì bất đồng, nhưng Từ Ngôn lại liếc mắt một cái nhìn ra nàng trong mắt đau lòng thần sắc.

Tuy rằng nguyên ý đem Bản Lam Căn chia sẻ cấp chính mình, nhưng cũng gần chỉ là chia sẻ một chút, nàng đối Bản Lam Căn ái tựa hồ đã đạt tới một

loại bệnh trạng nông nổi.

Cười khỏ một chút, Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn về phía Trình Từ, rất khó tưởng tượng nàng như vậy đơn bạc thân thể hạ cát dẫu thật lớn lực lượng cùng với..... Thích Bản Lam Căn loại này đam mê, có chút hối hận lúc trước đem Bản Lam Căn giới thiệu cho nàng hay không chính xác.

Lắc lắc đầu, Từ Ngôn một tay ấn mặt đất đứng lên, nắm lấy bên cạnh Hắc Đan, hướng trên vai một đáp, theo sau võ gia hỏa này đầu.

“Trình Từ, bởi ta đi ra ngoài một hồi đi.”

“Là muốn đi xem Lan Lan sao.”

“Ân, tưởng nàng.”

Hít một hơi, Từ Ngôn bài trừ một cái tươi cười, sau đó hơi hơi quay đầu nhìn không ngừng dùng đầu cọ chính mình Hắc Đan.

“Lan Lan còn không có gặp qua Hắc Đan đi, cho nàng nhìn xem, nàng hẳn là thực thích gia hỏa này.”

“.....”

Trình Từ nhìn Từ Ngôn không biết suy nghĩ cái gì, sau đó nâng lên cái chén đem Bản Lam Căn một ngụm uống quang, nhẹ nhàng đem tú quần áo mở ra, đem cái chén tắc đi vào, thậm đi vào nửa cái thân mình, đảo một hồi mới đem tú quần áo lại một lần đóng cửa, đứng lên, đem trong tay đồ vật đưa cho Từ Ngôn.

“Lan Lan cũng sẽ thích cái này, cho nàng phao một ly đi.”

Từ Ngôn nhìn Trình Từ đưa cho chính mình một bao cùng còn lại màu trắng đóng gói bất đồng Bản Lam Căn màu bạc đóng gói Bản Lam Căn, hẳn còn rõ ràng nhớ rõ, đó là tốt nhất thứ đi mua thời điểm, xa xỉ mua một đại bao mười lăm khối cái loại này.

Này ngoạn ý chính là bị Trình Từ quy hoạch vì “Một tuần mới có thể miễn cưỡng nhắm nháp một lần trân phẩm” còn nhớ lần trước chính mình chỉ là sờ xem đã bị nàng nhìn chăm chăm vào, nhưng lúc này đây lại đem cái này chia sẻ cấp Lan Lan nhắm nháp.

Nói..... Tiểu hài tử hẳn là không thích cái này đi?

.....

.....

“Đại ca ca!”

Từ Ngôn vừa mới tới đó, đã bị Lan Lan ôm chặt, bởi vì cái đầu nguyên nhân, nàng chỉ có thể ôm lấy Từ Ngôn đương nhiên chân.

Ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

Tay đặt ở nàng trên đầu xoa, Từ Ngôn dùng một cái tay khác đem ghé vào trên đầu Hắc Đan xách xuống dưới, lắc lắc.

“Nhìn!”

“Tiểu miêu!”

Buông ra ôm Từ Ngôn tay, Lan Lan vẻ mặt nhảy nhót biểu tình, thò tay một phen tiếp nhận Từ Ngôn đưa qua Hắc Đan, sau đó ôm vào trong ngực, không ngừng dùng tay nhỏ vuốt ve nó da lông.

“Có ba điều cái đuôi lặc!”

“Bởi vì nó không phải bình thường miêu a.”

Chính như Từ Ngôn theo như lời giống nhau, mèo đen tượng trưng này “Điềm xấu” tuy rằng Hắc Đan cùng với đã chết thật lâu, nhưng là có một chút lại trước sau vô pháp thay đổi, đó chính là nó ba điều cái đuôi.

Từ Ngôn cũng không như thế nào tin tưởng Trình Từ theo như lời cái kia bảo lưu lại tới cách nói, bởi vì nếu là linh hồn vật dẫn, từ căn bản thượng mà nói liền không có bất luận cái gì cách nói có thể chứng minh có thể thay đổi linh hồn hình thái.

Phiết liếc mắt một cái phía sau Trình Từ, từ lúc bắt đầu Từ Ngôn liền cảm giác Trình Từ giống như ở dấu điểm chính mình cái gì, nhưng xuất phát từ nàng không muốn nói, cho nên cũng liền không có hỏi nhiều.

“Thích sao?”

“Ân! Thích, như vậy liền có thể cùng tiểu bạch thâu thành một đôi!”

Lan Lan theo như lời cái kia tiểu bạch chỉ vào chính là kia chỉ màu trắng mao nhưng món đồ chơi, cho tới bây giờ Từ Ngôn còn có điểm kỳ quái, mao nhưng món đồ chơi không tồn tại sinh mệnh này vừa nói, kia..... Đây chỉ mao nhưng món đồ chơi là như thế nào làm được người khác nhìn không tới?

Sở dĩ nhìn không tới Lan Lan, là bởi vì nàng đã chết, bởi vì đã không phải người sống, cho nên nhân loại bình thường không có cách nào nhìn đến nàng cũng không có gì, nhưng bất luận nghĩ như thế nào cũng không có cách nào làm hiểu, kia chỉ mao nhưng món đồ chơi là như thế nào làm được.

“Bất quá..... Có tiểu bạch liền thỏa mãn, này chỉ tiểu miêu Lan Lan không cần.”

Tuy rằng ngoài miệng là nói như vậy, nhưng trên thực tế Lan Lan trong mắt vẫn là toát ra một tia không tha, bởi vì không có cách nào rời đi nơi này, cho nên cũng không có có thể chơi đùa đồ vật, trừ bỏ kia chỉ sẽ không động mao nhưng món đồ chơi lúc sau, cũng chỉ dư lại Từ Ngôn thường thường đến thăm một chút.

“Ngươi muốn thích, có thể tặng cho ngươi a!”

“Không cần.....” Lắc lắc đầu, Lan Lan dùng cằm cọ cọ Hắc Đan đầu, sau đó hơi hơi cúi đầu nói.

“Nó giống như thực thích đại ca ca bộ dáng, nếu là làm nó rời đi ngươi nói, nó hẳn là sẽ không vui đi.”

Hắc Đan đáp lại Lan Lan, đồng dạng dùng đầu cọ Lan Lan mặt, lại còn có thường thường vươn đầu lưỡi liếm một chút, chọc đến Lan Lan ha ha ha nở nụ cười, tuy rằng Từ Ngôn chưa bao giờ biết Hắc Đan gia hỏa này sẽ thích chính mình, chẳng lẽ là bởi vì lúc trước chính mình hứa cho nó cái kia “Theo ta đi có thịt ăn” lời hứa?

Nói..... Đã chết lâu như vậy còn sẽ thích ăn thịt sao?

“Đừng rời, Lan Lan..... Cho ngươi uống cái đồ vật, đây là ngươi Trình Từ tỷ tỷ cố ý cho ngươi chuẩn bị.”

Nói, Từ Ngôn đem đứng ở một bên Trình Từ kéo lại đây, tuy rằng vẫn luôn đứng ở nơi đó, nhưng Trình Từ lại từ đầu đến cuối đều không có nói thường một câu.

Từ Ngôn phải cho Lan Lan chính là cái kia cái gọi là “Bản Lam Căn trung trần phẩm” loại này cùng bình thường Bản Lam Căn tựa hồ không có gì bất đồng, thật lâu trước kia Từ Ngôn đã từng hưởng qua hương vị, nhưng căn cứ “Mười lăm cùng mười khối không có gì khác biệt” cho nên từ uống qua một lần sau liền không còn có uống qua.

Nếu không phải lần trước mang theo Trình Từ đi mua Bản Lam Căn thời điểm bị mắt sắc nàng thấy được kia cùng bình thường Bản Lam Căn rõ ràng bất đồng đóng gói, Từ Ngôn cũng sẽ không mua cái này.

Nhưng mà như vậy trân quý Bản Lam Căn thậm chí bị Trình Từ “Phong ấn” ở trong ngăn tủ, ngẫu nhiên có thể nhìn đến nàng ôm kia bao Bản Lam Căn tránh ở áo khoác quây một bao một bao đếm, tựa như có thể nhiều ra tới một bao giống nhau.

Đối Trình Từ mà nói như vậy quan trọng đồ vật lại lấy ra tới cấp Lan Lan chia sẻ, có thể nghĩ nàng đối Lan Lan bản năng tồn tại một loại tình thương của mẹ, bất luận cái gì một người nữ tính nhìn đến như vậy hài tử đều sẽ như vậy đi.....

“Thực hảo uống đi?”

“Ân, hảo uống! Ngọt ngào, tựa như thêm đường giống nhau!”

“Nếu hảo uống ngươi liền uống xong đi.”

Vuốt Lan Lan đầu, Từ Ngôn trên mặt mang theo tươi cười nhìn ôm cái chén lọc cốc lọc cốc uống Lan Lan, đây là cố ý chuẩn bị cái loại này plastic cái chén, bị phong bế khẩu chỉ có dùng hút mới có thể hút ra khai.

Hiện giờ chính mình có thể vì nàng làm được chỉ có này đó đi.....

“Xin lỗi, mấy ngày hôm trước ca ca có chút việc cho nên không có cho ngươi mua kem, lần sau tới lời nói sẽ cho ngươi bổ thượng.”

“Ngô..... Lan Lan mỗi ngày đều có ở ăn nga!”

“Ân? Mỗi ngày?”

Lặng từ nơi đó, ở xác định chính mình lỗi tai không có ra vấn đề lúc sau, Từ Ngôn cau mày nhìn nàng, nếu không có cách nào đi ra cái này giao lộ, đó là như thế nào làm được mỗi ngày đều ăn kem?

Phùng cái chén, Lan Lan ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Mỗi ngày đều có hảo tâm đại tỷ tỷ cho ta trộm đưa kem nga!”

.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Từ Thiên đệ đệ

“Hào tâm đại tỷ tỷ?”

Từ Ngôn sừng sốt một chút, trước mắt Lan Lan vẽ mặt thiên chân, nhưng mà có thể nhìn đến chết đi nàng, như vậy sự chỉ có một loại khả năng tính, cái kia cái gọi là hào tâm đại tỷ tỷ cũng là quý.

“Lan Lan? Cái kia đại tỷ tỷ bộ dáng người còn nhớ rõ sao?”

“Ngô..... Không rõ lắm, nàng chỉ là đem kem đưa cho Lan Lan sau đó liền vội vội vàng vàng rời khỏi!”

Trái tim đột nhiên một đốn, Từ Ngôn không biết vì sao sẽ sinh ra như vậy cảm giác, liền giống như vừa mới Lan Lan theo như lời như vậy giống nhau, nữ nhân kia biết Lan Lan thích kem, nhưng vẫn đề là..... Gia hỏa kia rốt cuộc là ai?

Này phiền địa phương quý rất nhiều, mỗi ngày đều có tân quý đi vào cái này địa phương, cũng sẽ có nghĩ thông suốt quý chuyển qua đi đi đầu thai, đại đa số cấp bậc đều là một bậc hồn phách hoặc là nhị cấp quý, rõ ràng ba cấp oán quý Từ Ngôn lại không có nhìn thấy quá.

Cũng không phải ba cấp oán quý thực hi hữu duyên cớ, mà là ở đạt tới ba cấp oán quý lúc sau, đại đa số quý ở nệm thờ đến loại này sinh thời không có được đến quá lực lượng sau, sẽ có một loại bị lạc tâm lý.

Liền giống như có được quyền lực người giống nhau, nơi tay nắm quyền to lúc sau, làm hán từ bỏ thành công khả năng tính lại có bao nhiêu đâu? Chắc hẳn phải vậy, đương nhiên sinh ra một loại “Không nghĩ từ bỏ” tâm lý.

Đây cũng là một bậc hồn phách cùng nhị cấp quý rất ít có không muốn đầu thai, bởi vì bọn họ cũng không có đối lực lượng quyền luyện, cho nên mới sẽ không có chút nào trong lòng gánh nặng đi đầu thai.

Nhưng là, liền tính này phiền mỗi ngày đều sẽ có tân quý xuất hiện, nhưng bình thường một bậc hồn phách cùng nhị cấp quý không có khả năng đi cùng Lan Lan đối thoại, kia..... Vừa mới Lan Lan trong miệng cái kia nữ nhân chỉ có thể là, ba cấp oán quý!

Nhưng vấn đề là, muốn thật là ba cấp oán quý nói, vì cái gì sẽ tự rút giá trị con người đi cùng Lan Lan chạm mặt? Vẫn là nói.....

“Kia, nàng trên người không có gì dẫn nhân chú mục đồ vật sao? Tỷ như ăn mặc cái gì quần áo hoặc là có hay không mang trang sức linh tinh?”

“Không nhớ rõ.....”

Không nhớ rõ? Lan Lan không có khả năng nói dối, nhưng như vậy căn bản vô pháp giải thích, tặng vài lần kem hơn nữa làm Lan Lan không đi xem nàng mặt, loại chuyện này căn bản làm không được, bởi vì tiểu hài tử tập tính đang xem đến ăn ngon đồ vật lúc sau sẽ trước chộp trong tay, sau đó nhìn về phía người kia, bởi vì là ở dò hỏi có thể hay không ăn, cho nên không có khả năng không nhớ được kia khuôn mặt.

“Loại chuyện này cũng không phải không có khả năng, Lan Lan chỉ là nhị cấp quý, chỉ cần đối phương là ba cấp oán quý linh tinh tồn tại, nàng bản mạng năng lực đại khái quy hoạch vì “Áo cảnh”, có được như vậy năng lực, bóp méo Lan Lan ngắn ngủi thời gian ký ức cũng không phải không thể nào.”

Lan Lan quá yếu, liền như Trình Từ lời nói giống nhau, chỉ cần hơi chút cường một chút quý, ở năng lực thượng đề cập đến “Áo cảnh” linh tinh liền có thể dễ như trở bàn tay bóp méo Lan Lan ký ức.

Từ Ngôn cảm giác chính mình đầu một mảnh hỗn loạn, có một cái không thể hiểu được vấn đề bài ở chính mình trước mặt, rõ ràng phía trước còn có như vậy nhiều không có làm rõ ràng.

“Đại ca ca, nói tốt lần sau sẽ mang kem đi?”

“Ngạ..... Là, đúng vậy.”

Nganh sinh sinh xả ra một cái tươi cười, Từ Ngôn vỗ vỗ nàng đầu, mà Lan Lan còn lại là lộ ra một bộ thoải mái biểu tình, hơi hơi dùng đầu cọ Từ Ngôn bàn tay.

“Kìa..... Lan Lan muốn bơ cái loại này!”

“Đã biết.” Nhẹ giọng ứng một câu, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu, nhìn Trình Từ.

Rốt cuộc..... Sao lại thế này?

.....

.....

Từ Ngôn đã đi trở về, cùng Trình Từ cùng nhau, bởi vì từ Lan Lan noi đó được đến một cái không thể hiểu được vấn đề, cho nên một đầu óc hồ nhao Từ Ngôn về nhà.

Mà Lan Lan tắc còn đái ở nơi đó.

Bởi vì sau khi chết bị gieo “Oán chú” này một đồ vật Lan Lan, vô pháp đi ra từ đèn xanh đèn đỏ bắt đầu chung quanh năm mét xa địa phương, đơn giản mà nói năng hoạt động phạm vi cũng gần chỉ là nội quy hoạch ở đường cái bên.

Ôm kia chỉ bạch mao nhưng món đồ chơi, bởi vì Từ Ngôn đi rồi đã không có người đang nói chuyện Lan Lan dựa lưng vào đèn xanh đèn đỏ cúi đầu nhìn dưới mặt đất.

Có lẽ là cảm giác được có thứ gì đứng ở nàng trước mặt, cho nên nguyên bản thấp đầu nâng lên, sau đó nhìn trước mắt đột nhiên xuất hiện ở nơi đó nữ nhân.

Không có chút nào dấu hiệu, liền như vậy xuất hiện ở nơi này, đã không có thanh âm, cũng không có động tĩnh, cứ như vậy đột nhiên đi tới Lan Lan trước mặt.

Mở ra tay, một con đã lột bỏ đóng gói túi bơ kem xuất hiện ở Lan Lan tầm mắt nội, đây là nhất thường thấy cái loại này một khối tiền một cái kem.

“Kem?” Ôm mao nhưng món đồ chơi, Lan Lan nghi hoặc nhìn thoáng qua đối phương, sau đó hơi hơi nghiêng đầu, dùng không xác định ngữ khí nói.

“Đại tỷ tỷ là cho ta sao?”

“Àn, ngươi không phải yêu nhất ăn cái này sao? Cố ý cho ngươi làm đến nga!”

“Thật vậy chăng?”

“Thật sự, thật sự! Cảm đi đi!”

Sang sáng cười, này đại khái là dùng để hình dung nữ nhân này giờ này khắc này biểu tình tốt nhất từ ngữ. Ăn mặc nhất thường thấy bình thường ngắn tay áo lót quần đùi, một đầu đến bả vai đầu tóc, tóc mái cái cái trán, tới lông mày hạ một chút vị trí.

Loại này diện mạo chỉ có thể tính thượng trung thượng đẳng, nhưng là lại cho người ta một loại thoải mái cảm giác, là cái loại này phi thường dễ coi diện mạo.

Cười, Lan Lan một phen tiếp nhận nữ nhân trong tay kem, một ngum hàm đi lên, sau đó về mặt hưởng thụ biểu tình hơi hơi híp mắt.

“Hảo đáng yêu u ~”

Bởi vì hàm chứa kem, cho nên toàn bộ quai hàm đều cổ lên, mà nữ nhân cứ như vậy ngồi xổm xuống dưới, trong miệng phát ra như vậy thanh âm, dùng ngón tay chọc chọc Lan Lan gương mặt.

“Áp ứng, kêu ta một tiếng tỷ tỷ.”

“Ngô..... Tỷ tỷ?”

“A a a, không được, hảo đáng yêu a ~”

Ôm chặt Lan Lan, bắt chấp còn hàm chứa kem liền một tay đem nàng ôm vào trong ngực, không ngừng dùng mặt cọ Lan Lan.

Qua một hồi lâu, thẳng đến Lan Lan đã bắt đầu gầy gù lên thời điểm, nữ nhân này mới đầy mặt không tha đem Lan Lan buông ra.

“Đừng rồi, vừa mới cái kia nam chính là ngươi người nào?”

“Àn? Là đang nói đại ca ca sao?”

“Àn ân, ngươi kêu hắn đại ca ca, hắn là ca ca ngươi sao?”

Chóp đôi mắt, thân thể hơi hơi về phía trước nghiêng một ít, nữ nhân trên mặt mang theo ý cười nhìn Lan Lan hỏi.

“Không phải nga ~” đem kem từ trong miệng rút ra tới, Lan Lan phe phẩy đầu nhìn trước mắt nữ nhân này.

“Cái kia là hảo tâm đại ca ca!”

“Ý tứ nói nguoi không quen biết hần sao?”

“Àn, bởi vì có cấp Lan Lan mua kem, cho nên cho dù Lan Lan không quen biết hần, cũng thực thích đại ca ca!”

“Là như thế này a! Thật hiểu chuyện đâu!”

Tay đặt ở Lan Lan đỉnh đầu dùng sức xoa nhẹ vài cái, theo sau liền ngừng lại, giống như là suy nghĩ sự tình gì, mà Lan Lan còn lại là hơi hơi vắn vẹo đầu, tiếp theo cúi đầu ăn xong rồi kem.

Nàng bỗng nhiên nở nụ cười, quay đầu nhìn Từ Ngôn gia phương hướng, trên mặt cái loại này biểu tình thực kỳ diệu, giống như là phát hiện cái gì chuyện thú vị.

“Từ Thiên đệ đệ sao? Có ý tứ ~”

Nhưng mà đèn đường chiếu xuống nàng lại không có bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Làm bằng hữu đi

“Không suy xét ở nhiều đài một đoạn thời gian sao? Rốt cuộc lần trước ngồi xe đã xảy ra như vậy tai nạn xe cộ, còn như vậy đi xuống khó tránh khỏi.....”

“Không quan hệ, ra một lần sự cố nhiều lắm tính làm ngoài ý muốn, nhưng quê quán nơi đó đã bắt đầu gọi điện thoại thúc dục, không thể ở đài đi xuống.”
Cười, Ngô Tú Lệ đối với đứng ở nàng trước mặt Từ Ngôn nói.

Nàng thoát nhìn tựa như thật sự không lo lắng giống nhau, nhưng trên thực tế trước đó không lâu muốn ngồi xe đã xảy ra như vậy tai nạn xe cộ, là cá nhân đều không thể một chút bóng ma đều không có đi.

Kia nói cách khác, hiện giờ chỉ có một loại giải thích.

“Kia, ta đưa.....”

“Lần này liền không cần phiên toái nguoi.”

Đem bao phóng tới chân bên, Ngô Tú Lệ đem chạy xuống đến trên mặt sợi tóc sau này sơ đi, mang theo một loại tự nhiên tươi cười nhìn Từ Ngôn.

“Lần này tính toán thuê một chiếc xe trở về, như vậy cũng sẽ không dùng rất nhiều tiền, lại còn có sẽ không xảy ra chuyện gì cố, đến địa phương sẽ cho nguoi gọi điện thoại”

“Chính là.....”

“Không có quan hệ, tiểu ngôn..... Nguoi giúp chúng ta mẹ con thật lâu, điểm này việc nhỏ nếu đều làm không tốt lời nói, ta còn là người trưởng thành sao?”

Bởi vì là đưa lưng về phía chính mình, cho nên Từ Ngôn cũng không biết Ngô Tú Lệ biểu tình đến tột cùng là bộ dáng gì, nhưng nghe nàng ngữ khí lại có vẻ thực bình thường.

“Kia, nghỉ hè sau khi chấm dứt tái kiến đi.”

“Àn.....”

Từ Ngôn lên tiếng, sau đó liền nhìn Ngô Tú Lệ cùng Ngô Văn Lệ ngồi trên xe, bởi vì không biết sẽ có bao nhiêu lâu không thấy được Từ Ngôn, cho nên ở trước khi đi thời điểm Ngô Văn Lệ vẫn luôn là một bộ lưu luyến bộ dáng.

Liền tính đã ngồi trên xe vẫn là đem nửa cái thân mình dò ra xe ngoại cùng Từ Ngôn từ biệt, thẳng đến. .... Kia chiếc xe đã hoàn toàn từ Từ Ngôn tầm mắt nội biến mất.

Như vậy, có lẽ càng tốt đi.

Từ Ngôn là như thế này tưởng, một phương diện là người thường, một phương diện là đã bắt đầu tiếp xúc đến quý người, giữa hai bên thường xuyên tiếp xúc vốn dĩ liền không phải cái gì chuyện tốt.

Đại khái là ở gặp được Trình Từ kia một khắc khởi, người thường cái loại này sinh hoạt nên ly chính mình đã đi xa đi, có lẽ hồi tưởng lên, trước kia không quý trọng nhất từ hiện giờ thoát nhìn xác thật như vậy nhiều xa xỉ, này có lẽ chính là cái gọi là, mất đi sau mới có thể cảm thấy quý trọng đi. ....

Rõ ràng hiện giờ vẫn là mặt trời chói chang, không biết vì sao Từ Ngôn lại sinh ra một loại trái tim băng giá cảm giác, có đôi khi tưởng quá nhiều cũng chưa chắc là một chuyện tốt.

“Trình Từ. .... Ta nghĩ ra đi một người đi một chút, người đi về trước đi.”

“Không cần bồi người sao.”

“Không cần.”

Hơi hơi phiến liếc mắt một cái từ lúc bắt đầu liền vẫn luôn đứng ở bên cạnh Trình Từ, Từ Ngôn đem tầm mắt từ nàng trên người dời đi, sau đó nhìn dưới chân mặt đất.

“Ta chỉ là đi giải sầu, không có gì. .... Thực mau trở về đi.”

“Đã biết.”

Trình Từ nhìn chằm chằm Từ Ngôn có một hồi mới nói ra những lời này, sau đó liền xoay người hướng tới gia phương hướng đi đến, thực mau đã không thấy tăm hơi.

Bất tri bất giác trung, Trình Từ đã không có ở dùng quá huyền phù thay thế đi đường, càng như là cá nhân giống nhau, giống người giống nhau sinh hoạt.

Từ Ngôn thở dài một hơi, hướng tới trường học đi đến.

.....

.....

Nghỉ hè, trường học nội không có một bóng người.

Không có học sinh, không có lão sư, ngay cả xem đại môn cụ ông cũng không còn nữa, dựa vào treo tường bò tiến trong trường học Từ Ngôn không ngừng chụp phôi trên người bởi vì treo tường mà dính lên tro bụi.

Từ Ngôn không biết vì cái gì chính mình sẽ muốn đi vào nơi này, rõ ràng đã là phiền chán tới đỉnh địa phương, nhưng vẫn là ở nghỉ hè thời điểm bởi vì nhân trạng đau phiền tiến vào.

Có chút ngây người nhìn trước mắt nữ hài kia.

Ngồi ở bóng rổ giá thượng, chuẩn xác tới nói là đem toàn bộ cái mông nhét vào bóng rổ khung trung, đùi bộ phận gắt gao dán ở bụng thượng, bởi vì là đáng người tương đối gầy ốm, cho nên mới có thể đạt tới loại trình độ này.

Cái này làm cho vừa mới còn ở chụp phôi trên người tro bụi Từ Ngôn đương trường liền sững sờ ở nơi đó, hần nhận thức người này, thay lời khác tới nói rất quen thuộc cái này làm ra đem cái mông nhét vào bóng rổ khung loại này hành động nữ hài.

Thẩm Giai.

Cái kia bởi vì chết thời điểm đầu toàn bộ bạo rút, cho nên sau khi chết làm cho ký ức luôn là thường thường tàn khuyết rút thiếu nữ.

Cau mày, Từ Ngôn vươn tay捏éo ấn đường, có chút bất đắc dĩ hướng tới Thẩm Giai đi đến, hơi hơi ngẩng đầu nhìn nàng.

“Uy, người đang làm cái gì?”

Từ Ngôn thanh âm sử vẫn luôn nhắm mắt lại nàng hơi hơi mở một đạo phùng, bởi vì ở vào độ cao bất đồng, cho nên nàng dùng nhìn xuống tầm mắt nhìn Từ Ngôn.

“Ngươi là ai a?”

“.....”

Có chút ảo não, càng nhiều lại là đau đầu, tuy nói cùng người này giao tế cũng không phải rất nhiều, nhưng ít nhất có thể quy hoạch vì “Nhận thức người”, nhưng mà nàng lại có liên tính ở quen thuộc người cũng sẽ thực mau quên mất một loại giả thiết.

Kỷ ức thiếu hụt khiến nàng liên tính ở cái này trường học đã không biết có mấy năm không đi ra ngoài, cũng vẫn là ở không lâu lúc sau cảm giác thật giống như là lần đầu tiên đi vào cái này trường học giống nhau.

Ở Từ Ngôn tầm mắt nội, nàng nhẹ nhàng loạng choạng căng chân, vì ngẩng đầu nhìn chói mắt thái dương, bởi vì đã chết quá duyên cớ cho nên nàng cũng không tồn tại đôi mắt hạt rớt cái thuyết pháp này.

Thật lâu sau, mới hé miệng nói chuyện.

“Dù sao ngươi là ai không trọng yếu lập..... Liên tính hiện tại đã biết cũng sẽ thực mau liền quên hết.”

Liên như nàng theo như lời giống nhau, gián tiếp tính mất trí nhớ nàng, liên tính nhận thức Từ Ngôn, nhưng cũng gần chỉ là mấy ngày thời gian, ngắn ngủn mấy ngày nội liền đem Từ Ngôn lại một lần quên mất.

Cùng lần đầu tiên nhìn thấy nàng thời điểm cái loại này hoạt bát cảm giác bất đồng, hiện giờ nàng cấp Từ Ngôn cảm giác chính là một loại nặng nề, thậm chí có chút suy sút.

Nàng loại này suy sút cảm giác rất khó làm Từ Ngôn đem cái này Thẩm Giai cùng đã từng cùng chính mình ở chung quá có một đoạn thời gian gia hóa kia nói nhập làm một.

Như vậy nàng, tổng cho người ta một loại thực đáng thương cảm giác.

Cái này làm cho nguyên bản tâm tình có chút không thoải mái Từ Ngôn, hơi chút sinh ra một loại đồng tình trước mắt Thẩm Giai cảm giác, cùng nàng so sánh với, chính mình những cái đó không thoải mái tựa hồ cũng không có gì, quan trọng nhất chính là, tự liên vì cái gì không thoải mái cũng không biết.

Cười cười, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn Thẩm Giai, ngay từ đầu trong lòng kia cổ không thoải mái cảm giác toàn bộ biến mất.

“Nếu đã quên mất, vậy làm lại ở nhận thức một chút đi!”

Từ Ngôn trên mặt che kín tươi cười, đề cao âm lượng nhìn ngồi ở bóng rổ khung thượng vẻ mặt nghi hoặc biểu tình nhìn chính mình Thẩm Giai.

“Ta kêu Từ Ngôn, tên của ngươi đâu?”

“Nga..... Thẩm Giai.”

“Kia, ta có thể làm ngươi bằng hữu sao?!”

“Bằng hữu?”

“Đổi, chính là bằng hữu!”

Từ Ngôn chỉ vào chính mình.

“Liên tính quên mất, còn vẫn như cũ nhớ rõ ngươi bằng hữu.”

“Ngươi muốn..... Làm bằng hữu của ta?”

“Ân!”

Gật đầu, Từ Ngôn cao cao nâng lên chính mình tay phải đem ngón út đầu duỗi ra tới, nhắm ngay Thẩm Giai.

“Ngéo tay làm chứng! Gạt người chính là tiểu cầu!”

Ước định, chỉ là đơn thuần ước định, đây là Từ Ngôn xuất phát từ đối cái này nữ hài cảm giác được đáng thương mà định ra một cái ước định.

Chương 98: Thiếu xem điểm Hàn kịch

Từ Ngôn đi rồi, ở bởi Thẩm Giai mấy cái giờ sau, thời tiết đã bắt đầu không như vậy nhiệt thời điểm cáo từ, bởi vì vô pháp đi ra này sở học giáo, cho nên chỉ có thể đứng ở ven tường nhìn vừa mới còn cao cao ngồi ở đầu tường Từ Ngôn nhảy thân nhảy xuống.

Múa may cánh tay động tác cũng bởi vậy ngừng lại, Thẩm Giai chậm rãi thu hồi liên tính Từ Ngôn rồi đi khi còn vẫn luôn treo tươi cười.

“Bằng hữu sao.....”

Nói thầm một tiếng, có chút bất đắc dĩ nhìn dưới chân, Thẩm Giai trong giọng nói tràn ngập một loại lạc tịch cảm giác, đối nàng mà nói, bằng hữu cái này từ ngữ thực xa lạ.

Có lẽ ở nàng tồn tại thời điểm có được quá rất nhiều bằng hữu, nhưng kia đã là qua đi thức, ở hiện giờ, ở nàng sau khi chết trong thế giới, có thể nói thượng lời nói cũng gần chỉ có Từ Ngôn một người.

Thật sâu mà hít một hơi, Thẩm Giai vươn đôi tay vỗ vỗ gương mặt, sau đó mang theo mỉm cười nhìn về phía Từ Ngôn biến mất địa phương, chuyển qua thân, vừa định muốn bán ra bước chân lại tại đây một khắc ngừng ở nơi đó.

Không biết khi nào đã có người đứng ở nàng phía sau, mặc màu đen trang phục một đầu màu đen tóc dài, tề eo, ăn mặc một đôi màu đen giày vải, như vậy một bộ màu đen trang phục lại bị nàng mặc ở trên người.

Thoạt nhìn..... Một tia quái dị cảm giác.

Thẩm Giai chân có chút phát run, nàng không biết vì cái gì chính mình sẽ sinh ra như vậy cảm giác, chỉ là đang xem đến trước mắt người này kia một khắc bản năng sinh ra một loại sợ hãi cảm giác.

“Ngươi..... Ngươi là.....”

Run run miệng nói ra mấy chữ này, còn thừa nói lại bị Thẩm Giai nganh sinh sinh nghẹn ở trong miệng, nàng hai mắt mở to rồi một loại cực hạn.

Không nói gì, ăn mặc hắc y phục nữ nhân cũng không có mở miệng nói cái gì đó, chỉ là dùng hai mắt nhìn trước mắt Thẩm Giai, sau đó..... Chậm rãi nâng lên tay phải, duỗi hướng về phía Thẩm Giai.

Rõ ràng động tác chậm ra này, nhưng Thẩm Giai lại không có một tia muốn né tránh dục vọng, không, thay lời khác tới nói, nàng căn bản không có biện pháp né tránh.

Chỉ có thể tro mắt nhìn đối phương đem tay ấn ở chính mình trên mặt, hai mắt xuyên thấu qua ngón tay khe hở nhìn về phía một bên, vừa mới Từ Ngôn biến mất địa phương.

Nội tâm có như vậy một tia chờ đợi.

“Không cần nghĩ nhiều.”

Giống như một chậu nước lạnh nội rót xuống dưới, Thẩm Giai cảm thấy thân thể đột nhiên chợt lạnh, rõ ràng đã chết qua, nhưng vẫn là sinh ra như vậy cảm giác.

“Lúc này đây, hấn nhưng không có biện pháp cứu ngươi.”

Tầm mắt nội, ăn mặc hắc y phục nữ nhân nói như vậy đến, ngoài ý muốn thanh âm thực bình thường, cùng kia phó giả dạng so sánh với chênh lệch quá lớn.

Đồng dạng, đây cũng là Thẩm Giai nhìn đến cuối cùng một bộ hình ảnh.

Hắc y nữ nhân nở nụ cười.

“Thình ngươi hoàn toàn chết đi đi..... Quân cờ.”

.....

.....

Từ Ngón bước chân tạm dừng một chút, hơi hơi xoay đầu nhìn về phía phía sau, tuy rằng thực ngắn ngủi, nhưng là ở kia trong nháy mắt hần giống như nghe được nào đó thanh âm ở kêu hần, sau đó tiếp theo giây liền biến mất, thật giống như có người nào ở sau người gọi lại chính mình, sau đó xoay đầu cái gì đều không có cái loại cảm giác này thực tương tự.

Một loại, không thể hiểu được cảm giác.

Tự giễu cười, Từ Ngón hơi hơi loạng choạng đầu, phảng phất muốn làm chính mình đầu trở nên thanh tỉnh chút.

Từ Ngón hướng tới gia phương hướng đi đến, ở đi ngang qua thể dục công viên thời điểm Từ Ngón sừng sốt một chút, hần thấy được một cái người quen, nói là người quen cũng gần chỉ là gặp qua vài lần mặt mà thôi, chưa nói tới quá thực.

Mà đối phương đang đợi người dường như, đứng ở thể dục quảng trường nhập khẩu nơi đó, lỗ tai tắc hai cái tai nghe, bởi vì nghỉ hè duyên cớ, cho nên thể dục quảng trường nội du ngoạn người rất nhiều.

Có lẽ là cảm giác được Từ Ngón đang ở nhìn chăm chăm chính mình duyên cớ, mang theo tai nghe nữ hài nâng lên địa vị phiết Từ Ngón liếc mắt một cái, hai người tầm mắt giao hội ở cùng nhau.

Nàng là tiệm thuốc đại thúc nữ nhi, tổng cộng tính thượng lúc này đây Từ Ngón gần chỉ là gặp qua nàng ba lần, hiển nhiên từ nàng nhìn thoáng qua Từ Ngón liền cúi đầu quay đầu rời khỏi tình huống tới xem, nàng đối Từ Ngón cũng không có cái gì hảo cảm.

Đơn giản điểm tới nói, phiền chán miễn cưỡng tính thượng.

Cau mày, cùng nàng đối Từ Ngón cảm giác không sai biệt lắm, đối nàng, Từ Ngón cũng chưa nói tới thích, tuy rằng là tiệm thuốc đại thúc nữ nhi, nhưng không chỉ có là diện mạo thượng cùng tính cách thượng đều có rất lớn chênh lệch, càng quan trọng là..... Nàng không tôn trọng phụ thân.

Từ điểm đó tới xem, Từ Ngón mặc kệ ở nàng trên người đã xảy ra bộ dáng gì sự tình, nhưng từ tiệm thuốc đại thúc đối nàng quan ái tới xem, tuyệt phi là có lệ, nói cách khác loại thái độ này chỉ là đơn phương từ nàng tạo áp lực ở đại thúc trên người, liền tính lớn lên xinh đẹp, như vậy ác liệt tính cách đủ để sử Từ Ngón chán ghét nàng.

Giãn ra khai mày, nhìn đi ở phía trước nữ hài, bởi vì về nhà đi cũng là con đường này duyên cớ, cho nên Từ Ngón chỉ có thể đi theo nàng phía sau.

Như vậy xem ra giống như là mưu đồ gây rối kẻ bất cóc muốn đáng khinh thiếu nữ giống nhau, cẩn thận ngắm lại này phiền địa bản vốn dĩ liền tương đối hẻo lánh, đã từng cũng phát sinh quá một ít nữ tính bị cái kia sự kiện, cho nên vừa đến buổi tối 9 giờ lúc sau liền tính vòng đường xa, cũng không có nữ tính từ nơi này đi qua.

Từ Ngón ngẩng đầu phiết liếc mắt một cái khoảng cách chính mình ước chừng hai mét tả hữu nữ hài, từ bóng dáng tới xem xác thật thuộc về bóng dáng sát thủ cái loại này, người như vậy đi ở trên đường cái cũng sẽ tồn tại nhất định quay đầu lại suất.

Nhưng, như vậy không xong tính cách ai sẽ thích a!

“Uy, ta nói..... Người vẫn luôn đi theo ta có phải hay không đối ta có ý tứ a?”

Nàng bước chân đột nhiên ngừng lại, duỗi tay đem tai nghe trích rút, hơi hơi quay đầu nhìn đi theo phía sau Từ Ngón.

“Vừa mới ở thể dục quảng trường thời điểm nhìn ta liếc mắt một cái, sau đó ở ta về nhà thời điểm lại vẫn luôn đi theo ta, người loại này nam sinh thật đúng là ghê tởm, rõ ràng lớn lên có điểm tiêu soái lại không có khả năng không có bạn gái, nói thật ra, hơi chút nhìn đến một chút xinh đẹp nữ sinh liền quanh co lòng vòng dùng cái loại này ác liệt thủ đoạn đi muốn số đi động, người đầu óc có phải hay không có bệnh a!”

“.....”

“Kia hiện tại ta minh xác nói cho người, ta đối với người không có hứng thú, cho nên không cần ở cố ý đi theo ta, loại này bị theo đuôi cảm giác thực ghê tởm người biết không?”

Nàng trong giọng nói mang theo phần nộ cảm xúc, đầy mặt không kiên nhẫn nhìn đứng ở tại chỗ Từ Ngón, sau đó chán ghét nói.

Mà nàng này phiền lời nói sử Từ Ngón sừng sờ ở nơi đó, nhìn nàng mặt, giống như là đang xem con rệp giống nhau nhìn Từ Ngón, dùng kia chút nào không che dấu tầm mắt nhìn chính mình.

Cười cười, hiện lên ở Từ Ngón trên mặt chính là tên là “Cười nhạo” thần sắc.

“Người đầu óc không bệnh đi? Vẫn là nói lần trước tông cửa thượng đem người này viên không thể nào linh quang đầu hoàn toàn đâm choáng váng?”

Từ Ngón về phía trước đi rồi vài bước, đứng ở nàng mặt đối lập, bởi vì thân cao duyên cớ, cho nên là dùng một loại nhìn xuống tầm mắt nhìn nàng.

“Tiểu thuyết xem nhiều đi, là ai nói cho người con đường này chỉ có thể từ chính người đi? Đây là nhà người vẫn là nói người đã từng giống cầu giống nhau tại đây con đường thượng đi tiểu sau đó để lại thuộc về chính mình khí vị?”

“Người!”

“Ngươi cái gì ngươi! Cấp mặt ít nhất ngươi cũng đến yếu điểm mặt, ngươi cho rằng ngươi thật xinh đẹp sao? Không khỏi quá cao ngạo đi, cũng may ngươi hiện tại chỉ là mười sáu tuổi, ai biết ngươi mười năm sau có thể hay không nhận cái cha nuôi gì đó, sau đó nghịch tập thượng vị gả vào hào môn, nga, đúng rồi, thiếu chút nữa liền quên mất.....”

Nâng lên tay chụp một chút đầu, Từ Ngôn vẽ mặt tình ngô biểu tình nhìn về phía cả người đã run rẩy thiếu nữ, sau đó khước miệng lộ ra châm chọc tươi cười.

“Ngươi chính là đại mỹ nữ, không cần lao lực tâm tư nhận cha nuôi, hẳn là những cái đó Đại lão bản giống như là cầu người được phân giống nhau triều ngươi đánh tới đi! Đại tiểu thư?”

Về phía trước đi đến, Từ Ngôn lướt qua nàng hướng tới gia phương hướng đi đến, vẫy vẫy tay cũng không quay đầu lại hướng tới phía sau nữ hài thét lên.

“Thiếu xem điểm Hàn kịch, ngọc xoa.”

“Ngươi cái hồn dân!”

Một lát sau, thiếu nữ rống giận mới truyền vào Từ Ngôn lỗ tai.

.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Hồn phi phách tán

Bởi vì tin tức này rất quan trọng cho nên đặt ở nơi này, quyển sách này danh nghiêm trọng đề cập đến màu vàng tình tiết, cho nên đem sửa vì 《Trình Từ tới》 các đại trang web lấy bị phong tỏa, ta còn không nghĩ bị trào đi vào, cho nên ứng mặt trên yêu cầu sửa lại thư danh, đại gia cũng cẩn thận một chút.

Lăn lộn lăn lộn, cầu đề cử ~

.....

“Chúng ta là bằng hữu?!”

Thẩm Giai dùng nghi hoặc biểu tình nhìn về phía Từ Ngôn, nàng hiện giờ loại tình huống này thoát nhìn có chút kích động, tuy rằng là nghi hoặc biểu tình, nhưng như thế nào cũng che dấu không được nàng cái kia ngữ khí.

Từ Ngôn nhìn nàng giống như tiểu nữ hài hành động, hơi hơi cười, vươn ra ngón tay gãi gãi sừng mặt.

“Là, hai ta là bằng hữu.”

“Bằng hữu?”

Thẩm Giai về phía trước một bước, vươn ra ngón tay lót mũi chân nhẹ nhàng chọc Từ Ngôn một chút, theo sau cười khê vài tiếng, liền tính là chỉ nghe một chút thanh âm cũng có thể nghe ra nàng giờ khắc này nội tâm vui sướng.

Sau khi chết, bởi vậy đạt được gián đoạn tính mất trí nhớ chứng Thẩm Giai, quên mất sinh thời sở hữu sự tình, liền tính là tên của mình cũng sẽ thường xuyên không nhớ được, tuy rằng từng không có nói qua cái gì, nhưng Từ Ngôn còn rõ ràng nhớ rõ lúc ấy ở chính mình rồi đi trường học thời điểm nàng đứng ở giáo cửa kia phó cảnh tượng.

Rõ ràng khát vọng trường học ngoài cửa lớn sinh hoạt, lại muốn ở chính mình trước mặt giữ gìn cái loại này chút nào không để bụng bộ dáng, phảng phất là không nghĩ để cho người khác biết nàng thực cô độc.

“Có bằng hữu về sau liền có thể không như vậy cô độc sao?!”

“Ân.”

Thắm Giai đứng ở Từ Ngôn trước mặt, nâng lên đôi tay đáp ở Từ Ngôn trên người, liền tính biết nàng sẽ không làm cái gì, nhưng gần chi là như vậy tư thế cũng làm Từ Ngôn hơi chút cảm thấy một ít mâu thuẫn.

“Từ điều người là của ta bằng hữu!”

“Là Từ Ngôn.”

“Nga, đứng đứng lại quên mất ~ là Từ Ngôn, Từ Ngôn là bằng hữu.”

Thề lưỡi, Thắm Giai toàn bộ thân thể đều đề ở Từ Ngôn trên người, thậm chí có thể rõ ràng cảm thụ được đến nàng thân thể mềm mại độ.

Lót chân, Thắm Giai nhẹ nhàng đem mặt dán ở Từ Ngôn ngực thượng, hơi hơi cọ, nhắm mắt lại giống như là ngủ rồi giống nhau, về mặt hưởng thụ biểu tình, khỏe miệng mang theo mỉm cười.

“Rốt cuộc..... Có bằng hữu a.”

“Phốc phốc phốc!!”

Một cổ ẩm áp chất lỏng phun ra ở Từ Ngôn trên mặt, loại này đồ vật theo gương mặt nhỏ giọt ở trên người, từ cổ áo khe hở chảy xuôi đi xuống.

Từ Ngôn nguyên bản mỉm cười biểu tình biến mất, hai mắt mở tới rồi cực hạn, giống như là thấy được không có khả năng phát sinh sự tình giống nhau, Từ Ngôn gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt.

Huyết, theo cổ chảy xuống.

Nguyên bản ghé vào ngực thượng từ giai giờ này khắc này lại hiện ra mặt khác một loại hình thái, liền tính là trong trí nhớ cũng sắp quên cái loại này bộ dáng, nguyên bản dính sát vào chính mình ngực Thắm Giai, đầu bắt đầu hướng về một bên nghiêng, rồi xuống ở trên mặt đất, lăn lộn vài vòng cuối cùng ngừng lại.

Mà đầu thượng kia khuôn mặt lại cũng hiện ra ở Từ Ngôn tầm mắt nội, phiên xem thường, từ khóe mắt chỗ chảy ra máu tươi thời khắc nói cho Từ Ngôn một sự thật.

Nàng..... Đã chết.

“Rất thống khổ sao? Đói, chính là như vậy.....”

Một bên truyền đến thanh âm sử toản thân đã ngăn không được run rẩy Từ Ngôn hơi hơi xoay qua đầu nhìn nói chuyện gia hỏa kia.

Đồng tử kịch liệt co rút lại, tầm mắt nội xuất hiện ở chính mình trước mắt chính là một thân ăn mặc màu đen quần áo nữ nhân, rõ ràng lộ ra mặt, nhưng lại không cách nào nhìn đến kia khuôn mặt.

Chính diện đối với chính mình, kia khuôn mặt.....

“Càng thống khổ chút đi!”

.....

.....

“Hô hô hô.....”

Một tay đỡ cái trán, Từ Ngôn ngồi dậy phần lưng dựa vào đầu giường, hai mắt vô thần nhìn phía trước, chính cái đầu phảng phất muốn tạc rớt giống nhau, một trận tiếp theo một trận đau đớn truyền đến, Thắm Giai đáng về kia bắt đầu ở trong đầu hiện lên.

Từ Ngôn ở kia trong nháy mắt đã phân không rõ cái gì là hiện thực, chuyện gì mộng, bởi vì nếu vừa mới cái kia chỉ là mộng nói, chỉ có thể nói..... Quá chân thật.

Bất luận là vừa rồi trong mộng cái loại này thính giác, vẫn là xúc giác cùng với thị giác, cơ hồ cùng ở trong hiện thực nhìn đến cơ hồ giống nhau như đúc, chỉ là..... Chính mình vì cái gì sẽ làm như vậy mộng? Chẳng lẽ nói là bởi vì ngày hôm qua đi trường học thấy Thắm Giai một lần sao?

Ánh mặt trời chiếu vào phòng, Từ Ngôn cảm lấy một bên đương nhiên đồng hồ báo thức nhìn thoáng qua, mặt trên kim đồng hồ minh xác chỉ tới rồi 9 giờ 54.

Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái ngoài cửa sổ cảnh sắc, vươn tay cọ cọ mồ hôi trên trán, liền tính là mở ra quạt, tưng môn cửa sổ toàn bộ mở ra, cũng vẫn là nhiệt muốn mệnh, bởi vì ở bên cạnh tủ quần áo ngủ Trình Từ, cho nên không nghĩ trở thành biến thái bại lộ cuồng Từ Ngôn chỉ có thể bắt đặc dĩ tròng lên áo lót cùng quần đùi.

Không biết là bởi vì nhiệt vẫn là vừa mới làm kia trăng mộng duyên có, chờ Từ Ngôn sờ hươu sau lưng thời điểm đã ướt đầm dề một mảnh, áo lót gắt gao dán ở sau lưng.

Từ Ngôn qua lại kéo động cổ áo, mới làm hơi chút sinh ra một ít gió lạnh, sau đó quay đầu nhìn từ quần áo, sừng sốt một hồi mới nhẹ giọng thét lên.

“Trình Từ.....”

Vừa dứt lời, từ quần áo môn đã bị mở ra, đầu tiên là Trình Từ đầu, theo sau lộ ra nửa thân mình, hơi hơi quay đầu nhìn về phía Từ Ngôn, như cũ là kia phó không có gì biểu tình đáng nói mặt

“Chuyện gì.”

“Cái kia..... Ta chỉ là muốn hỏi một chút, người sau khi chết hình thành quỷ, bởi vì đã chết quá một lần duyên có, hẳn là không có cách nào chết lại một lần đi?”

Từ Ngôn chờ đợi nhìn Trình Từ, đương nhiên, hẳn dự đoán được đáp án là “Đúng vậy, chết quá một lần là không có cách nào chết lại một lần” những lời này, nhưng trên thực tế Trình Từ nói ra đi lại là mặt khác một câu.

“Chết quá người, trên danh nghĩa đã chết, trên thực tế còn có thể chết lại một lần.”

“Còn có thể chết lại một lần? Đừng nói giỡn Trình Từ..... Đây không buồn cười.”

Ngay cả Từ Ngôn chính mình có lẽ đều không có phát hiện, đang nói ra những lời này thời điểm, hẳn thanh âm đã bắt đầu run rẩy đi lên.

“Người chết qua đi sao có thể còn có thể chết? Không phải đã chết sao? Người là đang lừa ta, đúng không, Trình Từ?”

“Không phải.”

Trình Từ sẽ không nói giỡn, điểm này Từ Ngôn so với ai khác đều rõ ràng, nhưng kết hợp đến vừa mới làm cái kia mộng trên người, Từ Ngôn liền hy vọng Trình Từ là ở nói giỡn, tuy rằng hẳn biết đây là không có khả năng.

“Tựa như lần trước từ trong gương xuất hiện kia chỉ oán quỷ, hẳn cũng không có đi đầu thai, sở dĩ sẽ lưu lại “Oán loại” là bởi vì hẳn năng lượng vật dẫn đã biến mất, chính là cái gọi là hồn phi phách tán, bởi vì hồn phi phách tán lúc sau, cho nên mới sẽ lưu lại “Oán loại”

“Không phải đi đầu thai sao..... Người không phải nói chết quá người đều hẳn là đi đầu thai sao?”

“Kia chỉ là đệ nhất loại tượng trưng, trên thực tế ở đều là quỷ dưới tình huống, một phương giết chết một khác phương, mà bị giết cái kia tuy rằng sẽ lưu lại “Oán loại” nhưng bản chất đã biến mất.”

“.....”

Chính như Trình Từ theo như lời như vậy, tại đẳng cấp đạt tới oán quỷ lúc sau muốn đi đầu thai quỷ có thể nói là ít ỏi không có mấy, nói cách khác đạt tới cái này cảnh giới quỷ rất ít có tự chủ đi đầu thai, bằng không là bị “Đạo nhân” cưỡng chế tính đầu thai, bằng không chính là bị đồng loại săn giết.

Mà cái gọi là săn giết..... Chính là hồn phi phách tán, hồn phi phách tán, thay lời khác tới nói chính là hoàn toàn từ trên thế giới này biến mất, liền đầu thai cơ hội đều không tồn tại.

Cái kia mộng.....

Từ Ngôn xoay người xuống giường, đem cửa sổ hoàn toàn mở ra, liền tính là buổi sáng 9 giờ nhiều cũng có vẻ tương đối nóng bức.

Từ Ngôn đưa lưng về phía Trình Từ.

“Bồi ta đi tranh trường học!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Đã xảy ra cái gì

“Thẩm Giai!”

Phịch một tiếng, Từ Ngôn đột nhiên đẩy ra kia gian đã vút đi thật lâu nữ sinh ký túc xá, đây là Từ Ngôn lần thứ hai đặt chân cái này địa bàn, nhưng là cũng không có dư thừa thời gian làm hấn cần thận quan khán.

Thở hỗn hển xi xi hấn vọng mắt thấy này gian phòng ngủ, nhưng, lại không có nhìn đến chẳng sợ một cái bóng dáng, Từ Ngôn chỉ cái này bóng dáng không phải khác, chính là Thẩm Giai.

Toàn bộ trường học đều tìm không thấy nàng, rõ ràng ngày hôm qua ở mới vừa trèo tường tiến vào thời điểm liền thấy được nàng, nhưng giờ này khắc này lại nhìn không tới chẳng sợ một bóng người.

“Không có sao?”

“Tàn lưu một tia oán khí, nhưng thực mỏng manh.”

Trình Tử thanh âm sử Từ Ngôn nhìn về phía nàng, hơi hơi ngẩng đầu dùng cái mũi người không khí, Trình Tử dùng không có chút nào ngữ điệu thanh âm nói đến.

Có lẽ là cảm giác được loại này không khí thực áp lực, Hắc Đan cũng không có ghé vào Từ Ngôn đỉnh đầu, mà là gắt gao đi theo ở Trình Tử bên người, toàn bộ thân hình hơi hơi cung lên, tựa như tùy thời đều có thể phác ra đi giống nhau.

Tâm tình không thể hiểu được thực không xong.

Thẩm Giai không ở trong trường học, WC, lớp, nhà ăn, nam sinh ký túc xá, nữ sinh ký túc xá, đã cơ hồ mau đem toàn bộ trường học phiên không, nhưng lại vô luận như thế nào cũng không có cách nào tìm được nàng.

“A a a!! Rốt cuộc đi đâu lạ!”

Gầm lên giận dữ, Từ Ngôn nâng lên nắm tay hung hăng nện ở trên cửa, oanh một tiếng vang lớn lúc sau, hết thấy lại làm lại trở về bình tĩnh, thở hỗn hển, Từ Ngôn một khuôn mặt trắng đến đỏ bừng.

Thật sự không hiểu được, toàn bộ trường học liền như vậy thí đại điểm địa phương, liền tính là muốn trốn tránh cũng không có cách nào một tia oán khí cũng đi lưu không ra, tuy rằng Thẩm Giai xác thật có thể làm được “Thao túng” nhưng cũng gần chỉ là ở một mảnh khu vực nội, chỉ cần vừa nhớ tới buổi sáng cái kia mộng, Từ Ngôn tâm liền lộp bộp một chút.

Loại chuyện này, sao có thể phát sinh!

“Trình Tử, rồi đi này phiên riêng khu vực, nàng oán khí liền tính có thể che dấu nhưng cũng không có cách nào hoàn toàn che dấu đúng không?”

“Đúng vậy, dựa theo đạo lý tới nói oán khí liền tính có thể che dấu cũng sẽ hoặc nhiều hoặc ít đi lưu ra tới, nhưng ra cái này phòng ngủ còn tàn lưu một tia oán khí ở ngoài, đã tìm không thấy về nàng một tia hơi thở.”

Hơi hơi cúi đầu, Từ Ngôn cau mày, nắm tay gắt gao nắm chặt lên, bởi vì quá dùng sức, tựa hồ có thể cảm giác được đến móng tay véo ở thịt thượng cảm giác.

Chậm rãi buông ra..... Từ Ngôn nhìn về phía Trình Tử.

“Thật sự không có sao?”

“.....”

“Ta đã biết.....”

Nói thêm một câu, Từ Ngôn mắt mát cúi đầu, nhìn thoáng qua chân bên Hắc Đan, xoay đầu, hướng tới cửa đi đến, đãi ở chỗ này chỉ là lãng phí thời gian, cùng với ở chỗ này còn không bằng đi địa phương khác.

Toàn bộ trường học đã không tồn tại Thẩm Giai cái này quý, không chỉ có là Trình Tử, ngay cả Từ Ngôn đều có thể cảm thụ được đến toàn bộ trường học đều không có Thẩm Giai oán khí.

Không có cũng liền ý nghĩa không tồn tại, rõ ràng bị hạ “Oán chú”, loại này vĩnh viễn cũng đi không ra trường học “Oán chú” sử Thẩm Giai ở cái này trường học không biết đãi bao lâu.

Mà hiện giờ tìm không thấy nàng chỉ có thể có một cái khả năng tính, nàng đã bị mang đi ra ngoài, bởi vì mang đi ra ngoài cho nên mới sẽ không ở trường học xuất hiện.

Bước chân ngừng lại, Từ Ngôn đường đi lại bị đột nhiên xuất hiện một người chặn đường đi, cũng không có gặp qua người này, thực lạ mặt một khuôn mặt, nàng đôi tay rù đứng ở một bên, thấp đầu lại trước sau không có nâng lên đã tới.

“Uy, người là.....”

“Mau rời đi.”

Từ Ngôn vừa định lời nói bị Trình Từ đánh gãy, nàng thanh âm tuy rằng thực bình đạm nhưng lại có thể rõ ràng nghe được nàng đề cao âm lượng.

Còn không có phản ứng lại đây, tay đã bị bắt lấy, tầm mắt dư quang trung, đột nhiên xuất hiện ở cửa xa lạ nữ nhân ngẩng đầu lên lộ, kia viên trên mặt tràn ngập dữ tợn cười, gần xanh từ cổ bộ phận bắt đầu hướng lên trên leo núi, thẳng đến cả khuôn mặt đều che kín cái loại này đồ vật.

“Rầm rầm!!”

Sân thể dục thượng xuất hiện một đoàn giống như hắc động giống nhau đồ vật, từ giữa Từ Ngôn rút xuống dưới, trong lòng ngực ôm một con mèo đen.

“Đã xảy ra cái gì?”

“Tự bạo, đem oán khí tập trung ở một chút có thể hình thành loại này hiệu quả.”

“Vừa mới gia hòa kia.....”

“Là quý!”

Trình Từ có vẻ một hồi nghiêm túc, từ nàng trả lời chính mình nói trung có thể xem ra tới, cũng không có nhìn Từ Ngôn, mà là đứng thẳng ở nơi đó tuần tra bốn phía.

Vừa mới gia hòa kia Từ Ngôn cũng không nhận thức, đơn từ Trình Từ nói ra cái kia từ ngữ có thể nhìn ra được tới “Tự bạo” liền cùng tiểu thuyết xem không sai biệt lắm, giống nhau dùng ra chiêu này người cũng sẽ chết đi, mà Trình Từ vừa mới đã nói đối phương là quý, nói cách khác.....

“Mau rời đi.”

Trình Từ nói truyền vào Từ Ngôn truyền vào tai, theo bản năng hành động sử Từ Ngôn ôm trong lòng ngực Hắc Đan về phía trước nhào tới, quay cuồng mấy sau ngồi đứng lên thân mình nhìn về phía một bên.

Một đạo phảng phất bị cái gì sắc bén đồ vật vẽ ra tới khẩu từ xuất hiện ở nơi đó, dùng nhìn thấy ghê người cái này từ ngữ tới miêu tả là ở thích hợp bất quá được.

“Uy..... Trình Từ, cái này là.....”

“Về nhà lại nói, hiện tại chúng ta bị vây quanh.”

Từ Ngôn trừng mắt hai mắt nhìn Trình Từ, bởi vì sự tình phát sinh quá đột nhiên hơi chút cảm giác được một loại luồng cuống tay chân cảm giác.

Nhưng liên tính là bị dọa choáng váng cũng không đến mức không biết hiện tại chính mình ở vào tình huống như thế nào, liên tính đầy mình nghi vấn, Từ Ngôn vẫn là cưỡng bách chính mình quên mất này đó, đứng lên.

Hắc Đan theo Từ Ngôn đứng thẳng nhảy xuống tới, cong người lên, sau lưng mao cơ hồ toàn bộ dựng đứng lên, ba điều cái đuôi cũng ở không ngừng lay động.

“Miêu!!”

Một trận gió thổi qua, Hắc Đan trên người che đắp lên oán khí, bởi vì oán khí nhan sắc là màu đen duyên cớ, cho nên giấu ở oán khí nội nó thân hình kịch liệt biến đại, thẳng đến tới rồi Từ Ngôn gần ngực vị trí mới ngừng lại được.

Trẻ con thù đoạn phẩm chất ba điều cái đuôi cũng ở không trung múa may, Hắc Đan liệt nha chính trương miêu mặt trở nên dữ tợn lên, không biết tên nước bọt theo hàm răng nhỏ giọt xuống dưới.

“Vèo!”

Một đạo giống như khí nhận giống nhau đồ vật hướng tới Từ Ngôn bay đi, bản năng sử dụng sử Từ Ngôn hướng tả mại một bước trốn rồi qua đi, sau đó Từ Ngôn tầm mắt nội thấy được vừa mới trên mặt đất bị hoa khai kia nói khe hở trung nhảy ra một bóng hình.

Từ thân hình đi lên xem thuộc về nam nhân.

Đôi tay là cùng loại với móng vuốt hình dạng, vừa mới kia cùng loại khí nhận đồ vật đại khái chính là bị hấn như vậy phóng ra ra tới, lợi dụng huy động móng vuốt kéo không khí đạt tới cùng loại khí nhận hiệu quả.

Chỉ là trong nháy mắt liền nhảy tới Từ Ngôn đỉnh đầu, vì ngẩng đầu nhìn hần, hai người khoảng cách đại khái là một thước tả hữu, Từ Ngôn thậm chí có thể nhìn đến hần từng quăn.

“Miêu!!”

Một tiếng mèo kêu, theo sau một đạo hắc ảnh từ chính mình bên cạnh bắn ra đi ra ngoài, chỉ là nháy mắt liền đem nhảy đến chính mình đỉnh đầu gia hỏa đánh rơi xuống dưới.

Bởi vì thể trạng nguyên nhân, cho nên ở rơi xuống đất thời điểm Từ Ngôn thậm chí có thể cảm giác đến mặt đất đột nhiên run lên, theo sau liền nhìn đến Hắc Đan cắn đối phương yết hầu.

Xé rách.

Bởi vì mấy ngày nay xuất hiện ở chính mình trước mặt vẫn luôn là Hắc Đan bình thường miêu lớn nhỏ bộ dáng, mà lúc này nhìn đến nó này phúc bộ dáng trong nháy mắt sinh ra một tia kinh ngạc cảm.

Giống như là dã thú giống nhau, đem đối phương phác gục trên mặt đất, xé rách.

“Phanh ~”

Một trận vang nhỏ, theo sau bị Hắc Đan ngâm ở trong miệng quý hoa vì một trận bạch quang, rơi xuống trên mặt đất chính là một viên không tính là ánh sáng “Oán loại”

Ba cấp oán quý sao.....

“Tối.”

Trình Từ thanh âm đem Từ Ngôn đánh thức, tỉnh ngộ lại đây, Từ Ngôn nhìn quét bốn phía, từ bầu trời, trong đất chui ra một cái tiếp theo một cái gia hỏa, bọn họ trên người đều có chứa oán khí loại này đồ vật.

Đồng tử co rút lại, Từ Ngôn cảm giác được chính mình toàn bộ thân thể đều căng chặt lên.

Toàn bộ..... Đều là quý!

.....

ps: Gần nhất mấy chương có điểm thủy, tại đây ta nói lời xin lỗi ha ~ mấy ngày nay đầu óc một mảnh hỗn loạn (mới không nói cho các người là bởi vì quét hoàng đầu!) cho nên viết ra tới đồ vật có chút vô nghĩa, nhưng kế tiếp ta sẽ hảo hảo viết..... Cho nên cất chứa không cần rút a!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Muốn chết sao

Số lượng ước chừng vì hai mươi cái trở lên, này còn chỉ là Từ Ngôn đơn phương dùng đôi mắt quét một vòng chỗ đã thấy đánh giá tính một chút đến ra con số, từ bản chất mà nói, Từ Ngôn cứ như vậy bị kỳ quái vây quanh.

Không có chút nào dấu hiệu, cũng không có nói tỉnh, vô duyên vô cớ đi vào trường học sau đụng phải vừa mới tự bạo kia chỉ nữ quý, “Tự bạo” cũng liền ý nghĩa hồn phi phách tán, chết không thể chết lại chiêu số vì cái gì gia hỏa kia sẽ mang theo tươi cười dùng đến?!

“Có thể nhìn đến chúng ta! Người kia loại thật sự có thể xem tới được chúng ta, hần chính là Âm Dương Nhân người nắm giữ đi!”

Khàn khàn thanh âm giống như là ở dùng ma giấy ráp ma xát mặt đất giống nhau, liền tính chỉ là nghe cũng sẽ làm người không tự chủ sinh ra một cỗ cả người nổi da gà cảm giác, nói ra những lời này gia hỏa không có đôi mắt, cụ thể điểm nói căn bản vô pháp nhìn đến hần đồng tử, đầu lưỡi phun đến cảm vị trí, phiên xem thường hần kia phó bộ dáng có thể kết luận là thất cổ mà chết.

“Âm Dương Nhân, các người như thế nào sẽ biết cái này.” Trình Từ nhìn quét một vòng, cuối cùng tầm mắt lại dừng lại ở vừa mới nói ra câu nói kia quý thất cổ trước mặt.

“Biết cái này có cái gì vấn đề sao?”

Phun ra đầu lưỡi liếm môi, quý thất cổ dùng cặp kia thuần trắng sắc trông mắt nhìn chăm chăm đứng ở hán trước người Trình Tử.

“Hiện tại cái này hẳn là không phải cái gì mới mẻ tin tức đi? Ở quý giới có được Âm Dương Nhân nhân loại xuất hiện, này hẳn là không phải cái gì mới mẻ tin tức mới đúng, nói, thân là quý người cũng ở khát vọng cặp mắt kia không phải sao? Cho nên..... Đem cặp mắt kia giao ra đây đi!”

Cuối cùng một câu, quý thất cổ là rống ra tới, đã phá âm giọng nói nghe tới giống như là dùng móng tay hoa pha lê giống nhau, tùy theo, hẳn liền ném đầu đao qua một vòng, đầu lưỡi giống roi giống nhau hướng tới Từ Ngôn bay qua đi.

“Tạch!”

Đầu lưỡi bị Trình Tử gắt gao nắm chặt ở trong tay, đứng ở tại chỗ nàng gần chỉ là nâng lên tay phải, thủ đoạn vị trí bị một đoàn loại nhỏ hắc động căn nuốt, ở cách đó không xa, Từ Ngôn trước mặt xuất hiện một bàn tay, như roi giống nhau hướng tới Từ Ngôn bay tới đầu lưỡi bị nàng gắt gao giữ chặt.

Không đợi Trình Tử có cái gì nhắc nhở, sớm tại một bên chờ đợi lâu ngày Hắc Đản nhảy lại đây, từ giữa căn đối phương đầu lưỡi, đầu hướng tới Từ Ngôn phương hướng đột nhiên một túm, phịch một tiếng lúc sau, vừa vận tốt kiểu ngạo đến không được quý thất cổ xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, ly gần xem mới phát hiện lớn lên thật đúng là xấu.

Không đợi Từ Ngôn hoàn quá thân, căn hán đầu lưỡi Hắc Đản buông lỏng ra miệng, phác tới, chân trước cao cao nâng lên, sau đó một cái tát huy đi xuống.

Một tiếng trầm vang, đối phương đều không có phát ra âm thanh liền hóa thành một đoàn ánh sáng, sau đó hình thành một viên “Oán loại”, chỉ là nhìn như nhẹ nhàng một cái tát lại có thể đem không biết cái gì cấp bậc oán quý chụp chết, đã chết hơn ba mươi năm Hắc Đản xác thật có được như vậy năng lực.

Oán quý đình.

“Đừng sửng sốt, loại này thời điểm không phải người tưởng những việc này thời điểm, mà là ngấm lại nên như thế nào đối phó này đàn oán quý.”

Bao quanh vây quanh, có lẽ là vừa mới cái kia giết gà dọa khỉ hiệu quả chấn động duyên cớ, làm cho này đàn gia hỏa chỉ có thể giương mắt nhìn, lại không có can đảm xông lên.

Phục hồi tinh thần lại, Từ Ngôn hướng tới Trình Tử vị trí dựa sát, đứng ở Trình Tử bên cạnh nhìn đám kia oán quý, bộ dáng gì hình thái đều tồn tại, mà giờ này khắc này bọn họ hiển lộ ra hình thái tắc đều là sau khi chết bộ dáng.

Bang.

Từ Ngôn cổ chân bị bắt được, cùng lần trước đối phó Hắc Đản thời điểm không sai biệt lắm, không biết khi nào đi vào chính mình dưới chân gia hỏa một bàn tay bắt lấy cổ chân, mở ra kia trương bài măn lợi nha miệng, nhìn đáng vẻ hẳn là muốn cắn đi xuống.

Nâng lên tay, Từ Ngôn đem lực lượng tác dụng nơi tay trên cánh tay, dùng ra toàn thân sức lực đem tay ấn ở trên đầu của hắn, ôm đồm lên, chân thuận thế rút ra, bắt lấy hán đầu tay nâng lên, theo sau hung hăng hướng tới mặt đất ném tới.

“Phanh phanh phanh! Đồng!”

Cuối cùng một chút, đối phương đầu tạc nứt, hóa thành quang mang lúc sau, một viên âm đạm “Oán loại” rơi xuống ở trên mặt đất.

Hảo nhược.

“Toàn bộ đều là oán quý lúc đầu, chỉ có bốn cái trung kỳ, hoàn toàn không phải đối thủ của người, nhưng phải cẩn thận đừng bị vây quanh.”

Trình Tử nhắc nhở Từ Ngôn, chính như nàng theo như lời như vậy, gần bị chính mình tạp vài cái liền quai rút oán quý bản thân thực lực liền không cường, cảm giác giống như là ngành sinh sinh từ nhị cấp quý đề bạt đi lên giống nhau, cùng trước kia gặp được từ trong gương chui ra tới tên kia không sai biệt lắm.

Có lẽ là cảm giác phía chính mình chỉ có ba cái duyên cớ, số lượng thượng ưu thể sử đám kia oán quý bắt đầu chậm rãi chiến thắng nội tâm sợ hãi, bắt đầu dùng ra từng người năng lực.

So sánh trước kia gặp qua oán quý, hiện giờ xuất hiện ở chính mình trước mặt bọn họ quá yếu, trừ bỏ ngay từ đầu liền tự bạo cái kia hơi chút có thể lấy ra tay, còn lại quả thực không đáng giá nhắc tới.

Từ Ngôn nắm tay từng từng, tránh thoát ập vào trước mặt một đoàn hỏa cầu, hơi hơi nhìn về phía bên cạnh Hắc Đản, miêu ở cảnh giác chung quanh sự vật thời điểm, sau lưng lông tóc sẽ dựng đứng lên, giống như là từng cây châm giống nhau.

Từ Ngôn nhìn chính phía trước.

“Trình Từ, cấp cái yểm hộ!”

Trình Từ năng lực thực phương tiện, giống như là tùy ý môn giống nhau, hoàn toàn có thể xưng được với nghịch thiên, kia giống như hắc động giống nhau đồ vật, có thể tới mất thường nhưng nhìn đến khoảng cách nội, loại năng lực này nếu tồn tại với trong trò chơi lời nói, đại khái chính là BUG đi.

Nhất lên trên mặt đất vừa mới rơi xuống “Oán lại” Từ Ngôn gắt gao nắm chặt ở trong tay, buông ra rơi xuống trên mặt đất lại là một viên đá trong suốt “Oán lại”

Từ Ngôn trong cơ thể không nhiều ít “Oán khí”, dứt bỏ thân là nhân loại hẳn có thể sử dụng oán khí điểm này, cướp đoạt khác oán quỷ năng lực Từ Ngôn liền tính muốn phát động như vậy chiêu thức cũng muốn cùng quỷ giống nhau tồn tại “Oán khí” loại này lực lượng mới đúng.

Ở lần trước phóng thích quá Trình Từ năng lực lúc sau, Từ Ngôn trong cơ thể oán khí liền không sai biệt lắm biến mất hầu như không còn, cận tồn một ít oán khí cũng chỉ có thể thả ra một ít cùng loại với tiểu thủy cầu linh tinh đồ vật.

Hấp thu vừa mới kia chỉ oán quỷ “Oán lại” Từ Ngôn trong cơ thể đã gọi lại một ít oán khí, đã có thể dùng ra một ít chiêu thức.

Tỷ như..... Lần trước ở đối mặt cái kia hắc y nữ thời điểm, Từ Ngôn từng trong thời gian ngắn đụng vào quá đối phương, gần chỉ là đụng vào một chút liền đạt được đối phương năng lực, kia có thể cắt vỡ không khí đồ vật.

“Bắt đầu đi!”

Rống lên một tiếng, Từ Ngôn bên cạnh Trình Từ sau khi nghe được vung tay lên, Từ Ngôn trước mặt xuất hiện một đoàn hắc động, dẫn đầu chui đi vào.

Tại hạ một lần xuất hiện thời điểm, Từ Ngôn đã xuất hiện ở bị vây quanh bên ngoài, giữa không trung xuất hiện, đôi tay về phía trước ném đi.

Áp súc không khí hình thành giống như lưỡi dao giống nhau đồ vật, vèo một chút, từ không trung bay vụt đi ra ngoài, chỉ thấy một đạo hàn quang thoáng hiện, theo sau vây quanh đám kia oán quỷ toàn bộ bị chém rớt đầu.

“Phanh phanh phanh phanh!”

Một tiếng tiếp theo một tiếng, ở đầu bị tước rớt thời điểm, thân thể hóa thành một đoàn quang mang, theo sau một viên một viên “Oán lại” rơi xuống ở trên mặt đất, rơi rớt mấy chỉ cũng bị Trình Từ tùy tay giải quyết.

Này đàn oán quỷ thực nhược, liền tính chỉ là Hắc Đan cùng Trình Từ cũng có thể phí một ít sức lực giải quyết rớt, bởi vì bọn họ cũng không phải đơn thuần từ nhị cấp quỷ từng bước một thăng cấp, mà là giống bị người khác ngành sinh sinh giáo huấn oán khí đạt tới ba cấp oán quỷ trình độ giống nhau.

Cảm giác cái mũi có chút nóng lên, như là tùy thời đều sẽ chảy ra máu mũi giống nhau, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu, nhìn về phía một bên, hơi hơi ngẩng đầu.

“Cái kia, Trình Từ.....”

“Mau rời đi nơi đó!”

Không đợi Từ Ngôn nói nói ra, Trình Từ thanh âm liền truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, đây là Từ Ngôn lần đầu tiên nghe được Trình Từ dùng cái loại này lo lắng lan điệu đối chính mình nói chuyện.

“Phốc!”

“Chậm nga ~”

Xuyên thấu thân thể tiếng vang ở Từ Ngôn bên tai vang lên, tiếp theo giây một tiếng ngà ngón ngữ khí truyền vào Từ Ngôn truyền vào tai, ngực một trận tê dại, theo sau đó là đau nhức truyền đến.

Hơi hơi cúi đầu nhìn về phía ngực, Từ Ngôn tầm mắt nội bị một con dính có vết máu tay chiếm cứ, đó là..... Chính mình huyết!

.....

ps: Thật nhiều thư đều bị phong a..... Quả nhiên, ta còn không có xử lý thật là vạn hạnh a! Áp ứng, nếu không bị xử lý liền cấp điểm đề cử phiếu chúc mừng một chút đi điều ~

Chương 102: Kia..... Đi tìm chết đi

“Đây là Âm Dương Nhân người nắm giữ? Ngoài ý muốn nhược muốn chết a! Bất luận là ý thức vẫn là thân thể này gì đó.....”

Cảm thán gì đó thanh âm từ Từ Ngôn phía sau truyền ra tới, nửa thanh cánh tay hoàn toàn đi vào Từ Ngôn ngực trung, chuẩn xác tới nói, là đại khái ở vào trái tim vị trí.

Đứng ở Từ Ngôn phía sau chính là một người nam tính, nửa người trên cũng không có xuyên bất cứ thứ gì, nửa người dưới lại ăn mặc một cái cùng loại với quần jean trang phục, từ vai phải bồng bắt đầu, đến phần lưng vị trí bị “Bộ xương khô” loại này đồ vật chiếm cứ, đồ như máu bộ xương khô theo bản năng nhìn lại giống như là khốc huyền hình xăm giống nhau, một đầu thiên màu xám tóc ngắn giống như là đầu đường thượng tên côn đồ giống nhau, nhưng ở thái dương chiếu xuống, hấn dưới chân lại không có bất luận cái gì bóng dáng.

Hắn là quý.

“Từ Ngôn!” “Miêu!”

“Các ngươi hai cái tốt nhất không cần lại đây, hấn hiện tại còn chưa có chết, bất quá nếu là không nghe ta, ta nhưng không cam đoan tay của ta sẽ làm ra cái gì.”

Trình Từ mới vừa hô lên thanh, đã bị nam nhân kia kêu ở, hấn thân cao cùng Từ Ngôn không sai biệt lắm, thậm chí còn muốn cao hơn một ít, cho nên thực bình thường đem đầu đến gần rồi Từ Ngôn bên tai, tay trái cầm ở Từ Ngôn ngực nội, tay phải lại nâng lên đặt ở Từ Ngôn trên cổ.

“Không ngừng là Âm Dương Nhân, hấn trên người tồn tại đồ vật còn có rất nhiều..... Ngươi đãi ở hấn bên người sẽ không vẫn luôn ở nhìn trộm cái gì đi?”

Híp mắt, giống như là đang cười giống nhau, từ lúc bắt đầu xuất hiện hấn liền vẫn luôn nụ cười này, sau đó liệť miệng vưon đầu lưỡi liếm láp khoe miệng nhìn về phía đứng ở chỗ cũ Trình Từ.

“Ta không phải ở nhìn trộm hấn cái gì.”

“Không phải nhìn trộm đó là cái gì? Hấn tay chính là có thể hấp thu quý oán khí, dựa theo loại này tồn tại ngươi không có khả năng tiếp tục đãi ở hấn bên người, vẫn là nói..... Người này trên người có so trừ bỏ Âm Dương Nhân càng thêm lệnh người mê muội đồ vật?”

Trình Từ biểu tình không có chút nào biến hóa, ở cái này nam nhân hỏi ra vấn đề này thời điểm, nàng hé miệng nói ra những lời này.

“Miêu!”

Lộ ra răng nanh, Hắc Đan chân trước lúc trước mại một bước, thoát nhìn giống như là tùy thời đều khả năng phác qua đi giống nhau, không đợi nó có cái gì dư thừa động tác, Trình Từ vưon tay ngăn cản ở nó lộ.

Nhìn về phía nam nhân kia.

“Như thế nào làm mới có thể thả hấn.”

“Ta muốn hấn cặp kia mắt.”

“Không thể.”

“Đó chính là nói không đến nói lâu ~”

Tùng vai, hấn không ra tới tay phải từ Từ Ngôn cổ bắt đầu hướng lên trên di động, thẳng đến..... Tới Từ Ngôn hai mắt vị trí thời điểm mới ngừng lại được.

Từ Ngôn không có động tĩnh, bộ dáng của hấn thoát nhìn liền cùng người chết không có gì bất đồng, mở hai mắt còn dừng lại vừa mới xuất hiện kinh ngạc, giống như là dọa choáng váng giống nhau, kỳ thật chỉ là thân thể bản năng hôn mê đi qua mà thôi, nếu không phải cánh tay còn cầm ở hấn ngực, lúc này hấn nên đã ngã xuống.

“Đại não đóng cửa thân thể hệ thần kinh, quả nhiên..... Không phải nhân loại bình thường có thể làm được đến nông nổi, thú vị thật thú vị! Ngươi đãi ở hấn bên người vì chính là cái này đi?! Như vậy thân thể cũng đủ làm bất luận cái gì sinh vật tò mò!”

Liên tính là trong giọng nói tràn ngập kích động này một cảm xúc, nhưng là hấn nói ra những lời này thời điểm vẫn là một bộ cười tủm tỉm bộ dáng, thoát nhìn cặp mắt kia giống như là trang sức phẩm giống nhau trừ bỏ một cái phùng ở ngoài không có tròng mắt loại này tồn tại.

“Hào tường giải phẫu đến xem a! Thân thể này, phảng phất Chúa sáng thể tập trung với một thân ưu điểm thân thể! Thật là..... Quá lệnh người mê muội!”

Vừa dứt lời, hán nguyên bản khẩu ở Từ Ngôn mất thượng tay không ra tới, trào một cái đã bắt được Trình Từ từ trong hắc động vuron tới bàn tay, gắt gao bắt được thủ đoạn.

Nơi xa Trình Từ thử trừu vãi cái tay, nhưng lại một chút kéo không nhúc nhích, tiếp theo giây, một đạo hắc ảnh bay vụt đi ra ngoài, bên cạnh Hắc Đan nhào tới, hé miệng lộ ra sắc bén hàm răng.

“Phanh! Âm âm âm!”

Bị đánh bay đi ra ngoài, không có chút nào đường sống, thân thể cao lớn trên mặt đất quay cuồng vài vòng, va chạm đến mặt tường thời điểm mới ngừng lại được, sườn ghé vào trên mặt đất, Hắc Đan ném thử lại một lần bỏ dẫy, nhưng nhìn đáng về vừa mới lực đánh vào quá lớn duyên cớ, cho nên gắt gao chỉ là vừa mới đứng lên liền lại bỏ đi xuống.

Nam nhân nhìn Hắc Đan, khoe miệng cơ hồ vỡ ra tới rồi lỗ tai căn hạ.

“Tiểu miêu nên có tiểu miêu bộ dáng, đừng tưởng rằng nhiều hai điều cái đuôi liền có thể khoe khoang! Như vậy giống nhau chết thực mau, còn có..... Ngươi nữ nhân này, đánh lên nhưng không hảo nga ~”

Cắm vào Từ Ngôn ngực tay trái bắt đầu chậm rãi ra bên ngoài rút ra, hán tay phải gắt gao bắt lấy Trình Từ, khoe miệng diễn ngược ý tứ rõ ràng.

Hán ở cười nhạo Trình Từ.

“Ngươi không phải bản địa quý đi, nếu ở đảo quốc đội y theo ngươi hung quý thực lực có lẽ có thể bài thượng thứ tự, hà tất đi vào nơi này đâu? So ngươi cường đại quá nhiều, có lẽ ngươi đỉnh thời kỳ ta hơi chút sẽ sợ hãi một ít, nhưng hiện tại ngươi..... Quả thực quá yếu!”

Đúng vậy, Trình Từ biến yếu quá nhiều, bất luận là từ các phương diện tới nói, năng mất đi lực lượng cũng gần chỉ đủ năng giải quyết ba cấp oán quý, đựng tới tứ cấp hung quý cũng chỉ có chạy phân.

Có lẽ ở năng đỉnh thời điểm rất mạnh, nhưng kia cũng chỉ là đỉnh thời điểm, hiện giờ năng cũng gần là oán quý đỉnh mà thôi.

“Ta a, chính là hung quý trung kỳ, cùng vừa rồi những cái đó bị ngành sinh sinh nhắc tới ba cấp oán quý phế vật bất đồng, lực lượng của ta chính là từng bước một đạt được, hơn nữa..... Hấp thu ngươi “Oán loại” sau, ta sẽ trở nên càng cường đại! Ở nói như thế nào, ngươi đã từng cũng là hung quý a!”

Giống hán như vậy tồn tại, tới loại này độ cao suy nghĩ tăng lên cấp bậc đã là tương đương khó một việc, đối hán mà nói, lực lượng không thể nghi ngờ là tràn ngập TM, đương nhiên, bởi vì TM cho nên hán muốn tăng lên thực lực, nhưng, một chút một chút tăng lên nói lại quá chậm, nếu hấp thu rốt cùng là hung quý thực lực “Oán loại” đạt được lực lượng hán tựa hồ cũng không dám tưởng tượng!

Thấp nhất, cũng muốn đạt tới hung quý cao cấp! Hung quý cao cấp, này ít nhất muốn thiếu phần đầu mấy năm thời gian, mấy năm cũng đủ làm rất nhiều chuyện, người này, động đánh Trình Từ chú ý.

Cắm vào ngực trung tay bị rút ra, hình thành lỗ trống thoát nhìn lược hiện khủng bố, thiên màu đen máu loáng lóc cộc lóc cộc chảy ra.

“Bang!”

Đỉnh đầy vết máu tay bị trào một cái đã bắt được, vẫn luôn híp mắt nam nhân hiếm thấy thu hồi hồ ly tươi cười, đầy mặt kinh ngạc nhìn bắt lấy hán tay người.

“Đu rồi đi.....”

Hán là đã không có khả năng tỉnh lại Từ Ngôn lúc này lại trùng mắt một đôi mắt hơi hơi xoay qua đầu, nhìn về phía phía sau gia hỏa kia.

“Thiếu chút nữa đã chết a, loại này miệng vết thương, nếu lại hướng tả một chút ta liền phải cúp đi, bất quá.....”

Thủ đoạn lớn nhỏ miệng vết thương, bắt đầu không ngừng mấp máy, như là ở phục hồi như cũ miệng vết thương giống nhau, giống như bò đầy sâu.

“Ngươi, ngươi sao có thể.....”

“Là tưởng nói nhân loại làm bất động điểm này sao? Liên tính ta là nhân loại, nhưng cũng không đại biểu ta không thể làm được nào đó sự tình, nếu không phải nữ nhân kia cho ta đồ vật, ta lần này cũng đã chết nơi này đi.....”

Khoe miệng gọi lên một tia tà cười, cho tới hôm nay Từ Ngôn mới biết được lúc trước ở “Âm bảo nhập khẩu” thời điểm, nữ nhân kia giao cho chính mình rốt cuộc là cái gì.

Gia tốc thân thể chữa trị, ý nghĩa..... Chỉ cần không bị nháy mắt hạ gục, chính mình sẽ không phải chết! Cái này lẽ vật không khỏi quá lớn chút.

Hơi hơi nâng đầu, Từ Ngôn nhìn về phía đứng ở trước mặt gia hỏa.

“Trông động Trinh Từ sao? Kia..... Đi tìm chết đi!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Chạy mau đi

Từ Ngôn bắt lấy đôi phương tay hướng chính mình trong lòng ngực lôi kéo, nâng lên chân dùng đầu gối va chạm đi lên, theo sau trở tay bắt lấy tóc của hắn, kéo lên.

“Người vừa mới nói qua đúng không? Hấp thu Trinh Từ “Oán loại” những lời này, thay lời khác tôi nói, hấp thu người “Oán loại” Trinh Từ cũng sẽ tương đối ứng đề cao rất mạnh lực lượng đi!”

Từ Ngôn hít mắt nhìn hắn, liền tính là bị tóm tóc, vẫn là kia phó biểu tình, trừ bỏ vừa mới Từ Ngôn khôi phục ý thức lúc sau, sinh ra ngán ngùi kinh ngạc cảm, theo sau liền lại khôi phục như vậy biểu tình.

Giống như là hồ ly tươi cười.

Từ Ngôn không thích hắn kia khuôn mặt, thoát nhìn làm nhân tâm sinh chán ghét cảm giác, giả dối tươi cười giống như mang lên mặt nạ giống nhau.

“Hấp thu ta “Oán loại” nàng khôi phục đến hung quý thực lực là không thành vấn đề, nhưng quan trọng nhất chính là, người có thể cam đoan lấy đến ta “Oán loại” sao?”

Bởi vì bị Từ Ngôn tóm tóc duyên cớ, cho nên dùng ngưỡng mộ ánh mắt nhìn về phía Từ Ngôn, sau đó nói ra loại hơi mang diễn ngược ngữ khí.

“Giết người..... Không phải được rồi?”

“Này không thể được đâu, tuy rằng ta đã chết quá một lần, nhưng là a..... Ta còn không nghĩ hồn phi phách tán.”

Vừa dứt lời, hắn nguyên bản bắt lấy Trinh Từ thủ đoạn tay buông ra, trở tay vung lên hướng tới Từ Ngôn bụng vạch tới, mắt thường có thể thấy được tốc độ phẳng phát như lưỡi dao giống nhau, Từ Ngôn theo bản năng né tránh cũng không có hoàn toàn tránh cho.

Bụng quần áo bị cắt mở một lỗ hổng, tùy theo mà đến đó là bụng miệng vết thương, tràn ra máu nhiễm áo lót, có vẻ dị thường quý dị.

“Quả nhiên như thế, thân thể đã không phải nhân loại.....”

Hắn nói thầm nói ra những lời này, sau đó lắc lắc đầu ngón tay thượng đỉnh có máu, thẳng đến hắn làm ra cái này động tác Từ Ngôn mới quan sát đến hắn móng tay thậm chí muốn so một ít nữ tính còn muốn trường.

“Này chỉ là cá nhân hứng thú yêu thích, không cần thiết đoán mò tương.”

Hắn như vậy râu ria nói, có lẽ là thấy được Từ Ngôn nơi ý ánh mắt, cho nên mới sẽ nói ra nói như vậy.

“Bất quá, đối với người ta chính là càng ngày càng cảm thấy hứng thú, “Âm Dương Nhân” hấp thu năng lực tay, còn có cái này khôi phục năng lực, liền tính là quý muốn làm được điểm này cũng cơ hồ là không có khả năng, nhưng người lại lấy nhân loại thân thể có được này đó, người..... Thật là nhân loại sao?!”

“Ta có phải hay không nhân loại điểm này người hắn là quả không được đi, bất quá, người giống như quên mất một việc.”

Hơi hơi ngừng đầu, Từ Ngôn tay phải gắt gao nắm lên, bỗng nhiên nâng lên, từ cánh tay khớp xương vị trí biến mất, tiếp theo giây kia tiết tay xuất hiện ở nam nhân trước mặt.

Giang hai tay chường một phen đè lại đối phương mặt, gắt gao dùng ngón tay chế trụ, toàn bộ lực lượng tác dụng ở này trên mặt, hướng tới mặt đất đập đi xuống.

“Phanh!!”

Từ Ngón vẫn duy trì tập đồ vật tư thế, ngồi xổm trên mặt đất, khoe miệng lộ ra một tia ý cười, nhìn về phía cách đó không xa bị chính mình ấn đến trên mặt đất gia hòa.

“Ta năng lực..... Nhưng không ngừng có kia một chút”

“Có ý tứ, lại bắt đầu ở hấp thu ta oán khí! Nhân loại thân thể thừa nhận oán khí lực lượng, nguoi là ở tìm chết đi!”

“Bang!”

Bàn tay cùng mặt tiếp xúc sờ sinh ra giòn vang chung kết đối phương nói ra nói, sau đó vẫn luôn mang theo hồ ly tươi cười cũng không thấy, híp mắt thấy hướng về phía Từ Ngón tay, tuy rằng nhìn không ra là cái gì biểu tình, nhưng Từ Ngón đại khái có thể suy tính ra, kia đại khái là “Khiếp sợ”.

Vừa mới..... Trừu hấn một cái tát.

“Chẳng lẽ nguoi không biết sao? Vừa rồi nguoi nước miếng chính là phun ta một tay, con người của ta chính là có thói ở sạch.”

Nói, Từ Ngón còn lắc lắc bàn tay, về mặt ghét bỏ bộ dáng, theo sau về mặt diễn ngược tươi cười, dùng trào phúng ngữ khí đối với nằm trên mặt đất gia hòa nói.

“Giống như sớm tối tìm đến lúc đó, ta thượng tranh WC, nguoi cũng biết, bởi vì quá vội vàng cho nên không rửa tay cái gì... Nột, hương vị thế nào?!”

“Nguoi muốn tìm cái chết sao?!”

“Đại khái chính là ý tứ này, tiền đề là.....TM nhưng thật ra tới giết ta a!”

Từ Ngón rống lên, bàn tay lại một lần bóp lấy cổ hấn, cuộn cuộn không ngừng dòng nước ấm từ lòng bàn tay chỗ chảy đi vào, ngừng đầu, Từ Ngón nhìn về phía Trình Từ.

“Chính là hiện tại, Trình Từ!!”

“Tạch!”

Nam nhân chính phía trên xuất hiện một đoàn hắc động, như hoa khai không gian giống nhau, Trình Từ từ giữa nhảy ra tới, tay thành móng vuốt trạng thái, hướng tới đối phương trái tim bộ vị cắm qua đi.

Phốc! Một tiếng cơ hồ có thể xem nhẹ tiếng vang, theo sau Trình Từ bàn tay toàn bộ hoàn toàn đi vào hấn ngực, từ giữa nhảy bắn ra tới đại lượng màu đen oán khí.

Tiếp theo giây, bị Từ Ngón bóp chặt cổ gia hòa biến mất, như màu đen sương khói giống nhau tiêu tán, Từ Ngón sinh ra nhạc ngân ngui ngậy nguoi, bởi vì như vậy cảnh tượng cùng quý bị cưỡng chế tính mặt sát lúc sau bộ dáng không giống nhau.

Cũng không có biến thành một đoàn quang, mà là một đoàn màu đen đương nhiên sương khói, nói cách khác..... Gia hòa kia còn chưa có chết!

“Có vết thương a, đã lâu không có thương tổn khâu, quả nhiên là cái rất khó giải quyết rút nhân vật a..... Bất quá cái này trạng thái đã không có cách nào ở đánh rơi xuống”

Hấn cũng không có cùng Từ Ngón nói chuyện, giống như là làm bầm lầy bầu giống nhau, nhìn ngực mạo hiểm hắc quang miệng vết thương nói ra những lời này.

Dùng tay che lại, nhìn về phía Từ Ngón.

“Hôm nay dùng ở đây, nguoi cái dạng này phát triển đi xuống ta thực chờ mong nguoi trưởng thành, lúc ấy, cũng không phải là ta tự mình động thủ, chúc nguoi vận may.....”

Từ chân vị trí bắt đầu, biến thành màu đen viên viên trạng, tiêu tán ở trong không khí, thẳng đến hấn thân ảnh hoàn toàn tiêu tán ở trong không khí, về mặt của hấn vẫn luôn vẫn là kia phó hồ ly tươi cười.

Gia hòa kia.....

Sừng sốt một chút, theo sau phản ứng lại đây Từ Ngón hơi hơi xoay đầu nhìn Trình Từ.

“Đúng rồi Trình Từ, chúng ta vừa mới tổng cộng giải quyết nhiều ít chi oán quý?”

“Hai mươi tám chi.”

Cau mày, Từ Ngón nhìn quét một chút, bài trừ vừa mới chính mình hấp thu kia viên “Oán loại” ngoại, ý nghĩa còn dư lại hai mươi bảy cái.

“Nguoi lưu mười khôi phục một chút lực lượng, cấp Hắc Đan lưu năm cái, còn lại mười hai cái giao cho ta cho ta.”

“Ngươi muốn cái này làm gì?”

“Không có gì, ta chỉ là đột nhiên nghĩ đến, bọn người kia đều là ngành sinh sinh bị đè bẹp đến ba cấp oán quý đi, nói cách khác..... Chỉ cần có được oán loại ta cũng có thể đào tạo ra oán quý.”

Từ Ngôn ý tứ đã thực minh xác, hiện giờ Lan Lan thực lực cũng gần chỉ là nhị cấp quý, ở không có trở thành ba cấp oán quý phía trước nàng đều không tồn tại tự bảo vệ mình có thể lực.

Nói thật ra điểm, bởi vì “Oán chú” nguyên nhân, nàng bị nhốt ở nơi đó đi không ra đi, thay lời khác tới nói khác quý có thể đụng tới hân, nhưng nàng lại không có bất luận cái gì năng lực tiến hành chống cự.

Tỷ như..... Đã từng Lan Lan nói qua cái kia cho nàng kem ăn đại tỷ tỷ.

“Chính là, như vậy tăng lên tuy rằng có thể đạt tới oán quý cấp bậc, nhưng cũng không thể hợp lý vận dụng năng lực.”

“Không quan hệ, huấn luyện một chút là được, ngươi chính là hung quý, điểm này hân là không có gì vấn đề đi! Hơn nữa.....”

Từ Ngôn nhìn sau lưng nữ sinh phòng ngủ, bởi vì ngay từ đầu con quý kia “Tự bạo” duyên cớ, làm cho vách tường bị tạc hỏng rồi, tuy rằng không biết như vậy tiếng vang vì cái gì còn không có người bị dẫn lại đây, nhưng nói vậy cùng vừa rồi gia hỏa kia thoát khỏi không được quan hệ.

Nhưng hiện giờ, hân đã đi rồi..... Đây nếu như bị bắt lấy chính là muốn đền tiền.

“Chúng ta chạy mau đi! Trèo tường!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Mua đồ ăn

“Ngươi làm gì đi?”

Từ Ngôn vừa mới đẩy ra gia môn, nghe được chính là chính mình thân tỷ tỷ Từ Thiên này một câu mang theo dò hỏi ngữ khí nói, sững sờ ở nơi đó, sững sờ nhìn về phía nàng, thời gian đã là gần 11 giờ thời gian, bởi vì trên quần áo trạm thượng vết máu duyên cớ, cho nên đem áo lót cởi ra lúc sau ôm vào trong ngực.

Liên tính từ trường học gần lộ về đến nhà, cũng không tránh được tránh cho sẽ đi một cái ba trăm mét tả hữu đại đường cái, nói cách khác trên đường người đi đường nhìn đến lại là Từ Ngôn lỏa lồ bộ dáng.

Liên tính là hiện tại Từ Ngôn cũng không thể quên kia một đám mua đồ ăn bác gái xem chính mình tầm mắt, cực nóng tầm mắt định ở nửa người trên thượng, có lẽ là ảo giác Từ Ngôn tổng cảm giác các nàng xem vị trí quái quái.

Sờ dĩ ở nửa đường thời điểm liền đem dính có vết máu áo lót cởi ra, chỉ do với Từ Ngôn sợ chính là ở về nhà thời điểm đối mặt Từ Thiên không có cách nào giải thích vấn đề này.

Toàn thân đều là đồ bùng máu, như thế nào giải thích? Chẳng lẽ muốn nói đây là sốt cả chua? Liên tính là sốt cả chua nhà ai sốt cả chua là màu đỏ sậm a!

Tay phải gắt gao nắm chặt quần áo, Từ Ngôn hơi chút có chút mất tự nhiên nhìn về phía Từ Thiên, đối với cái này tỷ tỷ tuy rằng không thể nào thích, nhưng ít nhất tôn trọng vẫn là biết một ít, bởi vì là thân tỷ tỷ cho nên một ít cơ bản nhất lời nói đối là rải không ra, tỷ như hiện tại cái dạng này.

“Còn có thể làm gì đi? Nhảm chán bá, đi ra ngoài đi một chút.”

“Thật sự?”

“Ta lừa ngươi làm gì? Lại nói, ngươi chừng nào thì lên, ăn không có? Không ăn ta đi mua gọi món ăn nấu cơm.”

“Nga, đi mua đồ ăn đi.....”

Có chút ngây ngời, hơi chút không nghĩ tới lại là như vậy dễ dàng liền có thể hỗn lộn qua đi, lần đầu tiên Từ Ngôn thậm chí sinh ra chính mình lão tử chỉ số thông minh cũng không cao phỏng đoán.

Mang theo một tia may mắn tâm lý, Từ Ngôn hướng tới phòng ngủ vị trí đi qua, tay vừa mới đáp ở then cửa thượng, phía sau liền truyền đến Từ Thiên thanh âm.

“Kia..... Chi là đi ra ngoài chơi lời nói, trên người của ngươi kia thân huyết như thế nào giải thích? Đi ra ngoài đi bộ còn có thể đem trên người làm đều là huyết?”

“.....”

Thân thể đột nhiên cứng đờ, Từ Ngôn cổ liền giống như sinh tú mấy móc giống nhau thông thả chuyển qua, nhìn về phía ngồi ở trên sofa mang theo một tia mỉm cười nhìn chính mình Từ Thiên.

“Cái gì huyết?”

“Thế nào cũng phải làm ta đem ngươi quần áo đoạt lại đây ngươi mới thừa nhận sao?”

Lộp bộp một chút, này đại khái là Từ Ngôn cảm giác được cảm giác, trong nháy mắt này đầu óc bắt đầu bay nhanh xoay tròn lên, cần thiết muốn ở trong khoảng thời gian ngắn tìm được một cái đáng tin cậy lý do.

Giả bộ một bộ thẹn thùng bộ dáng, Từ Ngôn có chút ngượng ngùng đem đoàn thành một đoàn quần áo ôm ở trong lòng ngực, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Từ Thiên.

“Nói như vậy có lẽ nói ra có chút mất mặt lắm..... Chính là, này chỉ là ta máu mũi.”

“Máu mũi?”

“Kia cái gì, mỗi tháng không đều mấy ngày nay sao? Bởi vì Bản Lam Căn uống nhiều quá cho nên cái mũi xuất huyết gì đó, lão tử ngươi có thể lý giải vì ta tính lực tràn đầy duyên cớ, làm tuổi dậy thì tràn đầy thiếu niên, đầy ngập nhiệt huyết không chỗ phát tiết, nếu không ngẫu nhiên lưu cái máu mũi sao được? Nghẹn hòng rồi đây chính là đại sự.”

Nói xong, Từ Ngôn nhìn về phía Từ Thiên, năng biểu tình thực nghi hoặc, nếu ngành muốn nói nói, đại khái có thể quy hoạch vì “Đầy mặt nghi hoặc”, cảm giác liền tính Từ Ngôn nói như vậy năng vẫn là ôm nghi ngờ thái độ.

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn hơi hơi nghiêng đi thân mình, nhìn về phía Trình Từ, sau đó cười cười.

“Thời gian cũng không còn sớm, cho nên ta cảm thấy lúc này vẫn là chạy nhanh nấu cơm tương đối hảo, ngươi bụng không đói bụng sao?”

“Nga..... Vậy ngươi trước mua đồ ăn đi thôi.”

Cúi đầu trở về một câu, theo sau Từ Thiên ngẩng đầu hung tợn trừng mắt nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, sau đó dùng hung ba ba ngữ khí đối với hắn nói.

“Còn có, ngươi tốt nhất cho ta ở nhà thành thật điểm, ngươi là ta độc đinh, nếu là cùng bên ngoài không đứng đắn người hạt hỗn, ta liền đánh gãy chân của ngươi!”

“Đánh gãy chân.....”

“Ta nói được thì làm được, ngươi nếu là tưởng ném thử một chút tốt nhất đi thử thử, ta sẽ làm ngươi biết cái gì gọi là đau cũng thống khổ!”

Dùng nghiêng răng nghiêng lợi cái này từ ngữ miêu tả Từ Thiên giờ này khắc này bộ dáng ở thích hợp bất quá, này đại khái chính là cái gọi là “Tỷ tỷ đối đệ đệ quan ái”.

.....
.....

Thay đổi một bộ quần áo đi ra gia môn Từ Ngôn đi tới khoảng cách gia gần nhất chợ bán thức ăn, nói là chợ bán thức ăn cũng chỉ là một đồng bán đồ ăn bán thịt người bán hàng rong đem lộ đồ kín mít, tuy rằng siêu thị đại giá đặc biệt đồ vật xác thật tiện nghi muốn mệnh, nhưng ít nhất Từ Ngôn rất rõ ràng chính mình có mấy cân mấy lượng.

Cùng những cái đó giống như khai quai bác gái nhóm đua mua đồ ăn năng lực, Từ Ngôn cho rằng chính mình còn kém mấy trăm năm, hơi chút đi hàng vỉa hè thượng mua điểm tính.

Dòng người rất nhiều, liền tính hàng vỉa hè bãi đồ vật đem lộ đồ kín mít, nhưng vẫn là có không ít chiếc xe từ nơi này đi ngang qua, bên tai truyền đến lộn xộn thanh âm.

Đi đến một cái quầy hàng trước, Từ Ngôn ngừng lại, đây là một cái bán rau dưa quầy hàng, rau xanh, dưa chuột, dây mướp, bí đỏ, cà chua linh tinh đồ vật.

Suy xét một chút chính mình trù nghệ Từ Ngôn cảm thấy chính mình vẫn là mua mấy cái cà chua tính, cà chua xào trứng gà, cái này đủ dễ dàng.

Cúi đầu chọn lựa một phen, Từ Ngôn hơi hơi ngẩng lên đầu nhìn quầy hàng lão bản.

“Đại thúc, này cà chua bán thế nào?”

“Ngươi xem cấp!”

Ngậm thuốc lá, tuổi ước chừng ở năm mươi tuổi tả hữu nam nhân ngồi cái tiểu băng ghế cưỡi tùm tùm nhìn Từ Ngôn nói ra những lời này, Từ Ngôn biết hẳn ý đồ, đây là một loại đẩy mạnh tiêu thụ thủ đoạn, chủ yếu dùng cho khách sáo thượng, trên thực tế không có khả năng không trả tiền.

“Ta nhìn cấp, đã có thể không cho.”

“Vừa mới cho ngươi khai cái vui đùa, một khối nhị một cân.”

“.....”

Biến sắc mặt tốc độ thực mau, rõ ràng trước một giây còn vẻ mặt bồi cười, tiếp theo giây liền bắt đầu lộ ra nghiêm túc biểu tình.

Liên tính vừa rồi nói cỡ nào lửa nóng, nhưng chỉ cần chạm đến đến ích lợi thượng, liền sẽ đổi làm một khuôn mặt, trước mắt đại thúc đại khái chính là loại người này, hơn nữa, cái này kỹ năng nếu ở trong trò chơi nói hẳn là cái loại này đã mần cấp kỹ năng.

“Một khối nhị, cái này.....”

“Không quý!”

Từ Ngôn nói còn chưa nói xong, đã bị đại thúc một ngụm đánh gãy, sau đó nhìn nhìn bốn phía, thân mình hơi hơi nghiêng hướng tới Từ Ngôn phương hướng đi đi, ngoéo một cái đầu, giống như là giống làm ăn trộm, đem chính mình thanh âm áp đến thấp nhất.

“Xem ngươi thuận mắt, ta cho ngươi nói một lời..... Nhà mình loại không đánh nông được, thuận thiên nhiên, này ngoạn ý chính là màu xanh biếc thực phẩm, không tăng thêm bất luận cái gì chất bảo quản, ngươi đổi gia đều mua không được loại này cà chua.”

“Hảo hảo hảo, được rồi..... Cho ta lấy bốn cái!”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn nhìn nếu chính mình không đáp ứng cái này giá cả còn sẽ có một đồng lớn lời nói chờ chính mình đại thúc, bắt đắc dĩ nói.

Trên thực tế một khối nhị một cân cái này cũng không phải quá quý, một cái cà chua sẽ không quá nặng, thường thường bốn cái thêm một khối giá đều sẽ không đến bốn đồng tiền, chỉ cần lại đi mua trứng gà là được.

Thanh toán tiền, Từ Ngôn đem trang ở bao nylon cà chua xách lại đây, đang muốn đi đến bãi bán đồ ăn đại thúc kêu lên.

“Ngươi là phải làm cà chua xào trứng?”

“Đúng vậy? Làm sao vậy?”

“Không không không, không có gì.....” Ngậm thuốc lá, thật sâu hút một ngụm, phun ra, hẳn nhìn về phía Từ Ngôn.

“Nếu muốn mua trứng gà nói, ngươi đi đâu mua đi, đi phía trước đi bốn năm mét, một cái tiểu cô nương bán.”

“Tiểu cô nương?”

“Cùng ngươi số tuổi không sai biệt lắm, một có rãnh liền giúp nàng mẹ tới bán đồ ăn, cũng bán trứng gà, đi đâu mua đi, tiểu cô nương một người rất vất vả.”

Về mặt của hẳn nhìn qua thực chân thành, ít nhất đối Từ Ngôn mà nói là cái dạng này, nhú nhú mày, Từ Ngôn suy nghĩ một hồi nhìn về phía hẳn, theo sau giãn ra khai mày.

“Kia hành, ta đi kia mua đi.”

.....

ps: Ta có chút bắt đắc dĩ, bình luận sách khu có vấn đề, bị cấm ngôn không liên quan chuyện của ta, cấm ngôn cũng gần chỉ là ở quyền sách bình cấm ngôn, nhưng ta rất ít đi quản lý bình luận sách, cho nên nói căn bản không phải ta làm, cho nên ở bình luận sách phát quá ngôn thư hữu làm cho bị cấm ngôn ta cảm giác sâu sắc xin lỗi.

Tiếp theo, cắt chứa rớt rất lợi hại, ta không biết đây là vì cái gì, có lẽ là quét hoành gì đó đi..... Nhưng là thực ảnh hưởng tâm tình, có cái gì bất mãn hoặc là viết không tốt đến bình luận sách đề một chút, ta sẽ bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Thế giới thật tiểu

Thế giới này có bao nhiêu đại? Từ Ngôn trước kia có lẽ sẽ trả lời “Rất lớn” cái này khái niệm, nhưng nhìn giờ này khắc này xuất hiện ở chính mình trước mặt thiếu nữ khi, Từ Ngôn thế nhưng sẽ sinh ra một loại ngây người cảm giác.

Một trương chiều dài ước chừng là hai mét thốt, mặt trên bày từng điều bị cắt xong rồi thịt khối, còn có đã còi mao gà, phụ nữ trung niên ăn mặc tạp dề, mặt trên dính một ít du tích, nàng huy động trong tay đại đao, kia tựa hồ là vì chuyên môn chặt thịt mà chuẩn bị đao, cũng không phải trong nhà xắt rau cái loại này.

Nhưng mà, sử Từ Ngôn chú ý cũng không phải nữ nhân này, mà là thớt bên cạnh bày biện một quán rau dưa, cùng với..... Ngồi ở hàng vỉa hè bên thiếu nữ.

Từ Văn Tĩnh.

Thời tiết có chút nhiệt, cho nên trên trán đã che kín mồ hôi, đem tóc toàn bộ sơ đến mặt sau, lộ ra ót, thẳng đến lúc này Từ Ngôn mới phát hiện, nàng ngũ quan thật xinh đẹp, liền tính đem sơ hữu tóc mái đều sơ đi lên.

Nàng đang ở đây mặt tươi cười giới thiệu quầy hàng thượng đồ ăn, có lẽ là nàng tuổi không lớn liền tới hỗ trợ duyên cớ, cho nên tới nàng này mua đồ ăn người cũng không thiếu.

Kia..... Bên cạnh bán thịt chính là nàng mẹ đi, tuy rằng múa may đao băm thịt, nhưng trên thực tế kia phó bộ dáng thấy thế nào đều không phối hợp, mẫu thân của nàng đáng người có chút thiên gậy, nhưng nhẹ nhàng múa may cái loại này đao, kia thân hình gầy gò tựa hồ cũng không có thoát nhìn như vậy nhược.

Theo Từ Ngôn hiểu biết, Từ Văn Tĩnh trong nhà đại khái chỉ còn lại có nàng cùng nàng mẹ hai người, thay lời khác tới nói, lúc trước cái kia Từ Nhạc Dao sở dĩ không an tâm cũng liền có thể giải thích.

Từ Ngôn thờ dài, có chút ngây người nhìn về phía Từ Văn Tĩnh, nếu nàng không đi học, bằng vào bán thịt nuôi sống hai người không có gì vấn đề, nhưng về sau đâu? Đại học, kia chính là phải bỏ tiền đây cũng là vì cái gì ở nhà ăn cùng người phát sinh xung đột lúc sau, sẽ thiếu chút nữa khóc ra tới nguyên nhân đi.

Người bắt đầu biến giám rất nhiều, không biết chính mình ở bên cạnh nhìn bao lâu, Từ Ngôn mới mại động cước bước hướng tới Từ Văn Tĩnh quầy hàng đi đến.

Từ Ngôn đứng ở nàng bột lên men trước, có lẽ cúi đầu đem tiền một trương một trương để vào hộp trung quá nghiêm túc duyên cớ, Từ Văn Tĩnh cũng không có phát hiện Từ Ngôn đứng ở nàng trước mặt.

Thẳng đến nhìn đến Từ Ngôn chân sau, mới dừng lại tới kiểm tiền động tác, sau đó tầm mắt thượng di nhìn về phía Từ Ngôn, đang xem đến Từ Ngôn kia một khắc, Từ Văn Tĩnh sửng sốt ở nơi đó.

Sửng sốt một hồi, theo sau mặt đột nhiên đỏ lên, cuống quýt đem đặt ở trên đùi tiền hộp đặt ở một bên, vội vàng đứng lên.

“Từ, từ Từ Ngôn! Ngươi như thế nào tại đây?”

“Tới mua đồ ăn.” Đề ra đề trong tay bao nylon, Từ Ngôn hơi hơi triều nàng cười cười.

Có lẽ là cảm giác chính mình này phúc bộ đáng bị Từ Ngôn nhìn đến thực thẹn thùng, cho nên dùng tay che khuất cái trán, cuống quýt liền phải cời bỏ tóc đem tóc mái phô xuống dưới.

“Đáng vẻ kia thực tinh thần, rất đẹp.”

“Ài?”

“Dáng vẻ kia, lộ ra cái trán bộ dáng. .... Ngươi ngũ quan thật xinh đẹp.” Từ Ngôn khoa tay múa chân, không ra tới một bàn tay vỗ vỗ ót.

Hai mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn, tóc cời bỏ đến một nửa Từ Văn Tĩnh sững sờ ở nơi đó, trên má mang theo một tia đỏ ửng, kia phó bộ dáng có vẻ e thẹn.

“Từ Ngôn, ngươi là muốn mua đồ ăn sao?”

“Àn. .... Nguyên bản tính toán làm cà chua xào trứng gà, nhưng ta hiện tại thay đổi chú ý, đột nhiên không muốn ăn cái này.” Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái bên cạnh quầy hàng, sau đó nhìn về phía Từ Văn Tĩnh.

“Đã lâu không ăn cái gì ăn thịt, chuẩn bị hầm cái canh gà uống, bỏ bỏ thân mình.”

“Ngươi muốn mua gà sao?”

“Chính là ý tứ này, bởi vì ta tỷ sảo muốn ăn thịt, cho nên không có biện pháp, về nhà hầm điểm canh uống.”

Nói, Từ Ngôn đi hướng một bên quầy hàng, nhìn đang ở đem thịt khối hoa thành một cái phụ nữ, mang theo một tia dò hỏi ngữ khí.

“A di, lão gà mái bao nhiêu tiền một con?”

“27 khối, ngươi là muốn nấu canh sao?”

“Àn, bỏ bỏ thân mình.”

Hai mươi bảy giá cả không phải quá quý, cả nước giá sẽ không quá tương đồng, tỷ như đổi đến ở nông thôn có khả năng hơn mười khối, hoặc là nhà mình dưỡng liền có thể làm đến một con, nhưng huyện thành hoặc là thành thị liền không giống nhau.

Nơi này bán gà đều là cời xong mao, nội tạng cũng bị đào ra, chỉ cần băm thành khối, về nhà lấy nước ấm làm lại súc rửa một bên, liền có thể trực tiếp hạ qua.

Từ Ngôn chọn này chỉ gà rất đại, lão gà mái cùng gà trống bất đồng, thịt vị cũng bất đồng, nấu canh linh tinh dùng lão gà mái càng tốt chút.

“Ta muốn này chỉ.”

Chỉ hướng về phía vừa mới chọn kia chỉ, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn về phía phụ nữ, ở một bên Từ Văn Tĩnh cũng ôm tiền bình đã đi tới, đem bình phóng hảo, Từ Văn Tĩnh trên mặt còn mang theo một tia đỏ ửng, nhìn về phía đứng ở một bên phụ nữ, nhẹ giọng nói.

“Mẹ, đây là ta đồng học.”

“Đồng học?” Nghi hoặc ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, theo sau trên mặt treo lên tươi cười.

“Là đồng học nói, này liền không cần đưa tiền.”

“Không không không, a di. .... Mua đồ vật là mua đồ vật, làm buôn bán là làm sinh ý, liền tính ta cùng Từ Văn Tĩnh là đồng học, ngươi làm như vậy ta cũng ngượng ngùng.”

Từ Ngôn có chút đau đầu, Từ Văn Tĩnh mụ mụ cùng vừa rồi đại thúc khách khí lời nói bất đồng, nàng nói không thu tiền, ý tứ, chính là thật sự không thu tiền, đây cũng là Từ Ngôn ngay từ đầu có chút bận tâm nguyên nhân, bởi vì người quen mua đồ vật giống nhau đều ngượng ngùng đòi tiền, đồ không phải khác, chỉ là chỉ cần cái kia thể diện.

“Ngươi là Văn Tĩnh đồng học, nếu là đồng học này đồn coi như a di thỉnh ngươi, nếu là đang nói cái gì tiền, này đã có thể xa lạ, về sau ngươi ở trường học nhiều chiếu cố một chút Văn Tĩnh thì tốt rồi, nha đầu này sẽ không nói, ngươi giúp giúp nàng.”

“A di. ....”

“Hảo cái gì đều đừng nói nữa, ta cho ngươi băm băm.”

Nói, cũng không đợi Từ Ngôn nói thêm cái gì, liền một tay đem lão gà mái kéo lại đây, thịch thịch thịch băm thành từng khối từng khối.

Nàng cùng Từ Văn Tĩnh rất giống, cái này rất giống chỉ chính là mặt, thân cao cùng Từ Văn Tĩnh không sai biệt lắm cao, năm tháng tuy rằng ở nàng trên mặt để lại nếp nhăn, nhưng cũng không có cách nào đem nàng mặt hoàn toàn tiêu ma hầu như không còn, nhiều năm mệt nhọc có lẽ là khiến nàng không ở tuổi trẻ, nhưng Từ Ngôn nhưng kết luận, nàng tuổi trẻ thời điểm tuyệt đối xinh đẹp.

Từ Văn Tĩnh đại khái chính là kế thừa nàng ghen.

Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Từ Văn Tĩnh, vừa lúc nàng cũng đang xem chính mình, cho nên hai người tầm mắt giao hội ở cùng nhau, một khuôn mặt

trường đến đồ bùng, cúi đầu không ngừng đùa nghịch góc áo, Từ Văn Tĩnh không hề đi xem Từ Ngôn.

“Hào, về nhà tẩy tẩy người liền có thể hạ nôi.”

Xả quá một bao nylon, Từ Văn Tĩnh mụ mụ đem nắm tốt gà khối trang đi vào đưa cho Từ Ngôn, sau đó tùy ý phiết liếc mắt một cái đầy mặt đỏ bùng Từ Văn Tĩnh.

Chỉ là nhìn thoáng qua liền dời đi tầm mắt, sau đó nhìn Từ Ngôn, có lẽ là ảo giác, Từ Ngôn không biết vì cái gì nàng nhìn chăm chăm chính mình liền phảng phất đem chính mình từ đầu tới đuôi nhìn một lần.

Thật giống như..... Đang xem con rết giống nhau.

“Nga, cảm tạ, a di.” Nhận lấy, Từ Ngôn trở về một câu.

Sau đó tay nhét vào trong túi đảo đảo.

“Ai? Bầu trời đó là cái gì?!”

Bỗng nhiên Từ Ngôn nâng lên ngón tay thiên một bộ nhìn thấy gì không thể tưởng tượng một màn, ở vào nhân loại bản năng Từ Văn Tĩnh mẹ con đem đầu xoay qua đi.

Cái gì đều không có, lại một lần đem đầu vận trở về thời điểm, Từ Ngôn đã biến mất, mà thốt thượng còn phóng hấn vừa mới lưu lại ba mươi khối.

.....

ps: Về cái này lão gà mái, cụ thể giả ta không phải quá rõ ràng, ta cũng không có chú ý có hay không trường giới, nhưng là căn cứ ta trước một đoạn thời gian mua tới xem, cái này nhiều nhất là 25—30 chỉ gian, chúng ta nơi này mua đều là nửa chỉ hoặc là toàn bộ, cho nên ta dựa theo ta lý giải tới viết.

Tiếp theo, đến nỗi nói ta tóc rối tiện lợi gì đó..... Ta cái gì phát quá tiện lợi? Ta lại chưa nói Thảm Giai thật sự đã chết.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Phó thác cho ta

“Một toàn bộ gà người ăn xong sao?”

“Ăn không ăn xong này liền không phải người có thể quyết định đi, lại nói tỷ của ta cũng ở nhà, hai người ăn một con gà, đồn thành canh nói đủ hai ngày.”

Từ Ngôn ánh mắt nhìn phía trước, hấn sờ nhìn chính là là không có một bóng người đường cái, nhưng hấn nói lại đối với phiêu lên đỉnh đầu nữ nhân nói nói.

Từ Nhạc Dao, Từ Văn Tĩnh tỷ tỷ, từ mua đồ ăn thời điểm liền vẫn luôn ngồi xổm một bên nhìn, thẳng đến Từ Ngôn hoảng loạn ném xuống ba mươi chạy trốn lúc sau, nàng cũng theo lại đây.

Hắt hắt đầu, Từ Ngôn hướng về phía trước nhìn lại nhìn đến lại là Từ Nhạc Dao nửa cái đầu, bởi vì chặn tầm mắt cho nên Từ Ngôn đi không phải quá nhanh.

“Uy, người đây là có ý tứ gì? Tuy rằng ta biết người sẽ phiêu rất lợi hại, nhưng ít nhất người trước từ ta tầm mắt nội biến mất, chống đỡ lộ ta đi như thế nào?”

“Vậy dừng lại bái ~”

“.....”

Từ Ngôn ngừng lại, hơi hơi nâng đầu nhìn bởi vì đứng chống ngược, cho nên tóc toàn bộ rũ xuống tới Từ Nhạc Dao.

“Người không biết cái dạng này thực xấu sao?”

“Không có quan hệ, dù sao đều đã chết.”

Giống như là ở bất chấp tất cả, Từ Nhạc Dao nói ra những lời này, nàng ăn mặc chính là bó sát người quần, căng chặt bó sát người quần đem đùi đắp nặn thực hoàn mỹ, nhưng duy nhất khuyết điểm chính là, ăn mặc cái này quần bất luận thế nào, nàng đều sẽ không đi quang, nếu ăn mặc vậy, nàng có lẽ liền sẽ không như vậy tiêu dao mau lẹ ra loại này yêu cầu cao độ động tác.

“Ngươi suy nghĩ cái gì thất lễ sự tình?”

“Hoàn toàn không có, ta chỉ là đơn thuần suy nghĩ dùng bộ dáng gì phương pháp đồn ra một nồi canh gà”

“Thật sự?”

“Già, cho nên Từ Nhạc Dao tiểu thư, thỉnh ngươi từ ta trên đầu cúi ngay.”

Từ Ngôn nói mới vừa nói xong, Từ Nhạc Dao liền nhẹ nhàng đi phía trước đụng phải một chút, cái trán cùng Từ Ngôn cái trán dán ở cùng nhau, không đợi Từ Ngôn nói cái gì, nàng liền sau này lui một ít khoảng cách, phịch một tiếng đụng phải đi lên.

“Ngọa tào, ngươi có bệnh đi!”

“Quả nhiên, đau quá.”

“Gi?”

Một tay đỡ cái trán, Từ Ngôn không ra tới tay trái không ngừng xoa, nếu trong tay nhiều ra cùng loại với gạch linh tinh vũ khí, hẳn đại khái sẽ không chút do dự chụp đi lên.

“Bởi vì đã chết đã lâu không cảm giác được đau, cho nên, ngươi có thể đụng tới quý, nói cách khác đụng vào ngươi cũng sẽ cảm thấy đau, quả nhiên..... Đau quá!”

“Không cần nói cho ta ngươi chính là vì chứng thực cái này nhằm chán vấn đề?”

“.....”

“Đầu của ngươi lúc trước bị đâm hỏng rồi đi! Đuối kiếp ta chính là vì cái này nhằm chán vấn đề, ngươi có phải hay không nhàn trứng đau a!”

“Ta không có trứng trứng.”

Một tay đỡ cái trán, Từ Ngôn nhắm hai mắt lại, trước mắt cái này gọi là Từ Nhạc Dao nữ nhân cùng lần đầu tiên đụng tới nói tới muội muội liền mặt mày hớn hờ bộ dáng bất đồng, nàng cái dạng này là danh xứng với thực “Không có việc gì tìm trư”, vô duyên vô cớ theo kịp chính là vì cái này cái gọi là, lại một lần ném thử một chút đau cảm giác.

Thật sâu hít một hơi, Từ Ngôn hướng tới nàng vẫy vẫy tay.

“Tính ta cầu ngươi, ngươi về nhà đi thôi, ta còn phải về nhà nấu cơm đi, đều cái này điểm!”

“.....”

Từ Nhạc Dao không nói gì, phịch nàng liếc mắt một cái, Từ Ngôn trực tiếp lướt qua nàng, đi qua, nhưng mà mới vừa đi không vài bước, liền nghe được phía sau truyền đến tiếng vang.

“Ngươi có thể giúp ta chiếu cố Văn Tĩnh sao?”

Bước chân ngừng lại, không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, thân thể đột nhiên cứng đờ lên, Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, mới thông thả xoay qua đầu, nhìn về phía Từ Nhạc Dao, nàng bộ dáng đã không phải một khảo thí cái loại này không đáng tin cậy biểu tình.

Tương phản, giờ này khắc này nàng thực nghiêm túc, ít nhất đối Từ Ngôn tới nói thực nghiêm túc, cái kia biểu tình Từ Ngôn chưa từng gặp qua, giống như là ở cầu Từ Ngôn giống nhau, Từ Nhạc Dao gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Ta không có khả năng đi theo Văn Tĩnh cả đời, liền cùng ngươi đã nói giống nhau, nàng cũng yêu cầu kết hôn, cũng yêu cầu sinh con, ta rốt cuộc đã chết, chết quá người dừng lại ở nhân thế gian vốn dĩ liền không đúng, nếu ta còn ở Văn Tĩnh bên người chỉ biết cho nàng tai nạn, ta kia không phải ở bảo hộ nàng, mà là ở hại nàng.....”

“Ngươi tưởng nói cho ta cái gì?”

Từ Nhạc Dao ngẩng đầu, dùng bình tĩnh thanh âm, cặp mắt kia toát ra tới cảm giác làm Từ Ngôn không thể hiểu được sinh ra một loại hoảng hốt cảm giác, ngay cả Từ Ngôn chính mình có lẽ đều không có phát hiện, hẳn thanh âm ở đã mang lên một tia âm rung.

Từ Nhạc Dao nhìn Từ Ngôn.

“Từ Ngôn..... Người có thể, bảo hộ Văn Tĩnh cả đời sao?”

.....

.....

Từ Ngôn đứng ở nhà mình cửa, như thế nào trở về? Hắn tựa hồ đã nghĩ không ra, chỉ biết là chính mình phục hồi tinh thần lại thời điểm đã đứng ở cửa, trong tay cầm chìa khóa vẫn duy trì cầm vào đi động tác, trong đầu còn vẫn luôn tiếng vọng Từ Nhạc Dao câu nói kia.

Làm chính mình bảo hộ Từ Văn Tĩnh cả đời.

Những lời này ý tứ cũng đủ minh xác, Từ Nhạc Dao tính toán là khẩn cầu Từ Ngôn cưới Từ Văn Tĩnh, bởi vì Từ Ngôn là nàng duy nhất có thể đối nói người trên, chỉ có sau khi chết Từ Nhạc Dao mới chân chính cảm nhận được, cái gì gọi là tàn khốc.

Thay lời khác tới nói, nàng chỉ là biến tướng đem Từ Văn Tĩnh phó thác cho Từ Ngôn.

Tuy rằng lúc trước cái kia gọi là Trịnh hoàng cũng cùng Từ Ngôn ước định quá cùng loại điều ước, bởi vì đã ăn qua một lần một duyên cớ, cho nên Từ Ngôn đã rõ ràng nhận thức đến cùng quý không thể dễ như trở bàn tay định ra ước định loại chuyện này.

Thật sâu hít một hơi, Từ Ngôn đem chìa khóa cắm vào bên trong cánh cửa, mở cửa ra sau, Từ Ngôn nhìn đến ánh mắt đầu tiên đó là ngồi ở trên sô pha Từ Thiên.

Nỗ lực làm chính mình cảm xúc che dấu lên, Từ Ngôn làm bộ một bộ cùng bình thường không có gì bất đồng bộ dáng đẩy cửa đi đến.

“Hôm nay mua một con gà, một hồi hầm canh uống, ân..... Còn thừa bốn cái cà chua để lại cho người giảm béo thời điểm ăn sống đi, còn có.....”

Cầm trong tay đồ vật toàn bộ để vào phòng bếp sau, Từ Ngôn từ phòng bếp dò ra nửa cái thân mình nhìn phủng cái chén uống một ngụm, sau đó tầm mắt lại chuyển dời đến đi động thượng Từ Thiên.

“Người uống chính là cái gì?”

“Cái này?”

Nghe được Từ Ngôn nói, Từ Thiên sững sốt một chút, sau đó nhẹ nhàng nâng hiểu rõ trong tay cái chén, ý bảo Từ Ngôn nhìn về phía cái chén.

“Ân, là phao trà vẫn là nước sôi để nguội?”

“Cái này là Bản Lam Căn, mới từ người áo khoác quây móc ra tới, nói..... Hảo hảo áo khoác quây không bỏ quần áo người đem quần áo phóng ghế trên làm gì? Còn đem Bản Lam Căn cùng cái chén nhét vào đi, đây là cái gì kỳ quái đam mê?”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, bỗng nhiên cảm giác sau lưng một trận lạnh cả người, nhìn về phía Từ Thiên.

“Người từ ta trong phòng lấy?”

“Ân, đã lâu không uống lên, đừng nói, hương vị còn rất không tồi.”

Không có nghe được Từ Ngôn thanh âm có bất luận cái gì không thích hợp địa phương, Từ Thiên thử đánh giá trong tay này ly Bản Lam Căn hương vị.

Từ Ngôn về phía trước đi rồi vài bước, đi tới bàn trà trước mặt, nhìn đã bị xé mở hai bao Bản Lam Căn, Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó.

Hắn nhận được cái này Bản Lam Căn, cùng màu trắng đóng gói bất đồng Bản Lam Căn, Trình Từ cái gọi là xa hoa bản Bản Lam Căn, một tuần mới miễn cưỡng uống thượng một lần Bản Lam Căn.

“Uy..... Người phao mấy bao?”

“Hai bao a, cái gì?”

Vẫn là “Xa xỉ bản” Bản Lam Căn.

Từ Ngôn xoay đầu nhìn phòng ngủ, không có có lý sẽ Từ Thiên, cuống quýt đi tới phòng ngủ cửa, nuốt một ngụm nước miếng, chậm rãi đẩy ra môn.

Tầm mắt nội, đã khôi phục bình thường lớn nhỏ Hắc Đan không ngừng duỗi chân trước bái gắt gao đóng lại áo khoác quây, trong miệng không ngừng phát ra “Miêu miêu” vội vàng thanh âm, Từ Ngôn cảm giác thực không xong, hắn thậm chí sợ Trình Từ nổi điên phá hủy trước mắt nhìn đến hết thấy sinh vật.

Đi vào áo khoác trước quây, vươn có chút run rẩy tay, đem áo khoác quây kéo ra, Từ Ngôn thăm tiến nửa cái đầu, nhìn đi vào.

Bị Từ Thiên nhét đầy quần áo áo khoác quày, Trình Từ cúi đầu, không biết ôm cái gì ngồi ở trên quần áo, màu đen tóc dài che đầy nàng mặt.

Từ Ngôn hít một hơi, nhẹ giọng kêu.

“Trình Từ, nguoi. .... Không có gì sự đi?”

“Không có, không thấy.”

Lần này Trình Từ thanh âm cùng dĩ vãng bình đạm không có gì lạ thanh âm hơi chút có chút bất đồng, bởi vì đãi ở bên nhau thời gian có chút lâu rồi duyên cớ, Từ Ngôn có thể cảm giác được đến nàng thanh âm thậm chí mang lên một tia âm rung.

“Cái gì không thấy?”

“.....”

Chậm rãi ngừng đầu, Trình Từ đem giấu ở tóc hạ mặt hiển lộ ở Từ Ngôn trước mặt, cùng dĩ vãng biểu tình không có gì bất đồng, nếu nàng muốn nói nói, chỉ có thể tranh cãi giác là bực bực cái loại này, đôi tay cao cao đem đã ghen rút Bản Lam Căn túi đưa tới Từ Ngôn trước mặt.

“Cuối cùng hai bao xa xỉ bản Bản Lam Căn đã không có!”

.....

ps: Hôm nay đột nhiên phát hiện, có thư hữu nói cho ta cái kia khởi điểm khách hàng nhìn không tới ta quyền sách này đổi mới, ngách, có lẽ là bị che chắn đi, tính, tháng năm nhất hào thượng giá cũng mau tới rồi cái này thành tích thực lo lắng a. .... Mặt khác, bị cấm ngôn thư hữu ta cảm giác sâu sắc xin lỗi, bởi vì quyền sách từng có ác ý nhận thức xoát bình luận sách cho nên ta làm ơn biên tập viên giúp ta làm lại thiết trí một chút kia không có việc gì quản lý hệ thống, tác giả có được cảm ngôn năng lực chỉ có thể là ở quyền sách bình trung, đổi quyền sách vẫn là làm theo có thể lên tiếng, bất quá cuối tuần liền hủy bỏ, mang cho tất cả mọi người đều không tiện ta tại đây xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Hồi hương hạ

Lần đầu tiên nhìn đến Trình Từ này phúc biểu tình, cùng dĩ vãng cái loại này diện than mặt bất đồng, lúc này đây Trình Từ sở lộ ra tới biểu tình giống như là bình thường thiếu nữ ủy khuất thời điểm biểu tình giống nhau, Từ Ngôn hơi hơi sững sờ ở nơi đó, hơi chút có chút không nghĩ tới, nàng thế nhưng còn sẽ làm ra như vậy biểu tình.

Bất quá càng nhiều lại là một loại muốn cười ra tới xúc động, suy xét đến Từ Thiên còn ngồi ở bên ngoài duyên cớ, cho nên Từ Ngôn tận lực hạ giọng.

“Chỉ là bởi vì Bản Lam Căn không có sao?”

“Àn.”

Gật gật đầu, Trình Từ phùng đã không rút đóng gói túi hơi hơi ngừng đầu, ngữ khí lại khôi phục tới rồi ngay từ đầu cái loại này ngữ điệu.

Từ Ngôn duỗi tay néo néo ấn đường, nhìn Trình Từ bỗng nhiên cười khẽ vài tiếng, vươn tay đặt ở nàng đỉnh đầu nhẹ nhàng xoa.

“Lại cho nguoi mua mấy bao đi, coi như thay ta tỳ bồi tội.”

“Thật vậy chăng?”

“Đương nhiên là thật sự, lại còn có là xa hoa bản, dù sao cũng cũng chỉ quý năm đồng tiền, cho nguoi mua tam đại bao!” Đem tay thả xuống dưới, từ nói cười nói.

“Cho nên, đừng trốn tránh. .... Xuất hiện đi!”

.....

.....

Ngồi ở cái bàn trước, Từ Ngôn đem vừa mới mua màn thầu đặt ở trên bàn, thịnh ra chậm rãi hai chén canh gà, phóng tới Từ Thiển trước mặt.

“Ngươi ăn kia một phần?”

“Thịt nhiều.”

Nghe được Từ Thiển trả lời, Từ Ngôn đem thịt nhiều kia một phần đẩy đến Từ Thiển trước mặt, lôi ra ghế ngồi đi lên.

“Hôm nay làm tương đối nhiều, ngươi nếu là không ăn no nói ở chính mình thịnh một chén đi.”

“Cái này ngươi không nói ta cũng biết.”

Từ Thiển nói, duỗi tay đem bao nylon màn thầu lấy ra một cái, nhẹ nhàng uống một ngụm trước mặt canh gà, Từ Thiển nhìn về phía Từ Ngôn.

“Đúng rồi, cái này nghi hè còn hồi nhà ngoại sao?”

“Hồi ông ngoại gia?”

Sửng sốt một chút, Từ Ngôn cắn một ngụm màn thầu, dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn thoáng qua Từ Thiển.

“Ngươi không phải không thích ở nông thôn ợi sao?”

“Cẩn thận suy nghĩ một chút, ở chỗ này dài lâu rồi cũng quái nhàm chán, hơn nữa. .... Hai ta dài ở chỗ này mỗi ngày tiêu tiền thực mau, về quê có cơm ăn còn có địa phương ai, càng quan trọng là thật nhiều năm không trở về qua đi.”

Thật nhiều năm, ở Từ Ngôn trong trí nhớ chỉ có ở tiểu học thời điểm trở về quá, đại đa số thời gian đều không có trở về quá, tuy rằng ngẫu nhiên mỗi nương sẽ qua tới trong thành bận điểm sự, nhưng Từ Ngôn xác thật có rất trường một đoạn thời gian thời gian không có trở về qua, dùng chiếc đũa kẹp khỏi một khối thịt gà, Từ Ngôn nhét vào trong miệng, nhai một hồi nhìn về phía Từ Thiển.

“Như vậy đột nhiên trở về mỗi nương có biết hay không?”

“Hôm trước gọi điện thoại.”

“Cái gì? Cái gì điện thoại?”

“Mỗi nương nằng gọi điện thoại tới hỏi, cái này nghi hè có đi hay không nơi đó chơi, nói cái gì. .... Thật dài thời gian không đi qua, quái tường chúng ta.”

Từ Thiển thanh âm thực bình đạm, Từ Ngôn cũng không có nghe ra nằng cảm xúc, hơi hơi nâng đầu, nhìn về phía Từ Thiển.

“Chuyện khi nào?”

“Sáng nay, ngươi đi ra ngoài thời điểm đánh, nói chúng ta phải đi về nói, cấp chúng ta tề chỉ gà bỏ bỏ thân mình.”

“Nga.....”

Từ Ngôn gật gật đầu, hần có điểm tường trở về, trong trí nhớ ở nông thôn hoàn cảnh thực hảo, tuy rằng không có điều hòa, TV cũng thường xuyên bồn hoa, nhưng càng nhiều vẫn là chơi những cái đó trò chơi, tỷ như xuống sông bắt cá, hoặc là quăng ngã bùn linh tinh, loáng thoáng nhớ rõ, khi còn nhỏ giống như có một người cùng chính mình chơi đùa.

“Vậy trở về đi, dù sao dài ở chỗ này cũng dài đủ rồi, lại còn có thể thiếu tốn chút tiền.”

“Kia, chuẩn bị khi nào trở về?”

“Lại quá mấy ngày đi, dù sao nghi hè còn sớm, không vội mà này nhất thời.”

Nói xong, Từ Ngôn liền không ở ngừng đầu, cúi đầu ăn trong chén canh gà, tầm mắt hơi hơi phiến liếc mắt một cái ngồi ở chính mình bên cạnh, không biết suy nghĩ cái gì Trình Từ.

Nàng. .... Suy nghĩ cái gì.

.....

.....

“Ngươi nhà ngoại ở địa phương nào.”

Nằm ở TM thượng, đôi tay cao cao giơ lên Hắc Đan, đang ở quan sát nó đến tốt cùng là một con mèo đực vẫn là mẫu miêu thời điểm, ngồi ở một bên Trình Tử đột nhiên hỏi ra những lời này, có chút kỳ quái nhìn thoáng qua Trình Tử, nàng biểu tình cũng không có bất luận cái gì biến hóa, thật là bình thường không có gì bất đồng.

Xoay đầu, Từ Ngôn một tay xách theo Hắc Đan cổ, vươn tay ở nó dưới háng sờ loạn.

“Hỏi cái này để làm gì?”

“Chỉ là hỏi một chút.”

“Không phải rất gần.”

Từ Ngôn trở về một câu, ngồi dậy, đem Hắc Đan ấn ở TM thượng, không màng nàng phản kháng, đôi tay căng ra nó chân sau.

“Nếu ngồi xe nói, đại khái hơn một giờ liền đến, bất quá trên đường có chút xóc nảy, điểm này ta có chút không thích, cũng không biết nhiều năm như vậy đi qua, lộ tu không có.”

“Là thôn trang sao.”

“Ân, liền mấy chục hộ nhân gia, tuy rằng người không phải quá nhiều, nhưng cũng rất náo nhiệt, đúng rồi, ngươi đột nhiên hỏi cái này để làm gì.”

Nói, Từ Ngôn nhìn về phía phía sau Trình Tử.

“Không có gì, chỉ là hỏi một chút, có điểm tò mò ngươi nhà ngoại bộ đáng.”

“Như vậy a.”

Từ Ngôn xoay đầu không ở đi xem Trình Tử, Từ Ngôn biết Trình Tử không nghĩ nói cho hắn suy nghĩ cái gì, chuyện như vậy đã không phải lần đầu tiên, nếu Trình Tử không nghĩ nói cho chính mình, liền tính như thế nào hỏi cũng hỏi không ra tới, cho nên. .... Dứt khoát không đi hỏi.

“Đúng rồi, Trình Tử, kỳ thật ta vẫn luôn rất hiếu kỳ một việc, người chết qua sau sẽ biến thành quỷ, này nói cách khác. .... Sau khi chết quỷ có thể cho nhau chạm vào đối phương đúng không?”

“Xác thật là như thế này không sai.”

“Kia, thay lời khác tới nói, quỷ cũng là phân giới tính đúng không?”

“Cũng là như thế này.”

Từ Ngôn nhìn Trình Tử, bỗng nhiên cười cười, trở mình ngồi ở TM biên, mặt đối mặt nhìn Trình Tử, một tay đem TM thượng Hắc Đan bắt lại đây.

Vươn ra ngón tay chỉ Hắc Đan dưới háng.

“Chính là, động vật như thế nào không có khả năng không có giới tính đâu? Theo đạo lý nói, Hắc Đan là mèo đực nói, cũng sẽ tồn tại tiểu kê kê loại này đồ vật mới đúng vậy, chính là, ngươi thấy rõ ràng. ....”

Đem Hắc Đan đặt ở trên đùi, không màng Hắc Đan “Miêu miêu miêu!!” Kêu, một phen tạo ra nó hai chân, lộ ra quang đột một mảnh, trừ bỏ miêu bụng phụ cận có chút màu đen lông tóc ngoại, còn lại còn lại là phần nộn làn da.

Chỉ có tiếp cận mong vị trí có một cái Tiểu Đậu Đậu giống nhau đồ vật ngoại, Từ Ngôn liền nhìn không ra cái gì còn lại đồ vật.

“Không có công đặc thù!”

“Hắc Đan, là mẫu miêu đi.”

“Sao có thể, sau khi biến thân như vậy uy phong sao có thể là chỉ mẫu miêu, đáng vẻ kia bất luận thấy thế nào đều là một con mèo đực mới đúng.”

“.....”

“Tính tính, không nói cái này.”

Lôi kéo Hắc Đan chân, Từ Ngôn đem nó ném tới TM thượng, theo sau vỗ vỗ tay hướng quần thượng cọ cọ, nhìn về phía Trình Tử.

“Sau khi chết quỷ có thể hay không mang thai? Nếu sinh thời là nhân loại, kia đại khái còn tồn tại mang thai này một công năng đi?!”

“.....”

Ở Từ Ngôn tràn ngập dò hỏi tầm mắt nội, Trình Từ yên lặng xoay người, duỗi tay đem một bên áo khoác quầy kéo ra, sau đó chui đi vào, để lại cho Từ Ngôn chỉ có nàng bóng dáng.

Gắt gao đóng cửa áo khoác quầy bị mở ra một đạo phùng, Trình Từ xuyên thấu qua bất được khe hở nhìn về phía Từ Ngôn, sững sốt một hồi lâu.

“Tắm rửa ngủ đi, ngu ngốc.”

.....

ps: Ta đã làm on biên tập viên, cuối tuần hủy bỏ cái kia lung tung cấm ngôn hệ thống, cho nên bị cấm ngôn ta tại đây xin lỗi, mặt khác thật không phải ta cấm ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Đại thúc cũng có chuyện xưa

(cầu đề cử phiếu!!!)

Đẩy ra tiệm thuốc môn, Từ Ngôn đi vào.

“Đại thúc, cho ta tới tam bao Bản Lam Căn, cái kia..... Màu bạc đóng gói cái kia.”

“Lại tới nữa.”

Ngồi ở máy tính trước mặt, đầu chấm đất chủ tiệm thuốc đại thúc nhìn Từ Ngôn đi lại quầy trước mặt, nói thâm một câu đứng lên.

“Đại thúc, tam đại bao Bản Lam Căn”

“Cách một đoạn thời gian liền tới mua một lần, người cái này thích Bản Lam Căn đam mê cũng quá kỳ quái đi? Khi nào uống Bản Lam Căn cũng nghiệm?”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng đại thúc lại kéo ra pha lê ngăn tủ, từ bên trong nhảy ra tam đại bao Bản Lam Căn, là cái loại này màu bạc đóng gói hình thức.

“Tuy nói thanh nhiệt trừ hỏa, còn có điểm mỗi ngày hương vị, nhưng ngẫu nhiên uống một lần còn hành, mỗi ngày như vậy uống thân thể chịu được sao?”

“Nếu đều là trừ hỏa uống nhiều quá cũng nên không có gì đi?”

“Tính, như thế nào uống là người tự do.”

Vẫy vẫy tay, tiệm thuốc đại thúc có chút bất đắc dĩ phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, sau đó nhẹ nhàng đem tam đại bao Bản Lam Căn giúp Từ Ngôn dùng bao nilon trang lên.

“Đúng rồi, người có phải hay không cùng nhà ta kia nha đầu phát sinh cái gì không thoải mái sự tình?”

“Gì?”

Sững sốt một chút, Từ Ngôn duỗi tay nhận lấy, có chút nghi hoặc nhìn thoáng qua tiệm thuốc đại thúc, một lát sau mới nhớ tới, giống như..... Lần trước gặp mặt thời điểm chính mình hơi chút nói nàng một đống.

“Giống như có như vậy một chuyện, làm sao vậy?”

“Cũng không có gì, chính là kia nha đầu về nhà sau đem chính mình quan trọng phòng, sau đó liền nghe thấy cái gì “Đi tìm chết a, hỗn đản a!” Linh tinh từ ngữ, lúc sau ta hỏi một chút nàng nói là lần trước tới mua Bản Lam Căn cái kia không biết xấu hổ.”

Tuy rằng không không rõ lắm gia hỏa kia tính cách, nhưng có thể làm ra như vậy tiểu nữ hài hành động cũng liền có thể thuyết minh đối phương thật sự phát hỏa, nhưng là..... Nàng phát hỏa cùng chính mình có một mao tiền quan hệ a!

“Đại thúc người có ý tứ gì, có phải hay không cho rằng ta khi dễ nàng?”

“Không, không ý tứ này, kia nha đầu tính cách ta thực hiểu biết, khẳng định là nàng trước nói rất khó nghe nói đi, ta có thể lý giải.”

Nói, tiệm thuốc đại thúc về mặt nhận đồng gât gât đầu, thân là nàng phụ thân, nói ra nói như vậy cũng chính là ý nghĩa đối phương cũng bị như vậy đặc thù đối đãi quá, vẫn là nói. .... Nữ nhân kia tính cách trời sinh chính là như thế?

“Tuy rằng ngẫu nhiên có chút mạnh miệng, còn luôn là làm bộ một bộ thực kiên cường bộ dáng, nhưng là a. .... Nữ nhi của ta nàng là cái hào nữ hài.”

“Ha? Hào nữ hài. ....” Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn vươn ra ngón tay điểm điểm cái bàn, dùng một bộ nghi hoặc ngữ khí nói.

“Tuy rằng nói như vậy đại thúc người có điểm không cao hứng lập, nhưng là có chút lời nói ta cảm thấy ta cần thiết nói một chút, mặc kệ người nữ nhi tính cách là bộ dáng gì, nhưng là a. .... Nàng đối với người thái độ có phải hay không quá không xong một chút? Thay lời khác tới nói, ta chút nào không cảm giác được nàng tôn trọng người cái này phụ thân.”

Xác thật, chính như Từ Ngôn theo như lời giống nhau, rõ ràng thân là nữ nhi, nhưng không có một tia làm nữ nhi hãnh là có bộ dáng, từ mặt ngoài tới xem, hòa ái dễ gần đại thúc đối nàng cũng thực không tồi bộ dáng, nhưng càng nhiều lại như là mặt nóng dán mông lạnh.

Thân là nữ nhi nàng lại dùng như vậy một bộ cao ngạo thái độ đi đối mặt nàng phụ thân, như vậy nữ nhi nếu là Từ Ngôn, Từ Ngôn tin tưởng chính mình một giây chung bốp chét nàng.

Đương nhiên, này chỉ là giả thiết.

“Hon nữa a, đại thúc. .... Nàng cái kia ngữ khí thật sự là quá thiếu đánh, bất luận nàng nói chính là nói cái gì, nhưng chỉ cần nàng một trương mở miệng, nói ra câu đầu tiên lời nói đều có một loại không thể hiểu được muốn xé xoa miệng nàng xúc động.”

Nghe xong Từ Ngôn nói, tiệm thuốc đại thúc sừng sốt một hồi, từ trong túi đào một con yên, dùng bật lửa điểm lúc sau thật sâu hút một ngụm.

Sau đó phun ở Từ Ngôn trên mặt.

“Người cái này tiểu tử thú, làm trò người khác lão ba mặt làm thấp đi đối phương nữ nhi là muốn tìm cái chết sao?!”

“Không phải đại thúc, chúng ta không đều nói tốt không tức giận sao? Điều nói này chỉ là lời nói thật, lời nói thật! Cái này ý niệm tìm được giống ta nói như vậy lời nói thật người quá ít, người chẳng lẽ không phát hiện sao?”

“Không phát hiện người cái đầu, dù sao nếu không phải người mỗi ngày đều tới mua Bản Lam Căn cùng người nhận thức sau, dựa theo ta tuổi trẻ thời điểm bạo tính tình một cái tát liền trêu lên rồi.”

“.....”

Một cây yên hút thật sự mau, gần chỉ là bốn năm khẩu liền đem một cây yên hút đến chỉ còn lại có tàn thuốc, tiệm thuốc đại thúc đem đặt ở một bên gạt tàn thuốc cầm lại đây, nghiền áp tàn thuốc một phen sau, cánh tay dè ở phía trên, thân mình hơi hơi về phía trước nghiêng một ít.

“Kỳ thật a, nàng biến thành hiện tại cái dạng này cũng không phải không có nguyên nhân.”

“Đại thúc, phiền toái người không cần đối với ta nói chuyện, đầy miệng yên vị hào khó nghe.”

“Cẩn thận nghe!”

“.....”

Trùng mắt nhìn liếc mắt một cái Từ Ngôn, tiệm thuốc đại thúc chút nào không có cảm giác được đầy miệng yên vị đối với người ta nói lời nói là một loại cỡ nào lệnh người thống khổ sự tình, thở dài một hơi, hất cánh tay dè ở phía trên, thân mình hơi hơi về phía trước nghiêng một ít.

“Nữ nhi của ta nàng khi còn nhỏ nhưng thật ra cái thực hoạt bát hài tử, hiểu lễ phép, cũng biết nói cái gì nên nói cái gì lời nói không nên nói, nhưng vì cái gì sẽ biến thành cái dạng này đâu? Đại khái là nàng mẹ qua đời nguyên nhân đi. ....”

Sừng sốt một chút, Từ Ngôn xách theo Bản Lam Căn có chút ngại người nhìn về phía đầy mặt tang thương tiệm thuốc đại thúc, nói thật từ góc độ này xem nói, thật là có một tia thành thực nam tính ý nhị.

Cảm giác hẳn là cái có chuyện xưa nam nhân.

“Ta ái nhân qua đời lúc sau, nàng liền phảng phất thay đổi một cái bộ dáng, bắt đầu trở nên không thích nói chuyện, hon nữa luôn là vi phạm ta ý nguyện, có lẽ là ở trách cứ ta cái này đương trường phu không có bảo vệ tốt chính mình lão bà đi. ....”

Tự giễu cười, đại thúc vươn tay xoa xoa mặt.

“Như bây giờ nhớ tới thật đúng là có chút thương cảm a, làm người nghe xong vô nghĩa thật đúng là thực xin lỗi.”

“Không quan hệ, ngẫu nhiên nghe một chút cũng không tội.”

Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái tiệm thuốc đại thúc, đem Bản Lam Căn đặt ở quầy thượng, vươn tay điểm điểm.

“Nói, nên tính tiền đại thúc”

“Thiếu chút nữa đều đã quên, cấp ba mươi thì tốt rồi.”

“Nga.....”

Từ trong túi móc ra ba mươi đồng tiền, Từ Ngôn vỗ vào quầy thượng, sau đó sững sờ một chút nhìn về phía tiệm thuốc đại thúc.

“Chờ một chút, cái này không phải mười lăm một bao sao?”

“Dù sao còn thừa năm bao, cho người tính tiền nghỉ điểm, coi như nghe ta nói chuyện ưu đãi đi.”

“Đình, đình một chút đại thúc! Người là nói còn thừa hai bao?”

“Đúng vậy, làm sao vậy?”

Từ Ngôn một cái tát ấn ở quầy thượng, về mặt hưng phấn nhìn chằm chằm tiệm thuốc đại thúc, sau đó một cái tay khác lại móc ra hai mươi đồng tiền.

“Đem kia hai bao cũng cho ta đi, ta tồn kho một ít!”

“.....”

.....

.....

Dẫn theo năm đại bao đối Trình Từ mà nói “Xa hoa bản” Bản Lam Căn, Từ Ngôn đẩy ra tiệm thuốc môn, sau đó còn chưa đi vài bước liền ngừng ở nơi đó.

Hơi hơi quay đầu nhìn thoáng qua ngòi xôm trên mặt đất đem mặt chôn ở cánh tay nữ hài, có điểm quen thuộc cảm giác.

Có lẽ là cảm giác được có người đứng ở nàng trước mặt, cho nên đem đầu nâng lên, sau đó Từ Ngôn đang xem rõ ràng kia khuôn mặt sau sau này lui một bước.

Không vì cái gì khác, bởi vì trước mắt cái này nữ hài là tiệm thuốc đại thúc nữ nhi.

Xoay đầu, Từ Ngôn hướng phía trước đi qua.

Coi như làm không thấy được, đối phương cũng sẽ không để ý tới chính mình.

Nghĩ như vậy Từ Ngôn không cảm nhanh hơn bước chân, nhưng mà cũng không có đi vài bước đã bị phía sau có chứa khóc nức nở thanh âm gọi lại.

“Uy, tên của người!”

Sững sờ ở nơi đó, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn thoáng qua phía sau cái kia ngòi dưới đất, phần lưng dựa vào trên tường nữ hài.

“Từ Ngôn, đây là tên của ta.”

“Ta kêu Vương Tư Vũ! Người cho ta nhớ kỹ.”

“..... Có bệnh.”

Như cũ ác liệt ngữ khí sử Từ Ngôn thấp giọng mắng một câu, theo sau dẫn theo Bản Lam Căn rồi đi cái này địa phương, lưu lại chỉ có cái kia gọi là Vương Tư Vũ thiếu nữ.

Hồi 109: Ở nông thôn

(cầu chút đề cử phiếu ~ lẫn lộn cầu!)

Đem bao mở ra, tặc vài món quần áo đem nạp điện khí gì đó đồ vật tặc đi vào, sau đó, hai bao Bản Lam Căn cũng thuận tiện bị tặc đi vào

Cái này làm cho đang ở sửa sang lại ba lô Từ Ngôn ngừng ở nơi đó, ngẩng đầu phiết liếc mắt một cái đứng ở một bên vừa mới đem Bản Lam Căn nhét vào đi, mà giờ này khắc này lại đem mu bàn tay đến phía sau Trình Từ.

Một bộ “Không liên quan chuyện của ta” bộ dáng.

Thở dài một hơi, Từ Ngôn dùng một loại bất đắc dĩ ngữ khí đối với đứng ở trước mặt hắn Trình Từ nói.

“Không phải nói tốt sao? Một đại bao liền đủ uống lên sao?”

“Nhiều một chút không có gì không tốt.” Bình đạm trở về một câu, Trình Từ nói như vậy nói.

“Tuy rằng lúc này đây dùng một lần mua năm đại bao, nhưng ngươi cũng muốn tiết kiệm một chút không phải sao? Nếu uống rất nhanh nói, lần sau không cho ngươi mua!”

“.....”

Nhìn không ở nói chuyện Trình Từ, Từ Ngôn hơi chút cảm giác có chút đau đầu, vươn tay nhéo nhéo ấn đường, nhìn về phía Trình Từ.

“Làm ơn..... Đừng mỗi khi ta vừa nói ngươi, ngươi liền dùng cái này biểu tình nhìn ta, không biết nhìn chăm chăm vào người khác nói sẽ thực dọa người sao?!”

“Không có a.”

“Còn có, ngươi nói những lời này thời điểm đừng đột nhiên dựa như vậy gần a!”

Bởi vì Trình Từ đột nhiên tới gần làm cho Từ Ngôn thân thể về phía sau nghiêng một ít, nâng lên tay vẫn duy trì muốn đem Trình Từ đẩy ra đi động tác, nhìn chăm chăm cùng chính mình chỉ có hai quyền tã hữu khoảng cách Trình Từ, Từ Ngôn hơi chút cảm giác gương mặt có chút nóng lên.

“Không..... Không có gì đừng tổng đem mặt dựa vào như vậy gần, nếu là không cẩn thận cắn được ngươi miệng làm sao bây giờ?”

“Cẩn miệng là cái gì.”

Cùng đi vắng giống nhau, chút nào không có khi dễ ngữ điệu truyền vào Từ Ngôn trong tai, sừng sốt một chút, theo sau nhìn về mặt đang ở nhìn chăm chăm chính mình Trình Từ, ở xác định Trình Từ là thật sự không biết lúc sau, Từ Ngôn sẽ không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân nuốt một ngụm nước miếng, hơi chút cảm giác giọng nói có chút phát lạnh, Từ Ngôn dùng đầu lưỡi liếm liếm môi.

“Cẩn miệng a, chính là nói ví dụ, ngươi ở chỗ này, sau đó.....”

Phiết liếc mắt một cái Trình Từ, Từ Ngôn thân mình nhẹ nhàng đi phía trước nghiêng, hai người chỉ gian khoảng cách vốn dĩ liền không phải quá xa, Từ Ngôn hôn đi lên.

Có chút lạnh lẽo, liền tính chỉ là đem nhất in lại đi vẫn là cảm giác lạnh lạnh, theo sau Từ Ngôn dùng nha tiêm nhẹ nhàng cọ vài cái Trình Từ môi.

Liền ngẩng đầu lên

“Chính là như vậy, ta vừa mới làm mẫu chính là cái gọi là cẩn miệng, nếu là lần sau không nghe lời nói, ta còn như vậy đối với ngươi.”

“.....”

Nói ra những lời này thời điểm, Từ Ngôn một khuôn mặt đều bắt đầu đỏ lên lên, giả bộ một bộ thực trấn định bộ dáng, dùng giáo dục ngữ khí đối với Trình Từ nói ra những lời này.

Hơi chút có chút khấn trương nhìn thoáng qua Trình Từ, Từ Ngôn hơi hơi quay đầu, bỏ dậy, đem một bên ba lô xách lại đây, đùa nghịch lên.

“Ngươi..... Ngươi đó là cái gì biểu tình, nhìn chăm chăm vào ta.”

“Vừa mới cái kia chính là căn miệng sao.”

“Đúng vậy, bằng không ngươi nghĩ sao?!”

Vội vàng đưa lưng về phía Trình Từ, hàm hồ trở về một câu, Từ Ngôn động tác tạm dừng một chút, theo sau liền dùng đương nhiên ngữ khí nói ra những lời này.

“TV thượng không thường thường xuất hiện sao? Nữ chính khóc nhè thời điểm, nam chính cần đi lên một hồi thì tốt rồi, điểm này Trình Từ ngươi không biết sao?”

“Không rõ ràng lắm.”

“Như vậy không thể được đâu!”

Từ Ngôn đem ba lô khoá kéo gắt gao kéo lên, ở xác định thứ gì đều trang thượng lúc sau, nhắc tới có chút trọng lượng ba lô, xoay người nhìn Trình Từ.

“Trình Từ ngươi cái gì đều không hiểu biết, liền loại này cơ bản nhất trừng phạt đều không rõ ràng lắm, phải hảo hảo học tập một chút lạp, còn có a..... Ngươi biểu tình, hơi chút có chút biến hóa được không?”

Đem bao ném ở TM thượng, Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn ngồi quỳ trên mặt đất Trình Từ, nàng biểu tình trước sau vẫn duy trì “Mặt vô biểu tình” cái này trạng thái.

“Chẳng lẽ đều sẽ không, cười a, sinh khí cái gì linh tính biểu tình sao?”

“Sẽ không.”

Trả lời thực quyết đoán, Trình Từ như cũ là kia phó không nóng không lạnh, nói tốt nghe xong là mặt vô biểu tình, nói không dễ nghe, chính là một bộ người khác thiếu nàng tiền biểu tình.

Rõ ràng dài quá một trương tương đương xinh đẹp mặt, nhưng lại sẽ không cười, cũng sẽ không khóc, nói ngắn lại trừ bỏ không có biểu tình ở ngoài, nàng đại khái làm không ra mặt khác cái gì biểu tình.

Từ Ngôn nâng lên tay, ở không trung khoa tay múa chân.

“Khóe miệng giờ lên! Cái này hiểu không? Khóe miệng tự nhiên giờ lên!”

“.....”

“Ngươi thử một chút a!”

“Đã giờ lên.”

Chút nào không có giờ lên độ cung, cùng tình hình chung tiếp theo dạng, biểu tình không có chút nào biến hóa, Từ Ngôn thở dài, vừa muốn nói gì, ngoài cửa truyền đến Từ Thiên thanh âm.

“Còn không có chuẩn bị tốt sao? Thời gian mau tới rồi!”

“Nga nga nga, tới!”

Vội vàng đáp lời, Từ Ngôn đem đặt ở TM thượng bao làm lại nhắc lên, hướng tới cửa đi đến, vươn tay đặt ở then cửa thượng.

Xoay đầu nhìn Trình Từ.

“Đúng rồi, Trình Từ..... Đem Hắc Đàn mang lên, muốn ngồi xe.”

Hôm nay, liền phải hồi hương hạ!

.....

.....

Trên xe có chút chen chúc, đây là ngồi xe một cái bệnh chung, căn cứ “Kéo một xe cũng là kéo, nhiều kéo mấy cái cũng là kéo” nguyên tắc, vì nhiều kiểm mấy cái tiền, cho nên xe chủ giống nhau đều sẽ nhét vào trang không dưới thời điểm mới bắt đầu lái xe.

Hơi chút cảm giác có chút chen chúc, Từ Ngôn dựa vào cửa sổ ngồi bên cạnh Từ Thiên đã ngủ rồi, bởi vì có một giờ lộ trình cộng thêm ngồi xe thời điểm xác thật thực nhàm chán duyên cớ, cho nên mới vừa lên xe không bao lâu Từ Thiên liền ngủ.

Từ Ngôn cũng không có ngủ, hần hơi xoay đầu nhìn ngoài cửa sổ, nhìn đường cái bên hai bãi cây cối không ngừng bay nhanh xẹt qua.

Sau đó nhìn thoáng qua ngòi ở chính mình trước mặt Trinh Từ.

Trên xe đã không có không vị, liền tính là đường đi thượng cũng có mấy cái đem bao đặt ở trên mặt đất ngòi ở chỗ kia người.

Hắc Đan vẫn luôn dãi ở Từ Ngôn đỉnh đầu, bởi vì hình thể không phải quá lớn duyên cớ, oa thành một đoàn sau liền ghé vào từ điển trên đầu, tương phản, Trinh Từ hình thể liền phải lớn hơn một chút.

Cho nên chỉ có thể làm Trinh Từ ngòi ở Từ Ngôn trên đùi, bởi vì không những có thể đựng tới quý thể chất, Từ Ngôn còn có thể cảm nhận được quý trọng lượng.

Liền tính ô tô gần chạy hơn mười phút thời gian vẫn là cảm giác được một trận một trận chân ma cảm truyền đến.

Trinh Từ mộng thực sự có phân lượng.

Hơi chút vận vẹo một chút không quá linh hoạt chân, tìm được một cái tương đối thoải mái một ít vị trí, Từ Ngôn nhẹ nhàng phóng đem đầu để đang ngòi vị thượng.

Thời gian còn trường. .... Hơi chút ngủ một hồi đi.

Một lát sau, Trinh Từ thông thả xoay qua thân mình, nhìn đã đi vào giấc ngủ Từ Ngôn, sừng sốt thật dài thời gian sau đó mới đưa thân mình chuyển qua, chỉnh chiếc xe thực an tĩnh, chỉ còn lại có ô tô chạy thanh âm

.....

.....

“Còn nhớ rõ sao? Lúc trước nói tốt ước định!”

“Ước định?”

Từ Ngôn mộng lung mờ hai mắt, nhìn đến lại là trời xanh mây trắng, như vậy không trung hẳn đã đã lâu không có thấy được, nhưng mà bên người truyền đến thanh âm lại khiến cho hắn nhìn về phía phía sau.

Thấy không rõ, giống như là cường quang từ chính diện chiếu xạ qua tới giống nhau, người kia chính diện một mảnh đen nhánh, nhưng là thanh âm phán đoán nói, ước chừng có thể suy tính vì nữ sinh.

“Uy. .... Ngươi là ai a?!”

“Kéo qua câu ước định ngươi phải hảo hảo nhớ kỹ a! Ngoéo tay thắt cổ một trăm năm không được biến, gạt ngươi chính là tiểu cầu!”

Từ Ngôn dò hỏi cũng không có được đến đáp lại, nữ hài kia vẫn là chính mình nói chính mình, nhưng mà nàng nói ra những lời này lại sử Từ Ngôn sửng sò ở nơi đó.

“Ngươi. .... Như thế nào sẽ biết cái này?!”

“Chúng ta. .... Hai người ước định. ....”

“Uy, uy! Ngươi gia hỏa này, đừng chạy a! Ngươi rút cuộc là ai a a a!!!”

Phanh! Một tiếng trầm vang, Từ Ngôn đôi tay che lại cái trán, quả thực đau sắp chảy ra nước mắt, vừa mới đầu đụng vào hàng phía trước trên ghế sau.

“Tỉnh ngủ?”

Từ Thiên nhắc tới đặt ở dưới chân bao, nhìn về phía Từ Ngôn, dùng một loại bình đạm ngữ khí.

“Thật đúng là có thể ngủ a, ta cũng mới ngủ nửa giờ, ngươi đến hảo. .... Từ đầu ngủ đến đuôi, hơn nữa tư thế ngủ còn như vậy xấu.”

“Uy. .... Ngươi túi xách làm gì?”

“Xuống xe a! Bằng không ngươi cho rằng trên xe người như thế nào ít như vậy? Còn chưa ngủ tỉnh a, chạy nhanh xuống xe, nhanh lên.”

Nói, Từ Thiên đi ra ngoài, lưu lại có chút sửng sò Từ Ngôn ngòi ở chỗ này, hơi hơi xoay đầu nhìn ngoài cửa sổ.

Trinh Từ. .... Đứng ở nơi đó, gió nhẹ kéo nàng vạt áo cũng đi theo phiêu động lên, còn có nàng trước mặt quen thuộc thôn.

.Rút cuộc. .... Đã trở lại!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: 1 đời cũng không tôi

(câu đề cử phiếu, nhìn đến thuận tay cấp ta đầu điểm bái ~ lẫn lộn câu đề cử $\backslash(\geq \nabla \leq)/$)

Cùng trong trí nhớ khác biệt rất lớn, đây là Từ Ngôn đang xem đến ly chính mình ước chừng có 100 mét tả hữu thôn trang sau đệ nhất cảm giác, toàn bộ thôn trang thoát nhìn không lớn, ước chừng kỳ xe đạp không cần vài phút liền có thể xuyên qua toàn bộ thôn trang.

Ô tô ở quẹo vào chỗ dừng, cũng không có lại hướng bên trong khai, cổng bao Từ Ngôn đứng ở Từ Thiển phía sau, nhìn về phía nơi xa thôn trang.

“Biến hóa rất lớn.”

Cảm thán dường như nói thầm một câu, Từ Thiển bóp eo nói ra những lời này, nên không hồ nói là ở nông thôn sao? Thành thị hoàn cảnh cùng cái này quả thực vô pháp so, gồ ghề lồi lõm bùn lợ hai sườn cây cối thượng biết phát ra thanh âm đĩnh tai nhức óc.

Đại khái đã lâu không có nghe thể loại thanh âm.

Đem sắp chạy xuống ba lô đề ra đề, Từ Ngôn bắt đầu về phía trước đi đến, đầu cũng không vận hướng tới phía sau Từ Thiển nói.

“Có thể đi rồi, đứng rồi..... Nhà ngoại vị trí người còn nhớ rõ đi?”

“Kia đương nhiên!”

Từ Thiển trả lời thực quyết đoán, theo sau liền chạy chậm đuổi kịp Từ Ngôn bước chân, cũng không có đi để ý tới Từ Thiển, Từ Ngôn hơi hơi có chút sững sờ nhìn về phía đi ở hần chính phía trước Trình Từ.

Nàng..... Suy nghĩ cái gì?

.....

.....

Trong nhà phòng ở đã sửa chữa lại một lần, cùng trong trí nhớ phòng ở bất đồng, hiện giờ đã là bị sửa chữa thực tốt phòng ở, cũng cái nổi lên hai đồng lâu.

Rộng mở ngoài cửa lớn, đứng hai gã lão nhân, liên tính còn có một khoảng cách, nhưng Từ Ngôn vẫn là liếc mắt một cái liền nhìn ra các nàng hai cái là ai.

“Mồ, chúng ta đã trở lại.”

“Mau vào phòng ngồi, xe ngồi lâu rồi đầu không vững sao?”

Bề ngoài thoát nhìn có chút nghiêm túc, liên tính đã 63 tuổi, nhưng vẫn là thích đãi ở thái dương hạ phùng sách vở đọc sách, đây là ông ngoại.

Tuổi trẻ thời điểm ở khác thôn trong trường học là lão sư, cho nên bất luận là nói chuyện thượng, vẫn là làm việc phong cách thượng, Từ Ngôn ông ngoại vẫn luôn là cái loại này văn trứ trứ bộ dáng, so sánh vóc dáng rất cao ông ngoại, đứng ở một bên, từ từ giảng hòa Từ Thiển đã đến lúc sau liền vẫn luôn cười tủm tỉm mồ nương liền phải hòa ái rất nhiều.

“Nói cũng là, thời gian dài như vậy không trở về, sợ là địa phương nào đều đã quên đi? Thượng một lần trở về thời điểm người mới thượng tiểu học, hiện tại đều cao trung.”

“Ngạch ha ha..... Tiểu học tốt nghiệp sau liền vợ, không rảnh trở về.”

Có chút ngượng ngừng cười cười, Từ Ngôn gãi gãi đầu, bắt đầu hướng tới trong phòng đi đến, vào đại môn, Từ Ngôn nhìn đến đó là một cái tiểu viện từ.

Bị rào chắn vây quanh trong phạm vi, dường một ít vị, lại còn có thường thường nghe được trong phòng truyền đến heo kêu.

Đem bao phóng hảo, Từ Ngôn nhìn về phía đang ở cùng Từ Thiển nói chuyện mỡ nương, so sánh so nằng làm ra một cái đầu ông ngoại, mỡ nương thân cao liền phải lùn rất nhiều.

“Mỡ, cái kia..... Ta dường heo sao?”

Đang ở dò hỏi Từ Thiển cuộc sống đại học như thế nào mỡ nương nghe được Từ Ngôn nói, xoay đầu nhìn về phía Từ Ngôn, nhẹ giọng nói.

“Dường không ít, ngoại ông ngoại về hưu sau cũng không có gì làm, liền ở nhà dường điểm heo cùng gà vịt gì đó.”

“Phải không..... Bất quá, ta xem ta cùng khi còn nhỏ xem qua không giống nhau, tu này phòng ở hoa bao nhiêu tiền?”

“Cùng liền mấy vạn, cùng trong thành không giống nhau, chúng ta này phòng ở tiện nghi điểm, có không cái cái gì chỉ là phiên một lần, vẫn là mấy năm trước phiên”

“Nga.....” Lên tiếng, Từ Ngôn đứng lên, nhìn Từ Thiển cùng mỡ nương.

“Các ngoại trước nói đi, ta đi ra ngoài đi một chút.”

“Đừng chạy loạn, một hồi liền có thể ăn cơm.”

“Đã biết.”

Sân nội có thang lầu, là đến mái nhà, lộ thiên cái loại này, đây là dùng để phơi một ít đồ vật, tỷ như chăn hoặc là, một ít khác thứ gì, cũng không phải rất cao khoảng cách mặt đất cũng liền mấy mét khoảng cách, Từ Ngôn đơn chân thấp ở bên cạnh, nhìn về phía chính phía trước.

Đối mặt chính là một mảnh đồng ruộng, đập vào mắt chính là một mảnh xanh mượt địa phương, thật sâu hít một hơi, cùng thành thị không khí rõ ràng bất đồng, nhiều một cỗ heo phân hương vị, nhưng cũng so ô tô đuôi khí tốt quá nhiều.

Thay lời khác tới nói cũng chính là cái loại này, thuần thiên nhiên khí thể.

Ngồi ở ven thượng, Hắc Đan một cái nhảy thân nhảy đi lên, tìm một cái thích hợp vị trí ghé vào nơi đó, ba điều cái đuôi không ngừng quét tới quét lui.

Nhẹ nhàng dùng tay cọ một chút, Từ Ngôn nhìn về phía đứng ở phía sau Trình Từ.

“Không ngồi sẽ sao?”

“Không cần.”

“Không ngồi tính”

Từ Ngôn nói thầm một câu, đôi tay chống ven, hơi hơi ngẩng đầu, chính ngộ thái dương thực chói mắt, cho nên Từ Ngôn chỉ có thể hơi hơi híp mắt nhìn về phía không trung.

Thực lam..... Tựa như không nhiễm một hạt bụi giống nhau.

“Kỳ thật ngoại biết Trình Từ, tương đối với thành thị sinh hoạt, ta càng thích nơi này, tự nhiên, nhẹ giọng, không có âm ỉ thanh âm, cũng không có bận rộn sinh hoạt tiết tấu càng có rất nhiều..... Có thể hảo hảo nghỉ ngơi một hồi.”

Này mấy tháng phát sinh sự tình có chút nhiều, từ mau nghi bắt đầu, một kiện tiếp theo một kiện sự tình ập vào trước mặt, giống như là một hồi liền hoàn kịch giống nhau, một hồi tiếp theo một hồi, hơn nữa..... Còn gặp trước kia chưa bao giờ nghĩ tới sự tình.

“Bất quá a, nếu ở làm lại cho ta một lần cơ hội nói, ta lúc trước vẫn là sẽ lựa chọn đem kia trương đĩa nhạc bỏ vào DVD, rốt cuộc a..... Đó là ta nhận thức ngoại một cái bắt đầu a!”

Một trận gió nóng thổi lại đây, kéo Từ Ngôn cái trán trước tóc mái, tầm mắt nội đứng ở chính phía trước Trình Từ cùng thường lui tới giống nhau ăn mặc màu trắng quần áo, màu đen tóc dài tự nhiên rủ xuống.

Đợi hồi lâu.

“Ta cũng là.”

Nghe được Trình Từ những lời này, Từ Ngôn khóe miệng chậm rãi hiện lên một cái tươi cười, nâng lên tay vỗ vỗ gương mặt đứng lên.

“Như vậy nhật tử cứ như vậy vẫn luôn đi xuống đi, Trình Từ.....”

Từ Ngôn hướng tới dưới lầu đi qua, ở lướt qua Trình Từ kia một khắc, trái tim bùm bùm tựa hồ nhanh hơn nhảy lên lên.

Bước chân tạm dừng một chút.

“Cả đời, tựa hồ cũng không tôi.”

.....

.....

Cơm làm thực mau, cũng không có quá thật lâu, cũng đã bị bày biện ở trên bàn, là một cái bàn nhỏ, liền ở trong phòng bếp ăn, vì cấp Từ Thiên Từ Ngôn bỏ bỏ thân mình, cho nên cố ý làm thịt một con vịt, sau đó lại làm một phần trứng gà canh.

Cùng chính mình ở nhà làm cái kia căn bản không phải một cấp bậc.

“Mỡ, nhiều như vậy ăn không xong.”

“Không có việc gì, ăn không xong lưu trữ buổi tối ăn.”

Đem thịnh tốt trứng gà canh đặt ở Từ Ngôn trước mặt, tràn đầy một chén lớn phân lượng làm Từ Ngôn cảm thấy chính mình ăn không xong này đó, đều chuẩn bị cho tốt sau, mỡ nướng ngồi ở vị trí thượng, cười tủm tỉm nhìn Từ Thiên cùng Từ Ngôn.

Như là đột nhiên nhớ tới cái gì.

“Đúng rồi, ngôn tử ngươi một hồi đi câu cá đi thôi”

“Câu cá?” Sững sốt một chút, Từ Ngôn có chút ngoài ý muốn nhìn về phía mỡ nướng.

Thôn mặt sau có điều hà, còn không có bị ô nhiễm, ít nhất hiện tại mở ra vẫn là có thể hạ hà bơi lội cái loại này, nếu như vậy tồn tại cá cũng liền không hiếm lạ.

“Câu cá làm gì?”

“Còn nhớ rõ Cường tử sao?” Ông ngoại nói hấp dẫn Từ Ngôn lực chú ý.

“Cường tử..... Có chút nghĩ không ra”

“Ngươi nhìn xem, ta liền nói, hần khẳng định không nhớ được.”

Chỉ vào Từ Ngôn, ông ngoại đối với mỡ nướng nói, sau đó xoay đầu nhìn Từ Ngôn.

“Ngươi khi còn nhỏ thời điểm thích nhất cùng hần chơi, cùng ngươi giống nhau đại số tuổi, buổi sáng biết ngươi muốn tới lại đây hỏi ta một tiếng, nói buổi chiều câu cá tới tìm ngươi.”

“Nhưng ta đã lâu không câu qua.....”

“Đã quên ở học.”

Ngữ khí thực nghiêm túc, bởi vì sớm chút năm là dạy học duyên cớ, cho nên hần tư tưởng vẫn luôn là nói định sự tình đừng nghĩ ở sửa lại.

“Chuẩn bị một chút, cần câu ta đều cho ngươi chuẩn bị tốt”

“Nga.....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Câu cá

(cầu đề cử miêu ~ lẫn lộn lẫn lộn cầu đề cử ~)

“Có bao nhiêu lâu chưa thấy qua mặt?”

Mao Chí Cường thanh âm sử Từ Ngôn đang ở trạng mỗi câu động tác ngừng ở nơi đó, có chút ngây người nhìn cái này gọi là Cường từ bạn chơi cùng.

Ăn qua cơm trưa hơn một giờ chờ, người này tìm tới môn, đi lên không nói hai lời đầu tiên là cấp Từ Ngôn một cái ôm, sau đó lớn tiếng kêu “Đã lâu không thấy” linh tinh nói.

Hắn biểu hiện ra ngoài thực thân mật, tuy rằng trong trí nhớ có quan hệ với hắn ký ức, nhưng là cũng đủ lớn lên thời gian thực dễ dàng làm nhạt rớt loại cảm giác này, ít nhất đối Từ Ngôn mà nói hắn sinh ra loại cảm giác này.

“Đã bao nhiêu năm. .... Thật lâu đi, ta nhớ rõ lúc ấy tới thời điểm ta cũng chỉ là vừa mới thượng ba năm cấp thời điểm, người gia hỏa này hiện tại còn nhớ rõ ta thật là có chút không đáng tin cậy.”

“Không có biện pháp a, tuy rằng khi còn nhỏ sự tình cũng quên mất rất nhiều, nhưng là cùng người gia hỏa này chơi ký ức lại rõ ràng giữ lại ở trong đầu.”

Quay đầu lại, ngồi ở bờ biển Mao Chí Cường đùa nghịch một phen cá câu, trên mặt mang theo sáng lạn tươi cười nhìn về phía phía sau Từ Ngôn.

Hắn thoạt nhìn thực bình thường, làn da thoạt nhìn có chút ngăm đen, nhưng cũng không phải cái loại này hắc hoàn toàn hắc, mà là mang theo một chút màu đồng cổ cái loại này hắc, thực khỏe mạnh màu da, tóc đầu, tóc đoàn thậm chí có thể xem đến da đầu, tuy rằng chính thể coi trọng tới có vẻ có chút ngăm đen, nhưng lại cho người ta một loại thực thoải mái thanh tân cảm giác.

“Đại khái người đã nhớ không được đi, khi còn nhỏ người ở nơi này kia đoạn thời gian, chúng ta cơ hồ mỗi ngày ở bên nhau.”

“Có chút nhớ không rõ.”

“Nghĩ như vậy tới thật đúng là có chút không công bằng a!”

Nói như vậy, Mao Chí Cường cao cao ném nổi lên cần câu, một tiếng rất nhỏ bùm thanh lúc sau, mỗi câu hoàn toàn đi vào trong nước.

Thực đơn sơ câu cá công cụ, một cây cây gậy trúc, thêm cá tuyến cùng cá câu, cộng thêm đào ra con giun, như vậy công cụ cùng những cái đó chân chính câu cá tuyến thủ tới nói có lẽ quá đơn sơ.

Thời gian thực an tĩnh, Từ Ngôn nhắc tới cá tuyến, có chút bất đắc dĩ nhìn đã bị chính mình sống sờ sờ xuyên chết con giun, có chút bất đắc dĩ nhìn về phía Mao Chí Cường.

“Cường từ, lại cho ta một cái.”

“Người đã đùa chết năm cái! Liền dùng cái này đi! Chết cũng có thể câu đến cá.”

Bởi vì đã có một đoạn thời gian không có câu quá cá, cho nên Từ Ngôn đã không có có thể đem móc xuyên thấu con giun thân thể sau còn vẫn duy trì nó tồn tại kỹ năng.

Có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu, Từ Ngôn học vừa mới Mao Chí Cường động tác đem cần câu quăng đi ra ngoài, bùm một tiếng lúc sau, cá đi sâu nghiên cứu vào trong nước.

Câu cá là thực nhàm chán, cho nên Từ Ngôn cũng không có Mao Chí Cường cái kia nhẫn nại, bởi vì bờ sông trên mặt đất có hòn đá nhỏ duyên cớ, cho nên hơi chút cảm giác móng có chút đau.

Dùng chân cọ cọ.

Bên tai truyền đến biết thanh có chút âm ỉ, bởi vì ở bờ sông liên tính thời tiết thực nhiệt cũng không cảm giác được quá nhiệt cảm giác, Từ Ngôn bất đắc dĩ vươn tay đem cần câu cắm vào bùn đất trung, dùng cục đá khối cố định trụ.

Cũng không chê trên mặt đất dơ nằm đi xuống, tuy rằng không biết có chút cái gì trách chính mình, nhưng tổng thể cảm giác còn không xấu.

“Câu tới rồi!”

Một tiếng thét kinh hãi hấp dẫn Từ Ngôn tầm mắt, kia ước chừng mười lăm centimet tả hữu cá tuy rằng không tính là đại dọa người, nhưng cũng là có cũng đủ phân lượng.

“Ngọa tào, người khai treo đi!”

“Chỉ là vận khí tốt điểm.”

Tùy tay đem cá ném vào thùng nước trung, Mao Chí Cường đem cá câu làm lại trạng thượng mỗi câu, sau đó quăng qua đi, bùm một tiếng hoàn toàn đi vào giữa sông, Từ Ngôn ngồi dậy, duỗi tay chụp phui đầu sau dính có tro bụi.

“Đúng rồi, hiện tại trong thôn liền chính ngươi sao?”

“Không sai biệt lắm có thể nói như thế. .... Cậu Đản cùng mẹ nó đi thành thị, Mao ni cũng đi thành phố lớn đi học đi, đều đi không sai biệt lắm, trừ bỏ ta còn đợi ở chỗ này, trẻ tuổi cơ bản đều đi nơi khác.”

Mao Chí Cường bộ dáng thoát nhìn có chút thương cảm, ít nhất đối Từ Ngôn mà nói là cái dạng này, hấn hai mắt bình tĩnh nhìn chăm chăm mặt hồ.

“Có đôi khi, thật sự rất muốn trở lại lúc ấy, bởi vì ở lúc ấy chúng ta còn ở bên nhau, tỷ của ta cũng còn chưa có chết. ....”

Đồng tử co rút lại, Từ Ngôn có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Mao Chí Cường, sau đó chậm rãi cúi đầu, nhặt lên bên cạnh nhánh cây hoa mặt đất, Từ Ngôn cũng không có ngốc đến đi hỏi hấn tỷ tỷ là chết như thế nào, đây là không lễ phép.

“Đúng rồi, tiểu ngôn, tỷ của ta cùng ngươi tỷ trước kia cũng cùng nhau chơi đùa đi?”

“Ngạch. .... Cái này ta không phải quá rõ ràng, ngươi cũng biết, như vậy xa sự tình ai còn nhớ rõ ràng.”

“Đại khái đi. .... Bằng không nếu không đi xem nàng ảnh chụp ta phòng chừng đã sớm quên mất nàng bộ dáng đi!”

Mao Chí Cường thanh âm ngoài ý muốn thực bình đạm, liền tính là chuyện như vậy hấn cũng không có lộ ra thực bị thương cái loại này biểu tình.

“Ngươi tỷ cũng đã trở lại đi.”

“Àn. ....”

“Thật tốt đâu. .... Nếu tỷ của ta còn sống nói, đại khái cùng ngươi tỷ không sai biệt lắm một cái tuổi đi.”

Xách lên thùng, Mao Chí Cường vỗ vỗ mông, hơi hơi xoay đầu nhìn ngó dưới đất Từ Ngôn.

“Đi thôi, không câu.”

“Nga. ....”

Lên tiếng, Từ Ngôn cũng đi theo đứng lên, đem đèn nặng cần câu gạch đá bay, rút ra tới, quả nhiên chết con giun cũng không có cấp Từ Ngôn mang đến chẳng sợ một cái tiểu ngư thu hoạch.

“Đừng nhìn, đi nhanh đi. .... Ta này cho ngươi.”

“Không quan hệ sao?”

“Không quan hệ, dù sao lại không thích ăn cá.”

Khiêng lên cần câu, Mao Chí Cường nói như vậy hướng tới trên bờ đi qua, lúc này thời gian đại khái là bốn 5 giờ bộ dáng, thiên như cũ là lượng, bắt quá tương đối với chính ngo thời điểm muốn mất mẻ rất nhiều.

Cùng hấn sóng vai đi tới, Từ Ngôn dùng dư quang phiết liếc mắt một cái Mao Chí Cường, cùng chính mình thân cao không sai biệt lắm, hơi chút lùn một chút, đại khái là một mét bảy sáu tá hữu bộ dáng, như vậy thân cao đã không tính là là lùn.

“Tiểu ngôn ngươi đã quên tỷ của ta trông như thế nào đi?”

“.....”

“Quả nhiên cùng ta không sai biệt lắm a, cũng đối lúc ấy ngươi mới tám tuổi, lâu như vậy cũng sớm nên đã quên, nếu là tỷ của ta còn sống phỏng chừng cùng ngươi tỷ giống nhau cũng là cái đại mỹ nữ đâu!”

Hấn nói làm Từ Ngôn hơi chút sững sờ một chút, theo sau liền không nói gì, hấn loại này lời nói có thể tính thượng là một loại cảm khái.

Trên thực tế cũng là như thế, rõ ràng khi còn nhỏ cùng nhau chơi đùa quá người lại đột nhiên biến mất, hơn nữa có thể nhớ kỹ nàng cũng gần chỉ là vài người.

Thân là nàng đệ đệ Mao Chí Cường, kỳ thật. .... Cũng thực thích nàng cái kia tỷ tỷ đi.

“Kỳ thật ngươi. ....”

Dư lại nói tạp ở trong cổ họng, Từ Ngôn động tác bảo trì ở nơi đó, sững sờ nhìn về phía Mao Chí Cường thân ảnh.

Rõ ràng. .... Vừa mới còn cái gì đều không có bốn phía, đột nhiên nhiều một loại màu đen khí thể, không phải “Oán khí” cùng oán khí cái loại này đen như mực sắc bất đồng, đây là chân chính thuần màu đen.

Giống như là tay giống nhau. .... Duỗi hướng về phía Mao Chí Cường.

Có lẽ là chú ý tới Từ Ngôn còn không có theo kịp, cho nên Mao Chí Cường bước chân ngừng lại, xoay người.

Nhưng là, có lẽ là trọng tâm không xong duyên cớ, hần chân không biết sắp thứ gì, sau đó toàn bộ thân thể liền hướng tới một bên ngã xuống.

Hai bên đều là cây cối, đồng dạng cũng sẽ tồn tại một ít thực vật, tỷ như cái loại này chỉ có nửa thước không đến cùng loại với nhánh cây thực vật.

Mà Mao Chí Cường té ngã phương hướng chính là cái kia mặt trên, lại còn có là chính diện, nếu. .... Không có gì bất ngờ xảy ra, trông mắt sẽ bị trát bạo!

“Cường tử!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Không cần hỏi lại

(câu đề cử phiếu. .... Còn kém mấy trăm liền đến tam vạn, các vị nỗ lực hơn đâu! Cầu phiếu phiếu ~\\(≥ ∇ ≤)/)

“Phanh! Ào ào!”

Plastic thùng trên mặt đất quay cuồng vài vòng, thùng thủy chiếu vào bùn trên đường, duy nhất một cái cá ngừ ở trên mặt đất, thường thường nhảy lên một chút chứng minh nó còn chưa chết.

Từ Ngôn cảm giác khuỷu tay một trận tê dại, theo sau đó là xuyên tim đau đớn truyền đến, hít hà một hơi, Từ Ngôn một tay ấn mặt đất khởi động nửa cái thân mình.

“Không có việc gì đi?”

“Không. .... Không có gì.”

Mao Chí Cường trong thanh âm mang lên một tia âm rung, lòng còn sợ hãi gãi gãi đầu, nhìn về phía vừa mới đem hần phác gục trên mặt đất Từ Ngôn.

“Vừa rồi cảm ơn người.”

“Không có gì. .... Nên làm.”

Ngồi dưới đất, Từ Ngôn nâng lên khuỷu tay nhìn thoáng qua, bởi vì vừa rồi phác gục quá cấp duyên cớ, làm cho toàn bộ cánh tay bị hoa thương, dùng miệng thổi thổi.

Kia cổ màu đen khí thể đã biến mất, giống như là ngay từ đầu liền không tồn tại giống nhau, ở Từ Ngôn phác gục Mao Chí Cường kia một khắc tiêu tán ở trong không khí, cái loại này khí thể là Từ Ngôn lần đầu tiên nhìn thấy, giống như tràn ngập từ vong hơi thở đồ vật giống nhau.

“Đúng rồi. .... Vừa rồi, người có hay không cảm giác được không thoải mái địa phương?”

“Không thoải mái?”

Mao Chí Cường nghi hoặc nhìn thoáng qua Từ Ngôn, sau đó lắc lắc đầu, nhìn đến hần này phức bộ dáng Từ Ngôn hơi hơi cúi đầu trầm tư lên.

Cũng không có bất luận cái gì thân thể thượng không khoẻ, nhưng là trong trí nhớ còn rõ ràng nhớ rõ, ở kia cổ khí thể chạm vào Mao Chí Cường kia một khắc, hần tiếp theo giây liền đã xảy ra bị sảy sự tình.

“Không có việc gì đi, người cánh tay?”

Ý nghĩ bị đánh gãy, Mao Chí Cường thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, sững sờ một chút, theo sau Từ Ngôn hướng tới hần cười cười.

“Không có việc gì, về nhà lấy nước trôi một chút là đến nơi.”

“Kia chạy nhanh về nhà đi, dính nhiều như vậy hồi.”

Đứng lên, Mao Chí Cường một phen kéo lại Từ Ngôn thủ đoạn, hấn sức lực rất lớn, chỉ là nhẹ nhàng lôi kéo liền đem Từ Ngôn kéo lên.

“Ân”

Chụp đánh này trên mông tro bụi, Từ Ngôn đi qua đi đem roi rụng ở đây đất đồ vật nhặt lên, còn có kia chỉ sắp quai rớt cá.

“Đi thôi.”

.....

.....

“Làm sao vậy, làm trên người như vậy dơ, cùng Cường từ đánh nhau?”

“Không có..... Liền quăng ngã một chút, đem cánh tay cắt qua.”

Mới vừa tiến gia môn, mỗ nương liền dùng trần ngập lo lắng tầm mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn cánh tay, mà Từ Ngôn còn lại là cười sờ sờ đầu, trả lời nói.

“Bất quá, Cường từ đem cá cho ta, hôm nay buổi tối, mỗ ngươi làm canh cá đi.”

“Hành, tiếp theo đi ra ngoài chơi thời điểm chú ý một chút, mau đi lấy thủy tẩy tẩy.”

“Đã biết.”

Đem trong tay cá đưa cho mỗ nương, Từ Ngôn hướng tới lu nước đi đến, dùng chậu rửa mặt đào ra một chậu nước tới, ngồi xổm đi xuống đem bị hoa lạn địa phương bỏ vào trong nước xoa tẩy một chút.

Dơ đồ vật bị tẩy rớt lúc sau, cánh tay lại khôi phục tới rồi ngay từ đầu hẳn là tồn tại bộ dáng, miệng vết thương đã biến mất, Từ Ngôn sùng sốt một chút, đạm nhiên nhìn thoáng qua, đem bên cạnh xà phòng cầm lại đây, nhẹ nhàng xoa tẩy.

Đã cùng nhân loại không có gì cộng đồng tương đồng điểm, bất luận là đôi mắt, vẫn là tay, vẫn là cái này bất luận bị nhiều trọng thương đều có thể tự nhiên chữa trị năng lực.

Giống như là trong trò chơi kỹ năng làm lạnh giống nhau, ở trong khoảng thời gian ngắn, chữa trị thân thể thượng thương thể, như vậy chính mình.....
Thật đúng là chính là nhân loại sao?

Trừ bỏ, này phúc túi da.

“Vừa rồi bị thương sao?”

Trình Từ thanh âm thực vững vàng, nghe được nàng thanh âm, Từ Ngôn hơi hơi phiết liếc mắt một cái, theo sau liền xoay đầu tiếp theo xoa tẩy xuống tay cánh tay.

“Ân, không phải quá nặng thương, bất quá..... Thân thể đã chính mình chữa trị.”

Mỗ nương đi phòng bếp không biết vội chút cái gì, lão tử ở trong phòng bỏ giấc, ông ngoại ở cách vách trong phòng xem TV, toàn bộ trong viện trừ bỏ gà vịt tiếng kêu ở ngoài, cũng cũng chỉ có Trình Từ Từ Ngôn.

Thực an tĩnh, toàn bộ trong viện chỉ có Từ Ngôn tẩy cánh tay rửa thanh âm, Trình Từ đứng ở một bên cũng chỉ là lặng lẽ nhìn.

Đột nhiên cung hạ thân tử, giống như là đè ở Từ Ngôn trên người giống nhau, Trình Từ ghé vào Từ Ngôn trên lưng, đôi tay ôm vòng lấy Từ Ngôn cổ, nhẹ nhàng sau này kéo một chút, đem Từ Ngôn đầu để ở trên ngực.

Đang ở rửa tay Từ Ngôn lại bởi vì nàng bất thành linh động tác gây người ngồi xổm nơi đó, trên mặt mang theo kinh ngạc biểu tình.

“Trình Từ.....”

“Ôm một cái.”

“..... Ngươi đang nói cái gì?”

“Không vui thời điểm muốn ôm ôm.”

Trình Từ tay nhẹ nhàng chụp phui Từ Ngôn ngực, lực đạo thực nhẹ, tựa như Từ Ngôn là một kiện dễ toái phẩm giống nhau, càng như là..... Ở hồng

tiểu hài từ giống nhau.

“Uy, Trinh Từ..... Cái này động tác.....”

“Đừng cử động.”

Trinh Từ thân thể không phải quá nặng, liền tính là đè ở Từ Ngôn trên lưng cũng gần chỉ là làm hấn sinh ra một loại thân thể về phía trước nghiêng cảm giác.

Lạnh lẽo khí thể từ Trinh Từ trong miệng phun tới, va chạm tới rồi Từ Ngôn vành tai thượng, thân thể đột nhiên run lên.

Rõ ràng Trinh Từ thân thể là lạnh lẽo lạnh lẽo, nhưng Từ Ngôn cảm nhận được lại là trong cơ thể không ngừng truyền đến khô nóng cảm, hô hấp cũng bắt đầu trở nên dồn dập lên.

“Ngươi không vui đúng không, bởi vì không vui cho nên mới sẽ lộ ra như vậy biểu tình.”

“.....”

Trinh Từ nói liền giống như một chậu nước lạnh giống nhau, từ đầu tới đuôi tưới một phen, Từ Ngôn sùng sốt một chút, cái này làm cho vừa rồi còn cả người khô nóng từ nói cười cười.

Đem tay từ chậu rửa mặt rút ra, hơi hơi dựa vào Trinh Từ trên người, thực mềm mại, đây là cái ót truyền đạt lại đây tin tức.

Thực thoải mái, loại cảm giác này.

Nhắm mắt lại, Từ Ngôn nhẹ nhàng dựa vào Trinh Từ trong lòng ngực, mà Trinh Từ thì tại không ngừng chụp phui hấn ngực.

Nâng lên tay trái, Từ Ngôn nhẹ nhàng nắm lấy không ngừng chụp phui chính mình Trinh Từ, cảm thụ được lòng bàn tay nội truyền đến lạnh lẽo cảm, Từ Ngôn nhìn về phía Trinh Từ.

“Về sau..... Cũng vẫn luôn như vậy đi xuống đi, Trinh Từ.”

.....

.....

“Cánh tay thượng vết thương đâu?”

“Cái gì thương?”

Thân thể đột nhiên cứng đờ ngạnh, Từ Ngôn làm bộ một bộ không hiểu rõ bộ dáng nhìn về phía vừa mới tỉnh ngủ Từ Thiển, từ trong phòng đi ra.

“Vừa mới nghe ta mỗ giảng, ngươi cánh tay cắt cái miệng to.”

“Nào có như vậy khoa trương, chỉ là cạo rớt một chút da, ta dùng nước trôi một chút là đủ rồi, không có gì đại sự.”

“Thật sự?”

“Đương nhiên là thật.”

Đem cánh tay hiện ra ở Từ Thiển trước mặt, bóng loáng làn da thoát nhìn xác thật không giống như là vừa mới chịu quá thương bộ dáng.

“Tính, lần này không có việc gì là ngươi may mắn, tiếp theo chú ý một chút.”

“Đã biết.”

Vẫy vẫy tay, vừa định đi trong phòng Từ Ngôn ngừng lại, do dự một chút nhìn về phía Từ Thiển.

“Đúng rồi, cái kia Cường tử tỷ..... Ngươi còn nhớ rõ đi?”

“Cường tử? Cái kia Cường tử?”

“Khi còn nhỏ thường xuyên ở bên nhau chơi cái kia.”

“Nga nga nga, nghĩ tới, hấn a..... Ngươi vừa rồi hỏi hấn tỷ?”

“Ân.....” Gật gật đầu, Từ Ngôn nhìn về phía Từ Thiển.

“Hôm nay gặp mặt thời điểm hẳn đề ra một chút, ta tính một chút, hẳn tỷ tuổi tác hẳn là cùng người không sai biệt lắm, khi còn nhỏ, cùng người cùng nhau chơi đùa đi?”

“Cái này không nhớ rõ.”

Trả lời thực quyết đoán, xoay đầu không ở đi xem Từ Ngôn, Từ Thiện quay đầu hướng tới phía trước đi đến.

“Còn có, cái này người không cần hỏi lại.”

Từ Thiện phản ứng có chút không thể hiểu được, rất khó nhìn đến nàng sẽ là cái dạng này một bộ bộ đáng, không muốn nhắc tới mỗi chuyện.

Rốt cuộc là..... Vì cái gì đâu?

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Chỉ có 1 hai mắt

(không kéo cốt truyện, bắt đầu tiến vào chính văn, cho nên câu đề cử, câu đề cử miêu! ~)

“Nột..... Trình Từ, hiện tại nên làm cái gì bây giờ a? Chúng ta, giống như lạc đường.”

Cụ thể thời gian Từ Ngôn đã không rõ ràng lắm, nhưng hẳn tính lại lúc sau đã ở vào vị trí này, bên cạnh ngồi chính là Trình Từ, còn có nàng trong lòng ngực ôm Hắc Đan.

Vì cái gì hỏi xuất hiện ở chỗ này? Rõ ràng chỉ là bởi mỗi nương xuống đất đi xem xuống đất làm việc, sau đó mơ mơ màng màng liền xuất hiện ở nơi này.

Ở đồng ruộng một khác sườn, có một mảnh rừng cây nhỏ, bởi vì mắc tiểu, lại ngược ngừng ở đường cái biên giới quyết Từ Ngôn, chạy tới rừng cây nhỏ nơi đó, nói là rừng cây nhỏ, này chỉ là bởi vì Từ Ngôn nhìn đến một loại biểu hiện giả dối.

Trên thực tế đã hoàn toàn có thể tính thượng là một mảnh loại nhỏ rừng rậm, rất khó tưởng tượng ở nông thôn còn sẽ tồn tại như vậy một mảnh rừng rậm, nhà ngoại vừa không là cái gì sinh thái lâm viên, cũng không phải cái gì tự nhiên bảo hộ khu, nhưng lại tồn tại loại này đồ vật.

Ký ức có chút mơ hồ, liền tính là nỗ lực hồi tưởng, cũng gần chỉ là hồi tưởng khởi một bộ phận nhỏ ký ức, đại khái chính là vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Nếu gần chỉ là tiến vào rừng cây cái này địa phương, Từ Ngôn cũng sẽ không chạy quá xa, nếu không phải phía sau Trình Từ vẫn luôn ôm Hắc Đan đuổi theo nói.....

“Người nói người, ta đi tiểu người cũng theo kịp, sẽ không động điểm đầu óc a!”

“.....”

Trình Từ ôm Hắc Đan ở một bên gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn, sau đó liền không có khác động tác, nàng này phúc bộ đáng Từ Ngôn đã thấy nhiều không trách, hiện giờ hiển nhiên cũng không phải tiến hành “Cẩn miệng miệng” trừng phạt thời điểm.

Thở ra một hơi, Từ Ngôn tận lực làm hai mắt của mình mở đủ đại, hẳn giờ này khắc này ở vào chính là một cái trong động.

Này không phải bình thường cửa động, bởi vì ở còn không có tiến vào cái này phía trước, Từ Ngôn cũng không có nhìn đến bất luận cái gì động, chỉ là tùy tiện chạy đến một thân cây hạ, còn không có bắt đầu cởi bỏ lưng quần liền rút đi xuống.

Hiện giờ ngừng đầu, lại nhìn không tới bất luận cái gì xuất khẩu, cảm giác giống như là điện ảnh trung thường xuyên sẽ xuất hiện cái loại này cơ quan giống nhau.

“Chạy nhanh tìm ra khẩu, một hồi mỗi nương tìm không thấy ta lại sửa sót ruột..... Đáng chết, như thế nào như vậy hắc a!”

Xác thật đủ hắc, liền tính Từ Ngôn cũng không tồn tại “Bệnh quá gà chứng” loại này đồ vật, cũng không có cách nào rõ ràng nhìn đến chung quanh, nhưng lại không phải cái loại này đen nhánh một mảnh, không biết từ đâu ra ánh sáng hơi hơi chiếu sáng bốn phía, nhưng cũng gần chỉ là một cỗ mộng

manh quang mang.

Từ Ngôn giờ tay xoa xoa đôi mắt, sau đó nhìn thoáng qua phía sau Trình Từ, ở đen nhánh trong hoàn cảnh, Hắc Đan đôi mắt phát ra u màu lam, bởi vì nó bản thân chính là màu đen duyên cớ, cho nên có như vậy một đôi mắt thoát nhìn có đủ kỳ quái.

Thậm chí có thể tính thượng là quý dị, bất quá, như vậy một đôi mắt đến cấp chung quanh đen nhánh mang đến một ít ánh sáng.

“Hắc Đan, biến đại!”

“Miêu?”

“Nhanh lên, đôi mắt của ngươi có thể đương bóng đèn dùng!”

“.....”

Mặc dù có chút bất mãn, nhưng Hắc Đan vẫn là từ Trình Từ trong lòng ngực nhảy xuống tới, theo sau một trận âm phong thổi qua lúc sau, hóa thân vì hình thể không lồ cự miêu.

Quả nhiên, chung quanh sáng rất nhiều. Tuy rằng là u màu lam quang, nhưng tổng tốt quá một tia không có, chung quanh bị chiếu sáng rất nhiều.

“Trình Từ biết đây là địa phương nào sao?”

“Không rõ lắm.”

Mây nhú một chút, Từ Ngôn hơi hơi nhìn quanh một chút bốn phía, giống như là bị hiện đại công cụ ngành sinh sinh đào ra một cái động giống nhau, mặc dù có chút bất bình địa phương, nhưng kia chỉ là một bộ phận nhỏ, còn lại vẫn là như mài giữa quá giống nhau.

“Như vậy huyết động..... Đến nay không có bị phát hiện có phải hay không có chút không quá đáng tin cậy a? Dựa theo đạo lý tới nói, liên tính không bị thôn dân phát hiện, cũng nên bị nào đó đặc thù nhân sĩ phát hiện a, loại địa phương này bất luận thấy thế nào đều có chút năm đầu, hơn nữa.....”

Chậm rãi nâng lên tay, dùng ngón tay đụng vào huyết động mặt tường, đại khái chỉ có thể dùng hết hoạt tới hình dung, Từ Ngôn chưa bao giờ hiểu biết đến thổ cũng có thể bị mài giữa như thế bóng loáng.

“Cái này, là như thế nào làm được?”

“Không rõ ràng lắm, nhưng nếu không mượn dùng ngoại lực vô pháp đạt tới loại trình độ này, trong không khí không tồn tại “Oán khí” không giống như là quý làm cho.”

Hơi hơi xoay đầu, Từ Ngôn nhìn về phía huyết động chỗ sâu trong, nhìn không thấy đế, Từ Ngôn không cam đoan như vậy đi xuống đi nói còn sẽ phát hiện cái gì.

“Đường cũ phản hồi có thể đi lên sao?”

“Không có biện pháp, nhập khẩu tìm không thấy.”

Liên giống như Trình Từ theo như lời giống nhau, nhập khẩu tìm không thấy, ở tiền vào kia một khắc đột nhiên biến mất, nhưng dò hỏi Trình Từ nàng lại nói không có cảm giác được chút nào oán khí dao động.

Không giống như là quý.

“Ý tứ nói..... Chỉ có thể tiếp theo đi xuống đi sao?”

.....

.....

Càng đi bên trong đi, Từ Ngôn trong lòng liền nảy lên một cỗ âm trầm trầm cảm giác, cũng không phải “Oán khí” mang đến cái loại này lãnh, mà là hoàn toàn, lãnh triệt tới rồi ở sâu trong nội tâm.

Hắc Đan đi ở phía trước, từ vừa rồi bắt đầu nó sau lưng lông tóc liền bắt đầu toàn bộ dựng đứng lên, vẫn luôn ở cảnh giác, hai chỉ phiếm u quang đôi mắt thường thường nhìn về phía bốn phía.

Bang một tiếng, thiếu chút nữa té ngã trên đất, Từ Ngôn một tay ấn mặt đất chống đỡ ở thân mình, một cái tay khác hướng tới một bên vách tường ấn qua đi.

“Ai?”

Một tiếng thét kinh hãi, tay xúc cảm đáp lại cảm giác giống như là cầm một cấp cùng loại với bowling đồ vật giống nhau, ngón trỏ cắm vào lỗ thủng.

“Lại đây một chút, Hắc Đàn.....”

“Miêu?!”

Theo Từ Ngôn kêu gọi, đi ở đằng trước Hắc Đàn rút cái đầu xoay trở về, có chút nghi hoặc hướng đi Từ Ngôn.

Mượn dùng Hắc Đàn trông mắt, Từ Ngôn miễn cưỡng thấy rõ ràng trong tay rốt cuộc là thứ gì.

Một viên đầu!

Từ mi cốt vị trí bắt đầu, mãi cho đến khoe miệng một bên, có một cái kinh người vết sẹo, liền tính chỉ là một viên bình thường nhất đầu, cũng làm Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, theo sau, một tay đem này viên bộ xương khô ném đi ra ngoài.

“Nơi này..... Như thế nào, như thế nào sẽ có đầu?!”

“Đã chết thật lâu, từ thi thể đi lên xem nói là nữ tính, nguyên nhân chết là bị sắc bén vũ khí sắc bén từ khoe mắt bắt đầu xuống phía dưới hoa động, sinh thời cả khuôn mặt đều bị phá hủy, hơn nữa.”

Trình Từ ngồi xổm xuống dưới, ở Từ Ngôn tầm mắt nội, đem tinh tế nhân thủ chường cắm vào kia viên bộ xương khô hốc mắt, theo sau móc ra một viên đồ vật.

“Oán loại”

“Này viên bị sử dụng qua, đem nhân loại trông mắt nội thực vào “Oán loại” sử trông mắt bắt chước “Âm Dương Nhân” mang đến công hiệu.”

Hai mắt trừng tới rồi cực hạn, Từ Ngôn nhìn về phía đưa lưng về phía chính mình Trình Từ, nàng lời nói giống như cây búa giống nhau, đánh ở tâm oa thượng.

Bắt chước..... Âm Dương Nhân?

“Nhưng nhìn dáng vẻ không có thành công, bởi vì ở nhân loại thân thể bị thực nhập “Oán loại” kia một khắc, thân thể liền tự chủ hòng mất.”

“Bắt chước Âm Dương Nhân..... Như vậy đôi mắt, muốn hẳn có ích lợi gì?”

“Không phải có ích lợi gì, mà là có được như vậy đôi mắt nguoi vì cái gì đến bây giờ đều còn chưa chết rốt, điểm này mới cũng đủ kỳ quái.”

“Chết.....”

Trình Từ đứng lên, ở đen nhánh huyết động nội, Từ Ngôn dựa vào Hắc Đàn đôi mắt miễn cưỡng thấy rõ ràng Trình Từ mặt.

“Nguoi có lẽ không biết đi, nguoi như vậy một đôi mắt đến tột cùng sẽ hấp dẫn tới bộ dáng gì đồ vật, bởi vì.”

Tạm dừng một chút, Trình Từ ngồi xổm xuống dưới, nhìn về phía Từ Ngôn.

“Nguoi này đôi mắt, chính là trên thế giới này chỉ có một đôi a.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Thăm dò

(cầu đề cử phiếu ~ đặt ở như vậy rõ ràng địa phương, đầu một cái bái ~)

Chính mình này hai mắt..... Là trên thế giới chỉ có một đôi?

Từ Ngôn hai mắt mở tới rồi một loại cực hạn, run rẩy tay sờ hướng về phía chính mình hốc mắt, thực bình thường một đôi mắt, có thể xem tới được người bình thường chỗ đã thấy hết thấy đồ vật, cũng..... So với bọn hắn nhiều nhìn đến một ít đồ vật.

Quý, tồn tại với trên thế giới này một loại khác đồ vật, ở người sau khi chết sở căn cứ oán niệm bất đồng diễn biến mà thành đệ nhất loại tân vật dẫn.

“Vì cái gì. .... Muốn ta mất?”

“Bởi vì chỉ có một đôi, chỉ cần bằng vào cái này liền có thể làm người tới giảng người đánh chết, huống chi quý giới vẫn luôn truyền lưu một câu?”

“Một câu. ....”

“Đạt được Âm Dương Nhân quý, không những có thể làm lại lấy nhân loại thân thể sống lại, lại còn có sẽ giữ lại sau khi chết thu hoạch đến hết thảy, cũng chỉ là cái này liền cũng đủ người khác vì này điên cuồng.”

Quả nhiên, cùng Từ Ngôn tưởng giống nhau, nói như vậy hẳn đã không phải lần đầu tiên nghe được, sớm tại trước vài lần đối mặt những cái đó oán quý thời điểm, bọn họ cũng nói qua đồng dạng lời nói.

Nguyên lai chính mình vẫn luôn xem nhẹ đôi mắt, như vậy quan trọng a.

Khỏe miệng lộ ra một tia tự giễu tươi cười.

“Như thế nào, người cũng dự đoán được ta đôi mắt sao?”

Một tay ấn mặt đất, Từ Ngôn chậm rãi đứng lên, đầu mang cho chính mình sợ hãi cảm đã biến mất, từ này đôi mắt mở ra lúc sau, nhìn đến khủng bố đồ vật tuy rằng sẽ sinh ra ngăn ngại kinh ngạc cảm, nhưng nếu muốn làm chính mình dọa ngốc đã không có khả năng.

“Sẽ cùng còn lại quý giống nhau được đến ta này hai mắt sao? Vẫn là nói, vẫn luôn đãi ở ta bên người cũng là vì. ....”

Lời nói, tap ở trong cổ họng, Từ Ngôn cảm thụ được chính mình bàn tay chỗ truyền đến dòng nước ấm, Trình Từ chủ động cầm Từ Ngôn tay phải.

Phản ứng lại đây, Từ Ngôn một tay đem tay rút ra, đầy mặt kinh ngạc nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt Trình Từ.

“Người điên rồi! Vừa mới kia một chút người biết người sẽ tổn thất nhiều ít oán khí người biết không?! Người có phải hay không tưởng liền oán quý thực lực đều không bằng a!”

“Không quan hệ, chỉ là hướng người chứng minh, ta cũng không phải ham người cái gì.”

“.....”

Ngay từ đầu, Từ Ngôn liền không có hoài nghi Trình Từ, liền tính muốn xuống tay cũng đã sớm xuống tay, vì cái gì đều lâu như vậy còn chưa động thủ.

Vẫn luôn là chính mình suy nghĩ nhiều a, rõ ràng đối nàng ôm có như vậy cảm tình, lại muốn làm bộ một bộ không sao cả bộ dáng, rõ ràng căn bản liền không có nghi ngờ quá nàng lại nói ra nói vậy. ....

Nắm tay, gắt gao nắm

Buông ra.

Từ Ngôn hướng tới phía trước đi đến, phía sau Hắc Đan nhẹ giọng “Miêu” vài tiếng, liền bắt đầu đuổi theo.

“Đây là cuối cùng một lần nghi ngờ người, Trình Từ.”

Cả đời trung cuối cùng một lần.

.....

.....

“Đây là đệ mấy cổ thi thể?”

Từ Ngôn nhìn về phía bên cạnh Trình Từ, bày biện ở chính phía trước chính là một khối tân bộ xương khô, từ vừa rồi bắt đầu, đi rồi không đến mười phút thời gian, đã phát hiện hơn ba mươi cụ thi hài.

Toàn bộ đều là ở hốc mắt phát hiện oán loại, liền chỉ cần điểm này mà nói liền cũng đủ Từ Ngôn hải hùng khiếp vía đứng dậy.

Cũng không phải nói đã chết nhiều người như vậy, mà là ở nhìn thấy nhiều như vậy oán loại sở sinh ra một loại cảm giác, oán loại loại này đồ vật là ở quý đạt tới oán quý lúc sau mới có thể hình thành đồ vật, nhưng gần chỉ là hơn mười phút lộ trình đã phát hiện nhiều như vậy “Oán loại”, không bài trừ kế tiếp còn sẽ phát hiện càng nhiều oán loại khả năng tính.

Tuy rằng oán loại nội năng lượng đã bị tiêu hao hầu như không còn, nhưng có thể lấy ra như vậy không lồ oán loại làm loại này thực nghiệm. ....

“Bắt đầu sáng lên tới?”

Một tiếng thét kinh hãi, Từ Ngôn có chút kinh ngạc nhìn về phía trước, sững sờ ở nơi đó, về phía sau đi rồi một bước, vừa rồi ánh sáng lại biến mất, về phía trước đi rồi một bước, toàn bộ bốn phía lại bị chiếu sáng lên đi lên.

Giống như là..... Hai cái thế giới giống nhau.

“Âm Dương Đạo, từ vừa rồi bắt đầu liên hoàn nghi, quả nhiên là cái này.”

“Âm Dương Đạo? Đó là cái gì?”

“Liên cùng tên giống nhau, Âm Dương Đạo đại biểu cho cũng chính là ở vào âm dương hai giới chỗ giao giới, người chân trái sau này lui một bước nhìn xem.”

Theo Trình Từ nói, Từ Ngôn đem chân trái thả trở về, ở chân phóng tới mặt đất kia một khắc, hai con mắt nhìn đến không giống nhau.

Một nửa hắc, một nửa lượng.

Vội vàng rút trở về, Từ Ngôn tầm mắt lại lại một lần sáng ngời lên, rất kỳ quái một loại tượng tượng.

“Lại hướng bên trong đi sẽ là cái gì?”

““Dương mà” hoàn toàn ở vào “Dương” trong phạm vi.”

“Muốn vào xem một chút sao?”

“Đã không có đường lui.”

Chính như Trình Từ theo như lời giống nhau, đã lui không quay về, mặt sau chính là “Âm mà” phía trước chính là “Dương mà” dù sao dù sao đều là đi, không bằng tiếp theo đi xuống đi.

Cùng “Âm mà” bất đồng, “Dương mà” muốn sáng rất nhiều, tuy rằng còn không có lượng đến một loại thái quá cảnh giới, so sánh “Âm mà” thời điểm muốn hao rất nhiều.

Ít nhất, có thể rõ ràng nhìn đến lộ.

Không có thi hài, “Dương mà” thượng cũng không tồn tại cái loại này đồ vật, so âm trên mặt đất muốn sạch sẽ rất nhiều, âm trầm cảm giác cũng đã biến mất, tương phản có chút âm áp.

Không biết đi rồi bao lâu, Từ Ngôn rốt cuộc thấy được xuất khẩu, nói là lối ra cũng chỉ là một đạo bị mở ra môn.

Nửa mở ra, thật lớn môn ước chừng đạt tới ba mét độ cao, từ trên cửa có khắc hoa văn cùng phù chú đi lên xem, Từ Ngôn không biết đây là cái gì.

Chỉ là xuất từ bản năng dùng tay nhẹ nhàng cọ một chút, theo sau không thể tượng tượng một màn đã xảy ra, toàn bộ tay giống như là bị hút ở trên cửa giống nhau, một cỗ dòng nước âm chảy vào bàn tay nội.

Từ môn hệ rẽ bắt đầu, cửa mở thủy thạch hóa, hơn nữa vỡ ra, thẳng đến..... Chính mặt đều bị thạch hóa lúc sau, xôn xao một tiếng sụp xuống dưới.

Hóa thành một quán cát đất.

“Cái này.....”

“Tồn tại bên trong cánh cửa lực lượng bị người hấp thu, một tia không dư thừa.”

“Môn chính là oán khí?”

“Ân, tuy rằng bị mất một bộ phận, nhưng người vừa rồi hấp thu chính là còn sót lại oán khí.”

“.....”

Hướng mắt thấy đi phía sau cửa cũng không phải cái gì trắng lệt châu báu, cũng không phải xa xỉ trang hoàng, là thực bình thường cái loại này, tường đất!

Dùng bìn hồ thượng tường, thậm chí xuất hiện vỡ ra dấu vết, so sánh Âm Dương Đạo thượng bóng loáng vách tường bất đồng, cái này tường đất quả thực vô pháp nhìn thẳng.

Tùy theo, tầm mắt liền bị bày biện ở toàn bộ nhà ở nội ngay trung tâm một kiện vật phẩm hấp dẫn, giống như là quan tài giống nhau, chiều dài ước hai mét, bề rộng chừng một thước.

Liên tính ly Từ Ngôn có không xa khoảng cách, nhưng vẫn là có thể rõ ràng nhìn đến quan tài trên có khắc có phù chú, rất kỳ quái một loại phù chú.

Không có gặp qua.

“Đó là cái gì?”

“Không biết.”

“Không có gặp qua?”

Nói thêm một câu, Từ Ngôn nhìn chính phía trước kia giống như quan tài đồ vật, theo sau chậm rãi bán ra bước đầu tiên.

“Phốc! Như vậy trọng?”

Chân phải trước mại đi vào, không đợi Từ Ngôn phản ứng lại đây, liền cảm giác được chân phảng phát bị áp chặt đứt một nửa, ít nhất có hai mươi cân tả hữu trọng lượng tác dụng ở chân bộ, chân trái cũng mại đi vào, cũng không phải Từ Ngôn ảo giác, hai cái đùi đồng dạng đều sinh ra như vậy phụ trọng cảm.

Một tiếng than khóc, Hắc Đản ghé vào trên mặt đất, thực chặt vật cái loại này, phảng phát không có chút nào sức lực lật qua thân mình tới.

Có chút run rẩy, Từ Ngôn tiếp theo mại động nổi lên chân, bắt đầu cố hết sức hướng tới chính giữa cái kia quan tài hình thức đồ vật đi qua.

“Trình Từ, người liền dừng cử động. ....”

Hô hô hô thờ hồn hên mấy hơi thở, Từ Ngôn dùng thủ đoạn cọ cọ mồ hôi trên trán tích.

“Loại chuyện này ta tới thì tốt rồi, người dài ở nơi đó.”

Nói, chân bắt đầu lại một lần mại động lên, không thể hiểu được đi vào cái này địa phương, nếu cái gì cũng chưa nhìn đến nói, có phải hay không có điểm quá có hại!

Bất quá..... Thật con mẹ nó khiến người mệt mỏi!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Vào bằng cách nào

Từ môn đến ngay trung tâm cái kia cùng loại quan tài đồ vật, khoảng cách đại khái vì năm mươi mễ tả hữu, phòng này quá lớn, bởi vì là trục bánh xe biến tốc, cho nên Từ Ngôn cũng không phải quá hiểu biết này phiên địa phương tổng cộng có bao nhiêu đại, nhưng gần bằng vào con mắt nhìn đến lớn nhỏ tới nói, rất lớn.

Cùng bình thường phòng bát đồng, cái này giống như là mật thất phòng, toàn bộ cấu tạo cũng không phải truyền thống hình vuông, mà là thoạt nhìn thực biến vận hình tròn, nói cách khác, toàn bộ phòng mặt tường giống như là hình trụ giống nhau vây thành một vòng.

Không có góc tường.

Càng quan trọng là, ở vào phòng này nội, liền phảng phát chân bộ đột nhiên trọng rất nhiều, cơ hồ đã đạt tới nâng không dậy nổi chân cái loại này trình độ.

Thờ hồn hên, Từ Ngôn dùng tay lôi kéo quần, hơn nữa chân bộ phát lực miễn cưỡng nâng lên chân bán ra đi một bước, theo sau trên trán liền bắt đầu xuất hiện hân tích.

Hơi hơi xoay qua đi nhìn thoáng qua, Trình Từ còn đứng tại chỗ, vừa mới ném thủ tiến vào sau đó ghé vào trên mặt đất Hắc Đản giờ này khắc này từ lâu đứng lên, về tới Trình Từ nơi đó.

Mà chính mình đã đi rồi không thua mười mét khoảng cách, sự thật chứng minh, đã không có đường lui, nếu dễ dàng từ bỏ đường về nói, đại khái chỉ có

thể vẫn luôn dãi ở cái này địa phương.

Ít nhất. .... Từ Ngón không muốn chết ở cái này chim không thêm ia địa phương.

Bể lên chân một bước tiếp theo một bước hướng tới ngay trung tâm kia tòa quan tài đi qua, một lần đại khái chỉ có thể bán ra đi đại khái năm mươi centimet khoảng cách, lần đầu tiên, Từ Ngón sinh ra một loại, nguyên lai năm mươi mề cũng xa như vậy cảm giác.

30 mét, hai mươi mề, mười mét, năm mét, một thước. ....

Ở đem chân phải phóng thượng cái kia bậc thang trong nháy mắt, Từ Ngón thiếu chút nữa quỵ rạp trên mặt đất, trọng lực cảm cũng đã biến mất, theo sát mà đến đó là cả người nhẹ nhàng.

Chưa bao giờ cảm giác được, nguyên lai chính mình vẫn luôn ở vào trọng lực hoàn cảnh là như vậy hảo, thờ hồn hể, Từ Ngón một tay chống mặt đất, làm chính mình dựa vào quan tài một bên thượng, xoay đầu nhìn rút cuộc tới mục đích địa.

Hoa văn thật xinh đẹp, đây là Từ Ngón cho cái thứ nhất đánh giá, cùng dĩ vãng nhìn thấy quan tài bất đồng, không phải cái loại này đầu gối quan tài, mà là cục đá làm, nói là cục đá cũng gần chỉ là từ về ngoài khuynh hướng cảm xúc thượng suy tính ra tới.

Độ rộng đạt tới một thước, như vậy xem ra lại không giống như là quan tài, bởi vì quan tài độ rộng không có khả năng như vậy khoan, thoát nhìn giống như là cái béo lùn hình chữ nhật.

Bên cạnh duyên đến cái đáy, đều bị khắc có nào đó hoa văn, ở quan tài chính giữa lại tồn tại một viên cùng loại với tròn mất đồ vật.

Đột ra tới, tồn tại hắc tròn mất cùng với đồng tử, thật giống như. .... Có thể khẫu ra tới giống nhau, trên thực tế Từ Ngón dùng tay khẫu một chút, căn bản chút nào không có động.

Thứ này rút cuộc là cái gì? Xúc cảm lạnh lẽo, nhưng khuynh hướng cảm xúc cũng không thô ráp, giống như là cái biến vận thân thể, rõ ràng là cục đá làm, chút nào không có cục đá cái loại này thô ráp cảm.

Có khi không thể không bội phục nhân loại cái loại này theo đuổi thăm dò tinh thần, loại này bề ngoài cùng loại với quan tài đồ vật bất luận thấy thể nào bên trong đều không phải là cái gì thứ tốt, nhưng là xuất phát từ bản năng, Từ Ngón muốn mở ra đến xem.

Nói dễ nghe một chút là thăm dò, nói khó nghe chính là tìm đường chết.

Ngón tay cắm vào quan tài khe hở trung, dùng sức khẫu một chút, tạp nảy một tiếng lúc sau, cũng không có tương tượng cái loại này trầm muốn mệnh, ngược lại không phải quá nặng.

Từ Ngón sừng sốt một chút, tiếp theo liền đẩy ra cái này cái nắp, ở đẩy ra một chút thời điểm đẩy bất động, giống như bị thứ gì tạp chủ, chỉ hiển lộ ra một cái giác.

Cánh tay phẩm chất lớn nhỏ, Từ Ngón do dự một chút, chậm rãi đem bàn tay đi vào, lạnh lạnh, giống như là cắm vào cái gì trong nước, đây là một loại kỳ quái chất lỏng, chỉ là bắt tay cắm vào đi liền sử Từ Ngón vừa mới mặt trái ảnh hưởng toàn bộ biến mất.

Một chút đều không mệt.

Quấy một chút, nhưng bởi vì bản thân cửa động liền không xem như quá lớn duyên cớ làm cho Từ Ngón cánh tay chỉ có thể tiểu phạm vi đong đưa.

“Ái? Cái này là. ....”

Hoi chút cảm giác được một ít giật mình, Từ Ngón động tác ngừng ở nơi đó, tùy theo liền đem tay trở về trư, ở đem tay toàn bộ rút ra thời điểm, Từ Ngón mới phát hiện một việc.

Cái kia chất lỏng, là hắc màu đỏ, sền sệt độ cũng rất cao, phù hợp hai điểm cũng chỉ có một chút.

Huyết!

Toàn bộ cánh tay đều bị nhiễm loại này nhan sắc, cũng không phải xa lạ nhan sắc, ở gần nhất một đoạn thời gian thường xuyên nhìn thấy, hơn nữa. .... Vừa mới trong tay bắt lấy cái kia đồ vật.

Là một viên nhân loại tròn mất.

Từ về ngoài đi lên xem, đây là một viên mất, đồng tử, con ngươi đen, nhưng đồng tử đã không thấy, phần chi bị một viên “Oán loại” sở thay thế, là bị ngưng sinh sinh được khảm đi vào.

Hơn nữa là, chưa từng dùng qua, đến nay còn phát ra quang mạng oán loại, như Trình Tử theo như lời như vậy, quý bị được khảm thượng này đôi mắt sẽ làm lại biến thành người, hơn nữa giữ lại sau khi chết năng lực.

Nếu. .... Nếu cái này trong quan tài chính là chân chính!

Nghĩ tới nào đó khả năng tỉnh, Từ Ngôn lại một lần đem tay tác đi vào, bởi vì hoạt động phạm vi hữu hạn, cho nên chỉ có thể ở một cái khu vực nội không ngừng chuyển động, quả nhiên, cùng suy đoán không sai, này xác thật là cái quan tài, bên trong nằm chính là một người thi hài, còn có, không biết có bao nhiêu viên nhân loại trông mắt, gần ở quấy thời điểm tay xúc cảm đụng tới.

Từ lúc bắt đầu “Âm Dương Đạo” đến sau lại trong tay này viên mắt, không có lúc nào là không nói cho Từ Ngôn một vấn đề, ở “Âm mà” thượng những cái đó thi hài, ước chừng là dùng để thực nghiệm đồ vật, mà chủ yếu ở nghiên cứu cái gì, đại khái chính là cái gọi là “Âm Dương Nhân”

Mà ở khối này trong quan tài Từ Ngôn sờ đến nhân loại khung xương tới nói, gia hòa kia thành công! Hơn nữa ở đạt được nhân loại thân thể lúc sau chết đi, chôn cùng thượng trăm viên trông mắt chính là tốt nhất chứng minh!

Nếu, nếu thật sự bất chúc ra Âm Dương Nhân, chết đi người liền có thể.....

“Rất bội phục đi, thế nhưng có thể làm được này một bước.”

“Đúng vậy, loại chuyện này quả thực giống như là là.....”

Từ Ngôn nói nói đến một nửa đột nhiên ngừng lại, hần thân mình bắt đầu trở nên cứng đờ lên, hơi hơi xoay đầu nhìn về phía phía sau quan tài.

Bị mở ra một góc ở lại một tiếng tạp nháy thanh lúc sau, lại một lần bị mở ra, là bị một bàn tay đẩy ra, như vậy tay đã không tính là là tay, bởi vì..... Chỉ tồn tại xương cốt, đỏ như máu xương cốt.

“Đã thật nhiều năm a..... Lúc này đây ngủ đến có đủ lâu, bất quá, tỉnh lại sau nhìn đến một cái thú vị vật nhỏ cũng vậy là đủ rồi.”

Đỏ như máu bộ xương khô, này đại khái là Từ Ngôn lần đầu tiên nhìn đến như vậy bộ xương khô, giống như là ở làm vỏ đầu động tác giống nhau, hần dùng ngón tay gãi phần đầu.

Sau đó, tay từ trong quan tài vớt ra hai viên đôi mắt, nhét vào đã lỗ trống hốc mắt nội, quơ quơ.

“Quả nhiên, không có cơ bắp nói, đôi mắt thực dễ dàng liền rơi xuống.”

Hần ngừng đầu nói thầm một câu, theo sau nghiêng đầu nhìn về phía một bên Từ Ngôn, kia viên ở hốc mắt nội không ngừng quay cuồng trông mắt vẫn luôn gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Một người, một cái quỷ, một cái mồ quỷ, rất có ý tứ tổ hợp a! Bất quá.....”

Phanh! Chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, tiếp theo giây kia trương bộ xương khô mặt đã xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, hoảng sợ hạ, thuận tay đem trong tay nắm chặt trông mắt nhét vào túi quần, có chút khần trương nhìn về phía hần.

Được khám oán loại trông mắt tản ra từng trận u quang, gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn

“Các ngươi ba cái, là như thế nào cho ta tiến vào?”

.....

ps: (không cần xuất hiện chân thật địa danh, không cần viết **, trừ bỏ hôn môi bên ngoài, sờ, ôm, cạo, bạch bạch, đều không cần viết, cời quần áo loại này, đều không được, không cần viết đến cái gì quan quân a linh tính chính trị đi lên.)

Đây là biên tập viên chia ta tin tức, người đọc cũng thấy được..... Ta bất lực a, chỉ có thể cầu điểm đề cử phiếu an ủi một chút.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Không phải mộng

Thật nhanh, đây là Từ Ngôn đang xem đến trước mắt người này kia một khắc sinh ra một loại cảm giác, rõ ràng trước một giây còn ngồi ở trong quan tài, tiếp theo giây liền xuất hiện ở chính mình trước mặt.

Hơn nữa..... Như vậy vật dẫn quý, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến.

“Vào bằng cách nào? Điểm này ta cũng không phải quá rõ ràng, chỉ là thượng tranh WC sau đó vô duyên vô cớ liền xuất hiện ở nơi này, hơn nữa..... Ngươi gia hỏa này là quý?”

“Có điểm ý tứ.”

Hắn nói thầm một tiếng, cũng không có trả lời Từ Ngôn vấn đề, ở hốc mắt hai viên tròng mắt không ngừng nhìn chăm chăm Từ Ngôn, sau đó phát ra một tiếng cười khê.

“Ta nói vào bằng cách nào, là dựa vào trời sinh thân thể này sao? Có điểm ý tứ, Âm Dương Nhân, không phải bất chúc Âm Dương Nhân.”

Thon dài ngón tay cọ Từ Ngôn gương mặt, sau đó cười nói ra những lời này, hắn gần chỉ là nhìn thoáng qua liền phát hiện Từ Ngôn cặp mắt kia.

“Tự cổ chí kim, tuy rằng xuất hiện quá Âm Dương Nhân ghi lại, nhưng là chân chính nhìn thấy, ngươi này đôi mắt vẫn là lần đầu tiên, không giống ta như vậy chính là bất chúc ra tới đôi mắt, ngươi cặp mắt kia là trời sinh, hơi chút có điểm muốn được đến đâu!”

“.....”

Tuy rằng Từ Ngôn không nói gì thêm, nhưng là bước chân theo bản năng triều lui về phía sau một bước, cảnh giác nhìn đứng ở trước mặt hắn này giá màu đỏ bộ xương khô.

“Không cần lo lắng, ta nếu nói ra nói như vậy, nói cách khác đã đối với ngươi này đôi mắt không có hứng thú, hơn nữa.....”

Hắn bộ xương khô chuyển hướng về phía Từ Ngôn, hai viên bị được khám oán loại đôi mắt phẳng phát tán ra từng trận u quang, gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Trương đối với đôi mắt của ngươi, ta càng thêm cảm thấy hứng thú chính là thân thể của ngươi, có thể hấp thu oán khí cánh tay, còn có.....”

“Phốc!”

Một tiếng thân thể xuyên thấu thanh, Từ Ngôn nhìn về phía cắm vào chính mình bụng xương cốt, tốc độ mau căn bản không biết hắn khi nào đi vào chính mình trước mặt.

“Còn có cái này, thân thể khôi phục năng lực..... Cái này không phải ngươi bản thân lực lượng đi? Cái nào gia hỏa giao cho ngươi?”

“Ngươi đều rõ ràng còn hỏi ta?”

Khóe miệng tràn ra vết máu, Từ Ngôn dùng mu bàn tay cọ một chút, trào một cái đã bắt được cái kia bộ xương khô cánh tay, sau đó từ trong bụng trừ đi ra ngoài, trên tay địa phương bắt đầu không ngừng mấp máy lên.

“Tự thể tu phục, cái này có chút khó giải quyết, bất quá cũng đừng tưởng rằng như vậy chính mình liền vô địch..... Chỉ là có thể làm lơ vật lý thương tổn mà thôi, hơi chút thêm chút oán khí gì đó ngươi liền phải quai nơi này.”

Từ Từ Ngôn tay phải trung rút ra thủ đoạn, hắn hoạt động một chút, sau đó hướng tới quan tài vị trí đi qua.

“Vừa rồi ngươi muốn mượn cơ hấp thu oán khí đi? Cái kia đến không cần, ngươi hút không đến.”

“Có ý tứ gì?”

Ngây người nhìn chính mình tay phải, Từ Ngôn đầy mặt không thể tưởng tượng nhìn về phía đi tới quan tài bên màu đỏ bộ xương khô, lần đầu tiên, tay phải mất đi hiệu lực, liền tính có thể hấp thu bất luận cái gì oán khí, nhưng vừa mới chạm vào người này kia một khắc, không có bất luận cái gì sự tình phát sinh.

“Bởi vì, đã quên nói cho ngươi..... Ta thân thể đã không thuộc về quý, cho nên hấp thu không được cũng không phải cái gì cùng lắm thì”

Một chân bước vào trong quan tài, hắn xoay người nhảy nhảy đi vào, vron tay đem hốc mắt hai viên đôi mắt khấu ra tới, theo sau ném vào trong quan tài.

“Đừng rồi, quên nói cho ngươi..... Ngươi tốt nhất tiêu tâm một chút, ngươi giống như bị cái gì gia hỏa nhìn thẳng, chẳng lẽ còn không phát hiện sao? Cạnh ngươi phát sinh sự tình.”

“Uy, ngươi vì cái gì nói cho ta nhiều như vậy?!”

Đánh gãy hắn nói, Từ Ngôn hỏi đến, căn bản không rõ, chính mình có chỗ nào đáng giá đối phương như vậy đối đãi chính mình, rõ ràng có được bất luận cái gì quý đều để ý Âm Dương Nhân, vì cái gì chỉ cần người này chút nào không có dao động.

Vẫn là nói..... Đây đó đã khiến cho không được hắn hứng thú?

“Quá xem trọng chính mình, tiểu tử, tuy rằng đôi mắt khác quý tới nói Âm Dương Nhân thực trân quý, có thể tính thượng là vô giá bảo vật, nhưng đối ta mà nói đã không có bao lớn tác dụng, đơn giản chính là biến trở về nhân loại mà thôi, điểm này ta đã sớm làm được, chẳng qua..... Nhân loại thọ mệnh chung quy là hữu hạn.”

Cuối cùng một câu sử Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, liền như hấn theo như lời như vậy, biến thành nhân loại lại có thể thế nào? Chung quy vẫn là trốn bắt quá vừa chết, đáng chết thời điểm còn phải chết, từ bản chất mà nói, hấn vẫn là đến chết.

“Kia, ngươi này phúc bộ đáng.....”

“Chính là tạo nghiệt a, Âm Dương Nhân loại này đồ vật cũng không có khả năng thập toàn thập mỹ, không nghĩ ở biến thành nhân loại sau lại một lần chết đi chỉ có thể tham sống sợ chết sống ở nơi này, thật đúng là bất đắc dĩ a.....”

Hấn đã ngồi xuống, chỉ có thể nhìn thấy nửa thanh thân mình, lỗ trống hốc mắt nhìn về phía Từ Ngôn, vươn tay vỗ vỗ quan tài.

“Chỉ có thể dựa vào này trong quan tài đồ vật sống sót, ngươi thật sự cho rằng như vậy thật sự thực hảo sao? Còn không bằng thành quý thời điểm.”

“.....”

“Hảo, ta cũng không cho ngươi nhiều lời mấy năm nay tích góp nói năm nay dùng một lần nói xong, hơn nữa..... Xem ngươi thuận mắt cảnh cáo ngươi một chút, tiểu tử.”

“Cảnh cáo? Cảnh cáo cái gì.”

“Còn cảnh cáo cái gì, giống ngươi như vậy xứng đáng chết như thế nào cũng không biết.” Hấn nâng lên huyết hồng bộ xương khô tay gõ gõ đầu.

“Cẩn thận tương một chút, không phát hiện gần nhất ngươi đột nhiên xui xẻo đi lên sao? Phiền toái sự tình liên tiếp tìm tới ngươi, hơn nữa..... Bên người luôn là không ngừng người chết?”

“.....”

Sững sờ một chút, Từ Ngôn nhìn màu đỏ bộ xương khô, chính như hấn theo như lời như vậy, từ cùng Trình Từ tương ngộ lúc sau, phiền toái sự tình liên một kiện tiếp theo một kiện phát sinh.

Giống như là trước đó cũng đã chuẩn bị tốt giống nhau.

“Ngươi hiện tại vẫn là quá yếu, nhược đến muốn tùy tay giải quyết rút ngươi hứng thú đều không có, cho nên..... nỗ lực lên, chờ mong tiếp theo gặp mặt thời điểm ngươi có thể tới đạt bộ đáng gì độ cao.”

“Uy, đem lời nói!.....”

Lời nói còn chưa nói xong, một giọt đỏ như máu máu liền va chạm ở Từ Ngôn trên trán, là đỏ như máu bộ xương khô từ trong quan tài bắn ra ra tới.

“Vô nghĩa thật nhiều.”

Nói thắm một câu, hấn hơi hơi ngẩng đầu nhìn về phía đứng ở năm mươi mốt có hơn Trình Từ, kia lỗ trống hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm.

Sau đó bật cười.

“Này..... Bắt đầu có điểm ý tứ.”

.....

.....

Ánh mặt trời xuyên thấu qua lá cây chiếu xạ tới rồi Từ Ngôn trên mặt, một trận khô nóng lúc sau, Từ Ngôn chậm rãi nhưng mở to mắt.

Ánh mắt quá chói mắt.

Nhìn về phía một bên, đã khôi phục bình thường lớn nhỏ Hắc Đan bị Trình Từ ôm vào trong ngực, mà Trình Từ còn lại là đứng ở một bên nhìn.

Từ Ngôn nhìn nhìn chung quanh, là ngay từ đầu tiến vào cái kia rừng cây.

Từ không trung sáng ngời trình độ tới xem, cũng không có qua đi dài hơn thời gian, hiện tại chạy trở về nói hấn là sẽ không khiến cho cái gì hoài nghi.

Một tay chống mặt đất, Từ Ngôn đứng lên, vỗ vỗ trên móng dính có tro bụi, hết thấy đều là như vậy hư ảo.

Quần áo hoàn hảo không tổn hao gì, bị cái kia chỉ bộ xương khô đâm thủng thân thể cũng thực tốt bảo tồn xuống dưới, một tia vết máu đều không có

đỉnh vào, giống như là ngay từ đầu liền không tồn tại giống nhau.

Một tay cắm vào trong túi, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn về phía Trình Từ.

“Trở về đi.”

Nói xong, liền xoay người không ở đi xem Trình Từ, trong trí nhớ hết thấy phẳng phát đều như là làm một giấc mộng, nhưng là.....

Cắm vào trong túi tay quay cuồng một chút, Từ Ngôn cảm thụ được bị chính mình nhẹ nhàng nắm ở lòng bàn tay trung kia viên đồ vật.

Nhân loại trông mắt.

Khóe miệng, gọi lên một cái tươi cười.

Này, cũng không phải nằm mơ!

.....

ps: Về có người đọc đưa ra vai chính cùng Trình Từ cảm tình phát triển quá nhanh, về điểm này ta không nghĩ phát biểu ý kiến, kỳ thật, ngay từ đầu Trình Từ không có sát vai chính không cảm giác kỳ quái sao? Hào đi, liền này đó..... Ngạch, không tính kịch thấu đi? Câu đề cử a! $\backslash(\geq \nabla \leq)/$

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Khiêu vũ

Bị nắm chặt ở trong tay trông mắt có vẻ thật xinh đẹp, cũng không phải cái loại này làm người nhìn tràn ngập cảm giác sợ hãi, đồng tử chỗ bị được khám thượng “Oán loại” đôi mắt đẹp quá nhiều.

Đặt ở trên tay trái, Từ Ngôn cẩn thận quan khán, loại này trông mắt đại khái đã không tính là là một viên mắt, bất luận là khuynh hướng cảm xúc vẫn là cấu tạo gì đó, trừ bỏ có cùng đôi mắt không sai biệt lắm hình dạng ở ngoài, cũng liền nhìn không ra cái gì tương đồng chỗ.

Gia hòa kia nói cái này là bất chúc Âm Dương Nhãn, nói cách khác đồng dạng có thể đạt tới tới hạn với “Dương” cùng “Âm” chi gian.

Vật như vậy, hẳn là như thế nào làm được?

“Ca.” Môn phát ra một tia tiếng vang, kinh động nằm ở ** thượng Từ Ngôn, tay sủy đến trong túi, vội vàng ngồi dậy nhìn về phía cửa.

Đi vào tới là Từ Thiển.

“Cường tử tới tìm người.”

“Cường tử? Tìm ta làm gì?”

Hơi chút cảm giác có chút ngoài ý muốn, bài trừ trước đó vài ngày tới tìm chính mình câu cá lúc sau, hẳn cũng liền không có ở tới đi tìm chính mình, nhưng là lại ở tiếp cận buổi chiều thời điểm tới tìm chính mình.

“Cụ thể ta cũng không phải quá rõ ràng, chỉ là ta nhìn hẳn lấy công cụ, hẳn là trao biết gì đó đi.”

Đến mùa hè, bởi vì là ở nông thôn, cho nên cũng không như là ở trong thành cái loại này, ở chỗ này trong rừng cây tùy ý đều có thể xem đến “Biết” loại này sinh vật.

Là có thể trực tiếp dùng ăn, đem biết rửa sạch sẽ sau, véo rút cánh đặt ở trong chảo dầu tạc một lần, trên thực tế biết tuổi nhỏ hình thái muốn tương đối ứng ăn ngon nhiều.

Bất quá, loại chuyện này có thể so trao biết khó nhiều, khác không nói chỉ cần tìm kia ngoạn ý huyết động liền phải lãng phí không ít thời gian, cho nên có chút thời điểm trực tiếp đi bắt biết muốn bớt việc nhiều.

“Bao lâu không ăn qua biết?”

“Ai biết được! Dù sao ta mặc kệ, người một hồi cùng Cường tử đi thời điểm cho ta nhiều làm thí điểm, ta tin tưởng người!”

“Người tin ta có cái rắm dùng a!”

Rống lên một câu, Từ Ngôn có chút không tình nguyện xoay người hạ **, đem đặt ở ** phía dưới giày thay đổi đi lên.

Điên điên chân.

“Dù sao ta tận khả năng nhiều làm thí điểm, người đừng quá chờ mong thì tốt rồi.”

.....

.....

“Trào cái biết người công cụ mang như vậy tề làm gì? Là ở giễu cợt ta chỉ mang đến một cây cây gây trúc sao?”

Từ Ngôn khoe miệng run rẩy một chút, nhìn về phía đứng ở trước mặt hấn Mao Chí Cường, so sánh nhân gia trang bị, chỉ xách một cái mang cái nắp plastic thùng cùng cây gây trúc hấn muốn nhọc bạo.

“Không chuẩn bị hoàn thiện sao lại có thể bắt được càng nhiều biết? Đừng lo lắng, ta bắt lấy nói phân cho người một chút.”

“Ta trước dự định, đến lúc đó bắt không được lại nói.”

Nói, Từ Ngôn đem plastic thùng cái nắp lấy rút, móc ra một bao dùng giấy bao bọc lấy ngoạn ý, đó là bột mì, đảo một ít để vào trong lòng bàn tay dùng một cái tay khác múc một ít thủy ngã vào đi vào, sau đó hỗn hợp.

Này cùng cùng mặt cơ hồ một đạo lý, bột mì trộn lẫn thủy lúc sau sền sệt tương tương đương cao, trào chút biết gì đó nhất phương tiện.

“Bắt được.”

“Người khai treo đi?! Ta còn không có chuẩn bị cho tốt người liền bắt được?”

Chờ Từ Ngôn nhìn về phía Mao Chí Cường thời điểm, hấn đã đem một con biết cánh véo rút, sau đó ném vào plastic thùng nội.

“Này không phải rất đơn giản sự tình sao? Tuy rằng người cái kia xác thật thực hảo hảo, nhưng là quá phiền toái lạp.”

So sánh còn đang ở xoa bóp bột mì Từ Ngôn, tùy ý đem ăn thừa kem bao nylon cố định ở cây gây trúc đỉnh chớp Mao Chí Cường hiển nhiên muốn nhẹ nhàng rất nhiều.

Chỉ cần nhắm chuẩn mục tiêu, sau đó chậm rãi tới gần, bang một chút ấn đi lên là đến nơi, bởi vì nào đó kem bao nylon thực cứng duyên có, làm cho ở bắt được biết kia một khắc, xuất phát từ sinh vật bản năng, biết sẽ hướng lên trên phi, nhưng là không có khả năng bay ra đi.

“Bởi vì đã bắt rất nhiều năm duyên có, cho nên đưa trào biết nói, tiểu ngôn người không phải đối thủ của ta nga.”

Cười, lót chân cao cao vươn tay trung cây gây trúc, Mao Chí Cường nhắm ngay một con mục tiêu, sau đó dễ như trở bàn tay bắt xuống dưới.

Thăng đến Mao Chí Cường bắt được ước chừng bốn năm con thời điểm, Từ Ngôn mới đưa đồ vật chuẩn bị cho tốt, dính ở cây gây trúc thượng tương dính có ngôn tay thượng cận chà rút.

Giống như là nhựa cao su giống nhau, dính tới rồi cây gây trúc đỉnh chớp, sau đó đem mục tiêu tủa định ở một thân cây thượng, giấy trắng phim rừng cây biết rất nhiều, thanh âm quả thực đạt tới đỉnh tai như óc nông nổi, liền tính chỉ là nghe cũng sẽ cảm giác lỗ tai một trận một trận tê dại.

Thành công bắt được một con, hơi chút cảm thấy một ít vui sướng Từ Ngôn thuận tay đem biết cánh véo rút, sau đó ném vào thùng.

Dựa theo cái này tốc độ, trào hẳn một thùng nhìn đáng về cũng là chuyện sớm hay muộn.

“Đúng rồi, tiểu ngôn, tập hội người muốn hay không đi xem?”

“Tập hội?”

Cái này Từ Ngôn tuy rằng chưa nói tới một ít hiểu biết, nhưng cũng nhớ rõ một ít, bởi vì là ở nông thôn, mỗi cách một ngày đều sẽ phiên chợ, nói cách khác thôn trang nhỏ người đều sẽ đi mua một ít chính mình yêu cầu đồ vật, nhưng mà lúc này giống nhau đều là thực nào nhiệt.

“Không đi đi. .... Ta không quá thích náo nhiệt địa phương.”

Xác thật cùng Từ Ngôn nói không sai biệt lắm, tương đối với náo nhiệt địa phương, hấn càng thích thanh tịnh, ở không có gì tạp âm trong hoàn cảnh ngủ

gi đó nhất thoải mái.

“Nga, kia thật đúng là đáng tiếc..... Nghe nói tập thượng một nhà siêu thị tân khai trương, cố ý từ huyện thành mời đến người nào yêu, ân..... Giống như là Thái Lan.”

Từ Ngôn động tác ngừng ở nơi đó, có chút ngây người nhìn về phía Mao Chí Cường.

“Chờ, chờ một chút..... Nhân yêu là cái gì hoạt động?”

“Người không biết sao? Mỗi lần phiên chợ còn không phải là vì xem thời lên hoặc là, khiêu vũ sao? Bằng không người cho rằng ta cái gì đều không mua đi làm gì?!”

Xác thật cùng Mao Chí Cường nói không có gì hai dạng khác biệt, giống hần cái này tuổi trẻ đi tập hội cũng không có cái gì muốn mua, cho nên mỗi khi nhà ai chết người, hoặc là kết hôn thời điểm, sẽ thỉnh một ít dân nhạc hoặc là một ít thời lên.

Này có thể so TV có ý tứ nhiều, đối bọn họ mà nói, TV thượng phóng đồ vật còn không có hiện trường xem khiêu vũ thú vị.

“Không đúng, ta nhớ rõ nhiều nhất thỉnh chính là khiêu vũ mà thôi, người này yêu là tới làm gì?”

“Cũng là khiêu vũ.”

“.....”

Đem trong tay biết ném vào plastic thùng, Mao Chí Cường thăm dò nhìn nhìn, sau đó xoay đầu nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái.

“Kỳ thật, vì cũng chính là cái kia mới mẻ, bởi vì chưa thấy qua nhân yêu, cho nên đều muốn đi xem, này không phải thực bình thường sự tình sao?”

Mới mẻ kính một quá xem qua người cũng liền cảm thấy không thú vị, đây cũng là Hàn kịch gì đó xem một bộ cảm giác còn quái cảm động, xem sở lúc sau liền sẽ sinh ra một loại muốn phun tào cảm giác.

Rốt cuộc hết thấy đều phải có cái độ.

“Dù sao người là người thành phố, vài thứ kia người cũng xem qua đi, như vậy xem ra người không có hứng thú cũng chỉ do với bình thường.”

“Cảm thấy hứng thú, sao có thể không dám hứng thú! Như vậy thú vị tiết mục không xem quả thực là tổn thất a! Đề không cung cấp bắp rang?”

“Gi?”

“Tĩnh tĩnh, dù sao người đi thời điểm kêu lên ta, ta cũng đi!”

Từ Ngôn hơi chút cảm giác được một ít tiểu hưng phấn, tuy rằng ở TV thượng nhìn đến quá không ít Thái Lan nhân yêu, nhưng kia gần chỉ là TV thượng chân nhân còn không có gặp qua.

“Nghe nói khiêu vũ nhảy còn sẽ cởi quần áo ~”

“Xem, này cần thiết đi xem!”

Từ Ngôn hơi chút cảm giác có chút mong đợi.

.....

ps: Về cái này khiêu vũ gì đó, thành phố lớn hẳn là rất khó nhìn thấy, nhưng là giống tiểu huyện thành gì đó, nhà ai chết người hoặc là làm hi sự gì đó trên cơ bản đều sẽ thỉnh một chi như vậy đội ngũ.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Có thể cho ta 1 chi sao

Từ Ngôn từng vì nghĩ tới, nguyên lai ở nông thôn còn có thể xem tới được như vậy phồn hoa cảnh tượng, mặc dù có chút ảm ỉ, nhưng là lui tới người lại làm cho cả chợ tràn ngập sinh cơ.

Từ Ngôn có chút hưng phấn nhìn về phía từ lúc bắt đầu liền vẫn luôn cười tủm tỉm Mao Chí Cường, hẳn cùng Từ Ngôn vẫn duy trì sống vai khoảng cách.

“Người thật nhiều, mỗi lần phiên chợ đều như vậy sao?”

“Không sai biệt lắm lắm, bất quá hôm nay có không ít đều là tới xem cái kia nhân yêu.”

Liền như Mao Chí Cường theo như lời như vậy, lần này nhân yêu thịnh hoa không ít tiền, mấy ngày hôm trước còn không có chính thức khai trương thời điểm siêu thị liền mỗi ngày tuyên truyền.

Nhân yêu cái này từ ngữ cũng không xa lạ, nhưng trên thực tế nghe nói qua hòa thân mắt thấy thức quá lại là một loại khác sự tình, nếu chỉ là nghe qua, đại khái sẽ cảm khái dường như nói một câu “Thật là đủ ghê tởm, hảo hảo nam nhân không làm, làm cái gì nữ nhân”, nhìn thấy lúc sau tắc sẽ đại khái sinh ra một loại “Càng ghê tởm” cảm giác.

Có chút chờ mong.

Chung quanh ảm ỉ muộn mệnh, Từ Ngôn nghe bên tai Mao Chí Cường nói nói, tầm mắt hơi hơi nhìn về phía một bên, lui tới người đi đường từng bước từng bước xuyên thấu Trình Từ thân thể.

Bởi vì bản thân vật dẫn là thuộc về quý tồn tại, cho nên người thường căn bản vô pháp chạm vào Trình Từ, mang theo còn có ghé vào nàng trên đầu Hắc Đàn.

Một hồi xem nhân yêu khiêu vũ thời điểm, mang theo Trình Từ bản thân liền không phải quá hảo, nghe nói còn sẽ nhảy nhảy thiếu một kiện quần áo gì đó, loại này bị thân là nữ nhân Trình Từ nhìn đến nhiều không tốt.

Nhưng không có biện pháp, Trình Từ giống như là quyết tâm giống nhau, bất luận Từ Ngôn như thế nào cự tuyệt nàng chính là chết sống muốn cùng lại đây, cho nên liền xuất hiện hiện tại loại tình huống này.

“Tiểu ngôn. .... Tiểu ngôn!”

“Ái! Làm sao vậy?”

“Ta vừa rồi lời nói người có đang nghe sao?”

“Nghe đâu.” Từ Ngôn thở dài một hơi hướng tới Mao Chí Cường cười nói.

.....

.....

Siêu thị khai trương sau, ở siêu thị bên đất trống nơi đó đắp một lộ thiên cảnh tượng, phóng có âm hưởng gì đó, bởi vì xem cái này người quá nhiều, cho nên Từ Ngôn chỉ có thể miễn cưỡng tề ở trong đám người.

“Cường tử. .... Như thế nào như vậy nhiều cụ ông đều tới xem?”

“Một đám lão sắc quý, có cái gì hảo hiếm lạ!”

“.....”

Dịch khai mới vừa bị nào đó 5-60 tuổi lão nhân đâm quá chân, Từ Ngôn triều lui về phía sau một ít vị trí, hàng phía trước vị trí đã bị chiếm, còn sót lại xếp sau lại bị lão nhân đại quân bao quanh vây quanh.

Sân khấu nhưng thật ra có thể xem tới được, chính là nhiều như vậy cái đầu. .... Thoạt nhìn nháo tâm.

Hơn nữa. ....

“Ái phóng thí a!”

Không khí không lưu thông làm cho trong đám người thả ra thí không chỗ phát tiết, đây cũng là Từ Ngôn từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn che lại cái mũi duyên cớ.

Bởi vì tới có chút chậm, cho nên phía trước đã bị một đám ** khó nhẹn thanh niên nam sĩ vây quanh, càng già càng dẻo dai cụ ông nhóm tỏ vẻ bọn họ cũng không cam lòng yếu thế vọt đi lên.

Tiền hậu giáp kích, liền thành hiện tại loại tình huống này, hiện giờ loại này tình hình, liền tính Từ Ngôn muốn chạy tụt hồ cũng không lộ thói lui.

So sánh chính mình đỉnh đầu Trinh Từ, nàng liền phải nhẹ nhàng nhiều, thân là quý, nàng chính là có trôi nổi này một kỹ năng.

Cảm giác ngực có chút khó chịu.

“Cường tử, ta cảm giác ta có điểm kiên trì không được, đã không có cách nào nhìn đến kia vũ đạo.....”

“Kiên trì trụ a! Đã ở phía sau đài chuẩn bị.”

Mao Chí Cường nói mới vừa nói xong, Từ Ngôn liền thấy được từ hậu đài đi lên năm cái nữ nhân, theo thứ tự trạm khai, chính giữa cái kia làn da hơi chút có chút ngăm đen, thoát nhìn giống như là màu đồng cổ giống nhau, cùng bên cạnh bốn cái da vàng bất đồng, có thể liếc mắt một cái liền phân biệt ra tới.

Huống chi, kia thể trạng so giống nhau nữ nhân trắng nhiều, hơn nữa, kia khuôn mặt trừ bỏ tóc dài quá chút ở ngoài, hơn nữa trên mặt lau một ít trang lúc sau, thật là thực bình thường nữ nhân.

Thậm chí, còn muốn xấu điểm.

“Hơi chút có chút thất vọng.”

“Xác thật, thực bình thường một khuôn mặt.” Mao Chí Cường trở về một câu, sau đó xoay đầu nhìn về phía Từ Ngôn.

Bởi vì bị tể đến có chút ngực khó chịu, cho nên Từ Ngôn thật sâu dùng miệng hít một hơi, nhìn về phía Mao Chí Cường.

“Kia còn xem sao? Dù sao nhìn đến này khuôn mặt ta đã không ở chờ mong kế tiếp cốt truyện.”

“Không còn có bốn cái sao? Đó là thật nữ nhân”

“Ồm ờ, không có gì hứng thú.”

Lắc lắc đầu, bởi vì là đại mùa hè, cho nên nhiều người như vậy tể ở bên nhau cũng quá nhiệt, Từ Ngôn nỗ lực duỗi cổ nhìn về phía phía sau, sau đó xoay đầu nhìn Mao Chí Cường.

“Nếu không, đi về trước đi!”

“Ta đang xem sẽ, người nếu là buồn người liền trước đi ra ngoài mua điểm đồ ăn vặt ăn, ta xem một hồi liền đi tìm người.”

“Ta đây trước đi ra ngoài, ở giao lộ kia chờ người!”

“Đã biết.”

Chờ đến Mao Chí Cường trả lời, Từ Ngôn tể hướng tới phía sau đi đến, suýt nữa bị người sẩy, nhưng cuối cùng vẫn là tể đi ra ngoài.

Mới vừa đi ra đám người, sân khấu thượng đại âm hưởng liền bắt đầu phát ra âm ỉ tiếng vang, tùy theo liền loáng thoáng đều nhìn đến kia một loạt nữ nhân ở khiêu vũ.

Đối này người nào yêu hết chỗ nói rồi.

“Đi như thế nào, không tiếp theo nhìn sao.”

“Không có gì ý tứ.”

Vỗ vỗ ngực, Từ Ngôn hút mấy hơi thở, sau đó nhìn về phía phía sau Trinh Từ, cảm giác môi có chút phát làm.

Tuy rằng siêu thị khai trương có rất nhiều người đi vây xem, nhưng càng nhiều lại là đồ cái não nhiệt, vẫn là có không ít người đối cái này không có gì hứng thú, duỗi tay cắm vào trong túi, Từ Ngôn sờ sờ, còn có mấy cái tiền xu, mua một lọ thủy, nhưng tương đối với thủy, Từ Ngôn càng muốn ăn một cây lão băng còn.

Bốn phía nhìn một chút, phát hiện đang tới gần một cái bán thịt quầy hàng bên cạnh có một cái tủ lạnh, tủ lạnh thượng phóng mấy bình thủy, loại này thực rõ ràng tiêu chí, tuyệt đối bán băng còn.

“Cái kia, Trinh Từ muốn ăn một cây sao?”

“Ăn cái gì.”

“Băng còn, băng còn gấp qua đi? Không phải bơ kem, là băng còn”

“Ăn ngon sao.”

“Đại khái đi. .... Dù sao ăn lên rất giải nhiệt.”

Tạm dừng một chút, tuy rằng thời tiết thực nhiệt, nhưng Trình Từ thoạt nhìn vẫn luôn đều không có chút nào ngại nhiệt bộ dáng, bởi vì là quý cho nên nàng cũng không sẽ ngại nhiệt.

Móc ra hai khối tiền, Từ Ngôn đi hướng quầy hàng mua bốn chi lão băng côn, là cái loại này hình trụ hình lão băng côn, cùng cái loại này bơ bất đồng, loại này băng côn là chỉ do với giải khát.

Về phía trước đi tới, Từ Ngôn lật ra một chi bỏ vào trong miệng, một trận lạnh lẽo ở trong miệng khuếch tán mở ra, cắn một ngụm.

Bởi vì còn ở chợ, cho nên Từ Ngôn không có khả năng ở trước mắt bao người đem băng côn giao cho Trình Từ, hấn nhưng không nghĩ ở người thường trong mắt, chính mình bên cạnh bay một chi lão băng côn.

Chợ quẹo vào chỗ có một cái con sông, tuy rằng không tính là sạch sẽ, nhưng cũng không có trôi nổi cái gì đại lượng rác rưởi, hơn nữa ở bờ biển một bên còn tồn tại một khối đại thạch đầu.

Đây là cùng Mao Chí Cường tới thời điểm nhìn đến.

Tới mục đích địa, Từ Ngôn đặt mông ngồi đi lên, lật ra bao nilon một cái khác giao cho Trình Từ.

Có lẽ là xem hai người đều ăn, cho nên cũng tương chấp và náo nhiệt Hắc Đan từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn không ngừng ném động nó ba điều cái đuôi.

Cắn một ngụm đặt ở một bên trên tảng đá, Hắc Đan từ Từ Ngôn trên đầu nhảy xuống, sau đó bắt đầu dùng đầu lưỡi liếm lên.

Ngẩng đầu nhìn về phía Trình Từ.

“Ăn ngon sao?”

“Ngọt ngào, cũng không tệ lắm.”

“Nga. .... Nói như vậy, người liền ăn đi.”

Đem băng côn nhét vào trong miệng, Từ Ngôn đem trong tay bao nilon ném đến một bên, mới vừa buông liền cảm giác có cái gì lôi kéo quần áo của mình.

Là từ phía sau lôi kéo.

Xoay đầu, Từ Ngôn nhìn về phía phía sau.

Một người tiểu nữ hài, nhìn đáng vẻ vừa mới thượng tiểu học bộ dáng, cùng Ngô văn lệ không sai biệt lắm tuổi tác, cái trán trước đầu tóc toàn bộ chải đi lên, trát một cái đuôi ngựa, lông mày rất đẹp, xứng với cặp mắt kia, đã tính thượng là tiểu mỹ nữ.

Hơi chút cảm giác được một ít nghi hoặc, nhưng Từ Ngôn còn không có tới kịp mở miệng.

“Ca ca. .... Có thể cho ta một chi sao?”

Nàng do dự một chút, vươn tay nhỏ chỉ chỉ Từ Ngôn đặt ở một bên cuối cùng một chi lão băng côn, sau đó nhìn Từ Ngôn.

.....

ps: Nhân yêu gì đó ta xác thật gặp qua, ân đi vớng đi lên mạng thời điểm, an vị ta bên cạnh, còn hỏi ta như thế nào khởi động máy từ. .... Hiện tại ngẫm lại thật là một cổ ác hàn a.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Còn không có sống đủ

Theo bản năng tầm mắt nhìn về phía tiểu nữ hài sau lưng, dưới ánh mặt trời chiếu xuống cũng không có cho nàng phóng ra bóng dáng.

Từ Ngôn đôi mắt phiết nàng liếc mắt một cái, sau đó liền duỗi tay đem đặt ở một bên lão băng côn thượng, đem đóng gói túi mở ra, đưa qua.

“Cho ngươi ăn đi.”

“Cám ơn đại ca ca!”

“Không cần cảm tạ”

Xoa thành một đoàn plastic đóng gói túi bị Từ Ngôn ném đi ra ngoài, theo sau nhìn thoáng qua đứng ở chính mình trước người Trình Từ, nàng cũng không có cái gì thực chất tính động tác.

“Đại ca ca thật là người tốt đâu!”

“Đừng cho ta phát cái gì thẻ người tốt. ....”

Từ Ngôn xoay đầu nhìn nàng, đem băng côn hàm ở trong miệng, mang theo tươi cười, bởi vì cái trán trước đều phát đều sơ đi lên duyên cớ, nàng thoát nhìn đặc biệt có tinh thần, so hiện tại những cái đó đem thật dày tóc mái buông xuống phải đẹp rất nhiều, nàng cái dạng này mới có nàng cái này tuổi tính hẳn là tồn tại bộ dáng.

Từ Ngôn cắn một ngụm lão băng côn, đặt ở trong miệng một hồi, đãi đầu lưỡi đông lạnh đến tê dại thời điểm mới cắn nuốt đi xuống, ha ra một ngụm lương khí.

“Ngươi ở chỗ này làm gì?”

“Bởi vì nhìn đến đại ca ca băng côn!”

Nàng là cười nói, cùng Lan Lan bộ dáng bất đồng, nàng thoát nhìn muốn thành thực rất nhiều, đương nhiên chỉ là ở cùng tiểu hài tử tương đối thời điểm.

“Chỉ là bởi vì cái này?!”

“Đương nhiên không phải lạ, chỉ là ném thử cùng ca ca câu thông một chút đâu! Nhìn đáng vẻ, ca ca có thể xem tới được ta.”

Lại là như thế này, tâm lý nói thầm một câu, Từ Ngôn phiết nàng liếc mắt một cái, đem băng côn hàm ở trong miệng, cắn một cái miệng nhỏ.

Nàng bộ dáng thoát nhìn thực thiên chân, giống như là cũng không biết chính mình đã chết giống nhau, trên thực tế nhìn nàng cặp mắt kia Từ Ngôn biết, đối với từ vong loại chuyện này, tuổi ước chừng ở mười hai mười ba tuổi nàng đã đủ hiểu biết.

Kia nàng giờ này khắc này này phúc bộ dáng chỉ có thể có một cái cách nói, đang trốn tránh, bởi vì không nghĩ thừa nhận nàng đã chết.

Kia. .... Nguyên nhân là cái gì?

“Kia, đại ca ca đâu? Đại ca ca không phải nơi này người đi? Không có gặp qua đâu?”

“Àn, ở nơi khác, gần nhất hồi nhà ngoại.”

Nàng giống như là ở tìm đề tài nói chuyện phiếm giống nhau, tay phải cầm băng côn, ghé vào đại thạch đầu thượng, ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

Có lẽ là xuất phát từ một loại đối nàng như vậy tuổi trẻ liền chết một loại thương tiếc, Từ Ngôn cũng không có biểu hiện ra bất luận cái gì không kiên nhẫn cảm xúc.

Cười, nàng thân mình hướng phía trước nhích lại gần, sau đó bò lên trên đại thạch đầu, làm được Từ Ngôn một bên, một phen xả quá Hắc Đan ôm vào trong ngực.

“Này chỉ là đại ca ca ** vật sao?”

“Xem như đi.”

“Kia, nó gọi là gì đâu?!”

“Hắc Đan, tên của hắn là Hắc Đan.”

“.....”

Sững sốt một chút, theo sau nhanh chóng đem tầm mắt dời đi, có lẽ nàng cảm thấy như vậy tầm mắt thoát nhìn thực vô lý bộ dáng, cho nên cũng không có ở tiếp tục dùng cái loại này ánh mắt nhìn Từ Ngôn, có thể rõ ràng nhìn đến, nàng ánh mắt kia trung tràn ngập “Tên hảo lạn” này một cảm xúc.

“Thực..... Rất tuyệt tên, cùng nó hình tượng thực phù hợp.”

“Không cần cố tình đi có lệ, ta biết ta lấy tên kỹ thuật thực lạn.”

“..... Xin, xin lỗi, đại ca ca.”

Có chút mất mát, nàng ôm Hắc Đan cúi đầu nói thầm một câu, sau đó tay nhỏ không ngừng đùa nghịch Hắc Đan ba điều cái đuôi.

“Bởi vì đã lâu không có cùng người khác nói chuyện qua, cho nên không quá sẽ cùng người khác giao lưu.”

Từ Ngôn không nói gì thêm, chỉ là đình chỉ ăn bằng côn động tác, nhìn về phía mắt mát tiểu nữ hài, thờ dài.

“Kỳ thật, ngươi đã biết đi..... Ở ngươi phát hiện không có cách nào bị người khác nhìn đến thời điểm ngươi nên phát hiện, chết cái này tự đối với ngươi mà nói không phải quá xa lạ đi?”

Nàng cái này tuổi đã có thể biết càng nhiều sự tình, này đối nàng mà nói cũng không phải quá xa lạ, cùng Lan Lan bất đồng, nàng bề ngoài thoát nhìn như là mười hai tuổi tả hữu bộ dáng, cũng chính là thượng tiểu học lớp 6, mau đến mừng một tuổi tác.

Như vậy tuổi tác sẽ không hiểu từ vong? Loại này lời nói, liên tính là nói cho người khác chỉ sợ cũng sẽ bị cười đến rụng răng, cái này tuổi, nàng biết đến đủ nhiều, thành phở lớn hài tử thậm chí đều ở cái này tuổi trẻ chơi đùa nữ nhân.

“Nếu đã chết, vì cái gì ngươi còn ở cái này địa phương?”

“Ta không muốn chết.”

“.....”

Thực minh xác một câu, bởi vì không muốn chết, cho nên vẫn luôn còn dãi ở cái này địa phương, đối nhân thể gian lưu luyện làm nàng còn không nghĩ đi đầu thai.

Từ Ngôn đại khái tính ra.

“Là có nguyện vọng còn không có hoàn thành?”

Nàng không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Nàng này phúc bộ đáng làm Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, đã không có còn không có hoàn thành nguyện vọng, cũng không có gì lưu luyện đồ vật, kia nàng vì cái gì còn dừng lại ở nhân thể gian?

“Ta còn không có sống đủ, cho nên không nghĩ đi tìm chết..... Đại ca ca ngươi hỏi như vậy ta là tới làm ta đầu thai sao?”

“Đầu không đầu thai loại chuyện này liên tính ta cường bách cũng không có cách nào, cường chế tính đầu thai sẽ đối linh hồn sinh ra tổn hại.” Từ Ngôn hơi hơi ngừng đầu, đã ăn xong bằng côn bị hất ném đến một bên.

“Cho nên, đầu không đầu thai chỉ là quyết định bởi với ngươi, mà không phải quyết định bởi với ta, hiểu không? Thay lời khác tới nói, ngươi muốn đi đầu thai nên đi đầu thai, không nghĩ đi đầu thai vẫn luôn dãi ở chỗ này cũng chưa cái gì..... Ta sợ làm, chỉ là cho ngươi đề cái tính, rốt cuộc người chết dãi ở nhân thể gian bản thân liền không đúng.”

“Nhưng ta hiện tại còn không nghĩ đầu thai.”

“Vậy ngươi khi nào tưởng khai tự nhiên mà vậy liền sẽ đi.”

Đứng lên, Từ Ngôn vỗ vỗ trên mông dính có tro bụi, mà đứng ở một bên Trình Từ cũng đem băng côn ăn sạch.

Từ Ngôn xoay đầu nhìn ngời ở trên tảng đá nữ hài, Hắc Đan từ nàng trong lòng ngực tránh thoát mờ ra, nhảy hướng về phía Từ Ngôn, nhấc lên, hướng tới trên vai phóng đi.

“Thời gian không sai biệt lắm, ta cũng nên đi tìm ta bằng hữu, cho nên đã không có cách nào ở bởi ngươi.”

“..... Đại ca ca ngươi phải đi sao?”

“Thiên hạ không có không tiêu tan yến hội không phải sao? Hơn nữa ngươi ta bản thân liền không phải quá thực.”

Từ Ngôn cuối cùng một câu nói rất khó nghe, nhưng lại rất minh xác làm rõ quan hệ, đã chết quá người cùng tồn tại người chung quy không có khả năng có cái gì giao tiếp.

Ngẩng đầu, nàng nở nụ cười.

“Kia, cái kia tỷ tỷ là ca ca bạn gái sao?”

Sừng sốt một chút, Từ Ngôn đại não tại đây một viên ngân ngửi chỗ trống lên, theo sau cảm giác có chút ngượng ngùng, nhưng mặt ngoài lại muốn giả bộ một bộ không sao cả bộ dáng.

Cười cười.

“Đại khái..... Đúng không!”

Xoay người, Từ Ngôn hướng tới phía trước đi đến, hướng tới chợ đi đến, ở đi rồi năm sáu bước thời điểm bước chân ngừng ở nơi đó.

Hơi hơi xoay đầu.

“Nhớ kỹ..... Người đã chết.”

.....

.....

Chân nhỏ không ngừng loạng choạng, nữ hài đôi tay đặt ở cục đá bên cạnh nhìn về phía trước mắt sông nhỏ, mùa hè đúng là sinh cơ bùng bùng thời gian đoạn.

Một con ếch xanh nhảy lên tới rồi trên tảng đá, không biết là từ nơi đó nhảy ra tới, nhưng bản thân ly bờ sông liền rất gần duyên cớ, phát sinh chuyện như vậy cũng liền chẳng có gì lạ.

Nữ hài có chút ngơ ngác nhìn ếch xanh, sau đó chậm rãi nâng lên tay.

Phốc!

Một tiếng thân thể xuyên thấu thanh, còn chưa chết thấu ếch xanh không ngừng dặng chân, bị từ bụng xuyên thấu ếch xanh đã vô lực xoay chuyển trời đất.

Nâng lên tay, nữ hài nhìn cảm nơi tay móng tay thượng ếch xanh, nguyên bản bình thường ngón tay giáp lại đột nhiên dài hơn hơn mười centimet, hơn nữa như dao nhỏ giống nhau.

Nhìn ếch xanh ở chính mình trong tay chậm rãi mất đi sinh cơ, nàng trên mặt bắt đầu lộ ra một cổ sung sướng tươi cười.

“Còn không có sống đủ..... Đúng không ~”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Kỹ thuật diễn

“Vừa mới đưa bé kia, Trình Từ người hẳn là phát hiện đi?”

Mặt hướng phía trước phương, Từ Ngôn cũng không có quay đầu đi cùng một bên Trình Từ nói chuyện, chỉ là nhìn phía trước, bởi vì chợ còn không có tan đi, cho nên giờ này khắc này dòng người vẫn là rất nhiều, này cũng liền hình thành Từ Ngôn đối với không khí nói chuyện người khác cũng sẽ không để ý nguyên nhân, theo bản năng sẽ cho rằng hẳn ở cùng bằng hữu gì đó nói chuyện.

“Ồ nữ hài kia tìm tới ta thời điểm ta liền có điểm hoài nghi, có thể ở không bị phát hiện dưới tình huống xuất hiện ở nơi đó, hiểm nghi rất lớn.”

“Thực lực vì oán quỷ lúc đầu, thoát nhìn không cường.”

“Chính là bởi vì không cường ta mới có thể cảm thấy kỳ quái, vô duyên vô cớ xuất hiện ở sau người nhưng không ai phát hiện, người không cảm thấy kỳ

quái sao?”

Hơi chút tránh đi thân mình, làm vừa mới kỵ xe đạp cụ ông sau khi đi qua, Từ Ngôn hơi chút dừng lại bước chân.

Nữ hài kia thoát nhìn rất kỳ quái, đây là Từ Ngôn sinh ra để nhất cảm giác, tuy rằng biểu tình, bề ngoài, còn có ngữ khí. .... Thoạt nhìn đều là như vậy bình thường, nhưng có một chút vẫn là bị Từ Ngôn phát hiện.

Cái kia ngữ khí, cùng Ngô văn lệ không sai biệt lắm ngữ khí, nhưng mà cùng Ngô văn lệ làm nũng ngữ khí bất đồng, nàng làm nũng nghe tới giống như là làm ra vẻ giống nhau, từ giảng hòa Ngô văn lệ ở chung thời gian thật lâu, mà vừa mới nữ hài kia chỉ là vừa mới gặp mặt, bất luận mặt khác, liền nàng ngữ khí liền cũng đủ Từ Ngôn sinh ra nghi ngờ.

“Đại ca ca, đại ca ca” kêu cái không ngừng, nhưng chỉ có thể nói quá thân mật, nếu nói nàng chỉ là lâu lắm không có cùng người ta nói nói chuyện nói, kia nàng vì cái gì sẽ chủ động tìm Từ Ngôn nói chuyện?

Ngay từ đầu. .... Từ Ngôn nhưng không thấy được nàng.

“Tìm tới ta thời điểm ta liền bắt đầu hoài nghi, ngay từ đầu nàng là không biết ta có thể nhìn đến nàng, từ nàng trong lời nói có thể nghe ra nàng đã chết thật lâu. .... Đã chết thật lâu không có khả năng chưa thấy được một cái người sống đều thử đến gần một chút, càng quan trọng là, nàng ở biết được ta có thể xem tới được nàng lúc sau cũng không có biểu hiện ra ngoài cái loại này mừng rỡ như điên bộ dáng.”

Từ Ngôn khoe miệng gọi lên một cái tươi cười, một tay cắm vào trong túi.

“Ta a. .... Lần này chính là có hảo hảo chú ý đâu.”

Tầm mắt, nhìn về phía phía sau con đường kia.

.....

.....

“Xin lỗi, làm nguoi đợi lâu. .... Mặt sau có chút xuất sắc, thiếu chút nữa không cầm giữ trụ.”

“Không có gì.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn chuyển qua thân mình nhìn chạy chậm lại đây Mao Chí Cường, hấn trên mặt có chút hồng nhuận, nhìn đáng vẻ giống như là hưng phấn quá độ giống nhau.

“Nguoi vừa rồi rời khỏi thật là quá đáng tiếc, nói cho nguoi nga. .... Phía dưới tiết mục bông đã chết!”

“Phía dưới? Trừ bỏ khiêu vũ còn có cái gì?”

“Còn có thể có cái gì? Nam nhân đều thích tiết mục báỉ, lần này kia gia siêu thị giống như hạ số tiền lớn, mặt sau còn có cái kia gì ~”

“Cái kia gì?”

Nhìn Mao Chí Cường hướng tới chính mình làm mặt quỷ, Từ Ngôn đại khái biết kế tiếp tiết mục là cái gì, bởi vì là ở nông thôn cho nên sẽ tồn tại một ít đặc biệt hoạt động.

Tỷ như, làm nữ vũ giả nhảy cái loại này vũ đạo, cái gì đều không mặc, tam đến năm cái cùng nhau khiêu vũ, bất quá hiện tại đại khái đã không có, nhiều lắm Mao Chí Cường nói chính là ăn mặc ** lĩnh tình đồ vật.

“Đã ghiền?”

“Lần này đã ghiền, bất quá kia nhân yêu gì đó xác thật vô pháp xem.”

“Đây là đương nhiên, rốt cuộc không phải chính tông, ta còn ôm có xem náo nhiệt tâm tính thật đúng là nghiêm túc đâu.” Lắc lắc đầu, từ nói cười cười.

“Kia, nếu xem qua nghiện liền về nhà đi, dù sao tập hội cũng tan, cần phải trở về.”

“Đã ghiền, đi thôi. ....”

Duổi cái lười eo, Mao Chí Cường lướt qua Từ Ngôn hướng tới phía trước đi qua, mới vừa đi không vài bước, đã bị phía sau Từ Ngôn gọi lại.

“Đứng rồi, Cường tử. .... Hỏi nguoi chuyện này.”

“Chuyện gì?” Dừng lại bước chân, Mao Chí Cường xoay đầu nghi hoặc nhìn Từ Ngôn nói ra những lời này.

“Nơi này, chính là cái kia hà. .... Chết quá nguoi nào sao?”

“Người chết? Hắn là có đi, chết đuối người gì đó thực bình thường.”

“Kia, có hay không một cái đại khái tuổi vì mười hai tuổi tả hữu hài tử đi khỏi mấy năm gần đây nội chết đuối?”

“Mười hai tuổi?”

Cau mày, Mao Chí Cường nói thầm một câu lâm vào trầm tư, suy nghĩ một hồi, sau đó dùng một loại khẳng định ngữ khí nói.

“Mấy năm gần đây nội đến không chết quá người nào, làm sao vậy? Đột nhiên hỏi cái này?”

“Không có gì, chỉ là tò mò một chút.”

Có lẽ trở về một câu, Từ Ngón hướng tới Mao Chí Cường cười cười, hướng tới hắn đi qua, cúi đầu nghĩ nào đó sự tình.

Quả nhiên có vấn đề, mấy năm gần đây nội cũng chưa chết hơn người, nhưng cái kia oán quỷ lúc đầu thực lực lại làm không được giả, nhưng như thế nào làm được oán quỷ lúc đầu thực lực không có chút nào tiết lộ oán khí xuất hiện ở chính mình phía sau?

Vẫn là nói.....

“Người chẳng lẽ không có phát hiện người gần nhất thực xui xẻo sao? Liên tiếp phiên toái tìm tới người!”

Từ Ngón đột nhiên nhớ tới ở lần trước gặp được cái kia màu đỏ bộ xương khô thời điểm, gia hỏa kia nói qua những lời này.

Liên như hắn theo như lời như vậy, đã xảy ra như vậy một loạt sự tình, hơi chút ở không cảnh giác lên nói.....

Từ Ngón bỗng nhiên cười khể lên, ở Mao Chí Cường truy vấn hạ tìm cái lý do lừa gạt qua đi, sau đó liền nhìn về phía phía sau Trình Từ.

“Nữ hài kia..... Kỹ thuật diễn tuy rằng quá quan, nhưng vẫn là có sơ hở a!”

.....

.....

Từ Ngón lại một lần gặp được nữ hài kia.

Thời gian cách xa nhau cũng không phải thật lâu, ở buổi tối 11 giờ thời điểm, bởi vì mắc tiểu cho nên bò dậy đi bên ngoài thượng WC Từ Ngón ở cửa đối diện thấy được nữ hài kia.

Tránh ở đại thụ mặt sau, dùng một bộ tội nghiệp biểu tình nhìn Từ Ngón, ở Từ Ngón nhìn về phía hắn thời điểm, đem đầu rút trở về.

Giống như là không cẩn thận bị phát hiện giống nhau.

Run lên một chút, Từ Ngón nhắc tới quần, hướng tới nữ hài vị trí đi qua, sắc trời thực hắc, cùng thành thị bất đồng, liền tính quá hắc cũng sẽ có đường đèn, nhưng ở nông thôn bất đồng, trời tối lúc sau ăn xong cơm chiều đại số người đều đi ngủ, trừ bỏ số ít cửa sổ còn tản ra TV quang mang ở ngoài.

Hiện giờ, đã liền có thể đạt được đến đuôi tay không thấy năm ngón tay trình độ.

“Người ở chỗ này làm gì?”

“Ngô.....”

Có chút mất mát, giống như là sợ hãi Từ Ngón phát hiện chính mình giống nhau, nàng nhẹ nhàng súc đầu, một bộ đã làm sai chuyện tình bộ dáng.

“Ta..... Chỉ là nghĩ đến nhìn xem.”

“Đến xem? Nhìn cái gì?”

“Bởi vì không có có thể người nói chuyện, cho nên..... Thực tịch tịch, tuy rằng a, tuy rằng đại ca buổi sáng nói rất nhiều, nhưng chỉ cần làm ta ở một bên nhìn liền hảo, sẽ không làm chuyện khác.” Phe phẩy tay nhỏ, nàng nỗ lực cam đoan.

Sừng sốt một chút, Từ Ngón hơi chút nắm thật chặt quần áo, liền tính là mùa hè ban đêm mùa hè cũng cũng đủ lạnh, nhìn nhìn chung quanh, Từ Ngón cau mày nhìn về phía nữ hài.

“Kia, người trước tới trong phòng đi, ngày mai lại đi.....”

“Ân.”

Gật gật đầu, bởi vì cái đầu nguyên nhân, nàng chỉ có đến Từ Ngôn ngực nhiều một chút vị trí, thoát nhìn dáng người nhỏ xinh rất nhiều.

Từ Ngôn xoay người, mà nữ hài còn lại là bước bước chân đuổi theo.

Thoạt nhìn rất là vui sướng, còn có..... Kia khoe miệng phác hoạ khỏi góc độ.

“Nga, đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên một việc.”

Mới vừa đi vài bước, Từ Ngôn đột nhiên ngừng lại, nói ra những lời này, đưa lưng về phía phía sau nữ hài.

“Bang!”

Tiếp theo giây, một bàn tay ấn ở nàng trên mặt, bởi vì quán tính nàng bị toàn bộ ấn đến ở trên mặt đất, từng giọt dòng nước ẩm từ lòng bàn tay truyền đến.

“Ta a..... Chính là ảnh đế nha!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Nào có buông tha đạo lý

Không ngoài sở liệu, nữ hài kia tới, hơn nữa tới so trong tưởng tượng còn muốn buổi sáng một ít, cùng ngày ban đêm liền tìm tới cửa tới, cảm thụ được bàn tay trung không ngừng truyền đến dòng nước ẩm, Từ Ngôn khoe miệng gọi lên một cái tươi cười.

“Đại ca ca..... Ngươi, ngươi đang làm cái gì?”

“Làm cái gì, ngươi rất rõ ràng không phải sao?”

Nữ hài nằm trên mặt đất, từ mặt đất vươn tay đem nàng chặt chẽ cố định ở trên mặt đất, đó là Hắc Đan làm là, mỗ quý nó lần đầu tiên cũng đồng dạng dùng phương pháp này đối phó quá Từ Ngôn.

“Còn chuẩn bị dùng này không xong kỹ thuật diễn sao? Nói thật, ngươi thất bại thực hoàn toàn, bởi vì ta nhận thức một cái tiểu nữ hài cùng ngươi lúc này tuổi tác không sai biệt lắm hơn nữa..... Nàng ngữ khí cần phải so ngươi bình thường nhiều!”

Xác thật, so sánh nàng, sớm chiều ở chung Ngô văn lệ nói chuyện ngữ khí liền nghiêm trọng nhiều, tuy rằng ngẫu nhiên sẽ rải cái kiêu gì đó, nhưng hoàn toàn không có nàng loại này rải đến làm nũng nông nổi.

“Ngươi chân thật tuổi là nhiều ít? Năm mươi, vẫn là 60 tuổi lão thái bà? Ngươi đã sớm đã quên tiểu nữ hài nên tồn tại cái loại này thiên chân cảm đi! Lúc này ngươi..... Căn bản nhìn không ra một tia tiểu nữ hài hương vị.”

Nàng biểu tình đại khái có thể dùng khó có thể tin tới hình dung, giống như là có chút không thể tin được chính mình nguy trang sẽ bại lộ giống nhau.

Nếu người thường nhìn đến nàng loại này bộ dáng, đại khái sẽ sinh ra cái gì thương tiếc cảm giác, nhưng trên thực tế Từ Ngôn lại sẽ không sinh ra quản chi một tia loại cảm giác này.

Rốt cuộc..... Muốn chính mình mệnh gia hỏa không cần thiết cho nàng lưu mặt.

“Ca!”

Một tiếng rách nát thanh, đại khái giống như pha lê cái loại này vỡ vụn thanh âm, ở bị ấn đến trên mặt đất nữ hài trên mặt, bắt đầu nứt ra rồi từng đạo khe hở, giống như là pha lê ngã trên mặt đất sau đó vỡ ra giống nhau.

“Hỗn đản! Buông tay a! Buông tay a!”

Đã biết chính mình bại lộ, cho nên bắt đầu liều mạng giãy giụa lên, nhưng trước đó làm tốt chuẩn bị khiến nàng trừ bỏ vận vẹo thân thể ở ngoài không còn mặt khác.

“Đều đã đến nước này người làm ta buông tay, là ở nói giỡn đi?”

Đưa tới cửa tới đồ vật nào có không hào hào ăn luôn đạo lý? Đối Từ Ngôn mà nói, trước mắt này chỉ oán

Quý càng như là bỏ sung chính mình trong cơ thể oán khí đồ bỏ giống nhau.

Tôi thật đúng là thời điểm.

Vỡ ra khe hở bắt đầu hướng tới cổ vị trí lan tràn, từ khe hở trung lan tràn ra tới màu đen khí thể cũng bắt đầu hướng tới cánh tay vị trí tụ tập qua đi.

Từ Ngôn biểu tình bắt đầu trở nên ngưng trọng lên, không phải oán quý lúc đầu thực lực, muốn chỉ là oán quý thực lực không có khả năng bị hút lâu như vậy còn không có hút xong, nếu oán quý so sánh thành thủy bốn nói, trước mắt bị chính mình ấn đến gia hỏa hoàn toàn có tư cách bị xưng là bốn tám!

Không phải oán quý, mà là hung quý!

Vào!

Một tiếng cắt qua không khí tiếng vang, tiếp theo giây Từ Ngôn tay rời đi nàng mặt, quán tính dưới tác dụng khiến cho hấn hướng tới phía sau thối lui.

Từ Ngôn cúi đầu, nhìn ngực, bốn đạo nhìn thấy ghê người miệng vết thương xuất hiện ở nơi đó, tràn ra tới vết máu ở gần gần thời gian nội đem này nhiễm hồng.

Nhìn về phía đã thoát vây nữ hải, Từ Ngôn bắt đầu cánh giác lên, Hắc Đan giam cầm ở nàng cặp kia móng vuốt hạ biến thành một quán bùn lầy.

“Người hỗn đản này!”

Nàng rống lên lên, trên mặt vỡ ra làn da không ngừng rơi xuống xuống dưới, liền giống như gỗ toái trứng gà xác giống nhau, một khối tiếp theo một khối rơi xuống ở trên mặt đất, từ giữa tràn ra hắc khí, một tay chống mặt, run rẩy đứng lên, rũ xuống tới tay phải thượng, móng tay dài hơn mười centimet tả hữu.

“Ta muốn giết người a! Đi tìm chết, đi tìm chết a!”

Nguyên bản xinh đẹp khuôn mặt lúc này đã trở nên hoàn toàn thay đổi, nếu ngay từ đầu vẫn là mỹ nữ nói, lúc này kia khuôn mặt tính thượng là khủng bố.

Nữ nhân lòng yêu cái đẹp là tương đương đáng sợ, liền tính trước mắt người này chỉ là quý, nhưng vô luận như thế nào cũng không thay đổi được nàng sinh thời là nữ nhân sự thật.

Biểu tình bắt đầu trở nên ngưng trọng lên, cùng Từ Ngôn phỏng đoán có chút lệch lạc, lúc này đây đối thủ cũng không phải là cái gì đơn giản nhân vật.

Bùm mặt tay thả xuống dưới, hướng tới Từ Ngôn địa phương huy đi ra ngoài, giống như là bắt lấy cái gì, tiếp theo giây Từ Ngôn cảm giác chính mình bị thứ gì nhắc lên, hướng tới nàng vị trí bay qua đi.

Từ Ngôn hai mắt mở tới rồi cực hạn, tay nàng vẫn duy trì trao đồ vật tư thế, sau đó một cái tay khác lại ở một bên chờ đợi, Từ Ngôn rõ ràng, nếu chính mình bị kéo qua đi, tiếp theo giây chính là từ phần eo bắt đầu bị xé thành mảnh nhỏ.

Phản ứng lại đây, Từ Ngôn cao cao nâng lên cánh tay, múa may đi xuống, ở múa may kia một khắc cánh tay khuỷu tay vị trí bắt đầu tiêu tán, tiếp theo giây xuất hiện ở nữ nhân kia trước mặt.

Phịch một tiếng trầm đục lúc sau, nắm tay cùng nàng mặt tiếp xúc tới rồi cùng nhau, bởi vì sức lực cũng đủ đại duyên cớ, nàng bị toàn bộ tạp bay, có lẽ là nàng đáng người hơi chút thiên tiểu nhân duyên cớ, dùng ra toàn lực đem nàng đánh bay vẫn là có thể làm được đến.

Ở bị tạp đảo kia một khắc, nàng nguyên bản tràn ngập cái khe kia khuôn mặt toàn bộ rách nát rớt, mảnh nhỏ rơi rụng đầy đất.

Tiếp theo nâng lên tay, nắm tay một quyền tiếp theo một quyền dùng ở nàng trên đầu, càng ngày càng nhiều mảnh nhỏ rơi rụng ở trên mặt đất.

Thẳng đến..... Kia khuôn mặt hoàn toàn hiện ra ở chính mình trước mặt.

Thực bình thường một khuôn mặt, nhưng so sánh ngay từ đầu cái kia mười hai mười ba tuổi bộ dáng mặt, này khuôn mặt liền phải kém rất nhiều, ước chừng có hai mươi bảy tám tuổi bộ dáng, thoát nhìn chết thời điểm đã không tuổi trẻ.

“Quả nhiên là như thế này a, nếu trước đó không có hấp thu người oán khí, lúc này tình huống đại khái đã là một khác phó bộ dáng đi?”

Nheo neo nắm tay, hơi chút có chút đau, bởi vì liền tính là đơn phương múa may nắm tay nện ở trên mặt thời gian lâu rồi cũng sẽ đau.

“Hỗn..... Hỗn đản!”

“Loại này mắng chửi người nói người hiện tại vẫn là đừng nói nữa tương đối hảo, bởi vì ta không xác định bị người mắng nóng này lúc sau sẽ làm cái gì.”

Hướng tới phía trước đi qua, Từ Ngón đứng ở nàng trước mặt, hơi hơi cười, chân chậm rãi nâng lên, đạp lên nàng trên đầu.

“Ta a. .... Cũng sẽ không đối địch nhân thù hạ lưu tình.”

Một trận âm phong thổi bay, liêu Từ Ngón sau lưng lông tơ toàn bộ dựng đứng lên, theo bản năng cong eo, tiếp theo giây cảm giác được đỉnh đầu một trận gió lạnh thổi qua.

“Nào đó sự tình. .... Không cần làm thật quá đáng.”

“Cái này không phải ta làm quá không quá phận nguyên nhân đi? Đã khi dễ đến trên đầu, còn không phản kháng, nguoi cho rằng ta là gốc từ sao?”

Từ Ngón nâng lên chân, từ trên mặt đất nữ nhân trên đầu dõng đi, nhìn về phía phía sau xuất hiện gia hỏa kia, thấy rõ ràng gia hỏa kia mặt, Từ Ngón không tự chủ cười một chút.

“Quả nhiên. .... Gặp mặt cũng không có khoảng cách thật lâu thời gian a.”

“Không nghĩ tới sẽ nhanh như vậy liền gặp mặt.”

Lần trước ở trường học nhìn thấy nam nhân kia xuất hiện ở nơi này, vẫn luôn híp mắt, trên người vẫn có bộ xương khô hình xăm, nửa người trên không có quần áo.

“Nguyên bản cho rằng nguoi muốn đạt tới loại tình trạng này còn cần rất dài một đoạn thời gian, nhưng là. .... Đã đem ta đồng bạn đánh tới loại trình độ này, đã không thể không thừa nhận thực lực của nguoi, tuy rằng vận khí chiếm rất lớn một bộ phận”

“Vận khí không phải cũng là thực lực một bộ phận sao?”

Từ Ngón hơi hơi nâng lên tay, chỉ vào trước mắt người này, khóe miệng lộ ra trào phúng tươi cười.

“Nguoi a. .... Cũng rơi vào ta bẫy rập!”

Tiếp theo giây, đầu của hắn đỉnh xuất hiện một đoàn hắc động, Trình Từ từ giữa hiển hiện ra, một phen đè lại hắn đầu, dùng sức ấn ở trên mặt đất.

“Phanh, rầm rầm!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Kim cương lang

“Lại là đồng dạng chiêu số sao? Lần trước thời điểm đã dùng qua đi.”

Tuy rằng là bị ấn ở trên mặt đất, nhưng là cùng lần đầu tiên gặp mặt thời điểm giống nhau như đúc, kia phó thiếu đánh biểu tình như cũ không có gì biến hóa.

“Tuy rằng là dùng quá chiêu số nhưng nguoi không phát hiện ngoài ý muốn hữu hiệu sao?” Từ nói cười cười, vươn ra ngón tay chính mình đầu.

“Ta này cái đầu có thể tượng tượng không ra cái gì tốt chiến thuật, hơn nữa nguoi hung quỷ thực lực ta cũng không có thể ra sức, xác thật, hiện giờ không có khôi phục thực lực Trình Từ không có khả năng là đối thủ của nguoi, nhưng là a. ....”

Về phía sau lui một bước, Từ Ngón trào một cái đã bắt được quỳ rạp trên mặt đất gãy giữa suy nghĩ muốn bỏ dậy nữ nhân, xách lên nàng cổ áo, bởi vì cũng không phải thực trọng duyên cớ, thực dễ dàng nhắc lên, dựa vào trước người, tay phải đặt ở nàng trước mặt.

Sau đó nhẹ nhàng ấn đi lên.

“Có thể kiếm một con ta đã tương đương vui vẻ.”

Từng đợt dòng nước ấm theo lòng bàn tay chảy xuôi tiến thân trong vòng, cái gọi là oán khí chỉ cần quỷ không có bị trực tiếp tiêu diệt chỉ còn lại có oán loại nói, trải qua thời gian dài bổ sung vẫn là có thể khôi phục trước kia thực lực.

Chỉ là thực lực này hơi chút dài lâu chút.

“Nhìn, chặt vật đã chết. .... Kia, kế tiếp chúng ta có thể hào hào nói nói chuyện sao? Cười tùm tùm hồ ly mặt bại lộ cuồng ~”

“Ngô ngô ngô!!!”

Trong tay nữ quý vẫn luôn giãy giụa cái không ngừng, tay phải gắt gao bung kín nàng miệng, ở bị hấp thu lâu như vậy oán khí lúc sau, nàng đã không có tư bản ở cùng Từ Ngôn chống lại.

Hiện giờ nàng đại khái chỉ là so bình thường nữ nhân mạnh hơn như vậy một chút, có lẽ còn không bằng bình thường nữ nhân.

“Trong cơ thể ngươi đã không có nhiều ít oán khí đâu, bắt quá oán loại hẳn là còn không ít đi, nếu không đem cái kia làm ra tới nói. ....”

“Ngươi muốn biết cái gì?”

Vẫn luôn bị Trình Tử ẩn ở trên mặt đất gia hỏa không bình tĩnh, vẫn luôn trầm mặc hẳn nhìn đến bị Từ Ngôn hấp thu oán khí nữ quý lúc sau rốt cuộc thiếu kiên nhẫn nói ra những lời này.

Nghe được hẳn những lời này, Từ Ngôn khoe miệng gọi lên một mặt ý cười, quả nhiên cùng hẳn phỏng đoán không sai biệt lắm, nếu ở chính mình trong tay người này mau bị xử lý thời điểm xuất hiện, kia cũng liền ý nghĩa nàng đối hẳn mà nói còn có chút giá trị.

Hiện tại hy sinh rốt hiển nhiên không phải cái gì có lợi cho ích lợi sự tình, cho nên Từ Ngôn suy tính chính là như vậy, chính mình trong tay người này, còn có lợi dụng giá trị.

Lúc này đây, Từ Ngôn nắm quyền chủ động.

“Ta muốn biết đồ vật cũng không ít, trong đó liền có. .... Các ngươi này đàn gia hỏa vì cái gì nhìn chăm chăm vào ta không bỏ?”

“Điểm này ngươi đã rất rõ ràng không phải sao? Bởi vì ngươi Âm Dương Nhãn, gần chỉ là này đôi mắt liền cũng đủ sử chúng ta đối với ngươi coi trọng đi lên.”

“Cũng đúng, loại này lên tiếng cũng cùng vô nghĩa không sai biệt lắm.”

Từ Ngôn cười khê vài tiếng, chậm rãi buông lỏng tay ra, đã cảm thụ không được trong tay nữ nhân kia oán khí, thay lời khác tới nói, gia hỏa kia oán khí đã bị hút khô rồi.

“Kia thay lời khác tới hỏi. .... Các ngươi là một tổ chức?”

“Là.”

“Chủ yếu làm cái gì?”

“Không thể phụng cáo.”

“Mục đích là cái gì?”

“Không thể phụng cáo.”

“..... Uy uy, ta nói ngươi có phải hay không chơi ta a?”

Tùy tay đem trong tay nữ nhân ném ở trên mặt đất, đã thở hắt hắt nàng ghé vào trên mặt đất, Từ Ngôn đi hướng bị Trình Tử giam cầm trụ gia hỏa.

“Nếu là ngươi ở như vậy bất thông tình lý cái gì đều không nói, chúng ta cái này giao dịch còn như thế nào tiến hành đi xuống?”

“Chính là những cái đó cơ mật sự tình ta nếu là nói đã chết nhưng chính là ta, loại này không có lời sự tình đối làm là ngươi cũng sẽ không đáp ứng không phải sao?”

Hắn đã là quý, nếu ở đã chết đó chính là chân chân chính chính từ trên thế giới này biến mất, chết cũng chính là linh hồn đã chết, nghĩ như vậy tưởng, hẳn xác thật không cần phải nói cho chính mình như vậy kỹ càng tỉ mỉ đồ vật.

Có chút đau đầu nhéo nhéo ấn đường, Từ Ngôn bắt đầu dĩ thời dài một hồi, vươn tay hướng tới nằm trên mặt đất nam nhân đè xuống.

Nhưng lại phác cái không.

“Ai nha, chạy mất.”

Ngữ khí thực bình đạm, từ nói cười mỉ mỉ người nhìn xuất hiện ở phía sau gia hỏa, hẳn giá khôi đã mềm oặt giống như một bãi bùn lầy nữ quý.

Mây hương về phía trước một chơn, Từ Ngôn nhìn về phía hấn.

“Thế nào? Kế tiếp còn tính toán bắt tay cắm vào ta trong bụng sao? Vẫn là nói, liền này thu tay lại?”

“Đã không có ưu thế, nhưng mà không có ưu thế chiến đấu ở như vậy tiến hành đi xuống cũng chỉ là lãng phí thời gian mà thôi, cho nên a, lần này không tính toán cùng người đánh, tuy rằng ta thực chờ mong thực lực của người.”

Mị thành một cái khe hở mắt thấy hương về phía Từ Ngôn, hấn thân thể mang theo bên cạnh kia chỉ nữ quỷ bắt đầu tiêu tán lên.

“Đúng rồi, hỏi người chuyện này, cái kia..... Các người tổ chức có cái xuyên hắc y phục nữ nhân sao? Thực lực sự hung quỷ.”

Hấn tuy rằng còn vẫn luôn hí mắt, nhưng có thể nhìn ra được sừng sốt một chút, theo sau khoe miệng gọi lên biên độ cũng càng lúc càng lớn.

Nhìn hấn này khuôn mặt, không biết vì sao Từ Ngôn có loại dự cảm bất hảo.

“Không thể phụng cáo.”

Quả nhiên như thế, từ gia hỏa kia trong miệng truyền ra tới như cũ còn chỉ là này bốn cái đơn giản sáng tỏ nói, có thể rõ ràng, hấn ở chơi chính mình.

Đã không có gì hảo thuyết, xoay người, Từ Ngôn hướng tới nhà ở đi qua, mới vừa đi một bước đã bị vẫn luôn bị làm lơ nữ nhân kia gọi lại, quay đầu lại hơi hơi nhìn nàng.

Cặp mắt kia tràn ngập oán hận.

“Người cho ta chờ, chờ ta thực lực khôi phục kia một ngày ta nhất định phải thân thủ giết người này súc sinh!!!”

Cuồng loạn, đại khái chính là tới hình dung nàng.

Từ Ngôn vươn tay đảo đảo lỗ tai, sau đó mang theo cười nhạo biểu tình nhìn về phía nữ nhân kia, mắt đi oán khí nàng liền tính muốn khôi phục trước kia cái loại này thực lực cũng không biết yêu cầu bao lâu thời gian.

Nhưng mà, ai biết lâu như vậy lúc sau chính mình đã đạt tới tình trạng gì.

“Nếu muốn báo thù nói, ta chính là tùy thời phụng bồi nga! Bất quá tiền đề..... Ta nhưng không thích cái loại này chính đại quang minh một chọi một mình đâu!” Nói xong, Từ Ngôn vươn tay hướng tới nàng múa may lên.

“Còn có, hiện tại người nhất hấn là tướng chính là như thế nào đem mắt đi oán khí bỏ trở về đi! Vĩnh viễn lão thái bà ~”

“Người hỗn đản này!!”

Nàng giống như muốn phác lại đây, lại bị phía sau cười tùm tùm gia hỏa bắt lấy, sau đó nhìn về phía Từ Ngôn, mở ra miệng, nhưng cũng không có ra tiếng.

Bất quá, Từ Ngôn đại khái nhìn ra hấn muốn nói cái gì.

Bọn họ hai cái biến mất, tuy rằng thời gian chậm muốn chết, nhưng xác thật từ trước mắt một chút một chút biến mất.

Xoay người, Từ Ngôn nhìn về phía Trình Từ.

“Trở về đi, nên đi ngủ.”

“Vì cái gì thả chạy hấn, hoàn toàn có năng lực lưu lại một.”

“.....”

Cúi đầu nhìn dưới mặt đất, Từ Ngôn cũng không có phát biểu bất luận cái gì ý kiến, không biết sừng sốt bao lâu mới hơi hơi ngẩng đầu nhìn Trình Từ liếc mắt một cái.

“Không biết đồ vật quá nhiều, không cần phải ngốc không kéo mấy xông lên đi hỏi cái mình bạch, hơn nữa..... Gia hỏa kia ngay từ đầu liền có thể chạy trốn, nhưng lại ở thủ hạ của người nằm lâu như vậy thời gian, bất quá như vậy cũng kiếm lời! Rốt cuộc không duyên cớ vô cớ hấp thu một con hung quỷ lúc đầu oán khí, tổng thể tới nói kiếm được.”

Nâng lên tay, gắt gao nắm thành nắm tay, từ nói cười mị mị nhìn tay, vèo một tiếng lúc sau, như xương cốt trạng đồ vật từ ngón tay khớp xương địa phương xông ra tới, chiều dài ước vì mười lăm centimet.

“Ta hiện tại hấn là rất giống kim cương lang đi ~”

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Màng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Đây đều là ảo giác

“Còn nhớ rõ cái kia ước định sao?”

Hơi hơi mở hai mắt, nhìn đến lại là mộng lung một mảnh, Từ Ngôn chỉ ước chừng thấy được chính mình trước mắt một cái hình dáng, liền giống như ánh mặt trời từ chính phía trước chiếu xạ qua tới giống nhau, sử Từ Ngôn chỉ có thể híp mắt nhìn về phía phía trước

“Lúc trước ước định, ước định hảo sự tình.”

“Ngươi rốt cuộc là ai! Cái gì ước định?”

“Đã ước định hảo.....”

“Uy, ngươi đang nói cái gì? Cái gì ước định!”

“Khi còn nhỏ ước định.....”

Thanh âm càng ngày càng nghe không rõ ràng lắm, chỉ có thể đứt quãng từ nàng trong miệng xuyên ra như vậy mấy cái đơn điệu âm phù, sau đó xuất hiện ở chính phía trước nữ hài bắt đầu sau này thối lui.

“Chờ một chút!”

Vươn tay muốn đi bắt, nhưng là vô luận như thế nào cũng không có cách nào bắt được người kia, Từ Ngôn chưa bao giờ cảm nhận được loại cảm giác này.

“Ngươi đứng lại đó cho ta a!!”

Đột nhiên mở hai mắt, duỗi thẳng cánh tay, Từ Ngôn ngồi dậy hô hô thờ hỗn hển, không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, chờ tỉnh lại thời điểm sau lưng đã bị mồ hôi thấm ướt, rõ ràng không có làm cái gì ác mộng, lại chảy nhiều như vậy hãn.

Gắt gao nhắm mắt lại, Từ Ngôn nhíu mày.

“Ngươi tay, có thể lấy ra.”

“Ài?”

Hướng một bên nhìn lại, không biết khi nào xuất hiện ở ** biên Trình Tử ngồi quỳ tại bên người mặt vô biểu tình đối với Từ Ngôn nói ra những lời này, mà giờ này khắc này, Từ Ngôn tay lại đặt ở nàng trên đùi.

Sùng sốt một chút, tiếp theo giây Từ Ngôn chậm rãi đem bàn tay trở về, gương mặt hơi chút có chút nóng lên, bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Trình Tử.

“Xin lỗi, này chỉ tay đặt ở ngươi trên đùi, bản thân mà nói chính là một kiện tương đương thất lễ sự tình.” Nói, còn không dừng dùng dùng tay đập tay trái mu bàn tay.

“Nhìn, ta đã trừng phạt quá hãn, cho nên..... Ngươi tay cũng thỉnh không cần đặt ở ta trên đùi, cảm giác thực biến vận.”

Trình Tử tuy rằng là ngồi quỳ, nhưng hãn tay trái lại đặt ở Từ Ngôn đùi căn bộ vị, nói thật ra nơi đó thực mất cảm.

Sáng sớm là dương khí nhất tràn đầy thời điểm, Từ Ngôn không cam đoan chính mình sẽ không phát sinh cái gì xấu hổ sự tình, trên thực tế từ ngồi dậy thời điểm, hãn liền cố ý vô tình kẹp khời đùi.

“Nói..... Ngươi đãi ở ta trong phòng làm gì?”

Làm trò Trinh Tử mặt, Từ Ngôn đem trên người áo lót cởi xuống dưới, theo sau ở ** đầu tìm được rồi một kiện tới thời điểm lấy tấm rửa áo lót, xuyên đi lên, túm cổ áo, làm quần áo càng thêm vừa người.

Đây là lần đầu tiên, ở trở lại nhà ngoại gần hơn một tuần, đây là Trinh Tử lần đầu tiên đi ở Từ Ngôn trong phòng, trước kia đều là buổi sáng tìm không thấy người, sau đó quá một hồi chính nàng liền không biết từ địa phương nào chui ra tới.

Hơi chút có chút tò mò, Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn vẫn luôn mặt vô biểu tình Trinh Tử.

“Ngươi ngủ thời điểm an vị nơi này.”

“..... Ngươi sẽ không ** không ngủ đi?”

Đêm qua phát sinh sự tình Từ Ngôn còn rất rõ ràng, sau khi trở về liền ngủ, nhưng Trinh Tử là khi nào đi theo chính mình tiến vào, Từ Ngôn lại không rõ ràng lắm, chuẩn xác tới nói, nàng là ở chính mình ngủ sau tiến vào.

“Ngươi như vậy giống như si hán hành vi..... Sẽ không đối ta làm cái gì quái quái sự tình đi?”

“.....”

“Hảo hảo, vừa rồi chỉ là chỉ đùa một chút, đến nỗi dùng loại này ánh mắt nhìn chăm chăm ta sao?”

Trinh Tử hơi chút cảm giác gương mặt có chút nóng lên, Trinh Tử tầm mắt vẫn luôn chăm chú vào trên mặt, tuy rằng Từ Ngôn da mặt rất hậu, nhưng là như vậy ngưng ngưng tầm mắt hạ bị nhìn chăm chăm vào cảm giác được thẹn thùng cũng không phải không có khả năng.

Vươn tay chụp phui song mặt, Từ Ngôn nhìn về phía bên cạnh Trinh Tử.

“Ý của ngươi là nói, ta ngủ sau ngươi liền vẫn luôn đi ở chỗ này?”

“Àn.”

“Không ngủ được sao?”

“Quý là không cần ngủ.”

“.....”

Sửng sốt một chút, Từ Ngôn nhìn về phía Trinh Tử, nếu tựa như Trinh Tử nói như vậy, quý là có thể không ngủ được nói, kia ở nhà thời điểm vì cái gì mỗi đêm nàng đều sẽ bò tiến áo khoác quây?

“Người sau khi chết tuy rằng còn di lưu một ít sinh thời thói quen, nhưng sự thật cùng loại với ngủ cùng ăn cơm loại chuyện này không cần.”

“Nói cách khác..... Ngươi vẫn luôn đi ở tủ quần áo, không phải ngủ?”

“Àn, bởi vì thích nhỏ hẹp địa phương, hơn nữa sẽ không chiếm theo quá lớn không gian, điểm này thực hảo.”

Trinh Tử nhìn Trinh Tử liếc mắt một cái, theo sau chậm rãi cúi đầu, liền giống như nàng theo như lời như vậy, quý là không cần ngủ, nói như vậy, mỗi khi chính mình tỉnh lại thời điểm, Trinh Tử cũng “Trùng hợp” tỉnh lại, cũng không phải “Trùng hợp” mà là bởi vì Trinh Tử vẫn luôn liền không ngủ quá giấc, bởi vì không ngủ quá giấc, cũng liền không tồn tại khỏi ** cái thuyết pháp này.

Có thể nói nhân loại một đại bộ phận thời gian đều cho ngủ, nếu không ngủ được nói cũng liền ý nghĩa ở đêm khuya tỉnh lặng thời điểm, Trinh Tử một người tránh ở tủ quần áo, khô cần nhìn đen nhánh một mảnh.

Càng quan trọng là..... Nàng thể nhưng còn không có điên mất.

Nghĩ vậy, Từ Ngôn lộ ra tự giễu cười, ngẫm lại cũng là Trinh Tử đã chết mất, chết đi người sao có thể còn sẽ điên mất.

Thật sâu thờ ra một hơi, Từ Ngôn xốc lên cái ở chân bộ ** đơn, tay trái ôm Trinh Tử bả vai, triều tiếp theo kéo.

Trinh Tử thân thể cũng không phải thực trọng, nhiều lắm cũng chính là bảy mươi nhiều cân, đáng người không phải quá cao nàng chú định thể trọng cũng sẽ không trọng đến lý kỳ nông nổi.

Dễ như trở bàn tay, Trinh Tử đã bị kéo xuống dưới, nằm ở Từ Ngôn bên người, chân hướng tới bên cạnh che lại cái.

Nàng đại khái còn không có phản ứng lại đây là như thế nào một loại tình huống, biểu tình tuy rằng vẫn là không có chút nào biến hóa, nhưng là Từ Ngôn lại từ nàng trong mắt nhìn ra một tia nghi hoặc.

Trinh Tử nhắm mắt lại không đi xem Trinh Tử.

“Thu hồi giác, cái này kêu thu hồi giác, dù sao thời gian còn sớm, ở ngủ một hồi cũng đúng, đúng rồi. . . . . Nếu người bản thân là quý nói, hẳn là có thể bất chúc ngủ loại này công năng đi?”

Từ Ngôn lại một lần mở to mắt nhìn Trình Từ, thân là quý nàng có thể uống Bản Lam Căn, ý tứ cũng chính là tương đương mình xác, theo đạo lý tới nói, tuy rằng sinh thời một ít thói quen bị bảo tồn xuống dưới, nhưng tỷ như ngủ, ăn cơm loại này công năng đã dùng không đến, cho nên sẽ bị vứt bỏ.

Nhưng Trình Từ lại có thể uống Bản Lam Căn, này cũng liên ý nghĩa nàng có thể lựa chọn uống mà không uống, thay lời khác tới nói ngủ giác cũng là giống nhau, nàng có thể lựa chọn ngủ hoặc là không ngủ.

“Có thể là có thể, chính là. . . . .”

“Không có gì chính là, nếu bị ta gặp người, người nên thành thành thật thật nghe ta nói, ngủ cái này là cần thiết ngủ, liên tính cường bách người cũng muốn ngủ!”

Đánh gãy Trình Từ nói, Từ Ngôn đem chân hướng tới Trình Từ phương hướng che lại cái, hai người chỉ gian khoảng cách đại khái có năm sáu centimet bộ dáng.

Từ Ngôn nghiêng thân mình, cũng không có bất luận cái gì tìm đập gia tốc, thực bình tĩnh đây là Từ Ngôn giờ này khắc này cảm thụ rõ ràng Trình Từ liền ở chính mình trước mắt lại không có chút nào tạp niệm, tâm tình ngoài ý muốn thực bình tĩnh.

Toàn bộ phòng an tĩnh phẳng phát rơi xuống một cây châm đều có thể nghe được, trừ bỏ ngoài phòng sáng sớm điều tiếng kêu ở ngoài.

“Có cái gì đình đến ta.”

Trình Từ thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, thân thể đột nhiên cứng đờ ngạnh, Từ Ngôn cảm giác được tìm đập gia tốc cảm giác, bức bách chính mình trấn định xuống dưới.

“Ảo giác, kia đều là người ảo giác.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Ảnh chụp nữ hài

“Ta nhà ở liền ở bên trong.”

Từ Ngôn tầm mắt theo Mao Chí Cường tay nhìn về phía hậu viện phòng ở, ở nông thôn phòng ở đại đa số đều là một loại kiểu dáng, tuy rằng trải qua mấy năm nay biến hóa thay đổi không ít, nhưng là cơ bản nhất vẫn là cái loại này một tầng lầu hình thức.

Không tính quá cũ, có lẽ là mấy năm trước vừa mới đã tu sửa nguyên nhân Mao Chí Cường gia cùng Từ Ngôn gia phòng ở không sai biệt lắm.

Bởi vì mấy ngày trước đã thương lượng tốt duyên cớ, cho nên Từ Ngôn mới có thể ở hôm nay giữa trưa thời điểm tới hấn gia ăn cơm, có lẽ là cảm giác mấy năm nay không gặp mặt cảm tình có chút mới lạ, cho nên riêng, Mao Chí Cường mời Từ Ngôn đến hấn gia làm khách.

Đơn giản điểm tới nói chính là xuyên môn.

“Người hiện tại có đói bụng không? Cơm hẳn là mau làm tốt, hôm nay ta cố ý làm nải nải giết chỉ gà.”

“Này có chút quá long trọng đi, tùy tiện làm gọi món ăn là đến nơi, sát gà gì đó. . . . .”

“Một con gà nếu không bao nhiêu tiền.”

Cười, vẫy vẫy tay, Mao Chí Cường hướng tới hấn vừa mới chỉ vào phòng đi qua, đẩy cửa ra, nhìn về phía phía sau.

“Tiến vào nhìn xem đi.”

Đi theo Mao Chí Cường đi vào, trong phòng rất sạch sẽ, nhìn ra được hấn thường thường quét tước, trên vách tường cũng không có xoát son, mà là màu xám xi-măng.

“Ta gia vì tình tiền chưa cho ta xoát tường, kỳ thật cũng không cái gọi là, xoát cũng chỉ là đồ cái đẹp, không xoát cũng giống nhau.”

Cười, Mao Chí Cường đi đến phòng duy nhất trên bàn, đem mặt trên sách vở sửa sang lại một chút, kia không phải án thư, nhìn dáng vẻ thực đơn sơ một cái bình thường hình chữ nhật cái bàn, lại bị hắn coi như án thư tới dùng, chông chắt ở góc một ít sách vở, còn có một quyển bốn tư liệu.

Chỉ là từ mặt ngoài tới xem, hắn là cái thích học tập người.

“Không có biện pháp, thời đại này trừ bỏ đi học còn có cái gì đường ra? Dù sao hảo hảo học luôn là tốt.”

Chính như Mao Chí Cường nói như vậy, hắn trong nhà chỉ có hắn một cây độc đinh, ban đầu hắn là có một tỷ tỷ, nhưng đã chết thật nhiều năm.

Mà cha mẹ hắn lại hàng năm bên ngoài, vì không cô phụ cha mẹ kỳ vọng, hắn có thể làm gần cũng chỉ có hảo hảo đi học đi.

Cùng nuông chiều từ bé bọn nhỏ bất đồng, không thể không thừa nhận Mao Chí Cường độc lập sinh hoạt năng lực muốn so với chính mình cường quá nhiều, chỉ có một người chân chính nhận rõ chính mình nên làm cái gì thời điểm, hắn mới là chân chính lớn lên, phát ra từ nội tâm, Từ Ngôn rất bội phục hắn.

“Xin lỗi, làm người nghe xong nhiều như vậy vô nghĩa.” Mao Chí Cường dùng tràn ngập xin lỗi ngữ khí nói.

“Không quan hệ, nói thật người này phiên lời nói làm ta cảm thụ rất sâu a.”

Cười cười, Từ Ngôn nhìn đứng ở chính mình trước mặt Mao Chí Cường, sau đó đôi mắt vô ý thức quét một chút thấy được hắn đặt ở trên bàn sách một trương ảnh chụp.

Đó là dùng dàn giáo trang lên, tuy rằng ly khoảng cách khá xa, nhưng Từ Ngôn vẫn là rõ ràng thấy được kia trên ảnh chụp nội dung.

Ảnh chụp thoạt nhìn có chút niên đại, nhưng chỉ có thể nói ** thực hảo, lấy cảnh đại khái liền ở phụ cận, mà chiếu mặt hai người còn lại là một cái nam hài, cùng một cái nữ hài.

Mơ hồ có thể từ cái kia nam hài trên mặt có thể xem tới được Mao Chí Cường bộ dáng, khi đó hắn cùng hiện tại không có gì hai dạng khác biệt, đều là tấc đầu, hơn nữa về mặt ánh mặt trời tươi cười, giống như là Mao Chí Cường thu nhỏ lại bản.

Trương phản, đứng ở hắn bên người, về mặt mỉm cười nữ hài từ liền phải xinh đẹp nhiều, trên ảnh chụp nàng tuổi đại khái là 12——13 tuổi tả hữu, trát hai chỉ đuôi ngựa, màu đen tóc đẹp giống như là đi cửa hiệu cắt tóc đã làm giống nhau.

Ăn mặc màu hồng phấn váy liền áo, bởi vì tuổi duyên cớ, dáng người đến không có gì lượng điểm, nhưng chỉ cần bằng vào này khuôn mặt liền có thể xưng được với “Tiểu mỹ nữ”, hơn nữa là thuần thiên nhiên cái loại này, cũng không có bất luận cái gì đồ trang điểm bao trùm.

“Cái này là.....”

“Khi còn nhỏ ta cùng tỷ của ta duy nhất một trương chụp ảnh chung, lại nói tiếp có chút buồn cười, rõ ràng là tỷ đệ nhưng cùng nhau ở bên nhau chiếu ảnh chụp có thể đếm được trên đầu ngón tay, đây là ở nàng trước khi chết chiếu cuối cùng một trương ảnh chụp.”

Mao Chí Cường đem kia trương ảnh chụp kia ở trong tay, một cái tay khác nhẹ nhàng vuốt ve ảnh chụp, trên mặt hơi hơi mang theo một tia ý cười.

“Thế nào? Ta đều nói đi, tỷ của ta nếu là còn sống nói, khẳng định cùng người tỷ giống nhau xinh đẹp!”

“Àn.”

Lên tiếng, Từ Ngôn tầm mắt tỏa định ở trong tay hắn kia trương trên ảnh chụp, cũng không phải nổi lên sắc tâm gì đó, mà là ảnh chụp trung nữ hài kia.....

Luôn có một loại quen thuộc cảm giác.

“Uy..... Tiểu ngôn, tiểu ngôn!”

“A ần? Làm sao vậy?”

“Người vừa mới suy nghĩ cái gì?”

“Không, cái gì cũng chưa tưởng.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn hướng tới Mao Chí Cường cười cười, tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng tầm mắt lại một lần tập trung ở kia trương trên ảnh chụp.

Trên ảnh chụp nữ hài đang cười, hơi hơi cười, cái loại này biểu tình.

Cái loại này.....

Biểu tình!

Tạch! Chợt lóe mà qua hình ảnh, tùy theo đó là một trận đau đớn, Từ Ngôn một tay đỡ cái trán, cái loại này đau đớn tuy rằng thực ngán ngủ, nhưng lại ở kia trong nháy mắt đau xuyên tim

“Làm sao vậy? Tiểu ngôn!”

Một phen đỡ lấy Từ Ngôn, Mao Chí Cường có chút nôn nóng hỏi đến, hấn lo lắng cũng không phải không đạo lý, vô duyên vô cớ biến thành như vậy, không lo lắng mới là lạ.

“Không có việc gì, chỉ là vừa rồi đầu đau một chút, đã hảo.....”

“Có nặng lắm không? Đi bệnh viện nhìn xem?”

“Không cần.”

Đứng lên, mở to mắt lác lác đầu làm phần đầu thanh tỉnh một ít, Từ Ngôn mang theo một tia không thể tưởng tượng tầm mắt nhìn về phía kia trương ảnh chụp.

“Nhìn chăm chăm vào kia trương ảnh chụp..... Đã xảy ra cái gì sao?”

“Không, chỉ là cảm giác ta hấn là cùng tỷ tỷ người đã gặp mặt mới đúng, nhưng là có quan hệ năng ký ức đã không nghĩ ra được, chẳng sợ một chút.”

“Không nhớ được không phải thực bình thường sao? Đừng nói là người, thân là nàng đệ đệ ta nếu không phải xem ảnh chụp đều không nhất định nhớ rõ khỏi nàng kia khuôn mặt, huống chi là người.” Cười khẽ vài tiếng, Mao Chí Cường đem ảnh chụp bày biện ở đèn bàn bên, ở đùa nghịch hảo sau đứng lên từ.

“Có lẽ nói ra đều có chút buồn cười, nhưng là mỗi lần nhìn đến người gia hỏa này có một cái tỷ tỷ, nói thật ta đều có điểm tiểu ghen ghét đâu! Bất quá..... Kia cũng chỉ là người tỷ tỷ mà thôi.”

“.....”

“Tĩnh tĩnh, nói này đó vô dụng vô nghĩa, rõ ràng là tới mời người làm khách, nhưng vẫn nói không ngừng.”

Mao Chí Cường trong giọng nói mang theo một tia xin lỗi, hấn đi rồi hai bước đi tới cửa, mở cửa ra.

“Com cũng không sai biệt lắm hảo, đi trước phòng đi xem một chút đi.”

“.....”

Mao Chí Cường thân sau Từ Ngôn cũng không có nói lời nói, này sử mở cửa ra sau Mao Chí Cường xoay đầu nhìn hấn, nhìn đến lại là quay đầu nhìn án thư Từ Ngôn.

“Người đang xem cái gì? Tiểu ngôn.”

“Không thấy cái gì, chỉ là có chút cảm thán, mà thôi.” Vươn tay xoa xoa mắt, từ nói cười cười.

“Cùng người một đôi so, học tập không thể nào dụng công ta thật đúng là phế sài a.”

“Nào có sự, người thành tích không phải không tồi sao? Đừng trêu chọc ta.”

“.....”

Đứng ở ngoài cửa, nhìn đi ở trước người mặt không ngừng nói gì đó Mao Chí Cường, Từ Ngôn cũng không có cái gì tâm tư cẩn thận nghe.

Hấn trong đầu toàn bộ đều tràn ngập kia trương hình ảnh, kia chợt lóe mà qua hình ảnh.

Xe, nữ hài, huyết..... Còn có, kia phó tươi cười!

.....

Chương 125: Trong mộng

Ở Mao Chí Cường trong nhà ăn cơm trưa cảnh tượng Từ Ngôn đã không nhớ rõ, chỉ là đại khái nhớ kỹ kia chỉ lão gà mái, vị thật tốt.

Chờ hán lại một lần lấy lại tinh thần thời điểm đã ở vào về nhà trên đường, thay lời khác tới nói, Mao Chí Cường gia liền ở Từ Ngôn gia mặt sau, tổng cộng thêm lên bất quá là hai trăm mét tả hữu khoảng cách.

Có một cái thông đạo có thể thực mau đi đến trong nhà, này vẫn là tới thời điểm, Mao Chí Cường nói cho chính mình, bởi vì trong thôn cũng không có tu đường xi măng nguyên nhân, cho nên trên đường đều là gồ ghề lồi lõm, đây là trời mưa thời điểm lưu lại dấu vết.

Nhưng mà Từ Ngôn tiến lên tốc độ thông thả ra này, thất thần đi ở bùn lợ, hán vẫn luôn ở tự hỏi một vấn đề.

Ở Mao Chí Cường phòng khi, đầu chợt lóe mà qua đau đớn khiến cho hán thấy được một ít hình ảnh, đó là chưa bao giờ gặp qua hình ảnh, ảnh chụp nữ hài, kia tràn ngập thánh khiết tươi cười.

Cùng trong đầu chợt lóe mà qua mơ hồ hình ảnh..... Giữa hai bên rốt cuộc có cái gì quan hệ? Điểm này, Từ Ngôn cũng không rõ ràng.

Hán chỉ có thể mơ hồ suy tính ra hán gặp qua Mao Chí Cường tỷ tỷ, nhưng về năng ký ức lại một chút đều không dư thừa hạ, biến mất không có một tia dấu vết.

Cũng không phải đơn thuần quên mất, mà là không tồn tại kia phân ký ức, từ thật lâu trước bắt đầu Từ Ngôn liền tại hoài nghi, chính hán ký ức giống như là tàn khuyết.

Cũng không chỉ cần là ở “Âm bảo nhập khẩu” thời điểm nữ nhân kia lấy đi ký ức, mà là chân chính ở kia phía trước ký ức.

Vì cái gì..... Thiếu hụt nhiều như vậy?

Còn có, đã xuất hiện ở chính mình trong mộng hai lần nữ nhân kia, nhìn không thấy mặt, nhìn không thấy quần áo chỉ có thể mơ hồ nhìn đến dáng người, cái kia trong mộng nữ nhân cùng Mao Chí Cường tỷ tỷ rốt cuộc có cái gì quan hệ?

Nhiều ngày Từ Ngôn có chút đau đầu xoa xoa huyệt Thái Dương.

Sự tình, càng ngày càng phiền toái.

.....

.....

“Đã trở lại.”

“Ân, hôm nay hán gia làm được thịt gà, thịt kho tàu ăn rất ngon.”

“Đi thời điểm chào hỏi sao?”

“Khẳng định chào hỏi.” Vuốt đầu ngây ngô cười một phen, Từ Ngôn nhìn đang ở vệt trong giới uy vệt mỡ nương.

Liền tính giờ phút này đã là tâm sự nặng nề, nhưng Từ Ngôn vẫn là vẫn duy trì cái loại này cùng dĩ vãng giống nhau biểu tình, nói vài câu, Từ Ngôn liền chạy đến trong phòng, cùng Mao Chí Cường gia không sai biệt lắm, Từ Ngôn phòng cũng ở phía sau trong phòng.

Đẩy cửa ra, Từ Ngôn đi vào trong phòng, đem một bên đầu gối ghế kéo lại đây, đặt mông ngồi đi lên, hơi hơi ngẩng đầu nhìn trần nhà.

“A a a..... Suy nghĩ loạn đã chết.”

Giống như là tự sa ngã giống nhau, Từ Ngôn duỗi tay xoa xoa tóc, sau đó nhìn về phía đứng ở một bên Trình Từ.

Rõ ràng mới vừa vào phòng gian thời điểm còn không có nhìn đến nàng, lại ở quay đầu trong nháy mắt đột nhiên xuất hiện, trái tim hơi chút không người tốt sẽ bị dọa trực tiếp quai rớt đi.

Trong lòng nói thầm, thờ dài, Từ Ngôn nhìn về phía Trình Từ.

“Đều cùng người nói bao nhiêu lần. .... Không cần đột nhiên xuất hiện, tuy rằng như vậy lớn lên thời gian ta đã không sai biệt lắm thói quen, nhưng người cũng muốn chú ý một chút.”

“.....”

Nghiêng đầu, không ỏ đi xem Trình Từ, Từ Ngôn tay đặt ở hai chân chi gian ghế thượng, ngón tay đánh ghế.

“Trình Từ..... Người cảm thấy, mộng là thật vậy chăng?”

“Mộng.”

“À, chính là mộng.”

Gật gật đầu, Từ Ngôn không có ngẩng đầu nhìn Trình Từ, mà là cúi đầu nhìn chân mặt, không an phận vịn vẹo cổ chân.

“Tuy rằng thật lâu không có đã làm mộng, nhưng gần nhất lại làm mấy cái kỳ quái mộng, mộng thực mộng lung, căn bản không rõ ràng lắm rốt cuộc mộng chính là cái gì.”

Chính như Từ Ngôn theo như lời như vậy, tới thời điểm làm cái kia mộng, ở đêm qua làm cái kia mộng, cơ hồ đều là một cái nội dung.

Hai lần mộng đều giống nhau, giống nhau cảnh tượng, giống nhau nói, còn có giống nhau bóng người. .... Cùng với, cái kia giống nhau thanh âm, hết thấy đều có vẻ như vậy quen thuộc, tựa hồ trong mộng người kia chính mình nhận thức, nhưng lại không quen biết, thực mâu thuẫn một loại tồn tại.

Hơn nữa. .... Nàng vẫn luôn luôn mồm cái kia “Ước định” rốt cuộc là cái gì?

“Này, hẳn là không phải cái quý gì làm đi?”

“Không có khả năng, tuy rằng xác thật tồn tại lên vào nhân loại trong mộng “Mộng quý” nhưng chút nào không có từ người trên người cảm nhận được oán khí tồn tại.”

“Như vậy a. ....”

Liên loại này khả năng tính đều bị phủ định ban đêm, nói cách khác. .... Cái kia mộng là tự nhiên hình thành, nhưng cái kia mộng vì cái gì sẽ xuất hiện ở chính mình trong óc? Ngụ ý lại là cái gì?

Thật là lung tung rối loạn.

“Nếu là cái dạng này lời nói, liên không có gì vấn đề, có lẽ chỉ là cái ở bình thường bất quá mộng đi.”

Hướng tới Trình Từ cười cười, Từ Ngôn đuổi tay vỗ vỗ gương mặt, trên mặt mang theo một tia ý cười nhìn về phía Trình Từ.

Kia. .... Có lẽ thật sự chỉ là cái ở bình thường bất quá mộng.

Nhưng, thật sự bình thường sao?

.....

.....

“Vẫn luôn đang đợi người.”

Mộng lung mờ to mắt, chói mắt dương quang sử Từ Ngôn liên tính dùng ra toàn thân sức lực, nhưng nhân loại bản năng khiến cho hắn chỉ có thể híp mắt nhìn về phía phía trước.

Vẫn luôn ở trong mộng xuất hiện nữ nhân kia lại lại một lần xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt.

Như cũ là thấy không rõ mặt, chỉ có thể căn cứ kia phiêu động tóc dài còn có cùng loại với làn váy đồ vật đại khái suy tính ra giới tính, là cái nữ nhân.

Liên tính nhìn không tới nàng mặt, nhưng Từ Ngôn vẫn là gắt gao đem nàng này phúc bộ đáng ấn nhập trong đầu, cùng Mao Chí Cường tỷ tỷ đối lập.

Tuy rằng thực bất đắc dĩ, nhưng là đáng người thượng giống như không phải cùng cá nhân.

“Vẫn luôn đang chờ người, năm đó cái kia ước định.”

“Người có thể hay không thay lời khác a! Vẫn luôn những lời này người cũng không chê phiền.” Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng Từ Ngôn lại dùng tay ngăn trở cường quang, nhìn về phía trước mắt người này ảnh.

“Đây là người lần thứ ba xuất hiện ở ta trong mộng đi? Vì cái gì mỗi lần đều thua này phúc bộ đáng? Nếu không đem mặt hiển lộ ở ta trước mặt, cần gì

phải một lần lại một lần xuất hiện ở ta trong mộng?”

“Hai người ước định.”

Vô dụng, Từ Ngôn hơi chút cảm giác được một tia thất vọng, chính như hấn dự đoán như vậy, người kia ảnh tựa hồ càng như là một trận mây móc.

Bởi vì nàng trừ bỏ lặp đi lặp lại kia nói mấy câu ở ngoài chưa từng có nói qua mặt khác nói, một câu cũng không có, chỉ là không ngừng nói chút “Ước định” “Năm đó” gì đó.

Nhưng mà nàng nói ra những lời này đó, Từ Ngôn lại một câu đều nghe không được trong đó hàm nghĩa, vẫn luôn hàm hồ nói mấy câu.

“A Ngôn.....”

Một tiếng nhẹ gọi sử Từ Ngôn đột nhiên sững sờ ở viên nơi đó, toàn bộ thân mình giống như là rỉ sắt giống nhau cứng đờ ở nơi đó, đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng đình đầu, nhưng là chói mắt cường quang lại sử Từ Ngôn chỉ có thể híp mắt.

“Ước định, A Ngôn..... Ước định.”

“Ngươi rốt cuộc là ai? Ngươi như thế nào biết tên của ta?”

“Ước định.....”

“Uy, ngươi đứng lại đó cho ta!”

Cùng trước hai lần giống nhau, trong mộng nữ nhân kia lại một lần hướng tới chỗ cao phiêu qua đi, muốn đuổi tay đi bắt, nhưng là căn bản vô pháp đụng tới chẳng sợ một chút.

Hai mắt đột nhiên mở, Từ Ngôn ngồi dậy, xóc lên cái ở trên người chăn đơn, thờ hồn hể nhìn về phía đôi tay.

Theo sau, khóe miệng lộ ra ý cười, quả nhiên cùng đoán trước đệ nhất dạng..... Chỉ cần ngủ đều có tỷ lệ làm được cái kia mộng a!

Nữ nhân kia..... Rốt cuộc là ai?

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Ở 1 khởi

Ở ánh đèn chiếu xuống, kia viên trong suốt sáng trong tròn mắt tán ra một loại kỳ nghệ sắc thái, có chút cùng loại với thiên lam sắc quang, cùng nhân loại tròn mắt lớn nhỏ giống nhau, bởi vì này viên đôi mắt bản thân chính là nhân loại tròn mắt.

Từ Ngôn có tay trái ngón trỏ cùng ngón cái kẹp lấy này viên tròn mắt, rõ ràng là nhân loại tròn mắt lại một chút không có phiền chán cảm xúc, đã không có buồn nôn, cũng không có cảm giác được dơ bẩn linh tinh.

Nói là tròn mắt, Từ Ngôn tổng cảm giác này viên có điểm giống khi còn nhỏ chơi đùa cái loại này lực đàn hồi cầu, rốt cuộc lớn nhỏ đều không sai biệt lắm, hơn nữa..... Co dãn cũng không sai biệt lắm.

Kia, này ngoạn ý là như thế nào bảo trì lâu như vậy thời gian mà không hủ hóa đâu? Dựa theo đạo lý tới nói, tình hình chung hạ theo thân thể hủ hóa, thân thể mặt ngoài đồ vật cũng sẽ ngay sau đó biến mất, nhưng trong tay này viên tròn mắt lại như là tân giống nhau, liền giống như vừa mới từ nhân loại hóc mắt đào ra giống nhau.

Cẩn thận ngắm lại, thoát ly nơi đó sau, này viên tròn mắt như cũ vẫn duy trì “Mới mẻ độ” vẫn là mới, này cùng ngâm ở kia trong quan tài chất lỏng có liên hệ?

Liền cùng huyết không có gì hai dạng khác biệt, nhan sắc, xúc cảm sờ mang đến cảm giác đều cơ hồ tương đồng, nếu ngành muốn tìm bất đồng điểm nói, đại khái chỉ có kia mang đến công hiệu.

Rõ ràng nhớ rõ, ngay lúc đó chính mình toàn thân mỗi một, lại nơi tay cánh tay chạm đến cái loại này chất lỏng kia một khắc toàn bộ biến mất một tia

không dư thừa, càng như là có tự động chữa trị thân thể công hiệu.

Ngâm quá cái loại này chất lỏng trong mắt, vẫn luôn bảo trì loại này bộ dáng, tựa hồ cũng không có gì không có khả năng địa phương đi.

Nếu không phải đỉnh đầu thượng chỉ có một viên nói, thật muốn đem hấn cấp “Giải phẫu” nhìn xem, quan trọng nhất chính là gia hỏa kia là như thế nào làm được đem oán loại được khảm ở trong mắt lại không thương cập trong mắt.

Như vậy xem ra căn bản không hợp lý.

Mặt khác, kia đầu bộ xương khô..... Bản thân liền cùng bình thường bộ xương khô bất đồng, đỏ như máu bộ xương khô, liền tính là phao sơn cũng không có cách nào đạt tới cái loại này trình độ đi.

Tay trái đem trong mắt nắm chặt ở lòng bàn tay trung, Từ Ngôn khoe miệng lộ ra một tia ý cười, xoay người đứng lên, mặc xong rồi giày.

“Càng ngày càng có ý tứ.....”

.....

.....

“Ta tính toán lại quá hơn một tuần liền về nhà.”

Từ Thiên uống một ngụm trà đối với đang xem TV Từ Ngôn nói, nàng theo như lời về nhà, là chỉ thành thị cái kia gia.

Hơi hơi sùng sốt một chút, Từ Thiên nói sử Từ Ngôn có chút nắm lấy không ra.

“Ngươi lời này là có ý tứ gì? Chín tháng phân mới khai giảng, lúc này mới trung tuần tháng 7, ngươi sớm như vậy trở về làm gì?”

“Đủ rồi bái, lại không có điều hòa, muỗi còn đặc biệt nhiều, quả nhiên, mấy năm nay không về nhà mảnh một hồi tới thật đúng là không thói quen.”

“Vậy ngươi thật đúng là có đủ kỳ quái.”

Từ Ngôn không cho là đúng nói thăm một câu, dùng điều khiển từ xa đối trong TV tiết mục, trừ bỏ một ít đương kim nhiệt bá thanh cung kịch ở ngoài, cũng liền tìm không đến khác cái gì đẹp tiết mục.

“Lúc trước phải về tới là ngươi, hiện giờ sao phải đi về cũng là ngươi? Ta nói..... Ngươi rốt cuộc đồ cái gì?”

“Còn có thể đồ cái gì? Nhiều năm như vậy không trở về, liền tính rất muốn trở về, nhưng rốt cuộc vẫn là vô pháp thích ứng nơi này hoàn cảnh.”

“Ta cảm giác rất thích ứng a.”

“Dù sao ta mặc kệ, nhiều nhất một tuần ta liền trở về, ta là ở chỗ này ở không nổi nữa.”

Tùy tay đem chén trà đặt ở một bên mộc chất trên bàn, Từ Thiên bắt đầu tự sa ngã nói, nàng kia phó bộ dáng nói là không phóng khoáng, càng như là vô cơ gây rối.

Rõ ràng đã là hơn hai mươi tuổi người, nhưng vẫn một bộ trường không lớn bộ dáng, thân là tỷ tỷ lại một chút không có thực hiện tỷ tỷ hấn là nghĩa vụ.

Cho nên..... Từ Ngôn mới không phải quá thích hấn cái này tỷ tỷ.

“Tìm hảo lấy cơ cùng mỗ nương giải thích sao?”

Ở nông thôn không giống thành thị, muỗi nhiều, thượng WC không có phương tiện, giải trí phương diện trừ bỏ một cái TV ở ngoài cũng liền không khác cái gì, nàng trở về mục đích đại khái chính là lên mạng, rốt cuộc..... Internet chính là phải có thú nhiều.

Này có lẽ là nàng muốn trở về thành thị một nguyên nhân đi.

“Rời đi nơi này, hết thấy tiêu phí lại đến chính chúng ta bỏ tiền, ngươi xác định phải đi về?”

“Dù sao ta là ở không nổi nữa, này hai cái cuối tuần mỗi ngày như vậy sinh hoạt ta đều mau bị buộc điên rồi, vẫn là trong nhà thoải mái điểm”

“Tùy ngươi là được.....”

Cũng không có nói cái gì, Từ Ngôn chỉ là nhìn TV màn hình, đối với trở về chuyện này hấn cũng không có cái gì phản đối, nói thật ra hấn không quá tương đi trở về.

Thành thị có thành thị hảo, ở nông thôn có ở nông thôn hảo, so sánh thành thị lộn xộn hoàn cảnh, Từ Ngôn thậm chí cảm thấy như vậy bình bình đạm đạm nhậm từ muốn càng thêm hấp dẫn người.

“Dù sao người nếu là trở về nói, ta cũng không có biện pháp, mỗ nương nhất định sẽ làm ta bởi người một khối trở về.”

Bởi vì nàng là nữ hài tử, cho nên trong nhà người cũng không yên tâm nàng một người ngồi xe, liền tính nàng đã hơn hai mươi tuổi.

Hơi hơi ngẩng đầu thờ dài.

Lại phải đi về sao?

.....
.....

Ở mái nhà, ban đêm thiên hơi chút có chút lạnh, liền tính ban ngày thời điểm nhiệt phảng phất nhiệt người chết, nhưng trên thực tế tới rồi ban đêm, độ ẩm sẽ giảm xuống rất nhiều, cũng không có đi ngủ, bởi vì Từ Ngôn sợ lại một lần nhắm mắt lại sau mơ thấy vẫn là cái kia mộng, cái kia mộng làm được càng ngày càng thường xuyên.

Nhưng mà như vậy kỳ quái sự tình, Từ Ngôn lại không có biện pháp giải thích, bởi vì căn bản giải thích không thông, không phải quỷ làm, trừ bỏ quỷ cái này khả năng tính ngoại, Từ Ngôn tựa hồ đã không thể tưởng được mặt khác khả năng tính.

Buổi chiều thời điểm Từ Thiên đã cùng mỗ nương câu thông qua, tuy rằng không biết hai người nói gì đó, nhưng kết quả là có thể trở về, nói cách khác, ý nghĩa một tuần sau liền phải rời đi cái này địa phương, nghĩ hề rõ ràng còn chỉ là qua một nửa không đến, liền lại phải về đến nơi đó.

Có chút, không nghĩ trở về đâu. ....

“Nột, Trình Từ. .... So sánh cái này địa phương cùng thành thị, người càng thích nơi nào?”

“.....”

“Phải không, trả lời không được.” Cúi đầu cười khê hai tiếng, Từ Ngôn duỗi tay gãi gãi đầu, có chút bất đắc dĩ nhìn về phía Trình Từ.

“Cũng đúng, liền ta chính mình đều lưỡng lự sự tình lại làm người tới nói. .... Bất quá, liền ở vừa mới ta giống như đã tìm được đáp án nga.” Từ nói cười vươn tay, dùng ngón trỏ gãi đầu.

“Đầu óc nói cho ta a. .... Ta càng thích ở nông thôn hoàn cảnh này, kỳ thật chờ già rồi lúc sau đãi ở nông thôn tựa hồ cũng là một kiện không tồi sự tình đúng không?”

“Đại khái.”

“Thật là hàm hồ đáp án.”

Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn không trung, so sánh thành thị, ở nông thôn không trung muốn mỹ thật sự nhiều, bên tai không ngừng tiếng vọng biết thanh âm, đỉnh đầu không trung lại một mảnh lộng lẫy.

“Sở dĩ sẽ lựa chọn ở nông thôn, ta cảm thấy là bởi vì sao trời đi. .... Muốn so TV thượng nhìn đến mỹ đến quá nhiều, như vậy sao trời bao lâu không thấy được qua?”

Hơi hơi xoay người, Từ Ngôn nhìn về phía đứng ở phía sau Trình Từ, gió nhẹ gọi lên hạ kéo nàng vạt áo còn có kia đầu đen nhánh tóc đẹp.

Mở ra đôi tay, giống như là ôm cái gì giống nhau.

“Cùng nhau nhìn. .... Tựa hồ cũng không tồi a!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 127: Lại xuất hiện

“Lại quá một tuần người liền phải đi trở về? Như vậy về sớm đi làm gì?”

Mao Chí Cường về mặt kinh ngạc nhìn ngồi ở một bên ghế thượng Từ Ngôn, hẳn xác thật có chút không hiểu được, rõ ràng phía trước còn hảo hảo, quá một ngày lại đột nhiên phải đi về.

“Cái này ta cũng không có biện pháp, tỷ của ta quyết định, người trong nhà lại không yên tâm chính nàng một người ở nhà, đơn giản điểm tới nói ta liền thành vật bồi táng.”

“Kia thật đúng là không xong a.....”

Giống như là bắt đắc dĩ thời dài, Mao Chí Cường nói ra những lời này, sau đó có chút suy sút ngửa đầu ngã xuống ** _ thượng.

“Còn có thật nhiều ngoạn ý không chơi, sớm như vậy trở về có phải hay không có chút không đáng giá?”

“Đây cũng là không có biện pháp sự tình.”

Đứng lên đuổi cái lười eo, Từ Ngôn trên mặt mang lên một tia ý cười nhìn về phía nằm ở ** — thượng Mao Chí Cường.

“Dù sao cũng mau trở về, trước khi đi thời điểm lại đi câu cá đi!”

“Người không phải không thích câu cá sao?”

“Ngẫu nhiên câu một lần tựa hồ cũng không tồi.....” Từ nói cười hoạt động thủ đoạn.

“Quan trọng nhất chính là, ta hôm nay muốn ăn cá.”

.....

.....

Vẫn là lần trước đi cái kia hà, cũng không phải quá thanh triệt, nhưng xa xa không có đạt tới thành thị con sông cái loại tình trạng này, ở nông thôn con sông so sánh trong thành thị con sông còn tính thượng thanh triệt.

Từ Ngôn ngồi ở bờ biển, tay cầm cần câu, tầm mắt lại tập trung ở bình tĩnh trên mặt sông, không biết là nhà ai bộ dáng trên mặt sông xẹt qua.

Thoạt nhìn ăn rất ngon bộ dáng.

“Hôm nay tiểu ngôn người cảm giác rất kỳ quái bộ dáng.”

Mao Chí Cường thanh âm ở Từ Ngôn bên tai vang lên, cái này làm cho đang ở câu cá Từ Ngôn sửng sốt một chút, theo sau có chút nghi hoặc xoay đầu nhìn Mao Chí Cường.

“Ta hôm nay rất kỳ quái? Người từ nơi nào nhìn ra tới?”

“Nói chuyện cùng cử chỉ thượng a, người có lẽ không có gì cảm giác đi, nhưng là ta lại có thể cảm giác được.” Nắm cần câu, Mao Chí Cường có chút ngây người nhìn về phía mặt sông.

“Người giống như là có cái gì tâm sự, thay lời khác tới nói cũng có thể tính thượng là thất thần, nói..... Người rốt cuộc đang lo lắng cái gì a?”

Mao Chí Cường nói thực minh xác, Từ Ngôn này phúc bộ dáng xác thật cùng bình thường có cũng đủ đại khác biệt, chỉ cần là ở chung quá một đoạn thời gian người đại khái đều có thể đủ nhìn ra được tới, nói chuyện không bỏ trong lòng, làm việc cũng vẫn luôn sửng sờ bộ dáng, này nếu là ở không phát hiện một ít không thích hợp địa phương liền nói bất quá đi.

Cùng Mao Chí Cường nói không sai biệt lắm, Từ Ngôn ở lo lắng mỗi chuyện, hẳn thậm chí không biết chính mình lo lắng đến tột cùng là cái gì.

Nhưng mà, ở trở lại nhà ngoại ngăn ngừa hai cái nhiều sao kỳ thời gian, cũng đủ khiến cho hắn suy xét đồ vật quá nhiều.

Cái kia cười tìm tìm nam quý tuy rằng cũng không có nói ra cái gì hữu dụng tình báo, nhưng liền tính là ngốc tử cũng có thể suy tính ra tới hẳn hẳn là tự cấp nào đó tổ chức bán mạng, lại nói tiếp đều cảm giác có chút buồn cười, rõ ràng đều là một đám chết người, lại còn muốn tụ tập ở bên nhau lý lịch sơ lược cái gì tổ chức.

Dứt bỏ cái kia tổ chức mục tiêu là chính mình điểm này không nói chuyện, Từ Ngôn chủ yếu đề ý chính là cái này cái gọi là quý giới, cùng trước kia tưởng tượng bất đồng, trên thế giới này cũng không có cái gọi là Hắc Bạch Vô Thường, cũng không có nước ngoài một ít cùng loại với Từ Thần đồ vật, người nếu muốn đi đầu thai tựa hồ đều phải căn cứ chính mình tình nguyện.

Không nghĩ đến ở thế giới này liền có thể đi đầu thai, còn lưu luyến thế gian liền có thể vẫn luôn ở ở thế giới này, tuy rằng quý là nhân loại sau khi chết hình thành, nhưng vô luận như thế nào cũng vô pháp thoát khỏi bọn họ sinh thời là người sự thật.

Này có lẽ chính là quý vì cái gì còn sẽ có như vậy nhiều nhân loại thói quen.

“Kỳ thật, ta không lo lắng cái gì. .... Chỉ là có điểm không nghĩ trở về.”

“Không nghĩ trở về, liền không quay về a!”

“Không phải đã nói qua sao? Không có biện pháp. .... Đừng nhìn tỷ của ta hơn hai mươi tuổi người, trên thực tế cái gì đều sẽ không, trừ bỏ một ít đơn giản việc nhà ở ngoài, ngay cả nấu cơm đều sẽ không.”

Khi nào bắt đầu như vậy đối Từ Thiên sinh ra một loại phiền chán cảm xúc đâu? Là mỗi khi nhìn đến nàng lười biếng nằm ở trên sofa, vẫn là sự tình gì đều giao cho chính mình tới làm?

Từ Ngôn đã quên mất, so sánh khi còn nhỏ quần lấy tỷ tỷ chính mình bất đồng, hiện giờ Từ Ngôn thậm chí có thể dùng phiền chán loại này từ ngữ tới hình dung chính hấn đối Từ Thiên cảm giác.

Không biết khi nào, luôn là chiều cổ chính mình Từ Thiên không thấy, ngược lại là chính mình bắt đầu chiều cổ khỏi nàng, tổng cảm giác thực kiên cường Từ Thiên cũng bắt đầu trở nên ái khóc nhè.

Khi nào bắt đầu luôn là thích cùng nàng khắc khẩu, đến tốt cùng là khi nào bắt đầu đâu?

Từ Ngôn. .... Đã không nhớ rõ.

“Ta cái này tỷ tỷ. .... Thật đúng là cái phế sài a.” Dùng bất đắc dĩ ngữ khí, Từ Ngôn nói ra những lời này.

.....

.....

Ở thiên đã bắt đầu tiếp cận hoàng hôn thời điểm, Từ Ngôn đã ý thức được phải về nhà, vài giờ hấn không rõ ràng lắm, nhưng căn cứ sắc trời tới xem nói, đại khái đã 7 giờ.

Lúc này đây thu hoạch tuy không tính là đại mùa thu hoạch, nhưng ít nhất cũng coi như thượng tiểu mùa thu hoạch, bốn con cá, suốt bốn điều, tuy rằng cái đầu đều không lớn.

“Đã hơi chút có chút bội phục chính mình đâu.” Nhắc tới plastic thùng, từ nói cười cười.

“Tuy rằng nói như vậy có chút không biết xấu hổ, nhưng là có thể câu đến bốn điều ta cũng coi như không kém đi?”

Nói xong, Từ Ngôn nhìn thoáng qua Mao Chí Cường khom lưng nhặt lên trên mặt đất một cái vừa mới từ thùng nhảy ra tới một cái, vội vàng lại hơn nữa một câu.

“Đối người mới học tới nói.”

“Đây là tự nhiên, có thể sử dụng như vậy đơn sơ công cụ câu thượng cá bản thân liền rất lợi hại, huống chi ngưoi còn câu suốt bốn điều, thế nào? Yêu cầu ta phân cho ngưoi một ít sao? Thùng đã trang không được.”

“Uy uy, ngưoi thật đúng là quanh co lòng vòng đã kích ta a.” Cười khỏ, Từ Ngôn nhìn về phía về mặt tươi cười Mao Chí Cường, sau đó vẫy vẫy tay.

“Nếu là ngưoi khẳng khẳng phân cho ta nói, liền đem vừa mới cái kia cho ta đi, thấu cái số nguyên.”

“Thật đúng là một chút đều không khách khí.”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng Mao Chí Cường vẫn là từ thùng vớt ra cái kia cá, sau đó để vào Từ Ngôn thùng.

“Cần phải trở về đi?”

“Àn. .... Thời gian đã lâu như vậy.” Ngắc đầu nhìn một chút thiên, Từ Ngôn nói như vậy nói.

Tuy rằng Từ Ngôn mở nương cũng không có quy định gác cổng linh tinh đồ vật, nhưng là này không phải trong thành tới rồi buổi tối còn đèn đuốc sáng trưng, ở nông thôn vừa đến buổi tối giống nhau đều là đen nhánh một mảnh.

Đi ở trên đường, Từ Ngôn lạc hậu Mao Chí Cường đại ước nửa bước khoảng cách, tay phải dẫn theo plastic thùng, có chút ngại người nhìn chân mặt.

Đột nhiên, nghĩ tới cái gì ngừng đầu lên.

“Đúng rồi, hỏi ngưoi. ....”

Lời nói, tập ở trong cổ họng.

Từ Ngôn đôi mắt đã trừng tới rồi cực hạn, đó là đang xem đến giết mình cảnh tượng dưới sinh ra biểu tình, bởi vì hắn lại một lần thấy được bao trùm ở Mao Chí Cường thân thượng hắc khí.

Cũng không phải oán khí, mà là so oán khí càng thêm hắc, hắc hoàn toàn cái loại này hắc! Giống như là lớn lên ở Mao Chí Cường trên người giống nhau, ở thân thể hắn bốn phía vờn quanh.

“Làm sao vậy.....”

“Đứng ở nơi đó đừng cử động!” Từ Ngôn rống lên một câu, chính hắn đều không có phát hiện trong thanh âm thậm chí mang lên một tia âm rung.

Tâm mắt nội, chỉ có kia đoàn màu đen khí thể, giống như bàn tay giống nhau, bao vây ở Mao Chí Cường thân thể chung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Không nghĩ hắn chết

“Cái gì đừng cử động? Tiểu ngôn ngươi làm sao vậy?”

Tay trái xách theo một thùng cá, thường thường còn có tồn tại cá ném khỏi cái đuôi bắn ra một ít bọt nước, Mao Chí Cường đầy mặt nghi hoặc thần sắc nhìn về phía phía sau Từ Ngôn.

Người thường nhìn đến cảnh tượng không thể nghi ngờ chính là Từ Ngôn gọi lại đứng ở trước mặt hắn Mao Chí Cường, nhưng mà rơi xuống Từ Ngôn trong mắt lại là mặt khác một loại hiện tượng.

Kia thuần màu đen khí thể, liên tính là đứng xa xa nhìn cũng sẽ làm chính mình sinh ra một loại muốn chạy trốn chạy trốn xúc động, này không phải Từ Ngôn lần đầu tiên thấy được.

Sớm tại lần đầu tiên cùng Mao Chí Cường tới cá thời điểm cũng đã xuất hiện ở thân thể hắn chung quanh một lần, ở thượng một lần hắc khí chạm đến hắn thân thể kia một khắc, Mao Chí Cường liền lý kỳ bị sấy, có thể nói, nếu không phải bởi vì Từ Ngôn một tay đem hắn phác gục trên mặt đất, hắn hiện giờ đã chết.

Nhưng mà lúc này màu đen khí thể lại vờn quanh Mao Chí Cường thân thể bốn phía, cùng lần trước bất đồng, lúc này đây chỉ là quay chung quanh ở hắn bốn phía.

Đó là cái gì? Căn bản không có chút nào tin tức, hoàn toàn không biết gì cả đồ vật, làm sao bây giờ? Rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?!

“Đó là tử khí.”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, đang nghe đến những lời này kia một khắc, toàn thân đều trở nên không được tự nhiên lên, có chút cứng đờ cổ xoay qua đi.

Là Trình Từ.

“Vô dụng đã biết tri thức giải thích một loại đồ vật, bị xưng là “Tử khí”, là ở nhân loại thọ mệnh sắp sửa đạt tới thời điểm, sẽ có như vậy một cổ khí thể sinh ra ở bốn phía, tử vong cũng chia làm ba loại.”

Trình Từ thanh âm thực vững vàng, nhưng lại phảng phất như cây búa giống nhau, một chút tiếp theo một chút đánh ở Từ Ngôn tâm oa thượng.

Thọ mệnh. .... Rành mạch, này hai chữ truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, mọi việc cùng này hai cái nhắc lên quan hệ cơ bản đều không phải cái gì chuyện tốt.

“Tự nhiên tử vong chính là thuộc về thọ mệnh tự nhiên tiêu vong, chết già tồn tại bệnh chết chính là loại tình huống này, loại người này chết qua sau nói chung là trực tiếp đầu thai chuyển thế, mà đệ nhị loại chính là chết cùng ngoài ý muốn, như tai nạn xe cộ, hỏa hoạn, chết đuối, chờ một loạt phi bình thường tử vong tử vong, loại người này sau khi chết đều sẽ có cơ hội hình thành “Quy”, mà cuối cùng một loại kỳ thật có thể tính thượng đệ nhị loại phần có, thay lời khác tới nói, người thọ mệnh là muốn xem ý trời, mà loại người này chính là ý trời, hắn sẽ bị cố định một cái tuổi sau chết đi, quán quanh ở hắn thân thể bốn phía chính là “Tử khí” tràn ngập tử vong hơi thở khí thể.”

Cố định đến một cái tuổi chết đi? Đây liền như là thần thoại tiểu thuyết trung Sở Sinh Tử giống nhau, Diêm Vương làm người canh ba chết, người tuyệt đối sống không quá canh ba, nhưng mà Mao Chí Cường vị trí với tình huống chính là loại thứ ba, nếu đúng như Trình Tử lời nói, Mao Chí Cường là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, hẳn tỷ tỷ đã qua đời, trong nhà còn sót lại hẳn một cây độc đinh.

Từ Ngôn đại não đã mau đạt tới vô pháp tự hỏi nông nổi, còn như vậy đi xuống hẳn trừ bỏ bất lực ở ngoài đã tìm không thấy bất luận cái gì biện pháp.

Nhưng là..... Không nghĩ hẳn chết a!

“Có biện pháp nào..... Có thể cứu hẳn sao?”

“Người không phải đã đã cứu hẳn một lần sao?”

Ở lần đầu tiên cùng Mao Chí Cường tới bờ sông thời điểm, Từ Ngôn cũng đã cứu hẳn một lần, kia một lần làm hẳn miễn tao từ vong, có thể nói Từ Ngôn ngành sinh sinh thay đổi hẳn mệnh số.

Nếu không có Từ Ngôn xuất hiện, sớm tại kia một lần Mao Chí Cường cũng đã đã chết.

“Tiểu ngôn, người ở cùng ai nói chuyện?”

“Không, không cùng ai nói chuyện..... Chỉ là làm bầm lâu bầu mà thôi.”

Cười khổ một tiếng, Từ Ngôn dẫn theo plastic thùng bắt đầu hướng tới Mao Chí Cường đi qua, hai người chỉ gian chỉ có vài bước khoảng cách.

Chỉ cần trước đem cái kia ngoạn ý lộng rớt, có thể thay đổi hẳn một lần mệnh số, nói cách khác còn có thể lần thứ hai lần thứ ba.

“Phanh, ào ào.....”

Bước chân ngừng ở nơi đó, Từ Ngôn một đôi mắt đã trừng tới rồi cực hạn, hẳn nhìn Mao Chí Cường vị trí đầy mặt tràn ngập khó có thể tin biểu tình.

Màu đen khí thể..... Tiến vào Mao Chí Cường trong cơ thể.

“Cường tử!”

Buông trong tay plastic thùng, Từ Ngôn chạy đến Mao Chí Cường bên người, ngồi xổm xuống duỗi tay chụp phui hẳn mặt, không có chút nào động tĩnh nhưng là đặt ở hẳn trái tim vị trí tay nói cho Từ Ngôn, hẳn còn chưa chết.

“Tại sao lại như vậy? Cùng lần trước không giống nhau!”

“Đồng dạng sai lầm sẽ không phạm hai lần, bởi vì lần trước người làm Mao Chí Cường tránh được một kiếp, cho nên nó lúc này đây đã sẽ không lại làm người thực hiện được.”

Trình Tử nói sử Từ Ngôn thân mình có chút nhũn ra, nếu thật là loại tình huống này, kia cũng liền nói, Mao Chí Cường thật sự có khả năng chết ở chỗ này? Nếu hẳn thật sự đã chết, kia chính mình liền thành cái gì? Giết người phạm?

Ra tới thời điểm còn tung tăng nhảy nhót, trở về thời điểm liền chết ở chỗ này, nói như vậy nói cho bất luận cái gì một người đều sẽ cảm thấy khả nghi đi.

“Như thế nào sẽ..... Như vậy.”

Nhìn nằm trên mặt đất Mao Chí Cường, Từ Ngôn toàn thân bắt đầu run rẩy lên, hẳn là ở sợ hãi, liền tính gặp qua như vậy nhiều người chết đều không có sợ hãi quá, lại duy độc nhìn đến đang ở chết người khi bắt đầu sợ hãi lên.

Vẫn là nói..... Chính mình đã không tha hẳn đã chết?

“Không, hẳn không thể chết, hẳn đã chết hẳn trong nhà người làm sao bây giờ? Hẳn trong nhà chỉ có hẳn một cây độc đinh hẳn tỷ đã chết, hẳn đã không thể chết lại..... Đúng rồi, ta còn có tay phải, ta tay phải có thể hấp thu oán khí, cái kia cái gì từ khí cũng có thể hấp thu đúng không?”

“Người muốn chết sao, hấp thu cái loại này đồ vật nhân loại sẽ chết.”

“Ta đây liền không làm người!! Dù sao ta thân thể này đã trừ bỏ bề ngoài ở ngoài không có một tia nhân loại nên có đồ vật!”

Nâng lên tay phải, Từ Ngôn gắt gao nhìn chăm chăm lòng bàn tay, hẳn không biết chính mình vì cái gì sẽ sinh ra loại này ý niệm, có lẽ là chân chính ở vào không nghĩ làm Mao Chí Cường chết, hoặc là..... Vì chính mình không lưng đeo thượng giết người tội danh?

Nhưng này đó đã không sao cả.

Tay phải đặt ở Mao Chí Cường trên mặt, trước kia chỉ cần làm như vậy liền có thể đem dịch nhân oán khí hấp thu lại đây, nhưng là lần này lại không nhạy.

“Tại sao lại như vậy..... Vì cái gì không có phản ứng? Vì cái gì một chút phản ứng cũng không có a!”

“Bởi vì hấn là nhân loại, người cái tay kia chỉ có thể đổi “Quý” sinh ra tác dụng đi.”

Về phía sau lui một bước, Trình Tử kia chút nào không có biến hóa thành âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, nhưng lại làm Từ Ngôn đã chịu thật lớn đã kích.

Đã..... Không được cứu trợ sao? Cuối cùng, vẫn là muốn chết sao?

Chết..... Tử vong.....

“Đại ca ca!”

“Tiểu ngôn.....”

Chết, không cần a! Không nghĩ ở làm người đã chết, đã đủ nhiều, phần đầu bắt đầu truyền đến kịch liệt đau đớn, một vài bức hình ảnh từ trong đầu hiện lên, mỗi hiện lên một bộ đều sẽ sinh ra kịch liệt đau đớn.

“Không cần chết lại người a!!!”

“Tránh ra!”

Một tiếng kêu hừ, Từ Ngôn trước người xuất hiện một bóng hình, đủ để sử Từ Ngôn giật mình thân ảnh, một thân đen nhánh quần áo, đen nhánh tóc đẹp, từ đầu đến chân trừ bỏ làn da ở ngoài toàn bộ đen nhánh một mảnh.

Cái kia ăn mặc hắc y phục nữ nhân!

Không đợi Từ Ngôn phục hồi tinh thần lại, nữ nhân kia mở ra tay, một chương ấn ở Mao Chí Cường trên mặt, ở tiếp xúc đến mặt kia một khắc, màu đen khí thể theo cánh tay của nàng hướng tới trong cơ thể chảy xuôi qua đi.

Nàng..... Ở cứu Mao Chí Cường?

.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Nhược đã chết

Đây là Từ Ngôn chân chính lần đầu tiên mặt đối mặt cùng hắc y nữ nhân ở chung, không nói gì, cũng không có bất luận cái gì dư thừa động tác, chỉ là cảnh giác đứng ở nàng phía sau.

Mao Chí Cường ngã trên mặt đất, hắc y nữ nhân tay ấn ở hấn trên trán, rõ ràng có thể thấy được, kia tràn ngập tử vong hơi thở màu đen khí thể từ Mao Chí Cường trong cơ thể thẩm thấu ra tới, truyền đạt tới rồi hắc y nữ nhân trong cơ thể.

Từ Ngôn không rõ ràng lắm nàng vì cái gì làm như vậy, hấn là không có chút nào giao tế người, nàng lại có thể vì Mao Chí Cường làm được loại trình độ này.

Thở ra một hơi, hắc y nữ nhân hơi hơi ngẩng đầu, trong miệng phun ra một tia màu đen khí thể, sau đó chậm rãi đứng thẳng lên.

Đang xem đến nàng đứng lên kia một khắc, Từ Ngôn bắt đầu trở nên cảnh giác lên, dứt bỏ nàng cứu Mao Chí Cường điểm này không nói chuyện, dĩ vãng phát sinh sự tình đủ để Từ Ngôn đối nàng ôm có cảnh giác.

“Người, rốt cuộc là ai?”

“Đã nhìn không được, không có một tia muốn biến cường quyết tâm, hết thấy đều là dựa vào vận khí, hiện giờ người trên thế giới này nhiều nhất cũng chỉ là một con súc chiến đấu hơi chút trên tường một ít cận bã, còn không có cảm giác được khản trương sao?”

“Ngươi có ý tứ gì?!”

Hắc y nữ nhân nói Từ Ngôn một câu cũng không nghe hiểu, nàng cũng không có trả lời Từ Ngôn vấn đề mà là bắt đầu rồi một cái khác đề tài.

“Lộ đã vì ngươi phô mà quá nhiều, còn chỉ là đạt tới loại trình độ này, quá yếu. .... Ngươi thật là quá yếu.” Nàng nói như vậy nói.

Từ Ngôn vừa định nói chuyện, tiếp theo giây đôi mắt liền trừng tới rồi cực hạn, cơ hồ là một đạo hắc ảnh xẹt qua, chờ Từ Ngôn lại một lần nhìn về phía chỗ cũ thời điểm đã không tồn tại hắc y nữ nhân.

“Trình Từ!”

“Đây là đảo quốc con quỷ kia a? Thực lực nhược muốn mệnh, như vậy ngươi, là như thế nào còn có mặt mũi dãi ở hắc bên người a?”

Tay phải đặt ở Trình Từ trên cổ, thành phiến trạng, nhìn như chỉ cần hơi chút dùng chút sức lực liền có thể làm Trình Từ đầu bay lên tới.

“Ngươi muốn làm cái gì?”

“Ta muốn làm cái gì? Nói như thế nào ở thực lực không có rơi chậm lại phía trước cũng là hung quỷ tồn tại, như vậy quỷ hấp thu rút nói, ta hẳn là sẽ có điều đột phá đi?”

Trên mặt kia phó biểu tình giống như là tràn ngập cười nhạt hương vị, hơi hơi ngẩng lên đầu, nàng cái đầu cùng Trình Từ không sai biệt lắm.

“Ngươi sẽ thông khổ sao? Người này chết nói.”

“Ngươi tốt nhất không cần cho ta chạm vào nàng!”

Từ Ngôn không biết chính mình giờ này khắc này là loại bộ dáng gì tâm tình, nhưng hẳn khẳng định có thể đoán được về mặt của hẳn một đạo khó coi cực kỳ, chỉ là đem tay đặt ở Trình Từ trên cổ, hẳn liền có thể khăn trương đến loại tình trạng này, từ lúc bắt đầu hẳn liền mất đi quan trọng nhất ưu thế.

Chỉ cần một sợ, hết thấy đều thua.

“Sinh khí? Thực sự có ý tứ biểu tình a, kia phảng phất đem ta trực tiếp nuốt biểu tình, bất quá... Ngươi nói như vậy, ta càng muốn giết nàng a!”

“Ngươi cho ta dừng tay!!”

“Còn không có động thủ đâu. ....”

Diễn ngược biểu tình tràn ngập ở nàng trên mặt, nàng nhẹ nhàng đem đầu khấu ở Trình Từ trên vai, sau đó nhẹ giọng nói ra những lời này.

“Chỉ cần khống chế được người này ngươi giống như là mặc người xâu xé con kiến giống nhau, nhược đáng thương a. ....”

Nói, không ra tới một cái tay khác nâng lên, tiếp theo giây nàng mặt trước xuất hiện một bàn tay, đó là Từ Ngôn tay.

“Đồng dạng chiêu số ta cũng sẽ không liên tục hai lần mắc mưu.”

Nhìn như tinh tế vô lực ngón tay cầm Từ Ngôn nắm tay, cái này làm cho chuẩn bị đánh lên một chút Từ Ngôn đương trường sững sờ ở nơi đó, hẳn thậm chí không thể tưởng được nàng động tác sẽ nhanh như vậy.

“Không thể không thừa nhận này chỉ đảo quốc quý năng lực thật là cường **, nhưng là loại năng lực này cũng là muốn phát huy đến cùng đủ cường oán khí duy trì hạ mới có thể phát huy ra công hiệu, ngươi cảm thấy, bằng ngươi trong cơ thể về điểm này oán khí đủ làm gì? Còn có. .... Này chỉ tay phải!”

Chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, tiếp theo cái hình ảnh chính là mặt đất, mặt bộ gắt gao dán ở đường đất thượng, thật nhỏ đá thậm chí đem mặt trát sinh đau, muốn bò dậy lại cũng không có chẳng sợ một tia biện pháp, thân thể thượng phảng phất đè ép cái gì trọng vật, căn bản nhúc nhích không được chút nào.

“Nhìn, nhân loại thân thể nhiều nhất chỉ có thể đạt tới loại trình độ này, bất luận thân thể của ngươi cùng nhân loại có bao nhiêu đại tương phản, trước sau. .... Ngươi đều không có biện pháp chiến thắng quỷ.”

“Hỗn, hỗn đản!”

Thủ dùng tay chống mặt đất đứng lên, nhưng là trừ bỏ sử cánh tay uốn lượn một chút, còn lại một chút đều làm không được.

Đột nhiên xuất hiện cứu Mao Chí Cường, theo sau lại đột nhiên hướng tới Trình Từ khởi xướng công kích, giống như là người điên giống nhau, nàng làm những chuyện như vậy căn bản không có biện pháp dùng đã biết đáp án đi phân tích.

“Nga, đúng rồi thiếu chút nữa quên nói cho ngươi. .... Trường học kia chỉ gọi là Thảm Giai ngu ngốc ngươi hẳn là nhớ rõ đi?”

Thủ bỏ dậy Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, bởi vì phần đầu không có cách nào nhúc nhích nguyên nhân, hẳn chỉ có nghiêng con mắt nhìn cao cao tại thượng gia hỏa.

“Thắm Giai. .... Thắm Giai, người đối nàng làm cái gì?”

“Hấp thu, oán quỷ oán loại liên tính là muỗi thịt ở nói như thế nào cũng là thịt a, hơn nữa. .... Nàng cùng người nhận thức đầu, cho dù chết thời điểm còn vẫn luôn nhìn người rời khỏi phương hướng, thật là muốn bật cười, cái loại này ngốc bộ đáng!”

“.....”

Thắm Giai. .... Đã chết, nàng cái này chết là chân chính chết đã quên, không phải đi đầu thai, cũng không phải biến thành quỷ, bản thân chính là quỷ nàng chết qua sau chỉ có thể có một cái giải quyết.

Hồn phi phách tán, đơn giản điểm tới nói chính là từ trên thế giới này hoàn toàn bị lau đi!

“Người đem Thắm Giai. .... Lau đi. ....”

“A, lau đi? Dùng người nói đại khái chính là ý tứ này, thế nào? Muốn hay không ta hiện trường cho người biểu thị một bên ta lúc ấy là như thế nào làm?”

Nói, hắc y nữ nhân vươn tay trao một cái đã bắt được Trình Tử mặt, trên mặt biểu tình chỉ có thể dùng từ cái này từ ngữ tới hình dung.

“Về sau chúng ta chính là bằng hữu!”

Thắm Giai khuôn mặt tươi cười tựa hồ còn dừng lại ở Từ Ngôn trong đầu, nàng cũng không có bị mang ra cái kia trường học, mà là đã bị trước mắt người này lau đi, hồn phi phách tán, chỉ ở tiểu thuyết xuôi tai đến từ ngữ chân chính xuất hiện ở Từ Ngôn lỗ tai thời điểm nghe tới là như vậy xa lạ.

“Hồn dân, nàng đã chết quá một lần, quên mất sinh thời ký ức, chỉ có thể vẫn luôn dãi ở cái kia trường học trung, liên tính có được ký ức cũng sẽ ở trong thời gian rất ngắn biến mất rồi. .... Vì cái gì, vì cái gì đã thâm như vậy quỷ người cũng không buông tha! Vì cái gì người muốn từng bước một, từng bước một đem ta bức đến loại trình độ này a! Người rốt cuộc là ai, người rốt cuộc muốn làm cái gì! Người xuất hiện ở chỗ này cứu Mao Chí Cường lại nói cho ta này đó, người đến tới cùng là muốn làm gì a a a!!!”

Theo cuối cùng một chữ bị rống lên, bên cạnh con sông bỗng nhiên cuốn lên giống như gió lốc cột nước, đường kính đã đạt tới hai mét tả hữu, giống như xà giống nhau hướng tới hắc y nữ nhân vị trí vọt qua đi.

“Ầm ầm ầm!!”

Cột nước ở tiếp xúc đến mặt đất kia một khắc nổ tung, phát ra đinh tai nhức óc tiếng vang, tiếp theo giây hắc y nữ nhân cao cao nhảy dựng lên.

“Người cho ta!”

Nâng lên tay, Từ Ngôn thân thể xuất hiện ở giữa không trung, tay phải nắm thành nắm tay, cao cao nâng lên.

“Nói rõ ràng a!!”

“Phanh!”

Nắm tay, hoàn hoàn toàn toàn nện ở nàng trên mặt, trên mặt nàng không thể tưởng tượng biểu tình ánh vào Từ Ngôn tầm mắt nội.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Cầu xin người giết ta đi!

Cảm giác được rõ ràng, nắm tay tiếp xúc đến má nàng kia một khắc, một vài bức hình ảnh truyền vào chính mình trong đầu, đó là một loại tương đương kỳ diệu cảm giác, cùng xem điện ảnh không sai biệt lắm, nhưng lại bất đồng, bởi vì nhìn đến chỉ có hình ảnh.

Nam hài, nữ hài, ước định. .... Cùng với huyết!

Roi xuống ở trên mặt đất, bởi vì nắm tay lực đánh vào cũng đủ đại duyên cớ, nàng bị hung hăng nện ở trên mặt đất, mà Trình Tử lại không có đã chịu bất luận cái gì thương tổn.

Ở cột nước đánh úp về phía hắc y nữ nhân thời điểm, Trình Từ cũng đã dời đi thật trịnh trọng đi tới đủ an toàn địa phương.

Tầm mắt nội nàng ghé vào trên mặt đất, bởi vì bị cột nước tập kích quá duyên cớ, mặt đất ướt một mảnh, ghé vào vũng nước bên, nàng không có chút nào động tĩnh.

Từ Ngôn thở hắt hắt, có chút khó có thể tin nhìn tay phải, kia vừa mới nhìn đến hình ảnh tuyệt đối không phải chính mình trong trí nhớ đồ vật, kia..... Là người này ký ức sao? Khó có thể tin cái này từ ngữ đã vô pháp tới hình dung giờ này khắc này Từ Ngôn tâm tình.

“Ngươi.....”

“Đã thấy được?”

Từ Ngôn nói cũng không có nói lời nói, nàng thấp giọng cười khê hai tiếng, một tay ấn mặt đất chỉ khôi nửa cái thân mình, dính có tro bụi mặt hiện ra ở Từ Ngôn trước mặt.

Đây là Từ Ngôn yên tĩnh tâm lúc sau lần đầu tiên nhìn này khuôn mặt, tuy không tính là mỹ nghịch thiên, nhưng cũng hoàn toàn có thể xứng đôi “Mỹ nữ” hai chữ, nhưng mà càng lệnh Từ Ngôn khiếp sợ chính là hắc y nữ nhân qua này khuôn mặt.

Ở Mao Chí Cường phòng nội, hắc y nữ nhân tỷ tỷ duy nhất chụp ảnh chung, kia khuôn mặt, rất giống, tuy rằng cùng giờ có rất đại bất đồng, nhưng là vẫn là có thể từ này khuôn mặt thượng tìm được ảnh chụp trung bóng dáng.

“Quả nhiên, ngươi cũng không phải không có chút nào tiến bộ a..... Cái tay kia đã bắt đầu hướng tới không biết phương hướng tiến hóa.”

Thấp giọng nói, nàng chậm rãi đứng lên, tuy rằng chỉ là thừa nhận rồi Từ Ngôn một quyền lực lượng, nhưng lại giống như đã chịu trí mạng đã kích giống nhau.

“Vì cái gì muốn làm như vậy?”

“Vì cái gì? Loại chuyện này còn cần lý do sao?”

“Sao có thể không cần! Ngươi giết như vậy nhiều người rốt cuộc là vì cái gì?! Ngươi đã chết, cho dù có dừng lại ở nhân thế gian lý do, nhưng vì cái gì muốn hại chết nhiều như vậy người a!”

“Cho nên, ngươi giết ta.”

“Cái gì?”

Một đôi mắt mở tới rồi cực hạn, Từ Ngôn chất vấn lại bị nàng những lời này biến thành hư vô. Nàng muốn chết.

“Thực tàn nhẫn ta, liên tính đứng ở chỗ này cùng ta nói chuyện cũng là cố nén sát ý, người bên cạnh ngươi ta đã hại chết mấy cái ta cũng không rõ lắm, nếu như vậy hận ta vì cái gì còn chưa động thủ?”

Hướng phía trước đi rồi một bước, mở ra đôi tay giống như là muốn ôm Từ Ngôn giống nhau.

“Đem ta oán loại móc ra tới, lấy đi oán loại cấp cái kia đảo quốc quý, nói như vậy nàng liền có thể khôi phục đến trước kia thực lực. Tới a..... Mau tới giết ta a!”

“.....”

Do dự, Từ Ngôn có chút không biết nên làm như thế nào, hắc y nữ nhân rõ ràng lắm nên như thế nào đối mặt trước mắt nữ nhân này, chỉ cần giết nàng, nàng hại chết như vậy nhiều người trừng phạt đúng tội, chết không đủ tích cho dù chết cũng sẽ không có cái gì trong lòng gánh nặng.

Nhưng là..... Vì cái gì. Vì cái gì không nghĩ xuống tay.

“Vì cái gì, vì cái gì ngươi sẽ là cái dạng này? Ngươi biết không? Mao Chí Cường, Cường tử đối với ngươi kỳ vọng? Hắc y nữ nhân đi tỷ tỷ, là cái ôn nhu, thiện lương tỷ tỷ, cận tồn ở hắc trong đầu tỷ tỷ vẫn luôn là khi còn nhỏ cái loại này bộ dáng, hắc y nữ nhân vẫn luôn cho rằng hắc y nữ nhân đã dưới mặt đất sinh hoạt..... Chính là. Ngươi vì cái gì phải làm ra chuyện như vậy a a!” Từ Ngôn hướng tới hắc y nữ nhân rít gào lên, một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng.

“Tồn tại người! Vì cái gì, vì cái gì ngươi muốn giết các nàng a? Vì cái gì, ta bên người người ngươi muốn một cái tiếp theo một cái cướp đi, ngươi đến tốt cùng cướp đi ta nhiều ít a.....”

“.....”

Nàng bước chân ngừng lại, một khuôn mặt thượng che kín khiếp sợ loại này thần sắc, giống như là bất lực thiếu nữ giống nhau, tay về phía trước đuổi đuổi. Nhưng lại nghĩ tới cái gì rụt trở về, há miệng thở dốc, cuối cùng vẫn là đóng đi lên.

Đầu hơi hơi thấp.

“Ta đã không có lựa chọn. ....”

“Người đang nói cái gì?”

“Đi hướng con đường này, đi lên này đem chính mình biến thành cái dạng này lộ, ta cũng là không có lựa chọn đường sống a. .... Ta chỉ có thể, bị bắt, bị gia hỏa kia từng bước một. Một tia một tia, một chút một chút bức tới rồi con đường này thượng a!”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, hấn tằm mắt nội, hắc y phục nữ nhân khóc. Đây là Từ Ngôn lần đầu tiên nhìn thấy nàng này phúc biểu tình.

Bất lực, bị ai, thống khổ. .... Đan xen cảm xúc che kín này khuôn mặt thượng, đã không có bất luận cái gì đường lui, nàng đi lên như vậy một cái lộ, không bị lý giải lộ.

“Vì cứu Cường tử, vì người ta chỉ có thể đi lên con đường này a!!”

Vì. .... Ta?

Từ Ngôn theo bản năng lui ra phía sau một bước, giống như là nghe được thiên đại tin tức giống nhau, có chút lắc lắc yu trụ cảm giác.

Sao có thể vì ta? Vì ta làm cái gì? Vì cái gì. ....

Từ Ngôn đại não đã không thể tự hỏi, từ lần đầu tiên nhìn thấy Lý Hiểu Lệ, cùng với Thẩm Giai, cùng với Từ Nhạc Dao, các nàng đều là bị trước mắt người này giết chết, vì cái gì. .... Vì cái gì nàng chỉ đối bên người người xuống tay, mà không phải trực tiếp đem mũi tên chỉ hướng chính mình? Các nàng ba cái từ vong thời điểm, khi đó chính mình còn gần chỉ là cái học sinh trung học mà thôi.

Học sinh trung học. ....

“Vì ta, người là lại nói vì ta. ....”

Không có ở trước đó giết chết chính mình, không có ở hết thầy đều còn không có phát triển phía trước xử lý chính mình, cho tới nay, giống như là tự cấp chính mình gia tăng thực lực giống nhau, nàng vẫn luôn sắm vai loại này giác sắc, liền giống như võng du trung đánh quái thăng cấp giống nhau, nàng vẫn luôn đều tự cấp chính mình phóng tiểu quái thăng cấp a!

Hết thầy hết thầy đều quá xảo, giống như là trước đó kế hoạch hảo giống nhau, này hết thầy hết thầy, rốt cuộc. ....

“A Ngôn, giết ta, ta không nghĩ đã chịu như vậy thống khổ a! Hấp thu từ khí ta đã không có khả năng sống sót, ở ta oán loại còn không có bị từ khí ăn mòn nhanh lên giết ta, được đến oán loại cấp cái kia đảo quốc quý, làm nàng có tư cách bảo hộ ở cạnh người. ....”

Mại động nên bước, nàng vươn tay bắt được Từ Ngôn cánh tay, gắt gao bắt lấy Từ Ngôn ống tay áo, dùng tràn ngập cầu xin ngữ khí nói.

Giết nàng, giết nàng a!

Nâng lên tay, Từ Ngôn run rẩy xuống tay chuông, chỉ cần đem nàng giết liền có thể làm Trình Từ khôi phục trước kia thực lực.

Chính là. ....

“Làm không được a. ....”

“Vì cái gì còn chưa động thủ!? Giết ta a! Nhanh lên giết ta a!”

“Người muốn cho ta như thế nào xuống tay a! Người là Cường tử tử, người đã chết qua, nếu là chết lại nói chính là thật sự đã chết a! Từ trên thế giới này hoàn toàn bị lau đi a!”

“Ta đã không để bụng! Nên làm đều đã làm, uy hiếp Cường tử kiếp số cũng đã biến mất, ta đã làm ta nên làm, ta không nên làm cũng làm. Ta đã vô dụng, duy nhất hữu dụng chỉ có này viên oán loại! Từ Ngôn! Cầu xin người! Giết ta!”

Quý là không thể sát chính mình, trừ bỏ tự bạo ở ngoài không có cách nào tự sát, mà tự bạo lúc sau trong cơ thể oán loại cũng sẽ biến mất, cũng liền ý nghĩa nàng muốn để lại cho Từ Ngôn cuối cùng đồ vật cũng lưu không xuống dưới.

Hung quý oán loại. .... Cũng đủ trân quý, ít nhất đối hiện tại Từ Ngôn mà nói.

Gắt gao túm Từ Ngôn tay áo, giống như là nổi điên nữ nhân giống nhau. Nàng giãy giụa hơn nữa cầu xin nhìn về phía Từ Ngôn.

Bỗng nhiên, thân thể của nàng thượng bỗng nhiên xuất hiện từng đạo vết rách, từ giữa tràn ra hắc sắc khí thể, tuy rằng thực thông thả nhưng lại lấy mất thường có thể thấy được tốc độ tràn ra.

Nàng sững sờ ở nơi đó, theo sau rút ra lôi kéo Từ Ngôn ống tay áo tay, che lại cái kia tràn ra chỗ hồng.

“Sao..... Tại sao lại như vậy!”

“Từ khi đã thâm thấu tới rồi linh hồn của nàng chỗ sâu trong. Còn như vậy đi xuống nói, hồn phi phách tán chỉ là thời gian vấn đề.” Vẫn luôn trầm mặc Trình Từ đột nhiên nói ra những lời này.

“Sao có thể! Nàng rõ ràng còn hảo hảo ở chỗ này, sao có thể hồn phi phách tán? Ngươi là nói giỡn, Trình Từ.....”

“Không phải nói giỡn, oán khí từ trong cơ thể tràn ra đã là dấu hiệu, nàng vật dần sẽ một chút một chút vỡ ra thẳng đến toàn bộ vỡ vụn.”

Vỡ vụn, cũng liền ý nghĩa biến mất. Quý vật dần có thể xưng là hồn phách thay lời khác tới nói chính là linh hồn, linh hồn biến mất, tự nhiên mà vậy quý cũng liền không tồn tại.

Chết..... Lại muốn chết sao? Rõ ràng nàng hại chết như vậy nhiều người, vì cái gì sẽ có một loại không nghĩ làm nàng chết cảm giác.

“Từ Ngôn!! Mau giết ta!!”

Rít gào, hắc y nữ nhân hướng tới Từ Ngôn quát, càng ngày càng nhiều cái khe xuất hiện ở nàng trên người, cả khuôn mặt đã che kín vết rách.

Từ Ngôn nhìn chăm chăm nàng, hoảng hốt nâng lên tay. Có thể cảm giác được rõ ràng bàn tay ở không ngừng run rẩy, đuổi hướng về phía nàng.....

Ẩn ở cái trán của nàng thượng, tràn ra tới oán khí bắt đầu hướng tới cánh tay vị trí hội tụ, không biết vì cái gì cảm giác vành mắt đã ướt ướt.

“Ca, ca ca!”

Vết rạn bắt đầu rách nát, nàng toàn bộ thân thể thượng đã bị loại này vết rạn che kín, lúc này nàng biểu tình lại bình tĩnh rất nhiều.

“Cám ơn ngươi. A Ngôn.....”

Nàng đôi mắt xuyên thấu qua Từ Ngôn ngón tay nhìn về phía đứng ở hán phía sau Trình Từ, trên mặt mang theo một tia như có như không mỉm cười.

“Về sau..... Hẳn liền làm ơn ngươi.”

“.....”

“Tái kiến, A Ngôn.....”

Chậm rãi nâng lên tay, bắt đầu rơi xuống hạ mảnh nhỏ bàn tay đặt ở Từ Ngôn gương mặt một bên. Dùng ngón tay cái nhẹ nhàng cọ đi Từ Ngôn khóe mắt nước mắt tích.

“Liên tính gặp được ở đại khó khăn cũng tuyệt đối không thể khóc, lời này chính là ngươi trước kia chính miệng đối ta nói..... Không nghĩ tới còn có cơ hội chạm đến ngươi này khuôn mặt, thật sự như là nằm mơ giống nhau.”

Nhẹ nhàng cọ, nàng hơi hơi nở nụ cười.

“Đã không có cách nào tuân thủ cái kia ước định, rõ ràng so ngươi lớn ba tuổi lại ở nhỏ đến thời điểm vẫn luôn chịu ngươi chiếu cố.....”

Tay biến mất, theo tay biến mất chân bộ cũng bắt đầu rách nát.

“Thời gian đã không nhiều lắm, ngươi đã nhớ không được cái kia ước định cùng tên của ta.....”

Nàng đầu nhẹ nhàng đi phía trước đuổi đuổi, tiến đến Từ Ngôn lỗ tai bên.

“Mao Lê Yến, thực tục tên, nhưng là ta lại rất thích đâu, A Ngôn, ở kêu một lần làm ta nghe một chút.....”

“Mao..... Mao Lê Yến.....”

“Thanh âm không giống nhau, trở nên thành thực..... Ngươi cùng Cường tử đều giống nhau, đều đã biến thành nam nhân đâu..... Thật đáng tiếc, cái kia ước định đã không có cách nào tuân thủ.”

“Ca, phanh!”

Cổ một chút bộ vị biến mất, còn sót lại tàn phá bất kham đầu hơi hơi ngẩng lên, Mao Lê Yến nhìn đã hoàng hôn không trung.

Nàng phảng phất về tới khi còn nhỏ cảnh tượng.

“Về sau, ngươi chính là ta vợ cả!”

Tuy rằng tuổi không lớn, lại về mặt đứng đắn nói ra những lời này nam hài.

Mao Lệ Yến nở nụ cười, nhắm mắt lại.

Cái kia vui đùa dường như ước định, đã không có cách nào thực hiện a..... A Ngôn.

“Phanh, ca ào ào!”

Một tiếng giòn vang lúc sau, Mao Lệ Yến biến mất, hoàn toàn biến mất ở trên thế giới này, không có chút nào dấu vết tồn tại.

Lưu lại, chỉ có này viên..... Oán loại.

Tàn ra quang mang chói mắt, tựa hồ muốn chọc mù Từ Ngôn trông mắt, nhưng ánh mắt lại không có biện pháp dời đi chút nào.

Trong mộng nữ hài, Mao Chí Cường tỷ tỷ..... Vẫn luôn, vẫn luôn là một người a.

Tóc che đầy đôi mắt, Từ Ngôn gắt gao nắm chặt tay trái trung oán loại, cúi đầu, không biết qua bao lâu, Từ Ngôn mới hé miệng, khàn khàn thanh âm từ hân trong cổ họng truyền ra tới.

“Ta nhất định phải.....”

“Nhất định phải! Từng bước một, từng bước một đi lên thế giới này đỉnh! Dùng Từ Ngôn cái này thân phận, dùng Từ Ngôn thân thể này, dùng Từ Ngôn tên này! Bò lên trên thế giới đỉnh điểm a!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Lan Lan thẳng cấp oán quỷ

ps: Cầu đặt, cầu vé tháng a lãn lộn cầu a!!! $\sim(\geq \nabla \leq)/\sim$

“Thật sự phải đi sao?”

“Ân, thời gian đã mau tới rồi.” Cúi đầu lên tiếng, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn đứng ở chính mình trước mặt Mao Chí Cường.

Mao Chí Cường đã không có bất luận vấn đề gì, hân cái gọi là mệnh số cũng đã biến mất, bởi vì kia cái gọi là tử khí đã bị nàng tỷ tỷ Mao Lệ Yến hấp thu, có lẽ, hân đến chết cũng không biết hân đã từng tỷ tỷ vì cứu hân chịu đựng như thế nào thống khổ.

Mao Lệ Yến đã chết, cái này chết là chân chính đã chết, từ trên thế giới này bị lau đi rớt, không có đi đâu thai, hân phi phách tán nàng đã không có lại đi đâu thai tư cách.

Từ Ngôn cắn chặt răng, gắt gao nắm chặt cầm vào trong túi tay, nhìn về phía trước mắt Mao Chí Cường, ngạnh sinh sinh bài trừ một cái tươi cười.

“Không cần lo lắng, cùng mỡ nương nói tốt..... Sang năm ta còn sẽ trở về.”

“Ồ nói như thế nào cũng muốn chờ đến sang năm không phải sao?” Cười khổ một tiếng, Mao Chí Cường nâng lên tay nhẹ nhàng đụng phải một chút Từ Ngôn bả vai.

“Lần sau tới thời điểm đừng quên cho ta biết.”

“Đã biết.”

“Xe tới!”

Từ Thiên đứng ở một bên nhắc nhở nói, Từ Ngôn ngẩng đầu lên, nhìn về phía giao lộ xe, kia xe cùng tới thời điểm ngồi chính là đồng dạng kiểu dáng xe đồ.

“Đã tới.” Nhắc tới bên chân bao, Từ Ngôn xách lên.

“Kia..... Tái kiến, Cường tử.”

“Ân, tái kiến!”

Ở nông thôn lộ có chút xóc nảy, loại cảm giác này ngồi ở bên trong xe đặc biệt rõ ràng, có lẽ là ly nghi hề kết thúc còn có một tháng duyên cớ, cho nên lần này xe cũng không có ngồi đầy.

Đồng dạng vẫn là cửa sổ vị trí, Từ Ngôn đầu nhẹ nhàng để ở cửa sổ pha lê thượng, nhìn xe ngoại chọt lóe mà qua cảnh tượng.

Trong tay gắt gao nắm Mao Lệ Yến oán loại.

.....

“A ~ ngồi lâu như vậy thân xe từ đều mau tán giá!”

Đứng ở nhà mình cửa, Từ Ngôn phía sau đang ở đuổi lười eo Từ Thiển nói như vậy nói, cũng không có đi quay đầu lại cùng Từ Thiển nói chuyện, Từ Ngôn chỉ là yên lặng mở cửa ra.

Ca một tiếng giòn vang lúc sau, Từ Ngôn đem chìa khóa nhét vào trong túi đem cửa đẩy ra, liền tính gần một tháng thời gian. Trong nhà cũng không phải thực do, bởi vì trước khi đi thời điểm đại khái sửa sang lại một phen, cho nên còn vẫn duy trì nguyên trạng.

“Uy, trở về thời điểm ta liền phát hiện không thích hợp địa phương, ngươi có phải hay không có cái gì tâm sự a! Nãy giờ không nói gì.”

“Không có.”

Đem bao xách tiến vào, chồng chất đến sô pha bên cạnh.

“Bởi vì cảm giác ngươi đang nói vô dụng vô nghĩa, cho nên cũng không tính toán đối với ngươi nói phát biểu ý kiến gì.”

“Ngươi này không lớn không nhỏ ngữ khí yêu cầu sửa một chút. Ở nói như thế nào ta cũng là ngươi tỷ!”

“Muốn cho ta tôn trọng ngươi ít nhất cũng muốn lấy ra làm tỷ tỷ khí thế không phải sao?” Từ Ngôn hơi hơi xoay qua đầu nhìn Từ Thiển.

“Trước đó, ngươi chỉ là ta tỷ tỷ.”

Từ Ngôn ý tứ thực minh xác, chỉ có ở Từ Thiển chân chính thực hiện tới rồi một cái làm tỷ tỷ trách nhiệm lúc sau hẳn mới có thể thừa nhận.

Nếu không, vẫn luôn đều chỉ là trên danh nghĩa tỷ tỷ.

“Hào, hành lý chính ngươi khiêng trong phòng đi, ta có chút việc trước đi ra ngoài một chuyến. Ngươi muốn đối nói, chính mình đi mua điểm đồ vật ăn.”

Nói liền không hề để ý tới phía sau Từ Thiển, Từ Ngôn hướng tới ngoài cửa đi ra ngoài, tới thời điểm ngồi chính là 6 giờ xe, khoảng 7 giờ thời điểm cũng đã tới rồi, lúc này thiên đã sáng rồi.

Nghe được phịch một tiếng môn bị đóng lại tiếng vang lúc sau, có chút sững sờ Từ Thiển nhìn Từ Ngôn rời khỏi thân ảnh.

Khóe miệng lộ ra ý cười.

“Thật đúng là chút nào không có tiến bộ đệ đệ a.”

.....

Đứng ở ngã tư đường, Từ Ngôn nhìn về phía phía trước, bởi vì ly nghi hề duyên cớ, ở cái này thời gian đoạn cũng không tồn tại đi học học sinh, bởi vậy dòng người nhưng thật ra biến thiếu rất nhiều.

Trước sau như một, Lan Lan ôm một con màu trắng mao nhưng món đồ chơi đứng ở nơi đó, dựa vào cột điện bên, không biết suy nghĩ cái gì tâm sự, thường thường có người từ nàng bên người đi ngang qua. Mà Lan Lan ngẫu nhiên sẽ ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái, ở phát hiện những người đó cũng không có dừng lại bước chân lúc sau liền lại một lần cúi đầu, thoạt nhìn có chút mất mát.

Thật sâu hít một hơi, Từ Ngôn dùng tay xoa xoa mặt, làm chính mình thoạt nhìn nhẹ nhàng một ít, lộ ra mỉm cười.

“Trình Từ... Đi ở nông thôn phía trước giao cho ngươi oán loại còn ở đi.”

“Ân, trừ bỏ Hắc Đan mười viên bị hấp thu. Mười viên bị ta hấp thu, còn dư lại mười hai viên oán loại.”

“Chỉ cần này đó oán loại đều bị Lan Lan hấp thu nói, nàng có thể đạt tới bộ dáng gì cấp bậc?”

“Oán quỷ trung kỳ.”

“Chỉ là trung kỳ sao.....”

Thấp giọng nói thầm một câu, Từ Ngôn không khỏi có chút thất vọng. Tuy rằng lúc trước làm đến này đó oán loại đại đa số là oán quý lúc đầu, nhưng mười hai viên chồng lên cũng gần sử nhị cấp quý Lan Lan đạt tới ba cấp oán quý nông nổi.

Kiến thức càng nhiều, Từ Ngôn càng thêm hiện, lúc trước cảm giác cường thái quá oán quý, hiện tại cũng chỉ bất quá là hơi chút cảm giác được một ít phiền toái đối thủ, bất quá, oán quý trung kỳ đã cũng đủ Lan Lan bảo mệnh.

Tiếp nhận Trình Từ đưa cho chính mình mười hai viên oán loại, đặt ở trên tay trái, tuy rằng thoát nhìn oán loại phát ra quang mang thực ảm đạm, nhưng chồng lên ở bên nhau lại hơi chút có chút chói mắt.

Thật sâu hít một hơi, Từ Ngôn gắt gao nắm chặt tay trái, hướng tới ngã tư đường Lan Lan đi qua.

“Lan Lan.....”

“Đại ca ca!”

Chỉ là nhẹ nhàng kêu gọi một tiếng, nhưng Lan Lan phản ứng hơi chút có chút ra ngoài Từ Ngôn đoán trước, nhào tới ôm chặt Từ Ngôn đùi.

“Đã lâu chưa từng thấy đại ca ca đâu! Lan Lan hảo tưởng đại ca ca a!”

Đầu tiên là sững sốt một chút, theo sau Từ Ngôn tắc lộ ra tươi cười, bởi vì đã gần một tháng thời gian không có gặp mặt cho nên Lan Lan liền cảm giác được lâu cũng là tất nhiên.

Hơi chút cảm giác được một tia xin lỗi, Từ Ngôn ngồi xổm xuống dưới, bởi vì cái đầu nguyên nhân, ngồi xổm xuống sau vẫn là muốn so Lan Lan cao thượng một ít.

“Kem đâu?”

“Cái này đại ca ca đợi lát nữa liền đi mua, hiện tại trước cho ngươi giống nhau những thứ khác.” Cười, Từ Ngôn mở ra tay.

“Thật xinh đẹp a!”

Phát ra như vậy cảm thán, vươn tay bái Từ Ngôn bàn tay, đem mặt thấu đi lên, Lan Lan nhìn Từ Ngôn trong tay oán loại, bề ngoài cùng loại gạo oán loại giống như là ban đêm đom đóm giống nhau, bởi vì lúc này vẫn là ban ngày duyên cớ, cho nên chỉ có thể loáng thoáng nhìn đến một tia ánh sáng, nhưng bằng vào cái này sẽ sáng lên thể chất đã đủ để Lan Lan yêu thích.

“Thích sao?”

“Thích!”

Nhìn Từ Ngôn trong tay oán loại, Lan Lan nói ra những lời này, theo sau hơi hơi ngẩng đầu, trong ánh mắt mang theo một tia dò hỏi ý vị.

“Đại ca ca..... Có thể cho ta một cái sao?”

“Cái này vốn dĩ chính là phải cho ngươi.”

“Thật vậy chăng? Thật vậy chăng? Đại ca ca!”

“Àn, thật sự.”

“Oa ha, thật tốt quá!”

Tay nhỏ đặt ở Từ Ngôn lòng bàn tay thượng, bởi vì tay duyên cớ chỉ có thể trao mấy viên, trong suốt sáng trong oán loại bị Lan Lan đôi tay phùng, phóng tới trước mắt.

Đem còn sót lại mấy viên oán loại phóng tới Lan Lan tay nhỏ trung, Từ Ngôn mỉm cười nhìn giống như là được đến kỳ trân dị bảo Lan Lan.

5 năm trước nàng chết thời điểm còn chỉ là cái hài tử, lúc ấy nàng chỉ có món đồ chơi cũng chỉ là mao nhưng món đồ chơi hoặc là đại đa số tiểu nữ hài đều thích búp bê Barbie, nhưng loại này sẽ sáng lên viên viên trạng tiểu phụ từng ở lúc ấy còn không tiện nghi.

5 năm thời gian cũng đủ lâu rồi, bởi vì không thể rời đi cái này ngã tư đường, thậm chí không thể vượt qua này nho nhỏ hoạt động phạm vi, ở cái này thí đại địa phương đã 5 năm, hết thấy tiểu ngoạn ý ở nàng xem ra đều cũng đủ thần kỳ.

“Ai?”

Lan Lan phát ra nghi hoặc thanh âm, bởi vì bị nàng phùng ở lòng bàn tay trung oán loại bắt đầu tán mát ra quang mang, giống như là tìm được rồi ngon

nguồn giống nhau, từ oán loại nội tràn ra quang mang bắt đầu theo Lan Lan cánh tay tụ tập.

“Biến ám áp! Đại ca ca, cái này có phải hay không muốn hư rớt?”

“Không thể nào.” Nhẹ nhàng bắt lấy Lan Lan tay nhỏ, Từ Ngôn khẽ cười nói.

“Phóng nhẹ nhàng liền hảo..... Lan Lan không cảm giác loại này ám áp cảm giác thực thoải mái sao?”

Càng ngày càng nhiều quang mang hướng tới Lan Lan cánh tay vị trí tụ tập qua đi, rõ ràng oán khí là màu đen, nhưng là oán loại sản xuất tới lại là quang mang, giống như là hai loại hoàn toàn bất đồng đối lập.

Lan Lan thân thể bắt đầu tản mát ra quang mang, giống như thói quen hắc ám lúc sau đột nhiên đem đèn mờ ra giống nhau, đã đạt tới chói mắt trình độ, híp mắt Từ Ngôn nhìn về phía Lan Lan.

Quang mang bắt đầu tiêu tán, cũng không có bất luận cái gì biến hóa, vẫn là cái kia động tác, vẫn là kia phó biểu tình, nhưng Từ Ngôn khóe miệng cũng lộ ra ý cười.

Lan Lan đã oán quỷ trung kỳ!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Tiến hóa đi! Tiểu Bạch!

PS: Cầu vé tháng a!!! Nhìn đến đầu trang vé tháng a!!! Quý cảm tạ!

Nhị cấp quỷ cùng ba cấp oán quỷ bản chất là cái gì? Thay lời khác tới nói, “Nhân loại bình thường vô pháp chiến thắng quỷ” liên tính là nhị cấp quỷ, nhân loại bình thường cũng vô pháp chiến thắng, bởi vì lấy người thường thể chất căn bản là không có cách nào chạm vào quỷ, cho nên cũng liền không tồn tại chiến thắng cái thuyết pháp này.

Mà so sánh nhị cấp quỷ, ba cấp oán quỷ tác nhiều một loại “Bản mạng” năng lực, này đó năng lực đa số cùng trước khi chết nguyên nhân chết lẫn nhau sinh ra một ít liên hệ, chết đuối sẽ sinh ra “Thao túng thủy”, thiêu chết sẽ sinh ra “Thao túng hỏa” bản mạng năng lực, từ lúc bắt đầu từ vong thời điểm cũng đã xác định hảo sau khi chết trở thành oán quỷ đạt được lực lượng.

Mà Từ Ngôn giờ này khắc này đề ý chính là Lan Lan đạt được bản mạng năng lực, chỉ cần bước vào “Oán quỷ” cấp bậc, đều sẽ đạt được tương đối ứng bản mạng năng lực.

“Có hay không cảm giác được thân thể thượng có cái gì biến hóa?”

“Ấn..... Ấm áp.”

“Chỉ có cái này sao?”

“Giống như nghe được cái gì thanh âm.”

Oai đầu nhỏ, gắt gao ôm trong lòng ngực mao nhưng món đồ chơi, Lan Lan giống như là ở tự hỏi cái gì vấn đề giống nhau, khuôn mặt nhỏ thượng che kín nghi hoặc loại này thần sắc.

“Nó đang nói “Gặp được người, rốt cuộc nhìn thấy người”..... Đại ca ca, là cái gì ở cùng ta nói chuyện?”

Một bộ hơi sợ bộ dáng, Lan Lan hướng bốn phía nhìn thoáng qua, vươn tay bắt được Từ Ngôn ống tay áo, hướng tới hần tới gần.

Nhiu mây, có thể nói Từ Ngôn không nghĩ ra Lan Lan năng lực đến tốt cùng là cái gì, nếu nói chỉ là đơn thuần có thể nghe được thanh âm, kia nghe được lại đến tốt cùng là nơi nào thanh âm đâu?

Vẫn là nói.....

“Trình Từ, người có nghe được cái gì sao?”

“Không có nghe được cái gì.”

Vẫn luôn ở một bên bảo trì trầm mặc Trình Từ trở về một câu, nàng trả lời sử Từ Ngôn lâm vào trầm tư, Trình Từ nghe không được, chính mình cũng nghe không đến.

Kia cũng chỉ có một loại khả năng.

“Lan Lan ngươi cần thận nghe một chút, thanh âm là từ đâu vọng lại?”

“Vọng lại? Ngõ..... Giống như liền ở phụ cận!” Đầu tiên là cần thận nghe xong một hồi, theo sau liền lớn tiếng kinh hô.

Thanh âm ở phụ cận? Thời gian này đoạn người rất ít, ít nhất cho tới bây giờ Từ Ngôn cũng gần nhìn đến ba người đi ngang qua nơi này. Nhưng kia ba cái chỉ là người thường, thẳng cấp vì oán quý Lan Lan sẽ nghe được thanh âm, chẳng lẽ là cái gì đặc thù thanh âm?

“Ai?! Là người sao? Tiểu Bạch!”

Lan Lan một tiếng thét kinh hãi, đánh gãy Từ Ngôn suy nghĩ, xoay đầu nhìn bề lên trong lòng ngực mao nhưng món đồ chơi Lan Lan.

“Đại ca ca, là Tiểu Bạch, Tiểu Bạch ở cùng ta nói chuyện đâu!”

Thoạt nhìn thực kích động. Lan Lan ôm bị xưng là Tiểu Bạch mao nhưng món đồ chơi hưng phấn nhảy lên, dùng tràn ngập hưng phấn thanh âm nói.

“Tiểu Bạch nó nói vẫn luôn rất muốn thấy ta đâu! Thật đáng yêu đâu! Tiểu Bạch ~”

Nói, đem trong lòng ngực kia chỉ màu trắng mao nhưng món đồ chơi ôm vào trong ngực, Lan Lan không ngừng dùng gương mặt nhẹ nhàng cọ.

Mà ở một bên Từ Ngôn tắc sững sờ ở nơi đó, nghe được mao nhưng món đồ chơi thanh âm? Nếu nói cái này chính là Lan Lan bản mạng nói, chỉ có thể nói quá gà trợ. Ai sẽ nhầm chán đến đối một con mao nhưng món đồ chơi cảm thấy hứng thú a!

“Uy..... Trình Từ, chẳng lẽ còn tồn tại cùng rồi đối thoại loại năng lực này sao?”

“Cũng không phải nói không có khả năng, nhưng chỉ có thể nói gặp được tỷ lệ thiếu chỉ lại thiếu, rốt cuộc không có người chết sẽ cùng mao nhưng món đồ chơi mọc nổi.”

“Chờ, chờ một chút!”

Đánh gãy Trình Từ nói, Từ Ngôn nhìn về phía ôm mao nhưng món đồ chơi Tiểu Bạch ở một bên nhảy tới nhảy đi Lan Lan, nếu nói Lan Lan sau khi chết vô pháp bị tồn tại người nhìn đến. Là bởi vì nàng đã chết, kia..... Kia chỉ mao nhưng món đồ chơi là như thế nào làm được không bị tồn tại người nhìn đến?

Từ lúc bắt đầu Từ Ngôn liền xem nhẹ một vấn đề, kia chỉ mao nhưng món đồ chơi căn bản liền không phải cái gì mao nhưng món đồ chơi, mao nhưng món đồ chơi là không có sinh mệnh, không có sinh mệnh mao nhưng món đồ chơi từ lúc bắt đầu liền không khả năng bị Lan Lan vẫn luôn ôm vào trong ngực không bị người sống phát hiện.

Kia cũng chỉ có một loại giải thích.

Chân chính mao nhưng món đồ chơi đã ở 5 năm trước Lan Lan ra tai nạn xe cộ thời điểm bị vứt bỏ, thay lời khác tới nói hiện giờ bị Lan Lan ôm mao nhưng món đồ chơi không phải chân chính mao nhưng món đồ chơi.

Hắn là thuộc về bị huyền hóa ra tới một loại đặc thù vật dẫn.

“Lan Lan.”

“Làm sao vậy? Đại ca ca.”

“Ngươi kia chỉ Tiểu Bạch..... Vẫn luôn là kia phó bộ dáng sao? Chẳng lẽ nó không có đối với ngươi nói cái gì “Muốn xuống dưới đi lại đi lại” nói sao?”

“Đi lại..... Đi lại?”

“Ý tứ chính là nói tán bộ, giống nhau sủng vật không đều thích tán bộ sao?”

“Tiểu Bạch mới không phải sủng vật, Tiểu Bạch là bằng hữu!” Một phen ôm chặt Tiểu Bạch. Lan Lan cố lấy miệng, bữu môi bất mãn Từ Ngôn nói Tiểu Bạch là sủng vật.

“Là là, Tiểu Bạch là bằng hữu, nhưng Lan Lan ngươi ngẫm lại..... Vẫn luôn bị ôm cũng sẽ không thoải mái đúng không, ngươi đem hắn phóng trên mặt đất nhìn xem.”

“Ngô..... Hào đi.”

Bầu môi nói một câu, Lan Lan ngồi xổm xuống nhẹ nhàng đem Tiểu Bạch đặt ở trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Từ Ngôn.

“Đại ca ca. Tiểu Bạch nói chán ghét ngươi.”

“.....”

Đem Tiểu Bạch đặt ở trên mặt đất, cũng không có cái gì đặc thù tình huống phát sinh, vẫn là cái kia lớn nhỏ cũng không có phát sinh cái gì biến hóa, nhủ này. Từ Ngôn đều ở suy đoán chính mình có phải hay không đã đoán sai.

Đang lúc Từ Ngôn muốn nói cái gì đó thời điểm, chỉ cảm thấy một trận gió thổi lại đây, rất mạnh phong, cuốn lên mấy viên hạt cát thổi vào trong ánh mắt, theo bản năng chớp một chút đôi mắt.

Chờ lại một lần mở to mắt thời điểm hết thấy đều không giống nhau, nguyên bản hẳn là không đến căng chân vị trí mao nhưng món đồ chơi biến mất, ánh vào Từ Ngôn tầm mắt nội chính là một con cao ước ba mét tả hữu cự hình khuyến loại động vật, một thân tuyết trắng lông tóc, cộng thêm cái đuôi thượng cùng chân thượng giống như treo dải lụa rực rỡ giống nhau phiêu nhu giống vân giống nhau vật chất, thoát nhìn giống như là dầm dẫm mây giống nhau.

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó.....

“Ngọa tào, này khai treo đi! Tuyệt đối khai treo đi! Tuy rằng đã đoán được! Nhưng ai có thể nói cho ta vì cái gì cái đầu cái này đại a!”

Xác thật, ba mét cái đầu cũng đủ Từ Ngôn đạt tới ngưỡng mộ, hắc trứng sau khi biến thân thân cao cũng gần là đạt tới một thước năm tả hữu, mà này chỉ do mao nhưng món đồ chơi tiến hóa mà đến gia hỏa thể nhưng đạt tới khủng bố ba mét, phải biết rằng giống nhau phòng học từ mặt đất đến nóc nhà cũng gần là ba mét a.

Khó có thể tưởng tượng, như vậy cái đầu muốn xuất hiện ở trong chiến đấu, khác không nói, gần đem Tiểu Bạch vứt ra đi, sau khi biến thân thể tích sở mang đến trọng lượng cũng đủ để sử địch nhân đã chịu không nổi bị thương, như vậy năng lực gà trụ sao? Quả thực là BUG tồn tại a! Dùng uy phong cái này từ ngữ giống như đã không thể dùng để hình dung này chỉ hình thể khổng lồ gia hỏa.

Trên cao nhìn xuống nhìn Từ Ngôn, này chỉ gọi là Tiểu Bạch mao nhưng món đồ chơi nứt ra rồi miệng, nước bọt một giọt tiếp theo một giọt nhỏ giọt ở trên mặt đất.

Sau đó, hướng phía trước bán ra một bước, cung thân mình, đem thân thể tận lực đè thấp, đầu nhẹ nhàng duỗi hướng Từ Ngôn.

Dùng cặp kia thật lớn đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Ngươi muốn làm gì?”

“.....”

Cũng không có phát ra bất luận cái gì tiếng vang, nhưng nó lại mở ra miệng, sau đó vươn một cây thật dài đầu lưỡi, nhắm ngay Từ Ngôn mặt, từ dưới hướng lên trên liếm một chút.

“Uông!”

Từ hẳn trong miệng phân bố ra tới nước bọt sử Từ Ngôn mặt đã toàn bộ dính vào loại này sền sệt chất lỏng, sau đó còn nóng hằm hạp.

Từ Tiểu Bạch chân bên vươn một viên đầu, đó là Lan Lan, mang theo vẻ mặt vui vẻ tươi cười nhìn về phía Từ Ngôn.

“Tiểu Bạch nói không chán ghét ngươi, đại ca ca!”

“Uông!”

Giống như là ở đáp lại Lan Lan nói ra nói giống nhau, cúi đầu lộ Tiểu Bạch nhẹ nhàng đem Lan Lan ngâm lên, ném tới rồi đỉnh đầu, bởi vì da lông duyên có dáng người nhỏ xinh Lan Lan căn bản sẽ không đã chịu thương tổn.

“Oa ha! Hào cao hào cao!”

“Gâu gâu!”

Lan Lan cười, đây là Từ Ngôn ở nhìn thấy nàng lâu như vậy sau lần đầu tiên cùng khác gia hỏa chơi như vậy vui vẻ, tuy rằng gia hỏa này hình thể đủ đại, hơn nữa liếm chính mình về mặt nước miếng, nhưng bất luận là từ sức chiến đấu thượng vẫn là khác cái gì tới nói, lúc này đây, kiếm được!

“Thật đúng là, liếm về mặt nước miếng.....” Dùng tay cọ cọ, cảm giác mặt giống như là đánh du giống nhau, hoạt muốn chết.

Bất đắc dĩ cười cười, Từ Ngôn hơi hơi nhìn về phía một bên Trình Từ.

“Ngươi thấy thế nào? Như vậy bản mạng năng lực?”

“Rất ít thấy, ít nhất đối ta mà nói đây là lần đầu tiên nhìn thấy.” Trình Tử như cũ là mặt vô biểu tình một khuôn mặt, dùng bình đạm ngữ khí nói ra những lời này.

“Như vậy năng lực, tổng cảm giác đặt mộng áp ta trên người cũng sẽ bị áp thành hồ dán đi!”

“Đây là tất nhiên, có thể đạt tới ra ngoài dự kiến hiệu quả.”

“Đúng vậy.....”

Cúi đầu khẽ cười một tiếng, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn về phía còn ở nơi đó cùng Tiểu Bạch ôn tồn Lan Lan, la lớn.

“Trước xuống dưới đi! Lan Lan.”

“Làm sao vậy? Đại ca ca!”

“Ngươi không phải vẫn luôn muốn chạy ra này phiên địa phương đi tìm ngươi ca ca sao? Đi thôi, ta mang ngươi đi ra ngoài!” Từ Ngôn đầy mặt tươi cười.

Mao Lệ Yến đã chết, nói như vậy, lúc trước “Oán chú” cũng sẽ tự sụp đổ, cũng chính là ý nghĩa, Lan Lan đã có thể rời đi này phiên linh vực! Vậy khôn nằng 5 năm địa phương!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Đột nhiên xuất hiện nữ nhân

“Thật vậy chẳng? Đại ca ca! Ta có thể rời đi cái này địa phương sao?”

“Àn.”

Cười, Từ Ngôn hướng tới Lan Lan gật gật đầu, chính là ý tứ này, lúc trước gieo oán chú Mao Lệ Yến đã chết, cho nên vẫn luôn sử dụng Lan Lan đãi ở cái này địa phương nhân tố cũng liền sẽ không tồn tại.

Bị Tiểu Bạch thả xuống dưới, Lan Lan chạy chậm chạy tới Từ Ngôn bên cạnh, ngẩng đầu, bởi vì kích động cho nên trên mặt đã hiện lên một tia ửng hồng.

“Lan Lan có thể rời đi sao?! Có thể đi tìm ca ca sao?”

“Đương nhiên có thể lập.....”

Vươn tay xoa Lan Lan đỉnh đầu, Từ Ngôn ôn nhu nói, buông tay, dùng ngón trỏ ôm lấy Lan Lan tay nhỏ.

Có lẽ là thật sự muốn rời đi cái này địa phương, cho nên ở biết được có thể sau khi rời khỏi, Lan Lan vẫn luôn là một bộ hưng phấn bộ dáng.

Nắm tay nàng, hướng tới dưới bậc thang đi đến.

Nhưng mà, lúc này đây Từ Ngôn sai rồi, ở phịch một tiếng phảng phất đám bay gì đó thanh âm lúc sau, Lan Lan tránh thoát khai bàn tay hướng tới phía sau bay đi ra ngoài, mà ở một bên đội Tiểu Bạch, vội vàng dùng thân thể tiếp được Lan Lan.

Ngay từ đầu cũng không có phản ứng lại đây, phản ứng lại đây sau Lan Lan tắc ngồi ở Tiểu Bạch bên cạnh, tay nhỏ cọ gương mặt khóc lên.

“Đại ca ca gạt người! Ô ô!”

Tại sao lại như vậy.....

Bởi vì lực đánh vào nguyên nhân, làm cho toàn bộ tay trái đều sắp phé bỏ, không ngừng run rẩy bàn tay ánh vào Từ Ngôn trong mắt.

Có thể nói xong toàn ra ngoài dự kiến, căn bản cùng thiết tưởng không có một tia tương đồng địa phương, dựa theo đạo lý tới nói, Mao Lệ Yến hạ oán chú biến mất lúc sau, Lan Lan hẳn là có thể rời đi cái này địa phương, nhưng là hiện thực phát sinh sự tình giống như là trừu Từ Ngôn một cái lóe sáng cái tát.

Rất đau cái loại này.

“Tại sao lại như vậy? Không nên a! Lan Lan như thế nào không có cách nào rời đi cái này địa phương, rốt cuộc nơi nào làm lỗi?”

“Bởi vì, Lan Lan trên người oán chú không phải Mao Lệ Yến thi triển.”

Trình Tử nói giống như là một chậu nước lạnh, tưới ở Từ Ngôn đỉnh đầu, cảm giác cổ giống như là rỉ sắt giống nhau, Từ Ngôn chậm rãi ngẩng đầu nhìn Trình Tử.

“Có ý tứ gì..... Không phải Mao Lệ Yến là ai? Không đều là nàng giết sao?!”

“Ngươi đã biết không phải sao.”

Trình Tử bình đạm ngữ khí truyền vào Từ Ngôn lỗ tai. Liên cùng nàng nói giống nhau, ở Lan Lan bị đẩy lùi kia một khắc hẳn cũng đã minh bạch, Lan Lan oán chú không phải Mao Lệ Yến gieo.

Lần này, Mao Lệ Yến đã chết, nếu oán chú không phải nàng gieo nói kia có thể là ai? Gieo oán chú chỉ có thể là tứ cấp hung quỷ.

“Bởi vì Lan Lan trên người oán chú là khác quỷ gieo, cho nên Mao Lệ Yến sau khi chết trên người nàng oán chú không có biến mất đây là bình thường sự tình.”

“Ngươi là ai?”

Đột nhiên xuất hiện nữ nhân đánh gãy Từ Ngôn hết thảy suy nghĩ, giống như là trống rỗng xuất hiện giống nhau. Rõ ràng vừa mới còn không tồn tại, nhưng lại ở trong nháy mắt xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt.

Đi đến không ngừng khóc nháo Lan Lan trước mặt, nữ nhân cong lưng bẻ lên Lan Lan, không ngừng vuốt ve Lan Lan phần lưng, trong miệng truyền ra một ít cùng loại với hồng lời nói.

Xác thật rất có hiệu, chỉ chớp lát. Lan Lan liền đình chỉ khóc đề, tay nhỏ vòng lấy nữ nhân cổ, chỉ là thường thường còn trừu nước mắt một chút.

“Thoạt nhìn man đáng tin cậy người, như thế nào luôn thích một người trốn tránh a.”

Nàng những lời này là đối Từ Ngôn nói, khoe miệng có chứa một tia mỉm cười nhìn về phía đã cảnh giác lên Từ Ngôn.

“Ngươi rốt cuộc là ai?”

Nhìn thoáng qua ôm Lan Lan nữ nhân, thoạt nhìn Lan Lan chút nào không có bài xích nàng tâm lý, cái này làm cho Từ Ngôn âm thầm cảnh giác lên.

“Ngà rỗng. Thiếu chút nữa quên mất còn không có tự giới thiệu đâu!”

Bởi vì ôm Lan Lan cho nên nàng không có cách nào động thủ, chỉ là oai oai đầu học ra đầu lưỡi, giả bộ một bộ thực đáng yêu bộ dáng.

Dung mạo tính thượng thượng đẳng, sóng vai đầu tóc thoạt nhìn có vẻ thực giới giang, luôn là thường thường toát ra một ít thực đáng yêu tiểu hành động, nhưng là.....

“Đại tỷ ngươi đã hơn hai mươi tuổi đi, cho nên thỉnh ngươi không cần tùy tiện tiện giả bộ một bộ thực đáng yêu bộ dáng, không khỏe cảm siêu trọng.”

“Thật đúng là chán ghét miệng.”

Nhiu mày. Cùng Từ Ngôn tưởng kém rất nhiều, nàng cũng không có nổi trận lôi đình nổi trận lôi đình, liền tính là công kích nữ tính nhất đề ý tuổi tác, hơn nữa..... Nàng dưới chân cũng không tồn tại bóng dáng.

“Ta kêu Thôi An Kỳ, giới tính nữ tính, tam vây gì đó cái này liền không nói.”

“Nói cho ta này đó làm gì? Ta nhưng chưa nói quá ta sẽ nói cho ngươi ta tên”

“Tên của ngươi ta đã biết, Từ Ngôn đúng không? Luôn là một bộ xú thí bộ dáng. Hơn nữa chỉ cần gặp được không quen biết quý hoặc người luôn là không muốn sống trên chộc một phen, thay lời khác tới nói, ngươi đây là độc miệng đi.”

“.....”

“Còn có, này chỉ chính là kia chỉ đảo quốc quý? Thực lực đã giảm xuống đến vô pháp tự bảo vệ mình nông nổi đâu.”

Xoay đầu nhìn Trinh Từ. Gọi là Thôi An Kỳ nữ nhân híp mắt nói ra như vậy một câu, nhưng mà nàng lời nói cũng không có sử Trinh Từ có cái gì mình xác cảm xúc thượng dao động.

“Không chỉ có thực lực thấp, trừ bỏ một khuôn mặt ở ngoài, thật sự không có gì xuất chúng địa phương.”

“Ngươi đến tột cùng muốn nói cái gì?”

“Không có gì nhưng nói, chỉ là nhìn đến ngươi giống cái ngu ngốc giống nhau nắm Lan Lan tay đi ra ngoài làm ta tương đương khó chịu giống nhau, ngẫu nhiên động hạ đầu óc sẽ người chết sao?”

Giống như là vẫn bối tại giáo huấn Từ Ngôn giống nhau, cái này tên là Thôi An Kỳ nữ nhân vẫn luôn là ở dùng một loại hận sát không thành thép ngữ khí đang nói.

Nàng là ai? Không có gặp qua, liền tính là trước kia gặp qua, hiện tại nhìn đến lúc sau cũng nên có thể tưởng lên mới đúng.

Nhưng trên thực tế, Từ Ngôn không có chẳng sợ về nàng một tia ký ức.

“Không cần ở suy nghĩ vớ vẩn, đây là ta và ngươi lần đầu tiên gặp mặt, không. .... Phải nói đây là ngươi lần đầu tiên nhìn thấy ta.”

Nàng lời nói sử Từ Ngôn sửng sốt ở nơi đó, liền giống như ở nói cho Từ Ngôn, ngươi chưa thấy qua ta, nhưng ta lại ở địa phương nào gặp qua ngươi.

“Ngươi tiếp cận Lan Lan có ý đồ gì?”

“Ý đồ loại này đồ vật liền tính ta có cũng sẽ không nói cho ngươi đi, hơn nữa. .... Ngươi mờ ám nên thu hồi tới, ở đối mặt trên thực lực chênh lệch rất lớn đối thủ khi, ngươi cái loại này nhìn như lơ đãng động tác giống như là lại nói cho đối thủ ta chuẩn bị đánh lên ngươi, mau tới giết ta a! Linh tinh nói.”

Từ Ngôn động tác cứng đờ ở, nắm tay nắm thật chặt cuối cùng vẫn là thả xuống dưới, cùng trước mắt nữ nhân này không đến so, bởi vì trên thực lực tuyệt đối chênh lệch, trên thực lực chênh lệch chỉ có thể khiến cho hắn từ bỏ.

Tuy rằng bề ngoài thoát nhìn nhu nhược, nhưng trên thực tế thực lực của nàng đã đạt tới hung quý thực lực, kia phát ra hơi thở đủ để sử Từ Ngôn cảm giác được rõ ràng.

Quả nhiên. .... Vẫn là không có thực lực a.

“Lan Lan là muội muội của ngươi?”

“Xem như đi. ....” Phiết nàng liếc mắt một cái, Từ Ngôn nói.

“Nga ~ vậy ngươi biết Lan Lan theo như lời cái kia ca ca là ai sao?”

“Cái này cũng không rõ lắm.”

“Kia thật đúng là thú vị đâu.”

Cười tùm tùm nhìn thoáng qua Từ Ngôn, Thôi An Kỳ nói ra những lời này, sau đó khom lưng đem Lan Lan thả xuống dưới, đã đành chỉ khóc để Lan Lan dùng tay cọ gương mặt, đưa lưng về phía Từ Ngôn đứng.

Từ Ngôn há miệng thở dốc, tap ở giọng nói nói lại như thế nào cũng không có cách nào nói ra, cũng đối. .... Vừa mới Từ Ngôn nói cho Lan Lan có thể mạng nàng đi ra ngoài tìm ca ca, nhưng không có thực hiện cái này lời hứa.

Có thể nói, Từ Ngôn nói lời.

Tiểu hài tử đại khái ghét nhất chính là loại này lừa gạt, đối Lan Lan mà nói, Từ Ngôn cái này đại ca ca lừa gạt nàng, cho nên không có để ý đến hắn cũng là bình thường.

Từ Ngôn chuyển qua thân, muốn cáo biệt lời nói cũng không có nói ra, đã xảy ra chuyện như vậy, Lan Lan đã thực chán ghét chính mình đi, không biết vì cái gì, trong lòng hơi chút cảm giác có chút mất mát.

Bởi vì không có lực lượng, không có đem Lan Lan chạy thoát cái này địa phương lực lượng, hết thảy tới nói đều là chính mình quá yếu, nếu, nếu đạt tới mạnh nhất nói, này đó liền sẽ không ở đã xảy ra.

Cũng sẽ không có người chết lại, không có bất luận kẻ nào sẽ từ vong. ....

Bán ra nện bước, Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái theo sau lưng mình Trinh Từ, theo sau lại đem đầu xoay qua đi.

“Đại ca ca!”

“.....”

Bước chân ngừng lại, Từ Ngôn có chút khó có thể tin nhìn về phía phía sau, Lan Lan cọ khước mắt tay thả xuống dưới, mang theo đầy mặt mỉm cười.

“Đại ca ca, lần sau nhất định phải tìm Lan Lan chơi nga!”

“Lan Lan..... Ngươi không chán ghét ta sao?”

“Lan Lan thích nhất đại ca ca! Bởi vì đại ca ca là chỉ này ca ca tồn tại!”

Lan Lan giờ này khắc này nở rộ mở ra khuôn mặt tươi cười chỉ sợ là Từ Ngôn gặp qua nhất hồn nhiên khuôn mặt tươi cười, kia không có chút nào làm ra vẻ tươi cười.

Từ Ngôn phục hồi tinh thần lại, khước miệng gọi lên tươi cười, hơi hơi ngẩng đầu lên.

“Tiếp theo ca ca tới thời điểm, tuyệt đối sẽ cho ngươi mang bơ kem!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Giết người trò chơi

“Thật sự có điểm làm không rõ, cái này chính là đương kim hòa muốn mệnh vĩnh du?”

Đêm khuya, thiếu nữ một mình ngồi ở máy tính bên nhìn tiến độ điều đã tới trò chơi đồ bộ giao diện, giống như là ở làm bầm lâu bầu, nhìn chăm chăm màn hình năng là như thế này nói.

《 Ngược sát 》 tại đây ngắn ngủn hai tháng nội đột nhiên phát hỏa lên một trò chơi, rõ ràng thao tác là già cỗi hình ảnh, nhân vật cũng coi như không thượng tinh xảo tới cực điểm, nhưng cứ như vậy không minh bạch phát hỏa lên.

Thậm chí có thể nói, hỏa có chút ngoài ý muốn.

Mang theo một bộ mắt kính, màu đen khung thoát nhìn cơ hồ sắp đem nàng cả khuôn mặt che lấp ở, bởi vì thời gian dài không có tiếp thu từ ngoại tuyến chiếu xạ, cho nên nàng sắc mặt chính thể hiện ra chính là một loại lược tái nhợt nhan sắc.

Tóc mái đã không biết bao lâu không có tu bổ qua, có chút sáng bóng, ở đèn bàn cùng màn hình máy tính phản xạ hạ thoát nhìn giống như là đồ một tầng du giống nhau.

Đăng nhập vào game, ánh vào trước mắt chính là nhân vật sáng tạo giao diện, thiếu nữ nhìn không chớp mắt nhìn, đưa vào nhân vật tên.

Giết người kéo

Cái này câu huyết tên hiển nhiên không người sử dụng, ở thành công sáng tạo lúc sau, tiến vào chính là trò chơi hình ảnh bối cảnh chuyện xưa.

“Ai? Trò chơi này đều không cần tuyển giới tính sao?”

Cũng không có truyền thống vĩnh du trung chiến sĩ, pháp sư, thích khách linh tinh đồ vật, ở đưa vào nhân vật danh sau lúc sau, liền trực tiếp tiến vào trong trò chơi.

Âm hưởng nội truyền ra trầm thấp trò chơi bối cảnh âm nhạc, giống như là ở ma đạo tiếng vang kém không sợ, hơn nữa cái loại này ma đạo tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh!

Vèo! Tạch! Một tiếng cắt vỡ gì đó thanh âm vang lên lúc sau, trở nên trắng trên màn hình xuất hiện phảng phất bị phun đi lên màu đỏ chất lỏng.

Kia..... Thoạt nhìn như là huyết.

“Dọa..... Hù chết.”

Trùng mắt hai mắt, bị bất thình lình vết máu khiếp sợ, bắt quá theo sau liền bức bách chính mình trấn định xuống dưới, ẩn hạ kiện nhảy quá cốt truyện.

“Người chơi giết người kéo tiến vào trò chơi, người nhân vật chức nghiệp vì đao phủ, thượng a! Dùng người trong tay kéo cầm bạo những nhân loại này đầu!”

Ngẩng cao thanh âm sử đang ở nắm con chuột thiếu nữ khiếp sợ, nhìn về phía màn hình, 3d đặc hiệu nhuộm đầm ra tới nhân vật tránh ở góc. Trên mặt mạng theo như thế nào cũng không có cách nào che dấu rớt hoảng sợ, có thể từ âm hưởng nội nghe được kia con quái vật không ngừng phát ra cầu xin tha thứ thanh.

Chỉ là quái vật liền không có gì. .... Giết hấn hấn là liền có thể ra Tân Thủ thôn.

Đầu còn mơ mơ màng màng thiếu nữ là như thế này tương, tay trái đặt ở bàn phím thượng, tay phải không chế được con chuột, di động tới hướng tới co đầu rút cổ ở góc cái kia như là trung niên nam tính quái vật đi qua.

“Người chơi giết người kéo đang ở tới gần đại phú hào”

Hệ thống nhắc nhở ra như vậy thanh âm, ngay sau đó thiếu nữ không chế được nhân vật một bước tiếp theo một bước hướng tới co đầu rút cổ ở góc đại phú hào đi đến, rõ ràng tiếng bước chân truyền vào trong tai.

“Phanh. Phanh, phanh. ....”

Không chế trò chơi nhân vật đi tới đại phú hào trước mặt, điểm đánh con chuột hữu kiện, trong trò chơi nhân vật nhân vật cao cao nâng lên tới trong tay kéo, sau đó. ....

“Phốc!”

“A a a a!!!”

** xuyên thấu cùng nhân loại kêu thảm thiết tràn ngập ở thiếu nữ trong đầu, như vậy chân thật giống như là chân chính giết người giống nhau.

“Đại phú hào đã bỏ mình. Người chơi giết người kéo đạt được thành tựu giọt máu đầu tiên kinh nghiệm thêm 100”

“Hô hô hô. ....”

Thở hổn hển, thiếu nữ có chút khó có thể tin nhìn màn hình máy tính, giống như là chân chính đem một cái không có phản kháng đường sống người ngược sát giống nhau.

Trò chơi này. .... Thật hăng hái!

Có lẽ là liên tục mấy ngày không có ngủ hảo giác duyên cớ, cho nên mệt mỏi rồi thiếu nữ xoa xoa đôi mắt, rời khỏi trò chơi giao diện, đem máy tính tắt máy.

Nhìn nhìn đặt ở một bên di động, thời gian vì rạng sáng 2:42.

“Đã đã trễ thế này a. .... Quả nhiên. Nghỉ sau chơi quá điên rồi.”

Như vậy nói thầm thiếu nữ duỗi cái lưng eo, bò lên trên giường, đem chặn cái quắc vớ vị trí, tháo xuống mắt kính phóng tới một bên.

Phòng trong, lâm vào một mảnh đen nhánh, trừ bỏ đầu giường đồng hồ báo thức ở một giây tiếp theo một giây trôi đi ở ngoài, toàn bộ trong phòng chỉ còn lại có một trận yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu, đã đóng cửa máy tính trường máy bỗng nhiên phát ra ông tiếng vang. Lại lại một lần sáng lên.

《 Ngược sát 》 trò chơi lại một lần xuất hiện ở màn hình máy tính trung.

“Trò chơi, chính thức bắt đầu rồi!”

Hắn là nhắm mắt lại thiếu nữ đột nhiên mở mắt, ngồi lập lên, màu đen trông mắt lại ở ban đêm tán ra một trận đỏ như máu quang.

Nhéch môi, trầm thấp máy móc thanh âm từ nàng trong miệng truyền ra tới.

“Đỉnh! Giết người kéo đổ bộ —— trò chơi!”

.....

“Ai. .... Chết người.”

Ngồi ở trên sofa xem xuống tay cơ Từ Thiên phát ra như vậy cảm thán, giống như là nhìn thấy gì đại tin tức giống nhau.

Đang muốn về phòng Từ Ngôn dùng bước chân, hơi hơi xoay đầu nhìn Từ Thiên.

“Cái gì chết người?”

“Chính là cái này!” Đưa điện thoại di động màn hình nhắm ngay Từ Ngôn. Từ Thiên vươn ra ngón tay chỉ vào màn hình.

“Nhìn đến không có? Mặt trên báo chí đưa tin nói tối hôm qua chết người, giống như là chúng ta thành thị.”

Bởi vì khoảng cách quá xa xem không phải quá rõ ràng, cho nên Từ Ngôn đi vào quán khán, sau đó đến lại là rõ ràng màu đen tự thể.

Địa ốc thương. Ly kỳ tử vong!

Cũng không có ảnh chụp linh tinh đồ vật, có cũng chỉ là văn tự miêu tả, căn cứ này thiên đưa tin nâng lên đến tin tức tới xem, cái này cái gọi là địa ốc thương là bị người dùng kéo cắt đoạn yết hầu lúc sau, dùng kéo dính chớp cảm xuyên trùng mắt.

Dùng kéo?

“Tuy rằng không có ảnh chụp, nhưng chỉ cần ngắm lại đều có thể nghĩ ra được đi. .... Chết khẳng định thực thảm.”

Đưa điện thoại di động thu trở về, Từ Thiên tiếp theo xem còn lại tin tức, một lát sau nhìn về phía còn đứng ở một bên Từ Ngôn.

“Người suy nghĩ cái gì?”

“Không cảm giác rất kỳ quái sao? Dùng kéo giết người gì đó. .... Không có khả năng có như vậy tổn thủ pháp giết người đi?”

Liên như Từ Ngôn theo như lời như vậy, kéo giết người tuy rằng sắc bén kéo xác thật có thể dễ dàng đem người đánh chết, nhưng là thay lời khác tới nói nếu là dùng kéo giết người kia cũng liên tồn tại hung khí cái thuyết pháp này, chỉ cần tìm được hung khí, giết người hung thủ cũng sẽ theo sát bị tìm được không phải sao?

Rốt cuộc. .... Văn tay gì đó, hiện giờ khoa học kỹ thuật như vậy phát đạt, chỉ cần hơi chút kiểm nghiệm một phen liền có thể tra ra tới.

“Tối hôm qua chết người sáng nay liền thương đầu đề? Tốc độ cũng quá nhanh đi.”

“Chết chính là địa ốc thương, là cái kẻ có tiền, giống như ở địa ốc thương cũng coi như được với là một phương bá chủ tồn tại, nhân gia như vậy tốt xấu cũng là cái loại này có chứa cameras linh tinh phòng ở đi?” Giờ di động, Từ Thiên ý bảo Từ Ngôn nhìn về phía ngón tay kia mấy hành tự.

“Nhìn đến không có? Chuẩn xác chỉ ra, video giám sát cũng không có nhìn đến bất luận cái gì hình ảnh, toàn bộ video giám sát ở 3:15 thời điểm toàn bộ hoa bình.”

“Toàn bộ?”

“Đúng vậy, cho nên có thể nói mạnh mẽ toàn bộ cắt đứt, hung khí, người bị tình nghi, liên video giám sát đều không có, này quả thực giống như là hoàn mỹ thủ pháp giết người, như vậy cao chỉ số thông minh có thể làm ra chuyện như vậy, có tình chạy tới giết người. .... Cảm giác có chút đáng tiếc.”

“.....”

Từ Ngôn nhíu chặt mày, xác thật, nếu là phú hào trong nhà không có khả năng khuyết thiếu phòng trộm hệ thống, phải nói từ an toàn thượng nên làm đủ tay chân, nhưng tình huống như vậy hạ, giết người phạm là như thế nào làm được đem toàn bộ video giám sát lộng tới hoa bình.

Cảm giác này liền không giống như là nhân loại có thể làm được sự tình.

“Ta về trước phòng, có điểm vậy chuẩn bị lại đi ngủ sẽ.”

“Nga.”

Từ Thiên chỉ là lên tiếng cũng không có cái gì dư thừa phản ứng, mà Từ Ngôn còn lại là về tới phòng ngủ chính thất, hán toàn bộ trong đầu đều là vừa rồi Từ Thiên nói cái kia tin tức.

“Trình Từ. .... Vừa mới nói người đều nghe được đi?”

“Àn.” Lên tiếng, áo khoác quần bị đẩy ra, Trình Từ từ giữa bò ra tới, đứng ở Từ Ngôn trước mặt.

“Nếu tin tức là thật sự lời nói, kia xác thật không giống như là nhân loại có thể làm được thủ đoạn giết người.”

“Nhưng cũng không thể toàn bộ đều đẩy đến quỷ trên người, tuy rằng cảm giác có chút không đáng tin cậy, nhưng là chỉ cần có được nhất định hacker kỹ thuật, ở trong khoảng thời gian ngắn đem video giám sát toàn bộ lộng hoa bình cũng không phải không có khả năng sự tình.” Cau mày, Từ Ngôn nổ

lực phân tích tin tức cấp ra mặt chữ giải thích trung sở để lộ ra tin tức.

“Hon nữa, vừa rồi cái kia tin tức chính là thực minh xác chỉ ra, người chết ở trước khi chết phản kháng quá, này cũng liền ý nghĩa hần xem tới được hung thủ, đúng không?”

Nhân loại chính là nhìn không tới quý, nếu chết phía trước gãy giữa quá cũng đã nói lên, người chết nhìn đến quá hung thủ, chỉ cần bằng vào điểm này liền có thể bài trừ giết người phạm là quý hiếm nghi.

Khóe miệng lộ ra một tia ý cười.

“Nếu tên kia đã chết..... Trảo lại đây hỏi một chút chẳng phải sẽ biết sao?”

Người thường vô pháp nhìn đến quá, nhưng Từ Ngôn, chính là có cùng quý nói chuyện năng lực.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Triệu Tử đã trở lại

Sự tình phát triển hoàn toàn ra ngoài Từ Ngôn đoán trước, nguyên bản tính toán là tìm được kia chỉ bị giết chết địa ốc thương, sau đó hỏi ra hung thủ là được, nhưng trên thực tế lại không có tìm được cái kia sau khi chết hình thành quý.

Này bản chất tới nói là không thể có thể, người sau khi chết nếu chết oan chết uổng thời điểm sẽ tự nhiên sinh ra oán niệm, này cổ oán niệm thúc đẩy hần sẽ hình thành quý, mà không phải giống như bây giờ, cái gì đều không có lưu lại.

Chính ngộ thời tiết thực nhiệt, liền tính cái gì đều không làm, chỉ là ngồi ở thái dương hạ, hần cũng không ngừng nhỏ giọt xuống dưới, ngồi ở ven đường thường thấy xe buýt sân ga trên chỗ ngồi, Từ Ngôn tự hỏi.

“Không có nhận thấy được oán khí tồn tại, cũng đã nói lên gia hòa kia cũng không có hình thành quý sao?”

“Có thể nói như vậy.”

Người không phải quá nhiều, ngẫu nhiên đi ngang qua người cũng sẽ không nhằm chán đến nhìn chăm chăm Từ Ngôn một người xem, cho nên cũng không dùng lo lắng sẽ bị phát hiện một người ở cùng không khí nói chuyện gì đó.

Trình Tử đứng ở Từ Ngôn bên cạnh, chính như nàng theo như lời giống nhau, quý hình thành chính là muốn chết với bỏ mạng người sau khi chết hình thành oán niệm mới có thể sinh ra, mà cái kia địa ốc thương hoàn toàn phù hợp điều kiện này, cũng liền không tồn tại đầu thai này vừa nói.

Nhưng trước mắt tới xem, không có cách nào tìm được hần oán khí, người sau khi chết hình thành quý sẽ dựa theo dĩ vãng sinh hoạt quỹ đạo sinh hoạt đi xuống, thẳng đến hần phát hiện chính mình đã chết, lúc ấy mới quyết định hay không đi đầu thai, vẫn là tiếp theo lưu tại trên thế giới này.

Cau này, nói như vậy, hết thấy lại đều làm vào một cái ngõ cụt, tìm không thấy người chết, cũng liền không có biện pháp dò hỏi lúc ấy đã xảy ra sự tình gì, nhưng cái loại này thủ pháp giết người hiển nhiên lại không phải người thường có thể làm được.

“Thật đúng là, hồng bát a.....”

.....

Thời tiết như vậy nóng bức dưới tình huống, Từ Ngôn cũng không có khả năng vẫn luôn đãi ở bên ngoài không trở về nhà, nếu tìm không thấy chút nào manh mối, kia chỉ có thể về đến nhà.

Đứng ở nhà mình ngoài cửa, Từ Ngôn móc ra trong túi chìa khóa, một bộ thất thần bộ dáng, Từ Ngôn ở về nhà trên đường liền vẫn luôn suy nghĩ về cái kia địa ốc thương sự tình.

Từ Ngôn có chút nghi hoặc, người chết chết thời điểm rõ ràng gãy giữa quá một phen. Có thể khẳng định hần nhìn thấy quá hung thủ, kia thay lời khác tới nói, nhân loại bình thường không có cách nào làm được không lưu lại một tia manh mối nông nổi

Kia chỉ có một loại khả năng tính, quý thượng thân.

Quý thượng thân tựa như Mao Lệ Yến đã từng đã làm như vậy, đem thân thể tạm thời tính ký thác ở người thường trong cơ thể, bình thường dưới tình huống nhân loại rất khó phát hiện cái gì, nhưng loại này thao tác là yêu cầu đại lượng oán khí cùng với tính chuẩn oán khí thao tác mới có thể làm được sự tình.

Thay lời khác tới nói. Không có hung quý thực lực căn bản không đạt được hoàn mỹ quý thượng thân, đương nhiên này cũng không phải không có chút nào hạn chế, ở bám vào người nhân loại trong cơ thể sau, đương nhiên sẽ sinh ra, thực lực giảm xuống loại chuyện này, nói cách khác trừ bỏ một ít yêu cầu mượn dùng nhân loại thân thể làm sự tình ở ngoài. Bình thường quý sự sẽ không làm ra loại chuyện này.

Bởi vì, bám vào người nhân loại trên người lúc sau, thực dễ dàng bị nào đó đặc thù nhân sĩ đánh chết.

Hơi hơi lắc lắc đầu, Từ Ngôn mở cửa ra, đầu óc trung một mảnh hồ nhạo suy nghĩ đi xuống cũng nghĩ không ra cái gì tốt xấu.

Đẩy cửa ra, Từ Ngôn tùy tay đem phía sau môn đóng lại, sau đó nhìn về phía trong phòng. Đang xem rõ ràng phòng khách sau, đóng cửa động tác tạm dừng ở nơi đó.

Một khuôn mặt thượng tràn ngập không thể tưởng tượng, Từ Ngôn ngoác nhìn về phía ngồi ở trên sofa người kia, đã tính tốt nhất lâu không có nhìn thấy một người.

“Triệu Từ?!”

“Hảo..... Đã lâu không thấy.”

Triệu Từ ngồi ở trên sofa, sống lưng thẳng thán, đôi tay đặt ở đầu gối, nhìn đến Từ Ngôn tiến vào lúc sau hơi hơi cúi đầu lên tiếng, có thể rõ ràng nhìn đến. Nàng kia đã phiếm hồng vành tai.

Từ Thiên ngồi ở một bên, cười tủm tỉm nhìn về phía sững sờ ở cửa Từ Ngôn.

“Lão đệ, ngươi đồng học?”

“A, cái kia..... Là, đồng học, nàng là ta đồng học.”

Được đến Từ Ngôn đáp án, Từ Thiên hơi hơi cười cười. Xoay đầu nhìn thoáng qua ngồi ở bên cạnh Triệu Từ.

“Trước nay không nghe ngươi nói quá, còn có cái như vậy soái đồng học a!”

Có lẽ là Từ Ngôn ảo giác, hẳn tổng cảm giác Từ Thiên ở soái tự càng thêm trọng âm, ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái. Triệu Từ cùng thường lui tới trang phần không có gì bất đồng, như cũ là áo lót gia quần jean.

Như vậy, hẳn là nhìn không ra là cái nữ đi.....

Nghĩ như vậy Từ Ngôn cảm giác phía sau lưng bị người đẩy một phen, sau đó đột nhiên về phía trước vọt vài bước suýt nữa té ngã, vội vàng đỡ tường mới tránh cho quý rạp trên mặt đất bị kịch.

Thở hổn hển một hơi, Từ Ngôn đột nhiên xoay đầu nhìn về phía phía sau.

“Làm sao vậy?”

“A..... Không có gì, vừa mới không đứng vững.” Đứng thẳng thân mình, Từ Ngôn nhìn về phía Từ Thiên nói.

Trên thực tế, hẳn là bị không biết đột nhiên như thế nào liền phát giận Trình Từ đẩy mạnh tới, không có chút nào dấu hiệu, ở Triệu Từ xuất hiện kia một khắc nàng bệnh cũ lại tái phát.

Ngồi ở trên sofa Từ Thiên đứng lên, lấy điện thoại cầm tay ra nhìn một chút thời gian, sau đó tùy ý phớt liếc mắt một cái Triệu Từ, cuối cùng tầm mắt vẫn là tập trung ở Từ Ngôn trên người.

“Nên ăn cơm trưa.”

“Nga, ta đây đi mua đồ ăn.....”

“Cái này đến không cần, ngươi đãi ở nhà bởi ngươi đồng học tâm sự thiên, ta đi ra ngoài mua chút đồ ăn, hôm nay không nấu cơm.”

Từ Thiên theo như lời mua chút đồ ăn, chính là cái loại này xào tốt đồ ăn cùng cơm hộp kém không sợ, đi một ít nhà hàng nhỏ liền có thể mua được, chẳng qua hơi chút có chút phiền phức.

Lên tiếng, Từ Ngôn có chút câu thúc đứng ở nơi đó, hẳn đã suốt hơn một tháng không có gặp qua Triệu Từ, ở nghỉ hè còn không có bắt đầu phía trước, liền bởi vì có việc cho nên trở lại thủ đô Triệu Từ, cũng không có cùng Từ Ngôn chào hỏi.

Kỳ thật dùng ngón chân cúi đầu tưởng đều có thể nghĩ ra được, nằng cái kia cái gọi là có việc đến tột cùng là bộ dáng gì sự tình, rốt cuộc Triệu Tử thân là đạo nhân không thể hiểu được chuyển trường tới rồi cái này tiểu thành thị, không bị phát hiện chắc là không có khả năng.

Phòng chừng là bị trường bối gì đó kêu đi trở về.

Phịch một tiếng, môn bị quan ải, toàn bộ trong phòng khách chỉ còn lại có, Triệu Tử cùng Tử Ngôn còn có Trinh Tử ba cái, này chỉ là Tử Ngôn thị giác, ở Triệu Tử xem ra chỉ có hai người.

“Khẩn. .... Khẩn trương đã chết.”

Thờ dài nhẹ nhõm một hơi, ở Tử Thiên đi rồi, Triệu Tử đột nhiên nói ra nói như vậy, sau đó vẫn luôn căng chặt thân thể cũng lỏng xuống dưới, sóng sót sau tai nạn đem toàn thân trọng lượng đè ở trên sô pha.

Nói ngắn lại, tư thế thực bất nhã.

“Chú ý một chút hình tượng.”

“Ngô. ....”

Có lẽ nằng bản nhân cũng ý thức được, cái loại này phảng phất trung niên đại thúc tư thế thực bất nhã, cho nên gương mặt hơi hơi phiếm hồng Triệu Tử sửa sang lại một chút quần áo, nhẹ nhàng dựa vào trên sô pha.

“Tôi nói nói chuyện đi, ngươi nghỉ trước đột nhiên trở về, rốt cuộc là chuyện như thế nào?” Tử Ngôn ngồi ở Triệu Tử bên cạnh, hơi hơi quay đầu nhìn nằng.

“Hắn là không phải là đã xảy ra sự tình gì đi?”

“Kỳ thật. .... Chỉ là đơn thuần làm ta trở về xác nhận một chút an toàn.”

“Xác nhận an toàn? Ngươi tại đây có thể có cái gì không an toàn, huống chi, ngươi là đạo nhân có thể thương đến ngươi hẳn là không mấy cái đi?”

“Không, trên thực tế tại đây tòa trong thành thị có thể thương đến ta quá nhiều.”

Mang theo cười khổ, cùng lần đầu tiên nhìn thấy cái kia cái gì đều không sợ Triệu Tử kém quá nhiều, hiện giờ nằng giống như là thấy rõ hiện thực giống nhau.

“Chúng ta nơi đó người biết được ta tới nơi này lúc sau liền phái người đem ta tiếp đi trở về, thẳng đến sau khi trở về ta mới biết được thành phố này bị quy hoạch vì nguy hiểm thành thị.”

“Nguy hiểm? Thành phố này rất nguy hiểm sao?”

“Có lẽ chính ngươi còn không có cảm giác được đi, trên thực tế các ngươi nơi này phi thường thích hợp quý sinh tồn.”

Triệu Tử nói sử Tử Ngôn sững sờ ở nơi đó, đầu hơi chút có chút không đủ dùng.

“Chờ, chờ một chút. .... Phi thường thích hợp quý sinh tồn là có ý tứ gì?”

“Bởi vì thành phố này âm khí quá nặng.”

Triệu Tử trên mặt mang theo cười khổ, ánh mắt của nằng trung để lộ ra một loại ngươi thật đúng là xui xẻo hàm nghĩa.

“Các ngươi thành thị này, ở còn không có xây dựng phía trước liền tồn năm khối mồ, hơn nữa mồ vị trí thực không may mắn.”

“Thực không. .... Cát lợi?”

Gật gật đầu, Triệu Tử biểu tình bắt đầu liền nghiêm túc lên, vươn ra ngón tay ở nằng trước mặt trên bàn trà họa cái gì.

Thực thần kỳ, cái gì đều không có trên bàn trà, lại bị Triệu Tử họa ra năm cái sáng lên điểm, sau đó dùng đường cong lẫn nhau liên tiếp lên, chỉ vào này phúc kỳ quái đồ án, Triệu Tử hơi hơi nhìn Tử Ngôn.

“Chính là cái này, trên thực tế các ngươi thành thị trung sở tồn tại năm khối khu mộ cũ vị trí cùng loại với hình vuông, cùng ngay trung tâm trung tâm điểm, mà dùng đường cong liên tiếp lên lúc sau, này trở nên không giống như là khu mộ cũ, càng như là cái gì trận pháp.”

“Trận pháp. ....”

Đối với đạo nhân những cái đó ngoạn ý Tử Ngôn cũng không cảm kích, trên thực tế hẳn cũng không rõ ràng lắm, cái kia cái gọi là trận pháp rốt cuộc là có ý tứ gì.

Nhưng liên tính cái gì cũng đều không hiểu, chỉ cần nghe nàng nói như vậy chuyện nghiệp cũng sẽ sinh ra một loại giống như rất lợi hại cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 136: Người có?

Mồ, người sau khi chết sở mai táng địa phương, cũng là đại đa số quỷ chuyện xưa trung dễ dàng nhất xuất hiện một cái từ ngữ, khi còn nhỏ nghe nói qua ở không có xây dựng thành thị phía trước hiện giờ thành phố này có rất nhiều khu mộ cũ, nhưng đương Triệu Tử minh xác chỉ ra lúc sau, Từ Ngôn lại sống sờ ở nơi đó.

“Nếu chỉ là mồ nói, hẳn là không đến mức như vậy nguy hiểm đi?”

“Không sai, nếu chỉ là đơn thuần khu mộ cũ đích xác thật không thể nào chịu coi trọng, nhưng các người thành phố này sở dĩ sẽ bị trọng điểm chú ý, hoàn toàn đều là này năm cái khu mộ cũ tạo thành đồ án.”

Triệu Tử ngữ khí thực nghiêm túc, nàng hơi hơi nhíu mày vươn ra ngón tay chỉ vào trên bàn trà đồ án, biểu tình thực chuyên chú.

“Nhìn như đơn sơ đột nhiên kỳ thật hoàn toàn có thể cấu thành một cái trận pháp, người hẳn là nghe nói qua phong thủy tiên sinh đi?”

“Phong thủy tiên sinh?”

Từ Ngôn nói thăm một câu nhìn về phía Triệu Tử, cái gọi là phong thủy tiên sinh không có khả năng không biết, TV thượng thường xuyên xuất hiện một loại gat người thủ đoạn, đại đa số là lừa dối những cái đó phú hào linh tinh, chỉ điểm một chút phong thủy.

“Cái gọi là phong thủy tiên sinh không đều là gat người sao? Tùy tiện chỉ chỉ sau đó nói cái gì đây là khối hảo địa phương gì đó.....”

“Miễn bàn cái loại này hàng giả!” Thoạt nhìn tương đương sinh khí, Triệu Tử đánh gãy Từ Ngôn nói.

“Cái loại này gia hỏa như thế nào nhưng nộn là chân chính phong thủy sư? Trên thực tế phong thủy sư cũng là đạo nhân một loại chi nhánh, đơn giản điểm tới nói xem phong thủy loại này đồ vật xác thật tồn tại.”

“Tỷ như.....”

“Tỷ như nhà người.” Triệu Tử thẳng thắn sống lưng nhìn chung quanh một vòng lúc sau, đem tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn trên mặt.

“Âm trầm trầm, rất ít có nhìn thấy ánh mặt trời thời điểm, ta nhớ rõ ta trước kia nói qua đi? Nhà người dễ dàng trên chọc quỷ?”

Dễ dàng chiêu quỷ? Nhớ rõ thượng một lần nàng tới thời điểm xác thật nói qua nói như vậy, trên thực tế, Từ Ngôn gia phụ cận xác thật rất dễ dàng chiêu quỷ.

“Xác thật có nói qua nói như vậy.”

“Cho nên a, bởi vì ở vào hoàn cảnh bất đồng, cho nên người thường cũng sẽ sinh ra bất đồng phản ứng, này cũng chính là vì cái gì ở ẩm ướt địa phương ngủ luôn là sẽ không thoải mái nguyên nhân.”

Xoay đầu, Triệu Tử không hề đi xem Từ Ngôn. Mà là đem tầm mắt tập trung ở trên bàn trà, dùng tương đương đứng đắn ngữ khí nói.

“Nhưng mà, thành phố này năm cái khu mộ cũ tạo thành một cái trận pháp, tuy rằng không có gì phức tạp độ đáng nói, nhưng là liên chỉ cần bẻ vào cái này trận pháp đủ để sử thành phố này bị quy hoạch vì nguy hiểm bên trong, ta nói người nghe hiểu sao?”

Xoay đầu, Triệu Tử nhìn ngó ở bên người nàng Từ Ngôn. Bởi vì Triệu Tử sở họa cái kia đồ ở nàng chính phía trước, bởi vì góc độ vấn đề Từ Ngôn chỉ có thể câu lấy đầu xem, sau đó, ở Triệu Tử quay đầu kia một khắc thiếu chút nữa bị thân tới rồi.

Môi ly gương mặt nhiều nhất sẽ không vượt qua một centimet.

“Uy, người, người dựa như vậy gần làm gì!”

Nói năng lộn xộn. Triệu Tử một phen đẩy ra Từ Ngôn, đầu tiên là bãi xuống tay hướng tới Từ Ngôn quát, một khuôn mặt đỏ lên.

Một tay chống sô pha, Từ Ngôn làm lại ngồi xong, bị nàng như vậy đẩy, hơi chút cũng phản ứng lại đây một ít, nhìn về phía ngồi ở bên cạnh Triệu Tử.

Cảm giác gương mặt có chút nóng lên.

“Rõ ràng là ngươi đột nhiên đem miệng hướng ta trên mặt tạch hảo đi. Ta cái gì cũng chưa nói ngươi đến ác nhân trước cáo trạng.”

“Từ Ngôn!”

“Hảo hảo! Ta coi như ngươi là không cố ý hảo……”

Dùng tay cọ cọ gương mặt, Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ thở dài một hơi, sau đó làm bộ lơ đãng gian phiết liếc mắt một cái Triệu Tử.

“Đầu năm nay đều lưu hành nữ sắc lang sao?”

“……”

Tuy rằng cuối cùng một câu bị Từ Ngôn đè thấp âm lượng, nhưng vẫn là có thể bị Triệu Tử một chữ không lầm toàn bộ nghe xong.

Khi cả người phát run, một khuôn mặt đỏ lên, Triệu Tử cắn chặt răng, thậm chí có thể rõ ràng nghe được tạp nhảy tạp nhảy thanh âm, hai chi gấu gao tay cầm thành nắm tay. Triệu Tử đột nhiên đứng lên.

Nhắm mắt lại, phăng phắt dùng ra ăn nãi sức lực, lớn tiếng quát.

“Hỗn, hỗn đản! Biến thái, sắc lang, xú cứt chó!”

“Uy uy, cuối cùng một câu xú cứt chó là chuyện như thế nào?! Ngươi chừng nào thì học được loại này mắng chửi người từ ngữ a!”

“Ta mặc kệ. Ngươi chính là hỗn đản, ngươi chính là xú cứt chó, ngươi cái đáng đồ tử!”

Có lẽ là đơn thuần cảm thấy như vậy rộng rãi tới mức không đủ để tiết hận, Triệu Tử hướng phía trước mại một bước. Múa may khỏi nắm tay hạt mưa hướng tới Từ Ngôn trên người rơi xuống.

Tay phải đón đỡ, tuy rằng nắm tay sức lực không nhỏ, nhưng cũng gần chỉ là có một chút điểm đau, có thể nhìn ra được tới Triệu Tử cũng không có thật sự muốn đánh Triệu Tử.

Nhưng là, liên tính không đau, này vẫn luôn bị đánh cũng không phải biện pháp gì, hơn nữa nha đầu này nắm tay vẫn luôn hướng trên đầu tiếp đón, bản thân cái đầu liên không phải rất cao, vì dù đến Từ Ngôn đỉnh đầu chỉ có thể ló mũi chân đánh.

Bang! Trảo một cái đã bắt được Triệu Tử thủ đoạn.

“Hảo…… Đánh lâu như vậy đã không tức giận đi?”

Bị bắt lấy thủ đoạn lúc sau, Triệu Tử thử trừu vài cái, thực hiện nhiên nam nữ thân thể thượng bẩm sinh chênh lệch khiến nàng không có cách nào tránh thoát Từ Ngôn giam cầm.

Chỉ có thể hơi hơi cúi đầu, hung hăng dậm dậm chân, sau đó về mặt ủy khuất thần sắc.

“Đáng đồ tử……”

“Chúng ta nhưng nói tốt, đã giải hòa, ngươi đừng lại làm cái gì đánh lên linh tinh.”

“Hừ!”

Nhìn đến nàng kia phò bộ dáng, Từ Ngôn bất đắc dĩ cười cười, thậm chí đều tưởng trừu chính mình một cái tát, gần chỉ là một tháng nhiều không gặp bệnh cũ liền lại tái phát, không biết vì cái gì cũng không có việc gì luôn thích trêu chọc nàng một phen.

Buông ra tay nàng, tiếp theo giãy Từ Ngôn liền về mặt thịt đau chỉ sắc, cúi đầu nhìn Triệu Tử tay ở chính mình phần eo dạo qua một vòng.

Hít một hơi.

“Không phải nói tốt không ám tập sao?”

“Ai cùng ngươi nói tốt!”

Đem tay buông ra, Triệu Tử khoe miệng mang theo một tia ý cười, bất quá chú ý tới Từ Ngôn đang xem nàng lúc sau lại vội vàng bày ra vẻ mặt nghiêm túc biểu tình.

“Cái này không phải đánh lên, chỉ là trừng phạt!”

“Tĩnh tĩnh.”

Xoa xoa vừa mới bị véo bộ vị, Từ Ngôn đặt mông ngồi ở trên sô pha, hơi hơi ngẩng đầu nhìn đứng ở nơi đó Triệu Tử.

“Người lần này trở về là muốn làm cái gì?”

“Cũng không có gì ghê gớm sự tình.”

Triệu Tử học Từ Ngôn như vậy ngồi xuống, sau đó gương mặt có chút phiếm hồng, so sánh vừa mới chuyển trường kia sẽ, nang giờ này khác này đầu tóc muốn dài quá rất nhiều, như vậy xem nói nhưng thật ra giống chút nữ nhân.

“Chỉ là trở về..... Trở về..... Nói cho người cái tin tức.”

“Có thể có cái gì tin tức? Tổng không thấy được là người có đi?”

Cười tủm tỉm, Từ Ngôn đem trên bàn trà khen ngược một chén nước bùng lên, phỏng chừng là Từ Thiên phao không có gì trình độ trà, thổi thổi, Từ Ngôn bùng lên tới uống một ngụm.

“Ta ca nói muốn trông thấy người.”

“Phốc!!!”

Còn không có nuốt xuống đi một miếng trà bị phun tới, không kịp bận tâm bị phun một bàn trà vệt nước, Từ Ngôn xoay đầu dùng tay cọ cọ khoe miệng.

“Có ý tứ gì? Người ca thấy ta là có ý tứ gì?”

“Có thể, có thể có có ý tứ gì! Chính là, cái kia.....”

“Cái kia cái gì?”

“Cái kia.....”

Ngượng ngùng, tay đặt ở trên đùi không ngừng quấy loạn ngón tay, Triệu Tử gương mặt đỏ bừng, hơi hơi cúi đầu.

“Ca ca ta muốn trông thấy người làm người.”

“Gi? Trông thấy ta làm người?”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, bị Triệu Tử bất thành linh một phen nói hấn đương trường sững sờ ở nơi đó, bất luận nghĩ như thế nào đều không nghĩ ra, Triệu Tử ca ca thấy chính mình là có ý tứ gì.

“Có ý tứ gì a? Ta cái gì cũng chưa làm cái gì muốn gặp thấy ta làm người?”

“Ta cái kia bị phát hiện.....”

“Cái gì bị phát hiện?”

Đầu cơ hồ đều mau vùi vào trong cổ, súc đầu, có thể rõ ràng nhìn đến Triệu Tử vành tai đã hồng tới rồi một loại cực hạn.

Thật sâu hít một hơi, Triệu Tử đột nhiên xoay qua đầu, hướng tới Từ Ngôn phương hướng quát.

“Khó, chẳng lẽ người không nghĩ thừa nhận sao?! Chúng ta, chúng ta hai cái phát sinh quan hệ!”

“.....”

“Quan hệ?! Chúng ta hai cái phát sinh quan hệ?!”

Từ Ngôn ngốc, này đại khái là hấn từ sinh ra đến bây giờ nghe được nhất kính bạo tin tức chi nhất, hấn trước nay không nghĩ tới loại này khổ bức phim truyền hình trung cốt truyện sẽ phát sinh ở hấn trên người.

Liên giống như "xxx" lúc sau có chính mình thân sinh cốt nhục nữ nhân mang theo bụng trung hài tử tìm tới môn giống nhau, sau đó lớn tiếng đối với người là.

Ta có!

Này không phải rõ ràng hử người sao?! Từ Ngôn tể bạo đầu, tại đây ngăn ngừn trong nháy mắt lật xem sở hữu ký ức, sau đó hần đến ra một đáp án, bởi vì cái này đáp án hần có thể tự hào ưỡn ngực quát!

“Lão tử vẫn là cái xử nam a!”

“.....”

“Ngươi, ngươi có phải hay không xử nam quân ta chuyện gì a! Đẳng đồ tử!”

Có lẽ là không nghĩ tới Từ Ngôn sẽ nói ra như vậy không biết xấu hổ nói, cho nên thẹn quá thành giận Triệu Tử nắm chặt tiểu nắm tay thọc Từ Ngôn một quyền, đẩy mặt ngượng ngùng như thế nào cũng không có cách nào che dấu.

“Ta nói không phải. .... Không phải cái kia phương diện!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Đêm nay đừng đi rồi

“Ta, ta nói không phải cái kia phương diện!”

Triệu Tử co quắp ngồi ở trên sô pha, một khuôn mặt đỏ lên, tuy rằng ăn mặc nam sinh quần áo, lưu trữ nam sinh hần là cắt đầu tóc, nhưng lại cho người ta mang đến một loại đáng yêu nam hài tử cảm giác.

“Lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, ngươi sờ..... Sờ soạng nơi đó.....”

Hơi hơi ngẩng đầu phớt liếc mắt một cái Từ Ngôn, xong việc lại nhanh chóng cúi đầu, đôi tay túm rộng thùng thình quần, bởi vì quá dùng sức cho nên bàn tay khớp xương bắt đầu bị nắm chặt trắng bệch.

Có thể nhìn ra được nàng là vứt bỏ nữ sinh sở hữu cảm thấy thẹn tâm nói ra những lời này, liền giống như làm nữ hài tử ở trước công chúng quả thể chạy như điên giống nhau.

“Tuy rằng ta thuộc về đạo nhân hệ thống trung đạo thuật hệ thống, nhưng trên thực tế, nhà của ta giáo thực nghiêm, ta mụ mụ vẫn luôn cho rằng nữ hài tử tiêu chuẩn cần thiết tuần hoàn tam tông tứ đức, coi trình tiết như tánh mạng, cho nên..... Cho nên, nơi đó bị sờ qua sau ta mẹ ánh mắt đầu tiên liền đã nhìn ra.....”

Triệu Tử theo như lời gia giáo có điểm cùng loại với cổ đại cái loại này nữ tính tiêu chuẩn, thay lời khác tới nói thực bảo thủ, có thể nghĩ có thể lấy phương thức này giáo dục nữ nhi mẫu thân sẽ là bộ dáng gì tính cách, nhất định là cái loại này thực nghiêm khắc, không cho phép phạm một chút sai lầm tồn tại.

Bất quá.....

“Cái kia liếc mắt một cái liền đã nhìn ra là có ý tứ gì? Chỉ là sờ soạng một chút, ngươi lão mẹ cũng sẽ không biến thái đến liếc mắt một cái liền đã nhìn ra nông nổi đi!”

“Bởi vì vì phòng ngừa ta bên ngoài học cái xấu, từ khi còn nhỏ lão mẹ liền cho ta tròng lên một cái thuật thức..... Chỉ cần nơi đó bị những người khác động qua nàng liền sẽ lập tức biết..... Sau đó lần này trở về thời điểm vẫn luôn bị cảm đoán một tháng.”

“.....”

Một tay chống đỡ mặt, chẳng sợ Từ Ngôn tể bạo đầu hần cũng không nghĩ ra được còn có như vậy tình thâm như biển hảo mẫu thân a! Ở nữ nhi nơi đó hạ thuật thức là có ý tứ gì? Này đã không phải đơn thuần tình thương của mẹ đi! Hần là biến thái, biến thái!

“Không phải, tuy rằng cảm giác được thực đột nhiên, nhưng là..... Ngươi đột nhiên nói cho ta tin tức này, liền giống như đột nhiên nói cho ta ngươi hoài ta hài tử giống nhau, đều là như vậy ra ngoài dự kiến a.....”

“Có ý tứ gì! Chẳng lẽ ngươi còn chuẩn bị không phụ trách sao? Đều ăn sạch sẽ, mặt mặt..... Miệng, liền liền tính toán chụp mông chạy lấy người sao?!”

“Liên tính người nói như vậy..... Chờ. Chờ một chút cái kia chụp mộng chạy lấy người là có ý tứ gì? Ta còn cái gì cũng chưa làm a! Người xác định đã có thể mặt mặt miệng?”

“Ta mặc kệ!”

Đột nhiên đứng lên, Triệu Tử một tay bóp eo, một cái tay khác chỉ vào Từ Ngôn, dùng bởi vì cực độ thẹn thùng mà mang lên âm rung quát.

“Từ Ngôn, ta mặc kệ người nói như thế nào..... Phán, dù sao ta đòi này ăn vạ người!”

Nghiêng đầu suy nghĩ một chút, có lẽ cảm thấy vừa mới nói không đủ để biểu đạt chính mình quyết tâm. Lại bổ sung một câu.

“Liên tính là đương vô lại đương ta cũng muốn đánh người, đánh người cả đời! Đại..... Đại ngu ngốc!”

“.....”

Giờ này khắc này Từ Ngôn đại khái đã ném thù tới rồi những cái đó phim truyền hình trung bị "xxx" nữ nhân tìm tới môn cảm thụ, thực không xong.

“Hảo đi, hảo đi..... Hiện tại không phải nói này đó thời điểm, tỷ của ta một hồi khả năng liền đã trở lại, cho nên trước đình chỉ cái này đề tài. Về sau lại nói.”

Từ Ngôn đứng lên, đối với bên người Triệu Tử nói như vậy nói, sau đó hướng tới WC phương hướng đi đến, tin tức lạng lặc đại, đầu tạm thời tiêu hóa không được.

“Ta đi trước tranh WC, trở về lại..... Phán!”

Dư lại mấy chữ cũng không có nói ra tới, Từ Ngôn bò đến ở trên mặt đất. Tuy rằng dùng cánh tay lót mặt, nhưng vẫn là ở kia trong nháy mắt sinh ra đau đớn.

Ngồi dậy, xoay đầu nhìn phía sau, Từ Ngôn đã không phải lần đầu tiên như vậy bị sảy, sớm tại lần trước Triệu Tử tới thời điểm đã bị sảy quá một lần, mà đầu sỏ gây tội chính là..... Trinh Tử!

Từ Ngôn xoay qua đầu nhìn đứng ở phía sau Trinh Tử, muốn nói ra nói lại tạt ở giọng nói trong mắt, như thế nào cũng nói không nên lời.

Trinh Tử kia phó biểu tình. Tuy rằng cùng thường lui tới giống nhau, nhưng là vẫn là thực rõ ràng để lộ ra một loại ta thực tức giận ý vị.

“Người không sao chứ? Có hay không ném tới nơi đó?”

“Không, không có gì, chỉ là không có đứng vững mà thôi.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn ngăn trở muốn tới gần chính mình Triệu Tử, sau đó chống mà đứng lên, hướng tới WC đi qua.

Phịch một tiếng. Môn bị đóng lại.

.....

“Chính mình một người tại đây trụ?” Đem thịnh tốt một chén cơm đưa cho Triệu Tử, Từ Thiên hỏi ra nói như vậy.

Nhận lấy, hơi hơi sừng sốt một chút.

“Là, chính mình một người trụ.”

“Một người trụ thực phiền toái đi? Rốt cuộc một phòng thu thập lên hơi chút cũng sẽ cảm giác được phiền toái một ít.”

“Cái này đến sẽ không.....”

“Nam sinh giống nhau không đều chán ghét sửa sang lại phòng sao?”

“Ngạch..... Là. Sửa sang lại lên thực phiền toái.”

Lâm thời sửa miệng, Triệu Tử đại khái là bận tâm bị Từ Thiên phát hiện nàng là nữ nhi thân cho nên mới sẽ cố ý đón ý nói hòa Từ Thiên nói.

“Nếu phiền toái nói, hôm nay liền không cần đi rồi, cùng nhà ta Từ Ngôn cùng nhau ngủ đi.”

“.....”

“Một, cùng nhau ngủ!”

Cầm chén tay run lên, thiếu chút nữa không có đoan trụ, Triệu Tử nguyên bản bình thường sắc mặt lại bởi vì Từ Thiên những lời này kịch liệt thăng ôn.

“Đúng vậy..... Ngươi không phải hán đồng học sao? Cùng nhau ngủ một đêm cũng không có gì ghê gớm, hơn nữa, giường cũng đủ đại.”

“Không, không phải cái này.....”

“Ngươi có ý kiến sao?”

“Không, không có.....”

Nháy mắt không có tính tình, Triệu Tử hơi hơi cúi đầu, dùng chiếc đũa kẹp khỏi một ít cơm nhét vào trong miệng.

Không khí rất hài hòa.

“Các ngươi nói cái gì nữa?”

Đẩy cửa ra đi đến, Từ Ngôn trừu quá ghé dựa ngòai đi lên, tiếp nhận Từ Thiển đưa qua một chén cơm.

“Cũng không có gì hảo thuyết, bất quá..... Ngươi vừa rồi làm gì đi?”

“Không làm gì, có chút khát nước đi phao ly Bản Lam Căn uống,” nhìn thoáng qua Từ Thiển nói.

“Bất quá..... Ngươi đối ta đồng học nói gì đó?”

“Còn có thể nói cái gì, chỉ là bình thường nhất đối thoại.”

“Nga, như vậy a.....”

Không biết vì sao, Từ Ngôn sẽ sinh ra một loại thờ dài nhẹ nhõm một hơi cảm giác.

“Chỉ là thương lượng, đêm nay hẳn như thế nào cùng ngươi ngủ.”

“.....”

Ăn cơm động tác tạm dừng ở nơi đó, Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, qua một hồi lâu mới phản ứng lại đây, đem trong tay chén đặt ở trên bàn, sau đó về mặt chính sắc nhìn ngòai ở đối diện mặt Từ Thiển.

“Ngủ cùng nhau..... Là chuyện như thế nào?”

“Cái gì sao lại thế này? Vừa rồi hỏi một chút, ngươi cái này đồng học không phải vẫn luôn chính mình một người ở nhà sao? Dù sao hai ngươi đều là bằng hữu, mời bằng hữu ở nhà ngủ lại gì đó này không phải thực bình thường sự tình sao?”

“Không không, ngươi muốn rõ ràng này không giống nhau!”

“Nơi nào không giống nhau?”

Từ Thiển vươn ra ngón tay chỉ Triệu Tử, sau đó lại đem ngón tay chỉ hướng về phía Từ Ngôn.

“Nam nhân, nam nhân, các ngươi hai cái đại nam nhân còn hại cái gì xấu hổ?”

“Kia ít nhất cũng muốn dò hỏi một chút đối phương có nguyện ý hay không a! Ngươi như vậy tự mình hạ quyết định có phải hay không có điểm không đáng tin cậy?”

“Đã dò hỏi qua.”

“..... Dò hỏi qua?”

Từ Ngôn hơi hơi xoay đầu nhìn về phía bên cạnh Triệu Tử, súc đầu, tuy rằng làm bộ một bộ không thèm để ý bộ dáng, nhưng vẫn là có thể rõ ràng nhìn đến nàng kia đã hồng đến cổ mặt.

“Là bị bắt đi.....”

“Nơi đó bị bắt? Đã tranh thủ đến hán đồng ý.”

“Hắn này phúc bộ đáng bắt luận từ cái kia góc độ tới xem đều không phải tự nguyện đi! Ngươi rốt cuộc đối nhân gia làm cái gì a!”

Từ Ngôn đã vô pháp lý giải hắn cái này tỷ tỷ đầu rốt cuộc là nghĩ như thế nào, rõ ràng chính ngộ đã đến giờ buổi tối ngủ ít nhất còn có mười giờ thời gian, nàng cũng đã suy xét tới rồi buổi tối ngủ.

Thật không hiểu được kia cái đầu đến tốt cùng là nghĩ như thế nào.

“Dù sao hán đã đáp ứng đêm nay ở tại chỗ này, nếu ngươi còn khẳng khái nói, không phải đuổi hán đi sao?”

“..... Đây không phải đuổi không đuổi vấn đề.”

“Dù sao cứ như vậy định rồi, ngươi không cần lại nhiều lời.”

Đánh gãy Từ Ngôn nói, Từ Thiên vẻ mặt nghiêm túc nhìn chăm chăm hán, sau đó một chữ một chữ nói ra những lời này.

“.....”

Triệu Tử là nữ nhân, tuy rằng hán xuyên như là nam nhân, nhưng là kia khuôn mặt cũng sẽ làm người thực dễ dàng liên tưởng đến chịu cái này từ.

Chẳng lẽ Từ Thiên sẽ không sợ nàng đệ đệ cầm giữ không được thức tỉnh cái gì kỳ quái thuộc tính sao? Vẫn là nói..... Thân là tỷ tỷ Từ Thiên có cái gì kỳ quái thuộc tính?

Tỷ như..... Hủ gì đó.

Ngẩng đầu phiết liếc mắt một cái Từ Thiên, tuy rằng chỉ là ngẩng lại, nhưng vẫn là không tự chủ dâng lên một cỗ ác hàn, nhin không được rung mình một cái.

Từ Thiên phiết liếc mắt một cái về mặt đỏ bừng Triệu Tử, sau đó đem tầm mắt tập trung ở chính trước Từ Ngôn trên người.

Khóe miệng lộ ra thực hiện được tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Ngủ

“Ngươi giống nhau đều là vài giờ ngủ?” Từ Ngôn đem gối đầu phóng hảo, ngồi ở chăn đơn thượng nhìn về phía nằm trên giường - thượng Triệu Tử.

“Giống nhau nói, đều là 9 giờ tả hữu.”

“Kia thật đúng là sớm đầu, ta giống nhau đều là tiếp cận 11 giờ tả hữu mới có thể đi ngủ.”

Nên nói thật không hồ là gia giáo nghiêm hạ dạy ra hài tử sao? Mỗi ngày đúng giờ 9 giờ ngủ, này tựa hồ ở tiểu học lúc sau cũng đã không thực hiện đi.

Từ Ngôn ngồi dưới đất, trên thực tế là trên giường bên cạnh một khối không ra tới địa phương, phóng thượng chiếu, chỉ cần một cái chăn đơn cùng gối đầu là được.

Hơi hơi liếc liếc mắt một cái, Từ Ngôn nhìn áo khoác quây phương hướng, gối đầu ly áo khoác quây vị trí chẳng qua là năm centimet tả hữu, có thể rõ ràng xem tới được, Trình Tử hơi hơi đẩy ra áo khoác quây, sau đó một con mắt gắt gao nhìn chăm chăm chính mình.

Hơi chút cảm giác trong lòng có chút phát mao.

“Ngươi đang xem cái gì?”

“Không có gì.” Hướng tới Triệu Tử cười cười, Từ Ngôn tạm dừng một chút, sau đó hỏi tiếp nói.

“Ở chỗ này ngủ không có gì không thoải mái địa phương đi? Tỷ của ta có điểm tùy hứng, ngươi không cần quá để ý.”

“Không..... Tỷ tỷ ngươi cũng là xuất phát từ hảo tâm, bất quá không biết vì cái gì tổng cảm giác tỷ tỷ ngươi nói chuyện mạn có uy nghiêm.”

“..... Uy nghiêm?”

Nhìn Triệu Tử đề thấp âm lượng nói ra những lời này, Từ Ngôn nhú nhú mày, ở mới vừa tiến phòng bếp thời điểm xác thật nhìn đến Triệu Tử hảo tướng

rất khẩn trương, nếu chỉ là đơn thuần mời ngủ lại hẳn là sẽ không sử Triệu Tử như vậy khẩn trương đi.

“Nàng có đối với người nói chuyện thực hung sao?”

“Kia thật không có, chỉ là bản năng thượng cảm giác được uy nghiêm. ....”

Có lẽ là cảm giác chính mình như vậy có chút đại kinh tiểu quái duyên cớ, Triệu Tử vươn tay sờ sờ đầu, một bộ ngượng ngùng bộ dáng.

“Bất quá, người xuyên nhiều như vậy không chê nhiệt sao?”

“Người muốn làm gì?!”

Thu hồi trên mặt ngây ngô cười, Triệu Tử về mặt cảnh giác nhìn về phía Tử Ngôn, vươn tay bưng kín cổ áo, xuất phát từ nữ tính bản năng khiến nàng một tay nắm lên chăn đơn che ở trước người.

“Không. .... Người cái này phản ứng có chút qua, ta thật sự chỉ là xuất phát từ quan tâm hỏi một chút có thể hay không ngại nhiệt mà thôi. Cũng không có xuất phát từ cái gì rình coi tâm lý.”

“Vậy người đôi mắt vì cái gì nhìn chăm chăm vào ta ngực!”

“Con mắt nào của người nhìn đến ta ở nhìn chăm chăm người nơi nào a! Không cần tùy tiện tiện cho người ta ấn thượng cái gì kỳ quái đam mê được không!”

Nàng không đề cập tới cái này, Tử Ngôn còn không kịp, nhưng đương nàng đề qua cái này lúc sau, Tử Ngôn theo bản năng nhìn thoáng qua.

Bởi vì là thấp lãnh áo lót, thoát nhìn tựa như tùy thời đều khả năng trượt xuống giống nhau, hơn nữa cái kia. .... Xương quai xanh thoát nhìn, xúc cảm không tồi.

Hơi hơi xoay đầu. Tử Ngôn không hề đi xem Triệu Tử, ở vào tâm lý thượng tác dụng, khiến cho hắn tim đập hơi chút gia tốc một ít, nhẹ giọng nói thăm một câu.

“Hơn nữa. .... Bình như vậy tàn nhẫn, có cái gì đẹp.”

“.....”

Tuy rằng Tử Ngôn thanh âm không lớn, nhưng toàn bộ phòng thực tĩnh. Thực bình thường, Triệu Tử một chữ không lầm đem những lời này nghe thấy được lỗ tai, sau đó, tiếp theo giây gối đầu bị nàng bắt lên, hướng tới Tử Ngôn phương hướng ném qua đi.

“Tử Ngôn!! Người cái hỗn đản!”

Trảo một cái đã bắt được gối đầu, Tử Ngôn nhìn về phía vẫn duy trì ném gối đầu tư thế Triệu Tử, dùng thờ hồng học cái này từ ngữ tới hình dung nàng ở thích hợp bất quá đi.

“Chỉ đùa một chút. Người bất bình! Thật sự, thật sự bất bình!”

“Đi tìm chết, đi tìm chết, đi tìm chết!”

Xoay qua thân mình nhìn một vòng, ở phát hiện thật sự không có gì đồ vật có thể ném lúc sau, Triệu Tử cũng chỉ có thể sử dụng cái gọi là mắng chửi người tới biểu đạt chính mình phẫn nộ, bởi vì gia giáo duyên cớ, khó nghe nói nàng lại mắng không ra. Phần lớn chỉ có thể mắng ra ngu ngốc hỗn đản đáng đồ từ linh tinh, tuy rằng gần nhất không biết từ nơi nào học câu xú cứt chó nhưng có thể nói như vậy, Triệu Tử nàng sẽ không mắng chửi người.

“Hào hảo, đừng nào loạn lưu trữ chỉ ra thiên mắng, không phải buồn ngủ sao? Đây đều 9 giờ nhiều.”

Chạy nhanh nói sang chuyện khác, Tử Ngôn đem gối đầu nhẹ nhàng ném trở về, bò dậy đem đèn chót mở đóng lại. Nháy mắt nhà ở nội lâm vào một mảnh đen nhánh.

“Chạy nhanh ngủ đi.”

“Àn. ....”

Đèn đóng lại sau, nàng kiều ngạo khí thế đảo giảm nhỏ rất nhiều, tuy rằng trong phòng một mảnh đen nhánh nhưng vẫn là có thể nhìn ra được nàng đại khái hình dáng.

Súc trong ổ chăn.

Nằm hảo, mùa hè thời tiết thực nhiệt. Tuy rằng buổi tối thời điểm không có chính ngọ kia đoạn thời gian nhiệt, nhưng cũng không phải người thường có thể chịu được.

Nằm ở chiếu thượng, Từ Ngôn nhìn trần nhà, tuy rằng bên cạnh trên giường nằm một nữ hài tử, nhưng tâm tình lại ngoài ý muốn thực bình tĩnh.

“Ca.....”

Một tiếng rất nhỏ động tĩnh, tiếp theo giây một bàn tay xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, mảnh khảnh bàn tay thực băng, sau đó ngạnh sinh sinh ấn ở Từ Ngôn trên mặt.

“.....”

Từ ngón tay khe hở nhìn lại, Từ Ngôn nhìn đến chính là mở ra một ít áo khoác quây, từ giữa vron một bàn tay, lạnh lẽo bàn tay.

Bốn phía một mảnh đen nhánh, nhưng bởi vì áo khoác quây khoảng cách cũng không phải rất xa duyên cớ, cho nên Từ Ngôn miễn cưỡng có thể nhìn đến nàng kia khuôn mặt.

Nàng muốn làm cái gì? Vì cái gì muốn vô duyên vô cớ đè lại chính mình mặt.

Nàng rút cuộc muốn..... Làm gì?

Áo khoác quây bị đẩy ra, Trình Từ ấn ở Từ Ngôn trên mặt tay cũng tùy theo rời đi, một cái tay khác duỗi ra tới ấn ở Từ Ngôn đầu bên, sau đó lộ ra nửa thanh thân mình.

Nàng nhìn đáng vẻ là muốn bò ra tới, thay lời khác tới nói, nàng hoàn toàn xem nhẹ Từ Ngôn còn ở nơi này, sau đó đem Từ Ngôn trở thành cái đệm, tuy rằng Trình Từ không nặng, nhưng là đè ở trên ngực trọng lượng cũng vậy là đủ rồi.

“Phốc!”

“Ngươi làm sao vậy?”

Triệu Tử mang theo nghi vấn thanh âm truyền tới, bởi vì bị ấn ngực cho nên phốc ra tiếng Từ Ngôn xoay đầu nhìn Triệu Tử phương hướng.

“Không..... Không có gì, chỉ là giống như có thứ gì rút trong miệng.”

Vron tay che ở trên mặt, bắt lấy Trình Từ chân, phòng ngừa nàng chân đụng ở chính mình trên mặt, Từ Ngôn nhẹ nhàng chuyển qua một bên.

Trình Từ chân không lớn, hơn nữa không có gì mùi lạ, nói là chân, Từ Ngôn càng tin tưởng là phun quá nước hoa chân, mang theo nhàn nhạt hương khí, đương nhiên này chỉ là trong lúc vô tình ngửi được một chút khí vị, trên thực tế Từ Ngôn còn không có biến thái đến đi nghe nàng chân nồng nổi.

Triệu Tử mặc dù có chút hoài nghi, nhưng cũng không có nói cái gì, đắp lên chăn đơn nằm ở nơi đó, nhìn đến này Từ Ngôn nhẹ nhàng thở ra.

Nhìn về phía Trình Từ.

Từ chính mình trên người quay cuồng xuống dưới, ngồi quỳ ở một bên, màu đen tóc đẹp tự nhiên rũ xuống, sau đó trừng mắt một đôi mắt to vẫn luôn..... Nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

Cùng nàng đối diện, nhưng trên thực tế chỉ kiên trì một tiểu sẽ, cặp mắt kia căn bản không có biện pháp nhìn thẳng, tuy rằng xinh đẹp nhưng lại có vẻ lỗ trống đôi mắt, không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Từ Ngôn mỗi một lần xem Trình Từ đôi mắt đều có một loại phát mao cảm giác.

Trình Từ vẫn duy trì cái này động tác, vẫn luôn dùng cặp mắt kia nhìn chăm chăm Từ Ngôn, không biết qua bao lâu, bỗng nhiên bò xuống dưới.

Đem đầu đặt ở Từ Ngôn ngực thượng.

Có chút ra ngoài dự kiến, Từ Ngôn thân thể ở nàng đầu đặt ở ngực thượng kia một khắc, toàn thân căng chặt lên, vẻ mặt kinh ngạc biểu tình nhìn ghé vào chính mình trên người Trình Từ.

“Thoải mái.”

“.....”

Nặng nhàng dùng đầu cọ cọ, giống như là khi còn nhỏ ở thượng tiểu học thời điểm như vậy, Trình Từ mặt dán ở Từ Ngôn ngực thượng, lỗ tai vị trí đại khái là trái tim

Ngực hơi chút cảm giác có chút phát ngứa, Từ Ngôn thậm chí có thể cảm giác đến Trình Từ nhỏ ra hô hấp, lạnh lạnh.

“Đừng cử động, vẫn luôn như vậy.”

Trình Từ thanh âm thực mềm nhẹ, tuy rằng còn cùng thường lui tới không sai biệt lắm cái loại này ngữ điệu, nhưng lại có thể nghe ra nàng thật sự thực hưởng thụ loại cảm giác này.

Sững sờ ở nơi đó, phản ứng lại đây sau Từ Ngôn hơi hơi nở nụ cười, vươn tay trái chậm rãi vuốt Trình Từ đầu tóc.

Thực nhu thuận, liền tính đến lúc này Từ Ngôn cũng không có quên lần đầu tiên nhìn thấy Trình Từ thời điểm chính mình cho nàng gội đầu cảnh tượng, lúc ấy nàng tóc cần phải dơ nhiều.

Khỏe miệng lộ ra một tia ý cười, Từ Ngôn nhẹ nhàng vuốt ve nàng đầu, vẫn luôn vẫn duy trì cái này động tác.

.....

“Đình! Người chơi giết người kéo đang ở tới gần Từ Ngôn”

Đêm khuya tĩnh lặng đến lúc đó, trong phòng đột nhiên truyền ra như vậy thanh âm, hai điểm màu đỏ quang xuất hiện ở nơi này, kia đại khái là đôi mắt.

Trong tay nắm kéo, răng rắc răng rắc cắt, thiếu nữ giống như là bị thao túng rồi gỗ giống nhau, đứng ở đã ngủ say Từ Ngôn trước mặt.

“Từ Ngôn đã tóa định.”

Cao cao giọng lên trong tay kéo, đầu nhọn hướng tới Từ Ngôn đỉnh đầu, thiếu nữ hai mắt mạo hiểm đỏ như máu hồng quang.

“Đánh chết!” Kéo múa may đi xuống, nhắm ngay Từ Ngôn đầu, hung hăng cắm đi xuống.

“Bang!”

Nhưng mà, tay nàng cổ tay lại bị bắt được.

“Chẳng lẽ không có người nói cho ngươi, tư sấm dân trách là phạm pháp sao?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Hấp dẫn

Đen nhánh hoàn cảnh sử Từ Ngôn thấy không rõ trước mắt người này rốt cuộc là nam nhân vẫn là nữ nhân, đơn từ bắt lấy nàng thủ đoạn tay có thể truyền đạt trở về một cái tin tức, người này thủ đoạn rất nhỏ, đủ để bài trừ nàng là cái nam nhân khả năng tính, tiếp theo, chính là ở giữa đêm khuya, cũng tản ra đỏ như máu hồng quang hai mắt, dùng nhìn thấy ghê người cái này từ ngữ đủ để đủ biểu đạt.

Một tay ngồi dậy, Từ Ngôn càng thêm tới gần nhìn trước mắt người này, còn không có nhìn kỹ rõ ràng, thủ đoạn liền truyền đến một trận đau đớn.

“Đình, người chơi giết người kéo thành công công kích đến Từ Ngôn, huyết lượng -10”

Giống như cắt đến mạch máu, giống như là điện ảnh trung bình thường xuất hiện cái loại này tự sát cảnh tượng giống nhau, Từ Ngôn thủ đoạn không ngừng liền xuất huyết dịch.

Ở cái này gia hỏa xuất hiện tại đây gian nhà ở kia một khác, Từ Ngôn cũng đã đã nhận ra, nguyên bản tính toán ngay từ đầu liền chế phục trước mắt người này, nhưng Từ Ngôn lại phát hiện một việc.

Trong bóng đêm cũng không rõ ràng khí thể, bám vào tay nàng cổ tay, cổ, cổ chân thượng, giống như đường cong giống nhau liên lụy ở nàng tứ chi thượng.

Giống như là kiểm chế rồi gỗ giống nhau, này cũng không phải đơn thuần quỷ thượng thân, tuy rằng trên người mang theo một tia oán khí, nhưng càng như là dùng để thao túng trước mắt người này.

Dùng tay có thể hấp thu oán khí, nhưng chỉ có thể tác dụng ở quỷ trên người, thay lời khác tới nói tay phải đối trước mắt người này cũng không có bất luận cái gì tác dụng, bởi vì nàng bản thân liền không phải quỷ, nàng chỉ là đơn phương bị thao túng một người bình thường.

“Đình, Từ Ngôn lâm vào choáng váng trạng thái, người chơi giết người kéo thừa thắng xông lên.”

Thủ đoạn tuy rằng ở nhanh chóng phục hồi như cũ, nhưng chảy ra huyết vẫn là sử Từ Ngôn sinh ra trong nháy mắt thất thần, này cũng chính là phát sinh

trước mắt một màn này nguyên nhân.

“Nói. Viên đạn!”

Kéo bị đánh bay, ở một tiếng kêu hừ hạ, như một đoàn quang cầu giống nhau đồ vật đem kéo đánh bay, như vậy tình thế phát triển sử Từ Ngôn cũng phục hồi tinh thần lại.

Nắm chặt nắm tay hướng tới trước mắt người này tới thượng một quyền, phịch một tiếng lúc sau, nắm tay xúc cảm nói cho Từ Ngôn đánh trúng mục tiêu.

Nguyên bản cho rằng như vậy nên kết thúc, nhưng trên thực tế lại không giống Từ Ngôn tưởng như vậy. Cánh tay thượng lại lại một lần truyền đến một cô đau đớn.

“Từ Ngôn!”

Triệu Từ hô một tiếng, xóc lên chân đơn đứng ở trên giường nâng lên chân hướng tới đứng ở Từ Ngôn trước mắt người này tới một chân, bởi vì bị phía sau đánh lên cho nên không đứng vững người bị Từ Ngôn không ra tới tay bắt lấy tóc hướng tới phía sau dùng sức lôi kéo.

Nàng, té ngã ở trên mặt đất, nhưng hiển nhiên còn muốn tiến hành phản kháng, sớm đã ở một bên Trình Từ một phen bóp lấy nàng cổ, gắt gao cố định ở trên mặt đất.

Chân đang hai hạ liền không có động tĩnh.

“Từ Ngôn. Ngươi không sao chứ?”

Triệu Từ nhảy xuống tới, về phía trước chạy vài bước sau đó đứng ở Từ Ngôn trước mắt, đen nhánh một mảnh khiến nàng cũng nhìn không tới cái gì, cho nên chỉ có thể nôn nóng ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Không có việc gì.”

Từ Ngôn hơi hơi nghiêng đi thân mình không cho Triệu Từ đụng tới đã bị thương cánh tay, gia hỏa kia cầm kéo sắc bén có chút ngoài ý muốn, giống như là cắt đồ vật giống nhau. Cắt khai Từ Ngôn làn da.

Ở không có chữa trị miệng vết thương phía trước không thể làm Triệu Từ phát hiện.

“Mau bật đèn, nhìn xem có hay không nơi đó bị thương?!”

“.....”

Từ Ngôn dùng tay chạm đến xuống tay cánh tay, đương cảm giác được đã khôi phục nguyên dạng cánh tay lúc sau lúc này mới đi đến chỗ mờ bên, đem đèn mở ra, ca một tiếng lúc sau, toàn bộ nhà ở sáng lên.

Nhìn đến Triệu Từ bộ dáng, có lẽ là vừa rồi tình ngu duyên có. Nàng thoát nhìn không phải quá tỉnh thần, nhưng một đôi tay lại không ngừng bắt lấy Từ Ngôn nhìn tới nhìn lui, đang xem đến không có gì địa phương bị thương lúc sau thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Không có bị thương như thế nào kia nhiều huyết?”

“Ta như thế nào biết.....”

Nắm khời dính có vết máu quần áo, Từ Ngôn cau mày, bụng di lưu một quán vết máu thoát nhìn nhìn thấy ghê người, loại này bộ dáng liền tính không có bị thương cơ hồ cũng không có gì người tin tưởng đi.

Bất quá, thân thể thượng xác thật không có thương tổn khâu, mặc dù có chút hoài nghi. Nhưng Triệu Từ ngữ khí lại so sánh ngay từ đầu bình tĩnh rất nhiều.

“Có lẽ là nàng huyết đi.....”

Đem đầu vặn hướng một bên, ăn mặc đơn bạc áo ngủ nữ nhân xuất hiện ở Từ Ngôn tầm mắt nội, Trình Từ đã buông lỏng ra bóp chặt nàng cổ tay, trông mắt hướng về phía trước phiến, thoát nhìn giống như là đã chết giống nhau, đi lên trước, Từ Ngôn đem tay đặt ở nàng trên ngực.

Còn có thể cảm nhận được hô hấp.

“Uy. Ngươi, ngươi đang làm gì!”

“Xem nàng đã chết không có.”

Tay bị Triệu Từ túm lên, Từ Ngôn dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn Triệu Từ liếc mắt một cái, sau đó bình tĩnh kể ra.

“Đây chỉ là thực bình thường một loại nghiệm chứng thủ đoạn.”

“Thử nghiệm..... Thử nghiệm chứng. Ngươi bắt tay đặt ở nòng nơi nào làm gì!”

“Cầm thú còn có hay không tìm đập a!”

“Hơi thử, thí nghiệm hơi thử cũng có thể a!”

Triệu Tử nói này một câu sử Từ Ngôn sừng sờ ở nơi đó, hẳn đúng là kia trong nháy mắt quên mất còn có thí nghiệm hơi thử cái loại này phương pháp.

Thử dài, Từ Ngôn nhìn về phía Triệu Tử.

“Chẳng lẽ ngươi không biết người còn sẽ lâm vào trạng thái chết già sao? Thí nghiệm tìm đập là bình thường nhất, cho nên thỉnh không cần đem ta hành động cùng cái loại này đáng khinh hành vi nói nhập làm một.”

“.....”

Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái trên mặt đất nữ nhân, ăn mặc áo ngủ tuổi ước chừng ở mười sáu - mười bảy tuổi chỉ gian, sắc mặt tương đối tái nhợt, dáng người cũng không phải rất cao chon, miễn cưỡng ở cái trên đầu đặt tới Trinh Tử cái loại này trình độ.

“Còn chưa có chết, từ nòng quần áo đi lên xem hẳn là nhân loại bình thường.”

Triệu Tử cũng không có đuổi theo chuyện vừa rồi không bỏ, mà là thực xác qua đi, cùng Từ Ngôn giống nhau nhìn về phía nằm trên mặt đất thiếu nữ.

“Tiến vào nhà ta thời điểm không có chút nào động tĩnh, chuẩn xác tới nói nòng là đi vào ta trước mặt lúc sau mới phát ra tiếng vang, gần nhất giết người án người biết không?”

“Giết người án?”

Triệu Tử phản ứng tràn ngập nghi hoặc, nòng gần nhất vừa mới trở lại cái này địa phương, không hiểu biết cái kia cái gọi là giết người án cũng có thể nói được qua đi, rốt cuộc, tin tức không nhất định truyền khai.

“Người chết là một phú hào, chết thời điểm là bị cây kéo cắt chặt đứt yết hầu, sau đó dùng kéo cấm bạo trùng mắt.”

Liên cùng nữ nhân này công kích chính mình phương thức không sai biệt lắm, dùng kéo làm chủ yếu vũ khí, so sánh giống nhau kéo, người này kéo liên phải sắc bén rất nhiều.

“Nàng cũng không phải chủ yếu giết người phạm, hoặc là nói nàng chỉ có thể tính thượng là một cái con rối, trên thực tế nàng là bị thao túng.”

“Ngươi là nói..... Có quý?”

“Đại khái chính là ý tứ này.”

Từ Ngôn ngồi xổm xuống dưới, duỗi tay bóp chặt nòng gương mặt, nghiêng đầu nhìn nhìn, nòng trên người cũng không có cái gì ấn ký linh tinh, bám vào người ở nòng tứ chi thượng oán khí cũng đã biến mất.

Buông ra tay, Từ Ngôn đứng lên.

“Ngữ khí, động tác, cùng với hành vi, có thể nhìn ra được cái này thiếu nữ là đang ngủ thời điểm bị kêu lên, hơn nữa nòng đại não trên thực tế vẫn luôn ở vào một loại phong bế trạng thái hạ.”

Xoay đầu nhìn Triệu Tử, Từ Ngôn hơi hơi nhíu mày.

“Bình thường quý, còn không đạt được loại này chính xác viễn trình thao tác, kia chỉ có thể nói..... Đây chỉ quý thực lực là hung quý cấp bậc.”

“Tứ cấp hung quý!”

Triệu Tử thoát nhìn rất là kinh ngạc, đang nghe đến Từ Ngôn nói sau gắt gao nhíu mày, thực lực của nàng không yếu, nhưng cũng gần chỉ có thể đối phó oán quý cấp bậc, tứ cấp hung quý đối nàng mà nói chính là một loại khác độ cao, đối nàng mà nói, hung quý quá cường.

“Tuy rằng không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, nhưng giống như này chỉ quý đã đem ta tòa định thành mục tiêu đầu.”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì ta này đôi mắt.” Từ Ngôn vươn ra ngón tay hai mắt.

“Ngươi hẳn là nghe qua đi, ta đôi mắt là trong truyền thuyết Âm Dương Nhãn, có thể lấy nhân loại thân hình nhìn đến quý, càng quan trọng là, ta này đôi mắt giống như đôi quý tới nói tương đương có lực hấp dẫn.”

“.....” Triệu Từ cúi đầu tự hỏi một hồi, theo sau ngẩng đầu nhìn về phía Từ Ngôn, trên mặt biểu tình thực nghiêm túc.

“Xác thật, lần này sau khi trở về ta có ý tra xét một chút, sớm nhất Âm Dương Nhân ghi lại là xuất hiện ở Thủy Hoàng Đế thống nhất thời điểm.”

Triệu Từ nói sử Từ Ngôn cũng ở nơi đó, nhìn Triệu Từ, trong mắt tràn ngập khó có thể tin bộ dáng, tuy rằng biết chính mình là duy nhất một đôi Âm Dương Nhân, nhưng không suy xét đến thế nhưng sẽ như vậy sớm.

“Tần Thủy Hoàng.....”

“Người hẳn là biết đi? Thời Chiến Quốc không đáng giá tiền nhất chính là cái gì? Mạng người, lúc ấy bảy quốc chi gian phát sinh chiến tranh mỗi một lần đều sẽ chết rất nhiều người, người cũng rõ ràng quý là như thế nào hình thành đi? Chỉ cần sinh thời có chứa oán niệm đều sẽ hình thành quỷ, mà cái kia thời đại lại bị xưng là hắc ám thời đại”

“Hắc ám thời đại?”

“Bảy quốc chi gian chiến tranh, cùng với chết oan chết uổng nhân loại, lúc ấy thư ghi lại đều bị bảo tồn xuống dưới, tuy rằng Thủy Hoàng Đế thiêu rất nhiều thư, nhưng vẫn là có rất nhiều thư bị bảo tồn xuống dưới, trong đó có một quyển sách thượng minh xác ghi lại Âm Dương Nhân”

Triệu Từ hơi hơi xoay đầu nhìn chăm chăm Từ Ngôn hai mắt.

“Văn tự thượng ghi lại, người này đôi mắt đối quỷ tới nói, lực hấp dẫn quá lớn!”

ps: Có người đọc nói Trình Từ xuất diễn quá ít, thay lời khác tới nói đi, này liền giống vậy ở chơi trò chơi giống nhau, xuất diễn không đến ở ngành xen kẽ tiến vào sẽ thực phiền toái, đây cũng là ta vẫn luôn đối Trình Từ miêu tả đều là mông lung cái loại này, hậu kỳ Trình Từ xuất diễn sẽ rất nhiều, chẳng lẽ người trông cậy vào ở đạo nhân trước mặt như thế nào gia tăng Trình Từ xuất diễn? Như vậy viết nói, không hợp lý.....

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Thành nhân kế hoạch

Âm Dương Nhân tầm quan trọng Từ Ngôn đã từ lúc bắt đầu sẽ biết, từ Trình Từ trong miệng biết được Âm Dương Nhân tầm quan trọng, tùy theo đó là vẫn luôn bị che dấu chân tướng bắt đầu trôi lên mặt nước.

Nói thật ra, sớm tại gặp được Trình Từ thời điểm Từ Ngôn liền vẫn luôn tại hoài nghi, tuy rằng cái này trong óc vẫn luôn tại đầu não trung tồn tại thật lâu, nhưng Từ Ngôn nhưng vẫn không muốn nhớ tới.

Trên thế giới này, mình xác tới nói ở Trình Từ không có xuất hiện phía trước, trên mạng còn có thể tra được Trình Từ điện ảnh, trong trí nhớ những cái đó về Trình Từ tin tức cũng là ngẫu nhiên được đến, nhưng đương Trình Từ từ trong TV bò ra tới kia một khắc lại hết thấy đều không giống nhau.

Trên thế giới đã không tồn tại “Trình Từ” cái này điện ảnh nhân vật, trừ bỏ Từ Ngôn ở ngoài mọi người quên mất về Trình Từ hết thấy, trên mạng cũng đã biến mất có quan hệ Trình Từ bất luận cái gì tin tức.

Càng quan trọng một chút, Trình Từ sẽ nói quốc ngữ, tuy rằng ngữ điệu như cũ không có gì biến hóa, nhưng cũng không ảnh hưởng Từ Ngôn nghe nàng nói chuyện, thực lưu sượng là lời nói.

Trình Từ..... Chính là Nhật Bản quỷ.

“Thủy Hoàng Đế thống nhất lúc sau ghi lại thượng, khi đó quỷ quái thịnh hành, bởi vậy theo đuổi trường sinh bất lão chi đạo Thủy Hoàng Đế bốn phía tuyên chiêu “Đạo sĩ” tiến hành luyện đan, ở tài lực cùng quốc lực mạnh mẽ duy trì hạ, “Đạo” hệ được đến phát triển đây cũng là “Đạo nhân” có thể tồn tại nguyên nhân.”

Triệu Từ ở một bên không ngừng nói, tuy rằng lỗ tai vẫn luôn đang nghe, nhưng trên thực tế Từ Ngôn tâm lại không có đặt ở này mặt trên.

Hoàn toàn có thể nói như vậy, trải qua sự tình càng nhiều lúc sau, không hiểu địa phương cũng liền càng nhiều, thế giới này rất lớn, giờ này khắc này chính mình nhìn như đã rất mạnh, nhưng trên thực tế nhược quá nhiều.

Đến bây giờ Từ Ngôn cũng không có quên lúc trước “Âm bảo nhập khẩu” nữ nhân kia muốn chính mình tìm đồ vật, tuy rằng nhìn như nhỏ yếu, nhưng là

giờ tay nhắc chân chỉ gian khi thể Từ Ngôn vẫn luôn rất rõ ràng, hai người chỉ gian chênh lệch liền giống như trên mặt đất ngâm nước tiểu cùng vô biên biển rộng, hai người căn bản không có có thể so tính.

Trải qua lâu như vậy thời gian, Từ Ngôn mới biết được chính mình sờ soạng đến chỉ là nhất cơ sở đồ vật, thể giới này hiện ra ở chính mình trước mắt chỉ có kia một chút đồ vật, cảm giác. Giống như là éch ngồi đáy giếng giống nhau, nhìn đến kỳ thật cũng không lớn.

“Ta lần này trở về lúc sau riêng tra xét một chút tư liệu, tuy rằng từ thời Chiến Quốc cũng đã xuất hiện Âm Dương Nhân ghi lại, lại ở sau đó trong lịch sử chưa bao giờ xuất hiện quá, bất quá suy tính ra tới, nếu tồn tại Âm Dương Nhân ghi lại, kia hẳn là xuất hiện quá một lần. Cho nên, người này đôi mắt chỉ có thể tính thượng là cận đại lần đầu tiên xuất hiện Âm Dương Nhân.”

“Người không có nói cho người khác đi?”

“Cái này đương nhiên không có.” Triệu Từ hướng tới Từ Ngôn mắt tròn trắng.

“Liên tính ta lại bốn ta cũng biết loại chuyện này không thể cùng người khác nói.”

Xác thật như thế, liền giống như trên thế giới không có không hắc ám địa phương giống nhau, liền tính là mở rộng chính nghĩa đạo nhân hệ thống cũng sẽ tồn tại nhất định hắc ám, Từ Ngôn thậm chí có thể cam đoan, nếu kia cái gọi là đạo nhân biết được đến chính mình tồn tại Âm Dương Nhân lúc sau. Tuyệt đối sẽ ở trước tiên đem chính mình bắt lại, sau đó tiến hành nghiên cứu.

Rốt cuộc..... Trần quý giống loài luôn luôn chỉ có hai loại vận mệnh, bị giải phẫu, hoặc là bị quyền đường lên, bất quá này hai người, Từ Ngôn cái kia cũng không thích.

Thở dài một hơi, đem tầm mắt tập trung ở nằm trên mặt đất thiếu nữ trên người. Lại thành công nhiều một câu đó, hơn nữa..... Ngủ ở nơi này cũng không phải cái biện pháp a.

Đem chân đơn xả lại đây, cái ở thiếu nữ trên người, Từ Ngôn xoay đầu đối với Triệu Từ nói.

“Thời gian còn sớm, người ngủ tiếp sẽ đi.....”

Hiện tại thời gian đại khái là rạng sáng tam điểm tả hữu, rốt cuộc ngoài phòng vẫn là đen nhánh một mảnh, Từ Ngôn đẩy ra nửa cái môn hướng ra ngoài nhìn nhìn, ở phát hiện không có bùng tỉnh Từ Thiên lúc sau nhẹ nhàng thở ra.

“Ta đem đèn cho người đóng lại. Người đi trước ngủ đi.”

“Người đâu?”

“Đều ngủ bốn năm cái giờ, đã không sai biệt lắm, ta đi trước WC đái một hồi, người này nếu là tỉnh người nói cho ta một chút.”

Hướng tới Triệu Từ cười cười, Từ Ngôn đi ra phòng, tùy tay đem đèn đóng lại, sau đó nhẹ nhàng dựa vào trên cửa. Thở dài, hướng tới phía trước đi đến.

Phanh! Từ Ngôn hít hà một hơi.

“Sát, đụng phải chân.”

.....

“Chẳng lẽ người không cảm thấy kỳ quái sao?”

Đôi tay chống ở bồn rửa tay thượng, Từ Ngôn cúi đầu. Tùy ý trên mặt giọt nước hạ xuống đi xuống, giặt sạch một phen mặt lúc sau, buồn ngủ đã biến mất.

Xoay đầu nhìn đứng ở một bên Trình Từ.

“Không thể hiểu được giết người, ngay từ đầu cũng không có đem mục tiêu chỉ hướng ta, mà là ở giết qua vài người lúc sau mới đưa mâu thuẫn chỉ hướng về phía ta, là ngay từ đầu liền kế hoạch tốt sự tình, vẫn là nói..... Ta chỉ là mệnh mang biển người trung xui xẻo cái kia?”

“Như vậy rất khó nói.” Trình Từ nhẹ giọng nói.

“Lần đầu tiên chết cái kia phú hào chút nào cùng người không có gì quan hệ, nhưng lại đã chết, mà lần này lại đột nhiên xuất hiện ở cái này địa phương, hơn nữa muốn giết người, từ nữ nhân kia xuất hiện phương thức tới xem, ở giết chết phú hào thời điểm không có lưu lại chút nào dấu vết cũng liền nói đến đi qua.”

“Như thế nào làm được?”

Từ Ngôn cầm lấy một bên khăn lông hướng trên mặt lau vài cái từ lúc sau, treo ở một bên móc thượng, nhìn về phía phía sau Trình Từ.

“Liên tính là thao túng cũng không có khả năng một tia hơi thở đều không tiết lộ ra tới, hơn nữa đã không chỉ là thao túng đi? Có thể vô thanh vô tức tiến vào nhà ở trong vòng bản thân thượng cũng đã vô pháp giải thích, hơn nữa ở chúng ta bất gia hòa kia lúc sau, thao túng oán khí lập tức biến mất.”

Xác thật như Từ Ngôn theo như lời như vậy, nếu thật sự chỉ là thao túng nói, liên tính chặt đứt liên tiếp cũng sẽ ở chặt đứt kia một khắc di lưu ra một tia oán khí, nhưng sự tình hoàn toàn không phải như vậy phát triển.

Ở đem đối phương bắt lúc sau, ngay từ đầu bám vào tứ chi thượng oán khí lập tức biến mất, đây cũng là Từ Ngôn cố ý đi nhìn một chút nguyên nhân.

“Căn cứ hiện tại được đến năng lực căn bản không có biện pháp đi giải thích cái này hiện tượng phát sinh, xác thật, không có bất luận cái gì thanh âm xuất hiện ở trong phòng bản thân thượng liên không tính là bình thường. ....”

“Ngươi là nói.”

“Không sai, nếu ta không có đoán sai nói, gia hòa kia hẳn là cho tới bây giờ còn đang nhìn chúng ta đi? Vẫn luôn ở chỗ nào đó. ....”

Từ Ngôn xoay đầu nhìn chính phía trước gương.

“Giám thị chúng ta.”

Ngừng một hồi, Từ Ngôn không hề đi xem gương, mà là xoay đầu, nhìn phía sau Trình Từ, hiện giờ còn chỉ là rạng sáng tam điểm nhiều tả hữu.

“Bất quá, ở không có minh xác manh mối phía trước chúng ta vẫn là muốn giống như trước cái loại này sinh hoạt giống nhau sinh hoạt đi xuống, cho nên. .... Ta tưởng thượng WC.”

“.....”

“Kỳ thật ngươi lý giải ta ý tứ không phải sao? Bởi vì tưởng thượng WC, cho nên ta không thể làm trò người khác mặt, bởi vậy. .... Phiền toái ngươi trước đi ra ngoài.”

Từ Ngôn là cái người bình thường, hẳn nhưng không có gì cùng loại với cái loại này ở người khác trước mặt bại lộ hạ thể cái loại này hành động, ít nhất, hẳn bị người nhìn nước tiểu không ra.

Xoay qua thân mình, Từ Ngôn xốc lên bồn cầu cái, đứng ở bồn cầu trước mặt, sau đó đứng ở nơi đó, ngừng một hồi.

“Ta nói. .... Ngươi nên đi ra ngoài.”

“Không quan hệ, không cần lo lắng cho ta có hảo hảo che lại đôi mắt.”

“.....”

Nhìn phía sau Trình Từ, Từ Ngôn thờ dài một hơi, giống như chính nàng nói như vậy, nàng xác thật thành thành thật thật bưng kín đôi mắt, nhưng là a. ....

“Không phải ý tứ này, sẽ có thanh âm đi, hơn nữa này không phải một cái nơi công cộng, mà là trong nhà, trong nhà là yêu cầu riêng tư, đây cũng là vì cái gì ngươi ở thượng WC thời điểm ta chưa từng có rình coi quá nguyên nhân.”

“Quý là không dùng tới WC.”

Trình Từ một câu sử Từ Ngôn muốn tiếp theo lời nói tập ở trong cổ họng, liền như nàng theo như lời giống nhau, bởi vì nàng là quý, liên tính uống lên lại nhiều Bản Lam Căn nàng cũng chút nào sẽ không muốn đi thượng WC.

Này đã vi phạm thiên nhiên định luật a!

Không cần ăn cơm, không dùng tới WC, không cần ngủ, kỳ thật ngay từ đầu đi đường Trình Từ đều có thể dùng bay tới thay thế, nhưng nếu thật sự hết thấy đều là dùng quý phương thức tồn tại, như vậy Trình Từ. .... Vẫn là hiện tại nhận thức Trình Từ sao?

“Ngươi đã nói đi? Quý là không cần ngủ.”

“Ăn.”

“Vậy ngươi cũng nói qua đi, chỉ cần muốn làm mỗ chuyện, quý cũng có thể làm được cùng nhân loại giống nhau, bởi vì sinh thời là nhân loại duyên cớ.”

Trình Từ không nói gì, mà là hơi hơi ngẩng đầu suy nghĩ một hồi, sau đó nhìn về phía chính phía trước Từ Ngôn, cùng dĩ vãng không có gì bất đồng thanh âm từ nàng trong miệng truyền ra tới.

“Đại khái chính là như vậy.”

“Nói vậy, bắt đầu một cái kế hoạch đi!” Đề thượng quần, Từ Ngôn cũng không tính toán thượng WC.

Vươn tay gạt đầu, Từ Ngôn khoe miệng có chứa một tia ý cười.

“Vì làm người càng giống nhân loại một loại kế hoạch, tạm thời định vì “Trình Từ thành nhân kế hoạch”!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Buộc tóc

“Thành nhân kế hoạch.”

“Đôi, chính là cái này, không đều là thường có sao? Cái gì cái gì kế hoạch, cái gì cái gì kế hoạch.” Từ nói cười mị mị nhìn Trình Từ, sau đó nâng lên tay trái đặt ở nàng đỉnh đầu, nhẹ nhàng cọ.

“Chẳng lẽ người bất giác như vậy tăng lên một cái cấp bậc sao?”

“Ngô.”

Có lẽ là thích Từ Ngôn này nhất dạng sờ nàng đầu, cho nên Trình Từ cũng không có làm ra cái gì phản cảm hành động, chỉ là hơi hơi híp mắt.

Động tác ngừng lại, Từ Ngôn hơi hơi nhíu mày nhìn bị chính mình xoa hồng bết đầu tóc, sững sờ một hồi.

“Còn không có xem qua người buộc tóc bộ dáng.”

Từ Ngôn dùng ngón tay cuốn lên Trình Từ giống nhau tóc, thực nhu thuận, có lẽ là dùng phiêu nhu duyên có, còn có chứa một tia chỉ cần hương khí.

“Sẽ buộc tóc sao?”

“.....”

“Nhìn dáng vẻ sẽ không.”

Từ Ngôn thở dài, tay trái đặt ở Trình Từ trên mặt nhéo nhéo, mặc dù có chút lạnh, nhưng sờ lên lại phá lệ mềm mại.

Nói thầm, Từ Ngôn nhìn Trình Từ mặt.

“Muốn hay không làm mặt màng gì đó, tỷ của ta lần trước dùng thừa ta còn biết đặt ở nơi nào.....”

“Không hiểu.”

“Cho nên nói người mới không có nữ hài tử bộ dáng, trừ bỏ này đầu tóc dài, còn có thân hình ở ngoài, người thật là nhìn không ra một chút nữ hài tử địa phương.”

Xoay người nhìn về phía gương vị trí, Từ Ngôn ở một đồng rửa mặt đồ dùng thượng tìm thứ gì, hần đại khái còn nhớ rõ Từ Thiển dùng quá da gân giống nhau đều sẽ tùy tay đặt ở nơi này, cuối cùng, ở một lọ sữa rửa mặt hạ phát hiện màu đen da gân, xúc cảm sờ lên có chút ma tay.

Dùng ngón trỏ cùng ngón tay cái khởi động da gân, Từ Ngôn đứng ở Trình Từ sau lưng, dùng tay từ nàng gáy móc ra kia một đoàn tóc, sau đó, sững sờ ở nơi đó.

Trát đầu gì đó, tuy rằng gặp qua lão mẹ, lão tỷ trát quá, nhưng bởi vì bản thân là nam nhân duyên có. Từ Ngôn cũng không có biến thái đến buộc tóc nông nổi, cho nên thực thành công, đây là lần đầu tiên cấp quý trát đầu.

“Đầu tiên, nắm chặt tóc.....”

Ẩn trong trí nhớ bước đi, Từ Ngôn bắt lấy Trình Từ đầu tóc, sau đó sau này một túm, sau đó phát hiện sức lực giống như có điểm lớn. Vội vàng dùng tay trái chống đỡ Trình Từ.

“Xin lỗi, lần này sẽ nhẹ điểm.”

Nhẹ nhàng túm, Từ Ngôn dùng lược không ngừng sơ Trinh Từ đầu tóc, nàng tóc thực hắc rất sáng, đây là Từ Ngôn lần đầu tiên như vậy gần gũi cấp nữ hài tử chải đầu.

Đem da gân trông lên trên tóc, sau đó tha một vòng, Sờ tóc xuyên qua da gân, về phía sau lui một bước, Từ Ngôn nhìn chính mình kiệt tác.

Trát oai, bởi vì lần đầu tiên trát đầu, cho nên kinh nghiệm không đủ làm cho trát đuôi ngựa đã oai tới rồi một bên thượng.

“Rốt cuộc biết nữ hài tử trát đầu có bao nhiêu phiền toái. ....”

Bất đắc dĩ lắc lắc đầu, Từ Ngôn thân son đi đem Trinh Từ trên đầu da gân túm rút, sau đó đem Trinh Từ đầu cố định ở gương trước mặt.

Quý mặt là ánh không tiến trong gương. Cho nên Từ Ngôn nhìn đến gương còn lại là chỉ tồn tại chính mình gương, giống như là một người ở đối với không khí làm buồn cười động tác giống nhau.

Từ Ngôn hơi hơi cúi đầu, sau đó thở dài một hơi, vãn khởi Trinh Từ đầu tóc, dùng lược nhẹ nhàng sơ, trên mặt mang theo tươi cười.

“Lại đến một lần đi”

.....

Kì kì sao sao điều kêu có chút phiền nhân, tuy rằng trước kia trong nhà vừa đến buổi sáng cũng có thể nghe được đến điều kêu, nhưng xa xa còn không có hiện tại như vậy sáo người. Bực bội đem chăn đơn cái quả mức đỉnh.

Hôm nay giường cứng quá a, ngủ đến eo đau muốn chết, này tựa hồ cùng trước kia cái loại này mềm như bông giường bất đồng.

An Thư Đình mở mông lưng hai mắt, mơ mơ màng màng xem tướng trước mặt đồ vật, đó là một cái ở bình thường bất quá chăn đơn.

Thật xấu chăn đơn. ....

Nghĩ như vậy, An Thư Đình một phen xốc lên chăn đơn ngồi dậy, sau đó nâng lên tay không ngừng xoa đôi mắt. Buồn ngủ còn không có biến mất, cho nên nàng nhắm mắt lại ngồi ở trên sàn nhà, sau đó liền không có động tĩnh.

Đột nhiên mở mắt ra, biểu tình tương đương vì diệu nàng nhìn bốn phía xa lạ cảnh tượng. Sau đó hé miệng sững sờ ở nơi đó, ở kia trong nháy mắt nàng nhớ tới ngẫu nhiên ở trên mạng xem quá cái loại này cảm tử mạn họa, tỷ như mặt thất hệ liệt linh tinh, bất quá đương nàng nhìn đến cửa sổ lúc sau nhẹ nhàng thở ra.

Cúi đầu nhìn hoàn hảo không tổn hao gì thượng thân, xốc lên chăn đơn nhìn cũng không ai động hạ thân, phát hiện không có gì tổn thất lúc sau, nàng nhấc tới tới một lòng rơi xuống, An Thư Đình mở mắt nhìn chung quanh.

“Ngươi tỉnh. ....”

“A a a a!”

“Câm miệng.”

“.....”

Nữ tính phản ứng theo bản năng thét chói tai lại bị một tiếng “Câm miệng” chung kết, vội vàng che miệng lại An Thư Đình vẻ mặt hoảng sợ biểu tình nhìn về phía ngồi ở trên giường Triệu Từ, sau đó, sững sờ ở nơi đó.

Bởi vì vừa mới tỉnh ngủ, cho nên tóc có chút hỗn độn, sau đó rộng thùng thình quần áo chảy xuống đến bả vai vị trí, lộ ra xương quai xanh, kia so nữ hài tử còn muốn bạch làn da sử An Thư Đình hơi chút cảm giác được một tia tự ti cảm giác.

Quả thực giống như là từ mạn họa trung đi ra vương tử, có thể nói hoàn mỹ! Nghĩ như vậy An Thư Đình trên mặt mang lên một tia đỏ ửng, ngay cả thanh âm đều mang lên một tia run rẩy.

“Ngươi. .... Ngươi là ai?”

“Này hẳn là ta tới hỏi ngươi nói đi.”

Triệu Từ xốc lên chăn đơn, xoay người bò đi xuống, quang chân, đi tới An Thư Đình trước mặt, sau đó ngồi xuống.

“Còn không có phát hiện nơi này không phải nhà ngươi sao?”

“Ai!”

“Liên cùng người nhìn đến giống nhau, người hiện tại ở vào vị trí là nhà của người khác, ngủ người khác sàn nhà, ôm người khác chân đơn, sau đó..... Cái này chân đơn là nam nhân.”

“A!”

Một phen xóc lên chân đơn, An Thư Đình một khuôn mặt hồng đỏ bừng, đầy mặt ngượng ngùng nhìn về phía chính phía trước “Mỹ nam tử”.

“Ôm..... Xin lỗi.”

“Nói như vậy, người không nên đổi ta nói, hửn là đổi nhà này chủ nhân nói, rốt cuộc ta cũng chỉ là tới ở nhờ một đêm.” Ân chầm chầm đứng lên, Triệu Từ đứng ở cửa tướng môn kéo ra, đối với bên ngoài nhẹ giọng hô.

“Từ Ngôn, nàng đã tỉnh.”

Nói xong câu đó, liền đem đầu rút trở về, sau đó nhìn còn không có làm mình bạch đã xảy ra gì đó thiếu nữ.

“Đứng rồi, người tên là gì tới?”

“An..... An Thư Đình”

“Ta kêu Triệu Từ.”

Hướng tới nàng gật gật đầu, Triệu Từ đi đến một bên mép giường, ngồi đi lên, nhìn đầy mặt đỏ bừng thiếu nữ, sau đó cười cười.

“Người phải làm hảo chuẩn bị, ta vừa mới kêu gia hỏa kia là cái biến thái, hửn thích nhất chính là đùa bỡn người như vậy tiểu nữ sinh, chuẩn bị sẵn sàng, đã xảy ra chuyện khác ta không có năng lực cứu người.”

“A!”

“Người lại đang nói ta nói bậy.”

Môn bị đẩy ra, Từ Ngôn đi đến, nhìn ôm chân dựa vào áo khoác quỳ bên thiếu nữ, Từ Ngôn hướng tới nàng cười cười lấy kỳ hữu hảo, nhưng đối phương giống như không thể nào cảm kích, ngược lại về mặt sợ hãi.

Cảm giác có chút kỳ quái ngồi xuống, Từ Ngôn nhìn chính mình đối diện thiếu nữ, sau đó dùng ngón tay chỉ chính mình.

“Ta là người tốt, không cần lo lắng sẽ đối với người làm cái gì kỳ quái sự tình.”

“Nhưng, chính là hửn nói người là biến thái!”

“.....”

Nhìn về phía một bên Triệu Từ, có lẽ là cảm giác không mặt mũi thấy Từ Ngôn duyên cớ, Triệu Từ xoay đầu làm bộ một bộ khắp nơi ngắm phong cảnh bộ dáng.

“Hảo, bắt đầu tiến vào chính đề.”

Thở dài, Từ Ngôn thu hồi về mặt mỉm cười biểu tình, bắt đầu dùng vẻ mặt nghiêm túc biểu tình nhìn trước mắt thiếu nữ.

“Tên.”

“An..... An Thư Đình!”

“Người ngoại quốc?”

“Không phải cây gậy!”

Có lẽ đã không phải lần đầu tiên bị như vậy hiểu lầm, cho nên thiếu nữ phản ứng có chút kích động, Từ Ngôn có chút ngoài ý muốn nhìn nàng một cái, đầu năm nay còn có không thích cây gậy hảo nữ hài a.

“Hảo đi, xin lỗi..... Kia, tuổi?”

“16.”

“Giới tính.”

“.....”

“Cái này coi như ta thả thí đi.” Vươn ra ngón tay đầu, Từ Ngôn nhìn về phía thiếu nữ.

“Có quan hệ ngày hôm qua ký ức, đầu của ngươi trung đến tội cùng còn nhớ rõ nhiều ít?”

“Tôi hôm qua đã xảy ra cái gì sao?”

“Cũng không phải cái gì cùng lắm thì sự tình, chính là ngươi ý đồ dùng kéo thọc bạo ta đầu.”

“Đừng nói giỡn, loại chuyện này như thế nào.....”

Thiếu nữ nói không có nói xong, bởi vì Từ Ngôn đem còn dính có vết máu kéo ném tới nàng trước mặt, đang xem đến kéo kia một khắc nàng biểu tình liền bắt đầu trở nên hoảng sợ lên.

“Sao..... Sao có thể, loại sự tình này.....”

“Cũng không phải hoàn toàn không có khả năng, tỷ như TV thượng không phải thường có cái loại này mộng du giết người sao? Như vậy liền hoàn toàn cấu thành không được tội giết người.”

“Đối, liền chính là cái kia.....”

Liền giống như bắt được cứu mạng rom rã giống nhau, An Thư Đình vội vàng gạt đầu nhận đồng Từ Ngôn vừa mới theo như lời nói, nhưng lời nói còn không có nói xong, đã bị Từ Ngôn đánh gãy.

“Nhưng là a.....” Từ Ngôn khoe miệng gọi lên một tia hơi mang trào phúng tươi cười.

“Ngươi cái loại này hành vi nhưng không thuộc về mộng du nga, giết người phạm tiểu thư.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Chỉ đùa một chút

An Thư Đình sống sờ ở nơi đó, nàng chỉ là một người bình thường thiếu nữ, thích nhất không phải đi dạo phố cũng không phải hoá trang đem chính mình trang điểm thành yêu diễm thành thực nữ tử, nàng chỉ là thích ở nhàn rỗi thời gian một mình một người đãi ở nhà, sau đó đem bức màn kéo lên, làm thành một cái tiểu nhân phạm vi, một mình một người trạch ở nơi đó.

Từ trên mạng xem mới nhất bát quái, ngẫu nhiên xem một ít nam nam chi gian tiểu thuyết hoặc là mạn họa, như vậy bình đàm sinh hoạt có lẽ cả đời đều sẽ không cùng “Giết người phạm” ba chữ móc nối, nhưng trên thực tế nàng làm được, lợi dụng kia đem kéo thành công sản giết nhân loại.

Đôi mắt đã mở tới rồi một loại cực hạn, nàng đồng tử kịch liệt co rút lại, toàn thân bắt đầu lấy một loại tiểu tần suất rung động lên, khoe miệng run rẩy, cuối cùng mang theo một bộ nói không nên lời là khóc vẫn là cười biểu tình nhìn về phía Từ Ngôn.

“Khai, vui đùa cái gì vậy, ta sao có thể giết người, ta không có khả năng làm ra như vậy sự tình mới đúng, liền tính trong nhà có chi con gián ta cũng không hạ thủ được..... Như vậy ta sao có thể giết người!”

“Tuy rằng ngươi nói như vậy cảm giác thực đáng thương, nhưng là a..... Ngươi lúc ấy chính là xác xác thật thật muốn giết chết ta a! Lợi dụng ngươi này đem kéo, răng rắc răng rắc ý đồ cắt khai ta yết hầu, có lẽ ngươi đã không nhớ rõ, nhưng là ta chính là còn ký ức du thâm a!”

“Chứng cứ đâu? Không có chứng cứ sao có thể chứng minh ta giết người? Ngươi không có chứng cứ! Như vậy liền không thể cấu thành giết người!”

Nhân loại chính là như vậy một loại sinh vật, ở chính mình ở vào một loại nguy hiểm bên cạnh khi liền sẽ vẫn luôn không ngừng tìm lấy có tới mạng sống, nhưng trên thực tế nàng lại chưa từng chú ý tới, chính mình đẩy mắt hiện lên kia một tia hoảng sợ.

Hơi chút có chút thất vọng, Từ Ngôn nhìn về phía cái này gọi là An Thư Đình thiếu nữ, như hần đoán trước giống nhau, nàng ngay lúc đó tinh thần đại khái chính là một loại cùng loại với mộng du trạng thái, kia bám vào nàng tứ chi thượng oán khí khởi đến tác dụng không thể nghi ngờ chính là thao túng.

Như vậy xem ra nói, hết thảy mạnh mẽ lại tách ra, kia chỉ gia hỏa đầu óc tương đương thông minh, thế nhưng có thể đem đường lui tính toán đến loại tình trạng này.

“Kỳ thật ngươi đã thực minh bạch không phải sao? Kéo, cùng mấy ngày hôm trước chết oan chết uổng cái kia phú hào. Như vậy oanh động thời gian làm lại nghe thượng ngươi đã nhìn ra đi, đừng quên, cái kia phú hào chính là bị ngươi dùng kéo giết chết a.”

Ở Từ Ngôn nói nói ra kia một khắc, An Thư Đình phảng phất đã không có bất luận cái gì sức lực, nàng thân mình hoàn toàn dè ở tử quần áo thượng, vẻ mặt hoảng sợ biểu tình.

Cũng đúng, bình thường thiếu nữ lại đột nhiên bị người báo cho thành giết người phạm. Vẫn ai đều sẽ không chịu được đi, tình huống của nàng tính tốt, ít nhất không có cuồng loạn gào thét “Ta là oan uổng!” Loại này lời nói.

“Từ Ngôn, ngươi có thể hay không không cần như vậy thiếu đạo đức.”

Cười khẽ vài tiếng, Triệu Từ ngồi ở một bên Mịch Mịch nhìn tình thế phát triển, sau đó đứng lên trên cao nhìn xuống nhìn ngây ngốc thiếu nữ.

“Đừng lo lắng. Ngươi sẽ không trở thành giết người phạm.”

“Cái gì.....”

“Còn không hiểu sao? Nếu muốn làm ngươi ngồi tù nói sao có thể cùng ngươi phết thí nhiều như vậy, hần a..... Chỉ là tưởng dọa dọa ngươi.”

“Dọa dọa ta.....”

Tầm mắt từ Triệu Từ trên người dời đi, An Thư Đình nhìn về phía ngồi ở nàng chính phía trước cái kia nam sinh, thoát nhìn thực thanh tú, mang theo một tia tiêu soái khí nam sinh.

Nhún vai, Từ Ngôn cười khẽ vài tiếng.

“Chính là ý tứ này, ta cũng không có làm cái gì trinh thám đam mê. Vừa mới xác thật chỉ là hù dọa ngươi mà thôi, không cần lo lắng, ngươi tiền đồ vẫn là một mảnh quang minh!”

“.....”

Ngơ ngác nhìn Từ Ngôn, thiếu nữ tràn đầy chu lên miệng, sau đó liền bắt đầu không ngừng hút lưu khỏi cái mũi tới.

“Ngô..... Ô ô ô... Mụ mụ!”

“Uy uy, ngươi, ngươi khóc cái gì?”

Từ Ngôn bắt đầu trở nên chân tay luống cuống, sau đó không biết nên làm như thế nào. Rõ ràng vừa mới còn hạo hạo như thế nào hiện tại liền khóc đi lên? Còn gọi mụ mụ? Nàng là học sinh tiểu học sao?!

“Ngươi, ngươi vì cái gì muốn gạt ta! Dọa, làm ta sợ muốn chết.....”

Có lẽ cũng biết ở không quen biết nam sinh trước mặt khóc có chút không tốt, cho nên An Thư Đình bắt đầu dùng mu bàn tay tinh khéo mắt, ý đồ ngăn cản nước mắt chảy xuống tới, nhưng cái mũi vẫn là không ngừng trườn.

Nàng lớn lên không phải quá xinh đẹp, chỉ có thể tranh cãi ba rất đẹp. Phấn nộn nộn cái loại này thoát nhìn muốn cho người cảm thương một ngụm, nhưng Từ Ngôn cũng không có làm ra loại này cảm thú sự tình, hần chỉ là nhìn xem.

Từ Ngôn thật sâu hít một hơi, sau đó nhìn trước mắt cái này đã không ở khóc An Thư Đình. Có chút bất đắc dĩ nhìn về phía Triệu Từ.

“Nữ sinh chính là phiền toái.”

“Đừng cái gì sai đều hướng nữ sinh trên người đẩy, chủ yếu đều là ngươi trách nhiệm!”

Triệu Từ tức giận phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, sau đó nói ra những lời này, nhưng mà những lời này rơi vào rồi An Thư Đình liền thành Triệu Từ giữ gìn nàng lời nói.

Gương mặt có chút phiếm hồng, An Thư Đình cúi đầu trộm nhìn thoáng qua Triệu Từ, trong lòng có một loại khẩn trương cảm giác.

Lớn lên soái, thanh âm cũng hạo hạo nghe, lại còn có như vậy giữ gìn nữ hài tử, như vậy nam nhân quả thực chính là tuyệt chủng a! So sánh hần, vừa mới cái kia nam sinh liền phải đáng giận nhiều.

Nghĩ như vậy An Thư Đình càng xem càng cảm thấy Triệu Từ thuận mắt, sau đó không ngừng dùng cái loại này liếc mắt đưa tình ánh mắt nhìn Triệu Từ.

Nhưng mà nàng này phiên hành động hoàn toàn rơi vào rồi Từ Ngôn tầm mắt nội, hơi chút cảm thán một chút lớn lên yêu nghiệt chỗ tốt, theo sau đó là cảm giác có chút phiền phức.

Nếu như vậy khiến cho hai người bách hợp nói, có chút không thể nào nói nổi đi, trong lòng man không thoải mái.

“Uy, ta nói a..... Ngươi có phải hay không thích Triệu Tử?”

“Cái gì? Thích, thích gì đó.....”

Bởi vì bị vạch trần, cho nên vẻ mặt ngượng ngùng, đôi tay phùng đỏ bừng gương mặt, An Thư Đình thấp đầu, không ngừng ngượng ngùng.

“Người như thế nào soái, lại ôn nhu, hơn nữa thanh âm cũng rất êm tai, hơn nữa làn da cũng thực hảo, so với kia cái khó hiểu phong tình gia hỏa hảo quá nhiều, ngươi hiện tại đại khái chính là cái loại cảm giác này đi?”

“Ngô.....” Bởi vì bị nói trúng rồi, cho nên đầu càng thấp.

“Nếu nói như vậy, liền phiền toái!”

“Vì cái gì? Triệu Tử, Triệu Tử hần có bạn gái sao?”

“Cái này thật không có.”

Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia mỉm cười, cười tủm tỉm nhìn đầy mặt khăn trang thần sắc An Thư Đình, có lẽ là tầm mắt quá kỳ quái duyên cớ, sử An Thư Đình thẹn thùng phiệt qua đầu.

“Tuy rằng nói như vậy có lẽ thực tàn nhẫn, nhưng là ngươi trong mộng” “Triệu Tử a, nàng chính là cái nữ nhân nga!”

“.....”

“Sao có thể, Triệu Tử hần sao có thể là nữ hài tử, rõ ràng như vậy phiêu.....”

Nói không ra, lúc này ngay cả chính nàng đều đã chú ý tới, Triệu Tử quá xinh đẹp, tuy rằng lưu trữ đoàn tóc, nhưng là vẫn là che dấu không được kia khuôn mặt, nam hài tử mặt không có khả năng nhu mỹ đến cái loại tình trạng này, cũng chỉ có một loại khả năng tính, Triệu Tử, thật là cái nữ hài tử.

Đôi tay chống mặt đất, An Thư Đình đầy mặt mắt mắt thần sắc, thì thầm trong miệng “Không bao giờ sẽ đi á!” linh tinh nói.

Từ Ngôn bắt đắc dĩ cười cười, vươn tay đặt ở nàng đỉnh đầu, nhẹ nhàng đè ép áp.

“Từ nơi đó thất bại liền từ nơi đó bỏ chạy, có hảo cảm người là nữ hài tử này lại làm sao vậy? Chỉ cần ngươi nhớ kỹ, ngươi là nữ hài tử, chung quy chỉ có thể thích nam hài tử! Có phải hay không ở biết Triệu Tử là nữ hài lúc sau, kia cổ mộng lung tình yêu có phải hay không liền biến mất?” Đầy mặt ý cười, Từ Ngôn nhẹ nhàng gõ gõ nàng đầu.

“Cho nên, tỉnh lại đứng lên đi! Thiếu nữ!”

An Thư Đình ngẩng đầu, cảm thụ được Từ Ngôn bàn tay đặt ở đỉnh đầu cảm giác, nàng trên mặt có một cổ khô nóng cảm.

Trước mặt người này..... Cũng không phải quá chán ghét sao.

.....

“Tùy tùy tiện tiện liền sờ nữ hài tử đầu, ngươi thật là cái lưu manh.”

Xất rau động tác tạm dừng xuống dưới, Trình Tử nói một chữ không làm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai trung, liền cùng Trình Tử nói giống nhau, Từ Ngôn có cái hư tật xấu, thích sờ người đầu.

“Tuy rằng không biết ngài là cái lưu manh là từ nơi đó nghe được, nhưng là a.....” Xoay qua thân mình nhìn về phía phía sau Trình Tử.

“Ồ ta nấu cơm thời điểm ngươi liền thành thành thật thật uống ngươi Bản Lam Căn đi, bắt quá..... Thế nào? Cái này tóc trát?” Từ Ngôn buông đỉnh đầu thượng công tác nhìn về phía Trình Tử.

Bởi vì Từ Thiên duyên cớ, chính là muốn cho An Thư Đình lưu lại ăn cơm, rõ ràng trong nhà nhiều ra một nữ nhân, nàng lại cho rằng cái này nữ hài là Từ Ngôn bằng hữu, cho nên nói như thế nào cũng không cho Từ Ngôn tặng người gia về nhà, không có biện pháp chỉ có thể mua gọi món ăn ở nhà nấu cơm.

Nhưng mà, Trình Tử đầu tóc tắc bị trát thành đuôi ngựa, trải qua ước chừng hai cái giờ phấn đấu lúc sau, Từ Ngôn mới trát ra vừa lòng đầu tóc.

Tuy rằng biểu tình như cũ không có gì biến hóa, nhưng là nàng này khuôn mặt xứng với như vậy đuôi ngựa lại tương đương thích hợp, thoát nhìn thật xinh đẹp.

“Không quá thoải mái.”

“Loại chuyện này thói quen thì tốt rồi, đương nhiên người nếu không thích ta liền lộng rớt hảo.” Nói, một bộ muốn đem da gân lấy rớt bộ dáng.

Bang một tiếng, Trình Từ rút ra Từ Ngôn tay, sau đó về phía sau lui một bước, mặt đối mặt nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Tuy rằng không thoải mái, lại rất thích.”

Từ Ngôn sừng sốt một chút, theo sau khoe miệng mang theo một tia ý cười, xoay người, nắm lấy dao phay tiếp tục tiến hành đem trước mặt khoai tây cắt thành tỉ.

“Thích, không phải hảo sao!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Trôi lên mặt nước

“Thời gian không sai biệt lắm, Từ Ngôn đưa người cái này bạn gái về nhà.”

Đang ở thu thập chén đĩa Từ Thiên là như thế này nói, có lẽ là cảm thấy ở người khác trước mặt hẳn là lấy ra một ít làm tỷ tỷ khí thế, cho nên hôm nay com nước xong sau phá lệ thỉnh cầu xoát chén.

“Làm ơn! Bạn gái cái này từ ngữ không cần loạn dùng!”

Hơi chút cảm giác có chút phiền phức, chỉ cần Từ Thiên một mở miệng tổng cảm giác sẽ cho chính mình kéo một ít cừu hận, tỷ như Triệu Từ kia rõ ràng không cao hứng tâm mắt.

“Ta ý tứ là nữ tính bằng hữu.”

“Nữ tính bằng hữu liền nữ tính bằng hữu a! Vì cái gì muốn giảm bớt thành bạn gái? Liền tính không màng lự ta cũng muốn bản khoản một chút người khác cảm thụ đi.”

Thân ra tay nhéo nhéo ấn đường, Từ Ngôn hướng tới cửa đi đến, đã sớm đứng ở cửa An Thư Đình hơi hơi thấp đầu, nhìn Từ Ngôn đã tới lúc sau hơi chút sau này lui một ít.

“Phiền toái, phiền toái người!”

Tướng môn đẩy ra, Từ Ngôn nghiêng đi thân mình phiết liếc mắt một cái An Thư Đình, liền tính tâm tình không hảo cũng không thể đối với người ngoài phát giận, chỉ có thể ngạnh bài trừ một cái tươi cười.

“Đi thôi, ta trước đưa người về nhà.”

“Tạ..... Cảm ơn.”

“Không cần cảm tạ, đây là cơ bản nhất sự tình không phải sao? Liền tính vẫn là đại bạch thiên, làm một nữ hài tử chính mình về nhà cũng là tương đương không tốt ảnh hưởng, huống chi..... Còn ăn mặc áo ngủ.”

“Ngô.....”

Gương mặt đỏ lên, An Thư Đình đôi tay nắm chặt tay áo, đem đầu thấp ác hơn, xác thật, ăn mặc áo ngủ nàng xuất hiện ở trên đường cái bất luận thấy thể nào đều là một loại tương đương quái dị hành vi, huống chi vẫn là tiểu hùng hình thức đồ án áo ngủ.

“Nếu không nghĩ bị người trở thành là thích xuyên áo ngủ chạy thượng đường cái biến thái nói, một hồi theo sát ta, chạy ném cao không liên quan chuyện của ta.”

“Là.....”

.....

“Nhà người ở đâu?”

“Trung tâm thành phố cái kia điều thương vụ phố cách vách một cái phố.”

“Thực đáng giá đoạn đường a.”

Hơi chút có chút ngoà ý muốn nhìn thoáng qua gút gao đi theo chính mình bên người An Thư Đình, bởi vì đi ở trên đường cái luôn bị người nhìn chăm chăm duyên cớ, cho nên Từ Ngôn chỉ có thể tận khả năng tìm chút đề tài khiến nàng không phải quá khân trang.

“Không sai biệt lắm đi, ta ba ba là khai nhà máy.”

“Thì ra là thế.” Gật gật đầu, Từ Ngôn nói thăm một câu.

Trong nhà gia cảnh không tồi, nếu có thể khai nhà máy cũng đã nói lên trong nhà có chút tài chính, này cũng khó trách. Nàng tuy rằng tổng cảm giác thực nhược khí, nhưng trên thực tế vẫn là có một loại nuông chiều từ bé cảm giác.

“Người đều ném cả đêm thêm một buổi sáng, chẳng lẽ nhà người liền không ai tìm một chút sao?”

“Phòng chừng ..... Còn không có phát hiện ta không thấy đi.”

“Còn không có phát hiện?”

Đi ở An Thư Đình phía trước, Từ Ngôn xoay đầu nhìn nàng, nàng thân hình vừa mới tạm dừng một chút, theo sau liền lại khôi phục tới rồi ngay từ đầu bộ dáng.

“Bởi vì ..... Trong nhà chỉ có ta một người.”

“Xin lỗi, bất quá tình cảnh cùng ta không sai biệt lắm. Ở tỷ của ta không trở về phía trước ta cũng là vẫn luôn một người trụ.”

“Không giống nhau. .... Ta khi còn nhỏ cha mẹ liền ly dị, cho nên ta vẫn luôn là ba ba tới nuôi nấng, bất quá nhà máy một có cái gì đại đơn từ, tình hình chung hạ hần đều sẽ không về nhà.”

Từ Ngôn cũng không có nói cái gì, bởi vì là ly dị gia đình nguyên nhân, cho nên mới có thể khiến nàng không có dưỡng thành kiểu hoành cái loại này tính cách. Tuy rằng tính cách có chút quá mức yếu đuối, nhưng là không thể không thừa nhận, nàng ở nhân sinh trên đường không có trường oai.

“Cho nên ta mới có thể thích lên mạng, hoặc là xem một ít tiểu thuyết a, hoặc là chơi chút trò chơi gì đó, bởi vì chính mình một người ở nhà thật sự là quá nhàm chán.”

Vì sử chính mình có vẻ không phải như vậy tịch mịch, cho nên cố ý chìm vào internet bên trong. Mượn này chết lặng chính mình, sử chính mình cho dù một người ở nhà cũng sẽ không sợ hãi, nàng, trước sau còn chỉ là cái nữ hài a.

“Đúng rồi. .... Cái kia trò chơi, người giống nhau đều là chơi cái gì?”

“Trò chơi sao? Đương nhiên là gần nhất tân ra 《 Ngược sát 》, tuy rằng trường hợp không phải thực to lớn cái loại này, nhưng là chơi lên lại tương đương thú vị đâu!”

Đang nói nói trò chơi này đến lúc đó, An Thư Đình biểu hiện thực hưng phấn. Nàng loại này phản ứng sử Từ Ngôn hơi chút sùng sốt một chút, sau đó lại khôi phục ngay từ đầu cái loại này trạng thái.

《 Ngược sát 》 trò chơi này, Từ Ngôn cũng nghe nói qua, là một nhà công ty, tuy rằng là cái không thể nào nổi danh công ty, lại bởi vì trò chơi này mà nhanh chóng quật khởi, không có biện pháp. Đại lượng người chơi dừng mảnh vào sử nhà này công ty không phát tài đều không được.

Rất cuộc. .... Cái loại này cùng loại với trong hiện thực cảnh tượng, cũng không có hoa lệ đặc hiệu, cũng không có khốc huyễn kỹ năng, nhưng dựa vào “Chân thật tính” chinh phục đại lượng người chơi.

“Thực hảo chơi sao?”

“Rất thú vị. Như thế nào? Người cũng tương chơi?” Nghiêng đầu, An Thư Đình nhìn về phía Từ Ngôn.

“Không, chỉ là có chút tò mò, trên thực tế ta đối trò chơi loại này đồ vật không phải quá thích.”

Chính như Từ Ngôn theo như lời giống nhau, hần đối trò chơi thật sự không có gì quá lớn hứng thú, đối hần mà nói trò chơi chính là ở một loại nhàm chán thời điểm mới có thể ngẫu nhiên đi chơi một lần, tựa như 《 Ngược sát 》 tuy rằng hóa muốn mệnh, nhưng Từ Ngôn cũng gần chỉ là phiến diện hiểu biết một ít, nhưng không có muốn chơi ý tứ.

“Thiệt hay giả? Nam hài tử không đều là thực thích loại trò chơi này sao?”

“Kia chỉ là đại bộ phận, vẫn là có không thích những cái đó tồn tại, tỷ như ta liền đối kia cái gọi là trò chơi không có gì hứng thú.”

“Phải không. ....”

“Bất quá, nếu cái kia trò chơi như vậy hào ngoạn lời nói, có hay không cái gì đặc biệt địa phương?”

“Ân. .... Thao tác đi! Thao tác nhân vật cái loại cảm giác này giống như là thật sự người lạc vào trong cảnh giống nhau, như vậy thực nhiệt huyết!” Chạy chậm vài bước, An Thụ Đình đuổi kịp Từ Ngôn bước chân suy nghĩ một hồi nói như vậy nói.

“Nhìn dáng vẻ của ngươi, ngươi đã có điểm nghiện a, kia. .... Máy khu?”

“Cái gì?”

“Ta cũng phải đi chơi chơi xem, không phải nói thực hào chơi sao?”

“Một khu, điện tín một khu! ID là “Giết người kéo””

“Thật đúng là không có phẩm vị tên.”

“Ai cần ngươi lo!”

Thẹn quá thành giận thiếu nữ như vậy đối với Từ Ngôn quát.

.....

An Thụ Đình gia rất lớn, ít nhất đối Từ Ngôn tới nói, hẳn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy phòng ở, nàng lão cha thật sự chỉ là khai xường?

“Kia, ta nên cáo từ.” Đã nhớ kỹ nàng gia đình địa chỉ, Từ Ngôn đối với đã đi vào trong phòng An Thụ Đình nói.

“Thời gian cũng không sai biệt lắm, dù sao ngươi đều về đến nhà, ta liền đi về trước.”

“Không tiến vào ngồi một hồi sao?”

“Không cần, bị người khác nhìn đến ảnh hưởng không tốt.”

Xin miễn An Thụ Đình mời, Từ Ngôn về phía sau lui lại mấy bước, sau đó bắt đầu hướng tới tới thời điểm vị trí đi đến, chỉ để lại An Thụ Đình một người đứng ở cửa.

“Đừng rồi, cảm ơn ngươi!”

Đôi tay đặt ở bên miệng, làm ra loa trạng, An Thụ Đình hướng tới Từ Ngôn vị trí như vậy hô, khuôn mặt nhỏ bị trương đến đỏ bừng.

“Loại chuyện này không cần cảm tạ.” Quay đầu lại trở về một câu, Từ Ngôn lại một lần đi rồi lên, thẳng đến nhìn không tới An Thụ Đình thân ảnh.

Đi ở trên đường, giữa trưa qua đi dòng người rất nhiều, toàn bộ trên đường âm ỉ muốn mệnh, Từ Ngôn yên lặng đi ở trên đường, sau đó dừng bước chân.

“Ngươi hẳn là cũng chú ý tới đi, Trình Từ.”

Từ ra cửa bắt đầu, Trình Từ liền vẫn luôn đi theo Từ Ngôn bên người, bởi vì còn có cái An Thụ Đình duyên cớ cũng không phương tiện cùng Trình Từ đối thoại, cho nên vẫn luôn đều không có nói chuyện, cho tới bây giờ.

Từ Ngôn cúi đầu nhìn dưới ánh nắng chiếu xuống hình thành bóng dáng, đen nhánh bóng dáng bị khắc ở trên mặt đất, đen ngòm.

“Gia hỏa kia hiện tại đại khái giống như là bóng dáng giống nhau, chúng ta ở vào chỗ sáng, hẳn ở vào chỗ tối, từ hình thức đi lên nói chúng ta hoàn toàn có thể nói là bị ăn gắt gao, ngươi vừa mới cũng nên nghe được đi! Cái kia 《 Ngược sát 》 trò chơi.”

“Ngươi đã phát hiện cái gì sao.”

“Không sai biệt lắm chính là ý tứ này.”

Chính phía trước đèn xanh đèn đỏ, đèn xanh đã sáng lên, Từ Ngôn đi theo dòng người hướng tới đối diện đi đến, hỗn loạn ở trong đám người.

“《 Ngược sát 》 trò chơi này có thể nói là một cái chân thật thế giới, người chơi sở dĩ sẽ thích trò chơi này hoàn toàn là bởi vì loại này chân thật tính, nếu ta suy tính không có sai lầm nói, gia hỏa kia hẳn là lấy nào đó phương thức thao túng toàn bộ trò chơi.”

“Bản mạng năng lực chính là thao túng trò chơi sao.”

“Ý tứ không sai biệt lắm đi, nhưng là gần chỉ là thao túng trò chơi, này chỉ quý còn rõ ràng không có nghịch thiên đến loại tình trạng này.” Từ Ngôn dừng

bước chân, đứng ở đối diện, đám người không ngừng từ hần phía sau đi qua.

“Không thể gặp quang gia hòa, năng lực của hần cũng không phải thao túng trò chơi, nếu ta không có đoán sai nói, hần là cùng loại với “Thôi miên” một loại.”

Bởi vì là thôi miên, cho nên mới có thể sử dụng An Thư Đình ở nửa đêm thời điểm bò dậy tiến hành giết người, bởi vì là thôi miên cho nên chỉ cần một tia oán khí thao túng là được.

Khóe miệng, lộ ra ý cười.

“Con cá, bắt đầu chính mình nhảy ra tới.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Vừa mới bắt đầu

Từ Ngôn làm giờ phút này ở vào vòng đi trung, dựa theo đạo lý mà nói, không khỏi mười tám tuổi Từ Ngôn căn bản không có lên mạng tư bản, nhưng trên thực tế hần xác thật không thể lên mạng, bất quá mỗi cái vòng đi cơ bản đều sẽ tồn tại nào đó ẩn nấp địa phương, tỷ như, tầng hầm ngầm linh tinh đồ vật.

Hơi chút cảm giác có chút ngực buồn, giống như là một hơi tập ở ngực trung phun không ra giống nhau, cái này tầng hầm ngầm nội tồn tại đều là vị thành niên, lớn nhất bất quá 17 tuổi, nhỏ nhất vừa mới thượng tiểu học bộ dáng, trong không khí yên vị sử dụng Từ Ngôn không tự chủ nhủ này.

“Không cần loạn tề, có phải hay không hoài niệm trường học cái bàn?”

Nhẹ nhàng vỗ vỗ Trình Từ đầu, mỗi máy tính phía dưới đều có nhất định không gian dùng để giãn ra chân bộ, mà cái này không gian nhét vào Trình Từ dư dả, Từ Ngôn không biết vì cái gì năng luôn là thích triều nhỏ hẹp địa phương tề.

Hơi chút hoạt động một chút chân bộ, sử dụng hai chân xoa khai, Từ Ngôn nhìn chính phía trước màn hình máy tính, thao túng con chuột nhấp đúp mở ra trên mặt bàn trò chơi thực đơn, cái thứ nhất chính là kia cái gọi là 《 Ngược sát 》 chỉ là đơn điệu một phen kiếm, dính có vết máu kiếm, sau đó đó là Ngược sát hai chữ.

Mở ra lúc sau yêu cầu đăng ký tài khoản, hoa một ít thời gian đăng ký một cái tài khoản lúc sau, Từ Ngôn tiến vào trò chơi này trung.

Màn hình tối sầm xuống dưới, tai nghe trung bắt đầu truyền đến ma đạo thanh, từ ngay từ đầu chậm càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, sau đó một đạo huyết phun ở trên màn hình, nếu là không chú ý nói, xác thật sẽ bị này ngoạn ý hoảng sợ.

Tối rồi sáng tạo nhân vật giao diện, hơi chút cảm giác có chút ngoài ý muốn, cũng không có cái loại này chức nghiệp lựa chọn, mà là trực tiếp đưa vào ID tên.

Sừng sốt một chút, Từ Ngôn trực tiếp đánh ra “Từ Ngôn” hai chữ, hần chơi trò chơi tình hình chung hạ chính là dùng tên thật, có lẽ là xuất phát từ thói quen, hần lười đến tưởng những cái đó kỳ quái tên.

“Hoan nghênh đi vào cái này tràn ngập sát ngược thế giới, “Từ Ngôn” người đem trực tiếp đối mặt trò chơi này trung mạnh nhất nhân vật, thỉnh nắm hảo người tay phải.”

Trầm thấp thanh âm từ tai nghe nội truyền ra tới, sau đó đó là dần dần sáng lên tới màn hình, cảm giác thực ngoài ý muốn trò chơi này từ bắt đầu đến bây giờ liền vẫn luôn lại cấp Từ Ngôn kinh hi. Nguyên lai nhân vật có thể ngay từ đầu chính là a.

“Có điểm ý tứ.”

Hình ảnh cắt, Từ Ngôn sở yêu cầu thao túng nhân vật xuất hiện ở, cảnh tượng là một mảnh rộng lớn quảng trường, lẻ loi một người cũng không có, Từ Ngôn sở thao túng nhân vật xuất hiện ở trong trò chơi.

Đang xem đến người một nhà vật kia một khác, Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, tuy rằng là trò chơi nhân vật. Nhưng là từ kiểu tóc thượng, còn có ăn mặc trên quần áo có thể nhìn ra được, chính mình này nhân vật chính là chính mình, cùng hiện tại ngồi ở trước máy tính chính mình giống nhau như đúc!

Trống trải trên quảng trường, không ai, thao túng chính mình nhân vật. Từ Ngôn chạy vội tại đây phiến trên quảng trường, xuất khẩu bị phong tỏa ở, bất luận như thế nào nhảy cũng không có cách nào nhảy qua đi.

Chẳng lẽ là BUG? Nói cũng đúng, không có khả năng có cái loại này ngay từ đầu tay mới nhân vật chính là nhân vật, trò chơi này từ bắt đầu liền vẫn luôn để lộ một loại kỳ quái cảm giác, phẳng phát, chính mình hết thấy đều bị giám thị.

“Này cũng không phải là BUG.”

“.....”

Từ Ngôn thao túng con chuột tay cũng không có tiếp theo ấn đi xuống. Hắn lỗ tai không có nghe lắm, từ tai nghe trung truyền đến thanh âm, đó là trong trò chơi nói ra nói.

“Ngươi là ai?”

“Trò chơi này trung mạnh nhất.”

Hắn là như thế này nói, liền tính là nhìn quét toàn bộ trò chơi cảnh tượng trung, cũng không có cách nào tìm được một bóng người.

“Như thế nào làm được? Loại này đối thoại.”

“Kỳ thật loại này đối thoại, cũng chỉ có ngươi có thể nghe được đến.”

“Có ý tứ gì.”

“Thực minh xác, có được Âm Dương Nhãn ngươi có thể nghe được đến ta thanh âm cũng không có cái gì hảo kì quái địa phương, hơn nữa..... Ngươi hiện tại chính là ở vào ta lĩnh vực nga.”

“.....”

Từ Ngôn không có đang nói chuyện. Chỉ là ngo ngắc nhìn chăm chăm màn hình máy tính phát nổ, hắn nói nói cho Từ Ngôn một sự thật, ở cái này trong trò chơi, chính mình đối hắn hiểu biết hai bàn tay trắng, mà hắn lại đối chính mình rõ như lòng bàn tay, từ căn bản thượng mà nói, hai người chính là một cái ở vào chỗ sáng. Một cái ở vào chỗ tối, đương nhiên Từ Ngôn là chỗ sáng cái kia.

Nếu như vậy.....

“Bang!” Duỗi tay đem máy tính trường máy đóng lại, tiếp theo giây màn hình máy tính biến thành màu đen, Từ Ngôn dựa vào trên chỗ ngồi. Hơi hơi cúi đầu nhìn khóa ở chân biên Trình Từ.

“Đã xác định, gia hỏa kia đầu đã hư rớt, cho nên vì an toàn khởi kiến, vẫn là đem máy tính khởi động lại một chút tương đối hảo.”

Trên thực tế ý tứ cũng không sai biệt lắm, gia hỏa kia hiển nhiên là có cái gì đối phó chính mình thủ đoạn, chỉ có ngốc tử mới có thể ở người khác bên trong lĩnh vực cùng hắn quyết đấu, hiển nhiên Từ Ngôn không ngốc.

Hơi chút cảm giác có chút mệt, không thể hiểu được gia hỏa nói ra cái loại này trung nhị tuyên ngôn, như vậy gia hỏa Từ Ngôn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Đã có thể tin tưởng, này chỉ quý sống nhờ ở 《 Ngược Sát 》 trò chơi này trung, cụ thể này đây một loại bộ dáng gì hình thức tồn tại Từ Ngôn liền không rõ ràng lắm.

Rốt cuộc thuộc về địa phương nào thế lực? Từ Ngôn nhú mày, hắn đang ở tự hỏi, còn rõ ràng nhớ rõ cái kia hồ ly mặt gia hỏa kia, hắn đã từng thừa nhận quá là thuộc về nào đó tổ chức trung, kia, người này cũng là cái kia tổ chức trung? Nếu thật là, cái kia tổ chức đến tột cùng là đang làm gì?

Trong không khí tràn ngập yên khí sử Từ Ngôn không thể mồm to hô hấp không khí, bởi vì vị thành niên thân phận cho nên hắn mới có thể chán ghét đi lên mạng.

Vươn tay vỗ vỗ Trình Từ đầu, Từ Ngôn hơi hơi cung thân mình, cũng không có đè thấp âm lượng, dùng bình thường cái loại này thanh âm hỏi.

“Có hay không bị ghen khó chịu?”

“.....” Trình Từ lắc lắc đầu, theo sau liền cúi đầu xuống, không biết ở tự hỏi cái gì.

“Ra tới, đừng trốn ở bên trong, thật vất vả thượng sẽ vắng, cũng đến đem tiền thượng xong mới đúng, ngươi không có chơi đùa máy tính đi?”

“Không có.”

“Nếu nói như vậy, ta cho ngươi thực tế thao tác một phen.”

Trình Tử do dự một phen, theo sau liền đôi tay ấn Từ Ngôn đùi bò ra tới, sau đó ngồi ở Từ Ngôn trên đùi, điểm nhón chân, Từ Ngôn tìm được một cái thoải mái tư thế.

“Muốn xem chút cái gì?”

“Không biết.”

“Liền không có cái gì đặc biệt muốn biết đến đồ vật sao? Tỷ như, về luyện ái linh tinh, hoặc là kết hôn gì đó.”

“Đó là cái gì.”

Trình Tử biểu tình như cũ là đáng vẻ kia, không có biến hóa vẫn luôn kia phó biểu tình, Từ Ngôn hơi hơi thờ dãi một hơi.

“Luyện ái a, cái này nên nói như thế nào đâu, chính là cái loại này đi, ở bên nhau sau đó..... Hôn môi gì đó.”

“Cái này đã đã làm.” Trình Tử nâng lên tay, vươn ra ngón tay chỉ vào Từ Ngôn cái trán, sau đó lại chỉ chỉ chính mình.

“Cẩn miệng, như vậy đã xem như luyện ái sao.”

“.....”

Từ Ngôn trên mặt bắt đầu truyền đến một cỗ khô nóng cảm, xoay đầu không đi xem Trình Tử, vì che dấu chính mình nội tâm xấu hổ hấn đem tay phải phóng tới miệng bên.

Hắn đã sắp quên mất chính mình đã từng chiếm Trình Tử tiện nghi thời điểm đối nàng thi hành quá “Cẩn miệng” này một trừng phạt, liền tính ở không hiểu đến, bị vừa mới Từ Ngôn điểm này thông, Trình Tử cũng nên mình bạch chưa.

“Yêu đương cái gì.....”

“Đã đúng vậy đi.”

“Tính, tùy ngươi nghĩ như thế nào đi.”

Có chút tự sa ngã hô một câu, Từ Ngôn trên má đã bắt đầu xuất hiện đỏ ửng, đem toàn thân trọng lượng đè ở ghế trên.

“Kia kết hôn là cái gì.”

“Hỏi như vậy nhiều làm gì.”

“Kết hôn.”

“Biết lạ! Biết lạ!”

Thờ dãi, Từ Ngôn nhìn về phía ngồi ở chính mình trên đùi Trình Tử, bởi vì còn trát đuôi ngựa duyên cớ, cho nên xứng với kia khuôn mặt cảm giác hơi chút có chút quái dị.

“Nói ngắn lại, kết hôn chính là cái gọi là luyện ái tiến hóa phiên bản, bởi vì luyện ái thời gian đủ lâu rồi, cho nên muốn muốn ở bên nhau, sau đó muốn cái hài tử gì đó.”

Có lẽ là Từ Ngôn ảo giác, hấn tổng cảm giác ở nhắc tới hài tử hai chữ thời điểm, Trình Tử biểu tình có chút biến hóa, đó là chưa bao giờ ở Trình Tử trên mặt thoáng hiện quá biểu tình, có một chút mất mát cảm giác.

“.....”

Trộm phiết liếc mắt một cái Trình Tử, nàng cũng không có biểu hiện ra muốn biết càng nhiều dự vọng, có lẽ là đã phiền chán đi, hoặc là nói đúng loại chuyện này mất đi hứng thú, Từ Ngôn hơi chút cảm giác có chút thất vọng, kia kế tiếp đã chuẩn bị tốt nói cũng không có cách nào nói ra.

Nhìn chính phía trước trên màn hình máy tính Baidu trang web, Từ Ngôn hơi hơi có chút ngây người, sau đó đôi tay duỗi hướng về phía bàn phím, bởi vì muốn đánh bàn phím duyên cớ, cho nên không tránh tránh cho thân thể cùng Trình Tử tiếp xúc tới rồi cùng nhau.

“Muốn xem phim truyền hình sao? Gần nhất đặc biệt hóa một bộ mẹ chồng nàng dâu quan hệ phim truyền hình, nghe nói mạn hóa.”

“.....” Trình Tử cũng không có nói lời nói, chỉ là xoay đầu ngây người nhìn màn hình máy tính.

Từ Ngôn nhìn Trình Tử hơi hơi cười cười.

Lúc này mới chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Điên cuồng một lần

“Ngươi kéo ta chạy vòng đi chính là vì chơi cái này?”

Dương Hâm vẻ mặt khó chịu thần sắc, ngồi ở vòng đi ghé dài thượng một bộ muốn chết muốn sống bộ dáng, xoay đầu, thờ dài một hơi nhìn về phía Từ Ngôn.

“Cái này gần nhất phi thường hòa một trò chơi, ta đã chơi đùa, điện tín một khu, 23 cấp cửa điện sát nhân cuồng”

“Ngươi cũng điện tín một khu a, nghe tới ngươi cấp bậc rất cao.”

“Cũng liền lần đó sự đi, ở nhà đều mau chơi một tháng, muốn vẫn là không đạt được cái này cấp bậc trên cơ bản có thể nói là phế đi.”

Từ nói cười cười, đem 《 Ngược sát 》 trò chơi này mở ra, ngày hôm qua nhìn đến đồ bộ giao diện lại một lần xuất hiện ở chính mình trước mắt.

Cùng ngày hôm qua giống nhau, bởi vì còn không hiểu biết đối phương, cho nên Từ Ngôn chỉ có thể đem máy tính đóng cửa, trên thực tế cũng là ý tứ này, nhưng kia chỉ là tạm thời biện pháp, rốt cuộc nếu không tiến vào trò chơi này trung cũng liền ý nghĩa vô pháp chân chính cùng gia hỏa kia câu thông, càng không có cách nào phát hiện cái gì manh mối.

Nhưng mà, nhận thức người trung duy độc Dương Hâm tính thượng thường xuyên chơi trò chơi, nếu thường xuyên chơi trò chơi cũng liền ý nghĩa hẳn khẳng định chơi gần nhất nhất hòa 《 Ngược sát 》, có chút không hiểu địa phương kéo lên hẳn vẫn là cần thiết.

“Vừa mới ngươi nói cái kia cửa điện sát nhân cuồng là có ý tứ gì? Ngươi chức nghiệp sao?”

“Không sai biệt lắm chính là ý tứ này, ngươi hẳn là cũng hiểu biết đi, trò chơi này bối cảnh, muốn thăng cấp nhất định phải vẫn luôn ẩn hệ thống cấp ra mục tiêu giết chết, sau đó đạt được kinh nghiệm.”

Dương Hâm nói sử Từ Ngôn hơi hơi sững sờ ở nơi đó, nếu đúng như hẳn theo như lời như vậy, vẫn luôn đánh chết không có gì năng lực phản kháng nhân loại, trò chơi này còn không đến mức hòa đến loại tình trạng này.

“Hẳn là có cái gì khó khăn đi?”

“Đó là khẳng định, nếu vẫn luôn khoanh khắc chút không có gì năng lực phản kháng người xác thật không có gì ý tứ, nhưng là đừng quên hệ thống sẽ cho bị đánh chết mục tiêu đề cao khó khăn, tỷ như lần trước hệ thống làm ta đánh chết cái kia hắc bang lão đại, bằng vào một phen cửa điện đi khoanh khắc chút cảm thương gia hỏa, ta nhưng không có bị đánh thành cái sàng đâm mê. Cho nên nhiệm vụ này ta quyết đoán từ bỏ.” Dương Hâm nói, vươn tay gãi gãi đầu.

“Kỳ thật trò chơi này đưa vẫn là chỉ số thông minh, nếu chỉ số thông minh không đủ cao, ngươi liền không có biện pháp làm được ở không ai biết dưới tình huống đánh chết kia chỉ hệ thống chỉ định nhân vật, cho nên. .... A Ngôn a, thật vì ngươi trí cảm giác được kham ưu.”

“Tin hay không chân nhân cách đầu ta hiện tại là có thể đem ngươi lược đảo?”

Từ Ngôn nhàn nhạt phiết liếc mắt một cái cười vô tâm không phối Dương Hâm, sau đó nói ra những lời này, tùy theo đó là bên tai truyền đến Dương Hâm tiếng cười.

Đại khái hiểu biết một ít, chính như Từ Ngôn tưởng như vậy, trò chơi này cũng không phải đơn điệu giết người vật. Mà là có mục tiêu sát, từ cơ sở người thường, đến công ty bạch lĩnh, lão bản chờ một loạt giả thuyết nhân vật, trong đó có, hải tặc, lão nhân, thiếu nữ, nam hải. Nam nhân, thai phụ hết thấy ở hiện thực xuất hiện đều có thể trong trò chơi bị coi như đánh chết mục tiêu, đánh chết qua đi có thể đạt được nhất định số lượng kinh nghiệm giá trị, còn có điều gọi đồng vàng.

Mà đồng vàng tác có thể mua càng tốt vũ khí. Tỷ như mới bắt đầu trang bị là dao gọt hoa quả nói, liền có thể dùng đạt được đồng vàng mua càng thêm sắc bén dao phay, hoặc là cửa điện linh tinh cao cấp trang bị.

Vẫn luôn tuần hoàn cái này quá trình, hơn nữa ở giết chết hệ thống chỉ định nhân vật đồng thời. Sẽ đạt được tương đối ứng danh hiệu, tỷ như Dương Hâm cửa điện sát nhân cuồng đạt tới cái này thành tựu đại khái chính là dùng cửa điện đánh chết bao nhiêu người, đạt tới một số lượng liền sẽ đạt được

cái này danh hiệu.

Nhìn trước mặt màn hình máy tính. Từ Ngôn đổ bộ trò chơi, tai nghe trung truyền đến như cũ là cái kia thanh âm, ma đao thanh âm, không ngoài sở liệu, một đạo huyết phun ở trên màn hình, lần đầu tiên nhìn đến có lẽ sẽ bị dọa nhảy dựng, nhưng từ nói rõ hiện đã làm tốt chuẩn bị tâm lý.

“Hoan nghênh người lại một lần đổ bộ trò chơi này Từ Ngôn”

Gia hỏa kia thanh âm lại ở bên tai vang lên, Từ Ngôn hơi hơi sững sốt một chút, theo sau phiết liếc mắt một cái bên cạnh Dương Hâm, loại này thời điểm ở nói thẳng lời nói hiển nhiên chính là ngốc tử, ấn lần tới xe kiện, góc trái bên dưới xuất hiện một cái khung thoại, Từ Ngôn đánh bàn phím.

Vô nghĩa đừng nói nhiều như vậy, trước làm ta chơi mấy cái lại nói.

“.....”

Những lời này phát ra lúc sau, đối phương cũng không có đáp lời, chỉ là tiếp theo giây đen nhánh màn hình bắt đầu trở nên sáng ngời lên, thao túng nhân vật xuất hiện ở nơi đó, bàn tay trần.

Này cùng nói tốt không giống nhau đi, vũ khí đâu? Ít nhất cũng muốn cấp thanh đao đi.

“Cái loại này vũ khí đối với người mà nói không có tác dụng gì không phải sao? Người thường có người thường trò chơi phương pháp, nhưng người cũng không phải là người thường a..... Từ Ngôn”

Vừa dứt lời, Từ Ngôn tầm mắt nội liên xuất hiện một khuôn mặt, sung vũ mặt Từ Ngôn ở quen thuộc bất quá, đây là hấn gặp qua hai lần loại hình mặt, chỉ có người chết đuối qua đi mới có thể xuất hiện bộ dáng! Người này là quý!

Con chuột điểm đánh tả kiện, xuất hiện ở trong màn hình kia khuôn mặt bị Từ Ngôn thao túng nhân vật một quyền tấu phi, ở bị tấu phi kia một khắc một đạo vệt nước phun ra tới rồi trên màn hình, giống như là thật sự đem một con quý đánh bay giống nhau.

Từ Ngôn cắn răng, nhìn rơi xuống trên mặt đất giầy giữa bò dậy quý, một cỗ nguy cơ cảm thán nhiên mà thắng, người này thể nhưng liền chính mình công kích phương thức đều sờ soạng rõ ràng.

Từ Ngôn không rõ ràng lắm hấn đến tốt cùng đã biết nhiều ít đồ vật, nhưng có một chút hấn thập phần đích xác định, này chỉ thao túng toàn bộ trò chơi quý đã biết hấn quá nhiều sự tình, chính mình đối địch nhân hoàn toàn không biết gì cả, nhưng hấn lại đối chính mình rõ như lòng bàn tay, từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, chính mình thua, hơn nữa thua thực hoàn toàn cái loại này.

Trong trò chơi con quý kia vọt lại đây, ban đầu ngã xuống địa phương xuất hiện một quán vệt nước, dữ tợn một khuôn mặt liền cùng đã từng nhìn thấy quá những cái đó quý giống nhau như đúc!

Khống chế được nhân vật về phía sau lui một bước, điểm đánh con chuột hữu kiện, nhân vật đột nhiên nâng lên tay phải, một phen dè lại xông tới con quý kia mặt, ấn đến ở trên mặt đất.

“Phốc!” Giống như là hơi nước cầu bị tể bạo sau cái loại này thanh âm, phun ra ra tới vệt nước phun hướng về phía một bên.

Tùy tay, màu đen khí thể bắt đầu từ con quý kia trên đầu trào ra, phụ Từ Ngôn thao túng người kia vật cánh tay thượng.

Ngay cả hấp thu oán khí điểm này cũng biết sao? Từ Ngôn nhú mày, cùng hấn đoán trước giống nhau, người này hiển nhiên đã biết đủ nhiều sự tình, bao gồm hấp thu oán khí điểm này.

“Phanh” một tiếng, bị ấn quý nổ mạnh, hóa thành quang hạt, theo sau đó là một cái oán loại lưu tại tại chỗ thượng.

“Thế nào? Trò chơi này rất có ý tứ đi, giống như là chân thật chính mình đi tới một cái khác địa phương giống nhau.”

Là có điểm ý tứ. Từ Ngôn tự hỏi một hồi gỡ hạ mấy chữ này.

Kia, người chuẩn bị khi nào cùng ta thấy một mặt? Ta nhưng đối với người gia hỏa này cảm thấy hứng thú thực a.

“Khó mà làm được, tùy tùy tiện tiện liền lên sân khấu, ta đây phía trước trải chân không đều bạch bận việc sao?”

Tai nghe trung truyền ra tới lời nói từ Từ Ngôn đại não ở đâu một khắc ngăn ngừ thất thần, theo sau liền bắt đầu trở nên rõ ràng lên, hết thảy suy nghĩ.

Người nói như vậy, là ở thật lâu phía trước cũng đã bắt đầu chuẩn bị sao?

“Hoàn toàn có thể nói như thế, ở người vừa mới thức tỉnh kia một khắc ta cũng đã được đến tin tức.”

Nếu như vậy đã sớm bắt đầu làm chuẩn bị, kia vì cái gì hiện tại muốn nói cho ta nhiều như vậy sự tình? Như vậy xem ra cùng người trước kia làm sự tình không phải hoàn toàn đã xảy ra xung đột mới đúng.

“Không không không, trên thực tế không phải người tưởng như vậy, người cũng biết đi, chết qua sau là thực nhảm chán, ta nhưng không có muốn được

đến cái gì Âm Dương Nhân sống lại, so sánh cái kia, ta càng thích loại này vô ưu vô lự sinh hoạt, cho nên, sống lâu rồi cũng liền bắt đầu trở nên nhàm chán.”

Kia suy xét một chút thế nào? Nếu đã đủ nhàm chán, không bằng bởi ta điên cuồng một phen.

Từ Ngôn khoe miệng lộ ra một tia ý cười, hần bỗng nhiên phát hiện người này cũng không có ôm giết chết chính mình quyết tâm, nói cách khác chính mình cũng không có khả năng lâu như vậy một chút thương cũng không chịu.

“Điên cuồng? Như thế nào cái điên cuồng pháp?” Hần thanh âm mang theo một tia nghi vấn ngữ khí, nghe tới thực cảm thấy hứng thú bộ dáng.

Duỗi cái lười eo, Từ Ngôn hoạt động ngón tay, sau đó khoe miệng mang theo một tia ý cười nhìn về phía màn hình máy tính, tay trái nhẹ nhàng đỡ tai nghe thượng Mic, đề thấp âm lượng.

“Đi theo ta làm, bò lên trên thế giới này đỉnh!”

“.....”

“Này thật đúng là cái điên cuồng ý tưởng, bất quá, xác thật rất có ý tứ.”

Cũng không có mình xác cự tuyệt, mà là cảm giác được có ý tứ, này cũng đã nói lên cũng không phải hoàn toàn không diễn.

“Thế nào? Cái này đề nghị.”

“Ngươi chính là nhân loại.”

“Cho nên ta cái này ý tưởng mới có thể điên cuồng a, lấy nhân loại thân hình bò đến thế giới này đỉnh!”

Từ Ngôn hơi hơi híp mắt, hần trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì biểu tình, có chi có trong mắt chợt lóe mà qua khát vọng.

Kia đối lực lượng khát vọng!

“Có hay không hứng thú, trở thành ta bộ hạ.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Ngươi cầu ta a

“Tuy rằng nghe tới rất thú vị, nhưng là thực xin lỗi, ta cự tuyệt.”

Không ngoài sở liệu, hần cự tuyệt thực dứt khoát, không có do dự, dứt khoát kết thúc cự tuyệt rút, như vậy phát triển hoàn toàn ở Từ Ngôn dự kiến trong vòng.

Không có chút nào căn cơ, thực lực lại không phải cường nghịch thiên, ai điên rồi sẽ cùng ngươi cùng đi tìm chết, đối phương đã chết, nếu ở chết nói đó chính là chân chính đã chết, hồn phi phách tán, hoàn toàn từ trên thế giới này lau đi rốt cuối cùng một tia dấu vết.

“Nếu ngươi đủ cường nói, ta tưởng ta rất vui với trở thành ngươi bộ hạ.”

“Ta cũng thực chờ mong, kia..... Muốn đạt tới bộ dáng gì cấp bậc đâu?”

“Quý Vương.”

Này hai chữ truyền Từ Ngôn lỗ tai, sử Từ Ngôn hơi hơi sững sờ ở nơi đó, tùy theo đó là một cỗ hưng phấn cảm giác.

“Đó là tất nhiên, không cần bao lâu, ta liền có thể đạt tới cái loại này cấp bậc! Kia, trước đó, ngươi tốt nhất không cần bị khác quý giết chết.”

Tháo xuống tai nghe, Từ Ngôn đem trò chơi đóng cửa, sau đó nhìn chăm chăm đã khôi phục đến thực đơn giao diện màn hình phát gốc, theo sau, vươn tay nhéo nhéo ấn đường.

Ngưu bức..... Thôi có chút lớn.

“Ngươi như thế nào không chơi?”

Dương Hâm đuổi quá nửa cái đầu, phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn màn hình, đầy mặt nghi hoặc nhìn Từ Ngôn, nói ra những lời này.

“Không có gì, chỉ là cảm giác hơi chút có chút mệt mỏi.”

“Là cảm giác ngực buồn sao? Cũng đúng, cái này hoàn cảnh cùng trong nhà xác thật vô pháp so, cho nên ta mới không nghĩ tới vòng đi a.....”

“Phải đi về sao?”

“Gi? Trở về, không phải mới đến sao?”

“Ta đột nhiên không nghĩ chơi.”

Từ Ngôn đứng lên, đem máy tính đóng lại, sau đó đuổi cái lười eo, xoay đầu nhìn ngó ở vị trí thượng Dương Hâm

“Ngươi nếu là còn tương chơi lời nói, liền đợi đi, ta phải đi trước.”

“Ta sát! Đem ta kéo qua tới là ngươi, thật vất vả chờ ta sinh ra một tia hứng thú ngươi muốn đi? Ngươi có phải hay không có bệnh a!”

“Ngươi coi như ta có bệnh đi, ta đi trước.”

“Uy uy. A Ngôn nói giỡn, trước đừng đi a!” Duỗi tay đi bắt Từ Ngôn, Dương Hâm nói ra những lời này, sau đó xoay đầu nhìn thoáng qua màn hình.

“Ta hiện tại đang ở cùng người pk ngươi chờ ta một chút có thể chết a! Liền này một ván, đánh xong liền đi.”

Ngừng lại, Từ Ngôn xoay đầu nhìn Dương Hâm

“Ngươi cầu ta a, cầu ta ta liền chờ ngươi.”

“Cầu xin ngươi, chờ ta đánh xong này đem!”

“Xin lỗi, ngươi quá ghê tởm, ta đối nam nhân không có hứng thú.”

Nói xong tránh thoát khai Dương Hâm tay. Từ Ngôn hướng tới thang lầu đi đến, mà Dương Hâm còn lại là sững sờ một chút, sau đó nhìn màn hình đã phấp phấp màu xám, kết cục thực rõ ràng, bị giết.

Trích rút tai nghe, Dương Hâm hướng tới Từ Ngôn phương hướng đuổi theo qua đi.

“Đừng làm cho ta đuổi theo ngươi!”

.....

Ở vào công ty đỉnh chóp phòng nội, có chút âm u, bởi vì không có bật đèn duyên cớ, chỉ có mượn dùng thái dương quang mà chiếu sáng lên phòng trong. Giống như là TV trung thường xuyên xuất hiện cái loại này văn phòng giống nhau, chỉ là nhìn phòng này liền sẽ sinh ra một loại hảo có tiền cảm giác.

Cũng không có lão bản ghế, mà là ở thật lớn cửa kính hạ phóng một con chim lung, còn có ghế bập bênh. Cái loại này một chất ghế bập bênh, cho người ta một loại cùng cảnh vật chung quanh không hợp nhau cảm giác, rất kỳ quái, rõ ràng là như thế này cao cấp đại khí thượng cấp bậc phòng. Lại xuất hiện loại này ghế bập bênh tổng cảm giác tương đương kỳ quái.

Không biết cái gì chủng loại điều ở lồng chim từ nhảy tới nhảy lui, trống rỗng văn phòng không ai, có vẻ thực an tĩnh.

Đột nhiên. Ghế bập bênh động lên, nếu người thường thấy như vậy một màn phòng chừng sớm đã dọa muốn chết, nhưng chỉ cần có thể xem tới được quỹ liên sẽ phát hiện hết thấy đều không giống nhau.

Tuổi ước chừng là 20 tuổi triều thượng, thoát nhìn còn thực tuổi trẻ, xuyên thực chính thức, mang một bộ tơ vàng mắt kính, khoe miệng mang một tia như có như không mỉm cười, nâng lên tay, đánh ra một cái vang chỉ, tiếp theo giấy đặt ở trên bàn cái chén bay lên, lấy một loại đường parabol bay đến nam thanh niên trong tay, đặt ở bên miệng thổi khẩu khí.

“Đã lạnh.”

“Đều đã chết nhiều năm như vậy, còn sửa không xong cái này hư tật xấu a.”

Lại một bóng người xuất hiện ở nơi này, ngồi ở trên bàn, không ngừng đem đưa căng chân, một đầu màu đen tóc dài khoác trên vai, nhưng là từ ngực

có thể nhìn ra được, hẳn là cái nam nhân, hơn nữa ở thái dương chiếu sáng hạ nhìn không tới một tia bóng dáng.

“Thế nào? Cùng người kia can thiệp?”

“Còn tính thuận lợi.” Phàm một ngụm hồng trà, nam thanh niên hơi hơi ngẩng đầu.

“Tuy rằng chỉ có 16 tuổi, nhưng là cái kia tính cách thật đúng là cân nhắc không ra, lần đầu tiên thời điểm chỉ là hơi chút nói hai câu, còn chưa nói thành ý đồ đến liền đem mấy tính tất mảy, nhưng lại ở ngày hôm sau chủ động tìm tới môn, cổ quái thực.”

“U, nghe người nói như vậy ta cũng sinh ra một tia hứng thú.”

Ngón tay cuốn lên một quyển tóc, sau đó thả đi xuống, ăn mặc cùng loại với cổ đại áo choàng nam nhân ngồi ở trên bàn nói ra những lời này.

“Sau đó đâu? Còn nói cái gì?”

“Mặt sau đối thoại ra ngoài dự kiến, người biết hẳn mời ta làm hẳn cái gì sao?”

“Làm cái gì?”

“Làm hẳn bộ hạ, nói cách khác chính là đương hẳn tiểu đệ.”

Nam thanh niên nói sửng ngời ở trên bàn nam tử sững sờ ở nơi đó, theo sau đó là ôm bụng lớn tiếng nở nụ cười.

“Ha ha ha! Đương hẳn tiểu đệ? Thật đúng là không biết tự lượng sức mình a! Hiện tại người bóp chết hẳn hẳn là so con kiến khó không đến nơi đó đi!”

“Tuy rằng cùng buồn cười, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có khả năng.”

Một ngụm đem cái chén nội hồng trà uống cạn, nam thanh niên đẩy đẩy trên mũi mắt kính, hơi hơi xoay đầu nhìn ngời ở trên bàn nam nhân.

“Cái loại này tiến bộ tốc độ quả thực là thần tốc, hơn nữa lấy nhân loại thân hình đạt tới cái loại này trình độ, ngay cả đạo nhân cũng không có khả năng đi.”

“Có được Âm Dương Nhân bất luận kẻ nào đều có thể đạt tới cái loại này trình độ đi!”

“Cũng không phải nói như vậy, hẳn trên người bí mật quá nhiều, không ngừng chúng ta cảm thấy hứng thú, còn có khác gia hỏa cảm thấy hứng thú, chỉ là ngắn ngủn mấy tháng thời gian cũng đã có thể bằng vào cái tay kia cùng hung quý lẫn nhau chống lại.”

Bàn tay nhập trong lòng ngực, móc ra một quyển đã ố vàng sách vở, đó là cổ đại thư, bất luận là từ về ngoài thượng, vẫn là trang giấy khuynh hướng cảm xúc thượng.

“Minh xác ghi lại, Âm Dương Nhân lần đầu xuất hiện là ở Tàn triều thống nhất là lúc, sau đó liền biến mất, mặc dù có ghi lại nhưng chỉ là phiên diện một ít giới thiệu, nếu Âm Dương Nhân chỉ là đem người sống lại nói, xác thật không có gì quá lớn lực hấp dẫn, hơn nữa. .... Cái kia gọi là Từ Ngôn, hẳn cũng không phải đơn thuần Âm Dương Nhân đi?”

“Không phải Âm Dương Nhân là cái gì?”

“Âm Dương Nhân tuy rằng nghịch thiên, nhưng không có hấp thu oán khí năng lực, hơn nữa hẳn đến tận đây sử dụng quá năng lực đều cùng đã từng tiếp xúc đến quý có quan hệ, cho nên không chỉ có có hấp thu oán khí năng lực, còn có phục chế năng lực.” Hai mắt nhìn văn bản, tràn ngập lịch sử hơi thờ ơ thể ảnh vào trong mắt.

“So sánh hẳn cặp mắt kia, ta càng đối hẳn người này, chuẩn xác tới nói là khối này làm nhân tâm động thân thể cảm thấy hứng thú a.”

Đem thư nhẹ nhàng đặt ở trên ngực, nam thanh niên nhắm mắt lại, nằm ở ghế bập bênh thượng theo ghế bập bênh đong đưa mà đong đưa.

“Chạy nhanh trưởng thành đi, Từ Ngôn.”

.....

“Lại chạy tới lên mạng?”

“Chỉ là đi kiểm số tư liệu.” Từ Ngôn đem phía sau môn đóng lại, thanh âm không có gì phập phồng nhìn về phía đang ở phụ mặt màng Từ Thiên.

“Nói, người cái kia kia làm?”

“Mặt màng?” Duỗi tay dè dè cổ lấy tới địa phương, Từ Thiên nhìn Từ Ngôn.

“Mới từ trên mạng định, đến hóa cho nên đi cảm một chút.”

“Lại mua, lần trước không phải còn còn mấy cái sao?”

“Không biết, đột nhiên tìm không thấy, cũng không biết để chỗ nào đi.”

Thở dài, Từ Ngôn hướng tới phòng ngủ đi đến, sớm tại ngày hôm qua giữa trưa ăn xong cơm trưa lúc sau, Triệu Từ liền đi trở về, lần này bắt luận Từ Thiên như thế nào giữ lại cũng chết sống không đồng ý lưu lại.

Giữa trưa đi vòng đi thời điểm nguyên bản tính toán kêu lên Trình Từ, nhưng là có lẽ là không nghĩ lại đi nơi đó, lúc này đây Trình Từ hiếm thấy cự tuyệt cùng Từ Ngôn cùng hành động, cho nên không có biện pháp chỉ có thể roi chậm lại một cái thứ bậc, lôi kéo Dương Hâm đi.

Đẩy cửa ra, Từ Ngôn thăm tiến đầu nhìn nhìn, không có bất luận cái gì thân ảnh, đi đến, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

“Trình Từ.....”

Không có đáp lại, giống như là không ở trong phòng giống nhau, Từ Ngôn hơi hơi nhú mày, sau đó đi đến áo khoác quầy bên, vươn tay kéo ra áo khoác quầy.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, Trình Từ liền tránh ở bên trong, nhưng là cùng dĩ vãng có chút bất đồng, hôm nay Trình Từ có vẻ hơi ngưng ngừng, đưa lưng về phía Từ Ngôn.

“Trình Từ, ngươi đang làm gì?”

“.....”

Hơi chút cảm giác có chút kỳ quái, Từ Ngôn vươn tay vỗ vỗ Trình Từ, vẫn là không có phản ứng, sừng sốt một chút, Từ Ngôn đem tay đặt ở nàng trên vai, kéo lại đây.

“Ngươi mặt.....”

Màu trắng mặt màng ở quen thuộc bất quá, cùng vừa mới Từ Thiên cái kia giống nhau như đúc, nàng bên cạnh còn có một cái trang mặt màng túi.

“Cái này, từ nơi đó lấy?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Đi theo ta làm

Từ Ngôn trừng mắt một đôi mắt nhìn về phía Trình Từ, bởi vì mặt màng phô không tốt nguyên nhân, bên cạnh có chút kiêu lên, cho nên liền tính là nhìn Từ Ngôn, nàng cũng ở không ngừng dùng tay đè ép nhếch lên tới bộ phận.

“Ngươi từ nào làm đến?”

“WC.”

Rất đơn giản sáng tỏ một câu, bởi vì trong WC có bồn rửa tay duyên cớ, cho nên tình hình chung hạ, Từ Thiên đều là hiện tại WC phô hảo mặt màng lúc sau trở ra, nhưng mà hiện giờ loại này tình hình đã tương đương sáng tỏ.

Từ Ngôn đại khái đã thăm dò rõ ràng Trình Từ vì cái gì không muốn bồi chính mình một khối đi, bởi vì ngẫu nhiên đi WC tìm được rồi mặt màng, xuất phát từ nữ hài tử trong lòng, Trình Từ sinh ra một loại muốn thử xem xúc động.

Sau đó, nàng liền lặng lẽ đem mặt màng ẩn nấp rồi, đây cũng là vì cái gì nàng không muốn bồi Từ Ngôn đi vòng đi duyên cớ, chỉ có chờ Từ Ngôn đi rồi nàng mới hảo làm như vậy lên lút sự tình, nhưng, nàng rõ ràng không có dự tính đến Từ Ngôn trở về sẽ nhanh như vậy, nói như vậy, vừa mới Từ Thiên nói dư lại tìm không thấy, cũng liền nói đều bị Trình Từ cầm đi.

“Ngươi cầm đi mấy cái?”

“Chỉ còn lại có này đó.”

Xoay người, thăm tiến áo khoác quây, Trinh Từ móc ra đã mở ra một cái đóng gói túi, còn có hai cái không có động quá mặt màng.

Còn thừa nhiều như vậy? Hơi chút cảm giác có chút nghi hoặc, Từ Ngôn nhặt lên tới nhìn nhìn, tuy rằng cụ thể công hiệu không phải quá hiểu biết, nhưng chỉ là sờ sờ liền cảm giác xúc cảm tương đương không tồi.

“Cái này người phô trên mặt hữu hiệu sao?”

“Lạnh lạnh, thực thoải mái.”

“Sau đó đâu? Không có gì, da thịt căng chặt, bóng loáng có co dãn cảm giác sao?”

“Không có.”

“.....” Từ Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay mặt màng, sau đó đem này ném ở trên giường.

“Hàng giả, này tuyệt đối là hàng giả.”

“Vì cái gì nói như vậy.”

Trinh Từ đi đến mép giường, đem mặt màng nhặt lên, sau đó nhét vào áo khoác quây nội, đang ngồi ở tủ quần áo trước nhìn Từ Ngôn.

“Rõ ràng thực thoải mái.”

“Này không phải thoải mái hay không vấn đề. Mà là giới thiệu, giới thiệu biết không? Nói cái gì, đi tìm chết da, trừ nhần, còn có khả năng da thịt gì đó, nhưng này đồ người hoàn toàn không có cảm giác được không phải sao? Cho nên loại này đồ vật quả nhiên dùng để lừa lừa ái mỹ nữ nhân là đến nơi.”

“.....”

Trinh Từ cũng không có trả lời Từ Ngôn nói, mà là không ngừng dùng ngón tay ấn mặt màng, sau đó không rên một tiếng đang ngồi ở nơi đó.

Từ Ngôn hơi chút cảm giác có chút nhàm chán.

“Đứng rồi, Hắc Đan đâu?”

“Không rõ ràng lắm.”

“Gi? Cái gì không rõ ràng lắm?”

Sừng sốt một chút, theo sau Từ Ngôn dùng tràn ngập nghi vấn ngữ khí hỏi. Nhìn về phía Trinh Từ, đối hần mà nói cùng Hắc Đan đi gần nhất hần là nàng mới đứng.

“Ta không rõ ràng lắm, từ ở nông thôn trở về lúc sau Hắc Đan đã không thấy tăm hơi.”

“Nhà ngoại sao? Xác thật..... Lúc ấy tuy rằng mang theo Hắc Đan đã trở lại, nhưng là về đến nhà sau xác thật đem nó quên hết đâu.”

Một tay vuốt cằm, Từ Ngôn lẩm bẩm tự nói, sau đó động tác tạm dừng ở nơi đó, nhìn về phía còn ở ấn mặt màng Trinh Từ.

“Hiện tại có thể tìm được nó sao?”

“Người muốn làm gì.”

“Cũng không làm cái gì, ta chỉ là đột nhiên có cái tuyệt diệu điểm tử.” Khóe miệng có chứa một tia ý cười.

“Hỏi người chuyện này, làm quỷ tâm phục khẩu phục thần phục với ta. Yêu cầu làm chút cái gì?”

Nghe được Từ Ngôn những lời này, Trinh Từ cuối cùng vẫn là dừng lại tiếp theo ấn mặt màng hành động, mà là hơi hơi ngẩng đầu nhìn về phía Từ Ngôn.

“Người tính toán làm cái gì.”

“Không cảm giác nếu chỉ là chúng ta hai cái còn quá yếu sao? Đừng quên, chúng ta cái này quốc gia cái gì nhiều nhất. Người! Đương nhiên, chết đi cũng không ít, cũng liền ý nghĩa có nhiều hơn quỷ giấu ở không chớp mắt trong một góc.”

Chính như Từ Ngôn tính toán giống nhau, làm một người khẩu đại quốc. Mỗi ngày có người sinh ra, cũng sẽ có người tử vong, đồng dạng chết oan chết uổng cũng tuyệt không chiếm số ít. Có được oán niệm mà bởi vậy biến ảo thành quỷ cũng càng nhiều.

“Nếu hai người lực lượng hữu hạn nói, vì sao không làm lớn hơn một chút? Khuếch tán thế lực, người chẳng lẽ không cảm thấy đây là cái tương đương không tồi tính toán sao?”

“Cảm giác có chút không biết tự lượng sức mình.”

“Đây cũng là khó tránh khỏi.”

Trình Tử nói sử Từ Ngôn hơi hơi sừng sốt một chút, thực sắp có thay đổi vì không thêm để ý bộ dáng, hướng tới mép giường đi đến, đặt mông ngồi đi lên.

“Thực lực bãi tại nơi này, chủ định vô pháp sử dụng cấp bậc quý tâm phục khẩu phục, cho nên..... Ta hiện giờ tính toán là tận khả năng tìm được một ít oán quỷ đỉnh cấp bậc quý, nói như vậy, đến lúc đó thăng cấp hung quý cũng dễ dàng rất nhiều.”

Nâng lên tay phải, Từ Ngôn nhìn chăm chú vào chính mình này chỉ tay, thoát nhìn thực bình thường tay không có gì hai dạng khác biệt, lại có thể đạt tới hấp thụ oán khí công hiệu, chậm rãi Từ Ngôn biểu tình bắt đầu trở nên nghiêm túc lên, gắt gao nắm chặt thượng tay phải.

“Đương nhiên, không phù hợp quy tắc phục nói ta cũng sẽ không cưỡng cầu, kia..... Chỉ có trở thành ta bước lên đỉnh đá kê chân đi.”

Từ Ngôn đã sớm phát hiện, chính mình tay phải có thể hấp thụ oán khí, giống như là động không đáy giống nhau, căn bản uy không no, thậm chí có thể cảm giác đến, oán khí chỉ cần hấp thụ tới rồi một loại cực hạn hẳn là có thể đạt tới một cái tần độ cao, Quý Vương cấp bậc, cũng không phải không có khả năng.

Trời sinh có được như vậy ưu thế, nếu ở không lợi dụng nói, hiển nhiên liền có chút không thể nào nói nổi.

“Là thời điểm, nên rửa sạch một chút.”

.....

“Oán quỷ cao cấp, phẩm chất thượng đẳng, sinh thời giới tính nam, chết vào tự sát, nhưng bởi vì trước khi chết sinh ra đại lượng oán niệm, bởi vậy biến ảo thành quý.”

Đen nhánh ban đêm, Từ Ngôn đứng ở chỗ gia tiểu khu mái nhà, bởi vì tầng cao nhất lâu bị người dùng xích sắt khóa lại duyên cớ, cho nên chỉ có thể dựa Trình Tử năng lực xuyên tiến vào.

“Nơi này thường xuyên truyền ra nháo quỷ sự kiện.”

“Là bởi vì người này chết không cam lòng đi.”

Từ Ngôn hơi hơi cười cười, ban đêm gió thổi có chút lạnh, nhìn về phía bốn phía, trừ bỏ một ít gia dụng năng lượng mặt trời nước ấm khí ngoại, chính là một ít TV máy lạnh phát xạ khí.

Trình Tử đứng ở một bên, vươn ra ngón tay cái kia cùng loại với phơi quần áo địa phương, độ cao ước hai mét, nếu là dùng để phơi quần áo, làm gì lộng như vậy cao?

“Cái kia mặt trên đỉnh có oán khí, là ở nơi đó thất cổ chết, bởi vì là tiểu khu cho nên thật sự tìm không thấy có thể thất cổ địa phương, vì không bị người phát hiện, ở thật lâu trước cũng đã chuẩn bị tốt, sau khi chết thăng đến thân thể có mùi đưa tới tầng lớn ruồi bọ sau mới bị phát hiện, cái này tầng cao nhất rất ít có người tới.”

Xác thật, thứ này căn bản là không phải vì phơi chắn mà tồn tại, là người chết trước khi chết chính mình làm một cái đồ vật, vì phương tiện tự sát. Hẳn như vậy tự sát muốn bình thường nhiều, thuộc về chân chính muốn tự sát, chính như không biết ai nói quá một câu, chân chính muốn chết người, bất tri bất giác liền sẽ đã chết, không muốn chết nhân tài sẽ mỗi ngày khóc la muốn tự sát.

Xoay đầu, nhìn về phía Trình Tử, Từ Ngôn hơi chút cảm giác có chút ngoài ý muốn.

“Người làm sao mà biết được như vậy kỹ càng tí mi?”

“Hỏi hỏi phụ cận đã quý biết đến, có chút quý sẽ đối phụ cận mạnh nhất quý sinh thời sẽ có chút hiểu biết, đây là vừa mới được đến tin tức.”

“Thì ra là thế.”

Nói thêm một câu, Từ Ngôn nhìn về phía cái kia thất cổ địa phương, nguyên bản cái gì đều không có cột thượng lại đột nhiên xuất hiện một cái dây thừng, hơn nữa là cái loại này hệ thành một vòng tròn dây thừng, kia đại khái chính là cái kia quý thất cổ sinh thời dùng để thất cổ cái kia dây thừng.

“Người thế nhưng có thể xem tới được.”

Thanh âm là từ sau lưng truyền đến, có chút khàn khàn thanh âm nghe tới không có gì âm điệu, bình bình đạm đạm cái loại này.

“Đã chờ người thật lâu, vừa mới đi chỗ nào?”

“Trước kia chỗ cũ nhìn nhìn, cái gì cũng chưa biến, liền tính mười năm đã qua đi.” Hắn trong thanh âm mang theo một tia tang thương cảm giác, giống

như là ở hồi ức cái gì giống nhau nói ra những lời này.

“Bất quá, thân là nhân loại người sao có thể xem tới được cái kia dây thừng?”

“Điểm này còn không phải nói cho người thời điểm.”

Từ Ngôn xoay đầu nhìn về phía phía sau, đứng ở nhập khẩu vị trí, ăn mặc một bộ cũ xưa quân áo khoác, tuổi ước chừng ở 27 tuổi tả hữu, thoát nhìn uể oải ỉu xiu bộ dáng.

“Chúng ta tới nói điểm có ý tứ sự tình, tỷ như..... Người còn không có đối loại này sinh hoạt sinh ra một mối cảm sao?”

“Là muốn cho ta đầu thai sao? Người có thể đi trở về, ta hiện tại không quyết định này.” Nói cúi đầu, hướng tới kia căn dây thừng vị trí đi đến, ở lướt qua Từ Ngôn bên người kia một khắc, Từ Ngôn nói.

“Ta cũng không phải là tới cho người đi đầu thai, ta chính là nhìn ra được người còn có chưa hoàn thành tâm nguyện, liền tính hoàn thành người cũng không nhất định muốn chạy đi..... Nếu không nghĩ đi đầu thai nói, không bằng thương lượng một việc đi.”

“Sự tình, sự tình gì?” Trong giọng nói có chứa một tia nghi vấn, hắn nâng lên uể oải ỉu xiu một khuôn mặt nhìn về phía Từ Ngôn.

Từ Ngôn đem tầm mắt tập trung ở hắn trên mặt, hơi hơi ngẩng đầu nhìn trước mắt cái này so với chính mình lùn thượng một hai centimet quý thất cổ.

“Đi theo ta làm, chuyện này có thương lượng sao?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148: Không thích hợp làm này hành

“Đi theo người làm..... Không phải ở nói giỡn đi.”

Rõ ràng chính mình ăn mặc chính là ngắn tay áo lót, nhưng mỗi khi nhìn đến trước mắt này chỉ quý thất cổ ăn mặc quân áo khoác thời điểm, Từ Ngôn luôn là sẽ sinh ra một loại biến vận cảm giác.

“Nói giỡn, đến không đến mức.”

Đi đến kia căn dây thừng trước mặt, Từ Ngôn một phen túm chặt dây thừng, sau đó xoay đầu nhìn còn đứng tại chỗ quý thất cổ.

“Chính là dùng này cùng dây thừng kết thúc sinh mệnh? Lần đầu tiên, ta phát hiện nguyên lai tự sát người cũng có thể sinh ra oán niệm a.”

“Này lại muốn cái gì không thể.....” Kín mít quân áo khoác bao vây lấy hắn, hắn đưa lưng về phía Từ Ngôn.

“Sinh hoạt không như ý, cha mẹ đã chết, tức phụ khó sinh đã chết, thiếu nợ còn không thượng, phòng ở cũng không có, người, tiền cái gì cũng chưa, làm nam nhân làm được ta loại tình trạng này, hắn là trừ bỏ chết, đã không có có thể làm sự tình đi?”

Tay bắt lấy dây thừng, Từ Ngôn tay không tự chủ khấn một chút, lại là một cái không có tiền mà tự sát, bởi vì không có tiền cho nên mới sẽ bị bức đến cùng đường, bởi vì không có tiền mới có thể lưu lạc đến loại tình trạng này.

Có từng không phải như vậy? Có tiền là gia, không có tiền là tôn, đạo lý này đã ăn sâu bén rễ đến xã hội này trùng.

Gió thổi, Từ Ngôn bắt lấy dây thừng tay chậm rãi thả xuống dưới, xoay qua thân mình nhìn về phía một bên nam nhân kia.

“Xác thật đâu..... Sống đến người loại tình trạng này cùng đã chết cũng không có gì khác nhau, cho nên người lựa chọn từ vong không phải sao?”

“.....” Trình Từ đứng ở một bên nhìn về phía Từ Ngôn, rõ ràng là có chuyện muốn nói, phiết liếc mắt một cái Trình Từ, Từ Ngôn dời đi tầm mắt, nhìn về phía bị đối chính mình quý thất cổ.

“Thế nào? Hiện tại chết người, hắn là sẽ không lại vì chuyện như vậy phiền não rồi mới đúng, kia vì cái gì còn không đi đầu thai, còn đợi ở chỗ này?”

“.....”

“Ngươi rút cuộc đang đợi cái gì? Ngươi đã chết đã rất nhiều năm đi, lâu như vậy thời gian đã cũng đủ ngươi hoàn thành muốn hoàn thành sự tình đi? Kia vì cái gì còn không đi đầu thai?”

Cũ nát quần áo khoác khoác ở hần trên người, có nhất định niên đại, hần cũng không có còi ra hần. Liên tính hần đã chết.

“Cái này quần áo..... Là lão bà của ta cho ta, có lẽ dùng hiện tại nói tới nói, phải nói tục đã chết, nhưng là này xác thật ta lúc ấy thích nhất xuyên một kiện quần áo, ngươi cơ hồ không thể tưởng được lúc ấy ta mặc vào hần là cỡ nào hưng phấn, thế cho nên liên tiếp mấy tháng vẫn luôn ăn mặc hần, bởi vì đây là ta ái nhân cho ta áo khoác.”

Đầy mặt hồi ức thần sắc, giống như là hoài niệm đã khó sinh chết đi thế tử giống nhau, hần lộ ra như vậy biểu tình.

“Bởi vì là lão bà đưa, cho nên ta vẫn luôn giữ lại.”

“Chính là bởi vì ngươi chết qua đi ăn mặc quần áo khoác mới có thể bị người nhìn đến. Sau đó truyền ra có quỷ nghe đồn đi? Đừng quên, ngươi đã chết, mặc ở trên người của ngươi quần áo người khác là xem đến, đương nhiên, ta đối với ngươi loại này giống như phim truyền hình thể thâm tình yêu thương đương đồng tình, nhưng là a..... Đây quần ta sự tình gì?”

“Ngươi!”

Hần đột nhiên xoay qua đầu, vẻ mặt tức giận nhìn chằm chằm Từ Ngôn, một tia hắc khí từ hần trên người xông ra.

“Cho ta đem lời nói mới rồi thu hồi đi!”

“Hảo đi, liên tính ta thu hồi đi. Sau đó đâu?”

Trào phúng tươi cười xuất hiện ở Từ Ngôn trên mặt, đó là chút nào không che dấu tươi cười, một bàn tay chỉ vào hần.

“Nhìn xem ngươi hiện tại này phúc bộ đáng, bởi vì chính mình vô năng. Cho nên không có tiền, chính là bởi vì không có tiền cho nên như vậy hết thầy bất hạnh mới có thể phát sinh ở ngươi trên người, đừng quên! Ngươi lão bà vì cái gì chết! Khó sinh, nếu có càng tốt bác sĩ. Có được càng nhiều tiền hiện giờ khả năng ngươi lão bà sẽ không phải chết, vận mệnh cũng sẽ không là hiện tại này phúc bộ đáng!”

“Ngươi câm miệng cho ta! Ngươi biết cái gì! Ngươi cái gì cũng không biết, cái gì đều không hiểu biết liền nói ra như vậy rầm rồ không kêu nói!”

“Bởi vì..... Ngươi bộ đáng gì. Cùng ta có cái gì quan hệ? Rõ ràng ta hữu dụng sao? Ta đại khái đã đoán được ngươi vì cái gì còn không muốn đi đầu thai, là còn ở ôm có ảo tưởng đi? Ảo tưởng sau khi chết cùng lão bà ở bên nhau sinh hoạt, còn ôm có trở lại trước kia cái loại này sinh hoạt ảo tưởng!”

“Câm miệng, câm miệng a!!”

Phảng phất dùng ra toàn thân sức lực, ngẩng lên đầu cung eo hần sau lưng xuất hiện tận trời hắc khí, sau đó, ở giữa không trung biến ảo vì cùng loại với cổ đại mũi tên, chính xác chỉ hướng Từ Ngôn.

Từ Ngôn trừng mắt một đôi mắt nhìn về phía ở hần sau lưng hình thành đồ vật, trái tim bắt đầu gia tốc nhảy lên lên.

Cái này bản mạng năng lực..... Quá ít thấy!

“Cho ta đi tìm chết đi! Chôn cùng, cho ta đi chôn cùng! Làm ngươi nói A Lan nói vậy, ngươi cái gì cũng đều không hiểu người ngoài biết cái gì a a!!”

Một tay huy hạ, đã từng ở điện ảnh trông được đến cảnh tượng xuất hiện ở Từ Ngôn tầm mắt nội, mặt tiền cửa hiệu mà đến mưa tên hướng tới chính mình bay lại đây, rơi xuống!

“Quá chậm.....”

Bang! Trào một cái đã bắt được cổ hần, một cổ dòng nước ấm theo cánh tay chảy vào thân thể trong vòng, bởi vì Từ Ngôn dùng sức lực rất lớn duyên cớ, cho nên hần bắt đầu giãy giụa lên.

“Đã không có oán khí quỷ cũng chỉ là tương đương với một con hồ giấy mà thôi, mà ngươi còn chỉ là oán quỷ cao cấp thực lực, như vậy thực lực căn bản không đủ xem, biết không? Quá yếu..... Ngay cả ta đều có thể nhất chiêu bắt được ngươi, đối làm khác quỷ muốn giết chết ngươi cũng là dễ như trở bàn tay sự tình đi!”

Oán quỷ cấp bậc năng lực, ở lần đầu tiên gặp được thời điểm Từ Ngôn cũng đã phát hiện, tuy rằng cường thái quá, nhưng là lại có một cái trí mạng nhược điểm.

Chỉ có thể một mặt công kích, thay lời khác tới nói, nếu dụng tới Trình Từ như vậy có được không gian năng lực quỷ nói, chờ đợi bọn họ chỉ có bị hấp thu oán loại phân.

“Ngươi đã không có phản kháng? Thế nào? Tính toán cầu xin tha thứ sao? Nói cho ngươi nga, liên tính ngươi cầu xin tha thứ ta cũng sẽ không buông tha

của người, nói thật ra đối với người theo như lời cái loại này phim truyền hình chuyện xưa ta thật sự muốn nhỏ ra, loại chuyện này chính người hồi ức hồi ức là đến nơi, nói ra là chuẩn bị tranh thủ người khác đồng tình sao? Như vậy người, tựa hồ đã không có tư cách ở sống ở trên thế giới này.....”

Buông ra tay, đã bị hấp thu xong oán khí hắc ngã xuống trên mặt đất, cùng với hắc ngã xuống còn có kia kiện quân áo khoác.

Vô thần hai mắt nhìn Từ Ngôn giãy, hắc đã không có sức lực phản kháng, uổng có một thân oán quỷ cao cấp thực lực, lại ở trong khoảng thời gian ngắn bị đối phương hấp thu xong, hoàn toàn có thể nói là phế vật.

Tựa hồ nhớ tới qua đời thê tử, hắc trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, liền tính là dưới loại tình huống này. Từ lúc bắt đầu hắc liền không tính toán phản kháng, nếu hắc liều chết phản kháng nói, Từ Ngôn cũng không có khả năng như vậy thuận lợi hấp thu hắc oán khí, hoàn toàn có thể nói, hắc không có chút nào ý chí chiến đấu, quỷ làm được hắc này một bước đã là phế vật.

“Người nói đúng. .... Rõ ràng là chính mình quá phế đi, lại muốn đem hết thầy hết thầy đẩy đến xã hội thượng, rõ ràng A Lan chết cùng ta có quan hệ, ta nhưng vẫn oán trách, người nói rất đúng, người mắng tính ta.....”

Thân thể hắc bắt đầu tản ra quang mang, thật nhỏ viên viên trạng vật thể từ thân thể hắc thượng bay đi ra ngoài, sau đó tiêu tán ở trong không khí, đây là muốn đầu thai điếm báo, hắc đã nghĩ thông suốt, ở Từ Ngôn như vậy khó nghe nói hạ, hắc nghĩ thông suốt nhiều năm như vậy vẫn luôn không có nghĩ thông suốt sự tình.

Quỳ rạp trên mặt đất, hắc trở mình nằm trên mặt đất, nhìn về phía đứng ở một bên Từ Ngôn, giờ này khắc này Từ Ngôn trên mặt đã nhìn không tới tràn ngập cười nhạo tươi cười, mà là nhàn nhạt mỉm cười.

Hắc sững sờ một chút, sau đó dời đi tầm mắt.

“Thảo, bị người lừa.”

“Nguyên bản tính toán thu người lấy ra hạ, nhưng là đột nhiên phát hiện người thật sự không thích hợp đi theo ta làm này một hàng.” Từ Ngôn nhún vai, về mặt bất đắc dĩ nhìn về phía nằm trên mặt đất gia hỏa.

“Kỳ thật người người này thật đúng là bốn có thể đầu, lão bà người nếu là khó sinh chết, cũng liền bình thường tử vong, bình thường tử vong hạ nhân nếu không có cực cường oán niệm là không có khả năng lấy quỷ thân phận sống sót, điếm này người chẳng lẽ cũng chưa nghĩ tới sao?”

“Nếu nghĩ tới nói, ta liền sẽ không chờ nhiều năm như vậy.....” Hừ một tiếng, hắc nâng lên tay, ngón tay bắt đầu chậm rãi tiêu tán ở trong không khí, nhắm mắt lại.

“Đây là muốn đầu thai cảm giác sao? Thật thoải mái.....”

“Tuy rằng ta không rõ ràng lắm rốt cuộc có tồn tại hay không địa ngục loại này đồ vật, nhưng là dùng ngón chân cũi đầu tưởng đều có thể dự đoán được người lão bà đã đầu thai, nói cách khác người so nàng chậm không biết đã bao nhiêu năm.....” Từ Ngôn cũng đi theo hắc nhìn về phía không trung, hơi hơi thờ dài một hơi.

“Thực hiển nhiên, nếu người còn tưởng ở tiếp tục cùng người lão bà ở bên nhau nói, liền nắm chặt thời gian đầu thai, tuy rằng kém nhiều năm như vậy, nhưng là ở chân ái trước mặt tuổi hoàn toàn không là vấn đề! Người phải nhớ kỹ điếm này.”

“Dù sao cũng sẽ quên đi.”

“..... Cũng đúng.”

Cười cười, Từ Ngôn nhìn về phía đã hoàn toàn tiêu tán hắc, hắc đi đầu thai, đã từ trên thế giới này biến mất, không biết khi nào, kia gia bệnh viện sẽ sinh hạ hắc chuyển thế.

Nhưng là, nếu hắc còn tưởng tiếp tục kiếp trước tình yêu nói, chỉ có thể tỷ đệ luyện.

Trình Tử đứng ở một bên không nói gì, mà là lẳng lặng nhìn về phía Từ Ngôn, đuôi cái lười eo, Từ Ngôn mang theo một tia mỉm cười nhìn về phía Trình Tử.

“Bạch bận việc, vẫn là một cái thù hạ cũng chưa làm đến.”

Chương 149: Quá vô dụng

“Trình Tử, người tưởng khôi phục đến trước kia thực lực sao?”

Giống như là thuận miệng hỏi như vậy, Từ Ngôn ngồi ở ghế trên, liền đầu đều không có vận một chút, chỉ là ngơ ngác nhìn ngoài cửa sổ.

Ở trên ban công, trừ bỏ phơi vài món quần áo ở ngoài liền không tồn tại khác thứ gì, Từ Ngôn ngồi ở ghế trên, chút nào chưa nói tới cái gì đáng ngồi, mà Trình Tử chỉ là không nói một lời đứng ở hắn bên cạnh.

Tay trái đùa nghịch một viên oán loại, liền tính là dưới ánh mặt trời chiếu xuống, vẫn như cũ có vẻ trong suốt sáng trong, không có một tia vân đục.

Từ cấp hưng quý oán loại, lúc trước Mao Lệ Yến duy nhất để lại cho chính mình đồ vật, nói thật ra, liền dựa theo Mao Lệ Yến khi chết theo như lời nói giống nhau, hoàn toàn có thể đem này viên oán loại giao cho Trình Tử, làm nàng khôi phục đến nguyên bản thực lực.

Nhưng là không biết vì cái gì, Từ Ngôn lại làm không được điểm này, ngay cả chính hắn đều có chút tự giễu, như vậy tiện nghi sự tình lại ngốc đến muốn chết, chính mình lưu lại này viên oán loại.

Gắt gao nắm ở lòng bàn tay trung, Từ Ngôn tầm mắt từ trong lòng bàn tay dời đi, nhìn về phía ngoài cửa sổ phong cảnh, dây điện, nhà lầu, cùng với thường thường bay qua mây chỉ điều.

“Người nếu là muốn khôi phục thực lực nói, này viên tứ cấp oán loại có thể giao cho người hấp thu.”

“.....”

“Có lẽ sẽ cảm giác rất kỳ quái đi? Rõ ràng chỉ còn lại có một viên oán loại, ta lại bắt đầu trang khôi lạn người tốt tới..... Đối như vậy chính mình, nói thật ta đều tưởng trừu chính mình mấy bàn tay.”

Từ Ngôn trong giọng nói tràn ngập tự giễu, giống như là ở cười nhạo chính mình vô năng giống nhau, trên thực tế, hắn xác thật thực vô năng.

Hết thấy hết thấy đều không biết tình, chính mình quên mất ký ức rốt cuộc có này đó, Âm Dương Nhân vì cái gì sẽ ở Trình Tử đã đến kia một khắc đột nhiên thức tỉnh, vì cái gì liên tiếp quý không ngừng tìm tới chính mình? Tương đương chán ghét cảm giác, cảm giác giống như là ở mặt thất trung bị người dùng theo dõi camera toàn bộ hành trình chụp được tới giống nhau, nhất cử nhất động.

“Nói thật, hảo không cam lòng a..... Liền tính là chán ghét loại chuyện này, liền tính là chán ghét loại này sinh hoạt. Nhưng chỉ cần nghĩ đến hiện tại đang có khác gia hỏa như là đùa bốn quân cờ giống nhau nhìn ta khi, ta liền cảm giác toàn bộ phôi đều phải khí tặc!”

Nắm tay gắt gao nắm, rõ ràng là tràn ngập phần nộ nói, Từ Ngôn lại dùng bình tĩnh ngữ khí nói ra.

Hoi hoai xoay người, nhìn về phía vẫn luôn đứng ở chính mình phía sau Trình Tử, Từ Ngôn nâng lên nắm chặt tay phải, mở ra.

“Đem đi đi, này viên oán loại.”

“Ta không cần.”

“Ta đã suy nghĩ cẩn thận, Trình Tử..... Liền tính là lưu tại bên người cũng chút nào không có ý nghĩa, người kia đã chết. Triệt triệt để để đã chết, liền tính là muốn lưu lại chẳng sợ một chút về nàng đồ vật, nhưng là..... Làm như vậy ý nghĩa lại là cái gì? Ta chỉ nhìn đến một cái đồ ngốc bạch bạch lãng phí một con hung quý lực lượng.” Khóe miệng mang theo vẻ tươi cười, Từ Ngôn nhìn về phía trước mắt Trình Tử.

“Hiện tại ta, quá yêu cầu lực lượng.”

.....

“Ngô..... Phốc phốc phốc!”

Đen nhánh ngõ nhỏ, trung niên nam tử một tay chống mặt tường, cúi đầu một thân mùi rượu, bởi vì thu hút quá nhiều rượu, cho nên dạ dày phản hán tùy tiện tìm được rồi một người thiếu địa phương phun ra một phen.

“Ngạch. Thoải mái nhiều.....”

Loạng choạng thân thể, dựa vào mặt tường thượng, dùng tay đem dính vào khóe miệng cạn lau, từng ngậm từng ngậm hô hấp không khí. Toàn bộ nhũ đầu như là hư rớt giống nhau, trong miệng tràn ngập một cổ toan vị.

Toàn bộ thiên phảng phất ở không ngừng xoay tròn, bởi vì thật sự khó chịu muốn mệnh, cộng thêm thượng vừa rồi phun thời điểm dùng hết quá nhiều sức lực. Làm cho thể xác và tinh thần mỗi một hấn đặt mộng ngồi ở trên mặt đất.

Xốc lên trên người áo lót, đem bụng bìa hiển lộ ở trong không khí, tay trái vô ý thức vỗ vỗ bụng. Ngẩng đầu nhìn không trung, thực hắc, bởi vì là điều gần nói, cho nên tình hình chung hạ sẽ không có người trải qua nơi này.

“Mẹ nó..... Một đám cấp lão tử rót như vậy chút rượu, thiếu chút nữa uống đã chết.”

Tay phải hướng tới mặt tường thượng đập một quyền, có lẽ là cảm thấy không đủ hả giận, theo sát lại mắng một câu, theo sau liền không có động tĩnh, chỉ có thể nghe được tiếng hít thở.

Mùa hè tuy rằng thực nhiệt, nhưng là buổi tối nếu ngủ ở bên ngoài nói, tuyệt đối sẽ bị đông chết, huống chi vẫn là cái vừa mới uống say người, cũng may hần tiềm thức còn không có hoàn toàn gây tê, lung lay đứng lên, bắt đầu hướng tới cuối đi đến.

Phịch một tiếng, không biết xảy thứ gì khiến cho hần không có đứng vững, một cái té ngã ghé vào trên mặt đất, theo sau đó là hần rỗng giận.

“Thảo con mẹ nó, ai loạn ném đồ vật!”

Uống say người giống nhau thực dễ dàng thể hiện, đây cũng là vì cái gì rượu có thể làm được thêm can đảm tác dụng, trung niên nam tử đặt mông ngồi dậy, nhìn về phía phía sau.

Hần đôi mắt còn không có hoa, nhưng là chịu trách nhiệm nhìn vài phút, hần vẫn là phát hiện không có đồ vật xảy hần, bởi vì là hai đồng lâu chi gian không ra tới một bộ phận, cho nên trừ bỏ một ít rác rưởi ở ngoài, căn bản tìm không thấy bất cứ thứ gì, không biết chỗ nào quất tới một trận gió, khiến cho hần rung mình một cái, theo sau liền cắn chặt răng, đứng lên.

“Tháp tháp tháp.....”

Bước đầu tiên còn không có bán ra đi, bên tai liền truyền đến một trận chỉ có nữ nhân giày cao gót mới có thể truyền đến cái loại này tiếng vang, tại đây yên tĩnh đen nhánh ngõ nhỏ nội phá lệ rõ ràng, tuy rằng chỉ có mơ mơ hồ hồ tiếng vang, nhưng là trung niên nam tử lại phát hiện, kia tiếng vang bắt đầu chậm rãi trở nên rõ ràng lên.

Bởi vì còn mang đến ngách men say cũng đã biến mất, cả người lỏng lẻo tại đây một khắc toàn bộ dựng đứng lên, không biết vì sao hần luôn là nhớ tới mấy năm trước chết người kia.

Là cái nữ nhân, nghe nói là làm phục vụ tuyển hồng ngoại cái loại này công tác, có lẽ là cùng các bằng hữu cùng nhau đi ra ngoài chơi đùa duyên có, uống lên điểm tiêu rượu, sau đó ở đầu ngõ xuống xe, say khướt nữ nhân, còn ở khuya khoắt thời điểm đi như vậy hẻo lánh tiêu đạo, liền tính là ngốc tử cũng sẽ không như vậy làm, nhưng trên thực tế có lẽ là còn thêm can đảm duyên có, nữ nhân kia xác thật như vậy làm.

Ở nàng thanh tỉnh thời điểm sẽ không làm ra như vậy việc ngốc, nhưng là lại ở uống qua rượu sau làm ra như vậy hành động, đương nhiên, kế tiếp phát sinh sự tình cũng liền giống như đại đa số phim truyền hình trung xuất hiện như vậy giống nhau.

Một người nam tử ý đồ xâm phạm nàng, có lẽ là cảm giác uống say dễ dàng xuống tay, cho nên dễ dàng chọn ở ngõ nhỏ nội thời điểm xuống tay, nhưng là nam nhân kia hiển nhiên không có suy xét đến nữ nhân phát điên sau sức chiến đấu, ở một trận vận đánh lúc sau, nam nhân bằng vào thân thể thượng ưu thế, thành công bưng kín nữ nhân miệng, sau đó bởi vì không khống chế tốt lực độ duyên có, khiến nữ nhân thiếu dưỡng chết mất.

Có lẽ cũng là bị chuyện như vậy dọa ngây người, cho nên giết qua người sau, hần hiển nhiên không có tâm tình ở tiếp theo tiến hành một ít đáng khinh sự tình, chỉ có thể trốn chạy, bất quá căn cứ giao lộ cameras chụp đến hình ảnh, tên này giết người hung thủ cuối cùng vẫn là bị bắt được, đương nhiên tiến hành rồi xử bắn.

Trung niên nam tử thân thể toàn bộ cứng đờ lên, hần cũng không phải không tin quý tồn tại, tương phản từ tiểu ở nông thôn lớn lên hần đối quý linh tinh đồ vật tin tưởng không nghi ngờ.

Bởi vì tin tưởng, cho nên mới sẽ sợ hãi, còn thêm can đảm hiệu quả đã biến mất, lưu lại lúc sau sợ hãi, người càng già càng sợ chết, cho nên trung niên nam tử còn không muốn chết.

Hần bắt đầu hướng tới phía trước chạy lên, này đại khái là hần cả đời chạy vừa nhanh nhất một lần, đối chính hần mà nói.

Không đến 100 mét hẻm nhỏ, trước kia chỉ cần vài phút liền có thể đi ra ngoài, nhưng không biết hôm nay vì sao lại đột nhiên cảm giác này hẻm nhỏ như vậy trường, giống như là tại chỗ đập bộ đi giống nhau, trung niên nam tử đột nhiên phát hiện, này hẻm nhỏ giống như không có cuối!

“Mẹ nó, đám quỷ!”

Vì che dấu chính mình nội tâm hoảng loạn, cho nên hô lên tới những lời này, sau đó liền bắt đầu nhìn về phía bên cạnh, hần đột nhiên phát hiện một sự thật, hần, vẫn luôn tại chỗ! Bởi vì kia di lưu ở nơi đó vừa mới nhỏ ra đồ vật còn ở nơi đó.

“Tháp tháp tháp!”

Tiếng bước chân càng thêm rõ ràng, tuy rằng bình quân một giây một tiếng nhưng là đã từ ngay từ đầu người như ẩn như hiện đến bây giờ rõ ràng lên.

Chân bắt đầu run rẩy lên, bên tai truyền đến giày cao gót tiếng vang khiến cho hần thân thể bắt đầu không ngừng run rẩy, cuối cùng, thanh âm ngừng lại.

Cả người run rẩy, trung niên nam tử đôi mắt mờ tối rồi cực hạn, hần không ngừng run rẩy hai chân, nhìn xuất hiện ở chính mình trước mắt một đôi giày, màu hồng phần giày cao gót, lộ ngón chân đầu cái loại này, tiếp theo còn có màu da tất chân, cùng chức nghiệp quần đùi, cang có cùng loại với tiểu áo khoác quần áo.

Nữ tính trang phần xuất hiện ở hần trước mặt không nên khiến cho hần như thế sợ hãi, nhưng mà làm cho phát sinh này đó chính là, hần nhìn đến này có này đó quần áo, lại nhìn không tới người, liền giống như ẩn hình người giống nhau!

“Ủy, đại thúc..... Người không khỏi quá mất mặt đi?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Thể dục nhịp điệu

Một tiếng hơi bình đạm thanh âm từ sau lưng truyền đến, nếu gác ở ngày thường, phải có người như vậy cùng hần nói chuyện nói, đại khái sẽ được đến chính mình kia hung ác ánh mắt công kích, nhưng giờ này khắc này lại thẳng không dậy nổi chẳng sợ một tia như vậy cảm giác.

“Cứu..... Cứu ta.”

Xoay đầu nhìn về phía phía sau, bởi vì hèm nhỏ thật sự quá tối duyên cớ chỉ có thể loáng thoáng nhìn đến một bóng người hình dáng.

Người kia ánh giống như là bất đắc dĩ thở dài một hơi, theo sau đó là làm ra vô đầu động tác, sau đó dùng hơi đề cao âm lượng thanh âm đối với trung niên nam tử nói.

“Liên tính người không nói như vậy, ta cũng sẽ cứu người lạ ~ bất quá, đại thúc người hiện tại cái dạng này siêu chặt vật nga! Cảm giác giống như là điện ảnh trung vai ác cầu xin tha thứ khi cảnh tượng không sai biệt lắm.” Nói xong đó là một trận cười khê thanh.

“Bất quá, người hiện tại không cần quá lo lắng, ta sẽ cứu người, bởi vì ta.....”

Giống như là ở đào cái gì, từ quần áo nội sườn móc ra một trương đồ vật, sau đó kẹp nơi tay chỉ trung gian, tạch một tiếng lúc sau, một trận ánh lửa sáng lên.

“Chính là một người đạo nhân nga!”

Trang giấy trong tay ở thiêu đốt, rõ ràng kia trương chiều dài không vượt qua mười centimet trang giấy ở thiêu đốt lại không có chút nào không có thiêu xong dấu hiệu, cang như là khỏi tới rồi một loại chiếu sáng tác dụng.

Buông ra tay, kia trương thiêu đốt giấy phiếu phù ở giữa không trung, giống như là một cái vật phát sáng giống nhau, giờ khắc này trung niên nhân rốt cuộc thấy rõ ràng người này mặt.

Sẽ không vượt qua 20 tuổi một khuôn mặt, vẻ mặt bất cần đời tươi cười, giống như là ở cười nhạo trung niên nhân giống nhau, vuron tay hướng tới trung niên nhân phương hướng vẫy vẫy tay.

“Đại thúc có thể rời đi, người bị hạ thuật sĩ đã bị coi bỏ, ân..... Ý tứ nói cách khác, người có thể đi rồi, về nhà dùng muối xoa xoa mặt đi ô đen đùi, rất có hiệu.”

“Ta..... Cảm ơn”

Nói xong, trung niên nam tử nhìn về phía phía trước, như cũ như trong suốt người giống nhau. Chỉ có thể nhìn đến một người thân hình, lại nhìn không tới người kia, nuốt một ngụm nước miếng, thủ tính hướng tới bên cạnh mại một bước, sau đó gia tốc chạy lên.

Lúc này đây, hần không có tại chỗ đập bộ đi, mà là lấy một loại bay nhanh biến mất ở cái này đạo nhân trong tầm mắt.

Trung niên nam nhân rời đi, lưu lại chỉ có kia một đoàn ánh lửa, còn có cái kia tự xưng là đạo nhân gia hỏa.

“Chúng ta trước tới nói nói chuyện đi.”

Duỗi một cái lười eo, đạo nhân giống như là ở làm thể dục nhịp điệu giống nhau. Làm nổi lên các loại động tác, nói là thể dục nhịp điệu, cang như là nhiệt

thân vận động

“Ta thích nhất ở đầu võ trước làm một bộ thể dục nhịp điệu, ăn..... Thứ sáu bộ thể dục nhịp điệu, người nếu là đầu thai sau có thể thử một chút.”

“Các người đạo nhân vì cái gì muốn nhúng tay chuyện này.”

Như ẩn hình người giống nhau nữ nhân thanh âm rất êm tai, giống như là chuông bạc giống nhau, thanh thúy thiết không có gì tạp chất, nhưng là lại có thể thực dễ dàng từ trong thanh âm nghe được một tia oán hận ý vị.

“Vì cái gì nhúng tay? Đây không phải thực rõ ràng sao? Ta là đạo nhân a.”

Nhảy vài cái, hần thân mình phát ra tạp nhảy tạp nhảy tiếng vang. Giãn ra thân mình, sau đó vươn ra ngón tay hướng về phía chính phía trước kia chỉ nữ quý.

“Liên tính người cái gì cũng chưa làm, nhưng bằng vào vừa mới đối cái kia đại thúc xuống tay chuyện này tới xem, ta liền hoàn toàn có tư cách đánh chết người. Ắn..... Còn có, người vốn dĩ chính là quý, mà ta là cái đạo nhân, từ xưa đến nay. Đạo nhân trào quý, này không đồng nhất thẳng ở vô hạn tuần hoàn một cái quá trình sao?”

“Đã không đến nói chuyện.”

“Đương nhiên còn có cơ hội a.”

Dùng một bộ đương nhiên ngữ khí, từ trong túi móc ra hai mảnh lá cây. Sau đó ấn ở mí mắt thượng, một tạch.

“Cũng không phải nói người hoàn toàn không có mạng sống cơ hội, cơ hội vẫn phải có, chỉ là xem người có thể hay không nắm chắc, đầu tiên, trước từ tên của người bắt đầu.”

“Tên?”

“Đúng vậy, liên tính là trào quý trước ít nhất cũng muốn biết một ít quý cơ bản tin tức không phải sao? Ta sẽ căn cứ người nguyên nhân chết quyết định hay không buông tha người, đương nhiên người cũng có thể ném thử mạnh mẽ phá vỡ, bất quá không cần lo lắng, vừa mới ở người còn ở đuổi theo cái kia đại thúc chơi thời điểm, chung quanh đã bị ta truy nã phù chú, ăn..... Người có thể đi thử xem, có thể hay không đại nạn không chết?”

Hắn kia khuôn mặt cũng đủ thiếu đánh, vẫn luôn tồn tại cái loại này phảng phất cười nhạo thần sắc, ngay sau đó đó là liền nâng lên tay.

“Ba cái số đếm ngược, tam, nhị.....”

“Ta kêu Từ Bội, sinh thời chết vào hần giết, bỏ thi với này hẻm nhỏ nội, năm ấy 22 tuổi.”

“Tuổi xuân chết sớm a, đáng tiếc đáng tiếc, đúng là nhân sinh trung nhất quang huy thời khắc lại dụng phải như vậy xui xẻo sự tình, này thật là một cái làm người bi thương chuyện xưa.”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trên thực tế hắn chỉ là ôm cánh tay, sau đó về mặt ý cười gật đầu nói ra những lời này, cảm giác càng như là ở vui sướng khi người gặp họa.

“Bất quá a, thực xin lỗi tiểu thư, người câu chuyện này vô pháp cùng ta sinh ra cộng minh, cộng minh biết không? Nói cách khác ta đối với người nguyên nhân chết không cảm mạo, cho nên a..... Xin lỗi, người đã không có cơ hội.”

“Cái gì?”

Phanh! Một tiếng tiếng nổ mạnh vang lên, tiếp theo gây một trận ánh lửa từ nàng dưới chân nổ mạnh mở ra, bị hướng bay ra đi, ngay sau đó còn không có rơi trên mặt đất lại một đạo ánh lửa nổ mạnh mở ra.

“Từ người trúng chiêu thứ nhất thời điểm cũng đã tuyên án người thất bại, quả nhiên trước đó chuẩn bị những cái đó rất hữu dụng chỗ.”

Đứng ở tại chỗ, nhìn không ngừng bị nổ bay lên, sau đó rơi xuống nổ bay lên sau đó rơi xuống nữ quý Từ Bội, đạo nhân khoe miệng lộ ra một tia ý cười.

“Kỳ thật a, ngay từ đầu liền không tính toán buông tha người, rốt cuộc..... Người quý thể bắt lưỡng lập a!”

“Người cái kẻ lừa đảo a a a!!!” Phanh phanh phanh! Một tiếng tiếp theo một thân, theo sát đó là nàng tiếng kêu thảm thiết.

“Liên tính người như vậy khen ta ta cũng sẽ không cảm thấy vui vẻ lập ~ cho nên, thực xin lỗi, chung quy người vẫn là muốn chết.”

Đến tột cùng giằng co bao lâu? Đã không nhớ rõ, chỉ biết là đương tiếng nổ mạnh dừng lại thời điểm, kia chỉ nữ quý đã hơi thở thoi thóp ghé vào trên mặt đất.

Duỗi cái lười eo, đạo nhân đánh ngáp hướng tới Từ Bội vị trí đi đến, sau đó đứng ở nàng trước mặt, trên cao nhìn xuống nhìn nàng.

“Hào, kế tiếp có thể khôi công.”

“Không, không cần. ....”

“Liên tính nguoi nói như vậy, ta cũng không có cách nào a.”

Móc ra một trương giấy vàng, mặt trên hoa một ít hình thù kỳ quái ký hiệu, sau đó đạo nhân ngồi xổm xuống dưới, đầy mặt bắt đắc dĩ nhìn Từ Bội.

“Kỳ thật, nói là đánh chết cũng chỉ là cho nguoi đi đầu thai mà thôi, rốt cuộc đã chết quá nguoi còn dừng lại ở nhân thể gian bản thân liền không phải một kiện chính xác sự tình, cho nên a. ....”

“Ta, không thể đi, còn có không hoàn thành sự tình, còn không thể lại đầu thai. ....”

“Liên tính nguoi nói như vậy cũng không có cách nào đi, tên đã trên dây không thể không phát, cho nên, Từ tiểu thư chưa hoàn thành tâm nguyện, kiếp sau lại tiếp tục đi.”

Nói, đem phù chú dán ở cái trán của nàng thượng, ở dán đến Từ Bội trên trán kia một khắc, nguyên bản phù chú thượng đen nhánh tự thể bắt đầu tản mát ra nhàn nhạt lam quang, tùy theo liền bắt đầu bao trùm Từ Bội toàn thân.

“Không cần, ta không cần đi đầu thai!!”

“Đều đến này một bước, nguoi liền an tâm đi thôi.”

Giấy giữa lên Từ Bội bị đạo nhân một phen đè lại, sau đó thân thể của nàng thượng liền bắt đầu xuất hiện quang viên viên viên, đó là đầu thai điềm báo, chỉ chớp lát, Từ Bội liền biến mất, lưu lại một viên oán loại rơi xuống ở trên mặt đất, hoàn toàn biến mất, từ trên thế giới này, đã không ở tồn tại về Từ Bội một đình điểm tin tức.

Rơi xuống trên mặt đất oán loại tản ra quang mang, lúc này đây thảng thực nhẹ nhàng, bởi vì liền giao thủ đều không tính là, chỉ là đơn thuần chơi trá.

“A. .... Thật đúng là một hồi gian khổ chiến đấu.”

Nói ra ngay cả chính hắn đều không hẳn tin tưởng nói, đạo nhân đứng lên, nhìn trong tay kia viên oán loại, sừng sốt một hồi, hướng tới tới thời điểm vị trí đi đến.

“Uy uy, phía trước tiểu tử, thỉnh đình một chút.”

Bước chân ngừng lại, hơi hơi xoay đầu về mặt nghi hoặc biểu tình nhìn về phía phía sau, không biết khi nào xuất hiện ở nơi đó một người, còn có hắn bên người kia chi. .... Quý!

“Cái gì sao, còn có một con.”

“Uy, nguoi còn không có làm rõ ràng trạng huống đi.”

Bắt đắc dĩ thở dài một hơi, xuất hiện ở chỗ này Từ Ngôn khoe miệng có chứa mỉm cười, nhìn về phía trước mắt cái này nắm chặt oán loại gia hòa.

“Rõ ràng là thân là chính nghĩa đạo nhân, lại dùng ra như vậy đề tiện chiêu thức, nói nguoi nguoi này so với ta còn không biết xấu hổ.”

“Cám ơn khích lệ, nhưng thực xin lỗi, ta đối nam nhân không dám hứng thú.”

“Cũng thế cũng thế.”

Giống như là vô tình hành động, đạo nhân tùy ý phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, sau đó liền bắt đầu nhú mày, có bóng dáng cũng đã nói lên không phải quý, nhưng là người này bên người lại đi theo một con quý, đột nhiên nghĩ tới cái gì, đạo nhân trên mặt mang theo một tia kinh hi thần sắc.

“Hay là, nguoi chính là Từ Ngôn?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Nhân tra

“Hay là, ngươi chính là Từ Ngôn?”

Mang theo kinh ngạc ngỡ ngàng, đạo nhân nhìn về phía đứng ở trước mặt hắc Từ Ngôn, giống như là gặp thật lâu không thấy lão bằng hữu giống nhau.

“Như thế nào? Ngươi nhận thức ta?”

“Không quen biết.” Trên mặt mang theo một tia mỉm cười, không thể không thừa nhận người này cười lộ lên thời điểm vẫn là man soái.

“Chỉ là có điểm tò mò mà thôi, ngươi gia hỏa này tên hiện tại chính là thực vang dội a. .... Ở đạo nhân nơi đó.”

“Đạo nhân?” Sừng sốt một chút, theo sau Từ Ngôn liền khôi phục thành ngay từ đầu kia phó bộ dáng.

“Thực nổi danh là có ý tứ gì? Giống ta như vậy vô danh tiểu tốt hắc là còn khiến cho không được các ngươi coi trọng mới đúng.”

“Không không không, ngươi quá xem nhẹ chính ngươi, thay lời khác tới nói ngươi nổi danh phương pháp hơi chút có như vậy một đầu đầu kỳ quái, ngươi hẳn là nhận thức Triệu Từ đi?”

“.....”

“Tự giới thiệu một chút, nàng ca ca, Triệu Hiền, hành hòa đạo nhân.”

Hắc nói sử Từ Ngôn cũng ở nơi đó, trước mắt cái này căng đã chết hai mươi tuổi tà hữu thanh niên thể nhưng là Triệu Từ ca ca, mấy ngày hôm trước ở chính mình gia thời điểm Triệu Từ cũng đồng dạng nói qua nàng ca ca muốn trông thấy chính mình, chẳng qua, lần này là thuộc về chính mình đưa tới cửa đi.

“Tên của ta ngươi đã biết, cũng không có gì bình thường thân phận, chính là cái học sinh.”

“Chính là bởi vì ngươi bình thường thân phận ta mới có thể cảm giác được tò mò a ~”

Bên cạnh hắc kia đoàn ngọn lửa như cũ không có tắt, từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn thiêu đốt, khởi tới rồi một cái chiếu sáng tác dụng.

“Rõ ràng là bình thường học sinh, nhưng bên người lại đi theo một con hung quỷ thực lực quý, ân. .... Ngoại quốc a! Còn rất phong cách tây, bắt quá đảo quốc bên kia quý như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

“Cái này ngươi liền tính hỏi ta ta cũng không rõ lắm a. .... Lại nói, vừa mới ngươi làm loại chuyện này ta chính là xem rành mạch nga, rõ ràng là tượng trưng cho chính nghĩa đạo nhân lại dùng ra cái loại này thủ đoạn, không cảm giác có chút dè tiện sao?”

“Có sao?”

Chớp chớp mắt, Triệu Hiền hướng tới từ nói cười cười. Sau đó vươn ra ngón tay chỉ vào chính mình đầu, khoe miệng kia một mặt hơi mang trào phúng ý cười như thế nào cũng vô pháp che dấu.

“Này chỉ là động điểm đầu óc mà thôi, ngươi sẽ không liền điểm này đều không rõ ràng lắm đi? Hợp lý chiến thuật thường thường có thể tạo được không tới hiệu quả, thực hiện liền vừa rồi hiệu quả tương đương không tới, hơn nữa. .... Ta kia chỉ là đơn thuần chơi trả đi!”

Triệu Hiền chỉ vào đầu tay thả xuống dưới, ngay cả trên mặt kia một mặt mang theo trào phúng ý vị ý cười cũng đã biến mất, ngay sau đó chính là vẻ mặt nghiêm túc.

“Kỳ thật ngươi người này mới là vẫn luôn ở lợi dụng Triệu Từ đi, tuy rằng ta không biết ngươi dùng bộ dáng gì biện pháp làm ta cái kia muội muội ngốc đối với ngươi hảo cảm có thêm, nhưng là. .... Ngươi người này nhân phẩm ta thực không tin được a.”

“Điểm này ta cũng đã sớm muốn hỏi một chút thân là Triệu Từ ca ca ngươi.” Đánh gãy Triệu Hiền nói, Từ Ngôn đôi tay cầm ở túi quần. Bình tĩnh tâm mắt nhìn chăm chăm đối phương.

“Rõ ràng là cái đạo nhân lại đi tới thành phố này nội, sau đó không thể hiểu được cùng ta nhắc lên quan hệ, ta nên nói là ngươi quản giáo duyên cớ sao? Liền chính mình muội muội đều quản không được ngươi có cái gì tư cách cùng ta nói chuyện, hơn nữa. .... Ngươi không cảm thấy ngươi hiện tại là ở tìm đường chết sao?”

“Tìm đường chết đến không tính là lạ, bắt quá ngươi người này muốn trở thành ta muội muội nói, ta cảm thấy vẫn là hiện tại đem ngươi giết tương đối hảo.”

“Đạo nhân giết người thật sự không thành vấn đề sao?”

“Dù sao hiện tại chung quanh cũng không ai không phải sao?”

Yên tĩnh ban đêm, hẻm nhỏ nội không có một tia khác thanh âm, trừ bỏ hai người đối thoại thanh, Triệu Hiền hí hóp mắt nhìn đứng ở trước mặt hắc Tử Ngôn. Cánh tay hơi hơi nâng lên.

“Bởi vì ta là ngũ hành bên trong hỏa, cho nên đối với hủy thi diệt tích loại chuyện này tương đương lành nghề, hơn nữa a, trừ bỏ một đồng tro bụi ở ngoài sẽ không lưu lại những thứ khác nga. Ngươi hẳn là may mắn đi, ít nhất thì thể sẽ không thay đổi thành hư thối bộ dáng.”

Nhìn đến hắc động tác, Tử Ngôn có chút buồn cười.

“Liên tính ngươi là Triệu Tử ca ca, lời nói đều nói đến cái này phân thượng. Ta không tấu ngươi một đống nói, nhìn dáng vẻ là không thể nào nói nổi a.”

“Tiền đề ngươi đến có như vậy thực lực.”

Cánh tay vung, bên cạnh vẫn luôn bay ngọn lửa đột nhiên bay đi ra ngoài. Sau đó ở giữa không trung thời điểm nổ mạnh mở ra, tức khắc đen nhánh hẻm nhỏ đột nhiên bị như vậy ánh lửa chiếu sáng lên.

Nâng lên chân, nhẹ nhàng hướng tới mặt đất dậm một chút, tiếp theo giầy như suối phun giống nhau thủy từ mặt đất tiêu dăng lên tới, cùng giữa không trung ngọn lửa tiếp xúc ở cùng nhau. Thủy cùng hỏa tiếp xúc lúc sau, có thể hình thành chỉ có hơi nước.

“Không chế thủy sao? Ta liền biết ngươi không có khả năng đơn giản như vậy!”

Hai người chỉ gian khoảng cách chỉ có năm mét tả hữu bộ dáng, đương nhìn đến Tử Ngôn dưới chân phun ra cột nước lúc sau, Triệu Hiền nói ra những lời này, theo sau bắt đầu hướng tới Tử Ngôn đi đến, đi đường trên đường đem tay cắm vào quần áo nội, sau đó móc ra một đồng phù chú.

“Đương nhiên, bởi vì linh lực không phải quá sung túc nguyên nhân, cho nên tình hình chung hạ ta đều sẽ chuẩn bị tốt cũng đủ phân lượng phù chú, cho nên nếu là tiêu hao chiến nói, ta cũng sẽ không thua nga.”

Nói xong, đem trong tay phù chú hướng tới một bên ném qua đi, cùng ngay từ đầu cái kia phù chú giống nhau, ước chừng mười mấy trở lên phù chú hỗn vì một đoàn, sau đó bốc cháy lên, phiêu phù ở giữa không trung, hình thành một đoàn thật lớn ngọn lửa.

“Vừa mới như vậy thủy ngươi chỉ có thể dẫn phát một lần đi? Rốt cuộc nơi này không có nguồn nước nhậm ngươi thao túng, nếu ở bờ sông nói, xác thật có đủ buồn rầu.”

“Không cảm thấy vô nghĩa quá nhiều sao?”

“Cũng đúng, là nói quá nhiều nhiều lời.”

Bất đắc dĩ tung nhún vai, Triệu Hiền nâng lên tay búng tay một cái, phiêu phù ở một bên ngọn lửa hướng tới phía trước bay một đoạn ngắn khoảng cách, sau đó ngừng ở giữa không trung.

“Tới thử xem thịt nướng cảm giác đi.”

Oanh! Một trận nổ mạnh truyền đến, tiếp theo giầy giữa không trung kia đoàn ngọn lửa nổ mạnh, liền giống như một cái hỏa xà giống nhau, mở ra bốn máu mồm to hướng tới Tử Ngôn nhào tới.

Trong nháy mắt, ngọn lửa bao trùm Tử Ngôn đứng vị trí, cuộn cuộn không ngừng ngọn lửa cắn nuốt Tử Ngôn, mặt đất ở ngọn lửa thiêu đốt hạ bắt đầu xuất hiện cháy đen dấu hiệu.

“Cho nên nói, cái này vô nghĩa hư tật xấu ngươi đến sửa lại a.”

Hùng lực thiêu đốt trong hỏa điểm cũng không có truyền đến Tử Ngôn tiếng kêu thảm thiết, tùy theo mà đến đó là một tiếng hơi ngả ngón thanh âm, giống như là thổi bay một trận gió, sở hữu ngọn lửa đều tại đây một khắc toàn bộ dựa theo ngay từ đầu quỹ đạo bay trở về, toàn bộ bị thổi tan, Tử Ngôn đứng ở nơi đó, mặt ngoài cũng không có bị thương dấu vết, chẳng sợ một chút thương đều không có lưu lại.

Triệu Hiền lẳng lặng nhìn Tử Ngôn không nói gì, hắc trên mặt cũng không có toát ra thất vọng thần sắc, tương phản có chút khen ý tứ.

“Không tồi, biết động chút đầu óc.”

“Kỳ thật ngươi từ lúc bắt đầu liền không tính toán giết ta đi.”

Tử Ngôn nhìn Triệu Hiền nói ra những lời này, liền cùng hắc phỏng chừng giống nhau, trước mắt cái này gọi là Triệu Hiền gia hỏa ngay từ đầu liền không tính toán giết chính mình, bằng không nói cũng sẽ không chỉ dùng phù chú công kích, tuy rằng hơn mười trương phù chú chồng lên lên xác thật rất lợi hại, nhưng muốn bài trừ cũng không phải cái gì việc khó.

Đã từng hấp thu quá Mao Lệ Yến năng lực, thao túng không khí, chỉ cần đem chung quanh không khí cải biến thành trạng thái chân không, ngọn lửa liền không có biện pháp tiếp tục thiêu đốt, đương nhiên nếu muốn đem không khí chế tạo trở thành sự thật không trạng thái yêu cầu lãng phí rất lớn oán khí, tuy rằng chỉ là vài giây, nhưng Tử Ngôn đã bắt đầu cảm giác có chút ăn không tiêu.

“Liên tính ngươi muốn giết ta cũng không có khả năng làm được đến, đừng quên ta bên người này chỉ quý chính là có hung quý thực lực.”

“Đương nhiên a, bằng không nói ta cũng không có khả năng cùng ngươi vô nghĩa nhiều như vậy, chỉ là tưởng dọa dọa ngươi mà thôi, nhìn đáng vẻ không có dọa đến.”

“Nột, tôi nói chuyện đi. .... Triệu Từ lời nói ý tứ? Ngươi muốn gặp ta là có ý tứ gì?”

“Ý tứ vừa mới không phải đã nói rồi sao?”

Phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, Triệu Hiên tầm mắt cuối cùng dừng lại ở Trình Từ vị trí thượng, nhìn một hồi lại đem tầm mắt chuyển dời đến Từ Ngôn trên người.

“Ta muội muội trong sạch bị ngươi làm bẩn, cho nên ngươi hẳn là phụ trách.”

“.....”

“Chờ một chút, cái kia làm bẩn là có ý tứ gì? Ta có đối Triệu Từ làm cái gì sao?”

Từ Ngôn nói là Triệu Hiên sững sờ ở nơi đó, sau đó đối phương cũng là vẻ mặt nghi hoặc, còn có trong ánh mắt không có chút nào che dấu khinh bỉ.

“Đại trượng phu dám làm không dám nhận sao? Đều đã làm như vậy không biết xấu hổ sự tình, hiện giờ lại muốn chối từ rút toàn bộ trách nhiệm sao?”

“Không phải ý tứ này, nếu ta thật sự đã làm cái gì, ta không có khả năng chối từ, nhưng trên thực tế a, ta thật không đối với ngươi muội muội làm cái gì.”

Triệu Hiên một khuôn mặt bắt đầu chậm rãi thay đổi bộ dáng, cắn răng hướng phía trước đạp một bước, sau đó vươn ra ngón tay Từ Ngôn.

“Ngươi này nhân tra! Đều đã sờ qua nơi đó chẳng lẽ ngươi còn không tính toán thừa nhận sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Ta không thể làm như vậy

“Ngươi này nhân tra! Đều đã sờ qua nơi đó chẳng lẽ ngươi còn không tính toán thừa nhận sao?!”

Triệu Hiên những lời này rất có tự tin, ít nhất hẳn đem Từ Ngôn rống sững sờ ở nơi đó, cẩn thận ngẫm lại nói, ở Triệu Từ tìm tới môn ngày đó, xác thật nói qua muốn cho chính mình phụ trách nói, chẳng qua lúc ấy không quá đề ý cũng liền không có thật sự.

Ngẩng đầu ngấm liếc mắt một cái một bộ muốn ăn chính mình giống nhau Triệu Hiên, Từ Ngôn không thể hiểu được thở dài, phiên toái sự tình luôn là liên tiếp tìm tới chính mình, tưởng thành thành thật thật hấp thu điểm lực lượng đều làm không được.

“Lời nói thật nói như thế, ta không rõ ràng lắm các ngươi đạo nhân còn có cái kia thói quen, lại nói lúc ấy nàng đáng vẻ kia cùng nam nhân không có gì khác nhau, tò mò sờ một chút mà thôi, trên thực tế ta cũng không thể tưởng được nàng sẽ là nữ.”

“Liên tính là nam cũng có thể tùy tiện sờ sao?”

“Kém, không sai biệt lắm đi, nam sinh chi gian sờ một chút. .... Uy, ngươi làm gì!”

Một phen rút ra Triệu Hiên đuổi hướng đứng quần một bàn tay, Từ Ngôn trừng mắt một đôi mắt nhìn về phía hắn, sau đó vẻ mặt kỳ quái thần sắc nhìn về phía trước mắt Triệu Hiên.

“Ngươi cái đại lão gia hạt sờ gì!”

“Không phải ngươi nói sao? Nam nhân sờ nói cũng không phải không thể, ta đây liền tới chứng minh một chút, ta sờ ngươi sẽ né tránh.”

Một cái tay khác chà xát mu bàn tay, Triệu Hiên nhìn Từ Ngôn khinh thường cất một tiếng, sau đó đem tay cắm ở trong túi.

“Sự thật chứng minh, ngươi cũng đối loại chuyện này mâu thuẫn, này cũng đã nói lên lúc ấy ngươi đang sờ Triệu Từ thời điểm ngươi đã theo bản năng đem nàng coi như nữ hài tử tới nhìn, bằng không ngươi sẽ tùy tiện tiện đi sờ một người nam nhân?”

“.....”

Từ Ngôn cảm giác gương mặt có chút nóng lên, nhưng là ở gió nhẹ gọi lên hạ hơi chút dễ chịu một ít, hần đột nhiên có chút không dám đi nhìn thẳng vào trước mắt người nam nhân này.

Liên như hần theo như lời giống nhau, lúc ấy Từ Ngôn xác thật đem Triệu Từ coi như một người nữ sinh, bất luận là khuôn mặt, vẫn là thân hình, lại hoặc là kia rộng thùng thình cổ áo hạ xương quai xanh, bất luận thấy thế nào đều là nữ hài tử. Nhưng lúc ấy vì cái gì sẽ xuống tay đi sờ đầu?

Đã không nhớ rõ, Từ Ngôn lúc ấy chỉ là đơn thuần muốn khi dễ nàng, bởi vì cảm giác nhìn nàng đáng vẻ khăn trương rất thú vị, như vậy cẩn thận ngẫm lại nói, lúc ấy chính mình xác thật có đủ ác liệt.

Đến nay còn nhớ rõ cái kia xúc cảm

“Kia, hảo đi! Liên tính ta sờ soạng lại có thể thế nào?”

“Rốt cuộc thừa nhận sao? Ở chết không biết xấu hổ một phen chống cự lúc sau nguoi rốt cuộc muốn đối mặt hiện thực a.”

Triệu Hiên nhìn chăm chăm Từ Ngôn, từ trong túi móc ra một hộp yên, sau đó rút ra một cây ngậm ở trong miệng, dùng ngón tay xoa ra ngọn lửa bạc lửa, thật sâu hút một ngụm. Sau đó phun ra, sương khói thổi tới rồi Từ Ngôn trên mặt.

“Nguoi cũng muốn tới một cây?”

“Không cần, không hút thuốc lá.”

Nghe được Từ Ngôn trả lời, Triệu Hiên đem yên hộp trang hảo làm lại sùy gần vào túi quần, sau đó đem yên ngậm ở khóe miệng.

“Kia kế tiếp nên nói chuyện về hôn lễ sự tình.”

“Gi? Hôn lễ!”

Lúc này đây, Từ Ngôn máy tính hoàn toàn chỗ trống, nếu nói vừa rồi còn có thể tự hỏi nói, lúc này đây đã hoàn toàn mất đi tự hỏi năng lực.

“Cái gì hôn lễ?”

“Nguoi khả năng không biết, đạo nhân đối trình tiết ý thức quan niệm đã có thể nói là cổ đại cái loại này cấp bậc. Sau đó mẫu thân của ta cũng chính là ta muội muội Triệu Từ muội muội càng là phong kiến trung phong kiến, nàng tư tưởng nội nữ hài thân thể nếu không thuần khiết nói, liền không có tất yếu sống ở cái này trên đời, cho nên đương nàng phát giác đến Triệu Từ nơi đó thuật sĩ bị phá trừ lúc sau. Tuyên bố muốn đánh gãy Triệu Từ chân.”

Lại nói đến bọn họ mẫu thân thời điểm, Triệu Hiên trên mặt xuất hiện một loại tên là sợ hãi biểu tình, tuy rằng thực ngăn ngại nhưng xác thật bị Từ Ngôn thấy được.

“Bất quá, đánh gãy chân loại chuyện này không có khả năng đồng ý. Cho nên phụ thân ta, đương nhiên cũng là Triệu Từ phụ thân cầu tình nói muốn đánh gãy phá rớt nàng nơi đó thuật sĩ nguoi hai chân, cũng chính là nguoi. Từ Ngôn.” Mang theo yên ngón tay chỉ hướng về phía Từ Ngôn, sau đó hần khóe miệng mang theo một tia ý cười.

“Đương nhiên, không hổ là nguoi mạng lớn, mẫu thân của ta nghĩ thông suốt, đánh gãy chân của nguoi tuy rằng đã đánh gãy, nhưng là nguoi còn sống, sao không như trực tiếp giết? Như vậy trên thế giới này cũng liền sẽ không có nguoi ở biết nguoi đã từng sờ qua nàng nơi đó, cho nên ở xuất phát trước thời điểm cho ta nhiệm vụ là hoàn toàn xử lý nguoi!”

Vẫn luôn không sao cả biểu tình biến mất, Triệu Hiên biểu tình ở kia một khắc bắt đầu trở nên sắc bén lên, trong giọng nói tràn ngập sát khí. Từ Ngôn thân thể đột nhiên bắt đầu căng chặt lên, chân trái về phía sau lui một bước, vừa mới người này ở kia trong nháy mắt thả ra sát khí.

Bất quá, Triệu Hiên cũng không có công kích lại đây, mà là cầm lấy yên lại hút một ngụm, này một ngụm hút tương đối trường, cho nên có thể rõ ràng nhìn đến nhanh chóng biến đoãn, sau đó chỉ còn lại có một cái tàn thuốc, ném xuống đất, dùng chân nghiền áp một phen, từ mũi hần trung phun ra màu trắng sương khói.

“Dựa theo ngay từ đầu nước chảy, đi theo ta muội muội tìm được nguoi, sau đó giết chết, dẫn theo nguoi đầu nguoi đi gặp mẫu thân của ta là được, nhưng là a..... Nguoi thực may mắn, trên đường kế hoạch đã xảy ra thay đổi, mẫu thân của ta nàng lại nghĩ thông suốt, sau đó nửa đường truyền đạt tới một cái tin tức, chuẩn bị mở hai nguoi hôn lễ, sự tình chính là như vậy, nguoi còn có cái gì nghi hoặc địa phương?”

“.....”

Duỗi tay néo néo ẩn đường, hơi chút cảm giác đầu óc có chút loạn, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt Triệu Hiên.

“Không phải, nguoi nói này đó ta là nghe mình bạch, bất quá trọng điểm chỉ là ở cuối cùng một câu đi?”

“Không sai biệt lắm chính là ý tứ này.”

“Ta đây hỏi một chút, mẫu thân ngươi định ra ngày sau tử là.....”

“Tháng sau!”

“Tháng sau ta đã khai giảng a!”

Phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, Triệu Hiền nhú mày, thì thầm trong miệng.

“Là ngại quá muộn sao? Xem ra muốn thông tri một chút.” Tuy rằng là nói thầm, nhưng là thanh âm cũng đủ Từ Ngôn nghe được đến.

“Không phải ý tứ này! Ngươi cũng biết ta không có khả năng cùng Triệu Tử kết hôn!”

“Ngươi có ý tứ gì?”

Triệu Hiền sừng sốt một chút, sau đó đi nhanh hướng tới Từ Ngôn đi qua, sau đó trừng mắt một đôi mắt nhìn Từ Ngôn.

“Tiểu tử ngươi quả nhiên lại muốn đổi ý sao?! Ngươi cho rằng ta là cái gì? Đâu bị sao? Lặp đi lặp lại nhiều lần trên đầu ta, tin hay không ta một giây chung thiếu chết ngươi a! Lại nói, nhà ta muội muội về điểm này không xứng với ngươi! Dung mạo, đáng người, chỉ số thông minh, trình tiết quan niệm! Dù loại hết thấy xem ra đều là hiền thê lương mẫu như một người được chọn, ngươi rốt cuộc không hài lòng về điểm này a!”

“.....”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, đứng vậy..... Liên giống như Triệu Hiền theo như lời như vậy, Triệu Tử thật xinh đẹp, tuy rằng ngẫu nhiên sẽ phát cái tiểu tính tình, nhưng kia hoàn toàn có thể lý giải vì làm nũng, muốn đáng người có thân hình, muốn thân cao có thân cao, chờ có hậu đại cũng không cần lo lắng cái đầu không đủ cao vấn đề, nhưng là..... Vì cái gì không muốn a.

Tầm mắt nhìn về phía một bên, đã đem trát lên đầu tóc thả đi xuống. Trình Tử đứng ở nơi đó một đôi đen nhánh đôi mắt nhìn chính mình, cặp mắt kia, đôi mắt.....

“Triệu Tử nàng thực hảo, ôn nhu, thiện lương, tuy rằng sẽ phát cái tiểu tính tình, cũng sẽ nháo cái tiểu biến vãn, ngẫu nhiên còn sẽ cắn cắn người gì đó, nàng như vậy nữ hài tử ở đương kim xã hội này không sai biệt lắm đã tuyệt chủng, ta có thể may mắn cùng như vậy nữ hài kết hôn cũng là tương đương không dễ dàng sự tình, nhưng là a..... Ta làm không được a.”

“Vì cái gì! Ngươi không đều nói cùng ta muội muội kết hôn tương đương không dễ dàng sự tình sao? Vì cái gì còn muốn cự tuyệt.”

“Bởi vì ta có sở thích nàng còn muốn thích người.”

Từ Ngôn nhìn trước mắt Triệu Hiền, bởi vì sinh khí làm cho vẻ mặt tức giận, nhưng Từ Ngôn giờ này khắc này lại ngoài ý muốn bình tĩnh.

“Người kia tuy rằng luôn là mặt vô biểu tình, cũng luôn là sẽ làm ra một ít khó có thể lý giải hành động, thậm chí có đôi khi cũng sẽ yên lặng phát một ít tiểu tính tình, nhưng là a..... Ta cảm thấy ta trong sinh hoạt đã không thể không có nàng, cho nên ta không thể tiếp thu kết hôn.”

“Vậy ngươi làm Triệu Tử làm sao bây giờ?!”

“Làm lại ân thượng một cái thuật sĩ đi, loại nào nói cũng sẽ không có người đã biết không phải sao? Như vậy hết thấy có đều có thể khôi phục đến ngay từ đầu bộ dáng.”

“Ngươi!”

“Xin lỗi, nói như vậy quá phạm nói, cho nên ta hiện tại lập tức liền từ ngươi tầm mắt nội biến mất.”

Nói xong, Từ Ngôn xoay người, hướng tới hẻm nhỏ cuối đi đến, hắn thậm chí còn có thể cảm giác được đến phía sau Triệu Hiền kia trầm trọng hô hấp, thẳng đến, biến mất ở hẻm nhỏ cuối.

Triệu Hiền đứng ở tại chỗ, nhìn Từ Ngôn biến mất phương hướng, không biết tương chút cái gì, cuối cùng đem đầu chuyển hướng một bên, nguyên bản không có một bóng người hẻm nhỏ lại đột nhiên xuất hiện một bóng người.

“Muội muội, gia hỏa kia.....”

“Ca, ta đã nghe được.” Cúi đầu lên tiếng, Triệu Tử đôi tay tự nhiên rũ xuống, sau đó hơi hơi ngẩng đầu nhìn Triệu Hiền.

“Không muốn liên tính, ta còn không hiếm lạ đâu! Chúng ta trở về đi, về nhà.”

“Ân!”

Xoay người, đi ở phía trước, Triệu Tử khóe miệng có chứa một mạt mỉm cười, giống như là thật sự không thêm để ý giống nhau, quá một hồi một giọt nước mắt cất xuống dưới.

“Đặng đồ tử.....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Muốn bắt đầu rồi

Người, người phải đối ta phụ trách!

Nằm ở trên giường, Từ Ngôn nâng lên tay che đầy tầm mắt, chói mắt ánh đèn vẫn là từ khe hở trung chui tiến vào.

Triệu Tử kia thanh phụ trách đến nay đều còn ở Từ Ngôn trong óc nội quanh quẩn, đã không nhớ rõ lúc ấy nghe thấy câu nói thời điểm là một loại bộ dáng gì cảm giác, vì cái gì, hiện giờ cự tuyệt lúc sau sẽ có một loại mất mát cảm giác, vì cái gì sẽ như vậy khó chịu a.....

“Người thích người kia là ai.”

“A..... Thích người.....”

Trình Tử nói từ một bên truyền tới, cái này làm cho Từ Ngôn sinh ra trong nháy mắt ngây người, không có chút nào thần tâm mất nhìn về phía Trình Tử.

“Thích người a, nào có cái gì thích người a.....” Nói thầm, Từ Ngôn trở mình, một đầu ghé vào gối đầu thượng, thật sâu đem mặt mại đi vào.

Tuy rằng chưa nói tới ôn nhu, nhưng lại tính thượng hiền huệ, sẽ quét tước phòng, tuy rằng nhậm, nhưng có khi cũng tương đương sẵn sóc, tính thượng hiền thực, kia..... Lý do cự tuyệt đâu? Vì cái gì muốn cự tuyệt đâu? Dựa theo cái kia tiếp được đi, ôm ở đáp ứng không những có thể tính tiếp theo tuyệt bút cưới vợ tiền, còn có thể đạt được nhất định tài sản.

Nói đến cùng..... Vẫn là chính mình kia buồn cười lòng tự trọng ở quấy phá a, bởi vì không nghĩ trở thành cái gọi là ở rể, không nghĩ như vậy ăn nói khép nép ở cường bách hạ kết hôn.

Từ Ngôn mở mắt ra nhìn về phía một bên, Trình Tử từ về đến nhà sau liền vẫn luôn ngồi quỳ ở nơi đó, trừ bỏ vừa mới người câu nói kia ở ngoài liền không có ở hỏi đến quá cái gì, cảm giác, giống như là thê tử giống nhau.

Này có lẽ chính là chính mình không đồng ý một nguyên nhân khác.

.....

“Cảm giác thế nào, Lan Lan?”

Từ Ngôn ngồi xổm nơi đó, đếm kỹ trong tay oán loại, theo sau khoe miệng mang theo một tia ý cười nhìn về phía ôm một cây lão băng côn ở nơi nào thật cẩn thận liếm Lan Lan.

“Ngô..... Ấm áp.”

Bởi vì thân cao nguyên nhân, liền tính Từ Ngôn ngồi xổm xuống dưới vẫn là so Lan Lan cao hơn không ít, cho nên phun ra trong miệng lão băng côn Lan Lan hơi hơi ngẩng đầu nhìn về phía Từ Ngôn, vươn tay ấn bụng.

“Nơi này, cái này địa phương ấm áp!”

Nơi đó đại khái là chỉ dạ dày. Tuy rằng Từ Ngôn không rõ ràng lắm người chết qua sau, còn có thể hay không tồn tại dạ dày cái loại này đồ vật.

Tiểu bạch ghé vào Lan Lan bên chân, cùng mao nhung món đồ chơi không sai biệt lắm tạo hình, cùng mao nhung món đồ chơi giống nhau cục áo đổi mất, nhưng là lại sẽ động, này đối Từ Ngôn mà nói hơi chút cảm giác được một tia kỳ quái.

Lan Lan nắm chặt một viên đã bị hấp thu xong rồi oán loại, sau đó thật cẩn thận bỏ vào eo bên bọc nhỏ bao, phim hoạt họa đồ án cái loại này, tuy rằng dò hỏi quá nàng như thế nào sẽ có loại này đồ vật, nhưng đến ra tới kết luận lại là lần trước nữ nhân kia lưu lại đồ vật. Tuy rằng biết tên họ, nhưng trừ lần đó ra còn lại sự tình hoàn toàn không biết gì cả.

Còn sót lại bốn viên oán loại bị Từ Ngôn đá vào trong túi, đây là làm hậu bị tài nguyên tồn tại, vừa mới Lan Lan hấp thu hai viên, đó là gần nhất mấy ngày thu hoạch.

“Về sau ta mỗi cái cuối tuần cho người mang hai viên, cho nên sẽ có một đoạn thời gian không thể tới xem người, ă. .... Lần sau tới thời điểm cho người mang một túi kem”

“Thật vậy chăng? Thật vậy chăng? Đại ca ca!”

“Ă, mặc dù có chút xin lỗi, nhưng sự tình xác thật có điểm nhiều.” Nâng lên tay. Nhẹ nhàng sờ sờ Lan Lan đầu, từ nói cười nói.

Gần nhất một đoạn thời gian, Từ Ngôn đều ở chấp hành hân cái kia hấp thụ bộ hạ hành động, nhưng trên thực tế vẫn là quá non. Ra ngoài dự kiến đám kia quỹ phản ứng không có một cái có thể coi trọng mắt, nếu không như liệt sĩ giống nhau, bằng không chính là cái loại này chút nào không có cốt khí gia hóa.

Liệt sĩ chi có thể giết, không cốt khí cảm giác lưu trữ cũng không có gì dùng ra. Cho nên ngăn ngừa mấy ngày nội liền thu hoạch ước chừng sáu viên oán loại, lưu lại bốn viên chính mình hấp thu, dư lại hai viên từ Lan Lan hấp thu.

Lan Lan thực lực đã vô hạn tiếp cận oán quý cao cấp. Nếu như vậy vẫn luôn đi xuống nói, đạt tới oán quý đỉnh tựa hồ chỉ là thời gian vấn đề.

Nhưng là oán khí tăng lên lượng đã không có ngay từ đầu nhanh như vậy, ngay từ đầu từ nhị cấp quý cấp bậc vượt qua đến ba cấp oán quý, nhưng là lại tại đây một lần chỉ có một bộ phận nhỏ tăng lên, cũng liên ý nghĩa về sau tăng lên chỉ có thể càng ngày càng ít, thậm chí đến hậu kỳ cơ hồ không có bất luận cái gì tăng lên, xem ra chỉ có thể đạt được càng thêm cấp bậc oán loại.

.....

“Chính là nơi này. .... Xác thật, oán khí thực trọng a, đã vô hạn tiếp cận hung quý cấp bậc.” Nhìn trước mắt này đồng chung cư, Từ Ngôn lẩm bảm tự nói.

Ở vào trung tâm thành phố phồn hoa mảnh đất chung cư nội, tuy rằng Từ Ngôn vẫn luôn làm không rõ ràng lắm cái này địa phương cùng bình thường tiểu khu có cái gì khác nhau, nhưng chỉ cần cửa cái kia bảo an liền có đủ kỳ quái.

“Kê có tiền thật đúng là xa xỉ, trụ như vậy địa phương có cái gì tốt, ta cảm giác còn không có trong nhà thoải mái.”

Bị Trình Từ mang vào chung cư bên trong, không thể không nói như vậy cấu tạo sử Từ Ngôn cảm giác được giết mình, mỗi cái phòng trên cửa đều có một cái cùng loại với mặt nã cái nút đồ vật, loại này đồ vật chỉ ở TV thượng xem qua.

Đứng ở thang máy nội, Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái bên cạnh Trình Từ, theo sau liền cúi đầu, tuy rằng chỉ là trong nháy mắt, nhưng là Từ Ngôn xác xác thật thật cảm giác được đến từ chung cư bên trong truyền đến không lồ oán khí.

Đã vô hạn tiếp cận hung quý cấp bậc, có thể nói là oán quý đỉnh thực lực, đây là Từ Ngôn lần thứ hai nhìn thấy oán quý đỉnh thực lực oán quý, lần đầu tiên thời điểm, vẫn là ở trường học nữ WC cái kia Lý hiểu lệ, chỉ dùng ba năm thời gian liền đạt tới oán quý đỉnh thực lực, đó là bởi vì năng chiếm cứ tuyệt hảo địa lý ưu thế.

Nữ WC khí là vô hạn tới gần mờ tồn tại, bởi vì nữ bản thân vì, cho nên mới sẽ ở trong khoảng thời gian ngắn đạt tới oán quý đỉnh thực lực, nhưng này chỉ quỹ là như thế nào làm được?

Chung cư cũng không phải là cái loại này mà, tương phản có người cư trú địa phương, bản thân liền không khả năng tồn tại quá nhiều khí, kia chỉ có một loại giải thích. .... Chết vào oan tình người, sau khi chết oán niệm đã đạt tới một loại đặc thù nồng nổi, dưới loại tình huống này trong khoảng thời gian ngắn đạt tới loại trình độ này cũng không phải không có khả năng sự tình, nhưng cũng không có nghe nói qua cái này chung cư nội có cái gì chết vào mưu sát án người a.

Nếu thật là chết vào oan tình người, liền tính phong tỏa tin tức cũng không có khả năng một chút cũng không có truyền ra tới, nói vậy chỉ có một loại khả năng.

Này tòa chung cư xác thật chết hơn người, nhưng là bởi vì nào đó nguyên nhân cũng không có bị coi trọng, cho nên tin tức thượng cũng không có bốn phía tuyên truyền, này cũng liền bồi dưỡng chính mình cũng không cảm kích nguyên nhân.

“Này chỉ quý sẽ có được lớn như vậy oán khí là bởi vì cái gì? Nếu chỉ là oan tình nói, không có khả năng sẽ sinh ra như vậy khủng bố oán khí.”

Từ Ngôn nhìn còn ở chậm rãi bay lên thang máy, đối với đứng ở bên cạnh Trình Từ hỏi.

Có lẽ là lần đầu tiên ngồi thang máy, cho nên Trình Từ hơi chút có chút khẩn trương, một bàn tay bắt lấy Từ Ngôn quần áo, nhưng là trên mặt lại không có toát ra bất luận cái gì biểu tình.

“Hân là vừa khéo, ở nàng chết thời điểm trùng hợp ăn mặc hồng se quần áo, hơn nữa rối tung tóc, từ xưa đến nay, hồng se tuy rằng đại biểu cho vui mừng, nhưng đồng dạng cũng mang theo huyết tính, trước khi chết ăn mặc hồng se quần áo nữ nhân, ở tử vong kia một khắc sinh ra không cam lòng cùng oán niệm, có thể rõ ràng khiến nàng trong khoảng thời gian ngắn đột phá đến oán quý cấp bậc, nhưng là loại tình huống này rất ít xuất hiện, rốt cuộc từ vong thời điểm ăn mặc thuần hồng se quần áo người không nhiều lắm thấy.”

Trình Từ nói sử Từ Ngôn nhíu mày, lần đầu tiên nghe được còn có như vậy cách nói, ngay từ đầu vẫn luôn cho rằng người chết qua đi hình thành quý có thể đạt tới bộ dáng gì độ cao hoàn toàn là căn cứ trước khi chết oán niệm, nhưng là này cũng không phải tuyệt đối.

Liên giống như lịch trung hoàng lương cát, đồng dạng cũng tồn tại không may mắn tử, nhưng mà ở không may mắn tử chết đi người tuyệt đối muốn so ở hoàng lương cát chết đi nếu có thể nhanh hơn đạt tới oán quý cấp bậc, đương nhiên, này cũng không phải tuyệt đối, cũng tồn tại đặc thù trường hợp.

Nhưng không thể không thừa nhận, này tòa chung cư này chỉ quý có thể nói là dẫm tới rồi cắt chó vận, ở đối thời gian, mang theo oán niệm bị giết, hơn nữa ăn mặc tượng trưng cho vui mừng, lại tượng trưng cho huyết tinh hồng se quần áo, này chỉ quý tiền đồ có thể nói là là thuận buồm xuôi gió.

“Đình ~”

Thang máy môn bị mở ra, tới đệ 7 tầng Từ Ngôn đi ra thang máy, hướng tới không ngừng tản ra oán khí phòng đi qua.

“Như vậy xem ra, thật đúng là có điểm không công bằng a, trước khi chết có thể đưa quan hệ, sau khi chết còn phải đưa ưu thế..... Ngay cả quý giới cạnh tranh cũng lớn như vậy a!”

Từ Ngôn bước chân ngừng lại, đứng ở nhất sườn phòng cửa, cùng còn lại môn giống nhau, cũng có mặt mã cái nút loại này đồ vật, hơn nữa..... Then cửa địa phương có chỗ hồng, này gian nhà ở đã thật lâu không ai đi vào.

Tay nâng lên, ôm đồm đi lên, Từ Ngôn nhẹ nhàng kéo một chút, không ngoài sở liệu từ bên trong bị khóa trái.

Khóe miệng mang theo một tia ý cười, Từ Ngôn xoay đầu nhìn về phía phía sau Trình Từ.

“Mang ta đi vào.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Người đáp án

Đây là Từ Ngôn lần đầu tiên tiến vào cái gọi là cao cấp chung cư nội, liên tính này gian trong phòng cái gì đều không tồn tại, nhưng là như vậy phụ trợ hạ, ngược lại cho người ta một loại thực rộng lớn cảm giác. 79 miễn phí

Phòng góc có không ít mạng nhện, hơn nữa trên vách tường sơn cũng xuất hiện bóc ra trạng thái, tuy rằng hiện giờ thoát nhìn có chút năm đầu, nhưng là hoàn toàn có thể dự đoán được, lúc ấy này tòa phòng là cái một loại cái dạng gì.

“Đã bao lâu không ai trụ qua?”

Nhíu mày, Từ Ngôn nhìn quét một vòng. Như vậy xem ra hoàn toàn nói không thông, bởi vì là cao cấp chung cư, cho dù chết quá người nào, nhưng cũng không có khả năng bạch bạch lãng phí một gian phòng không cần.

Kia, vấn đề liền xuất hiện, từ hiện tại nhìn đến tình huống mà nói, này làm phòng ít nhất có nhất định niên đại, từ mạng nhện cùng trên sàn nhà rơi xuống tro bụi, còn có rãnh khí trung mốc meo vị xem ra, không chỉ có không ai trụ quá, hơn nữa càng là liền tới quét tước người đều không có.

Nhưng là vừa mới tiến vào thời điểm, cùng bên ngoài nhìn đến môn bất đồng, bên cạnh môn đều thực tân, nhìn ra được thường xuyên có người xuất nhập, nếu nháo quý nói, cũng không có khả năng còn có người an tâm ở tại cách vách, kia vì cái gì cái này phòng không ai tiến vào quá?

Từ Ngôn về phía trước đi rồi vài bước, không nâng lên một lần chân, chân mặt đều sẽ trên mặt đất bản thượng lưu lại một nhàn nhạt dấu chân, mùi mốc càng ngày càng nặng.

“Ào ào xôn xao!! ~”

Thủy quân thanh âm đột nhiên vang lên, ở cái này yên tĩnh phòng nội có vẻ dị thường rõ ràng, giống như là ở bên tai vang lên giống nhau, theo thanh nguyên nhìn lại, Từ Ngôn tầm mắt cuối cùng ngừng ở WC vị trí.

Có thể rõ ràng nhìn ra được đó là WC, Từ Ngôn gắt gao nhìn chăm chăm nơi đó, không biết qua bao lâu, lại một lần bước đi chân.

Đi đến WC bên, nhìn xuất hiện ở trước mắt cảnh tượng, chỉ là nhất thường thấy cái loại này bồn rửa tay, vòi nước không biết vì sao bị mở ra, chảy ào ào ra đại lượng thủy. Bồn rửa tay chính phía trên là một mặt kính, tuy rằng chung quanh lạc có rất nhiều tro bụi, nhưng là duy độc này mặt kính thượng sạch sẽ muốn mệnh, chẳng sợ một hạt bụi cũng tìm không thấy.

Giơ tay đem vòi nước đóng lại, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn kính, kính ảnh ngược ra chính mình ảnh, thực rõ ràng một khuôn mặt.

“Ào ào xôn xao! ~”

Rõ ràng đóng lại vòi nước lại lại một lần bị mở ra, phun trào mà ra thủy theo bài thủy khẩu chảy đi xuống, lộc cộc lộc cộc.

Từ Ngôn cúi đầu nhìn vòi nước, đây là nâng ấn thức vòi nước. Theo đạo lý tới nói ấn đi xuống lúc sau, thủy liền sẽ không ở chảy ra, nhưng trên thực tế Từ Ngôn tay chính đề ở vòi nước chốt mở thượng.

Từ Ngôn nhìn không ngừng chảy ra thủy, sau đó khoe miệng gọi lên một mặt mỉm cười, hơi hơi ngẩng đầu nhìn về phía trước mắt kính.

“Nếu đều đã xuất hiện, hà tất còn phải dùng loại này hạ lạng thủ đoạn?”

Liên như Từ Ngôn theo như lời như vậy, ở tiến vào này gian phòng kia một khắc cũng đã bị tòa định, không, trên thực tế. Ở vừa mới tiến vào này đồng chung cư thời điểm cũng đã bị chú ý.

“Này thật đúng là có ý tứ a, rõ ràng biết không khả năng có phần thắng, nhưng vẫn là thử đua thượng một phen, không thể không thừa nhận. Rất có can đảm a.”

Này chỉ quý là oán quý đỉnh, nếu là trước đây Từ Ngôn có lẽ sẽ cảm giác được thực phiền toái, nhưng trên thực tế ở nhà ngoại thời điểm hấp thu kia chỉ hung quý thực lực oán khí lúc sau, đối phó loại này chỉ có oán quý đỉnh thực lực quý đã không cần khẩn trương.

Đã có thể đạt tới nhẹ nhàng giải quyết nông nổi. Huống chi Từ Ngôn bên người còn có một con hung quý thực lực quý.

“Kia, tôi làm ta đoán xem hiện tại người giấu ở địa phương nào chuẩn bị cho ta một đòn trí mạng? Là muốn dùng vòi nước hấp dẫn ta lực chú ý, sau đó nhất chiêu xử lý ta sao?”

Cười khê vài tiếng. Từ Ngôn hơi hơi nâng đầu, nhìn về phía trước mắt này mặt kính, đã sớm phát hiện, trong phòng đều là tro bụi, duy độc này mặt kính thượng không có chút nào tro bụi, chỉ có một loại khả năng tính, này mặt kính thượng xuyên có người động quá.

Quý là có thể chạm vào được đến vật thật, nói cách khác ở tại cái này địa phương quý hoàn toàn có năng lực làm được chạm vào này mặt kính năng lực, tuy rằng không phải rõ ràng, năng vì cái gì sẽ lau khô này mặt kính.

“Là bởi vì ái mỹ sao? Cho nên sau khi chết riêng để lại này mặt kính? Ha hả, thật đúng là lừa mình dối người một loại cách làm a, nhưng là a..... Quý là không có cách nào chiếu kính đi? Vô pháp đem chính mình mặt chiếu vào kính nội.”

Chính như Từ Ngôn theo như lời như vậy, quý là không có cách nào đem chính mình mặt ảnh ngược trong gương, bởi vì quý bản thân chính là một loại linh hồn vật dẫn, linh hồn không tồn tại thật thể, cũng liền không cụ bị chiếu kính công năng, đây cũng là Từ Ngôn ngay từ đầu cấp trình trát tóc thời điểm, vì cái gì không đối với kính trát duyên có.

Vấn đề chính là, vì cái gì này chỉ quý sẽ duy độc đối này mặt kính như vậy yêu quý, nếu nhìn không tới nói, kia vì cái gì nên muốn sát như vậy sạch sẽ?

“Ta kiên nhẫn đã không tồn tại.”

Vừa dứt lời, Từ Ngôn liền nâng lên tay phải, gắt gao nắm thành nắm tay, ở nắm tay nắm chặt kia một khắc, từ khớp xương vị trí đột nhiên vron giống như lưỡi dao giống nhau đồ vật, giống như là 《x chiến cảnh》 trung kim cương lang không sai biệt lắm cái loại này, thoát nhìn liền rất sắc bén dạng.

Đem mũi nhọn nhẹ nhàng đè ép ở kính trên mặt, Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia mỉm cười, chỉ cần hơi chút dùng tới một ít sức lực liền có thể đem kính mặt cắt thành hai nửa, này có thể so lưỡi dao sắc bén nhiều.

“Còn không tính toán ra tới sao? Cái số lâu?, Nhị, một.....”

“Dừng tay!”

Từ Ngôn thủ đoạn bị bắt được, rất lớn sức lực, giống như là sợ Từ Ngôn dùng một chút lực liền đem trước mắt này mặt kính cắt thành hai nửa giống nhau.

Từ Ngôn không nói gì, mà là đem tầm mắt nhìn về phía một bên, nữ nhân này cái đầu rất cao, này đại khái là Từ Ngôn nhận thức nữ tính trung thân cao tới cao tồn tại, 170 tá là hữu thân cao tuy rằng so Từ Ngôn chỉ thấp hơn nửa đầu khoảng cách, nhưng là lại đủ để ở nữ tính thân cao trung xưng là cao cái.

Tiếp theo đó là kia khuôn mặt, Từ Ngôn vẫn luôn không rõ, vì cái gì chính mình gặp được nữ quý tuy rằng không tính là mỹ kinh diễm, nhưng các đều không tính là xấu, vẫn là nói..... Lớn lên xinh đẹp người giống nhau đều sống không lâu?

Một đầu tóc dài, sau đó cái đấy là cái loại này vì cuốn cái loại này tóc, xứng với nàng kia khuôn mặt, xác thật có thể xứng đôi xinh đẹp hai chữ, nhưng là như vậy một khuôn mặt lại xứng với một bộ thiếu nàng bao nhiêu tiền dạng

“Không cần làm như vậy.....”

“Ngươi những lời này là ở cầu ta sao?”

Từ Ngôn hơi hơi phiết nàng liếc mắt một cái, sau đó buông lỏng tay ra, nháy mắt, như lưỡi dao giống nhau đều đồ vật lại biến mất.

“Bất quá, ta sẽ không làm loại chuyện này, điểm này ngươi có thể yên tâm”

Từ Ngôn rút tay ra, sau đó về phía sau lui một bước, nhìn trước mắt nữ nhân này, nàng ăn mặc một thân màu đỏ áo ngủ, hẳn là áo ngủ kiểu dáng, mang theo đường viền hoa cái loại này, gọi cảm áo ngủ.

“Ngươi trước khi chết xuyên chính là cái này?”

“Bằng không đâu?”

“Hảo đi, loại này lời nói thuộc về ngươi tư nhân vấn đề, ân..... Tuy rằng ta có một ít bát quái lap, nhưng là ta đối người khác sự tình không phải cảm thấy hứng thú, ta đẩy lần này tới đâu, cũng là muốn hỏi ngươi một vấn đề.”

Từ Ngôn nhìn về phía nàng, cười cười, vươn tay.

“Nguyện ý đi theo ta làm gì?”

“Tổ kiến tổ chức sao?”

“Đại khái chính là ý tứ này, có lẽ cảm giác rất kỳ quái đi, rõ ràng là nhân loại, lại muốn ở quỷ giới tổ chức chính mình thế lực, bất quá ngươi không cảm thấy cái này đề nghị rất lớn gan sao?” Cười, xuất hiện ở Từ Ngôn trên mặt ý cười càng ngày càng nhiều, thẳng đến..... Che kín cả khuôn mặt.

“Không đáp ứng nói cái gì kết cục?”

“Ngươi hẳn là rất rõ ràng, bởi vì ta không có làm quá loại chuyện này, cho nên cũng không phải hiểu này đó nước chảy lap, nhưng là trải qua nhiều như vậy thứ thất bại lúc sau, ta cũng không sai biệt lắm thăm dò rõ ràng một ít quy luật.”

Nữ nhân kia, chỉ là lẳng lặng nghe cũng không có khác cái gì động tác.

“Đơn khảo lực lượng sử đối phương khuất phục điểm này ta xem là không thể thực hiện được, liên tính là thành công sau những cái đó vô năng hạng người ta cũng sẽ không vừa lòng, cho nên a..... Ta đại khái đã làm rõ ràng, yêu cầu chính là cá nhân tự thân mị lực đi? Chỉ có các ngươi từ ta trên người thấy được hy vọng, thấy được có thể chân chính dụng thân với thế giới này tư bản, mới có thể đi theo ta làm đi, cho nên.....” Từ Ngôn nâng lên tay, ngón tay đặt ở mí mắt thượng nhẹ nhàng điểm điểm.

“Ta này đôi mắt, chính là tư bản.”

“Ngươi chính là Âm Dương Nhân người nắm giữ.”

“Cho nên, ta hiện tại trình trọng mời ngươi, muốn trở thành ta bộ hạ sao?”

“.....”

Không có chút nào thanh âm, vẫn luôn trầm mặc, từ vừa rồi bắt đầu liên vẫn luôn là Từ Ngôn chính mình một người đang nói chuyện.

Nhìn đến nàng này phúc dạng, từ nói cười, đi đến trình bên người, lấy ra hai cái ly, sau đó đảo thượng tràn đầy bia., Đây là ở xuất phát trước riêng làm trình mạng lên.

“Bia loại này ta không biết ngươi hay không uống quán, nhưng là rượu để cái loại này đồ vật ta không thích, cho nên.....”

Đề qua đi, Từ Ngôn nhìn nàng.

“Ngươi đáp án?”

Chương 155: Là thời điểm kiếm tiền

Từ Ngôn không rõ lắm nàng đến tột cùng là nghĩ như thế nào, cho nên lại đem vấn đề tha cái vòng viên trở về, bùng bia để tới rồi nàng trước mặt.

“Không thích bia sao? Không thích nói, ta có thể ném thư đôi thành nước trái cây.”

“Không, chỉ cần cái này là được.”

Nàng cũng không có cự tuyệt Từ Ngôn bia, mà là duỗi tay nhận lấy, sau đó phùng ở lòng bàn tay trung, nhìn bia nội ảnh ngược ra tới chính mình.

“Ngươi đến tột cùng là tính thế nào?”

Không biết qua bao lâu, nàng mới dùng hữu khí vô lực thanh âm hỏi ra những lời này, bởi vì vấn đề này rất quan trọng, cho nên nàng ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

Nghe được nàng lời nói kia một khắc, Từ Ngôn sinh ra ngăn ngại ngây người, theo sau liền cười khẽ vài tiếng nhìn về phía nàng.

“Loại chuyện này ngươi muốn hỏi ta rốt cuộc là nghĩ như thế nào, ta cũng không có khả năng toàn diện nói cho ngươi, nhưng ta hiện giờ chỉ cần nói một câu như vậy đủ rồi.”

Vươn ngón trỏ, Từ Ngôn đặt ở chính mình trước mắt.

“Ta tưởng đứng ở thế giới này đỉnh, tuy rằng vẫn luôn đem cái này treo ở miệng thượng, nhưng ta so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, ta không thực lực, không thể lực, không nhân mạch, không mục tiêu, ta ngay cả cái gọi là đỉnh ngạch cửa cũng không biết là cái gì, này đó ta tất cả đều minh bạch, cho nên hiện giờ ta mới có thể tưởng càng thêm vội vàng bò lên trên thế giới này đỉnh, bởi vì không có thực lực, ta hiện tại đang suy nghĩ hết mọi thứ biện pháp tăng lên thực lực, bởi vì không có lợi thế, cho nên chút nào không có kinh nghiệm ta mới có thể lựa chọn thành lập chính mình lợi thế, ngay từ đầu hết thấy không đều là từ cái gì đều không có bắt đầu sao? Tuy rằng ta khởi bước so còn lại người chậm quá nhiều, nhưng còn không muộn, ít nhất đối ta mà nói lên tới rồi một cái tự bảo vệ mình năng lực, ta..... Muốn nắm giữ chính mình vận mệnh!”

“.....”

Nàng không nói gì, mà là an tĩnh nghe xong Từ Ngôn nói những lời này, sau đó đầu hơi hơi thấp xuống, đại khái là ở tự hỏi đi, liền như Từ Ngôn theo như lời giống nhau. Hẳn không thực lực, không thể lực, không bối cảnh, không nhân mạch, có thể nói trừ bỏ một người ở ngoài hai bàn tay trắng, như vậy gia hòa đi theo hẳn xác định có tiền đồ sao? Vẫn luôn đem đỉnh treo ở bên miệng người đáng giá tín nhiệm sao?

Phùng bia nhìn uống rượu, toàn bộ nhà ở đã an tĩnh tới rồi một loại khủng bố nông nổi, trừ bỏ Từ Ngôn tiếng hít thở ngoại, ba người trừ bỏ Từ Ngôn là người ở ngoài, còn lại hai chỉ đều là quỷ.

Cuối cùng, Nàng ngẩng đầu lên.

“Tuy rằng như như ngươi nói vậy, ta chút nào nhìn không tới ngươi tương lai, nhưng là a..... Ta muốn điên cuồng một phen đâu! Trước khi chết không có làm được sự tình, sau khi chết nhìn người khác làm được cũng là một kiện tương đương chuyện thú vị.”

Khóe miệng lộ ra ý cười, đem cái chén nâng lên, phóng tới bên miệng, sau đó một ngụm đem bia rót vào bụng, xuất phát từ nhân loại động tác, ở nàng uống xong lúc sau. Dùng tay cọ cọ khóe miệng.

“Ngươi cái này ngu ngốc thật đúng là sẽ không thông cảm nữ hài tử, ít nhất cũng muốn chuẩn bị rượu vang đỏ hoặc là nước trái cây linh tinh đi..... Bia tính cái gì? Liền tính là nam nhân cũng sẽ càng thêm thích rượu đế đi.”

Từ Ngôn hơi hơi cười cười, duỗi tay đem cái chén nhận lấy, sau đó một ngụm đem chính mình ly trung bia uống xong. Bởi vì quá cấp cho nên đánh một cái cách.

“Ta không quá thích rượu đế là hương vị, nhưng là xác thật uống qua một chút, ta cảm giác thương giọng nói cho nên liền không có ở uống lên.”

Từ Ngôn nói, xoay người đem cái chén đưa cho đứng ở phía sau Trình Từ. Từ đầu đến cuối Trình Từ đều không có nói thượng nói cái gì, mà Từ Ngôn sờ dĩ làm nàng theo kịp hoàn toàn là bởi vì xuất phát từ một cái bảo hiểm, ở hữu hiệu thời gian nội chế phục đối phương. Này có thể so chính mình động thủ nhẹ nhàng nhiều.

“Nhưng là cần thận ngắm lại điều lời nói, nếu về sau đối mặt nam tính quý thời điểm, uống rượu đế hẳn là càng tốt một ít đi.”

“Đây là tất nhiên, từ xưa đến nay, đại bộ phận đều nam nhân đều thích rượu hương vị, huống chi sau khi chết sẽ có tương đương lâu một đoạn thời gian uống không đến cái loại này đồ vật, hơn nữa..... Ngươi không cảm thấy uống rượu đế muốn thành thực nhiều sao?”

“Này xác thật là cái đáng giá tự hỏi vấn đề.”

Từ Ngôn hơi chút sinh ra một ít hứng thú, liền giống như nữ nhân này nói như vậy, đại đa số phim truyền hình trung, thể hiện ra nam nhân hữu nghị cùng huynh đệ tình nghĩa thời điểm, uống đều là rượu, rượu đại biểu cho cái gì? Liệt! Chỉ có liệt mới có thể thể hiện nam nhân khí khái.

Từ Ngôn vẫn luôn cảm thấy chính mình trên người không có cái gọi là lãnh tụ khí chất, hiện tại cẩn thận ngẫm lại, vẫn là bởi vì không hút thuốc lá không uống rượu duyên cớ a..... Là thời điểm nên uống điểm, đó có phải hay không cũng nên chờ chút chòm râu?

“Đúng rồi, nếu đều đã trở thành ta bộ hạ, ta đây hẳn là biết tên của ngươi đi?”

Từ Ngôn đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, nếu trước mắt nữ nhân này là chính mình chương 158 trung ở một bên Trình Tử trên người, giống như là mặc kệ chuyện của nàng giống nhau, bên cạnh phóng một cái loại nhỏ ấm trà, sau đó phùng cái chén uống một ngụm.

“Còn có, nàng uống cái kia là cái gì?”

“Đó là Bản Lam Căn, thảo luận loại chuyện này liền không cần thông tri nàng, nàng không tốt với ngôn ngữ biểu đạt.”

Vậy vậy tay, Từ Ngôn nhìn về phía Chu Hiểu Tuyên nói, sau đó nhìn từ kia đồng chung cư lấy ra tới kia mặt gương.

“Một hồi trang đứng lên đi, là muốn trang lên vẫn là đặt ở bên người chính ngươi quyết định, đây chính là dễ toái phẩm, thực dễ dàng vỡ vụn.”

“Trang đứng lên đi, ta cũng không quá yên tâm mang theo trên người.”

“Hảo, kia kế tiếp có thể tiến vào chính đề.” Từ Ngôn ngón tay vô ý thức đánh mặt đất, sau đó nhìn về phía trước mặt Chu Hiểu Tuyên.

“Như ngươi nhìn đến giống nhau, hiện tại chúng ta cái này tổ chức nói đến cùng cũng chỉ có chúng ta ba cái, tuy rằng ở ngươi phía trước, ta xác thật đi tìm không ít quý, nhưng là một đám bằng không là khí lượng không đủ, bằng không chính là quá ngạo, không có biện pháp ta chỉ có thể thuận tay thu thập.”

Đem oán loại đặt ở hai người trước mặt, Từ Ngôn chỉ vào này bốn viên oán loại.

“Bởi vì đã đưa cho người khác hai viên duyên cớ, cho nên ta hiện tại đỉnh đầu thượng tồn tại chỉ có này bốn viên oán loại, sau đó..... Này hai viên làm lễ vật tặng cho ngươi.”

Đem oán loại từ giữa lấy ra hai viên đẩy đến Chu Hiểu Tuyên trước mặt, sau đó Từ Ngôn chỉ vào này hai viên oán loại nói.

“Phân biệt là một viên oán quý trung kỳ oán loại, cùng một viên oán quý cao cấp oán loại, ngươi hiện tại thực lực đến tốt cùng đã đạt tới bộ dáng gì nông nổi ta là không rõ lắm, nhưng là đối với hiện tại oán quý đỉnh ngươi tới nói, ngươi hiện tại nhất yêu cầu chính là đề cao tự thân thực lực, càng tốt nhanh hơn đạt tới hung quý thực lực.”

Chính như Từ Ngôn theo như lời như vậy, liền tính là oán quý đỉnh đối thượng hung quý cấp bậc quý, quản chi là thấp nhất cấp hung quý lúc đầu cũng chỉ có bị nháy mắt hạ gục phân, nhìn như hai người chỉ là một cấp bậc, nhưng là tới tứ cấp lúc sau, hung quý thực lực sẽ có cái chất bay vọt, mà Chu Hiểu Tuyên oán quý đỉnh ly hung quý đã rất gần, hơn nữa nàng trước khi chết đặc thù hoàn cảnh hạ chủ định nàng thăng cấp tốc độ không có khả năng quá chậm, nói cách khác đạt được hung quý thực lực chỉ là thời gian vấn đề, hung quý cấp bậc quý không có cách nào thu phục, kia chỉ có đi tìm càng nhiều oán quý đỉnh cấp bậc quý.

“Bất quá, tương đối với hấp thụ thành viên loại chuyện này gần nhất còn không phải quá cấp, mà nhiệm vụ của ngươi chính là đi cho ta tìm kiếm người được chọn, đương nhiên tìm được hung quý lúc đầu càng tốt, rốt cuộc có năng lực chế phục cái loại này gia hỏa.”

“Vậy ngươi làm cái gì?”

“Ta đương nhiên là có càng chuyện quan trọng a.” Từ Ngôn nhìn Chu Hiểu Tuyên nói.

“Chính như ngươi nhìn đến giống nhau, nhà ta cái này tiểu địa phương hiện tại chỉ có chúng ta mấy cái nhưng thật ra có thể tể đến hạ, vấn đề là đến lúc đó quý nhiều lúc sau đâu? Còn tể ở cái này địa phương sao? Nói đến cùng vẫn là không có tiền a.” Nhún vai, Từ Ngôn đầy mặt bất đắc dĩ.

“Cho nên, xuất phát từ bất đắc dĩ, lần này ta chỉ có thể sắm vai thần côn nhân vật.”

Chương 156: Người bị quỷ cuốn lấy

“Cút đi! Người cút cho ta đi ra ngoài a!!”

Gầm lên giận dữ từ phòng nội truyền đến, theo sau đó là một trận bùm bùm tiếng vang, một lát sau, môn bị đẩy ra, từ giữa chạy ra một người mặc màu trắng áo khoác nam nhân, quần áo đã hỗn độn bất kham.

“Bác sĩ, ta phụ thân hần thể nào?”

Mới vừa chạy không vài bước, cái kia mặc áo blouse trắng bác sĩ đã bị đứng ở cửa một người nữ tính trao một cái đã bắt được tay áo.

Dung mạo tính thượng thượng thượng chờ, ăn mặc thuần trắng sắc váy liền áo, rõ ràng từ vải dệt thượng có thể nhìn ra được không phải cái gì hàng rẻ tiền, bởi vì lực lượng tương đối tiểu nhân duyên cớ, cho nên hai tay gắt gao bắt được về mặt hoảng sợ thần sắc bác sĩ, một khuôn mặt thượng che kín nôn nóng thần sắc.

“Ta phụ thân bệnh tình đã tìm được căn nguyên sao?”

“Đại tiểu thư a! Vô pháp trị, chu tiên sinh đã từ bỏ trị liệu, luôn mồm hô có người ở truy hần! Người không nên tới tìm ta, hần là đi tìm tinh thần khoa!”

Nói xong, một phen từ nữ tử trong tay xả quá quần áo, sau đó hoang mang rối loạn chạy đi ra ngoài, thẳng đến biến mất ở hành lang cuối.

Đây là một tòa xa hoa nơi, phương Tây quả thực hình thức trên vách tường treo một vài bức chỉ là nhìn liền cảm giác giá trị xa xỉ danh họa, tuy rằng không biết thật giả, nhưng là chỉ là nhìn liền cho người ta một loại cao cấp đại khí thượng cấp bậc cảm giác.

Bác sĩ đã chạy mất, giống như là mất đi toàn bộ hy vọng, nữ nhân tê liệt ở trên mặt đất, đôi tay chống mặt đất, trắng tinh cẳng chân nhìn qua sẽ làm người sinh ra một loại muốn dùng mặt cọ cọ cảm giác, một khuôn mặt thượng tràn ngập tuyệt vọng.

Này đã không biết là đệ mấy cái bị phụ thân oanh đi ra ngoài bác sĩ, từ ba tháng trước đột nhiên bắt đầu, nguyên bản hảo hảo phụ thân đột nhiên biến thành quần áo thần kinh hề hề bộ dáng luôn ở nửa đêm rời giường hô to gọi nhỏ nói có người muốn giết hần, nhưng là ở camera theo dõi 24 giờ nội theo dõi hạ, phát hiện cũng không có cái gọi là muốn giết hần người.

Bởi vậy, chuyện này bị về vì làm ác mộng mà không giải quyết được gì, nhưng sau đó nhặt từ, hần bệnh tình không những không có chuyển biến tốt đẹp. Ngược lại bắt đầu tạp đồ vật, hiện tại đã cùng bình thường điên lão nhân không có gì khác nhau.

Rốt cuộc bắt đầu chú ý tới sự tình nghiêm trọng tính, bắt đầu thỉnh bác sĩ xem đi, làm toàn thân kiểm tra, trên thực tế thân thể thượng không có vấn đề, nhưng mỗi cái bác sĩ đều sẽ bị oanh ra tới, cuối cùng đến ra tới kết luận không thể nghi ngờ đều là cái kia.

Tinh thần thượng vẫn đề.

Nhưng là năng so với ai khác đều minh bạch, phụ thân hần tinh thần thượng thật sự không có một chút vấn đề, bởi vì ở ngày đó cấp phụ thân bùng trà thời điểm, không cần thận đem chén trà lỏng rót. Sau đó bát đầy đất thủy, sau đó năng thấy được không thể tưởng tượng một màn.

Bị hần là đầy đất vệt nước, nhưng trên sàn nhà lại để lại một cái dấu chân, đó là nhân loại dấu chân, rõ ràng nhà ở nội trừ bỏ chính mình cùng phụ thân ở ngoài không ai, lại có như vậy một cái dấu chân, từ nào lúc sau, vẫn luôn thuyết vô thần năng rốt cuộc bắt đầu tin vẫn luôn không tin sự tình.

Trên thế giới này, thật sự có quỷ!

Nàng rất rõ ràng năng phụ thân là làm cái gì làm giàu. Có thể đạt tới thành phố này nhà giàu số một, có thể thuyết minh, năng phụ thân tuyệt đối tội lỗi người nào, bức tử khẳng định cũng sẽ không thiếu.

Kia..... Lần này là tới báo thù sao? Tới tra tấn chết chính mình phụ thân?

Nghĩ đến. Nữ nhân nội tâm đã tràn ngập bất đắc dĩ, năng không cách nào hình dung chính mình giờ này khắc này loại này cảm thụ.

Ngoài cửa sổ thời tiết có chút âm trầm trầm người, có vẻ dị thường nặng nề, liền giống như năng giờ này khắc này nội tâm giống nhau. Vô thần hai mắt nhìn ngoài cửa sổ.

Nàng đã không có đường lui.....

.....

“Tiểu thư, người đã công tác thật lâu, hần là nghỉ ngơi. Liền tính là máy móc dựa theo người hiện tại loại này lượng công việc đi xuống cũng sẽ mệt chết đi?”

Tuổi ba mươi lăm tuổi, lớn lên phở phở thông thông nữ tài xế mắt nhìn phía trước nhìn không ngừng đem hạ xuống ở chốn phong pha lê thượng nước mưa, cần gạt nước không ngừng xoát, ở năng mặt sau ngồi chính là đã 24 tuổi Chu Viện.

Hai mắt nhìn chăm chăm đặt ở trên đùi laptop, Chu Viện hơi hơi cau mày, đình đến phía trước tài xế nói sau bắt đầu dĩ cười cười, duỗi tay nhéo nhéo mày.

“Viên tỷ, ta không thể nghỉ ngơi, ba ba này ba tháng lưu lại đến sự tình quá nhiều, công ty bên kia có quá có rất nhiều ta yêu cầu ta đi làm, nếu ta nghỉ ngơi, kia ba ba này nhiều năm kinh doanh làm sao bây giờ? Đó là hấn cả đời tâm huyết.”

“Nhưng người như vậy không muốn sống đi công tác cũng không phải cái biện pháp a!”

“Không có việc gì, lòng ta hiểu rõ, nên nghỉ ngơi thời điểm ta còn là sẽ thành thành thật thật nghỉ ngơi, cho nên người yên tâm đi, Viên tỷ.”

Chu Viện ngánh sinh sinh bài trừ một cái tươi cười nhìn đang ở lái xe Viên tỷ, sau đó lại cúi đầu nhìn màn hình máy tính.

Từ trong gương nhìn đến mặt sau Chu Viện, được xưng là Viên tỷ nữ nhân thờ dài, sau đó bắt lấy ô tô tay lái tay lại nắm thật chặt.

Chu Viện ở vào thành thị là một tòa không lớn thành thị, đó là cùng một đường thành thị tương đối sau đến ra tới đáp án, trên thực tế đã có thể tính thượng vô hạn tiếp cận một đường thành thị.

Roi xuống vũ, toàn bộ thiên đều âm trầm trầm, thường thường một đạo tia chớp xẹt qua, màu đen ô tô ở đường cái thượng chạy băng băng, có lẽ là roi xuống vũ duyên cớ, dĩ vãng chen chúc đường cái tựa hồ cũng trở nên thông suốt lên, chỉ có thể đại khái nhìn đến mấy lượng ô tô.

Đèn đỏ, xe cũng bắt đầu chậm rãi biến chậm lên, thẳng đến ngừng ở nơi đó, nhìn đèn đỏ thượng giây số một giây một giây nhảy quá, toàn bộ thùng xe nội an tĩnh muốn chết, trừ bỏ mặt sau Chu Viện bùm bùm ấn phím bàn thanh âm ở ngoài.

Ước chừng một phút đồng hồ thời gian, đèn xanh sáng lên, lại một lần đem ô tô phát động, bắt đầu hướng tới phía trước khai lên.

“A!”

Ở khai ra không vượt qua hai mươi mốt thời điểm, lái xe Viên tỷ đột nhiên một tiếng thét kinh hãi, theo sau liền nghe được một trận phanh lại sinh, còn có phịch một tiếng giống như đụng vào gì đó thanh âm.

Về mặt hoảng sợ, Viên tỷ ngưng ngác nhìn xe ngoại, nàng rõ ràng rõ ràng nhìn đến, vừa mới ô tô đụng vào một người.

“Làm sao vậy? Viên tỷ?”

“Đại tiểu thư……. Đụng vào người!”

“Cái gì?!”

Nghe được Viên tỷ nói, Chu Viện sững sốt một chút, sau đó kinh ngạc hô một câu, liền giống như nghe được không có khả năng sự tình giống nhau.

Phản ứng lại đây, một phen đẩy ra cửa xe, không thềm quan tâm bên ngoài roi xuống vũ, nhảy xuống xe, vòng đến xa tiền, nhìn quỳ rạp trên mặt đất thiếu niên.

Từ thân hình đi lên xem, cái này bị đụng vào chính là nam sinh, hơn nữa thoát nhìn tuổi cũng không lớn, bởi vì là năm bò cho nên nhìn không tới hấn mặt.

Đây là ở trên đường cái, không có khả năng không có cameras loại này đồ vật, nếu chạy trốn nói đó là phạm pháp, đương nhiên, Chu Viện cũng không có góc đến đi chạy trốn.

Viên tỷ cũng chạy xuống xe, có chút không biết làm sao nhìn quỳ rạp trên mặt đất không có chút nào nhúc nhích thiếu niên, trên mặt tràn ngập hoảng sợ.

“Làm sao bây giờ đại tiểu thư! Có phải hay không đã chết?”

“Không có khả năng, không có huyết không có khả năng sẽ chết, đại khái chỉ là ngã xỉu, Viên tỷ, mau đánh 120 kêu xe cứu thương!”

“Nga, đúng đúng! Xe cứu thương…….”

Vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, bởi vì roi xuống vũ không có biện pháp chỉ có thể dùng tay chống đỡ màn hình nhìn, vũ cũng bắt đầu trở nên lớn lên, Chu Viện nhìn quỳ rạp trên mặt đất thiếu niên thật sâu hít một hơi.

Phải nói là xui xẻo sao? Thế nhưng sẽ đụng tới chuyện như vậy.

“Bang!”

Đang ở tự hỏi đầu nháy mắt đường gần xuống dưới, Chu Viện chỉ cảm thấy đến cổ chân đột nhiên bị bắt được, bởi vì ra tới thời điểm còn không có trời mưa, Chu Viện ăn mặc vẫn là váy cùng giày cao gót, bị như vậy đột nhiên bắt lấy cũng hoảng sợ.

Sau đó tầm mắt xuống phía dưới nhìn lại, hẳn là đã té xỉu thiếu niên giờ này khắc này lại nâng lên một bàn tay bắt được Chu Viện cổ chân, lực độ rất lớn.

“A a a a a!!”

“Làm sao vậy đại tiểu thư?!”

Còn không có gạt ra điện thoại Viên tỷ đình chỉ gọi điện thoại hành động nhìn về phía đột nhiên hét lên Chu Viện, đương nhiên nhìn đến nằm trên mặt đất thiếu niên nâng lên tay bắt lấy Chu Viện cổ chân khi cũng là về mặt hoảng sợ.

“Quý a a a!”

“Uy, ta nói các ngươi hai cái hạt rỗng cái gì đâu? Còn chưa có chết đâu!”

Buông ra bắt lấy Chu Viện cổ chân tay, thiếu niên một tay chống mặt đất đứng lên, nước mưa theo hấn gương mặt chảy xuống, toàn bộ quần áo đã ướt đầm.

Chu Viện hơi hơi có chút ngậy người, như vậy xem ra nói. .... Thiếu niên này bộ dáng man sói.

“Cái kia. .... Ngươi, ngươi không sao chứ?”

“A, cái này không cần lo lắng, ta còn có thể đứng lên đã nói lên ta còn không có bị các ngươi đâm chết.”

Thiếu niên nhìn nhìn bốn phía, may mắn là trời mưa, nói cách khác, dựa theo dĩ vãng lệ thường, giờ này khắc này hẳn là đã bị vây quanh vài vòng.

Dùng mu bàn tay cọ cọ mặt, thiếu niên nâng đầu nhìn bởi vì xối lầy như vậy áo mưa phục đã ướt rớt Chu Viện, sau đó mặt vô biểu tình nhìn nàng.

“Tự giới thiệu một chút, ta kêu Từ Ngôn, sau đó. ....”

Nâng lên tay, chỉ vào trước mắt nữ nhân này.

“Ngươi, bị quỷ quần lên đi!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Màng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Ta là đạo nhân

“Ngươi, bị quỷ cuốn lấy đi!”

Từ Ngôn nói sử Chu Viện như bị sét đánh giống nhau, sững sờ ở nơi đó, trên mặt khiếp sợ biểu tình như thế nào cũng không có cách nào che dấu xuống dưới.

Xác thật, nàng so bất luận kẻ nào đều rõ ràng nàng phụ thân cái kia bệnh đến tột cùng là cái gì, đang xem đến dấu chân kia một khác, nàng cũng đã toàn bộ đều minh bạch, trên thế giới này tồn tại quý loại này sinh vật, kia đại khái là người tử vong lúc sau linh hồn sở sinh ra một loại đồ vật.

Bởi vì phụ thân làm giàu chi lộ tới không chính đáng duyên cớ, cho nên đắc tội kẻ thù đương nhiên cũng không có khả năng rất ít, đây cũng là Chu Viện có thể nhanh hơn tiếp thu trên thế giới này tồn tại quý nguyên nhân.

Tay không ngừng run rẩy, ở nước mưa đánh sâu vào hạ, nàng sắc mặt có vẻ dị thường tái nhợt, kia đã không phải hoá trang sau bộ dáng, trên mặt thoát nhìn có chút hoa.

Đứng ở trên đường cái, bên tai chỉ có thể nghe được nước mưa không ngừng nhỏ giọt trên mặt đất thanh âm cùng thường thường chạy như bay ô tô, trừ lần đó ra đã nghe không được khác cái gì thanh âm.

Bởi vì dùng vạch trần lúc sau, cho nên Chu Viện nội tâm đã loạn thành một đoàn, nàng cường trang trấn định nhìn về phía trước mắt thiếu niên này.

“Ngươi. .... Ngươi ở nói bậy gì đó.”

“Ấn đường biến thành màu đen, mắt túi hơi sưng vù, đây là thân thể hư biểu hiện, âm khí thiếu hụt, trên người nhiều có một tia như có như không oán khí, chuẩn xác tới nói không phải người bị quỷ cuốn lấy, mà là nhà người bên trong có người nào bị quỷ cuốn lấy, đúng không?”

Từ Ngôn tay thả xuống dưới, bởi vì trên mặt nước mưa thật sự là quá nhiều, Từ Ngôn vươn tay đem thủy cọ rớt, theo sau biểu tình vẻ mặt nghiêm túc.

“Đã không phải một ngày hai ngày sự tình, có thể đạt tới người loại trình độ này, hẳn là có đoạn thời gian đi? Không ra ta sờ liệu, người thân nhân đã có người bắt đầu xuất hiện tinh thần thượng vấn đề đi?”

“Người.....”

Chu Viện chỉ nói ra một cái người tự, liền rớt cuộc nói không nên lời khác cái gì, liền giống như Từ Ngôn theo như lời giống nhau như đúc, bởi vì trong nhà tình huống bị vạch trần, cho nên nằng trử bỏ cái kia người tự bên ngoài đã không biết nên nói cái gì.

Nên nói cái gì? Chẳng lẽ muốn lớn tiếng phản bác “Không có” sao?! Nhưng trên thực tế nàng phụ thân hiện giờ xác thật ở vào loại trạng thái này hạ. Liền cùng kẻ điên không có gì hai dạng khác biệt, mỗi ngày đều từ ác mộng trung tỉnh lại, sau đó đó là tạp đồ vật, mắng chửi người.

“Loại này hiện tượng chính là điển hình quỷ triền biết đây là cái gì sao? Ý tứ chính là nói, nhân loại bị quỷ cuốn lấy, nếu không nắm chặt thời gian trử bỏ con quỷ kia nói, liền tính không bị tra tấn chết, cũng sẽ bị chậm rãi hút khô cuối cùng một tia dương khí, không ngoài sờ liệu, người vị kia thân nhân chỉ sợ đã xuất hiện sắc mặt tái nhợt. Động bất động liền tạp đồ vật tạt xấu đi?”

“Người như thế nào biết!”

Chu Viện nhìn trước mắt tên này thiếu niên, nằng vô luận như thế nào cũng không có cách nào nghĩ ra được rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, vì cái gì hẳn sẽ biết kia mặt rõ ràng?

Nghe được nằng lời nói, từ nói cười, dùng tay đem cái trán trước đầu tóc triều sau sơ đi, khoe miệng lộ ra một tia ý cười.

“Đệ 165 đại Thiên Đạo truyền nhân, Từ Ngôn..... Điểm này, hẳn là không sai biệt lắm đã biết ta thân phận đi?”

Một đôi mắt mở rất lớn, nằng giương miệng lại không biết nên nói cái gì. Liền như vậy tùy ý nước mưa đập tại thân thể thượng, không biết qua bao lâu, mới phản ứng lại đây, run rẩy ngón tay nâng lên. Chỉ vào Từ Ngôn.

“Người..... Người là đạo sĩ?”

“Khụ khụ, chú ý một chút, chuẩn xác tới nói là đạo nhân, cái gọi là đạo sĩ chỉ là đối TV thượng một loại sai lầm lý giải. Nói cách khác, vừa mới bị xe đụng phải một chút ta sao có thể sự tình gì đều không có?”

Thẳng đến lúc này Chu Viện mới phản ứng lại đây, trước mắt tên này thiếu niên vừa mới bị đâm bay thật xa. Nhưng là lại từ trên mặt đất bò đi tới, giống như là không có việc gì giống nhau, bình thường người căn bản không có khả năng một chút thương đều không chịu.

Kia, thay lời khác tới nói trước mắt tên này thiếu niên, thật sự trong truyền thuyết đạo sĩ? Từ Ngôn vươn tay ấn ngực, sau đó xem tự ngẩng khoa đứng ở trước mặt hẳn Chu Viện.

“Bởi vì ta luyện chính là Thiên Đạo kỹ năng đạo cổ pháp cho nên đã đạt tới một loại, sẽ không bị hủy diệt nông nổi, bởi vậy vừa mới ta bị đâm bay đi ra ngoài mới không có chết, bởi vì ta trên cơ bản đã đạt tới một loại vô địch nông nổi.”

“Thật sự a, đại tiểu thư..... Ta xem rành mạch, hẳn bị đâm bay đi ra ngoài, nhưng hiện tại lại như là không có chuyện giống nhau, thật là không thể tưởng tượng!”

Vẫn luôn đứng ở một bên Viên tỷ phản ứng lại đây, từ khiếp sợ trung phản ứng lại đây, nhìn đứng ở trong mưa Từ Ngôn lớn tiếng nói.

Nghe được Viên tỷ nói, Chu Viện hơi hơi có chút ngây người, nằng đang ở suy xét như thế nào làm thiếu niên này đi cấp chính mình phụ thân chữa bệnh. Ngẩng đầu lại nhìn thoáng qua.

Như vậy xem ra, hẳn thoát nhìn không giống như là đề ý tiền cái loại này người, không đều nói sao? Loại này đạo nhân gì đó đều là cái loại này coi tiền tài vì không có gì cái loại này, nếu dùng tiền tới thu mua, vạn nhất thất bại làm sao bây giờ? Nếu muốn lại đụng vào đến một cái đạo nhân nhưng không dễ dàng.

Sự thật chứng minh, nữ nhân đầu chuyển quá nhanh, cũng chưa chắc là một chuyện tốt.

“Kia như vậy đi, Từ tiên sinh, liền tính người có cái kia nói cổ pháp nhưng nói như thế nào, chúng ta xe vừa mới đều đụng phải người một chút, vì tò về xin lỗi, thỉnh đến nhà ta, tắm rửa một cái.”

“Loại chuyện này liền không cần, ta thời gian thực khẩn, lần này trộm xuống núi thời gian cũng không nhiều lắm, ta tưởng đi trước nhìn xem bên ngoài thế giới.”

Nói, Từ Ngôn một bộ phải đi rớt bộ dáng, bất quá còn không có bán ra hai bước đã bị phía sau Chu Viện một phen giữ chặt.

Hai tay gắt gao bắt lấy Từ Ngôn bàn tay, liền tính là mang giày cao gót, Chu Viện thoát nhìn cũng không phải quá cao bộ dáng.

“Từ tiên sinh thỉnh không cần cự tuyệt, đây là ta một tia xin lỗi, xong việc ta nhất định sẽ phái xe đưa ngài trở về, cho nên không vội, không vội.”

“Chỉ đi thay quần áo.”

“Ân, chỉ thay quần áo.”

Giống như là ở tự hời, Từ Ngôn ở Chu Viện nói ra những lời này sau liền vẫn luôn cau mày, qua hơn mười giây lúc sau, không có giãn ra mở ra.

“Hào đi, đi tới đi sao?”

“Ngồi xe đi.”

Cười, Chu Viện hướng tới xe vị trí đi qua, đem cửa xe mở ra, Từ Ngôn chui đi vào, theo sát Chu Viện cũng chui đi vào.

“Cấp, khẩn lỏng”

“Tạ quá”

Từ Ngôn tiếp nhận khăn lỏng, cũng không có hướng tới thường như vậy bắt lấy khăn lỏng loạn mặt, mà là có quy luật dùng làm khăn lỏng dính trên mặt vệt nước, sau đó nhẹ nhàng cọ xát ướt ướt đầu tóc, thoát nhìn có một chút cổ phong cảm giác.

Chu Viện nhìn như không thêm để ý, trên thực tế vẫn luôn ở quan sát đến bên người Từ Ngôn, xem hắn hành động, hắn là không phải kẻ lừa đảo linh tinh, nghĩ như vậy nàng, cũng bắt đầu sát ngẩng đầu lên phát tới.

Xe thúc đẩy lên, bởi vì phải về nhà duyên cớ, xe rút quá mức hướng tới tới thời điểm phương hướng bắt đầu chạy.

Ngồi ở bên trong xe, Từ Ngôn hơi hơi cười, hết thảy đều hết thảy đều ẩn kế hoạch của hắn đang tiến hành, sở dĩ nguy trang hạ đạo nhân là bởi vì như vậy hành động lên phương tiện một ít, hơn nữa..... Trừ quỷ linh tinh, không đều là đạo nhân tới làm sao?

Ngay từ đầu Từ Ngôn theo như lời những cái đó bệnh trạng, hắn kỳ thật cũng không rõ lắm, nhưng trên thực tế liền tính chỉ là ngấm lại cũng có thể đoán được, nàng người nhà bị quỷ cuốn lấy, mỗi ngày bên người phát sinh thân quái sự kiện, sau đó nói cho người khác, người khác lại không tin, dưới loại tình huống này, liền tính là tính tình người tốt cũng sẽ sinh khí đi? Sau đó tảo bạo hạ quảng ngã đồ vật gì đó, đây là bản tính của nhân loại!

Mà nữ nhân này..... Thực thông minh, nhưng là có đôi khi sự tình tưởng nhiều chưa chắc là một chuyện tốt, nàng hiện tại muốn tính toán đại khái chính là đem chính mình thỉnh đến nhà nàng đi trừ quỷ, bởi vì sợ đề tiền vũ nhục chính mình, cho nên cố ý quai phản công đi, kia kế tiếp liền dễ làm, giả có thể đề cạo cao!

Từ Ngôn trước đó đã điều tra qua, nữ nhân này phụ thân là đi thiên đạo làm giàu, này cũng đã nói lên tiền tới không đủ chính đạo, như vậy thu hồi tiền tới cũng liền sẽ không tồn tại tâm lý thượng áp lực, nếu không ngoài sở liệu nói, nhà bọn họ tài sản không mấy cái trăm triệu là không có khả năng.

Nếu mấy cái trăm triệu..... Dùng 100 vạn đổi điều mạng người, hắn là không quý đi?

.....

Từ Ngôn đại khái đã không rõ ràng lắm nhà nàng có tiền tới rồi cái gì trình độ, nếu ngành muốn nói nói, đây là Từ Ngôn từ sinh ra đến bây giờ, nhìn đến lớn nhất phòng ở, đã không rõ ràng lắm nhà nàng đến tột cùng là đang làm gì.

Loại trình độ này phòng ở, thật đúng là..... Đại a!

Đến tột cùng có bao nhiêu đại Từ Ngôn chỉ là dùng mắt thường xem nói đã tính ra không ra, vẫn luôn cho rằng chỉ có ở phim truyền hình trung mới có thể tồn tại phòng ở ánh vào Từ Ngôn trong mắt, giống như là cái đại hình biệt thự giống nhau, không, là phương Tây phòng ở hình thức.

“Rất lớn phòng ở.”

“Đây là phụ thân cái, cái này phòng ở hoa rút không ít tiền.”

Cảm thán dường như nói một câu, Từ Ngôn nhìn trước mắt này đồng căn phòng lớn, tuy rằng rất lớn, nhưng không có cái loại này rất nhiều hầu gái tồn tại, mặc dù có chút người hầu nhưng cũng không phải hầu gái.

Cùng tiểu thuyết trung lâu đài bất đồng, này tòa phòng ở bao lớn cũng chỉ là cùng bình thường phòng ở so duyên cớ, trên thực tế hắn còn không có lớn đến một loại thái quá nông nổi.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Cầu xin người Từ tiên sinh

Cùng tiểu thuyết trung lâu đài bất đồng, này tòa phòng ở bao lớn cũng chỉ là cùng bình thường phòng ở so duyên có, trên thực tế hẳn còn không có lớn đến một loại thái quá nông nổi.

Nếu ngành muốn nói nói, cái này chỉ có thể tính thượng xa hoa, rốt cuộc đối Từ Ngôn mà nói, hẳn từ sinh ra đến bây giờ cũng không có gặp qua cái gì đại việc đời, đây cũng là hẳn vì cái gì sẽ sinh ra loại cảm giác này.

Bị lãnh vào đại khái là phòng tắm địa phương, ở trên xe thời điểm, cũng đã trước tiên gọi điện thoại thông tri phóng thủy, cho nên đương Từ Ngôn tiến vào cái này phòng tắm thời điểm nhìn đến chính là cùng loại với đại nhà tắm cái loại này rộng lớn, cùng chính mình gia cái kia năm sáu bước liền đến đầu WC bất đồng, cái này đại khái có thể chơi té ngã.

“Trước tắm rửa một cái đi, Từ tiên sinh.”

Hơi hơi cười, Chu Viện là như thế này nói, nàng cả người cũng ướt đầm, nhìn như có chút không được tự nhiên đối với Từ Ngôn nói.

“Tắm rửa quần áo đã phóng hảo”

“Kia thật đúng là phiền toái người.”

Vẫn duy trì mỉm cười, Từ Ngôn hơi hơi hướng tới Chu Viện gật gật đầu.

Theo sau dặn dò một phen lúc sau, nàng đứng đi ra ngoài, nhìn phòng thay đồ vị trí, Từ Ngôn khóe miệng lộ ra ý cười.

Túm áo lót cái đáy triều thượng nhắc lên, sau đó đem ướt đầm dề áo lót đặt ở một bên cùng loại với rổ đồ vật nội, đem toàn thân cởi cái tinh quang, Từ Ngôn tùy tay xả qua một cái khăn lông.

“Cái này phòng tắm thật đúng là đại a. .... Đã so giống nhau đều nhà tắm còn muốn lớn đi.”

Từ Ngôn giống như là lẩm bẩm tự nói, sau đó tiến vào ao nội, nước ấm ngâm thân thể, ấm áp dễ chịu, độ ấm vừa lúc.

“Hơn nữa cùng nhà tắm so sánh với, nơi này thủy cần phải sạch sẽ nhiều. .... Ít nhất không có hôi ở mặt trên phiêu.”

Đem khăn lông tắm ướt lúc sau. Khoác trên vai, sau đó hơi hơi xoay qua đầu. Nhìn về phía một bên, ở người thường trong mắt không có một bóng người phòng tắm, ở Từ Ngôn trong mắt còn tồn tại một cái khác gia hỏa.

“Trình Từ. .... Không xuống dưới phao phao sao?”

“Người cái biến thái.”

Từ vừa rồi tiến vào sau, Trình Từ liền vẫn luôn đưa lưng về phía Từ Ngôn, có lẽ là bởi vì Từ Ngôn cái gì đều không mặc duyên có, giống như thẹn thùng Trình Từ nói ra loại này lời nói, hơi hơi sùng sốt một chút, theo sau Từ Ngôn lại là cười khê hai tiếng.

“Nếu ta là cái biến thái nói. Vậy người là cái gì? Chẳng lẽ đi theo cả người xích, lừa thiếu niên đi vào phòng tắm người không phải biến thái sao?”

“Xấu hổ xấu hổ mặt.”

“Kia những lời này ta có thể lý giải người ở hướng ta bán manh sao?”

Đem trên vai khăn lông túm xuống dưới, sau đó ở trên mặt lưng tung lùa gạt vài lần, ở trong ao xoa tẩy

“Xác định không xuống dưới một khối tẩy tẩy sao? Nếu ta nhớ không lầm nói, người hẳn là thật lâu không tắm rửa đi. .... Ân, cẩn thận ngâm lại lần trước tắm rửa thời điểm là khi nào tới?”

“.....”

“Nữ hài tử ít nhất phải chú ý một chút cơ bản nhất vệ sinh, người như vậy đi xuống thân thể vạn nhất sinh sâu làm sao bây giờ?”

“Quý là sẽ không sinh sâu.”

“..... Liên tính sẽ không sinh sâu. Chỉ là ngẫm lại điều lời nói cũng sẽ cảm thấy đặc biệt không được tự nhiên đi? Ta cảm thấy người cần thiết hảo hảo tẩy một chút, không cần lo lắng cho ta, kỳ thật người vẫn luôn biết ta này đôi mắt là thành thật nhất không phải sao? Yên tâm, ta sẽ không làm ra “Rình coi” loại này hành động.”

Từ Ngôn nói tràn ngập bình tĩnh, giống như là chính nhân quân tử giống nhau, trên thực tế nếu Trình Từ thật sự xuống dưới tẩy nói. Từ Ngôn liền không xác định chính mình sẽ làm ra bộ dáng gì sự tình.

Hơi hơi ngẩng đầu, vừa muốn nói gì Từ Ngôn đột nhiên nghe được bang một tiếng giòn vang, sau đó vuốt đầu nhìn về phía phía sau.

Trình Từ thu hồi tay, sau đó về mặt mặt vô biểu tình.

“Cho ta tự trọng chút, đồ lưu manh.”

“Uy. Người vừa rồi đánh ta đầu đi! Người biết ta ghét nhất người khác chạm vào ta đầu! Người thế nhưng chạm vào ta đầu!” Cảm lấy khăn lông xoa xoa mặt.

“Bất quá, nếu đều đã đánh. Ta lần này liền tha thứ người, không có lần sau có nghe hay không?”

Từ Ngôn hít một hơi, trong không khí tràn ngập hơi nước sử ngực có chút khó chịu, giống như là thở không nổi giống nhau.

Từ Ngôn tay vô ý thức vuốt ve triều ao nội thủy.

“Lần này con quý kia là cái gì cấp bậc?”

“Oán quý trung kỳ.”

“Cái gì a, lại là oán quý a..... Liên không thể hơi chút tới chỉ hung quý luyện luyện tập sao? Còn như vậy đi xuống ta sẽ rí sát đi.”

“Gặp được hung quý cấp bậc người lại đánh không lại không phải sao.”

“Nói cũng đúng, nhưng là a..... Người không phải ở sao? Hoàn toàn có thể đánh không lại thời điểm người thượng a.” Từ Ngôn cười khẽ, đem khăn lông vắt khô, xoa xoa mặt.

“Bất quá..... Hiện tại hẳn là suy xét một chút, nên muốn bao nhiêu tiền đi.”

.....

“Từ tiên sinh đã tẩy hảo sao?”

“Ân, thực thoải mái, đây là ta xuống núi lúc sau lần đầu tiên tẩy như vậy thoải mái, so trên núi ao khá hơn nhiều.”

“Tẩy thoải mái là được.” Chu Viện hướng tới từ nói cười cười.

Giờ này khắc này hai người ở vào vị trí đại khái là phòng khách, liên tính là phòng khách cũng đại có chút kinh người, Từ Ngôn thậm chí cảm thấy, chỉ là cái này phòng khách liền không biết so với chính mình gia lớn nhiều ít.

Mông hạ mềm mại sô pha chỉ cần băng vào khuynh hướng cảm xúc đều có thể cảm giác được đến, không phải giống nhau đều sô pha, thực sự có chút tò mò cái này sô pha tác chính là cái gì.

“Kia, Từ tiên sinh có hay không cảm giác cái gì không thoải mái địa phương?”

“Không a, tẩy thực thoải mái, không thể không nói, thủy ôn thực thích hợp.”

“Kia..... Nếu, Từ tiên sinh là đạo nhân nói, có hay không cảm thấy nhà của chúng ta phòng ở, có cái gì không đúng địa phương?”

Từ Ngôn thần sắc hơi đổi, theo sau đó là gất gao nhú mày, nguyên bản vẻ mặt mỉm cười bộ dáng cũng đã biến mất.

“Chu tiểu thư cũng đã phát hiện sao? Đây tòa phòng ở chỗ quái chỗ.”

Từ Ngôn biểu tình đại khái là từ trước tới nay nhất nghiêm túc một lần, hất ngón tay vô ý thức đánh sô pha.

“Vừa mới xuống xe thời điểm, ta cũng đã phát hiện, Chu tiểu thư này tòa phòng ở nội, ta có thể minh xác cảm giác được một cỗ âm khí, ở chúng ta nơi đó chuyên nghiệp dùng từ chính là “Oán khí” có oán quý chạy tới này tòa phòng ở nội.”

“Oán khí!”

Thần sắc khẩn trương che kín cả khuôn mặt, Chu Viện về mặt lo lắng biểu tình nhìn Từ Ngôn.

“Kia, nên dùng bộ đáng gì biện pháp mới có thể đi trừ đâu? Là muốn dán cái loại này phù chú sao?”

“Phù chú nói chỉ là phương pháp chi nhất, chủ yếu tới nói chúng ta đạo nhân trong cơ thể đều sẽ tồn tại một loại ‘Linh khí’, này cổ linh khí là chuyên môn khắc chế oán khí tồn tại.”

Từ Ngôn nói, nâng lên ngón tay hai người chính giữa cái kia mộc chất bàn nhỏ thượng, cái bàn chính giữa đặt một tổ trà cụ, nguyên bản hẳn là đài ở trên bàn trà cụ lại đột nhiên trôi nổi lên, vững chắc nổi tại giữa không trung.

Từ Ngôn trên mặt vẻ mặt nghiêm túc biểu tình, sau đó nhìn về phía thấy được phiêu phù ở giữa không trung trà cụ, kia khuôn mặt thượng biểu tình đã vô pháp dùng ngôn ngữ biểu đạt.

“Đây là linh khí có khả năng đạt tới cảnh giới, ở các ngươi này đó người thường nhãn lực này đại khái được xưng là cái gì?”

“Ma..... Ma thuật.”

“Ma thuật?”

Trong ánh mắt tràn ngập kinh hoàng, Từ Ngôn hừ nhẹ một tiếng, sau đó ngón tay xuống phía dưới tùy ý ngăn, ẩm trà lại vững chắc rơi xuống trên bàn.

“Cái loại này man di đồ vật có thể cùng cái này so sánh với? Từ Tàn Thủy Hoàng thời kỳ liên bắt đầu mọc rễ nảy mầm ‘Đạo nhân’ tuyệt đối so với phương Tây man di những cái đó nửa đường ‘Ma thuật’ muốn tính xảo nhiều, ta nhớ rõ ở phương Tây, loại này lực lượng hẳn là bị xưng là ‘Ma pháp’ đi?”

“Đói..... Nói rất đúng.”

“Nếu không phải thời cổ chờ tổ huấn, chỉ dựa vào cái này lực lượng, liền có thể quét ngang toàn bộ thế giới, Tùy Đường thời kỳ truyền quá khứ phần có, hiện giờ có thể phát triển tới trình độ nào?”

Chu Viện miệng há hốc ba, hẳn đại khái đã không biết nên nói những gì, hôm nay sở nghe được, nhìn đến sự tình tuyệt đối so với trước kia tồn tại thời điểm biết đến đều phải lệnh người khiếp sợ, đạo nhân cái gì đều tồn tại, làm nằng mọ mọ màng màng tiếp xúc tới rồi thế giới kia lĩnh vực.

“Cho nên, loại chuyện này ngươi biết là đến nơi, không cần cùng những người khác nói lên, ta không cam đoan ngươi sẽ bị giết chết khả năng tính.”

“Kia, kia Từ tiên sinh! Chúng ta tới nói chuyện cái kia! Ta phụ thân giống như bị quỷ cuốn lấy.”

“Điểm này ta đã biết, phụ thân ngươi là ở lầu hai phòng nội đứng không, oán khí rất mạnh, ta ở chỗ này cũng đã cảm giác được.”

Từ Ngôn đứng lên, đuổi cái lười eo.

“Không sai biệt lắm, ta là thời điểm đi trở về, trước cáo từ, Chu tiểu thư.” Nói xong, Từ Ngôn liền một bộ phải đi bộ đáng.

Còn không có phải đi, đã bị phía sau xông lên Chu Viện trao một cái đã bắt được, trong thanh âm mang theo một tia ghen ghét, càng như là ở cầu Từ Ngôn giống nhau.

“Cầu xin ngươi..... Ta biết ngươi thời gian thực quý giá, nhưng thỉnh ngươi cứu cứu phụ thân ta, ta đã không thể ở không có hẳn này thân nhân a!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 159: Sai lầm đánh giá phán

“Cầu xin ngươi..... Ta biết ngươi thời gian thực quý giá, nhưng thỉnh ngươi cứu cứu phụ thân ta, ta đã không thể ở không có hẳn này thân nhân a!”

Đại tiểu thư cái loại này hình tượng đã hoàn toàn vứt bỏ rớt, này đại khái là từ bị xe đụng phải lúc sau, lần đầu tiên nhìn đến nữ nhân này lộ ra này phúc hình thái.

Ở cái này không lớn thành thị trung, có thể ở lại thượng loại này phòng ở người hoàn toàn xứng đôi kẻ có tiền ba chữ, trên thực tế các nàng gia xác thật rất có tiền, nhưng gần căn cứ trước đó hiểu biết đến một ít phiền diện tin tức, nàng phụ thân, Chu Viễn Chí phát tài con đường đã đến có chút không lớn chính thỏa.

Thương trường rất là hắc ám, liên tính Chu Viễn Chí không có thân thủ giết chết quá vài người, ít nhất cũng gián tiếp tính bức tử quá mấy cái.

Nhưng mà, ở như vậy hoàn cảnh hạ trường thành đại nữ nhi thế nhưng là loại tính cách này, nói thật, điểm này sử Từ Ngôn có chút tò mò.

Theo hiểu biết, Chu Viễn Chí người nam nhân này nhưng không có nữ nhi, thế tử qua đời lúc sau, tuy rằng bao dưỡng quá tình phụ linh tinh, nhưng không có làm ra tại đây kết hôn hành động, hẳn đối chính mình nữ nhi nhóm tới nói, đại khái là cái loại này, nam nhân trung hảo ba ba.

Đây cũng là, Chu Viễn giờ này khắc này dùng chặt vật bộ dáng, thỉnh cầu Từ Ngôn cứu nàng phụ thân một mạng, nhìn về mặt thỉnh cầu Chu Viễn, Từ Ngôn thậm chí sinh ra một loại thật bội phục tên kia giáo dục phương pháp

Rốt cuộc có thể đem nữ nhi giáo dục thành cái dạng này, bản thân mà nói liền không phải một việc dễ dàng.

Từ Ngôn giả bộ một bộ chân tay luống cuống bộ dáng, xoay qua thân mình nhìn về phía Chu Viễn, dùng một tia nghi vấn ngữ khí nói.

“Chu tiểu thư! Ngươi, ngươi làm gì vậy a!”

“Cầu xin ngươi, Từ tiên sinh! Ngươi là đạo nhân đúng không, ta vừa mới đã thấy được, cái loại này lực lượng, có được loại này lực lượng ngươi cứu cứu phụ thân ta đi!”

“Không phải, Chu tiểu thư, ta hiện tại thật sự là không có thời gian, lời nói thật cùng ngươi nói đi!”

Xả quá quần áo. Từ Ngôn giống như là bị bức bách không có cách nào, cầm quần áo phỏ chính lúc sau, hơi hơi ngạch thờ dài.

“Ta xuống núi phía trước đã hướng sư phó nhóm cam đoan quá sẽ không nói đi ra ngoài loại chuyện này, nhưng nhìn dáng vẻ đã vô pháp lại che dấu.” Từ Ngôn về mặt bất đắc dĩ thần sắc.

“Kỳ thật lần này ta xuống núi chủ yếu là trừ tiền, điểm này ngươi hẳn là biết đi? Bởi vì ta là đạo nhân hệ thống, cho nên giống nhau đều là ở đỉnh núi đạo quan nội tu luyện, nhưng là a..... Lần trước một đạo tia chớp đem phòng ở phách hồng rồi, bởi vì chúng ta cái này hệ thống là cái loại này bất quá hỏi mọi việc đạo quan cho nên, tài chính thượng có chút không đủ, ta hiện tại muốn vội vàng đi kiếm tiền.”

Chu Viễn nhìn Từ Ngôn. Trên mặt bỗng nhiên xuất hiện một tia ý cười, sau đó đứng thẳng thân mình nhìn về phía Từ Ngôn, giống như là bắt được cứu mạng rơm rạ giống nhau.

“Từ tiên sinh yêu cầu tiền nói, có thể trực tiếp mở miệng muốn a! Chỉ cần đem quay chung quanh ta phụ thân đồ vật bắt đi, ta hoàn toàn có thể phò cấp Từ tiên sinh nhất định giá!”

“Nhưng..... Chính là, này có điểm bất hòa quy củ, lần này ta xuống dưới nguyên bản nghĩ chính là đem đạo quan nội gửi Minh triều Hồng Vũ trong năm gồm sứ bán một cái mà thôi, ngươi như vậy làm cho lời nói, sư phó nói qua không thể dùng lực lượng kiếm tiền. Như vậy là tổn hại công đức.”

“Nhưng Từ tiên sinh ngươi cái này không phải dùng lực lượng kiếm tiền a! Từ tiên sinh ngươi trừ quỷ, bởi vì cảm kích cho nên dâng lên nhất định mức tiền, này liền không phù hợp dùng lực lượng kiếm tiền đi? Bởi vì đây là nhất công bằng giao dịch.” Trên mặt mang theo dò hỏi tầm mắt, Chu Viễn nhìn về phía Từ Ngôn.

“Chính là.....”

“Từ tiên sinh! Cứu người là thêm công đức a! Đây là cứu người chuyện tốt. Không tính là là tổn hại công đức sự tình!”

“.....”

Giống như là ở làm tư tưởng đấu tranh giống nhau, Từ Ngôn vẫn luôn cau mày, hàm răng cắn hạ môi, một bộ rối rắm không thành bộ dáng bộ dáng. Không biết qua bao lâu, Chu Viễn về mặt chờ đợi nhìn Từ Ngôn.

“Hảo đi.....”

“Thật tốt quá, Từ tiên sinh! Trừ quỷ xong lúc sau ta nhất định sẽ dâng lên nhất định mức tiền”

“Tiền loại này đồ vật không cần quá để ý..... Chỉ cần đủ sửa chữa đạo quan tiền là được.”

Hơi hơi cười cười. Từ Ngôn chụp phui quần, sau đó từ trong quần móc ra một lá bùa, đây là lần trước đối mặt Triệu Hiến thời điểm, thuận tay từ trên tường bóc tới một trương.

Từ Ngôn khoe miệng mang theo ý cười.

“Chu tiểu thư, dẫn đường đi!”

.....
“Đến nơi đây là đến nơi.”

Từ Ngôn vẫy vẫy tay, đem phù chú tùy tay hướng tới trên cửa một dán, rõ ràng không có bôi bất luận cái gì nhựa cao su, cũng vô dụng bằng dính gì đó, nhưng là phù chú lại dán ở trên cửa, Từ Ngôn đối với phía sau Chu Viện nói.

“Người liền không cần đi vào, bóc tới phát sinh sự tình người tốt nhất vẫn là không cần nhìn đến tương đối hảo.”

“Chính là!”

“Ta không có cách nào tách ra lực chú ý bảo hộ người, không bài trừ sẽ bị đánh lên nhân tố, cho nên. .... Người trước đi xuống đi, ta cũng biết người thực lo lắng người phụ thân, nhưng là như vậy tùy hứng lời nói, chỉ biết gây trở ngại ta.”

“Ôm. .... Xin lỗi.”

Nói thanh khiêm, Chu Viện trong ánh mắt tràn ngập lo lắng nhìn thoáng qua Từ Ngôn, sau đó liền xoay người hướng tới dưới lầu đi đến, thẳng đến nàng biến mất ở cuối.

Chu Viện đi rồi, toàn bộ hành lang nội chỉ có Từ Ngôn một người, đương nhiên đây là ở người thường tầm mắt giác, nhưng ở Từ Ngôn thị giác nội nhìn đến lại là tán ra màu đen oán khí phòng.

“Người này năng lực còn không có làm rõ ràng sao?”

Những lời này là đối với bên người Trình Từ nói, sớm tại đi vào này đóng phòng ở thời điểm, Từ Ngôn cũng đã dò hỏi quá Trình Từ, này chỉ quý năng lực, nhưng hiển nhiên, bởi vì không có đã giao thủ, cho nên Trình Từ cũng không có khả năng hiểu biết đối phương năng lực là cái gì, chỉ có thể đại khái tính ra ra cấp bậc.

“Không rõ lắm.”

Từ Ngôn hơi hơi nhíu mày, hít một hơi, đem tay đặt ở then cửa thượng, đẩy ra, đi vào.

Mới vừa tiến vào phòng, Từ Ngôn liền sững sờ ở nơi đó, đại khái là buổi sáng vừa mới phát tính tình, cho nên đem nhà ở nội đồ vật tạp một lần lúc sau, trên mặt đất cận sử Từ Ngôn không thể nào đặt chân, thật lo lắng, có thể hay không đem giày trát lạn gì đó.

Nhà ở nội đen như mực, kia tay oán khí chồng chất lúc sau hình thành cùng loại với sương mù hình thái, người thường nếu tiến vào như vậy phòng cũng chỉ là sẽ cảm giác được ngực buồn sườn bắt quả tới khí giống nhau.

“Cút đi! Đều cút cho ta đi ra ngoài a!”

Gầm lên giận dữ, tùy theo đó là một con gối đầu bay lại đây. Từ Ngôn trao một cái đã bắt được bay qua tới gối đầu, sau đó ôm vào trong ngực.

“Thật đúng là chặt vật bất kham a, Chu Viễn Chí. .... Tiên sinh.”

Có chút không quá thói quen mang lên tiên sinh hai chữ, Từ Ngôn trên mặt mang theo mỉm cười, sau đó đem trong lòng ngực gối đầu tùy tay ném ở trên mặt đất.

“Kia kế tiếp đâu? Đem đồ vật tạp nát như lúc sau đâu? Là co đầu rút cổ trong ổ chăn run run phát run đối cái kia chút nào không có cách nào, vẫn là quý xuống cầu đối phương vòng qua người?”

Khinh thường tiếng cười từ Từ Ngôn trong miệng truyền ra tới, Từ Ngôn một bước tiếp theo một bước hướng tới Chu Viễn Chí đi qua, thẳng đến, đi tới mép giường.

Ghé vào trên giường, chặn cái quá mức đỉnh, đã năm mươi hơn tuổi hấn, giờ này khắc này lại biểu hiện ra loại này bất kham bộ dáng, thực hiển nhiên, hấn tinh thần đã ở hồng mắt bên cạnh.

Hoàn toàn có thể nói như vậy, Chu Viễn Chí phản ứng hoàn toàn ra ngoài đoán trước, nếu chỉ là oán quý cấp bậc quý, còn không đến mức có thể đem người bức đến loại tình trạng này, hơn nữa Từ Ngôn còn có dự cảm, con quý kia chỉ là ở đơn thuần đùa bỡn hấn.

Chu Viễn Chí đem cái chén xốc lên, nhìn về phía đứng ở trước mặt hấn Từ Ngôn, nhìn chăm chăm một đôi quang thâm mắt nhìn Từ Ngôn.

“Người. .... Cũng xem tới được hấn sao?”

“Ta hiện tại nhìn không tới.”

“Người cũng nhìn không tới, đều nhìn không tới, chỉ có ta có thể xem đến. .... Hấn ở truy ta, lão bà của ta ta hài từ đều đã bị giết đã chết, hấn còn muốn giết ta, ở truy ta, vẫn luôn ở truy ta!”

Tinh thần thượng đã xuất hiện vấn đề, đây là Từ Ngôn cho hấn bệnh trạng, vẫn luôn bị áp chế thần kinh, đã bắt đầu hồng mắt, dùng ngoại giới chuyên nghiệp dùng từ chính là, ly bệnh tâm thần không xa.

Oán khí thực nồng hậu, che kín toàn bộ phòng, nhưng là lại không có phát hiện con quỷ kia thân ảnh. Chẳng lẽ đã trước tiên chạy mất?

Từ Ngôn xoay đầu nhìn bốn phía, run run phát run Chu Viễn Chí ghé vào trên giường, trong miệng vẫn luôn ở nói thầm cái gì.

Oán khí, bắt đầu tụ tập, ở Từ Ngôn không biết dưới tình huống.

Ở không có quan sát đến không thích hợp địa phương lúc sau, Từ Ngôn có chút ngây người nhìn bốn phía, đột nhiên một trận dự cảm bất hảo truyền đến, hấn ngừng đầu nhìn về phía đỉnh đầu, một trận đen nghìn nghịt khí thể ập vào trước mặt!

Không động dậy nổi! Chân giống như là không phải chính mình giống nhau, không thể động dậy.

“Trình Từ!!”

Khí thể vây quanh Từ Ngôn, đứng ở một bên Trình Từ vọt đi lên, trước mặt hình thành một cái hắc động, nhưng lại ở nhảy dựng lên kia một khắc tạm dừng ở nơi đó, theo sau bay đi ra ngoài, tốc độ đã đạt tới trong nháy mắt.

Đã hung quỷ cấp bậc Trình Từ, tuy rằng không có khôi phục đến hung quỷ đỉnh nhưng cũng là hung quỷ lúc đầu thực lực, nếu chỉ là oán quỷ cấp bậc quỷ không có khả năng đạt tới loại trình độ này!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Hỉ dương cha

Đã hung quỷ cấp bậc Trình Từ, tuy rằng không có khôi phục đến hung quỷ đỉnh nhưng cũng là hung quỷ lúc đầu thực lực, nếu chỉ là oán quỷ cấp bậc quỷ không có khả năng đạt tới loại trình độ này! Nhưng trên thực tế, Trình Từ lại bị dễ như trở bàn tay đánh bay đi ra ngoài.

“Hung quỷ trung kỳ.”

Trình Từ khởi động nửa cái thân mình, bởi vì xuất kỳ bất ý, cho nên toàn bộ bị đánh bay đi ra ngoài, cùng oán quỷ cấp bậc bất đồng, hung quỷ lúc sau nếu muốn ở thăng cấp nói, có thể nói là khó càng thêm khó, hoàn toàn có thể nói, đại một bậc áp chết người.

Một trận hắc khí đánh tới, vậy như là xúc tua giống nhau đồ vật, buộc chặt ở Trình Từ, sau đó treo ở giữa không trung.

Theo sau, một trận hắc khí tản ra, từ giữa đi ra một người nam nhân, thoát nhìn có hơn ba mươi tuổi tả hữu trung niên nam tính, thoát nhìn mặt mày thực từ thiện, ít nhất sẽ không làm người cảm thấy sợ hãi, nhưng là giờ này khắc này, hấn lại âm trầm một khuôn mặt.

“Hung quỷ lúc đầu, oán khí có điểm không ổn định, còn không có củng cố trong cơ thể oán khí sao? Người gia hỏa này..... Là ăn khác hung quỷ oán loại đi!”

Một ngữ vạch trần, chính như hấn theo như lời giống nhau, Trình Từ tuy rằng trước kia là hung quỷ đỉnh thực lực, nhưng là lại hạ thấp oán quỷ cấp bậc, tuy rằng bởi vì oán loại lại lại một lần khôi phục tới rồi hung quỷ cấp bậc, nhưng là trong cơ thể oán khí cũng không có củng cố, đây cũng là không có cách nào trăm phần trăm phát huy ra trong cơ thể oán khí nguyên nhân.

“Thực sự có ý tứ a!”

.....

“Mau tỉnh lại!”

Mông lung mở mắt, Từ Ngôn bị bên cạnh người đẩy tỉnh, động tác rất lớn, cơ hồ giống như là túm Từ Ngôn cổ áo ở lay động.

“Đừng lung lay, đừng lung lay!”

Từ Ngón đột nhiên ngồi dậy, híp mắt, buồn ngủ khiến cho hần không có cách nào đem đôi mắt toàn bộ mở, còn không có tưởng ở ngủ một hồi, liền cảm giác phần eo truyền đến một trận đau đớn.

“Đi làm mau đến muộn, người còn tại đây cọ tới cọ lui! Khẩu tiền lương làm sao bây giờ?!”

“Ta đi, người ai a?!”

Đau ý sử Từ Ngón phản ứng lại đây. Hần mở bừng mắt, quay đầu nhìn về phía phía sau véo chính mình nhân thân thượng, đồng thời, trong miệng như vậy la lớn.

Bất quá, đương hần xoay đầu nhìn đến phía sau người lúc sau, Từ Ngón cũng sờ ở nơi đó.

“Trình Từ?”

Cùng Trình Từ giống nhau như đúc mặt, giống như là một cái khuôn mẫu khắc ra tới giống nhau, có lẽ là bởi vì vừa mới tỉnh ngủ duyên có, cho nên nàng tóc thoát nhìn lộn xộn, một đầu màu đen tóc đẹp khoác trên vai.

Tầm mắt hạ di. Đơn bạc chần đơn cái ở hai người trên người, xuyên thấu qua khe hở, Từ Ngón thấy được Trình Từ trên người ăn mặc kia bộ màu hồng phấn áo ngủ, thoát nhìn man gọi cảm.

Từ từ! Áo ngủ.....

Từ Ngón cũng sờ ở nơi đó, tầm mắt gắt gao chăm chú vào Trình Từ ngực vị trí, bởi vì là thấp lãnh áo ngủ, cho nên ánh vào trước mắt chính là trắng bóng một mảnh, hơn nữa..... Không có tráo tráo!

Có lẽ là bị Từ Ngón kia thất lễ tầm mắt đỉnh đến quá thẹn thùng duyên có, Trình Từ gương mặt bắt đầu phiếm hồng. Một bàn tay duỗi tới rồi Từ Ngón trên eo, dùng sức khấp một chút.

“Ma quỷ! Nhìn cái gì mà nhìn a! Đều xem lâu như vậy, hôm nay như thế nào như vậy kỳ quái? Mau mau, mau đi làm đi!”

Bị nàng như vậy một véo. Từ Ngón đầu đột nhiên rõ ràng lên, Trình Từ nói rõ ràng chui vào Từ Ngón lỗ tai trung.

Đi làm? Đó là cái gì?

“Trình Từ.....”

“Làm gì a!”

Bởi vì nóng nảy duyên có, cho nên Trình Từ xốc lên chần đơn, xoay người xuống giường. Sau đó hoang mang rối loạn mặc vào dép lê, bởi vì là đưa lưng về phía Từ Ngón duyên có, cho nên có thể xem tới được kia phập phồng quyền rũ đáng người. Không thể không nói, siêu tán!

Từ Ngón cảm giác càng thêm kỳ quái, ngờ khí, tuy rằng mặt cùng Trình Từ giống nhau như đúc, nhưng là bất luận là động tác thượng vẫn là trong giọng nói, đều cùng trong trí nhớ cái kia diện than Trình Từ bất đồng, nhưng là..... Vừa mới kêu nàng Trình Từ thời điểm, nàng xác thật lên tiếng, cũng đã nói lên, nàng cũng kêu Trình Từ.

Từ Ngón đỡ đầu, cảm giác đầu có chút đau, hần thậm chí vô pháp làm rõ ràng này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, hần chỉ biết là ở mất đi ý thức cuối cùng trong nháy mắt, kêu chính là..... Trình Từ!

“Mau rời giường a! Như thế nào còn ở kia đợi?”

Quần bay lại đây, nện ở Từ Ngón trên đầu, sau đó đó là Trình Từ tiếng rống giận truyền tới. Ngơ ngác đem trên đầu quần xả xuống dưới, Từ Ngón nhìn về phía Trình Từ.

“Cọ tới cọ lui, hôm nay làm sao vậy? Trước kia thời điểm, người không phải so với ai khác đều gấp đến độ sao?”

Trong miệng oán giận, giống như là bình thường nhất phu thê giống nhau, thực hiện thê tử này một lòng tay trách Trình Từ, vòng qua giường, duỗi tay đem bức màn kéo ra, chiếu xạ tiến vào dương quang thứ Từ Ngón đôi mắt có điểm đau.

Dùng tay ngăn trở ánh mặt trời, Từ Ngón híp mắt nhìn về phía Trình Từ vị trí, đương thấy rõ ràng lúc sau, Từ Ngón lần này là triệt triệt để để nói không ra lời.

Ở hần trong trí nhớ, Trình Từ là quý, từ TV bò ra tới nữ quý, thậm chí ở đệ nhất bắt đầu thời điểm còn ý đồ bóp chết chính mình, tuy rằng về sau thay đổi rất lớn tính cách, nhưng là vô luận như thế nào, Trình Từ đã chết sự thật này là không có cách nào thay đổi, nhưng là..... Vì cái gì, vì cái gì trước mắt cái này Trình Từ, dưới ánh nắng chiếu xuống có bóng dáng a!

Tượng trưng cho, người sống đặc thù, bóng dáng! Ở Trình Từ phía sau!

“Hảo hảo, đại đồ lười nên rời giường!”

Trình Từ nói mới vừa nói xong, vẫn luôn nhắm chặt môn phát ra rất nhỏ động tĩnh, sau đó môn bị đẩy ra, vào một cái tiểu nữ hài.

Ôm một cái gối đầu, tóc có chút kiêu lên, nhưng là tinh xảo khuôn mặt thoát nhìn rất giống nào đó gia hỏa. . . . . Trình Từ, còn có Từ Ngôn lẫn nhau hợp thể, thoát nhìn, tuổi chỉ có bốn năm tuổi bộ dáng.

“Mụ mụ, đói bụng ~”

“Ngoan ngoãn ~ rời giường? Mụ mụ hiện tại liền nấu cơm cho ngươi đi, ngươi hiện tại trước cùng ba ba đợi ở chỗ này.”

Trình Từ đi qua, về mặt ý cười ôm tiểu nữ hài, sau đó đem nàng ôm tới rồi Từ Ngôn trước mặt, nhét vào Từ Ngôn trong lòng ngực.

“Ngươi nhanh lên lên, ta trước nấu cơm. . . . . Cơm nước xong lại đi đi làm đi, ngồi xe buýt hẳn là còn kịp, thật sự không được kỵ xe đạp đi!”

Nói xong, liền hướng tới ngoài cửa đi ra ngoài, sau đó nhẹ nhàng tướng môn mang lên, nàng đại khái là đi đánh răng rửa mặt đi.

“Ba ba ~ như thế nào còn không dậy nôi giường?”

“.....”

Giống như là ở làm nũng, đem một đầu lộn xộn đầu hướng Từ Ngôn trong lòng ngực toàn, sau đó đem gối đầu ôm vào trong ngực, bởi vì trên người còn không có mặc quần áo, cho nên Từ Ngôn nửa người trên cái gì đều không có.

Tiểu nữ hài, phát ra ha ha ha tiếng cười, đem miệng nhắm ngay Từ Ngôn cái bụng, sau đó thổi lên, phát ra phốc phốc phốc nói nhiều thanh âm.

Bất quá, ở thổi một lúc sau, có lẽ là cảm giác hôm nay ba ba có chút không lớn giống nhau, cho nên nàng đành chỉ thổi cái bụng hành động, đem đầu hơi nâng lên.

“Ba ba?”

Tiểu nữ hài nãi thanh nãi khí thanh âm chui vào Từ Ngôn lỗ tai trung, giống như là một đạo sét đánh giữa trời quang giống nhau, lời ngoại tiêu lý nộ, nghe rành mạch, cái này tiểu nữ hài, kêu chính mình. . . . . Ba ba? Đây là hỉ đương cha tiết tấu?

Từ Ngôn cứng đờ nâng lên tay, đặt ở tiểu nữ hài trên đầu nhẹ nhàng xoa nhẹ lên, đây là hẳn đối phó tiểu hài tử giống nhau quen dùng chiêu thức.

Quả nhiên, tiểu nữ hài lộ ra một bộ thực thoải mái biểu tình.

“Cái kia. . . . . Ngươi kêu ta ba ba?”

“Đúng vậy, ba ba!”

Vuốt nàng đầu tay tạm dừng một chút, theo sau Từ Ngôn cảm giác chính mình tam quan tựa hồ bắt đầu hư rớt, nhìn về phía tiểu nữ hài.

“Kia, vừa rồi cái kia là mụ mụ?”

“Ân!”

“Vậy ngươi gọi là gì?”

“Ta kêu Từ Oánh! Năm nay năm tuổi!” Tuy rằng thanh âm thực nãi khí, nhưng là đọc nhấn rõ từng chữ lại tương đương rõ ràng.

Từ Oánh. . . . . Cùng chính mình một cái họ, nói cách khác cái này cùng chính mình có vài phần tương tự tiểu nữ hài, là chính mình nữ nhi.

Chính mình làm sao vậy? Như thế nào tình lại sau liền nữ nhi đều có?

Từ Ngôn mang theo một tia hoảng loạn nhìn về phía một bên, cảm lấy di động chiếu chính mình mặt, màn hình ảnh ngược hạ, hiển lộ ra tới là một người nam tính mặt, tuổi ước chừng ở 22 tuổi tả hữu, thoát nhìn cùng chính mình không có gì khác nhau, trừ bỏ tóc xén một ít, mặt bắt đầu trở nên thành thực một ít.

Cái này là. . . . . Chính mình?

“Ba ba?”

“Ân. . . . . Làm sao vậy?”

“Hôm nay cảm giác. . . . . Ba ba trở nên hảo kì quái a? Ba ba không vui sao?”

“.....”

Chính mình nữ nhi thanh âm truyền vào lỗ tai nội, Từ Ngôn không biết còn nên như thế nào trả lời nàng lời nói, vừa mới Trình Từ còn nói quá đi làm gì đó? Khác không nói..... Hiện tại liền cái gọi là đi làm địa phương cũng không biết, như thế nào đi làm?

Môn lại bị đẩy ra, Trình Từ thăm vào được nửa cái đầu, nhìn ngòai ở trên giường cha con hai.

“Lão công, có thể ăn cơm.”

Lão công.....

Không biết vì sao, nghe Trình Từ nói ra cái này từ, Từ Ngôn thể nhưng sinh ra một tia khoái cảm.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Chuẩn bị đi tìm chết đi

Nói ngắn lại, hết thầy hết thầy đều là như vậy không thể hiểu được, chờ Từ Ngôn phản ứng lại đây thời điểm, đã ngồi ở trên bàn đang ở ăn cơm sáng, gạo kê cháo, trứng gà còn có một ít thanh đạm ăn sáng.

Tuy rằng không Từ Ngôn không biết trước mắt cái này Trình Từ rốt cuộc là khi nào luyện liền như vậy nấu cơm kỹ thuật, nhưng là có một chút hấn lại thập phần rõ ràng.

Giờ này khắc này ở vào cái này địa phương đại khái là thuộc về cảnh trong mơ linh tinh địa phương, bởi vì là cảnh trong mơ, cho nên mới sẽ phát sinh loại này hồ cha sự tình, bởi vì là cảnh trong mơ, cho nên mới sẽ liền nữ nhi đều có.

Từ Ngôn rất rõ ràng, đây là giấc mộng cảnh, bởi vì ở trong trí nhớ cuối cùng kia một khắc, nhìn đến chính là một đoàn hắc khí ập vào trước mặt, cũng liền ý nghĩa chính mình ở tế xui thời điểm đã bị hắc khí vây quanh.

Kia, hiện giờ đã có thể xác định, gia hỏa kia năng lực đại khái là cùng loại với mộng ma giống nhau tồn tại, bất quá..... Gia hỏa kia oán khí, đã đạt tới hung quỷ cấp bậc đi? Nếu chỉ là oán quỷ cấp bậc thực lực không có khả năng như thế linh hoạt thao túng oán khí.

Từ Ngôn nhíu mày, thường thường uống thượng một ngụm cháo, liền tính đã biết là cảnh trong mơ, nhưng là đương cảm giác được cháo chảy về phía yết hầu thời điểm đều sẽ có một loại dị dạng cảm giác, cảnh trong mơ nói..... Vì cái gì như vậy chân thật?

“Lão công, ngươi suy nghĩ cái gì?”

“Ân? Không tưởng cái gì.” Lên tiếng, Từ Ngôn hướng tới Trình Từ cười cười.

Ôm hài tử ngồi ở bên cạnh, đem thân thể không lớn Từ Oánh ôm ở trong lòng ngực, sau đó dùng cái muỗng đào khởi cháo thổi thổi nhét vào nàng trong miệng.

Giống như là gặp qua nội trợ giống nhau, Trình Từ cũng là cái dạng này một bộ bộ đáng, đối hài tử mà nói dị thường sủng ái.

“Nhanh lên ăn đi, một hồi ngươi cũng được với ban.”

“Ân.” Gật đầu, Từ Ngôn vui đầu uống nổi lên gạo kê cháo.

Loại này sinh hoạt thực đúng lúc ý, chính là loại này bình bình đạm đạm sinh hoạt, kết hôn lúc sau, sinh cái hài tử. Mỗi ngày đi sớm về trễ công tác, mà lão bà ở nhà giáo hài tử, loại này sinh hoạt chính là Từ Ngôn vẫn luôn muốn cái loại này, liền tính rất rõ ràng chỉ là cảnh trong mơ, nhưng vẫn là có một loại không nghĩ muốn tỉnh lại cảm giác, vì cái gì sẽ sinh ra như vậy cảm giác?

Từ Ngôn không biết, nhưng hấn lại phi thường rõ ràng minh bạch một chút, cảnh trong mơ trước sau là cảnh trong mơ, liền tính không nghĩ tỉnh lại, chung quy vẫn là muốn tỉnh lại.

Đương nhiên. Ở cảnh trong mơ Trình Từ, tiếng Trung lưu sướng, phát âm tiêu chuẩn, đầu nhập cảm tình, hơn nữa có chứa nhân thể thuộc tính, lại còn có có thể làm ra đủ loại biểu tình, nhưng là không biết vì sao, Từ Ngôn tổng cảm giác khuyết điểm cái gì.

Trình Tử ngốc mạnh, Trình Tử chân tay vụng về. Trình Tử tiểu tính tình, Trình Tử Bản Lam Căn, Trình Tử ngữ khí.....

Như vậy Trình Tử, đã thâm nhập nhân tâm. Như vậy Trình Tử mới là chính mình thích cái kia, mà không phải trước mắt cái này hàng giả, bắt quá..... Trước đó.

“Lại biến đại đầu.....”

“Đừng sờ loạn!”

Trách cứ nhìn thoáng qua Từ Ngôn, Trình Tử chụp bay Từ Ngôn sờ loạn tay. Sau đó đem Từ Oánh hướng ghé trên đề ra đề.

“Hài tử còn tại đây đâu..... Chú ý điểm hình tượng”

“Là, là!” Từ nói cười mị mị đem tay trừu trở về, sau đó cắm ở trong túi.

Nói như thế nào. Cũng nên chiếm chút tiện nghi mới đúng.

.....

Nhìn trong gương chính mình, Từ Ngôn thế nhưng sinh ra một loại, sau trưởng thành chính mình như cũ soái khí cảm giác, không hề là cái loại này thiếu niên cảm giác, mà là thành thực nam tính hẳn là tồn tại mị lực, đương nhiên cũng không trông cậy vào hơn hai mươi tuổi một khuôn mặt có thể thành thực đến tình trạng gì.

Cầm lấy dao cạo râu, Từ Ngôn nhìn trong tay lưỡi dao, bởi vì không phải tự động dao cạo râu cho nên, có thể đem lưỡi dao lấy ra tới, sắc bén lưỡi dao, liền tính nhìn cũng sẽ sinh ra một loại chỉ cần nhẹ nhàng một hoa liền sẽ xuất huyết cảm giác.

Nên như thế nào từ trong mộng tỉnh lại? Điểm này Từ Ngôn cũng không rõ ràng, nhưng là từ TV thượng nhìn đến cốt truyện đại bộ phận chính là ở trong mộng sinh ra thật lớn cảm giác đau đớn, lúc này mới có thể từ trong mộng tỉnh lại.

Nhưng mà Từ Ngôn giờ này khắc này cần phải làm là kia lưỡi dao hoa khai chính mình ngón tay, bởi vì chưa từng có đã làm như vậy tự mình hại mình hành vi, Từ Ngôn hơi chút có chút tiêu kích động.

Quyết đoán dùng lưỡi dao xẹt qua ngón tay, cơ hồ là trong nháy mắt huyết liền chảy ra, bởi vì miệng vết thương không phải quá sâu duyên cớ, chỉ có huyết cùng từng giọt đau đớn.

Từ Ngôn, nhú mày.

Không có phản ứng? Liền tính dùng lưỡi dao hoa khai ngón tay cũng chút nào không cảm giác được tỉnh lại dấu hiệu, loại cảm giác này không giống như là thân ở với cảnh trong mơ, mà là ở thế giới hiện thực giống nhau.

Như thế nào làm được? Dựa theo lẽ thường mà nói, loại chuyện này cơ hồ căn bản làm không được, liền tính là tứ cấp hung quý cũng là giống nhau, đơn thuần cảnh trong mơ không có khả năng đạt tới từ thượng đau đớn còn tỉnh không tới trình độ.

Kia..... Rốt cuộc là nơi nào ra vấn đề?

“Lão công..... Nên đi đi làm”

Trình Tử thanh âm xuyên thấu qua WC môn truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, giống như là thê tử ở kêu gọi chính mình lão công giống nhau, nghe tới, thê nhưng sinh ra một loại thỏa mãn cảm.

“Nga, đã biết.”

Đem lưỡi dao đặt ở hộp, Từ Ngôn vội vàng đáp, theo sau dùng thủy tùy tiện súc rửa một chút ngón tay, đem vết máu đi trừ, ở xé rách một đoạn giấy xoa xoa, liền mở cửa đi ra ngoài.

“Thời gian đã không sai biệt lắm mau tới rồi, hiện tại ngồi xe buýt nói, còn kịp.”

Cầm quần áo đặt ở một bên, là một bộ màu đen tây trang, đây là Từ Ngôn lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy đến quá tây trang, kiểu dáng thoát nhìn xác thật rất suất khí.

Mặc vào tây trang áo khoác, tuy rằng không rõ ràng lắm rốt cuộc ở địa phương nào công tác, nhưng ít nhất bộ dáng vẫn là yêu cầu làm làm, chỉ cần giả dạng làm đi làm bộ dáng thì tốt rồi.

“Kia, ta đi làm”

“Trên đường tiểu tâm”

“Đã biết.”

Vẫy vẫy tay, Trinh Từ lôi kéo Từ Oánh nhìn theo Từ Ngôn rời đi.

Đi ở trên đường lớn, Từ Ngôn chuẩn xác tới nói cũng không biết mục tiêu sở tại, nhưng giống như là một cái dư thừa nhân vật giống nhau, tồn tại ở cái này ở cảnh trong mơ, nhìn chung quanh không ngừng đi lại đám người, Từ Ngôn đột nhiên sinh ra như vậy cảm khái.

Đương hán nhìn đến trên đường người đi đường khi, Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó..... Dĩ vãng nhìn đến trên đường cảnh tượng, luôn là sẽ tồn tại mấy cái đã chết người, bởi vì có Âm Dương Nhân duyên có, cho nên thực tùy ý liền có thể nhìn đến cái loại này đồ vật.

Nhưng là, hôm nay lại nhìn không tới một con quỷ, giống như là chính mình cặp kia Âm Dương Nhân đã không tồn tại giống nhau, nhưng là trên thực tế, này đôi mắt còn hảo hảo đằm ở hốc mắt.

Nhìn không tới, một cái đều nhìn không tới! Chạy vội trung, Từ Ngôn ngách trong đầu vẫn luôn lặp lại những lời này, sau đó dừng lại bước chân.

Đứng ở đám người bên trong, nhìn thế giới xa lạ này.

Khóe miệng..... Lộ ra một tia ý cười!

.....

“Dùng oán khí phong tỏa trụ người bốn phía, nói như vậy người liền vô pháp dùng ra vừa mới cái loại này chiêu số đi?”

Hồ hồ thở phì phò, trung niên nam tử hung quý nói ra những lời này, toàn bộ phòng đã loạn thành một đoàn, ghé vào trên giường Chu Viễn Chí liền đầu cũng không dám ngẩng lên một chút.

Vừa mới bởi vì không có làm rõ ràng Trinh Từ năng lực, nguyên bản cho rằng cố định trụ Trinh Từ lúc sau liền có thể chế phục đối phương, nhưng bất luận nói như thế nào hán đều đã đoán sai.

Bị đột nhiên xuất hiện Trinh Từ ẩn tới rồi trên mặt đất, hán bản thân liền không phải cận chiến loại hình, cho nên đương Trinh Từ đột nhiên xuất hiện đến trước mặt hán thời điểm, mới có thể dọa nhảy dựng.

Bất quá, cuối cùng vẫn là lấy cấp bậc thượng ưu thế đạt được thắng lợi, đương nhiên, thân là khổng chế cảnh trong mơ hán xác thật rất khó chiến thắng cận chiến Trinh Từ, liên tính là may mắn cũng là thờ hồng hộc.

“Bất quá, không cần lo lắng..... Đã không sai biệt lắm thu phục, cái kia kỳ quái tiểu tử cùng người, chỉ cần ở đem người oán khí hấp thu lúc sau, không sai biệt lắm liền có thể đem mất đi oán khí bổ sung đã trở lại.”

Màu đen khí thể buộc chặt ở Trinh Từ trên người, liền giống như phần lớn khẩu vị nặng phiền từ trung xuất hiện đồ vật giống nhau, buộc chặt ở Trinh Từ trên người.

Bắt đầu hướng tới Trinh Từ đi qua, trên mặt mang theo một tia dữ tợn ý cười, đi hướng Trinh Từ, này chỉ quý đã là bệnh trạng cái loại này.

Không biết hán sinh thời rốt cuộc đã chịu thế nào tra tấn, nhưng có một chút có thể tin tưởng, người này hiện tại là cái không hơn không kém kẻ điên.

Đứng ở Trinh Từ trước mặt, Trinh Từ ngẩng đầu nhìn hán.

“Kia..... Ta liền không khách khí!”

Phanh! Một tiếng trầm vang, đột nhiên xuất hiện thân ảnh một phen đè lại hán đầu, đem này nện ở trên mặt đất.

“Đại thúc..... Như vậy biến thái nhưng không nhận người thích a!”

Tay phải ấn ở hán trên mặt, dòng nước ấm theo bàn tay tụ tập, Từ Ngôn đem toàn thân trọng lượng đè ở hán trên người.

Không ngoài sở liệu, phản ứng lại đây hán bắt đầu liều mạng phản kháng lên, nhưng là bởi vì bị Từ Ngôn tạp gút gao duyên có, căn bản không thể động đây.

“Dám như vậy biến thái đối đãi Trinh Từ, làm tốt hồn phi phách tán chuẩn bị đi!”

Chương 162: Chênh lệch

Hung quý trước sau cùng oán quý là hai loại hoàn toàn bất đồng cấp bậc, liên tính Từ Ngôn đã làm tốt bị trừ phi chuẩn bị, nhưng cũng trăm triệu không nghĩ tới, thế nhưng sẽ mau đến loại trình độ này.

Dựa đánh lén được đến cơ hội lại ở chạm vào hần chín giây sau liền mất đi, giây giữa hần là giây giữa không khai ghé vào hần trên người Từ Ngôn, nhưng Từ Ngôn lại sai lầm phòng chừng hung quý một cái khác năng lực, là trừ bỏ bản mạng ở ngoài năng lực.

Một cái giống như roi da đồ vật trực tiếp trừ lại đây, buộc ở Từ Ngôn cổ, gắt gao một túm, thiếu dưỡng hạ sử Từ Ngôn đại não ở kia một khắc biến thành chỗ trống, theo sau đó là trước mắt tối sầm, gắt gao ồm động tác cũng bị bách giá đoạn.

Một tay bóp buộc ở trên cổ đồ vật, Từ Ngôn nắm chặt nắm tay, từ khớp xương vị trí bá vươu giống như lưỡi dao giống nhau đồ vật, hướng tới cái kia màu đen roi cắt qua đi, giống như là một đoàn sương mù, cùng thân thể không có gì khác nhau, sắc bén móng vuốt dễ như trở bàn tay đem này cắt thành hai nửa.

“Khụ khụ khụ!”

Từ Ngôn thở phì phò, một tay đem trên cổ kia căn màu đen đồ vật xả xuống dưới, ném xuống đất, rõ ràng nhìn đến ở tiếp xúc đến mặt đất kia một khắc biến thành một đoàn hắc khí.

Sau đó, kia đoàn hắc khí hướng tới hung quý đầu đỉnh vị trí bay qua đi, làm lại cùng hần sau lưng màu đen khí thể dung hợp.

“Đây là cái gì?”

“Hung quý đệ nhị loại nắm giữ kỹ năng, thao túng tự thân oán khí có thể đạt tới hiệu quả như vậy, cận chiến sẽ sinh ra cùng loại với lực sát thương đại vũ khí, mà hần loại này sẽ sinh ra loại này cùng loại với phụ trợ kỹ năng.”

“Sát..... Thật phiền toái.”

Bị bó ở trên mặt đất, Trình Từ liên tính là nằm bò cũng vẫn là một loại mặt vô biểu tình bộ dáng. Đây là Từ Ngôn lần đầu tiên hơi chút cụ thể hiểu biết tới rồi về hung quý thực lực.

Ở nhìn thấy đủ nhiều oán quý lúc sau. Từ Ngôn sinh ra một loại “Quý” cũng bất quá như thế cảm giác, thậm chí đối giao quá vài lần tay hung quý cũng sinh ra một loại coi khinh cảm giác. Nhưng là trên thực tế đương chân chính đối mặt một chọi một đánh giá hung quý lúc sau, Từ Ngôn mới biết được cảm giác vô lực loại này đồ vật.

Liên tính là nghịch thiên tay phải, cũng không có cách nào chạm vào đối phương, loại này thời điểm..... Chỉ có thể xem như phế vật đi?

“Thật con mẹ nó một lớn..... Một trăm vạn lần này căn bản không đủ a! Ít nhất cũng đến năm trăm vạn!”

Thân là cao trung sinh, ở không có gặp được Trình Từ phía trước, chưa bao giờ biết tiền khái niệm, cái gọi là cự khoản ở Từ Ngôn trong mắt đại khái chính là học phí, hai ba ngàn học phí. Cũng đủ xưng là cự khoản, đây cũng là vì cái gì đệ nhất bắt đầu hần sẽ cho rằng chỉ cần một trăm vạn liền rất có tiền cảm giác.

Nhưng thực hiển nhiên, ở nhìn thấy đối thủ không phải oán quý mà là hung quý lúc sau, Từ Ngôn đột nhiên sinh ra một loại một lớn cảm giác, rốt cuộc đây chính là tùy thời đều có khả năng mất mạng a!

Lần này quả thực là thâm hụt tiền bồi đến bà ngoại gia.

“Uy..... Ngươi vừa mới làm cái gì?”

Giang hai tay chường, trung niên hung mặt quý thượng khiếp sợ biểu tình nhìn một cái không sót gì, trừng mắt một đôi hơi hoảng sợ mất. Nhìn Từ Ngôn.

“Ngươi tay, vừa mới hấp thu oán khí đi? Ở chạm vào ta kia một khắc, ta có thể rõ ràng cảm giác được ta oán loại đã xảy ra rung chuyển, ngươi tay..... Là như thế nào làm được?”

“Loại sự tình này, ngươi hỏi ta ta lại sao có thể biết?” Từ Ngôn cắn chặt răng, thật sâu hít một hơi.

“Nói ngươi thật đúng là tri độn muốn mệnh. Tựa như ngươi ngay từ đầu cho ta chế tạo cái kia cảnh trong mơ, làm ơn..... Lần sau ít nhất không cần cho ta lưu như vậy đại lỗ hồng làm ta phun tào a! Tuy rằng rất bội phục tướng tượng của ngươi lực lượng, nhưng là ít nhất ngươi cũng muốn đem Âm Dương Nhân loại này đồ vật thêm vào đi thôi!”

Liên cùng Từ Ngôn nói giống nhau, hần biên chế cảnh trong mơ thực chân thật, thậm chí Từ Ngôn đều sinh ra một loại không nghĩ ra tới cảm giác. Nhưng là a..... Ở cảnh trong mơ chính mình không có Âm Dương Nhân, này cũng đã nói lên. Hần cũng không biết chính mình có Âm Dương Nhân

chuyện này.

Cũng đúng, ở tiền vào căn nhà này thời điểm, Từ Ngôn vẫn luôn là lấy “Thiên Đạo truyền nhân” tự cho mình là, phòng chừng hấn cũng ngộ nhận vì Từ Ngôn là đạo nhân, cho nên mới sẽ biên chế ra như vậy một giác mộng, liền cùng trình tự giống nhau, đem thính giác, thị giác, khứu giác, vị giác, xúc giác, chờ sờ hữu cảm quan đều trước đó bất chúc hảo, cũng liền nói, nếu hấn ở trong mộng bất chúc chính là giết chết chính mình, kia rất có khả năng liền sẽ ở hiện thực chết.

Rất hữu dụng năng lực, bất quá lớn nhất lỗ hổng chính là phải biết rằng đối phương chi tiết, nếu không biết đối phương chi tiết hết thảy đều là không tốt, ở tiền vào này tòa phòng ở thời điểm, cái kia Chu Viễn vẫn luôn đều xưng hô chính mình vì Từ tiên sinh, cho nên ở trong mộng, Trình Từ vẫn luôn kêu chính mình lão công, rất đơn giản nữ nhi kế thừa phụ thân dòng họ, bởi vậy kêu Từ Oánh cũng không có gì không đúng.

Nhưng là, hấn không biết chính mình có Âm Dương Nhân, thậm chí liền thủ có thể hấp thu oán khí điểm này cũng không rõ ràng lắm, này tỏ vẻ hấn cũng không có tiếp thu đến ngoại giới tin tức, nói cách khác..... Hấn đối chính mình hoàn toàn không biết gì cả.

Này liền để làm chút.

“Âm Dương Nhân?”

“Đúng vậy..... Liền tính ngươi ở không chi tính cũng nên có chút hiểu biết đi? Đạt được Âm Dương Nhân sau, có thể sống lại, loại này tin tức ngươi không có khả năng không biết.”

“Không có khả năng! Âm Dương Nhân sao có thể tồn tại? Kia chỉ là truyền thuyết.”

“Nhưng ta hiện tại có thể nhìn đến ngươi không phải sao?” Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia ý cười, giống như là ở trào phúng giống nhau.

“Ta này đôi mắt chính là Âm Dương Nhân, ngươi đạt được lúc sau liền có thể sống lại, ta tưởng..... Ngươi hấn là rất muốn sống lại đi? Tuy rằng ta không biết Chu Viễn Chỉ năm đó làm cái gì làm cho ngươi tử vong, nhưng là chỉ cần bằng vào ngươi hận Chu Viễn Chỉ điểm này, ta cũng đã minh bạch, ngươi chết hấn là cùng hấn thoát khỏi không được quan hệ, đây cũng là vì cái gì ở ngươi sau khi chết nhiều năm như vậy lại chạy về tới quán lấy hấn duyên cớ.”

Từ Ngôn nhìn trước mắt người này, bảo thủ phòng chừng, hấn tử vong sự kiện đã có vài thập niên thời gian, hiện giờ qua tuổi nửa trăm Chu Viễn Chỉ cùng trước mắt cái này vừa mới ba mươi tả hữu hung quý, liền tính là đầu óc lại bốn cũng có thể suy tính ra năm đó hai người tuổi tác hấn là không sai biệt lắm.

Bởi vì oán khí quá sâu, cho nên mới sẽ ở vài thập niên thời gian nội bò tới rồi hung quý cấp bậc, này vài thập niên thời gian nội, hấn chỉ dựa vào hấp thụ âm khí đạt tới loại này cũng là không có khả năng, kia chỉ có một loại khả năng tính, hấn là từng bước một, ở đánh chết khác quý đạt được oán loại đạt tới loại này cấp bậc, vì bảo thủ hấn có thể làm được loại tình trạng này!

Thực sự có chút tò mò năm đó Chu Viễn Chỉ đến tột cùng làm cái gì.....

“Âm Dương Nhân.....”

“Đối, không sai, có thể sống lại Âm Dương Nhân..... Dự đoán được sao?” Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia châm chọc, sau đó thanh âm quái dị đối nói ra những lời này

“Âm Dương Nhân, Âm Dương Nhân.....”

Trùng mắt một đôi mắt, hấn nhìn Từ Ngôn kia đại khái là Từ Ngôn gấp qua nhất khung bố đôi mắt, kích động, hưng phấn, vui vẻ, khổ sở, cừ hận, còn có giấu ở đáy mắt chỗ sâu trong một tia thống khổ.

“Đem Âm Dương Nhân giao cho ta đi!!”

Rõ ràng những lời này lời nói, nháy mắt, toàn bộ phòng nội oán khí bắt đầu hướng tới đầu của hấn đình hội tụ, giống như là phương đại chiêu giống nhau, đang ở súc lực.

Từ Ngôn sừng sốt một chút, theo sau khoe miệng hiện lên một tia âm mưu thực hiện được ý cười.

“Chờ chính là cái này!”

Tay trái một phen túm qua Trình Từ, hộ ở trong ngực, Từ Ngôn nâng lên chân phải trốn rồi đi xuống, một tiếng trầm vang, tiếp theo giãy sau lưng vọt lên một đoàn sương đen, kia đồng dạng cũng là oán khí.

Ở sau lưng dâng lên, giống như một phen đem lợi kiếm giống nhau, phiêu phù ở giữa không trung, màu đen oán khí tạo thành lợi kiếm.

“Đi tìm chết đi!!”

“Đáng chết chính là ngươi mới đúng vậy!”

Hắn sau lưng khí thể áp súc bắt đầu nổ mạnh, giống như là từng cây roi giống nhau hướng tới Từ Ngôn bay lại đây, mà Từ Ngôn sau lưng lợi kiếm cũng bay vọt đi ra ngoài.

Không ra tới một bàn tay đào tiến trong lòng ngực, lần trước ở cùng Triệu hiên cáo biệt thời điểm, chính là ước chừng từ trên tường xé rớt hơn mười trương phù chú, tuy rằng không biết có cái gì hiệu quả, bất quá giống như quý chộc đựng tới lúc sau sẽ nổ mạnh.

Ném văng ra phù chú giống như là dài quá đôi mắt giống nhau, hướng tới trước mặt hung quý bay đi ra ngoài, sau đó ở tiếp xúc đến hắn kia một khắc nổ mạnh khai.

“Phanh! Rầm rầm!”

Một tiếng vang lớn, tùy theo đó là ngọn lửa dâng lên, cuộn cuộn không ngừng lợi kiếm từ Từ Ngôn sau lưng bay qua đi, sau đó tạp hướng đối phương.

Trước đó ở chế tạo cảnh trong mơ thượng dùng hết đại lượng oán khí, ở đối phó Trình Từ thời điểm dùng hết oán khí, lại bị chính mình hấp thu đại lượng oán khí, hoàn toàn có thể nói như vậy, Từ Ngôn đối mặt hắn, chỉ là năng lực không đủ năm thành suy yếu bản.

Loại trình độ này đều có thể đánh tới loại trình độ này, có thể nghĩ, trước kia đối hung quý định nghĩa hoàn toàn có thể may lại một lần.

Một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, lại móc ra năm trương phù chú, hướng tới hắn phương hướng nhẹ nhàng ném đi ra ngoài, phù chú theo dõi bay về phía hung quý vị trí.

Sau đó, tiếng nổ mạnh lại một lần vang lên, mái nhà đều bắt đầu rớt bột phấn, giống như là động đất giống nhau, toàn bộ phòng trở nên hoàn toàn thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Nắm chắc

Sau đó, tiếng nổ mạnh lại một lần vang lên, mái nhà đều bắt đầu rớt bột phấn, giống như là động đất giống nhau, toàn bộ phòng trở nên hoàn toàn thay đổi, bị ngọn lửa đốt cháy quá mặt đất lưu lại chính là đen nhánh dấu vết.

“Ngươi đã thua.”

Từ Ngôn chậm rãi đứng lên, liền giống như hắn theo như lời giống nhau, trước mắt này chỉ hung quý đã thua trận, bởi vì hắn không có khả năng lại có đánh bại Từ Ngôn khả năng tính.

“Từ ngươi bước vào này gian phòng kia một khắc, ngươi cũng đã nhất định phải thua, bởi vì ta…… Có tuyệt đối nắm chắc thắng ngươi!”

“Không có khả năng! Ngươi ở vậy bạ!”

Giống như là rống ra tới giống nhau, tạp ở giọng nói thanh âm từ đã chậm rãi biến mất bụi mù trung truyền tới, mang thêm hận ý cùng không cam lòng.

“Ngươi trúng ta cảnh trong mơ, ngươi cũng chột vật bất kham quá, nếu ngay từ đầu ngươi liền có nắm chắc nói, ta không có khả năng đem ngươi bức đến loại tình trạng này!”

“Chính là bởi vì có tuyệt đối nắm chắc, ta mới có thể nói ra những lời này, ở cái này trong phòng, hoàn toàn có thể nói như vậy, ta là ở vào một loại vô địch trạng thái.”

Từ Ngôn nắm chặt nắm tay, nhìn về phía sững sờ ở nơi đó hung quý.

“Xác thật, trước đó ta là trúng ngươi cảnh trong mơ, nếu không phải Trình Từ bám trụ ngươi hành động, ta có thể tin tưởng ta đã cúp, nhưng là a…… Bởi vì Trình Từ để lại cho ta cũng đủ nhiều thời giờ, ta mới có cơ hội đánh vỡ cái kia cảnh trong mơ, nhưng theo sau đâu? Ngươi chẳng lẽ thật sự cho rằng ta chỉ là đơn thuần ở hấp thu ngươi oán khí sao? Ở bất được ngươi kia một khắc, ta cũng không phải chỉ hấp thu ngươi oán khí, càng quan trọng là, ta ở trên người của ngươi gieo một cái khác đồ vật.”

Liền như Từ Ngôn theo như lời giống nhau, lần đầu tiên đối mặt oán quý thời điểm, là ở trường học nữ trong WC Lý Hiểu Lệ, tuy rằng đã đầu thai đi, nhưng là Từ Ngôn còn rõ ràng nhớ rõ năng lực, cùng trước mắt người này có chút tương tự, liền cùng cảnh trong mơ không sai biệt lắm, nhưng là

lại bất đồng. Cái kia hoàn toàn có thể xưng là ảo cảnh.

“Bởi vì là ảo cảnh cho nên, ở ta sáng chế tạo cái này ảo cảnh bên trong ta chính là mạnh nhất tồn tại, đương nhiên, cũng không phải ở vào một loại hoàn toàn vô địch trạng thái, có thể nói như vậy, liên tính là ta sáng tạo ra tới ảo cảnh, người chỉ cần ở ảo cảnh trung giết ta, ta vẫn như cũ vẫn là thua, nhưng là người không có suy xét đến một chút chính là. .... Người bản mạng năng lực!”

Từ Ngôn hơi hơi cười, trước mắt này chỉ hung quý năng lực là bịa đặt một giấc mộng cảnh sử đối phương ở ở cảnh trong mơ dựa theo một cái kịch bản an bài. Sau đó ở trong hiện thực tùy ý hấn xâu xé, loại năng lực này an toàn có thể quy hoạch vì tinh thần loại năng lực, bởi vì là tinh thần loại, cho nên Từ Ngôn mới có tuyệt đối nắm chắc.

“Người năng lực đại khái là về tinh thần này một phân loại, đối câu đơn giản nói tới nói, người cận chiến trừ bỏ vừa mới kia giống như xúc tua ngoạn ý ở ngoài liên cảm không ra khác cái gì, đây cũng là ta có tất thắng nắm chắc nhân tố chỉ nhất, bởi vì người là tinh thần loại hung quý, cho nên ở đồng dạng thuộc về tinh thần loại ảo cảnh hạ. Có thể nghĩ không có gì cận chiến năng lực người. .... Chủ định không có khả năng thắng được ta.”

Hiện giờ cái này đã bị tạc tàn khuyết bất kham phòng, trên thực tế cũng không phải Từ Ngôn ngay từ đầu sở tới cái kia phòng, này liền như là cái phong bế không gian giống nhau, ở cái này địa phương làm sự tình đều sẽ không ảnh hưởng đến ngay từ đầu nơi đó.

Ở lần đầu tiên gặp được oán quỷ Lý Hiểu Lệ đến lúc đó. Nàng liền sáng tạo ra một cái phong bế không gian đem Trình Từ ngăn cách ở bên ngoài, sau đó ý đồ ở ảo cảnh trung xử lý chính mình, nhưng bởi vì sai lầm tính ra nữ nhân kia chẳng những không có giết chết chính mình, ngược lại đem năng lực này đưa cho chính mình.

Ở oán khí chống đỡ hạ. Từ Ngôn đạt tới loại trình độ này, hấn ở nguyên bản phòng ở cơ sở thượng, lại sáng tạo ra một cái phòng ở. Ở ẩn đầu của hấn tạp hướng mặt đất kia một khắc, cũng đã đem ảo cảnh thay đổi vì ngay từ đầu phòng, giờ này khắc này, trên thực tế Từ Ngôn ở vào chính là ảo cảnh trung.

“Cận chiến ta tuy rằng không tính là cái gì vô địch tồn tại, nhưng đem đã không có nhiều ít oán khí người đánh bỏ đến vẫn là có thể làm được.”

“Sớm tại lúc ấy cũng đã làm chuyện như vậy sao. ....”

“Bằng không đâu? Người cho rằng ta áp trên người của người chỉ là đơn thuần hấp thu oán khí?” Từ nói cười, khoe miệng đắc ý tươi cười càng ngày càng rõ ràng.

“Không thể không thừa nhận, người cái kia cảnh trong mơ xác thật tương đương lợi hại, nhưng là tề đoan cũng là tương đương thấy được. .... Nếu không biết địch nhân một ít tin tức, dựa đơn thuần bịa đặt căn bản biên không ra cái gì giống dạng cảnh trong mơ, cho nên, người vẫn luôn chờ tới rồi hung quý cấp bậc mới hướng Chu Viễn Chí báo thù nguyên nhân là cái gì?”

“..... Loại chuyện này không cần thiết nói cho người đi.”

“Đương nhiên không cần nói cho ta, tuy rằng ta xác thật là một cái tương đối bất quá người lạ, nhưng là không nghĩ lời nói, ta cũng sẽ không cưỡng bức người nói, điểm này ta còn là có điểm tự mình hiểu lấy, bất quá. .... Tò mò vẫn là sẽ có đi? Nếu muốn tới sát Chu Viễn Chí nói, người ở tới oán quỷ cấp bậc thời điểm nên có thể lại đây đánh chết hấn, không đối. .... Từ người biến thành quý kia một khắc nên có thể đánh chết hấn, kia vì cái gì phải đợi nhiều năm như vậy, ở biến thành hung quý thời điểm mới đến giết hấn?”

Hơi hơi híp mắt, Từ Ngôn nhìn về phía hấn.

“Hơi chút. .... Có chút muốn hiểu biết.”

Giống như là làm bầm lâu bầu, từ lúc bắt đầu liền vẫn luôn là Từ Ngôn một người ở chỗ này nói chuyện, thẳng đến lúc này mới ngừng lại được nhìn về phía đối phương.

Mà đối phương ở Từ Ngôn nói chuyện thời điểm, đã không có đánh gãy, cũng không có rít gào nói một ít vai ác nên nói từ ngữ, ngạnh muốn nói nói, bình tĩnh quá mức đầu.

Không biết ở áp ủ cái gì, hấn vẫn luôn thấp đầu sau đó không nói một câu, giống như là ở tự hỏi giống nhau.

Cuối cùng, mở ra miệng.

“Loại chuyện này, liên tính cùng người nói người cũng sẽ không quá minh bạch chưa. .... Từ ta oán niệm liền có thể nhìn ra được, sau khi chết ta đối cái này gọi là Chu Viễn Chí gia hóa đến tột cùng hận tới rồi bộ dáng gì một cái nông nổi, ta chết, hoàn toàn có thể nói là người này một tay tạo thành, thậm chí ngay cả người nhà của ta đều bị người này gián tiếp tính hại chết, như vậy thống khổ người có thể thể hội được đến sao?”

“Ta đương nhiên thể hội không đến a! Ta cũng tuyệt đối sẽ không muốn cảm nhận được loại cảm giác này, bất quá, thật bội phục người thể nhưng có thể nhẫn đến bây giờ, nếu đổi làm là ta, ta sẽ ở trước tiên giết chết hấn đi.”

“Chỉ là giết chết hấn nói không phải tiện nghi hấn sao? Ở tới tứ cấp hung quý lúc sau, sở chế tạo ra tới cảnh trong mơ có thể giống như hiện thực giống nhau, thính giác, thị giác, xúc giác, cùng với sở hữu cảm quan, chỉ cần kịch bản ở xuất sắc chút, chậm rãi đưa bốn chết cái này hỗn trưởng không phải một kiện tương đương có ý tứ sự tình sao? Đây mới là lạc thú a! Thuộc về ta lạc thú, bởi vì muốn báo thù, muốn làm hấn càng thêm thống khổ chết đi, cho nên nỗ lực đạt tới tứ cấp hung quý, vì chính là muốn cho hấn càng thêm thống khổ a!”

Hắn bởi vì nói quá kích động, cho nên hắn đã bắt đầu gào rống lên, đại khái chính là loại cảm giác này, bởi vì hận đến một loại cực hạn cho nên bắt đầu sinh ra bệnh trạng cảm giác.

Có thể nói cái gì? Chỉ có thể nói nhân loại thật là một cái kỳ quái động vật, sinh thời sinh ra hận ý thế nhưng sẽ vẫn luôn duy trì lâu như vậy thời gian.

Từ Ngôn hơi hơi thờ dài.

“Tuy rằng đối với ngươi tao ngộ ta rất là đồng tình a, nhưng là..... Đã giao dịch tốt sự tình nếu ở đôi ý nói, thường thường có điểm không đạo đức? Lại nói như thế nào ta đều cùng cái kia Chu Viễn Chí nữ nhi đạt thành chung nhận thức, đem ngươi trừ bỏ, nằng cho ta tiền thực có lời một bút sinh ý a, cho nên, ta thực xin lỗi lap.” Từ Ngôn những lời này tuy rằng là xin lỗi, nhưng là lại nghe không ra ý tứ xin lỗi ý nhị.

“Con người của ta người có cái hư tật xấu, chính là thích nghe chuyện xưa, đặc biệt là người khác chuyện xưa, nghe xong lúc sau sẽ ở tâm lý cảm thán một phen, sau đó liền sẽ coi như hết thấy cũng chưa phát sinh quá giống nhau, đại thúc..... Ta có nói quá đi? Như vậy đối đãi Trình Từ, chính là muốn hồn phi phách tán u ~”

Nâng lên tay phải, từ nói cười mị mị nhìn phía trước.

Sớm đã suy yếu bất kham trung niên hung quý một bộ bệnh trạng tươi cười, ở hắn tử vong kia một khắc, hắn cũng đã điên rồi, bởi vì là kẻ điên cho nên mới sẽ làm ra như vậy điên cuồng sự tình, bởi vì là kẻ điên, mới có thể vì làm Chu Viễn Chí càng thêm thống khổ mà đau khổ tu luyện đến hung quý cấp bậc.”

Thật đúng là cái..... Ngốc không kéo mấy quý a!

“Nếu đặt ở trước kia, ta có lẽ sẽ cảm động chảy xuống vài giọt nước mắt tỏ vẻ đối với ngươi đồng tình, sau đó trợ giúp ngươi tận tình quả trách Chu Viễn Chí không phải, nhưng là..... Ngươi hẳn là nghe qua có tiền có thể sử quý đây mà những lời này đi? Tương đối, tiền loại này đồ vật cũng có thể sử ta làm lơ rớt mấy thứ này.”

Từ Ngôn trên mặt không có sao bất luận cái gì biểu tình, lạnh như băng một khuôn mặt.

“Cho nên, vì sử ta bò lên trên thế giới này đỉnh núi, thỉnh ngươi đi tìm chết đi!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Nhu nhược thiếu nữ

Từ Ngôn trên mặt không có sao bất luận cái gì biểu tình, lạnh như băng một khuôn mặt.

“Cho nên, vì sử ta bò lên trên thế giới này đỉnh núi, thỉnh ngươi đi tìm chết đi!”

Đương Từ Ngôn nói xong câu đó kia một khắc, nâng lên tay phải từ cánh tay chỗ vị trí biến mất, sau đó xuất hiện ở đối phương trước mặt, ẩn ở trên mặt.

Đây là nhất hữu hiệu phương pháp, đã dùng quá rất nhiều lần loại này phương pháp Từ Ngôn rõ ràng, chỉ cần bắt lấy đối phương hút khô cuối cùng một tia oán khí nói liền kết thúc hết thấy, mà trước mắt người này hiển nhiên đã không có năng lực ở phản kháng, tuy rằng là hung quý trung kỳ thực lực, nhưng lại ở tiêu ma hạ chỉ có thể đạt tới loại trình độ này, cuối cùng vẫn là thua ở một người một quý trong tay.

Dòng nước ảm theo cánh tay tụ tập, Từ Ngôn nhìn không có một tia phản kháng trung niên nam tử, không biết hắn tên họ, từ lúc bắt đầu Từ Ngôn liền không tính toán biết tên của hắn, nói chuẩn xác điểm, hắn như vậy cách làm giống như là vai ác đồng lõa giống nhau.

Nhưng là, hắn làm như vậy có hắn cách làm, chính mình làm như vậy lại có chính mình phương pháp, liền như Từ Ngôn theo như lời như vậy, ở biến cường trên đường, ngăn trở hắn con đường đồ vật, đều nên đi chết.

Thời gian quá thật sự mau, ở phịch một tiếng lúc sau, thân thể hắn toàn bộ biến thành quang hạt, sau đó nổ tung tới, lưu lại chỉ có một viên oán loại, phát ra quang oán loại dừng lại ở trên mặt đất.

“Làm như vậy thật sự đúng không?”

Khom lưng nhặt oán loại động tác tạm dừng một chút, theo sau Từ Ngôn dùng tay trái nắm lên oán loại.

“Ta làm đúng hay không ta so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, này không thể trách ta, muốn trách chỉ có thể trách hấn chặn ta lộ.”

Từ Ngôn thanh âm thực bình đạm, Trình Từ nói tuy rằng khiến cho hấn sinh ra trong nháy mắt ngây người, nhưng thực mau liền biến mất rồi.

Ở Từ Ngôn nói xong câu đó kia một khắc, đã tàn khuyết phòng bắt đầu xuất hiện vết rạn, bởi vì là ảo cảnh cho nên mới sẽ ở giải trừ thao túng kia một khắc tan vỡ khai, biến thành mảnh nhỏ tiêu tán ở trong không khí.

Hoàn hảo không tổn hao gì phòng lại một lần xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, kia tòa trên giường, Chu Viễn Chí như cũ ghé vào nơi đó.

Từ Ngôn chỉ là lẳng lặng nhìn hấn không nói gì. Chính như cái kia đã đi đầu thai hung quý theo như lời giống nhau, người này hại chết người quá nhiều, tuy rằng quá trình không biết, nhưng Từ Ngôn ít nhất hiểu biết tới rồi một ít hắc ám.

Không đơn giản là quý giới, trên thực tế thế giới này càng thêm hắc ám, nhân loại bình thường xã hội, vì quyền lợi, vì tiền cái gì đều có thể làm được.

Chu Viễn Chí cũng không ngoại lệ, hấn có thể bỏ cho tới bây giờ loại trình độ này hoàn toàn có thể nói là đâm người khác thì thể bỏ lên trên tới, mà kia chỉ hung quý có lẽ chỉ là trong đó một con mà thôi.

Sớm hay muộn sẽ có khác gia hòa giải quyết người.

Từ Ngôn cuối cùng nhìn thoáng qua ghé vào nơi đó Chu Viễn Chí. Ở trong lòng nói thầm một câu.

.....

“Từ tiên sinh, ta ba ba hấn.....” Mới vừa xuống lầu, nhìn đến chính là đồ ở cửa thang lầu về mặt nôn nóng thần sắc Chu Viễn.

“Đã không có vấn đề, quán lấy Chu tiên sinh đồ vật đã bị trừ bỏ, bất quá nhìn đáng về, bị oán khí ăn mòn lâu lắm, trong khoảng thời gian ngắn Chu tiên sinh rất khó khôi phục đến ban đầu cái loại này trình độ.”

“Phải không? Thật là quá cảm tạ người! Kia..... Ta đây có thể đi nhìn xem sao?”

Liền cùng Từ Ngôn dự tính giống nhau, ở biết được Chu Viễn Chí không có vấn đề lúc sau, Chu Viễn thở dài nhẹ nhõm một hơi. Sau đó liền đưa ra mau chân đến xem yêu cầu, nếu năng phản ứng thực bình đạm, kia mới kêu kỳ quái.

“Đương nhiên có thể, Chu tiên sinh tuy rằng thân thể có chút suy yếu. Nhưng là cơ bản nhất nói chuyện vẫn là sẽ, bất quá..... Ta xem Chu tiên sinh thần trí giống như không phải quá rõ ràng bộ dáng, tốt nhất người đi xem liền có thể đã trở lại, bằng không phát sinh khác cái gì căn bản vô pháp cam đoan.”

“Không. Không quan hệ, ba ba hấn hảo là được, ta liền đi xem là được..... Kia. Trước phiên toái Từ tiên sinh người ở phòng khách hơi chút nghỉ ngơi một chút, ta thực mau trở về tới.”

“Ân.”

Gật gật đầu, Từ Ngôn hướng tới phòng khách vị trí đi qua, bởi vì tới thời điểm nhớ lộ, cho nên mới không có mất mặt lạc đường.

Rất kỳ quái, rõ ràng trong nhà rất có tiền, lại rất thiếu thốn người hầu, toàn bộ phòng ở trung trừ bỏ quét tước người hầu ngoại, cũng không có điện ảnh trung hoặc là tiểu thuyết trung cái loại này, kết bè kết đội đồ sộ hầu gái xuất hiện.

Đương Từ Ngôn đi vào phòng khách thời điểm phát hiện đã có một người đái ở nơi nào, bởi vì là đưa lưng về phía chính mình, cho nên nhìn không ra bộ dáng gì một khuôn mặt.

Ngồi vào đối diện, Từ Ngôn lúc này mới thấy rõ trước mắt người này, là cái nữ sinh, tuổi tuyệt đối sẽ không vượt qua 16 tuổi, nhìn đáng về cùng chính mình cùng năm bộ dáng, hơn nữa, một khuôn mặt thượng tràn ngập đáng thương hề hề biểu tình.

Đó là như thế nào một khuôn mặt? Nhu nhược động lòng người, rõ ràng tương đương xinh đẹp một khuôn mặt, không biết vì sao lại cho người ta một loại thực nhu nhược cảm giác.

Có lẽ là chú ý tới Từ Ngôn đang xem nàng, tùy ý đầu hơi hơi thấp thấp, toàn bộ không khí có vẻ hơi xấu hổ.

“Người..... Người hảo.”

“Ân?”

“Kia, cái kia, ta nghe tỷ tỷ nói..... Trợ giúp ba ba người.”

“Không sai, chính là ta.”

Tùy ý phiết nàng liếc mắt một cái. Tương đương mắt cảm, rõ ràng không ý nghĩa ngẩng đầu lại phát hiện Từ Ngôn đang xem nàng, sau đó đầu thấp ác hơn, hai tay túm sô pha.

“Ta..... Cám ơn.....”

“Loại chuyện này cảm tạ với không cảm tạ đều không sao cả đi? Ta và ngươi tỷ tỷ chỉ là cái giao dịch mà thôi, điểm này nàng không có nói cho ngươi đi? Cũng đúng, ngươi cái này tuổi vẫn là không cần biết như vậy nhiều tương đối hảo.”

“Ngươi, ngươi không phải cùng ta giống nhau đại sao?”

Nhu nhược nàng ngay cả lớn tiếng nói chuyện đại khái đều làm không được, chỉ có thể hơi hơi đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhìn về phía Từ Ngôn, sau đó nói ra những lời này.

“Ngươi như thế nào biết ta và ngươi giống nhau đại?”

Từ Ngôn khoe miệng lộ ra một tia ý cười, tay phải gãi gãi tóc, dùng ngón tay không ngừng chuyển động cái trán trước đầu tóc.

“Ta làm lại giới thiệu một chút đi, Thiên Đạo truyền nhân, cũng chính là trừ quỷ đạo nhân, hiện giờ đã 332 tuổi.”

“.....”

“Nếu ngươi không tin nói, ta cũng chỉ có thể cầm miệng, tuy rằng thực bất đắc dĩ, nhưng là ta xác thật là cái 332 tuổi lão nhân, thế nào? Muốn hay không kêu ta lão gia gia nhìn xem?”

“Chính là..... Rõ ràng ngươi thoát nhìn chỉ có 16 tuổi tả hữu bộ dáng.....”

“Biết đỉnh núi sao? Ta cư trú địa phương chính là nơi đó, ở nhất tiếp cận thái dương địa phương, thái dương tượng trưng cho cái gì? Sinh mệnh, bởi vậy hấp thu thái dương tinh hoa ta có thể sống lâu như vậy tựa hồ không phải cái gì không có khả năng đâu? Đừng quên, ta là đạo nhân, ngươi ở một bên nghe lén thời điểm đã nghe được đi? Ta chính là tồn tại linh lực loại này đồ vật, chính như mặt chữ ý tứ giống nhau, linh tự đủ đại biểu hết thảy, vạn vật chi linh, nhân loại lại là linh trưởng loại động vật, nơi chốn vì linh tự.”

Từ nói cười mị mị nhìn nàng, chính như Từ Ngôn theo như lời như vậy, ngay từ đầu, nàng liền ở một bên nghe lén, ở Từ Ngôn giảng thuật về đạo nhân tri thức khi.

Thân là tỷ tỷ, Chu Viện không có khả năng làm nàng tiếp xúc loại này đồ vật, hơn nữa xem nàng bộ dáng, thân thể cũng không phải quá tốt bộ dáng, giống như là dễ toái pha lê oa oa giống nhau, tùy thời đều có khả năng vỡ vụn giống nhau, nhưng mà, nếu Chu Viện không có khả năng nói cho nàng, kia duy nhất khả năng tính liền ra tới, nàng ở một bên nghe lén, có lẽ là thân thể quá nhu nhược duyên cớ, làm cho Từ Ngôn cũng không có phát hiện nàng.

Cúi đầu, thật giống như là không có tính tình, phiết miệng nhìn lòng bàn chân, sau đó liền trầm mặc không ở nói chuyện, không biết qua bao lâu.

“Tuy rằng..... Tuy rằng ngươi đã 332 tuổi, nhưng ta còn là không có cách nào kêu ngươi lão gia gia, kia..... Gọi ca ca được không?”

Từ Ngôn sùng sốt một chút, như vậy lớn lên thời gian nàng nguyên lai vẫn luôn ở tự hỏi vấn đề này, vẫn luôn ở rối rắm nếu không kêu chính mình lão gia gia vấn đề.

Gật gật đầu.

“Không sao cả ạ..... Gọi ca ca cái gì đều cũng đúng ạ.”

Từ Ngôn không biết vì sao thế nhưng sẽ sinh ra một loại tội ác cảm, phảng phất lừa gạt trước mắt cái này thiếu nữ là một kiện thập phần không nên sự tình giống nhau.

“Ca ca.....”

Giống như là thử tính kêu một tiếng, nàng thanh âm thực nhẹ, nhẹ đến Từ Ngôn đều nghe không được nông nổi, phảng phất cùng muỗi thanh âm không sai biệt lắm đại.

“Àn.”

“Ca ca.....”

Lần này thanh âm hơi chút đề cao một ít, nàng đầu cũng nâng lên một ít, dùng đôi mắt nhìn Từ Ngôn, nói như vậy nói.

“Àn.....” Mặc dù có chút không thể hiểu được nhưng lại lên tiếng.

Nàng dùng đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn, trong thanh âm mang theo một tia hưng phấn.

“Ồm..... Xin lỗi, bởi vì là lần đầu tiên gọi ca ca cho nên có chút đặc ý vênh váo, ta vẫn luôn..... Muốn cái ca ca mà thôi.”

Nhu nhược biểu tình giống như là thỏ con giống nhau, muốn làm người bảo hộ, Từ Ngôn nhìn đến nàng như vậy biểu tình, sinh ra ngẩn ngùi ngây người.

Nàng..... Chỉ là muốn một cái ca ca sao?

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Cự khoản

Nhu nhược biểu tình giống như là thỏ con giống nhau, muốn làm người bảo hộ, thân là nam tính, Từ Ngôn nhìn đến nàng như vậy biểu tình, trong lòng từ nội mà ngoại sinh ra một loại dị dạng cảm giác, đó là bảo hộ từ, tuy rằng chỉ là trong nháy mắt, nhưng lại làm Từ Ngôn có chút ngượng người nhìn trước mắt tên này thiếu nữ.

“Làm người đợi lâu, Từ tiên sinh.”

Cuối cùng, từ phía sau truyền đến thanh âm sử Từ Ngôn phục hồi tinh thần lại, hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi, làm bộ dường như không có việc gì bộ dáng nhìn về phía phía sau.

“Ta ba ba đã ngủ rồi, thoát nhìn khí sắc cũng bắt đầu biến hảo, đây đều là Từ tiên sinh công lao.”

“Đã hồi phục bình thường liền hảo.”

Từ Ngôn hướng tới nàng khẽ cười nói, sau đó đứng lên.

“Thời gian cũng không sai biệt lắm, cũng là thời điểm cáo lui, rốt cuộc sư phó còn phải chờ ta trở về sửa chữa đạo quan.”

Từ Ngôn trên mặt là mang theo ý cười nói ra những lời này, ý tứ biểu đạt thực minh xác, bởi vì trợ giúp người cứu người phụ thân, cho nên là thời điểm nên đưa tiền.

Chu Viện biểu tình rất là bình tĩnh, từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn mang theo mỉm cười, sau đó nhìn trước mắt Từ Ngôn, trong giọng nói tràn ngập cảm kích.

“Đây là tất nhiên, đã sớm chuẩn bị tốt, là muốn tiền mặt vẫn là.....”

“Đánh ta tạt đi.” Từ Ngôn là như thế này nói.

Đối hần mà nói, cái gọi là chi phiếu hoặc là tiền mặt một loại đồ vật chỉ có thể nói quá phiền toái, không bằng trực tiếp đánh tiền thẻ ngân hàng tương đối bớt việc, bởi vì không nghĩ quá phiền toái, cho nên chỉ có thể làm như vậy, tuy rằng lấy tiền thời điểm sẽ tương đối phiền toái rất nhiều.

“Tốt, Từ tiên sinh, bởi vì suy xét đến muốn sửa chữa đạo quan duyên cớ, cho nên vì cảm tạ người, ta đem tiền trả một ngàn vạn.”

“.....”

Từ Ngôn sững sờ một chút, có tiền cái gì khái niệm? Nếu là tiểu thuyết trung cảnh tượng, hần đại khái cảm thấy là mỏ dầu a, hoặc là hoàng kim linh tinh, nhưng trên thực tế. Hai ba ngàn học phí đối cao trung sinh Từ Ngôn tới nói đều tính thượng là một bút không nhỏ cự khoản.

Đây cũng là ngay từ đầu hần vì cái gì suy xét hỏi Chu Viện muốn 100 vạn nguyên nhân, đối Từ Ngôn tới nói, 100 vạn đã là con số thiên văn, liền tính cha mẹ hàng năm bên ngoài làm buôn bán, một năm thu vào cũng tuyệt đối sẽ không vượt qua 20 vạn, trừ bỏ các loại tiêu dùng, dư lại kỳ thật cũng không nhiều lắm.

Một ngàn vạn có bao nhiêu? Mười một trăm vạn, mười một trăm vạn lại là mười mười vạn, thay lời khác tới nói, dựa theo cha mẹ kiếm tiền tốc độ. Cả đời cũng nhưng không đạt được cái này con số.

Nhưng Từ Ngôn giờ này khắc này lại nghe tới rồi, trước mắt cái này gọi là Chu Viện nữ nhân lại muốn tiền trả cấp chính mình một ngàn vạn, tuy rằng cảm giác nàng có điểm cố ý nói rõ ràng ý vị, nhưng tiền rốt cuộc vẫn là tiền.

Từ Ngôn cảm giác trái tim bùm bùm nhảy, vẫn luôn trấn định hần thế nhưng sẽ ở nghe thấy cái này số lượng lúc sau sinh ra loại cảm giác này, bất luận

hắn tiếp xúc nhiều ít siêu tự nhiên đồ vật, nhưng có một chút vô pháp thay đổi.

Hắn là cái cao trung sinh, ở không có Âm Dương Nhân phía trước, vẫn luôn là một ngày 20 đồng tiền sinh hoạt phí. Muốn giải quyết cơm sáng, cơm trưa, cơm chiều, như vậy bình đạm sinh hoạt ở vượt qua nhiều năm như vậy lúc sau hiện giờ một phần cự khoản đặt ở trước mắt hắn. Nếu ở bảo trì trấn định liền không khả năng.

“Bởi vì Từ tiên sinh lần này công lao thật sự rất lớn, cho nên này đó tiền là một chút tâm ý.”

“Ta đây liền nhận lấy.”

Từ Ngôn hít một hơi, cũng không có ở chối từ, Chu Viện ngữ khí có thể nghe ra là mình xác muốn đem một ngàn vạn cấp chính mình. Rất đơn giản, ở năng trước kia trong thế giới, không tồn tại yêu ma quỷ linh tinh đồ vật. Mà chính mình xuất hiện lại nói cho nàng có mấy thứ này tồn tại, kia nàng bản năng sẽ sinh ra một loại cảm giác sợ hãi.

Đây là bản tính của nhân loại, ở đối mặt mới thôi sự vật thời điểm, bản năng sinh ra một loại cảm giác, thực bình thường, thân là nhân loại Chu Viện cũng sẽ sợ hãi, năng phụ thân chính là một cái tốt nhất ví dụ, đi lên này bán đạo chỉ lộ nàng so bất luận kẻ nào đều rõ ràng.

Con đường này, đến tốt cùng có bao nhiêu hắc ám

Bởi vì sợ hãi, nàng mới có thể vội vàng muốn bé lên một cái đùi, về Từ Ngôn theo như lời Thiên Đạo truyền nhân có phải hay không thật sự đã không trọng yếu, quan trọng là nàng hiện tại yêu cầu chính là Từ Ngôn cái loại này lực lượng, có thể trừ quỷ lực lượng.

“Nếu nhận lấy, vậy thêm vào đưa người mấy trương phù chú.”

Từ Ngôn nói, duỗi tay từ trong túi móc ra tam trương phù chú, đã dùng hết rất nhiều trương sau, còn sót lại năm trương phù chú.

“Đây là phù chú, người cũng nên xem qua, cương thi phiến trung thường xuyên xuất hiện loại này đồ vật, ý tứ cũng đều không sai biệt lắm, nhưng là cái này chỉ cần tiếp xúc đến quỷ liền có thể phát sinh nổ mạnh, hơn nữa sinh ra ngọn lửa, để lại cho người coi như phòng thân.”

“Cái này.....”

“Cái này là người muội muội đi?”

Nganh đưa cho Chu Viện, Từ Ngôn xoay đầu nhìn cái kia nhu nhược thiếu nữ.

“Àn, năm nay 16 tuổi.”

“Thân thể thực nhược, chẳng lẽ đều không cho nàng trị liệu sao?”

“.....”

Chu Viện không nói gì, này sử Từ Ngôn quay đầu nhìn nàng, biểu tình có chút kỳ quái, giống như là thương cảm giống nhau.

“Ta muội muội thân thể của nàng rất kỳ quái, liên tính là đi ngoại quốc, tiên tiến nhất chữa bệnh kỹ thuật vẫn là không có cách nào đem nàng chữa khỏi, bất luận đi đâu gia bệnh viện, đến ra tới kết luận đều là không bệnh, nhưng trên thực tế nàng đã cái dạng này rất nhiều năm, kiểm tra kết quả tuy rằng là bình thường, nhưng là nàng lại dùng không ra chút nào sức lực, liên tính là ăn cơm chiếc đĩa cũng chỉ là miễn cưỡng lấy lên.”

Từ Ngôn không lời nào để nói. Nếu thân thể hết thảy đều bình thường, kia nàng cái này cả người vô lực lại là thế nào một loại giải thích? Nếu nói thân thể thoái hóa nói, kia vì sao bệnh viện kiểm tra kết quả đều là bình thường?

Từ Ngôn nhíu mày, nhìn bởi vì bị tỷ tỷ đề nói, cho nên có vẻ dị thường thẹn thùng thiếu nữ, liền cố vị trí đều bắt đầu đỏ lên.

“Từ tiên sinh, người xem.....”

“Thực xin lỗi, cái này bất lực.” Từ Ngôn xoay đầu nhìn nàng.

“Đạo nhân trong cơ thể tồn tại linh khí loại này đồ vật, nhưng chỉ có thể dùng cho có tài năng nhân thân thượng, mà không phải nhân loại bình thường trên người, rất khó cam đoan, nếu ta trị liệu muội muội của người nói, sẽ không phát sinh đột nhiên chết đột ngột trạng huống, đạo nhân cấp nhân loại bình thường trị liệu, sau đó tử vong không ở với số nhỏ.”

Từ Ngôn nói liền giống như một chậu nước lạnh giống nhau, một giọt không dư thừa toàn bộ ngã xuống Chu Viện trên đầu, làm nàng còn không dễ dàng dâng lên một tia hy vọng, cũng tùy theo tan biến.

“Nga, như vậy a..... Thật là đáng tiếc”

“Bất quá, ta sẽ chú ý một chút, nếu là tìm được rồi có thể trị liệu người muội muội phương pháp ta sẽ mau chóng lại đây thông tri người.”

“Phiền toái người, Từ tiên sinh”

“Không phiền toái”

Từ Ngôn lắc lắc đầu, nhìn về phía Chu Viện.

“Kia, kể tiếp..... Ta đem thẻ ngân hàng hào cho ngươi.”

.....

Chu Viện phái xe riêng đem Từ Ngôn tặng đi ra ngoài, mà Từ Ngôn lại ở xe buýt trạm thời điểm yêu cầu xuống xe, mưa đã tạnh, không biết khi nào phóng không không trung ánh mặt trời cũng bắt đầu tươi đẹp lên, chiếu xạ ở trên người sinh ra một loại ấm áp dễ chịu cảm giác.

Ngồi ở xe buýt trạm sân ga thượng, Từ Ngôn nhìn phía trước.

“Nữ hài kia thân thể có chút cổ quái.”

“Àn, thân thể hết thấy bình thường, lại không dùng được một tia sức lực.”

Trình Tử đứng ở một bên, cùng Từ Ngôn giống nhau nhìn về phía phía trước, sau đó ngữ khí bình tĩnh nói ra những lời này, liền cùng Từ Ngôn theo như lời giống nhau, cái kia Chu Viện muội muội thân thể thượng xác thật cổ quái muốn mệnh, liền như chính nàng theo như lời giống nhau.

Đi qua rất nhiều gia bệnh viện, nhưng không có tra ra chẳng sợ một chút chứng bệnh, hết thấy đều bình thường, lại dùng không ra một tia sức lực.

Như vậy thân thể, chỉ cần dùng cổ quái hai chữ, tựa hồ đã không chuẩn xác hình dung.

“Nếu nói, chỉ là bởi vì Chu Viễn Chí đắc tội con quý gia không ngừng tàn ra oán khí sở ảnh hưởng nói lại có điểm nói bất quá tới, rốt cuộc..... Nghe Chu Viện ngữ khí nói, nàng hẳn là từ tiểu cũng đã cái dạng này, kia nói như vậy, đệ nhất loại khả năng tính cũng liền không thành lập.”

Trên thực tế, quý sở phát ra oán khí, tuy rằng có thể ở nhất định trình độ thượng ảnh hưởng nhân loại thân thể, nhưng là lại có một chút, đó chính là chỉ cần rời đi oán khí nùng địa phương, thực mau thân thể liền có thể khôi phục.

Nhưng Chu Viễn Chí phòng nội kia chi hung quý đã bị trừ bỏ, oán khí cũng đi theo biến mất, thần kinh không bình thường Chu Viễn Chí đều đã bắt đầu khôi phục bình thường, kia vì sao Chu Viện muội muội còn như cũ là như vậy một bộ muốn chết không sống bộ dáng? Không có khả năng là giả vờ, nếu trang ra tới, kia chỉ có thể bội phục nàng kỹ thuật diễn.

Duổi cái lười eo, Từ Ngôn nhìn về phía Trình Tử.

“Tính, này đó vô dụng liền không cần suy nghĩ, nói như thế nào lần này cũng làm thật thổ hào một đốn, thế nào? Tưởng uống cái gì?”

Trình Tử nghe được Từ Ngôn những lời này chuyển qua thân mình, sau đó một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn, không biết qua bao lâu.

“Năm mươi bao Bản Lam Căn.”

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Hẳn rất cuộc nơi nào hảo

“Văn Tĩnh..... Ta tưởng ngươi.” Nằm ở trên giường, tên là Hàn Tiểu Hiểu nữ sinh là như thế này nói.

Nữ sinh phòng, cùng bình thường thiếu nữ phòng bố trí không có sai biệt, nhà ở nội xoát chính là màu hồng phấn sơn, thoát nhìn ấm áp, đầu giường đặt chính là một con màu nâu đại hùng.

Một bàn tay bắt lại đây, buông xuống đại hùng trên mặt, dùng sức nhéo nhéo, sau đó hướng trong lòng ngực một túm.

“Ngươi hiện tại đang làm gì a?”

Đem xúc bình di động đặt ở lỗ tai bên hần là vừa mới tắm rửa xong, cho nên Hàn Tiểu Hiểu đầu tóc thoạt nhìn ướt dầm dề.

Mang theo một tia tạp chất thanh âm từ di động ổng nghe trung truyền đến, mặc dù có chút biến âm, nhưng vẫn là có thể nghe ra tới là Từ Văn Tĩnh thanh âm.

“Làm sao vậy? Thanh âm quái quái.”

“Không có gì lạ, chính là lâu như vậy không thấy có chút tương ngươì mà thôi.”

Trở mình từ, đem kia đầu màu nâu đại hùng rôi để ở dưới thân, Hàn Tiểu Hiểu ghé vào đại hùng cổ vị trí, không ra tới một bàn tay bắt lấy hùng lông tóc.

“Ngươi về quê sao?”

“Àn, trong khoảng thời gian này trong nhà có sự, quá một đoạn thời gian liền sẽ đi trở về, bắt quá. .... Tiểu Hiểu, điện thoại phí không có vấn đề sao?”

“Không thành vấn đề, bắt quá. .... Ngươi bên kia có tạp âm đâu.”

“Không có biện pháp, máy bàn đã thật lâu không đổi qua, bắt quá, ngươi như thế nào đột nhiên nhớ tới gọi điện thoại a?”

Từ Văn Tĩnh nói từ điện thoại nội truyền tới, trong lúc nhất thời, Hàn Tiểu Hiểu không biết nên như thế nào trả lời nàng vấn đề này.

Chẳng lẽ muốn nói cho nàng, bởi vì thích ngươi, cho nên lâu như vậy không thấy mới có thể tương muốn chết sao? Nếu thật sự nói như vậy nói, Hàn Tiểu Hiểu thậm chí cũng không dám về sau nên như thế nào đối mặt nàng cái này bằng hữu.

Hàn Tiểu Hiểu là cái không hơn không kém người đồng tính, nàng thậm chí không biết khi nào bắt đầu đối nam tính loại này sinh vật sinh ra một loại chán ghét cảm giác, cũng không biết khi nào phát giác đến chính mình trên thực tế là đồng tính luyến ái.

Nếu, ngành muốn nói nói, đại khái là sơ trung thời điểm đi, lúc ấy ánh mắt đầu tiên nhìn đến cái kia văn Văn Tĩnh tình thiếu nữ, ngồi ở chỗ kia. Không biết vì sao, lúc ấy nàng xem ngây người, bởi vì cái kia khí chất thật sự là lệnh người không rời mắt được, lúc ấy trong đầu chỉ có một ý niệm

Sao có thể sẽ có như vậy hoàn mỹ nữ sinh.

Đây là lần đầu tiên, Hàn Tiểu Hiểu ở đối mặt khác phái thời điểm sinh ra tim đập cảm giác, đó là một loại đơn thuần thích, thích nàng khí chất.

Cũng là, lần đầu tiên khát vọng biến thành nam nhân, mà không phải y theo nữ nhân thân thể tồn tại, vì thế riêng cắt rớt để lại thật nhiều năm đầu tóc. Lưu nổi lên tóc ngắn.

Đem chính mình trang điểm như là cái nam sinh thậm chí bắt đầu học tập nam sinh mắng chửi người, đánh nhau, trở nên vô có gây rối, trở nên không ở như là cái nữ hài tử, chỉ là vì làm chính mình càng thêm như là cái nam nhân

“Bởi vì tương ngươi a. ....” Vô lực thanh âm từ nàng trong miệng truyền ra tới.

“Ha hả, ta cũng tương ngươi”

Cười khẽ hai tiếng, chỉ đem Hàn Tiểu Hiểu coi như là bằng hữu Từ Văn Tĩnh nói ra như vậy một câu, nhưng nghe ở Hàn Tiểu Hiểu lỗ tai xác thật một loại khác tư vị.

“Cái kia. .... Văn Tĩnh ngươi thích Từ Ngôn đi?”

“.....”

“Ờ, nói bậy gì đó!”

Trong lòng lộp bộp một chút. Hàn Tiểu Hiểu biểu tình đại ra một chút, nàng ngay từ đầu cũng suy xét quá loại này khả năng tính, nàng cũng đã sớm biết Từ Văn Tĩnh thích Từ Ngôn, nhưng là. .... Đương chân chính nghe được Từ Văn Tĩnh loại này ngữ khí lúc sau. Vẫn là rất khó chịu.

“Tiểu Hiểu ngươi không cần nói bậy a! Ta đối Từ Ngôn. .... Không phải cái loại cảm giác này, thật sự! Ta nói chính là thật sự, ngươi không cần nói bừa nga!”

“Ta đã biết. ....”

Trở mình từ, từ hùng trên người phiến xuống dưới. Hàn Tiểu Hiểu vô thần đôi mắt nhìn trần nhà, không biết suy nghĩ cái gì.

Bắt lấy di động tay khăn vài phần.

Từ Ngôn. .... Hần rút cuộc nơi nào hảo!

.....

“Cho nên đâu, cái này một ngàn vạn ta hiện giờ nghĩ chính là trước tồn. Coi như dự phòng tài chính, bất quá người nguyên bản cái kia chung cư không phải còn không có thu về sao? Dù sao trong khoảng thời gian ngắn cái kia nghiệp vụ cũng sẽ không mạnh mẽ đột phá bộ dáng, người liền trước đem hang ổ chiếm khi sắp đặt ở nơi nào.”

“.....” Chu Hiểu Tuyên nhìn đồng dạng nói ra loại này lời nói Từ Ngôn.

“Làm nửa ngày, cuối cùng vẫn là muốn chiếm dụng ta nơi đó a”

“Đây cũng là không có biện pháp sự tình. .... Hiện tại giả nhà như vậy quý, nếu muốn tìm đến một cái hảo địa phương không dễ dàng đi? Lại nói hiện tại là nhất khó khăn thời kỳ, người trước nhân nhân, chờ ta có càng nhiều tiền thời điểm lại nói.”

“Một ngàn vạn mua được một cái phòng ở thực dễ dàng đi?”

“Nhưng ta là vị thành niên a..... Người tổng không thể làm ta lấy nhiều như vậy tiền chạy đi tìm ta lão ba sau đó nói “Ta muốn mua phòng ở” loại này lời nói đi? Người tin hay không ta ba một giây chung trừu chết ta!”

Khác không nói, chỉ cần nhiều như vậy tiền liền không hảo công đạo, liền tính chỉ có một vạn đồng tiền, cũng sẽ khiến cho hoài nghi, khẳng định, vô duyên vô cớ nhiều ra một vạn khối, lại không có công tác, người làm ai sẽ tin tưởng a?

“Cho nên, ta cái này tuổi là cái phiền toái, nếu thành niên nói, cũng liền sẽ không vì nhiều như vậy sự tình mà buồn rầu.”

Từ Ngôn thờ dài, sau đó nhìn về phía Chu Hiểu Tuyên.

“Cũng không phải ta không nghĩ đi mua, mà là không cho phép.”

“Có thể thao tác một cái người trưởng thành đi mua a?”

“Phòng ở không phải ta chính mình mua lòng ta không thoải mái, cho nên những việc này người hiện tại cũng đừng hỏi nhiều, chờ tích cóp đủ đủ nhiều tiền khi lại nói.”

Không đợi Chu Hiểu Tuyên nói chuyện, Từ Ngôn liền đem bàn tay tới rồi nâng trước mặt, sau đó điên điên.

“Kia..... Từ liệu đâu? Hẳn là thu thập tới rồi đi? Cũng đủ cường oán quý.”

Ở đi ra ngoài thời điểm, Từ Ngôn xác thật giao cho quá nặng nhiệm vụ này, cho nên mới sẽ xuất hiện trước mắt một màn này.

Tức giận nhìn thoáng qua Từ Ngôn, Chu Hiểu Tuyên đem sớm đã chuẩn bị tốt giấy đẩy đến Từ Ngôn trước mặt.

“Đây là ta thu thập đến tin tức, liền này phiền địa vực mà nói, tồn tại không ít oán quý, trong đó ta đối oán quý đỉnh trung so cường trước mười làm một cái tương đối.”

Chu Hiểu Tuyên nhìn đang ở tập trung tinh thần nhìn chăm chăm trang giấy Từ Ngôn, nhẹ giọng nói.

“Chết vào khí than tiết lộ Vương Hằng, bởi vì trước khi chết chết không minh bạch, mà sau khi chết bởi vì không cam lòng sinh ra cũng đủ nhiều oán khí, bởi vậy hình thành quý, mà từ nay về sau có tránh ở cổng thoát nước tu luyện, đãi 15 năm đạt tới oán quý đỉnh, tư chất tương đương không tồi.”

Chính như Chu Hiểu Tuyên nói giống nhau, Từ Ngôn nhìn đến tư liệu thượng cấp ra giống nhau là cái dạng này nội dung, nguyên nhân chết cùng với niên đại.

“Bất quá..... Như thế nào chỉ có 3 phần?”

Cầm trong tay tam tờ giấy, Từ Ngôn có chút nghi hoặc nhìn về phía Chu Hiểu Tuyên.

“Không phải nói tốt trước mười sao? Như thế nào cũng chỉ có tam trương?”

“Đây cũng là ta muốn cùng người nói, tuy rằng tìm ra trước mười, nhưng ta từ giữa sàng chọn ra tiền tam cái so sánh tương đối cường làm đệ nhất tuyến hạng.” Chu Hiểu Tuyên nhìn Từ Ngôn.

Cau mày, Từ Ngôn nhìn trong tay tam tờ giấy, liền giống như nàng vừa mới theo như lời giống nhau, trong tay này tam phần chính là tương đối ứng mạnh nhất ba cái.

“Kia, chúng ta.....”

“Leng keng ~”

Từ Ngôn nói bị đánh gãy, đột nhiên vang lên chuông cửa sử Từ Ngôn không thể không ngưng hẳn muốn nói ra tới nói, có chút nghi hoặc nhìn về phía

ngoài cửa.

“Mau đi mở cửa đi!”

Từ Thiên thanh âm từ cách vách truyền tới, bởi vì lười đến động, cho nên làm đồng dạng ở nhà Từ Ngôn đi mở cửa, Từ Thiên tính toán đại khái chính là cái này.

Bất đắc dĩ, Từ Ngôn chỉ có thể ngưng hẳn tiếp theo cùng Chu Hiểu Tuyên thảo luận, mở ra phòng ngủ môn hướng tới phòng khách môn vị trí đi đến.

“Như thế nào là người?”

Ở mở cửa kia một khắc, Từ Ngôn nhìn đến không phải người khác, mà là gần gặp qua vài lần mặt, nhưng mỗi lần mặt đều không thể nào sung sướng Hàn Tiểu Hiểu, cái kia hơi chút lạnh người chán ghét bách hợp nữ.

“Người tới làm gì?”

“Không có việc gì không thể tới tìm người sao? Tốt xấu cũng là một cái trường học.”

Nàng tầm mắt không phải ở Từ Ngôn trên người, mà là nhìn về phía một bên, giống như là không dám nhìn thẳng vào Từ Ngôn giống nhau, nàng này phúc biểu tình hơi chút làm Từ Ngôn có chút kinh ngạc.

“Nếu người tới tìm ta chỉ là vì nói này đó nói, ta chỉ có thể nói, Hàn Tiểu Hiểu người thật sự thực nhảm chán.”

“Người cho rằng ta muốn tìm người a!”

Không cam lòng yếu thể trở về một câu, sau đó Hàn Tiểu Hiểu lấy hết can đảm nhìn so nàng cao hơn nửa đầu tả hữu Từ Ngôn, cắn răng hơi hơi lút chân.

“Ta nếu đều tới tìm người, sao có thể..... Sao có thể không có chuyện đâu?”

Nói, tầm mắt xuyên thấu qua Từ Ngôn nhìn về phía hắc phía sau phòng, tham đầu tham não nhìn, sau đó hơi hơi ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Nhà người không ai đi?”

“Có, tỷ của ta ở nhà.”

“..... Kia cũng không quan hệ.”

Điểm điểm đầu, tự hỏi một lúc sau, Hàn Tiểu Hiểu nói ra những lời này, sau đó thật sâu hít một hơi, nhìn trước mắt Từ Ngôn.

“Ta có lời đối với người nói, ở chỗ này nói không có phương tiện nói.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Người làm không được

Điểm điểm đầu, tự hỏi một lúc sau, Hàn Tiểu Hiểu nói ra những lời này, sau đó thật sâu hít một hơi, nhìn trước mắt Từ Ngôn.

“Ta có lời đối với người nói, ở chỗ này nói không có phương tiện nói.”

Có lẽ là bởi vì muốn nói thật sự thực không có phương tiện, cho nên Hàn Tiểu Hiểu mặt thoát nhìn có chút hơi hơi đỏ lên.

Thần sắc kỳ quái nhìn thoáng qua Hàn Tiểu Hiểu, Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, hắc không rõ ràng lăm trước mắt nữ nhân này rốt cuộc là đánh cái gì tính toán.

Nếu nói giao tình nói, hai người hoàn toàn có thể nói đúng không nhận thức, thấy là gặp qua vài lần, hơn nữa mỗi một lần gặp mặt đều là một bẹp miệng vì chung, Từ Ngôn thực buồn bực, như vậy quan hệ hai người sao có thể sẽ có nói cái gì muốn nói?

“Bởi vì là một ít tương đối bối rối nói, cho nên ta cho rằng vẫn là ở trong phòng nói tương đối hảo.”

“..... Kia, vào đi”

Từ Ngôn căng ra môn, nhường ra nửa cái thân mình, Hàn Tiểu Hiểu đi đến, phịch một tiếng đem phía sau môn đóng lại, Từ Ngôn nhìn hơi chút có chút tiểu nữ nhân tư thái Hàn Tiểu Hiểu.

“Đi phòng ngủ nói đi.”

“Năm..... Phòng ngủ!”

“Đừng nghĩ oai, người loại này nữ nhân ta sẽ không có quá nhiều hứng thú.” Từ Ngôn đạm nhiên nhìn nàng một cái, sau đó dùng một loại không sao cả ngữ khí nói.

“Cho nên, cũng không dùng lo lắng ta sẽ đối với người làm ra cái gì kỳ quái sự tình.”

Nói, Từ Ngôn hướng tới phòng ngủ vị trí đi đến, đi theo phía sau Hàn Tiểu Hiểu sừng sốt một hồi, sau đó theo sát Từ Ngôn đi vào phòng ngủ.

“Thật đúng là không xong phòng”

“Loại này vô nghĩa, người tốt nhất không cần nói nữa.”

Từ Ngôn bắt đầu đi phiệt nàng liếc mắt một cái, sau đó hướng trên sàn nhà ngồi xuống, cũng không phải quá bản, bởi vì trước đó kéo quá mà duyên cớ.

Nhìn Từ Ngôn ngồi xuống, Hàn Tiểu Hiểu cũng theo sát ngồi xuống, ngay từ đầu nàng đại khái tưởng cùng bình thường nữ hài tử giống nhau như vậy ngồi, chẳng qua nhìn đến Từ Ngôn tầm mắt lúc sau sừng sốt một chút, đem chân làm lại bãi chính. Cùng Từ Ngôn đáng ngồi giống nhau.

“Kia, tôi nói chuyện đi? Người theo như lời chuyện rất trọng yếu.”

“.....”

Ở không khí còn không xem như quá xấu hổ thời điểm, Từ Ngôn nói ra những lời này, sau đó về mặt đạm nhiên nhìn về phía trước mắt nữ nhân này.

Có lẽ là còn không có tổ chức hảo tự mình câu nói, cho nên Hàn Tiểu Hiểu có chút rối rắm dùng nha tiêm cắn cắn hạ môi, sau đó ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Thình người, Từ Ngôn..... Về sau không cần ở tiếp cận Từ Văn Tĩnh.”

“Ta cự tuyệt.”

Hàn Tiểu Hiểu nói truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, liền như nàng theo như lời giống nhau ý tứ tương đương mình xác, muốn làm chính mình rời xa cái kia Văn Tĩnh thiếu nữ.

Kia..... Nàng mục đích lại là cái gì?

“Vì cái gì? Người không phải không thích Văn Tĩnh sao? Nếu người không thích nói, cũng chưa từng có sinh ra quá muốn cùng nàng ở bên nhau ý tưởng. Vì cái gì còn muốn quán lấy nàng không bỏ, cho nàng một loại còn có hi vọng ảo giác?! Người biết Văn Tĩnh nàng có bao nhiêu thích người sao?!”

Có lẽ là bởi vì quá kích động, cho nên hấn rống ra những lời này, liền cùng quan tâm tốt nhất bằng hữu thiếu nữ giống nhau, nàng cũng khó được thao khỏi cái này nhân tâm.

Bất quá.....

“Đây là ta cùng Từ Văn Tĩnh sự..... Người quản nhiều như vậy làm gì?”

“Ngô!”

“Liên tính dựa theo người nói, Từ Văn Tĩnh thích ta, mà ta lại không thích Từ Văn Tĩnh, ta đây tới hỏi một chút người..... Đây cùng người lại có cái gì quan hệ?”

Từ Ngôn ngồi dưới đất, đôi tay đặt ở trên đùi trên mặt không có một tia biểu tình. Nhìn trước mắt cái này bởi vì kích động cho nên trên mặt mang theo một tia ửng hồng thiếu nữ.

“Người là nàng cái gì?”

“Bằng..... Bằng hữu, đối! Ta là Văn Tĩnh bằng hữu!” Suy nghĩ một hồi, tìm được rồi một cái đối hấn mà nói tương đương thích hợp lý do.

Từ Ngôn nhìn nàng hơi hơi cười cười, khoe miệng kia một mặt như thế nào cũng che dấu không được cười nhạo xuất hiện ở hấn trên mặt.

“Thật đúng là cái chê cười a. .... Ngươi là Từ Văn Tĩnh bằng hữu? Ta nhớ rõ ta đã nói cho ngươi đi? Nếu ngươi vẫn là cái dạng này ta sẽ đem ngươi cái kia kỳ quái xu hướng giới tính nói cho Từ Văn Tĩnh. Có thể nhìn ra được tới, Từ Văn Tĩnh là thật sự đem ngươi coi như bằng hữu, ta không dám tưởng nếu thật sự phát hiện nàng tốt nhất bằng hữu là cái đồng tính luyến ái sau, nàng còn sẽ giống như trước như vậy đối với ngươi sao? Vẫn là nói. .... Lập tức rất xa rồi đi ngươi?”

Liên cùng Từ Ngôn nói giống nhau. Từ Văn Tĩnh là cái bình thường nữ hài, nàng cùng bình thường nữ hài giống nhau thích đáng yêu đồ vật, cũng sẽ có yêu thích người. Đồng dạng. .... Nàng cũng sẽ chán ghét cái loại này không bình thường người, cái gọi là không bình thường ở Từ Văn Tĩnh trong mắt chính là cái loại này lưu trữ kỳ quái đầu tóc, cùng hóa nùng trang nữ nhân, còn có. .... Không minh bạch lấy hướng vấn đề.

Bình thường thiếu nữ chán ghét cái gì? Điểm này Từ Ngôn không phải rất rõ ràng, nhưng Từ Ngôn chính mình minh bạch, chính hấn đối đồng tính luyến ái là một loại thể nào từ cảm giác, đồng dạng Từ Văn Tĩnh cũng không có khả năng hào phóng đến nói ra giới tính tương đồng mới là chân ái loại này ngốc nghếch nói.

Xác thật, giới tính tương đồng người xác thật xứng đôi chân ái hai chữ, nhưng là kia chỉ là cực nhỏ bộ phận, có chút đồng tính luyến ái chỉ là đơn phương chán ghét nam nhân, bằng không vì cái gì phần lớn bách hợp trung đều có một cái đảm đương nam nhân nhân vật?

Nhân loại giống loài sinh hoạt tập tính chủ định các nàng cần thiết tuân thủ điểm này, liên tính là không có nam nhân, các nàng đồng dạng có thể thông qua các loại đạo cụ bắt chước nam nhân, cho nên từ lúc bắt đầu liền không có bị tính sở nhiễm đắm tình yêu.

Liên tính là đồng tính chi gian, cũng sẽ ở bên nhau lăn giường. Nếu nói như vậy nói, kia bách hợp loại này tình yêu cần thận ngấm lại trừ bỏ hai cái mỹ nữ ở bên nhau tương đối đẹp mắt ở ngoài còn có ích lợi gì chỗ? Vốn dĩ nam nữ tỉ lệ liên mất cân đối, chẳng lẽ muốn cho càng nhiều nam nhân quang còn?

Thích bách hợp, duy trì bách hợp những cái đó nam nhân chỉ là không có cảm nhận được chính mình thân cận nhất người biến thành cái loại này bộ đáng thời điểm là thể nào từ một loại cảm giác.

Nếu vẫn luôn yêu thầm người là bách hợp nói, sẽ không có người còn vui hô to bách hợp hảo a linh tinh nói đi?

“Cho nên, ngươi thích Từ Văn Tĩnh, nhưng ngươi thật là thích Từ Văn Tĩnh sao?”

“Đương nhiên a! Bằng không ngươi nghĩ sao!”

“Ta đây tới hỏi một chút. .... Ngươi có hay không buồn rầu quá chính mình vì cái gì không phải nam nhân mà là nữ nhân? Có hay không nghĩ tới cùng Từ Văn Tĩnh cùng nhau kết hôn sinh hoạt cảm giác? Có hay không nghĩ tới chính mình nếu là nam nhân, nên như thế nào theo đuổi Từ Văn Tĩnh?”

Từ Ngôn tay đặt ở trên mặt đất nhẹ nhàng dùng móng tay đánh chầm đất bản.

“Ý tứ cũng tương đồng, bởi vì ngươi là nữ nhân, cho nên ngươi mới có thể cảm thấy ngươi thích Từ Văn Tĩnh là phát ra từ nội tâm thích, không mang theo có tạp chất thích, kia thay lời khác tới nói, ngươi chẳng lẽ không có nghĩ tới cùng Từ Văn Tĩnh cùng nhau sinh hài tử sao?!”

Hàn Tiểu Hiểu không có nói, Từ Ngôn theo như lời này đó nàng xác thật nghĩ tới, thậm chí nghĩ tới nếu chính mình là nam nhân nói nên như thế nào theo đuổi Từ Văn Tĩnh, thậm chí nghĩ tới làm biến tính giải phẫu.

Nhưng là. ....

“Này không nhiều hảo sao? Dù sao ngươi cũng không thích Từ Văn Tĩnh, giao cho ta không phải vừa lúc sao? Để cho ta tới chiếu cố Văn Tĩnh, các ngươi nam nhân làm được sự tình ta đồng dạng cũng có thể làm được đến!”

“Ngươi xác định?”

“Ta xác định!”

Ở Hàn Tiểu Hiểu nói xong câu đó kia một khắc, đột nhiên bị một phen ấn ngã xuống trên mặt đất, một con bàn tay to ấn ở nàng trên mặt thậm chí cũng chưa phản ứng lại đây, có thể cảm giác được, Từ Ngôn đè ở nàng trên người

“Ngươi có thể làm được sao? Có thể làm được đem ta ấn đảo sao? Ngươi có thể đối ta làm loại chuyện này sao?”

Đem đầu duỗi đến nàng bên tai, Từ Ngôn ha một hơi.

“Nữ nhân a. .... Bức cấp ta, chính là thực đáng sợ, ta không cam đoan hormone quá thừa làm ra tới một ít chuyện khác, tỷ như. .... Đem ngươi ngay tại chỗ từ hình gì đó”

“Ngươi ngươi ngươi! Ngươi muốn làm gì? Tỷ tỷ ngươi còn ở nhà, đừng làm. .... Ô ô!”

“Như vậy, ngươi còn có thể nói ra lời nói sao?” Từ Ngôn một phen bùng kín nàng miệng, đem mặt tiến đến nàng trước mặt.

“Gạo nấu thành cơm. .... Cái này đề nghị như thế nào?”

Một đôi mắt mờ tới rồi cực hạn, Hàn Tiểu Hiểu đầy mặt kinh ngạc thần sắc nhìn Từ Ngôn, còn có trong mắt kia che dấu rất sâu sợ hãi. Lại như thế nào nguy trang, nằng trước sau là cái nữ nhân, tuy rằng nữ nhân này thực nhận người chán ghét.

“Cho nên nói, nếu người chỉ là tới tìm ta nói những việc này nói, vẫn là trước rồi đi tương đối hảo.”

Từ Ngôn buông lỏng tay ra, nhìn về phía còn nằm trên mặt đất Hàn Tiểu Hiểu, giống như là đã chết giống nhau.

“Không cần một bộ muốn chết không sống bộ dáng, ta không đối với người làm cái gì. ....”

Từ Ngôn lười nhác thanh âm truyền vào Hàn Tiểu Hiểu lỗ tai trung, nằng hai mắt ngậy người nhìn hấn gia màu trắng trần nhà.

Như thế nào sẽ như vậy. .... Thân thể tôi tớ, không chán ghét cái loại cảm giác này, vì cái gì người này đối ta làm ra như vậy thô lỗ sự tình còn sẽ sinh ra loại cảm giác này.

“Uy, ta nói. .... Đã chết không a?”

Hàn Tiểu Hiểu dùng đôi mắt phiệt liếc mắt một cái đầy mặt không kiên nhẫn Từ Ngôn, không biết là ảo giác vẫn là cái gì, tổng cảm giác người này. .... Không phải quá chói mắt a.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Lão bản nương

Đó là một loại bộ dáng gì cảm giác? Nay đối Hàn Tiểu Hiểu mà nói nằng cũng không rõ ràng, lời nói thật tới nói, vừa mới cùng Từ Ngôn tiếp xúc là từ tiểu học tới nay lần đầu tiên cùng nam hài tử có như vậy thân mật tiếp xúc.

Nguyên bản cho rằng sẽ thực phiền chán, nhưng lại trừ bỏ một tia phản cảm ở ngoài tìm không thấy còn lại chẳng sợ một chút khó chịu.

Tại sao lại như vậy? Vì cái gì, vì cái gì vừa mới tên hỗn đản này như vậy đối đãi chính mình lại không đẩy ra hấn. .... Vì cái gì?

Đầu trung hồngбет, Hàn Tiểu Hiểu hơi hơi cúi đầu ngồi dậy, nhìn bàn chân, sau đó nhìn về phía Từ Ngôn.

Thật sâu hít một hơi, tạm thời dứt bỏ trong đầu những cái đó không thực tế ý tưởng, ánh mắt của nằng càng thêm kiên định.

“Từ Ngôn, ta hỏi người cái vấn đề. .... Lần này không phải vì ta, mà là trong lòng ta một cái nghi vấn.”

Hai mắt nhìn Từ Ngôn.

“Người đối Từ Văn Tĩnh, đến tốt cùng là một loại bộ dáng gì cảm giác?”

Hàn Tiểu Hiểu những lời này sử Từ Ngôn sinh ra ngẩn ngời ngây người, liền cùng nằng theo như lời giống nhau, chính mình đối Từ Văn Tĩnh là một loại bộ dáng gì cảm giác? Kỳ thật rất rõ ràng, tuy rằng việc nhà toàn nằng, ôn nhu, thiện giải nhân ý, nhưng không biết vì cái gì chính là không cảm giác, rõ ràng rất tuyệt nữ hài tử, nhưng không biết vì cái gì, không cảm giác chính là không cảm giác.

“Ta không rõ ràng lắm.” Hàm hồ đáp án từ Từ Ngôn trong miệng truyền ra tới, hấn loại này đáp án, sử Hàn Tiểu Hiểu sắc mặt đột nhiên biến đổi.

“Không rõ ràng lắm là có ý tứ gì? Người hấn là rõ ràng đi? Văn Tĩnh nằng thích người, nếu không rõ ràng lắm chính mình cảm giác, liền nói rõ a, như vậy dong dong dài dài tính cái gì nam nhân!”

“Chính là bởi vì không rõ ràng lắm, ta mới không thể nói cho Từ Văn Tĩnh đáp án, chính là như vậy, ta không rõ chính mình hay không thích Từ Văn Tĩnh, có lẽ thích, cũng có lẽ không thích, ta cũng biết người quan hệ Từ Văn Tĩnh là ở vào tư tín còn hảo, vẫn là ở vào bằng hữu góc độ. Nhưng là. .... Phiền toái người không cần như vậy hạt nhọc lòng hảo sao?” Từ Ngôn nhìn Hàn Tiểu Hiểu.

“So sánh người, chẳng lẽ muốn cả đời lấy loại này bộ dáng đãi ở Từ Văn Tĩnh bên người sao? Người chẳng lẽ tưởng vẫn luôn đem chính mình thích nằng loại chuyện này chôn ở trong lòng sao? Ta đề nghị người tốt nhất đi xem một chút bác sĩ tâm lý, thật sự. .... Người đây là bệnh, đến trị! Ngần vạn không cần từ bỏ trị liệu.”

“Lăn!”

“Cho nên nói, người loại này nam nhân bà bộ dáng mới không ai sẽ thích, nam sinh sở dĩ chán ghét người cũng đại khái là loại tính cách này đi? Ta nói rồi đi? Bất luận người có bao nhiêu bi thảm quá khứ, nhưng là đó là người quá khứ, không phải ta quá khứ, không cần khiến cho toàn thể giới đều như là thiếu người giống nhau.”

Từ Ngôn ngữ điệu thực vững vàng, giờ này khắc này tâm cảnh đại khái là nhất bình tĩnh thời điểm. Hắn nhìn trước mắt Hàn Tiểu Hiểu.

Bởi vì Từ Ngôn cặp mắt kia nhìn chăm chăm đến chính mình giống như phát mao, cho nên Hàn Tiểu Hiểu có chút khẩn trương nhìn về phía Từ Ngôn.

“Người. .... Người muốn làm gì?”

“Không làm cái gì, chỉ là rất hiếu kì, ta nói đều đã nói loại này phân thượng, vì cái gì người còn muốn chết da lại mặt đất ở nhà ta? Loại này lời nói, người thường đã sớm hẳn là tức giận lao ra phòng mới đúng, vẫn là nói. .... Người da mặt thật là quá dày?”

“Người, người. ....”

“Cho nên a, ta hiện tại ý tứ thực minh xác. Phiền toái người trở về đi, người muốn nói ta đều minh bạch, nếu là những lời này nói, ta thực minh bạch. Nhưng ta lại tiếp tục đãi ở Từ Văn Tĩnh bên người không thể rời đi lý do, cho nên bất luận người nói như thế nào ta đều sẽ không rời đi đem Từ Văn Tĩnh giao cho người.”

Biểu tình dị thường kiên định, Từ Ngôn nhìn một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng Hàn Tiểu Hiểu.

“Cho nên, người có thể rời đi.”

Thực quyết đoán lệnh đuổi khách.

.....

“Đối nữ hài tử nói ra như vậy khó nghe nói. Người thật đúng là không có thân sĩ phong độ a.”

Ngồi ở một bên Chu Hiểu Tuyên mang theo một tia cười nhạo ý vị tươi cười nhìn Từ Ngôn, sau đó nói ra loại này lời nói.

Đầu cũng chưa nâng, Từ Ngôn tiếp tục nhìn trong tay tam tờ giấy. Sau đó dùng mơ hồ không chừng ngữ khí nói.

“Nói như vậy lão bản, tiểu tâm ta khẩu người tiền lương.”

“Hảo a, dù sao đều đã chết, muốn hay không tiền lương đều không sao cả.”

Từ Ngôn không có có lý sẽ nâng, mà là vui đầu nhìn trong tay tư liệu, trừ bỏ đệ nhất phân chết vào khí than trúng độc Vương Hằng lúc sau, còn thừa hai cái phân biệt là Lưu Tú, Tôn Cơ Minh.

Cái thứ nhất Lưu Tú chết vào chém giết, thuộc về cái loại này bị tốt nhất bằng hữu phản bội sau, tức phụ hài tử đều bị giết nhân vật, bởi vì sinh thời quá tín nhiệm cái kia cái gọi là huynh đệ, cho nên bị không có khả năng phản bội người phản bội sau khi chết, sinh ra oán khí quả thực là xưa nay chưa từng có cái loại này trình độ.

Lợi dụng 8 năm thời gian không ngừng ở săn giết khác quý hấp thụ oán khí, đạt tới oán quý đỉnh thực lực, theo sau tìm được rồi lúc trước những cái đó hãm hại người của hắn, giết chết sau, đem linh hồn toàn bộ nuốt đi vào, có thể nói là hồn phi phách tán, oán khí sâu đậm.

Cái thứ hai Tôn Cơ Minh, nguyên nhân chết là bị nữ nhân phản bội, sau đó khổ tâm kinh doanh tiểu công ty tài sản toàn bộ bị nuốt, ở từ vong kia một khác, tìm đường chết nữ nhân đem hết thầy đều nói cho hắn, cho nên sau khi chết bắt đầu tiến hành điên cuồng trả thù, lấy các loại thủ pháp giết người đem nữ nhân kia liên quan nàng người nhà nguy trang được việc cố sát chết, tổng cộng 21 khẩu.

Mỗi điều quý trên người đều có này ít nhất hơn mười điều mạng người, bất quá tương đối ứng, cái kia gọi là Tôn Cơ Minh tàn nhẫn nhất, thậm chí có thể tính thượng là phát rồ.

Bởi vì bị nữ nhân phản bội, cho nên sau khi chết liền giết sở hữu cùng nữ nhân kia có quan hệ người, hoàn toàn có thể nói là, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta ắt phạm người, này hoàn toàn có thể nói là không chấp nhận được một tia phản bội.

Người như vậy rất khó làm hẳn vì chính mình công tác, đương nhiên, nếu thuyết phục lúc sau, sẽ tương đương trung thành, bởi vì ghét nhất phản bội.

“Bọn người kia người đã trước đó tiếp xúc qua sao?”

Từ Ngôn đem trong tay tam tờ giấy đặt ở trên mặt đất, sau đó nhìn về phía Chu Hiểu Tuyên.

“Đã có bọn người kia tư liệu, người không có khả năng không có cùng bọn họ tiếp xúc quá đi?”

“Tiếp xúc nhưng thật ra tiếp xúc qua, bất quá cũng không có miệt mài theo đuổi quá, bởi vì y theo thực lực của ta, tuy rằng giết không được ta, nhưng

cũng không thể toàn thân trở ra, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ ở một mảnh trên lãnh địa tồn tại mấy cái tay đâm nhân vật.”

Kỳ thật, quý giới cũng cùng nhân loại thế giới không có gì bất đồng, bởi vì trước khi chết cũng là nhân loại duyên cớ, cho nên bọn họ đồng dạng cũng sẽ giữ lại nhân loại thời điểm tập tính.

Nhân loại tính cách, giao hoạt, tham lam, có đối quyền lực bản năng thượng truy đuổi, cho nên sau khi chết quý cũng cùng nhân loại không sai biệt lắm, chỉ là bởi vậy nhiều một ít tương đối kỳ quái năng lực.

Dựa theo đạo lý tới nói, mỗi ngày đều có đại lượng quý sinh ra, nếu mỗi người đều giống Lưu Tú cùng Tôn Cơ Minh như vậy đem sinh thời đắc tội chính mình người giết chết nói, kia toàn bộ thế giới chẳng phải là rối loạn bộ?

“Đạo nhân đâu? Giết nhiều như vậy nhân loại, hẳn là chạm đến tới rồi đạo nhân nhóm điểm mấu chốt đi? Đám kia chính nghĩa gia hóa đại khái sẽ xuất động giết chết này đàn gia hóa đi?” Từ Ngôn về mặt nghi hoặc nhìn về phía Chu Hiểu Tuyên.

“Đương nhiên, đạo nhân đám kia gia hóa cũng xuất động chẳng qua ở vào nào đó không hiểu rõ nguyên nhân, thành phố này trung đạo nhân cũng không có đưa bọn họ đánh chết, nói thật ra, người cũng phát hiện đi? Thành thị này dị thường chỗ.”

“Àn, đương nhiên biết. .... Tụ tập đại lượng quý, này cũng bồi dưỡng thành phố này oán khí tận trời, nhưng lại nhiều năm như vậy, vẫn luôn vẫn duy trì bình tĩnh, cũng không có cái gì quá lớn sự tình phát sinh.”

“Cho nên ở ta sau khi chết ta mới bắt đầu suy xét chuyện này, thành phố này. .... Tổng cảm giác như là một cái thiên nhiên nuôi dưỡng tràng, nuôi dưỡng đại lượng quý.”

Chu Hiểu Tuyên nói sử Từ Ngôn hơi hơi sùng sốt một chút, phản ứng lại đây khóe miệng có chứa một tia ý cười.

“Nếu thật là như vậy. .... Thật đúng là có ý tứ đâu.”

Nói xong câu đó, Từ Ngôn liền nhìn về phía từ lúc bắt đầu thời điểm an vị ở áo khoác quây bên Trình Từ, không rên một tiếng, ở chính mình cùng Chu Hiểu Tuyên thảo luận trong lúc, cùng Hàn Tiểu Hiểu tới thời điểm.

Giống như là có chút nháo biến vặn, Trình Từ tuy rằng nhìn Từ Ngôn, nhưng lại từ lúc bắt đầu liền không có nói qua một câu, vô duyên vô cớ liền bắt đầu sinh khí hờn dỗi.

Nàng tính tình thật đúng là cô quái tàn nhẫn a.

“Trình Từ, ngươi cái nhìn đâu?”

Bưng một cái cái chén, tóc hơi hơi che đầy một ít đôi mắt, Trình Từ trừng mắt một đôi mắt nhìn Từ Ngôn, sau đó đó là không nói một câu.

“Đừng lão uống Bản Lam Căn a, ngẫu nhiên cũng muốn phát biểu một chút chính mình ý kiến mới đúng.”

“Lão bản nương có chút không quá yêu nói chuyện đâu.”

“.....”

Chu Hiểu Tuyên cảm giác được Trình Từ ở nhìn chăm chăm chính mình, sau đó đối với ngồi ở một bên Từ Ngôn nói như vậy nói, nàng lời nói sử Từ Ngôn sinh ra ngây người.

Sau đó đó là nở nụ cười, về mặt người thực hiểu chuyện bộ dáng.

“Không sai, người lão bản nương xác thật không thể nào ái nói chuyện!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Người rút cuộc nghĩ như thế nào

“Xác thật, người lão bản nương không thể nào ái nói chuyện.”

Từ Ngôn trên mặt đột nhiên hiện lên tên là đắc ý tươi cười, như thế nào cũng không có cách nào che dấu nét cười tươi cười.

“Bởi vì thẹn thùng sao, người kỳ thật cũng hiểu không phải sao? Cái kia quốc gia người hoặc là quý đều là tương đối hàm súc, ân..... Đại khái chính là ý tứ này.”

“.....”

Trình Tử cũng không có phát biểu ý kiến gì, mà là như cũ dùng cặp mắt kia nhìn chăm chăm Từ Ngôn, nhưng mà Từ Ngôn lại một bộ muốn chết không sống bộ dáng. Hắn chỉ là ở đơn thuần điểm tô cho đẹp Trình Tử, mà không phải cái kia dân tộc.

“Thì ra là thế, bất quá..... Lần trước tới thời điểm liền rất buồn bực, vì cái gì lão bản nương luôn là ăn mặc kia bộ như là áo ngủ quần áo? Là bởi vì kia vải dệt thực thoải mái sao?”

Chu Hiểu Tuyên cau mày, giống như là ở quan sát chuyện gì vật giống nhau, nhìn Trình Tử trên người kia kiện thật lâu không có đổi quá quần áo.

Liên tính là Chu Hiểu Tuyên, đi theo Từ Ngôn ra tới lúc sau, cũng thay một kiện quần áo mới, tuy rằng rất kỳ quái vì cái gì thân là quý nàng mặc vào nhân loại quần áo nhưng không ai phát hiện, một lúc ấy còn cực lực ngăn cản.

“Kia đảo không phải, chỉ là nàng thực thích ăn mặc kia rộng thùng thình màu trắng áo ngủ mà thôi, ân..... Kỳ thật ta cũng có chút tò mò nàng vì cái gì không đổi, tuy rằng trước kia đổi quá một lần, nhưng là thực mau nàng lại cởi ra.”

“Đã thói quen sau khi chết ăn mặc quần áo sao? Liên tính là như vậy, lão bản nương cũng muốn cấp lão bản nương mua điểm quần áo a, nữ hài tử chính là được xưng vì quần áo sự tình gì đều làm được đâu! Liên tính cái gì đều không nói, kỳ thật trong lòng đã bắt đầu oán trách người. Đi.”

“Là như thế này sao?”

Từ Ngôn lộ ra há hốc mồm bộ dáng, đối nữ hài tử tâm tư hẳn hiểu biết không nhiều lắm, thậm chí có thể nói là hoàn toàn không rõ ràng lắm, nhưng nghe đến đồng dạng thân là nữ tính Chu Hiểu Tuyên nói lúc sau, Từ Ngôn đại não lập tức liền đường ngắn.

“Kỳ thật Trình Tử vẫn luôn rất muốn quần áo, nhưng lại bản khoản ta cảm thụ mà vẫn luôn ở vô duyên vô cớ cùng ta nháo biến vặn sao? Ân..... Xác thật, bất luận là phía trước Bản Lam Căn, vẫn là mặt màng. Ta đều không có thỏa mãn quá nàng, nghĩ như vậy tưởng xác thật làm không đủ địa đạo.”

Giống như là ở nhận đồng Trình Tử nói, Từ Ngôn điểm điểm đầu, sau đó trên mặt mang theo một tia áy náy nhìn về phía Trình Tử.

“Trước kia đều không có chú ý tới đâu, nguyên lai người vẫn luôn cùng ta nháo biến vặn là nguyên nhân này a..... Ân, đều do trước kia quá vội về nhìn không ra lập, bất quá không cần lo lắng cho ta đã rõ ràng, về sau sẽ tận khả năng thỏa mãn nguyện vọng của người, vì chứng minh lần này ta không phải thuận miệng nói nói, cho nên hiện tại lập tức lập tức. Đi cho người tới một ly thật. Xa xỉ bản Bản Lam Căn.”

“.....”

Nói, Từ Ngôn một tay chống mà đứng lên, mở cửa, phịch một tiếng lúc sau môn bị đóng lại, sau đó toàn bộ phòng nội liền chỉ tồn tại Chu Hiểu Tuyên Hoà Trình Tử.

Ở Từ Ngôn rời đi kia một khắc, Chu Hiểu Tuyên biểu tình hơi hơi biến đổi, giống như là ngay từ đầu liền này phúc biểu tình giống nhau, có chút lạnh nhạt nhìn về phía Trình Tử.

“Có ý chỉ khai hẳn muốn làm cái gì.”

Vẫn luôn không có mở miệng Trình Tử nói ra những lời này, sau đó đó là vô thần hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm ngồi ở nàng đối diện Chu Hiểu Tuyên.

Nghe được Trình Tử nói. Chu Hiểu Tuyên khóe miệng lộ ra một tia kỳ quái mỉm cười.

“Kỳ thật ta vẫn luôn rất hiểu kỳ, thực tế tò mò nơi đó lại nói không nên lời, chỉ là bản năng cảm giác được tò mò, kia..... Cái này tò mò vấn đề trước đừng hỏi. Chúng ta tới đổi cái đề tài.” Chu Hiểu Tuyên nhìn chăm chăm Trình Tử.

“Vừa mới lão bản kêu người lão bản nương thời điểm người vì cái gì không nói lời nào? Là thật sự cam chịu, vẫn là nói..... Người suy nghĩ sự tình gì?”

Không thể không nói, nữ nhân thật sự thực đáng sợ, rõ ràng cùng chỗ với một gian phòng ở nội. Nhưng Từ Ngôn chưa từng phát hiện dị thường trạng thái lại bị Chu Hiểu Tuyên nữ nhân này đã nhìn ra, bằng không nói như thế nào nữ nhân thận trọng đâu? Luôn là có thể phát hiện một ít không chớp mắt sự vật.

“Người muốn nói cái gì.”

“Nói cái gì..... Kỳ thật ta cũng không phải quá rõ ràng lập, chỉ là cảm giác người như vậy đối lão bản có phải hay không có chút không lớn công bằng? Liên tính là lại như thế nào ngu ngốc người cũng có thể xem tới được. Lão bản hẳn thích người đi.”

Giống như là Chu Hiểu Tuyên theo như lời như vậy, Từ Ngôn cái loại này bên ngoài biểu đạt tình yêu đã thực minh xác, hẳn thích Trình Tử, liên tính đối

phương là một con quý hân cũng sẽ thích.

“Tuy rằng vừa mới nữ hài tử kia còn không thắng nổi người, nhưng là chỉ nhìn một cách đơn thuần dung mạo nói, cũng sẽ không bại bởi người quá nhiều, theo ta vừa mới nghe được, cái kia gọi là Từ Văn Tĩnh nữ hài tử hân là cũng thích lão bản đi? Ngay cả lão bản đều thừa nhận nữ hài kia cơ hồ tiếp cận hoàn mỹ, kia vì cái gì lão bản sẽ vứt bỏ nhiều như vậy nữ nhân, mà đi lựa chọn đã chết đi người? Nếu lấy kết hôn vì mục đích nói, cùng lão bản đồng dạng vẫn là tồn tại người càng thêm thích hợp đi? Mà không phải đã chết đi người.”

Chu Hiểu Tuyên muốn biểu đạt ý tứ thực minh xác, hân biết rõ đã chết đi Trình Từ, căn bản vô pháp lại chân chính ý nghĩa thượng cùng Từ Ngôn ở hết thảy, này cũng đã nói lên không có cách nào làm một ít chân chính phu thê chi gian sự tình.

Liên trước mắt đã biết trong lịch sử, chưa từng có người sẽ cùng quý kết hôn ví dụ, tuy rằng ở quý chuyện xưa trung thường xuyên tồn tại cùng loại với Ninh Thái Thân cùng tiểu thiên chuyện xưa, nhưng là ở trong hiện thực, đây là không có khả năng phát sinh.

Nhân loại bình thường căn bản không biết quý tồn tại, liên tính là đã biết cũng chỉ là thân là quý một phương đơn phương có thể nhìn đến còn sống người, trừ lần đó ra làm không được chuyện khác.

Nhưng Từ Ngôn bất đồng, Từ Ngôn có Âm Dương Nhân, quý đối hân mà nói chính là một cái hơi chút kỳ quái một ít nhân loại, bởi vậy đối hân sinh ra nhất trí mạng uy hiếp kết luận cũng liền không tồn tại.

Từ căn bản đi lên nói, hai người cũng không phải không thể ở bên nhau.

Nhưng lại có một chút nghi vấn, liên tính hai người thật sự ở cùng nhau, nhưng là..... Về sau làm sao bây giờ? Từ Ngôn tuy rằng không có minh xác nói qua, nhưng là từ hân mỗi tiếng nói cử động thượng có thể nhìn ra được, hân là cái tương đối truyền thống nam nhân.

Chán ghét không tự ái nữ tính, chán ghét hôn trước không chính đáng hành vi, chán ghét quá mức với hướng phía trước luyện ái, chán ghét, chán ghét..... Chính là như vậy, bởi vì là truyền thống nam tính cho nên Từ Ngôn mới có thể vẫn luôn phản đối cái gọi là đồng tính luyện ái ái.

Đương nhiên, truyền thống nam nhân vẫn luôn đều có một cái tương đương cứng nhắc quan niệm, đó chính là cần thiết có hài tử..... Nhưng đây là vấn đề nơi.

Bởi vì Từ Ngôn có được Âm Dương Nhân, có thể xem đến quý, hân là chân chính ý nghĩa thượng cái thứ nhất có thể xem tới được quý, tiếp theo hân cũng là cái thứ nhất tương cùng quý phát sinh điểm khác cái gì quan hệ nhân loại.

Rất lớn đã tâm, đồng dạng cũng là tương đương với vẫn một cái ý tưởng, bởi vì không có ví dụ, cho nên không rõ ràng lắm nhân loại thân thể, cùng quý tương kết hợp sau hay không có thể sinh hạ tới hài tử, liên tính sinh hạ tới hài tử, nhưng là hay không có thể cam đoan tồn tại xuống dưới, liên tính là tồn tại xuống dưới, nhưng là.....

Kia hài tử chủng tộc nên như thế nào kêu? Là người vẫn là quý? Vẫn là nửa người nửa quý? Kia cái gọi là nửa người nửa quý lại là như thế nào một loại hình thái?

Đây là Chu Hiểu Tuyên vẫn luôn lo lắng vấn đề.

“Đồng dạng, ta cũng nhìn ra được người đối lão bản đồng dạng có hảo cảm, nói cách khác, ở lão bản áp đảo cái kia thiếu nữ thời điểm người cũng sẽ không vẫn luôn gắt gao nhìn chăm chăm không bỏ.”

Xác thật, ở Từ Ngôn áp đảo Hàn Tiểu Hiểu thời điểm, Chu Hiểu Tuyên trên thực tế cùng Trình Từ giống nhau đãi ở bên cạnh nhìn, bởi vì vô ý thức nhìn thoáng qua, cho nên thấy được Trình Từ kia phó bộ dáng.

Vẫn luôn không có biểu tình kia khuôn mặt thượng tuy rằng như cũ không có bất luận cái gì biểu tình, nhưng là lại sinh ra một loại năng sinh khí cảm giác, đây cũng là Chu Hiểu Tuyên xác định Trình Từ đồng dạng thích Từ Ngôn căn cứ.

“Kia..... Ý tứ của người đâu? Nên như thế nào đối đãi lão bản?”

“.....” Trình Từ lại bắt đầu trầm mặc, hơi hơi cúi đầu nhìn dưới mặt đất, lại không nói một câu.

Ca, một tiếng rất nhỏ động tĩnh, môn bị đẩy ra, vẻ mặt mỉm cười Từ Ngôn đi đến, sau đó đem trong tay ấm trà đưa cho Trình Từ.

“Thật. Xa xỉ bản, sáu bao đại truyền, lần này người chậm rãi uống đi.”

Từ Ngôn đột nhiên xuất hiện sử Chu Hiểu Tuyên hoảng sợ, sau đó trộm nhìn thoáng qua Từ Ngôn, ở phát hiện hân vẫn luôn là kia phó bộ dáng lúc sau nhẹ nhàng thở ra.

Nhìn đáng vẻ vừa mới nói không có bị nghe được. Như vậy may mắn Chu Hiểu Tuyên trên mặt lại một lần hiện ra mỉm cười.

“Đúng rồi, các người vừa rồi nói gì đó sao? Không khí như vậy quái?”

“Chưa nói cái gì, chỉ là hơi chút thảo luận một chút làn da bảo dưỡng.”

“Nga, thật đúng là nữ tính đối thoại.” Đôi này cũng không để ý, Từ Ngôn chỉ là hơi hơi cười cười, cũng không có nói thêm cái gì.

Tương phản, hẳn lại một lần cảm lấy tới ngay từ đầu đã bị đặt ở một bên trang giấy, biểu tình cũng bắt đầu trở nên nghiêm túc lên.

“Kia nếu tư liệu đã thu thập hảo, chúng ta buổi tối hành động đi.” Từ Ngôn khoe miệng có chứa một tia ý cười.

“Hơi chút có chút chờ mong đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Liên đơn giản như vậy

Nguyệt hắc phong cao, này đại khái là miêu tả đêm tối tốt nhất từ ngữ, lại một lần công Từ Thiên trộm chuồn ra gia môn Từ Ngôn đứng ở rộng lớn đại đường cái thượng, sớm tối tìm lui tới hướng ô tô cũng đã biến mất, chỉ có chỉ có từng đợt gió thổi qua.

Từ Ngôn cứ như vậy đứng ở chỗ này, tùy ý gió thổi ở chính mình trên người, sau đó ngẩng đầu nhìn trên đỉnh đầu đen nhánh bầu trời đêm, cùng với kia viên viên lấp lánh ngôi sao.

“Đã đã nhận ra sao?”

Từ Ngôn ngách khoe miệng hiện ra một tia như có như không ý cười, chậm rãi nâng lên chính mình chân, sau đó nhẹ nhàng dậm đi xuống nhìn như không có uy lực một chân, nhẹ nhàng dẫm lên trên mặt đất.

Vài giây lúc sau, đường cái thượng nắp giếng bị đỉnh bay lên tới, sau đó cùng với đó là không thể nào cảm giác, có chứa một cỗ đặc thù khí vị chất lỏng, còn có..... Bởi vì bị hướng bay lên tới, rơi trên mặt đất nhân cách hoá vật thể.

Thao túng thủy, đương nhiên công thoát nước trung thủy tuy rằng xú xú, nhưng cũng không thể thoát khỏi rót nó là thủy bản chất, bởi vậy trốn tránh tại hạ thủy đạo trung Vương Hằng quả thực chính là tìm được rồi một cái không tốt trốn tránh địa điểm.

Bất luận hẳn ở nơi đó, chỉ cần xuyên thấu qua công thoát nước trung thủy sản sinh dao động đều có thể suy tính ra tới, hoàn toàn có thể nói đúng không luận chạy đến nơi nào đều có thể dễ dàng tìm được hẳn.

“Ngươi, ngươi hỗn đản này!!”

“Thanh âm quá sảo, gốc xoa.”

Vươn tay đào đào lỗ tai, Từ Ngôn về mặt không sao cả biểu tình, nhìn từ trên mặt đất bò dậy Vương Hằng, đại khái là cảm thấy chính mình giờ này khắc này bộ dáng quá chật vật, cho nên chỉ có thể dùng tiếng hô tới biểu hiện chính mình phần nộ.

“Tự giới thiệu một chút, ta kêu Từ Ngôn.”

Đem đào lỗ tai ngón tay cọ cọ, Từ Ngôn trên mặt thay một bộ có chứa ý cười biểu tình, sau đó nhìn về phía Vương Hằng.

“Lần đầu gặp mặt chính là loại này cảnh tượng, hơi chút cảm giác có chút xấu hổ, bất quá..... Ta ý đồ đến ngươi đại khái cũng rõ ràng, chính là mấy ngày hôm trước tìm ngươi nữ nhân kia theo như lời nói.”

Từ Ngôn về phía trước mại một bước, chậm rãi nâng lên tay phải. Hơi hơi híp mắt nhìn hẳn.

“Đi theo ta làm đi.”

“Ai sẽ cùng ngươi làm a! Đừng có nằm mộng!”

Vung tay lên, gài lên gài dừ Vương Hằng đột nhiên nhảy lên, ở hẳn nhảy lên kia một khắc, đã bị nổ bay nắp giếng lại bay trở về, sau đó hướng tới Từ Ngôn vị trí bay qua đi.

Giống như là nhất thường thấy cái loại này đĩa bay, lấy một loại nói cho lựa chọn hướng tới Từ Ngôn vị trí bay qua đi, sau đó từ giữa bị cắt ra hai nửa, dừng ở trên mặt đất, bắn ra đi ra ngoài, ở đường cái thượng quay cuồng mấy vòng lúc sau thẳng đến đụng vào bậc thang mới ngừng lại được. Thiết chất

nấp giềng phát ra chói tai tiếng vang.

Ở hán đem nấp giềng ném mạnh hướng Từ Ngôn kia một khác, Từ Ngôn cũng đã động thủ, không khí áp súc mà thành khí nhận đem thiết chất nấp giềng cắt thành hai nửa.

“Cho nên nói, đánh lên loại chuyện này thành công xác suất rất thấp a..... Đây là ta rất nhiều lần thực tiễn lúc sau đến ra tới một cái kết luận, cho nên, thành thành thật thật đi theo ta đi không phải tương đương tốt tuyển hạng sao?”

“Ngươi là nhân loại! Nếu là nhân loại nói phải hảo hảo đi đương ngươi nhân loại không phải hảo sao? Ta biết ngươi có Âm Dương Nhân, bắt quá nào có thể nào? Ta thực thích hiện tại sinh hoạt, không nghĩ đã chịu hạn chế!”

“Ý tứ nói cự tuyệt ta?”

“Ý tứ thực minh xác a!”

“.....”

Ở Vương Hằng nói xong kia một khác, Từ Ngôn sắc mặt bắt đầu trở nên không xong lên. Nguyên bản tràn ngập ý cười hơi hơi uốn lượn đôi mắt cũng bắt đầu trở nên sắc bén lên, giống như là phi thường buồn rầu giống nhau, Từ Ngôn vron tay trào nhưng trào cái ớt.

“Nói cách khác, đã không có khả năng tính sao? Thật vất vả tìm được một cái sản tay mục tiêu. Cuối cùng vẫn là loại này quật muốn chết tính cách sao? Kia đành phải thỉnh ngươi.....”

Vèo một chút, một đạo khí nhận bị Từ Ngôn ném bay ra đi. Ánh mắt biến đổi, Vương Hằng nhảy dựng lên, đương hán cúi đầu đi xem mặt đất thời điểm. Lại phát hiện nguyên bản hán là đứng Từ Ngôn vị trí không thấy.

Dự cảm bắt hảo càng thêm mãnh liệt.

“Đi tìm chết đi!”

Nghe được thanh âm, Vương Hằng ngẩng đầu lên, mở to hai mắt nhìn vron một bàn tay Từ Ngôn. Sau đó liền bị bắt được mặt, thân thể thượng trọng lượng hơn nửa lực vạn vật hấp dẫn định lực, Vương Hằng bị hung hăng nện ở trên mặt đất.

Oanh một tiếng, Vương Hằng đầu bị nện ở đường cái thượng, sau đó Từ Ngôn toàn bộ thân mình cũng đè ở hán trên người, vẫn duy trì duỗi tay tư thế, Từ Ngôn ấn Vương Hằng.

Vèo một tiếng, một đạo hàn quang thoáng hiện, tiếp theo giây, Từ Ngôn rút tay mình về, về phía sau lui một bước.

Ngay sau đó, cánh tay thượng truyền đến từng đợt đau đớn, một giọt tiếp theo một giọt máu tích ở trên mặt đất, nhìn cánh tay thượng miệng vết thương, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn về phía bờ dầy Vương Hằng.

“Có điểm bản lĩnh, năng lực là thao túng kim loại sao?”

Trong mắt để lộ cảm thấy hứng thú hàm nghĩa, Từ Ngôn dùng ngón tay đem miệng vết thương máu cọ rớt, sau đó nhìn không ngừng nấp máy miệng vết thương, thịt mềm đang ở không ngừng chữa trị.

“Nếu không phải việc gấp nhận thấy được nói, toàn bộ cánh tay đều phải bị ngươi cắt bỏ đi? Không hổ là oán quỷ đỉnh quý a, ý thức liền cùng những cái đó trung hậu kỳ bất đồng.”

Từ Ngôn nói, Vương Hằng cũng không có nghe đi vào quá nhiều, mà là cảnh giác nhìn Từ Ngôn, giết mình thần sắc xuất hiện ở hán trên mặt, hán ánh mắt tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn cánh tay thượng.

Chú ý tới hán tầm mắt, Từ Ngôn giờ giờ lên cánh tay.

“Thế nào? Loại năng lực này, đã ý nghĩa bắt từ chi thân đi? Dù sao thân là oán quỷ chỉ có thể sử dụng thuần vật lý công kích ngươi là làm không xong ta, như vậy ta..... Ngươi còn có thể nói là nhân loại sao?”

“Ngươi, ngươi.....”

“Chính như ngươi nhìn đến, ta cũng không phải chỉ có Âm Dương Nhân, có được này đó ta, giải quyết rớt ngươi quả thực là dễ như trở bàn tay.”

Nâng lên tay, Từ Ngôn nhìn về phía Vương Hằng.

“Lại cho ngươi cuối cùng một lần cơ hội, thế nào? Đi theo ta làm gì?”

Có lẽ là Vương Hằng ảo giác, hán tổng cảm giác ở ban đêm chiếu xuống, đứng ở trước mặt hán cái này gọi là Từ Ngôn nam nhân, đôi mắt là phiếm hồng quang.

.....

“Cho nên nói, sớm đáp ứng không phải được rồi sao?”

Thừa hành, đánh một cây gậy lại cho người cái ngọt táo ăn nguyên tắc, Từ Ngôn dùng bắt đắc dĩ ngữ khí đối với vừa mới từ trên mặt đất bò dậy Vương Hằng nói.

Ở Từ Ngôn luôn mãi mời hạ, còn có đủ loại đánh toi bồi hạ, Vương Hằng rốt cuộc bị bắt phục Từ Ngôn, ngồi ở bậc thang, Vương Hằng vẻ mặt khó chịu, giống như là Từ Ngôn thiếu hẳn bao nhiêu tiền giống nhau.

Nhìn đến hán này phúc bộ đáng, Từ Ngôn bắt đắc dĩ cười cười, xem Vương Hằng bộ đáng cũng không so với chính mình lớn hơn nhiều, căng chết hai ba tuổi bộ đáng tuổi tuyệt đối không vượt qua hai mươi, đây là hán trước khi chết bộ đáng, nói cách khác hán chết thời điểm vẫn là cao trung sinh bộ đáng, cảm giác giống như là bạn cùng lứa tuổi giống nhau, Từ Ngôn hướng tới hán cười cười.

“Sẽ uống rượu sao?”

“Gi?”

“Rượu, rượu để hoặc là bia, chính người chọn một cái.”

“Àn..... Bạch đi.” Yên lặng một hồi, Vương Hằng cho Từ Ngôn như vậy một đáp án.

Nghe được Vương Hằng nói, Từ Ngôn búng tay một cái, từ một bên đột nhiên xuất hiện một đoàn hắc động giống nhau đồ vật, sau đó nhảy ra một con đồ vật.

Là Trình Từ

“Nặc, nói tốt bạch.”

Cười, Từ Ngôn từ bên cạnh Trình Từ trong tay đoan lại đây phóng có chén rượu cùng từ tiểu cửa hàng mua rượu để, năm mươi nhiều khối một lọ bình thường rượu để, thậm chí kêu không ra tên.

Sau đó, đem từ trong nhà lấy ra tới cái chén dọn xong ở Vương Hằng trước mặt, Từ Ngôn tràn đầy đảo thượng hai ly.

“Trước đó thuyết minh, ta rượu phẩm không phải quá hảo, cho nên rất khó cam đoan uống qua rượu sau sẽ không làm ra cái gì kỳ quái sự tình.”

Ở Từ Ngôn nói xong câu đó kia một khắc, có thể rõ ràng nhìn đến ngồi ở một bên Vương Hằng thân thể đột nhiên cứng đờ ngạnh.

“Đương nhiên, ta là nói giỡn.”

“Đừng khai loại này nhằm chán vui đùa a!”

“Đã biết.”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn đem cái chén đưa cho Vương Hằng sau đó cầm lấy chính mình cái chén nhẹ nhàng chạm vào một chút hẳn cái chén, khoe miệng có chứa một tia ý cười.

“Đương người đi lên ta này thuyền kia một khắc, người cũng đừng nghĩ đi xuống, biết không?”

“Không cần người nói ta cũng rõ ràng, quý lời hứa cùng tồn tại thời điểm không giống nhau, nếu vi phạm nói đầu thai chính là muốn hạ mười tám tầng địa ngục.”

“Thì ra là thế, nói cách khác không tồn tại phản bội sao?”

“Cũng không nhất định, phản bội gì đó, cũng khi có phát sinh, đương nhiên ta không phải cái loại này sau lưng thọc dao, con người của ta tương đối thích an tĩnh sinh hoạt.”

Nâng lên trong tay cái chén, Vương Hằng nhìn Từ Ngôn, quơ quơ cái chén.

“Làm đi.”

“Đương nhiên..... Một ngụm uống xong.” Cười tủm tỉm nhìn Vương Hằng, từ nói cười nói ra những lời này.

Nam nhân hứa hẹn có đôi khi liền đơn giản như vậy, chỉ là chỉ cần một chén rượu, không phải cái gì giá trị liền thành rượu.

Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia ý cười, nhìn về phía đem uống rượu xong Vương Hằng, đem uống làm chén rượu phiên lại đây.

“Uống xong.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Dừng nắm tay nói chuyện

Đây là một gian đã vứt đi kho hàng, trước kia đại khái là dùng để gửi thứ gì, nhưng lại ở hiện tại vứt đi rồi, trường kỳ không ai cư trú, cho nên thiết chất trên cửa lớn đã che kín thù tích.

Vọng mắt thấy đi, thoát nhìn tương đương không quang, chỉ có cũng chỉ là mấy cái đã rách nát gia cụ, chỉ có một chiếc đèn ở kho hàng nội chiếu sáng lên bóng đèn giống như là tùy thời đều có khả năng tạc rớt giống nhau, chột lóe chột lóe, hơn nữa phát ra thứ lặp thứ lặp thanh âm.

Kho hàng nội có một đám người, tổng cộng bảy cái, liền tính là chỉ xem bề ngoài cũng có thể nhìn ra được thuộc về cái loại này không quen thuộc người, hướng chỉ ở bóng đèn chiếu xuống bọn họ đều không có một cái đồ vật.

Bóng dáng! Nói như vậy hết thấy đều sáng tỏ, trước mắt này bảy cái gia hỏa đã không phải người sống, mà là đã chết quá quý.

Ngồi ở da đã lạn rớt trên sô pha, một bên một cái nhìn đáng về chỉ có hai mươi lăm, sáu tuổi bộ dáng, trên mặt biểu tình thoát nhìn có chút nghiêm túc, thân mình hướng tới ngồi ở trên sô pha nam nhân kia vây quanh vây.

“Tú ca, ngày hôm qua cái kia nữ nói chính là thật vậy chăng? Cái kia..... Âm Dương Nhân gia hỏa thật sự trở về sao?”

“Cái này không rõ lắm.”

Tương đương ổn định, mang theo một cây yên nhét vào trong miệng, hung hăng hút một ngụm, sau đó đó là học ra một đoàn sương khói.

“Bất quá, nếu nữ nhân kia nói chính là thật sự lời nói, cái kia gọi là Từ Ngôn đích xác thật sẽ qua tới.”

“Kia, Tú ca người thật tính toán đi theo hần làm?”

“Này đảo không nhất định, nhìn xem làm người thế nào, nếu tốt lời nói có thể suy xét một chút, nếu liền chúng ta đều đánh không lại nói.....” Thật sâu hút một ngụm, chỉ còn lại có một cái tàn thuốc, ném xuống đất.

“Kia chỉ có giết đi.”

.....

“Cái này kêu Lưu Tú ngày hôm qua người đã gặp qua?” Từ Ngôn nhìn phía sau Chu Hiểu Tuyên nói ra những lời này

Liền giống như hần theo như lời giống nhau, Vương Hằng, Lưu Tú, Tôn Cơ Minh là cái này khu trung, oán quỷ thực lực tương đương dựa trước ba gã, tương đối ứng. Trừ đã thành công thu phục Vương Hằng ở ngoài, chỉ còn lại có Lưu Tú cùng Tôn Cơ Minh.

Từ tư liệu thượng có thể nhìn ra được, cái này gọi là Lưu Tú ở không chết trước là cái tàn nhẫn nhân vật, ít nhất không phải cái loại này đèn càn đầu, hần là hỗn lồi đi nhỏ tồn tại, nguyên nhân chết là bị tốt nhất huynh đệ phản bội.

Có thể nghĩ, người như vậy sau khi chết bốn phía trả thù, đồng dạng, này cũng chứng minh hần thực chán ghét phản bội, loại này quý nếu thật sự muốn đi theo người làm lời nói. Tình hình chung hạ là sẽ không phản bội.

Nhưng, vấn đề chính là, loại người này đầu đầu tương đối chết, đương nhiên hỗn quá cái này đường đều biết, có thể hỗn đi lên không có khả năng có mấy cái là ngu ngốc, thực hiện nhiên cái này gọi là Lưu Tú đồng dạng cũng không phải cái đồ ngốc, sở dĩ nói đầu óc tương đối chết là bởi vì bọn họ tư duy phương thức.

Bởi vì trước khi chết đã thành niên duyên cớ, đại đa số xấu xa sự kiện đều đã xem không sai biệt lắm, bởi vậy rất đơn giản là có thể nhìn thấu nhân tâm. Đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người có thể thấy rõ nói cách khác cũng sẽ không chết vào tốt nhất huynh đệ phản bội.

“Ân, gặp qua.”

“Kia, nếu gặp qua nói, nói nói người đối hần đánh giá.” Từ Ngôn nhú mày. Buột miệng thốt ra những lời này.

“Tinh cách đi lên nói, bởi vì tiếp xúc thời gian cũng không phải quá dài cho nên ta cũng không phải thực hiểu biết, bất quá chỉ cần lấy ta đệ nhất cảm giác tới nói, là cái tương đương bình tĩnh cái loại này.”

“Bình tĩnh. .... Ý tứ nói. Thực trầm ổn sao?” Từ Ngôn nói thăm một câu, theo sau hơi hơi cúi đầu.

Trầm ổn, đây đúng là nam nhân thành thực sau biểu hiện. Có đầu óc, trầm ổn, có tương đương không tới khí tràng, như vậy nam nhân có thể nói thành công nhân sĩ.

So sánh người như vậy, Từ Ngôn muốn kém rất nhiều, hẳn trước sau chỉ là cái cao trung sinh, liền tính kiến thức đến rất nhiều, nhưng trên thực tế hẳn vẫn là trước sau như một có chút không đáng tin cậy, cũng không phải nói không đáng tin, mà là từ bề ngoài đi lên xem, bởi vì không thành thực bộ dáng cho nên thoát nhìn không đáng tin cậy, so sánh Lưu Tú người như vậy, Từ Ngôn giống như là cái còn không có trưởng thành lên thiếu niên giống nhau.

Không biết nghĩ tới cái gì, Từ Ngôn khóe miệng hiện lên một tia như ẩn như hiện tươi cười, sau đó vươn tay nhéo nhéo mũi.

“Càng trầm ổn, càng có thể thấy rõ ràng sự vật bản chất, kia hẳn đại khái chính là thuộc về cái loại này người, bởi vì đối ta hơi chút có chút chờ mong, cho nên người mới có thể bình yên vô sự rời đi.”

Chính như Từ Ngôn theo như lời như vậy, Lưu Tú có một cái không nhỏ thế lực đội, chắc hẳn phải vậy, muốn lưu lại đồng dạng là oán quỷ đình Chu Hiểu Tuyên cũng không phải một kiện chuyện khó khăn lắm tình, nếu thật sự cảm giác không cần phải nói, Lưu Tú hẳn là sẽ làm ra xử lý Chu Hiểu Tuyên loại này hành động, mà không phải bình yên vô sự phóng năng trở về, hơi hơi híp híp mắt, Từ Ngôn nhìn phía trước.

Cũng là đối ta này đôi mắt cảm giác được hứng thú sao?

.....

Đại môn, bị đẩy ra, có lẽ là hàng năm chưa từng sửa chữa quá duyên cớ, ở đại môn bị đẩy ra kia một khắc phát ra hơi chút chói tai tiếng vang.

Từ Ngôn đập tương đối nhẹ nện bước đi vào này tòa kho hàng nội. Nhấp nháy nhấp nháy bóng đèn xác thật có cái loại này xem quỷ biến ý cảnh, còn có những cái đó đã rách mướp gia cụ, nếu sẽ không bởi vì có Âm Dương Nhân nói, Từ Ngôn đại khái sẽ dọa nhảy dựng đi.

“Người chính là Từ Ngôn?”

Đại khái là đã sớm ở chỗ này chờ Từ Ngôn, cho nên đương đẩy cửa ra kia một khắc, một tiếng hơi kêu ngao thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội.

Phóng nhãn nhìn lại, đó là một người tuổi ước chừng ở hai mươi lăm sáu tuổi tả hữu nam nhân, diện mạo tính thượng hưng thân ác sát, so sánh hẳn, càng làm cho Từ Ngôn cảm thấy hứng thú chính là cái nào ngồi ở trên sô pha nam nhân.

Tuổi ở 30~36 tuổi chi gian, có lẽ là bao dưỡng thực tốt duyên cớ, vẫn là hẳn lớn lên vốn dĩ liền không tính lão, dù sao thoát nhìn mặc dù có chút hưng ác nhưng cũng còn chưa tới nhìn không được nông nổi.

Đang xem đến hẳn kia một khắc, Từ Ngôn cũng đã cảm giác được hẳn trên người truyền đến từng đợt oán khí, thực nùng liệt oán khí, đã xác định, hẳn chính là Lưu Tú.

Lúc này đây, Từ Ngôn là chính mình tới, hẳn biết rõ, nếu muốn làm đối phương tâm phục khẩu phục, cơ bản nhất điều chính là lấy ra cũng đủ cường thực lực, nếu đem Trình Từ mang lại đây nói, liền không đạt được loại này hiệu quả.

Hung quý thực lực Trình Từ đương nhiên có thể đạt tới nghiền áp nông nổi, nhưng là lúc sau đâu? Loại thực lực này thượng áp chế, căn cứ Lưu Tú tính cách không có khả năng thân phục.

Đây cũng là Từ Ngôn không có mang bất luận kẻ nào đều duyên cớ, đương nhiên cũng không có khả năng ngốc không kéo mấy thật sự một chút chuẩn bị đều không có, cho nên chỉ cần chính mình có nguy hiểm thời điểm, Trình Từ liền sẽ xuất hiện.

“Ta chính là Từ Ngôn nha.” Hơi hơi híp mắt, Từ Ngôn nhìn về phía trước mắt tên này nam tính.

“Kia. .... Lưu Tú đâu?”

“Hỗn đản, Tú ca tên cũng là người tùy tiện kêu sao?!”

“.....”

Có lẽ là tương đương sùng bái Lưu Tú bộ dáng, tên này đám đương tiểu đệ nhân vật nam nhân đồng dạng hướng tới Từ Ngôn rống lên lên, giống như phải cho Từ Ngôn một cái giáo huấn.

Lông mày nhảy lên một chút, Từ Ngôn nhìn về phía gia hòa kia, nâng lên tay.

Từ khuỷu tay vị trí biến mất, tiếp theo giấy một bàn tay xuất hiện ở hẳn trước mặt, một phen bóp chặt cổ hẳn, có thể cảm thụ đến cuộn cuộn không ngừng năng lượng từ bàn tay thượng truyền đến.

“Lần sau chú ý một chút nói chuyện đối tượng.”

Từ Từ Ngôn trong miệng truyền ra câu này cùng loại với uy hiếp nói, sau đó Từ Ngôn buông lỏng tay ra, vừa mới còn tương đương kiêu ngạo gia hỏa té ngã ở trên mặt đất.

Lưu Tú cũng không có đi liếc hắt một cái, mà là từ diễn viên chính tiến vào kia một khắc khởi, hắt liền vẫn luôn ở vào thờ ơ lạnh nhạt nhân vật, không nói lời nào chỉ là ở nơi đó vẫn luôn nhìn, phỏng chừng ngay từ đầu gia hỏa kia cũng chỉ là hắt đương thương sử, bởi vì muốn nhìn xem Từ Ngôn năng lực, hoặc là nhìn xem Từ Ngôn tuyệt chiêu.

“Người chính là Lưu Tú đi.”

“Chính là ta.”

“Quả nhiên thực trầm ổn a, bất luận là hành vi cử chỉ thượng, vẫn là làm việc phong cách thượng, nói thật ra, người là cái tương đương không tồi thủ hạ.”

“Bất quá, ta không thích đương người khác thủ hạ.”

Nghe được hắt những lời này, Từ Ngôn nheo lại đôi mắt. Cùng Từ Ngôn giống nhau, Lưu Tú cũng đồng dạng nheo lại đôi mắt.

Thở dài một hơi, Từ Ngôn không sao cả nhún vai, sau đó nhìn về phía Lưu Tú.

“Có thể nói chuyện sao? Ta cảm giác chúng ta hai cái tương đương có thể hợp nhau đâu.”

“Nga, phải không, vì cái gì ta cảm giác không phải như vậy? Ta tổng cảm giác a..... Giống như cùng người thực không hợp a.”

“Kia, nói một chút điều kiện đi.” Từ Ngôn về phía trước mại một bước.

“Nên làm như thế nào người mới có thể đi theo ta làm?”

“Này không phải rất đơn giản sự tình sao?”

Lưu Tú hơi hơi cười cười, từ kia cũ nát trên sô pha đứng lên, sau đó đem áo khoác cởi ra, lộ ra cường tráng thân hình.

“Nam nhân sao, liền phải dùng nắm tay nói chuyện!”

Sững sốt một chút, theo sau Từ Ngôn cả cười lên, trong giọng nói mang theo một tia hưng phấn cảm giác.

“Tương đương không tồi là đề nghị!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Muốn uống sao?

“Nam nhân sao, liền phải dùng nắm tay nói chuyện!”

Sững sốt một chút, theo sau Từ Ngôn cả cười lên, trong giọng nói mang theo một tia hưng phấn cảm giác.

“Tương đương không tồi là đề nghị!”

Nam nhân chi gian, có đôi khi chính là đơn giản như vậy, cái gọi là quyết đấu cũng không phải cái loại này kỳ quái các loại chiêu thức, có đôi khi nắm tay có lẽ mới là chân chính đại biểu cho nam nhân thực lực.

Từ Ngôn nắm chặt nắm tay, có chút nóng lòng muốn thử nhìn về phía Lưu Tú, hơi chút cúi đầu nhìn nhìn chính mình trên người áo lót.

“Ta muốn hay không cời?”

“Tùy ý.”

“Nếu người đều nói như vậy, ta liền cùng phong đi, rốt cuộc không có quần áo trở ngại mới càng tốt phát huy không phải sao?”

Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia ý cười, sau đó đem áo lót toàn bộ cởi ra, nhìn cùng chính mình đồng dạng lộ ra ngực Luru Tú.

Nhẹ nhàng cầm quần áo ném ở một bên.

“Nếu là dùng nắm tay nói chuyện, kia chúng ta nhưng nói tốt, không chuẩn dùng năng lực, cho nên ta tay phải tuy rằng sẽ hấp thu người oán khí, nhưng đối đơn thuần thân thể đánh giá lại không có chút nào trở ngại, như vậy không thành vấn đề đi?”

“Đương nhiên.”

“Kia, nói như vậy ta liền an tâm rồi.”

Từ Ngôn chân trái triều lui về phía sau một ít, sau đó nhìn về phía trước mắt Luru Tú, hoạt động thủ đoạn, sau đó run lên bả vai.

“Phải cẩn thận nga, ta sơ trung đều thời điểm chính là được xưng nam phổ một con rồng!”

“.....”

“Nói giỡn.” Xấu hổ cười cười, nhìn dáng vẻ Từ Ngôn nói chê cười cũng không phải quá có ý tứ.

Phanh! Nắm tay hung hăng nện ở Từ Ngôn trên mặt, cảm giác cổ ca một tiếng, giống như là vận tới rồi, cả khuôn mặt bắt đầu truyền đến một trận đau nhức.

Từ Ngôn hai mắt mở toí rồi cực hạn thậm chí có thể cảm giác được rõ ràng, đầu truyền đến một trận một trận trường đau.

Tốc độ thật nhanh!

Căn bản không có nhìn đến hấn động tác. Chỉ là trong nháy mắt cũng đã xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, nắm tay lực lượng tương đối lớn.

Đứng vững thân mình, Từ Ngôn nghiêng mắt thấy hướng Luru Tú.

“Người luyện qua?”

“Không chết phía trước luyện qua tán đánh, thái quyền.”

Luru Tú khoe miệng mang theo đắc ý tươi cười nhìn về phía Từ Ngôn, sau đó gắt gao nắm nắm tay buông ra. Sau đó lại nắm lên, tạp nhảy vang.

“Thái quyền sao?” Từ Ngôn sững sốt một chút, sau đó dùng mu bàn tay cọ cọ khoe miệng.

Có chút không xong, thái quyền Từ Ngôn nghe nói qua, lấy mau chuẩn tàn nhẫn là chủ muốn công kích thủ đoạn, có thể ở ngắn nhất thời gian nội. Đánh ra nặng nhất thương tổn, kia vừa mới hấn công kích nhanh như vậy cũng liền có thể nói thông.

Phiền toái muốn chết, cùng Luru Tú bất đồng, Từ Ngôn tục tuy rằng không sơ trung thời điểm đánh quá mấy tràng giả, nhưng kia chỉ do với bình thường phòng bị, bởi vì tính cách nguyên nhân sơ trung thời điểm tội lỗi không ít người. Cho nên luyện liền một ít cơ bản nhất cách đấu kỹ xảo, đương nhiên dùng heo đầu óc ngẫm lại đều có thể nghĩ kỹ, thái quyền cùng đã kịch bản so sánh với, cái kia lợi hại hơn.

“Giống như thượng người đương a..... Tìm được rồi người am hiểu lĩnh vực”

“Người lúc ấy không cự tuyệt cũng không hỏi không phải sao?”

Luru Tú đang nói xong những lời này kia một khắc hành động lên, lúc này đây Từ Ngôn thấy được hấn thân ảnh, tuy rằng chỉ là một tia tàn ảnh nhưng cũng cũng đủ Từ Ngôn chú ý tới.

Nâng lên tay ngăn cản, Luru Tú nắm tay hướng tới Từ Ngôn mặt bộ tiếp đón. Bởi vì cánh tay trước đó ngăn trở duyên cớ, cho nên cũng không có công kích đến trên mặt, nhưng Từ Ngôn không nghĩ tới chính là, tiếp theo nháy mắt, hấn động tác thay đổi, nâng lên đầu gối hung hăng đụng phải Từ Ngôn bụng, thái quyền, nhưng không chỉ có nắm tay, chân cũng tương đương lợi hại.

Cảm giác ngũ tạng lục phủ đều phải vỡ vụn giống nhau, theo bản năng bụng kín bụng. Ngay sau đó một quyền tạp tới rồi Từ Ngôn trên mặt.

“Phanh.....”

Bị đánh ghé vào trên mặt đất, quay cuồng một vòng, Từ Ngôn ngừng lại, sau đó từng ngum từng ngum hô hấp không khí, đôi tay chống đỡ khỏi nửa cái thân mình.

Hai người chi gian chênh lệch quá lớn, khác không nói chỉ là quyền pháp thượng liền có chênh lệch. Không có kịch bản hấn huy quyền rất khó đánh thắng được luyện qua thái quyền Luru Tú.

Từ lúc bắt đầu, liền không nên trang bức cùng hấn so cái gì nắm tay.

“Thật đúng là đau muốn mệnh a.....”

Giống như là ở "" giống nhau, Từ Ngôn trên người đã bắt đầu xuất hiện tro bụi, đôi tay chống mặt đất, Từ Ngôn đứng lên, vỗ vỗ đầu gối tro bụi.

“Quả nhiên gừng càng già càng cay a..... Ở như vậy đi xuống nói, ta thực dễ dàng liền sẽ thua trận đi? Không, là nhất định sẽ thua trận đi.”

Không biết khi nào, khoe miệng đã chảy ra máu, sấp sấp, dùng đầu lưỡi liếm một chút, Từ Ngôn nhìn về phía Luru Tú.

“Bất quá, người làm như vậy sẽ chỉ làm ta đối với người càng thêm cảm thấy hứng thú, cho nên muốn muốn cho ta từ bỏ nói, liền không cần suy nghĩ.”

“Người đã không có phần thắng.”

“Loại chuyện này nhưng nói không chừng.”

Từ Ngôn nhìn chung quanh một chút, chung quanh những cái đồ quý trên mặt rõ ràng có thể nhìn ra được đối Luru Tú cái này lão đại tôn trọng, thực hiện nhiên bọn họ vẫn luôn tin tưởng vững chắc thân là lão đại Luru Tú sẽ thắng lợi.

Bởi vì Luru Tú là bọn họ tinh thần cây trụ, cho nên mới sẽ sinh ra loại cảm giác này, chỉ cần chân chính đánh bại Luru Tú, cho bọn hấn một loại, Từ Ngôn so Luru Tú càng cường đại hơn cảm giác, thay đổi một cách vô tri vô giác trung sẽ sinh ra một tia kính sợ.

Muốn chính là cái này.

Kéo ra chân, Từ Ngôn vặn vẹo cổ chân, nhìn về phía Luru Tú, sau đó tự giao phối gọi lên một cái tươi cười, đó là tràn ngập khiêu khích tươi cười.

“Tới..... Đánh ta a ~”

Hiển nhiên, Từ Ngôn khiêu khích khơi tới rồi nhất định tác dụng, ít nhất, Luru Tú trên mặt đã không có ngay từ đầu cái loại này coi khinh.

Động lên, chân bộ đột nhiên về phía trước đẩy mạnh, tốc độ mau cực kỳ, cơ hồ là trong nháy mắt Luru Tú liền tới tới rồi Từ Ngôn trước mặt, sau đó nâng lên nắm tay, hướng tới Từ Ngôn đập qua đi.

“Phanh!”

Luru Tú sửng sốt một chút, hấn có chút khó có thể tin nhìn chính mình tay bị Từ Ngôn nắm chặt ở trong tay, sau đó nhìn thẳng Từ Ngôn hai mắt, đen nhánh đồng tử giống như là phiếm hồng quang giống nhau.

“Chạy không thoát đi?”

Từ Ngôn trên mặt mang theo ý cười, Luru Tú thử rút ra bản thân tay, nhưng không có biện pháp lôi ra chẳng sợ một chút, này hoàn toàn không có khả năng mới đúng, liền tính lại như thế nào lợi hại, cũng không có khả năng một chút đều tóm bắt động mới có thể.

“Cho nên nói..... Bị ta bắt lấy người liền xong đời!”

Trở tay bắt lấy Luru Tú thủ đoạn, một cái tay khác cũng theo đi lên, trở tay bắt lấy cánh tay hấn, hung hăng té lăn quay trên mặt đất.

Ngay sau đó, vặn vẹo Luru Tú cánh tay, một tiếng đau hô lúc sau, tựa như nâng lên chân muốn mượn này đá đến Từ Ngôn, đằng ra tới một cái tay khác bắt lấy hấn cổ chân, Từ Ngôn nhảy dựng lên, sau đó dùng đầu gối hung hăng nện ở Luru Tú trên người.

Này một kích thực trọng, ít nhất Luru Tú rất khó thừa nhận công kích như vậy, ngẩn ngời ngây người lúc sau, Từ Ngôn đem hấn toàn bộ phiên lại đây, dùng thủ đoạn đập chủ cổ hấn, sau đó trở tay đem hấn tay phiên tới rồi phía sau, ngồi ở hấn trên eo.

Nỗ lực đem cánh tay hấn hướng tới một khác sườn bả vai thoát đi, Luru Tú, đã không thể động đậy.

“Cái này thế nào?” Hoi hoi cười, Từ Ngôn nhìn còn ở không ngừng giãy giụa Luru Tú, nói ra như vậy một câu.

“Tú ca!”

Ở một bên nhìn đám kia gia hỏa nhìn đến Từ Ngôn này phúc bộ đáng lúc sau, kêu một tiếng liền phải xông lên, lại bị Luru Tú ngăn lại ở.

Hoi hoi xoay đầu, nhìn Từ Ngôn.

“Người thắng.”

“Ha ha, nói thật ra, ngay từ đầu kia mấy quyền xác thật có đủ đau.”

“Bất quá ta có điểm tương không rõ, ngươi làm như thế nào được? Nếu ngay từ đầu liền có được loại này lực lượng nói, không có khả năng bị đánh thâm như vậy mới đúng?”

“Điểm này liền tính ngươi hỏi ta cũng không rõ lắm.” Từ Ngôn buông lỏng tay ra, sau đó đứng lên.

“Ngay từ đầu xác thật đánh không đến ngươi, bất quá bị đánh kia mấy quyền lúc sau ta giống như liền phát hiện ngươi công kích quỹ đạo, cho nên rất đơn giản liền thấy được ngươi động tác.”

Lưu Tú nghe được Từ Ngôn những lời này cũng sờ ở nơi đó, chính như hắn theo như lời giống nhau, nếu thật là cái nào bộ dáng nói, nói cách khác Từ Ngôn người này trời sinh chính là đánh nhau thân thể.

Ăn vài cái liền có thể nhớ sở đối phương công kích quỹ đạo, như vậy xem ra nói quả thực chính là trong truyền thuyết bug a.

“Thật đúng là làm nhân đồ ký thiên phú a.” Giống như là làm bầm lều bầu giống nhau, Lưu Tú nói ra những lời này, sau đó từ trên mặt đất bò lên.

Từ Ngôn nhìn Lưu Tú nói.

“Vậy ngươi lựa chọn đâu? Năm tay đã thuyết minh hết thầy không phải sao?”

“Đương nhiên là đã đánh cuộc thì phải chịu thua.”

Lưu Tú nhìn thoáng qua Từ Ngôn, sau đó cúi đầu nói ra những lời này, thanh âm thực bình đạm, căn bản không biết hắn suy nghĩ cái gì.

Từ nói cười cười, sau đó búng tay một cái, cùng lần trước giống nhau, Trình Từ từ trong hắc động vượt qua ra tới, tay xách bắt lấy hai cái chén rượu còn có chỉ còn lại có nửa bình rượu để.

“Đã chết lâu như vậy, ngươi hẳn là thật lâu không có uống qua rượu đi?”

Từ Ngôn nâng lên trong tay rượu, quơ quơ, khoe miệng mang theo một tia ý cười.

“Thế nào, muốn hay không tới điểm?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Rượu giao bôi

“Tôn Cơ Minh, người này ngươi nhìn thấy quá hẳn sao?”

Cau mày, Từ Ngôn nhìn trong tay trang giấy thượng cái tên kia, rõ ràng chỉ là cái oán quỷ đình thực lực, lại có thể làm được trốn tránh lâu như vậy đều thời gian, nếu chỉ là oán quỷ, hơn nữa năng lực không phải ẩn nấp oán khí linh tinh nói, hẳn căn bản làm không được hiện giờ loại trình độ này.

Nghe được Từ Ngôn nói, Lưu Tú sắc mặt đột nhiên biến đổi, sau đó hơi hơi nhíu mày, nâng lên tay nhẹ nhàng cắn bà ngón tay móng tay.

“Tôn Cơ Minh nói, ta nghe nói qua hắn. . . . . Kia cũng là mấy năm trước sự tình, ngẫu nhiên gian ta đã thấy hắn một mặt.”

“Ngươi gặp qua hắn?”

Kho hàng nội chỉ có một trương trên sô pha, cùng Lưu Tú giống nhau, Từ Ngôn ngồi ở mặt trên, nghe được hắn theo như lời những lời này, Từ Ngôn sinh ra một loại khiếp sợ cảm giác.

Vương Hằng, Lưu Tú, Tôn Cơ Minh, cái này tam trừ bỏ tại hạ thủy đạo tìm được Vương Hằng, cùng căn bản liền không tính toán chạy Lưu Tú, còn có vẫn luôn không thấy bóng dáng Tôn Cơ Minh, Vương Hằng tuy rằng là oán quỷ đình, nhưng bản thân thực lực cũng không phải cái loại này cường đến biến thái người trình độ, Lưu Tú thực nam nhân, cho nên quyết định dùng nắm tay quyết định thắng bại, nhưng Tôn Cơ Minh đâu?

Từ Chu Hiểu Tuyên cấp ra tư liệu tới xem, nàng tiếp xúc quá Lưu Tú cùng Vương Hằng bọn họ hai cái, nhưng không có nhìn thấy quá Vương Hằng, sở dĩ có Tôn Cơ Minh tư liệu cũng là nói rõ hắn ở oán quỷ trung địa vị.

Lưu Tú buông xuống tay, đem dính có nước miếng đều móng tay hướng quần thượng cạo cạo, sau đó nhìn về phía một bên Từ Ngôn.

“Mấy năm trước thời điểm gặp qua hắn một mặt, lúc ấy hắn còn chỉ là cái oán quỷ trung kỳ, cụ thể thời gian ta cũng không lớn rõ ràng, dù sao ta chỉ nhớ rõ, đại khái chỉ tốn một năm tả hữu thời gian liền từ oán quỷ trung kỳ vượt cấp tới oán quỷ đỉnh, loại này thiên phú liền tính là xưng là thiên tài cũng không quá.”

Từ Ngôn nghe xong sững sờ ở nơi đó, oán quỷ trung kỳ lúc sau sẽ có bao nhiêu khó tăng lên hắn phi thường rõ ràng, liền tính là dùng oán loại đi chồng chất một con oán quỷ đỉnh quỷ ra tới cũng cơ hồ là rất khó làm được một việc.

Liền như Lan Lan, từ nhị cấp quỷ tăng lên tới oán quỷ thực lực, sau đó lại lại một lần nhắc tới oán quỷ trung kỳ thực lực. Tùy theo liền dùng thẳng cấp bước chân.

Đúng vậy, tuy rằng không thông thạo tiến triển, nhưng tiến triển tốc độ có thể nói chậm kinh người, nếu ngành muốn nói nói, đại khái có thể nói chút nào nhìn không ra tăng trưởng, liền tính là hấp thu nhiều như vậy oán loại, Lan Lan cũng như cũ không có đạt tới oán quỷ cao cấp thực lực.

Tuy rằng tiền tam cấp thẳng cấp tốc độ có thể xem nhẹ bất kể, nhưng là sau đó thẳng cấp tốc độ hoàn toàn có thể nói là chậm kinh người, giống như là cái bình cảnh, đạt tới cái này bình cảnh lúc sau. Nếu suy nghĩ muốn đột phá có thể nói khó càng thêm khó.

Có thể nghĩ, Tôn Cơ Minh lúc trước chỉ dùng một năm thời gian liền hành nghề oán quỷ trung kỳ nhảy tới oán quỷ đỉnh khủng bố.

“Vậy người gặp qua năng lực của hắn sao?”

“Không có.....” Lắc lắc đầu, Lưu Tú nói cho Từ Ngôn.

“Lúc trước ta cũng đã là oán quỷ đỉnh thực lực, lúc ấy hắn chỉ là oán quỷ trung kỳ thực lực, ta nếu muốn nghiền áp nói, liền cơ bản giống như nghiền áp chết một con con kiến không sai biệt lắm đạo lý, người cùng mình bạch, nếu chênh lệch rất lớn nói, sẽ sinh ra một loại trời sinh coi rẻ cảm đi? Lúc ấy ta đại khái chính là cái loại cảm giác này.”

Xác thật. Không chỉ có là nhân loại, liền tính là động vật cũng hiểu được đạo lý này, thảo nguyên thượng sư từ chưa bao giờ sẽ cùng hắn đồ ăn câu thông, đó là bởi vì có siêu việt thực lực. Bởi vì thực lực chênh lệch sử sử từ sinh ra một loại trời sinh coi rẻ cảm.

Cường giả vi tôn, chú ý đại khái chính là ý tứ này.

Bởi vì năm đó Lưu Tú cũng đã là oán quỷ đỉnh thực lực, cho nên hắn mới có thể đối vẫn là oán quỷ trung kỳ Tôn Cơ Minh ôm có một loại coi rẻ cảm giác.

Đây là tất nhiên, bởi vì trên thực lực chênh lệch. Cứ cái đơn giản nhất ví dụ, thân là người trưởng thành người sẽ lựa chọn cùng nhà trẻ tiểu hài tử đánh nhau một trận sao?

Được đến đáp án khẳng định là không, tuy rằng Lưu Tú lúc trước cùng Tôn Cơ Minh chênh lệch không có lớn đến loại tình trạng này. Nhưng cũng không sai biệt lắm.

Nhưng chỉ cần ngừng lại, hiện giờ hắn cũng là oán quỷ đỉnh thực lực, ngừng lại đều sẽ cảm thấy một trận tim đập nhanh, đến tốt cùng làm cái gì mới có thể tại như vậy đoạn thời gian nội thẳng cấp đến loại tình trạng này.

“Hiện giờ Tôn Cơ Minh đến tốt cùng là thế nào thực lực, điểm này ta không phải quá rõ ràng, nhưng ít nhất ta rất rõ ràng một chút, hắn rất có thể đã là hung quỷ thực lực.”

“Hung quỷ!”

Ngay cả Từ Ngôn nghe thấy cái này tin tức đều kinh ngạc hô lên thanh tới, xác thật hung quỷ đến tốt cùng có bao nhiêu lợi hại, ở lần trước đối mặt cái kia hung quỷ trung kỳ thời điểm cũng đã minh bạch.

Tuyệt đối không phải lúc trước chính mình ở nhà ngoại đối mặt cái kia dựa đánh lên được đến thắng lợi hung quỷ, nếu không phải chính mình trước đó bắt lấy năng hấp thụ năng oán khí nói, chỉ sợ lúc ấy chết chính là chính mình.

Mà Lưu Tú cấp ra đánh giá thế nhưng cao tới rồi loại tình trạng này, liền tính là ngừng lại cũng sẽ cảm thấy toàn bộ nhiệt huyết sôi trào đi lên.

Từ Ngôn hoạt động thủ đoạn, nhìn về phía không có một bóng người phía trước, giống như là ở hưng phấn cái gì.

“Hiện tại, ta chính là siêu chờ mong!”

.....

Đương Từ Ngôn về đến nhà thời điểm đã là rạng sáng ba giờ tả hữu thời gian, lại quá một giờ tả hữu thiên cũng đại khái liền bắt đầu phóng sáng.

Nhẹ nhàng đem phía sau môn mang lên, Từ Ngôn tận khả năng phóng nhẹ chính mình bước chân, sau đó hướng tới phòng ngủ chính thất địa phương đi đến.

“Hôm nay thật đúng là mệt muốn chết a.”

Đem áo lót cởi xuống dưới, Từ Ngôn đối với theo sau lưng mình Trình Tử nói, giống như là ở oán giận giống nhau, một buổi tối thu phục hai chỉ oán quỷ, này cũng không phải là cái nhẹ nhàng sống.

“Như vậy khiến cho, bụng có điểm đói bụng, đúng rồi. .... Còn thừa nhiều ít rượu?”

“Non nửa bình.” Trình Tử nói ra những lời này, sau đó nhắc tới trong tay còn sót lại non nửa bình bình rượu.

Nhìn Trình Tử trong tay bình rượu, Từ Ngôn suy nghĩ một hồi, sau đó nhìn về phía Trình Tử.

“Ngươi uống quá rượu sao?”

“Không có.”

“Là không thích uống vẫn là không có uống qua?”

“Không uống qua.”

“Là như thế này a. ....”

Nói thêm một câu, Từ Ngôn đuổi tay tiếp nhận Trình Tử trong tay rượu, sau đó hai mắt nhìn bình rượu nội rượu, Từ Ngôn xem xuất thần.

“Muốn hay không uống điểm?”

“Cái gì?”

“Uống chút rượu a. .... Không phải đã đói bụng sao? Uống điểm lót lót bụng, nói ta không phải còn không có cùng ngươi uống quá đi?”

“Hảo uống sao.”

Trình Tử mặt vô biểu tình nhìn Từ Ngôn, biểu tình cũng dĩ vãng không có bất luận cái gì biến hóa, hai mắt thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Có Bản Lam Căn hảo uống sao.”

“Loại chuyện này muốn uống qua đi mới biết được không phải sao?”

Đem Trình Tử cầm dùng một lần plastic cái chén cầm lại đây, Từ Ngôn ninh khai rượu để trung cái chai, sau đó đem còn sót lại một ít rượu để toàn bộ đảo xong, đem tương đối với muốn thiếu một ít rượu đưa cho Trình Tử, Trình Tử tiếp nhận tới.

“Tôi uống đi.”

“.....”

Trình Tử nhìn trong tay cái chén, sừng sót một hồi liền muốn phóng tới bên miệng.

“Chờ một chút!”

Ngăn trở Trình Tử động tác, Từ Ngôn ngăn trở Trình Tử tiếp theo uống nước động tác, cảm thụ được Trình Tử tầm mắt, sau đó do dự một hồi.

“Cái kia gì. .... Đột nhiên cảm thấy rượu giao bôi tựa hồ không tồi, đúng không?”

“Rượu giao bôi.”

“Đúng vậy, không cảm thấy như vậy uống thực triều sao? Muốn tuần hoàn trào lưu, ân. .... Gần nhất uống chén rượu giao bôi tương đương hỏa đầu, kia. .... Thử xem đi?” Từ Ngôn thử cùng Trình Tử câu thông, sau đó nhìn Trình Tử như cũ không có gì biến hóa mặt.

Trình Tử vươn cầm cái chén tay, sau đó nhìn Từ Ngôn.

“Đến đây đi.”

“Hảo đi, hảo đi. ....”

Hơi chút cảm giác có chút hưng phấn, Từ Ngôn vươn tay vẫn trụ Trình Tử thủ đoạn, là tay trái, này đã không phải lần đầu tiên cùng Trình Tử thân thể thượng tiếp xúc.

Có lẽ là xuất phát từ khẩn trương, Từ Ngôn thậm chí cảm giác được chính mình thủ đoạn có chút rất nhỏ run rẩy, sau đó câu lấy đầu đem chén rượu

trung uống rượu xong.

Hương vị chẳng ra gì, kích thích giọng nói.

“Uống xong rồi.”

Đem cái chén đặt ở một bên, Từ Ngôn hơi hơi ngậy người nhìn Trình Từ, có lẽ là hôm nay uống đích xác thật không ít duyên cớ, hẳn tổng cảm giác hôm nay Trình Từ phá lệ đáng yêu.

Hào tướng. .... Sờ sờ xem.

Tay trái nâng lên, Từ Ngôn tay phóng tới nàng trên mặt, sau đó nhẹ nhàng nhéo lên, cảm giác mềm mại, giống như là thạch trái cây giống nhau.

“Trình Từ, có hay không cảm giác thực nhiệt?”

“Không có.”

“Kia vì cái gì ta cảm giác thực nhiệt a, giống như là hỏa liệu giống nhau.” Từ Ngôn nâng lên tay, sau đó chậm rãi hướng tới phía trước nghiêng thân mình.

“Ngươi cũng thực nhiệt đi? Không quan hệ đi, đem quần áo cởi ra kia, cởi ra liền mát mẻ.”

“Ta không nhiệt.”

“Đừng trang, ngươi nhất định thực nhiệt đi, đều cởi ra, cởi ra. ....”

Từ Ngôn mặt mang ứng hồng nói ra những lời này, sau đó vươn đôi tay, Trình Từ nhìn Từ Ngôn, mặt vô biểu tình.

Phịch một tiếng, Từ Ngôn ngã xuống trên mặt đất, hẳn chính phía trước Trình Từ thu hồi nắm tay, mặt vô biểu tình nói ra những lời này.

“Biến thái.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Ồm ờ

Ở kho hàng nội, Từ Ngôn bên cạnh đi theo Trình Từ, còn có Chu Hiểu Tuyên, nhưng mà đứng ở hẳn trước mặt chính là Vương Hằng cùng Lưu Tú nhất bang tiểu đệ.

“Tôn Cơ Minh sự tình trước phóng một bên, chúng ta hiện tại chuyện quan trọng nhất là tận khả năng phát triển ta nhóm thế lực, điểm này Lưu Tú ngươi hẳn là rất quen thuộc đi?”

Từ Ngôn đối với đứng ở một bên Lưu Tú nói. Bởi vì sinh thời là làm này một hàng, cho nên tương đối Từ Ngôn tới nói, hẳn hiểu càng nhiều.

“Phát triển thế lực loại chuyện này liền giao cho ngươi cùng Vương Hằng, ngươi chủ, Vương Hằng phó, tận khả năng đem thành phố này trung không có gia nhập bất luận cái gì thế lực oán quý thu vào chúng ta tổ chức nội, chủ yếu phạm vi ở oán quý lúc đầu đến oán quý cao cấp cái này giai đoạn, hiện giai đoạn chúng ta theo đuổi chính là số lượng, chất lượng cái loại này đồ vật còn không phải nên suy xét thời điểm.”

Cũng không có ngốc đến một mặt theo đuổi chất lượng, tuy rằng tiểu thuyết trung đại đa số nhân vật chính đều là như vậy làm, nhưng Từ Ngôn rõ ràng, đó là bởi vì bọn họ có cái gọi là vai chính quang hoàn, trên thực tế nếu chân chính tổ chức, không có khả năng đạt tới bất luận cái gì một người đều là tính phẩm, có người tốt cũng liền có người xấu, có hảo quý cũng đồng dạng có hư quý.

Hiện giai đoạn yêu cầu chính là số lượng, chỉ có ở tuyệt đối số lượng thượng, mới có thể chân chính suy xét chất lượng vấn đề, nếu không có số lượng, liền tính theo đuổi chất lượng cũng là không tốt.

“Ngươi trước mang theo Vương Hằng, chủ yếu thu phục chính là oán quý lúc đầu đến oán quý cao cấp này giai đoạn quý, sau đó đưa bọn họ đưa tới cái này địa phương, nhớ kỹ gặp được đặc biệt ngoan cố quý, trực tiếp tiêu diệt rớt, tiếp theo liền tính là theo đuổi số lượng cũng không thể mù quáng theo đuổi số lượng, ít nhất ta tin tưởng ngươi xem quý ánh mắt, không cần đem cái loại này kỳ quái gia hỏa hút vào chúng ta tổ chức.”

“Điểm này ta rõ ràng.”

“Rõ ràng liền hảo, sau đó..... Chu Hiểu Tuyên nói, nhiệm vụ của người đại khái chính là tiếp tục người thu thập tình báo nhiệm vụ, đem thành phố này trung sở hữu không có thuộc sở hữu khác thể lực oán quý đình gia hỏa cho ta thu thập lại đây, sau đó ta nhìn kỹ xem.”

Từ Ngôn nhìn quét một vòng, nhìn toàn bộ đứng ở chính mình trước mặt này đàn thủ hạ, đột nhiên trong lòng sinh ra một loại tên là kích động cảm giác.

Tuy rằng hết thấy đều còn không thành thực. Tuy rằng thân là lãnh tụ chính mình vẫn là hoàn toàn không biết gì cả, nhưng là liền tính là nhìn chính mình cái này thân thủ thành lập lên tổ chức, đều sẽ sinh ra một loại cảm động.

Hít một hơi, Từ Ngôn hơi hơi ngẩng lên đầu.

“Tổ chức tên nói..... Tạm thời định vì, Bỉ Ngạn Hoa ý tứ chính là, ngăn cản tổ chức bước chân gia hỏa, đều làm đi đầu thai đi!”

.....

“Ta vừa rồi bộ dáng thế nào? Có hay không lãnh tụ bộ dáng?”

“Còn kém xa.”

“.....”

Vươn tay nhéo nhéo mày, Từ Ngôn vẽ mặt đau đầu thần sắc nhìn về phía đứng ở một bên Trình Từ, như cũ mặt vô biểu tình, còn có kia vô thần hai mắt.

Liền tính là lâu như vậy đều thời gian. Nàng như cũ vẫn là kia phó bộ dáng, căn bản không có biến quá, sẽ không cười, cũng sẽ không sinh ra bất luận cái gì người bình thường biểu tình, nói cách khác chính là diện than, có điểm muốn nhìn một chút Trình Từ mặt khác biểu tình bộ dáng.

Lắc lắc đầu, đem cái loại này không thực tế ý tưởng bài trừ não ngoại, Từ Ngôn nhìn về phía đứng ở một bên Trình Từ.

“Liền tính thật là như vậy, người ít nhất cũng muốn nói chút lời nói dối làm ta cao hứng cao hứng mới đúng vậy.....”

“Người vừa rồi rất có lãnh tụ phong phạm”

“Hiện tại nói đã chậm đi.....”

Bất đắc dĩ thở dài một hơi. Từ Ngôn có chút vô lực ghé vào trên giường, đem toàn thân trọng lượng đè ép đi lên.

“Đúng rồi, vẫn luôn quên mất.”

Từ Ngôn đột nhiên nhớ tới mỗ chuyện, ngẩng đầu nhìn Trình Từ.

“Còn không có hắc trứng tin tức sao?”

“Không có.”

“Thật là. Tên kia rốt cuộc đã chạy đi đâu? Nay đều đã bao lâu? Liền tính là đi thông khí nên trở về tới không phải sao?”

“Nhưng là nó không trở về.”

“Điểm này ta cũng biết, cho nên mới sẽ cảm thấy kỳ quái a..... Hẳn là sẽ không gặp được cái gì nguy hiểm đi? Tuy rằng không tính là cường kinh người, nhưng giống nhau đều tiểu quý không có cách nào nê hà nó đi?”

“Không rõ ràng lắm”

“Người nói như vậy thật đúng là không phụ trách nhiệm, ít nhất cũng muốn hừ hai tiếng không phải sao? Tính..... Nên trở về tới thời điểm tự nhiên hỏi hỏi tới.” Ngồi dậy. Từ Ngôn nghiêng mắt phiết liếc mắt một cái Trình Từ.

“Đúng rồi, ta vẫn luôn rất hiểu kì một việc, nếu như vậy tính nói. Giống nhau quý đạt tới oán quý đình đều phải vài thập niên thời gian, kia... Ta nhớ rõ người lúc trước là hung quý đình mới đúng, vậy người đã nhiều ít tuổi?”

“Không nhớ rõ.”

“Không nhớ rõ? Chẳng lẽ nói người tuổi tác đã lớn đến nào đó trình độ?”

Từ Ngôn không biết nên nói những gì, liền giống như hẳn muốn nói giống nhau, đối với Trình Từ tuổi tác đột nhiên sinh ra hứng thú, nếu nói đạt tới oán quý đình yêu cầu 10-20 năm thời gian, kia..... Đạt tới hung quý đình Trình Từ đến tột cùng là bao lớn rồi?

“Nói, dựa theo như vậy suy tính nói, người hẳn là 40 nhiều năm đi? Nếu người chết thời điểm chính là này phúc bộ đáng nói, nói cách khác ở 20 tuổi ta hữu, hơn nữa bốn mươi năm thời gian. .... Người chẳng lẽ đã 60 hơn tuổi?”

“.....”

“60 nhiều a. .... Đã cùng ta nãi nãi không sai biệt lắm lớn. ....”

Giống như là đắm chìm ở cực kỳ hưng tàn sự thật bên trong giống nhau, Từ Ngôn hơi hơi cau mày, cúi đầu tự hỏi.

Tuy rằng Trình Từ chỉ có 20 hơn tuổi bề ngoài, nhưng là chỉ cần tưởng tượng tưởng tượng nàng có khả năng đã 60 tuổi lúc sau, Từ Ngôn liền không thể hiểu được sinh ra một loại chính mình đang ở phao bà cổ nội cảm giác.

Trộm ngẩng đầu phiết liếc mắt một cái Trình Từ, nàng cũng đồng dạng ở nhìn chăm chăm Trình Từ, không biết xuất phát từ một loại thể nào tâm tình, giờ này khắc này Trình Từ đúng là trùng mắt Từ Ngôn, không sai! Một đôi mắt to đúng là nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

Thậm chí nhìn chăm chăm đến có chút phát Mao.

“Người, người muốn làm gì?”

“.....”

Không nói gì, chỉ là tiếp tục dùng kia một đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn mặt, sau đó vẫn luôn, vẫn luôn nhìn chăm chăm.

Sau đó, động lên, ở Từ Ngôn trần ngập khó có thể tin trong ánh mắt, hai chân vừa giẫm nhảy dựng lên, sau đó cung đầu đánh vào Từ Ngôn trên đầu.

Loảng xoảng một chút, còn không có phản ứng quá sự tình gì Từ Ngôn bị đâm vừa vặn, sau đó đó là trước mắt tối sầm, ngã xuống trên giường.

“Ta sát! Đau, đau đã chết!”

“Oa nga!”

Không biết xuất phát từ cái gì tâm lý, Trình Từ phác gục Từ Ngôn, sau đó đôi tay xoay qua Từ Ngôn đầu, một ngum ngâm lấy hắc lỗ tai, dùng nha tiêm cắn vành tai.

Sững sờ ở nơi đó, tạm thời tính quên mất đau đầu, Từ Ngôn trong mắt trần ngập khó có thể tin, đôi mắt nhìn ghé vào chính mình trên người Trình Từ.

Bắt đầu cảm giác được thân thể ở nóng lên, đầu truyền đến một trận một trận đau đầu cũng bị tạm thời tính xem nhẹ, Từ Ngôn ngạch trong đầu giờ này khắc này chỉ có một từ ngữ.

Nghịch đây! Nghịch đây thỏa thỏa!

Kia, kế tiếp nên làm như thế nào? Ồm ờ, vẫn là trực tiếp trái lại bá vương ngành thượng cung, không không không, như vậy thoát nhìn quá cảm thú một chút, chính mình làm như vậy nói, không chuẩn sẽ bị phản cảm, vậy làm bộ bị bắt tiếp thu hảo, đối. .... Bị bắt, nói như vậy trách nhiệm liền không tính của ta, bởi vì đã phản kháng qua, nhưng là bởi vì quá yếu duyên cớ, không có cách nào chiến thắng Trình Từ, sau đó bởi vậy mất đi xử nam chi thân.

Liền quyết định như vậy!

Bất quá, lần đầu tiên hẳn là sẽ thực mau đi. .... Có cần hay không trước đó trước dùng tay tới một lần.

Từ Ngôn khản trương nhìn đã đem miệng rụt trở về Trình Từ, Từ Ngôn hơi hơi mở to mắt, dùng tay trái đẩy nàng bả vai, làm bộ một bộ suy yếu vô lực bộ dáng.

Tay trái làm bộ đáng đáp ở nàng trên vai, sau đó đẩy một chút.

“Mau thả ta ra.”

“.....”

Trình Từ chống đôi tay, rộng thùng thình quần áo thấp xuống, nếu ngồi dậy nói, đại khái có thể nhìn đến hắc bên trong, nhưng Từ Ngôn giờ này khắc này lại là nằm.

Chờ mong sự tình cũng không có phát sinh, trên thực tế, ở Từ Ngôn đẩy kia một chút lúc sau, Trình Từ liền ngậy ngậy cả người, sau đó từ Từ Ngôn trên người phiến xuống dưới, đứng ở trên mặt đất.

Có chút tròn tròn mắt, Từ Ngôn ngoác nhìn trần nhà, hẳn thậm chí cảm giác được chính mình giống như bị chơi, hơn nữa là chơi thực hoàn toàn cái loại này.

“Ta nói. .... Như thế nào không tiếp tục”

“Tiếp tục cái gì?”

“Vừa mới cái kia a. .... Không phải đều kể tai nói nhỏ sao?” Vành tai thượng còn dính nước miếng, Từ Ngôn nhìn Trình Tử.

“Nếu đều bắt đầu rồi, liền đừng có ngừng hạ a.”

“Đã kết thúc.”

“..... Kết thúc?”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, nhìn về mặt mặt vô biểu tình Trình Tử, sau đó trong thanh âm mang theo một tia âm rung nói.

“Kết thúc..... Có ý tứ gì?”

“Chỉ là đơn thuần kể tai nói nhỏ.”

Trình Tử nói xong câu đó xoay qua thân mình, đem một bên áo khoác quầy mở ra, chui đi vào, một lát sau từ áo khoác quầy nội truyền ra tới một câu.

“Bằng không ngại nghĩ sao.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Thân tỷ đệ

“Ngươi đây là muốn làm gì đi?”

Vừa mới chuẩn bị mở cửa chuồn ra đi Từ Ngôn bị đột nhiên mở ra môn từ WC đi ra Từ Thiển hoảng sợ, bởi vì nhìn đến Từ Ngôn một bộ lén lút bộ dáng, cho nên ra tiếng dò hỏi.

Phiết liếc mắt một cái không có mở ra đèn WC, Từ Ngôn động tác cứng đờ ở nơi đó, có chút không biết nên như thế nào trả lời Từ Thiển nói.

Bởi vì nhìn đến đèn đã đóng lại, ngộ nhận vì Từ Thiển đã ngủ Từ Ngôn đang chuẩn bị trộm chuồn ra đi, ai biết còn không có ra cửa WC môn đã bị đẩy ra.

Phô mặt màng Từ Thiển đi ra, dùng tràn ngập nghi hoặc ngữ khí hỏi.

“Ngươi như thế nào còn không ngủ?”

Tự hỏi một chút, Từ Ngôn nói ra những lời này, giống như là ở trong nhà bình thường nhất đối thoại, Từ Ngôn nói ra những lời này, chủ yếu khỏi đến tác dụng là nói sang chuyện khác.

“Đương nhiên là mặt tiền của hiệu màng.”

“Đều đã trễ thế này, không ngủ được chính là phô cái này?”

“Này bất chính muốn ngủ sao?” Dùng ngón tay không ngừng dè ép mặt màng, Từ Thiển nhìn Từ Ngôn.

“Bất quá, ngươi đây là muốn làm gì đi?”

Thất bại. Âm đạo một tiếng không xong, Từ Thiển so với chính mình đoán trước muốn chết tâm nhãn nhiều, liền tính là đem đề tài dời đi mở ra, nàng cũng có thể thực mau viên trở về.

“Không làm gì, chỉ là kiểm tra một chút khoá cửa hảo không có, gần nhất nghe nói ăn trộm man nhiều.”

“Như vậy a. .... Vậy ngươi xuyên như vậy chính tề làm gì?”

“Xuyên như vậy chính tề, ta trước kia cũng không như vậy sao?”

“Nếu là kiểm tra môn đóng không đúng sự thật, trực tiếp xuyên điều quần lót không phải có thể? Ta nhớ rõ ngươi trước kia cũng là như thế này a? Hôm nay như thế nào bắt đầu trở nên như vậy kỳ quái?”

“.....”

Đứng ở tại chỗ, Từ Ngôn cổ có chút cứng đờ, giống như là cổ ý giống nhau, Từ Thiên khẩn bất lấy Từ Ngôn lỗ hồng không bỏ, này cùng trước kia nhưng không giống nhau, rất rõ ràng nhớ rõ, trước kia chỉ cần hơi chút lừa gạt một chút liền có thể lừa gạt qua đi mới đúng, hôm nay như thế nào đột nhiên trở nên như vậy thông minh?

“Tĩnh. Ta kỳ thật chính là nhân trứng đau, không có việc gì, không có việc gì, đi ngủ đi”

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn xoay người. Nếu ở một mặt cùng nàng ở chỗ này rồi rầm loại này việc nhỏ nói, sớm hay muộn sẽ ra vấn đề, đơn giản, trực tiếp trở về, sau đó suy nghĩ biện pháp.

Trở lại phòng ngủ, lưu lại chỉ có Từ Thiên. Nhìn Từ Ngôn đi vào phòng ngủ lúc sau, nàng mới xoay người về tới trong phòng.

Đem phòng ngủ môn đóng lại, Từ Ngôn đem gối đầu nhét vào trong chăn giả tạo ra có người ở bên trong cảm giác, sau đó nhìn nhìn phía sau môn.

“Hôm nay thật đúng là mẫn cảm a, tổng cảm giác nàng như là ở cổ ý bất ta.” Giống như là làm bầm bầu bồng giống nhau, Từ Ngôn nói ra những lời này, sau đó xoay đầu nhìn Trình Từ.

“Nếu ra không được nói, chỉ có thể làm như vậy, chúng ta không từ môn nơi đó đi rồi.”

Từ Ngôn ý tứ thực minh xác. Muốn rời đi này gian nhà ở cũng không chỉ có từ môn đi một cái phương pháp, nếu dựa vào Trình Từ lực lượng cũng có thể đạt tới dễ như trở bàn tay đi ra ngoài năng lực, lần đầu tiên cảm thấy trong nhà có người nguyên lai là như vậy phiền toái một việc.

Một lát sau, đem đèn đóng lại lúc sau. Từ Ngôn ở đèn nhánh trong phòng nhìn Trình Từ, chỉ có thể đại khái nhìn đến một cái hình dáng.

“Đi thôi.”

.....

“Ngươi đệ đệ lại chạy.” Thiếu nữ ngồi dưới đất, cầm một cái trang có sơn móng tay đồ vật, ở đèn bàn chiếu xuống nhìn.

“Rõ ràng vừa mới ngươi đều đã ngăn cản qua. Vẫn là trộm chạy ra đi, nói, Từ Thiên ngươi mặc kệ quần sao?”

“Quần? Như thế nào quần?”

Nằm ở trên giường. Từ Thiên không biết từ nơi đó tìm tới một quyển tạp chí, ở nơi đó phiên lên, giống như là không thèm để ý giống nhau.

“Ta đệ đệ tính cách ta rõ ràng thật sự, ngươi càng không cho hắn làm mỗ chuyện, hắn liền thiên làm cho ngươi xem, nhiều năm như vậy đi qua, điểm này ta còn là rất rõ ràng.”

“Thật là làm sao bây giờ? Nếu là còn như vậy đi xuống nói, sớm hay muộn muốn xảy ra chuyện.”

“Tùy hắn tính tình đi, dù sao hắn hiện tại dễ dàng cũng không có khả năng bị thương.”

Trong giọng nói nghe tới thực hiểu biết Từ Ngôn bộ dáng. Từ Thiên đem đỉnh đầu tạp chí phóng tới một bên, sau đó nhìn vắn ra sơn móng tay cái chai thiếu nữ.

“Nói. .... An Kỳ, gần nhất ngươi có hảo hảo đi bồi bồi Lan Lan đi?”

“Cái kia a, ân, mấy ngày nay vẫn luôn ở bồi nàng, còn thường xuyên nói cái gì đại ca ca như thế nào còn chưa tới nói, nói ngươi cái này đệ đệ cũng thật là đủ kỳ quái, năm đó đã xảy ra loại chuyện này, ngay từ đầu nói thẳng mình không phải được rồi sao? Vẫn luôn kéo dài tới hiện tại. ....”

“Hắn là ở bên trong cứu đi, ta còn nhớ rõ lúc trước kia chuyện đối hắn đã kích đến tột cùng có bao nhiêu đại, thẳng đến mấy tháng mới hơi chút có chút chuyển biến tốt đẹp, nói tốt nghe xong là chấp nhất, nói khó nghe chính là từ tâm nhãn, bởi vì cảm giác chính mình không có mặt đi gặp Lan Lan, cho nên mới sẽ vẫn luôn làm bộ nhìn không tới, muốn đem hại chết Lan Lan con quý kia bắt lấy sau, tự mình đi giống Lan Lan nhận tội, hắn tưởng đại khái chính là ý tứ này.”

Từ Thiên ngữ khí cực kỳ thực bình tĩnh, đối chính mình cái kia gọi là An Kỳ thiếu nữ nói.

“Bất quá, ngươi lần trước đã cùng hắn trước tiên tiếp xúc đi?”

“Ân, bởi vì quá tò mò sao, cho nên trước tiên nhận thức một chút, dù sao sớm hay muộn chuyện của ngươi cũng sẽ bị hắn phát hiện, sớm phát hiện vẫn phát hiện không có gì bất đồng đi?”

“Vấn đề là, nói như vậy, ta bố cục đã bị ngươi quấy rầy, mỗ chuyện muốn trước tiên khởi động mới được.”

“Kia lại làm sao vậy? Dù sao đều không sai biệt lắm.” Đồ móng chân, thật cẩn thận dùng bàn chải nhẹ nhàng xoa.

“Ngươi làm như vậy đều là vì ngươi đệ đệ đi? Thật đúng là vĩ đại tỷ tỷ a, bên ngoài thượng là không đáng tin cậy tỷ tỷ, nhưng lại ở sau lưng giúp đệ đệ làm nhiều như vậy sự tình, thật đúng là vĩ đại a? Từ Thiên, bất quá.....”

Đinh chỉ tiếp tục trát phần móng chân động tác, An Kỳ chuyển qua đầu nhìn Từ Thiên, trên mặt mang theo kỳ quái tươi cười.

“Ngươi như vậy hẳn là cái kia..... Cái kia cái gì tới? Nga, đúng rồi! Ngươi cái này hẳn là đệ không đúng không? Đói, chính là cái này.”

“Thôi An Kỳ!”

“Xin lỗi, xin lỗi không cần sinh khí lap ~ chính là, thân là tỷ tỷ quan tâm một chút đệ đệ lại muốn cái gì không đúng? Dù sao đều không sai biệt lắm ý tứ.”

Không có chút nào muốn ý tứ hối cải, tên là Thôi An Kỳ thiếu nữ hơi hơi ngẩng đầu, nhìn trần nhà, ở ánh đèn chiếu xuống nàng phía sau không có bóng dáng loại này đồ vật.

“Ngẫm lại liền cảm thấy rất có ý tứ a..... Một cái là đạo nhân trung xuất sắc người, một cái là muốn ở quý giới thành lập chính mình thế lực Âm Dương Nhân người nắm giữ, rõ ràng là hai loại hoàn toàn bất đồng đối lập, nhưng là lại là thân tỷ đệ, loại này nói đi ra ngoài nói, sẽ không có người tin tưởng đi.”

“Ngươi muốn nói cái gì?”

Từ Thiên dừng đình đầu thượng hết thảy, dán mặt màng mắt nhìn không thấy nàng biểu tình giờ này khắc này là một bộ bộ đáng gì, nhưng từ nàng trong thanh âm có thể nghe ra tới, mang theo một tia dò hỏi.

Thôi An Kỳ nhìn chính mình một đôi chân, sau đó giật giật ngón chân đầu.

“Chỉ là có chút tò mò lap.....”

Khóe miệng ý cười càng thêm rõ ràng.

“Đương ngươi đệ đệ biết hẳn cái gọi là phế sãi tỷ tỷ kỳ thật là đạo nhân thời điểm, cái loại này biểu tình đến tột cùng là bộ đáng gì đâu? Thật sự thực chờ mong a!”

.....

Đương Từ Ngôn đẩy cửa ra kia một khắc, hẳn nhìn đến chính là thượng trăm chỉ oán quỷ, phần lớn cấp bậc ở oán quỷ lúc đầu đến trung kỳ tả hữu, oán quỷ cao cấp cũng chỉ là không đến mười, động tác nhất trí, sở hữu quỷ tâm mắt tập trung ở Từ Ngôn trên người, tràn ngập tò mò thần sắc.

Từ Ngôn bước chân tạm dừng một chút, thực mau lại khôi phục ngay từ đầu cái loại này bộ dáng, động lên, hướng tới kho hàng nội đi đến.

“Liền này đó sao?” Những lời này là đối với đứng ở một bên Lưu Tú nói.

“Àn, tạm thời chỉ có này đó.”

“Không tồi.”

Từ Ngôn hướng tới phía trước đi đến, bởi vì kho hàng nội dư thừa đồ vật đã bị thanh trừ duyên cớ, cho nên có vẻ thực rộng lớn.

Đi đến tận cùng bên trong, dẫm thượng một cái trên bàn, xoay qua thân mình nhìn về phía phía sau, đã đứng lên oán quỷ nhóm đều hơi hơi ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

Thật sâu mà hít một hơi.

“Hoan nghênh các ngươi gia nhập Bỉ Ngạn Hoa chính như chúng ta cái này tổ chức tên giống nhau, tượng trưng cho địa ngục, bất luận cái gì ngăn cản chúng ta tổ chức bước chân quỷ, đều đem hồn phi phách tán!”

Mở đầu một câu, được đến hiệu quả xác thật dưới đài bọn họ kia mờ mịt ánh mắt, giống như là đại ra giống nhau nhìn Từ Ngôn.

“Có lẽ các ngươi đều không quá quen thuộc ta, nhưng không có quan hệ, chỉ cần hiện tại các ngươi nhớ kỹ một chút là được, ta là các ngươi lãnh tụ! Từ Ngôn, nhớ kỹ tên này, ta rõ ràng, các ngươi sinh thời nguyên nhân chết, ta cũng rõ ràng các ngươi ngách oán niệm đến tột cùng có bao nhiêu trọng, nhưng cứ như vậy đi!”

“Quên mất hết thảy, quên mất trước kia hết thảy, hiện tại các ngươi chỉ cần nhớ kỹ một chút! Các ngươi là Bỉ Ngạn Hoa quỷ!”

Từ Ngôn nói xong câu đó, nhẹ nhàng dậm một chút chân, tiếp theo giãy, toàn bộ kho hàng nội tại một bên chồng chất thiết chất liệu liêu bay lại đây, sau đó ở giữa không trung lắp ráp.

Phịch một tiếng, roi xuống trên mặt đất, kim loại nhan sắc ghê dựa xuất hiện ở chúng quý trước mặt, giống như cổ đại hoàng đế long ý giống nhau, bắt tay là hai con rồng đầu.

Ngồi đi lên, Từ Ngôn nhìn bọn họ, đem trong cơ thể oán khí toàn bộ tạo áp lực đi ra ngoài, tích góp như cũ oán khí tương đương hùng hậu.

“Các ngươi, nghe mình bạch không có.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Có thể đi đã chết

Từ Ngôn nói xong câu đó, nhẹ nhàng dậm một chút chân, tiếp theo giãy, toàn bộ kho hàng nội tại một bên chồng chất thiết chất liệu liêu bay lại đây, sau đó ở giữa không trung lắp ráp.

Liên giống như Transformers xuất hiện cái loại này cảnh tượng tương tự, một trận lắp ráp tiếng vang lúc sau, những cái đó kim loại nội lắp ráp thành một tòa ghê dựa, nói là ghê dựa chỉ là từ hán sử dụng đi lên xem, trên thực tế càng như là cổ đại hoàng đế ngồi cái loại này long ý, bắt tay vị trí là hai đầu long, nếu là hoàng kim nói, đại khái chính là chân chính long ý.

Thực thích loại này đồ vật, bởi vì hấp thu Vương Hằng năng lực, cho nên Từ Ngôn có thể khống chế kim loại loại này đồ vật, bởi vậy đạt tới loại trình độ này cũng không phải hoàn toàn không có khả năng.

Ngồi đi lên, Từ Ngôn đem trong cơ thể oán khí tiết lộ một ít ra tới, đây là cùng tiểu thuyết trung thường xuyên dùng chiêu này vai chính học, đầu tiên ở khí thể thượng muốn xây dựng ra cũng đủ đại khí thế.

“Ta nói này đó các ngươi nghe rõ không có!”

Ngữ khí không có chút nào phập phồng, giống như là cần tự nói chuyện giống nhau, Từ Ngôn dùng đôi mắt quét phía dưới đám kia oán quý.

“Chuyện khác ta không để bụng, ta hiện tại chỉ muốn biết, các ngươi nghe rõ không có!”

Mũi chân nhẹ nhàng điểm mặt đất, không lồ oán khí từ Từ Ngôn trong cơ thể phát ra, toàn bộ kho hàng nội, trọng lực giống như là đột nhiên tăng lên.

Ngay từ đầu, Từ Ngôn xuất hiện cũng không có cho bọn hán mang đến bao lớn uy nghiêm, nghĩ như vậy tưởng xác thật cũng là, bản thân chính là một người nhân loại, liền tính biết Từ Ngôn có được Âm Dương Nhân loại này đồ vật, cũng khó tránh khỏi sẽ có khác quý sinh ra một loại không phục cảm giác.

Trên thực tế, xác thật có khác quý không phục, ở Từ Ngôn nói ra những lời này đó thời điểm, bởi vì không có kiến thức quá Từ Ngôn thực lực, bọn họ đều sinh ra coi khinh cảm giác.

Sở dĩ trở lại cái này địa phương tới, tất cả đều là bởi vì Lưu Tú công lao, hoàn toàn có thể là bị Lưu Tú đưa tới nơi này, so sánh Từ Ngôn cái này vẫn luôn không có thò đầu ra trên danh nghĩa lãnh tụ. Lưu Tú phải có uy tín rất nhiều.

Nhưng mà Từ Ngôn cũng đồng dạng đã biết chuyện này, cho nên hán mới có thể dùng loại này phương pháp, làm cho bọn họ sinh ra một loại Từ Ngôn căn bản không có khả năng chiến thắng cảm giác.

Thực hiển nhiên, này tòa phóng thích oán khí chiêu thức rất có hiệu.

“Hỏi lại một lần, nghe rõ không có!”

“Nghe..... Nghe rõ.”

“Không nghe được.”

“Nghe rõ!”

“Ồ lớn tiếng chút!”

“Nghe rõ!” Hoàn toàn có thể tính thượng là đỉnh tai nhức óc, ở oán khí uy nghiêm hạ, bọn họ hô lên những lời này.

Đây là Từ Ngôn muốn nhìn đến cảnh tượng, liền tính bọn họ không phải chân chính phục tòng chính mình, nhưng cũng muốn cho bọn họ minh bạch một việc, không cần ý đồ khiêu chiến chính mình quyền uy.

Ngồi ở cái gọi là long ý thượng, Từ Ngôn nhìn trước mặt này đàn oán quỷ, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cỗ hùng tâm tráng chí.

“Chu Hiểu Tuyên, tìm được rồi sao? Thành phố này trung còn lại vài cỗ thể lực?”

“Ân, đã điều tra ra mấy cái bên ngoài thượng thể lực.” Trăm tư một bên, Chu Hiểu Tuyên đem trong tay giấy giao cho Từ Ngôn.

“Đến ra tới tư liệu thượng, đông đầu một gian tầng hầm ngầm nội, tồn tại ước chừng ở 25~30 tá hữu loại nhỏ oán quỷ đội, lãnh tụ chính là oán quỷ đỉnh Lý Phái, thủ hạ của hán binh quân sức chiến đấu ở oán quỷ lúc đầu tá hữu. Trên tay dính có mạng người, thuộc về ác quỷ.”

“Ác quỷ sao? Dính có người nào mệnh?”

Hơi chút cảm giác có một ít hứng thú, Từ Ngôn hơi hơi cau mày nhìn về phía bên cạnh Chu Hiểu Tuyên, sừng sốt một chút. Giống như là ở do dự mà giống nhau, Chu Hiểu Tuyên ngăn người, sau đó nhìn về phía Từ Ngôn.

“Lý Phái trào quá vừa đi rớt tiểu nữ hài, năm tuổi. Không biết từ nơi đó nghe được, ăn sống tiểu hài tử thịt có thể tăng lên tu vi, cho nên hán thử một chút.”

“Ý tứ nói. Hán giết rớt cái kia tiểu nữ hài là năm tuổi?”

“Đúng vậy.”

Chu Hiểu Tuyên dùng dư quang phiết liếc mắt một cái cúi đầu Từ Ngôn, cũng không biết hán suy nghĩ sự tình gì, sau đó nhẹ giọng nói.

“Ồ hán lần thứ hai động thủ thời điểm bị đạo nhân phát giác, không biết dùng cái gì phương pháp tránh được một kiếp, theo sau liền vẫn luôn dãi ở tầng hầm ngầm nội không có ra tới qua.”

“Năm tuổi tiểu nữ hài a.....”

Từ Ngôn nói thầm những lời này, sau đó đem đầu nâng lên, dựa vào long ý thượng, nhìn đỉnh đầu, ngơ ngác xuất thần.

“Là tiểu nữ hài đúng không, năm tuổi tiểu nữ hài, hơn nữa giết chết thủ đoạn còn thực tàn nhẫn.”

“Ân.”

“Vậy như vậy đi.....”

Từ Ngôn đôi tay chống đỡ long ý thượng hai chỉ long đầu đứng lên, giờ này khắc này bên ngoài đã là rạng sáng.

“Làm ra loại này cảm thụ sự tình gia hóa cũng không cần phải lưu trữ đi..... Cụ thể vị trí người còn nhớ rõ đi?”

“Đương nhiên, có hảo hảo nhớ kỹ.”

“Như vậy liền hảo.”

Nghe được Chu Hiểu Tuyên nói, Từ Ngôn khước miệng lộ ra ý cười, sau đó mày bắt đầu nhú lại, kia khuôn mặt nhìn qua rõ ràng là lại cười, lại tràn ngập tức giận.

“Loại này quỷ tra trực tiếp giết đi.” Từ Ngôn nhìn về phía trước mắt Lưu Tú còn có Vương Hằng, cùng với một chúng oán quỷ.

“Thế nào? Gia nhập Bỉ Ngạn Hoa sau trận chiến đầu tiên?” Từ Ngôn nhìn ý chí chiến đấu không phải quá ngẩng cao chúng quỷ.

“Đương nhiên, cũng không phải bạch đi, phạm là giết quỷ trước mười, oán loại chính mình lưu trữ, hơn nữa..... Khen thưởng chính mình cấp bậc oán loại một viên, cùng cấp bậc oán loại rất khó làm đến đi? Như vậy nhưng có trợ giúp các người tăng lên thực lực.”

Quả nhiên, ở Từ Ngôn đưa ra cái này lúc sau, bọn họ bắt đầu trở nên hưng phấn lên, không ngừng lớn tiếng gào to cái gì, này liền giống vậy, không cho tiền lương, ai nguyện ý đi theo người làm a, là một đạo lý.

“Lúc này đây, hoàn toàn làm thịt đám kia quỷ tra!”

.....

“Phải từ, lúc này đây chúng ta muốn dài bao lâu a?”

Tầng hầm ngầm nội, đèn nhánh hoàn cảnh sử hết thấy đều là đèn nhánh một mảnh, gất gao dựa vào một cái phiến nhân nhật hoàng quang bóng đèn miễn cưỡng duy trì độ sáng.

Một người quý đối với bên cạnh cái kia gọi là Phải từ gia hòa nói.

“Không rõ lắm, lúc này đây hơi chút có chút chơi lớn, cái kia tiểu nữ hài chết đã xúc phạm quý cùng đạo nhân định ra tới ước định, không chỉ có là đạo nhân, ngay cả khác quý đối chúng ta loại này cách làm đều ôm có khinh thường thái độ.”

“Thật là làm sao bây giờ?”

“Tìm cái thời gian chạy đi, mang theo các huynh đệ..... Lần này là đâm mũi đao thượng, quả thực là tìm chết.”

Lý Phải nói ra những lời này, sau đó đó là có chút bất đắc dĩ ngồi ở trên mặt đất, toàn bộ không lớn tầng hầm ngầm nội lại tề hai mươi mấy người quý, ánh đèn chiếu xuống, bọn họ đều không tồn tại bóng dáng thứ này, Lý Phải dùng bất đắc dĩ ngữ khí nói ra những lời này, sau đó liền không có tiếng vang.

Sẵn giết cái kia tiểu nữ hài lúc sau, hấn xác thật tăng lên không ít thực lực, thậm chí loáng thoáng có chút đột phá oán quý đỉnh dấu hiệu, này khiến cho hấn động sẵn giết nhân loại trẻ nhỏ ý niệm.

Tuy rằng thực lực được đến tăng lên, nếu liền mệnh đều không có, còn như thế nào đi tăng lên thực lực? Bởi vậy bị truy nã Lý Phải một đám, chỉ có thể trốn tránh ở tầng hầm ngầm nội không ra đi, bởi vì ở vào địa lý vị trí nguyên nhân, bọn họ cũng không lo lắng bị khác đạo nhân tìm được.

Chỉ cần tận khả năng che dấu chính mình oán khí, đạt tới cái loại này không bị phát hiện cũng không phải hoàn toàn không có khả năng tính.

“Ai..... Khi nào mới là cái đầu a.”

“Đã đến cùng!”

Hấn tiếng thờ dài bị đánh gãy, truyền đến một tiếng hơi bừa bãi thanh âm hấp dẫn hấn lực chú ý, quay đầu nhìn lại, nhìn đến lại là một người thiếu niên, vừa muốn nói gì, lời nói lại bị sau đó phát sinh sự tình chặn ở tang tử cũng không nói ra được.

Càng ngày càng nhiều không quen biết quý từ vách tường xuyên lại đây, nếu chỉ là đơn thuần xuyên qua tới, Lý Phải cũng sẽ không biến thành cái dạng này, mà là bởi vì cái kia số lượng.

Không phải quá lớn tầng hầm ngầm, lại bị đột nhiên xuất hiện này đàn oán quý bao quanh vây quanh, quả thực đạt tới tích thủy bất lậu nông nổi.

Nguyên bản uể oải ỉu xiu Lý Phải một đám oán quý cũng đều nháy mắt khẩn trương lên, nhìn đột nhiên vây quanh chính mình này đàn oán quý.

Tổ chức một chút chính mình ngôn ngữ, Lý Phải có chút khẩn trương nhìn về phía chính phía trước tên kia thiếu niên, thoát nhìn hấn hình như là dẫn đầu.

“Xin lỗi..... Xin hỏi các người là?”

“Cái này liền tính nói người cũng sẽ không quá quen thuộc, bất quá người cũng muốn ít nhất nhớ kỹ một chút.” Từ Ngôn mặt vô biểu tình nhìn trước mắt cái này gọi là Lý Phải gia hòa.

“Bỉ Ngạn Hoa tổ chức, cũng có thể nói là địa ngục, dù sao người chỉ cần nhớ sở một chút là đến nơi, lúc này đây, là tới làm thịt của các người!”

“Cái gì?”

“Ý tứ tương đương mình xác, người kia chuyện thật sự là quá mức với cảm thú không bằng, cho nên..... Các người liền từ trên thế giới này hoàn toàn biến mất đi!”

Ở Từ Ngôn nói xong câu đó kia một khắc, ở Lý Phải tràn ngập nghi hoặc cùng khó có thể tin tưởng mắt nội, vây quanh chính mình này đám người oán quý hành động lên.

Bọn họ đôi mắt, tựa hồ phiến hồng quang.

Chương 177: Kỹ xảo

“Vì cái gì. .... Vì cái gì muốn giết ta?”

Quỳ rạp trên mặt đất, oán khí đã bị hút khô Lý Phái dùng vô lực thanh âm nói ra những lời này, tùy theo đó là từng ngậm từng ngậm tiếng thờ đóc.

Đứng ở hần trước mặt, Từ Ngôn hoạt động thủ đoạn nghe hần nói xong rồi những lời này, sau đó khoe miệng lộ ra tràn ngập cười nhạo ý vị tươi cười.

“Biết thống khổ sao? Cái gọi là thống khổ chính là rõ ràng rất đau người khác xác chết nào không có nhận thấy được, liền giống như hiện tại người giống nhau, vô lực, tuyệt vọng nhưng lại một chút không có phản kháng sức lực, không sai biệt lắm chính là như vậy một cái ý tứ.”

Đối Lý Phái mà nói, Từ Ngôn ôm trước sau đều là một loại không sao cả thái độ, này liền giống vậy hần lúc trước giết chết cái kia tiểu nữ hài giống nhau, này chỉ là cái lấy cớ, nương cái này nhìn như thực vĩ ngạn lấy cớ tới giết chết Lý Phái.

Từ Ngôn không quen biết cái kia chết đi tiểu nữ hài, đồng dạng cũng đối Lý Phái không có bao lớn hận ý, sở dĩ sẽ có lần này hành động hoàn toàn là bởi vì vì củng cố chính mình địa vị.

Này liền giống vậy giết gà dọa khỉ giống nhau, ở ngắn nhất thời gian nội, Từ Ngôn bãi bình cái này gọi là Lý Phái gia hỏa, ở vừa mới gia nhập Bỉ Ngạn Hoa này đàn oán quỷ diện trước.

Thực hiển nhiên, hết thảy đều giống như Từ Ngôn người đoán trước giống nhau, này đàn gia hỏa quả nhiên bị uy hiếp ở, toàn bộ tầng hầm ngầm nội, trừ bỏ Bỉ Ngạn Hoa oán quỷ ở ngoài, đã không có một cái về Lý Phái đội oán quỷ.

Một ủng mà thượng oán quỷ xác thật có thể tới đạt loại này hiệu quả, đối Từ Ngôn mà nói, cũng không cần quá mức với mạnh mẽ thủ hạ, muốn chính là số lượng, lợi dụng chiến thuật biến người, một ủng mà thượng dưới tình huống, liền tính là ở lợi hại gia hỏa cũng sẽ sinh ra một loại vô pháp ngăn cản cảm giác đi.

“Người đã không có cơ hội, Lý Phái.”

Ngồi xổm xuống dưới, Từ Ngôn hí mắt nhìn về phía quỳ rạp trên mặt đất, miễn cưỡng nâng lên nửa cái đầu Lý Phái, giống như là mau chết bộ dáng.

Nâng lên tay, Từ Ngôn bắt lấy tóc của hần, hiện giờ hần còn có thể hấp dẫn Từ Ngôn đồ vật đại khái chỉ có trong cơ thể kia viên oán loại đi.

“Liền, đầu thai cơ hội đều không có.”

Phanh! Một tiếng vang lớn. Từ Ngôn đem hần đầu nhấc lên, sau đó dùng ra toàn lực nện ở trên mặt đất, giống như là biến thành quang hạt, tiêu tán ở trong không khí, lưu lại, cũng chỉ có kia viên oán loại.

.....

“Kể tiếp sự tình, cứ như vậy làm đi.”

Cầm Chu Hiểu Tuyên đưa cho chính mình văn kiện, Từ Ngôn cũng không ngẩng đầu lên đối với ngồi ở một bên Lưu Tú nói, ngồi ở tự chế long ý thượng, Từ Ngôn đối diện phóng hai cái ghế. Phân biệt ngồi Lưu Tú cùng Vương Hằng.

“Chúng ta hiện tại tổ chức vẫn là quá yếu, nếu không có một cái thích hợp bản địa rất khó phát huy ra chân chính tác dụng, trước không nói chuyện thành phố này trung những cái đó hung quỷ, chỉ cần oán quỷ, vẫn là có không ít đi?”

“Ân, mỗi năm chết đi người đều sẽ đạt tới một cái khủng bố con số, thành phố này bình quân tỉ lệ tử vong là khác thành thị 0.5 lần, tuy rằng thoát nhìn không nhiều lắm, nhưng là còn như vậy hàng năm tích lũy hạ. Xác thật đạt tới một cái tương đương khủng bố nông nổi.” Lưu Tú nhìn trước mặt Từ Ngôn nói ra những lời này.

“Nhưng mà chết đi người trung, bình quân có 45% người khi chết hoặc nhiều hoặc ít sẽ có chứa một ít oán khí bởi vậy hình thành một bậc hồn phách, theo sau ý thức được chính mình tử vong sau sẽ có 89% hồn phách lựa chọn tiếp tục lấy loại trạng thái này sống sót, mà dư lại tắc đi đầu thai. Mà có thể thăng cấp vì oán quỷ không nhiều lắm.”

Đem tầm mắt tập trung ở Lưu Tú trên người, Từ Ngôn nhìn chăm chăm một hồi, dời đi tầm mắt, ngón tay đặt ở long đầu thượng nhẹ nhàng xoa xoa.

“Liền tính không nhiều lắm. Nhưng cũng sẽ có không ít oán quỷ đi? Còn như vậy thời gian dài tích lũy hạ, cùng với thành phố này đặc thù địa lý vị trí, ta muốn đem gần đạt tới thượng vạn cũng không phải không có khả năng sự tình đi?”

“Không ngừng cái này số lượng. Trừ bỏ cá biệt cái quỷ, rất ít sẽ có đi nhiều nhân loại, trừ phi sinh thời quá hận nào đó gia hỏa.”

Nói này thời điểm, Từ Ngôn nhìn hấn một cái, Lưu Tú lúc trước sau khi chết chính là sắp xuất hiện bán hấn người kia giết chết.

Có lẽ chú ý tới Từ Ngôn tầm mắt, lại có lẽ là làm bộ không có nhìn đến, Lưu Tú chỉ là nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, theo sau lại thực mau dòi đi tầm mắt.

“Bởi vậy, thành phố này tính thượng dĩ vãng thời gian, bên ngoài thượng có thể đạt tới tiếp cận năm vạn số liệu, này chỉ là oán quý, nếu tính thượng thừa thốt hung quý nói, không sai biệt lắm năm vạn tả hữu đi.”

“Năm vạn sao.....”

Nói thâm một câu, Từ Ngôn cẩn thận niệm một lần cái này con số, sau đó khoe miệng lộ ra ý cười.

“Kia giống Lý Phái như vậy lạc đơn tiểu thế lực có bao nhiêu?”

“Từ bỏ từ hung quý dẫn dắt thế lực lớn ở ngoài, giống oán quý đình thống trị thế lực cũng sẽ không rất ít, đại khái ở mấy ngàn tả hữu, này đó đều là không lên đài mặt đồ vật.”

“Ồ tính tính, này đó tiểu thế lực, cùng còn không có gia nhập bất luận cái gì thế lực oán quý, không sai biệt lắm ở cái gì con số?”

“Không đến một vạn.”

“Phi thường hảo.”

Ngón tay nhẹ nhàng điểm ghé dựa, Từ Ngôn đem toàn thân trọng lượng đề ở ghé trên, hơi hơi ngẩng lên đầu nhìn về phía Lưu Tú.

“Hiện giờ người chủ yếu làm sự tình chính là cùng Vương Hằng tận khả năng đem còn không có gia nhập bất luận cái gì thế lực oán quý mời gia nhập, nếu không đồng ý, hai người hợp tay xử lý đi, sau đó loại nhỏ đoàn thể các người tự hành điều chút quý đi diệt, bắt được oán loại các người chính mình lưu lại một phần mười, dư lại toàn bộ nộp lên trên.”

Híp mắt nhìn về phía Vương Hằng cùng Lưu Tú, nếu thật sự làm như vậy, chỉ sợ sẽ khiến cho bọn hấn hai cái trong lòng không mau, liền tính bên ngoài thượng sẽ không nói cái gì, nhưng trên thực tế vẫn là sẽ ở sau lưng nói thâm cái gì.

“Bất quá..... Cùng đẳng cấp oán loại các người hấn là rất khó làm đến đi?”

Lưu Tú cùng Vương Hằng sừng sốt một chút, theo sau trước hết phản ứng lại đây Vương Hằng gật gật đầu.

“Đúng vậy, nếu không có tuyệt đối thực lực cùng vận khí, xác thật rất khó săn giết cùng chính mình cùng đẳng cấp quý.”

“Ý tứ nói thực trân quý?”

“Kia đương nhiên!”

Nhìn bọn họ hai cái, từ nói cười cười, huy khởi tay trái, bốn viên oán loại hướng tới bọn họ bay qua đi, sau đó chuẩn xác không có lầm rơi xuống bọn họ trong tay.

“Đây là.....”

“Oán quý đình oán loại, lần trước được đến ba viên, hơn nữa Lý Phái kia viên vừa lúc bốn viên.”

“Này, như vậy quý trọng.....”

Wang Hằng có chút không biết nên nói những gì, so sánh Vương Hằng, Lưu Tú liền phải có vẻ bình tĩnh rất nhiều, chỉ là hơi chút kinh ngạc một chút, thực mau liền khôi phục lại đây.

“Ta đây liền nhận lấy”

“Ai?!”

Lưu Tú nói sửu còn muốn nói cái gì Vương Hằng nhắm lại miệng, sau đó đó là dùng một loại tương đương kỳ quái tầm mắt nhìn chăm chăm Lưu Tú, hấn đại khái đang suy nghĩ, người này như thế nào sẽ không chối từ một chút.

Mà Từ Ngôn nhìn đến Lưu Tú loại này biểu hiện còn lại là âm thầm gật gật đầu, xem như nhận rồi hấn loại này cách làm.

“Đối với các người mà nói, này đại khái là nhất hữu dụng, đối ta mà nói trừ bỏ tồn kho oán khí ở ngoài giống như liền không có gì khác tác dụng.”

Từ nói cười nhìn bọn họ hai cái.

“Oán quý đình đối ta mà nói..... Đã vô dụng.”

Những lời này, cắt đầu hai loại hàm nghĩa.

Rạng sáng thời điểm, trên đường đã không ai, ngay cả chiếc xe cũng rất ít thấy, trừ bỏ ngẫu nhiên đi ngang qua đường dài ô tô ở ngoài.

Từ Ngôn đi ở trên đường, nếu không đuổi ở Từ Thiên rời giường phía trước trở về nói, nhất định không phải ít một trận dò hỏi, đến lúc đó lại muốn tìm lấy cớ, biện nói dối.

Dừng lại bước chân, liền tính là mùa hè, rạng sáng phong cũng cũng đủ lạnh, thổi tới trên người giống như là rót vào hàm băng không sai biệt lắm.

Từ Ngôn đột nhiên có chút ý tưởng. Đương hấn chân chính tiếp xúc tới rồi hung quý cái kia cấp bậc thời điểm, hấn minh bạch một việc, đó chính là trước kia coi khinh hung quý chính mình là cỡ nào nhỏ bé.

Đối Từ Ngôn mà nói, hung quý vẫn luôn là cái mơ hồ lời kịch, Trình Từ, mao lệ yến, còn có cái kia trên người có bộ xương khô hình xăm nam nhân, cùng với lần trước giải quyết rốt kia chỉ hung quý.

Từ bản chất tới nói, hai người cũng không có quá lớn chênh lệch, nhưng đã từng là hung quý đỉnh Trình Từ, tuy rằng hiện giờ chỉ có oán quý thực lực, lại bại cho hung quý trung kỳ trung niên đại thúc hung quý.

Oán quý còn xem không quá ra tới cấp bậc áp chế, lại ở hung quý này một bậc đừng bị biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, liền giống như trong trò chơi thường xuyên xuất hiện cái loại này đẳng ký thượng nhưng áp chế giống nhau.

Cấp bậc, quyết định hết thảy. Đương nhiên, cũng không được đầy đủ đối, cũng có áp chế không được địa phương, tỷ như ở nhà ngoại đối mặt kia chỉ hung quý thời điểm, xuất kỳ bất ý, cộng thêm phối hợp, xác thật làm đảo quá một con.

Nhưng kia cũng chỉ có thể tính trước người khác ví dụ, trên thực tế ở cái này quý giới thượng, rất ít có như vậy ví dụ phát sinh.

Mà Từ Ngôn chính là sáng tạo ví dụ người này.

Kia, hung quý đều loại trình độ này, cao hơn mặt Quý Vương đâu? Kia sẽ là một loại như thế nào nông nổi? Chẳng lẽ giống như là thần thoại chuyện xưa trung như vậy vậy vậy tay liền hủy diệt trước mắt hết thảy đều tồn tại sao?

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Biết lịch sử sao

Kia, hung quý đều loại trình độ này, cao hơn mặt Quý Vương đâu? Kia sẽ là một loại như thế nào nông nổi? Chẳng lẽ giống như là thần thoại chuyện xưa trung như vậy vậy vậy tay liền hủy diệt trước mắt hết thảy đều tồn tại sao?

Tuy rằng không có khả năng khoa trương như vậy, nhưng Từ Ngôn tổng cảm giác cũng là không sai biệt lắm một loại đạo lý, liền kia đơn giản nhất hung quý tới nói.

Hung quý cấp bậc đã có thể đạt tới phá hủy một tòa nhà lầu thực lực, kia càng cao trình tự Quý Vương đến tột cùng là một loại thế nào tồn tại?

Còn rõ ràng nhớ rõ ở trường học cái kia “Âm bảo nhập khẩu” thời điểm, bên trong đội nữ nhân kia, đã ở hồi nhà ngoại thời điểm cái kia từ trong quan tài ra tới đó như máu bộ xương khô.

Chính mình thân thể khôi phục tốc độ gia tốc chính là từ nữ nhân kia ban cho, có thể cho thân là nhân loại Từ Ngôn loại năng lực này, kia đã vô pháp giải thích loại năng lực này đi?

Nếu, cái loại này lực lượng chính là Quý Vương nói, lúc trước cái loại này phảng phất nghiền áp con kiến giống nhau thực lực cũng liền nói quá khứ.

Còn có kia chỉ màu đỏ bộ xương khô, không chỉ có là âm dương nơi, vẫn là kia thật lớn cửa đá, bắt luận từ cái kia góc độ đi lên xem, hấn đều sẽ không thực nhược, có thể dễ dàng đem tay xuyên thấu thân thể của mình, hơn nữa còn có thể đem chế tạo ra Âm Dương Nhân.

Kìa tựa hồ đã không phải bình thường quý có thể làm được sự tình.

“Bởi vì thật sự là quá tò mò, cho nên ta muốn hỏi hỏi.”

Đứng ở tại chỗ, Từ Ngôn đem tay cắm vào trong túi, hơi hơi cúi đầu nhìn dưới mặt đất, hần phía sau đứng chính là Trình Từ.

Xoay qua thân mình, nhìn về phía phía sau, Từ Ngôn há miệng thở dốc, sau đó tạm dừng một chút mới nói tiếp.

“Người biết Quý Vương, đến tột cùng là thế nào từ một loại tồn tại sao?”

“.....”

Đối mặt Từ Ngôn vấn đề, Trình Từ hiếm thấy bảo trì trầm mặc, này đã không phải lần đầu tiên nhìn đến Trình Từ này phúc bộ đáng, nàng đại khái là ở tự hỏi. Tự hỏi hay không nói cho Từ Ngôn những việc này.

Từ lúc bắt đầu, Trình Từ trừ bỏ nói cho Từ Ngôn quý giới cấp bậc phân loại ở ngoài, còn lại hết thảy đều là ở Từ Ngôn chân chính không hiểu thời điểm mới nói cho hần, giống như là máy tính giống nhau, trước đó thiết kế tốt một loại trình tự. Sau đó vẫn luôn dựa theo máy tính trình tự chấp hành.

Do dự mười giây đồng hồ tả hữu thời gian, Trình Từ mới lại một lần khai khởi khẩu tới.

“Hỏi cái này chút làm cái gì.”

“Chỉ là tò mò..... Ở đối mặt hung quý lúc sau, ta lại đột nhiên sinh ra một loại muốn càng nhiều giải Quý Vương cảm giác, tổng cảm giác ta biết đến quá ít, chẳng lẽ người không cho là như vậy sao? Giống như là cái mới sinh ra trẻ con, cái gì cũng không biết. Về quý sự tình cũng chỉ có thể một mặt đi dò hỏi người, giống như là ở lần trước đối mặt hung quý thời điểm, ta thậm chí không biết hung quý trừ bỏ hần là có được bản mạng năng lực ở ngoài, còn tồn tại phó kỹ năng.”

Liên giống như Từ Ngôn nói giống nhau, ở lần trước một lần trong chiến đấu, tuy rằng Trình Từ trước đó đã tiêu hao đối phương đủ nhiều oán khí. Nhưng Từ Ngôn vẫn là thiếu chút nữa liền không có đánh bại đối phương.

Từ căn bản thượng mà nói chính là không hiểu biết hung quý định nghĩa, ở không có đối mặt hung quý phía trước, Từ Ngôn sinh ra định nghĩa vẫn luôn là hơi chút có chút mạnh mẽ, nhưng chân chính đối mặt lúc sau, mới biết được là một loại thế nào từ tồn tại, như vậy tồn tại còn có thể nói là nhược sao? Cùng ngay từ đầu định nghĩa hoàn toàn không giống nhau, quả thực chính là chất lượng thượng chênh lệch.

Đây đều là bởi vì ngay từ đầu không hiểu biết. Nếu ngay từ đầu liền hiểu biết nói, đại khái lúc ấy giải quyết kia chuyện thời điểm muốn nhẹ nhàng rất nhiều.

“Quý Vương có hai viên oán loại.”

Trình Từ thanh âm trước sau như một bình đạm, giống như là một trận âm phong giống nhau, sử Từ Ngôn sinh ra một trận âm lãnh cảm giác.

“Ồ tới Quý Vương cảnh giới lúc sau, liền giống như hung quý nhiều một loại “Oán chú” giống nhau, Quý Vương sẽ tự chủ sinh thành một viên tân oán loại, tùy theo đạt được đệ nhị loại bản mạng năng lực.”

“Hai loại.....”

“Không sai, chính là ý tứ này,”

Trình Từ nhìn chăm chăm có chút ngây người Từ Ngôn nói ra những lời này, liền cùng nàng theo như lời giống nhau. Quý Vương ở đạt tới cái này cấp bậc lúc sau sẽ tự động hình thành đệ nhị viên oán loại, nói cách khác ở hình thành đệ nhị viên oán loại kia một khắc, tùy theo mà đến bản mạng năng lực cũng sẽ xuất hiện.

“Bất đồng chính là, Quý Vương cũng không phải đỉnh điểm, bình thường cấp bậc quý sẽ chia làm. Sơ cấp, trung cấp, cao cấp cùng với đỉnh, mà Quý Vương bất đồng, cũng không có này đó cấp bậc phân bố, mà là xem Quý Vương oán khí.”

“Oán khí nhan sắc.....”

“Àn, người cũng biết đi, oán khí nhan sắc là màu đen, nhưng tới Quý Vương cảnh giới khi, oán khí sẽ phát sinh một loại biến chất, loại này biến chất đại khái là một loại đặc thù biến hóa, giống như là từ bản chất biến hóa giống nhau.”

Từ Ngôn hơi hơi có chút ngây người, hần không biết Quý Vương thế nhưng là loại này bộ đáng, ở hần trong đầu, nhiều nhất chính là ở hung quý cấp bậc thượng ở đề cao một cái thứ bậc, mà hiện giờ Trình Từ nói cho hần hiển nhiên cùng ý tứ này hoàn toàn không giống nhau.

“Vừa mới đạt tới Quý Vương thời điểm, oán khí sẽ hơi chút biến đạm một ít, lúc này có vẻ là màu xám, mờ lung nhan sắc, tùy theo đó là cam, hoàng, lục, hồng, cùng với cuối cùng vô sắc, có thể đem này đó làm lại chia làm một cấp bậc, như Quý Vương một (hơi) Quý Vương nhị (cam) Quý Vương tam (hoàng) Quý Vương bốn (lục) Quý Vương năm (hồng) đã Quý Vương sáu (vô sắc), ở hướng lên trên chính là Quý Vương (đại viên mãn) cảnh giới.”

Cảm giác có điểm cùng loại với cầu vồng, nhưng lại không hoàn toàn là, liền giống như từ nhan sắc thượng biến hóa đại biểu cho thực lực biến hóa, kia..... Oán khí lại là một loại thể nào từ tồn tại? Vì cái gì sẽ sinh ra nhan sắc biến hóa?

“Kia, này đó người là làm sao mà biết được?”

“Từ sách vở thượng biết đến.”

“Sách vở?”

“Àn, các người quốc gia lịch sử người cũng hơi chút biết một ít đi.”

Trình Từ vẫn đề sử Từ Ngôn không có chút nào cô kỵ gắt gắt đầu, nếu liền chính mình quốc gia lịch sử đều không hiểu biết, kia tựa hồ liền không phải người.

“Biết.”

“Kia, người hẳn là biết Tần Thủy Hoàng đi.”

“Đương nhiên biết, thống nhất Trung Quốc, sau đó tự xưng hoàng đế Tần Thủy Hoàng, loại chuyện này không có khả năng không biết đi?”

“Vậy người đồng dạng cũng biết, năm đó Tần Thủy Hoàng vì theo đuổi trường sinh bất lão mà luyện chế đan dược đi.”

“Cái này cũng biết.”

“Năm đó Tần Thủy Hoàng thiêu thư, hủ hao chỉ là một bộ phận nho sinh danh phận, trên thực tế năm đó Tần Thủy Hoàng chỉ là làm hấn cho rằng chuyện nên làm, thống nhất Trung Nguyên thời điểm, lúc ấy trải qua bảy hùng tranh bá, đã tính thượng là nhất hắc ám thời đại, trước kia cùng người đã nói đi, Quý Vương định nghĩa, trước khi chết đã chịu số một vạn nhớ người nguyên rủa, loại người này sau khi chết tu luyện sẽ thực mau, đạt tới Quý Vương cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Xác thật, ở lần đầu tiên cùng Trình Từ gặp mặt thời điểm, Từ Ngôn còn rõ ràng nhớ rõ ngay lúc đó Trình Từ xác thật nói qua này đó.

“Nhưng mà, Tần Thủy Hoàng thống nhất lúc sau, lục quốc còn sót lại định là đối hấn hận thấu xương, cho nên mới sẽ sinh ra một loại cực đại oán niệm, dựa theo đạo lý mà nói, Tần Thủy Hoàng một giới phạm nhân không có khả năng sống lâu như vậy, còn không có bị quý giết chết, trên thực tế cái này lúc trước luyện chế đan dược có quan hệ, bởi vì luyện chế đan dược cho nên hấn cung điện trung tràn ngập “Đạo nhân”, đây cũng là đạo nhân phát triển sử, mà Tần Thủy Hoàng sau khi chết, tuyên bố đi hải ngoại tìm kiếm trường sinh bất lão chỉ được Từ Phúc mang theo 200 nam đồng, 200 nữ đồng, trên thực tế đi vào chính là đương kim Nhật Bản, có thể nói hiện giờ Nhật Bản cũng là năm đó phân cách đi ra ngoài một bộ phận.”

Từ Phúc người này Từ Ngôn vẫn là nhớ rõ, trên mạng xác thật cũng truyền lưu như vậy một loại cách nói, hiện giờ lại từ Trình Từ trong miệng nghe được.

“Mà Từ Phúc mang đến những cái đó thư tịch vẫn luôn cũng bảo lưu lại xuống dưới, toàn bộ trên thế giới đều tồn tại cùng loại với đạo nhân hệ thống, Âu Châu “Đuổi ma sư”, bộ lạc nội “Vu sư” cùng với, Nhật Bản “Âm dương sư” đại khái đều không sai biệt lắm, mà “Âm dương sư” chính là đã chịu “Đạo nhân” hệ thống dẫn dắt, bởi vậy diễn biến mà đến một loại hệ thống, từ chiều số thượng có thể nhìn ra được, cùng “Đạo nhân” hệ thống cực kỳ tương tự.”

“Năm đó Từ Phúc mang đến đại lượng thư tịch, hiện giờ đều bị bảo tồn xuống dưới, ta chỗ đã thấy cũng là ngẫu nhiên gian được đến một loại, sớm tại mấy ngàn năm trước, cái gọi là Quý Vương cũng đã bị ghi lại qua, có thể nghĩ, Quý Vương đến tốt cùng là một loại cái gì trình độ.”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, hấn đại não tựa hồ trong nháy mắt này mất đi tự hồi năng lực, hấn thậm chí không biết nên nói chút cái gì, này đại khái là Trình Từ nói chuyện nhiều nhất một lần.

Quý Vương định nghĩa lại một lần bị đối mới, đây là Từ Ngôn lần thứ hai nghe được Tần Thủy Hoàng ba chữ, lần đầu tiên là từ Triệu Từ trong miệng, lần thứ hai là từ Trình Từ trong miệng.

Một cái là “Đạo nhân” một cái là “Quý”

“Kia..... Trình Từ, ta đang hỏi một vấn đề.” Từ Ngôn hô một hơi, nhìn về phía Trình Từ.

“Hiện giờ Tần Thủy Hoàng..... Ở nơi nào?”

Chương 179: Có gặp mặt thiếu niên

“Kia..... Trinh Từ, ta đang hỏi một vấn đề.”

Từ Ngôn hô một hơi, nhìn về phía Trinh Từ.

“Hiện giờ Tần Thủy Hoàng..... Ở nơi nào?”

Nắm tay gắt gao nắm, ở Từ Ngôn nói ra những lời này kia một khác, Trinh Từ liền đã không có thanh âm, hẳn không rõ ràng lắm đến tột cùng là Trinh Từ không biết, vẫn là không muốn trả lời, hôm nay rạng sáng biết đến sự tình có thể nói là mở rộng tầm mắt, này chỉ là chỉ cần đối Từ Ngôn tới nói.

Chính như hẳn yêu cầu giống nhau, Quý Vương định nghĩa vừa mới Trinh Từ cũng có nói qua, dựa theo đạo lý mà nói, Tần Thủy Hoàng người này trong cuộc đời giết chết người tuyệt đối không phải ít, bởi vậy bị hẳn tiêu diệt sáu quốc gia cũng không có khả năng không có người đối hẳn tâm sinh oán niệm.

Không đơn giản là Tần Thủy Hoàng, trong lịch sử lịch đại hoàng đế, cái kia không phải từ biển máu trung đi ra? Hán, Lữ Lương, Tùy Đường, Tống nguyên, Minh Thanh..... Trong lịch sử vẫn luôn tuần hoàn theo như vậy một cái quy tắc, triều đại thay đổi.

Mà những cái đó đương hoàng đế người, cũng liền nói cái gọi là khai quốc Thái Tổ môn, như Lưu Bang, đương nhiên không đơn giản là khai quốc hoàng đế, như lúc ấy cùng Lưu Bang đối lập Hạng Vũ từ chiến tích đi lên xem nói, hẳn chút nào vô lễ se với Lưu Bang, hoàn toàn có thể nói như vậy, hai người kia sau khi chết, bởi vì bị người chết oán khí sở ăn mòn, bởi vậy thực dễ dàng là có thể đạt tới Quý Vương nông nổi.

Từ Ngôn thậm chí không dám đi tưởng, trong lịch sử có bao nhiêu triều đại, mỗi cái triều đại trừ bỏ Thái Tổ ở ngoài cũng sẽ tồn tại còn lại bạo quân, như Minh triều Thái Tổ Chu Nguyên Chương lúc sau, con hắn Minh Thành Tổ, tuy rằng đoạt cháu trai vị, nhưng từ tổng thể thượng mà nói hẳn cũng không phải cái nương tay giặc se, thường xuyên bôn tẩu chiến trường, hẳn giết quá người, đã gián tiếp bị giết rớt cũng không ít, hẳn sau khi chết đồng dạng cũng có thể trở thành Quý Vương.

Cẩn thận tính một chút, cho tới hôm nay, sẽ có bao nhiêu Quý Vương sinh ra?

Kia, hiện giờ quan trọng nhất còn lại là, nếu bọn họ đều đã biến thành Quý Vương nói, kia toàn bộ trên thế giới đến tột cùng có bao nhiêu cái Quý Vương? Không ngừng bản thổ. Nước ngoài Âu Châu, Nam Mỹ, những cái đó trên đại lục lại sẽ có bao nhiêu Quý Vương?

Từ Ngôn nhìn trước mặt Trinh Từ, này đại khái là Từ Ngôn nhất nghiêm túc một lần, nhìn không chớp mắt nhìn chằm chằm Trinh Từ.

Cuối cùng, Trinh Từ mở miệng.

“Tần Thủy Hoàng đến tột cùng ở đâu ta cũng không biết, trên thực tế ta căn bản không có gặp qua trừ bỏ hung quý đình lúc sau tồn tại.”

“Không có gặp qua?”

“Àn.”

Trinh Từ gật gật đầu, nàng nguyên bản hơi hơi thấp hèn đầu cũng vào lúc này giờ phút này nâng lên, nhìn đứng ở nàng trước mặt Từ Ngôn.

“Ở không có mất đi lực lượng phía trước, ta là ở vào hung quý đình thực lực. Ở tới cái này cấp bậc thời điểm, ta cũng không có nhìn thấy quá chẳng sợ một con Quý Vương, toàn thế giới đều là như thế này, Quý Vương không ai nhìn thấy quá, có lẽ là tàng quá sâu, cũng có lẽ là chúng ta căn bản không có tiếp xúc đến cái kia trình tự, ta chỉ biết là ở ta sau khi chết như vậy nhiều năm, ta không có gặp được quá một con Quý Vương.”

“Toàn thế giới..... Đều không có?”

Nói thầm một câu, Trinh Từ theo như lời những lời này. Có thể nói là sử Từ Ngôn mở rộng tầm mắt, hẳn giờ này khắc này hẳn đầu óc liền giống như hồ nhảo giống nhau, căn bản không có biện pháp đi tự hỏi khác vấn đề.

Ở trường học nội bảo nhập khẩu nội, Từ Ngôn còn rõ ràng nhớ rõ. Nữ nhân kia trang điểm thực rõ ràng, là cái loại này cô điển cảm giác, còn có ở nhà ngoại thời điểm, nhìn thấy kia hồng hồng se bộ xương khô.

Liền giống như Từ Ngôn suy đoán giống nhau. Nữ nhân kia vẫn luôn dãi ở bảo nhập khẩu nội không ra, nếu giả thiết nàng chính là Quý Vương nói, kia nàng vì cái gì không ra đi? Còn có kia chỉ hồng se bộ xương khô. Hẳn xác thật cũng nói qua không nghĩ đi ra ngoài nói.

Cùng với cái kia kỳ quái tổ chức, ở nhà ngoại cuối cùng một mặt lúc sau liền không còn có xuất hiện quá tổ chức, Từ Ngôn còn rõ ràng nhớ rõ.

Liền thủ hạ đều là hung quý cấp bậc, kia bọn họ thủ lĩnh sẽ đạt tới bộ dáng gì một loại trình độ? Nếu chỉ là hung quý đình thực lực tựa hồ còn không có biện pháp thống lĩnh bọn họ, kia cũng cũng chỉ có một loại cách nói.

Quý Vương!

Quá rối loạn, hết thầy quá rối loạn, Từ Ngôn đại nãi không phải máy tính, hẳn không có cách nào lập tức xử lý rối nhiễu như vậy tin tức, nhưng hẳn biết một chút, chính mình bị theo dõi.

Biết đến càng nhiều, liền sẽ càng ngày càng sinh ra một loại vô lực cảm giác, này đại khái chính là Từ Ngôn hiện giờ thật là vẽ hình người, kia chỉ hồng se bộ xương khô cùng với bảo nhập khẩu nữ nhân kia đều đã từng mình xác biểu đạt quá đối chính mình đương mắt không có hứng thú.

Này nói cách khác tới bọn họ cái kia cấp bậc lúc sau, đương mắt hiệu quả cũng liền không có gì lực hấp dẫn, ngay cả mao lệ yển trước khi đi thời điểm cũng nói qua, hết thầy đều là bị buộc, bởi vì đã bị buộc đến cùng đường cho nên mới sẽ làm ra như vậy sự tình.

Là ai bức cho nàng? Rốt cuộc lại là ai kế hoạch này hết thầy, rốt cuộc, rốt cuộc nên làm như thế nào!

“Hô hô hô.....”

Từ Ngôn thở hắt hắt, ngực trên diện rộng độ phập phồng, bởi vì đầu loạn thành hồng huyết bởi vậy hẳn chỉ có dùng mồm to hô hấp tới đạt tới bình tĩnh nội tâm công hiệu.

Thật lâu sau, Từ Ngôn mới ngừng lại được, nhìn trước mắt Trình Từ.

“Ta muốn đi tranh trường học..... Đi chứng minh ta một cái quan điểm!”

.....

Lúc trước ở bảo nhập khẩu thời điểm, từ giảng hòa nữ nhân kia định ra một giao dịch, bởi vậy làm giao dịch nội dung đạt được cơ thể chữa trị gia tốc này một năng lực, mà bởi vậy cũng bị lấy đi rồi quan trọng nhất ký ức.

Mà nữ nhân kia yêu cầu còn lại là giúp nàng tìm một người, không biết tên, không biết diện mạo, chỉ là đơn thuần biết linh hồn hơi thở, làm Từ Ngôn bằng vào thứ này đi giúp nàng tìm được người kia, có thể nói là làm không mộng, người thường tại đây trên thế giới đều không nhất định tìm được chỉ bằng nương linh hồn hơi thở liền muốn đi tìm được một người, quả thực là không có khả năng sự tình.

Nhưng không có cách nào, nói là giao dịch dùng làm cưỡng bách giao dịch càng thêm thích hợp.

Từ Ngôn giờ này khắc này đứng ở trường học nội, rạng sáng trường học không có một bóng người, bởi vì là nghỉ hè, cho nên không có khả năng còn sẽ có học sinh dãi ở trong trường học, đương lại một lần đi vào này sở học giáo thời điểm, Từ Ngôn thể nhưng sẽ nghĩ tới gia hỏa kia.....

Thảm Giai.

Khóe miệng mang theo cười khổ, Từ Ngôn chạy tới năm tầng vọt đi nam sinh phòng ngủ, vẫn là cái kia đại môn, ở đi vào này phiên môn kia một khắc, Từ Ngôn liền phảng phất ở vào một cái hầm băng giống nhau.

Nuốt một ngụm nước miếng, hơi chút cảm giác được một ít khăn trương, Từ Ngôn vươn tay hướng về nhóm thương xích sắt từ thượng đại khóa vói qua tay.

“Bang.”

“Người muốn làm gì.”

Trình Từ trao một cái đã bắt được Từ Ngôn tay, sau đó dùng cặp mắt kia nhìn chăm chăm Từ Ngôn nhìn.

“Rất nguy hiểm.”

“Điểm này ta biết, cho nên người không cần lo lắng.”

Từ Ngôn thở hắt hắt một hơi, sau đó nhẹ nhàng tránh thoát Trình Từ bắt lấy tay, hoạt động thủ đoạn nhìn về phía trước mắt đại môn.

“Thượng một lần tiến vào sau không phải cũng là tồn tại ra tới sao? Ta chính là phú quý mệnh, muốn chết..... Cũng không phải là dễ dàng như vậy một việc.”

Đối với Trình Từ cười cười, Từ Ngôn vươn tay phải, thông thả hướng tới khóa vị trí đuổi qua đi.

“Đừng dựa như vậy gần, sau này lui điểm.....”

Đối với Trình Từ nói một câu, Từ Ngôn tay phải chạm vào kia khóa, cơ hồ là ở chạm vào kia một khắc, bàn tay giống như là bị giáo quá giống nhau.

Tiếp theo giây, khóa bị mở ra, một tiếng tiếng vang lúc sau, khóa bóc ra tới rồi trên mặt đất, cái kia xích sắt từ cũng tách ra, nguyên bản bình đạm đại môn cũng tại đây một khắc bắt đầu xuất hiện vẫn luôn kỳ quái hoa văn.

Mở ra một đạo phùng.

“Mau tránh ra, Trinh Từ!!”

Ở khe hở mở ra kia một khác, Từ Ngôn cảm nhận được một cổ hấp lực lôi kéo quần áo của mình, giống như là muốn đem cả người hít vào đi giống nhau, này đã không phải Từ Ngôn lần đầu tiên ném thử tới rồi, cùng lần đầu tiên tiến vào bảo nhập khẩu cảm giác giống nhau như đúc.

Xoay đầu nhìn Trinh Từ, hấp lực càng ngày càng cường.

Cuối cùng nhìn thoáng qua Trinh Từ, Từ Ngôn càng thân nhảy đi vào, ở Từ Ngôn tiến vào kia phiến môn kia một khác, môn liền đóng lại, dây chuyền cũng làm lại khôi phục vừa ráp xong, mà bóc ra khóa lại lại một lần phiêu lên, tương môn khóa lại.

Chỉ để lại Trinh Từ đứng ở nơi đó, nhìn.

.....

Đầu có chút cùng, đây là đương Từ Ngôn khôi phục ý thức lúc sau sinh ra đệ nhất loại cảm giác, hơi hơi mở bừng mắt, thấy còn lại là trần nhà.

Thực cổ điển cái loại này.

Toàn bộ nhà ở nội trần ngập một loại kỳ quái sương khói, mang theo một loại mùi hương, còn nhớ rõ này cùng lần trước tới thời điểm giống nhau như đúc.

“Phẩm vị như cũ vẫn là như vậy cổ điển. ....”

Từ Ngôn một tay chống mặt đất đứng lên, hơi hơi ngẩng đầu nhìn ngời ở trên giường nữ nhân kia, vẫn là kia trương oa oa mặt, nhưng lại mang theo một loại nói không rõ ý cười.

Ăn mặc như cổ đại nữ tử xuyên cái loại này quần áo giống nhau, không biết là cái gì nguyên liệu, nhưng thoát nhìn tương đương không tồi.

Híp mắt, nữ nhân nhìn về phía Từ Ngôn.

“Không nghĩ tới, nhanh như vậy lại gặp mặt, thiếu niên.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Thẩm Giai không chết

Ăn mặc như cổ đại nữ tử xuyên cái loại này quần áo giống nhau, không biết là cái gì nguyên liệu, nhưng thoát nhìn tương đương không tồi. Híp mắt, nữ nhân nhìn về phía Từ Ngôn.

“Không nghĩ tới, nhanh như vậy lại gặp mặt, thiếu niên.”

“Ân, lại gặp mặt.”

Từ Ngôn ngữ khí bình đạm nhìn về phía trước mặt nữ nhân này, hấn đại khái là lần đầu tiên cẩn thận quan sát nữ nhân này, thượng một lần thời điểm cũng không có chân chính xem qua nàng.

Tuổi ước chừng ở mười sáu tuổi tả hữu, nhưng thoát nhìn tuyệt đối sẽ không vượt qua mười sáu tuổi, đây là căn cứ nàng thân hình ra tới một cái kết luận, trên thực tế nếu xem mặt nói, nàng căng chết sẽ không vượt qua mười bốn tuổi, này đại khái chính là cái gọi là đồng nhan "" đi, ít nhất ở Từ Ngôn xem ra là loại tình huống này.

“Trên thực tế ta cũng sẽ không cảm thấy, lần thứ hai gặp mặt sẽ là ở cái này thời gian, giống như là đột nhiên sinh ra loại này ý niệm, trên thực tế ta xác thật sinh ra loại này ý niệm”

“Kia, giao dịch đã hoàn thành sao? Thiếu niên!”

“Loại chuyện này..... Thực xin lỗi, ta không có tìm được người muốn tìm người kia.”

Nghe xong Từ Ngôn những lời này, nàng thoát nhìn không có chút nào kinh ngạc cảm giác, thoát nhìn giống như là đã sớm biết giống nhau, đôi mắt hơi hơi nâng lên một ít, nhìn về phía Từ Ngôn.

“Điểm này ta cũng đã sớm rõ ràng, cho nên đâu..... Thiếu niên, người lần này tới mục đích?”

“Cũng không phải cái gì chuyện khác, ta chính là muốn hỏi một chút, người có phải hay không Quý Vương.”

“Quý Vương.”

Nàng mí mắt phàng phát không có chút nào sức lực muốn nâng lên tới giống nhau, hơi hơi đóng đi lên, sau đó đó là mở to mắt.

Nhìn Từ Ngôn, nâng lên tay chống đỡ cằm, thoát nhìn giống như là đang cười giống nhau, ngón tay nhẹ nhàng điểm cằm.

“Tôi nói một chút đi, thiếu niên..... Vì cái gì tưởng đột nhiên biết này đó?”

“Loại chuyện này kỳ thật không cần cái gì lý do đi? Ta chính là muốn biết. Quý Vương đến tột cùng cường đến tình trạng gì.”

“Như vậy bức thiết muốn biết sao? Thiếu niên.”

“Đương nhiên.”

Nàng hơi hơi nứt ra rồi khoe miệng, mảnh khảnh ngón tay vuốt ve khoe miệng, sau đó giống như là tự hỏi vấn đề giống nhau, nhìn Từ Ngôn.

“Khác triển lãm nói, có điểm quá phiền toái. Bất quá người nếu muốn nhìn một chút nói, liền hơi chút hiển lộ một chút hảo, thiếu niên.”

Tuy rằng là cười, nhưng nàng lại là đem tay thả đi xuống, liền như vậy ngồi ở cổ điển trên giường, đôi tay chống đỡ mép giường.

Sau đó..... Từ Ngôn liền cảm giác được ngực ở khó chịu.

Một giọt hân từ cái trán vị trí chảy xuống dưới. Từ Ngôn hai mắt mở tới rồi một loại cực hạn, chỉ là ngăn ngừa năm giây thời gian, toàn bộ phòng giống như là đã xảy ra một cái biến hóa long trời lở đất giống nhau.

Thân mình tựa như không phải chính mình, không có chút nào phản ứng, có cái gì sử dụng hai chân tự nhiên quỳ xuống.

Từ Ngôn đôi tay đè nặng đầu gối, mụm này làm chính mình không cần quỳ xuống. Đây liền tương đương với áp bách giống nhau, uy áp ở cái kia ngồi ở trên giường nữ nhân trên người lan tràn mở ra.

Vô hình cái loại này.

Tại sao lại như vậy! Vô lực, căn bản không có một tia muốn phản kháng cảm giác, rõ ràng không có thi triển bất luận cái gì oán khí, vì cái gì..... Vì cái gì sẽ có một loại muốn chạy trốn cảm giác?

Càng ngày càng nhiều mồ hôi theo gương mặt chảy xuống, Từ Ngôn không biết nàng là như thế nào làm được, găt gao chỉ là thay đổi một ánh mắt mà thôi. Liên có thể sinh ra lợi hại như vậy uy áp.

Cùng chính mình lúc trước dùng oán khí chòng chát ra tới bất đồng, đây là, chân chính uy áp, không phải oán khí mà là một ánh mắt, chân giống như là rút gân giống nhau không ngừng run rẩy, Từ Ngôn hai chân đã sắp tiếp xúc tới rồi mặt đất.

Hắn không nghĩ quỳ xuống, liền tính là hắn đưa ra nếm thử hắn cũng không nghĩ bởi vậy cấp một nữ nhân quỳ xuống, bất luận là bất luận kẻ nào hắn đều không nghĩ quỳ xuống!

“Không..... Có thể!”

Nữ nhân kia ngồi ở trên giường, nhìn sắp quỳ xuống đi Từ Ngôn, trong mắt hơi chút lộ ra kinh ngạc thần sắc. Sau đó khoe miệng có chứa một tia ý cười.

Ở nàng lộ ra ý cười kia một khắc, Từ Ngôn thân hình dừng một chút, thiếu chút nữa bò đi xuống, bất quá bởi vì đôi tay chống đỡ mặt đất duyên cớ mới không có phát sinh chuyện như vậy.

“Nên nói cái gì đâu? Thiếu niên..... Người tương đương không tôi, có thể ở như vậy uy áp hạ còn có thể vẫn duy trì không quỳ hạ ý thức. Rất có nam tử khí khái a.”

“Hô hô hô.....”

Hơi chút khôi phục một ít sức lực, Từ Ngôn chậm rãi đứng lên, chỉ là ngăn ngừa vài phút, lại giống như mấy năm giống nhau.

Từ Ngôn nhìn trước mắt nữ nhân này.

“Ngươi..... Rốt cuộc là ai?”

“Ta? Ta chính là ta a, thiếu niên.”

Đôi mắt mị lên, nhìn về phía Từ Ngôn, trước mắt nữ nhân này nói ra những lời này, sau đó nâng lên đôi tay vỗ vỗ.

“Bất quá, vừa rồi biểu hiện thật sự yêu cầu khen ngợi giống nhau a, thiếu niên, có thể kháng cự như vậy uy áp, thực không đơn giản a”

“Ta chỉ lạy cha mẹ, trừ lần đó ra, liên tính là thân ta cũng sẽ không quỳ.”

“Thực sự có cốt khí, thiếu niên.” Tán thưởng dường như khen ngợi một câu.

“Bất quá, ngươi đại khái đã hiểu biết một ít thực lực của ta đi.”

“.....”

“Không sai biệt lắm đi, ta hiện tại chỉ nghĩ hỏi một chút, ngươi vừa mới dùng mấy thành?”

“Mấy thành? Thiếu niên, không cần nói giỡn, vừa mới kia chỉ là uy áp mà thôi, căn bản không tính là là thực lực đi, chẳng qua là đơn giản nhất cấp bậc áp chế.”

Từ Ngôn nhìn trước mắt nữ nhân này, cùng hần suy nghĩ không có gì bất đồng, kia chỉ là đơn giản nhất uy áp, thậm chí vô dụng bất luận cái gì lực lượng.

Bất quá, chỉ là uy áp liền có thể đạt tới loại tình trạng này, kia Quý Vương thực lực toàn bộ khai hòa nói, đến tốt cùng có thể đạt tới tình trạng gì?

“Thua rồi tính rồi mù a..... Căn bản không có phản kháng đường sống.”

Từ Ngôn giống như là ở cười khổ giống nhau, dùng tay đem cái trán trước mồ hôi tạch đi, sau đó nhìn về phía trước mắt nữ nhân kia.

“Ta đã biết, chênh lệch ta cũng đã thực hiểu biết, ta đây liền không có tất yếu ở đây đi xuống, đưa ta đi ra ngoài đi.”

“Hơi chút chờ một chút ở đưa ngươi đi ra ngoài, thiếu niên, hiện tại có cang thú vị đồ vật phải cho ngươi xem một chút.”

“Thú vị đồ vật?”

Từ Ngôn sững sờ một chút, sau đó nhìn về phía trước mắt nữ nhân này.

“Cái gì thú vị đồ vật?”

“Ngươi còn nhớ rõ đi, thiếu niên..... Đây sở học giáo nội cái kia tiểu gia hỏa.”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, ánh mắt có chút kỳ quái nhìn về phía trước mắt nữ nhân này, sau đó nói thầm một câu.

“Tiểu gia hỏa?”

“Àn, đối ta mà nói là cái tiểu gia hỏa, tên gọi làm..... Thẩm Giai, đại khái là cái này đi? Bởi vì trước khi chết đem đầu quang ngã không có, cho nên luôn là gián tiếp tính quên một ít đồ vật.”

Ở nàng nói ra Thẩm Giai hai chữ thời điểm, Từ Ngôn cảm giác trong lòng lộp bộp một chút, sau đó thân thể có chút rất nhỏ phát run.

“Ngươi là nói..... Thẩm Giai?”

Nếu không có nhớ lầm nói, lúc trước mao lệ yến đã nói với nàng, Thẩm Giai đã chết, bị mao lệ yến tự mình giết chết, đã hồn phi phách tán lúc sau Thẩm Giai.

Trường học nội đã không có Thẩm Giai thân ảnh, ngay cả oán khí cũng đã biến mất, căn bản rồi đi không được trường học một bước Thẩm Giai, đột nhiên biến mất, trừ bỏ hồn phi phách tán ở ngoài, Từ Ngôn đã không thể tưởng được khác khả năng tính.

Chỉ là..... Chưa từng có nghĩ đến, thế nhưng ở nàng nơi này.

“Vì cái gì..... Sẽ ở ngươi nơi này?”

“Cái này lại nói tiếp nói, thực phiền toái đi..... Nói ngắn lại, thiếu niên ngươi chỉ cần biết rằng nàng hiện tại ở ta nơi này là đến nơi.”

“Kia nàng ở đâu?”

“Hiện tại liền muốn gặp sao? Thật đúng là nóng vội a, thiếu niên.” Nàng khước miệng mang theo một tia ý cười.

“Nếu như vậy muốn gặp nói, liền cho người xem xem đi, thiếu niên.”

Nâng lên tay, búng tay một cái, tiếp theo giây một người thiếu nữ xuất hiện ở Từ Ngôn trước mắt, vẫn là kia phó bộ dáng

Mờ mịt ngẩng đầu, nhìn Từ Ngôn.

Sau đó sững sờ ở nơi đó.

Muốn nói cái gì Từ Ngôn lại xem ở nàng kia một khắc nhắm lại miệng, tuy rằng thực kích động, nhưng là hắn còn nhớ rõ một việc.

Trước mắt cái này gọi là Thẩm Giai nữ nhân hoạn có gián tiếp tính mất trí nhớ chứng, liền tính nói cho nàng tên, cũng sẽ ở trong thời gian rất ngắn quên mất.

Xem nàng này phúc bộ dáng đã quên hết đi.

Không biết xuất phát từ một loại cái gì tâm lý, Từ Ngôn không biết vì cái gì thế nhưng sinh ra một loại chua xót cảm giác, không phải vì chính mình, mà là vì Thẩm Giai, đồng tình, đại khái chính là đồng tình đi.

“Như thế nào không nói lời nào? Ta sở chờ mong cái loại này tương ngộ cảnh tượng không có xuất hiện đâu, thiếu niên. .... Điểm này ta thực thất vọng.”

“Đây cũng là không có cách nào sự tình không phải sao? Nàng đã không nhớ rõ ta, người không phải đã từng nói qua sao? Vẫn luôn đi ở cái này địa phương thực nhằm chán, khiến cho nàng bồi bồi người đi, dù sao liền tính cùng nàng làm lại nhận thức cũng sẽ thực mau liền sẽ quên mất.”

“.....”

Thẩm Giai còn ngồi ở chỗ kia, mờ mịt nhìn Từ Ngôn.

Xoay đầu phiết liếc mắt một cái, Từ Ngôn yên lặng một lúc sau lại xoay qua đầu.

“Đưa ta đi ra ngoài đi.”

“Từ Ngôn!”

Phía sau truyền đến một tiếng kêu gọi, làm Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181: Không quên

“Lần này cũng sẽ không có người tới cứu người.”

Hắc y nữ tử tay đặt ở Thẩm Giai trên mặt, đầy mặt cười nhạt cùng với khinh thường thần sắc, giống như là ở cười nhạt Thẩm Giai giống nhau, cười nhạt nàng vô năng giống nhau.

“Cho nên, thỉnh người đi tìm chết đi, quân cờ.”

Không muốn chết, không muốn chết ở chỗ này!

Thẩm Giai hai mắt mở tới rồi một loại cực hạn, nàng đôi mắt xuyên thấu qua hắc y nữ tử bàn tay nhìn về phía trường học vách tường.

Nàng ở chờ đợi chờ đợi cái kia muốn cùng nàng làm bằng hữu ngách người kia tới cứu nàng.

Nhưng hắc y nữ tử nói giống như là lưỡi dao sắc bén giống nhau, một phen tiếp theo một phen cắm vào nàng tâm trong ổ giống nhau.

Nơi này chết, chính là hoàn toàn đã chết, từ trên thế giới này biến mất, không lưu lại một tia dấu vết, nếu thật sự chết nói, liền sẽ hồn phi phách tán, liền

tính toán có gián tiếp tính mất trí nhớ chứng Thẩm Giai cũng còn nhớ rõ cái này.

Cầu sinh bản năng khiến nàng tưởng hết hết thấy biện pháp, giống như là hấp hối giữa giống nhau, muốn sống sót Thẩm Giai bắt đầu nghĩ cách.

Có lẽ là đầu thật là không quá thông minh duyên cớ, oán quỷ thực lực nàng vô luận như thế nào cũng không phải hung quỷ cấp bậc đối thủ.

Ngay cả phản kháng, cũng không có sinh ra.

“Muốn nói cái gì? Trước khi chết, làm nguoi nhiều hơn nhìn xem thế giới này đi.”

“Không muốn chết.....”

“Cái gì?”

“Ta không muốn chết.....”

Thẩm Giai về mặt sắp khóc ra tới biểu tình, nàng nhìn trước mắt hắc y nữ tử, ngữ khí mang theo ghen ngào cảm giác.

“Không biết vì cái gì..... Đột nhiên sợ quá chết, ta còn không muốn chết, không nghĩ rồi đi thế giới này, chỉ là cùng người kia vừa mới làm bằng hữu. Không nghĩ như vậy liền đã chết a!”

“Cái gì a, liền bởi vì cái này a.....”

Nghe xong Thẩm Giai nói, hắc y nữ tử bỗng nhiên nói ra như vậy không sao cả nói, giống như là ở cười nhạo Thẩm Giai giống nhau, bàn tay véo ở nàng trên mặt.

“Ta đối người kia ái, cần phải so nguoi nhiều hơn nhiều..... Ở ta trước mặt nói này đó nguoi không cảm thấy quá choáng váng sao? Ta hiện tại sở làm hết thấy, đều là vì hắn a ~ gây trở ngại ta nguoi, gây trở ngại nguoi của hắn, muốn thương tổn hắn gia hòa, đều đáng chết! Bất luận cái gì gia hòa!”

Trên mặt mang theo kỳ quái tươi cười. Mặc hắc y phục nữ nhân nói ra nói như vậy. Tiếp theo giây, nàng một cái tay khác cũng đặt ở Thẩm Giai trên người.

“Nguoi như vậy gia hòa, chỉ là gặp qua vài lần liền bắt đầu luôn mồm nói không muốn chết, quá buồn cười! Loại chuyện này quả thực là quá buồn cười! Căn bản không xứng ở hắn bên nguoi a!”

“Nguoi cho ta hoàn toàn đi tìm chết đi!”

“Phốc!”

Bị đánh bay đi ra ngoài. Cũng không phải Thẩm Giai làm. Mà là thành linh xảy ra một cỗ lực lượng sử hắc y nữ tử còn không có tới kịp động thủ cũng đã bay đi ra ngoài.

Té ngã ở trên mặt đất. Quay cuồng vài vòng.

“Vẫn luôn ở nơi đó đông đặc rỗng tới rỗng đi, ta rất không vừa lòng.”

Đột nhiên xuất hiện một tòa thật lớn cửa gỗ xuất hiện ở hắc y nữ tử trước mắt, giống như là thân ở với hầm băng giống nhau. Cả người rét run.

Rõ ràng chết qua sau căn bản sẽ không có như vậy cảm giác, nhưng trên thực tế hắc y nữ tử lại cảm nhận được như vậy hàn khí bức người cảm giác.

Đôi tay chống ở trên mặt đất, hắc y nữ tử ngẩng đầu lên nhìn đỉnh đầu cái kia đồ vật, giống như là thấy được không có khả năng nhìn đến đồ vật giống nhau, vẻ mặt hoảng sợ.

“Âm, âm bảo nhập khẩu!”

“Còn nhận thức cái này a..... Thật đúng là không tồi đâu, ta đây đến xem nguoi đã biết cái gì.”

Nói xong câu đó, hắc y nữ tử bỗng nhiên phát hiện thân thể của mình không thể động đậy, phiêu lên, mặt đối mặt nhìn trước mắt này tòa cánh cửa cực lớn.

Tàn mát ra uy nghiêm khiến nàng có loại muốn quỳ xuống tới cảm giác.

“Có điểm ý tứ..... Nguyên lai còn có như vậy chuyện thú vị a? Quả nhiên, cái kia thiếu niên thực không đơn giản a..... Gia hòa kia thể nhưng cũng sẽ cảm thấy hứng thú.”

Hoi mạng hung phần thanh âm truyền ra tới.

“Hiện tại thật là siêu cảm thấy hứng thú, rất khó tưởng tượng đương hắn biết tin tức này lúc sau sẽ là một bộ bộ dáng gì a.....”

Lại nói xong những lời này kia một khắc, hắc y nữ từ liền từ giữa không trung rớt xuống dưới, sau đó rơi xuống trên mặt đất.

Quỳ rạp trên mặt đất, hắc y nữ từ ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu.

Qua không biết bao lâu, kia phiến môn đột nhiên bị mở ra, khóa tự hành bóc ra xuống dưới, cánh cửa cực lớn mở ra một đạo khe hở.

Ngồi dưới đất Thẩm Giai bỗng nhiên phát hiện chính nàng phiêu lên, hơn nữa hướng tới không trung kia phiến môn bay đi vào.

Trong nháy mắt này, nàng tâm lý sinh ra sợ hãi này một cảm giác, thực mau, nàng thân hình liền đi vào cánh cửa cực lớn trung, biến mất không thấy.

Ở Thẩm Giai biến mất kia một khắc, cánh cửa cực lớn cũng đi theo biến mất, giống như là ngay từ đầu liền không tồn tại giống nhau, chỉ để lại hắc y nữ từ một người đái ở nơi đó.

.....

“Ngươi chính là Thẩm Giai?”

Đương Thẩm Giai lại một lần mở mắt ra thời điểm, nhìn đến lại là một kiện cổ điển phòng, cùng với ngồi ở trên giường tên kia thiếu nữ.

Nàng rõ ràng là cười, nhưng lại cảm giác có vô hạn uy nghiêm, giống như là có loại muốn quỳ xuống cảm giác giống nhau.

“Ngươi..... Ngươi là ai.....”

“Tên của ta sao?”

“Đúng vậy.”

“Vậy ngươi trước nói.”

“Ta..... Ta kêu Thẩm Giai.”

“Thẩm Giai a, tương đương không tồi tên đâu!”

Nói ra những lời này, thiếu nữ ngồi ở mép giường, đầy mặt ý cười, ngồi ở trên mặt đất Thẩm Giai.

“Kia, cái kia gọi là Từ Ngôn ngươi cũng nhận thức đi?”

“Từ Ngôn.....”

“Đối, chính là cùng ngươi làm bằng hữu cái kia.”

“Nhớ rõ.”

“Nga ~ thực không tồi a, còn không có quên a.”

Về mặt tò mò nhìn Thẩm Giai, thiếu nữ nói ra những lời này, sau đó nhìn Thẩm Giai nứt ra rồi miệng.

“Thật đúng là có ý tứ a.”

.....

“Từ Ngôn!”

Từ Ngôn xoay người động tác tạm dừng xuống dưới, thân thể căng thẳng lên, nhìn về phía phía sau nữ nhân kia, hẳn là hoạn có gián tiếp tính mất trí nhớ nàng lại còn nhớ rõ tên của mình.

Từ căn bản thượng mà nói, đây là không có khả năng sự tình.

“Không có khả năng..... Ngươi như thế nào còn sẽ nhớ rõ ta?”

“Từ Ngôn!”

“.....”

Xoay qua thân mình, Từ Ngôn nhìn về phía đã đứng lên Thẩm Giai, nàng trên mặt mang theo sang sướng ý cười, nhìn về phía Từ Ngôn.

“Nhớ rõ ngươi, bằng hữu..... Từ Ngôn.”

Từ Ngôn giống như là đại ra giống nhau, ngơ ngác nhìn trước người Thẩm Giai, cùng cuối cùng một lần gặp mặt thời điểm giống nhau, cái loại này căn bản không có biện pháp quên tươi cười.

Chân có chút không chịu đựng được động lên, Từ Ngôn bắt đầu hướng tới Thẩm Giai động vị trí chạy qua đi, ôm chặt nàng.

Có chút sợ ngượng người, nàng đại khái không nghĩ tới Từ Ngôn thế nhưng sẽ ôm nàng, làm cho nàng đôi tay không biết nên đặt ở địa phương nào, xấu hổ nằm ở giữa không trung.

Từ Ngôn ôm nàng, không biết, xuất phát từ một loại thể nào từ tâm lý hần mới có thể làm ra như vậy hành động, hần chỉ biết là, phảng phất nội tâm có một thanh âm nói cho hần làm như vậy giống nhau.

“Hào..... Ta có thể làm chỉ có này đó.”

Giống như là thờ dài một hơi giống nhau, Từ Ngôn chậm rãi buông lỏng ra ôm Thẩm Giai tay, sau đó nhìn về phía trước người nữ nhân kia.

“Thẩm Giai..... Vẫn là lưu tại nơi này đi, liền cùng ta vừa mới nói qua giống nhau người không phải ở chỗ này thực nhàm chán sao? Lưu cá nhân bồi bồi người cũng không tồi.”

“Không chuẩn bị mang đi ra ngoài sao?”

“Không được.....”

Từ Ngôn hơi hơi lắc đầu, về phía sau lui một bước, sau đó nhìn về phía mặt đất.

“Nếu sau khi rời khỏi đây nàng cũng là vô pháp rời đi trường học cái này địa phương, liền không có đi ra ngoài tất yếu..... Ta không biết tiếp theo sẽ phát sinh bộ dáng gì sự tình, cho nên lưu tại nơi này tựa hồ là an toàn nhất.”

“Người xác định sao?”

“Ân, đã xác định.”

Từ Ngôn trên mặt mang theo ý cười nhìn về phía nữ nhân kia, sau đó phiết liếc mắt một cái mờ mịt đứng ở một bên Thẩm Giai.

“Có thể đưa ta đi ra ngoài.”

Nói xong câu đó Từ Ngôn liền không có tiếng vang, qua ước chừng ba giây đồng hồ tả hữu, hần lại một lần nói ra một câu.

“Đừng rồi, tiếp tục ngay từ đầu cái kia đề tài đi..... Người rốt cuộc là ai?” Từ Ngôn ngữ điệu thực vững vàng.

Liền như nàng theo như lời giống nhau, cái loại này thực lực Quý Vương, nếu trong lịch sử yên lặng vô danh nói, Từ Ngôn đánh chết đều sẽ không tin tưởng.

Trước mặt nữ nhân này, ít nói cũng có mấy trăm năm lịch sử, nàng yêu thích cùng nói chuyện ngữ khí tới xem ra, rất là phục cổ cái loại này.

Nếu yên lặng vô danh, kia nàng bản thân liền không có tấn chức đến Quý Vương tư bản.

“Như vậy muốn biết sao?”

“Này không phải cần thiết sao?”

Từ Ngôn nhìn ngời ở giường đệm thượng nữ nhân kia, khoe miệng lộ ra ngách ý cười.

“Ta chính là..... Tương đương vội vàng muốn biết a.”

Nữ nhân cười cười, búng tay một cái tiếp theo giây, Từ Ngôn ngách trước mặt tối sầm.

Chỉ là ở mắt đi ý thức phía trước, hần phảng phất nghe được nữ nhân kia thanh âm, mang theo đặc ý cùng vô hạn uy nghiêm.

“Trẫm tên là, Võ Chiếu!”

Chương 182: Từ bỏ

Chờ Từ Ngôn tỉnh lại lúc sau, nhìn đến như cũ là nhà mình cái kia trần nhà, rất quen thuộc, mỗi ngày buổi sáng rời giường kia một khắc nhìn đến đều là cái này, Từ Ngôn không rõ ràng lắm suy nghĩ cái gì, mà là khô cần mở to một đôi mắt nhìn trần nhà, nhắm miệng không nói một câu.

“Trình Từ..... Ta ngủ đã bao lâu?”

“Năm cái giờ tả hữu.”

“Như vậy đoán a..... Ta còn tưởng rằng sẽ giống thượng một lần như vậy ngủ thượng một ngày đâu, không nghĩ tới chỉ ngủ năm cái giờ.”

Nói thầm, Từ Ngôn ngơ ngác nhìn chung quanh, không biết qua bao lâu, có lẽ là vài giây cũng có khả năng là vài phút, chờ hẩn lại một lần lấy lại tinh thần thời điểm, Trình Từ kia khuôn mặt đã xuất hiện ở hẩn trước mặt, rũ xuống tóc đen đáp ở hẩn trên mặt, hơi chút cảm giác có chút ngứa.

“Ta thật sự không nghĩ tới cái kia kia nữ nhân, thế nhưng là cái này thân phận.....” Từ Ngôn khước miệng mang theo cười khổ.

Lịch sử loại này đồ vật, tuy rằng hẩn không tính là là tính thông, nhưng là ít nhất hẩn vẫn là đã biết không ít, tỷ như, Luru Bang, Lý Thế Dân, Chu Nguyên Chương lĩnh tinh hoàng đế, đương nhiên nếu nói có một cái vô pháp quên nói, kia đại khái chỉ có trong lịch sử duy nhất nữ hoàng đế.

Võ Tắc Thiên!

Trong lịch sử ghi lại, hầu hạ quá hai đời đế vương, phân biệt là Lý Thế Dân cùng Lý Trị, ở đem sở hữu nhi tử bức tử chơi diên không sai biệt lắm lúc sau, bước lên ngôi vị hoàng đế, này đại khái chính là Võ Tắc Thiên cả đời.

Thực không sáng rọi một tiếng, nàng xuất hiện tuy rằng thay đổi Trung Quốc trong lịch sử vẫn luôn lấy nam tính vì hoàng đế, nhưng cũng gần chỉ có nàng một cái, lịch sử chỉ cần một cái Võ Tắc Thiên.

Nàng uy danh Từ Ngôn không có khả năng không rõ ràng lắm, bất luận là TV thượng vẫn là cái gọi là tiểu thuyết trung. Chỉ cần đề cập đến đường triều thịnh thế, đại khái đều có thể xả ra nàng tên.

Chỉ là Từ Ngôn như thế nào cũng không có cách nào nghĩ đến, nàng thế nhưng chính là cái kia trong lịch sử Võ Tắc Thiên, kia nghi vấn cũng liền tới rồi, nếu nàng là Võ Tắc Thiên nói, vì cái gì sẽ xuất hiện ở chính mình cái này trường học, cũng không phải cái gì hàng hiệu đại học, cũng không phải cái gì lịch sử đã lâu trường học, kia vì cái gì cái kia cái gọi là âm bảo nhập khẩu sẽ ở cái này không ra danh trong trường học?

Tiếp theo, nàng làm chính mình tìm người kia lại là ai? Là người nào có thể làm nàng như vậy đề ý?

Giống như là một người tiếp một người nguyên bộ. Lại như là một người tiếp một người mê đề. Từ Ngôn tổng cảm giác thứ này bên trong cất dấu cái gì kinh thiên bí mật.

“Bộ đáng gì thân phận.”

“Loại này lời nói liền tính nói ra người cũng sẽ cảm giác không thể tưởng tượng đi.....” Từ Ngôn bắt đầu dĩ phiết liếc mắt một cái Trình Từ, sau đó khước miệng mang theo cười khổ.

“Ta chưa từng có đem thân phận của nàng cùng trong lịch sử những cái đó danh nhân họa quá chờ câu, ngay từ đầu ta căng chết cảm thấy cũng chính là cái kia danh tướng phu nhân, hoặc là cổ đại danh kỹ gì đó..... Chỉ là không nghĩ tới. Thế nhưng là trong lịch sử cái kia cái kia nữ hoàng đế.”

“Võ Tắc Thiên.”

“Đối. Cái này người cũng biết a..... Cũng đúng. Tùy Đường lịch sử các người hẩn là cũng rất quen thuộc, chẳng qua ta hiện tại thực buồn bức a..... Vì cái gì nàng sẽ ở cái này địa phương.”

“Âm bảo nhập khẩu sao.”

“Ân.....” Gật gật đầu, Từ Ngôn nhìn giống nhau Trình Từ.

“Đã quên người còn không có đi vào..... Đơn giản tới nói chính là cái kia âm bảo nhập khẩu nội chính là trong lịch sử nữ hoàng đế. Võ Tắc Thiên.”

“.....”

“Người cũng cảm giác không thể tưởng tượng đi? Cùng ta lúc ấy nghe thấy cái này tin tức thời điểm không sai biệt lắm.”

Từ Ngôn nằm ở trên giường, hơi xoay qua đầu, nhìn một bên, giống như là ở dư vị giống nhau.

“Trong lịch sử Võ Tắc Thiên chết thời điểm đã là cái lão thái bà, vì cái gì nàng vẫn là kia phó thiếu nữ bộ dáng?”

“Quý Vương cấp bậc quý, bọn họ dung mạo sẽ dừng lại ở nhất quang tiên lượng lệ thời điểm.”

“Phải không,..... Quang tiên lượng lệ a, cẩn thận nghe một chút giống như là trí mạng dụ hoặc giống nhau a, đối nữ quý mà nói rất có dụ hoặc lực a.”

Từ Ngôn cảm thán nói một câu, sau đó ngồi dậy, có chút đau đầu nhéo nhéo mày, nhìn về phía một bên Trình Từ.

“Biết đến càng nhiều, cũng liền càng ngày càng vô lực a.....”

.....

“Đã quyết định sao?”

Triệu Hiến đứng ở mái nhà, nhìn đỉnh đầu ánh trăng, nàng bên người đứng nhưng là tên là Triệu Từ thiếu nữ.

“Không đi cáo biệt liền trở về.”

“Không được..... Đã không có cái này tất yếu.”

Ngữ khí thực bình tĩnh, đại khái là thật sự tương thông đi, Triệu Từ nói ra những lời này, sau đó nhìn đối diện như cũ lượng kia phiến cửa sổ.

Đó là Từ Ngôn nơi cửa sổ. Triệu Hiến theo Triệu Từ tầm mắt nhìn qua đi, có chút do dự nhìn hán cái này muội muội.

“Kỳ thật chỉ cần thái độ cường ngạnh một chút có lẽ.....”

“Không có khả năng đâu, gia hòa kia tính tình ta thực hiểu biết.”

Triệu Từ dời đi tầm mắt, có chút bất đắc dĩ nhìn về phía một bên, trong giọng nói đang nói nói gia hòa kia thời điểm tràn ngập khẳng định.

Giống như là thật sự thực hiểu biết giống nhau.

“Cường bách chuyện của hán, hán là chết đều sẽ không làm..... Nếu uy hiếp nói, không có khả năng thành công, tương phản hán sẽ thề sống chết chống cự.”

“Hán không phải cũng đối tiểu muội người cảm thấy hứng thú sao?”

“Chỉ là cảm thấy hứng thú đi..... Có lẽ còn có khác nữ nhân hán càng thích.”

Trong giọng nói lại một lần tràn ngập mát mẻ, Triệu Từ ngẩng đầu lên nhìn không trung, đen nhánh ban đêm tựa hồ một cái màu đen động không đáy giống nhau.

Triệu Hiến nhìn nàng này phúc bộ dáng, nội tâm sinh ra một loại đau lòng cảm giác, sau đó đó là có chút bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Kỳ thật, lúc trước nói cho Từ Ngôn nói trung, hán ít nói một chút.

Xác thật, bọn họ mẫu thân là muốn đem Triệu Từ gả cho Từ Ngôn, nhưng cũng không phải nhất định phải gả cho Từ Ngôn, có thể nói như vậy, gả cho Từ Ngôn là lựa chọn tốt nhất, đương nhiên cũng không phải nói trừ bỏ cái này ở ngoài đã không có lựa chọn khác.

Ý tứ nói, còn có một cái lớp xe dự phòng.

Trừ bỏ Từ Ngôn, còn có một cái tốt nhất người được chọn, thân là đạo nhân trung, cùng thể hệ thiên tài nhân vật, Lý Duyệt người này.

Lớn lên soái, thực lực cường, chỉ là 19 tuổi cũng đã sáng tạo quá hàng phục quá hung quý lúc đầu ký lục, có thể nói là đạo nhân trung danh nhân.

Người như vậy, hoàn toàn có thể xứng đôi Triệu Từ, như vậy xem ra đến cũng không xem như tổn thất, kỳ thật ngay từ đầu, mẫu thân liền có khuynh hướng cái này, nếu Từ Ngôn không có đáp ứng nói, này đại khái là mẫu thân nhất nguyên ý nhìn đến kết cục.

Nhưng vấn đề là, thân là lúc ấy người Triệu Từ tâm tình a, tuy rằng lớn lên đủ soái, nhưng là Triệu Hiến có thể nhìn ra được, chính mình muội muội đối cái kia gọi là Lý Duyệt người này hoàn toàn không có hứng thú.

Từ về nhà thời điểm, nhất cử nhất động thượng có thể nhìn ra được, đối với luôn khuôn mặt tươi cười đón chào Lý Duyệt, Triệu Từ vẫn luôn là một loại không nóng không lạnh bộ dáng.

Đại khái chỉ có ở đối mặt cái kia gọi là Từ Ngôn gia hòa thời điểm, mới có thể chân chính lộ ra khuôn mặt tươi cười đi, rất là buồn bực, gia hòa kia rốt cuộc nơi nào hảo.

“Kia..... Đã quyết định sao? Chuyện này cũng không nói cho hần sao?”

“Loại chuyện này nói hay không cũng đều ý nghĩa không lớn đi.”

Triệu Tử nói ra những lời này, ngữ khí bình đạm muốn mệnh, không có chút nào pháp phòng, nếu Tử Ngôn ở chỗ này nói, đại khái sẽ cảm thấy nàng nói chuyện bộ dáng cùng Trình Tử không sai biệt lắm.

“Hần biết thế nào không biết thì thế nào, nếu ngay từ đầu hần liền chuẩn bị tiếp thu ta nói lúc trước cũng sẽ không như vậy do dự, nếu hần thật sự để ý ta nói cũng sẽ không nói ra nói vậy.”

“Hết thấy hết thấy..... Đều là bởi vì hần, trong lòng không ta a.”

Triệu Tử trong thanh âm tràn ngập thâm lương, tại đây nhảy mất Triệu Hiền đột nhiên sinh ra một loại, chính mình muối muối trên thực tế là cái nghệ thuật giả cảm giác, hoặc là phim truyền hình trung nữ chính.

Tổng cho người ta một loại thực thâm lương cảm giác.

Nắm chặt nắm tay, Triệu Hiền nhìn đứng ở chính mình trước người Triệu Tử, ăn mặc rộng thùng thình quần áo, bởi vì ở uy phong gọi lên vạt áo động lên.

Triệu Hiền nắm chặt nắm tay thật lâu sau mới buông ra.

Đối Tử Ngôn người này, hần không có gì hảo cảm, từ hần làm ra những cái đó sự tình, cùng với lúc trước hần theo như lời quá những lời này đó đều là Triệu Hiền đối hần thẳng không dậy nổi chẳng sợ một tia hảo cảm.

Tương phản, còn có chút chán ghét.

Này đại khái chính là mệnh trung chủ định chán ghét, bởi vì vận mệnh trung chủ định hai người không có khả năng có cái gì tốt ở chung, làm cho Triệu Hiền ánh mắt đầu tiên nhìn đến Tử Ngôn thời điểm liền sinh ra chán ghét cảm giác.

Mùa hè ban đêm có chút lạnh, đây là Triệu Hiền cảm giác. Hần có chút lo lắng nhìn Triệu Tử, sau đó thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Chúng ta đi về trước đi, quá mấy ngày liền trở về.”

“.....” Không nói gì, Triệu Tử chỉ là nhìn chăm chăm còn lượng kia phiến cửa sổ.

Thật lâu sau mới truyền đến.....

“Ân.” Nói xong, cái này tự, Triệu Tử chuyển qua thân mình, hướng tới hạ lầu vị trí đi qua.

Triệu Hiền nhìn còn lượng kia phiến cửa sổ ngẩn người, trên mặt biểu tình có chút kỳ quái.

Không biết qua bao lâu, mới từ trong miệng của hần truyền ra mấy chữ, thực bình đạm.

“Tử Ngôn.....”

Chương 182 từ bỏ

Chờ Tử Ngôn tỉnh lại lúc sau, nhìn đến như cũ là nhà mình cái kia trần nhà, rất quen thuộc, mỗi ngày buổi sáng rời giường kia một khắc nhìn đến đều là cái này, Tử Ngôn không rõ ràng lắm suy nghĩ cái gì, mà là khô cần mở to một đôi mắt nhìn trần nhà, nhắm miệng không nói một câu.

“Trình Tử..... Ta ngủ đã bao lâu?”

“Năm cái giờ tả hữu.”

“Như vậy đoán a..... Ta còn tưởng rằng sẽ giống thượng một lần như vậy ngủ thượng một ngày đâu, không nghĩ tới chỉ ngủ năm cái giờ.”

Nói thâm, Tử Ngôn ngờ ngác nhìn chung quanh, không biết qua bao lâu, có lẽ là vài giây cũng có khả năng là vài phút, chờ hần lại một lần lấy lại tinh thần thời điểm, Trình Tử kia khuôn mặt đã xuất hiện ở hần trước mặt, rũ xuống tóc đen đáp ở hần trên mặt, hơi chút cảm giác có chút ngứa.

“Ta thật sự không nghĩ tới cái kia kia nữ nhân, thế nhưng là cái này thân phận.....” Tử Ngôn khoe miệng mang theo cười khổ.

Lịch sử loại này đồ vật, tuy rằng hần không tính là là tình thông, nhưng là ít nhất hần vẫn là đã biết không ít, tỷ như, Lưu Bang, Lý Thế Dân, Chu Nguyên Chương lĩnh tình hoàng đế, đương nhiên nếu nói có một cái vô pháp quên nói, kia đại khái chỉ có trong lịch sử duy nhất nữ hoàng đế.

Vô Tắc Thiên!

Trong lịch sử ghi lại, hầu hạ quá hai đời đế vương, phân biệt là Lý Thế Dân cùng Lý Trị, ở đem sở hữu nhi tử bức tử chơi diên không sai biệt lắm lúc sau,

bước lên ngôi vị hoàng đế, này đại khái chính là Võ Tắc Thiên cả đời.

Thực không sáng rọi một tiếng, nàng xuất hiện tuy rằng thay đổi Trung Quốc trong lịch sử vẫn luôn lấy nam tính vì hoàng đế, nhưng cũng gần chỉ có nàng một cái, lịch sử chỉ cần một cái Võ Tắc Thiên.

Nàng uy danh Từ Ngôn không có khả năng không rõ ràng lắm, bất luận là TV thượng vẫn là cái gọi là tiểu thuyết trung. Chỉ cần đề cập đến đường triều thịnh thế, đại khái đều có thể xả ra nàng tên.

Chỉ là Từ Ngôn như thế nào cũng không có cách nào nghĩ đến, nàng thế nhưng chính là cái kia trong lịch sử Võ Tắc Thiên, kia nghi vấn cũng liền tới rồi, nếu nàng là Võ Tắc Thiên nói, vì cái gì sẽ xuất hiện ở chính mình cái này trường học, cũng không phải cái gì hàng hiệu đại học, cũng không phải cái gì lịch sử đã lâu trường học, kia vì cái gì cái kia cái gọi là âm bảo nhập khẩu sẽ ở cái này không ra danh trong trường học?

Tiếp theo, nàng làm chính mình tìm người kia lại là ai? Là người nào có thể làm nàng như vậy đề ý?

Giống như là một người tiếp một người nguyên bộ. Lại như là một người tiếp một người mê đề. Từ Ngôn tổng cảm giác thứ này bên trong cất dấu cái gì kinh thiên bí mật.

“Bộ đáng gì thân phận.”

“Loại này lời nói liền tính nói ra người cũng sẽ cảm giác không thể tưởng tượng đi.....” Từ Ngôn bắt đầu dĩ phiết liếc mắt một cái Trình Từ, sau đó khoe miệng mang theo cười khổ.

“Ta chưa từng có đem thân phận của nàng cùng trong lịch sử những cái đó danh nhân họa quá chờ câu, ngay từ đầu ta cũng chết cảm thấy cũng chính là cái kia danh tướng phu nhân, hoặc là cô đại danh kỹ gì đó..... Chỉ là không nghĩ tới. Thế nhưng là trong lịch sử cái kia cái kia nữ hoàng đế.”

“Võ Tắc Thiên.”

“Đối. Cái này người cũng biết a..... Cũng đúng. Tùy Đường lịch sử các người hẳn là cũng rất quen thuộc, chẳng qua ta hiện tại thực buồn bực a..... Vì cái gì nàng sẽ ở cái này địa phương.”

“Âm bảo nhập khẩu sao.”

“Ân.....” Gật gật đầu, Từ Ngôn nhìn giống nhau Trình Từ.

“Đã quên người còn không có đi vào..... Đơn giản tới nói chính là cái kia âm bảo nhập khẩu nội chính là trong lịch sử nữ hoàng đế. Võ Tắc Thiên.”

“.....”

“Người cũng cảm giác không thể tưởng tượng đi? Cùng ta lúc ấy nghe thấy cái này tin tức thời điểm không sai biệt lắm.”

Từ Ngôn nằm ở trên giường, hơi hơi xoay qua đầu, nhìn một bên, giống như là ở dư vị giống nhau.

“Trong lịch sử Võ Tắc Thiên chết thời điểm đã là cái lão thái bà, vì cái gì nàng vẫn là kia phó thiếu nữ bộ dáng?”

“Quý Vương cấp bậc quý, bọn họ dung mạo sẽ dừng lại ở nhất quang tiên lượng lệ thời điểm.”

“Phải không..... Quang tiên lượng lệ a, cẩn thận nghe một chút giống như là trí mạng dụ hoặc giống nhau a, đối nữ quý mà nói rất có dụ hoặc lực a.”

Từ Ngôn cảm thán nói một câu, sau đó ngồi dậy, có chút đau đầu nhéo nhéo mày, nhìn về phía một bên Trình Từ.

“Biết đến càng nhiều, cũng liền càng ngày càng vô lực a.....”

.....

“Đã quyết định sao?”

Triệu Hiên đứng ở mái nhà, nhìn đỉnh đầu ánh trăng, nàng bên người đứng nhưng là tên là Triệu Từ thiếu nữ.

“Không đi cáo biệt liền trở về.”

“Không được..... Đã không có cái này tất yếu.”

Ngữ khí thực bình tĩnh, đại khái là thật sự tương thông đi, Triệu Từ nói ra những lời này, sau đó nhìn đối diện như cũ lượng kia phiến cửa sổ.

Đó là Từ Ngôn nơi cửa sổ. Triệu Hiên theo Triệu Từ tầm mắt nhìn qua đi, có chút do dự nhìn hắt cái này muội muội.

“Kỳ thật chỉ cần thái độ cường ngạnh một chút có lẽ.....”

“Không có khả năng đâu, gia hỏa kia tính tình ta thực hiểu biết.”

Triệu Tử dời đi tầm mắt, có chút bất đắc dĩ nhìn về phía một bên, trong giọng nói đang nói nói gia hỏa kia thời điểm tràn ngập khẳng định.

Giống như là thật sự thực hiểu biết giống nhau.

“Cường bách chuyện của hắn, hắn là chết đều sẽ không làm. .... Nếu uy hiếp nói, không có khả năng thành công, tương phản hắn sẽ thề sống chết chống cự.”

“Hắn không phải cũng đối tiêu muội người cảm thấy hứng thú sao?”

“Chỉ là cảm thấy hứng thú đi. .... Có lẽ còn có khác nữ nhân hắn càng thích.”

Trong giọng nói lại một lần tràn ngập mắt mát, Triệu Tử ngẩng đầu lên nhìn không trung, đen nhánh ban đêm tựa hồ một cái màu đen động không đáy giống nhau.

Triệu Hiền nhìn nàng này phúc bộ dáng, nội tâm sinh ra một loại đau lòng cảm giác, sau đó đó là có chút bất đắc dĩ thờ dài một hơi.

Kỳ thật, lúc trước nói cho Từ Ngôn nói trung, hắn ít nói một chút.

Xác thật, bọn họ mẫu thân là muốn đem Triệu Tử gả cho Từ Ngôn, nhưng cũng không phải nhất định phải gả cho Từ Ngôn, có thể nói như vậy, gả cho Từ Ngôn là lựa chọn tốt nhất, đương nhiên cũng không phải nói từ bỏ cái này ở ngoài đã không có lựa chọn khác.

Ý tứ nói, còn có một cái lớp xe dự phòng.

Trừ bỏ Từ Ngôn, còn có một cái tốt nhất người được chọn, thân là đạo nhân trung, cùng thể hệ thiên tài nhân vật, Lý Duyệt người này.

Lớn lên soái, thực lực cường, chỉ là 19 tuổi cũng đã sáng tạo quá hàng phục quá hung quỹ lúc đầu kỷ lục, có thể nói là đạo nhân trung danh nhân.

Người như vậy, hoàn toàn có thể xứng đôi Triệu Tử, như vậy xem ra đến cũng không xem như tổn thất, kỳ thật ngay từ đầu, mẫu thân liền có khuynh hướng cái này, nếu Từ Ngôn không có đáp ứng nói, này đại khái là mẫu thân nhất nguyện ý nhìn đến kết cục.

Nhưng vấn đề là, thân là lúc ấy người Triệu Tử tâm tình a, tuy rằng lớn lên đủ soái, nhưng là Triệu Hiền có thể nhìn ra được, chính mình muội muội đối cái kia gọi là Lý Duyệt người này hoàn toàn không có hứng thú.

Từ về nhà thời điểm, nhất cử nhất động thượng có thể nhìn ra được, đối vẫn luôn khuôn mặt tươi cười đón chào Lý Duyệt, Triệu Tử vẫn luôn là một loại không nóng không lạnh bộ dáng.

Đại khái chỉ có ở đối mặt cái kia gọi là Từ Ngôn gia hỏa thời điểm, mới có thể chân chính lộ ra khuôn mặt tươi cười đi, rất là buồn bực, gia hỏa kia rốt cuộc nơi nào hảo.

“Kia. .... Đã quyết định sao? Chuyện này cũng không nói cho hắn sao?”

“Loại chuyện này nói hay không cũng đều ý nghĩa không lớn đi.”

Triệu Tử nói ra những lời này, ngữ khí bình đạm muốn mệnh, không có chút nào pháp phòng, nếu Từ Ngôn ở chỗ này nói, đại khái sẽ cảm thấy nàng nói chuyện bộ dáng cùng Trình Tử không sai biệt lắm.

“Hắn biết thế nào không biết thì thế nào, nếu ngay từ đầu hắn liền chuẩn bị tiếp thu ta nói lúc trước cũng sẽ không như vậy do dự, nếu hắn thật sự để ý ta nói cũng sẽ không nói ra nói vậy.”

“Hết thầy hết thầy. .... Đều là bởi vì hắn, trong lòng không ta a.”

Triệu Tử trong thanh âm tràn ngập thê lương, tại đây nháy mắt Triệu Hiền đột nhiên sinh ra một loại, chính mình muội muội trên thực tế là cái nghệ thuật gia cảm giác, hoặc là phim truyền hình trung nữ chính.

Tổng cho người ta một loại thực thê lương cảm giác.

Nắm chặt nắm tay, Triệu Hiền nhìn đứng ở chính mình trước người Triệu Tử, ăn mặc rộng thùng thình quần áo, bởi vì ở uy phong gọi lên vạt áo động lên.

Triệu Hiền nắm chặt nắm tay thật lâu sau mới buông ra.

Đối Từ Ngôn người này, hắn không có gì hảo cảm, từ hắn làm ra những cái đó sự tình, cùng với lúc trước hắn theo như lời quá những lời này đó đều là Triệu Hiền đối hắn thẳng không dậy nổi chẳng sợ một tia hảo cảm.

Tương phản, còn có chút chán ghét.

Này đại khái chính là mệnh trung chủ định chán ghét, bởi vì vận mệnh trung chủ định hai người không có khả năng có cái gì tốt ở chung, làm cho Triệu

Hiên ánh mắt đầu tiên nhìn đến Từ Ngôn thời điểm liền sinh ra chán ghét cảm giác.

Mùa hè ban đêm có chút lạnh, đây là Triệu Hiên cảm giác. Hắn có chút lo lắng nhìn Triệu Từ, sau đó thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Chúng ta đi về trước đi, quá mấy ngày liền trở về.”

“.....” Không nói gì, Triệu Từ chỉ là nhìn chằm chằm còn lượng kia phiền cửa sổ.

Thật lâu sau mới truyền đến.....

“Ân.” Nói xong, cái này tự, Triệu Từ chuyển qua thân mình, hướng tới hạ lâu vị trí đi qua.

Triệu Hiên nhìn còn lượng kia phiền cửa sổ ngăn người, trên mặt biểu tình có chút kỳ quái.

Không biết qua bao lâu, mới từ trong miệng của hắn truyền ra mấy chữ, thực bình đạm.

“Từ Ngôn.....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Phiền toái

Rạng sáng thời gian.

Từ Ngôn đi ở về nhà trên đường, này tựa hồ đã trở thành một loại định luật, mỗi ngày đều là thời gian này điểm về nhà.

Từ Ngôn thường thức trong tay một cây đao, giống như là thiết hoa quả tiểu đao giống nhau, nhưng xem hình thức lại tương đương có bán điểm, nếu lời nói, ở chuỗi đao vị trí có xõng ra tới một con long đầu, không biết vì sao, Từ Ngôn tổng đối long loại này sinh vật, yêu sâu sắc.

Đây là Lưu Tú cho hắn, nói cái gì là đi bao vây tiểu trừ một cái bạch quỷ đội thời điểm cướp đoạt đến, xem hình thức đẹp liền đưa cho Từ Ngôn.

“Thành nam loại nhỏ đội đã bị tiêu diệt, ngăn ngừa mấy ngày nội cũng đã từ 268 oán quỷ tăng lên tới 788, trong lúc khác thế lực trà trộn vào tới có 59 cái, hiện giờ đã toàn bộ diệt trừ tổ chức hiện có 729 chỉ oán quỷ, trong đó oán quỷ lúc đầu đến oán quỷ trung kỳ tổng cộng 524 còn lại cao cấp oán quỷ 205, tính thượng vương hăng cùng chu hiểu tuyên còn có Lưu Tú, hiện giờ chúng ta tổ chức có hung quỷ một người, oán quỷ đình ba vị, còn lại 729 oán quỷ.”

Nghe Trình Từ ở bên tai hội báo, Từ Ngôn có chút ngây người nhìn dưới mặt đất, sau đó nhú mày, tay đặt ở trên mặt, ngón tay vô ý thức cọ xát gương mặt.

“Còn chưa đủ, tổ chức hiện tại vẫn là quá yếu.”

“Đã tại đây tòa trong thành thị tính thượng cỡ trung thế lực.”

“Kia cũng chỉ là cỡ trung thế lực, hơi chút cường một chút tổ chức đều có thể đem chúng ta tổ chức toàn diệt đi..... Liên tính nhân viên gia tăng rồi, nhưng là vẫn là có một ít lung tung rồi loạn đồ vật lẫn lộn tiến vào.”

Chính như Từ Ngôn theo như lời giống nhau, tuy rằng ngay từ đầu yêu cầu theo đuổi số lượng chính là hắn, nhưng này cũng không phải nói hắn không muốn truy cứu chất lượng.

Chất lượng ngách tầm quan trọng hắn thực minh bạch. Tuy rằng mới tới những cái đó oán quỷ bách với áp lực thần phục chính mình, nhưng cũng chỉ là ngăn ngừa thần phục, thực dễ dàng liền phân bộ.

Cũng là thời điểm nên theo đuổi chất lượng.

“Ai, ai tới cứu cứu ta!”

Ban đêm, một tiếng thê thảm tiếng kêu hấp dẫn Từ Ngôn lực chú ý, từ này bén nhọn trình độ tới xem nói, có thể suy tính ra tới là một người nữ nhân.

Đối Từ Ngôn mà nói, đây là việc vật vãnh, đối chính mình không có ích lợi, hoặc là nói đúng tổ chức không có ích lợi hẳn giống nhau đều sẽ không nhiều quân. Thực rõ ràng vừa mới đến kia thanh thét chói tai chính là bên người vang lên.

Loại này thời điểm đã không có cách nào làm bộ không có nghe được đi. ....

Xoay người. Từ Ngôn nhìn về phía đường cái đối diện cái kia hẻm nhỏ, ở tiếp cận chính mình gia này phiến địa phương thực loạn, phát sinh quá không ít xấu xa sự tình.

Đây cũng là, qua 9 giờ lúc sau. Liên rất thiếu còn có nữ nhân đi ở trên đường nguyên nhân.

Có chút bất đắc dĩ nâng lên tay. Gãi gãi tóc. Từ Ngôn nhìn về phía trước mắt hẻm nhỏ, dùng bất đắc dĩ ngữ khí.

“Thật đúng là..... Phiền toái a.”

.....

Mã Diễm Lệ liễu mạng đăng chân, này đại khái là nàng trong cuộc đời lần đầu tiên đối mặt như vậy trạng huống. Hai mắt mở đại đại, bởi vì bị bưng kín miệng cho nên từng ngum từng ngum hô hấp không khí.

Nàng nhân thân sau là một người nam nhân, xem thân hình thực cường tráng, ít nhất là nàng loại này vừa mới mười tám tuổi thiếu nữ sở không thể phản kháng.

Đột nhiên xuất hiện nam tử bưng kín nàng miệng, sau đó ngạnh sinh sinh kéo vào cái này hẻm nhỏ trung, tuy rằng vội vàng gian hô một câu cứu mạng, nhưng Mã Diễm Lệ rất rõ ràng, này đại buổi tối nào có người a.

Chẳng lẽ hôm nay liền thua tại nơi này?

Mã Diễm Lệ trong đầu không khỏi dâng lên cái này ý niệm, tùy theo đó là vô hạn sợ hãi, đây là đối tượng lai một loại sợ hãi.

Hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm hẻm nhỏ cửa, nàng thân mình đang ở bị phía sau nam nhân kia sau này túm, giây giụa sức lực cũng càng ngày càng nhỏ, nhỏ đến Mã Diễm Lệ đã không có sức lực phản kháng.

Có thể cảm giác được rõ ràng, nam nhân kia thở hỗn hển, mang theo mùi rượu hô hấp, phun ở vành tai thượng.

Xong rồi. ....

“Phanh..... Đang đang ~”

Không bình bị đá ra tới, tại đây yên tĩnh đêm trung phá lệ rõ ràng, ít nhất đối Mã Diễm Lệ nhị ngôn, nàng thậm chí cảm giác được, ôm chính mình người kia, tựa hồ sùng sốt một chút.

“Đại thúc a..... Người làm như vậy có phải hay không có chút không lớn đạo đức?”

“Người là ai!”

Quát lớn một tiếng, tràn ngập cảnh giác thanh âm từ Mã Diễm Lệ phía sau nam nhân kia trong miệng truyền ra tới bởi vì độ sáng duyên cớ, đại khái chỉ có thể mơ mơ hồ hồ nhìn đến một bóng người đứng ở hẻm nhỏ nhập khẩu.

Động lên, Từ Ngôn hướng tới nam nhân kia vị trí đi qua.

Cùng nàng tưởng giống nhau, quả nhiên lại là cái nào chuẩn bị làm một ít cảm thú không bằng sự tình nam nhân, ít nhất đối Từ Ngôn mà nói, loại người này vẫn là đi tìm chết hảo.

“Kia chúng ta đến xem..... Người đây là ở chuẩn bị phạm tội sao? Loại này tội bị bắt lấy nói, là muốn ngồi tù đi?”

Đương Từ Ngôn đứng ở hán trước mặt thời điểm, Từ Ngôn mới nhìn đến bị hán bắt cóc tên kia thiếu nữ, mang giày cao gót cùng màu đen tất chân, váy ngắn cộng thêm áo khoác nhỏ nói thật chỉ là xem giả dạng liền sẽ cho người ta một loại không phải cái an phận nữ nhân cảm giác.

Hơi chút có chút chán ghét.

Bất quá tùy tay tầm mắt lại tập trung ở nam nhân kia trên người.

“Uống lên chút rượu liền muốn làm loại sự tình này, thật đúng là rượu sau thêm can đảm a.”

“Tiểu tử thú, người cầm miệng cho ta!”

Gầm lên giận dữ, theo sau đem trong tay nữ nhân ném ở một bên hướng tới Từ Ngôn nhào tới, hình thể thượng ưu thế liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra

được là ai thắng.

Mã Diễm Lệ có chút không đành lòng đi nhìn.

“Phanh!”

“Ngươi có phải hay không cho rằng ta thực dễ khi dễ a?”

Từ Ngôn thanh âm truyền tới, vừa mới tráng hán bị hấn ấn đến ở trên mặt đất, một chân dẫm nam nhân kia mặt, chân mặt nhẹ nhàng cọ cọ.

“Kia hiện tại nhìn xem, ai tương đối lợi hại?”

“Hỗn, hỗn đản!”

“Đừng nói nhảm nữa một chút.”

Đem trong tay kia thanh đao đem ra, Từ Ngôn ngồi xổm đi xuống, sau đó đem mũi đao nhắm ngay hấn tròng mắt, vừa muốn nói gì hấn nhìn đến cái này lúc sau, lập tức dọa nói không nên lời lời nói.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

“Làm gì? Cái gì đều không làm a.....” Từ nói cười, tay phải nắm đao nhắm ngay hấn mắt, sau đó khoe miệng lộ ra ý cười.

“Ta chỉ là đột nhiên có chút tò mò, nhân loại đôi mắt đến tốt cùng là bộ dáng gì mà thôi, tưởng đao ra nhìn xem.”

“Uy, trụ dừng tay!”

“Chậm.”

Nói xong câu đó, Từ Ngôn đem mũi đao cắm đi vào, giống như là thọc bọ plastic giống nhau, một đao huyết phun ra ra tới.

“A a a a a a a a a a!!”

Hấn kêu thảm thiết cũng không có sự Từ Ngôn đình chỉ xuống dưới, mà là lại một lần nâng lên tay đem hấn mắt phải cầm bọ, huyết theo hốc mắt phun tới.

Kêu thảm thiết cuộn cuộn không ngừng truyền tới, Từ Ngôn không có chút nào biểu tình, mà là cầm đao không ngừng hướng tới hấn trên người cầm.

Mã Diễm Lệ rất kỳ quái, vừa mới bị thiếu niên dẫm đến ở trên mặt đất người kia trừ bỏ trên mặt đất lăn lộn phát ra kêu thảm thiết ở ngoài, đã làm không ra chuyện khác.

Chỉ là tò mò..... Vì cái gì muốn kêu thảm thiết.

Từ Ngôn chỉ là đứng ở một bên nhìn bụm mặt, trên mặt đất lăn lộn nam nhân, khoe miệng lộ ra ý cười, đã sớm muốn thử xem nhìn, quả nhiên cùng tưởng giống nhau, chiều này đồng dạng có thể dùng ở nhân loại trên người.

Chế tạo ra cảnh trong mơ, làm trước mắt người này trải qua, ở trong mộng hấn sẽ bị Từ Ngôn cầm đao vẫn luôn thọc, nhưng lại sẽ không chết, loại này phương pháp, so trên thực tế cấp ra thương tổn muốn tàn nhẫn nhiều.

“Cái kia..... Cảm ơn ngươi.”

Tuy rằng không rõ ràng lắm đã xảy ra cái gì, nhưng là Mã Diễm Lệ vẫn là liền điểm này ánh mắt cũng có thể nhìn ra tới trước mắt tên này thiếu niên cứu nàng.

Từ Ngôn phiết nàng liếc mắt một cái, theo sau thấp hèn nhạc đầu.

“Không cần cảm tạ, ta chỉ là làm ta chuyện nên làm.” Không có đi xem nàng, Từ Ngôn chỉ là nói ra những lời này.

Trước mắt nữ nhân này, nhìn dáng vẻ không phải cái gì hảo nữ nhân, tại như vậy vẫn thời gian còn ở trên đường đi tới, mặc cho ai đều có thể nhìn ra được, hơn nữa, từ nàng ăn mặc thượng. Từ Ngôn thật sự rất khó đối nàng có cái gì hảo cảm.

“Như vậy vẫn thời gian, ngươi như thế nào còn ở nơi này.”

“Cái kia.....”

“Không nghĩ lời nói liền tính, ta cũng không phải quá muốn biết.”

Từ Ngôn nói một câu, làm Mã Diễm Lệ có chút xấu hổ cũng không biết nên nói cái gì.

Thời điểm, có chút tò mò nhìn về phía trước mắt tên này, thiếu niên, nhiều nhất không vượt qua mười bảy tuổi bộ dáng, nhưng thoạt nhìn man có uy nghiêm, ít nhất sợ tới mức nàng có chút không dám đi nhìn thẳng vào hắn.

“Nhà ngươi ở tại địa phương nào?”

“Cái gì?”

Từ Ngôn thình lình xảy ra một câu, đem Mã Diễm Lệ sợ tới mức không nhẹ, nàng có chút kỳ quái nhìn về phía nói ra những lời này Từ Ngôn, về phía sau lui lui.

“Không cần lo lắng, ta cũng không có đối với ngươi sinh ra cái loại này tâm tư.”

Từ Ngôn phiết nàng liếc mắt một cái, đã biết nàng suy nghĩ cái gì, nói ra những lời này.

“Ta chỉ là đơn thuần cảm thấy, đã trẻ thế này, trên đường ở gặp được khác cũng không phải không có khả năng, cho nên đưa ngươi về nhà tương đối hảo điểm.”

Nhìn thoáng qua Mã Diễm Lệ.

“Nhanh lên dẫn đường.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 184: Vạch trần

Mã Diễm Lệ có chút sợ hãi đi ở phía trước, nàng thường thường quay đầu lại nhìn lạc hậu nàng ba bốn bước Từ Ngôn, hai người chỉ gian khoảng cách cũng không xa, nhưng đồng dạng cũng không gần, ăn mặc giày cao gót trên mặt đất phát ra thụp thụp thụp tiếng vang, tại đây yên tĩnh ban đêm, cảm giác thập phần lạnh người sợ hãi.

“Cái kia..... Ngươi, gọi là gì?”

“Ngươi không trước nói sao?”

“Mã Diễm Lệ, tên của ta.”

“Ta kêu Từ Ngôn.”

Thanh âm lãnh đạm đạm, đây là Mã Diễm Lệ đối Từ Ngôn ấn tượng đầu tiên, cảm giác thực không dễ dàng câu thông bộ dáng.

Chỉ là nói này một câu, Mã Diễm Lệ liền nhắm lại miệng, thực thức thời không ở phát ra một chút thanh âm.

Tuy rằng cảm giác làm một cái xa lạ nam nhân đưa chính mình về nhà thật không tốt, nhưng là vừa mới đã xảy ra loại chuyện này, như vậy xem ra cũng tương đối an toàn bộ dáng.

Hắn tuổi tác thoạt nhìn không lớn, căng chết cũng liền mười sáu bảy bộ dáng, hơn nữa thoạt nhìn man soái khí, càng quan trọng..... Vừa mới như vậy trợ giúp chính mình, không cần hảo hảo cảm ơn sao?

Nghĩ như vậy, Mã Diễm Lệ xoay đầu nhìn Từ Ngôn.

“Kia cái gì..... Nhà ngươi rất xa sao? Đã trẻ thế này như thế nào còn không trở về nhà?”

Giống như là cố ý tìm một ít đề tài giống nhau, Mã Diễm Lệ đánh đại khái chính là cái này chủ ý, cho nên hắn mới có thể nói ra những lời này.

Nhân nhật phiết nàng liếc mắt một cái, Từ Ngôn không nói gì, cái này làm cho chuẩn bị tốt tiếp được đi Mã Diễm Lệ cảm giác được xấu hổ.

Tương đương xấu hổ.

“Không phải rất xa, cũng liền mười phút lộ trình.”

“Phải không, ... Làm người cố ý đưa ta trở về, ngưng ngưng.”

“Không có gì.”

Từ Ngón giống như là không muốn cùng nàng nói chuyện giống nhau. Khiến cho Mã Diễm Lệ đề tài bị hấn câu nói đầu tiên khá quất, kế tiếp nên nói cái gì? Mã Diễm Lệ không hiểu đến phía sau tên này thiếu niên đến tốt cùng nghĩ đến sự tình gì.

Mã Diễm Lệ cảm giác chính mình giống như là dùng nhiệt mặt dán nhân gia lãnh mông giống nhau, xum xoe, cái này làm cho hấn đối thiếu niên này sinh ra một ít không tốt ấn tượng.

“Không một chút phong độ, ...”

Nói thắm một câu, thanh âm tiểu nhân đáng sợ, nếu không phải cẩn thận nghe nói, chỉ sợ đều sẽ không nghe được nàng đang nói chút cái gì.

Nhưng là những lời này, vẫn là bị Từ Ngón nghe được, vẫn luôn thấp đầu nâng lên, nhìn nàng một cái. Sau đó lại thấp đi xuống.

Nhàm chán nữ nhân.

Liền cùng Từ Ngón suy nghĩ giống nhau. Hấn đối cái này gọi là Mã Diễm Lệ nữ nhân không có gì hảo cảm, từ các phương diện đi lên nói.

Ăn mặc đi lên xem, mấy năm gần đây thực lưu hành quần áo, cùng kia váy ngắn cùng với tất chân. Ăn mặc giày cao gót thoát nhìn khiến nàng chân có vẻ rất dài. Tuy rằng cái đầu không cao. Nhưng là như vậy xem nói, lại có vẻ không phải quá lùn.

Hơn nữa, nàng trên người có Từ Ngón không quá thích nước hoa hương vị. Hộ sĩ cái gì lục thần nước hoa, cũng không phải tinh dầu linh tinh đồ vật, hấn là đại đa số nữ nhân đều thực thường xuyên dùng nước hoa.

Đối nước hoa loại này đồ vật, Từ Ngón cũng không phải quá cảm thấy hứng thú, hấn duy nhất cảm thấy hứng thú, đại khái chính là bên cạnh Trình Từ mùi hương.

Ở ban đêm thoát nhìn có chút khủng bố, nhưng hiển lộ kia trương khuôn mặt nhỏ lại thập phần đẹp, quan trọng nhất chính là trên người nàng truyền đến từng trận mùi hương.

Rất quen thuộc hương vị, đại khái là thư da giai.

Cùng nhân loại bất đồng, đã chết quá Trình Từ liền tính là thời tiết ở nhiệt cũng sẽ không sinh ra mồ hôi loại này đồ vật, cho nên dùng quá thư da giai trên người nàng có nhân nhạ mùi hương.

Hoàn toàn, Từ Ngón tương đối thích cái này hương vị, có lẽ là không hiểu đến thưởng thức, hấn tổng cảm giác những cái đó nước hoa thực gay mũi.

Từ Ngón không tự giác hướng tới bên người vị trí nhích lại gần, sau đó hơi hơi nâng đầu hút mấy hơi thở.

Vẫn là quen thuộc hương vị.

Có lẽ là mặt dựa vào thân cận quá duyên cớ, Trình Từ phát hiện Từ Ngón đang ở không ngừng ngửi cái gì, sau đó cúi đầu nhìn nhìn ngực, vron tay, che lại cổ áo, sau đó một cái tay khác đỉnh Từ Ngón miệng từ đỉnh chạy đến một bên.

Từ Ngón ném ra Trình Từ tay, có chút xấu hổ đứng thẳng, sau đó tiếp theo đi theo Mã Diễm Lệ phía sau, ngẩng đầu nhìn cuống quít chỉ gian, đem đầu xoay qua đi Mã Diễm Lệ.

Người kia, ... Đang làm gì? Tập kỹ sao?

Mã Diễm Lệ ở trong lòng như vậy trộm nghĩ, rốt cuộc vừa mới Từ Ngón kia phó bộ dáng buồn cười cực kỳ, rốt cuộc ở Mã Diễm Lệ nhìn không tới Trình Từ dưới tình huống, Từ Ngón chính mình một người làm ra cái kia động tác thật đúng là buồn cười đã chết.

Tuy rằng chỉ là một hồi, nhưng vẫn là bị Mã Diễm Lệ thấy được, trộm cấp phía sau cái này gọi là Từ Ngón thiếu niên, an thượng một cái kỳ quái danh hiệu.

.....

“Cái này chính là nhà của người?”

Từ Ngón nhìn trước mắt cái này có chút rách tung toé phòng ở, rất khó đem cái này phòng ở cùng cái này ăn mặc sạch sẽ nữ nhân họa thượng đẳng câu.

Đại khái cùng ở nông thôn cái loại này phòng ở không sai biệt lắm, bất quá còn muốn cũ một chút.

“Xin lỗi, nhà ta có điểm phá.”

Mã Diễm Lệ nói ra những lời này, sau đó đem khóa môn khóa mở ra, một chất nhóm phát ra chói tai tiếng vang.

“Ta sợ trung liên bỏ học, mấy năm trước nãi nãi cũng qua đời, cho nên hiện tại chỉ có thể chuẩn bị làm đêm. ....”

Lại nói đến làm đêm thời điểm nàng hơi chút có chút tạm dừng, sau đó thấy Từ Ngôn giống nhau, ở phát hiện Từ Ngôn thần sắc không có gì biến hóa lúc sau, thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

“Muốn hay không tới ngồi ngồi? Ta đi cho người đảo luộc nước uống.”

“Hào đi, ta khát nước.”

Từ Ngôn nhìn thoáng qua Mã Diễm Lệ, sau đó đi theo nàng đi vào.

Trong phòng đến còn tính thượng sạch sẽ, ít nhất đối Từ Ngôn tới nói, toàn bộ phòng thường xuyên quét tước, cũng không có gì quá bản địa phương.

Cũng không có hiện tại đại đa số nữ hài tử như vậy, nơi nơi đều là rác rưởi, tương phản, toàn bộ phòng nội thu thập rất có tự.

Hơi chút đối nàng có một ít đổi mới.

“Cũng không có quá trà ngon, nước sôi để nguội có thể đi.”

“Có thể.” Tương đối với lá trà, Từ Ngôn càng thích nước sôi để nguội.

“Người căn phòng này. .... Thường xuyên quét tước?”

“Ân, nãi nãi để lại cho ta cuối cùng di vật, không quét tước tổng cảm giác thực xin lỗi qua đời nãi nãi.”

“Hiện tại là chính mình một người?”

“Ân, có thể nói, ta là cô nhi đi”

Mã Diễm Lệ thanh âm thực bình tĩnh, ít nhất nói ra những lời này thời điểm, nàng vẫn luôn là mặt mang theo tươi cười, cũng không có lộ ra quá thật đáng buồn thần sắc.

Trên người nàng những cái đó quần áo còn không có thay cho đi, đây là Từ Ngôn nhìn duy nhất cảm giác chói mắt.

Uống một ngụm nước sôi để nguội, dựa theo đạo lý mà nói, đi theo xa lạ nữ nhân đi nhà nàng tóm lại là không tốt ảnh hưởng, huống chi nữ nhân này trang phục còn có một ít bại lộ.

Như vậy vẫn thời gian, xuyên thành như vậy, tổng kết vừa mới theo như lời những cái đó làm đêm, Từ Ngôn đại khái đã đoán được là cái gì công tác.

Là bởi vì trong nhà nghèo khó, cho nên mới dám loại này bán đứng thân mình hoạt động sao?

Thật là thật đáng buồn.

Ở trong lòng nói thầm, Từ Ngôn đem cái chén đặt ở một bên trên bàn, Mã Diễm Lệ có chút không biết làm sao đứng ở Từ Ngôn trước mặt.

Nàng đại khái cũng ở buồn rầu, chính mình vì cái gì sẽ làm một người nam nhân tiến vào chính mình trong nhà, nếu hắn có cái gì không tốt ý niệm, này còn không phải là dẫn sói vào nhà sao?

Không biết vì sao, Mã Diễm Lệ thế nhưng sinh ra một loại hối hận cảm giác.

Trầm mặc.

“Người. .... Là làm gì đó?”

“.....” Lộp bộp một chút, Mã Diễm Lệ cảm giác chính mình trái tim tại đây một khắc tạm dừng xuống dưới, tùy theo đó là sợ hãi truyền đến.

Nàng làm sự tình không phải cái gì sáng rọi sự tình, nàng cũng biết mất mặt, nàng cũng từng vì nghĩ tới chính mình sẽ đi lên như vậy một cái lộ.

Ít nhất, ở nàng niên thiếu thời điểm, cũng có cái đại học mộng, nhưng kia đều là chuyện cũ, hiện giờ vất vả ngụy trang liền phải bị trước mắt tên này thiếu niên vạch trần.

Mã Diễm Lệ bắt đầu luống cuống lên.

“Ta. .... Ta là đánh làm đêm.”

“Cái gì làm đêm?”

Từ Ngôn giương mắt nhìn nàng.

“Bình thường làm đêm không cần xuyên thành như vậy đi? Lại nói, buổi tối công tác công tác có cái gì hảo công tác?”

Phiết nàng liếc mắt một cái, Từ Ngôn đạm nhiên ánh mắt nhìn nàng.

Loại chuyện này hoàn toàn có thể xưng là xen vào việc người khác, nhưng không biết vì sao, Từ Ngôn sẽ vô duyên vô cớ sinh ra như vậy cảm giác.

“Ta..... Ta.....”

“Trên người của người nước hoa, còn có tất chân váy ngắn, loại này quần áo xứng với như vậy nơi có vẻ không phải muốn cùng quy củ đi, không có khả năng sẽ có bao nhiêu dư tiền mua loại này đồ vật..... Người ở đầu điểm cái gì.”

Loại chuyện này ta vì cái gì muốn nói cho người a!

Mã Diễm Lệ thật muốn rống ra những lời này, nhưng trên thực tế đương nàng nhìn đến Từ Ngôn cặp mắt kia ở ngoài, liền thẳng không dậy nổi chẳng sợ một tia phản kháng tâm lý.

Trước mắt tên này gọi là Từ Ngôn thiếu niên, tổng cảm giác cho người ta một loại rất có uy nghiêm cảm giác, chỉ là nhìn hấn đôi mắt liền không biết nên như thế nào nói dối.

Mã Diễm Lệ cắn cắn môi, cúi đầu nhìn dưới mặt đất.

“Là làm gì đó?”

“Làm, làm.....”

“Là quán ăn đêm công tác đi?”

Từ Ngôn cuối cùng một câu, khiến nàng vô thần sững sờ ở nơi đó, đã hồi hận, vì cái gì muốn cho hấn vào được.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Không nhiều lắm

Trước mắt tên này gọi là Từ Ngôn thiếu niên, tổng cảm giác cho người ta một loại rất có uy nghiêm cảm giác, chỉ là nhìn hấn đôi mắt liền không biết nên như thế nào nói dối.

Mã Diễm Lệ cắn cắn môi, cúi đầu nhìn dưới mặt đất.

“Là làm gì đó?”

“Làm, làm.....”

“Là quán ăn đêm công tác đi?”

Từ Ngôn cuối cùng một câu, khiến nàng vô thần sững sờ ở nơi đó, đã hồi hận, vì cái gì muốn cho hấn vào được.

Đôi mắt ở hốc mắt nội đánh vòng, Mã Diễm Lệ có chút không dám đi nhìn thẳng vào Từ Ngôn đôi mắt, liền cùng nàng tương giống nhau, cái kia gọi là Từ Ngôn thiếu niên, hai mắt giống như là có thể nhìn đến người linh hồn chỗ sâu trong giống nhau.

Đôi tay bắt lấy váy ngắn một góc, nàng không ngừng xoa xoa, sau đó hơi hơi cúi đầu, liền cùng đi học thời điểm đã làm sai chuyện tình, bị lão sư gọi vào văn phòng giống nhau.

Đồng dạng, Mã Diễm Lệ đối trước mắt cái này nam hài sinh ra một loại được mầu thuẫn cảm, tổng cho người ta một loại thực uy nghiêm cảm giác.

“Vì cái gì muốn đi nơi đó?” Từ Ngôn đem nàng trăm mặc trở thành cam chịu, sau đó theo sát hỏi ra những lời này.

“Liên tính tìm không thấy hảo công tác, cũng tỷ can cái kia cường đi.”

“.....”

Mã Diễm Lệ không biết nên như thế nào trả lời hắn, kỳ thật nàng hoàn toàn có thể không trả lời cái này cùng chính mình chỉ có gặp mặt một lần gia hỏa, nhưng là không biết vì cái gì đương nhìn đến hắn cặp mắt kia thời điểm, luôn là sẽ sinh ra loại cảm giác này.

Căn môi Mã Diễm Lệ nếm thử ngẩng đầu liếc hắn một cái, đương nhìn đến Từ Ngôn đang ở nhìn chăm chăm chính mình lúc sau, lại kinh hách cúi đầu xuống.

Tuy rằng thoạt nhìn thực thành thực, trên thực tế vẫn là cái tiểu nữ hài tâm tính.

Đây là Từ Ngôn đối nàng đánh giá.

Từ Ngôn nhìn nàng. Nhìn đến nàng loại này phản ứng, đã không sai biệt lắm tin tưởng, nàng sở công tác địa phương đại khái chính là quán ăn đêm linh tinh địa phương.

Này đại khái là trực giác, đang xem đến nàng kia liếc mắt một cái bắt đầu, Từ Ngôn liền bắt đầu suy tính ra nàng công tác, buổi tối không trở về nhà mà là ở bên ngoài.

Sau đó, từ trên người ăn mặc cũng có thể nhìn ra được, nàng kia phò bộ dáng, tuyệt đối là từ đương bắt chính chức nghiệp.

Liên tính là dùng ngón chân cúi đầu tường, đại buổi tối công tác. Xuyên thành như vậy. Cộng thêm hoá trang cùng trên người nước hoa vị, đơn giản là cái này, Từ Ngôn liền đại khái biết nàng công tác.

Nói thật, có chút khinh thường làm này đó. Rõ ràng có một bộ hảo túi da. Làm gì không tốt. Vì cái gì muốn đi bán dâm?

Từ Ngôn thờ dài một hơi, từ vị trí thượng đứng lên, đi tới Mã Diễm Lệ trước mặt. Trên cao nhìn xuống nhìn nàng.

Mà nhìn đến Từ Ngôn đi tới lúc sau, Mã Diễm Lệ triều phía sau lui một bước, dời đi tầm mắt.

“Nhìn ta.”

“.....”

“Ngươi trong lòng hừ cái gì? Vừa rồi ngươi đã nói đi, ngươi nãi nãi. .... Nếu ngươi như vậy công tác bị nàng đã biết, nàng sẽ như thế nào đối với ngươi?”

“Sẽ.....”

“Sẽ đánh chết ngươi, đúng không?”

Ở Từ Ngôn nói ra những lời này kia một khắc, Mã Diễm Lệ trên mặt hiện lên hoảng sợ thần sắc, nàng còn ở sợ hãi, sợ hãi bị Từ Ngôn tiếp tục nói tiếp.

“Không cần nói nữa.....”

“Không cần nói nữa cái gì?”

“Thỉnh không cần nói nữa.....”

“Ngươi nói, không cho ta nói cái gì?!”

Từ Ngôn nói, đề cao âm lượng. Mã Diễm Lệ mở hai mắt, hai con mắt tràn ngập hoảng sợ thần sắc.

Nàng về phía sau lui một bước, tiếp theo một bước.

“Ta chỉ là cái ngoại lai người, chuyện của ngươi ta quản không được, theo đạo lý tới nói ta căn bản không có tư cách cùng ngươi nói những lời này, nhưng là, ta không biết ta vì cái gì sẽ kích động như vậy, cũng không biết ta vì cái gì sẽ cùng ngươi nói những lời này!”

Ngẩng đầu Mã Diễm Lệ nhìn chăm chăm Từ Ngôn, đây là nàng lần đầu tiên nhìn thẳng vào Từ Ngôn.

“Ta chính là không quen nhìn làm loại chuyện này người! Ta thấy ta liền phải quản quản! Nói ta xen vào việc người khác, nói ta nhàn trứng đầu đều không sao cả! Ta hôm nay liền quản quản ngươi!”

Mã Diễm Lệ giống như là cả người vô lực giống nhau, nàng đã bị Từ Ngôn bức tới rồi ven tường, dựa vào trên tường, vô lực nhìn Từ Ngôn.

“Vi cái gì. .... Vì cái gì muốn đối với ta như vậy?”

“Vi cái gì? Ta chính là nhân tướng đau, chính là bởi vì nhân muốn chết, cho nên ta mới có thể quản người phá sự.” Từ Ngôn thật sâu hít một hơi, sau đó hơi hơi hép mắt nhìn Mã Diễm Lệ.

“Người ở chỗ nào công tác?”

“Rửa chân thành. ....”

Mã Diễm Lệ thanh âm thực nhẹ, nhẹ đến liên tính là đứng ở nàng trước mặt, Từ Ngôn cũng gần chỉ là miễn cưỡng nghe được nàng thanh âm.

“Cái kia rửa chân thành?”

“Nam Dương. .... Rửa chân thành.”

“Nam Dương?”

Từ Ngôn nhớ rõ cái này địa phương, trước kia đi học thời điểm, đã khóc quá một lần cái này địa phương, thoát nhìn thực chính quy mặt tiền cửa hàng, nhưng là. .... Làm nữ công nhân hơn phân nửa đêm rửa chân là chuyện như thế nào?

Cau này, Từ Ngôn nhìn Mã Diễm Lệ hai chân.

Phân bên trong đùi kẻ sọc, cũng không có chút nào mở ra dấu hiệu, thoát nhìn giống như là mới vừa đi ra vườn trường thiếu nữ giống nhau.

Nếu đã bị cái kia nói, hẳn là không có khả năng vẫn là cái dạng này? Đây thoát nhìn nhưng không giống như là bị phá quá.

“Công tác thời gian?”

“Buổi tối 8 giờ đến rạng sáng 12 giờ. ....”

Có chút mâu thuẫn nói ra những lời này, đại khái ngay cả chính nàng đều không rõ, vì cái gì chính mình đối mặt người này thời điểm sẽ hỏi cái gì trả lời cái gì đi?

“Có hay không đặc thù phục vụ?”

“Ài?”

Mã Diễm Lệ sững sờ ở nơi đó, nàng không rõ ràng lắm vì cái gì Từ Ngôn sẽ hỏi ra nói như vậy, tùy theo trên má hiện lên nổi lên một tia ửng hồng.

“Đặc, đặc thù. ....”

“Cùng loại với nam nữ chi gian cái loại này, người công tác địa phương hẳn là có cái loại này đi?”

“Là, đúng vậy.”

“Vậy còn người?”

“Ta không có làm cái này! Ta chỉ là cái rửa chân muối!”

Ở Từ Ngôn nhắc tới cái này thời điểm nàng thực kích động, nghe khẩu khí thoát nhìn thực khẩn trương, ít nhất Từ Ngôn nhìn ra được nàng thực sợ hãi.

“Bởi vì nãy nãy nói qua. .... Không thể đập hư chính mình thân mình, cho nên ta chỉ rửa chân.”

“.....”

Từ Ngôn không nói gì, chỉ là nhìn nàng ở nơi nào nói, từ góc độ này xem nói, nàng mặt đều ánh vào chính mình trong mắt.

Không có nói dối.

Đây là Từ Ngôn đến ra đáp án, từ nàng trên nét mặt có thể nhìn ra được tới, nàng lại nói ra những lời này thời điểm không có tránh đi chính mình tầm mắt, mà là nhìn hai mắt của mình.

Vừa mới bị nam nhân kia kéo vào hẻm nhỏ thời điểm, nàng cũng dùng ra toàn lực phản kháng quá, như vậy xem ra nói, nàng không làm cái loại này hoạt động.

Từ Ngôn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mã Diễm Lệ nhìn Từ Ngôn, sau đó cúi đầu.

“Bởi vì, bởi vì những người đó cũng cho ta học các nàng bán, nhưng là nãi nãi nói qua không thể đập hư thân thể của mình, cho nên ta chỉ có đi rửa chân, nhưng là bởi vì không thể làm những cái đó sự tình, cho nên giống nhau rất ít có khách nhân tuyển ta rửa chân. ....”

Nàng thanh âm nghe tới có chút ủy khuất.

Kết hợp nàng như vậy cư trú hoàn cảnh, Từ Ngôn cũng bắt đầu có chút tin, rốt cuộc nếu là như vậy bán nói, bình quân một lần 200 này vẫn là giá thấp, xem nàng bộ dáng cùng đáng người, một lần ít nhất 300 nhiều, sau đó bình quân một ngày bán 3 thứ, một ngày 900 thêm lên, một tháng cũng liền 27000 nguyên.

Hoàn toàn có thể thoát khỏi cái này phá phòng ở, hơn nữa tùy tiện quai một cái người giàu có, nhận cái cha nuôi cái gì, dựa theo Mã Diễm Lệ tư bản làm ra những việc này vẫn là có thể.

Kia. .... Nàng còn ở loại này phòng ở cũng đã nói lên, nàng còn không có tiền, như vậy xem ra, cùng nàng theo như lời cũng không có gì bất đồng.

Từ Ngôn nhìn nàng một cái, tự hỏi một hồi.

“Thực thiếu tiền sao?”

“Cái gì?”

“Ta nói ngươi hiện tại thực thiếu tiền sao?” Từ Ngôn nhìn nàng nói ra những lời này.

“.....” Mã Diễm Lệ không biết nên nói chút cái gì.

Thật lâu sau, nàng mới ngẩng đầu lên.

“Bởi vì sơ trung vẫn bằng, ta quét qua cái đĩa, bán quá quần áo, hiện tại sinh viên nhiều như vậy, ta căn bản tìm không thấy công tác. .... Nói cách khác, ta cũng sẽ không đi nơi đó công tác.” Mã Diễm Lệ nói ra những lời này thời điểm là cúi đầu.

“Thiếu tiền. .... Ta thực thiếu tiền, nãi nãi qua đời hoá táng phí, cộng thêm một ít phí dụng, đã thiếu tiếp theo chút tiền. ....”

“Thiếu nhiều ít?”

“Hơn hai vạn. ....”

“Hơn hai vạn.”

Từ Ngôn phết liếc mắt một cái Mã Diễm Lệ, trầm mặc ở nơi đó mũi chân nhẹ nhàng cọ một chút mặt đất.

“Không nhiều lắm.”

“Cái gì?”

“Ta nói tiền, thiếu không nhiều lắm.” Từ Ngôn đạm nhiên nói ra những lời này.

Mã Diễm Lệ kinh ngạc nhìn Từ Ngôn, nàng đại khái cảm thấy Từ Ngôn điên rồi, tuổi căng chết bất quá mười sáu tuổi hắc thể nhưng nói ra hai vạn không nhiều lắm loại này lời nói.

Quả thực là không thể tưởng tượng.

“Hai vạn. .... Không nhiều lắm?”

“Ân, ta giúp ngươi còn thượng nói, ngươi liền có thể thành thành thật thật công tác đi đi? Cái loại này địa phương không an toàn.”

“Ngươi. ....”

“Làm trao đổi, ngươi đi theo ta.” Từ Ngôn nhìn nàng, nói ra những lời này.

Từ Ngôn hơi hơi cười, nhìn trước mặt Mã Diễm Lệ, còn có đứng ở nàng phía sau, chỉ có chính mình có thể nhìn đến cái kia lão thái thái.

Hướng tới nàng cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Mang ta đi

Tuổi sáu, bảy mười tuổi lão thái thái mang theo cười như không cười biểu tình nhìn Từ Ngôn, giống như là thực vừa lòng vừa mới Từ Ngôn cái loại này cách làm giống nhau.

Trên thực tế, đương Từ Ngôn tiến vào này gian nhà ở kia một khắc, hần cũng đã thấy được đứng ở chính mình trước người Mã Diễm Lị bên cạnh cái kia lão thái thái.

Từ tuổi đi lên xem, nàng đại khái là Mã Diễm Lị nãi nãi linh tinh nhân vật, từ ánh đèn không phải quá lượng chiếu xuống, có thể nhìn ra được, nàng dưới chân cũng không có bóng dáng loại này đồ vật.

Rõ ràng, cái này lão niên người là một con quỷ, tuổi, cùng ở vào vị trí, kết hợp này hai loại tình huống, trước tiên Từ Ngôn phải ra đây là Mã Diễm Lị nãi nãi.

Ở Mã Diễm Lị nói ra đánh làm đêm thời điểm, Từ Ngôn nhìn như là ở quan sát Mã Diễm Lị, trên thực tế nàng tầm mắt là dừng lại ở nàng phía sau cái kia lão thái thái trên người.

Đầy mặt bất đắc dĩ, nàng thường thường nâng lên tay, nhìn đáng vẻ là tưởng cấp chính mình cháu gái tới thượng một cái tát, nhưng cuối cùng vẫn là không có thể đi xuống tay.

Bởi vì nàng rất rõ ràng, nàng đã chết, nếu ở chỉ có hai người phòng nội, đột nhiên ăn một cái tát là ai đều sẽ cảm thấy buồn bực, rốt cuộc Từ Ngôn khoảng cách Mã Diễm Lị khoảng cách không xa, như thế nào cũng sẽ không ngộ nhận vì là Từ Ngôn đánh chính mình.

Bởi vì sau khi chết không yên lòng chính mình cháu gái, cho nên nàng cũng không có làm ra đi đâu thai hành động, mà là trước sau như một đãi ở nàng cháu gái bên người.

Đãi bao lâu, điểm này liền không phải Từ Ngôn rõ ràng.

“Người. .... Người là nói, giúp ta trả nợ?”

“Không sai biệt lắm chính là ý tứ này.” Từ Ngôn gật gật đầu, nhìn Mã Diễm Lị.

“Bất quá làm đại giới, người đến đi theo ta.”

“Đi theo người?”

Dùng nghi vấn ngữ khí lặp lại một lần. Mã Diễm Lị nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, không biết kia cái đầu suy nghĩ cái gì kỳ quái đồ vật, làm cho nàng về phía sau lui lại mấy bước.

Tay, ôm ngực.

“Người muốn làm cái gì?”

“.....”

Mã Diễm Lị thanh âm mang theo một tia âm rung, hơn nữa bởi vì khẩu trương cho nên thanh âm có vẻ có chút bén nhọn, nàng khóa đầu nhìn Từ Ngôn, buông ra ôm ngực tay, đem tay kéo lùi kéo vấy, ý đồ đem vấy đi xuống kéo một chút, che đây ăn mặc màu đen chân.

“Nếu người muốn làm cái gì xấu xa sự tình. Ta sẽ không từ người!”

“Uy. Người nữ nhân này trong óc trang chính là cái gì? Là phân sao? Rốt cuộc suy nghĩ cái gì kỳ quái đồ vật a!”

Từ Ngôn khí cả người phát run, liên tính bị mắng là biến thái cũng hảo, đáng đồ từ cũng thế, hần nhất chịu không nổi chính là người khác đem hần cùng cái loại này người nói nhập làm một.

Thực hiển nhiên. Mã Diễm Lị chạm đến tới rồi hần điểm mấu chốt.

Vươn ra ngón tay Mã Diễm Lị.

“Còn có. Ngươi thật sự cho rằng ta coi trọng ngươi sao? Đừng nói giỡn! Ta đối ta lớn tuổi nữ nhân chút nào không có hứng thú! Ngươi cái này tập thể hai tuổi lão bà!”

Mã Diễm Lệ ngạch phôi quả thực sắp khí tặc. Đây là nàng lần đầu tiên bị người khác xưng là lão bà, hơn nữa lần đầu tiên bị kêu liền như vậy chói tai.

Còn không có chờ nàng tức giận, đứng ở nàng chính phía trước Từ Ngôn đột nhiên cung nổi lên phần eo. Giống như là bị ai dùng đầu gối định rồi bụng giống nhau, sau đó đó là ôm bụng.

Sửng sốt một chút, Mã Diễm Lệ đột nhiên có chút buồn cười, nhưng tưởng tượng đến trước mắt cái này nam hài cứu nàng một mạng, liền không ở sinh khí.

Duỗi duỗi đầu, nhìn Từ Ngôn.

“Ngươi, không có việc gì đi?”

“Không. .... Không có việc gì.”

Chính là tể một bộ tươi cười, Từ Ngôn rút về ôm bụng tay, sau đó dùng tiêu pha cọt cọt khoe miệng, nhìn trước mắt Mã Diễm Lệ.

“Trước đó thuyết mình, ta đối với ngươi thật không có hứng thú.”

“Biết lập!” Có chút bất mãn nhìn thoáng qua Từ Ngôn, Mã Diễm Lệ nói thầm một câu,

Nàng từ lúc bắt đầu kia cổ giận kình qua đi lúc sau cũng đã minh bạch, xác thật như hần lời nói trước mắt tên này thiếu niên thiệt tình đối chính mình không có gì hứng thú.

Từ Ngôn nghe được nàng lời nói bất đắc dĩ cười cười, sau đó vron tay phải xoa bụng, sau đó tầm mắt trong lúc vô tình nhìn về phía một bên kia khuôn mặt, Trình Từ kia mặt vô biểu tình, hơn nữa thoát nhìn có chút giống oán phụ mặt.

Bởi vì vừa rồi nhất thời sinh khí, cho nên hô Mã Diễm Lệ là lão bà, hơn nữa là lớn hơn hai tuổi lão bà, kia, vấn đề tới.

Trình Từ, tuyệt đối muốn so Từ Ngôn lớn rất nhiều, bởi vậy như vậy xem ra, Trình Từ sinh Từ Ngôn khí nhưng thật ra sinh đúng lý hợp tình.

Bởi vì sinh khí, cho nên Trình Từ trực tiếp không bận tâm chính mình hình tượng, cấp Từ Ngôn tới cái đầu gối đâm, đây cũng là vừa mới Từ Ngôn vì cái gì sẽ là kia phó bộ dáng.

Hướng tới Mã Diễm Lệ cười lúc sau, Từ Ngôn khụ một chút, sau đó nhìn về phía đứng ở Mã Diễm Lệ phía sau cái kia lão thái thái.

Nhìn đáng về, là muốn đầu thai.

Sửng sốt một chút, Từ Ngôn ở tự hỏi, cái này gọi là Mã Diễm Lệ nữ nhân chỉ cùng chính mình có gặp mặt một lần, nếu chỉ cần bằng vào cái này liền phải vẫn luôn chiều cổ nàng lời nói, không khỏi quá có điểm xen vào việc người khác.

Nhưng là đương nhìn đến cái kia lão niên người đầy mặt thỉnh cầu thời điểm, Từ Ngôn tự hỏi một hồi.

Chỉ cần giúp nàng đem trưởng còn xong là đến nơi.

Nghĩ như vậy Từ Ngôn, đối với nàng phía sau tên kia lão thái thái gật gật đầu.

“Cám ơn.”

Thanh âm có chút run rẩy, đại khái là kích động, lão thái thái này hai chữ truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, này có lẽ chính là phát ra từ nội tâm nói lời cảm tạ.

Theo sau, ở Từ Ngôn tầm mắt nội, tên kia lão thái thái biến thành quang hạt, phiêu tán ở không trung, thẳng đến, biến mất.

Từ Ngôn có chút cảm khái, luôn luôn nhân phiền toái chính mình, lần này lại chủ động trợ giúp nổi lên nữ nhân này, cẩn thận ngẫm lại thật đúng là có chút khôi hài a.

Làm ra loại này mất đi chính mình. ....

“Ngươi đang xem cái gì?”

Mã Diễm Lệ thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai trung, khiến cho đang suy nghĩ sự tình Từ Ngôn hỏi qua thần tới, nhìn Mã Diễm Lệ.

“Không thấy cái gì.”

Đang nói xong những lời này thời điểm, Từ Ngôn mới phát hiện nàng vành tai có chút hồng hồng, tuy rằng tại đây không lộng bóng đèn hạ xem không phải quá rõ ràng, nhưng ít nhất, vẫn là có thể xem tới được mấy thứ này, hơi chút có chút kỳ quái, nhưng Từ Ngôn còn không có nhàm chán đến đi hỏi cái này loại sự tình nông nổi.

“Vay người không thấy cái gì, vừa mới vì cái gì nhìn chăm chăm vào ta.”

“.....”

Mã Diễm Lệ thanh âm nghe tới cùng bình thường thời điểm không có gì khác nhau, nhưng là cẩn thận vẫn là có thể nghe ra có chút nhọc.

Không biết là xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Từ Ngôn nghe được đến nàng thanh âm cũng không phải cái loại này sợ hãi nhọc, mà là có điểm.....
Thẹn thùng?

Phiết liếc mắt một cái Mã Diễm Lệ, đang xem đến Từ Ngôn nhìn chăm chăm chính mình lúc sau, nàng vừa mới nâng lên đầu lại thấp đi xuống.

Như vậy xem ra thật đúng là thẹn thùng, vấn đề là, nàng hại cái gì xấu hổ? Chính mình cái gì cũng chưa làm, vì cái gì nàng sẽ lộ ra như vậy biểu tình?

Chính như Mã Diễm Lệ vừa mới theo như lời như vậy, nàng thẹn thùng chủ yếu chính là bởi vì, vừa mới nàng đem Từ Ngôn nhìn cái kia lão thái thái đi đầu thai cảnh tượng, xem thành ở si mê nhìn nàng.

Rốt cuộc, Từ Ngôn chỉ là cái mười sáu bảy tuổi thiếu niên, nhìn như bề ngoài đã thành thực, hơn nữa đúng là đối loại chuyện này bắt đầu sinh ra hứng thú.

Mã Diễm Lệ không lớn, năm nay cũng vừa mới vừa thành niên mà nói, nhưng chỉ so Từ Ngôn lớn hơn hai tuổi nàng nhìn Từ Ngôn liền cảm giác như là xem đệ đệ giống nhau, cũng không phải thân tình cái loại này đệ đệ, mà là đơn thuần từ tuổi đi lên nói.

Nàng có chút lo lắng, tuổi trẻ khí thịnh Từ Ngôn làm ra cái gì phạm tội sự tình, rốt cuộc Mã Diễm Lệ cũng biết chính mình giờ này khắc này ăn mặc có chút quá mức với dụ hoặc.

Từ hấn đánh bại cái kia đại thúc kia một khắc, Mã Diễm Lệ liền rõ ràng, chính mình căn bản không có khả năng là trước mắt tên này thiếu niên đối thủ, nếu hấn nếu tới ngạnh nói, đại khái liền gãy giữa cơ hội đều không có đi?

Cho đến lúc này, liền tính là gân cổ lên kêu cứu mạng, này đại buổi tối cũng sẽ không có người để ý đi.

Nghĩ như vậy tương, thật đúng là có dẫn sói vào nhà cảm giác.

Ở đầu một trận suy nghĩ vớ vẩn lúc sau, Mã Diễm Lệ đột nhiên cảm giác chính mình giờ này khắc này tình cảnh thật là siêu nguy hiểm.

Bất đắc dĩ phiết liếc mắt một cái lại không thể hiểu được bắt đầu sợ hãi lên Mã Diễm Lệ, liền tính là dùng ngón chân đầu cũng có thể đoán, hấn rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Từ Ngôn, đã không tính toán cùng hấn nói cái gì, rốt cuộc nói nhiều cũng đều là vô dụng, có khả năng càng miêu càng hắc.

“Hai vạn khối là thiếu ai?”

“Vay nặng lãi.....”

“.....”

“Vay nặng lãi! Người là ngu ngốc sao? Mượn cái này làm gì?”

Liền tính là không có mượn quá, nhưng Từ Ngôn biết đến cũng không ít, ít nhất trong TV thường xuyên liền có cái loại này vay nặng lãi ép trả nợ cái loại này.

Nói là thiếu hai vạn, trên thực tế không biết đã phiên vài lần.

Thờ dài, cẩn thận ngấm lại, nàng hiện tại liền một người, nếu còn có thân thích loại này đồ vật nói, cũng liền sẽ không làm nàng trụ loại địa phương này.

“Vay nặng lãi địa chỉ còn biết không?”

“Cái này biết.....”

Nghe được Mã Diễm Lệ nói, Từ Ngôn gật gật đầu.

“Nếu biết đến lời nói, ngày mai lấy xong tiền lúc sau trực tiếp mang ta đi người mượn vay nặng lãi nơi đó.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Màng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Khó coi sao?

“Nói đúng ra, nàng thiếu chúng ta chính là 6 vạn khối.”

Ngồi ở Từ Ngôn trước mặt cái kia ước chừng là hơn bốn mươi tuổi trung niên chính mình nói ra chính là những lời này, vẻ mặt của hắn thoạt nhìn có chút hung ác.

“Sáu vạn?” Từ Ngôn nhú mày.

Bên cạnh Mã Diễm Lệ giống như là bị kinh hách thò con giống nhau, ngồi ở Từ Ngôn bên cạnh nàng banh thẳng thân mình, sau đó đó là nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm nàng trước người gia hỏa kia.

Giống như là trung tâm giống nhau, Mã Diễm Lệ hai mắt thường thường chuyển dời đến một bên Từ Ngôn trên người, thoạt nhìn giống như là không có gì chú kiến lão bà đang xem trượng phu giống nhau.

Này đó, Từ Ngôn cũng không có nhìn đến.

“Không phải nói hai vạn sao?”

“Đó là khoảng thời gian trước, hiện tại là sáu vạn.”

Từ Ngôn không có biểu hiện ra quá ngoài ý muốn thần sắc, cùng hắn tương giống nhau, cái này cái gọi là vay nặng lãi lợi tức cao dọa người.

Nhưng nhìn đáng vẻ, bọn họ vẫn là có điểm lương tri, cũng không có tới cửa đi thúc giục, sau đó đe dọa nói cái gì, không trả tiền liền giết người, hoặc là đem người bán linh tinh nói, này có lẽ chính là đã thiếu một đoạn thời gian, còn không có bị thúc giục nguyên nhân.

Phiết liếc mắt một cái giống như là bị phạt tiểu học sinh giống nhau Mã Diễm Lệ, Từ Ngôn thở dài một hơi, tuy rằng đã thành niên, nhưng thật đúng là không thành thực a.

“Ý tứ chỉ cần nói, đem tiền dùng một lần còn xong nói, liền không thành vấn đề đi?”

“Chính là ý tứ này.”

Cái kia lão nam nhân nhìn Từ Ngôn, nói ra những lời này, theo sau đó là mang theo một tia coi rẻ nhìn Từ Ngôn.

Xác thật, chỉ có mười sáu tuổi Từ Ngôn, thấy thế nào đều không giống như là có thể móc ra sáu vạn người. Ăn mặc cũng không phải hàng hiệu, như vậy cũng lên bài trừ hắn là phú nhị đại khả năng tính, phỏng chừng lại là một cái muốn thể hiện gia hỏa.

Từ Ngôn đem một phen tiền mặt đặt ở trên bàn, sáu trăm trương một trăm mặt tràn tiền mặt, cũng đủ hậu, chụp ở trên bàn cũng có không nhỏ phân lượng.

Này sử vừa mới còn đối hắn có coi rẻ tâm lý lão nam nhân hoảng sợ, sau đó giật mình nhìn kia tiền mặt.

“Sáu vạn, không đếm đếm sao?”

Từ Ngôn thân mình triều sau y y tìm được một cái thích hợp vị trí ngồi đi lên, sau đó dùng lười nhác thanh âm nói.

“Nói như vậy, Mã Diễm Lệ liền không nợ các người tiền đi?”

Có chút không thể tin được đem trên bàn tiền cầm lên. Cái kia lão nam nhân một trương một trương nhưng đếm lên.

Này cũng không phải lần đầu tiên kiểm tiền. Cho nên cực kỳ thuần thục thủ pháp cũng không có dùng hết hắn rất nhiều thời gian, thực mau liền đếm xong rồi sáu vạn.

“Vừa lúc.”

“Nếu vừa lúc nói, vay nặng lãi cũng liền tính thanh đi?”

“Ăn tính thanh.”

Cũng không có cái loại này TV trông được đến tiền sau liền về mặt cười gian tình huống, lão nam nhân thoát nhìn thực bình tĩnh. Đem tiền làm lại phóng tới trên bàn.

Cũng đúng. Nếu là cho vay nặng lãi. Cũng không có khả năng sẽ vì điểm này tiền trình mà lộ ra như vậy biểu tình, sáu vạn đối hần mà nói, chỉ sợ sẽ không rất nhiều.

“Nếu như vậy chúng ta đây liền đi trước.” Đứng lên. Từ Ngôn nhìn trước mắt lão nam nhân liếc mắt một cái, sau đó nói ra những lời này Mã Diễm Lệ nhìn đến Từ Ngôn đứng lên lúc sau, cũng đi theo đột nhiên đứng lên.

Đi theo Từ Ngôn phía sau, sau đó bước tiểu bước chân đi tới.

Hôm nay Mã Diễm Lệ xuyên thực mộc mạc, quần jean, áo lót, cùng ngày hôm qua trang phần tới so kém rất nhiều nhưng như vậy trang phần lại có một loại nói không nên lời cảm giác, cho người ta một loại thực thuần khiết, thực sạch sẽ cảm giác.

Ít nhất, Từ Ngôn cảm thấy như vậy không phải quá chói mắt.

“Cái kia.....”

“Làm sao vậy?”

Đi ở trên đường cái, vừa mới đến lầu một Từ Ngôn, nghe được đến từ phía sau Mã Diễm Lệ thanh âm, nàng đại khái là sợ hãi đi, cho nên liền tính là ra tới lúc sau, nàng căng chân vẫn là có một chút hơi hơi run rẩy.

Mã Diễm Lệ có chút không dám nói lời nào, đứng ở thang lầu thượng nàng so Từ Ngôn cao một cái đầu tã hữu, như vậy nhìn Từ Ngôn không những không có làm nàng cốt lấy hết can đảm, tương phản càng thêm run sợ.

Liền tính là ngẩng đầu, cũng cảm giác trước mắt Từ Ngôn rất khó nói lời nói bộ dáng.

“Ta..... Cảm ơn người.”

“Loại này lời nói người liền không cần nói.”

Từ Ngôn nhìn nàng một cái, lại lại một lần xoay qua đầu, bắt đầu tiếp tục mại động chân.

“Này cũng không phải là miễn phí, cho nên người cảm tạ với không cảm tạ ta đều không sao cả.”

Nhìn Từ Ngôn đi rồi lên, sững sờ ở nơi đó Mã Diễm Lệ động lên, vội vàng đi theo Từ Ngôn, chạy chậm.

“Liền, liền tính là như vậy ta cũng muốn cảm ơn người!”

“.....”

Đã đi xuống lầu hạ, giống như là Hàn kịch trung thường xuyên xuất hiện cái loại này cảnh tượng, đứng ở chính mình phía sau Mã Diễm Lệ lớn tiếng nói ra những lời này.

“Người không chỉ có đã cứu ta, người còn như vậy trợ giúp ta, rõ ràng mới nhận thức, người lại như vậy trợ giúp ta!”

Một khuôn mặt, trưởng đến đỏ bừng, Mã Diễm Lệ giống như là không có chú ý tới một bên người đi đường đều dừng bước chân, sau đó có lấy dừng khí.

Thật sâu hít một hơi, đầy mặt đỏ bừng.

“Người, có phải hay không thích ta!”

“.....”

Từ Ngôn muốn bán ra đi chân ngừng ở nơi đó, hần đưa lưng về phía Mã Diễm Lệ, nghe phía sau Mã Diễm Lệ nói ra những lời này.

Sau đó liền không ở nói chuyện.

So sánh các nàng hai người, một bên xem diễn người đi đường còn lại là sững sờ ở nơi đó.

Đây là cái gì? Trong truyền thuyết đảo truy sao? Thoạt nhìn cũng tương, tên kia thiếu nữ xem ta khai cũng liền mười sáu bảy bộ dáng, ăn mặc cũng mộc mạc, chẳng lẽ phía trước cái kia nam sinh là phú nhị đại? Thích thuần phác thiếu nữ?

Nhân loại thiên tính khiến cho bọn họ thích suy nghĩ vớ vẩn một ít việc, đặc biệt là đối người khác sự tình rất là dễ bụng, chung quanh bắt đầu vang lên thảo luận thanh âm.

Thẳng đến lúc này, Mã Diễm Lệ mới phát hiện vừa mới nàng theo như lời câu nói kia đến tốt cùng có bao nhiêu làm người then thùng, ít nhất nàng hiện tại phản ứng lại đây.

Một khuôn mặt ghen đỏ bừng, chút nào không nghi ngờ, nếu trước mặt có một cái phùng nói, nàng sẽ không nói hai lời chui vào đi.

Đưa lưng về phía nàng Từ Ngôn, bỗng nhiên cười ra tiếng tói.

Cái này làm cho một bên người đi đường cùng Mã Diễm Lệ sững sờ ở nơi đó, căn bản làm không rõ ràng lắm là cái gì trạng huống.

“Người đừng làm”

Một câu, khiến cho Mã Diễm Lệ tâm tình lâm vào thung lũng, tại đây một khắc, Mã Diễm Lệ cảm giác chính mình vừa mới còn nhiệt sấp hóa rút mặt, tại đây một khắc lạnh lẽo.

“Ta làm việc này nhưng cùng thích người không có một mao tiền quan hệ.” Từ Ngôn chuyển qua thân, sau đó nhìn phía sau Mã Diễm Lệ.

“Nếu chỉ là làm này đó đã nói lên ta thích người nói có phải hay không có chút quá tuyệt đối? Chỉ là như vậy chính là ta đã bị quan thượng thích tên tuổi, đầu của người cũng quá có thể suy nghĩ đi?”

Từ Ngôn nói thực đã thương người tâm, cảnh này khiến vừa mới còn then thùng đến không được nàng, hiện giờ lại gắt gao dùng tay bắt lấy góc áo.

Nàng ngộ nhận vì Từ Ngôn thích nàng.

Bởi vì, cứu nàng, sau đó lại trợ giúp nàng, hiện tại lại giúp nàng còn tiền, đây là cái gì? Nếu không phải đối chính mình có hảo cảm vì cái gì sẽ làm những việc này?

Thật sự là không nghĩ ra, trên thực tế liên tính là Mã Diễm Lệ tưởng phá đầu cũng sẽ không suy nghĩ cẩn thận, Từ Ngôn sờ đi làm như vậy hoàn toàn là bởi vì nhìn đến đứng ở nàng phía sau Mã Diễm Lệ nãi nãi.

Lão niên người trên người, Từ Ngôn thấy được mỗ nương thân ảnh, tuy rằng thực vô nghĩa, cũng thực không đáng tin cậy, nhưng đây là Từ Ngôn đối nàng trợ giúp lý do.

“Nếu chỉ là bởi vì giúp người còn tiền người liền cho rằng ta là thích người nói, đây là không có chút quá gượng ép? Ta nhớ rõ ta nói rồi đi, ta giúp người còn tiền cũng không phải miễn phí, cũng không phải nói người cái gì đều không cần làm, đồng dạng người vẫn là phải vì ta công tác, điểm này đã hiểu sao?”

“.....”

Phiết nàng liếc mắt một cái, giống như là không có nhìn đến nàng kia đã trắng bệch mặt giống nhau, Từ Ngôn xoay thân mình, đưa lưng về phía Mã Diễm Lệ.

Lành nghề người chủ mục hạ nói ra những lời này.

“Đã sớm cùng người đã nói, không cần tạ sớm như vậy.”

.....

.....

Mã Diễm Lệ lớn như vậy, nàng chưa từng có đối một người nam nhân sinh ra quá hảo cảm, ở nàng trong trí nhớ liền vẫn luôn ở vì tiền phát sầu, mãi cho đến hiện tại.

Thích là cái gì cảm giác? Không rõ ràng lắm, đại khái giống như là duy nhất xem qua kia bọn không nhớ rõ tên thư giống nhau.

Chính là cái loại này tìm đập cảm giác đi, nghĩ như vậy Mã Diễm Lệ ngẩng đầu nhìn chính mình trước người cái kia nam sinh.

Gần chỉ có mười sáu tuổi, nhưng lại ngoài ý muốn có cảm giác an toàn, lần đầu tiên Mã Diễm Lệ thiệt tình bội phục một người nam nhân vẫn là cái không có thành niên nam nhân từ bản chất tới nói, này có lẽ chính là thích.

Liên tính là lấy hết can đảm nói ra câu nói kia, cũng bị loại này trả lời báo cho, cái kia gọi là Từ Ngôn người đối chính mình một chút hứng thú đều không có.

Cho dù là một đỉnh điểm cũng không có.

Trợ giúp chính mình, cứu chính mình, giúp chính mình còn tiền..... Người như vậy, lại một chút đều không thích chính mình.

Chẳng lẽ là khó coi sao?

Vuốt chính mình mặt Mã Diễm Lị nghĩ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Người nói đi?

“Người như vậy đồ cái gì.”

Trình Tử thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, chút nào không có pháp phòng âm điệu cho Từ Ngôn một loại nghe không ra cảm xúc cảm giác, nhưng trên thực tế từ nha rất rõ ràng nàng ý tứ.

Từ Ngôn ngồi ở trên sô pha, có chút bất đắc dĩ thở dài một hơi.

“Không rõ ràng lắm.”

Vô cùng đơn giản ba chữ, thuyết minh Từ Ngôn trợ giúp Mã Diễm Lị lý do, chính là như vậy, bởi vì không rõ ràng lắm, cho nên mơ màng hồ đồ liền trợ giúp nàng.

“Nếu chỉ là bởi vì cái kia lão thái thái nói, ta còn không có nhàn đến đi giúp nàng nông nổi, tổng thể đi lên nói, hẳn là một loại trực giác ở chỉ thị ta làm như vậy.”

Từ Ngôn hơi hơi ngừng lên đầu, sau đó nhìn chằm chằm trần nhà, bởi vì đã là ban ngày duyên cớ, cho nên phòng trong đèn cũng không có mở ra.

“Thực kỳ diệu cảm giác, từ cái kia đại thúc trong tay cứu ra cái này gọi là Mã Diễm Lị nữ nhân kia một khắc, ta liền bắt đầu sinh ra như vậy một loại cảm giác, nàng với ta mà nói, rất quan trọng.”

Cái này quan trọng, chỉ không phải khác, cũng không phải tình yêu nam nữ trung cái loại này quan trọng, mà là đối Từ Ngôn mà nói, cái này gọi là Mã Diễm Lị thiếu nữ có nhất định tác dụng, thay lời khác tới nói, chính là nàng còn có này giá trị lợi dụng.

Có giá trị lợi dụng, hoặc là đáng giá chính mình trợ giúp người, như vậy trợ giúp, tôi cũng không phải quá kỳ quái.

“Cái kia lão thái thái đầu thai kia một khắc, ta rõ ràng cảm giác đều gần chỉ là nhị cấp quý cấp bậc, thậm chí liền oán quý đều không có đạt tới, tương phản ở cái kia hèm nhỏ nội thời điểm, nam nhân kia ý đồ cường bạo Mã Diễm Lị thời điểm, ta chính là cảm giác được một loại tiềm tàng nguy cơ cảm.”

Từ Ngôn đôi mắt hơi hơi nâng một ít, nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt Trình Tử.

“Bất luận là từ cái kia phương diện tới xem, đều có thể chuẩn xác đến ra một cái kết luận, liền tính chúng ta không đi cứu nàng, nàng cũng không có khả năng phát sinh cái gì ngoài ý muốn.”

“Ta không có cảm giác được.”

“Không phải oán khí.” Từ Ngôn đối với Trình Tử nói.

“Kia nguy cơ cảm cũng không phải oán khí tích góp mà thành. Mà là cái loại này nguyên tự bản năng nguy cơ cảm, liền tính là đối mặt hung quý thời điểm, ta đều không có sinh ra quá như vậy cảm giác, nhưng duy độc ở kia thời điểm có loại cảm giác này.”

Từ Ngôn đôi mắt mị lên, nhắm lại miệng. Thật sâu hút mấy hơi thở, thật lâu sau mới nói ra câu nói kia.

“Có thể uy hiếp đến ta cảm giác, đây là lần đầu tiên.”

.....

.....

Mã Diễm Lệ đứng ở một phiến bình thường tới rồi cực điểm ngoài cửa, cổng một cái bao bao đứng ở nơi đó, nâng lên tay đặt ở môn đem trên tay, nhưng vẫn bảo trì cái này động tác.

Nàng rất rõ ràng đây là nhà của ai.

Từ Ngôn. Cái kia cứu chính mình, lại giúp chính mình còn sạch nợ vụ, hơn nữa còn tuyên bố yêu cầu chính mình cái kia nam sinh.

Mã Diễm Lệ không biết chính mình vì cái gì muốn chết da lại mặt theo lại đây, rõ ràng ở còn xong vay nặng lãi lúc sau hẳn đều nói ra nói vậy, vì cái gì chính mình còn muốn chết da lại mặt theo đi lên?

Ngươi thật sự thực tiện a! Người kia không thích ngươi, hơn nữa ngươi so với hắn lớn hơn hai tuổi. Hai tuổi a! Còn như vậy mặt dày mày dạn theo kịp, có phải hay không quá không biết xấu hổ?

Một trận ngượng ngùng nổi lên khuôn mặt, Mã Diễm Lệ đôi tay phụng mặt, vẻ mặt thẹn thùng tới rồi cực điểm bộ dáng, nàng năm nay mười tám tuổi, đã thành niên.

Đã ở trong xã hội trải qua quá Mã Diễm Lệ vẫn luôn cho rằng, đương đem vay nặng lãi còn xong lúc sau. Liền tồn một ít tiền, sau đó tìm cái so với chính mình đại năm sáu tuổi nam nhân kết hôn.

Sinh cái nam hài sinh cái nữ hài, sau đó ở nhà giúp chồng dạy con, một chút phải hảo hảo bồi dưỡng hài tử, ít nhất muốn cho bọn nhỏ vào đại học, sau đó già rồi lúc sau cùng trượng phu ở bên nhau chậm rãi già đi.

Chỉ là, ở không có gặp được Từ Ngôn phía trước, nàng vẫn luôn là như thế này tưởng, ở nàng tiềm thức trung, chỉ có thành thực nam nhân tài năng có loại này làm người có thể dựa vào cảm giác.

Mười sáu tuổi Từ Ngôn ngay từ đầu cho nàng cảm giác chỉ là lãnh khốc. Sau đó còn lại là một ít đại nam tử chủ nghĩa, cuối cùng có chút ấu trĩ, cảm thấy hắn đáng tin cậy thời điểm, là ở còn vay nặng lãi thời điểm.

Lúc ấy chính mình giống như là cái tiểu bụi đời, chỉ có thể súc đầu gối ở hắn bên cạnh. Mà chỉ có mười sáu tuổi hắn lại một chút đều không khản trương.

Như vậy đối lập lúc sau, Mã Diễm Lệ thậm chí sinh ra một loại, Từ Ngôn còn so nàng lớn tuổi hai tuổi cảm giác, đối lập lúc sau, cảm giác chính mình càng thêm vô dụng.

Này có lẽ chính là đột nhiên có loại không rời đi Từ Ngôn nguyên nhân.

“Có nên hay không gõ cửa đâu. .... Gõ cửa lúc sau, muốn nói gì? Ngạch ân, không phải nói tốt yêu cầu ta sao? Ta chỉ là. .... Chỉ là trả nợ, đối! Trả ta ta liền đi!”

Thử bắt chước cái loại này cảnh tượng, Mã Diễm Lệ nói ra nói như vậy, sau đó nhìn trước mắt môn, sừng sốt một hồi.

“Hào mất mặt a. ....” Ôm đầu gối xồm xuống dưới, Mã Diễm Lệ than khóc.

Nếu thật sự nói ra nói như vậy, còn không mắc cỡ chết người a? Đến lúc đó nếu như bị cự tuyệt làm sao bây giờ? Muốn chết tâm đều có đi?

Xoa mặt, phân đầu nhẹ nhàng để ở mặt tường lên ngựa diễm lệ liền vẫn duy trì cái này động tác.

“Ngươi. .... Là ai a?”

Phía sau truyền đến thanh âm sử Mã Diễm Lệ hoảng sợ, cuống quýt xoay người, nhìn cửa thang lầu nữ nhân kia.

Thật xinh đẹp. ....

Đây là Mã Diễm Lệ nhìn đến sau sinh ra đệ nhất loại cảm giác, theo sau còn lại là có chút khản trương triều lui về phía sau một bước.

“Ta. .... Ta ở tìm người.”

“Tìm người?”

Xách theo một túi hoa quả Từ Thiên nhũ mày, sau đó từ túi từ trung móc ra một cái quả táo đưa qua.

“Ngươi tìm người ngồi xổm nơi này làm gì?”

“Kia. .... Kia gì. ....”

Nhìn tầm mắt có chút né tránh Mã Diễm Lệ, Từ Thiên cười cười.

“Không nghĩ nói liền tính, tới ăn cái quả táo.”

“Tạ..... Cảm ơn.”

“Không cần cảm tạ.”

Tiếp nhận Từ Thiển đưa qua quả táo, Mã Diễm Li nhìn nhìn, cắn đi lên, cũng không có tấy da, trên thực tế quả táo không tấy ăn cũng chết không được.

“Thật ngọt.”

“Siêu thị đại đầy mạnh tiêu thụ, lại đại lại hồng lại ngọt, ăn ngon là khẳng định.” Đứng ở cửa thang lầu, Từ Thiển nói ra những lời này.

Sau đó nhìn thoáng qua Mã Diễm Li.

“Bất quá..... Ngươi có thể hay không tránh ra một chút, ta muốn mở cửa.”

“Nga, xin lỗi.”

Cũng không có quá để ý, Mã Diễm Li đứng lên, nói thanh khiêm lúc sau, nhìn Từ Thiển mở cửa, sau đó nhú mày.

“Nhà ngươi ở nơi này?”

“Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao?”

Giữ cửa vịn ra lúc sau, Từ Thiển đem chìa khóa trang hảo, nhét vào trong túi, nhìn phía sau Mã Diễm Li nói.

“Như thế nào? Ngươi không phải muốn tìm người sao?”

“Cũng không biết có ở nhà không.”

“Ngươi muốn tìm người kia cũng tại đây đóng trong lâu sao?”

“Đúng vậy.” Cắn một ngụm quả táo, Mã Diễm Li hàm hồ nói.

“Ngươi ở nơi này nói hần là biết hần đi? Hần kêu Từ Ngôn.”

“.....”

Từ Thiển sững sốt một chút, sau đó đó là dùng kỳ quái tầm mắt nhìn Mã Diễm Li.

“Ngươi tới tìm hần?”

“Làm sao vậy? Hần không ở nơi này sao?”

“Này đảo không phải.” Từ Thiển lắc lắc đầu, hơi hơi cười.

“Ta cùng hần rất quen thuộc, thực đến ta đều biết hần một đốn ăn mấy cái màn thầu.”

“Phải không.....” Kỳ quái phiết liếc mắt một cái Từ Thiển, Mã Diễm Li nhú mày.

Thực đến loại trình độ này..... Có điểm khả nghi hơn nữa nàng thoát nhìn cũng không lớn bộ dáng, thoát nhìn cũng thật xinh đẹp, như vậy nữ nhân sẽ đối Từ Ngôn rất quen thuộc?

“Vậy còn ngươi? Tìm hần tới làm gì?”

Mang theo cảm thấy hứng thú biểu tình, xách theo túi Từ Thiển cười như không cười nhìn Mã Diễm Li, cỡ bao, nàng này phúc giả dạng xác thật rất kỳ quái, sẽ tò mò cũng là khó tránh khỏi.

“Tìm hần có một số việc.”

“Nga ~ có việc a.”

Từ Thiển gật gật đầu, đem chính mình trước mặt môn kéo ra, sau đó chỉ chỉ bên trong cánh cửa.

“Muốn hay không đi vào ngồi ngồi?”

“Ngồi ngồi? Không cần đi..... Ta đang đợi một hồi, một hồi còn muốn đi tìm người kia.”

“Ngươi không cần đi.”

Từ Thiện nói sử Mã Diễm Lệ có như lọt vào trong sương mù cảm giác.

“Có ý tứ gì?”

“Còn nói không đủ minh bạch a? Ta kêu Từ Thiện, Từ Ngôn là ta thân đệ đệ, đây là nhà ta, điểm này đã hiểu đi?” Hướng tới nàng cười cười.

Từ Thiện đi vào, lưu trữ ngây ngốc Mã Diễm Lệ đứng ở nơi đó.

“Ngươi làm gì đi?”

Mới vừa vào nhà Từ Thiện nghe được chính là Từ Ngôn những lời này, sau đó nhìn đến giống như là một đoàn thạch trái cây giống nhau ghé vào trên sofa Từ Ngôn.

Đi qua, đem túi đặt ở trên mặt đất.

“Siêu thị giảm đi giới, đi mua quả táo, ngươi ăn không?”

“Không thích ăn cái kia.” Xem đều lười đến xem một cái, Từ Ngôn nói ra những lời này.

Mã Diễm Lệ đi đến, giống như là bị khinh bỉ tiểu tức phụ giống nhau, bắt đầu đi đi đến.

“Đúng rồi, cái này là ngươi bằng hữu đi?”

“.....”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó.

“Ngươi làm sao vậy tới?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 189: Thật nữ nhân

“Ngươi làm gì đi?”

Mới vừa vào nhà Từ Thiện nghe được chính là Từ Ngôn những lời này, sau đó nhìn đến giống như là một đoàn thạch trái cây giống nhau ghé vào trên sofa Từ Ngôn.

Đi qua, đem túi đặt ở trên mặt đất.

“Siêu thị giảm đi giới, đi mua quả táo, ngươi ăn không?”

“Không thích ăn cái kia.” Xem đều lười đến xem một cái, Từ Ngôn nói ra những lời này.

Mã Diễm Lệ đi đến, giống như là bị khinh bỉ tiểu tức phụ giống nhau, bắt đầu đi đi đến.

“Đúng rồi, cái này là ngươi bằng hữu đi?”

“.....”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó.

“Ngươi làm sao vậy tới?”

Rất là xấu hổ, giống như là không biết nên như thế nào đặt chân giống nhau, Mã Diễm Lệ sau lưng cũng một cái lữ hành dùng ba lô, thoạt nhìn cũng không phải mới tinh bộ dáng, cũng cùng cũ nát dính không thương cái gì biên.

Nơi đó mặt đại khái trang thực trọng đồ vật, cho nên vẫn luôn cổng Mã Diễm Lệ thoát nhìn cũng không phải quá nhẹ nhàng.

Không biết là bởi vì khấn trang, vẫn là vẫn luôn cổng ba lô một duyên cớ, cho nên Mã Diễm Lệ cả khuôn mặt thoát nhìn hồng hồng, đôi tay đặt ở phía trước, bởi vì khấn trang cho nên vẫn luôn không ngừng thủ sẵn ngón tay.

“Không phải. .... Không phải người nói sao? Làm ta đi theo người làm.”

Liên tính thanh âm rất nhỏ, ngồi ở trên sofa Từ Ngôn vẫn là nghe tới rồi nàng nói cái gì nữa, hướng chỉ ly nàng vốn dĩ liền không tính quá xa Từ Thiên.

Có lẽ là tin tức này quá kính bạo, cho nên nàng sừng sốt một chút, theo sau đó là mang theo nghiền ngẫm tươi cười nhìn về phía Từ Ngôn.

Bởi vì là đưa lưng về phía Mã Diễm Lệ duyên cớ, cho nên Mã Diễm Lệ đại khái nhìn không tới Từ Thiên giờ này khắc này truyền đạt cấp Từ Ngôn ánh mắt.

Tiểu tử người có thể a! Đây đều đệ mấy cái?

Tuy rằng mang theo trách cứ ý tứ, nhưng là Từ Ngôn vẫn là cảm giác được rõ ràng Từ Thiên đôi mắt nội mang theo một tia cổ vũ ý tứ.

Từ Ngôn gia người không tính nhiều, gia gia nãi nãi đều qua đời, lưu lại cũng chỉ có một cái quan hệ không thể nào tốt cô cô, cùng với Từ Ngôn phụ thân.

Như vậy xem ra, gia gia kia bối cũng cũng chỉ có hai đứa nhỏ, một cái là Từ Ngôn phụ thân, một cái là Từ Ngôn cô cô.

Đương nhiên, kế thừa huyết mạch Từ Ngôn đương nhiên cũng kế thừa sinh sản hậu đại trách nhiệm, này đối Từ Thiên tới nói, chính mình đệ đệ bị người khác thích là một kiện tương đương có sáng rọi sự tình.

Cổ vũ, cũng là tất nhiên.

Mã Diễm Lệ thật xinh đẹp, dáng người lại tương đối cao gầy, bất luận là chân vẫn là mũi cao, sinh ra tới hài tử cũng sẽ không quá kém, nam chân trường, nữ xinh đẹp, như vậy hài tử liên tính là ngầm lại cũng sẽ cảm giác tương đương không tồi.

Tương đối thích tiểu hài tử Từ Thiên là như thế này tương.

Hơi chút triều sau nhìn thoáng qua, tuy rằng là ăn mặc quần jean, nhưng là kia kiểu mỏng cũng là bị phác hoạ ra tới, tục ngữ nói mỏng đại hảo sinh đường, thoát nhìn sửa cũng đủ đủ bộ dáng.

Hắn là thực có thể sinh.

Đương nhiên, ngồi ở trên sofa Từ Ngôn không rõ ràng lắm Từ Thiên suy nghĩ cái gì, hắn chỉ biết là cái này gọi là Mã Diễm Lệ nữ nhân xuất hiện ở chính mình trong nhà, hơn nữa giống như còn cổng hành lý bộ dáng.

Đây là muốn làm gì? Tính toán trường kỳ ở tại chính mình trong nhà sao?

“Uy uy, Mã Diễm Lệ. .... Người này một thân bộ tịch là muốn làm gì? Ta tuy rằng nói qua muốn cho người đi theo ta làm, nhưng không làm người chạy tới cùng ta ở chung a!”

“Chính là, chính là người giúp ta còn sáu. ....”

“A a a!”

Mã Diễm Lệ nói còn chưa nói xong đã bị Từ Ngôn một tiếng tiếng hô nganh sinh sinh nghẹn trở về, không biết vì cái gì đột nhiên đã phát bệnh tâm thần Từ Ngôn nhảy lên.

“Sáu? Sáu cái gì?”

Giống như là đang xem diễn giống nhau, Từ Thiên cắn một ngụm vừa mới móc ra tới quả táo, sau đó mang theo cảm thấy hứng thú bộ dáng nhìn Từ Ngôn.

Xấu hổ cười cười, Từ Ngôn một bộ ngoài cười nhưng trong không cười bộ dáng, trao một cái đã bắt được Mã Diễm Lệ tay, bởi vì lực chú ý đều tập trung ở Từ Thiên trên người, cho nên Từ Ngôn cũng không có nhìn đến ở bắt được Mã Diễm Lệ tay kia một khắc, trên mặt nàng đỏ bừng.

“Có chút việc, ta trước cùng nàng đơn độc nói chuyện.”

Nói xong, liền một tay bắt lấy nàng hướng tới phòng ngủ đi đến, vào nhà sau, tương môn khóa trái thượng, đi đến mép giường, một tay đem Mã Diễm Lệ đẩy đi lên.

Không có đứng vững, tùy ý nằm đi xuống, bất quá cổng ba lô duyên cớ, cho nên cũng không có phát thân thông cái gì ngoài ý muốn trạng huống.

“Ta nói. .... Ngươi có phải hay không đầu có chút tú đậu a?”

“Ta. .... Làm sao vậy?”

“Ngươi là ngu ngốc sao?!”

Tận khả năng đè thấp chính mình âm lượng, cúi người nhìn nằm ở giường Mã Diễm Lị, sau đó gần sát nàng bên tai.

“Kia sáu vạn sự tình ngươi muốn nói ra tới tỷ của ta chẳng phải sẽ biết sao?”

“Gi?”

“Giải thích lên thực phiền toái, cho nên đừng nói ta giúp ngươi còn sáu vạn.”

Từ Ngôn không có cách nào giải thích loại chuyện này, sau đó chỉ có thể hàm hồ cảnh cáo Mã Diễm Lị một phen, tùy theo đó là đứng thẳng thân mình.

“Kia, chúng ta tới nói chuyện ngươi đi lưu vấn đề.”

“.....”

Nằm ở giường, Mã Diễm Lị sừng sốt một chút, sau đó rút ra cồng ba lô cánh tay, sau đó đem ba lô nhẹ nhàng đẩy đến một bên, trở mình tử, một tay đem một bên gối đầu cầm lại đây, chôn ở trên đầu.

Sau đó đó là mặc không hé răng.

“Ngươi đang làm gì a?”

“Già chết.”

“.....”

Từ Ngôn nhìn ghé vào giường đem Trình Từ đè ở cái ọt Mã Diễm Lị, đột nhiên tại đây một khắc không biết nên nói những gì.

Theo sau tạm dừng một hồi, về phía trước đi rồi hai bước, bắt lấy nàng gối đầu.

“Ngươi cho ta lên!”

“Không cần, ta mới không cần lên!”

Giống như là chơi họ tử giống nhau, đột nhiên kêu to lên Mã Diễm Lị dặng chân phản kháng, sau đó ở không cần thận một đá hạ đá trúng Từ Ngôn nào đó bộ vị.

Ồ, ngọa tào hai chữ lúc sau, Từ Ngôn cung hạ eo.

Đại khái cũng biết chính mình xông cái gì họa, cho nên có chút sợ hãi Mã Diễm Lị ôm gối đầu, che ở trước ngực.

“Ta. .... Ta đã nói rồi, ta sẽ không ở đi rồi.”

“Nhưng ngươi trụ ta nơi này cũng không thành a? Ngươi không thấy được tỷ của ta cũng ở nhà sao?”

“Mặc kệ. .... Ngươi đã nói, làm ta đi theo ngươi làm.” Tác họ, chơi nổi lên vô lại.

Năm ấy mười tám tuổi Mã Diễm Lị nói ra nói như vậy, sử Từ Ngôn sinh ra một loại muốn cười cảm giác, chính là như vậy, hấn muốn cười.

Lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, hoá trang, váy ngắn, hắc ti, lúc ấy thực thành thực, hiện tại, áo lót, quần jean, giày chơi bóng, thực bình thường.

Lúc ấy chỉ là thuận miệng nói một chút, lúc ấy Từ Ngôn suy xét chính là, nếu chính mình trực tiếp giúp nàng còn tiền hay không cho nàng một loại nàng cảm giác?

Vì tránh cho loại này khả năng họ, Từ Ngôn mới nói ra “Ta cho ngươi còn tiền không phải miễn phí, ngươi vẫn là đến cho ta hảo hảo làm công”

Lúc ấy Từ Ngôn không sai biệt lắm chính là ý tứ này.

Bởi vì không nghĩ sử Mã Diễm Lị sinh ra chính mình bị vũ nhục cảm giác, tùy ý có ý cho nàng một cái dưới bậc thang, chỉ là không nghĩ tới nàng sẽ chấp nhất đến tìm tới cửa.

Chỉ là Từ Ngôn không biết, Mã Diễm Lị đối hấn là một loại bộ dáng gì cảm giác, đã từ rửa chân thành từ chức nàng không có gì thu vào, nếu không nghĩ đối chết nói, đại khái chỉ có thể đi theo Từ Ngôn cái này lão bản tới.

Điểm thứ hai còn lại là, nàng đối Từ Ngôn dị dạng cảm giác, thiếu nữ tâm đã rung động Mã Diễm Lệ muốn đái ở Từ Ngôn bên người.

Liền trước mắt loại tình huống này tới nói.

Từ Ngôn không biết nên nói cái gì, còn có thể nói cái gì? Đã không biết xấu hổ đến nói ra loại này vô lại nói, còn có thể trực tiếp đem nàng đá ra đi a?

Làm như vậy, Từ Thiên cũng sẽ không buông tha chính mình đi?

Càng nghĩ càng đau đầu, Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ vươn tay nhéo ấn đường, sau đó dùng bất đắc dĩ ngữ khí đối với Mã Diễm Lệ nói.

“Nhưng ta chỉ có một trương giường, ngươi còn tính toán cùng ta ngủ cùng nhau a?”

“Ai, ai cùng ngươi ngủ a!”

Đỏ bừng một khuôn mặt, nàng chỉ chỉ sàn nhà.

“Đại mùa hè, phơi cái chiếu là đến nơi, ta chiếm địa phương rất nhỏ.”

“Nhưng là trai đơn gái chiếc một chỗ một thất ngươi không sợ phát sinh cái gì?”

“Dù sao ngươi lại ăn không hết ta. ....”

“.....”

Nàng thanh âm tuy rằng tự tin không đủ, nhưng lại đối Từ Ngôn tạo thành nhất định thương tổn, này hẳn là đối chính mình nam họ vũ nhục đi.

“Ngươi biết được tội một người nam nhân kết cục sao? Khủng bố quả thực là lệnh người phát run a!”

Nói, Từ Ngôn hướng tới Mã Diễm Lệ đi qua.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì!”

“Ngươi nói ta muốn làm gì?”

Đem áo lót một thoát, Từ Ngôn ném tới một bên, sau đó chậm rãi đem lưng quần cởi bỏ.

“Nếu đã đến này một bước, đem ngươi ăn cũng không có gì đi?”

Nói, Từ Ngôn khoe miệng lộ ra ý cười, thuận thế hướng tới Mã Diễm Lệ bò đi xuống, đôi tay ấn ở nàng đầu một bên, chỉ thị tròng lớn hai mắt Mã Diễm Lệ, nàng đại khái không nghĩ tới Từ Ngôn sẽ như vậy đối nàng, cho nên còn không có phản ứng lại đây, chỉ là đầy mặt đỏ bừng nhìn Từ Ngôn.

Từ nói cười, cúi đầu, ghé vào nàng bên tai, ha một hơi.

“Ngươi tưởng trở thành nữ nhân sao? Nữ nhân chân chính. ....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Đương bảo mẫu

“Nếu đã đến này một bước, đem ngươi ăn cũng không có gì đi?”

Nói, Từ Ngôn khoe miệng lộ ra ý cười, thuận thế hướng tới Mã Diễm Lệ bò đi xuống, đôi tay ấn ở nàng đầu một bên, chỉ thị tròng lớn hai mắt Mã Diễm Lệ, nàng đại khái không nghĩ tới Từ Ngôn sẽ như vậy đối nàng, cho nên còn không có phản ứng lại đây, chỉ là đầy mặt đỏ bừng nhìn Từ Ngôn.

Từ nói cười, cúi đầu, ghé vào nàng bên tai, ha một hơi.

“Người tưởng trở thành nữ nhân sao? Nữ nhân chân chính. ....”

Bang bang!

Tim đập gia tốc lên, ở Từ Ngôn thanh âm truyền vào lỗ tai nội kia một khắc, Mã Diễm Lệ liền sinh ra như vậy một loại cảm giác, đó là một loại nằng chưa từng có thể nghiệm quá một loại cảm giác.

Mang theo một tia sợ hãi, mang theo một tia chờ mong, rõ ràng đối loại chuyện này thực minh bạch, nhưng lại ngoài ý muốn thực thẹn thùng.

Chỉ cần ngẫm lại kế tiếp phát sinh sự tình, nằng đều sẽ mặt đỏ hỏn một thời gian, huống chi, hai người tư thế còn như vậy ái muội.

Từ Ngôn, chỉ là chơi chơi.

Chính là như vậy, hần chỉ là đơn thuần trên chốc đối phương mà thôi, giống như là nói giỡn giống nhau, hần chỉ là tưởng lấy loại này phương pháp khiến nằng rời đi mà thôi, làm một cái chỉ thấy quá vài lần mặt nữ nhân trụ tiền chính mình trong nhà, đừng nói giỡn, Từ Ngôn còn không có mở ra đến loại tình trạng này.

Trên thực tế, tới này một bước thời điểm Từ Ngôn đã không biết nên làm như thế nào, là tiếp tục từ diễn thành thật áp xuống đi, vẫn là cười đối nằng nói “Nói giỡn” loại này lời nói.

Từ Ngôn tuổi tác chỉ có mười sáu tuổi, chỉ có mười sáu tuổi hần đương nhiên vẫn duy trì tám thân xử nữ, đồng dạng hần cũng không có cách nào làm ra loại này cảm thú không đủ sự tình.

Mã Diễm Lệ bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, giống như là ngẫm đồng ý Từ Ngôn loại này hành vi giống nhau, xoay đầu làm bộ nhìn không thấy.

Không có chống cự, cũng không có hô to cứu mạng, cứ như vậy chút nào không hé răng chờ Từ Ngôn kế tiếp động tác.

Mã Diễm Lệ là tùy tiện nữ nhân sao? Hiển nhiên không phải. Kia nằng là cái loại này gặp qua vài lần mặt sau liền có thể chút nào không có cảm thấy thẹn tâm lẫn giường nữ nhân sao? Hiển nhiên cũng không phải.

Có thể ở rừa chân thành cái loại này địa phương làm lâu như vậy đều thời gian, hơn nữa vẫn luôn vẫn duy trì xử nữ chi thân Mã Diễm Lệ tuyệt đối không phải cái gì không sạch sẽ nữ nhân.

Trương phản, tâm trí có chút không thành thực nằng giống như là mười lăm mười sáu thiếu nữ giống nhau, ngây thơ có chút làm người vô pháp nhìn thẳng.

“Đến đây đi. ....”

Thanh âm mang theo âm rung, hần là khẩn trương làm cho. Có lẽ sợ hãi cũng chiếm cứ một bộ phận, Mã Diễm Lệ nhắm mắt lại nói ra những lời này.

Nằng đã thừa nhận Từ Ngôn hành động, đối vừa rồi Từ Ngôn câu kia “Làm người biến thành nữ nhân chân chính” những lời này làm ra khẳng định.

Nói cách khác, này hoàn toàn là nam nữ đều đồng ý trạng thái hạ, nếu Từ Ngôn có thể vứt bỏ lương tâm loại này đồ vật nói, hoàn toàn có thể làm được đề thương liên thương.

Nhưng trên thực tế. Từ Ngôn có chút khẩn trương.

Ý tứ đã biểu đạt tương đương minh xác, nếu ở không có gì tỏ vẻ nói, vậy có điểm quá kia gì. .... Tuy rằng lớn lên không kém, nhưng Từ Ngôn lại trước nay không có nói qua một người bạn gái.

Cùng Mã Diễm Lệ nói qua, không thích lão bà những lời này, trên thực tế Từ Ngôn vẫn luôn đối lập chính mình lớn tuổi nữ nhân có không ít hứng thú.

Như Trình Từ.

Hần cái này tuổi trẻ nữ hài tử quá làm kiêu. Thay lời khác tới nói chính là chỉ xem mặt, hơn nữa tính toán chi li, còn có chính là tư tưởng quá hướng phía trước, đối với như vậy nữ nhân Từ Ngôn ôm rồi xa thái độ.

Mà thành thực nữ nhân không giống nhau, hiểu được tưởng cái gì, ngẫu nhiên sẽ quá độ mẫu tính quang hoàn linh tinh đồ vật, còn sẽ bán manh này một kỹ xảo.

Liền tính là ngẫm lại liền cảm thấy lớn tuổi nữ nhân so với kia chút chưa đủ lông đủ cánh người các nữ hài tử tốt quá nhiều. Ít nhất đối Từ Ngôn mà nói là cái dạng này.

Thân thể thành thực, nhưng tư tưởng vẫn là có điểm tiểu nữ nhi tâm tính Mã Diễm Lệ thực hoàn mỹ, đã có thể thỏa mãn lớn tuổi cùng không lớn tuổi chi gian thay đổi, càng quan trọng là nên phát dục tốt địa phương cũng đều phát dục hảo.

Không tâm động, đại khái là không có khả năng sự tình, Từ Ngôn là cái người bình thường, tuy rằng có thể xem gặp quý điểm này khiến cho hần hoàn toàn cùng người bình thường không có một mao tiền quan hệ, nhưng có một chút thực minh xác, Từ Ngôn, đối Mã Diễm Lệ hứng thú không nhỏ. Đặc biệt là bị áo lót phác họa ra dáng người.

Choi lớn!

Nuốt một ngụm nước miếng, Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Mã Diễm Li, đại khái là khăn trang, cho nên nàng lông mi vẫn luôn ở không ngừng run rẩy thậm chí có thể cảm giác được nàng hô hấp cũng bắt đầu gia tốc lên, thật là cười lên lưng cọt khó leo xuống.

Từ Ngôn tay phải chống. Tay trái tắc nâng lên, trải qua nội tâm kịch liệt đấu tranh lúc sau, Từ Ngôn cảm thấy chính mình nếu cái gì đều không làm nói, có phải hay không có điểm quá có hại? Nói như thế nào, nhà gái đều chủ động, liên tính không làm cái gì, ít nhất cũng là muốn ý tứ ý tứ.

Tỷ như..... Trước đem áo lót xốc đi lên.

Túm góc áo, Từ Ngôn bắt đầu hướng tới Mã Diễm Li cô vị trí đề ra đi lên, cảm giác được bị Từ Ngôn bắt lấy góc áo lúc sau, cho nên Mã Diễm Li càng thêm khăn trang.

Gắt gao nhắm mắt lại.

Từ Ngôn cảm giác chính mình hô hấp cũng bắt đầu gia tốc lên, rốn đã xuất hiện ở chính mình trước mắt, ngay sau đó là trắng bóng cái bụng.

Đem mặt dán lên đi nói, hần là sẽ thực sáng.

Sinh ra loại cảm giác này Từ Ngôn cảm giác thân thể của mình bắt đầu cứng đờ lên, hần tổng cảm giác chính mình quên mất một kiện tương đương chuyện quan trọng.

Phi thường phi thường quan trọng!

Từ Ngôn động tác ngừng ở nơi đó, hần tầm mắt nội xuất hiện một bàn tay, tái nhợt thả mảnh khăn ngón tay không giống như là nam nhân tay, không có gì bất ngờ xảy ra đây là một con nữ nhân tay.

Hơn nữa, rất quen thuộc, đối Từ Ngôn tới nói này chỉ tay chủ nhân hần rất quen thuộc, lạnh lẽo xúc cảm từ thủ đoạn chỗ truyền đến, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy cái tay kia.

Trình Từ!

Từ Ngôn đồng tử co rút lại một chút, sau đó khoe miệng gần không được run rẩy lên, hần đại khái nhớ lại quên đến tội cùng là sự tình gì.

Trình Từ, cũng ở cái này trong phòng.

Ngay từ đầu áp đảo Mã Diễm Li thời điểm, Trình Từ đại khái cảm thấy này chỉ là cái vui đùa, liền cùng lần trước áp đảo Hàn tiểu hiểu thời điểm là giống nhau.

Sau đó đương Từ Ngôn tay bắt đầu không thành thật túm nhân gia quần áo thời điểm, Trình Từ mới phản ứng lại đây, đây là tội thật sự.

Sau đó, Trình Từ liền ngồi không yên, nàng trao một cái đã bắt được Từ Ngôn tay, sau đó dùng một đôi mắt to trừng mắt Từ Ngôn, rõ ràng là mỗi ngày đều có thể nhìn đến kia chỉ mắt, lại không biết vì sao lúc này đây Từ Ngôn nhìn đến khi lại cảm giác khiếp hoàng.

Đó là tràn ngập oán niệm một đôi mắt.

Từ Ngôn muốn giải thích, bất quá lời nói còn chưa nói xuất khẩu, hần liền nhớ tới chính mình dưới thân còn đè nặng Mã Diễm Li, nếu đối với không khí nói chuyện sẽ bị trở thành bệnh tâm thần đi, vắt hết óc, Từ Ngôn tự hỏi phương pháp.

Trình Từ không có dung hần nghĩ nhiều, trở tay túm Từ Ngôn cổ áo, sau đó nhấc tới trực tiếp ném đi ra ngoài, đụng vào trên vách tường.

Trình Từ lực lượng rất lớn, nhấc tới Từ Ngôn loại chuyện này thực nhẹ nhàng liền có thể làm được đến, lúc trước ở đối mặt hắc trướng thời điểm, Trình Từ cũng làm đến quá nhất chiêu ấn đảo hắc trướng ký lục.

Như vậy xem ra, ném Từ Ngôn muốn nhẹ nhàng rất nhiều.

Mã Diễm Li nghe được thân thể, sau đó đột nhiên làm lên, có chút không biết làm sao nhìn đánh vào trên tường Từ Ngôn.

Sau đó có chút run sợ, kia cỗ não nhiệt một qua sau nàng đột nhiên nhớ tới, còn như vậy đi xuống nói, liền đem chính mình giao cho người này.

Nghĩ như thế nào đều là chính mình có hại, hơn nữa là cái loại này lỗ nặng!

Nghĩ nghĩ, Mã Diễm Li thử tính hỏi một câu.

“Cái kia..... Người làm sao vậy?”

“Phốc! Không, không có gì.....”

Từ Ngôn đứng lên, có chút xấu hổ xoa xoa phía sau lưng, ngơ ngác nhìn bài trừ một cái tươi cười, sau đó trừng mắt nhìn liếc mắt một cái còn đứng ở tại chỗ Trình Tử.

Nhưng nhìn dáng vẻ hiệu quả chẳng ra gì, ít nhất được đến vẫn là Trình Tử cặp kia mất cá chết.

“Ta chỉ là suy nghĩ một chút.” Từ Ngôn chính chính thần sắc.

“Ồ không có xác định quan hệ phía trước làm loại này là ta theo ý ta tới chính là chơi lưu manh, cho nên thực xin lỗi ta trang không nổi nữa.”

“Trang?”

“Àn, bởi vì ta cảm thấy nếu làm ra như vậy sự tình, nhưng lại không có cách nào đối với người phụ trách, loại chuyện này cũng không phải người muốn nhìn đến không phải sao? Cho nên, ta cảm thấy vẫn là đình chỉ ta vừa mới cái loại này chơi lưu manh hành động tương đối hảo.”

“Nga..... Là, là như thế này a.” Đồng dạng có chút xấu hổ, Mã Diễm Lệ chỉ là hàm hồ trả lời Từ Ngôn.

Tùy theo, đó là xấu hổ không khí.

“Đúng rồi, hỏi người chuyện này.”

Từ Ngôn làm bộ một bộ dường như không có việc gì bộ dáng, chú ý một chút Trình Tử biểu tình, thoạt nhìn cùng bình thường không có gì khác nhau.

Hơi chút thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, theo sau liền nhìn về phía Mã Diễm Lệ.

“Sẽ nấu cơm đi?”

“Sẽ.”

“Giặt quần áo gì đó cũng đúng đúng không?”

“Àn.”

“Vậy như vậy quyết định.”

Từ Ngôn chụp một chút đùi, sau đó về mặt ý cười nhìn về phía Mã Diễm Lệ.

“Người coi như ta bảo mẫu hảo!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 194: Trữ cách vách

“Lan Châu mì sợi, cay rất cánh gà, thịt kho tàu xương sườn, hấp thủy tinh chưng sủi cảo, cộng thêm cơm..... Uy uy, loại này trù nghệ đã không phải chỉ biết một chút trình độ đi?”

Từ Ngôn khoe miệng cơ hồ đều phải run rẩy đi lên, hấn vội vàng dùng tay ấn khoe miệng xoa xoa, sau đó nhìn về phía vây quanh tạp dề Mã Diễm Lệ.

Có lẽ là bị khen có chút hơi xấu hổ, gương mặt ửng đỏ Mã Diễm Lệ cười cười, dùng mu bàn tay cọ cọ cái trán.

“Chỉ là một người ở nhà huấn luyện ra mà thôi, nãi nãi không qua đời thời điểm xác thật thường xuyên dạy ta làm cơm.”

“Tùy tiện học học cũng không có khả năng là loại trình độ này đi? Tiệm cơm tiêu chuẩn! Đây đã là tiệm cơm tiêu chuẩn đi?”

Nói, Từ Ngôn dùng chiếc đũa gấp một khối chưng sủi cảo, không biết là như thế nào làm được, tình oánh dịch thấu tuy rằng dùng cái này từ ngữ có chút quá mức với khoa trương, nhưng cũng là loại trình độ này.

Ít nhất đôi Từ Ngôn mà nói, này đại khái là trừ bỏ mẫu thân kia bối lúc sau, đã khó có thể ăn đến đồ ăn đi?

Nói. .... Đã bao lâu không có ăn qua giống dạng cơm?

“Này đốn có phải hay không có điểm quá xa xỉ?”

Tuy rằng là như thế này nói, Từ Ngôn lại một chút không có nhiệt đầu chỉ sắc nằng những lời này hoàn toàn có thể nói là nói cho một bên đang ở vui đầu khổ làm giải quyết một khối to xương sườn Từ Thiển nói, thân là một người nữ hài tử, cái loại này ăn tương thật là khiến người xấu hổ tới rồi cực điểm.

“Ăn chậm một chút.”

“Gào gào ăn (hảo hảo ăn)”

Bởi vì trong miệng còn ở ăn đồ vật, cho nên Từ Thiển thanh âm nghe tới mơ hồ không rõ bộ dáng, tiếp theo còn lại là lại một lần cúi đầu.

“Liên tính ăn rất ngon cũng muốn ăn chậm một chút a!”

Từ Ngôn trách cứ nói một câu, sau đó ngẩng đầu đối với đứng ở một bên Mã Diễm Lệ ôm có một cái xin lỗi mỉm cười.

“Nàng cứ như vậy, đừng quá để ý.”

Nói xong, đem một bên ghế túm lại đây, sau đó chỉ chỉ ghế ý bảo Mã Diễm Lệ.

“Ngươi tới thời điểm cũng không ăn đi? Tại đây ăn chút.”

“Ta không. ....”

“Đem ta không đối bụng câu nói kia thu hồi đi, loại chuyện này liền không cần cùng ta khách khí cái gì. Không ăn chính là không ăn, liên tính không ăn ta cũng sẽ không nói ngươi cái gì, dọa như vậy tàn nhẫn làm gì?”

Từ Ngôn phiết nằng liếc mắt một cái cười nói ra những lời này, sau đó không ra tới tay trái vỗ vỗ ghế.

“Làm ngươi ngồi xuống một khối ăn.”

Mã Diễm Lệ ngượng ngừng chà xát tay, nàng không biết rốt cuộc là ngồi xuống đi vẫn là ngồi xuống đi, dù sao lấy Từ Ngôn ý tứ có thể ngồi ở chỗ này ăn cơm, hơn nữa xem nàng tỷ tỷ cũng không có phản đối ý kiến.

“Đi trước rửa rửa tay đi, sau đó ngồi xuống một khối ăn cơm.”

Nói, Từ Ngôn đứng lên, cầm một đôi chiếc đũa còn có một con chén. Đựng đầy cơm, Từ Ngôn đại khái là dựa theo chính hấn sức ăn tới tiến hành an bài.

Mã Diễm Lệ muốn nói lại thôi người nhìn Từ Ngôn, sau đó nhẹ giọng nói.

“Có phải hay không quá nhiều điểm?”

“Không cảm giác a. .... Một chén đều ăn không xong sao?”

“Hơi chút có điểm nhiều.”

Nói, Mã Diễm Lệ nâng lên tay phải, dùng ngón trỏ cùng ngón tay cái khoa tay múa chân một chút. Sau đó hơi hơi mị một chút đôi mắt, theo sau một khuôn mặt thương trần ngập ngượng ngừng cảm giác.

“Đây cũng là không có biện pháp sự tình. .... Nữ sinh đều sức ăn không đều là hơi nhỏ một chút sao?”

Nói đến này. Mã Diễm Lệ nhìn thoáng qua Từ Thiển. So với chính mình cái này chén muốn lớn hơn một ít, sau đó đựng đầy cơm, từ vừa mới bắt đầu liền không có đình quá.

Cái kia là cái ngoài ý muốn.

Trong lòng nói thầm một câu, Mã Diễm Lệ tầm mắt lại một lần tập trung ở Từ Ngôn trên người.

“Cho nên, ta cảm giác hơi chút thiếu một chút có phải hay không càng tốt?”

“Ta cảm giác chính hảo a, ngươi nhìn xem ngươi liền điểm bụng đều không có. Vẫn là thịt thịt tương đối đáng yêu, ngươi không như vậy cảm thấy sao?”

“Không không, vẫn là gầy điểm hảo.”

“Béo điểm khỏe mạnh, cho nên nguoi đến ăn nhiều một chút.”

Cũng không có như Mã Diễm Lệ suy nghĩ nào hành. Từ Ngôn không có cho nàng com giảm phân nửa vẫn là nguyên lai cái kia phân lượng.

“Chính là, ăn không xong nói. ....”

“Ăn không xong cho ta, ta ăn.”

Một câu ngăn chặn Mã Diễm Lệ miệng, ngo ngác nhìn Từ Ngôn, sau đó đem hệ ở trên eo tạp dề hái được xuống dưới.

Cúi đầu, bên tai có chút đỏ lên.

“Kia. .... Ta đi trước rửa rửa tay.”

“Ân, nhanh lên.” Nói, không có đi xem Mã Diễm Lệ.

“Nguoi như vậy có phải hay không có điểm quá kia gì?”

“Làm sao vậy?”

Từ Thiên ở Mã Diễm Lệ sau khi ra ngoài liền đình chỉ ăn com động tác, sau đó đối với ngồi xuống đi Từ Ngôn nói ra những lời này.

Nhìn Từ Ngôn mờ mịt biểu tình, nàng thờ dãi.

“Nguoi đều sẽ không suy xét một chút nữ nhân cảm thụ sao?”

“Cái gì?”

“Nguoi thật đúng là cái đầu gỗ a!”

Một bộ nguoi không cứu bộ dáng, Từ Thiên hận sắt không thành thép trừng mắt nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái.

“Nguoi vừa mới như vậy quan tâm nàng, là bởi vì thích nàng sao?”

“Đừng nói giỡn, ai thích nàng.”

“Nếu không thích, vậy nguoi vừa mới nói như vậy quan tâm nàng làm gì?”

“Chỉ là đơn thuần cảm giác nhân gia giúp nguoi làm một bữa com, nguoi không quan tâm, nguoi cảm thấy quá ý đi sao?” Từ Ngôn cảm thấy đúng lý hợp tình, hấn cho rằng hấn làm như vậy thực chính xác.

Từ Ngôn điểm xuất phát là thực chính xác, hấn cho rằng làm như vậy cũng không có cái gì bất chính xác, giúp nguoi nấu com, tuy rằng Mã Diễm Lệ đã là chính mình bảo mẫu, nhưng là ngẫu nhiên quan tâm một chút cũng không phải cái gì cùng lắm thì sự tình.

Nhưng Từ Ngôn là cái nam nhân, hấn sở suy xét phạm vi cũng là thân là nam nhân hấn cho rằng hấn là phát sinh sự tình, cho nên thân là nữ nhân Mã Diễm Lệ phản ứng bị Từ Thiên xem rành mạch.

Từ Thiên còn tưởng nói cái gì nữa, nhưng nhìn đến tẩy xong tay trở về Mã Diễm Lệ lúc sau, tự giác nhắm lại miệng không hề đi nói chuyện.

Từ Ngôn nhìn nàng một cái, cười.

“Nhanh lên ăn com đi, muốn lạnh!”

.....

.....

“Nguoi đã là nhà của chúng ta bảo mẫu, ít nhất cũng muốn có cái nơi mới đúng.”

Từ Ngôn mặt hướng tới đứng ở một bên Mã Diễm Lệ nói, cúi đầu mặt đất Mã Diễm Lệ nghe được Từ Ngôn những lời này gật gật đầu.

“Chỉ là ngủ ở ta phòng nói, không khỏi có chút quá chen chúc, cho nên ta ý tứ là, nguoi ở cái này phòng nội ngủ đi.”

Từ Ngôn đẩy cửa ra, ý bảo Mã Diễm Lệ xem vào nhà đi, đây là thật lâu chưa từng dùng qua phòng, thuộc về Từ Ngôn trước kia phòng, tam thất một thính, một phòng bếp, một WC.

Từ Ngôn ngủ đến địa phương là phòng ngủ chính thất, Từ Thiên ngủ chính mình phòng, bởi vì cha mẹ ở nơi khác duyên cớ, cho nên Từ Ngôn dọn vào phòng ngủ chính thất.

Bởi vậy, nguyên bản thuộc về Từ Ngôn kia gian phòng đương nhiên không xuống dưới, như vậy xem ra là thời điểm có tác dụng.

“Mặc dù có chút loạn, hơi chút thu thập một chút là đến nơi.”

“Cái này trước kia là phòng của người sao?”

“Ân”

Mã Diễm Lệ nhìn ra điểm này cũng không phải hiếm lạ sự tình, bất luận là từ phòng nội trang sức tới xem, vẫn là gia cụ bài trí vị trí đều có thể nhìn ra được tới đây là một cái nam sinh phòng, đương nhiên chính là Từ Ngôn phòng.

“Từng có một đoạn thời gian không trụ qua. .... Không sai biệt lắm đi, từ ta ba ta mẹ đi nơi khác lúc sau, ta liền trên cơ bản rất ít tiến cái này nhà ở.”
Phất liếc mắt một cái Mã Diễm Lệ, Từ Ngôn nói ra những lời này, sau đó có chút bất đắc dĩ cười cười.

“Như thế nào, không thích phòng trang sức sao?”

“Không, rất đẹp.”

“Phải không, đây là ta khi còn nhỏ phẩm vị, lúc ấy hướng tới muốn đem tường xoát thành màu lam, muốn làm cả ngày trông không cái loại này nhan sắc. .... Bất quá bởi vì quá phiền toái, cho nên đành phải lui một bước xoát thành màu xanh biếc, kỳ thật màu xanh biếc cũng man không tồi đúng không?”

“Ân, thật xinh đẹp.”

Đây là Mã Diễm Lệ phát ra từ nội tâm nói, tuy rằng trang hoàng thực bình thường, nhưng là nàng cho rằng như vậy vách tường còn man có ý tứ, nhìn cũng rất thuận mắt, ít nhất nhìn không có cái loại này muốn phát điên cảm giác.

“Ta ở cách vách, nếu có chuyện gì tình đều lời nói, trực tiếp gõ gõ tường, ta liền tới đây. ....”

“Ân.”

Mặt có chút phiếm hồng, Mã Diễm Lệ nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái.

“Kia. .... Ta hiện tại có cần hay không quét tước một chút?”

“Đổi, điểm này thiếu chút nữa đã quên, hiện tại phòng này còn không có cách nào trụ người.”

Từ Ngôn sững sờ một chút nói ra những lời này.

“Kia, có cần hay không hỗ trợ?”

“Từ bỏ, loại này việc nặng vẫn là nữ nhân tới tương đối hảo, nam nhân làm này không tốt.”

“Thật đúng là truyền thống.”

Cười nói ra những lời này, Từ Ngôn đi ra phòng.

Chỉ để lại Mã Diễm Lệ một người dãi tại đây phòng nội. Mã Diễm Lệ nhìn phía trước, sững sờ một hồi, sau đó đuổi một cái đại đại lười eo.

“Muốn bắt đầu tổng vệ sinh đâu!”

Nói ra những lời này, Mã Diễm Lệ nhìn phòng nội duy nhất một trương giường đứng ở nơi đó một lát sau, phác tới.

Đem mặt chôn đi lên.

“Hắn ngủ quá giương a. ....”

Thanh âm thực nhẹ, nhẹ đến có lẽ liền chính nàng đều không nhất định có thể nghe được đến.

Chương 192: Đi đâu

“Lão bản cũng thật thật một cái hoa tâm nam nhân a. . . . . Ngươi làm như vậy đối với lão bản nương sao?”

Chu Hiểu Tuyên nói ra nói như vậy, che miệng cười trộm nàng giống như là ở vui sướng khi người gặp họa giống nhau, híp mắt nhìn về phía đứng ở một bên Từ Ngôn.

Trên đường cái không có một bóng người, đã đêm khuya thời gian, là không có gì người còn ở trên đường cái hạt đạo.

Từ Ngôn nghe được Chu Hiểu Tuyên nói, xoay đầu nhìn thoáng qua Trình Tử, ở phát hiện thần sắc của nàng không có gì biến hóa lúc sau, dùng không sao cả ngữ khí nói sang chuyện khác.

“Lan Lan nơi đó có phải người đi bảo hộ sao?”

“Mười một danh oán quý, mười tên oán quý trung kỳ, một người oán quý cao cấp, cao cấp oán quý tên gọi là Đồng An Khánh.” Nghe được Chu Hiểu Tuyên hội báo, Từ Ngôn gật gật đầu.

“Không tồi, mấy ngày nay có phải tiểu quý cấp Lan Lan giải giải buồn đi?”

“Đã phải bốn con nhĩ cấp quý đi bồi Lan Lan tiểu thư, hơn nữa mỗi ngày chuẩn bị kem cũng đã cống hiến qua.”

“Thực hảo, khen thưởng ngươi xem phát, hợp lý là được.”

Từ Ngôn nhàn nhạt nói một câu nói, bước chân cũng ngay sau đó ngừng lại, đẩy ra kho hàng môn đi vào.

Đã quét tước một lần, toàn bộ kho hàng từ bên ngoài nhìn xem lên thực cũ nát, nhưng bên trong lại thu thập thực sạch sẽ, đây là Chu Hiểu Tuyên công lao.

Từ Ngôn lập tức đi qua bày biện ở nơi đó nhưng là một phen ghé dựa, trải qua vương hăng người vài thiên nỗ lực, kia đem long ý thoát nhìn càng thêm hoa lệ.

Tổng cộng 14 con rồng xoay quanh ở ghế trên, đây là dựa theo Minh triều Gia Khánh trong năm long ý phòng ngừa thiết chất long ý, xoát thượng cùng loại với hoàng kim kim sơn lúc sau thoát nhìn vàng óng.

Tuy rằng không biết vương hăng là như thế nào làm được, nhưng là liên tính là nhìn cũng sẽ cảm thấy giống như là thật sự long ý giống nhau.

Nhẹ nhàng làm đi lên. Từ Ngôn luôn có một loại giống như đã từng quen biết cảm giác, vận mệnh chủ định, hẳn có một loại đã từng ngồi quá cái này cảm giác.

Khóe miệng mang theo ý cười.

“Lư Tú, như thế nào? Còn không có Tôn Cơ Minh tin tức sao?”

“Đến nay còn không có hần tin tức.”

Đứng ở phía dưới, hơi hơi ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn, Lư Tú nói ra những lời này.

“Giống như là đột nhiên chứng phát rồi giống nhau, xác thật thật lâu không có hần tin tức, gần nhất một đoạn thời gian điều tra không ít khu, cũng dò hỏi địa phương cô hồn dã quỷ đến ra tới kết luận trên cơ bản đều là không biết, chuẩn xác tới nói. Một năm trước cuối cùng lần đó xuất hiện lúc sau. Cho tới bây giờ đều không có hần tin tức.”

“Biến mất sao?”

Nói thêm một câu, Từ Ngôn mày toàn bộ nhíu lại.

Toàn bộ kho hàng nội chen đầy quý, cái này địa phương cũng không lớn, chỉ có thể ước chừng dung đến hạ 200 chỉ quý tả hữu. Còn lại đều bị vương hăng mang theo đi ra ngoài.

Mà Lư Tú tắc giữ lại.

“Cái này trước không nói. Đã chiếm lĩnh nhiều ít khu?”

“Thành nam. Đã tra xét không sai biệt lắm, cỡ trung đoàn thể muốn so ngay từ đầu phỏng chừng nhiều một ít, tiêu diệt 7 cái đội lúc sau. Hút vào oán quý

tiền vào tổ chức 305 chỉ oán quý, còn thừa toàn bộ giết.”

“Ngạch..... Tồn thất đâu?”

“187, ước chừng là oán quý lúc đầu chiếm đa số.”

“So với ta tưởng nhiều một ít.”

Từ Ngôn ngón tay đánh một chút long ý, sau đó nghiêng đầu nhìn Lưu Tú.

“Tiếp theo tận khả năng giảm bớt hy sinh.”

“Là!”

“Đúng rồi, người đã chết nhiều năm như vậy, về quý sự tình hẳn là biết đến không ít đi?”

Lưu Tú sững sốt một chút, hẳn đại khái không biết vì cái gì Từ Ngôn muốn như vậy hỏi, sau đó gật gật đầu.

“Biết một ít.”

“Nói như vậy liền hảo thuyết..... Ta có một chút rất hiểu kì, ta tưởng người hẳn là nhiều ít biết một ít mới đúng.” Từ Ngôn hí mắt nhìn về phía Lưu Tú.

“Trong lịch sử những cái đó hoàng đế..... Đi đâu?”

Trong lịch sử hoàng đế đi đâu? Những lời này giống như là cây búa giống nhau đánh ở Lưu Tú tâm oa thượng, nói thật ra hẳn cũng không rõ ràng lắm, hẳn cũng không biết cái gọi là hoàng đế đi địa phương nào.

Liền cùng Từ Ngôn đã từng nghe Trình Từ nói qua giống nhau, nếu Trung Quốc trong lịch sử những cái đó hoàng đế đều còn ở nói, lấy Quý Vương hình thức tồn tại nói cách khác thế giới này đã sớm lộn xộn.

Mấy ngàn năm văn hóa lịch sử, cùng sở hữu nhiều ít hoàng đế? Ít nhất đối Từ Ngôn tới nói, trong lịch sử hoàng đế nếu đều còn ở nói, những cái đó cận đại sử bị kịch trên cơ bản liền không khả năng xuất hiện.

Kia chỉ có một loại giải thích, những cái đó hoàng đế đều không còn nữa, có lẽ như Vô Tắc Thiên giống nhau bái vậy ở chỗ nào đó, giống như là âm bảo nhập khẩu như vậy, lần đầu tiên nhìn thấy thời điểm, Trình Từ xác thật thoáng hiện quá một tia tham lam ánh mắt.

Nàng nếu nhận thức cái này nói cách khác, từng có về phương diện này ghi lại, nếu ghi lại chính xác nói, hẳn là không ngừng có một tòa âm bảo nhập khẩu.

“Người không rõ ràng lắm sao?”

“Hơi chút biết một ít.”

Lưu Tú nói, đôi mắt vô ý thức ngấm liếc mắt một cái phía sau những cái đó oán quý.

Nhìn đến hẳn ánh mắt, Từ Ngôn đại khái cũng biết hẳn ý tứ, đôi mắt trừng mắt nhìn một chút, nhìn về phía Lưu Tú, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, ở vừa mờ mắt ra đều thời điểm, bốn phía đã là không có một bóng người.

“Loại dụng ảo cảnh chế tạo ra tới, nói như vậy tương đối ứng muốn bảo mật rất nhiều, cái này ảo cảnh nội chỉ có chúng ta hai cái, người nói đi.”

“Lão bản hẳn là biết Tần Thủy Hoàng đi.” Từ Ngôn sững sốt một chút, sau đó gật gật đầu.

Này đã không biết là hẳn lần thứ mấy nghe được Tần Thủy Hoàng cái này danh hào, chuẩn xác tới nói chỉ cần xa đến hoàng đế hai chữ trên cơ bản đều sẽ nhắc tới Tần Thủy Hoàng, Từ Ngôn bắt đầu đối trong lịch sử này nhân vật sinh ra mừng liệt hứng thú.

Lưu Tú biểu tình thực nghiêm túc, tuy rằng bình thường thời điểm hẳn mặt cũng vẫn luôn là cái dạng này, nhưng là lại xa xa không có lần này nghiêm túc tàn nhẫn.

“Tần Thủy Hoàng sau khi chết, theo sát thực mau Tần Vương triều cũng đi theo diệt vong thay thế chính là Hán triều giang sơn, mà bất luận là lúc ấy vẫn là hiện tại, Tần Thủy Hoàng mặc vẫn luôn là một cái mê, bất luận là hiện tại vẫn là trước kia, lịch đại hoàng đế đều lấy tìm kiếm Tần Thủy Hoàng mộ vì mục tiêu, bởi vì là Thủy Hoàng Đế, cho nên hẳn mộ trung khẳng định cất dấu kinh thiên bí mật.”

Lưu Tú nhìn Từ Ngôn.

“Cổ đại đạo nhân là nhất tràn đầy thời đại, lúc ấy Phật giáo thuộc về Ấn Độ, mà đạo giáo còn lại là bản thổ, bởi vậy đạo nhân hệ thống muốn so sau lại Phật giáo hùng hậu rất nhiều, lịch đại hoàng đế hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ tín nhiệm một ít đạo giáo, bởi vì tiếp xúc lối đi nhỏ giáo, cho nên lịch đại hoàng đế đều biết thân là hoàng đế bọn họ sau khi chết trở thành Quý Vương tỷ lệ có bao nhiêu đại, nhưng là tùy theo vấn đề liền tới rồi, nếu trở thành Quý Vương sau, kia trước kia Quý Vương đâu? Tồn tại trên thế giới này, lấy một loại khác siêu cường thực lực, những cái đó chết đi hoàng đế trở thành Quý

Vương lúc sau căn bản không có khả năng nhìn chính mình cực cực khổ khổ thành lập lên vương triều sụp đổ, cũng không có ra tay ngăn cản, y theo Quý Vương thực lực, tiêu diệt nhân loại bình thường căn bản không phải việc khó, nhưng trên thực tế những cái đó chết đi hoàng đế cũng không có làm ra chuyện như vậy.”

Lưu Tú lờ nói một chữ không làm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, bởi vì nghi vấn quá nhiều, cho nên làm cho hấn gắt gao nhú mày.

Bài trừ Quý Vương chết xong khả năng tính, rốt cuộc duy nhất nữ hoàng đế Võ Tắc Thiên còn ở âm bảo nhập khẩu nội hảo hảo đội kia tùy theo mà đến còn lại là một cái khác càng thêm trí mạng vấn đề.

Nhìn đáng vẻ, Võ Tắc Thiên đối với chính mình thân ở với âm bảo nhập khẩu chuyện này cũng không phải quá tình nguyện, nói cách khác nàng là bị bắt ở vào âm bảo nhập khẩu trung.

Kia, vấn đề tới, là ai đem Quý Vương cấp bậc Võ Tắc Thiên quan vào âm bảo nhập khẩu trung?

Căn bản nói không thông, Quý Vương thực lực đã là đỉnh, siêu việt đỉnh thực lực có khả năng tồn tại sao? Liên tính là tồn tại, kia lại là ai đem Võ Tắc Thiên quan vào cái gọi là âm bảo nhập khẩu trung? Nói đến nói đi cuối cùng cuối cùng hết thấy lại đều về tới nguyên điểm.

Suy nghĩ loạn thành một đoàn.

“Nói cách khác, trong lịch sử hoàng đế chết qua sau chỉ là sinh động quá một đoạn thời gian, tùy theo lại đều toàn bộ biến mất phải không?”

Nghe được Từ Ngôn nói Lưu Tú gật gật đầu, khẳng định Từ Ngôn những lời này.

“Đây cũng là một cái mê đề, liên tính là lâu như vậy thời gian trôi qua, bất luận là quý vẫn là đạo nhân đều đối loại này hiện tượng giải thích không thông.”

“Bởi vì không có chính mắt nhìn thấy quá cho nên chỉ dựa vào suy tính căn bản không có khả năng biết cái gì.” Từ Ngôn cau mày, tự hỏi.

“Chúng ta hiện tại biết đến vẫn là quá ít, cái gọi là sử sự cũng chỉ là nhân loại bình thường hiểu biết kia một bộ phận, trên thực tế về quý giới lịch sử chúng ta hiện tại có thể nói là biết đến quá ít, không chỉ là bọn họ này đó hoàng đế, trong lịch sử những cái đó danh tướng cùng thiếu chút nữa trở thành hoàng đế những người đó, cũng không có khả năng một chút tin tức đều không có.”

Nói xong câu đó, Từ Ngôn liền yên lặng xuống dưới, chỉ để lại Lưu Tú đứng ở nơi đó, không biết qua bao lâu, Từ Ngôn mới lại một lần mở ra miệng, nhìn về phía trước mắt Lưu Tú nói.

“Từ ngày mai bắt đầu, tận khả năng làm đến phương diện này thư, hấn là có biết đến.”

Híp mắt nhìn Lưu Tú.

“Ta muốn nhất toàn diện cái loại này.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Hoàng kim tay phải

Khoảng cách khai giảng thời gian đã thực tiếp cận, 8 nguyệt 27 hào tả hữu liền yêu cầu đến trường học đi đưa tin, đại học khai giảng thời gian cũng sẽ không quá muộn, cho nên gần nhất mấy ngày thời gian nội Từ Thiên đã bắt đầu chuẩn bị thu thập đồ vật trở lại đại học đi.

“Nói thật..... Tuy rằng ta biết ngươi là ở vào đại học, nhưng là cụ thể là cái kia đại học ngươi còn chưa nói quá đi?”

Cau mày, Từ Ngôn nhìn thoáng qua đang ở chính đồn và sắp đặt rương hành lý Từ Thiên nói ra những lời này, đây là hấn vẫn luôn đề ý sự tình.

Thi đại học sau khi chấm dứt, Từ Thiên xác thật thi vào đại học đây là chân thật đáng tin, đồng dạng cái kia cái gọi là thư thông báo trúng tuyển hấn cũng nhìn đến quá, đương nhiên này cũng liền không tồn tại nàng thi không đậu đại học khả năng tính, nhưng là từ lúc bắt đầu trừ bỏ biết Từ Thiên thi đậu đại học lúc sau giống như liền không biết nàng đến tốt cùng là ở địa phương nào đi học.

Nhớ mang máng nàng nói qua là nhị bản.

Từ Thiên tiếp tục sửa sang lại hành lý động tác ngồi xổm trên mặt đất cầm quần áo linh tinh đồ vật chỉnh tề điệp phóng hảo, sau đó cũng không ngần ngại đầu lên.

“Chỉ là bình thường nhị bốn, nói ra ngại mất mặt.”

“Liên tính là bình thường nhị vốn cũng có tên đi? Tỷ như cái gì sư chuyên lập, cái gì cái gì học viện linh tinh ít nhất cấp cái danh hào hướng bằng hữu nói lên thời điểm có cái cách nói.”

“Hạt thao cái gì tâm! Ta ở đâu thượng quan ngươi chuyện gì a!”

Không thể hiểu được đánh gãy Từ Ngôn nói, Từ Thiên cơ hồ là rống ra tới những lời này, sau đó nghiêng mặt trừng mắt nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái.

“Cùng với suy xét này đó ngươi tốt nhất ngấm lại chờ ngươi thi đại học thời điểm làm sao bây giờ!”

“.....”

Từ Ngôn bĩu môi, không thú vị nằm ở trên sô pha.

Thời mẫn kinh trước tiên sao?

Cái này ý niệm ở trong đầu lái đi không được.

.....

.....

“Đại học là cái gì.”

“Đại học a. Ta cảm giác hẳn là chính là lớn một chút cao trung đi.....”

Dùng không xác định ngữ khí, Từ Ngôn đối với ngồi quỳ trên mặt đất bản thượng Trình Từ nói, bởi vì Từ Ngôn bản thân liền còn không có tiếp xúc đến đại học cái kia trình tự cho nên hẳn không phải quá hiểu biết. Chân chính đại học đến tột cùng là bộ dáng gì.

Loại này hàm hồ trả lời hiển nhiên không có làm Trình Từ hiểu biết đến đại học định nghĩa chỉ là tận khả năng trừng mắt mắt, nhìn về phía ngồi ở trên giường Từ Ngôn, sau đó.....

Đầu oai một chút.

“Ý tứ nói, cái bàn hạ không gian sẽ lớn hơn nữa sao.”

“Ngươi nguyên lai chỉ để ý cái này a!” Cơ hồ là theo bản năng nói ra những lời này, Từ Ngôn nhìn thoáng qua Trình Từ, nàng biểu tình tựa hồ tương đương nghiêm túc.

Hít một hơi.

“Đại khái đi..... Đại học hạ cái bàn giống như là liền một khối cái loại này, đơn giản tới nói ngươi ở bên trong ngủ trên cơ bản là không thành vấn đề.”

“Không cần ôm chân sao.”

“Không cần!”

Trình Từ giống như tới hứng thú. Đặt ở trên đùi tay lại khăn một chút, bắt lấy màu trắng áo tắm dài nhìn về phía Từ Ngôn.

“Có thể phao Bản Lam Căn sao.”

“.....”

“Như thế nào lại xả đến thứ này thượng! Vì cái gì ngươi tam câu không rồi đi kia ngoạn ý a! Đây là ý trời sao? Ý trời sao?!”

Một bộ phát điên bộ dáng, Từ Ngôn đem trên đầu đầu tóc chải lộn xộn. Sau đó giống như là tự sa ngã giống nhau một đầu ngưỡng đi xuống.

Nằm ở trên giường.

“Thật đúng là đối với ngươi hết chỗ nói rồi.....”

“Nột, ngươi sẽ vào đại học sao.”

“.....”

Trình Tử nói sử Từ Ngôn sinh ra ngắn ngủi thất thần, ngay sau đó đó là khoe miệng có chứa ý cười, đôi tay chống mép giường lại một lần ngồi dậy.

“Đại học nói. .... Khẳng định là muốn đi đi. Đến lúc đó lại bên ngoài thuê một bộ phòng ở. Sau đó tiếp tục như vậy sinh hoạt, như thế nào?”

“Như vậy sinh hoạt.”

Nhìn tuy rằng không có bất luận cái gì biểu tình nhưng cũng có thể nhìn ra được nghi hoặc Trình Tử, Từ Ngôn nội tâm sinh ra ý tứ tên là vui vẻ cảm giác.

“Đổi, theo ta nhóm hai cái, thế nào?”

“Nghe tới không tồi.”

“Đúng không, ta liền nói sao, liền tính là ngấm lại cũng sẽ cảm giác rất thú vị!”

Khoe miệng mang theo ý cười, Từ Ngôn mị híp mắt nhìn về phía Trình Tử.

Đến đại học thời điểm không sai biệt lắm cũng nên hai mươi tuổi. Không sai biệt lắm ba năm nhưng thời gian đủ để khiến cho hắn làm rất nhiều chuyện, nếu về Âm Dương Nhân cái kia tin tức là thật sự lời nói. Sống lại Trình Tử cũng không phải không có khả năng sự tình.

Tiền đề cần thiết có cường với Trình Tử thực lực bằng không đến lúc đó nếu không Từ Ngôn, có thể thi hành bá vương ngạnh thượng cung này nhất chiêu.

“Ngươi suy nghĩ cái gì kỳ quái sự tình.”

“Không có, ngươi tuyệt đối là nhìn lầm rồi.”

Biểu tình đứng đắn vươn tay xoa xoa khoe miệng, Từ Ngôn nói như vậy nói.

.....

.....

“Liền tính là muốn đi siêu thị mua đại giá đặc biệt đồ vật cũng không cần mang lên ta đi? Ta đối đi dạo phố loại này thời kỳ luôn luôn là không có bất luận cái gì hứng thú.”

Từ Ngôn khó chịu thanh âm chui vào đi ở một bên Mã Diễm Lệ bên người, hiện giờ đã bị định cư vì bảo mẫu Mã Diễm Lệ hoàn toàn phụ trách trong nhà hết thảy phí tổn.

Loại này cơm tối há mồm, quần áo cái gì đều đều giao cho Mã Diễm Lệ tới tẩy công tác được đến Từ Thiên mạnh mẽ tán dương, ở nàng xem ra có thể có thời gian lười biếng là tốt nhất, đây cũng là nàng vì cái gì hòa đồng ý Mã Diễm Lệ ở tại trong nhà.

So sánh sự tình gì đều yêu cầu chính mình động thủ sinh hoạt. .... Loại này nhàn nhã tự tại sinh hoạt hưởng thụ một lần liền không nghĩ quên mất đi?

“Nếu đã là bảo mẫu, cơ bản nhất phí tổn cũng muốn tận khả năng áp đến thấp nhất không phải sao? Rõ ràng một trăm nguyên có thể mua xong đồ vật không cần phải dùng nhiều những cái đó tiền.”

Đi ở phía trước, ăn mặc bình thường Mã Diễm Lệ nói ra những lời này, sau đó đó là đối với Từ Ngôn khẽ cười nói.

Cái gọi là bảo mẫu xác thật như nàng như vậy đi mua đồ dùng sinh hoạt, nhưng là có một chút lại không phù hợp. .... Không cần phải tiêu tiền nhiều ít đi? Rốt cuộc tiền cái loại này công tác không nên là bảo mẫu tới làm, phù hợp loại này giả thiết đại khái chỉ có thể từ này một góc sắc đi?

Không biết ở vào cái gì tâm tư, Mã Diễm Lệ gương mặt hơi hơi đỏ lên.

“Liền tính ngươi nói như vậy, ta còn là cảm giác như vậy ngồi làm điều thừa a. .... Rõ ràng trở về thời điểm đánh cái xe không phải được rồi sao? Dù sao lại không cần bao nhiêu tiền.”

“Có thể tỉnh điểm liền nhiều tỉnh điểm đi. ....”

Mã Diễm Lệ những lời này có chút gượng ép, nhưng vì không cho Từ Ngôn nhìn ra chính mình không thích hợp địa phương, nàng ngẩng đầu nhanh hơn bước chân.

Đại khái chỉ có thể từ bên tai đỏ lên nhưng địa phương nhìn ra nàng ở thẹn thùng cái gì.

Hai người đích đến là cái gọi là thương trường nội, nghe nói là gần nhất vừa mới mới vừa hoàn công không bao lâu đại hình thương trường, tuy rằng Từ Ngôn vẫn luôn phân không rõ ràng lắm thương trường cùng siêu thị có cái gì khác nhau, nhưng có một chút hắn biết rõ. .... Chỉ cần đuổi kịp giá đặc biệt linh tinh, người nhất định không phải ít, đặc biệt là những cái đó bác gái nhóm.

“Còn có mười phút bắt đầu tiêu thụ đại giả đặc biệt trứng gà.....”

“Trứng gà cái loại này dễ toái phẩm bị tể tới tể đi sẽ lạn rớt đi?”

“Không thành vấn đề! Ngươi phải tin tưởng ta!”

Về mặt tự tin, ở tiền vào siêu thị nhập khẩu vị trí Mã Diễm Lệ ngừng lại, có lẽ là muốn biểu hiện chính mình rất cường tráng, nàng đem áo lót tay áo loát đi lên, lộ ra mảnh khảnh cánh tay.

Vỗ vỗ.

“Ta hoàng kim tay phải chính là được xưng mất thường nhìn không tới tốc độ!”

“Đó là cái gì kỳ quái danh hiệu a! Bỏ cho ta bỏ!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Có người ở

“Rốt cuộc còn cần cái gì? Trứng gà không đều đã mua sao? Hơn nữa ngươi cho rằng này đó thật sự có thể ăn xong sao?”

“Kia đương nhiên, nếu là đầy mạnh tiêu thụ liền phải nhiều mua một chút.”

Nhìn không chớp mắt nhìn phía trước, Mã Diễm Lệ liền đầu cũng sẽ không nói ra những lời này, nàng phía sau, về mặt bắt đầu đi Từ Ngôn đẩy xe đẩy, bên trong phóng thuyền tam bản gà con trứng.

Giống như là bồi lão bà ra tới mua đồ vật trưng phu giống nhau, Từ Ngôn biểu tình giống như là khó chịu đi lang thang Mã Diễm Lệ giống nhau.

Xe đẩy đụng vào đi ở phía trước Mã Diễm Lệ, Từ Ngôn sùng sốt một chút nhìn về phía phía trước.

“Uy uy.....”

Đi đến Từ Ngôn bên người, Mã Diễm Lệ lôi kéo Từ Ngôn tay áo dùng ánh mắt ý bảo Từ Ngôn nhìn về phía phía trước, theo nàng tầm mắt Từ Ngôn thấy được một cái tiểu sạp.

Từ Ngôn nhận thức cái này, siêu thị thương phẩm tân đưa ra thị trường thời điểm đều sẽ có loại này cùng loại với ăn không uống không đồ vật, dùng nhỏ đến có thể cái chén đảo mẫn nước trái cây sau đó thích hợp quá người ta nói tới nhắm nháp một chút đi linh tinh nói.

Mã Diễm Lệ đại khái là nhắm ngay cái này.

“Làm gì..... Tương uống nói mua mấy bình trở về đi?”

“Ngươi lại không thích uống loại này đồ uống, chỉ là có điểm tò mò hương vị mà thôi, đi thử thử xem đi.”

“Gi?!”

“Ta nói, hai ta miễn phí tách hai ly đi uống một chút, hơn nữa cách đó không xa còn có cái loại này mì sợi thí ăn!”

Nóng lòng muốn thử Mã Diễm Lệ bắt lấy Từ Ngôn tay áo tay vượt mức quy định ngành ngành, sau đó cơ hội là lôi kéo Từ Ngôn đi tới quầy hàng trước.

Nàng ý tứ thực minh xác, đại khái là thí xong đồ uống lúc sau lại đi thí ăn một chút không đến hai mươi mề cái kia mì sợi quầy hàng.

Không chờ Từ Ngôn nói cái gì, Mã Diễm Lệ đã lôi kéo Từ Ngôn đứng ở quầy hàng trước, vừa mới đem cái chén dọn xong đầy mạnh tiêu thụ viên nhìn đến Từ Ngôn hai người lúc sau lộ ra chức nghiệp tính mỉm cười.

“Hai vị muốn nếm thử một chút sao?”

“Không, chỉ là tới xem. ....”

“Đúng vậy, thỉnh cho chúng ta hai ly!”

Từ Ngôn nói bị Mã Diễm Lệ dùng tay ngăn chặn miệng, sau đó trên mặt mang theo tự nhiên tươi cười đối với sững sờ ở nơi nào đấy mạnh tiêu thụ viên nói.

“Hảo. Tốt. ....”

“Tới ném thử!”

Cầm lấy hai cái chén, đem này trung một ly đưa cho Từ Ngôn, sau đó nghiêng đầu cười một chút.

“Uống đi ~”

Hương vị quái quái, này đại khái là một loại còn không có đưa ra thị trường đồ vật, có điểm khổ nhưng là lại mang điểm vị ngọt, dù sao Từ Ngôn đối loại này hương vị thực không chịu dùng.

“Hương vị cũng không tệ lắm. ....”

Bẹp bẹp miệng, Mã Diễm Lệ nhú một chút mày, sau đó xoay đầu nhìn đứng ở một bên đấy mạnh tiêu thụ viên.

“Xin lỗi, vừa rồi không có cẩn thận nhắm nháp, xin hỏi. .... Có thể lại uống một lần sao?”

“Nhưng. .... Có thể.”

“Cám ơn!”

.....

“A. .... Bụng trướng trướng.”

Ngữ khí nghe tới có chút oán giận ý vị. Mã Diễm Lệ dùng tay phải vuốt ve bụng, sau đó nói ra những lời này.

Này bị một bên Từ Ngôn xem ở trong mắt.

“Uống lên nhiều như vậy, lại miễn phí ăn như vậy nhiều mì gói. .... Bụng không trướng mới kỳ quái đi?”

“A ha không có biện pháp a! Bởi vì là miễn phí, cho nên một không cẩn thận liền ăn nhiều.”

“Thật đúng là kỳ quái lý do. ....”

Nói thầm một câu, Từ Ngôn đẩy xe đẩy nhìn đi ở phía trước Mã Diễm Lệ. Bởi vì đột nhiên dừng lại cho nên xe đẩy đánh vào nàng trên hông.

“Làm gì, đột nhiên ngừng?”

“Đau bụng. ....”

“Ta đều nói đi! Ăn như vậy nhiều quậy với nhau bụng không đau mới không khoa học đi!”

“Ta đây đi trước WC. .... Chờ ta lập tức nga. ....”

“A. Thật là. .... Đã biết đã biết.” Vẫy vẫy tay. Đem xe đẩy dọn xong Từ Ngôn không kiên nhẫn nói. Đầy mặt xin lỗi Mã Diễm Lệ từ trong bao lấy ra một bao giấy, sau đó hướng tới WC chạy qua đi.

Mã Diễm Lệ liền cùng bình thường những cái đó bác gái nhóm không sai biệt lắm, đều sẽ tương đối ứng tham một ít tiểu tiện nghỉ, bởi vì nàng sơ trung thời điểm liền tạm nghỉ học, kia đoạn thời gian hẳn là nàng khó nhất vượt qua thời điểm, từ loại này thuần thực cạo uống kỹ thuật thượng đại khái nhìn ra tới nàng là như thế nào sống lại.

“A. .... Phiền toái đã chết.”

“Ca. .... Ca. ....”

Vươn tay bắt lấy cái ót đầu tóc. Từ Ngôn khó chịu nói ra những lời này, ở hần nói xong kia một khắc, trên đỉnh đầu bóng đèn bắt đầu phát ra ca, ca tiếng vang.

Giống như là tùy thời đều khả năng nổ tung giống nhau.

Siêu thị nội bóng đèn đều là cái loại này giống gây gộc giống nhau lớn lên cái loại này bóng đèn. Toàn bộ siêu thị bóng đèn nhấp nháy nhấp nháy, điện lưu chỉ lạp thanh nghe tới có chút chói tai.

Ngẩng đầu nhìn trên đầu đều bóng đèn, Từ Ngôn chân mày cau lại.

Người chung quanh lưu không ít, bởi vì là nghỉ hè cộng thêm thượng siêu thị nào đó địa phương có đại giá đặc biệt duyên cớ, cho nên hôm nay người thoát nhìn rất nhiều.

Nhưng là..... Nhấp nháy nhấp nháy bóng đèn lại một chút không có khiến cho những người khác chú ý, tựa như cái này bóng đèn còn hoàn hảo không tổn hao gì giống nhau, không ngừng một cái, toàn bộ tầng trệt bóng đèn đều ở lóe, tùy thời đều khả năng nổ mạnh giống nhau.....

Nói như vậy..... Chỉ có một loại khả năng tính.

Từ Ngôn phía sau chính là WC, cũng là vừa rồi Mã Diễm Lệ đi vào cái kia WC, hơn nữa toàn bộ tầng trệt bóng đèn nhấp nháy nhấp nháy, Từ Ngôn có thể tin tưởng lúc này đây lại là nào đó gia hỏa xiếc.

Nhưng là lại không có cảm giác được oán khí, vẫn là nói..... Mục tiêu lần này không phải chính mình? Nếu không phải chính mình, vì cái gì chỉ có chính mình chú ý tới cái này hiện tượng?

Chậm rãi, Từ Ngôn xoay qua đầu, nhìn về phía phía sau, hần bỗng nhiên ý thức được cái gì.

“Mẹ nó!”

.....

“A..... Ném đã chết, có tình lúc này đau bụng a.....”

Ngồi ở trên bồn cầu, Mã Diễm Lệ dùng đôi tay bịt mắt, nàng đại khái là cảm thấy thẹn thùng, lại nói tiếp cũng là, cái loại này cảnh tượng hạ thể nhưng sẽ bụng đau.

Nhất định thực mất mặt!

Sẽ nghĩ như thế nào chính mình? Thế nhưng sẽ bụng đau! Đặc biệt ở lúc ấy!

“Ném đã chết a! Mã Diễm Lệ nguoi cái đại ngu ngốc!”

“Phanh phanh phanh!”

Vò đầu động tác ngừng lại, Mã Diễm Lệ nhìn bị gõ vang môn sừng sốt một chút.

“Có người.....”

“.....”

“Phanh phanh phanh!”

“Bên trong có người! Phiên toái nguoi đi địa phương khác.....”

“Phanh phanh phanh!”

“A, đều nói có người a!”

Gõ cửa thanh âm theo tiếng đập cửa biến mất, rống quá một giọng nói Mã Diễm Lệ bất mãn thở dài một hơi, nói thảm vài câu.

“Chi lạp phanh phanh phanh! Chi lạp phanh phanh phanh!”

Liên giống như dùng ngón tay giáp ở trên vách tường lưu lại một đạo một đạo vết rách giống nhau, này quả thực chính là tạp âm!

“A a a, ai ở bên ngoài a!”

Mã Diễm Lệ lại rống lên một tiếng, chính là ở ngữ lạc kia một khắc bên ngoài tạp âm liên biến mất, hết thảy lại đều khôi phục bình tĩnh.

“Thật là bệnh tâm thần.....”

Nói thảm một câu, Mã Diễm Lệ bắt đầu đi điệp giấy vệ sinh, sát xong lúc sau đề hảo quần đứng lên, sau đó đang muốn đẩy môn đi ra ngoài.

Nhưng là kế tiếp động tác lại tạm dừng ở nơi đó, kia đại khái là huyết, màu đỏ chất lỏng từ môn phùng giữa dòng ra tới.

“Phanh phanh phanh! Phanh phanh phanh! Chi lap, chi lap.....”

Mã Diễm Lệ nội tâm đột nhiên dâng lên một nỗi sợ hãi cảm.

Thanh âm biến mất, xong việc một tiếng trầm thấp khàn khàn thanh âm truyền tới.

“Bên trong..... Có người sao?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Gia pháp hầu hạ

Mã Diễm Lệ chân ở run lên, này chỉ là nữ một loại bản năng phản ứng, bởi vì sợ hãi cho nên mới sẽ như vậy.

Siêu thị nội WC, lại truyền ra như vậy thanh âm, cùng người thường thanh âm so sánh với, ngoài cửa cái kia thanh âm muốn tương đối ứng khàn khàn rất nhiều, hơn nữa..... Còn có từ môn phòng giữa dòng ra tới đồ vật.

Mã Diễm Lệ không biết bên ngoài hay không tồn tại người, bởi vì từ cái đáy căn bản nhìn không tới chân, nhưng nếu nói không có người, kia vừa mới là ai đang nói chuyện?

Dán bên trái sườn trên vách tường, Mã Diễm Lệ phản ứng lại đây sau kinh hoàng thất thố nhìn về phía một bên, ở phát hiện không có gì có thể mượn dùng đồ vật lúc sau, nàng lại một lần đem tâm mất tập trung ở môn chính.

“Bên trong có người sao?”

Vẫn là cái loại này mạng theo âm rung thanh âm, chính càng làm cho Mã Diễm Lệ sợ hãi vài phần, nàng còn rõ ràng nhớ rõ ngẫu nhiên xem quý phiến trung cơ bản đều sẽ xuất hiện như vậy cảnh tượng, nếu chính mình giống những cái đó vai chính giống nhau gốc không kéo mảy chạy tới mở cửa.

Nói vậy..... Tuyệt đối sẽ chết!

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ! Kế tiếp rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ a!

“Mã Diễm Lệ? Người ở bên trong sao?”

Thân hình hơi hơi run rẩy, Mã Diễm Lệ ngẩng đầu lên. Vừa mới nàng lỗ tai không có bắt luận vấn đề gì, nàng nghe rất rõ ràng.

“Ồ..... Ở bên trong.”

“Nếu ở liền nhanh lên mở cửa.”

Trong giọng nói nghe không ra cái gì hảo cảm, đứng ở ngoài cửa Từ Ngôn một khuôn mặt se tương đương khó coi.

Đội một hồi, có lẽ nàng còn ở giây giũa, nhưng cuối cùng vẫn là đem cửa mở ra, lộ ra có chút trắng bệch khuôn mặt nhỏ.

“Dong dong dài dài, nhanh lên. Đi lap!”

“.....”

Nàng rõ ràng còn không có phản ứng lại đây, cho nên bị Từ Ngôn bắt lấy thủ đoạn thời điểm, trên mặt mạng theo ngo ngác thần se, cứ như vậy tóm hướng tới cửa đi đến.

Từ Ngôn đi ở phía trước, ở đi ra cửa thời điểm, bước chân tạm dừng một giây đồng hồ tả hữu, hẩn tầm mắt nhìn về phía bên trong.

Đứng ở ban đầu Mã Diễm Lệ thượng kia gian WC cửa gia hòa.....

Đôi mắt mị một chút, tóm Mã Diễm Lệ rời đi này gian nữ WC.

“Xem a, chính là hân. .... Ta xem hân vừa rồi vọt vào nữ WC.”

“Thật vậy chẳng? Thật đúng là biến thái a. ....”

Bên cạnh truyền đến khe khẽ nói nhỏ truyền vào Từ Ngôn truyền vào tai, gương mặt khó được nóng lên. Từ Ngôn không tự giác đem cúi đầu vài phần.

Túm Mã Diễm Lệ tay lại dùng một ít sức lực. Dè thấp âm lượng.

“Đi nhanh đi!”

.....

Trên đường, không khí có chút xấu hổ.

Mã Diễm Lệ đi theo Từ Ngôn mặt sau, bước chân có chút tán loạn, nhưng chỉ cần lạc hậu Từ Ngôn nên bước nàng liền sẽ nhanh hơn tốc độ theo đi lên.

“Ngươi đi vào thời điểm. .... Nhìn đến cái gì không?”

Có chút do dự. Cuối cùng Mã Diễm Lệ vẫn là dừng bước chân nói ra những lời này. Cúi đầu nhìn dưới mặt đất.

Nàng thật sự là sợ hãi cực kỳ. Liên tính đã thành niên, liên tính đã ở trong xã hội công tác không ít thời gian, nhưng là vô luận như thế nào nàng còn đều chỉ là cái hơi chút thành thực một ít nữ hài.

Sẽ sợ hãi này đó. Cũng là tất nhiên.

Xách theo trứng gà, hai người cũng không có mua trừ bỏ trứng gà ở ngoài đồ vật, ở vào thể hiện nam nhân lực lượng thời điểm, Từ Ngôn lựa chọn giúp Mã Diễm Lệ xách theo mấy thứ này.

Nghe đến từ phía sau thanh âm, Từ Ngôn dừng bước chân.

“Ta cái gì cũng chưa nhìn đến.”

“Gạt người.”

“Ta vì cái gì muốn gạt người?” Từ Ngôn nói xong câu đó chuyển qua đầu, nhìn Mã Diễm Lệ.

“Lừa người dối ta có chỗ tốt gì? Vẫn là nói, người ở nhằm chán cho rằng ta là ở xoát người hảo cảm sao? Thực đáng tiếc, ta xác thật không thấy được thứ gì.”

“Ngươi là sợ ta sợ hãi!” Mất đục đỏ ngầu, Mã Diễm Lệ miệng run rẩy.

“Ta biết đến. .... Cùng tiểu thuyết viết giống nhau, nam chính đều sẽ như vậy đối nữ chính!”

“Ngươi cho rằng ngươi là tiểu thuyết trung nữ chính?”

“Ta biết ta không phải!”

Mã Diễm Lệ một tiếng tiếng hô đánh gãy Từ Ngôn nói, trừng mắt tích đầy nước mắt một đôi mắt, nhìn đứng ở nàng trước mặt Từ Ngôn.

“Nhưng ta hy vọng ta là! Ta muốn làm nữ chính, ta tưởng cùng nam chính yêu nhau! Thực buồn cười, ta biết! Liên tính ta chính mình ngẫm lại đều sẽ cảm thấy cười đến rụng răng! Nhưng là, ta hiện tại chỉ có một nghi vấn!”

Bởi vì Mã Diễm Lệ thanh âm quá lớn duyên cớ, làm cho một bên người đi đường đều dừng bước chân, nhìn giống như là diễn phim truyền hình hai người, trong tầm mắt để lộ ra cảm thấy hứng thú ánh mắt.

Từ Ngôn chau mày, loại này chọc người nhìn chăm chú ánh mắt hân tương đương chán ghét, mang theo, làm ra loại chuyện này Mã Diễm Lệ, đối nàng loại này cách làm, Từ Ngôn không rõ ràng lắm, tới thời điểm còn hảo hảo nàng vì cái gì đột nhiên biến thành cái dạng này.

“Từ Ngôn! Ngươi có hay không thích quá ta!”

Mã Diễm Lệ phảng phát dùng ra toàn thân sức lực nói ra những lời này, trong ánh mắt mang theo chờ đợi nhìn Từ Ngôn.

“Không có.”

Đơn giản hai chữ từ Từ Ngôn trong miệng nhẹ nhàng băng quơ nói ra.

Mã Diễm Lệ biểu tình tạm dừng ở nơi đó, đồng tử không tự chủ co rút lại một chút, thân thể run rẩy tốc độ tăng lớn, giống như là đã chịu đã kích giống nhau, triều lui về phía sau một bước.

Hốc mắt nội tích góp nước mắt cũng chảy xuống xuống dưới.

“Chẳng sợ..... Một chút đều không có sao?”

“Không có.”

“Một lần đều không có sao?!”

“Không có.”

“.....”

Mã Diễm Lệ không có thanh âm, nàng đầu thấp xuống, bả vai không ngừng run rẩy, có thể nhìn ra được nàng lại khóc.

“Ta đã biết, Từ Ngôn.....”

Cúi đầu nâng lên, nhắm chặt một đôi mắt, lớn tiếng hướng tới Từ Ngôn phương hướng quát.

“Ngươi cái này kẻ lừa đảo!!!”

Nói xong, xoay người đột phá đám người chạy đi ra ngoài, có thể rõ ràng nghe được ở nàng xoay người kia một khắc nàng tiếng khóc, không biết vì cái gì Từ Ngôn thế nhưng sẽ sinh ra một loại áy náy cảm giác.

Mà vẫn luôn vây quanh ở một bên quần chúng nhóm tắc cũng nghị luận lên.

“Thật là tên cặn bã!”

“Như vậy xinh đẹp đều không cầm giữ trụ, hấn có phải hay không không được a?”

“.....”

Cùng loại như vậy thanh âm tràn ngập ở Từ Ngôn lỗ tai nội, một lần lại một lần quanh quần.

Xách theo trứng gà tay khăn một chút, Từ Ngôn xoay người từ trong đám người tề đi ra ngoài.

Phù phù..... Phù phù.....

Vì cái gì, sẽ có một loại không thoải mái cảm giác?

Từ Ngôn cắn chặt răng, thấp giọng cắt một tiếng.

Hấn, không có đuổi theo Mã Diễm Lệ.

.....

Tâm sự nặng nề tướng môn đẩy ra, Từ Ngôn đập vào mắt nhìn đến chính là ngồi ở trên sô pha Từ Thiên, không biết nàng khi nào ngồi ở chỗ này, đại khái là đang chờ hấn.

Đem trong tay trang có trứng gà túi bỏ vào phòng bếp nội, Từ Ngôn vẫn là trước sau như một kia khuôn mặt đối với Từ Thiên.

“Như thế nào, ngồi này làm gì?”

“Liền chính ngươi trở về?”

“Ta chính mình trở về làm sao vậy.....”

“Mã Diễm Lệ đâu?”

“.....”

“Đi rồi bái.” Từ Ngôn vẻ mặt không sao cả, dựa gần Từ Thiên ngồi ở trên sô pha.

“Đã xảy ra cái gì?”

“Cái gì cũng không phát sinh, chỉ là một chút chuyện nhỏ.” Từ Ngôn trả lời mơ hồ không rõ, giống như là không để bụng giống nhau.

“Nháo biến xoay?”

“Không có.”

“Kia vì cái gì nàng muốn đi?”

“Loại sự tình này ta sao biết! Nàng muốn đi thì đi bái! Ngươi quản nhiều như vậy làm gì!”

Từ Ngôn chính mình cũng không biết vì cái gì sẽ phát giận, lại còn có là đối Từ Thiên rống lên.

“Ngươi vẫn là để ý.....”

“Ta vì cái gì muốn để ý nàng? Mới nhận thức bao lâu thời gian ta vì cái gì muốn để ý nữ nhân kia!”

“Vậy ngươi tức giận cái gì?”

“.....”

“Ta không có sinh khí.”

“Vậy ngươi vừa rồi rống cái gì?”

“.....”

“Ngươi muốn nói cái gì?”

Từ Ngôn nhìn về phía Từ Thiên, hắn không biết chính mình vì cái gì sẽ sinh ra loại này cảm xúc, hắn hẳn là sẽ không để ý cái kia cũng không có ở bên nhau thật lâu nữ nhân mới đúng.

Vì cái gì..... Vừa mới chính mình muốn phát hỏa?

“Đi nàng tìm trở về!”

“Tìm nàng.....”

“Nàng một nữ hài tử ở bên ngoài rất nguy hiểm, thiên cũng mau đen, đại buổi tối ngươi làm nàng một nữ hài tử đi đâu?”

Từ Thiên trên mặt thực nghiêm túc, này đại khái là Từ Ngôn số ít từ nàng trên mặt nhìn đến như vậy biểu tình, chỉ có lúc này nàng mới có thân là tỷ tỷ bộ dáng.

“Ta thực thích nàng, cho nên..... Ngươi đi đem nàng tìm trở về.”

Từ Ngôn thất thần, hắn nghe xong Từ Thiên theo như lời câu nói kia.

Đầu óc trung không biết rốt cuộc suy nghĩ cái gì, Từ Ngôn ngẩng đầu lên nhìn về phía phòng ngủ, môn bị đẩy ra ước chừng ba cái ngón tay khe hở, từ giữa lộ ra tiểu bộ phận Trình Từ mặt.

Từ Ngôn nhìn lộ ra tới cặp mắt kia, sững sờ ở nơi đó.

Cúi đầu, cười khẽ vài tiếng.

“Gia hỏa kia thật đúng là phiền toái muốn mệnh a.....” Từ Ngôn đứng lên, thanh âm không lớn nói thào một tiếng.

“Chỉ cần đem nàng mang về tới liền thành?”

“Tùy ngươi thích.”

“Vậy ngươi cho ta chuẩn bị tốt ghế dựa, dây thừng, roi da, ngọn nến!”

“Muốn này đó làm gì?”

“Gia pháp hầu hạ a!”

Từ Ngôn cười cười.

“Phải cho điểm đau khổ mới được a!”.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 196: Trở về báo thù

Từ Ngôn lần đầu tiên sinh ra một loại mới mẻ cảm giác, bởi vì vì tìm Mã Diễm Lị cái kia nha đầu lại cố ý chạy tới siêu thị kia phiền, trừ bỏ nhìn đến một số đồng người đàn lúc sau, liền không thể gặp những thứ khác.

Từ Ngôn không cao hứng, xuất gia môn thời điểm nói rất đúng tốt liền tính đem nàng trôi cũng muốn cấp trôi về đi, nhưng tiền đề là trước tìm được gia hỏa kia.

“Rốt cuộc đã chạy đi đâu!”

Từ Ngôn gầm nhẹ một tiếng, từ trong nhà chạy ra lúc sau đại khái đã qua ước chừng hai cái giờ, nàng hẳn là có thể đi địa phương cũng đều đi xem qua.

Căn bản không thấy được bóng người, nàng có thể đi nào?

“Từ Ngôn?”

Nghe được phía sau truyền đến một tiếng không xác định thanh âm, Từ Ngôn chuyển qua đầu, nhìn đến lại là Từ Văn Tĩnh còn có nàng cái kia bằng hữu Hàn Tiểu Hiểu.

“Thật là nguoi a! Vừa mới nhìn đến bóng dáng giống nguoi còn không xác định. ....”

“Các nguoi đây là?”

Từ Văn Tĩnh vẻ mặt cao hứng, giống như là gặp cái gì lệnh nàng hưng phấn sự tình giống nhau, nàng tránh thoát khai bị Hàn Tiểu Hiểu nắm chặt tay, có chút ngượng ngùng nhìn về phía Từ Ngôn.

“Tiểu Hiểu làm ta bồi nàng đi dạo phố. .... Không nghĩ tới như vậy trùng hợp đụng tới nguoi!”

“Như vậy a, thật đúng là trùng hợp a.”

Nói, Từ Ngôn nhìn về phía đứng ở Từ Văn Tĩnh bên cạnh Hàn Tiểu Hiểu. Ở Từ Ngôn không có xuất hiện phía trước, nàng đại khái là đang cười cùng Từ Văn Tĩnh nói một ít cái gì thú vị đề tài, nhưng lại bị đánh gãy.

Bởi vì Từ Ngôn xuất hiện, cho nên làm cho nàng một khuôn mặt hơi hơi phiếm hồng, đến nỗi là xuất phát từ cái gì nguyên nhân, Từ Ngôn liền không rõ ràng lắm.

“Đây là đi mua cái gì? Quần áo vẫn là tiểu quái sức?”

“Một. .... Một ít tư nhân dùng”

Nói, mặt bộ đồ lên Từ Văn Tĩnh có chút không dám nhìn tới Từ Ngôn. Xách theo túi tay cũng không tự chủ hướng tới phía sau thả phồng.

Ở Từ Văn Tĩnh nói ra tư nhân dùng thời điểm, Từ Ngôn đại khái liền biết mua chính là cái gì, không thể nghi ngờ là một ít nội y hoặc là hộ thư bảo linh tinh đồ vật.

Nếu đang hỏi đi xuống nói. Đó chính là biến thái, thực thức thời, Từ Ngôn đành chỉ tiếp theo thảo luận đi xuống đề tài.

“Kia. .... Nguoi ở chỗ này làm gì?”

Một bên Hàn Tiểu Hiểu nói lấp nói ra những lời này, giống như là trắng gan giống nhau, nàng đỉnh đỉnh ngực nhìn Từ Ngôn.

Dường như ở nói cho Từ Ngôn, ta mới không sợ nguoi linh tinh nói.

Thoạt nhìn, liền có chút buồn cười.

“Cùng các nguoi kém không sợ. Tùy tiện đi dạo!”

“Đạo cái gì?”

“Ngươi đoán đoán ta đạo cái gì?”

Từ Ngôn hướng tới Hàn Tiểu Hiểu cười cười, tuy rằng là phúc hậu và vô hại tươi cười, nhưng là dừng ở Hàn Tiểu Hiểu trong mắt lại là một khác phiên ý vị.

Thượng một lần ở hắc trong nhà phát sinh sự tình nàng còn không có quên mất. Trước mắt người này tuy rằng dài quá một trương phúc hậu và vô hại mặt, nhưng là lại ngoài ý muốn sẽ làm ra một ít không biết xấu hổ hành động.

Hắn như vậy gia hòa có thể ra tới mua cái gì thứ tốt!

“Ngươi, ngươi nhất định là đi mua những cái đồ sắc sắc đồ vật đi! Ta biết đến! Ở nào đó nhìn không tới tiêu điểm khẳng định có bán cái loại này đồ vật! A, thật là không biết xấu hổ a!”

Nói. Hàn Tiểu Hiểu bắt lấy Từ Văn Tĩnh kéo đến chính mình phía sau. Trong ánh mắt mang theo cảnh giác nhìn Từ Ngôn, cùng lúc đó, trong miệng còn đối phía sau Từ Văn Tĩnh nói thầm.

“Nói cho ngươi a, Văn Tĩnh! Người này chính là mặt người dạ thú! Trong óc không biết giống cái gì xấu xa đồ vật, ngươi không cần cùng hắn từng có nhiều tiếp xúc, hắn sẽ đối với ngươi làm kỳ quái sự tình!”

Cảm giác có chút buồn cười, nhìn giống như là mẫu sư hộ chính mình ấu tử giống nhau, tùy thời bùng nổ dạng. Ánh mắt hung ác nhìn chăm chăm Từ Ngôn, nhưng là kia trương khuôn mặt nhỏ chút nào nhìn không ra có thể có cái gì lực sát thương.

“Yên tâm đi. Cùng với lo lắng ta còn không bằng lo lắng ngươi mới đúng không!”

Híp mắt nhìn Hàn Tiểu Hiểu, Từ Ngôn khoe miệng hiển lộ ra ý cười, sau đó dùng khẩu hình khoa tay múa chân cái tịt.

Hợp nữ

Xoay người, Từ Ngôn cũng không ở nói cái gì đó, vẫy vẫy tay, hướng tới đường phố phụ cận đi đến, nhìn Từ Ngôn phải đi Từ Văn Tĩnh dò ra thân hướng tới Từ Ngôn hô.

“Ngươi muốn làm gì đi?”

“Đi tìm cái không nghe lời gia hỏa!”

Từ Ngôn thanh âm truyền vào Từ Văn Tĩnh lỗ tai nội, chỉ chớp lát hắn thân ảnh đã bị đám người bao phủ, biến mất không thấy.

.....

“Lừa đảo.....”

Ôm chân ngồi dưới đất, Mã Diễm Lệ đem đầu thấp đi xuống, trong miệng thường thường truyền ra này hai chữ mất, theo sát đó là nàng trệu nước mắt thanh.

Vẫn luôn khóc lóc, từ chạy ra lúc sau nàng đại khái liền ở vẫn luôn khóc lóc, làm cho hiện tại nàng cặp mắt kia đã bắt đầu lên men.

Nước mắt lưu nhiều.

Kỳ thật chỉ cần tưởng một chút đều sẽ cảm thấy buồn cười muốn mệnh, ở chung cũng liền không đến một tháng thời gian, vì cái gì chính mình sẽ như vậy thích tên hỗn đản kia?!

Giống như là trứ ma giống nhau thích hắn, thông báo đã bị cự tuyệt quá một lần, nhưng vẫn là hỏi ra tới, rõ ràng biết đáp án còn ở chờ mong cái gì.

Đôi tay túm tóc, Mã Diễm Lệ bế khăn hai mắt.

Mã Diễm Lệ..... Ngươi thật là cái đại ngu ngốc.....

“Ngươi thật là cái đại ngu ngốc a a!”

“Ngươi hiện tại mới biết được ngươi là ngu ngốc a?”

Tịch liêu không người đường phố bỗng nhiên truyền ra như vậy thanh âm.

“Rõ ràng thành niên, nên có điểm thành nhân dạng, không nên hơi một tí liền chơi ngươi tiểu tính, như vậy thật sự không có gì ý tứ, còn có a..... Hiện tại mới nhận rõ ngươi là ngu ngốc sự thật còn không muộn, thay lời khác tới nói, bọn còn chưa đủ hoàn toàn, ngàn vạn không cần từ bỏ trị liệu a!”

“Ngươi.....!”

Mã Diễm Lệ ngẩng đầu lên, ngẩng đầu nhìn đứng ở nàng trước mặt nam nhân, Từ Ngôn, đem chính mình lộng khóc lại chạy ra tìm chính mình hồn đản.

“Ngươi, ngươi cái gì ngươi? Vừa mới lời nói ta nhưng đều nghe được nga! Đại lừa đảo cái gì.....”

Ngồi xổm xuống dưới, so nàng cao hơn nửa đầu, Từ Ngôn vươn tay đặt ở nàng trên đầu xoa xoa.

“Không biết ngươi không trở về nhà, ta lão tử sẽ đem ta mắng chết sao? Tính tình xoát đủ rồi liền về nhà đi..... Ngươi không phải ta bảo mẫu sao?”

“Ài, ai là ngươi bảo mẫu! Mới không phải đâu!”

“Liền tính ngươi nói như vậy, cũng không có cách nào thay đổi ngươi là của ta bảo mẫu sự thật, Mã Diễm Lệ ngươi liền nhận mệnh đi!”

Buông ra ấn ở nàng trên đầu tay, Từ Ngôn đứng lên, bắt lấy cánh tay của nàng một tay đem nàng xả lên, chơi tính dường như, xoay vài cái, bởi vì lực lượng thượng chênh lệch tránh thoát không khai, cho nên cúi đầu không đi xem Từ Ngôn.

Đối với nàng như vậy hành động, Từ Ngôn chỉ là cười cười.

Vươn tay nắm nàng gương mặt sau đó kéo kéo, nhìn Mã Diễm Lệ thay đổi hình một khuôn mặt, Từ Ngôn cười ra tiếng tới.

“Hảo, ta là lừa đại lừa đảo thành đi?”

“Ngươi vốn dĩ chính là đại lừa đảo!”

Rầu rĩ không vui thấp giọng nói, Mã Diễm Lệ dùng một đôi phiếm hồng đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn, miệng cũng không ý thức lẩm bầm.

Thoạt nhìn rất đáng yêu.

Buông ra tay, Từ Ngôn trở tay bắt lấy tay nàng cổ tay, Mã Diễm Lệ thủ đoạn rất nhỏ, này đại khái chính là nữ hài thủ đoạn đi.

“Lại không trở về nhà nói, tử của ta phỏng chừng sẽ mắng ta một đốn, còn có..... Ngươi nếu là đi rồi, ta đi đâu ăn như vậy ăn ngon cơm đi?”

“Thật sự?”

“Không cần thiết lừa ngươi không phải sao?”

Từ Ngôn đều bị chính mình như vậy buồn nôn nói ghê tởm tới rồi, không tự chủ nổi lên một thân nổi da gà, đợi một hồi tiêu rớt.

Túm Mã Diễm Lệ thủ đoạn hướng tới tới phương hướng đi qua, lúc này đây Mã Diễm Lệ không có tránh thoát mở ra, mà là đi theo Từ Ngôn đi rồi.

Từ Ngôn, cũng không có đi xa.

Đại khái là mười bước tả hữu vị trí hẳn liền ngừng lại, bởi vì đột nhiên ngừng lại, cho nên vẫn luôn cúi đầu Mã Diễm Lệ một đầu túi đi lên, đụng vào hán trên người.

Che lại cái trán nhìn Từ Ngôn.

“Làm sao vậy?”

“Cái kia cái gì..... Mã Diễm Lệ chính ngươi trở về hẳn là không có gì vấn đề đi?”

“Cái gì? Ta chính mình trở về?”

“À..... Kém không đối chính là ý tứ này”

Từ Ngôn trên mặt ý cười thu liễm lên, bắt đầu trở nên nghiêm túc lên, tuy rằng là đối với phía sau Mã Diễm Lệ nói, lại không có xoay đầu xem nàng ý tứ.

“Đột nhiên nhớ tới sự tình gì, cho nên ngươi trước chính mình trở về, ta lập tức liền sẽ dám trở về, ngồi xe taxi trở về đi, buổi tối có chút không an toàn.....”

“Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?!”

Nếu thật sự cho rằng Từ Ngôn là có chuyện gì phải làm nói, kia Mã Diễm Lệ liền thật là cái không hơn không kém đại ngu ngốc, nhưng sự thật chứng minh, nàng còn không có ngốc đến cái loại tình trạng này, cho nên nàng không tin Từ Ngôn đi làm cái gì sự tình.

“Mau trở về!”

“Không cần! Ngươi không nói rõ ràng ta liền không đi!”

“Nhanh lên! Bằng không một hồi liền tới không kịp!”

“Đã không còn kịp rồi!”

Trừ bỏ hai người ở ngoài đệ cái thanh âm xuất hiện ở Từ Ngôn lỗ tai nội, thanh âm này hơi chút có chút quen thuộc giống như ở địa phương nào nghe qua.

Nhưng có thể tin tưởng không phải cái gì người tốt thanh âm, không, hẳn là quý. ....

“Ta nói rồi! Ta trở về tìm ngươi báo thù!”

Từ không trung hạ xuống, phát ra oanh một tiếng vang lớn, dáng người cũng không phải cao lớn nữ xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt.

Đôi tay rũ lập một bên.

“Ta, chính là làm được nga!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Năm chặt

Nữ nhân kia tuổi ước chừng là ở hơn hai mươi tuổi tả hữu, dáng người thiên thượng đẳng, nhưng tuổi thoát nhìn cùng kia khuôn mặt không phù hợp.

Từ Ngôn nhận thức người này, bị chính mình lần đầu tiên làm ngã xuống đất hung quý hẳn sẽ không nhanh như vậy liền quên, thực hiển nhiên người này là tới báo thù, cần thận ngấm lại nói, hẳn xác thật nhớ rõ lúc trước cái kia nữ quý tề tâm liệt phế tiếng hô.

“Ta nói là ai đâu. .... Nguyên lai là ngươi a.”

Hung quý thực lực đã chênh lệch không như vậy lớn, đối diện tại Từ Ngôn mà nói, nữ nhân này hung quý lúc đầu thực lực chỉ cần dùng ra toàn lực chưa chắc không thể xử lý nàng.

Từ Ngôn, cũng không sợ nàng.

Tạch một tiếng, từ cánh tay của nàng ra kéo dài ra như loan đao giống nhau sắc bén khung xương, sắc bén trình độ nhìn đáng sợ chỉ cần hơi chút đụng tới một chút toàn bộ đầu đều sẽ bị chém rớt.

Bất luận thấy thế nào. .... Đều có một ít nguy hiểm a.

“Từ thượng một lần phân biệt lúc sau ta liền vẫn luôn nghĩ đến hôm nay tương ngộ đâu! Trong lòng gấp đến độ phát ngứa, vì chính là đem ngươi phanh thây ~”

“Thật đúng là không phải giống nhau trọng khẩu vị.”

Từ Ngôn ngữ khí bình đạm nói một câu, sau đó trộm ngấm một cái phía sau Mã Diễm Lệ.

Nàng tuyệt đối tính thượng là cái trời buộc, đối diện tại Từ Ngôn tới nói, một hồi không tránh miễn sẽ có một hồi kịch liệt chiến đấu, nàng bị bắt lấy nói, bị trở thành con tin cũng là vô pháp tránh cho sự thật.

Lúc ấy, chính mình nên làm như thế nào? Không màng Mã Diễm Lệ sinh tử tùy tiện công kích, vẫn là. .... Thành thành thật thật bị coi như áp chế sau đó đùa chết?

Bất luận cái kia kết cục, tựa hồ đều không thể nào hảo.

“Từ Ngôn. .... Ngươi ở cùng ai nói chuyện?”

“A, làm bầm lều bầu mà thôi.”

Từ Ngôn tìm không thấy cũng đủ tốt lấy có hướng Mã Diễm Lệ giải thích, cho nên chỉ có thể nói ra những lời này. Thân là người thường Mã Diễm Lệ căn bản nhìn không tới trước mắt này chỉ hung quỷ, nói cách khác nàng cũng chỉ là chỉ cần nghe được đến chính mình thanh âm.

Hiện tại xem ra, mục tiêu đệ nhất là trước đem nàng tiễn đi mới được.

“Người đi về trước đi, kế tiếp sự tình đã không phải người có thể nhúng tay.”

Từ Ngôn nhẹ nhàng đẩy một phen Mã Diễm Lệ, sau đó hướng tới nàng chớp một chút đôi mắt, sự thật chứng minh, nữ nhân này chỉ số thông minh cũng không tệ lắm. Ít nhất nàng ý thức được sự tình không thích hợp địa phương.

“Vậy người cũng nhanh lên trở về nga.....”

Triều lui về phía sau hai bước, nói xong câu đó Mã Diễm Lệ hướng tới đại đường cái chạy qua đi, nhưng mà cũng không có đi vài bước xa một tiếng thét kinh hãi lúc sau nàng liền dừng bước chân.

Ngã ngời ở trên mặt đất, nàng trước mặt xuất hiện một đạo độ rộng chừng năm centimet tả hữu, chiều dài ở hai mét vết rách, ở trên đường xuất hiện như vậy rõ ràng dấu vết, thực rõ ràng là bị sắc bén vũ khí sắc bén cắt qua.

Từ Ngôn. Thậm chí đều không có thời gian phản ứng lại đây.

“Nàng chỉ là cái người thường!”

Phần nỗ găm rú từ Từ Ngôn trong miệng truyền ra tới, tới hung quỷ cái này cấp bậc lúc sau, muốn giết chết một người bình thường quả thực là ở đơn giản bất quá sự tình.

Nói cách khác, nàng muốn giết chết Mã Diễm Lệ thật là quá nhẹ nhàng.

“Người tưởng như thế nào làm?! ”

“Ta tưởng như thế nào làm thực minh xác nha ~”

Nâng lên cánh tay, đột ra tới lưỡi dao không ngừng ma sát, phát ra lệnh người tê dại tiếng vang. Nàng tươi cười thoạt nhìn thực quỷ dị, giống như là đang xem đài con mồi giống nhau.

“Đem người giết chết, đây là mục đích của ta.”

“Kia quản nàng sự tình gì? Nếu thật sự muốn báo thù trực tiếp hướng về phía ta tới không phải được rồi sao? Đối người thường xuống tay, người là tưởng bị đạo nhân đuổi giết sao?”

“Đem người giết chết sau làm sạch sẽ điểm liền sẽ không bị phát hiện a..... Người sẽ không cho rằng ta còn sẽ phạm cái loại này cấp thấp sai lầm đi?”

Thân thể cung lên, như nhắm chuẩn con mồi lập báo giống nhau, nhìn dáng vẻ hán đang chuẩn bị phát động chính mình công kích.

Từ Ngôn triều lui về phía sau nho nhỏ một bước, theo sau neho lại đôi mắt.

“Đừng quá đối chính mình quá có tin tưởng!”

Vừa dứt lời. Bị kia chỉ hung quỷ đập lên dưới chân nắp giếng đột nhiên nổ mạnh mở ra, đem nàng cả người đẩy đến giữa không trung.

“Đi mau!”

Ở phát động kia một khắc, Từ Ngôn liền nắm lấy ngã ngời ở một bên Mã Diễm Lệ bối ở phía sau, bắt đầu chạy lên.

“Nắm chặt! Dùng tay ôm lấy ta cổ, chân kẹp lấy ta eo! Ngã xuống nhất định phải chết! Có nghe hay không?”

“Biết..... Đã biết!”

Tuy rằng đầy mình nghi vấn, nhưng là Mã Diễm Lệ thực thức thời lựa chọn cầm miệng, sau đó đem cánh tay hoàn ở Từ Ngôn trên cổ gút gao vòng quanh, đùi cũng mang theo Từ Ngôn eo.

Nếu là bình thường. Phòng chừng còn muốn chiếm chút tiện nghi, nhưng loại này thời điểm căn bản không có khả năng cấp Từ Ngôn lúc nào gian!

“Vèo!”

Nắp giếng cắt qua không khí thanh âm ở Từ Ngôn lỗ tai bên vang lên, thân thể cực hạn dường như hướng một khắc bên nghiêng tránh thoát tới, oanh một tiếng lúc sau, nện ở trên vách tường, để lại một đạo thật lớn vết rách.

Loại này lực lượng.....

“Muốn đào tẩu sao? Ta nhưng không cho phép tới tay con mồi đang chạy trốn..... Ngươi liền thành thành thật thật bị ta tể rớt đi!”

“Ngốc. Bức! Ngươi cho rằng ta sẽ nghe ngươi lời nói?”

Trào phúng dường như đối với phiêu ở trước mắt tên kia hung quý nói, Từ Ngôn không biết sống chết nói. Theo sau dặm một chút chân.

Tập ở mặt tường nội là nắp giếng lại rớt xuống dưới, chính thể hình dạng oai rớt, nhưng này cũng không ảnh hưởng nó làm vũ khí công hiệu.

“Đồng dạng xiếc, ta không có khả năng mắc mưu hai lần!”

Thanh âm nghe tới tương đương tự tin. Ngay sau đó đó là nàng dễ như trở bàn tay né tránh bay nhanh ném quá khứ nắp giếng.

Nhưng thực hiển nhiên, nàng vẫn là không có hấp thụ giáo huấn.

Nắp giếng bị né tránh lúc sau, ánh vào nàng trong mắt chính là cao cao nhảy lên Từ Ngôn, cùng với..... Nắm chặt nắm tay từ khớp xương chỗ toát ra như lưỡi dao giống nhau đồ vật.

Một đôi mắt trừng đến cực đại, đại khái là khó mà tin được sẽ phát sinh chuyện như vậy, nhưng trên thực tế, xác thật đã xảy ra.

Tạch!

“A a a a a!!”

Kêu thảm thiết truyền đến, bốn đạo miệng vết thương ở nàng kia còn tính thượng không tòi gương mặt để lại không thể xóa nhòa dấu vết, từ giữa mạo đại lượng màu đen khí thể, đó là nàng trong cơ thể tích góp oán khí.

“Ngươi hỗn đản này!”

“Quản hảo miệng của ngươi!”

Thuận thế, tay trái từ dưới mà thượng khơi mào, lúc này đây nàng ngực bị thương, bị Từ Ngôn toàn bộ cắm đi vào.

“Sơ suất quá!”

“Là ngươi đại ý!”

Từ Ngôn ám đạo một tiếng không tốt, hấn cái tay kia bị nàng gắt gao bắt lấy, hung quý là giết không chết, cùng loại loại này đối người thường công kích thủ đoạn đối thực vì hung quý nàng trừ bỏ tiêu hao một ít oán khí ở ngoài liền làm không được khác tác dụng.

“Đi tìm chết đi!!”

Rống to trung, nàng nâng lên cánh tay trái đối với Từ Ngôn bụng một hoa, thân thể bị cắt qua thanh âm tại đây yên tĩnh ban đêm có vẻ phá lệ rõ ràng.

Bụng truyền đến một trận đau nhức, Từ Ngôn mặt bộ nhảy mắt trở nên trắng bệch, giơ lên tay phải hướng tới nàng trên mặt tới một quyền, hai chân đứng nàng một chút, đem bị tập chú tay từ tay nàng trung rút ra.

Ngã xuống ở trên mặt đất.

“Phốc!”

Một búng máu phun tới, phun ở trên mặt đất, Từ Ngôn nâng lên tay trái đem khoe miệng máu tươi cọ rớt.

“Từ Ngôn! Ngươi làm sao vậy?”

Ghé vào Từ Ngôn sau lưng Mã Diễm Li phát hiện không thích hợp địa phương, phun ra như vậy đại một búng máu, cái này làm cho nàng bắt đầu có chút không biết làm sao.

“Không có việc gì!”

Đem nàng thân mình hướng lên trên lấy thác, Từ Ngôn đứng lên, sừng sốt một hồi, sau đó đối với phía sau Mã Diễm Li nói.

“Ngươi hiện tại chạy đi!”

“Có ý tứ gì?”

“Hiện tại nói cũng nói không rõ, cụ thể ta về sau lại nói cho ngươi, ngươi phải biết rằng hiện tại ngươi đã ở ta bên người chỉ có thể xem như cái trời buộc, làm ta căn bản không có biện pháp chuyên tâm đối phó gia hỏa kia.”

“Là người xấu sao?”

“.....”

“Đại khái đúng vậy.”

Từ Ngôn đem nằng thả xuống dưới, Từ Ngôn nhẹ nhàng đẩy một phen, thấp giọng nói một câu.

“Chạy mau.....”

Điềm phía dưới, sau đó đó là cũng không quay đầu lại chạy đi ra ngoài, nằng thấp phần rõ ràng, tiếp theo đã ở cái này địa phương chỉ là ở gây trở ngại Từ Ngôn.

Cùng với như vậy, không bằng sớm một chút rồi đi.

“Đừng nghĩ chạy!!”

“Ngươi vô nghĩa quá nhiều!”

Nâng lên cánh tay, muốn công kích Mã Diễm Lệ hung quý bị Từ Ngôn không chế nắp giếng trừu phi, sau đó buông lỏng ra đã bắt đầu khép lại miệng vết thương.

“A a a a a a!!”

Một tiếng thét chói tai, nằng phiêu phù ở không trung hướng tới Từ Ngôn vọt lại đây, sau đó giơ lên đôi tay hướng tới Từ Ngôn hoa khai.

“Phanh!”

Từ Ngôn cả người biến mất ở tại chỗ, tiếp theo giây xuất hiện ở trên không, đem nằng một chân đá đến ở trên mặt đất.

Khớp xương chỗ kéo dài ra tới cốt đao cảm hướng tới nằng sọ não cảm qua đi, nhưng là lại bị một cái lực mình trốn rồi qua đi.

Cắm vào mặt đất trung.

Tiếp theo giây, Từ Ngôn cảm giác chính mình cả người bị buộc chặt ở, giống như là thép giống nhau, lực chính mình chút nào không dùng được sức lực.

“Gia hỏa này quả nhiên bị lừa a!”

Từ một bên đi ra một người nam nhân, không có gặp qua, một đầu giới giang tóc húi cua.

Đi ra ngoài, nhìn nằm trên mặt đất Từ Ngôn.

Khóe miệng gọi lên một tia ý vị không rõ tươi cười.

“Âm Dương Nhân người nắm giữ sao?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Chết cũng không cần

“Gia hỏa này quả nhiên bị lừa a!”

Từ một bên đi ra một người nam nhân, không có gặp qua, một đầu giới giang tóc húi cua, đi ra ngoài, nhìn nằm trên mặt đất Từ Ngôn.

Khóe miệng gọi lên một tia ý vị không rõ tươi cười.

“Âm Dương Nhân người nắm giữ sao?”

“Chính là hần, cao trung sinh, nhưng là lại là Âm Dương Nhân người nắm giữ, hơn nữa kia chỉ tay phải cùng tự động khép lại thân thể bất luận thấy thể nào đều tràn ngập quý dị cảm giác.”

“Nga ~ nói như vậy, bị phía trên coi trọng cũng không phải không có khả năng.”

Màu đen ngực mặc ở trên người, hần thân cao ít nhất muốn ở 1 mét 8 trở lên, loại này hình thể trắng hần chỉ là từ bề ngoài thượng xem liền cho người ta một loại rất có uy nghiêm cảm giác.

Còn có khi đó thỉnh thoảng để sót ra tới sát khí, tuyệt đối không phải bình thường quý trên người oán khí, mà là giết qua người cho nên mới có thể sinh ra cái loại này sát khí.

Từ Ngôn lúc này ngã xuống trên mặt đất, không biết tên màu đen xích sắt đem hần buộc chặt trụ, không có cách nào rời đi, thứ này giống như có khiến người cả người vô lực tác dụng.

“Bất quá, liền loại này dùng oán khí rèn luyện dây chuyền đều tránh thoát không khai, nhìn dáng vẻ cũng sẽ không cường đến tình trạng gì, hần hần là không phải là cái loại này chỉ có được Âm Dương Nhân phế vật đi?”

“Nếu có thể thương đến hung quý hần là phế vật nói, cũng chỉ có thể nói là một cái tương đương đáng sợ phế vật.”

Không biết tên nữ quý nói ra những lời này, nàng đúng là Từ Ngôn trong tay bị thương, như vậy xem ra có thể thương đến hung quý cấp bậc người cũng không phải quá yếu.

“Hon nữa, ở hon mười ngày trước kia, hần còn chỉ có thể đánh thắng được oán quý đỉnh mà thôi, hiện giờ đã có thể cùng hung quý lúc đầu không phân cao thấp.....”

“Hon mười ngày?”

“Không sai, ngăn ngừa hon mười ngày từ oán quý đỉnh thực lực tăng lên tới hung quý lúc đầu. Loại này tốc độ liền tính là gia hỏa kia cũng không nhất định so đến quá đi?”

Trăm tư một hồi, cạo tóc húi cua nam nhân bỗng nhiên gật gật đầu, đối không biết tên nữ quý theo như lời hần ôm có khẳng định thái độ.

Loại này tốc độ, liền tính là gia hỏa kia cũng rất khó đạt tới.

“Kia thật đúng là cái không tòi khuôn mẫu a.....”

Ngồi xổm xuống dưới, vươn tay vỗ vỗ Từ Ngôn mặt, hần trên mặt lộ ra một bộ thực cảm thấy hứng thú bộ dáng.

“Bất quá, nghe nói có được Âm Dương Nhân quý sẽ một lần nữa sống lại, hơn nữa đạt được sau khi chết có được năng lực, điểm này thực hấp dẫn quý đầu.....”

“Như thế nào? Ngươi đối ta đôi mắt cảm thấy hứng thú?”

“Tương đương cảm thấy hứng thú, hoàn toàn có thể nói như vậy. Ta hiện tại liền tưởng đem ngươi trồng mắt đào ra nhìn xem..... Có phải hay không như trong truyền thuyết như vậy thần kỳ.”

“Vậy ngươi nhất định phải thất vọng rồi. Đây đôi mắt thật sự bình thường muốn mệnh..... Nếu thật sự như vậy thần kỳ, ta còn có thể sống đến bây giờ sao?”

Từ Ngôn trên mặt mang theo tươi cười, cái loại này cười như không cười tươi cười, thoát nhìn..... Tương đương thiếu đánh.

“Kia..... Ngươi tưởng nói cho ta cái gì? Làm ta đánh mất đối với ngươi đôi mắt ý niệm? Ha ha. Tuy rằng thực cảm thấy hứng thú a. Nhưng là ta còn không thể động ngươi.”

“Cái gì?”

Hần những lời này sử Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó. Còn không thể động chính mình, nói cách khác hần ở kiêng kỵ cái gì, hần kiêng kỵ cái kia rốt cuộc là người? Vẫn là mặt khác thứ gì?

“Đây còn không phải ngươi có thể biết được sự tình.”

“Cùng hần phế nói cái gì? Trực tiếp giết hần không phải được rồi!”

Một bên kia chỉ nữ quý nhìn dáng vẻ tương đương chán ghét Từ Ngôn bộ dáng. Cho nên từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn để lộ muốn giết chết Từ Ngôn

tin tức.

“Ngươi cầm miệng cho ta! Không muốn chết nói liền cho ta đi ở một bên!”

“Ách.....”

Nói không ra lời, từ Từ Ngôn thị giác có thể rất rõ ràng nhìn đến, tại đây một khắc nàng kia khuôn mặt trở nên trắng bệch, nàng ở sợ hãi, sợ hãi người nam nhân này.

Ở thời điểm chiến đấu, hần hần là liền ở một bên đợi, nhưng là lại không có chút nào tiết lộ ra một tia oán khí.

Từ điểm đó tới xem, thực lực của hần liền tương đương thần bí, có thể làm hung quý lúc đầu nữ quý sợ hãi, thấp nhất cũng muốn là hung quý trung kỳ thực lực.

Như vậy xem ra, này chỉ nữ quý sẽ sợ hần cũng không phải không có khả năng, tương đối với cái này, Từ Ngôn đối cái kia nữ quý càng cảm thấy hứng thú.

Lúc trước đem nàng oán khí toàn bộ hút quang, từ căn bản thượng mà nói nàng cũng đã không cụ bị bất luận cái gì thực lực, liền tính muốn khôi phục thực lực, dựa theo Trình Từ khôi phục thực lực tốc độ nàng không có khả năng khôi phục nhanh như vậy, nói cách khác..... Có thứ gì có thể nhanh chóng bổ sung oán khí?

Nếu là thật sự có lời nói..... Kia chính là cái thứ tốt.

“Đương nhiên, tuy rằng ta hiện tại không thể vậy ngươi làm sao bây giờ, nhưng là ít nhất phế bỏ ngươi vẫn là không thành vấn đề.”

Nắm lấy Từ Ngôn đầu tóc, từ trên mặt đất nhấc tới nửa thân mình, cạo tóc húi cua nam quý híp một đôi mắt nhìn Từ Ngôn.

“Tay trái..... Vẫn là tay phải?”

Căn bản tránh thoát không mở ra, đây là Từ Ngôn ở lại một lần ném thử một chút lúc sau sinh ra cảm giác, loại này đồ vật công hiệu đại khái chính là loại này khiến người cả người vô lực khởi đến buộc chặt hiệu quả.

Sừng sốt một chút, Từ Ngôn bỗng nhiên nhớ tới hần vừa mới nói qua một câu.

Hần vừa mới nói qua là dùng oán khí luyện chế.....

“Thật đúng là vô nghĩa hết bài này đến bài khác, ta nói cho ngươi.....”

“Từ Ngôn!!”

Từ Ngôn muốn lời nói cũng không có nói xuất khẩu đã bị đánh gãy, cái kia quen thuộc thanh âm khiến cho hần xoay đầu nhìn qua đi.

“Mã Diễm Lị!!”

“Không, không phải sợ..... Ta ta tới cứu ngươi!”

Trong tay không biết từ nơi nào nhặt về tới một cây côn tử, gắt gao túm ở trong tay cánh giác nhìn quét bốn phía, tuy rằng trong miệng nói ra nói như vậy, nhưng trên thực tế nàng chân lại ở không ngừng run lên, thậm chí nắm gậy gộc tay đều nắm chặt không xong.

Đang xem đến không có gì đồ vật lúc sau, nàng đem tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn trên người, trên mặt lộ ra thần sắc mừng rỡ, chạy chậm chạy qua đi.

Quý trên mặt đất nhìn quý rạp trên mặt đất Từ Ngôn, không biết làm sao, cũng không biết nên từ địa phương nào xuống tay.

“Làm sao bây giờ..... Rốt cuộc làm sao bây giờ? Từ Ngôn.....”

Nàng thật sự thực ái khóc, chỉ là này một hồi liền gấp đến độ nước mắt sắp chảy ra, bắt lực vươn tay bụm mặt bắt đầu thấp giọng trừu nước mắt lên.

Từ Ngôn đã không thể miêu tả, hần thời gian nội cái kia tóc húi cua nam quý chính về mặt trời ghẹo nhìn hần, xác thật..... Liền tính vừa rồi nghĩ tới cái gì tuyệt diệu điểm từ chạy trốn, nhưng là..... Cái này trôi buộc lại trở về nói, căn bản chạy không thoát.

Ngay từ đầu cho rằng, Mã Diễm Lị hần là đã rời khỏi..... Nhưng ai biết nàng lại quai đã trở lại!

“Ngươi trở về làm gì?!”

“Nhân gia..... Lo lắng ngươi sao.....”

Đứt quãng nói ra những lời này, đại khái khóc đi, cho nên nói ra những lời này thời điểm, nàng thanh âm đã mang lên âm rung.

Muốn mắng nằng lời nói lại tạt ở giọng nói, Từ Ngôn không biết vì sao nhìn đến nằng này phúc bộ đáng thế nhưng sinh ra một loại không đành lòng cảm giác, không đành lòng trách cứ nằng.

Tay..... Nhéo nhéo.

“Thật là bất ngời không có biện pháp.....”

Từ Ngôn đã bắt đắc dĩ, loại này tình hình hẳn đã không có cách nào, nên nói chút cái gì? Hai chỉ hung quý, liền tính là một con cũng thấy đối đủ chính mình chịu được, nhưng là hiện tại chính mình còn mang theo Mã Diễm Lệ.

Từ bất luận cái gì góc độ đi lên xem đều không thể, không có khả năng chạy rớt.

Đã..... Muốn chết ở chỗ này sao?

“Từ Ngôn, ô ô ô.....”

Mã Diễm Lệ tiếng khóc truyền vào Từ Ngôn trong tai, nếu là trước kia nói đại khái sẽ cảm thấy sáo muốn chết, nhưng là..... Hiện tại lại không có bất luận cái gì mặt trái ảnh hưởng.

“Nói cho ngời a..... Một hồi phát sinh sự tình gì ngời đều đừng khóc biết không?”

“Cái gì?”

“Ta nói..... Một hồi bất luận phát sinh sự tình gì ngời đều đừng khóc biết không? Nói như thế nào ngời cũng là người trưởng thành rồi, cũng nên trưởng điểm đầu óc.....”

“Vậy ngời làm sao bây giờ?”

“Ta sẽ trở về.”

“Thật sự?”

“Đương nhiên là thật sự.”

Từ Ngôn cười cười, này đại khái là hẳn ở đối mặt Mã Diễm Lệ thời điểm, lần đầu tiên lộ ra như vậy tươi cười.

Tay, đụng vào một chút buộc chặt ở chính mình trên người dây chuyền, ở chạm vào kia một khắc, dây chuyền thượng mang thêm oán khí đều bị từ yển Từ Ngôn cuộn cuộn không ngừng hấp thu đi vào.

“Đi mau!”

Túm khối nằng, đem nằng ném đi ra ngoài, bay về phía không trung, thực mau liền biến mất ở tầm mắt nội, không chế không khí khiến nằng rớt xuống trên mặt đất thời điểm cũng không sẽ bị thương.

Kia..... Chính mình cũng chỉ có thể làm được loại tình trạng này.

“Đã làm xong?”

Vẫn luôn ở một bên nhìn cũng không có ngăn cản, tóc húi cua nam quý chỉ là nhìn, ở Từ Ngôn làm xong những việc này lúc sau, bắt đầu nói chuyện.

“A..... Làm xong.”

Từ Ngôn đem đã không có chút nào tác dụng dây chuyền ném vào trên mặt đất, cúi đầu đứng lên, tóc che đầy hai mắt.

“Tuy rằng ta không biết các ngời mục đích rốt cuộc là cái gì, nhưng là có một chút ta rõ ràng thật sự.....”

Từ Ngôn nâng lên tay, thấp đầu cũng nâng lên, bắt đầu phiếm hồng quang đôi mắt nhìn trước mắt này hai chỉ hung quý.

“Ta cho dù chết..... Cũng không nghĩ bị các ngời làm loại chuyện này.”

Tận trời oán khí từ Từ Ngôn trong cơ thể nổ mạnh mở ra!

Chương 199: Hắc Dẫn đã trở lại

“Tuy rằng ta không biết các người mục đích rốt cuộc là cái gì, nhưng là có một chút ta rõ ràng thật sự.....”

Từ Ngôn nâng lên tay, thấp đầu cũng nâng lên, bắt đầu phiếm hồng quang đối mắt nhìn trước mắt này hai chỉ hung quý.

“Ta cho dù chết..... Cũng không nghĩ bị các người làm loại chuyện này!”

Tận trời oán khí từ Từ Ngôn trong cơ thể nổ mạnh mở ra!

Từ bước chân bắt đầu, lan tràn ở toàn bộ thân thể thượng, cuộn cuộn không ngừng oán khí tụ tập ở bàn tay thượng, bởi vì tay phải có hấp thụ oán khí công hiệu, cho nên đương oán khí tụ tập bên phải trên tay thời điểm, là một loại tuần hoàn hiện tượng.

Như bóng đá lớn nhỏ đồ vật ở Từ Ngôn trong lòng bàn tay xoay tròn, kia đồ vật tựa hồ ở vẫn luôn bành trướng cùng áp súc, nói ngắn lại kia đoàn màu đen hình cầu vẫn luôn duy trì cái kia hình tượng.

“Kia, đó là cái gì?”

Nữ quý ánh mắt nội tràn ngập khó có thể tin thần sắc, xác thật như thế, kia đoàn từ oán khí tích góp mà thành hình cầu chỉ là chỉ nhìn một cách đơn thuần liền sẽ phát giác, tồn tại năng lượng có bao nhiêu đại.

Không dám tưởng tượng, cái loại này đồ vật nếu đánh trúng chính mình, sẽ có bộ dáng gì phản ứng, duy nhất khả năng tính đại khái chính là hồn phi phách tán.

Tóc húi của nam quý cũng là vẻ mặt như vậy thần sắc, hắc đồng dạng cảm giác được khiếp sợ, kia đựng năng lượng tựa hồ có thể đem này một mảnh phá hủy!

“Người muốn làm gì?! Nếu người động thủ nói, chính mình cũng sẽ bị lan đến gần!”

“Không sao cả a! Chết gì đó đều không sao cả a! Lão tử chính là muốn muốn đi các người này đàn súc sinh! Không cần tùy tiện tiện dần đo người khác vận mệnh a!”

Gầm lên giận dữ, Từ Ngôn cao cao giọng lên trong tay kia đoàn oán khí cầu, phảng phất dùng ra toàn thân sức lực giống nhau, ấn vào mặt đất bên trong, tùy theo mà đến cái gì đều không có phát sinh.

Tựa như thất bại giống nhau, liền một tia gạch khối đều không có hư hao.

“A..... Ha ha, không biết tự lượng sức mình! Căn bản cái gì đều không có phát.....”

“Chạy mau!”

Nữ quý cười nhạo dường như lời nói cũng không có nói ra tới, theo sát, tóc húi của nam tiếng hô liền truyền tới. Trảo một cái đã bắt được tay nàng cổ tay liền phải trở về chạy.

Nhưng, giống như đã chậm.

Màu đen đồ vật từ mặt đất trung bùng lên, cuộn cuộn không ngừng màu đen khí thể, như hỏa tiễn đạn pháo giống nhau phóng lên cao, mang theo mặt đất cũng bị từng khối từng khối ném đi.

Bắt lấy nữ quý tóc húi của nam quý tránh né phóng lên cao màu đen đạn pháo, nhưng số lượng thượng nghiền áp khiến cho hắc cuối cùng vẫn là bị tập trung.

Ở bị đánh trúng kia một khắc, người của hắc bị đưa tới giữa không trung. Trên người kia kiện màu đen ngực cũng ở bị công kích đến kia một khắc toàn bộ biến mất.

Ngay sau đó càng nhiều đạn pháo tập trung ở hắc trên người, một tiếng tiếp theo một tiếng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, thẳng đến..... Từ Ngôn đem trong cơ thể cuối cùng một tia oán khí tiêu hao hầu như không còn.

Ở hắc đình chỉ công kích kia một khắc, kia hai chỉ hung quý cũng rút xuống dưới, hung quý lúc đầu kia chỉ đã không có chút nào phản ứng, so sánh nàng. Một khắc chỉ phải hảo hảo quá nhiều.

Tuy rằng đã bị cũng đủ trọng thương, nhưng hắn vẫn là đứng lên, toàn thân không có hoàn hảo quần áo, rách tung toé không biết còn tưởng rằng mới từ cái kia đồng rác nhặt ra tới.

Từ Ngôn, dùng không ra một tia sức lực.

Cái gọi là đánh cuộc một phen nhìn dáng vẻ cũng thua trận, dùng ra toàn bộ oán khí tuyệt chiêu cũng không có đưa bọn họ hai cái xử lý, trừ bỏ kia chỉ hung quý lúc đầu vưng rớt ở ngoài. Mặt khác cái kia còn như cũ đứng ở nơi đó.

Từ điểm đó liền có thể nhìn ra được tới, Từ Ngôn thua định rồi.

Hắn giờ này khắc này trạng thái giống như mới ra thế hải tử, vô lực thân thể khiến cho hắn chỉ có thể cường chống quý một gối trên mặt đất.

Hắn đã tới cực hạn, chỉ cần nhẹ nhàng đẩy thượng một phen, hắn liền sẽ không có chút nào phản kháng đường sống ngã trên mặt đất.

Cái kia tóc húi cua gia hòa còn không có vưng rớt, Từ Ngôn đã không có thắng lợi khả năng tính, cấp bậc thượng tuyệt đối áp chế.

Tầm mắt đã bắt đầu loạn lung lay.

“Ngươi tên hỗn đản này..... Không thể không nói, lệnh người lau mắt mà nhìn a!”

Những lời này tựa hồ là cắn răng nói ra. Dẫm rách nát hòn đá, hắn từng bước một hướng tới Từ Ngôn đã đi tới, bộ mặt dữ tợn biểu tình, tựa hồ là muốn đem Từ Ngôn xé thành mảnh nhỏ!

Có thể đem hắn bức thành như vậy hắn vẫn là rất ít thấy, lại còn có này đây so với chính mình thấp lực lượng đem chính mình bức tới rồi này một bước.

Hắn thậm chí sinh ra trước mắt ít như vậy năm thực đáng sợ ảo giác! Loại thực lực này đã tăng trưởng tốc độ, nếu không trăm cùng hậu hoạn, về sau nhất định sẽ gây trở ngại chính mình.

“Nhưng. Ngươi chung quy vẫn là thua, thua ở tay của ta thượng.”

“Đối.....”

Từ Ngôn nói ra những lời này, giống như là sắp không mở ra được đôi mắt giống nhau, hắn khoe miệng lộ ra so với khóc đẹp không đến nơi đó tươi cười.

“Ta thua. Thua thực hoàn toàn..... Ngươi thật đúng là cường thái quá a..... Loại trình độ này thượng tôn đều không làm gì được ngươi..... Thua a.”

“Có hay không nghe qua như vậy một câu? Từ xưa đến nay, cường giả vi tôn!”

Ngữ khí ngoài ý muốn thực bình đạm, hắn nâng lên tay, như lưỡi dao giống nhau hình dạng, nhìn như tầm thường bàn tay, Từ Ngôn rất rõ ràng, nếu chém vào chính mình trên cổ, tiếp theo giây chính là tử vong.

Không có chút nào sai lầm.

“Thực xin lỗi..... Không thể lại làm ngươi sống.”

“Ha ha.....”

Từ Ngôn cười cười, rõ ràng ngay từ đầu còn nói không thể động chính mình, hiện tại nói sát liền sát..... Thật đúng là.....

Tầm mắt càng ngày càng mờ hồ.

Thật đúng là..... Hồ đồ a!

Ta, đã chết sao?

Kia..... Vì cái gì, không đau đâu?

.....

Từ Ngôn lần đầu tiên cảm thấy tử vong lý chính mình như vậy gần, tuy rằng trước kia cũng từng có mau chết thời điểm, nhưng xa xa không có này tử mãnh liệt quá.

Nam nhân kia thực lực cũng không phải cường nghịch thiên cái loại này thực lực, nhưng là ngay lúc đó cái loại này tình huống, có thể nói là không có chút nào thương lượng đường sống.

Hắn muốn giết chết Từ Ngôn, cũng không có chút nào do dự cái loại này, bởi vì cảm thấy Từ Ngôn có nguy hiểm, cho nên muốn ở hắn không có trở nên càng cường phía trước xử lý hắn.

Thật đúng là buồn cười..... Chỉ là nghĩ như vậy tưởng đều sẽ cảm thấy lý do tương đương gượng ép, nếu không phải Mã Diễm Lệ gia hòa kia lại nhiều lần chạy về tới, có lẽ sự tình sẽ là một cảnh tượng khác.

Chính mình..... Đã, đã chết sao?

Cũng không có trong tưởng tượng như vậy thống khổ, cũng không có tê tâm liệt phế đau, chỉ là thực bình đạm cái loại này..... Cũng không có bất luận cái gì không khỏe.

Từ Ngôn cảm giác hai mắt của mình sắp mở, hần dùng tương đối lớn sức lực mới miễn cưỡng sinh ra ý tứ ý thức, theo sát hần cảm giác chính mình giống như có thể thao túng thân thể của mình.

Dùng sức đem mí mắt mở, nhìn đến không phải cái gì địa ngục cảnh tượng, mà là trời xanh mây trắng. Thiên hần là còn không có toàn bộ lượng xong, cho nên cũng nội có như vậy nhiệt.

Tương đối với ở giữa ngo cái loại này nóng bức thời tiết tới nói, muốn nóng bức rất nhiều.

Thực thoải mái, giống như là ở lông trung giống nhau, mềm như bông..... Hơn nữa, cái loại này xúc cảm giống như là lông tóc xúc cảm giống nhau.

Từ từ..... Lông tóc?!

Từ Ngôn, sững sờ ở nơi đó, hần cả người đánh một cái giạt mình, đại khái là nghĩ tới nào đó khả năng tính, không đợi hần xác định, liền phát hiện một cái ướt át đồ vật, từ thượng mà xuống liếm hần một chút.

Một khuôn mặt, bị liếm sinh đau.

“Hắc Đan?!”

Từ Ngôn ngữ khí có chút ngoài ý muốn, hần thấy rõ ràng liếm chính mình đồ vật lúc sau sững sờ một chút, cái kia đen bóng thân thể hần không có khả năng không biết.

Giống như so trước kia lớn không ít.

“Miêu miêu!”

“.....”

Từ Ngôn suy yếu chống đỡ lên, hần lúc này mới biết được, nguyên lai hần vẫn luôn bị Hắc Đan ôm vào trong ngực, so sánh ly biệt thời điểm hình thái, hần giống như biến đại không ít.

Từ Ngôn cảm giác có một loại khả năng tính.

“Ngươi..... Thăng cấp?”

“Miêu?”

Đầu một oai, nó đại khái nghe không hiểu Từ Ngôn nói cái gì nữa, chỉ là ở một lần vron đầu lưỡi liếm một chút.

Thăm dò nhìn một chút.

Nó cái đuôi đã không phải tam căn, mà là bốn căn! Nếu tam căn đại biểu chính là oán quỷ cấp bậc, kia bốn căn chính là hung quỷ cấp bậc!

Như vậy xem ra, nó biến mất nguyên nhân có lẽ chính là vì tìm một chỗ tu luyện chính mình, sau đó đột phá oán quỷ cấp bậc đạt tới hung quỷ.

Nói như vậy, Từ Ngôn thể lực nội liền ở nhiều một con hung quỷ, này ý nghĩa cái gì? Từ Ngôn rất rõ ràng.

Hung quỷ mạnh mẽ, hần tương đương mình bạch, Hắc Đan thực lực đã có thể nghiền áp hết thảy oán quỷ, hơn nữa..... Cái này uy phong lẫm lẫm hình thể bất luận thấy thể nào đều tương đương khí phách!

“Là ngươi đem ta cứu trở về tới?”

“Miêu miêu!”

Từ Ngôn nghe được nó trả lời cười, vron vuốt nó cái đầu.

Đại khái tình hình hần có thể tưởng tượng ra tới, cái kia tóc húi cua gia hỏa thực lực đại đại bị hao tổn, lấy Hắc Đan hiện giờ thực lực mang đi chính mình cũng không phải cái gì việc khó.

Bất quá.....

“Hắc Đan..... Người rút cuộc đem ta đưa tới cái gì chim không thềm ỉa địa phương?”

Từ Ngôn nhìn bốn phía nói.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 200: Đây là đâu?

“Thật là làm không rõ, người vì cái gì muốn mang ta đi cái này chim không thềm ỉa địa phương.....”

Từ Ngôn lột ra lùm cây giống nhau đồ vật, bởi vì ăn mặc quần đùi, cho nên hai cái đùi bị quất ra một đạo tiếp theo một đạo dấu vết.

Có lẽ là bị Từ Ngôn mắng một đống, cho nên không cao hứng Hắc Đan làm nũng đường như dùng đại mũi cùng cùng Từ Ngôn mông.

Ngăn cản nó loại này giống như lưu manh hành động lúc sau, Từ Ngôn cẩn thận quan sát đến cái này địa phương, hẳn tính lại thời điểm là ở một cái sườn núi nhỏ thượng.

Căn cứ hẳn lý giải, ở chính mình cư trú thành thị chung quanh không có khả năng tồn tại cùng loại tự nhiên khu, kia chỉ có một khả năng tính..... Đây đại khái là cái kia còn chưa khai phá khu.

Dứt bỏ điểm này không nói chuyện, Từ Ngôn thực buồn bực Hắc Đan nó là như thế nào đem chính mình đưa tới cái này địa phương, còn ở thành thị phụ cận điểm này hoàn toàn có thể dứt bỏ cái này giả thiết, kia phòng chừng cũng chính là cùng loại với ở nông thôn địa phương.

Bất quá, liên tính là ở nông thôn cũng không đến mức đi đến hiện tại còn đi không ra đi thôi? Nếu thật là rừng cây nhỏ linh tinh địa phương, kia..... Vì sao còn không thấy cuối?

“Nói..... Hắc Đan, người có biết hay không là như thế nào đem ta mang lại đây?”

“Miêu miêu?”

“Ta là nói, hiện tại chúng ta xuất hiện ở chỗ này không phải người làm sao?”

“Miêu miêu!”

Hắc Đan nghe hiểu được Từ Ngôn đang nói cái gì, cho nên nó mới có thể dùng ra toàn lực phe phẩy chính mình đầu, sau đó đó là làm sai sự giống nhau thấp đầu.

Có lẽ là thời gian dài không thấy mặt duyên cớ, nó sẽ một cái tân kỹ năng, làm nũng.....

“A a a ~ đã biết, không oán người! Mau đem người cái đầu dòi đi!”

Đẩy ra Hắc Đan mao nhưng đầu, Từ Ngôn bắt đắc dĩ lăm lăm, sau đó lại một lần nhìn quanh bốn phía.

Bước đầu suy tính, đây là một cái rừng rậm, cũng không phải rừng cây nhỏ đơn giản như vậy. Mà là một cái nguyên sinh thái linh tinh rừng rậm.

Nói như vậy, liên phiên toái rất nhiều, trước Từ Ngôn không biết đây là cái địa phương nào, tiếp theo Hắc Đan cũng không rõ ràng lắm như thế nào đem chính mình đưa tới cái này địa phương.

Cuối cùng..... Bởi vì đến cuối cùng hôn mê, cho nên Từ Ngôn không rõ ràng lắm, Hắc Đan rút cuộc có hay không cùng cái kia tóc húi cua hung quý đánh thượng một hồi.

Nếu đánh nói..... Vì cái gì Hắc Đan trên người không có vết thương?

Vệ ra trước mắt lùm cây, Từ Ngôn thấy được phía trước lùm cây giống như thiếu rất nhiều, hẳn loáng thoáng nhìn đến có dân cư dấu vết.

Hơi chút cảm giác được một tia hưng phấn, đang sờ lâu như vậy thời gian lúc sau, Từ Ngôn đã sinh ra không kiên nhẫn cảm giác.

Bản tính của nhân loại vốn nên như thế.

Từ Ngôn bắt đầu hướng tới phía trước chạy qua đi. Đương hấn phóng đi thời điểm, hấn mới phát hiện chính mình đến tột cùng ở vào cái dạng gì vị trí.

Giữa sườn núi, hấn là nào đó không biết tên sơn, trên núi có đại lượng cây cối, đây là Từ Ngôn lần đầu tiên đi vào như vậy trên núi.

Theo sơn. Có nhân loại dấu chân dẫm ra tới dấu vết, điểm này có thể chứng minh. Đây bèn là đi qua người. Nhưng mà Từ Ngôn cũng không có theo cái kia bèn chạy xuống đi.

Mà là cả người đứng ở nơi đó, nhìn ánh vào chính mình trước mắt cảnh tượng.

Này..... Là nơi nào?

Tuyệt đối không phải Từ Ngôn quen thuộc địa phương, bởi vì cái này xa lạ thành thị Từ Ngôn căn bản là không có gặp qua, kiểu cũ vật kiến trúc, cao không có vượt qua mười tầng tồn tại, thoát nhìn cùng thói quen cái loại này nhà cao tầng cảm giác bất đồng. Đây quả thực cùng ở nông thôn có liên mạng.

Tay trái bên Hắc Đan không biết cái gọi là như cũ dùng nó đầu ở cộ Từ Ngôn, mà Từ Ngôn tắc bị trước mắt cảnh tượng sợ khiếp sợ, hấn nào thật sự là chuyển bất quá tới.

Nơi này..... Đến tột cùng là địa phương nào.

“Hắc Đan..... Đi, mang ta đi xuống!”

Quyết định cái gì. Từ Ngôn xoay người cười ở Hắc Đan trên người, nói ra những lời này, hấn luôn có một cái dự cảm bất hảo.

.....

Phát sinh ở Từ Ngôn trên người sự tình chính hấn đều khó mà tin được, đối với trước mắt sự vật hấn cũng không phải quá mức xa lạ, nhưng so sánh trước kia nhìn đến vùng núi xe đạp, đủ loại xe hơi ở ngoài, hiện giờ cái loại này lâu lâu màu đen trường côn đại giá xe đạp tắc làm Từ Ngôn không biết nên nói cái gì.

Rất ít nhìn đến ô tô loại này đồ vật, có thể nói trừ bỏ mới vừa tiến vào thời điểm nhìn đến quá một chiếc cùng loại với lịch sử thư thượng nhìn đến cái loại này bẹp đầu ô tô ở ngoài, Từ Ngôn cũng không có nhìn đến kiểu mới ô tô.

Này..... Rốt cuộc là địa phương nào?

Nếu chỉ là nói địa vực xa xôi nói, kia hiện giờ loại này cảnh tượng dùng địa vực xa xôi đã vô pháp giải thích, này hoàn toàn là nửa cái thế kỷ chênh lệch.

Mọi người trang phục, cùng với kia đối diện đại người tới nói lão thổ đến giờ trang phục.

Triều lui về phía sau một bước, Từ Ngôn cảm giác được sợ hãi, ở đối mặt từ vong thời điểm đều không có sinh ra cảm giác, lại vào lúc này giờ phút này sinh ra, người đối không biết đồ vật sẽ bản năng sinh ra sợ hãi.

Cái này địa phương không phải ban đầu nơi đó, chuẩn xác tới nói, quốc gia đều có khả năng bất đồng, vừa mới từ hấn bên người đi qua một người ở cùng bên người nâng người nói chuyện với nhau thời điểm, Từ Ngôn nghe tương đương rõ ràng.

Đó là Nhật ngữ!

Nơi này là Nhật Bản! Hơn nữa xem niên đại nói, là nửa cái thế kỷ trước tả hữu Nhật Bản! Như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này? Vì cái gì sau khi hôn mê tỉnh lại cũng đã ở cái này địa phương?!

Ở chính mình hôn mê kia đoạn thời gian đã xảy ra sự tình gì? Vì cái gì..... Sẽ như vậy?

Không ngừng về phía sau lui.

Phịch một tiếng trầm đục, Từ Ngôn cảm giác được chính mình sau lưng bị người nào đụng vào, này sử lâm vào trầm tư Từ Ngôn hỏi qua thần tới.

Xoay đầu nhìn, đụng vào chính mình người kia ngã ngồi ở trên mặt đất, mặc màu trắng váy liền áo, vài dẹt thoát nhìn cũng không tốt, cho người ta một loại tương đối thô ráp cảm giác.

Như thác nước đầu tóc rối tung xuống dưới, trắng tinh làn da lộ ra một tia hồng nhuận, ăn mặc một đôi lộ ra ngón chân màu đỏ giày xăng-đan.

Thật xinh đẹp một cái nữ hài.

Roi rụng một bên chính là sách vở, nhìn thư danh, tuy rằng là ngày, nhưng là Từ Ngôn vẫn là có thể nhìn ra được mấy cái chữ Hán.

《 Tây Du Ký 》《 quốc chí 》

Đại khái là này hai quyển sách, bởi vì hài đều không sai biệt lắm duyên có, làm cho Từ Ngôn có thể làm rõ ràng này hai quyển sách rốt cuộc là cái gì.

Giúp nàng nhặt lên.

“Xin lỗi.....”

Một tay chống mặt đất đứng lên, tên kia nữ hài vỗ vỗ bàn tay, sau đó đứng ở Từ Ngôn trước mặt, đương nàng kia khuôn mặt hiển lộ ở Từ Ngôn trước mặt thời điểm, Từ Ngôn cũng sờ ở nơi đó.

“Trình?!”

“.....”

Tên kia nữ hài cũng không có để ý tới Từ Ngôn, mà là lấy một loại tương đương thất lễ mắt cá chết nhìn chăm chăm Từ Ngôn, nàng lớn lên thật xinh đẹp, kia khuôn mặt hoàn toàn có thể hoà giải trình kia khuôn mặt giống nhau như đúc, nếu nganh muốn nói không giống nhau địa phương, đại khái chính là này khuôn mặt tương đối với trình kia khuôn mặt muốn tuổi trẻ nhiều.

Cũng không có nói lời nói, chỉ là dùng kia mắt cá chết trừng mắt nhìn Từ Ngôn lúc sau, một phen đoạt lấy bị Từ Ngôn bắt lấy hai quyển sách ôm ở trong lòng ngực, sau đó lướt qua Từ Ngôn đi qua.

“Uy, người kêu gì!”

Từ Ngôn xoay người hướng tới nàng phương hướng quát, giống quá trình nữ hài nghe được đến từ phía sau thanh âm ngừng lại, sau đó..... Đây mặt chán ghét nhìn chăm chăm Từ Ngôn liếc mắt một cái, liền quay đầu rời khỏi.

Người đi đường đều nhìn chăm chăm Từ Ngôn, chọc người tầm mắt sử Từ Ngôn ý thức được, hẳn hiện tại ở Nhật Bản, có thể nghe hiểu được hẳn lời nói người khẳng định sẽ không có, kia vừa mới chính mình cái kia hành vi hẳn là cùng dùng bút không có gì hai dạng khác biệt.

Ở ở tại chỗ này chính là ngu ngốc, cho nên quyết đoán, Từ Ngôn hướng tới một bên hẻm nhỏ trung quai qua đi.

Hắc Đan thu nhỏ ghé vào chính mình trên đầu, bốn căn cái đuôi không ngừng loạn choạng, sau đó ở chính mình trước mắt không ngừng ném tới ném đi.

Từ Ngôn ngồi xổm trên mặt đất, hẳn tiếp thu năng lực cũng không phải kém, nhưng là ít nhất hẳn vẫn là hiểu biết tới rồi, hẳn là xuyên qua một loại, hẳn đi tới vài thập niên trước Nhật Bản.

Đối Nhật Bản, Từ Ngôn thật sự không có gì hảo cảm, tuy rằng chưa nói tới hận thấu xương, nhưng là đối Nhật Bản người cái tự vẫn là ôm có bình thường căm thù thái.

Này cũng chính là ngay từ đầu ở nhận thức trình thời điểm không ngăn một cái thời gian nội, vẫn luôn tại hoài nghi nàng.

Vấn đề tới, hết thảy đều là cái dạng này không thể hiểu được không biết không rõ địa phương nhiều, cho nên Từ Ngôn tạm thời tính không thèm nghĩ những việc này, mà là đi cẩn thận suy xét vừa mới đến nữ hài kia.

Lớn lên như vậy giống trình, tuy rằng cái kia mắt cá chết thực không xong, nhưng là đây là ở cái này địa phương, hơi chút cảm giác được quen thuộc đồ vật.

Muốn trước từ nàng bên người xuống tay.

Trước, ngôn ngữ cùng chỗ ở đều là vấn đề.....

Hơn nữa, oán khí ở cuối cùng kia một khắc đều đã dùng xong rồi, nếu không có oán khí nói, cái gì đều làm không được.

Oán khí.....

Từ Ngôn nhìn chính mình tay phải, sau đó tầm mắt thượng di nhìn cái đuôi ở nơi nào không ngừng điều tới điều đi Hắc Đan, đột nhiên có cái tuyệt diệu điểm.

Khóe miệng lộ ra một tia ý cười.

“Hắc Đan, cho ta mượn điểm oán khí dùng dùng.”

Chương 201: Sơn Thôn Trinh Tử

Theo dõi cái kia giống quá Trinh Tử thiếu nữ, Từ Ngôn phát hiện nàng đi tới một cái tương đối với khác phòng ở muốn cũ nát rất nhiều nhà ở, này đại khái là nào đó loại nhỏ nơi, mặt tường thượng gồ ghề lồi lõm dấu vết thoạt nhìn có nhất định năm đầu.

Này một mảnh phòng ở, phần lớn đều là loại này hình thái, giống như là người giàu có khu cùng khu dân nghèo giống nhau, đại khái là tương đồng ý tứ, vừa mới Từ Ngôn tiến vào thành thị thời điểm nhìn đến tuy rằng đều là kiểu cũ phòng ở, nhưng lại có thể nhìn ra được đều là chút vừa mới kiến trúc nhà lầu, mà hướng bên trong thâm nhập lúc sau mới phát hiện, cũng không phải như chính mình ngay từ đầu nhìn đến như vậy.

Tiểu Trinh Tử, đứng ở trong đó một đồng phòng trước, lấy ra một phen chìa khóa lúc sau, mở cửa ra, nàng tựa hồ do dự một chút, tiếp theo mới đẩy cửa ra đi vào.

Từ Ngôn đứng cách môn cách đó không xa địa phương, rõ ràng có thể nghe được, ở tiểu Trinh Tử tiến vào sau thời gian nội, trong phòng truyền ra tiếng hô.

Bởi vì Từ Ngôn cũng không hiểu Nhật ngữ, nhưng nghe cảm xúc cũng có thể nghe ra tới, đại khái là mắng linh tinh nói, tùy theo đó là pha lê khí đồ vật rơi xuống trên mặt đất phát ra thanh âm.

Nhưng mà, sử Từ Ngôn kỳ quái còn lại là cái kia giống quá Trinh Tử nữ hài cũng không có phát ra bất luận cái gì thanh âm, phòng nội vẫn luôn chỉ có cái kia phảng phất điên mất giống nhau nam nhân thanh âm, trừ lần đó ra, cũng liền không có cái gì.

Cau mày, nếu mạo muội xông vào, chưa chắc sẽ không lưu lại một hư ảnh tượng, đương nhiên cũng không xác định bên trong nam nhân kia hay không ở đối cái kia giống quá Trinh Tử nữ hài sử dụng bạo lực.

Nếu, nghĩ cách trước ở tại nàng bằng biên nói, đại khái liền sẽ nghĩ ra cái không tồi phương pháp. Nghĩ như vậy, Từ Ngôn đem chính mình tầm mắt chuyển dời đến một cái say khướt nam nhân trên người.

Giống như là tùy thời đều có khả năng ngã xuống đi giống nhau. Ở đại bạch thiên lại cả người mùi rượu, loại người này nếu không phải thất nghiệp, chính là nào đó không làm việc đảng hoàng dân thất nghiệp lang thang.

May mắn, hoàn toàn có thể dùng này hai chữ tới hình dung Từ Ngôn vận khí, cuối cùng, nam nhân kia ngừng ở khoảng cách cái kia giống quá Trinh Tử nữ hài gia bên cạnh kia đồng phòng ở trước.

Hắn gia ở chỗ này!

Từ Ngôn tinh thần tỉnh táo, này không thể nghi ngờ là nhất bồng tin tức, không sai, chỉ cần dùng ảo cảnh linh tinh tinh thần công kích, hoàn toàn có thể ở ảo cảnh trung tiếp thu hấn ký ức. Nói vậy ngôn ngữ loại này đồ vật liền giải quyết rồi. Tiếp theo.....

Từ Ngôn nắm chặt nắm tay, chỉ cần xuống tay sạch sẽ một chút nói..... Sẽ không bị người nhận thấy được cái gì, từ cái này hấn tử say hình thái thượng, còn có chung quanh người đi đường đối hấn tránh đi trình độ có thể nhìn ra được. Đây là cái nhận người ghét gia hóa.

Còn lại phương pháp đều không thể làm hấn hoàn mỹ cảm miệng. Nói vậy..... Cũng cũng chỉ dư lại một loại phương pháp.

Hít sâu một hơi. Từ Ngôn nhìn chăm chăm đã đi vào trong phòng nam nhân kia, khoe miệng lộ ra ý cười.

.....
Sơn Thôn Trinh Tử, tuổi 14 tuổi.

Cùng phụ thân ở cùng một chỗ. Mẫu thân ở tuổi nhỏ thời điểm, đã chết mất, cho nên hiện giờ Sơn Thôn Trinh Tử ở chiếu cố mỗi ngày phát bạo tính tình phụ thân.

Cũng không có thượng quá học, bởi vì cái kia không phụ trách phụ thân cảm giác học phí quá quý duyên cớ, cho nên dứt khoát làm nàng lưu tại trong nhà hầu hạ chính mình tương đối hảo.

Căn bản không có đem nàng trở thành nữ nhi, mà là một cái người hầu càng thêm thích hợp.

Sơn Thôn Trinh Tử trên mặt có khối ứ thanh, đó là vừa mới về nhà thời điểm bị vừa mới tỉnh rượu phụ thân một cái tát rút ra dấu vết, tuy rằng đau muốn mệnh nhưng là nàng lại không có kêu ra một tiếng.

Nàng chán ghét nàng phụ thân, thế cho nên..... Muốn cho hắn đi tìm chết nông nổi, nhưng vô luận như thế nào đều là nàng phụ thân, thậm chí có đôi khi Trình Từ đều suy nghĩ, nếu chính mình chết nói..... Có lẽ liền sẽ không tồn tại loại chuyện này đi.

Hôm nay thời tiết không tồi, tuy rằng là mùa hè nhưng là tương đối với mấy ngày hôm trước bạo trời nóng khí, hôm nay thời tiết muốn mát mẻ rất nhiều, Sơn Thôn Trình Từ ôm vừa mới ở thư viện thuê đến hai quyển thư tịch, nàng tính toán đi người tương đối thiếu rừng cây nhỏ hảo hảo đọc sách.

Nơi đó giống như là nàng tiểu thiên địa giống nhau, nàng thích ngồi ở hòn đá nhỏ khối thượng, dựa vào thô tráng đại thụ an an tĩnh tĩnh đọc sách.

Này đối nàng mà nói, là trong sinh hoạt duy nhất có thể làm nàng sinh ra vui sướng sự tình, tuy rằng đối những người khác tới nói là bé nhỏ không đáng kể, nhưng đối Trình Từ mà nói là tương đương chuyện thú vị.

Rừng cây nhỏ thực mát mẻ, xuyên thấu qua lá cây khoảng cách khe hở, trên mặt đất chiếu xạ thành một cái tiếp theo một cái lấm tấm.

Có một khối đại thạch đầu, không biết là thuận thiên nhiên vẫn là xây nhà thời điểm lưu lại đồ vật, dù sao ở Sơn Thôn Trình Từ sinh ra ký ức thời điểm, này tảng đá liền vẫn luôn tồn tại.

Này liền như là bí mật căn cứ giống nhau, chưa từng có người đã tới nơi này, trừ bỏ chính mình.

Có chút tiểu thờ dốt, Trình Từ chạy chậm chạy tới nơi này, sau đó chậm rãi sửa sang lại chính mình màu trắng váy liền áo, nhẹ nhàng ngồi ở đại thạch đầu thượng.

Cục đá bị chà lau thực sạch sẽ, bởi vì cơ hồ mỗi ngày Trình Từ đều sẽ tới chà lau cục đá duyên cớ, làm cho này tảng đá thoát nhìn không nhiễm một hạt bụi.

Bị ánh mặt trời chiếu xạ, cho nên đương Sơn Thôn Trình Từ ngồi trên đi thời điểm, toàn bộ thân mình đều ẩm áp dễ chịu, cảm giác tương đương thoải mái, này tựa hồ liền bị đánh sau không mau đều biến mất giống nhau.

Mở ra tên là 《 Tam Quốc Chí 》 thư tịch, Sơn Thôn Trình Từ nghiêm túc, ở bóng cây hạ nhìn.

“Kia quyển sách..... Đẹp sao?”

“.....”

Còn không có xem mấy hành tự, đột nhiên truyền đến câu nói đầu tiên đem Sơn Thôn Trình Từ lôi trở lại hiện thực, đọc sách người ghét nhất chính là cái gì? Đại khái chính là chính đầu nhập thời điểm, bị người đánh gãy.

Sơn Thôn Trình Từ cũng là như thế này, đối loại này đánh gãy người khác đọc sách gia hỏa, nàng luôn luôn chỉ biết sinh ra một loại cảm giác.

Chán ghét!

Khép lại thư, nhìn bốn phía, cũng không có người thân ảnh.

“Ồ người trên đầu!”

Tầm mắt thượng di, Sơn Thôn Trình Từ nhìn đến chính là một đôi dính có bùn đất giày, cùng với ngồi ở cao cao trên thân cây, cúi đầu nhìn chính mình thiếu niên.

Thoạt nhìn thực tuổi trẻ, hơn nữa thoạt nhìn man trắng nõn bộ dáng, ở Trình Từ trong mắt hoàn toàn có thể xứng thượng soái khí hai chữ, nhưng là..... Loại này đánh gãy người khác đọc sách hành vi, thật đúng là làm người chán ghét.

Từ Ngôn mày run rẩy một chút, cái này giống quá Trình Từ nữ hài trên mặt cái loại này chán ghét biểu tình không cần nghĩ ngợi hiển lộ ra tới, thực minh xác, nàng ở chán ghét Từ Ngôn.

Này sử Từ Ngôn cảm giác được một tia khó hiểu, tuy rằng lớn lên rất giống Trình Từ, hơn nữa không thích nói chuyện điểm này cũng rất giống, nhưng là..... Vẫn luôn lộ ra như vậy thiếu đánh biểu tình, thật đúng là phiền chết người!

Chỉ là trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Từ Ngôn, Sơn Thôn Trình Từ liền xoay qua đầu không hề đi xem hắn, đem sách vở mở ra lại một lần nhìn lên.

Này ngồi đối diện ở trên cây Từ Ngôn không thể nghi ngờ là một cái đã kích, dẫn đầu khơi mào đề tài cứ như vậy bị một ánh mắt chung kết.

Thật đúng là thất bại a! Từ Ngôn! Tại đây loại đến gần nữ hài phương thức thượng!

Ôm đầu, Từ Ngôn thậm chí muốn đem đầu hướng trên tường đâm, lấy này xác định chính mình đầu vẫn duy trì tuyệt đối thanh tịnh.

Bất quá hiện tại trên thân cây lúc ẩn lúc hiện là tương đương nguy hiểm, bởi vậy không có ngồi ổn cho nên xoay người rút xuống dưới Từ Ngôn, bùm một tiếng lúc sau ghé vào trên mặt đất.

Bởi vì quá ngoài ý muốn, cho nên căn bản Từ Ngôn liền không có phản ứng lại đây, lực đánh vào không nhỏ, làm cho ngũ tạng lục phủ đều phải phé bỏ giống nhau.

“Phốc..... Ngọa tào.”

Bạo một câu thô khẩu, Từ Ngôn đứng lên, vỗ vỗ trên ngực dính có tro bụi, sau đó xoay đầu nhìn một bên nữ hài.

Về phía trước xem xét thân mình.

“Đây là cái gì thư?”

“.....”

“Đẹp sao?”

“.....”

“Ồ thái dương phía dưới đọc sách đôi mắt không hảo nga!”

“.....”

Cũng không có để ý tới ở một bên một câu tiếp theo một câu Từ Ngôn, Sơn Thôn Trình Từ tiếp theo nhìn trong tay kia quyển sách, phảng phất ở bên cạnh riu ra riu rít Từ Ngôn là không khí giống nhau.

Xác thật thực xấu hổ, này liền giống vậy người bất luận nói như thế nào, nhân gia chính là không để ý tới người là một cái giống nhau tử đạo lý.

Thở dài một hơi.

Từ Ngôn dựa gần trước mắt cái này giống quá Trình Từ nữ hài ngồi xuống, bóng cây tiểu thừa lạnh, ở hơn nữa loại này trong rừng cây biết thanh âm.

Tổng cảm giác tâm tình hảo bình tĩnh, không thể không thừa nhận, loại cảm giác này xác thật thực thoải mái, hơn nữa..... Bên cạnh cái này nữ hài, giống như là tồn tại Trình Từ giống nhau.

Tuy rằng làn da vẫn là giống nhau bạch tinh, nhưng là lại không phải Trình Từ cái loại này tái nhợt sắc, mà là khỏe mạnh lộ ra hồng nhuận bạch, bởi vì hai người khoảng cách ly tương đối gần duyên cớ, cho nên thực dễ dàng nghe được đến từ trên người nàng truyền đến hương khí.

Cũng không phải nước hoa, cùng lúc trước người được Trình Từ trên người cái kia hương vị không sai biệt lắm, nhân nhậ hương khí, hơn nữa..... Rất dễ nghe.

Nàng giống như là..... Tồn tại Trình Từ giống nhau.

Sơn Thôn Trình Từ khép lại trong tay sách vở, nàng dùng lược mắt cá chết đôi mắt nhìn chăm chăm ngồi ở một bên Từ Ngôn, sau đó thật sâu hít một hơi.

“Sơn Thôn Trình Từ, tên của ta.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Tiếp cận

Sơn Thôn Trình Từ khép lại trong tay sách vở, nàng dùng lược mắt cá chết đôi mắt nhìn chăm chăm ngồi ở một bên Từ Ngôn, sau đó thật sâu hít một hơi.

“Sơn Thôn Trình Từ, tên của ta.”

Gió nhẹ thổi qua, lá cây phát ra rầm tiếng vang, nàng thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, như cũ vẫn là như vậy thanh âm.

Mềm nhẹ, hơn nữa. .... Không có chút nào âm điệu, bình bình đạm đạm, trừ bỏ thanh âm còn lược hiện non nớt ở ngoài, nghe tới cùng Trình Tử đã không có gì hai dạng khác biệt.

Hơn nữa. .... Cái tên kia.

“Sơn thôn. .... Trình Tử?”

“Có vấn đề sao.”

“Không, chỉ là cảm thấy tên này rất êm tai, tương đương tán nga!”

Hướng tới nàng lộ ra một cái đại đại khuôn mặt tươi cười, nhưng là đáp lại Từ Ngôn vẫn là Trình Tử kia tương mạo vô biểu tình khuôn mặt.

Nàng mắt cá chết thoát nhìn tương đương không có tinh thần, chỉ là phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn lúc sau, lại lại một lần đem thư mở ra.

“Tên đã nói cho ngươi, thỉnh không cần ở quấy rầy ta đọc sách.”

Không có thương lượng cái loại này ngữ khí, Trình Tử như cũ bình đạm đối Từ Ngôn nói ra những lời này, cũng không có cái gì xấu hổ, này cùng ngay từ đầu Từ Ngôn phỏng chừng cũng không sai biệt lắm.

Liên tính là chính mình, nếu bị một cái người xa lạ như vậy đến gần cũng sẽ không đi lý đối phương, trai đơn gái chiếc, Trình Tử còn có thể bảo trì như vậy trấn định, là nên nói căn bản liền không rõ ràng lắm nam nữ chi phòng, vẫn là nàng có tuyệt đối nắm chắc Từ Ngôn sẽ không đối hấn làm kỳ quái sự tình.

Nếu từ mặt giống thượng xem nói, Từ Ngôn miễn cưỡng tính thượng là người tốt.

“Đừng rồi, còn không có giới thiệu đi! Không muốn biết sao? Tên của ta!”

“Không có hứng thú.”

“Phản ứng thật lãnh đạm, ít nhất cũng muốn lễ phép dường như đáp lại một câu mới đối sao!”

“Vậy ngươi tên.”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy. Nhưng là đối mặt lại không có rời đi văn bản, giống như là chút nào không quan tâm giống nhau, này đối Từ Ngôn tới nói có không nhỏ đã kích. Hắn lần đầu tiên cảm thấy, Trình Tử như vậy làm lơ người khác bộ dáng tương đương không nhận người thích.

“Tên của ta kêu Từ Ngôn!”

“Từ Ngôn?”

Rất cuộc, Trình Tử đọc sách động tác ngừng lại, sau đó đem tầm mắt tập trung ở Từ Ngôn trên người, kia một đôi mắt cá chết nhìn chăm chăm Từ Ngôn dài đến mười giây đồng hồ tả hữu thời gian lúc sau lại một lần mở miệng ra hỏi.

“Người Trung Quốc?”

“Ân, cho nên nói, ta đối Tam Quốc Chí cái này tương đối ứng muốn hiểu biết một ít!”

Thăm đầu. Từ Ngôn muốn đi xem sách vở, còn không có nhìn đến, thư đã bị Trình Tử khép lại. Tùy theo mà đến đó là gần gũi mắt cá chết tiếp xúc.

“Hào hào hảo, không nhìn thành đi?”

Giơ lên tay làm đầu hàng tư thái, Từ Ngôn nói ra những lời này, sau đó đem cung đi ra ngoài thân mình thu trở về.

Cái này Trình Tử đối chính mình còn thiết có phòng bị. Thực bình thường. Cùng Từ Ngôn dự tính không sai biệt lắm, tuy rằng đã tiếp nhận rồi trở lại trước kia sự thật, nhưng là đương gặp được vẫn là nhân loại khi Trình Tử khi, Từ Ngôn liền đã nhận ra một tia không thích hợp.

Hoàn toàn có thể nói như vậy, Từ Ngôn tính toán suy tính ra, sở dĩ hiện tại hắn sẽ xuất hiện ở chỗ này hẳn là ở hôn mê hậu phát sinh cái gì không hiểu rõ sự tình.

Nếu thật sự có thể đem chính mình đuổi về đến vài thập niên trước. .... Như vậy thực lực, tựa hồ chỉ có cùng âm bảo nhập khẩu trung cái kia nữ hoàng để có liều mạng.

Quý Vương!

Như vậy thực lực phát sinh chuyện như vậy, Từ Ngôn cũng không giật mình. Hoàn toàn có thể nói như vậy, phát sinh chuyện như vậy nếu nói là Quý Vương cấp bậc làm nói có thể nói thông.

Bởi vì tới cái kia cấp bậc lúc sau. Ngươi không biết có thể làm được bộ dáng gì sự tình.

Hít một hơi, Từ Ngôn giả bộ một bộ lần đầu gặp mặt tươi cười.

“Thực vinh hạnh nhận thức ngươi, hai ta làm bằng hữu đi?”

“Không cần.”

“Cực tuyệt như vậy quyết đoán thực đã thương người tâm a!”

“.....”

Không thích nói chuyện, Trình Tử đứng lên đem sách vở phóng hảo, sau đó hộ ở trong ngực, xoay đầu hướng tới tới thời điểm đi phương hướng đi qua.

“Uy, ngươi làm gì đi!”

“.....”

Không có lý Từ Ngôn, vẫn là tiểu bước tiểu bước đi tới, nhìn đến này, Từ Ngôn từ đại thạch đầu thượng nhảy xuống tới, đuổi theo.

Chạy đến Trình Tử bên người, vẫn duy trì so nàng nhiều ra nửa bước khoảng cách, Từ Ngôn nhìn Trình Tử.

“Ta liền trụ ngươi bên cạnh, là hàng xóm nga!”

“.....”

“Bởi vì ban đầu nhà ngươi bên cạnh người kia vội vã dùng tiền, cho nên mua phòng ở lúc sau liền vội vã chạy mất, cũng không biết đi làm cái gì sự tình.....”

“.....”

“Về sau chính là hàng xóm, có cần hay không xuyên môn?”

“.....”

Trình Tử ngừng lại, nhìn trước mắt đồng dạng dừng lại bước chân Từ Ngôn, yên lặng một hồi mới mở miệng nói.

“Thình không cần lại đến phiền ta, như vậy làm ta thực bối rối.”

“Không có phiền ngươi a, chỉ là hàng xóm chi gian cơ bản nhất giao lưu mà thôi, nếu hàng xóm chi gian không ở có giao lưu nói, thế giới này đến tốt cùng sẽ biến thành bộ dáng gì? Cho nên ta chỉ là đang tiến hành cơ bản nhất giao lưu!”

“Ta chán ghét ngươi.”

“A..... Đã thời gian này a, là thời điểm về nhà uống điểm buổi chiều trà, xin lỗi, vừa rồi ngươi đang nói cái gì? Ta không nghe rõ.”

Từ Ngôn trên mặt mang theo xin lỗi tươi cười, nói ra những lời này, tùy theo đó là vẻ mặt sáng lạn, nếu là người thường nói, đại khái sẽ không đành lòng thu hồi vừa rồi nói ra kia bốn chữ.

Nhưng, Trình Tử tựa hồ bất đồng.

“Ta chán ghét ngươi.”

“.....”

“Như vậy a..... Kia, ta đi trước.”

Sửng sốt một chút, lời nói đều cho thấy đến cái này phân thượng, nếu ở không biết xấu hổ đi xuống chi biết nhận người phản cảm, không bằng đi trước, về sau ở làm tính toán.

Từ Ngôn đi rồi, ở Trình Tử nhìn chăm chú hạ đi rồi, theo sau đó là ngơ ngác nhìn Từ Ngôn biến mất phương hướng, đầu hơi hơi thấp thấp.

Đây là nàng lần đầu tiên cùng nam hài tử nói này nhiều nói..... Thị trấn đám kia cùng tuổi nam hài tử đều có điểm sợ chính mình, bởi vì kia không có lúc nào là đều như là ở trừng người đôi mắt, cho nên đại bộ phận người đều cho rằng chính mình là cái điểm xấu người.

Cảnh này khiến Trình Tử dường thành không thích nói chuyện thói quen, mãi cho đến hiện tại đều vẫn luôn còn vẫn duy trì không thích nói chuyện thói quen, đối bất luận kẻ nào đều là cái dạng này.

Hiện giờ cùng Từ Ngôn này đó đối thoại, chỉ sợ là trừ bỏ phụ thân ở ngoài, cái thứ nhất cùng nam nhân khác nói nhiều như vậy nói.

Tuy rằng ở một bên vẫn luôn riu ra riu rít cái không ngừng, nhưng là..... Hẳn là cái không tòi người đi.

Trong đầu sinh ra như vậy ý niệm, Trình Từ đã tại chỗ một hồi, liền theo tới thời điểm đường đi trở về.

“1954 năm sao? Đi vào 20 thế kỷ trung kỳ a.”

Lợi dụng ảo cảnh tinh thần công kích, Từ Ngôn đem cái kia hán tử say ký ức như phóng điện ảnh giống nhau ở chính mình trước mắt hiện lên, bởi vì tinh thần lực đề cao, tương đối ứng Nhật ngữ học cũng tương đối mau.

Được đến tin tức trừ bỏ niên đại cùng ngôn ngữ ở ngoài, căn bản không có chút nào tác dụng, này đại khái là Từ Ngôn đoạt được đến đáp án.

Thế chiến 2 lúc sau Nhật Bản cơ hồ có thể nói là trở thành nỡ để một cái cầu, dùng loại này lời nói tới nói chút nào không cảm giác được khoa trương, bởi vì xác xác thật thật chứng cứ.

Mà vừa mới trải qua quá Thế chiến 2 Nhật Bản nhân sinh nước chảy bình còn không có khả năng quá cao, kia như trước mắt loại này tàn phá cảnh tượng cũng liền có thể được đến giải thích.

Mà Từ Ngôn đối với loại này đồ vật cũng không để ý, nằng để ý chỉ là chính hán hiện giờ ở vào chính là bộ dáng gì một chỗ.

Hắn còn nhớ rõ ngay từ đầu, ở Trình Từ không có xuất hiện phía trước, chính mình ở vào thế giới kia còn tồn tại 《The Ring》 này vừa nói, nhưng là đương Trình Từ xuất hiện lúc sau, có quan hệ 《The Ring》 hết thấy đều biến mất.

Mà cái này gọi là Sơn Thôn Trình Từ nữ hài, bắt luận từ cái kia góc độ tới xem đều là chính mình nhận thức cái kia Trình Từ, nếu muốn nói có cái gì bất đồng nói, đại khái chính là nằng còn sống.

Không sai, hiện giờ Sơn Thôn Trình Từ còn chỉ là một người tuổi thanh xuân thiếu nữ, giờ này khắc này nằng còn chỉ là một người nhân loại, còn không phải cùng chính mình mới vừa gặp mặt thời điểm hung quý học lúc này Trình Từ còn chưa chết.

Bởi vì không có xem qua 《The Ring》 duyên cớ, cho nên Từ Ngôn đối Trình Từ hết thấy có thể nói là tương đương xa lạ, vì thế, Trình Từ khi nào, ở cái gì địa điểm, nhiều ít tuổi, nguyên nhân chết là cái gì hắn đều không rõ ràng lắm.

Đại khái hiện tại Từ Ngôn nắm giữ chính là, về sau Trình Từ sẽ chết.

Hiện giờ, Từ Ngôn buồn rầu chính là, chính mình..... Rốt cuộc tới chính là thế giới kia?

Nếu hiện tại 20 thế kỷ trung kỳ là 《The Ring》 cái kia Trình Từ thế giới, cái này nói chuyện hoàn toàn sinh ra không được bắt luận cái gì xung đột.

Bởi vì ở Từ Ngôn ban đầu trong thế giới, Trình Từ vốn dĩ liền không tồn tại, nằng là hư cấu ra tới nhân vật, mà chính mình hiện tại gặp còn chưa chết Trình Từ, kia nói cách khác chính mình đi tới 《The Ring》 cái kia tồn tại Trình Từ thế giới.

Cũng không phải chính mình ban đầu ở vào cái kia thời không, thế giới này đồng dạng không tồn tại 《The Ring》, bởi vì đây đều là mặt sau sắp sẽ phát sinh sự tình.

Tựa hồ..... Hết thấy đều là người khác an bài.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 203: Đánh về phía Trình Từ

Tên là Sơn Thôn Trình Từ thiếu nữ, năm nay mười bốn tuổi, hoa giống nhau tuổi tác, ở tại một cái không lớn cũng không nhỏ thôn xóm, thông tin thiết bị không hoàn thiện, giao thông cũng chỉ là miễn cưỡng có thể quá xe.

Gia đình đơn thân, phụ thân thích rượu như mạng, mẫu thân thời trẻ tự sát, trong nhà duy nhất kinh tế nơi phát ra đại khái chính là trước kia trong nhà lưu

lại tích tụ.

Nhưng mấy năm gần đây xem ra, trong nhà tiền đã không giàu có.

Phòng tương đối rách nát, chỉ cần hơi chút phát sinh một cái rất nhỏ động đất, nhà mình này đồng phòng ở liền sẽ lung lay sắp đổ, cuối cùng chạy thoát không xong sụp rớt vận mệnh, cũng may còn không có động đất phát sinh.

Son Thôn Trình Từ đã đối loại này sinh hoạt sinh ra chết lặng cảm giác, mỗi ngày không thể nghỉ ngơi chính là ở rượu sau khi tỉnh lại phụ thân một đống hành hung hạ bệ đẩy đi bên ngoài đọc sách, loại này nhặt từ khiến nàng thấy rõ thế giới này.

Đầu trung cũng sẽ thường xuyên thổi qua một hai cái, tỷ như..... Như vậy thế giới, dứt khoát biến mất tính! Linh tính nói.

Nàng hiện giờ chờ đợi, đại khái cũng chỉ dư lại từ vong đi.

“Thật xạo a! Lại đừng tới người!”

Xoay đầu, Son Thôn Trình Từ nhìn về mặt “Thế nhưng ở chỗ này đừng tới người” cách vách hàng xóm, mấy ngày hôm trước vừa mới dọn lại đây, ban đầu cái kia con ma men không biết đi địa phương nào, cho nên cái này gọi là Từ Ngôn gia hỏa dọn tiến vào.

Là cái rất có sức sống người.

Xách theo thùng gỗ Trình Từ xoay đầu nhìn thoáng qua tên là Từ Ngôn thiếu niên, sừng sốt một hồi, ở sừng sờ trong khoảng thời gian này, trên thực tế nàng đang ở tiền hành nội tâm giãy giụa.

Cuối cùng.....

“Hảo xạo.”

“Đây là muốn làm gì?!”

Trên mặt không tự chủ hiện lên ý cười, đặt cái mũi lên mặt Từ Ngôn ba bước hai bước đi tới Trình Từ bên người, câu đầu nhìn thoáng qua rỗng tuếch thùng nội lúc sau, nói ra những lời này.

Chỉ là cảm thấy hai người đều là hàng xóm, hẳn là lễ phép dường như nói thượng một câu Trình Từ bỗng nhiên phát hiện, cái này gọi là Từ Ngôn gia hỏa ngoài ý muốn thích dính người, hơn nữa luôn là một bộ cười tủm tỉm bộ đáng.

Không tính toán ở cùng hẳn nói tiếp, xoay người tiếp theo hướng tới ban đầu quy hoạch tốt lộ tuyến đi đến.

“Người đây là muốn làm gì đi? Xách theo thùng là muốn đi múc nước sao? Ta nhớ rõ trong thôn không phải có giếng sao?”

“.....”

“Người như thế nào này giờ không nói gì?”

Son Thôn Trình Từ phụng dưỡng đại khái chính là không đi để ý tới Từ Ngôn, nàng cho rằng như vậy vô lễ làm lơ. Có lẽ sẽ sử dụng cái này sinh động thiếu niên đình chỉ loại này đối chính mình quấy rầy phương thức.

Nhưng mà, Son Thôn Trình Từ phỏng chừng, đại khái sai lầm, cái này da mặt có chút hậu thiếu niên, căn bản sẽ không để ý bị làm lơ, liền tính Trình Từ như vậy đối nàng vẫn là trước sau như một ở nơi nào riu ra riu rít.

Lỡ tai bên vẫn luôn lộn xộn, xách theo thùng gỗ tay cũng khản vài phần. Son Thôn Trình Từ dùng mắt cá chết phiết liếc mắt một cái vẫn luôn ném không xong Từ Ngôn, lại một lần nhanh hơn bước chân.

Đáng tiếc, mãi cho đến bờ sông đều không có thoát khỏi rớt.

Con sông thực thanh triệt, không giống chính mình sinh hoạt cái kia thời đại đã hoàn toàn bị ô nhiễm con sông, hiện giờ nhìn đến con sông vẫn là thanh triệt, có thể nhìn đến đáy sông.

Có cá.

Cá nước ngọt một loại. Cụ thể chủng loại Từ Ngôn không rõ lắm, nhưng thoạt nhìn cái đầu không phải quá tiểu, nếu bắt được một con nói, hôm nay một ngày thức ăn cơ bản không là vấn đề.

“Là muốn bắt cá sao?”

Từ Ngôn nhìn trước mắt Trình Từ đem thùng trung công cụ lấy ra lúc sau hỏi. Vẫn luôn cái cái nắp thùng, Từ Ngôn cũng nhìn không tới bên trong, thẳng đến tới mục đích địa lúc sau, Trình Từ mới đưa thùng mở ra.

Là cá tuyền cùng móc. Vẫn luôn dùng bình nhỏ trang, loạn vận vẹo con giun, phỏng chừng là buổi sáng thời điểm trao, những cái đó con giun thoát nhìn còn rất có tinh thần.

Đối mặt Từ Ngôn dò hỏi, như cũ vẫn là không nói một câu, ở đường sông ba bốn mét một khối đại thạch đầu bên, phóng một cây trúc côn, chiều dài ước chừng là hai mét đến ba mét tả hữu. Cũng không phải quá dài kia đại khái là Trình Từ dùng để câu cá dùng công cụ.

Này đó trang bị, Từ Ngôn ở khi còn nhỏ gặp qua, lần trước hồi nhà ngoại thời điểm, cũng cùng cường tử cùng đi câu quá cá, đối câu cá loại này đồ vật, Từ Ngôn có thể nói là chút nào không có thiên phú, rõ ràng là giống nhau trang bị. Nhưng là cường tử lại có thể câu đến một thùng cá, mà hần vận khí tốt cũng lời nói cũng liền kia mấy cái.

Này, tựa hồ đã không phải vận khí nguyên nhân.

“Câu cá a..... Là dùng cho giữa trưa nguyên liệu nấu ăn sao? Thật tốt đâu, ta cũng đã lâu không ăn qua cá.”

Đang ở trang mỗi câu Sơn Thôn Trình Từ ngừng một chút. Tùy theo liền vô ý thức phiết liếc mắt một cái hai tay ôm đầu, một bộ cà lơ phất phơ bộ dáng Từ Ngôn.

Yên lặng một hồi.

“Ngươi muốn hay không tới thử xem.”

Rõ ràng là dò hỏi nói, lại bị nàng ngạnh sinh sinh nói thành khẳng định, nàng ngữ khí cho người ta một loại “Ngươi không tới thử xem ta liền trừng chết ngươi” không sai biệt lắm một loại cảm giác.

Bất quá, đối đã nghe nhiều loại này ngữ khí Từ Ngôn mà nói, này chẳng qua là hằng ngày trung, đơn giản nhất bình phàm sự tình.

“Có thể thử một chút sao?”

“Có thể.”

“Thật sự có thể chứ?!”

“Có thể.”

Sơn Thôn Trình Từ mắt cá chết nhìn chăm chăm Từ Ngôn, nàng khuôn mặt nhỏ vẻ mặt nghiêm túc nói ra những lời này, theo sau liền chờ Từ Ngôn phía dưới nói.

Sờ sờ đầu, vẻ mặt sáng lạn tươi cười, Từ Ngôn ngượng ngừng hướng tới Trình Từ lộ ra một loạt tuyết trắng hàm răng.

“Chính là, ta không thích câu cá a..... Xin lỗi, ngươi là người tốt!”

Từ Ngôn những lời này, liền tỷ như nam nhân hướng nữ nhân cáo biệt khi, do dự hồi lâu nữ nhân đáp ứng rồi nam nhân thông báo, sau đó nam nhân lấy một câu “Cùng ngươi nói giỡn đâu! Ngươi cái đầu bít!” Như vậy phương thức xong việc.

Cẩn thận ngừng lại..... Loại chuyện này, bất luận là ai, đều sẽ không chịu không nổi đi?

Sững sờ ở nơi đó, nhìn Từ Ngôn ánh mặt trời tươi cười, tên là Sơn Thôn Trình Từ thiếu nữ nắm cây gậy trúc tay nắm chặt chết khăn, thân thể theo bản năng đem nắm cây gậy trúc tay đi phía trước một thọc.

“A a a a!! Đau đau đau! Vỡ vụn vỡ vụn!”

Không có chút nào hình tượng, cung eo che lại bị Trình Từ thọc đến nơi đó, Từ Ngôn ở nơi đó ngượng ngừng, sau đó.....

“Vì cái gì muốn đột nhiên đổi ta động thủ!”

“Chán ghét ngươi.”

“Chán ghét ta chính là lý do sao?! Đây là khiêu khích đi?” “Lòe khiêu khích! Ta trong cơ thể đại nam tử chủ nghĩa máu đang ở dẫn đường ta làm ra cái gì nam nhân nên làm sự tình!”

Liệt nha, Từ Ngôn chân trái bỗng nhiên đi phía trước một mại, sau đó hơi hơi cung hạ eo, một bộ tùy thời đều có khả năng phác ra đi bộ dáng.

Trên thực tế, hần chỉ là tưởng dọa dọa Trình Từ.

Thực đáng tiếc, Trình Từ không có dễ dàng như vậy bị dọa đến, trên thực tế nàng vẻ mặt không sao cả biểu tình, thông dong thần thái nhìn trước mặt Từ Ngôn, cũng không có bị dọa đến.

“Hảo đi, ngươi thắng.”

Trình Từ chỉ là phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, theo sau vung, mồi câu hoàn toàn đi vào mặt sông trung, ngay sau đó, liền không chút sứt mẻ ngồi.

Muốn tiếp cận Trình Từ, Từ Ngôn thở dài một hơi theo sau đặt mông dựa gần Trình Từ ngồi xuống, hai người chỉ gian khoảng cách đại khái là 20 centimet tả hữu.

Cảm giác khoảng cách quá xa, cho nên Từ Ngôn lại hướng bên cạnh đi đi.

“Câu tới rồi!”

Trình Từ một tiếng bình đạm thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, tiếp theo giây, theo nàng động tác, Từ Ngôn nhìn đến một cái tung tăng nhảy nhót cá rơi vào rồi thùng gỗ trung.

“Không khoa học! Như thế nào làm được!”

Này loại này tốc độ Từ Ngôn chưa từng có gặp qua, như cường tử gia hỏa kia đều không có nhanh như vậy, mồi câu hoàn toàn đi vào mặt nước, thêm câu đến cá giữa hai bên khoảng cách thời gian Từ Ngôn rất hiếm khi có hay không vượt qua 30 giây.

Làm lại trang thượng mồi câu, Trình Từ chỉ là dùng mắt cá chết dính Từ Ngôn liếc mắt một cái, tuy rằng lơ đãng một phiết lại làm Từ Ngôn nhìn ra trong đó hàm nghĩa, đó là lừa lừa khinh bỉ!

Đem giày cởi ra, Từ Ngôn đem ống quần từ vẫn lên, theo sau nhảy vào giữa sông, nước sông không thâm, đại khái chỉ tới đùi vị trí, thực mát mẻ, mát lạnh cảm giác thực thoải mái.

Nhưng Từ Ngôn còn không có quên chính mình muốn làm cái gì.

Chỉ cần khống chế dòng nước xoay tròn, sử cá ở trong nước không thể động đậy nói, liền có thể dễ như trở bàn tay đem cá bắt được, cũng không khó.

Nói làm liền làm, Từ Ngôn nhắm ngay hai chỉ khổ người không nhỏ cá, ở trải qua chính mình căng chân vị trí thời điểm, nhẹ nhàng ở trong nước giật mình chân.

Hai cái tiểu lốc xoáy xoay tròn lên, vừa mới còn du đến vui sướng con cá lúc này lại không thể động đậy, bất luận như thế nào đông đưa cái đuôi đều không có biện pháp rời đi cái này địa phương.

Xem chuẩn thời cơ, hai tay cắm vào mặt sông, tron trượt cá bị Từ Ngôn bóp mang cá nhấc lên, man trọng, nhưng đối Từ Ngôn lại không có cái gì gánh nặng.

“Thế nào? Man lợi hại đi?”

Hướng tới Trình Từ cười nói, mà Trình Từ biểu tình cũng tạm dừng ở nơi đó, nàng đồng dạng cảm giác được khiếp sợ, như vậy kỹ thuật..... Tay không trao cá?

Tuy rằng không biết hấn là như thế nào làm được, nhưng là cảm giác thật là lợi hại.

“Cá trước phóng thùng một hồi lấy đi..... A!”

Trong sông thực hoạt, chân mặt không đứng vững Từ Ngôn chỉ cảm thấy chân mặt vừa trượt, tiếp theo giây cung eo hướng phía trước phóng đi.

Hấn trước mặt là Trình Từ!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Người cánh tay cho ta xem

Nhất cầu huyết sự tình là cái gì? Từ Ngôn đối cầu huyết là lý giải đại khái chính là đã xảy ra lý kỳ hồ cha sự tình, mà giờ này khắc này đang ở phát sinh sự tình, đại khái chính là cái này trạng huống.

Vì hướng Trinh Từ khoe khoang chính mình tay không trào cá kỹ xảo, cho nên Từ Ngôn là đứng ở nàg chính phía trước, đáy sông thực hoạt, bởi vì phần lớn là hi bùn duyên cớ, cho nên đương mau lên bờ thời điểm, một chân dẫm đi lên, thân thể sẽ không tự chủ hướng phía trước nghiêng.

Ngồi ở trên tảng đá, độ cao đại khái cùng Từ Ngôn đứng lên thời điểm không sai biệt lắm, thậm chí muốn lùn thượng một ít, cho nên đương Từ Ngôn nhắm phía nàg thời điểm, nàg đều còn không có phản ứng lại đây.

Đã không có cách nào tránh ra, một đầu đụng phải đi lên, thân thể ở địa cầu trọng lực ảnh hưởng hạ tức hướng tới mặt đất ngã xuống đi xuống.

Khoảng cách không phải quá cao, đại khái cũng chính là nửa thước tả hữu bộ dáng, trên mặt đất cũng có rất nhiều hòn đá nhỏ, nếu cứ như vậy ngã xuống đi nói, Trinh Từ ngã trên mặt đất cũng đã trở thành kết cục đã định.

Đôi tay bao quát, Từ Ngôn đem Trinh Từ ôm như chính mình trong lòng ngực, đem chính mình trở thành thịt người cái đệm, thể Trinh Từ tiếp thu như vậy lực đánh vào.

Phanh! Một tiếng trầm vang, hai người té lăn quay trên mặt đất.

Rất đau, đây là Từ Ngôn đệ nhất nháy mắt sinh ra cảm giác, phần đầu hẳn là đụng vào cục đá khối linh tinh đồ vật, đến lúc đó đầu ong ong vang lên, theo sau trước mắt tối sầm, tuy rằng thực ngắn ngủi.

Son Thôn Trinh Từ phác gục ở Từ Ngôn trong lòng ngực, bị gắt gao ôm, hai người thân thể kề sát đối phương.

Đây là Son Thôn Trinh Từ lần đầu tiên cùng từ phụ thân ở ngoài nam tính tiếp xúc, cùng cả ngày uống rượu phụ thân so sánh với, trước mắt cái này gọi là Từ Ngôn muốn soái khí rất nhiều.

Thoạt nhìn rất trắng nõn, tuy rằng một trương khai miệng đó là bẹp bẹp nói cái không ngừng, nhưng là..... Ngoài ý muốn chính là người tốt.

Đôi tay để ở trước ngực, Son Thôn Trinh Từ chỉ là sững sờ ước chừng năm giây tả hữu thời gian, theo sau phản ứng lại đây nàg ý thức được nam nữ chi gian hẳn là tồn tại bố trí phòng vệ.

Ấn Từ Ngôn, cọ một chút đứng lên, lui về phía sau vài bước, thẳng đến phần lưng để ở đại thạch đầu thượng sau mới ngừng lại được.

Màu trắng váy liền áo cũng không có dính thượng tro bụi, vẫn là như ngay từ đầu tới thời điểm như vậy sạch sẽ. Quay đầu đi, tóc mái che đầy nàg hai mắt, tay trái nắm chặt váy liền áo vài dẹt.

“Đau..... Đau đau!”

Che lại đầu gối dậy, tuy rằng đầu như cũ vẫn là rất đau, nhưng là đã so ngay từ đầu hảo rất nhiều, phần lưng cũng giống như bị thương.

Che lại đầu nhìn về phía Trinh Từ, nàg không có đi xem Từ Ngôn. Mà là quay đầu đi ở nơi nào không biết suy nghĩ cái gì.

Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái, liền cúi đầu.

Vẫn là không thành công, trước mắt Trinh Từ như cũ còn đối nàg bố trí phòng vệ, mấy ngày nay công phu tựa hồ trừ bỏ nhiều lời nói mấy câu lúc sau liền không có khác hiệu quả.

Hơi chút, có chút thất vọng.

“Cái kia, cảm ơn người.”

Tuy rằng vẫn là trước sau như một cái kia ngữ điệu. Nhưng là cùng Trinh Từ đãi ở hết thảy lâu như vậy Từ Ngôn rõ ràng, đây là phát ra từ nội tâm đáp tạ.

Xem ra cũng không phải một chút dùng đều không có!

Từ Ngôn khoe miệng gọi lên một tia ý cười, theo sau liền chống mặt đất đứng lên, dùng tay đem trên mình tro bụi vỗ rớt.

“Không cần cảm tạ! Nên làm!”

Triều nàg lộ ra cái cười to mặt, Từ Ngôn xoa xoa tay, đem bàn tay thượng tro bụi xoa xuống dưới, sau đó ngậy ngậy cười dường như liệt nha.

Trinh Từ trộm dùng nàg cặp kia mắt cá chết nhìn thoáng qua Từ Ngôn. Sau đó quay người hướng tới thừng gỗ phương hướng đi đến, đem cá tuyến thu hảo, bắt đầu nhắc tới thừng gỗ hướng tới tới thời điểm phương hướng đi đến.

Từ Ngôn nhìn đến này, đuổi theo.

“Không câu cá sao?”

“Đã câu tới rồi, không cần thiết.”

“Không nhiều lắm câu một hồi sao?”

“Ta phải về nhà.”

Cúi đầu, Sơn Thôn Trinh Từ lại một lần nhanh hơn bước chân, giống như là muốn ném ra phía sau Từ Ngôn giống nhau.

Trên thực tế, nàng xác thật là quyết định này.

“Uy uy. Đừng đi nhanh như vậy, từ từ ta a!”

.....

Không biết ra cái gì vấn đề, Trinh Từ tựa hồ không quá muốn gặp đến Từ Ngôn, cho nên đương Từ Ngôn đi theo nàng trở lại nhà nàng thời điểm, phịch một tiếng liền đem cửa đóng lại.

Như là trốn ôn thần giống nhau trốn tránh Từ Ngôn.

Trở lại cách vách, đem bắt được cá ném cho một bên Hắc Đản, thượng một lần hấp thu oán khí. Làm cho nó đã không có biến đại năng lực.

Chỉ cần ở bổ sung một chút nói, đại khái liền sẽ khôi phục, nghĩ như vậy Từ Ngôn, hơi chút đối Hắc Đản ôm có một tia áy náy tâm lý.

“Ăn nhiều một chút. .... Miêu không đều thích ăn cá sao?”

“Miêu miêu!”

Vuốt Hắc Đản đầu. Từ Ngôn nói ra những lời này, đây là hấn duy nhất trên thế giới này còn cảm giác được cùng chi sinh ra cộng minh người.

Bởi vì, đều đến từ một cái thời không, liền giống như đi vào tha hương người, nếu đụng tới cùng chính mình một cái khu người đều sẽ thực kích động giống nhau, tuy rằng không Từ Ngôn loại cảm giác này không phải quá mãnh liệt, nhưng là cùng Hắc Đản ở bên nhau thời điểm, vẫn là có thể cảm nhận được một tia vui mừng.

Hiện tại bí ẩn rất nhiều.

Dứt bỏ xuất hiện ở cái này địa phương không nói, ngay cả hấn vì cái gì nếu muốn hết mọi thứ biện pháp tới tiếp cận Trinh Từ đều không rõ ràng lắm, này đại khái chính là một loại bản năng thượng sử dụng.

Từ Ngôn, thích Trinh Từ.

Ở lần đầu tiên nhìn thấy từ TV bên trong bò ra tới Trinh Từ thời điểm, hấn liền có một loại giống như đã từng quen biết cảm giác, kia cũng không phải nghe qua nàng danh hào duyên cớ, đại khái thật sự địa phương nào gặp qua nàng.

Loại cảm giác này ở quen thuộc Trinh Từ lúc sau càng ngày càng cường liệt, thế cho nên đã ở bất tri bất giác trung, bắt đầu thích cái kia khi thì phát ngốc, khi thì lại có chút tùy hứng Trinh Từ.

“Tồn tại Trinh Từ cũng rất đáng yêu. ....”

Tuy rằng cùng chính mình nhận thức cái kia Trinh Từ có điều bất đồng, nhưng là Từ Ngôn rõ ràng, Trinh Từ chính là Trinh Từ, bất luận là tồn tại thời điểm cùng hào, đã chết thời điểm cũng thế.

Kia đều là Trinh Từ, Từ Ngôn thích Trinh Từ.

Cảm giác chính mình có chút suy nghĩ nhiều, Từ Ngôn có chút muốn bật cười một đầu túi ở trên giường, cái kia hấn tử say đã bị Từ Ngôn giải quyết rớt, gia hỏa kia nhân duyên có đủ kém, cho dù chết rớt lâu như vậy cũng chút nào không ai phát hiện.

Cẩn thận tưởng tượng, người hỗn đến cái loại tình trạng này, thật đúng là xong đời a.

Cảm giác gương mặt có chút phát ngứa, nhìn đến Hắc Đản đang ở dùng đầu lưỡi liếm chính mình gương mặt, sừng sốt một hồi, tùy tay đem nó đẩy ra.

“Mới vừa ăn xong cá, mùi cá thực trọng, không cần liếm ta!”

“Miêu miêu!”

“Nha ha! Ngươi đây là ở kháng nghị sao?! Tiểu gia hỏa, tin hay không ta đem ngươi bắt lên treo lên đánh ngươi thí thí!”

“Miêu miêu miêu!!!”

Xem ra Hắc Đản cũng không thích loại này cảm thấy thẹn thùng trừng phạt.

“Phanh phanh phanh!”

Thanh âm thực thanh thúy, hẳn là nhẹ nhàng cái loại này tiếng đập cửa, nhưng là lại là ở Từ Ngôn gia ngoài cửa vang lên.

Chính nói muốn trừng phạt Hắc Đản Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, hẳn trong đầu tựa hồ hiện lên một ít không tốt hình ảnh, có khả năng là cái kia hán tử say thân thích linh tình gia hỏa..... Đến lúc đó nên như thế nào giải thích?

Tiếng đập cửa như cũ còn ở, cũng không có dừng lại, cái này làm cho Từ Ngôn bắt đầu sinh ra một loại khẩn trương cảm giác. Hít sâu một hơi.

Hắn đã nghĩ kỹ rồi đối sách.

“Phòng ở bán cho ta sau, cầm một số tiền liền không biết muốn đi chỗ nào, nếu muốn tìm hắn nói, ta liền bắt lặc.”

Nghĩ như vậy Từ Ngôn đi qua đi mở cửa ra, mà kết quả lại ra ngoài người dự kiến, ngoài cửa đứng không phải người khác, là vừa rồi còn đang suy nghĩ Sơn Thôn Trình Từ.

Sửng sốt một chút, Từ Ngôn thật sự không nghĩ ra nàng vì cái gì trở về tìm chính mình.

“Làm sao vậy? Tìm người thân ái hàng xóm có chuyện gì sao?”

“Cái này cho người.”

Thực quyết đoán, đem như là hộp cơm giống nhau đồ vật đưa cho Từ Ngôn, ngoác nhìn Trình Từ trong tay đồ vật, Từ Ngôn đại não tại đây một khắc quay xong.

“Này..... Đây là, bento?”

“Àn, làm tạ lễ.”

Sơn Thôn Trình Từ gật gật đầu, nàng biểu tình nhìn không ra bất luận cái gì cảm kích, hoặc là nói, nàng biểu tình vẫn luôn là như vậy.

“Kia, thật là cảm ơn người!”

Cười nhận lấy, Từ Ngôn đột nhiên ngẩng đầu nhìn Trình Từ.

“Không phải nói, không nghĩ nhìn thấy ta sao? Vì cái gì còn sẽ nấu cơm cho ta?”

“.....”

Thừa nhận Từ Ngôn tràn ngập tò mò ánh mắt, Trình Từ hơi hơi cúi đầu.

“Bởi vì tưởng cảm ơn người tiếp được ta.”

“Loại chuyện này không phải thực bình thường sao? Là cái nam nhân đều sẽ làm như vậy đi?”

“Người là cái thứ nhất trừ bỏ ta ba ba ở ngoài cùng ta tiếp xúc quá nam nhân.”

Cái thứ nhất.....

Nghe thế ba chữ, Từ Ngôn có một tia không bình tĩnh, này ba chữ mặt chữ ý tứ tựa hồ ẩn chứa lãnh Từ Ngôn nhiệt huyết mệnh mông đồ vật.

Lần đầu tiên a..... Cái này rất có ý nghĩa!

Nghĩ như vậy Từ Ngôn nhìn về phía Trình Từ, vừa định mở miệng nói chuyện, lại thấy được Trình Từ ăn mặc tay áo quần áo.

Buổi sáng rõ ràng vẫn là vô tay áo váy liền áo, như thế nào đổi thành tay áo?

Sắc mặt một lần, Từ Ngôn nhìn chằm chằm Trình Từ.

“Làm ta nhìn xem người cánh tay!”

Chương 205: Gia bạo

“Đem cánh tay cho ta xem!”

Từ Ngôn nói sửu Trinh Từ cũng sờ ở nơi đó, này đại khái là nàng từ lần đầu tiên nhìn thấy Từ Ngôn lúc sau, trước mắt cái này như ánh mặt trời giống nhau nam hài lộ ra như vậy biểu tình.

Nghiêm túc, cho người ta một loại không thể đủ kháng cự hẳn cảm giác.

Son Thôn Trinh Từ hơi hơi ngừng đầu, nàng thân thể nơi phát ra tự bản năng triều lui về phía sau một bước nhỏ, gắt gao che lại chính mình cánh tay.

“Vì cái gì muốn xem cái này.”

“Ta vừa mới thấy được, cái kia là vết thương đi!”

Lúc này đây, từ nói rõ hiện không muốn cùng nàng giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, cũng không vội kịch giả ngu trang sùng sốt, mà là đang nói xong những lời này đồng thời, một phen túm qua Trinh Từ thủ đoạn.

Một khác chỉ không ra tới tay trực tiếp đem nàng tay áo xốc lên, đang xem đến Trinh Từ cánh tay kia một khác, Từ Ngôn đồng tử co rút lại một chút.

Kia tựa hồ là côn bổng linh tinh đồ vật quất đánh ra tới dấu vết, ước chừng có ba bốn centimet độ rộng, bắt đầu phát thanh tựa hồ đã tràn ra huyết tới, như vậy vết thương, thành niên nam tử dùng ra toàn lực dưới tình huống, sử dụng bằng ghế chân linh tinh đồ vật có lẽ là có thể làm được.

Căn bản không có phản ứng lại đây, Từ Ngôn tốc độ quá nhanh, làm cho nàng rõ ràng ở sưng sờ, theo sau một tay đem tay trừu trở về, đặt ở phía sau.

“Ngươi ở như vậy ta sẽ tức giận.”

“Là ai làm?”

Từ Ngôn cảm giác chính mình đầu có chút phát trướng, ngực tựa hồ luôn có một hơi ha không ra giống nhau, hẳn này hơn phân nửa là ở sinh khí.

“Như vậy vết thương ngươi không dùng lại té ngã linh tinh nói dối tới lừa gạt ta! Nói cho ngươi, chiều này đối ta trên cơ bản không có gì dùng! Cho nên, nói cho ta..... Là ai đánh?”

“Này không liên quan chuyện của ngươi.”

“Quan không liên quan chuyện của ta không trọng yếu. Ta hiện tại chỉ là muốn biết, ngươi này thương rốt cuộc là cái nào gia hòa làm ra tới!!”

Từ Ngôn, hoàn toàn tức giận, trào một cái đã bắt được Trinh Từ bả vai, lúc này Trinh Từ còn chưa chết sau cái kia thân cao, nhiều nhất cũng chính là một mét sáu linh tã hữu bộ dáng, nhìn như nhỏ xinh thân hình bị Từ Ngôn đôi tay gắt gao đè lại.

Nàng muốn chạy trốn, không rõ ràng lắm vì cái gì sẽ sinh ra như vậy cảm giác, ngay cả ở đối mặt trong nhà người kia khi, đều sẽ không cảm giác được sợ hãi Son Thôn Trinh Từ lại không biết vì sao đối cái này gần chỉ thấy quá vài lần mặt nam sinh sinh ra một loại đặc biệt cảm giác. Không hy vọng hẳn nhìn đến chính mình cánh tay thượng đồ vật.

Đơn giản tới nói. Nàng không nghĩ làm Từ Ngôn nhìn đến chính mình không hoàn mỹ địa phương.

“Buông ta ra.....”

“Ta không bỏ! Ngươi không nói ta liền vẫn luôn không buông ra ngươi!”

Khó được, Trinh Từ kia trước sau như một người máy giống nhau đều thanh âm đã xảy ra một tia thay đổi, nhưng xét đến cùng vẫn là cảm giác không có gì cảm tình, nhưng mà Từ Ngôn cũng không có chú ý tới nàng như vậy biến hóa.

Giờ này khắc này. Từ Ngôn trong đầu vẫn là vẫn luôn sẽ phóng Trinh Từ cánh tay thượng miệng vết thương.

“Buông ta ra.”

“Ngươi rốt cuộc nói hay không!”

“Nhanh lên buông ta ra.”

Một phen tránh thoát khai Từ Ngôn tay. Trình Từ triều sau đi rồi vài bước. Thối lui đến cửa vị trí, nàng cặp kia mắt cá chết, tựa hồ tại đây một khắc bắt đầu trở nên có thần đi lên.

“Đây là chuyện của ta. Ngươi cái người ngoài không cần nhớ rõ cái gì trợ giúp.”

“.....”

Những lời này thực đã thương người, ở mới vừa nói ra những lời này kia một khắc, đứng ở Từ Ngôn đối diện Sơn Thôn Trình Từ liền rõ ràng thấy được hấn cái loại này ánh mắt, tựa hồ ở kia một khắc, đã không ở tồn tại linh hồn.

Từ Ngôn đầu, chậm rãi thấp đi xuống, so lớn lên tóc mái che đầy hấn đôi mắt.

Sơn Thôn Trình Từ nội tâm đột nhiên cảm giác áy náy, đây là nàng lần đầu tiên sinh ra loại cảm giác này, nàng muốn rời đi cái này địa phương, thậm chí đã hối hận vì cái gì muốn tới cái này địa phương.

Chỉ cần không tới đưa bento nói, liền sẽ không phát sinh loại chuyện này.

Xoay qua thân mình, Sơn Thôn Trình Từ đi ra cửa hai bước, nguyên bản thông thả nện bước đột nhiên bắt đầu gia tốc lên.

“Sơn Thôn Trình Từ!!”

Bước chân ngừng lại, phía sau truyền đến tiếng hô khiến nàng không thể không dừng lại.

“Ngươi cho ta nghe, ta không phải người ngoài, ta nhận thức ngươi, ở thật lâu phía trước liền nhận thức ngươi, trước kia, hiện giờ, tương lai! Ngươi hết thấy đều đã cùng ta gát gao xuyên ở cùng nhau, ta nói cho ngươi, nếu ngươi muốn thoát khỏi ta, môn đều không có!”

“.....”

Sơn Thôn Trình Từ không nói gì, thậm chí liền đầu cũng chưa hồi, ở Từ Ngôn nói sau khi nói xong bốn năm giây sau, nàng chạy lên, bị tay áo quần dài bao vây lấy Trình Từ biến mất ở Từ Ngôn tầm mắt nội.

Nhìn Sơn Thôn Trình Từ rời đi, Từ Ngôn chỉ là ngo ngắc đứng ở nơi đó, vẫn luôn nhìn nàng chậm rãi đi xa bóng dáng.

Rốt cuộc..... Nên làm như thế nào?

Từ Ngôn nhận thức Trình Từ, có thể nói là rất quen thuộc, nhưng cái loại này nhận thức là trong tương lai thượng, tương lai cùng Trình Từ gặp mặt lúc sau một loại cơ sở thượng, mà không phải hiện tại mới thấy qua vài lần mặt Sơn Thôn Trình Từ.

Từ Ngôn mại động bước chân, hướng tới phía sau đi rồi hai bước.

“Miêu miêu!”

Một tiếng mèo kêu hấp dẫn chính mình tầm mắt, Hắc Đan bốn điều cái đuôi không ngừng ở trong không khí múa may, nó thật cẩn thận đi đến Từ Ngôn chân bên.

Nó cũng rõ ràng giờ này khắc này Từ Ngôn nội tâm thực không thoải mái.

Dùng lông xù xù đầu cọ Từ Ngôn chân, dùng tán học sẽ bán manh kỹ xảo không ngừng quấy rầy Từ Ngôn.

Ta không thích miêu.

Liền tính không thích cũng muốn thử dưỡng một chút không phải sao? Xem, nữ hài tử không đều thực thích loại này đáng yêu động vật sao?

Không thích chính là không thích.

Bản Lam Căn.....

Kỳ thật như vậy xem cũng rất đáng yêu.

Trong đầu hiện lên đối thoại, đó là Trình Từ ở lần đầu tiên nhìn thấy Hắc Đan thời điểm nói ra câu nói kia, tuy rằng ở vừa mới nhìn thấy Hắc Đan thời điểm, nàng xác thật là một bộ không tình nguyện bộ dáng.

Nhưng là..... Từ đầu đến cuối, nàng đều không có ở được đến Bản Lam Căn sau lật lọng vứt bỏ Hắc Đan, căn bản nhìn không ra một tia chán ghét Hắc Đan bộ dáng.

Từ Ngôn khoe miệng lộ ra một tia ý cười.

Ngồi xổm đi xuống.

Dùng xuống tay chường hơi hơi cọ Hắc Đan đầu, có lẽ là thật sự thực thoải mái, cho nên Hắc Đan hí mắt đáp lại Từ Ngôn.

“Ta biết nên làm như thế nào!”

.....

“Ta đã trở về.”

Nhẹ nhàng tướng môn đẩy ra, Sơn Thôn Trình Từ nội tâm còn ở vẫn luôn đều rồi rầm, nàng bước chân nhẹ cơ hồ có thể làm lơ vọng lại thanh âm.

Còn không có đem giày đổi đi, trong lúc vô tình giờ tay phát hiện trong tay chính mình còn như cũ xách theo tới thời điểm mang theo cái kia bento hộp.

Không có giao cho hắn.....

Vừa mới đã xảy ra như vậy sự tình, nàng đã không có tư cách ở đi gặp nàng cái kia cái gọi là hàng xóm, tuy rằng hai nhà chỉ gian không vượt qua mười mét khoảng cách, nhưng là Trình Từ lại không có biện pháp làm được đem bento làm lại giao cho hắn dừng khí.

“Vừa mới làm gì đi?!”

Còn không có ngừng đầu, một tiếng khàn khàn thanh âm liền từ nàng trước người vang lên, đó là hàng năm uống rượu hút thuốc sau lưu lại tới đi chứng, này làm cho hắn tiếng nói bắt đầu rõ ràng phát sinh biến hóa.

Sơn Thôn Trình Từ dè dặt động tác tạm dừng xuống dưới, bắt quả thực mau lại khôi phục ngay từ đầu bộ dáng, đem giày dọn xong, quy quy củ củ đặt ở một bên.

Thấp đầu, giống như là không nghĩ đem chính mình kia khuôn mặt hiển lộ ở nàng trước mắt người nam nhân này trong mắt giống nhau.

Ở trải qua hắn bên người thời điểm, Sơn Thôn Trình Từ chỉ cảm thấy da đầu một trận tê dại, tiếp theo giày nàng liền ngưỡng mặt nhìn nhà mình trần nhà.

“Người này tao đàn bà, lão tử cung người ăn cung người uống cùng lão tử nói một câu đều không muốn, thật con mẹ nó làm ra vẻ!”

Kéo lấy Sơn Thôn Trình Từ màu đen tóc dài, cao cao giơ lên bàn tay theo sau hạ xuống, một tiếng thanh thúy tiếng vang vang lên lúc sau, bùm một tiếng, Sơn Thôn Trình Từ té ngã đi xuống.

Trong tay bắt lấy bento cũng rơi xuống xuống đất thưng, nhảy đánh một chút lúc sau toàn bộ tản ra, hộp trung cơm rải ra hơn phân nửa, thoạt nhìn tương đương mỹ vị thiếu cá cũng rơi ra tới.

Này bị Sơn Thôn Trình Từ phụ thân nhìn đến.

“Hảo a, ta nói chạy ra đi làm gì! Này không phải bento sao? Buổi tối lão tử cũng chưa ăn no, trong nhà còn từ đâu ra đồ vật làm người lấy đi ra ngoài tặng người!”

Đang xem đến tuyết trắng cơm thượng mấy đại khối thịt cá lúc sau, ở kết hợp phía trước chính mình cái này nữ nhi lén lút mặc xong quần áo chạy ra đi hành động, tựa hồ hết thấy đều sáng tỏ, tuy rằng không rõ ràng lắm vì cái gì bento không đưa ra đi, nhưng này không ngại ngại hắn giận chó đánh mèo Trình Từ trên người.

Sơn Thôn Trình Từ quỳ rạp trên mặt đất, nàng phụ thân nói cũng không có nghe quá rõ ràng, bị phiền kia khuôn mặt từ bỏ đến trên mặt đất lúc sau liền vẫn luôn không ngừng trướng đầu.

Trước mắt tựa hồ ở kia trong nháy mắt biến thành màu đen.

Sơn Thôn Trình Từ chỉ cảm thấy chính mình tựa hồ cái gì đều nghe không được, chỉ có thể cảm giác ong ong ong thanh âm, thiếu chút nữa ngất đi.

Phảng phất dùng hết toàn thân sức lực, Sơn Thôn Trình Từ khởi động chính mình nửa cái thân mình, còn không có đứng lên liền cảm giác phần đầu bị gây trọng lượng, một chân xuất hiện ở nàng đỉnh đầu, sau đó dùng sức dẫm đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Thấy được?

Son Thôn Trình Từ quỳ rạp trên mặt đất, nàng phụ thân nói cũng không có nghe quá rõ ràng, bị phiền kia khuôn mặt từ bỏ đến trên mặt đất lúc sau liền vẫn luôn không ngừng trưởng đau.

Trước mắt tựa hồ ở kia trong nháy mắt biến thành màu đen.

Son Thôn Trình Từ chỉ cảm thấy chính mình tựa hồ cái gì đều nghe không được, chỉ có thể cảm giác ong ong thanh âm, thiếu chút nữa ngất đi.

Phảng phất dùng hết toàn thân sức lực, Son Thôn Trình Từ khởi động chính mình nửa cái thân mình, còn không có đứng lên liền cảm giác phần đầu bị gây trọng lượng, một chân xuất hiện ở nàng đỉnh đầu, sau đó dùng sức dẫm đi xuống.

“Đừng nghĩ bỏ đây! Ngươi tiện nhân này!”

“A.....”

Có lẽ là thật sự quá đau, lúc này đây Son Thôn Trình Từ phát ra mòng manh tiếng rên rỉ, tuy rằng rất nhỏ thanh nhưng là lại bị lỗ tai ngoài ý muốn hảo sử phụ thân nghe rành mạch.

Đầu tiên là sùng sốt một chút, theo sau trên mặt lộ ra bệnh trạng tươi cười, hẳn là hưởng thụ, hẳn hưởng thụ đến từ nàng nữ nhi đau ngâm! Đây đã là một loại bệnh trạng tâm lý!

“Rất đau đi? Tiếp theo kêu a! Cùng mẹ ngươi cái kia tiện nhân giống nhau, nàng là đại tiện nhân ngươi là tiểu tiện nhân! Đại tiện nhân sinh ra tới đồng dạng cũng là tiểu tiện nhân!”

Uống qua rượu sau đỏ lên mặt, xứng với kia vẻ mặt dữ tợn tươi cười, hoàn toàn có thể nói như vậy, đã dữ tợn, hẳn lòng bàn chân bắt đầu phát lực dẫm Son Thôn Trình Từ đầu.

Một chút, tiếp theo một chút.

Tầm mắt đã bắt đầu khôi phục, Son Thôn Trình Từ nhìn chăm chăm rơi rụng trên mặt đất com, ngo ngắc xuất thần, nàng ở đáng tiếc, càng có rất nhiều một loại chết lặng, đã chết lặng loại này nhặt từ.

“Phanh!”

Môn đột nhiên bị dùng sức đẩy ra, xuất hiện ở cửa người là đang ở sử dụng bạo lực gia đình Son Thôn Hằng Tinh. Ngừng lại, sau đó đầy mặt khó chịu nhìn chăm chăm cửa cái kia mười bảy tuổi tả hữu thiếu niên.

“Ngươi là ai..... Phốc!”

Lời nói đều không có nói xong, Từ Ngôn cao cao nâng lên tay phải đối với trước mắt Son Thôn Hằng Tinh tới thượng một quyền, nắm tay ở giữa hẳn gương mặt, nếu là chậm động tác hồi phóng đại khái có thể nhìn ra được tới từ hẳn miệng nội nhảy bắn mà ra nước bọt.

Toàn bộ thân mình xoay đi ra ngoài, bay ra đi ước chừng có hai mét tả hữu, té ngã ở mộc chất nhà ở thượng phát ra phanh phanh phanh muộn thanh.

Ở hẳn lại một lần run run rẩy ngẩng đầu khi, Từ Ngôn nhìn đến chính là khoe miệng tràn ra máu Son Thôn Hằng Tinh.

“Thật là súc sinh a, thực hảo, tân mệ đuổi theo ra đến xem. Bằng không.....”

Về phía trước đi tới. Từ Ngôn một phen tùm nôi lên hẳn cổ áo, đem hẳn tùm đến chính mình trước mặt, một đôi mắt trắng lẳng lẳng nhìn chăm chăm hẳn.

“Giống ngươi như vậy hỗn đản a..... Thật muốn đem ngươi băm uy cầu a!”

“Ngươi.....”

“Là tưởng cầu xin tha thứ sao? Ngươi đã không cơ hội này, đậu bĩ!”

Phịch một tiếng. Lúc này đây Từ Ngôn tóm hẳn cổ áo cấp thượng hẳn một quyền. So thượng một chút dùng lực lượng còn muốn lớn hơn một ít. Cho nên làm cho hẳn lúc này đây là hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

Buông ra tay, đem hẳn ném xuống đất.

Xoay đầu nhìn Trình Từ, vội vàng chạy qua đi. Đem nàng đỡ lên.

“Thế nào? Nơi đó bị thương?”

Phùng nàng mặt, Từ Ngôn thấy được một nửa mặt xung phù lên, nóng lên, sờ ở lòng bàn tay trung cảm giác giống như là sờ nước sôi ấm trà giống nhau.

Lắc lắc đầu, nàng ló đầu ra lướt qua Từ Ngôn thân mình nhìn về phía đã nằm trên mặt đất Sơn Thôn Hằng Tinh, còn không có xem hai mắt đã bị Từ Ngôn phát hiện.

Đem nàng đầu quấy trở về.

“Không phải sợ, đã không có việc gì!”

Nói đứng lên, đối với nằm trên mặt đất Sơn Thôn Hằng Tinh bụng tới thượng mấy đá, đá xong lúc sau, về tới Trình Từ bên người.

Tầm mắt nhìn đến một bên, đó là rơi rụng trên mặt đất bento, hộp đã tán ra, mấy khối cá rớt ở com thượng, dính thượng một ít tro bụi.

“Bento a..... Đã đói bụng đã chết, đều còn không có ăn com đâu!”

Đem không dính hôi com bái hồi một ít bento bên trong hộp, sau đó dùng tay rút mấy khẩu, cắn một ngụm cá, sau đó về mặt kính ngạc ánh mắt.

“Ăn rất ngon a! Này cá hương vị thực tán!”

“Chính là cái kia ô uế.”

“Không quan hệ, chỉ cần là Trình Từ làm, ta đều sẽ cảm thấy ăn ngon!”

Từ nói cười thực sáng lạn, này sử Trình Từ trong lòng sinh ra một loại khác thường, nàng cảm giác người này cũng không bằng ngay từ đầu như vậy chán ghét.

Ngay cả xung hô đã biến thành Trình Từ như vậy thân mật, cũng không nói gì thêm, có lẽ là, Sơn Thôn Trình Từ đã cam chịu Từ Ngôn như vậy đói nàng xung hô.

Mấy khẩu liền đem com bái xong rồi, sau đó một phen bế lên Trình Từ, cái này làm cho vẫn luôn không có bất luận cái gì biểu tình ngạc Sơn Thôn Trình Từ tại đây một khắc sinh ra tên là kính ngạc cảm xúc.

“Ngươi đây là muốn làm gì.”

“Nơi này không quá an toàn, đi cách vách đi, hôm nay ta nhìn ngươi ngủ.....”

“Đi ngươi trong phòng.”

“Đối, yên tâm đi, sẽ không đối với ngươi làm chuyện khác.”

Cúi đầu đối nàng cười cười, Từ Ngôn đẩy cửa ra đi ra ngoài, chỉ để lại tên là Sơn Thôn Hằng Tinh nam nhân chính mình một người nằm trên mặt đất.

.....

“Trong phòng có chút loạn sẽ không quá để ý đi?”

Từ Ngôn ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng là trên mặt lại không có chút nào để ý cảm giác, một chân đem đi thời điểm không có đóng lại môn đá văng, Từ Ngôn đi đến mép giường nhẹ nhàng đem nàng thả đi lên.

“Không quan hệ.”

Này không phải Trình Từ lần đầu tiên đi vào phòng này, liền ở vừa mới nàng mới cầm bento lại đây quá, chẳng qua lúc ấy không có cẩn thận đi xem.

Lúc này nàng mới phát hiện.

Nhà ở..... Thật sự thực loạn.

Từ Ngôn phết nàng liếc mắt một cái, sau đó bất đắc dĩ cười cười, đem đồ vật đơn giản thu thập một chút, cái này nhà ở là trước đây cái kia hán tử say lưu lại.

Hắn lưu lại cục diện rồi rầm chính là cái dạng này, gần nhất mấy ngày tuy rằng an phận xuống dưới, nhưng là Từ Ngôn lại còn không có bắt đầu động thủ sửa sang lại.

Nếu dựa theo trước kia Từ Ngôn tính cách, liền tính không sửa sang lại không nhiễm một hạt bụi, cũng không có khả năng như là hiện tại cái dạng này.

Ngay từ đầu Trình Từ không có vào nhìn đáng vẻ là chính xác lựa chọn.

Hắc Đàn nhìn đến Trinh Từ tồn tại, cảm giác được ngoài ý muốn thân thiết, cho nên cao cao nhảy lên, chuẩn bị hướng trước kia giống nhau nhảy đến Trinh Từ trên người.

Nửa đường bị Từ Ngôn chộp vào trong tay.

“Ngươi gia hỏa này thành thật một chút, đừng cho ta thêm phiền toái!”

Đề thấp âm lượng, Từ Ngôn đối với trong tay Hắc Đàn nói, sau đó đem tầm mắt tập trung ở một bên Trinh Từ trên người.

Rất kỳ quái, ở Hắc Đàn xuất hiện kia một khắc, nguyên bản ngồi ở trên giường Sơn Thôn Trinh Từ liền vẫn luôn ở nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

Nói là nhìn chăm chăm Từ Ngôn, dùng nhìn chăm chăm Từ Ngôn trong tay Hắc Đàn càng thêm thích hợp, người khác có lẽ không rõ ràng lắm, nhưng Từ Ngôn lại thật phân rõ ràng một chút.

Hắc Đàn đã chết, nó tính thượng là vẫn luôn miêu quý, cùng nhân loại giống nhau, nàng cũng không có khả năng xem tới được tỷ như quý quái linh tinh đồ vật, hiện giờ Trinh Từ còn chưa chết, cho nên căn bản không có khả năng tồn tại nàng có thể nhìn đến Hắc Đàn này vừa nói.

Nhưng Sơn Thôn Trinh Từ tiếp theo câu nói liền sử Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó.

“Ngươi có đường miêu sao.”

“.....”

“Ngươi..... Xem tới được?”

“Xem tới được.”

“Xem rất rõ ràng sao?”

“Màu đen miêu, rất rõ ràng.”

“.....”

Từ Ngôn không rõ ràng lắm Trinh Từ vì cái gì có thể xem tới được trong tay Hắc Đàn, nàng không có cái gọi là Âm Dương Nhãn, cũng không có gì tỷ như đạo nhân linh tinh chiêu số.

Kia..... Sơn Thôn Trinh Từ là như thế nào làm được nhìn đến Hắc Đàn?

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Trinh Từ, nàng biểu tình vẫn là như chính mình nhận thức như vậy, mặt vô biểu tình, cũng không như là nói dối giống nhau, huống chi, Trinh Từ nàng căn bản không có tất yếu lừa chính mình.

Như thế nào làm được?

“Có thể..... Sờ được đến sao?”

Từ Ngôn cúi đầu nhìn Trinh Từ, đem Hắc Đàn đưa qua, sau đó đặt ở Trinh Từ trước mắt quơ quơ.

Sơn Thôn Trinh Từ sững sờ một chút, đem tay nàng duỗi ra tới, sau đó nhẹ nhàng đặt ở Hắc Đàn trên trán, vuốt ve một chút.

“Mềm mại, thoải mái.”

Giống như là ở híp mắt giống nhau, tuy rằng trên mặt vẫn là không có gì minh xác biểu tình, nhưng là Từ Ngôn lại có thể nhìn ra được nàng ở hưởng thụ sờ soạng trứng.

Rất phối hợp, ở Trinh Từ sờ thời điểm, Hắc Đàn hơi hơi nghiêng đầu miêu miêu kêu lên một hai tiếng, theo sau nhẹ nhàng run rẩy chòm râu.

Từ Ngôn ngắm nàng liếc mắt một cái.

“Thích sao?”

“Thích.”

“Ngươi thích miêu sao?”

Này cùng Từ Ngôn phỏng chừng không giống nhau, hẳn còn rõ ràng nhớ rõ, ở lần đầu tiên dò hỏi Trinh Từ hay không thích miêu thời điểm, lúc ấy Trinh Từ nói chính là không thích, mà không phải hiện tại thích.

Tuy rằng trên mặt không có vui sướng biểu tình, nhưng là lại có thể nhìn ra được tới, nàng vẫn luôn đối Hắc Đàn mềm mại đầu yêu sâu sắc.

Từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn sờ cái không ngừng.

“Nàng tên gọi cái gì.”

Son Thôn Trình Từ bỗng nhiên ngẩng đầu lên hỏi.

Có chút ra ngoài dự kiến, theo sau hướng tới nàng cười.

“Hắc Đan, màu đen hắc, trứng gà trứng.”

“Thật khó nghe.”

“Ha hả..... Ta khởi tên lạn thật đúng là thực xin lỗi!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 207: Đó là cha người?

Tuy rằng trên mặt không có vui sướng biểu tình, nhưng là lại có thể nhìn ra được tới, nàng vẫn luôn đối Hắc Đan mềm mại đầu yêu sâu sắc. Từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn sờ cái không ngừng.

“Nàng tên gọi cái gì.”

Son Thôn Trình Từ bỗng nhiên ngẩng đầu lên hỏi. Có chút ra ngoài dự kiến, theo sau hướng tới nàng cười.

“Hắc Đan, màu đen hắc, trứng gà trứng.”

“Thật khó nghe.”

“Ha hả..... Ta khởi tên lạn thật đúng là thực xin lỗi!”

Từ Ngôn riêng tăng thêm ngữ khí, đổi lấy lại là Trình Từ kia không thể nào có thần đôi mắt, mắt cá chết trùng mắt nhìn một chút.

“Ta cảm thấy hẳn là đổi cái tên.”

Hai tay sao Hắc Đan trước hai chi, cử lên, sau đó đặt ở bóng đèn hạ chiếu, Hắc Đan ý thức được hiện tại là trang đáng yêu thời điểm, cho nên hơi hơi ném động tiểu cái đuôi, sau đó miu miu kêu vài tiếng.

“Nga ~ vậy người cho rằng nên đổi thành gì?”

Từ Ngôn phất Trình Từ liếc mắt một cái, sau đó vài bước đi đến mép giường ngồi xuống nàng bên người, câu lấy đầu tới gần nàng hỏi.

Đối với Từ Ngôn như vậy lưu manh hành động, Trình Từ tựa hồ cũng không có quá mức để ý, thậm chí không có bất luận cái gì bất lương động tác, nàng này hẳn là tính thượng thủ cam chịu Từ Ngôn hành động.

Cúi đầu, như là ở tự hỏi giống nhau.

“Hắc Từ như thế nào.”

“Hoàn toàn không được!”

Thực phù hợp Trình Từ Nhật Bản người quan niệm, nàng há mồm nói ra tên này quả nhiên mang vóc dáng tự, đây cũng là Từ Ngôn vẫn luôn làm không rõ địa phương, khởi cái tên không phải Mai Từ chính là Lưu Mỹ Từ hoặc là Na Mỹ Từ mà nam cho người ta ấn tượng khác sâu chút đại khái chính là Thái Lang linh tinh ngoạn ý.

Từ Ngôn chán ghét loại này kỳ ba thói quen, huống chi bất luận nghĩ như thế nào, Hắc từ cái này tự đều không có Hắc Đan cái này có vẻ khí phách, cao

cấp bình dân.

Tổng thể mà nói, vẫn là Hắc Đan càng tốt hơn.

“Kia, Hắc Na Na Từ.”

“Vẫn là không được.”

“Hắc Tiểu Tân.”

“Đây là gì!”

“Kia, Hắc Đan đi.”

“.....”

Nghe xong Trình Từ những lời này, Từ Ngôn tán thành gật gù đầu. Nhìn về phía Trình Từ, nhẹ giọng nói.

“Liên tính tới rồi cuối cùng ngươi vẫn là cho rằng Hắc Đan tên này càng phù hợp thứ này hình tượng đi!” Nói xong, đem tay đặt ở Hắc Đan sọ não thượng ấn một chút.

Đáp lại hẳn chính là Hắc Đan một móng vuốt.

Thực nhẹ sức lực, trừ bỏ một đạo bạch ấn ở ngoài không có lưu lại những thứ khác, Hắc Đan cũng biết đúng mực cho nên mới sẽ làm như vậy.

Dùng tay mềm nhẹ dấu vết, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn Trình Từ kia rõ ràng bàn tay hồng ửng, có chút không vui nhìn Trình Từ.

“Đúng rồi, từ vừa rồi liền đã quên hỏi ngươi một việc..... Cái kia đánh ngươi nam nhân là ai?”

Hắn là muốn nợ linh tính gia hòa đi, từ nam nhân kia xuống tay trình độ đến ra cái này kết luận, rõ ràng uống qua rượu nam nhân cùng điện ảnh trung xuất hiện cái loại này đòi nợ gia hòa xác thật rất giống.

Từ Ngôn đều chuẩn bị tốt. Nếu thật là đòi nợ, một hồi chờ Trình Từ ngủ lúc sau liền trở về đem gia hòa kia làm thịt.

Dù sao, hơn phân nửa đêm cũng không có gì người.

Trình Từ đem Hắc Đan đặt ở trên giường, tay nhỏ nhẹ vỗ về Hắc Đan da lông, đôi mắt khép hờ, sau đó suy nghĩ một hồi.

“Đó là ta phụ thân.”

“Ta liền nói sao, nguyên lai là phụ thân ngươi, ta đây liền đi..... Cái gì? Từ từ, phụ thân ngươi?”

Từ Ngôn kích động quả thực muốn nhảy dựng lên. Bọt có một phen vén tay áo đánh lộn cảm giác, giống như chính là ở đối Trình Từ nói “Ngươi căn bản không cần lo lắng, ta đây liền đi đem tên kia làm thịt!” Linh tính nói.

Trên thực tế, vừa rồi Từ Ngôn xác thật có này tính toán.

Bất quá đang nghe rõ ràng Trình Từ mặt sau câu nói kia sau liền hoàn toàn không kính. Bất luận thế nào, phụ thân cái này từ liền không thể sử Từ Ngôn nói ra làm thịt tên hỗn đản kia loại này lời nói.

Nếu Trình Từ phụ thân là hỗn đản, kia nàng nữ nhi là cái gì? Tiểu hỗn đản?

“Nhưng..... Nhưng hẳn là phụ thân ngươi, vì cái gì còn sẽ làm ra loại chuyện này?”

“.....”

“Xin lỗi. Bóc ngươi vết sẹo..... Nếu không nghĩ lời nói, hoàn toàn có thể coi như ta không tồn tại, không cần để ý tới ta. Vừa rồi ta nhất thời nói sai!”

Từ Ngôn quả thực tưởng chính mình cấp chính mình một cái tát, hẳn vừa rồi cái loại này lời nói tuyệt đối không phù hợp hiện giờ trường hợp này, tuy rằng Trình Từ trên mặt không có gì biểu tình, nhưng là ngốc tử đều rõ ràng, nàng nội tâm cảm thụ.

“Không quan hệ, ở cái này trong thôn, này lại không phải cái gì cùng lắm thì sự tình.”

Trình Từ ngữ khí thực bình đạm, giống như là ở tự thuật người khác sự tình giống nhau, nàng biểu tình như cũ vẫn là cái kia lão bộ dáng, không biến hóa.

“Ta từ tiểu liền trong sinh hoạt ở cái này trong thôn, đó là mười bốn năm trước, ta mẹ vừa mới sinh hạ ta, lúc ấy Nhật Bản còn ở đánh giặc, quốc nội nhật tử cũng không phải thực hảo quá, từ ta ký sự bắt đầu, ta liền rõ ràng nhớ rõ lúc ấy ta là rất khoái nhạc, mẹ yêu ta, ba cũng yêu ta, kia đại khái là ta trong cuộc đời cảm giác nhất vui sướng một đoạn nhật tử.”

Trinh Từ kia vạn năm bất biến trên mặt, hiếm thấy toát ra hồi ức thần sắc, tiếp theo giây Từ Ngôn liền thấy được che dấu rất sâu tưởng niệm.

Đúng vậy, Trinh Từ đại khái là tại hoài niệm trước kia sinh hoạt, từ nàng vừa mới đến hình dung trung không khó nghe ra tới, hoài niệm lúc ấy nhạt từ, chỉ cần tới nghe liền có thể phát hiện lúc ấy Trinh Từ nhất định là mỗi ngày đều tràn ngập tươi cười.

Mà không phải giống hiện tại cái dạng này.

“Đại khái là ta 5 tuổi năm ấy, ta mù mù liền đã chết, nguyên nhân chết ta không rõ ràng lắm, sau khi lớn lên mọi người nói cho ta là tự sát, nhưng ta biết tuyệt không phải tự sát đơn giản như vậy, ở mù mù sau khi chết, ba ba không có thương tổn tâm, rõ ràng phía trước như vậy ân ái, nhưng là hần lão bà qua đời lúc sau lại không có một tia thương tâm cảm giác, chuyện sau đó đại khái cũng chính là đáng về kia, hần giống như là thay đổi một người giống nhau, bắt đầu uống rượu, đánh bạc, không đi kiếm tiền, hiện giờ trong nhà đã không có bao nhiêu tiền, nhưng là hần vẫn là chỉ biết đi uống rượu.”

“Như vậy sinh hoạt người quá đủ rồi sao?”

“Ta đã chết lặng, đối diện giờ loại này sinh hoạt, ta đã không có lúc ấy đối tượng lai kỳ vọng, có chi có vô tận bi thương.”

Đây là Từ Ngôn lần đầu tiên từ Trinh Từ trong miệng nghe được nhiều như vậy nói, bất luận là thế giới này vẫn là chính mình trước kia thế giới kia, hần đều không có nghe được quá.

Lúc này Sơn Thôn Trinh Từ còn chỉ là một người mười sáu tuổi thiếu nữ, tuy rằng nhiều năm loại này sinh hoạt khiến nàng dường thành như vậy quái dị tính cách, nhưng là từ bản chất nàng vẫn là một người không có thành niên, muốn theo đuổi lý tưởng sinh hoạt cái loại này thiếu nữ.

“Kia..... Muốn rời đi cái này địa phương sao?”

“Rời đi, đi đâu, ta cái dạng này còn có thể đi đâu.”

Trinh Từ nói rất đúng, mười bốn tuổi nàng còn không có sống sót năng lực, có chi có dựa vào người trưởng thành sinh hoạt, nếu rời đi cái này địa phương, đầu tiên nàng muốn suy xét nơi vấn đề, tiếp theo chính là nên như thế nào làm chính mình bụng ăn no, đây mới là chính yếu vấn đề, nhưng mà Trinh Từ hiện tại cũng không có có thể kiếm tiền thủ đoạn.

Hiện giờ cái này Nhật Bản, còn không có từ chiến hậu bóng ma vật áo thoát ra tới, bọn họ kinh tế mặc dù có trên diện rộng độ đề cao, nhưng đối mọi người chất lượng sinh hoạt vẫn là trước sau như một kém.

Đối chết người tình huống, cũng không phải không có.

Ở như vậy một hoàn cảnh hạ, liền tính là người trưởng thành đều không nhất định có năng lực cam đoan chính mình có thể vô ưu vô lự sống sót, huống chi nàng còn chỉ là cái mười bốn tuổi thiếu nữ.

Gẫu nhiên nhìn xem thư, câu cá gia tăng một ít ăn thịt, này đối nàng mà nói đều không phải chuyện khó khăn lắm tình, đây là hần trong sinh hoạt có thể giải buồn đồ vật, tuy rằng không về đến nhà sau mười tuổi gia bạo này một cực khổ, nhưng là chung quy so ngoại giới muốn tốt quá nhiều.

Tại ngoại giới, nàng có sống hay không đi xuống đều là một vấn đề.

Hiện tại Từ Ngôn liền ở tự hỏi như thế nào giải quyết Trinh Từ vấn đề này, nàng còn không có năng lực một mình ra cửa mà chính mình còn đang tìm kiếm trở về phương pháp, hai người lộ hoàn toàn bất đồng.

Nếu..... Chính mình thật sự tìm được rồi trở về phương pháp, kia Trinh Từ làm sao bây giờ? Vẫn là ở tại chỗ này chờ cuối cùng từ vong sao?

Từ Ngôn biết, trước mắt tên này gọi là Sơn Thôn Trinh Từ thiếu nữ chung quy sẽ có một ngày từ vong, nhưng là lúc nào gian, cái gì địa điểm, thậm chí liền cách chết hần đều không rõ ràng lắm, chỉ biết là một cái kết quả, Sơn Thôn Trinh Từ sẽ chết.

Chỉ có nàng chết qua sau, mới có thể đạt tới nhiều năm lúc sau, dài đến nửa cái thế kỷ thời gian tương ngộ.

Nhưng là Từ Ngôn không rõ, chính mình thật sự có năng lực mắt thấy Trinh Từ đi cái kia đường xưa, biết rõ nàng sẽ từ vong còn muốn đem nàng đưa tới kề cận cái chết sao?

Không xác định, Từ Ngôn căn bản không xác định, nếu Trinh Từ không có chết, kia có thể hay không trong lịch sử phát sinh trọng đại biến hóa? Nếu Trinh Từ bắt từ rớt, nàng liền sẽ tiếp tục sống sót, có khả năng yêu đương, kết hôn, sinh con, mà chính mình thế giới kia Trinh Từ cũng sẽ bởi vì nàng thay đổi mà thay đổi.

Đây đều là có khả năng phát sinh sự tình..... Rất khó tránh cho!

Chương 208: Giáo huấn một trận

Nếu..... Chính mình thật sự tìm được rồi trở về phương pháp, kia Trinh Từ làm sao bây giờ? Vẫn là ở tại chỗ này chờ cuối cùng từ vong sao?

Từ Ngôn biết, trước mắt tên này gọi là Sơn Thôn Trinh Từ thiếu nữ chung quy sẽ có một ngày từ vong, nhưng là lúc nào gian, cái gì địa điểm, thậm chí liền cách chết hẳn đều không rõ ràng lắm, chỉ biết là một cái kết quả, Sơn Thôn Trinh Từ sẽ chết.

Chỉ có nàng chết qua sau, mới có thể đạt tới nhiều năm lúc sau, dài đến nửa cái thế kỷ thời gian tương ngộ.

Nhưng là Từ Ngôn không rõ, chính mình thật sự có năng lực mắt thấy Trinh Từ đi cái kia đường xưa, biết rõ nàng sẽ từ vong còn muốn đem nàng đưa tới kề cận cái chết sao?

Không xác định, Từ Ngôn căn bản không xác định, nếu Trinh Từ không có chết, kia có thể hay không trong lịch sử phát sinh trọng đại biến hóa? Nếu Trinh Từ bắt từ rớt, nàng liền sẽ tiếp tục sống sót, có khả năng yêu đương, kết hôn, sinh con, mà chính mình thế giới kia Trinh Từ cũng sẽ bởi vì nàng thay đổi mà thay đổi.

Đây đều là có khả năng phát sinh sự tình..... Rất khó tránh cho!

“Ngươi suy nghĩ cái gì.”

“A..... Chỉ là một ít chuyện nhỏ, ngươi liền không cần để ý.”

Sơn Thôn Trinh Từ dò hỏi sử Từ Ngôn không thể không ngưng hẳn chính mình vẫn luôn ở tự hỏi vấn đề, đối với nàng lộ ra một cái đại đại khuôn mặt tươi cười, theo sau hơi thẹn thùng nhìn thoáng qua đã nằm ở trên giường Sơn Thôn Trinh Từ.

“Toàn bộ nhà ở cũng chỉ có này một trương giường, ngươi xem..... Đêm nay chúng ta liền tẽ trên một cái giường như thế nào? Là cái không tôi chú ý đi!”

“Cút đi.”

“Minh bạch, ta cũng rõ ràng, tiểu nữ hài chính là thích thẹn thùng, không cần lo lắng, ta sẽ không đối với ngươi làm cái gì kỳ quái sự tình, cho nên..... Trinh Từ, trước đem kéo thả lại đi, không thành vấn đề đi?”

Không biết khi nào từ gối đầu thấp hèn túm ra một phen mười centimet tả hữu đại kéo, răng rắc răng rắc, không biết vì sao, nhìn đến loại này đồ vật, Từ Ngôn liền sẽ sinh ra một loại trứng đau cảm giác.

Hơn nữa. Cái loại cảm giác này ngoài ý muốn mãnh liệt.

“Bất hòa ngươi nói giỡn..... Ta đi cho ngươi lộng cái đồ vật phụ phụ mặt.”

Nhìn thoáng qua Trinh Từ kia rõ ràng sưng đỏ mặt, Từ Ngôn nói ra những lời này, nhưng mà Trinh Từ cũng không có nói lời nói.

Từ Ngôn nắm lên một khối sạch sẽ bước, đẩy cửa đi ra ngoài, sau đó đợi một hồi lâu mới lại đi đến, bỏ trung bao vây lấy đại khái là khối băng linh tinh đồ vật.

“Ngươi từ nào lộng tới.”

“Cái này ngươi đừng hỏi nữa, dù sao cho ngươi phụ mặt là được.”

Từ Ngôn cũng không có trả lời nàng vấn đề này, hiện giờ vẫn là mùa hè, nhưng mà cái này niên đại còn không có tủ lạnh loại này đồ vật, cho nên hẳn mới lười đến giải thích vấn đề này.

Ngồi ở mép giường. Từ Ngôn mộng ngồi trên đi giống nhau, hẳn luôn là lo lắng Trinh Từ đột nhiên ngồi dậy, sau đó lấy kéo thọc chết chính mình.

Tuy rằng biết đây là không có khả năng sự tình, nhưng là lưu cái tâm nhãn luôn là tốt.

Đem Trinh Từ đỡ lên, Từ Ngôn nhẹ nhàng kéo nàng cánh tay, sau đó nhìn nàng gương mặt, đem trang có khối băng bỏ đặt ở nàng trên má mềm nhẹ lên.

“Cảm giác thế nào?”

“Man thoải mái.”

“Đúng không, ta kỹ thuật vẫn là man không tồi, mát xa cũng sẽ một chút. Ngươi nếu là muốn thử xem nói, ta có thể cho ngươi làm một chút nhìn xem, thực thoải mái cái loại này ẩn ở trên vai nhẹ nhàng xoa. ....”

“.....”

“Hào hảo, nói giỡn. .... Điểm này ngươi hẳn là đã nhìn ra mới đúng. Mau đem kéo thu hồi tới! Rất nguy hiểm!”

“Đây là cho ngươi cảnh cáo, nếu muốn làm cái gì kỳ quái sự tình, ta cấp răng rắc răng rắc.”

Nói, Trình Tử cầm kéo răng rắc răng rắc vài cái. Còn cấp kéo phổi âm, như vậy Trình Tử thoát nhìn. ....

Hào mạnh a!

Mềm nhẹ vài cái.

“Đúng rồi, Trình Tử. .... Mấy ngày nay ngươi liền trước tiên ở nhà ta trụ hạ đi. Lần này không phải cho ngươi nói giỡn, ngươi yên tâm ta thật sự sẽ không đối với ngươi làm cái gì, nếu làm cái gì đều lời nói, ta liền thật là cầm thú!”

“.....”

“Ta chủ yếu tưởng là cùng phụ thân ngươi đi can thiệp một chút, ta tổng cảm giác phụ thân ngươi loại này phương pháp không đúng, thay lời khác tới nói ta còn là cho rằng hẳn cách làm quá có vấn đề.”

“.....”

“Bất quá nói như thế nào, hẳn đều là ngươi phụ thân, ít nhất một chút ta còn là phải làm tới rồi, một hồi ta đi nhà ngươi xem một chút, nếu hẳn tình nói, ta thuận tiện cùng hẳn câu thông một chút.”

“Hắn vạn nhất muốn đánh ngươi.”

“Không cần lo lắng, dựa theo ta thân thù mà nói, hẳn đánh thắng được ta tỷ lệ cơ hồ bằng không, cho nên ngươi căn bản liền không cần lo lắng, yên tâm đi. .... Có ta đâu.”

Đối nàng lộ ra một loạt hàm răng trắng, Từ Ngôn nói như vậy nói.

Trình Tử nhìn Từ Ngôn kia khuôn mặt, không biết vì sao thế nhưng sinh ra một loại tâm an cảm giác, này có lẽ chính là cái gọi là cảm giác an toàn đi.

Từ Ngôn làm được mép giường, tiếp tục ngay từ đầu động tác, chậm rãi xoa.

.....

Son Thôn Hằng Tinh đầu rất đau, đây là hẳn ở sinh ra đệ nhất ý thức lúc sau, theo sát mà đến cảm giác, hẳn tổng cảm giác chính mình đầu như là cái tràn ngập khí bóng cao su giống nhau, sắp nổ tung giống nhau, xuyên tim đau.

“Ngô. ....” Một tiếng ngậm khê, hẳn chậm rãi dùng tay chống đỡ mặt đất ngồi dậy, theo sau nhìn đến lại là đen như mực một mảnh, son thôn hoành giềng không rõ ràng lắm chính mình đi tới địa phương nào.

Thực xa lạ cái thứ nhất địa phương, mà nhân loại bản năng chính là đang xem đến xa lạ địa phương thời điểm, đều sẽ sinh ra như vậy cảm giác, đương nhiên, hẳn cũng là, sợ hãi cảm từ đáy lòng, từ nội mà ngoại phát tán ra tới.

“Đây là địa phương nào. ....”

Trong thanh âm mang lên âm rung, rõ ràng ở đồn hiểm chính hẳn nữ nhi thời điểm là một bộ uy phong lẫm lẫm bộ dáng, nhưng hiện giờ đối mặt tình huống như vậy lại quyết đoán từng xuống dưới. Hẳn vội vàng bò lên nguyên bản còn tính mơ hồ đầu cũng tại đây một khắc toàn bộ thanh tỉnh lên, hẳn rượu cũng tỉnh.

Nhìn đen như mực một mảnh, Son Thôn Hằng Tinh không ngừng tả hữu nhìn chăm chú vào, sau đó đến ra đáp án đương nhiên chỉ có một, cái này địa phương hẳn không biết là địa phương nào, hẳn không có đã tới, cũng không có nhìn thấy quá.

Ở hẳn trong trí nhớ, hẳn giống như như thường lui tới giống nhau ở đồn hiểm chính mình nữ nhi, theo sau giống như bị một cái không biết trời cao đất dày tiểu tử cấp đánh hôn mê, đây là hẳn sĩ nhục, cái kia tiểu tử lực lượng ngoài ý muốn đại, nếu không có gì bất ngờ xảy ra nói, chuyện này nếu như bị người ngoài phát hiện chính mình mặt già liền không có biện pháp hỗn đi xuống.

Cũng không biết người khác có hay không nhìn đến.

“Yên tâm đi, ngươi đáng về kia người khác nhưng không thấy được, chuẩn xác tới nói, căn bản liền không có người đi qua nhà của ngươi.”

Son Thôn Hằng Tinh bỗng nhiên ngạc nhiên phát hiện, hần bốn phía truyền đến một tiếng như vậy nói chuyện thanh, trong giọng nói để lộ không kiên nhẫn cảm xúc.

Này khiến cho hần càng thêm sợ hãi.

Quay đầu tìm kiếm bốn phía, hần tổng cảm giác thanh âm này chủ nhân liền tránh ở địa phương nào, nếu không có gì bất ngờ xảy ra nói, hần là liền ở địa phương nào nhìn chính mình chế cười.

“Hồn dân! Không cần lại trốn tránh, ta đã xuyên qua ngươi quỷ kế!”

“Thực xin lỗi, ta xác thật không có gì quỷ kế, nếu ngươi cho rằng đúng vậy lời nói chính là, dù sao đối với ngươi loại này gia hỏa căn bản không cần nói nhiều như vậy.”

“Ngươi rốt cuộc là ai!”

Như vậy thanh âm khiến cho hần càng thêm sợ hãi, từ vừa rồi bắt đầu hần liền ở không ngừng đảo quanh quyền quyền, ý đồ chạy ra cái này địa phương, trên thực tế hần nhìn đến vẫn là kia đen như mực cảnh tượng.

Sợ hãi. .... Không sợ hãi là không có khả năng là, hần hiện giờ rượu đã tỉnh, căn bản không có khả năng nương rượu kính thêm can đảm, hiện giờ hần ở phát tiết nhân loại bản năng thượng xúc động.

“Ngươi rốt cuộc là ai! Lăn ra đây, rốt cuộc là ai! Không cần lại làm bộ làm tịch! Ta sẽ không bị ngươi dọa tới rồi!”

“Ngươi nhìn xem ngươi hiện tại cái dạng này, không phải đã bị dọa tới rồi sao?”

Giống như là ở cười nhạo giống nhau, kia nói thanh âm vẫn luôn ở Son Thôn Hằng Tinh lỗ tai vờn quanh, tựa hồ như mộng ma giống nhau.

Nhưng mà, Từ Ngôn giờ này khắc này lại nhìn hần loại này phản ứng âm thầm cười lạnh.

Ở đêm Trình Từ dàn xếp hảo lúc sau, Từ Ngôn liền bắt đầu hướng tới Trình Từ gia đi đến, chờ hần tới thời điểm, nhìn đến cùng trước khi đi thời điểm giống nhau, cũng không có những người khác đã tới dấu vết.

Hơn nữa, Son Thôn Hằng Tinh hảo như cũ hôn mê, lười đến đánh thức hần, đơn giản Từ Ngôn mượn dùng tinh thần linh tinh đồ vật, chế tạo ra một giấc mộng cảnh.

Ở cái này ở cảnh trong mơ, Từ Ngôn mới là thần.

Hoàn toàn có thể nói như vậy, Son Thôn Hằng Tinh liền như rơi vào bẫy rập son dương giống nhau, không có chút nào sức chống cự.

Chính như ngay từ đầu Từ Ngôn tính ra như vậy.

“Ngươi đã làm sự tình chính ngươi rõ ràng.”

Từ Ngôn xuất hiện ở Son Thôn Hằng Tinh trước mặt, một phen bóp lấy cổ hần, sau đó nhìn chăm chăm hần kia khuôn mặt.

Đối với Từ Ngôn đột nhiên xuất hiện, Son Thôn Hằng Tinh rõ ràng cảm giác được sợ hãi, hần ở sợ hãi, sợ hãi trước mắt tên này thiếu niên ánh mắt.

Như là muốn giết hần giống nhau!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Phó thác cho ta

Ở đêm Trình Từ dàn xếp hảo lúc sau, Từ Ngôn liền bắt đầu hướng tới Trình Từ gia đi đến, chờ hần tới thời điểm, nhìn đến cùng trước khi đi thời điểm giống nhau, cũng không có những người khác đã tới dấu vết.

Hơn nữa, Sơn Thôn Hằng Tinh hảo như cũ hôn mê, lười đến đánh thức hẳn, đơn giản Từ Ngôn mượn dùng tinh thần linh tinh đồ vật, chế tạo ra một giấc mộng cảnh.

Ở cái này ở cảnh trong mơ, Từ Ngôn mới là thần.

Hoàn toàn có thể nói như vậy, Sơn Thôn Hằng Tinh liền như rơi vào bể rập son dương giống nhau, không có chút nào sức chống cự.

Chính như ngay từ đầu Từ Ngôn tính ra như vậy.

“Người đã làm sự tình chính người rõ ràng.”

Từ Ngôn xuất hiện ở Sơn Thôn Hằng Tinh trước mặt, một phen bóp lấy cổ hẳn, sau đó nhìn chăm chăm hẳn kia khuôn mặt.

Đối với Từ Ngôn đột nhiên xuất hiện, Sơn Thôn Hằng Tinh rõ ràng cảm giác được sợ hãi, hẳn ở sợ hãi, sợ hãi trước mắt tên này thiếu niên ánh mắt.

Như là muốn giết hẳn giống nhau!

Cơ hồ không có thể thờ dốc, giọng nói bị Từ Ngôn bàn tay bóp chặt, nhìn như cùng người bình thường không thể nghi ngờ bàn tay lại ngoài ý muốn tràn ngập lực lượng, làm cho thượng tuổi Sơn Thôn Hằng Tinh chỉ có thể dùng tay đi nếm thử bề ra bị trước mắt gia hỏa bóp chặt cổ.

Sức lực đại cực kỳ, rượu đã hoàn toàn tỉnh, Sơn Thôn Hằng Tinh ở trong lòng nằng, hẳn đây là lần đầu tiên cảm giác được bất lực, ngay cả trước kia gặp được đủ loại khó khăn đều không có khiến cho hẳn sinh ra loại cảm giác này.

“Người..... Ca ca ca!”

Giọng nói chỉ có thể đơn giản phát ra này đơn cái chữ, theo sau đó là bởi vì thờ dốc bất quá tới mà không ngừng hấp thụ không khí làm cho giọng nói sinh ra cái loại này tiếng vang.

Từ Ngôn đôi mắt thoát nhìn thực không có tinh thần, giống như là vẫn luôn ở nhìn chăm chăm trước mặt Sơn Thôn Hằng Tinh giống nhau, xác thật như thế, từ vừa rồi bắt đầu, trước mắt tên này thiếu niên dùng chính hẳn cặp mắt kia nhìn chăm chăm chính mình, chút nào không có muốn đem tầm mắt dời đi mờ ra ý tứ.

Này thế nhưng sử so với hẳn tuổi lớn rất nhiều Sơn Thôn Hằng Tinh, sinh ra chán ghét bị cái loại này tầm mắt nhìn chăm chú vào cảm giác, giống như là chính mình mệnh đã bị hoàn toàn nắm chặt ở lòng bàn tay bên trong.

Kia không phải giống nhau nhìn chăm chú. Đó là tiềm vào tới rồi linh hồn chỗ sâu trong tầm mắt, chỉ là bị nhìn chăm chăm liền sẽ sinh ra toàn thân trên dưới không ngừng phát lạnh cảm giác.

“Người hẳn là biết ta vì cái gì tới tìm người đi.”

Từ Ngôn mắt hơi hơi mị một chút, khoe miệng tùy ý gọi lên biên độ giống như là hơi mang một tia trào phúng ý vị cảm giác, loại vẻ mặt này rơi xuống Sơn Thôn Hằng Tinh trong mắt không biết vì sao chán ghét cực kỳ, nhưng là giờ này khắc này hẳn lại một chút không có bất luận cái gì biện pháp, chỉ có thể đem hai mắt của mình nhắm lại, bởi vậy tới thoát đi loại này tầm mắt.

“Dựa theo đạo lý tới nói, người là Trình Từ phụ thân, bất luận là địa phương lễ nghi, vẫn là toàn thế giới lễ nghi lúc này chúng ta hai cái đều hẳn là quy quy củ củ làm đối diện. Sau đó nhiệt tiểu uống rượu thượng mấy khẩu..... Chẳng qua, người có điểm đặc thù thôi, không sai người cái dạng này căn bản vô pháp cảm nhận được loại cảm giác này, đơn giản tới nói ở người ầu đã chính mình nữ nhi kia một khắc cũng đã chủ định người vô pháp cùng ta chính diện nói chuyện với nhau.”

Vẫn luôn vẫn duy trì véo bắt từ Sơn Thôn Hằng Tinh lực độ lại tăng lớn một phần, bởi vì không khí cảm giác càng thêm loãng nguyên nhân, cho nên không ngừng ở nơi nào đặt một đôi chân.

Nhật Bản người thân cao phổ biến thực lùn, tuy rằng ở thế kỷ 21 thời điểm đã đại bộ phận vượt qua một mét bảy, nhưng trên thực tế ở cái này niên đại thời điểm, bọn họ bình quân thân cao đại khái cũng chính là một mét sáu mấy tả hữu.

Không có chút nào ngoài ý muốn. Sơn Thôn Trình Từ phụ thân, trước mắt tên này tên là Sơn Thôn Hằng Tinh nam nhân, thân cao chỉ có đại khái 165 tá hữu thân cao, này cùng 178 Từ Ngôn tới nói quả thực chỉ có thể nói là quá lùn.

Cho nên đương Từ Ngôn bóp chặt cổ hẳn đem hẳn giờ lên thời điểm. Hẳn chân cách mặt đất là hiện ra một loại hoàn toàn treo không trạng thái.

“Đương nhiên, người hoàn toàn không cần lo lắng cho ta sẽ bởi vậy muốn người mệnh, giờ này khắc này ta còn không đến mức làm ra chuyện như vậy.”

Từ Ngôn những lời này truyền vào đã sắp tròn trắng mắt Sơn Thôn Hằng Tinh lỗ tai nội, hẳn trong nháy mắt này nội tâm trung thế nhưng có một tia mừng thầm cảm giác. Không sai chính là mừng thầm, một loại chạy ra từ vong sau cái loại này đối nhau tràn ngập kỳ vọng mừng thầm.

Giống như là tang gia khuyến giống nhau hành vi.

“Nên nói như thế nào đâu? Nếu hiện tại người liền cao hứng sớm như vậy nói, ta cũng không có gì lời nói hảo thuyết. Bất quá..... Ta cá nhân cho rằng

a, người như vậy tính cách thật đúng là đơn thuần a.”

Vẫn luôn bóp Sơn Thôn Hằng Tinh cổ tay tại đây một khắc rồi cuộc lỏng rồi rời ra, theo một tiếng bùm thanh trầm đục, không có hình tượng phác gục ở trên mặt đất, vội vàng hướng tới tương phản vị trí bỏ vài cái, đây là xuất từ hần sinh vật bản năng làm ra hành động.

Cũng không có tưởng quá nhiều, giờ này khắc này Sơn Thôn Hằng Tinh chính là muốn thoát đi người này không chế, thoát đi cái này lệnh Từ Ngôn sợ hãi địa phương.

Từ Ngôn khoe miệng gọi lên một mặt ý cười, tuy rằng Sơn Thôn Hằng Tinh xét ở mệnh bò, nhưng từ đầu đến cuối hần đều không có di động quá một chút, bởi vì cái này địa phương chỉ là giấc mộng cảnh, cho nên Từ Ngôn tương đương với thế giới này trung thần, Sơn Thôn Hằng Tinh hết thấy muốn phản kháng nỗ lực đều là phí công.

Chân, dẫm đi lên, một chân dẫm ở Sơn Thôn Hằng Tinh đầu, hơi chút dùng một chút lực vừa mới còn xét ở mệnh bò Sơn Thôn Hằng Tinh té ngã ở trên mặt đất, mặt kề sát mặt đất, chỉ có thể ở nơi đó không ngừng thờ hồn hèn.

“Người. .... Người nhưng thật ra là ai?”

“Ta là ai? Ha ha. .... Nhà người cách vách hàng xóm.”

“Không có khả năng! Nhà ta cách vách ở chính là Độ Biên Thái Lang, sao có thể là người!”

“Cho nên nói. ....”

Từ Ngôn đem dẫm trụ hần đầu chân dẫm đi, sau đó thông thả ngồi xổm đi xuống, dùng tay nắm nổi lên hần mang theo một tia dầu mỡ đầu tóc, sau đó. .... Một phen xả lên.

“Người a. .... Thật đúng là đa dạng tìm đường chết a! Loại này tình hình hạ còn đối ta dùng loại này ngữ khí tới nói chuyện, này không phải chán sống là cái gì?”

Từ Ngôn khoe miệng tàn sát bừa bãi cười, bắt lấy Sơn Thôn Hằng Tinh tóc tay càng thêm dùng sức một ít, sau đó dùng sức hướng tới mặt đất tạp qua đi.

Phanh một tiếng, mặt vững chắc tiếp xúc tới rồi trên mặt đất.

Sơn Thôn Hằng Tinh chỉ cảm thấy ở kia một khắc, hần đầu phảng phất toàn bộ đều sắp vỡ vụn giống nhau, giống như là đem đầu nhét vào plastic thùng sau đó đánh đòn cảnh cáo cái loại cảm giác này không sai biệt lắm.

Một trận nổ vang ở đầu trung tiếng vọng.

“Người. .... Rốt cuộc muốn đối ta làm cái gì?”

Lấp bắp nói ra những lời này, sắp mất đi ý thức giống nhau, chỉ có thể từ tang từ trong mắt gửi ra mấy chữ này mất.

“Không muốn làm cái gì, chỉ là cho người cái lời khuyên.”

Buông lỏng ra tóc của hần, Từ Ngôn đứng lên, trên cao nhìn xuống nhìn chăm chú vào trước mắt người này, sau đó cười cười.

“Người nữ nhi, chiếm khi sẽ không đi trở về. .... Tại đây đoạn thời gian nàng đều sẽ cùng ta ở cùng một chỗ.”

Một chân dẫm đi lên, ấn hần đầu nghiền áp một phen.

“Nhớ kỹ, Sơn Thôn Trình Từ hiện tại đã cùng người không có gì quan hệ.”

.....

Đương Từ Ngôn đẩy cửa ra đi vào nhà ở kia một khắc, nhìn đến chính là một mảnh đen nhánh cảnh tượng, này cùng chính mình rời đi thời điểm không có gì hai dạng khác biệt, nhìn dáng vẻ Trình Từ thật sự đã ngủ xuống dưới.

Từ Ngôn cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là sờ soạng tìm được rồi nhà ở nội đèn chột mờ, sau đó mở ra, ở mở ra bóng đèn kia một khắc, toàn bộ nhà ở đều sáng lên.

“Người như thế nào còn không ngủ được?”

Nghi hoặc thanh âm từ Từ Ngôn trong miệng truyền ra tới, hần về phía trước đi rồi vài bước, nhìn đem gối đầu ngồi ở mộng hạ dựa vào mép giường Sơn Thôn Trình Từ.

“Là ngủ không được sao? Cũng đối. .... Điểm này là ta sơ sót, tình hình chung hạ vừa mới đến chỗ nào đó xác thật rất khó quen thuộc hoàn cảnh này, người không thoải mái cũng là bình thường sự tình.”

Nói, Từ Ngôn ấn Trình Từ bả vai muốn đem nàng làm lại nhét vào trong chăn giống nhau, nhưng mà lúc này đây Trình Từ cũng không có thuận theo hấn ý tứ, nàng tựa hồ kháng cự Từ Ngôn đem nàng nhét vào trong chăn loại này hành động.

“Hôm nay làm sao vậy?”

“Ngươi đi gặp ta ba ba đúng không.”

“.....”

Trình Từ một câu sử Từ Ngôn không biết nên thế nào tiếp được đi, vừa mới đối nhân gia phụ thân làm ra loại chuyện này, liền tính nam nhân kia mỗi ngày đều ầu ả Trình Từ, nhưng là ở Trình Từ khi còn nhỏ trong trí nhớ vẫn là tồn tại tương quan tin tức.

Đó là trong trí nhớ tốt đẹp nhất địa phương.

“Ân, ngươi lão ba làm ta chiều cổ ngươi, cho nên ngươi hiện tại liền thành thành thật thật ở nhà ta, mặt khác đều không quá suy nghĩ.”

“Từ Ngôn, ngươi vì cái gì đối ta như vậy hảo.”

“.....”

“A..... Ngươi đang nói cái gì?”

“Ngươi vì cái gì đối ta như vậy hảo.”

Trình Từ nguyên bản vẫn luôn hơi hơi thấp đầu nâng lên, nhìn chăm chú vào Từ Ngôn hai mắt, trong ánh mắt tràn ngập muốn biết đến ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210: Thỉnh nhiều chỉ bảo

“Là ngủ không được sao? Cũng đối. .... Điểm này là ta sơ sót, tình hình chung hạ vừa mới đến chỗ nào đó xác thật rất khó quen thuộc hoàn cảnh này, ngươi không thoải mái cũng là bình thường sự tình.”

Nói, Từ Ngôn ấn Trình Từ bả vai muốn đem nàng làm lại nhét vào trong chăn giống nhau, nhưng mà lúc này đây Trình Từ cũng không có thuận theo hấn ý tứ, nàng tựa hồ kháng cự Từ Ngôn đem nàng nhét vào trong chăn loại này hành động.

“Hôm nay làm sao vậy?”

“Ngươi đi gặp ta ba ba đúng không.”

“.....”

Trình Từ một câu sử Từ Ngôn không biết nên thế nào tiếp được đi, vừa mới đối nhân gia phụ thân làm ra loại chuyện này, liền tính nam nhân kia mỗi ngày đều ầu ả Trình Từ, nhưng là ở Trình Từ khi còn nhỏ trong trí nhớ vẫn là tồn tại tương quan tin tức.

Đó là trong trí nhớ tốt đẹp nhất địa phương.

“Ân, ngươi lão ba làm ta chiều cổ ngươi, cho nên ngươi hiện tại liền thành thành thật thật ở nhà ta, mặt khác đều không quá suy nghĩ.”

“Từ Ngôn, ngươi vì cái gì đối ta như vậy hảo.”

“.....”

“A..... Ngươi đang nói cái gì?”

“Ngươi vì cái gì đối ta như vậy hảo.”

Trình Tử nguyên bản vẫn luôn hơi hơi thấp đầu nâng lên, nhìn chăm chú vào Từ Ngôn hai mắt, trong ánh mắt tràn ngập muốn biết đến ý tứ.

“Ngươi, vì cái gì đối ta như vậy hảo.”

Liên tục hai lần dò hỏi sử Từ Ngôn không biết nên như thế nào mở miệng trả lời, chỉ có thể ngây ngốc nhìn trước mắt Trình Tử.

“Vì cái gì.....”

Đôi mắt trộm ngắm Trình Tử liếc mắt một cái, nhìn đến chính là Trình Tử cặp kia mắt cá chết, từ tiến vào này gian nhà ở về sau, nàng tầm mắt liền vẫn luôn không có đi đi qua.

“Nếu ngươi đều hỏi ta liền nói cho ngươi đã khỏe!”

Từ Ngôn ngây ngô cười vuốt chính mình đầu, sau đó về mặt thiện ý tươi cười.

“Loại này không phải rất đơn giản vấn đề sao? Bởi vì muốn đối với ngươi hảo. Cho nên mới sẽ đối với ngươi hảo, bởi vì cảm giác ngươi thực hảo. Cho nên đương nhiên ta cũng muốn đối với ngươi hảo, bởi vì cảm giác Trình Tử thật sự thực đáng yêu, cho nên thật sự tương đối với ngươi hảo!”

Son Thôn Trình Tử nghe Từ Ngôn nói ra những lời này, nàng một đôi mắt xem xuất thần, theo sau trên má không tự chủ là hiện ra màu hồng phấn đỏ ửng, mà Trình Tử này đỏ biến hóa đều bị Từ Ngôn thấy được trong mắt.

“Ngươi mặt đỏ?!”

Từ Ngôn giống như là cảm giác được tận thế giống nhau, tuy rằng Trình Tử mặt vẫn là cái kia biểu tình, nhưng là kia rõ ràng đỏ ửng lại nói cho Từ Ngôn một cái từ trước tới nay nghiêm trọng nhất vấn đề.

Trình Tử thế nhưng sẽ mặt đỏ!

Ở Từ Ngôn trong ấn tượng, Thận thung thời điểm Trình Tử là diện than, sinh khí thời điểm Trình Tử là diện than, cao hứng thời điểm Trình Tử là diện than, thương tâm thời điểm Trình Tử là diện than, ngay cả chơi tiểu tính tình, ngẫu nhiên lộ ra ngốc manh ngốc manh biểu tình thời điểm Trình Tử như cũ là diện than, tuy rằng nàng là diện than. Đơn từ Trình Tử trên mặt nhìn ra hai luồng đỏ ửng có thể nghĩ là một kiện cỡ nào không dễ dàng sự tình, loại chuyện này chút nào không thua thế giới cấp tin tức.

Đương nhiên, chỉ là đơn phương đối Từ Ngôn mà nói.

“Này thật đúng là khó có thể tin một việc a! Trình Tử ngươi thế nhưng mặt đỏ! Đây chính là đại tin tức, đại tin tức!”

“Ngươi chán ghét.”

Gương mặt mang theo đỏ ửng, mặt vô biểu tình Trình Tử hơi hơi cúi đầu, như thác nước giống nhau đầu tóc rũ rơi tại trên vai. Cái trán trước tóc dài sử Từ Ngôn nhìn không tới nàng đôi mắt.

Này có tính không là làm nũng?

Tại đây một khắc, Từ Ngôn trong đầu hiện lên như vậy một cái ý tứ, theo sau liền một tay bắt lấy chính mình cái ót đầu tóc, trên mặt mang theo vui vẻ tươi cười.

“Thật đúng là manh chết người a ~”

Lúc này đây, Trình Tử không có nói cái gì nữa. Chỉ là ở một bên nhìn Từ Ngôn ngây ngô ở nơi nào chính mình một người cười, dùng cặp kia mắt cá chết.

“Đúng rồi. Đã quên nói cho ngươi một việc, ta và ngươi phụ thân can thiệp kết quả chính là, hấn nguyện ý đem ngươi phó thác cho ta, nói cách khác..... Từ hôm nay trở đi, ngươi liền có thể đem cái này coi như chính mình gia!”

Từ Ngôn, cười nói ra những lời này.

Nhưng mà những lời này rơi vào còn gần chỉ có mười bốn tuổi Trình Tử lỗ tai trung lại là một khác phiên cảm giác, không sai giống như là ở tuyên bố “Ngươi là của ta nữ nhân!” Loại này lời nói không có gì khác nhau.

Son Thôn Trình Tử gần này có mười bốn tuổi, cái này tuổi ở chính mình cái kia niên đại có lẽ còn ở cha mẹ trong lòng ngực làm nũng, nhưng là hiện giờ nàng lại ở bắt đầu mà sống kể suy xét, mỗi ngày đều sẽ đi câu cá thêm cơm.

Đồng dạng, nàng cũng suy xét rất nhiều mặt khác vấn đề.

“Ngươi cùng ta ba ba nói gì đó.”

“Cái gì cũng chưa nói a..... Chính là thực bình thường cái loại này đối thoại a ~ đem người nữ nhi phó thác cho ta linh tinh.”

“.....”

Trình Tử nghe xong Từ Ngôn nói, lại một lần cúi đầu xuống, lần đầu tiên Từ Ngôn cảm thấy, Trình Tử còn có như vậy ít có người biết một mặt, trầm mặc, tự hỏi vấn đề giống nhau.

Nhưng mà, kể tiếp Trình Tử hành động lại sử Từ Ngôn hoàn toàn sững sờ ở tại chỗ.

Xoay người đem chân xốc lên, sau đó ngồi quỳ ở Từ Ngôn trước mặt, đôi tay đặt ở đầu gối, thân thể uốn lượn đi xuống, toàn bộ đều dán ở trên đùi, sau đó đại khái là ngừng ba giây đồng hồ tả hữu, nâng lại một lần ngẩng đầu lên.

Nhìn Từ Ngôn.

“Tiểu nữ tử bất tài, thỉnh nhiều chỉ giáo.”

.....

Từ Ngôn..... Đã hoàn toàn tròn tròn mắt, giờ khắc này hần đại khái cũng không biết nên dùng bộ dáng gì biểu tình tới biểu đạt chính mình kia yếu ớt nội tâm bị mấy chục vạn chỉ thảo nê mã giẫm đạp qua đi cảm giác.

Trình Tử, động thủ thu thập nổi lên trong nhà.

Không sai, tên là Sơn Thôn Trình Tử thiếu nữ, đang ở nỗ lực lột chân quét tước ngăn tủ thượng tro bụi, một bên đã thu thập ra rất nhiều rác rưởi.

Trước mắt giờ khắc này còn phải về đến ngay từ đầu thời điểm, ở Trình Tử nói ra “Tiểu nữ tử bất tài, thỉnh nhiều chỉ giáo.” Lúc sau, Từ Ngôn hoàn toàn sững sờ ở nơi đó.

Tiếp nhận rồi trước kia này đồng phòng ở nguyên chủ nhân đại bộ phận ký ức Từ Ngôn chính là tương đương rõ ràng, vừa mới nghe được câu nói kia sững đại biểu hàm nghĩa.

Không sai, Trình Tử theo như lời nói là Nhật Bản một loại còn không có thay đổi một loại phong tục, đại khái ý tứ chính là nói, kết hôn nữ nhân, đều sẽ đối với chính mình trọng phụ nói ra như vậy một câu, cùng loại với khiêm tốn ý tứ.

Nếu không biết những lời này ý tứ còn hảo, nhưng cô tình như vậy lý giải những lời này sững đại biểu hàm nghĩa, sau đó đó là đương trường như bị người lấy cây gậy hướng tới đầu tới thượng một cây gậy không sai biệt lắm.

Cả người sững sờ ở tại chỗ.

Theo sau, liền phát triển trở thành trước mắt này phúc cảnh tượng, Từ Ngôn miệng hoàn toàn có thể tắc hạ mấy cái trứng gà.

“Ta nói..... Trình Tử, có thể dừng lại.”

“Còn kém một chút, chờ ta quét tước xong lại nói.”

Cầm một khối không biết từ nơi đó tìm được giẻ lau, đầu gối quỳ trên mặt đất, tay phải cầm giẻ lau không ngừng sát thử ngăn tủ mặt ngoài Sơn Thôn Trình Tử xoay đầu nhìn thời điểm năm bước xa tả hữu Từ Ngôn.

“Không phải..... Người đột nhiên biến thành cái dạng này ta hảo không thích ứng a!”

Từ Ngôn cảm giác chính mình tinh thần sắp hỏng mất, dáng người tiểu xảo Trình Tử cầm một khối dơ hề hề giẻ lau quét tước trong phòng, từ nàng thuần thực động tác có thể nhìn ra được đã không phải lần đầu tiên, nhưng là này cũng không phải Từ Ngôn sở chú ý trọng điểm, hần đề ý chính là Trình Tử như vậy đột nhiên chuyển biến khiến cho hần hoảng sợ.

Nói như thế nào đâu? Chỉ có thể nói không không thích ứng! Hoàn hoàn toàn toàn không thích ứng.

Này liền giống vậy nguyên bản quen thuộc người biến thành một cái khác bộ dáng là không sai biệt lắm đạo lý.

Từ Ngôn câu nói kia rốt cuộc sử Trình Tử ngừng ở không muốn sống quét tước hành động, sau đó đem giẻ lau đặt ở một bên.

Ở trong bồn giặt sạch một chút tay, sau đó bước tiểu toái chạy bộ hướng Từ Ngôn.

Nâng lên tay, đối thân cao thượng chênh lệch, Trình Tử là dùng lột chân cái này tuyệt chiêu kéo cự ly ngắn, sau đó nâng lên đôi tay bắt đầu thử vạch trần hần cổ áo.

“Uy uy uy! Người người người người người người đây là muốn làm gì?”

Từ Ngôn, đã nói năng lộn xộn, hần dùng sức siêu lui về phía sau, thẳng đến phần lưng dán ở mặt tường thượng thời điểm mới ngừng lại được, Từ Ngôn

hiếm thấy gương mặt hiện lên hai luồng đỏ ửng.

“Ngươi phải đối ta làm cái gì?”

“Thay quần áo.”

“Thay quần áo làm gì?!”

“Ngủ.”

Trình Từ ngữ khí thực bình đạm, nhưng là dùng bình đạm ngữ khí nói ra nói như vậy lại cho Từ Ngôn một loại hơi khủng bố cảm giác.

Tổng cảm giác..... Chính mình giống như rơi vào nữ sắc lang trong tay giống nhau.

Trình Từ, hướng phía trước đi rồi vài bước, thẳng đến đi tới Từ Ngôn trước mặt khi mới ngừng lại được, sau đó dùng mắt cá chết nhìn chăm chú vào Từ Ngôn một đôi mắt.

Thực khản trương, loại này thời khắc không khản trương đều là giả, không biết vì sao Từ Ngôn thế nhưng sinh ra một loại không dám lại đi xem nàng đôi mắt.

Tổng cảm giác, cặp mắt kia bên trong đựng mặt khác đồ vật.

Trình Từ lui về phía sau ba bước, sau đó ngồi quỳ xuống dưới, khom lưng uốn gối, lại là một cái tiêu chuẩn lễ nghi, ngẩng đầu lên nhìn Từ Ngôn.

“Về sau thỉnh kêu ta Từ Trình Từ.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Tiểu tức phụ

Tiểu tức phụ này một từ, Từ Ngôn chỉ là hiểu biết quá, trên thực tế cũng gần đây là đại khái hiểu biết cái này từ ngữ sở đại biểu ý tứ, lý giải ra tới hàm nghĩa cũng không sai biệt lắm tương đồng.

Ôn nhu uyển nhã, nói chuyện không dám lớn tiếng, nhìn trọng phu sắc mặt hành sự, trước mặt ngoại nhân cấp đủ trọng phu sắc mặt, ở nhà thực hiện thê tử chức trách, trở lên chính là Từ Ngôn đối “Tiểu tức phụ” này ba chữ lý giải.

Trên thực tế, mặc dù có chút xuất nhập, nhưng là đại khái ý tứ cũng liền cùng tương không sai biệt lắm, cho nên Từ Ngôn giờ này khắc này mới có thể như thế vô ngữ nhìn trước mặt tiểu tức phụ giống nhau Sơn Thôn Trình Từ.

“Uy! Trình Từ..... Trò đùa này một chút ý tứ đều không có, đừng nào loạn được không? Cho ta ném cái gối đầu ta chính mình ngủ ngằm liền thành, thật sự giác không có khả năng có một tia vượt rào động tác, ở không thành ta đi ra ngoài ngủ!”

“Làm thê tử một người ngủ trên giường, đây là đối trọng phu cực đại không tôn trọng, ta làm không được.”

Tuy rằng trước sau như một bình đạm ngữ khí nghe tới giống như là ở vô nghĩa giống nhau, nhưng là rõ ràng Trình Từ tiểu tính tình Từ Ngôn rất rõ ràng, nàng căn bản liền không phải ở nói giỡn, lúc này đây..... Giống như là đùa thật!

“Chính là..... Ta thật sự thực không thói quen ngươi như vậy đột nhiên chuyển biến thái độ a! Không thể hiểu được trở nên như vậy dụ ngoạn làm ta..... Hảo không thích ứng a!”

Chính như Từ Ngôn theo như lời giống nhau, hấn sở dĩ có thể mặt không đỏ tâm không nhảy đối Trình Từ làm ra như vậy hành động, hoàn toàn là bởi vì hấn tin tưởng Trình Từ sẽ không bị chính mình ba lượng hạ đùa giỡn đối chính mình sinh ra cảm tình, hiện giai đoạn Trình Từ hấn không hiểu biết, nhưng là muốn cho một cái nữ hài dễ dàng như vậy tiếp thu một người nam nhân cũng không phải là một việc đơn giản, đồng dạng đây cũng là Từ Ngôn ngay từ đầu liền tính toán sai lầm sự tình.

Ở cái này hai mươi thế kỷ trung kỳ niên đại. Nam nữ chỉ gian luyện ái đơn giản muốn mệnh, thậm chí có thể nói như vậy chỉ cần hơi chút thấy thượng vài lần liền có thể kết hôn sinh con. Lúc này không khí xa không có vài thập niên sau thế kỷ 21 mở ra, ở cái này niên đại, mọi người vẫn là tương đương

thuần phác.

Nhưng mà, cái này niên đại nữ hài tử còn không có những cái đó màu sắc rực rỡ ruột, cái này niên đại Nhật Bản còn không có rất nhiều ái nữ tính vì tiền mà ra bán chính mình thân thể xuống biển chụp phiên kiếm tiền, cái này niên đại còn không có thể kỷ 21 những cái đó nữ hài như vậy hiện thực.

Có đại khái là cùng Trung Quốc thế hệ trước không sai biệt lắm tình yêu, cái loại này nhất nguyên thủy, cũng nhất thanh thuần yêu say đắm. Không có chút nào tì vết luyến ái.

Phù hợp cái này niên đại nữ tính, Trình Tử tuy rằng là cái không tốt lời nói, hơn nữa diện than, hơn nữa nói chuyện giống như là người máy giống nhau nữ hài, nhưng năng lực thật tại tại chính là cái đa sầu đa cảm nữ nhân.

Từ Ngôn một câu “Ngươi ba ba đem ngươi phó thác cho ta!” Liên tự động lý giải thành “Ngươi ba ba đem ngươi gả cho ta!” Loại này lời nói.

Cái này niên đại, nữ hài tử tư tưởng vẫn là tương đương bảo thủ.

“Nên ngủ.”

Trình Tử quy quy củ củ đứng ở Từ Ngôn trước mặt, sau đó khuôn mặt nhỏ xứng với kia một bộ diện than bộ dáng. Sóng thoát thoát một cái tiểu lão sư.

Cho người ta một loại không dung thương lượng cảm giác.

“Ngủ. .... Ngủ cái gì?”

Liên tính là tới rồi này một bước, Từ Ngôn như cũ còn ở hấp hối giây giụa, giả dạng làm một bộ ngây ngốc bộ dáng, sau đó vì ngẩng đầu nhìn nhà mình trần nhà.

“Thiên đã không còn sớm, không lên giường ngủ còn có thể làm gì, lão công ngươi chính là thích nói giỡn.”

“Từ từ! Lão công? Đây là ai dạy ngươi từ!”

“Tự học. Bản năng tự học.”

Nói xong câu đó, không dung thương lượng ôm đồm qua Từ Ngôn, sau đó liền phải đem hần áo lót xốc lên, hoang mang rối loạn ần hạ lúc sau, Từ Ngôn về mặt thần sắc khẩn trương.

Giống như là ở bất đắc dĩ giống nhau. Trình Tử lắc lắc đầu nhỏ, sau đó ngẩng lên đầu nhìn so với chính mình cao hơn không ít Từ Ngôn.

“Lão công. Thịnh ngươi không cần ở xoát tiểu hài tử tính tình.”

“Điều nói này không phải xoát tiểu hài tử tính tình!”

“Vậy chạy nhanh cời quần áo.”

“.....”

“Phi thoát không thể?”

Dùng dò hỏi ngữ khí hỏi, Từ Ngôn nhìn đến chính là Trình Tử kia mặt vô biểu tình, trước sau như một đứng đấy, hơn nữa giả bộ một bộ nghiêm túc biểu tình bộ dáng.

Thở dài một hơi.

“Ta đã biết. ....”

Lướt qua Trình Tử, hướng tới giường vị trí đi qua, sau đó đem trên người kia kiện áo lót cời ra, Từ Ngôn về mặt không tình nguyện, giống như là ở cổ đại phim truyền hình trung, sắp bị đại quan nhân bạch bạch bạch tiểu nữ tử giống nhau.

Cời ra áo lót nắm chặt ở trong tay, sau đó nhẹ nhàng đặt ở gối đầu bên, lúc này ban đầu đứng ở tại chỗ Trình Tử lấy sét đánh không kịp bưng tai đạo linh chi thể, một cái tiểu toái bước chạy trốn đi lên, sau đó một tay đem Từ Ngôn vừa mới cời ra áo lót cầm lên, phùng ở trong tay nghe thấy một chút.

Như vậy hành động sử Từ Ngôn hoàn toàn toàn sững sờ ở nơi đó, này liền giống vậy nào đó tiểu điện ảnh trung xuất hiện cảnh tượng cơ hồ không có gì hai dạng khác biệt, đặc thù đam mê nam chính cảm nữ chính tư nhân bên người vật phẩm, đặt ở xoang mũi hạ tham lam hấp thụ trong đó dấu điểm khí vị, sau đó một cái tay khác tắc không thành thật loạn hoảng.

Tuy rằng Trình Tử nghiêm túc khuôn mặt nhỏ cùng cùng về mặt hưởng thụ một chút đều không giống nhau, nhưng là Từ Ngôn lại ngạnh sinh sinh nào bỏ thành một cái khác bộ dáng.

“Ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi muốn làm gì!”

Nói năng lộn xộn, Từ Ngôn dùng ngón tay Trình Từ, vội vàng lui về phía sau, thẳng đến đụng tới mặt tường sau mới ngừng lại được, ngồi ở trên giường, một tay đem chăn đơn túm lại đây, sau đó che khuất chính mình thân thể.

“Cho ta cái thống khoái! Rốt cuộc..... Ngươi nhưng thật ra muốn làm gì?!”

“Ngủ.”

“Ha?”

Từ Ngôn đầu óc còn không có phục hồi tinh thần lại, sau đó hắn liền bắt đầu nhìn đến, Trình Từ biến đi hướng chính mình, biến đem trong tay áo lót đắp hạo bái chính.

Sau đó, một bước tiếp theo một bước hướng tới chính mình đi tới, mỗi khi Trình Từ di động một bước, Từ Ngôn cái kia trái tim nhỏ cũng nhảy lên một chút.

Thẳng đến..... Trình Từ đi tới Từ Ngôn trước mặt.

Khom lưng đem quần rút đi, Từ Ngôn đại khái là nghĩ tới kế tiếp sẽ phát sinh bộ dáng gì sự tình, cho nên gắt gao nhắm mắt lại, tuy rằng nhắm mắt lại, nhưng là hắn vẫn là loáng thoáng xuyên thấu qua khe hở thấy được Trình Từ trắng tinh mang theo phần nộn đùi.

Chỉ có thể nghe được, Trình Từ vụng về cầm quần áo cởi ra thanh âm, theo sau Trình Từ liền bắt đầu xóc lên trên giường Từ Ngôn cái chăn, sau đó xoay người đối mặt dựa vào ven tường Từ Ngôn.

Sững sốt một hồi.

Tay đi phía trước duỗi ra, một phen duỗi tới rồi Từ Ngôn hạ bộ vị trí, lúc này đây Từ Ngôn đã không có khả năng làm bộ nhìn không tới, mà là đỏ lên một khuôn mặt nhìn lộ ra bả vai Trình Từ.

Do dự một chút.

“Ngươi..... Đến tột cùng phải đối ta làm cái gì?”

“Muốn hài tử.”

“Từ từ! Muốn hài tử! Đây cũng không phải là một việc đơn giản, có thể hay không chậm lại mấy ngày?!”

Chỉ cảm thấy tại đây một khắc, chính mình đầu biến thành trống rỗng, Từ Ngôn vội vàng múa may tay liền phải đứng lên về phía sau chạy, đáng tiếc còn không có đứng lên, hắn liền phát hiện, chính mình hai chân chi gian đồ vật bị Trình Từ chặt chẽ túm trứ.

Bởi vì tương đương nào đó sự tình, cho nên dị thường hưng phấn tiểu Từ Ngôn lúc này bị nắm chặt ở trong tay, quả thực là tới rồi tùy thời đều có khả năng phun ra đi ra ngoài nguy hiểm.

Không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Hơi mở mở mắt, Từ Ngôn nhìn về phía Trình Từ.

“Có thể hay không trước buông tay?”

“Không thể.”

Không có thương lượng đường sống, Trình Từ tựa hồ tại đây một khắc không tồn tại nữ hài tử rụt rè loại này đồ vật, chủ động yêu cầu chiếm cứ lãnh đạo địa vị.

Cái này làm cho thân là nam nhân Từ Ngôn thực không thói quen.

Sợ cái gì? Trình Từ không cũng mười bốn tuổi sao? Chính mình cũng liền mới mười bảy tuổi, dù sao liền ba năm tuổi tác kém mà nói, cũng không có bất luận cái gì sự khác nhau, lại nói cái này tuổi kết hôn người rất nhiều, nhiều chính mình một cái không nhiều lắm, thiếu chính mình một cái không ít, dù sao nhà gái đều chủ động đến loại tình trạng này, nếu chính mình ở không lấy ra một chút khí thế tới lời nói, sẽ bị trở thành kẻ bất lực đi! Thay lời khác tới nói, chính là cảm thụ không bằng ý tứ.

Này cũng không phải là cái gì hảo tên tuổi.

Từ Ngôn nghĩ vậy, cũng bất chấp khác thứ gì, bắt lấy Trình Từ tay nhỏ, sau đó phác tới, đôi môi ấn đi lên, không có gì bước đi, chỉ có vụng về dùng đầu lưỡi loạn liếm, liếm Trình Từ miệng đều là nước miếng.

Không biết hôn bao lâu, đại khái liền Từ Ngôn đều cảm giác có chút nín thở thời điểm mới ngừng lại được, sau đó đôi tay chống đỡ ở Trình Từ đầu hai sườn, nhìn trên mặt mang theo đỏ ửng, ở nơi nào không ngừng thở hổn hển Trình Từ, Từ Ngôn không biết cố gắng nuốt một ngụm nước miếng.

Rốt cuộc đi tới đây một bước, Từ Ngôn rất rõ ràng kế tiếp sẽ phát sinh bộ dáng gì sự tình, từ điện ảnh trung, tiểu thuyết đến ra tới hữu hiệu tin tức có thể biết được.

Kế tiếp phát sinh sự tình mới là ngành đồ ăn!

Tim đập không ngừng nhảy cái không ngừng, Từ Ngôn điều chỉnh chính mình hô hấp, sau đó chậm rãi, chậm rãi bình tĩnh trở lại, mà Trình Tử nằm ở hán dưới thân, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Không có tiền

Từ Ngôn nghĩ vậy, cũng bất chấp khác thứ gì, bắt lấy Trình Tử tay nhỏ, sau đó phác tới, đôi môi ấn đi lên, không có gì bước đi, chỉ có vụng về dùng đầu lưỡi loạn liếm, liếm Trình Tử miệng đều là nước miếng.

Không biết hôn bao lâu, đại khái liền Từ Ngôn đều cảm giác có chút nín thở thời điểm mới ngừng lại được, sau đó đôi tay chống đỡ ở Trình Tử đầu hai sườn, nhìn trên mặt mang theo đỏ ửng, ở nơi nào không ngừng thở hổn hển Trình Tử, Từ Ngôn không biết cố gắng nuốt một ngụm nước miếng.

Rốt cuộc đi tới đây một bước, Từ Ngôn rất rõ ràng kế tiếp sẽ phát sinh bộ dáng gì sự tình, từ điện ảnh trung, tiểu thuyết đến ra tới hữu hiệu tin tức có thể biết được.

Kế tiếp phát sinh sự tình mới là ngành đồ ăn!

Tim đập không ngừng nhảy cái không ngừng, Từ Ngôn điều chỉnh chính mình hô hấp, sau đó chậm rãi, chậm rãi bình tĩnh trở lại, mà Trình Tử nằm ở hán dưới thân, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Nàng đang đợi chờ cuối cùng một khác.

“Muốn tới..... Trình Tử.”

Từ Ngôn miệng khô lưỡi khô nói ra những lời này, theo sau ở ổ chăn trung, đem quần của mình rút đi, cảm thụ được hạ thể ngành phát trường nào đó vật thể, Từ Ngôn thân mình về phía trước nghiêng, theo sau chống đỡ cánh tay uốn lượn xuống dưới, đem Trình Tử hoàn toàn toàn toàn ôm ở trong lòng ngực, một đôi tay không thành thật vuốt.

Bởi vì ôm vào trong ngực, cho nên Từ Ngôn có thể cảm giác được đến Trình Tử nhất cử nhất động, cũng bởi vậy cảm nhận được Trình Tử hiện giai đoạn trạng thái.

Không biết là khăn trương vẫn là khác cái gì, Từ Ngôn cảm giác được, mỗi khi chính mình đôi tay vuốt ve quá Trình Tử thân hình một lần, nàng liền sẽ không tự chủ run rẩy một lần.

Nếu một lần còn hảo thuyết, nhưng là liên tiếp vài lần lúc sau. Từ Ngôn phát hiện khác thường địa phương, hán đình chỉ chính mình cái kia hành động. Xốc lên chặn nhìn đi vào.

Đương hán thấy rõ ràng Trình Tử trên người lúc sau, Từ Ngôn nguyên bản kia viên dục hỏa đốt người tâm cũng theo sát làm lạnh xuống dưới.

“Ngươi trên người..... Như thế nào như vậy nhiều vết sẹo?”

“.....”

Lúc này đây, Trình Tử không có đang nói chuyện.

Liền như Từ Ngôn theo như lời như vậy, lúc này đây hán rành mạch thấy được Trình Tử thân thể thượng vết sẹo, nếu nói ngay từ đầu hán ở vuốt ve Trình Tử trong quá trình, cảm giác được có sờ đến thứ gì nói, lúc này đây chính là chân chính, tận mắt nhìn thấy đến.

Kia một đạo tiếp theo một đạo vết sẹo.

Từ Ngôn rất rõ ràng này đó là như thế nào làm ra tới. Liên tính không cần tưởng hấn cũng có thể đoán, đây là Sơn Thôn Trình Tử phụ thân, Sơn Thôn Hằng Tĩnh kiệt tác.

Ở chính mình không có phát hiện này đó thời điểm, gia hỏa kia đã không biết ở Trình Tử trên người để lại nhiều ít cùng loại với như vậy dấu vết, thẳng đến..... Từ Ngôn phát hiện.

Dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng đụng vào một chút, Trình Tử thân thể liền run rẩy một chút, Từ Ngôn chạy nhanh thu tay lại. Sau đó về mặt đau lòng chỉ sắc.

“Không tiếp tục sao.”

“Còn tiếp tục cái con khi.....”

Từ Ngôn thanh âm nghe tới có chút vô lực, giống như là không biết nên nói chút cái gì giống nhau, hấn nhẹ nhàng từ sau lưng ôm Trình Tử, tuy rằng ma sát thân thể của nàng sẽ làm hấn sinh ra hưng phấn cảm giác, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến Trình Tử toàn thân miệng vết thương, hấn liền không có tiếp tục đi xuống tâm tư.

Dưới loại tình huống này. Nếu còn nghĩ bạch bạch bạch gia hỏa, không phải siêu cấp vô địch hạ lưu, chính là mẫn đầu óc tình trùng gia hỏa, thực hiện nhiên Từ Ngôn đại não còn không có thoái hóa đến bị tình trùng khống chế nông nổi.

Hiện giờ, Từ Ngôn muốn làm sự tình. Cũng chính là hấn hiện giờ đang ở làm sự tình, cái gì đều không làm. Thành thành thật thật ôm, cảm thụ được Trình Tử thân thể mang cho chính mình độ ấm.

Không hơn.

Giờ khắc này, phòng phát toàn bộ thế giới đều yên lặng xuống dưới, chỉ có hai người tiếng hít thở, cùng với như cũ không có tắt đi bóng đèn.

Thật lâu sau..... Một tiếng răng rắc lúc sau, toàn bộ nhà ở lâm vào một mảnh hắc ám, tạm dừng ước chừng là ba giây đồng hồ tả hữu, Trình Tử thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội.

“Lão công, bóng đèn hư rồi.”

“Ngày mai đổi một cái, đừng nói lời nói.....”

Giọng nói rơi xuống, toàn bộ phòng lại một lần lâm vào trầm tĩnh, Từ Ngôn cái mũi rõ ràng nghe thấy được đến từ Trình Tử thân thể thượng hương khí, nhàn nhạt thanh hương, nghe lên thực tán.

“Lão công, có cái gì đỉnh ta, rất khó chịu.”

“.....”

Lúc này đây, Từ Ngôn lựa chọn trầm mặc.

Ngày hôm sau sáng sớm một tia nắng mặt trời chiếu xạ ở nhà ở nội, vừa vặn, kia lù ánh mặt trời, xuyên thấu qua pha lê chiếu xạ tới rồi Từ Ngôn mắt trái thượng, chỉ chớp lát, toàn bộ đôi mắt liền bắt đầu trở nên không thoải mái lên.

Tĩnh lại, Từ Ngôn bắt đầu dĩ mở to mắt, còn không có hoàn toàn tỉnh lại hấn vẫn duy trì cái dạng này, phóng không ước chừng là bốn năm giây tả hữu thời gian.

Cuối cùng tay trái hướng tới bên cạnh sờ soạng, đương nhiên, cái gì đều không có, lúc này, Từ Ngôn mới phát hiện Trình Tử không thấy.

Cũng không có chút nào lo lắng, Từ Ngôn cũng không lo lắng Trình Tử sẽ biến mất rồi, bởi vì đây là nam nhân giác quan thứ sáu! Dĩ thường mãnh liệt giác quan thứ sáu!

Môn bị đẩy ra, từ giữa vào một người thiếu nữ, tuổi đại khái là mười bốn mười lăm tả hữu, ăn mặc nhất mực trang phục, nhưng lại có cực kỳ tú lệ một khuôn mặt trứng.

Tên là Sơn Thôn Trình Tử thiếu nữ ánh vào Từ Ngôn trong mắt.

Nàng hấn là đang ở quét tước nhà ở, cho nên cũng không có nhìn đến nằm ở trên giường Từ Ngôn đã mở hai mắt, trước sau như một mặt vô biểu tình, nghiêm túc khuôn mặt nhỏ cho người ta một loại nàng thời khắc đều ở tức giận bộ dáng.

Chẳng qua, này chỉ là nàng bình thường bộ dáng thôi.

Đương nàng tiếp cận Từ Ngôn vị trí thời điểm, tại đây một khắc nàng rốt cuộc phát hiện trước mắt cái này chính mình trên danh nghĩa trọng phụ đã tỉnh ngủ.

“Thủy đã đánh hạo, trước rồi giường rửa mặt một chút đi.”

“Phiền toái người.”

Từ Ngôn mỉm cười nói ra những lời này, sau đó quay đầu nhìn như cũ kia phó biểu tình Trinh Từ, sau đó hơi hơi cười cười.

“Ta chỉ là ở thực hiện thể tử nên làm sự tình mà thôi.”

Vẫn là trước sau như một nghiêm túc, giống như là ở chấp hành mệnh lệnh giống nhau, nàng làm ra như vậy hành động, sau đó Từ Ngôn bắt đầu rời giường

Rửa mặt xong, đẩy cửa ra đi ra ngoài, thật sâu mà hít một hơi, nhìn đối chính mình mà nói còn xem như xa lạ địa phương.

Từ Ngôn cũng không có nói cái gì.

“Ăn cơm sáng.”

Thẳng đến phòng trong một tiếng kêu gọi thanh đem chính mình hấp dẫn lại đây lúc sau, Từ Ngôn mới hồi phục tinh thần lại, nhìn phòng trong Trinh Từ, đối với nàng toát ra khuôn mặt tươi cười, Từ Ngôn xoay người đi vào trong phòng mặt.

Bữa sáng, còn tính thượng có thể, nói là có thể cũng chỉ là tương đối với cái này niên đại mà thôi, thực bình thường bữa sáng, ngày hôm qua mang về tới cá, một cái cấp Hắc Đan ăn, mặt khác dư lại một cái bị Trinh Từ nấu canh.

Nhìn tuổi không lớn, nhưng là Trinh Từ trù nghệ lại ngoài ý muốn thành thực, chỉ cần từ này làm được đồ vật tới xem, không cái mấy năm rèn luyện là không có khả năng làm được, bởi vậy lẫn nhau đối lập một chút, Từ Ngôn phát hiện chính mình cái kia niên đại những cái đó nướng chiều từ bé, học nam nhân hút thuốc uống rượu không học giới nữ nhân, quả thực là cách biệt một trời.

Hai người căn bản là không có chút nào có thể so tính, cho nên chỉ là thử đối lập một chút, Từ Ngôn liền không lên tiếng.

Đương nhiên, nói như vậy lời nói cũng không phải nói sở hữu nữ hài tử đều là đáng về kia, tỷ như cái kia đã từng giúp chính mình thu thập nhà ở, hơn nữa trợ giúp chính mình nấu cơm từ vẫn tĩnh.

Nàng trù nghệ cũng thực tán, chỉ có thể nói vẫn là có một bộ phận nhỏ nữ tính còn vẫn duy trì ngay từ đầu cái loại này nữ tính nên có hiền thực.

“Thật sự thực hảo uống đầu. .... Đến tốt cùng là như thế nào làm được? Chỉ là đơn giản phối liệu liền có thể làm ra như vậy mỹ vị!”

Từ Ngôn về mặt giặt mình đem cái muỗng bỏ vào thịnh tốt canh cá, sau đó khước miệng mang theo ý cười nhìn về phía Trinh Từ nói ra những lời này, tuy rằng hẳn những lời này đựng tương đối lớn khuyếch đại ý vị, nhưng không dung bỏ qua chính là canh cá thật sự thực tán.

Bởi vì Từ Ngôn cũng sẽ đơn giản làm một ít đồ ăn, cho nên chính hẳn chính là rất rõ ràng, nếu là làm ra mỹ vị đồ ăn là một kiện cỡ nào không đơn giản sự tình.

Cho nên nói, hẳn cũng không có chút nào nói ngoa, chỉ là xem như ăn ngay nói thật thôi, đối Trinh Từ loại này trù nghệ hẳn ôm có khẳng định thái độ.

Chỉ là. ....

Vì cái gì chính mình cái kia thời đại Trinh Từ lười đến muốn mệnh? Tựa hồ từ nàng trụ tiến chính mình gia kia một khác bắt đầu liền chưa từng có gặp qua nàng đã làm việc nhà.

Chẳng lẽ là sau khi chết, đem sinh thời lưu lại tới việc nhà kỹ năng mất đi rồi?

Cẩn thận suy nghĩ một chút, thật đúng là không đáng tin cậy cách nói.

“Trong nhà bóng đèn hư rồi.”

Trinh Từ nói truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, sừng sốt một chút, sau đó gật gật đầu.

“Điểm này ta đã biết. .... Đi mua là được.”

“Nhưng là trong nhà giống như không có tiền.”

Trinh Từ nói sử Từ Ngôn đình chỉ ăn cơm động tác.

Như thế nào đem cái này quên hết!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Màng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 213: Ý tưởng

Tiền, là cái thứ tốt.

Bất luận là ở thế kỷ 21 vẫn là hiện giờ đi vào hai mươi thế kỷ, đối Từ Ngôn tới nói, thành thành thật thật kiếm tiền đều có không nhỏ khó, chính mình tồn tại cái này niên đại là đại bộ phận lão họ đều ăn không đủ no niên đại, đương nhiên đám kia gia hỏa ăn không đủ no cùng Từ Ngôn cũng không có cái gì trực tiếp quan hệ.

Trước kia trong nhà còn thừa tiền cũng đều là nhà mình ban đầu kia đóng phòng chủ nhân, bởi vì bị xử lý lúc sau, hấn sở tàng hạ thiếu tài chính bị Từ Ngôn sung công, lúc ấy vừa thấy tất cả đều là một ngàn mặt sao, ngay từ đầu còn âm thầm vui sướng, không nghĩ tới một chút lộng tới nhiều như vậy.

Nhưng đó là theo bản năng hành vi, bởi vì Từ Ngôn cái kia niên đại 100 mặt sao đều là không ít, mà vừa đến Nhật Bản nhìn đến năm trương một ngàn mặt sao, theo bản năng sinh ra chính mình có 5 ngàn nhiều tài chính.

Đương nhiên, bởi vậy cũng xem nhẹ một chút. ....

Nhật Bản tiền mặt, tựa hồ chỉ ở sau Hàn Quốc kia ghê tởm tiền mặt đổi suất không sai biệt lắm, một ngàn ở Nhật Bản, cũng không phải cái gì thiên đại mặt trán.

Cho nên, mấy ngày qua đi, đương Trình Từ nhắc tới loại chuyện này thời điểm, Từ Ngôn đương nhiên bắt đầu đau đầu đi lên, loại này thời điểm không đau đầu tựa hồ khả năng không lớn.

Đối với những cái đó hô to tiền nãi vật ngoài thân làm ra về nhân sĩ, Từ Ngôn giờ này khắc này chỉ nghĩ đối với bọn họ rít gào kia dùng tiền tạp chết ta đi! Linh tinh hành động.

Kiểm tiền, xác thật làm người đủ đau đầu.

“Gần nhất giá gạo bắt đầu tăng, một hồi còn phải đổi cái bóng đèn, nói như vậy trong nhà ngay cả con gián tựa hồ đều sẽ không thối.”

“.....”

Trình Từ đem chén dưa thu thập hảo sau, như vậy đối với Từ Ngôn nói, ngay từ đầu là không tính toán để ý tới nàng, nhưng tựa hồ Trình Từ quật tính tình như cũ không có bỏ, cho nên vẫn luôn đi theo Từ Ngôn mờ mờ nhạt nhạt sau.

Mà lúc này Từ Ngôn đang ở ị phân, loại này yêu cầu tinh hạ tâm tới làm sự tình, lại bị Trình Từ đánh vỡ, nàng liền giống như cận vệ giống nhau. Đứng ở nhà xí bên ngoài, chính diện đối mặt Từ Ngôn, chút nào không bận tâm xú vị nói ra những lời này.

Này quả thực là biến thái hành vi a!

“Đã biết! Ta lập tức liền đi tìm công tác! Cho nên, thỉnh người giữ cửa kéo hảo, làm ta hưởng thụ này cuối cùng sung sướng có thể hay không?!”

Từ Ngôn đã đối trước mặt Trình Từ hoàn toàn hết chỗ nói rồi, tựa hồ từ đêm hôm đó qua đi, nàng liền đem chính mình hoàn toàn định vị vì Từ gia người.

Ngay cả tên đều tự động theo Từ gia họ.

Từ Trình Từ..... Tên này bất luận như thế nào nghe đều thuộc về kỳ quái muốn mệnh cái loại này tên a! Còn có từ tối hôm qua Từ Ngôn liền vẫn luôn mơ mơ màng màng.

Chính mình! Rốt cuộc là khi nào cưới Trình Từ?!

Miễn phí được đến một cái lão bà..... Cái này làm cho Từ Ngôn, hảo không thích ứng.

Dùng truyền thống nói tới hình dung Từ Ngôn giờ này khắc này hành vi chính là một câu.

Tiền nhân, chính là làm ra về.

.....

“Xin lỗi, chúng ta nơi này không cần công nhân.”

“Thực xin lỗi. Đã không cần.”

“Đi mau! Đừng làm trở ngại ta đi làm buôn bán!”

“.....”

Như là linh tính nói từ Từ Ngôn hạ quyết tâm, tìm công tác bắt đầu lúc sau liền vẫn luôn tràn ngập ở lỗ tai nội, tựa hồ vẫn luôn không có dừng lại quá, cảnh này khiến ngay từ đầu nhiệt tình mênh mông chuẩn bị tìm công tác Từ Ngôn hảo sinh lạc tịch.

Đã kích người cũng không mang theo như vậy đã kích!

Từ Ngôn vị trí với cái này địa phương, cũng liền cùng ở nông thôn không sai biệt lắm, hoàn toàn có thể nói như vậy, đây là cái ở nông thôn.

Giao thông không phát đạt, nông nghiệp qua loa đại khái, không có gì sở trường đặc biệt địa phương. Hơn nữa một đám phảng phất đều lạnh nhạt muốn mệnh, đối với Từ Ngôn khiêm tốn cầu chức, bọn họ vẫn luôn vẫn duy trì chính là lạnh nhạt thái, phảng phất lại nói người chết sống quan ta mao sự! Linh tính nói.

Có thể nghĩ. Nhật Bản chính là như vậy, lòng nhiệt tình người không nhiều lắm, ở bọn họ tư tưởng, chỉ có chính mình ăn đến bão hòa ăn dư lại quảng ra ngoài uy cầu. Xa xa không có phân một ngum com cấp khó khăn bên trong người ăn.

Như vậy lạnh nhạt xã hội hiện tượng, quả thực sử Từ Ngôn trái tim băng giá.

Cái gì đều không có tìm được, không có công tác. Hơn nữa bởi vì đói bụng đem trong tay còn sót lại tiền mua cái bao ăn rót Từ Ngôn, thân vô phân đẩy cửa ra trở về nhà.

Đổi mặt hần trở về, Trình Từ sở bày ra chính là nhất truyền thống lễ nghi, tiểu toái bước chạy đến Từ Ngôn trước mặt, ngồi quỳ xuống dưới, sau đó được rồi một cái tiêu chuẩn nhất lễ nghi, hơn nữa trong miệng nói hoan nghênh trở về linh tính nói.

Bởi vì Từ Ngôn còn không có thói quen Nhật Bản người này một bộ, cho nên không thói quen ở về nhà thời điểm nói thượng một câu ta đã trở về

Này đối Từ Ngôn tới nói, chính là ị phân tẩy mông, làm điều thừa.

Đem giày cởi ra, Từ Ngôn đứng lên nhìn so với chính mình lùn thượng không ít Trình Từ sừng sốt một hồi, sau đó hơi hơi cúi đầu.

“Xin lỗi, không có tìm được công tác.”

“Không quan hệ.”

Trình Từ trả lời có chút ra ngoài dự kiến, nghe nàng thanh âm giống như là đã biết đáp án giống nhau, cũng đứng, một hồi gia chính là một bộ muốn chết định rồi bộ dáng, là ai đều không thể nhìn không ra tới.

Nhưng mà Trình Từ như vậy đối đãi hần thái sử Từ Ngôn nội tâm càng thêm áy náy, một người nam nhân vô pháp nuôi sống một nữ nhân, này đối Từ Ngôn tới nói là một kiện cỡ nào đại châm chọc a!

Còn không bằng Trình Từ mắng chính mình một đống đầu.

“Com đã làm tốt, trước tới ăn com đi.”

Mặt vô biểu tình Trình Từ là như thế này nói, sau đó đó là cùng dĩ vãng không có gì hai dạng khác biệt tươi cười, Từ Ngôn do dự một chút, đứng dậy đi theo Trình Từ hướng tới bàn ăn đi đến.

.....

Qua loa đem đồ ăn ăn xong, kia đại khái là Trình Từ không biết từ nơi đó vừa mới đào ra rau dại, ăn ở trong miệng man trúc trúc, theo sau Từ Ngôn liền một đầu ngã xuống trên giường, sau đó ngơ ngác xuất thần.

Kiểm tiền, cỡ nào xa lạ từ ngữ, đối trước kia Từ Ngôn tới nói, này căn bản là không cần suy xét sự tình, nhưng giờ này khắc này lại không thể không vì chuyện này mà đau đầu.

Làm công kiểm tiền cái này đã hoàn toàn có thể xem như trở thành phế thái, bởi vì từ lúc bắt đầu Từ Ngôn liền biết lấy hần cái này tuổi, rất khó lại cái này thôn xóm nhỏ tìm được công tác.

Tiếp theo, đó là cướp bóc.

Cướp bóc, danh như ý nghĩa chính là dùng sắc bén độn khí ở ban đêm rất ít có người trải qua tiểu, tìm được chọn người thích hợp, sau đó hô to một tiếng không muốn chết nói đem trên người tiền toàn bộ móc ra tới! Nói như vậy, nếu vận khí tốt độn tới chính là người giàu có, kia chúc mừng người sẽ đạt được không ít tài chính, nếu vận khí không hảo độn tới chính là người nghèo, trước người còn phải cùng hắn tranh chấp một phen, nếu đối phương thật sự không có tiền nói. .... Kia chỉ có thể xin lỗi.

Loại chuyện này người cũng đến xem vận khí, vận khí không hảo người có khả năng nằm vùng ngồi xổm nửa ngày cũng chưa người trải qua, nhưng nếu ở đều là người địa phương người cũng không có khả năng thực thi cướp bóc, như vậy nhiều người căn bản không hảo xuống tay.

Nhưng Từ Ngôn sẽ không bận tâm loại chuyện này, cho nên này hạng nhất tạm thời trước ngừng ở nơi này.

Cuối cùng hạng nhất, còn lại là đánh bạc.

Liên giống như, Trình Từ phụ thân, còn có ban đầu chính mình nhà này phòng chủ nhân giống nhau, đi đánh bạc người đều không phải cái gì hảo điều, nói cách khác thắng bọn họ tiền ít nhất lương tâm thượng sẽ không không qua được, cho nên đương Từ Ngôn nghĩ đến này phương pháp thời điểm, trong đầu thoáng hiện mà qua này tưởng tượng pháp bị đương trường bắt lấy.

Này thật đúng là cái không tài chủ ý.

Quá cao thâm đánh cuộc thuật Từ Ngôn căn bản liên không hiểu, duy nhất xem như biết một chút cũng chính là từ TV thượng, hoặc là điện ảnh trông được đến những cái đó đánh bạc cảnh tượng.

Điều si, so lớn nhỏ điểm này Từ Ngôn vẫn là minh bạch, nếu là đơn thuần so lớn nhỏ này cũng không cần nhiều chỉ số thông minh, nếu đổi thành bài nói, cũng liên đầu địa chủ hoặc là j câu cá linh tinh đồ vật, còn có, như cũ là bài so lớn nhỏ.

Cái này, ở điện ảnh trông được quá Từ Ngôn vẫn là rất rõ ràng.

Này. .... Xác thật là cái không tài ý tưởng!

Nghĩ vậy, Từ Ngôn tinh thần tỉnh táo, hần đột nhiên ngồi dậy, sau đó đem ánh mắt như ngừng lại thu thập chén đĩa Trình Từ trên người.

Nhẹ giọng kêu.

“Trình Từ, người lại đây một chút.”

Dùng đỉnh đầu thượng động tác, đang ở xoát chén Trình Từ sừng sốt một chút, sau đó đem tầm mắt tập trung ở ngồi ở mép giường Từ Ngôn trên người.

“Làm sao vậy.”

“Người lại đây một chút, ta hỏi một việc.”

Nghe xong Từ Ngôn nói, đem trong tay sống buồng, đơn giản lau chùi một chút bàn tay, Trình Từ đi hướng Từ Ngôn vị trí.

Nhìn đứng ở chính mình trước mặt Trình Từ, Từ Ngôn do dự một chút.

“Cái kia. .... Nhà chúng ta, hiện giờ còn dư lại nhiều ít?”

“Đã vì tiền.”

“Không không không, ta ý tứ là tháng này sinh hoạt phí còn dư lại nhiều ít! Cũng không phải hỏi dư thừa tiền.”

Từ Ngôn hỏi thực minh xác, bởi vì Nhật Bản nữ tính đều có một cái cộng đồng tật xấu, đó chính là kết hôn sau đều sẽ đem một bộ phận tiền lưu lại, sau đó tính làm tháng này sinh hoạt chi tiêu, tiền tiêu vật linh tinh những cái đó là khác tính.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 214: Sòng bạc

“Ngươi lại đây một chút, ta hỏi một việc.”

Nghe xong Từ Ngôn nói, đem trong tay sống buông, đơn giản lau chùi một chút bàn tay, Trình Từ đi hướng Từ Ngôn vị trí.

Nhìn đứng ở chính mình trước mặt Trình Từ, Từ Ngôn do dự một chút.

“Cái kia. .... Nhà chúng ta, hiện giờ còn dư lại nhiều ít?”

“Đã vì tiền.”

“Không không không, ta ý tứ là tháng này sinh hoạt phí còn dư lại nhiều ít! Cũng không phải hỏi dư thừa tiền.”

Từ Ngôn hỏi thực minh xác, bởi vì Nhật Bản nữ tính đều có một cái cộng đồng tạt xầu, đó chính là kết hôn sau đều sẽ đem một bộ phận tiền lưu lại, sau đó tính làm tháng này sinh hoạt chi tiêu, tiền tiêu vật lĩnh tính những cái đó là khác tính, nói cách khác, trong nhà hiện tại ít nhất cũng sẽ thừa một chút.

Từ Ngôn tổ chức một chút ngôn ngữ.

“Ăn ngay nói thật.”

“Còn dư lại 1000.”

“.....”

Ít như vậy! Đây là Từ Ngôn đang nghe đến cái này con số lúc sau sinh ra đệ nhất cảm giác, đối Từ Ngôn tới nói, này xác thật là cái số lượng nhỏ, sòng bạc hẳn là đều tồn tại nhiều ít bao nhiêu tiền mới có thể vào bản quy định.

Hiện tại Từ Ngôn chính là lo lắng, cái này số lượng sòng bạc rất cuộc có để tiền! Nếu làm tiến nói, cái này số lượng cũng không phải không nhất định có thể kiếm được tiền.

Đương nhiên, hiện tại quan trọng nhất chính là, như thế nào cùng Trình Từ mở miệng.

Suy nghĩ một hồi, Từ Ngôn ngồi thẳng thân mình, thật sâu mà hít một hơi, sau đó nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt Trình Từ.

“Ta cẩn thận suy nghĩ thật lâu, dựa theo hiện giờ công tác của ta năng lực, rất khó đạt được đại lượng tài chính, cho nên ta suy nghĩ. .... Có phải hay không có thể dùng khác phương pháp kiếm chút tiền.”

“Kiếm chút tiền.”

“Àn, không sai ta tưởng đại khái chính là cái này.”

Từ Ngôn đầy mặt nghiêm túc nhìn về phía Trình Từ.

“Đi sòng bạc, đánh cuộc một phen!”

“Không thể.”

Không chút suy nghĩ, Trình Từ há nồm cự tuyệt Từ Ngôn cái này đề nghị, ở nàng trong đầu, đánh bạc kiếm tới tiền là không đáng tin cậy, không nói nàng phụ thân. Chính là này gian nhà ở ban đầu chủ nhân đều là dựa vào đánh bạc tới duy trì sinh hoạt cơ bản chi tiêu, có thể nhìn ra được tới cái loại này muốn một đánh cuộc thành danh cơ hội, Trình Từ phụ thân cũng không có cảm nhận được.

Nhưng mà, hiện giờ vừa mới tính thượng là kết hôn hai người, thân là trợ phụ Từ Ngôn lại đột nhiên nói ra muốn từ đi trước kia phụ thân đi qua đường xưa, này đối Trình Từ mà nói quả thực giống như là tự tìm từ lộ giống nhau.

Có lẽ là có cái gì không tốt cảm tưởng, cho nên đối đánh bạc loại chuyện này, Trình Từ phản đối dị thường kiên quyết.

“Thành thành thật thật làm công kiếm tiền, đánh bạc loại chuyện này ngươi tưởng đều không cần suy nghĩ.”

Nói ngắn lại, Trình Từ cuối cùng nói ra những lời này.

“Ta không có khả năng thua!”

“Năm đó phụ thân cũng nói qua đồng dạng lời nói.”

“Ta thật sự không có khả năng thua! Tin tưởng thực lực của ta!”

“Năm đó phụ thân cũng nói qua đồng dạng lời nói.”

“.....”

Nói ngắn lại. Bất luận Từ Ngôn nói cái gì đó, Trình Từ cho đáp án, đều là năm đó phụ thân cũng nói qua đồng dạng lời nói.

Trên thực tế, từ lúc bắt đầu Trình Từ liền không tin đánh bạc này ngoại ý có thể kiếm tiền.

Đã không có chút nào thương lượng đường sống, Trình Từ phản đối dị thường mãnh liệt, cho người ta một loại, người nếu là đi đánh bạc ta liền một đầu đâm chết ở người trước mặt loại cảm giác này.

Đã..... Không có bất luận cái gì biện pháp sao?

“Xem ra, đã che dấu không nổi nữa a.”

Từ Ngôn thở dài một hơi, giống như là đã không có cách nào đường như. Hắn hơi hơi ngẩng lên đầu, nhìn chính mình trần nhà thật sâu mà hít một hơi, sau đó đứng lên.

“Trước không nói ta vì cái gì nghĩ đến đánh bạc này một cái lộ, đồng dạng ta cũng rất rõ ràng đánh bạc rốt cuộc có thể hay không kiếm được tiền. Kia hoàn toàn là vận khí vấn đề, đương nhiên, cũng không bài trừ ra lão thiên khả năng tính, cho nên ta mới có thể như vậy đối với người nói..... Ta có tuyệt đối nắm chắc có thể kiếm tiền.”

Từ Ngôn ngón tay đánh ra một cái vang chi. Tiếp theo giây, đặt tại chỗ ghế dựa bỗng nhiên phiêu lên, ở Trình Từ trong tầm mắt trên dưới phiêu động. Giống như chẳng là biến ma thuật giống nhau, mắt đi trọng lực ghế dựa ở không trung bay tới thôi đi.

Vẫn luôn mặt vô biểu tình Trình Từ, đang xem đến điểm này lúc sau, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc chi sắc, tuy rằng thực mau liền che dấu lên.

“Sòng bạc nội cơ bản nhất đánh cuộc cái sòng vẫn là tồn tại đi? Ta cái này hoàn toàn có thể nói là siêu năng lực, người dựa theo cái này lý giải là đến nơi, nếu là đánh cuộc cái sòng so lớn nhỏ nói, ta năng lực này hoàn toàn có thể bài thượng công dụng.”

Từ Ngôn tựa hồ đã nghĩ tới bó lớn bó lớn kiếm lấy tiền mặt cảnh tượng, hắn khỏe miệng mắt tự nhiên toát ra một tia hưng phấn cảm giác.

Thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm Trình Từ hai mắt, Từ Ngôn hơi mang hưng phấn mặt ánh vào Trình Từ trong mắt.

“Thế nào? Lúc này đây..... Có thể cho ta ném thử một chút đi!”

.....

Này, đại khái là Từ Ngôn từ sinh ra tới nay lần đầu tiên tiến vào như vậy nơi, cũng không có điện ảnh trung cái loại này đại khí mệnh mông cảnh tượng, chỉ là vô cùng đơn giản náo nhiệt đám người, còn có khi thỉnh thoảng mắng chửi mà nó thanh âm.

“Thật đúng là náo nhiệt a.....”

Cảm thán dường như nói ra những lời này, Từ Ngôn tay trái nắm phía sau Trình Từ, từ trong đám người tể đi vào, phía trước đi theo chính là dẫn đường.

Đại khái là còn có điểm lo lắng, cho nên ngay từ đầu chết sống không muốn Trình Từ tuy rằng đồng ý, nhưng là đưa ra một cái yêu cầu, đó chính là Từ Ngôn cần thiết mang theo nàng cùng đi.

Cái này sòng bạc cũng không phải điện ảnh trung cái loại này đại sòng bạc, đương nhiên sẽ không tồn tại đối lợi thế loại này đồ vật, vô cùng đơn giản dùng tiền quay lại áp lớn nhỏ.

Tuy rằng thiết bị hết thảy đều thực đơn sơ, nhưng ít nhất không khí vẫn là tồn tại, đối Từ Ngôn mà nói, loại này giống như là lần đầu tiên tiến vào thành thị người nhà quê giống nhau, thoạt nhìn hết thảy hết thảy tựa hồ đều có như vậy điểm hấp dẫn người.

“Đây là đánh cuộc cái sòng địa phương.”

Dẫn đường người kia ăn mặc thoạt nhìn còn tính thượng có thể, ít nhất miễn cưỡng tính thượng là chính thức, sau đó hắn liền chỉ vào Từ Ngôn trước mặt một cái chiếu bạc nói như vậy nói.

Đây là Từ Ngôn lần đầu tiên, như thế gần gũi quan khán người khác đánh bạc, đánh cuộc cái sòng người cũng không phải quá nhiều, nhiều nhất đại khái tính ra một chút cũng chính là năm sáu người tả hữu, trong đó có hai cái sắc mặt cũng không phải quá đẹp, có thể tính ra ra, đại khái là thua trận không ít tiền.

Từ Ngôn trầm mặc một chút, nhìn đến còn có một cái không vị, liền đặt mộng ngồi đi lên, bởi vì đã không có vị trí, cho nên Trình Từ chỉ có thể đứng ở Từ Ngôn phía sau.

Cũng không có lập tức đi áp tiền, Từ Ngôn chỉ là nhìn bọn họ đánh cuộc một câu, này chiếu bạc tựa hồ có cái gì không đúng địa phương, dù sao nhìn bốn cục kia sáu cá nhân chỉ có một người ở không ngừng thắng tiền, chậm rãi còn lại vài người tựa hồ cũng phát hiện cái này quy luật, đều cùng người kia đề ép giống nhau, tuy rằng kiếm rất ít, nhưng lại so với vẫn luôn thua mạnh hơn nhiều.

Từ Ngôn đối với điều cái sòng người kia cười cười, sau đó đem trong tay một trương một ngàn tiền mặt đề ở tiểu nhân vị trí, mà còn lại người toàn bộ

đều áp đại.

Ngồi ở Từ Ngôn bên cạnh tên kia trung niên nam tử phiến Từ Ngôn liếc mắt một cái, theo sau thực mau liền dời đi tầm mắt, với hắn mà nói loại này lần đầu tiên đi vào sông bạc tiểu tử căn bản liền ít nhất quy củ cũng đều không hiểu.

Nhìn nhiều như vậy đem, là cái ngốc tử cũng biết, đề ở cái kia tương phản địa phương quả thực là tự tìm tử lộ, mà Từ Ngôn hoàn toàn liền làm ra này như ngốc tử giống nhau hành động.

Có lẽ là khăn trương, đứng ở Từ Ngôn phía sau Trình Từ, đôi tay đáp ở Từ Ngôn trên vai, quá độ khăn trương làm cho nàng bắt đầu dùng sức bóp Từ Ngôn bả vai.

Nhưng mà, Từ Ngôn lại không có chút nào khăn trương.

“Thực xin lỗi, tiền sinh, còn không có điều cái sàng phía trước là không thể hạ chú.”

“Nga..... Xin lỗi.....”

Từ Ngôn sững sốt một chút, sau đó ngây ngô cười vuốt đầu đem đặt ở tiểu vị trí một ngàn khối cầm trở về, sau đó đặt ở trong lòng bàn tay.

Hắn này nhất cử động, chọc đến ngồi ở một bên những cái đó dân cờ bạc nhóm cười ha ha, đối bọn họ mà nói, Từ Ngôn vừa mới hành động cùng chế cười không có gì khác nhau.

Từ Ngôn đem tiền lấy đi lúc sau, kia điều cái sàng bắt đầu cầm lấy cái sàng, dùng tay kéo nông nổi bắt đầu lay động đi lên, sau đó đó là rầm rầm cái sàng tiếng đánh truyền đến.

Phịch một tiếng thả đi xuống, sau đó đó là bắt đầu áp cười to.

Vẫn luôn thẳng người kia thoát nhìn tuổi đại khái có bốn năm mươi tuổi bộ dáng, ăn mặc Nhật Bản hòa phục thoát nhìn tướng mạo là hung thần ác sát, theo sau đó là đem dùng dây thun buộc chặt tốt một chồng tiền mặt ném vào lớn hơn.

Còn lại người chỉ là do dự một chút lúc sau, liền đi theo áp đại.

Mà Từ Ngôn còn lại là cười tủm tỉm nhìn bọn họ.

“Con người của ta a, ghét nhất không gì hơn cùng người khác làm giống nhau sự tình, cho nên a..... Nếu các người đều đã như vậy, ta chỉ có áp nhỏ!”

Đem một ngàn khối đề ở tiểu thượng, Từ Ngôn nói ra những lời này.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Kiểm tiền chuẩn bị

“Bên kia cái sàng bàn một tiểu tử từ bắt đầu thắng đến bây giờ!”

Cách vạch bàn đang ở đánh cuộc bài người, đồ bưng một đôi mắt nhìn chăm chăm trong tay đang ở một chút một chút bị vạch trần đáp án bài, còn không có nhìn đến bên tai liền truyền đến như vậy thanh âm.

Xuất phát từ nhân loại nhất nguyên thủy bản năng, hắn chỉ đứng lên một đôi lỗ tai, cẩn thận nghe bên tai truyền đến tin tức.

“Giống như là bởi vì cùng Anh Đào tên kia làm thượng! Từ dưới chú bắt đầu liền vẫn luôn cùng Anh Đào hạ tương phản, không thể không nói, Anh Đào vận khí thật đúng là thiếu chút nữa có thể, mười tám đem trung, cũng liền thắng hai thanh!”

Những lời này, hoàn toàn hấp dẫn đánh cuộc bài người hứng thú, qua loa vạch trần trong tay bài điểm số, đương nhiên vẫn là thua, nhưng này đã không phải hắn suy xét đến mục tiêu.

Đứng lên, trong miệng lẩm bẩm “Không chơi, không chơi!” Linh tinh nói, đứng dậy hướng tới phía sau cách đó không xa đánh cuộc cái sàng địa phương đi qua.

Người, giống như tương đối nhiều.

Đại khái là xem náo nhiệt linh tinh chiếm cứ tuyệt đại bộ phận, một đám trên người mang theo khô nóng độ ẩm, cùng với không biết bao lâu không có tẩy quá quần áo mang đến một cổ lên men xú vị, không cần đầu cũng có thể dự đoán được đây là đêm không về ngủ dân cờ bạc.

“Tiếp làm một chút, nha! Đại ca nguoi tiền rút! Xin lỗi xin lỗi.....”

Trong miệng vẫn luôn lẩm bẩm, cuối cùng da mặt dày Nguyên Đăng vẫn là từ tầng tầng trong đám người giết đi vào, được đến hàng phía trước vị trí.

Thẳng đến lúc này, hần mới chân chính nhìn đến, lúc này đây vai chính rốt cuộc là một người bộ dáng gì người.

Tuổi tối cao không vượt qua hai mươi, mặt vô chòm râu, thoát nhìn sạch sẽ thực, cùng nơi này đại đa số mặt hoàng tiêu gây dân cờ bạc bất đồng, sắc mặt của hần tương đối hồng nhuận, thoát nhìn như là thành phố lớn bên kia hải từ.

Tuy rằng sẽ lệnh người cảm giác được kỳ quái, vì cái gì như vậy hải từ sẽ xuất hiện ở sông bạc nội? Hơn nữa, hần phía sau đứng giống như là hần bạn gái vị kia, thoát nhìn giống như là tiên nữ giống nhau. Tuy rằng từ nhìn đến bắt đầu liền vẫn luôn kia phó biểu tình.

Thực không giống nhau mỹ, thoát nhìn thực kinh diễm, nhưng cũng gần là kinh diễm cảm giác, nhưng sẽ không thực mau phiền chán rút, 21 thẳng vẫn duy trì này kinh diễm cảm giác.

“Khai! Bốn, năm, sáu, đại!”

“A ha ha ~ một không cần thận lại mộng đúng rồi!”

Ngoài miệng tuy rằng như vậy khiêm tốn nói, nhưng tên kia thiếu niên lại một chút không có khiêm tốn cảm giác, Nguyên Đăng xem rành mạch. Khóe miệng lộ ra kia một tia nếu có điều vô ý cười thoát nhìn khiêu khích giống nhau, 360 độ khiêu khích.

Tương phản mặt khác một phương, tại đây một mảnh tỉnh thượng là đại ca khu vực Anh Đảo, sắc mặt liền phải kém hơn rất nhiều, đại khái là chưa từng có thua như vậy hoàn toàn quá, cho nên giáp mặt đối vận khí tốt như vậy Từ Ngôn khi, hần bắt đầu có chút ăn không tiêu.

Cẩn rằng, cũng không có phát tác, chỉ là lạnh lùng hừ một tiếng. Sau đó hướng tới phía sau vẫy vẫy tay, theo sau một người tiểu đệ đem dùng báo chí buộc chặt trụ tiền đặt ở trước mặt trên chiếu bạc, phát ra một tiếng trầm vang.

Đầu hơi hơi thấp xuống, mắt lé nhìn về phía Từ Ngôn.

“Tiểu tử nguoi thực không tồi. Tuy rằng không biết nguoi là nhà ai hải từ, nhưng là có thể từ vừa rồi ngồi vào hiện tại, chỉ cần bằng vào điểm này liền cũng đủ ta thưởng thức của nguoi.”

Trong miệng nói ra nói như vậy, hần nâng lên tay phải nhẹ nhàng vỗ vỗ trước mặt một bó dùng báo chí đóng gói xong tiền mặt. Này cũng không phải là một bút số lượng nhỏ, từ báo chí độ dày tới xem nói.

“Có dám hay không chơi cái lớn một chút?!”

“.....”

Nguyên Đăng nhìn đến này, trong lòng âm thầm cười lạnh. Lúc này phỏng chừng chỉ có ngốc tử mới có thể tiếp tục chơi đi xuống đi, hơi chút có điểm chỉ số thông minh hần là đều sẽ rõ ràng Anh Đảo đây là muốn đem thua trận những cái đó toàn bộ kiếm trở về, nói cách khác, cũng sẽ không dùng một lần lấy ra như vậy nhiều tiền.

Sông bạc vẫn luôn có một câu, chuyển biến tốt liền thu! Ý tứ chính là nói, kiếm lời nên thu tay lại, bởi vì nguoi không biết tiếp theo câu chính nguoi rốt cuộc có thể hay không thắng.

Trên thực tế, Nguyên Đăng cũng là như vậy cho rằng, tuy rằng hần chỉ là một người người đứng xem, nhưng là hần rất rõ ràng, Anh Đảo loại này mình chiêu quả thực chính là trắng trợn tảo bạo yêu cầu Từ Ngôn ở cùng hần đánh cuộc một lần.

Nếu thắng, ngay từ đầu thua trận đều sẽ kiếm trở về, nếu thua, lại đều sẽ tái hiện ngay từ đầu cảnh tượng, lúc ấy đại khái tiền lại sẽ thua xong, nhưng là căn bản không cần lo lắng, chỉ cần Từ Ngôn rời đi sông bạc, ở đem tiền cướp về là đến nơi.

Dễ như trở bàn tay sự tình.

“Đại thúc khi ta là đồ ngốc sao?”

Đem trước mắt tích lũy xuống dưới tiền mặt ôm vào trong ngực, từ nói cười mỉ mỉ đối với ngồi ở một bên Anh Đảo, khóe miệng mang theo một tia trào phúng ý vị tươi cười.

“Ta đại khái đã rõ ràng nguoi quyết định, nhưng là ta chỉ cần ôm ta thắng tốt tiền rồi khỏi không phải được rồi sao? Làm gì còn làm điều thừa cùng nguoi mạo hiểm đánh cuộc một câu? Ta cũng không phải là đồ ngốc.”

“Như thế nào? Ngươi không nghĩ đánh cuộc?” Anh Đào híp lại mắt, khóe miệng run rẩy một chút, hần ánh mắt chậm rãi bắt đầu đã xảy ra biến hóa.

Quý tài cùng ngươi đánh cuộc!

Đứng ở một bên quan khán Nguyên Đăng ở trong lòng nói một câu.

“Bất quá..... Người trẻ tuổi nên có tuổi trẻ người bộ dáng, đương hồi ngốc tử lại có cái gì? Dù sao ta dám khẳng định, nếu ta cự tuyệt nói, khẳng định không có khả năng an toàn về đến nhà.”

Từ Ngôn đem tiền mặt bãi chính, đặt ở một bên, đôi tay chống đỡ cái bàn, thân thể về phía trước hơi nghiêng một phần.

Sau đó híp mắt nhìn chăm chăm Anh Đào.

“Ta tiếp thu ngươi khiêu chiến nga! Đại thúc.....”

Điên rồi! Gia hỏa này hoàn toàn điên rồi!

Này đại khái là ở đây quan khán mọi người nội tâm ý tưởng, người này hành động quả thực liền cùng kẻ điên không có gì hai dạng khác biệt, ngay cả Nguyên Đăng cũng sờ ở nơi đó.

Tiểu tử này quả thực không ăn lễ thường ra bài!

Mà, Anh Đào hiển nhiên cũng là chán động, hần nguyên bản đều đã làm tốt ra cửa đem tiểu tử này trong tay tiền cướp đi tính toán, chỉ là không nghĩ tới hần thể nhưng sẽ đáp ứng rồi!

“Thật đúng là có quyết đoán, các ngươi người trẻ tuổi rất ít có loại này đồ vật.”

“Đó là bởi vì người trẻ tuổi còn cũng đủ tuổi trẻ, các ngươi cái này tuổi thời điểm, chưa chắc hảo đi nơi nào.”

Từ Ngôn về mặt tươi cười.

“Kia, đại thúc ngươi kế tiếp tính toán đánh cuộc gì? Tiếp tục cái sàng, vẫn là khác cái gì?”

“Cái sàng đã chơi nị, đổi điểm khác.”

Anh Đào ngón tay vô ý thức đánh ở trên bàn, tự hỏi một hồi, vươn ngón tay cái chỉ chỉ chính mình phía sau.

“Chỗ nào thế nào? Bài!”

“Bài so lớn nhỏ?”

“Không sai, đơn giản thô bạo hơn nữa không có gì khó khăn, điểm này ngươi hẳn là hoàn toàn không có áp lực đi!”

“Kia đương nhiên.”

Từ Ngôn trong mắt tất cả đều là Anh Đào kia khuôn mặt.

“Rất vui lòng phụng bồi đâu, đại thúc.....”

.....

“Lúc này đây còn thật là xuất sắc quyết đấu!”

“Bao lâu không thấy được quá như vậy quyết đấu?”

“Quản hẳn, trước nhìn kỹ hẳn nói!”

“.....”

Loại này nói, từ hai người ngồi ở vị trí thượng lúc sau, liền vẫn luôn ở trong đám người âm ỉ cái không được, đại khái là kia khung hưng phấn kính.

Liền tính không phải chính mình thắng tiền, nhưng là này đó hàng năm oa ở sông bạc bọn người kia chính là rõ ràng khăn, xem người khác thắng tiền, cũng là một loại hưởng thụ.

Dù sao trong hiện thực quá không được nghiệm, ở chỗ này quá đã ghiền lại làm sao vậy?

Bọn họ phần lớn ôm có đều là loại này ý tưởng.

Nguyên Đăng đứng ở nhất tầng, vì vị trí này hần vừa rồi không thiếu tể, cũng là phé đi không ít sức lực mới chen vào vị trí này.

Nhìn tương đương trấn định Từ Ngôn, Nguyên Đăng có chút buồn bực, hần không rõ ràng lắm Từ Ngôn từ đâu ra tự tin, dựa theo đạo lý mà nói, còn như vậy đại trường hợp hạ, hần như vậy thiếu niên ít nhất cũng sẽ mặt lậu khản trương thần sắc, nhưng là hần khen ngược một bộ hi hi ha ha bộ dáng.

Đại khái là hần bạn gái vẫn là khác gì đó nữ hài, đồng dạng cũng ngồi ở hần bên cạnh.

Từ Ngôn động, xoay đầu đối với một bên phục vụ sinh lớn tiếng nói.

“Phiền toái người, có thể hay không cho ta tới hai ly miễn phí nước sôi để nguội! Ta giống như khăn trương có chút khát nước!”

“Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ~”

Ở hần nói ra những lời này kia một khắc, cơ hồ toàn bộ sòng bạc người đều nở nụ cười, Anh Đào trên mặt lại không có gì thực chất tính biểu tình.

Phục vụ còn xem như mạn đúng chỗ, chỉ chốc lát hai ly nước sôi để nguội đã bị bung đi lên, đưa cho một bên ngồi Trình Từ một ly, Từ Ngôn bung lên đến chính mình uống một ngụm.

“Không có biện pháp, định lực không đủ cường cho nên một gặp được như vậy cảnh tượng liền khản trương, cho nên khát nước cũng coi như được với là bình thường, dù sao đại thúc người đều chờ đã lâu như vậy, cũng liền không kém này nhất thời.”

Từ Ngôn vẫn là trước sau như một kia phó cả lơ phát phơ bộ dáng, cười vẩy vẩy tay.

“Bất quá ta hiện tại đã chuẩn bị tốt, chúng ta có thể bắt đầu rồi, đại thúc.”

Từ Ngôn túm túm cổ áo, toàn thân trọng lượng đè ở ghế trên, hơi hơi ngẩng lên đầu, nhìn Anh Đào.

“Ta đã chuẩn bị tốt, thắng tiền chuẩn bị!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: Chơi cái đại

Thật đúng là cuồng ngạo ngừ khí!

Này đại khái là nghe được Từ Ngôn vừa mới theo như lời câu nói kia lúc sau đại đa số người phản ứng đầu tiên, xác thật như thế vừa mới hần câu nói kia xét đến cùng quá cuồng, nếu đối tượng là bình thường dân cờ bạc còn hảo, nhưng là cố tình đối mặt Anh Đào như vậy nhân vật thời điểm khoe khoang ra như vậy cuồng ngạo một mặt, nói như vậy cho người ta ấn tượng chính là không trầm ổn.

Huống chi sẽ ở Anh Đào nơi đó lưu lại hư ấn tượng.

Ở Từ Ngôn nói xong câu nói kia đồng thời, Anh Đào cũng tiến hành rồi ngăn ngại ngay người, theo sau liền sắc mặt có chút biến thành màu đen nhìn Từ Ngôn.

Hần cảm giác được bất mãn, đây là tất nhiên, nhiều năm thượng vị sinh hoạt, lần đầu tiên có người dám như vậy cuồng ngạo đối hần nói chuyện, bản thân thượng chính là một kiện tương đương tìm đường chết sự tình.

Híp mắt, nguyên bản liền không tính đại đối mặt lần này càng là biến thành một cái khe hở không sai biệt lắm bộ dáng, phiệt miệng xả ra một cái không biết là cười vẫn là cười tươi cười.

“Người trẻ tuổi quá cuồng chưa chắc là chuyện tốt.”

“Cho nên ta mới có thể nói người già rồi a! Đại thúc……”

Từ Ngôn ngồi thẳng thân mình, đem chính mình trước người tiền mặt đi phía trước đẩy một chút, nguyên bản liền loạn thành một đoàn, bị hần như vậy đẩy cảm giác càng rối loạn.

Từ nói cười nói “Nơi này ta vừa rồi tính một chút, tổng cộng là mười ba vạn, số lẻ ta không tính đi vào bị ta trang lên, đi vào hiện tại ta cũng liền thắng này mấy cái, cho nên đỉnh đầu thượng tiền không nhiều lắm, cho nên..... Ta cảm thấy đệ nhất đem không cần thiết chơi như vậy đại.”

“Vậy ngươi tính toán như thế nào chơi?”

“Mười vạn!”

“.....”

Nhật Bản tiền không đáng giá tiền, cùng Từ Ngôn cái kia thời đại nhân dân tệ so sánh với nói, quả thực chính là gấp sư phụ, trên thực tế chính là như vậy, Nhật nguyên muốn tiện nghi quá nhiều.

Nhưng, liền tính quả không đáng giá tiền, như vậy một hơi nói ra mười vạn vẫn là đem một bên người lôi không nhẹ, Từ Ngôn không có suy xét quá. Cái này hai mươi thế kỷ trung kỳ Nhật Bản, liền tính tiền không đáng giá tiền, nhưng cũng muốn so thế kỷ 21 giá trị tiền nhiều!

Cho nên, Từ Ngôn lần này sử Anh Đào ngay ngắn cả người.

“Quả nhiên có phách khí! So với ta tuổi trẻ thời điểm cường quá nhiều.”

Hắn là cười, búng tay một cái, tiếp theo giây đứng ở hán phía sau tiểu đệ liền đi lên trước tới, đem bị báo chí gắt gao bao vây lấy tiền mở ra.

Một đập tiền một đập tiền dừng ở trên bàn.

“Nơi này là một trăm vạn, hôm nay chậm rãi bồi ngươi chơi, cho nên ta không nóng nảy.”

“Quả nhiên là đại thủ bút, đại thúc chính là không giống nhau. Có tiền nhiều!”

Từ Ngôn nói như vậy nói, từ tiền mặt trung lấy ra tam vạn phóng hảo, sau đó người bên cạnh đếm một chút, tiền số vừa lúc.

“Có thể bắt đầu rồi.”

“Chia bài.”

Anh Đào là nhà cái, Từ Ngôn là người chơi.

Đương bài phát đến hai người là trong tay khi, Từ Ngôn trên mặt một tia đáng vẻ khản trương đều nhìn không ra tới, giống như là râu ria sự tình giống nhau, cười ha ha đem trước mặt hai bài tẩy lật lên.

Điệp ở bên nhau nhìn thoáng qua.

“A..... Thật đúng là không vừa khéo a, đại thúc..... Ta này đem chỉ sợ lại đến thắng đâu!”

Tuy rằng là buồn rầu ngữ khí. Nhưng là nghe được Anh Đào lỗ tai lại là vui sướng khi người gặp họa cảm giác nhiều một ít, bất quá, Anh Đào có thể trở thành này phiền bọn rắn độc, cũng không phải không có khả năng sự tình. Đối mặt Từ Ngôn như thế khiêu khích hắn còn trước sau như một bảo trì loại này cái gì đều không sao cả thái độ, này đã không phải người bình thường có thể làm được tới.

“Lượng bài!”

“Nhà cái 7 điểm, người chơi 8 giờ.”

“A a a ~ thiếu chút nữa hù chết, đây chính là thiếu chút nữa liền thua trận a!”

Từ Ngôn vỗ vỗ ngực. Đem trên bàn một xấp tiền đặt ở chính mình trước mặt, sau đó nhìn chăm chăm ngồi ở nhà cái vị trí thượng Anh Đào nói.

“Lại đến chứ?”

“Tiếp tục.”

“Nếu đại thúc muốn chơi, ta khẳng định là muốn cùng đi xuống. Bất quá.....”

Từ Ngôn điểm điểm trước mặt hai mươi vạn Nhật nguyên.

“Lúc này đây ta hạ chú hai mươi vạn, đại thúc ngươi không thành vấn đề đi?”

“Đương nhiên không thành vấn đề!”

Nói ra nói như vậy, Anh Đào từ một trăm vạn trung, rút ra hai đập ném đi ra ngoài, mỗi một trương đều là mặt trắn một vạn tiền giá trị lớn, một xấp là

mười vạn Nhật nguyên.

“Quả nhiên không hổ là đại thúc, coi tiền tài như căn bã, loại này tinh thần thật đúng là lệnh người chờ bội phục, nếu như vậy, liền chia bài đi!”

Làm lại làm tốt.

Cái gọi là chia bài, cũng không có điện ảnh trông được đến những cái đó đánh cuộc bài sở mang cho người cái loại này khẩn trương kích thích cảm giác, nói trắng ra là cùng chơi đầu địa chủ thời điểm không có gì hai dạng khác biệt, không sai biệt lắm đều là một đạo lý.

Từ Ngôn ngồi xong lúc sau, liền bắt đầu xem chính mình trong tay bài, lúc này đây sắc mặt của hắn ngao mạn chỉ sắc thu liễm một chút, hơi hơi ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Anh Đào, hắn vẫn là từ đầu đến cuối kia phớt cười tùm tùm thần sắc.

Từ Ngôn lúc này đây, hơi chút cảm giác được một tia phiền toái.

Hắn trong tay hai bài tẩy phân biệt là a2 thay lời khác tới nói, cũng chính là 3 điểm ý tứ, thượng một phen Từ Ngôn cũng không có gian lận, bởi vì hắn không nghĩ lãng phí chính mình quá nhiều oán khí, từ lần trước từ Hắc Đan trên người hấp thụ hơn phân nửa oán khí lúc sau, Từ Ngôn liền không tính toán đem oán khí lãng phí ở râu ria chuyện nhỏ thượng.

Còn chưa tới vạn bất đắc dĩ nông nổi, hắn còn không nghĩ dùng oán khí, cùng lắm thì thua trận lúc sau, còn kiếm lời 3 vạn nhiều, xét đến cùng vẫn là kiếm được.

Từ Ngôn rất rõ ràng, nếu chính mình ở kiếm được mười ba vạn thời điểm liền đứng dậy rời đi nói, ở sông bạc ngoại chờ chính mình đại khái chính là Anh Đào người.

Mười ba vạn ở thời đại này tuy rằng không phải cái quá lớn số lượng, nhưng cũng không phải cái số lượng nhỏ, cái này số lượng hoàn toàn đủ một người thường gia phát một bút tài tiền.

Anh Đào không có khả năng mặc kệ chính mình kiếm lời là có thể bình yên vô sự rời đi.

Không thể không nói, gừng càng già càng cay.

“A..... Này đem phiền toái đã chết, đại thúc cười như vậy vui vẻ phỏng chừng hắn là thắng định rồi đi! Cũng đúng, trong tay ta là này phúc bài thật đúng là bồi tới rồi cực điểm.....”

Từ Ngôn về mặt bất đắc dĩ đem trong tay bài công chứng hậu thế, ở đem bài phát đi ra ngoài kia một khắc chung quanh truyền đến một trận hừ thanh.

“Người chơi 3 điểm, thỉnh nhà cái lượng bài.”

Anh Đào chỉ là yên lặng một hồi, khoe miệng có chứa ý cười, chậm rãi xóc lên chính mình hai trạm bài.

Này đem là thua định rồi đi?

Nguyên Đẳng đối cái này ý tưởng tin tưởng không nghi ngờ, bởi vì 3 điểm thật sự là rất nhỏ, chỉ cần hơi chút có một chút vận khí người đều sẽ không thua rút, này đem một thua vừa đến tay hai mươi vạn nhưng đều là đã không có.

Quả nhiên..... Vận khí rất quan trọng a.

“Nhà cái 2 điểm, người chơi thắng.”

“.....”

Từ Ngôn, cũng sờ ở nơi đó, hắn hoài nghi có phải hay không chính mình nghe lầm, rõ ràng đều đã là 3 điểm cái này điểm số Anh Đào đều có thể thua, đây là muốn nhiều bồi vận đi a!

Bất quá, phản ứng lại đây lúc sau còn lại là mừng rỡ như điên cảm giác, một tay đem hai mươi vạn cầm lại đây đặt ở chính mình trước mặt, Từ Ngôn trên mặt tràn đầy ánh mặt trời tươi cười.

“Thật là hù chết, rõ ràng thua liền không cần cười như vậy vui vẻ sao! Làm hại ta từ vừa rồi liền dọa cái chết khiếp!”

Từ Ngôn đem bốn mươi vạn đặt ở chính mình trước mặt, sau đó đối với trước mắt Anh Đào nói.

“Này đem hạ chú bốn mươi vạn, đại thúc người cùng không cùng?”

“Cùng.”

Đương Anh Đào cũng tự rơi xuống kia một khắc, toàn bộ sông bạc đều sôi trào, đây chính là bốn mươi vạn, đối một cái bình thường gia đình tới nói bốn mươi vạn này quả thực chính là con số thiên văn, huống chi vẫn là ở vào hai mươi thế kỷ trung kỳ bốn mươi vạn.

Cái này niên đại bốn mươi vạn, so sánh vài thập niên sau vài lần đều không quá, đây cũng là vì cái gì vậy xem quần chúng cũng sẽ đi theo nhiệt huyết sôi trào nguyên nhân.

Tuy rằng không phải chính mình ở đánh cuộc, nhưng nhìn như vậy nhiều tiền, quá xem qua nghiện cũng là tốt.

“Chia bài!”

Từ Ngôn cảm phát đến hai bài tẩy, sắc mặt nháy mắt trầm xuống dưới, này hai bài tẩy có thể nói là xú bài, đã xem như xú tới rồi một loại cảnh giới.

Đơn giản tới nói, hai trương một trương là q một khác trương là k, như vậy hai chỉ xếp hạng cùng nhau chính là 0 điểm, tuy rằng không biết là cái nào trúng đầu gia hỏa giả thiết loại này quy tắc, nhưng là này xác thật sự thật đã vô pháp tránh cho, mà giờ này khắc này Từ Ngôn liền bắt đầu đau đầu.

Nếu như vậy bài, Anh Đào đều không thắng được nói, Từ Ngôn cảm thấy chính mình đều có thể một đầu đâm chết ở chỗ này, xác thật như thế liền tính là một chút cũng so 0 điểm đại, cho nên Từ Ngôn cảm giác chính mình này đem là phải thua tiết tấu.

Cũng không có nghĩ nhiều, Từ Ngôn hiện tại tính toán chính là phải dùng ám chiêu, thắng bốn mươi vạn Từ Ngôn đã không có ngay từ đầu cái loại này, cái kia hai ba vạn liền đi đến cảm giác.

Tới tay bốn mươi vạn buông, hắn còn không có cái này quyết đoán, cho nên hắn tính toán biên chế ra một giấc mộng cảnh, dùng oán khí biên chế ra tất cả mọi người hãm sâu trong đó cảnh trong mơ, dùng hết thập phần chỉ tám oán khí, không sai biệt lắm có thể chế tạo ra một loại chính mình còn ở tiếp tục đánh bạc cảnh tượng, lúc ấy chính mình cầm bốn mươi vạn chạy trốn là được.

Này đã là tất nhiên sự tình, Từ Ngôn nắm bài tay nắm chặt một ít.

“Có thể khai bài đi, đại thúc.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 217: Thắng

Tới tay bốn mươi vạn buông, hắn còn không có cái này quyết đoán, cho nên hắn tính toán biên chế ra một giấc mộng cảnh, dùng oán khí biên chế ra tất cả mọi người hãm sâu trong đó cảnh trong mơ, dùng hết thập phần chỉ tám oán khí, không sai biệt lắm có thể chế tạo ra một loại chính mình còn ở tiếp tục đánh bạc cảnh tượng, lúc ấy chính mình cầm bốn mươi vạn chạy trốn là được.

Này đã là tất nhiên sự tình, Từ Ngôn nắm bài tay nắm chặt một ít.

“Có thể khai bài đi, đại thúc.”

Anh Đào chỉ là phớt Từ Ngôn liếc mắt một cái, theo sau khóe miệng kia một tia ý cười càng thêm rõ ràng, căn bản che dấu không được, Anh Đào thắng lợi, phảng phất đã là kết cục đã định.

Nhẹ vỗ về trong tay hai bài tẩy, chậm rãi mở ra.

“Nhà cái, 0 điểm.”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, kinh ngạc biểu tình ở trên mặt chợt lóe mà qua, hắn nhìn Anh Đào trước mặt kia hai bài tẩy.

Này vận khí là muốn nhiều bói a! 0 điểm! Cái này điểm số đều có thể đánh thành thế hoà!

“Đại thúc hôm nay ra cửa phòng chừng không có xem lịch ngày đi . . . . . Hôm nay cũng không phải là cái hảo ngày.”

Một tia mừng như điên ở Từ Ngôn trong lòng thần nhiên mà thắng, hắn từ bắt đầu liền vẫn luôn dùng ngôn ngữ tới kích thích Anh Đào, nhân loại tính tình rất kỳ quái, nếu vẫn luôn nghe không dễ nghe lời nói, tự nhiên mà vậy tâm tình liền sẽ trở nên rất kém cỏi, cũng chính là như vậy, vận khí đây cũng là một loại thực kỳ diệu đồ vật, rất khó cam đoan hắn có thể hay không cùng tính tình móc nối.

Tuy rằng Anh Đào vẫn luôn là cười tủm tỉm thần sắc, nhưng là từ hắn trên người có thể nhìn ra được, hắn cái này bọn rần rần độc danh hào là danh bất hư truyền.

Rất cuộc. .... Nếu một người hi nộ ai nhạc đều treo ở trên mặt nói, người này là không có khả năng có cái gì đại tiền đồ, trái lại, Anh Đào nhân vật như vậy hoàn toàn có trở thành lão đại tiềm chất.

Từ các phương diện tới xem.

“Bất quá, đại thúc ngươi thật đúng là hảo định lực a. .... Người bình thường nhìn đến ngươi vừa rồi ý cười phỏng chừng đều sẽ bị ngươi lừa đi! Ai sẽ biết ngươi thế nhưng là ý tứ này, rõ ràng là 0 điểm nhưng lại khiến cho giống như so với ta điểm số đại giống nhau.”

“Ha ha.” Anh Đào không nói gì thêm, chỉ là lạnh giọng cười ra tiếng tới.

Nhưng mà, hai người đều là 0 điểm nói. Căn cứ quy định là yêu cầu thêm vào một trương bài, mà cái kia bài còn lại là quyết định thắng bại mấu chốt.

Chia bài người, có cấp nhà cái, người chơi đã phát một người một trương bài, Từ Ngôn cầm trong tay, nhìn thoáng qua, theo sau đó là ngăn không được ý mừng.

“Xem ra đã không cần thiết so đấu. .... Dựa theo đại thúc ngươi đêm nay vận khí, này đem xem dạng ngươi cũng không có khả năng thắng được dạng.” Từ Ngôn đem trong tay bài mở ra, sau đó nhìn Anh Đào.

“Người chơi 9 giờ.”

“Lượng bài đi đại thúc. ....”

Anh Đào không có nói một ít dư thừa nói, mà là dùng kia một đôi thâm thúy đôi mắt tỉ mỉ nhìn chăm chăm Từ Ngôn kia khuôn mặt. Đã lâu lúc sau, cuối cùng khóe miệng xuất hiện một mặt ý cười.

“Rất có tiền đồ.”

Trong tay bài, cũng theo những lời này vút đi ra ngoài, dừng ở trên bàn.

“Nhà cái 5 giờ.”

Anh Đào vẫn là thua, hơn nữa suốt kém 4 giờ chênh lệch, thua thực hoàn toàn, có lẽ là ngay từ đầu đánh cuộc si thời điểm ở Từ Ngôn không có đến phía trước cũng đã đem vận khí dùng hết duyên cớ, cho nên mới sẽ ở cùng Từ Ngôn đánh cuộc thời điểm vẫn luôn ở thua.

“Tám mươi vạn. .... Này cũng không phải là số lượng nhỏ a, hiện tại nhưng đều thuộc về của ta.”

Từ Ngôn tựa hồ đã chú ý tới chung quanh trong đám người truyền đến tiếng hít thở. Đối với nào đó người tới nói, có lẽ đồng lứa đều không thể nhìn thấy nhiều như vậy tiền, đối bọn họ này đó dân cờ bạc mà nói.

“Phiền toái một chút, có thể cho chúng ta một cái bao bao sao? Trang tiền bao bao!” Từ Ngôn rút ra trương vạn nguyên tiền giá trị lớn đối với sông bạc nội người phục vụ nói.

“Cái này vậy là đủ rồi đi?”

“Đủ rồi. Vậy là đủ rồi!”

Vạn, ở cái này niên đại cũng không phải là cái số lượng nhỏ, đối Từ Ngôn tới nói, có này tám mươi vạn. Vạn chỉ là tiểu số lẻ mà thôi, tài đại khí thô bộ dáng, thoát nhìn liền muốn cho người tấu thượng một quyền.

“Đại thúc. .... Giống như ngươi tiền đã không đủ đủ ta ở đánh cuộc một phen. Không bằng dừng ở đây đi, ta còn vội vàng về nhà ăn cơm đâu!”

Anh Đào, chỉ còn lại có 20 vạn, tới thời điểm mang theo 100 vạn hiện giờ cũng chỉ dư lại hai mươi vạn, có thể nghĩ, nếu là người bình thường nói, phỏng chừng căn bản chịu không nổi Từ Ngôn như vậy khiêu khích.

Nhưng mà Anh Đào lại không có hiển lộ ra bất luận cái gì tức giận dạng, thoát nhìn giống như là căn bản không để bụng này tám mươi vạn nhất dạng, trên thực tế hẳn không có khả năng không để bụng.

Anh Đào cuối cùng vẫn là đi rồi, không có lưu lại câu nói đầu tiên như vậy đi rồi, ở hẳn đi rồi không phải, bao cũng đưa đến, mà lưu đem tiền trang hảo, khóa kéo kéo hảo, Từ Ngôn làm phía sau Trình Từ ôm vào trong ngực.

Tựa hồ là không có gặp qua nhiều như vậy tiền, cho nên Trình Từ khuôn mặt nhỏ đỏ lên, theo sau đó là không ngừng lăm bắm tiền, có tiền linh tinh nói.

Cái này tự mình ôm tiền nhiệm vụ là nàng chủ động yêu cầu, ngay từ đầu Từ Ngôn thương hương tiếc ngọc không tính toán làm Trình Từ thân thể lực sống, nhưng là đối mặt tiền dụ hoặc, Trình Từ tựa hồ có đại định lực, dù sao nhận đã chết một bộ, ngươi không cho ta ôm tiền, ta liền trừng chết ngươi ở vậy xem quần chúng trước mắt bao người, Từ Ngôn đành phải bại hạ trận tới, cùng một nữ nhân cấu kinh, tựa hồ không phải một kiện quá mức sáng rọi sự tình, cho nên Từ Ngôn làm Trình Từ ôm tiền.

“Uy uy.....”

Cảm giác có người ở chụp chính mình bả vai, cái này làm cho đang chuẩn bị rời đi Từ Ngôn ngừng lại, quay đầu nhìn về phía chính mình phía sau.

Đó là một người mười lăm tuổi trở lên nam nhân, thoát nhìn năm tháng dấu vết ở hán trên mặt để lại tương đương nòng hậu một bút, thoát nhìn giống như là hàng năm trà trộn sông bạc thâm tư dân cờ bạc giống nhau.

Từ Ngôn đem hán chụp ở chính mình trên vai tay đẩy ra, sau đó cau mày.

“Có chuyện gì sao?”

“Ngươi không biết Anh Đào sự tình đi?”

Tôi sông bạc lúc sau, trừ bỏ vừa mới cùng chính mình đánh bạc cái kia đại thúc ở ngoài, cũng liền không có còn lại người.

Từ Ngôn chỉ là suy nghĩ một chút liền đã biết trước mắt người này nói chính là ai.

“Xác thật không biết, nhưng là có cái gì vấn đề sao?”

“Ha hã, đương nhiên không có gì vấn đề..... Chẳng qua, ngươi giống như cùng Anh Đào trở mặt a, này cũng không phải là cái hảo dấu hiệu, hán người kia tuy rằng nhìn không ra tới ở sinh khí, nhưng là chỉ cần có điểm nào hoặc là hiểu biết người của hán đều biết, nếu bị hán theo dõi nói, trên cơ bản không phải là có cái gì kết cục tốt.”

“Như vậy nghiêm trọng sao?”

“Xác thật a, cho nên ta mới có thể nhắc nhở ngươi một chút..... Đúng rồi, ta kêu Nguyên Đăng, lần sau gặp mặt nói, ta thỉnh ngươi uống rượu!”

Hán cười rất có lực tương tác, thoát nhìn không giống như là cái người xấu.

“Ta kêu Từ Ngôn, lần sau gặp mặt lại nói.”

Từ Ngôn không tính toán cùng hán tiếp tục dây dưa đi xuống, nhưng là người này tựa hồ quyết tâm muốn cùng Từ Ngôn lôi kéo làm quen, cho nên nghe được Từ Ngôn tên lúc sau lộ ra kinh ngạc ánh mắt.

“Không phải Nhật Bản người?”

“Àn, không phải.”

“Cái kia quốc gia?”

“Ngươi rõ ràng là được.”

“Nga nga nga, đã hiểu đã hiểu.”

Nguyên Đăng vội vàng gạt đầu, vẻ mặt nghiêm túc dạng, sau đó nhìn Từ Ngôn.

Lúc này đây, Từ Ngôn nhưng không tính toán làm hán ở mở miệng.

“Nếu không có gì sự tình nói, chúng ta liền đi trước.”

Triều hán gạt gạt đầu, Từ Ngôn trao quá thân túm Trinh Từ tay hướng tới phía sau đi đến, căn bản không có cấp Nguyên Đăng ở tiếp tục nói tiếp cơ hội.

Nguyên Đăng há miệng thờ đốc, nhìn Từ Ngôn bóng dáng, cuối cùng đều biến thành một tiếng than nhẹ.

.....

“Hôm nay vui không?”

Từ Ngôn đi ở phía trước, tuy rằng đi vào thế giới này thế giới thêm lên còn không có một tuần, nhưng là này cũng không gây trở ngại Từ Ngôn nhận, giờ này khắc này đã là đại buổi tối thời gian, không có thế kỷ 21 đèn đuốc sáng trưng, thoát nhìn liền cùng núi lớn đen nhánh không có gì bất đồng.

Từ Ngôn hơi hơi xoay qua đầu nhìn phía sau Trinh Từ, nàng thoát nhìn trạng thái còn tính thượng có thể, bởi vì hôm nay tháng không ít tiền mặt duyên cớ, cho nên hưng phấn một khuôn mặt đều sinh ra một tia đỏ ửng.

Từ Ngôn gãi gãi đầu.

“Đã có tiền..... Chúng ta có cần hay không mua một bộ phòng?”

Cái này thời kỳ Nhật Bản, phòng còn không phải đáng giá, tám mươi vạn mua một bộ tốt hơn phòng cũng là nơi chốn có thừa, dựa theo Từ Ngôn ý tưởng, đem tám mươi vạn phân ra năm mươi vạn đi mua phòng, dư lại mười vạn lưu trữ chính mình hoa, sau đó không có tiền thời điểm đi thắng điểm, nói như vậy. .... Đào cũng là có đều có nhuận sinh hoạt.

Từ Ngôn bởi vì đi ở phía trước, cũng không có phát hiện phía sau Trình Từ thần sắc dựa theo đạo lý mà nói nói đến mua phòng, hẳn là nhất kích động chính là Trình Từ mới đúng, nhưng là này hiện tại biểu hiện ra tựa hồ có chút không lớn thích hợp.

Kỳ thật cũng đúng, Trình Từ ở tại cái kia khu rất nhiều năm, nếu lấy lòng phòng nói, phòng chừng sẽ rời đi cái này địa phương, rời đi cái này tiểu son trang, đến lúc đó nên làm cái gì bây giờ? Liên tính là ở không tốt hồi ức, đột nhiên rời đi như vậy một cái son trang cũng sẽ sử Trình Từ không lớn cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 218: Không muốn

“Đã có tiền. .... Chúng ta có cần hay không mua một bộ phòng ở?”

Cái này thời kỳ Nhật Bản, phòng ở còn không phải quá đáng giá, tám mươi vạn mua một bộ tốt hơn phòng ở cũng là nơi chốn có thừa, dựa theo Từ Ngôn ý tưởng, đem tám mươi vạn phân ra năm mươi vạn đi mua phòng ở, dư lại ba mươi vạn lưu trữ chính mình hoa, sau đó không có tiền thời điểm đi thắng điểm, nói như vậy. .... Đào cũng là có đều có nhuận sinh hoạt.

Từ Ngôn bởi vì đi ở phía trước, cũng không có phát hiện phía sau Trình Từ thần sắc dựa theo đạo lý mà nói nói đến mua phòng ở, hẳn là nhất kích động chính là Trình Từ mới đúng, nhưng là này hiện tại biểu hiện ra tựa hồ có chút không lớn thích hợp.

Kỳ thật cũng đúng, Trình Từ ở tại cái kia khu rất nhiều năm, nếu lấy lòng phòng ở nói, phòng chừng sẽ rời đi cái này địa phương, rời đi cái này tiểu son trang, đến lúc đó nên làm cái gì bây giờ? Liên tính là ở không tốt hồi ức, đột nhiên rời đi như vậy một cái son trang cũng sẽ sử Trình Từ không lớn cao hứng.

Nhưng mà, này đó đều là Từ Ngôn chưa từng suy xét quá sự tình.

Đương nhiên, lấy chồng theo chồng lấy chó theo chó, tuy rằng Từ Ngôn không lớn rõ ràng chính mình rốt cuộc là khi nào cưới Trình Từ, nhưng là ở Trình Từ trong lòng, nàng đã là Từ Ngôn người.

Tuy rằng cái này niên đại đã không tồn tại cha mẹ ép duyên này vừa nói, nhưng là ở này đó xa xôi khu vẫn là thực nổi tiếng này một bộ, có chút nhân tra phụ thân xác thật sẽ làm ra đem nữ nhi coi như hàng hóa giống nhau đều hành động, sau đó đem nàng gả cho người khác.

Loại này liên tính là ở hiện đại cũng là thường xuyên có thể nhìn thấy, tuy rằng đã đề xướng tự do yêu đương, nhưng là loại chuyện này ở xa xôi khu phát sinh cũng không ít.

Bởi vì lúc trước Từ Ngôn một câu người ba đem người phó thác cho ta mới đầu chỉ là Từ Ngôn vui đùa một câu, chỉ là không nghĩ tới Trình Từ tựa hồ thật sự.

Tự động đem người ba đem người phó thác cho người lý giải thành gả cho người mặc dù có chút không đầu vào đầu, nhưng là lại có thể thể hiện ra tới, cái này niên đại người, tư tưởng tương đối với vẫn là hơi chút phong kiến một ít.

“Nếu không nghĩ đi, chúng ta liền không đi rồi. .... Nhưng là ít nhất, trong nhà cũng yêu cầu may lại một chút đi?”

Từ Ngôn dừng lại bước chân, đi đến Trình Từ trước người sau đó dùng tay véo véo nàng cái mũi. Trình Từ cái mũi rất nhỏ xảo, so đôi sau những cái đó dựa chính dung nổi danh Hàn Quốc mình tinh xinh đẹp nhiều, tuy rằng ánh mắt đầu tiên thực kinh diễm, nhưng là xem qua cũng không có phiền chán cảm giác, như cũ vẫn là thực kinh diễm.

Hướng tới Trình Từ cười cười.

“Dù sao cứ như vậy đi, tưởng mua cái gì nói thẳng, ở nói như thế nào ta hiện tại cũng là có tiền ~”

Xoay qua thân mình nhảy hai hạ, Từ Ngôn nói ra những lời này, sau đó hướng tới gia vị trí đi đến.

Còn chưa đi một hồi, Từ Ngôn liền bắt đầu phát hiện không thích hợp địa phương.

Tựa hồ..... Đây càng ngày càng đen trên đường. Xuất hiện trừ chính mình hai người ở ngoài còn lại người tiếng hít thở, bởi vì Từ Ngôn lúc trước phục chế năng lực có hạng nhất là không chế không khí, cho nên hẳn biết rõ, tại đây con đường thượng rất cuộc có mấy người.

Tiếp theo giây, đại khái mười người tả hữu ở phía trước sau đem từ giảng hòa Trình Từ hai người vây quanh, cái này làm cho Từ Ngôn khóe miệng lộ ra một tia ý cười.

“Ta ngay từ đầu đều cho rằng đại thúc đã quên đâu..... Không nghĩ tới, cuối cùng vẫn là tới a.”

Chính như Từ Ngôn theo như lời giống nhau, hẳn biết cái kia Anh Đào đại thúc sẽ tìm đến chính mình phiền toái, rốt cuộc chính mình đem nhân gia tám mươi vạn thắng đi rồi. Là cá nhân đều sẽ không rất cao hứng đi?

“Kỳ thật chuyện này đối ta mà nói..... Cũng xác thật có điểm áy náy lạ, rốt cuộc thắng đại thúc nhiều như vậy tiền ta chính mình cũng là hơi xấu hổ lạ, bất quá..... Tới tay đồ vật cũng không có ở còn trở về đạo lý không phải sao? Cho nên thực xin lỗi, này đó tiền ta tưởng ta không thể cho các người.”

Kia mười người không có gì biểu tình. Đại khái ở tới thời điểm, Anh Đào đã nói qua cái gì, cho nên hẳn mới có thể đối Từ Ngôn nói ra nói như vậy không có gì kinh diễm biểu tình.

Trên thực tế, bọn họ ý đồ đến cũng thực minh xác.

“Đem tiền giao ra. Có thể cho người an toàn về đến nhà.”

“A ~ nói như vậy, tổng cảm giác chúng ta bởi a ~ thật là, Anh Đào đại thúc thật đúng là sẽ không làm buồn bán a. Như vậy mua bán là cá nhân đều sẽ không đáp ứng đi.....”

“Người cho rằng còn có thương lượng đường sống sao?”

“Nếu có thể vẫn luôn có như vậy tự tin, ta khẳng định có áp rương đồ vật, nói cách khác ta đây liền là gọi là không có đầu óc.....”

Từ Ngôn, cười cười.

“Ta nhớ rõ, ly con đường này không đủ hai mươi mễ địa phương là một cái sông nhỏ đi?”

Từ Ngôn nhìn chăm chú vào trước mắt mười người, sau đó một tay đem phía sau Trình Từ kéo lại đây, ôm vào trong ngực, hướng tới phía trước người chớp một chút đôi mắt.

Tiếp theo giây, một cái phảng phất thông thiên cột nước từ trên trời giáng xuống, đánh rơi tới rồi Từ Ngôn bên người, nhưng là toàn không có tiếp xúc đến Từ Ngôn chút nào, chuẩn xác tới nói Từ Ngôn một thước trong vòng đều không có đã chịu liên lụy.

Phát sinh quá nhanh, làm cho bọn họ căn bản phản ứng không kịp, cho nên cột nước biến mất lúc sau, kia mười mấy cá nhân cũng không thấy, nếu không muốn chết người, lại không nghĩ có cái gì dấu vết, loại này phương pháp không thể nghi ngờ là nhất bót việc.

Từ Ngôn, là như thế này tưởng.

Đem cột nước chế tạo ra gió lốc bộ dáng, đem những người đó toàn bộ cuốn đi, sau đó ở trở lại trong sông, thực tốt phương pháp, đương nhiên, hiện tại muốn cầu nguyện bọn họ mấy người kia sẽ bơi lội.

“Người đem bọn họ lộn chạy đi đâu.”

“Cho bọn hắn hướng tắm rửa, thực mát mẻ cái loại này!”

.....

“Người là nói, siêu năng lực?”

Anh Đào hút một ngụm xì gà, đây là từ nước Mỹ mang về tới thứ tốt, so giống nhau thuốc lá muốn hăng hái rất nhiều, ở phổi lọc một lần lúc sau, Anh Đào chậm rãi phun ra.

“Tận mắt nhìn thấy tới rồi sao?”

“Thấy được.....”

Cả người ướt đầm, đại khái là vừa từ trong sông bò ra tới liền vội vàng trở về đưa tin, tên này nam tử thoát nhìn ba mươi tới tuổi tả hữu, chính là ngay từ đầu cùng Từ Ngôn nói chuyện cái kia.

“Cái gì cũng không có làm, nhưng là đột nhiên liền có cột nước từ bầu trời bay lại đây, cảm giác..... Cảm giác giống như là gió lốc giống nhau, chuyển a chuyển a, mau phun thời điểm liền rót ở trong nước.”

Giống như là hỏi ưc cái gì, từ hấn hình dung tới xem, có thể phát hiện hấn không có gì văn hóa, đây cũng là làm cho hấn sở hình dung nói, nghe tới có chút thô ráp.

“Uy lực như thế nào?”

“Đại đại lợi hại!”

Anh Đào nghe thế câu nói chau mày ở cùng nhau, nguyên bản cho rằng siêu năng lực cái loại này đồ vật là không có khả năng tồn tại, bất quá hiện tại xem ra..... Xác thật tồn tại a.

Hơn nữa tên kia thiếu niên.....

“Có điểm ý tứ.”

Thật sâu mà hút một ngụm, Anh Đào nói ra những lời này.

.....

“Cái kia..... Trình Từ, có thể buông ra, liền tính ta biết ngươi chưa thấy qua nhiều như vậy tiền, liền tính ta biết này trong bao trang cũng có tám mươi vạn tiền mặt, bất quá..... Ngươi có thể hay không trước từng xuống tay?”

Từ Ngôn khoe miệng run rẩy, Trình Từ kia cổ vì Bản Lam Căn quả thực không muốn sống tinh thần lại một lần xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, bất quá lúc này đây..... Đúng là đối mặt tiền thời điểm.

Từ Ngôn biết, tiền là cái thứ tốt, đương nhiên hấn cũng lý giải, tiền loại này đồ vật có được lúc sau, ở buông liền rất khó, nhưng là.....

Ôm ngủ, điểm này liền không phải Từ Ngôn có thể chịu đựng được.

Cùng dĩ vãng nỗ lực làm việc nhà Trình Từ bất đồng, lúc này đây Trình Từ ái tiền sốt ruột, cho nên ôm tiền túi hướng trên giường một nằm lúc sau liền không tính toán đi lên, quần áo cũng không thoát cũng không rửa mặt, cũng may còn biết đang ngủ trước đem giày cởi ra.

“Ta nghe lời biết không? Tiểu Trình Từ Trình Từ ~ ta đã đói bụng, cho ta làm điểm đồ vật ăn lap ~”

“.....”

“Yên tâm lap, đem tiền phóng nơi này thực an toàn, đây là ta, lại không có gì người ngoài ngươi sợ cái gì? Hơn nữa chẳng lẽ còn không tin được ngươi lão công sao? Đây là tiền của ta, cũng là ngươi tiền, hai ta ai với ai, hảo..... Ngoan ngoãn, đem tiền buông cho ta làm điểm com đi.”

Trình Từ nghiêng thân mình, đem thân mình ghé vào bao thượng, nghe xong Từ Ngôn nói sừng sốt một chút, sau đó hơi hơi ngẩng đầu dùng một đôi mắt cá chết nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Nói tốt, bất động.”

“Biết lap, đều là ngươi..... Tiểu tài nô.”

Trình Từ, cuối cùng vẫn là đứng dậy cấp Từ Ngôn nấu com đi, có lẽ là thật sự đói lả, lúc này đây Từ Ngôn ăn rất nhiều, nhưng Trình Từ lại chỉ là qua loa ăn một lát lúc sau, liền không ở ăn, mà là ở một bên nhìn Từ Ngôn.

Bởi vì ánh mắt thật sự là quá kỳ quái, cho nên Từ Ngôn cũng không có ăn lâu lắm, cũng chính là đem ăn sạch sẽ lúc sau lau miệng liền chuẩn bị ngủ đi.

Này một đêm..... Từ Ngôn muốn làm điểm cái gì.

Nhưng là nhiều lần thỉnh cầu lúc sau, Trình Từ tựa hồ bắt đầu trở nên không muốn lên, tuy rằng không rõ ràng vì cái gì thay đổi thái độ, nhưng nếu Trình Từ không muốn Từ Ngôn cũng liền không có quá để ý.

Loại chuyện này..... Quả nhiên muốn ở không khí thích hợp thời điểm tới mới được a.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 219: Dừng miệng

Từ Ngôn thực hưởng thụ loại cảm giác này, cảm giác liền cùng trong trí nhớ phụ thể sinh hoạt không có gì hai dạng khác biệt, bình bình đạm đạm, nên dùng như thế nào từ ngữ miêu tả đâu? Đại khái Từ Ngôn thích chính là cái này phong phú cảm giác.

Từ Ngôn mơ mơ màng màng trung trở mình, sau đó đem tay đặt ở một bên, nếu là trước hai đêm, chính mình sờ đến đại khái là nhiệt liệt rồi lại trơn trượt, hơn nữa mềm mại thân thể, nhưng lúc này đây, lại cái gì đều không có.

Khoảng cách lần trước đánh bạc, đã qua năm ngày, gần một cái thời gian số trời cũng đủ Từ Ngôn thói quen nào đó đồ vật tồn tại, mà hiện giờ, trong tay không ôm cái gì liền vô pháp đi vào giấc ngủ cảm giác dị thường mãnh liệt.

Từ Ngôn nguyên bản còn xem như mãnh liệt buồn ngủ cũng bởi vậy mau tỉnh lại, hắn mơ mơ màng màng mở hai mắt, tại bên người sờ soạng, sau đó chỉ đứng lên nửa cái thân mình, trong bóng đêm nhìn về phía bên cạnh.

Không có.

Trình Từ, cũng không có ở nơi đó, chuẩn xác tới nói giờ này khắc này Từ Ngôn là một người nằm ở cái này trên giường.

Trong đầu nghi vấn sử mơ hồ đầu thanh tỉnh lên, Từ Ngôn xúc lên chăn, hướng tới phía trước đuổi được rồi một khoảng cách, thẳng đến tới mép giường thời điểm mới ngừng lại được.

Ngồi yên một hồi, mặc vào giày, Từ Ngôn sờ soạng đầu giường đèn pin, nhưng mà lúc này đây lại không có sờ soạng đến, ngạnh bang bang đầu giường cái gì đều không có, đại khái là Trình Từ cầm đi đi.

“Trình Từ.....”

Nhẹ gọi một tiếng, Từ Ngôn tháp lên giường hạ chuẩn bị tốt dép lê, sau đó hướng tới bên ngoài đi ra ngoài, này gian nhà ở cấu tạo rất đơn giản, huyền quan là không đến hai bình phương địa phương, chỉ có thể đặt một trận đơn giản tủ quần áo, mà sau đó đó là tiến vào hành lang, cái thứ nhất phòng là phòng khách, cái thứ hai phòng là phòng ngủ.

Bởi vì là cái không phải rất lớn nhà ở, cho nên cũng chính là mấy chục bình phương bộ dáng, một phòng bếp, một WC, này đó thêm lên lúc sau đó là cái này gia cấu thành.

Căn nhà này lớn nhỏ không có Từ Ngôn ở thế kỷ 21 trụ căn hộ kia đại, chuẩn xác tới nói. Tuy rằng thế kỷ 21 cái kia gia ngẫu nhiên ẩm ướt một chút nhưng tương đối với cái này gia muốn lớn hơn rất nhiều, nhớ mang máng là 115 bình phương bộ dáng.

Sờ soạng, Từ Ngôn cẩn thận di động chính mình bước chân, sau đó câu lấy đầu kéo ra phòng ngủ môn, đen nhánh hành lang cái gì đều không có.

“Trình Từ, người ở đâu?”

Những lời này mới ra khẩu, Từ Ngôn liền cảm giác được cách vách phòng khách truyền đến động tĩnh không nhỏ thanh âm, kia hắc là không phải lão thử linh tinh có thể phát ra tiếng vang.

Từ Ngôn cảm thấy đó chính là Trình Từ sờ tại, cho nên chỉ là tại chỗ chờ một chút, thực mau liền đi hướng phòng khách.

Xôn xao!

“Người đang làm gì?”

Kéo ra môn. Cũng không có bật đèn, cho nên Từ Ngôn cũng chỉ là ở mơ hồ trong bóng đêm thấy được Trình Từ thân ảnh, nàng là đưa lưng về phía Từ Ngôn tư thế, đại khái là đang ở xem xét nào đó đồ vật.

Từ Ngôn đi hướng trước.

“Người tới làm gì.”

Trình Từ đột nhiên xoay người lại, dùng trong tay đèn pin chiếu tới rồi Từ Ngôn trên mặt, sau đó Từ Ngôn ở bị đột nhiên mãnh liệt chiếu sáng đến kia một khắc, bắt đầu nhắm mắt lại.

“Uy uy, đem cái kia lấy đi, thực chói mắt!”

Này đại khái chính là Từ Ngôn cảm giác. Liền giống như thói quen hắc ám người nếu bị cường quang đột nhiên chiếu xạ nói, đương nhiên sẽ sinh ra một loại ngăn ngại thất thần cảm giác.

Trình Từ cuối cùng vẫn là đem đèn pin quang nhắm ngay trên mặt đất, cảnh này khiến nguyên bản ô ỉ nhất hắc phòng có thể có một tia quang minh.

Từ Ngôn nhìn về phía Trình Tử.

“Hon phân nửa đêm người không đi ngủ, đang làm gì?”

“Thường thức ánh trăng.”

“Gi?”

Từ Ngôn cảm giác chính mình đầu giống như không quá đủ dùng. Vì Trình Tử những lời này thất thần đại khái một giây lúc sau, Từ Ngôn nhìn về phía Trình Tử phía sau pha lê thượng, từ góc độ này xem nói, buổi tối ánh trăng kỳ thật còn man xinh đẹp.

Từ Ngôn. Thở dài một hơi, Trình Tử đầu nhỏ bên trong rốt cuộc suy nghĩ cái gì, này đó Từ Ngôn cũng không rõ ràng. Trên thực tế hẳn căn bản liền sẽ không minh bạch, Trình Tử chân chính mục đích là cái gì.

“Ngủ đi..... Đầu đã trễ thế này.”

“Ân”

Trình Tử gật gật đầu, chỉ là đơn giản từ xoang mũi trung phát ra cái này đơn giản âm điệu, sau đó liền gặt gao dán ở Từ Ngôn trên người.

Bỗng nhiên như vậy thân cận sử Từ Ngôn không quá thói quen, cánh tay thượng có điểm nổi da gà lúc sau, Từ Ngôn nhìn đến chính mình cổ vị trí Trình Tử.

“Làm sao vậy? Hôm nay đột nhiên như vậy chủ động, làm ta có điểm không quá thích ứng a.....”

“Không có gì, chỉ là thực bình thường thân thiết.”

“A..... Làm nũng a ~ thật là, đầu bao lớn rồi, phải có một chút trưởng thành a, bất quá hôm nay tâm tình không tồi một hồi liền ôm người ngủ đi.”

Từ Ngôn cảm giác chính mình gương mặt có chút nóng lên, tuy rằng mấy ngày nay cùng Trình Tử khó tránh khỏi sẽ sinh ra thân thể thượng tiếp xúc, nhưng là ở đối mặt loại chuyện này thời điểm, hẳn như cũ vẫn là có một ít ngại thẹn thiếu nam bộ dáng.

Đương nhiên, Từ Ngôn cũng tưởng chính mình có thể giống tiêu điện ảnh trung thân kinh trăm luyện chức nghiệp cao thủ giống nhau, một cây vào động, trên thực tế đương Từ Ngôn chân chính thực thi thời điểm lại có không ít khó khăn.

Lần đầu tiên..... Thân là nam nhân Từ Ngôn lòng tự trọng đã chịu một tia thương tổn, liền cái động đều tìm không thấy, này quả thực là nam nhân si nhục..... Cũng không nghe nói người khác làm việc này thời điểm so với chính mình này phiền toái nhiều a!

Chẳng lẽ là năm nay chỉ có mười bốn tuổi Trình Tử kích cỡ cùng chính mình cái này không phù hợp? Đó là lớn vẫn là nhỏ?

Từ Ngôn sững sờ một chút, theo sau cuồng quét triều phía dưới bắt một phen, sau đó trên mặt lo lắng thần sắc hoàn toàn biến mất không thấy.

Quả nhiên, là Trình Tử tuổi quá nhỏ, căn bản chịu không nổi ta như vậy kích cỡ.

Từ Ngôn đặc ý đào dạt cấp chính mình tìm một cái có, cứ như vậy nói, hết thấy hết thấy cũng liền đều giải khai, đơn giản hiện tại cũng không phải quá tương vội vả tới một phát xúc động, vẫn là thành thật một đoạn thời gian, đến lúc đó suy nghĩ biện pháp đi.

Từ Ngôn đi theo Trình Tử đi tới phòng ngủ, xoay người nằm ở trên giường, một phen xả quá chán hướng trên người cái, mà Trình Tử còn lại là chậm rì rì ngồi ở mép giường, sau đó nằm đi lên.

Đưa lưng về phía Từ Ngôn, xả quá Từ Ngôn một cái cánh tay nằm ở mặt trên, sau đó cứ như vậy vẫn không nhúc nhích, có lẽ là Từ Ngôn phát hiện Trình Tử như vậy khác thường hành động, cho nên nhẹ nhàng đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

“Tưởng cái gì đâu?”

“.....”

Trình Tử lúc này đây không có trả lời Từ Ngôn, nàng đại khái là suy nghĩ mớ chuyện, cho nên chỉ là bị Từ Ngôn ôm vào trong ngực không có còn lại động tác, hơi thở thanh thong thả tiến hành.

“Thực cấp sao.”

“Gi? Cái gì thực cấp?”

Trình Tử đột nhiên nói ra ba chữ làm Từ Ngôn ở vào một loại như lọt vào trong sương mù cảm giác, giống như là không rõ ràng lắm nàng những lời này nội dụng ý là cái gì.

Nhưng mà, tiếp theo giây, Trình Từ hành động lại nói cho Từ Ngôn, nàng muốn làm cái gì.

Đùi là cực kỳ mẫn cảm bộ vị, Trình Từ đem một chân đạp ở Từ Ngôn trên eo, sau đó cả người đều dán ở Từ Ngôn trên người.

Đột nhiên chủ động, Từ Ngôn đại não còn không có phản ứng lại đây.

Nhìn ghé vào chính mình trước ngực bắt đầu một trận cuồng liếm Trình Từ, Từ Ngôn sùng sốt.

“Ủy uy, người đang làm gì! Người. .... Cần ta làm gì?!”

Chính như Từ Ngôn mặt chữ biểu đạt ý tứ tương đồng, Trình Từ không biết đã phát cái gì thần kinh, bởi vì là mùa hè cho nên Từ Ngôn cũng không có xuyên áo lót loại này đồ vật, đơn giản tới nói thượng thân cái gì cũng chưa xuyên.

Bởi vậy. .... Từ Ngôn tương đương không thích ứng.

Cũng đúng, đổi làm một người đột nhiên bị như vậy lại ôm, lại cắn lại gặm, là ai ai đều sẽ không cảm giác được thoải mái, Trình Từ nha đầu này hạ miệng không biết nặng nhẹ cũng không biết cắn xuất huyết không có.

“Ta đã biết, không có suy xét đến nam nhân cảm thụ là ta thân là thê tử sai lầm.”

Trình Từ mặt bị Từ Ngôn cánh tay đẩy ra, mặt vô biểu tình mặt, ở Từ Ngôn đè xuống đã bắt đầu biến hình, xứng với như vậy không có gì âm điệu ngữ khí thoát nhìn phá lệ buồn cười.

Nhưng Từ Ngôn hiện tại lại cười không nổi.

“Đừng nào loạn Trình Từ. .... Ta hiện tại chỉ nghĩ ngủ!”

“Đây là thư thượng nội dung, ngày hôm qua ở quét tước thời điểm ta đều thấy được, vừa mới chính là tài học đến kỹ xảo.”

“..... Cái gì thư?”

Từ Ngôn đại não chết máy.

“Không cần nói cho ta là sách cấm!”

“Ý tứ không sai biệt lắm”

“.....”

Quả nhiên! Đây Từ Ngôn cảm giác chính mình đầu phẳng phát muốn bạo rớt giống nhau, này cùng hần suy nghĩ không có gì khác biệt, đại khái là này gian nhà ở nguyên chủ nhân lưu lại tới thư tịch, thoát nhìn nội dung còn tương đương khó coi.

“Thực kỹ càng tỉ mỉ một quyển sách, không chỉ có chữ viết, còn có đồ.”

Còn mang đồ!

Trình Từ nói làm Từ Ngôn một khuôn mặt hoàn toàn đen, mua còn rất đầy đủ hết a! Không chỉ có chữ viết còn có đồ văn giải thích, này tựa hồ đã không phải giống nhau sách cấm đi! Bìa cứng bản, có phải hay không bìa cứng bản cái loại này?!

“Kia gì. .... Trình Từ, đừng nghĩ này đồ, ta chạy nhanh ngủ đi.”

“Ta có học được rất nhiều.”

Nói, Trình Từ lại bắt đầu hướng Từ Ngôn ngực tạch.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 220: Vay tiền

“Không cần nói cho ta là sách cấm!”

“Ý tứ không sai biệt lắm.”

“.....”

Quả nhiên! Nay Từ Ngôn cảm giác chính mình đầu phẳng phát muốn bạo rớt giống nhau, này cùng hắn suy nghĩ không có gì khác biệt, đại khái là này gian nhà ở nguyên chủ nhân lưu lại tới thư tịch, thoát nhìn nội dung còn tương đương khó coi.

“Thực kỹ càng tỉ mỉ một quyển sách, không chỉ có có chữ viết, còn có đồ.”

Còn mang đồ!

Trình Tử nói làm Từ Ngôn một khuôn mặt hoàn toàn đen, mua còn rất đầy đủ hết a! Không chỉ có có chữ viết còn có đồ văn giải thích, này tựa hồ đã không phải giống nhau sách cấm đi! Bìa cứng bản, có phải hay không bìa cứng bản cái loại này?!

“Kia gì..... Trình Tử, đừng nghĩ này đó, ta chạy nhanh ngủ đi.”

“Ta có học được rất nhiều.” Nói, Trình Tử lại bắt đầu hướng Từ Ngôn ngực tạch.

“Đình đình đình! Này không phải học được nhiều ít ý tứ! Ngươi chẳng lẽ không có phát hiện ngươi liếm căn bản không phải kỹ xảo sao?! Khiến cho ta một thân nước miếng!”

Trình Tử một đôi mắt cá chết nhìn chăm chăm Từ Ngôn, u oán ánh mắt đều mau sử Từ Ngôn sinh ra một loại áy náy cảm giác.

“Ý tứ không thoải mái sao.”

“Khẳng định không thoải mái! Mặc cho ai như vậy bị găm đều nói không nên lời thoải mái hai chữ!”

“.....”

Bị như vậy rắn dạy một phen lúc sau, nàng hắn là có một tia giác ngộ đi, Từ Ngôn hơi hơi điểm điểm đầu, sau đó cảm giác hạ thân đột nhiên run lên, như chuồn chuồn lướt nước giống nhau, kia một khắc sinh ra khoái cảm như điện lưu giống nhau thổi quét Từ Ngôn toàn thân, ở Từ Ngôn trong cơ thể, để lại lái đi không được cảm giác.

“Ta đi..... Ngươi đang làm gì!”

Chân thiếu chút nữa mềm, Từ Ngôn một phen xóc lên chấn đơ nhìn không biết khi nào chui vào đi Trình Tử, sau đó còn có chính mình bị nhổ xuống tới quần lót.

“Vừa mới vừa mới vừa mới vừa mới ngươi làm cái gì!!”

Khăn trương tới rồi cực điểm, liên tiếp mấy cái lặp lại từ ngữ từ Từ Ngôn trong miệng truyền ra tới, theo sau một tay đem quần lót túm đi lên.

“Miệng..... Miệng miệng miệng miệng”

Từ Ngôn run run miệng, nàng nhìn Trình Tử môi nhỏ, hắn vừa mới đại khái đã biết kia trong nháy mắt truyền đến như điện lưu giống nhau chuồn chuồn lướt nước chỉ thể cảm giác là cái gì, mà đầu sỏ gây tội chính là Trình Tử kia trương cái miệng nhỏ.

Thật đúng là tràn ngập dụ hoặc lực a!

Đại khái chính là Trình Tử thừa dịp Từ Ngôn tự hỏi vấn đề phía sau chui vào trong ổ chăn. Sau đó trộm tiến hành rồi vừa mới đến nào hạng nhất bí mật hoạt động, ở Trình Tử tư tưởng trung, nếu đã thành hôn kia thân là thê tử lớn nhất công hiệu đại khái chính là lấy lòng chính mình thượng phụ.

Bởi vì phương diện này đề tài luôn luôn đều là từ mẫu thân nói cho chính mình, nhưng tuổi nhỏ thời điểm Trình Tử mẫu thân cũng đã bị mất mạng, cho nên nàng ở nhất được một quyển như vậy thư lúc sau, sinh ra một loại học tập phương pháp.

Nhìn đáng vẻ cũng không tệ lắm, ít nhất Từ Ngôn phương ngôn còn tại dự kiến trong vòng.

“Ta đừng náo loạn, thành không? Trái tim nhỏ sẽ chịu không nổi, ngươi là nữ sắc lang sao? Nữ sắc lang sao? Đều nói hôm nay không nghĩ ta chỉ nghĩ hảo hảo ngủ một giấc, hảo..... Đừng lộng này đó. Ngủ đi.”

Xả quá Trình Tử, gắt gao ôm vào trong ngực, Từ Ngôn trong miệng nhẹ giọng đối với Trình Tử nói, sau đó bịt kín cái nắp không ở nói chuyện.

Trình Tử lúc này đây cũng không có cái gì khác chủ động, nàng đại khái là suy nghĩ ngày mai buổi tối thời gian này ở thử một chút, xem có thể hay không

có cái gì tan đột phá.

Nhà ở nội, bắt đầu an tĩnh lại.

Nhưng là Từ Ngôn, cũng đã đã không có một tia vây kính, hấn trong bóng đêm chớp đôi mắt. Nhìn trong lòng ngực Trình Từ khuôn mặt rõ ràng hình dáng, lăm vào trầm tư.

Kỳ thật..... Đối với người mới học tới nói, Trình Từ chiêu thức vẫn là man không tòi, tuy rằng làm chính mình cả người đều là nước miếng. Nhưng là không phủ nhận, nàng cái miệng nhỏ xác thật rất có dụ hoặc lực.

Hiện tại..... Không có gì áo ngủ.

Bùm..... Bùm.....

Trái tim, một chút tiếp theo một chút nhảy lên, Từ Ngôn bắt đầu tự hỏi vấn đề này. Hấn giống như là ở kịch liệt giãy giụa giống nhau.

Cuối cùng, hạ quyết tâm.

“Trình Từ..... Ngủ rồi sao?”

Từ Ngôn thanh âm thực nhẹ, nếu nhiều có một ít tạp âm nói. Đại khái sẽ che dấu rút hấn thanh âm, nhưng là lúc này chỉ có hai người phòng nội lại không có khả năng xuất hiện khác thanh âm.

“Làm sao vậy.” Trình Từ còn chưa ngủ.

“Kia gì..... Ta đột nhiên cảm giác cũng không tệ lắm.....”

Từ Ngôn cảm giác chính mình giờ này khắc này một khuôn mặt khẳng định là trưởng đến đỏ bừng, phỏng chừng cũng liền cùng hầu môn không có gì khác nhau, Từ Ngôn là như thế này nghĩ.

Sau đó hơi hơi nhìn Trình Từ ở ban đêm trung như cũ lóe sáng đôi mắt.

“Ồ thử một chút đi..... Dùng miệng.....”

Thật đúng là cái tốt đẹp sáng sớm.

Tĩnh lại sau Từ Ngôn là như thế này cảm giác nếu, toàn thân tê tê đại đại, bột có một phen một lần nữa sống một hồi cảm giác, bên người lại là rỗng tuếch, lúc này đây Trình Từ đại khái là đi chuẩn bị bữa sáng.

Từ Ngôn nghĩ đến tối hôm qua phát sinh sự tình, nguyên bản cũng không tệ lắm mặt thiếu chút nữa cả người đen, có chút thịt đau xoa xoa nơi đó, Từ Ngôn mặc vào dép lê chuẩn bị đi múc nước rửa mặt giống nhau.

Cụ thể thời gian Từ Ngôn không rõ lắm, bất quá từ ngoài phòng thời tiết tới khai, hấn là cùng sáng sớm không có gì quan hệ, nói như vậy bữa sáng cũng liền có thể sửa đổi vì cơm trưa, đại khái là thật sự quá mệt nhọc duyên cớ, Từ Ngôn buổi sáng ngủ đặc biệt hương.

Tẩy hoả nhả xoát hảo nha lúc sau, Từ Ngôn chạy tới phòng khách, môn là cái loại này ở Nhật Bản tương đương thường thấy kéo môn, đương Từ Ngôn kéo ra môn lúc sau, nhìn đến đích xác thật mặt khác một bộ cảnh tượng.

Chuẩn xác tới nói, cái này hình ảnh không phải quá hảo, thân là phụ thân Sơn Thôn Hằng Tĩnh thành thành thật thật ngồi ở độ cao bất quá nhị, ba mươi centimet tả hữu bàn nhỏ bên cạnh, hấn trước mặt bày chính là một ly đã lãnh rót nước sôi để nguội, còn có khoảng thời gian trước mới mua tiểu đồ ăn vặt.

Không khí dị thường xấu hổ.

Bởi vì Từ Ngôn đột nhiên xuất hiện, giảng co không biết có bao nhiêu lâu xấu hổ không khí cuối cùng vẫn là bị đánh vỡ, Sơn Thôn Hằng Tĩnh lúc này đây trên mặt cũng không có uống rượu sau mang đến màu rượu đỏ, mà là người bình thường màu da, đại khái là chính hấn cũng rõ ràng, nếu một thân mùi rượu chạy đến nhà người khác nói sẽ có chút không lớn thích hợp.

“Sao người lại tới đây?”

Từ Ngôn, không tính toán cấp người nam nhân này cái gì sắc mặt tốt xem, trên thực tế hấn vốn dĩ chính là như vậy quyết định, từ lần đầu tiên gặp mặt lúc sau liền tấu hấn một đốn tới nói, hai người chỉ gian liền căn bản không tồn tại hoà bình ở chung này vừa nói, trừ bỏ cả chết lưới rách ở ngoài, Từ Ngôn tựa hồ không thể tưởng được khác từ tới hình dung hai người chỉ gian quan hệ.

Nga, đúng rồi, còn có như nước với lửa.

“Cái kia..... Ta, ta..... Ta chỉ là đến xem nữ nhi.”

Cái này lý do phỏng chừng là ở vừa mới mới nghĩ ra được, thực gượng ép một cái lý do, có thể đem chính mình thân sinh nữ nhi đánh thành đáng về kia gia hỏa, giờ này khắc này lại nói ra đến xem nữ nhi loại này lời nói.

Liên tính chỉ là ngấm lại cũng sẽ làm người có một loại muốn bật cười xúc động, đối Từ Ngôn tới nói này có thể so giống nhau chuyện cười muốn lãnh nhiều.

Từ Ngôn chỉ là ngấm hần liếc mắt một cái, chính hần kỳ thật cũng biết hần cái này lý do là cỡ nào gượng ép, cho nên mới sẽ nhìn chăm chăm vào sàn nhà nói chuyện, liền cái hoảng đều sẽ không rã, như thế nào sống đến bây giờ.

Ta nếu là không quen biết người này, đã sớm một cái tát trừu chết hần!

“Rốt cuộc tới làm gì?”

Từ Ngôn ngồi xếp bằng ngồi xuống, cùng Sơn Thôn Hằng Tinh kia phảng phất quỳ xuống tới tư thế bất đồng, Từ Ngôn nhưng không quá thói quen ngồi quỳ.

Nhìn Sơn Thôn Hằng Tinh, Từ Ngôn phỉ liếc mắt một cái vẫn luôn không nói gì Trình Từ, sau đó sừng sốt một hồi, theo sau hỏi.

“Tới đã bao lâu?”

“Sớm..... Thượng 9 giờ liền đến.”

Kia cũng có ba bốn giờ thời gian, dựa theo Trình Từ niệm tính, nàng đại khái sẽ cùng chính nàng phụ thân chơi lời dài, sau đó vẫn luôn như vậy mặt đối mặt ngồi biết Từ Ngôn tính lại.

Lời nói thật tới nói, nếu không có Từ Ngôn xuất hiện, Trình Từ nếu là dám như vậy đối đãi Sơn Thôn Hằng Tinh không tránh được một đòn hành hung, trên thực tế ở lần đầu tiên gặp mặt lúc sau đã bị từ dạy bằng lời huấn lúc sau, Sơn Thôn Hằng Tinh người này chính là học ngoan rất nhiều.

“Ăn cơm sao?”

“Còn..... Không có.”

Từ Ngôn hỏi đều là một ít râu ria nói, sau đó Trình Từ lại ở một bên bổ thượng một câu.

“Giữa trưa sẽ không lưu người ăn cơm.”

Những lời này thực đã thương người tâm, ít nhất Sơn Thôn Hằng Tinh kia Trương lão mặt sắc mặt, ở kia một khắc trở nên tương đương kém, trừ lần đó ra liền không có khác cái gì thực chất tính hành động.

Một lát sau, Sơn Thôn Hằng Tinh hít một hơi.

“Ta tưởng..... Có thể hay không trước cấp..... Nga không, là cho ta mượn một chút tiền?”

Sơn Thôn Hằng Tinh là như thế này nói, sau đó hần có chút co quắp bất an nhìn về phía Từ Ngôn, là cái ngốc tử đều có thể nhìn ra được tới, cái này gia là ai ở đương gia.

Từ Ngôn, trầm tư một hồi, sau đó ngẩng đầu nhìn Sơn Thôn Hằng Tinh.

“Yêu cầu nhiều ít?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 221: 10 vạn

“Ăn cơm sao?”

“Còn..... Không có.”

Từ Ngôn hỏi đều là một ít râu ria nói, sau đó Trình Từ lại ở một bên bỏ thượng một câu.

“Giữa trưa sẽ không lưu người ăn cơm.”

Những lời này thực đã thương người tâm, ít nhất Sơn Thôn Hằng Tĩnh kia Trương lão mặt sắc mặt, ở kia một khắc trở nên tương đương kém, trừ lần đó ra liền không có khác cái gì thực chất tính hành động.

Một lát sau, Sơn Thôn Hằng Tĩnh hít một hơi.

“Ta tưởng..... Có thể hay không trước cấp..... Nga không, là cho ta mượn một chút tiền?”

Sơn Thôn Hằng Tĩnh là như thế này nói, sau đó hắn có chút co quắp bất an nhìn về phía Từ Ngôn, là cái góc từ đều có thể nhìn ra được tới, cái này gia là ai ở đương gia.

Từ Ngôn, trầm tư một hồi, sau đó ngẩng đầu nhìn Sơn Thôn Hằng Tĩnh.

“Yêu cầu nhiều ít?”

“Cũng không cần nhiều ít.....”

Sơn Thôn Hằng Tĩnh giống như là cái đã làm sai chuyện tình hài từ giống nhau, đại khái hắn cũng biết chính mình đang làm cái gì sự tình, cho nên thanh âm thấp có chút dọa người.

Từ Ngôn mày nhăn lại.

“Mấy vạn.....”

“Không có nhiều như vậy.”

Đương Sơn Thôn Hằng Tĩnh nói truyền ra tới lúc sau, theo sát mà đến Trình Từ thanh âm cũng truyền vào Từ Ngôn lỗ tai trung, lần này Từ Ngôn ngoài ý muốn phát hiện, Trình Từ thanh âm tựa hồ cũng không phải như vậy không có chút nào biến hóa, có lẽ là bởi vì phần nộ, lúc này đây thanh âm âm điệu đề cao rất nhiều.

“Một phần đều sẽ không cho người.”

Trình Từ là như thế này nói, giống như là giận dữ hài từ giống nhau, ở đối mặt chính nàng phụ thân khi nàng không có chút nào giữ lại đường sống nói ra những lời này.

“Sao lại có thể như vậy, lại nói như thế nào..... Ở nói như thế nào ta cũng là người phụ thân a!”

Đồng dạng Sơn Thôn Hằng Tĩnh cũng thực kích động, bởi vì tự tin không đủ nguyên nhân, lại nói ra những lời này thời điểm, nàng một khuôn mặt trên thực tế là đỏ lên, giống như là uống say lúc sau cái loại này nhan sắc giống nhau.

Hắn theo bản năng trộm ngắm Từ Ngôn liếc mắt một cái, đối với cái này ở gặp mặt lần đầu tiên liền cấp chính mình tới thượng một quyền gia hỏa, Sơn Thôn Hằng Tĩnh có bản năng thượng sợ hãi. Đương nhìn đến Từ Ngôn sắc mặt không tốt lắm lúc sau, hắn cũng liền không nói chuyện nữa, mà là gắt gao nhắm lại chính mình kia há mồm.

“Người còn biết người là Trình Từ phụ thân.”

Một tiếng cười lạnh, theo sau Từ Ngôn nói truyền vào Sơn Thôn Hằng Tĩnh lỗ tai nội, giống như là cười nhạo ngữ khí giống nhau khiến cho Sơn Thôn Hằng Tĩnh co quắp ngồi ở trên sàn nhà, đôi tay đặt ở trên đùi gắt gao bắt lấy.

Này đó, đều bị Từ Ngôn xem ở trong mắt, tuy rằng thấy là một chuyện, nhưng là Từ Ngôn lại không có chút nào cho hắn lưu mặt, đơn giản tới nói trước mặt cái này gọi là Sơn Thôn Hằng Tĩnh người. Căn bản không cần thể diện này vừa nói.

“Nếu người còn biết người là Trình Từ phụ thân nói, người cũng liền sẽ không làm ra loại chuyện này..... Có lẽ cũng đúng, Trình Từ từ nhỏ tang mẫu, người một người đem nàng lôi kéo lớn như vậy cũng không dễ dàng, cho nên chỉ cần bình luận điểm này nói, ta còn là cảm tạ người, tuy rằng mấy năm nay Trình Từ quá đến cũng không như thế nào, nhưng tổng giống vậy những cái đó lưu lạc đầu đường người, nhưng là..... Người là phương pháp làm ta thực khó chịu.”

Từ Ngôn lấy quá đặt ở bàn nhỏ thượng cái chén. Trên đường một chén nước, sau đó uống một ngụm, thật sâu hít một hơi.

“Người thân là một cái phụ thân, đầu tiên đối chính mình nữ nhi làm ra quản giáo là cảm không thượng cái gì miệng. Nhưng là, người nhìn xem người đều làm cái gì? Tâm tình không hảo liền có thể ấu đã Trình Từ sao? Kia Trình Từ trên người lưu lại vết sẹo, liền tính lại ban đêm dùng tay vuốt ve cũng sẽ cảm thấy nhìn thấy ghê người, có lẽ ở nàng mẫu thân chết kia một khắc bắt đầu người liền không có đem nàng coi như là chính mình nữ nhi. Cũng là,

người có lẽ căn bản là không nghĩ muốn nâng cái này nữ nhi, bởi vậy từ căn bản đi lên nói. Hôm nay phát sinh vay tiền này vừa nói, dựa theo nhân chi thường tình người thân là Trình Từ phụ thân, ta lý nên cho người mượn, nhưng là.....”

Son Thôn Hằng Tĩnh có lẽ đã biết kết quả, cho nên đương hấn nghe xong Từ Ngôn nói sau, một khuôn mặt vẫn là có chút trắng bệch dấu hiệu, tuy rằng không biết hấn yêu cầu này đó tiền là muốn làm gì, nhưng từ biểu hiện đi lên xem nói là có cần dùng gấp.

“Nhưng là, người hành động, đã phạm phải tới sai, ta căn bản không cần cho người một mao tiền, điểm này..... Chính người hấn là cũng rõ ràng người muốn mệnh.”

Từ Ngôn nhìn chằm chằm hồ thẹn không thôi Son Thôn Hằng Tĩnh, bởi vì hồ thẹn cho nên thật sâu thấp hèn chính mình đầu, Son Thôn Hằng Tĩnh chính là như vậy một người.

“Kia..... Ta trước cáo từ.”

Nói, cúi đầu Son Thôn Hằng Tĩnh liền tính toán đứng dậy rồi đi, nhưng Từ Ngôn kể tiếp một câu rồi lại làm hấn dừng lên động tác.

“Mười vạn.”

“.....”

Son Thôn Hằng Tĩnh quả thực không tin chính mình lỗ tai, không sai nàng cảm giác chính mình hấn là nghe lầm, vừa mới còn nói như vậy khó nghe nói, sao có thể nói ra mười vạn này hai chữ.

Vì chứng minh chính mình không có nghe lầm, Son Thôn Hằng Tĩnh run run rẩy nhìn về phía Từ Ngôn, sau đó mang theo run rẩy thanh âm nói.

“Người..... Người nói cái gì.”

“Ta nói mười vạn, cái này mức có đủ hay không.”

“Mười vạn?”

“Không sai.”

Từ Ngôn cấp ngồi ở một bên Son Thôn Trình Từ sử một cái ánh mắt, tuy rằng thực không tình nguyện, nhưng Trình Từ vẫn là chậm rì rì bò lên, đi phòng ngủ nội đi đem tiền lấy ra.

“Ta cho người này mười vạn cũng không phải bạch cấp, điểm này người hấn là rất rõ ràng, cho nên ta cho người mười vạn lúc sau người phải đáp ứng ta một việc.” Từ Ngôn sắc mặt chậm rãi bắt đầu đã xảy ra thay đổi, một khuôn mặt bắt đầu trở nên nghiêm túc lên.

“Rời đi Trình Từ, ý tứ rất đơn giản, không cần ở Trình Từ bên người bồi hồi.”

“Đúng đúng đúng, ta đã biết!”

Son Thôn Hằng Tĩnh nhanh chóng gạt đầu, hấn nội tâm đã bị vui sướng này một cảm xúc sở chiếm cứ, sau đó đó là nhịn không được muốn gạt đầu, hấn tại đây một khắc đột nhiên phát hiện trước mắt ngồi tên này thiếu niên, thoát nhìn cũng không có như vậy lệnh người chán ghét.

“Đương nhiên, ta cho người này mười vạn không phải lưu trữ cho người đi đánh bạc, cho nên đánh bạc cái này không tốt thói quen người tốt nhất có thể cho ta từ bỏ, ta ý tứ người hấn là thực minh bạch, tuy rằng ta không biết người từ nơi nào nghe được ta kiếm được tiền thanh âm, nhưng là..... Người phải nhớ rõ ràng một chút, người vĩnh viễn không phải ta, cho nên người cũng không có khả năng cùng ta có giống nhau vận khí.”

Lúc này, Trình Từ cũng đã trở lại, cầm mười vạn ngày nguyên, là cái loại này buộc chặt tốt ngày nguyên, đặt ở nàng phụ thân trước mặt.

Từ Ngôn nhẹ nhàng đi phía trước đẩy đẩy.

“Đem tiền kia hảo, sau đó biến mất.”

“Là là!”

Son Thôn Hằng Tĩnh gạt đầu đem trên bàn tiền cầm lên đặt ở chính mình trước mặt, sau đó bắt lên nhét vào trong lòng ngực.

“Thời gian cũng không sai biệt lắm, ta liền trước cáo từ.”

Nói xong này một câu, liền vội vội vàng vàng hướng tới bên ngoài đuổi đi ra ngoài, giống như là một giây đồng hồ cũng không muốn ở chỗ này dừng lại giống nhau.

Từ Ngôn khoe miệng có chứa một tia cười lạnh.

“Vì cái gì phải cho hấn tiền, nếu trông cậy vào hấn còn tiền nói căn bản không có khả năng.”

“Điểm này ta rất rõ ràng.”

Từ Ngôn nhìn Trinh Từ liếc mắt một cái, ngay cả nàng đều không rõ ràng lắm Từ Ngôn cách làm.

“Nếu dùng mười vạn khối tiền có thể giải quyết hẳn cùng người quan hệ nói, đổi ta mà nói cảm giác được thực đáng giá.”

Từ Ngôn là như thế này nói, xác thật nếu dùng mười vạn làm Sơn Thôn Hằng Tinh từ đây không cần xuất hiện ở Trinh Từ trước mặt tựa hồ cũng là cái không tồi phương pháp, này có lẽ sử Sơn Thôn Hằng Tinh còn có thể sinh ra một loại tâm lý may mắn.

Rốt cuộc, Trinh Từ so với hẳn dự đoán giá cả muốn cao hơn rất nhiều.

Đối Sơn Thôn Hằng Tinh người này tới nói, hẳn là kiếm được, hơn nữa không phải giống nhau đều kiếm được, hẳn nữ nhi có thể giá trị mười vạn đối hẳn mà nói quả thực là một quyền giá trị đến không được mua bán.

Quả thực chính là ở buôn bán chính mình nữ nhi, Sơn Thôn Hằng Tinh giờ này khắc này hành vi đại khái cùng cái này thoát khỏi không được cái gì quan hệ.

.....

“Chúng ta lão đại, thỉnh người đi một chuyến.”

Bởi vì có người gõ cửa cho nên tiến đến mở cửa Từ Ngôn, đương nhìn đến bên ngoài đứng bốn gã ăn mặc màu đen tây trang gia hỏa lúc sau, trên mặt toát ra một tia kinh ngạc bộ dáng.

Trên thực tế, Từ Ngôn xác thật kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới, cái kia gọi là Anh Đào bọn rần độc đại ca còn không có từ bỏ, nói như thế nào đâu? Từ một cái khác góc độ tới lời nói, chính là chấp nhất đi.

Nhưng là này phân chấp nhất không quá làm cho người ta thích.

“Các người lão đại mời ta đi.”

Từ Ngôn thanh âm thực bình đạm, giống như là ở tự hỏi cái gì vấn đề giống nhau, hẳn nhìn trước mắt này mấy cái gia hỏa, sau đó khóe miệng có chứa một tia ý cười.

“Thật đúng là không tồi phô trương, ít nhất còn biết kêu bốn người đã tới tới đón tiếp ta..... Kia, sau đó đâu? Là đi gặp các người lão đại sao? Sau đó làm ta giao ra trong tay kia số tiền?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Muốn hay không hợp tác

“Các người lão đại mời ta đi.”

Từ Ngôn thanh âm thực bình đạm, giống như là ở tự hỏi cái gì vấn đề giống nhau, hẳn nhìn trước mắt này mấy cái gia hỏa, sau đó khóe miệng có chứa một tia ý cười.

“Thật đúng là không tồi phô trương, ít nhất còn biết kêu bốn người đã tới tới đón tiếp ta..... Kia, sau đó đâu? Là đi gặp các người lão đại sao? Sau đó làm ta giao ra trong tay kia số tiền?”

Từ Ngôn quét bọn họ liếc mắt một cái.

“Người hiểu lầm.”

Hẳn là bốn người trung dẫn đầu nhân vật, đầu tiên hẳn trước về phía trước đi rồi một bước, đối Từ Ngôn khom lưng một lần, sau đó đầy mặt chính sắc nhìn Từ Ngôn nói.

“Lúc này đây lão đại thỉnh người đi không phải về tiền vấn đề, tuy rằng một trăm vạn là không nhỏ tài chính, nhưng là ở Đông Kinh cũng có nhất định địa bàn đại ca căn bản sẽ không để ý điểm này, lần này đại ca làm chúng ta tới đón tiếp Từ Ngôn tiên sinh, chính là vì cùng người trao đổi một việc, cụ thể ta không phải quá rõ ràng, nhưng là ta tưởng đại ca sẽ cùng người mặt đối mặt hảo hảo nói chuyện với nhau một phen.”

“Nếu là cái dạng này lời nói, còn xem như có thể, ít nhất thành ý ta là cảm giác được.”

Xác thật như thế, từ lần này tới bốn cái gia hỏa tới xem hiển nhiên không phải cái gì a miều a cầu nhân vật, ít nhất đối Từ Ngôn mà nói là như thế này, này có thể so lần trước vừa rồi sông bạc ra tới thời điểm gặp được kia mấy cái mặt hàng mạnh hơn nhiều.

“Thế nào? Có hay không quy định lúc nào gian, là lập tức liền đi vẫn là ở quá một hồi?”

“Nếu có thể nói, hiện tại liền có thể.”

“Nga, vậy các người chờ một chút.” Hiển nhiên, Từ Ngôn nhận rồi bọn họ yêu cầu.

Cũng không phải nói thỏa hiệp, nếu Anh Đào là cái này khu bọn rấn độc, thấy thương một mặt cũng không có cái gì sáng suốt thượng tồn thất, ít nhất đối Từ Ngôn mà nói là như thế này.

Bất quá, muốn về trước phòng nói cho Trình Từ một tiếng.

Phịch một tiếng đóng cửa lại, Từ Ngôn đi vào phòng khách nhìn đang ở uống trà Trình Từ, nàng giống như một chút đều không đáng về khăn trương.

“Đây là tính toán làm gì?”

Từ Ngôn cười nói ra những lời này, đem chính mình trên người ăn mặc hưu nhân trang phục thay đổi một chút. Nếu là đi gặp Anh Đào nói, ăn mặc vẫn là muốn chỉnh tề một ít.

“Là muốn đi ra ngoài sao.”

“Ân, đột nhiên có chút việc yêu cầu xử lý, người a..... Đãi ở nhà đừng hạt nhọc lòng, hảo hảo đi ngủ ngủ trưa, căng chết mấy cái giờ ta liền đã trở lại.”

Đưa lưng về phía Trình Từ, Từ Ngôn cầm quần áo đổi hảo lúc sau, hướng tới Trình Từ lộ ra khuôn mặt tươi cười, mà Trình Từ còn lại là mặt vô biểu tình dùng cặp kia mắt cá chết nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

Thật lâu sau.....

“Sớm một chút trở về.”

“Đã biết.”

.....

So với chính mình trong tưởng tượng muốn sạch sẽ nhiều, nơi này tựa hồ không giống như là một cái hắc bang hang ổ. Nếu ngành muốn nói nói, càng như là một cái phổ phổ thông thông khu nhà cấp cao.

Ngoại hình là dựa theo Nhật Bản nhất cổ xưa cái loại này kiến trúc, từ căn bản thượng vẫn là thoát khỏi không được Hoa Hạ bóng dáng, duy nhất có thể phân chia mở ra chính là kia so thấp phòng trụ.

Từ Ngôn, cũng không phải quá thích loại này phòng ở, thoát nhìn không có gì mỹ cảm, nhưng là lại ngoài ý muốn cho người ta một loại thực an tĩnh cảm giác, cái này phòng ở thoát nhìn cũng có nhất định lịch sử, đối Từ Ngôn mà nói đáng giá đồ vật đều không tới.

“Thỉnh cho ta tới.”

Kia bốn cái ăn mặc tây trang gia hỏa đem chính mình dẫn vào này tòa trong nhà mặt lúc sau liền biến mất. Theo sát là một người ăn mặc hòa phục nữ tử, thoát nhìn tuổi cũng chính là mười bảy mười tám tuổi bộ dáng.

Thanh âm nghe tới còn tính thượng điệu mỹ, có nàng cái này tuổi trẻ nên có điệu mỹ âm sắc, nhưng là lại ở trong thanh âm nghe ra ý tứ dụ hoặc.

Nghĩ như vậy. Từ Ngôn nhìn nhiều vài lần, từ phía sau xem nói, xác thật là cái hiếm có vu vật, kia đáng người quả thực là pháp phòng quyến rũ. Thoạt nhìn làm người có một loại trước mắt sáng ngời cảm giác.

Từ Ngôn vẫn luôn ở quan sát đến nàng sau lưng, biết đối phương thanh âm, mới đưa Từ Ngôn từ giữa kéo lại.

“Từ tiên sinh. Tới rồi.”

Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn nàng, trát một con ngựa đuôi thoát nhìn, khuôn mặt tương đương không tồi, chính thể đi lên nói dựa theo Từ Ngôn thăm mĩ quan tới nói, thập phần ít nhất có thể đạt tới bảy tám phần trình độ, này đã tính thượng không tồi trình độ.

Có lẽ là ở phía trước thời điểm liền đã nhận ra Từ Ngôn ở nhìn chăm chăm nàng, cho nên đương Từ Ngôn chính diện nhìn về phía nàng thời điểm, nhìn đến đích xác thật sắc mặt tương đối hồng nhuận nàng, đại khái là cảm giác được ngưng ngưng.

“Nga, phiền toái người.”

Nàng đi rồi, đem Từ Ngôn lãnh đến nơi đây lúc sau liền rời đi, mà Từ Ngôn nhìn trước mắt này phiền tương đối với chính mình là môn đồ vật lúc sau thật sâu hít một hơi.

“Xôn xao.”

Một phen kéo ra, Từ Ngôn đi vào, toàn bộ nhà ở thoát nhìn rất là cổ điển, ít nhất đối Từ Ngôn mà nói là như thế này, tăng lớn tăng lớn không địa phương, Anh Đào liền ở bên trong ngồi.

Hắn ăn mặc Nhật Bản trang phục, thoát nhìn tương đối mập mạp, đối với điểm này Từ Ngôn không phải quá thích, ở hắn xem ra Nhật Bản cái loại này quần áo so sánh nhà mình cổ đại thời điểm hắn phục tới nói muốn kém hơn rất nhiều.

Nữ tính hòa phục cũng không tệ lắm, mặc ở trên người có chút ý nhị, nhưng so sánh Nhật Bản nữ tính quần áo, nam tính trang phục liền phải không được, ít nhất Từ Ngôn không phải quá thích.

“Anh Đào tiên sinh sinh hoạt thật đúng là không tồi a..... Tuy rằng ngay từ đầu liền biết người có tiền, nhưng chân chính nhìn đến gia sản của người lúc sau vẫn là sẽ chấn động a.”

Từ Ngôn nói như vậy nói, giống như là ở trên chọc giống nhau, không có gì quy củ, Từ Ngôn hướng tới phía trước đi qua, sau đó tùy tiện ở hắn trước mặt ngồi xuống.

Cũng không phải Nhật Bản người ngồi quỳ, mà là cơ bản nhất đặt mông ngồi xuống đi, Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia rất là rõ ràng ý cười.

“Anh Đào tiên sinh, ta đã tới rồi..... Kia để cho ta tới đang làm gì dụng ý cũng nên thuyết minh một chút đi?”

Xác thật như Từ Ngôn theo như lời như vậy, từ tiến vào nhà ở lúc sau, Anh Đào liền vẫn luôn nhắm mắt lại, hắn không biết Từ Ngôn tới? Sao có thể, hắn biết rõ Từ Ngôn đã tới, nhưng là nhưng vẫn nhắm mắt lại không đi để ý tới.

Cũng không có sinh khí, Từ Ngôn chỉ là cảm giác có chút buồn cười.

Cuối cùng, Anh Đào vẫn là không có trảm mặc đi xuống.

“Từ Ngôn tiên sinh, không phải người địa phương đi.”

Từ Ngôn sắc mặt vẫn là như ngay từ đầu như vậy, hắn biết rõ Anh Đào vì cái gì như vậy hỏi, tên của mình chính là lớn nhất bại lộ ra tới.

“Không sai, ta không phải Nhật Bản người, nghe tên của ta người hắn là cũng có thể nhìn ra được tới, ta cũng không có khác có ý tứ gì, chính là muốn tới hỏi một chút, Anh Đào tiên sinh tìm ta tới dụng ý là cái gì? Sẽ không làm khách nhân tới này lúc sau, cái gì đều không làm, liền ở chỗ này bởi người gốc ngồi đi?”

Anh Đào, cười.

Chính là cái loại này đậm đậm cười, nếu không nhìn kỹ nói căn bản nhìn không ra tới trên mặt hắn có cười dấu vết.

Thật sâu hít một hơi.

“Ta rất kỳ quái, vì cái gì người sẽ xuất hiện ở Nhật Bản, chẳng lẽ bên kia bắt đầu đối Nhật Bản có cái gì động tác sao?”

“Ta không rõ ràng lắm người đang nói cái gì lạ..... Nếu người để cho ta tới chính là tới hỏi ta này đó nói, xin lỗi ta không rõ ràng lắm.”

Từ Ngôn nói ra những lời này, sau đó nhìn ngồi ở trước mắt Anh Đào, hắn như cũ còn không có mở to mắt, giống như là ở trầm tư cái gì giống nhau.

“Tuy rằng không nghĩ nói như vậy, nhưng là Anh Đào tiên sinh..... Người không phát hiện nếu ở cùng người khác nói chuyện thời điểm, vẫn luôn nhắm mắt lại là tương đương không lễ phép hành vi sao? Người ở như vậy không mở to mắt nói chuyện nói, ta sẽ tức giận!”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trên thực tế Từ Ngôn trên mặt chẳng sợ một tia tức giận ý tứ đều nhìn không ra tới.

Tạm dừng còn một hồi, cuối cùng Anh Đào vẫn là mở mắt, thâm thúy một đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn, mang theo một tia ý cười.

“Thật đúng là bình tĩnh a.”

“Nếu chỉ là nhìn đến người liền sợ tới mức đá trong quần, chẳng phải là quá mất mặt?” Từ Ngôn nhìn Anh Đào.

“Lại nói..... Người kêu ta tới rốt cuộc là muốn làm gì?”

“Ta làm người tới ý đồ thực rõ ràng, chính người hẳn là cũng đoán được mà”

“Ân, đoán được.”

Từ Ngôn gật gù đầu, xác thật như thế Anh Đào mục đích cũng không phải cái gì quá khó đoán được, ngày đó buổi tối vì làm Anh Đào đánh mất kia số tiền ý tứ, riêng thể hiện rồi một ít thực lực, nguyên bản cho rằng Anh Đào hẳn là sẽ thực thức thời sẽ không lại đến tìm chính mình phiền toái.

Sự thật chứng minh, Anh Đào xác thật thực thức thời, hẳn không có tới tìm Từ Ngôn phiền toái, mà là đem Từ Ngôn mời đến lúc sau, nhìn dáng vẻ là chuẩn bị thương lượng sự tình gì.

“Ha ha, quả nhiên cùng người thông minh nói chuyện chính là thoải mái, không cần cái gì quanh co lòng vòng.” Anh Đào nói như vậy nói, sau đó nhìn Từ Ngôn.

Đại khái là ở áp ú một chút, trầm tư một hồi Anh Đào mới hít một hơi nói.

“Từ ngày đó người biểu hiện ra ngoài năng lực tới xem, ta đối với người rất có hứng thú, thế nào? Muốn hay không hợp tác?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Đồng ý

Từ Ngôn gật gù đầu, xác thật như thế Anh Đào mục đích cũng không phải cái gì quá khó đoán được, ngày đó buổi tối vì làm Anh Đào đánh mất kia số tiền ý tứ, riêng thể hiện rồi một ít thực lực, nguyên bản cho rằng Anh Đào hẳn là sẽ thực thức thời sẽ không lại đến tìm chính mình phiền toái.

Sự thật chứng minh, Anh Đào xác thật thực thức thời, hẳn không có tới tìm Từ Ngôn phiền toái, mà là đem Từ Ngôn mời đến lúc sau, nhìn dáng vẻ là chuẩn bị thương lượng sự tình gì.

“Ha ha, quả nhiên cùng người thông minh nói chuyện chính là thoải mái, không cần cái gì quanh co lòng vòng.” Anh Đào nói như vậy nói, sau đó nhìn Từ Ngôn.

Đại khái là ở áp ú một chút, trầm tư một hồi Anh Đào mới hít một hơi nói.

“Từ ngày đó người biểu hiện ra ngoài năng lực tới xem, ta đối với người rất có hứng thú, thế nào? Muốn hay không hợp tác?”

Quả nhiên như thế.

Từ Ngôn đôi mắt bất động thanh sắc định rồi một chút, theo sau hơi chút mị mị, đối với người ở trước mặt Anh Đào lộ ra một loạt hàm răng trắng.

“Đây là người để cho ta tới nguyên nhân?”

“Bằng không đâu.”

“Cùng ta đoán không sai.” Từ Ngôn cười một tiếng, theo sau mới nói ra những lời này.

Kỳ thật, quanh co lòng vòng vẫn luôn là Từ Ngôn sở thích phương thức, nhưng là cùng Anh Đào người này nói chuyện thời điểm, Từ Ngôn lại không thể không quanh co lòng vòng lên, bởi vì Từ Ngôn không hiểu biết trước mắt cái này truyền thống Nhật Bản nam tử.

Nhật Bản người là người tốt? Không thấy được, sở hữu xác xác thật thật có một bộ phận tâm địa không tồi gia hỏa, nhưng cũng không đến mức toàn bộ Nhật Bản người đều là đáng về kia, ở đời sau Từ Ngôn chán ghét Hàn Quốc trình độ thậm chí vượt qua Nhật Bản, chỉ có thể nói ở nào đó phương diện tới nói, lâm biên người cái kia quốc gia càng làm cho người ghê tởm.

Mà Anh Đào cái này truyền thống Nhật Bản nam tử tác cho Từ Ngôn không giống nhau cảm thụ, đầu tiên ở sòng bạc thời điểm, hẳn biểu hiện ra ngoài kia phân thông dong không có khả năng là nguy trang ra tới.

Một trăm vạn cũng không phải là số lượng nhỏ, nói cách khác ở không biết Từ Ngôn chi tiết dưới tình huống, hẳn cũng sẽ đi phái người ý tứ một chút, chẳng qua đương biết Từ Ngôn có được cái loại này lực lượng lúc sau, quyết đoán lại đổi làm mặt khác một bộ tư thái. Ngược lại tung ra cảnh ôliu.

Này đối Từ Ngôn mà nói. .... Cũng không phải là một kiện cái gì tốt sự tình, loại này có đầu óc gia hòa nếu cùng hấn là địch nói, xác thật tương đương lệnh đầu người đau.

“Anh Đào tiên sinh nguoi, bất luận là từ các phương diện tới nói đều là cái không tởi lĩnh đạo, năng lực, vẫn là đối đãi nhân tâm này một khối tới nói đều có không nhỏ thủ đoạn, ta xác thật là bội phục quan trọng.”

Từ Ngôn đầu tiên là cảm khái một phen, hấn ở quan sát Anh Đào biểu tình, trước mắt cái này lão nhân không có gì thực chất tính biến hóa, hấn giống như là đơn thuần đang chờ đợi Từ Ngôn đáp án giống nhau. Không có toát ra mặt khác tình cảm.

Rõ ràng chính là cái tao lão nhân, trang cái gì thể ngoại cao nhân bộ dáng!

Thật sự nhìn không ra hấn suy nghĩ gì đó Từ Ngôn ở trong lòng như vậy mắng nói, tuy rằng ngoài miệng nói như vậy nhưng trên thực tế mặt ngoài vẫn là một bộ cười tùm tùm bộ dáng.

“Cho nên, đối với Anh Đào tiên sinh tung ra cảnh ôliu. .... Ta tương đương nguyện ý tiếp thu.”

“Ý tứ nói, đồng ý.”

“Đương nhiên, vừa tới đến cái này địa phương không có gì thế lực, tìm được một cái tương đương hữu lực chỗ dựa không phải thực bình thường một việc sao?”

Từ Ngôn nhìn giờ khắc này rốt cuộc lộ ra tươi cười Anh Đào, theo sát, cũng nở nụ cười.

“Ta. Chính là thực thưởng thức Anh Đào tiên sinh.”

.....

Nói tương đương đầu cơ, giống như là tri âm dường như, vẫn luôn nói chuyện ước chừng có một cái giờ tả hữu, cuối cùng lấy Anh Đào một câu “Có chút việc yêu cầu xử lý một chút. Thỉnh chờ một chút” vì kết thúc, sau đó Từ Ngôn đã bị ném ở cái này trong phòng.

Từ Ngôn ở cái này trong phòng mang theo một đoạn thời gian, chỉ chốc lát môn lại mở ra, từ ngoại đi vào một nữ tử. Bởi vì cúi đầu bưng một mâm đồ vật đi đến, cho nên Từ Ngôn cũng không có thấy rõ ràng nàng lớn lên bộ dáng gì.

Thẳng đến ngồi quỳ ở chính mình trước mặt khi, Từ Ngôn mới rõ ràng nhìn đến. Hấn rốt cuộc là người nào, thời gian khoảng cách không lâu, mới nhìn đến nàng một giờ thời gian, hiện tại lại thấy nàng.

Ngay từ đầu lĩnh chính mình tiến vào Anh Đào phòng tên kia thiếu nữ, nhìn đáng vẻ hấn là người hầu linh tinh tồn tại, cho nên mới sẽ đi chấp hành bưng trà đưa nước công tác.

Tại đây một khắc, Từ Ngôn không thể không bội phục một chút Anh Đào người này, hấn xác thật là cái đáng giá người khác bội phục nam nhân, có thể làm cái này xinh đẹp tiểu nha đầu đương người hầu, thật đúng là danh tác.

Cũng không biết hấn lão bà trông như thế nào.

“Từ tiên sinh thỉnh dùng cơm.”

Thanh âm cũng tương đương dễ nghe, nếu nói dung mạo tính thượng tám phần nói, thanh âm này hạng nhất liền phải giá trị thập phần tả hữu, ngay cả Từ Ngôn cũng không khỏi đối nàng xem trọng vài phần.

Từ Ngôn cười đối nàng nói.

“Nguoi là Anh Đào tiên sinh gia người hầu? Thật đúng là có chút ra ngoài dự kiến, đặt như vậy không ai đi đương người hầu, thật là đáng tiếc thực a.”

“Từ tiên sinh quá khen. ....”

Nàng giống như là then thùng, lén lút nhìn thoáng qua Từ Ngôn lúc sau, liền cúi đầu, nhưng là liền tính là góc độ này cũng có thể xem tới được nàng song má phỉm hồng.

Trầm tư một hồi, Từ Ngôn lại nghĩ nghĩ.

“Kia. .... Năm nay vài tuổi?”

“Mười. .... Mười sáu.”

“Nga, hoa giống nhau tuổi tác, không tởi, không tởi.”

Hơi chút có chút xấu hổ, ở cùng nữ hài tử tìm nói cái này kinh nghiệm thượng, Từ Ngôn có thể nói là thiếu chi lại thiếu, đi học thời điểm không muốn cùng

người khác có cái gì nói chuyện với nhau, liền tỉnh là nghỉ trong lúc, cũng đều là người khác chủ động cùng chính mình nói chuyện.

Không khí tương đương xấu hổ, lão sư từ Từ Ngôn trong miệng nói ra ý vị không rõ từ ngữ, đem nhân gia tiểu nữ hài xấu hổ đầy mặt đỏ bừng lúc sau, lại cảm miệng tìm không thấy khác nói.

Cúi đầu, nhìn nàng đoan lại đây đồ vật.

Đại khái là trà cụ linh tinh đồ vật, thoát nhìn man tinh xảo, Từ Ngôn sững sốt một chút, sau đó lại một lần ngẩng đầu nhìn nàng.

“Đây là pha trà công cụ?”

“Đôi.”

“Là cho ta uống sao?”

“Đúng vậy, Từ tiên sinh muốn uống nói, ta hiện tại liền có thể cho người phao một ly.”

Trước mắt tên này thiếu nữ có lẽ cũng phát hiện Từ Ngôn không phải cái khó nói lời nói người, cho nên lấy một cái người hầu thân phận nói ra những lời này, trên thực tế nếu Anh Đào ở chỗ này nói, lại đối sẽ đối nàng loại thái độ này tương đương bất mãn.

“Ném thử.”

Đơn giản sáng tỏ hai chữ hoàn toàn biểu đạt Từ Ngôn ý tứ, sau đó Từ Ngôn liền bắt đầu nhìn nàng động khởi tay tới, điều chỉnh thử trong tay công cụ, lại là ma lại là nghiêng áp, đảo lộn đã lâu mới bắt đầu phao.

Pha trà, nguyên bản đến từ Trung Quốc, chẳng qua tân Trung Quốc cải cách mở ra lúc sau, trước kia rất nhiều lão đồng tây đều không tiếp thu đả thấy, chậm rãi cũng liền bắt đầu quên đi mấy thứ này, nói thật, tuy rằng pha trà này ngoạn ý nhìn như buồn tẻ, nhưng lại tương đương ưu nhã, nói vậy cũng là một môn nghệ thuật sống.

Trong miệng, thiếu nữ đem phao tốt ngoạn ý đẩy đến Từ Ngôn trước người.

Không những cái đó chú ý, Từ Ngôn bắt lấy cái chén uống một ngụm, không nghĩ tới thủy độ ấm thật sự là cao một ít, làm cho một năng nhảy bắn ra tới một ít rải rồi trên quần áo.

“A!”

Một tiếng thét kinh hãi, thiếu nữ nhìn đến lúc sau bỏ nhào vào Từ Ngôn trước mặt, vurun tay liền đi chụp đánh cái chén sái lạc địa phương, thoát nhìn thập phần hoảng loạn bộ dáng.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, có hay không nơi nào nằng tới rồi.”

Mười phần nhuyển mười từ hình tượng, cái dạng này nếu làm đời sau đám kia mỗi ngày bàn tị ở trên mạng gia hỏa môn nhìn đến, đại khái sẽ phát một ít như câu hạt giống lấy đoạt linh tinh từ ngữ, nhưng mà Từ Ngôn lại đối nàng loại này quan tâm cảm giác thập phần không được tự nhiên.

Người nói người sát sát thì tốt rồi, loạn chụp cái gì.

Bang một chút, Từ Ngôn trao một cái đã bắt được tay nàng cổ tay, bởi vì thỉnh linh xảy ra tập kích làm cho nàng không có chuẩn bị tâm lý thật tốt, cho nên trừng mắt khô cần một đôi mắt nhìn Từ Ngôn.

Mặt chậm rãi biến hồng.

“Từ tiên sinh. .... Người. ....”

“Loại chuyện này ta chính mình tới là đến nơi, không phiền tới người nhiều nhọc lòng.”

Từ Ngôn nhàn nhạt một câu đem hai người khoảng cách kéo ra, vừa mới rõ ràng vẫn là một bộ tương đương có ý tứ bộ dáng, nhưng giờ khắc này hai người phảng phất không có cái gì liên hệ.

Không biết vì cái gì, thiếu nữ tâm lộp bộp một chút.

“Là. .... Đúng vậy.”

Rút về tay, ngồi quỳ ở một bên, sau đó nhìn Từ Ngôn xoa xoa quần thượng vệt nước, sau đó đặt ở nơi nào mặc kệ, dù sao là mùa hè chỉ chốc lát không sai biệt lắm liền sẽ xử lý.

“Ta có lão bà, ta thực ái nàng.”

Yên lặng một hồi lâu, Từ Ngôn đột nhiên nói ra những lời này, những lời này sử ngồi quỳ ở một bên thiếu nữ mới thôi sững sốt, Từ Ngôn nhìn nàng này

phúc bộ đáng, chỉ là phiết liếc mắt một cái, theo sau liền dời đi tầm mắt.

“Cho nên nói, người vừa mới cái loại này hành động, vẫn là không cần tiếp theo.”

Thực quyết đoán, ý tứ đã minh xác nói người không cần có tiếp theo, này đối thiếu nữ làm sao không phải đã kích?

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 224: Xoa bồi

Trên thực tế, Từ Ngôn đợi ước chừng có nửa cái giờ thời gian, Anh Đào gia hỏa kia mới khoan thai tới muộn đã trở lại, tiến vào nhà ở thời điểm, phiết quy quy củ củ ngồi ở tại chỗ hai người, trong mắt hắn hiện lên một tia nghi hoặc, theo sau liền bắt đầu cười tủm tỉm tìm ngòi quỳ ở ban đầu vị trí thượng.

“Làm người đợi lâu.”

“Không, cũng không phải thật lâu.”

Cùng hắn khách khí một phen lúc sau, Anh Đào tựa hồ tính toán tiến vào chính đề, hắn đầu tiên là dò hỏi Từ Ngôn ở tại địa phương nào lúc sau liền có ý tứ hứa cấp Từ Ngôn một bộ không tồi phòng ở, loại chuyện này Từ Ngôn hiển nhiên còn không thể dễ dàng từ bỏ.

Xác thật như thế, nếu thật là cái dạng này nói, miễn phí đạt được một bộ không tồi phòng ở, loại chuyện này Từ Ngôn hiển nhiên còn không thể dễ dàng từ bỏ.

“Theo ta được biết, người đã kết hôn đúng không?”

“Nếu không tính tổ chức hôn lễ này vừa nói nói, ta tưởng ta cái này xem như kết hôn.”

Từ Ngôn cho trả lời hơi đúng trọng tâm, theo sau đó là nhìn Anh Đào sắc mặt, lão gia hỏa này đầu suy nghĩ cái gì, Từ Ngôn vẫn luôn không phải quá mức với rõ ràng.

“Kết hôn có quá sớm.”

“Không, ta cảm giác lúc này vừa lúc.”

Nhật Bản cái này niên đại, mười bảy tuổi kết hôn cũng không ở số ít, chỉ cho nên nói kết hôn sớm, Anh Đào chỉ sợ có khác tính toán, tỷ như đem nữ nhi gả cho chính mình linh tinh.

Mượn sức nhân tâm tốt nhất phương pháp là cái gì? Chính là đem hai người biến thành thân thích, mà biến thành thân thích phương pháp, không thể nghi ngờ cũng chính là đem nữ nhi gả cho người, làm nhi tử cưới người nữ nhi linh tinh.

Hiển nhiên Anh Đào còn có một cái nữ nhi linh tinh tồn tại.

Kia cùng tiểu nữ dong ở một bên lại phao hảo một ly trà, giao cho Anh Đào, gia hỏa này tương đối với Từ Ngôn muốn sẽ phẩm trà rất nhiều, quy quy củ củ ần nước chảy uống một ngụm lúc sau, buông cái chén nhìn Từ Ngôn.

“Ta nữ nhi có một vị cùng người không sai biệt lắm tuổi tác, năm nay đã mười một tuổi, nếu người còn chưa từng thành hôn nói, ta tưởng ta sẽ đem nữ nhi gả cho người.”

“.....”

Tuổi kém không phải quá nhiều. Xác thật không phải quá nhiều cũng chính là năm tuổi bộ đáng, nếu năm nay Từ Ngôn hai mươi lăm tuổi nói, hắn nữ nhi cũng chính là hai mươi tuổi bộ đáng, nếu năm nay Từ Ngôn hai mươi tuổi nói, nàng nữ nhi qua loa đại khái mười lăm tuổi cũng là có thể trích trái cây tuổi tác.

Bất quá..... Năm nay Từ Ngôn mới mười sáu tuổi, mười một tuổi tiểu loli, này đối này đối Từ Ngôn mà nói, hắn còn không có tịch mịch đến loại tình trạng này, ít nhất còn không trở về đối mười một tuổi tiểu nha đầu xuống tay.

“Xác thật..... Tuổi không phải kém rất nhiều.”

“Nếu đang đợi cái hai ba năm, hoàn toàn không là vấn đề. Chỉ là..... Ngươi thành hôn quá sớm.”

Anh Đào gia hỏa này bất luận thấy thế nào đều có bốn năm mươi tuổi, cái này tuổi, còn có thể có một cái mười một tuổi nữ nhi, có thể nghĩ, lão già này không thành thật a.

Trộm ngắm ở một bên pha trà thiếu nữ.

Cũng không biết cái này có hay không bị lấy dính.

Từ Ngôn này nhất cử động, vừa lúc bị Anh Đào nhìn đến, sau đó hiểu ý cười.

“Sắc trời cũng không còn sớm, không bằng hôm nay liền ở ta nơi này nghỉ ngơi đi.”

Rất là có như vậy một phen ý tứ, hần ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời không lúc sau nói ra những lời này. Giống như là thật ở đã khuya giống nhau, trên thực tế hiện tại đại thái dương còn ở nhô lên cao chiếu.

Không có gì bất ngờ xảy ra nói, hiện tại cũng chính là 3, 4 giờ bộ dáng, mùa hè ban ngày thời gian trường. Liền tính là tới rồi 7 giờ nhiều như cũ vẫn là hừng đông, thời gian này có thể tính thượng văn, Từ Ngôn chỉ có thể nói, hần lưu lại chính mình là có mục đích.

“Cái này dung ta không thể đáp ứng. Ta thế tử còn ở nhà.....”

“Điểm này ngươi liền không cần lo lắng, ta đã tầm mắt phải người thông tri quá ngươi lão bà, cho nên đêm nay lưu lại ở chỗ này. Nàng ý tứ cũng là đồng ý, nếu đều như vậy, ngươi đáp ứng cũng không có gì.”

“Kia..... Vậy như vậy đi.”

Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ cười.

.....

Thời gian còn sớm thực, cho nên đêm nay nước chảy đại khái là ăn cơm trước, sau đó đi suối nước nóng tắm một cái, làm sau mới đi ngủ, Anh Đào gia hỏa này quả nhiên là tài đại khí thô, trong nhà còn tồn tại suối nước nóng loại này đồ vật, không thể không khiến người bội phục.

Cũng không biết đưa chính mình căn hộ kia đến tới cùng là bộ dáng gì, dù sao phỏng chừng cũng không có khả năng là hiện tại này phúc bộ dáng, đối Từ Ngôn tới nói so này phòng ở tiểu thượng nhất hảo cũng là có thể tiếp thu.

Bất quá, hiện tại chủ yếu là không rõ lắm Trình Từ ý tứ, nàng rốt cuộc là thích vẫn là không thích, chính mình nhắc tới mua phòng ở thời điểm, nàng nhìn dáng vẻ không quá thích, bất quá lần này đổi thành người khác cấp phòng ở, hần là sẽ không đang nói cái gì đi.

Nói ngắn lại, thời gian quá thật sự mau, cùng nước chảy không sai biệt lắm, bất tri bất giác trung đã ăn xong rồi bữa tối, tồn Nhật thức bữa tối sử Từ Ngôn thực không thích ứng, tuy rằng rất là hoa lệ, nhưng là ăn lên vẫn là tương đối thanh đạm một ít.

Anh Đào gia suối nước nóng không biết là nguyên bản liền tồn tại vẫn là, sau lại nghĩ cách lộng đi lên, thoát nhìn xác thật tương đương không tồi, hần là có phân rõ ràng người trong nhà dùng suối nước nóng cùng khách nhân dùng suối nước nóng.

Bởi vì không phải suối nước nóng khách sạn, cho nên cũng không tồn tại nam nữ chi phân, to như vậy lộ thiên suối nước nóng trung, cũng cũng chỉ có Từ Ngôn một người, cẩn thận ngắm lại đi vào Nhật Bản sau phao quá suối nước nóng cũng không xem như đến không.

Không thể hiểu được đi vào cái này địa phương, vì cái gì sẽ đến đến cái này địa phương, hơn nữa vừa tới đến không phải Từ Ngôn liền gặp còn chưa chết đi Trình Từ, này hết thảy chỉ có thể nói là quá xảo, nếu thật sự chỉ là trùng hợp nói, Từ Ngôn đại khái tin tưởng bầu trời rơi xuống nghiêm gạch chụp chết chính mình, cũng không tin cái này cái gọi là trùng hợp.

Trùng hợp chính là 99% an bài, cùng 1% thuận theo tự nhiên, đây là tạo thành trùng hợp bộ phận, liền tính nói lại như thế nào xảo, trên thực tế chân chính như vậy xảo sự tình rất khó phát sinh.

Ít nhất, Từ Ngôn liền không tin như vậy xảo.

Nhưng mà, trở về, như thế nào trở về, này lại thành Từ Ngôn trong lòng bệnh, muốn trở về sao? Đó là khẳng định, khác không nói chỉ cần Từ Ngôn ở nguyên bản thế giới những cái đó người nhà liền cũng đủ Từ Ngôn trở về lý do, huống chi thế giới kia tồn tại đã chết đi Trình Từ.

Cái kia Trình Từ mới là chính mình nhận thức Trình Từ, mà không phải hiện giờ cái này mới mười bốn tuổi Trình Từ, nhưng là nếu có thể trở về nói, Từ Ngôn lại ở lo lắng thế giới này Trình Từ.

Làm sao bây giờ? Tùy ý nàng dựa theo toàn bộ lịch sử phát triển, chết sao? Nếu đi vào thế giới này, Từ Ngôn liền không khả năng trở mắt nhìn Trình Từ chết ở chính mình trước mặt, liền tính chính mình biến mất, chỉ cần ngắm lại cùng chính mình ở chung mấy ngày này Trình Từ sẽ chết, tâm liền sẽ không tự chủ đau xót.

Nhưng là, Trình Từ khi nào chết, thế nào từ cách chết, vì cái gì chết, này đó Từ Ngôn đều không rõ ràng lắm, hoàn toàn có thể nói là một cái hỏi đã hết ba cái là không biết, tình huống như vậy làm Từ Ngôn như thế nào đi dự phòng Trình Từ tử vong?

Nếu..... Thế giới này Trình Từ không có chết, kia chính mình cái kia đã chết Trình Từ có thể hay không biến mất?

Thật là tiền thối lưỡng nan lựa chọn.

Từ Ngôn trừ bỏ đầu ở ngoài bộ vị, hoàn toàn hoàn toàn đi vào suối nước nóng bên trong, sau đó ngẩng đầu nhìn không trung, giờ này khắc này trời đã tối rồi, từ góc độ này tới xem nói, sao trời vẫn là man xinh đẹp, hơn nữa cái này uy phong xuy phát cảm giác vừa vặn tốt, cũng không có cảm giác được rét lạnh cảm giác.

Từ Ngôn nhắm hai mắt lại.

Xôn xao, một tiếng rất nhỏ động tĩnh hấp dẫn Từ Ngôn lực chú ý, theo sau liền nghe thấy một trận tiếng bước chân truyền đến, có chút buồn bực, chẳng lẽ Anh Đào cái kia tao lão nhân có cùng chính mình cùng nhau tắm rửa tính toán? Vui đùa cái gì vậy, hần nhưng không nghĩ phát sinh loại chuyện này.

Nghĩ như vậy Từ Ngôn đứng dậy nhìn về phía phía sau, sau đó sững sờ ở nơi đó.

“Ngươi như thế nào sẽ ở này!”

Ngồi xổm đi xuống, Từ Ngôn cảm giác chính mình trên mặt một mảnh khô nóng, bị xem quang thân mình đã không phải lần đầu tiên, nhưng là bị trừ bỏ Trình Từ ở ngoài nữ nhân nhìn đến thân mình Từ Ngôn liền cảm giác được thẹn thùng lên, trên thực tế xác thật như thế.

Cái kia pha trà thiếu nữ tên đầy đủ gọi là cung bôn Ái Lý, tên tương đối với có chút kỳ quái, nhưng là có lẽ là văn hóa sai biệt, Từ Ngôn tổng cảm giác Nhật Bản người tên gọi vẫn luôn kỳ quái muốn chết.

Đột nhiên xuất hiện ở chính mình trước mặt, hơn nữa là cái gì đều không mặc, này đã vượt qua nói giỡn điểm máu chó, Từ Ngôn mặt đỏ lên, có lẽ là bị suối nước nóng nhiệt.

“Ta..... Ta là tới hầu hạ ngươi tắm rửa.”

Ái Lý là như thế này nói, sau đó đi hướng Từ Ngôn, từ nàng trong thanh âm có thể nghe ra một tia âm rung, nàng đồng dạng cũng ở thẹn thùng, nói như vậy từ miệng nàng trung nói ra, nhìn dáng vẻ cũng là hạ quyết tâm.

Anh Đào cái kia lão hồn đàn, đại khái là nàng an bài.

Từ Ngôn không có quần áo, cho nên không có cách nào đứng dậy rồi đi chỉ có tránh ở suối nước nóng trung, sau đó Ái Lý cũng hạ suối nước nóng, có thể nghe được vào nước thanh âm, ngay sau đó đó là phía sau lưng truyền đến xúc cảm.

Ồ rõ ràng bắt quá đó là cái gì.

“Ngươi đang làm gì.”

“Xoa..... Xoa bối.....”

Thanh âm thấp dọa người, Ái Lý vòng tay trụ Từ Ngôn eo, cả người trọng lượng đè ở Từ Ngôn trên người, ảm áp lẫn nhau dán ở bên nhau.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Nội gián

“Ta..... Ta là tới hầu hạ ngươi tắm rửa.”

Ái Lý là như thế này nói, sau đó đi hướng Từ Ngôn, từ nàng trong thanh âm có thể nghe ra một tia âm rung, nàng đồng dạng cũng ở thẹn thùng, nói như vậy từ miệng nàng trung nói ra, nhìn dáng vẻ cũng là hạ quyết tâm.

Anh Đào cái kia lão hồn đản, đại khái là nàng an bài.

Từ Ngôn không có quần áo, cho nên không có cách nào đứng dậy rồi đi chỉ có tránh ở suối nước nóng trung, sau đó Ái Lý cũng hạ suối nước nóng, có thể nghe được vào nước thanh âm, ngay sau đó đó là phía sau lưng truyền đến xúc cảm.

Ồ rõ ràng bất quá đó là cái gì.

“Người đang làm gì.”

“Xoa..... Xoa bồi.....”

Thanh âm thấp dọa người, Ái Lý vòng tay trụ Từ Ngôn eo, cả người trọng lượng đè ở Từ Ngôn trên người, ầm áp lẫn nhau dán ở bên nhau.

Tại đây một khắc, Từ Ngôn toàn bộ thân thể thượng lỏng tơ đều dựng đứng đi lên, cảm giác toàn thân không thoải mái, rõ ràng ở cùng Trình Từ ôm một cái thời điểm đều không có sinh ra loại cảm giác này, duy độc ở đôi mắt Ái Lý thời điểm sinh ra loại cảm giác này.

Toàn thân không được tự nhiên, như vậy xem ra, Từ Ngôn liền phải có vẻ làm ra vẻ rất nhiều, cho không đi lên mỹ nữ, đổi làm là nam nhân khác, quần hần ba bảy hai một trước nghiệm hóa lại nói, nhưng trên thực tế Từ Ngôn lại không thể làm như vậy.

Đầu tiên, đây là ở nhà người khác, tuy rằng như cũ thu Anh Đào tiền, theo đạo lý tới nói Từ Ngôn không có khả năng sẽ quá để ý, nhưng trên thực tế vấn đề tới, phòng ở là vật chết, mà người là sống, mà nhân loại sử dụng có thể so phòng ở loại này đồ vật hữu dụng nhiều, tỷ như nói..... Người có thể dùng phòng ở tới mượn sức một người, nhưng rất khó làm được thu mua hần công hiệu, nhưng là có đôi khi, dùng nữ nhân thu mua một cái gia hỏa càng thêm hữu hiệu.

Cái gọi là bên gối phong, chỉ cần rải cái kiểu bán cái manh, sau đó li lợm la liếm một phen diện mạo cũng đủ không tòi muội tử, giống nhau đều rất khó làm nam tính sinh ra phản cảm tâm lý.

Như thế giống nhau, Từ Ngôn cũng không chán ghét mỹ nữ. Nhưng là..... Cũng không phải chỉ cần mỹ nữ liền thích, không sạch sẽ, cũng không phải là cái kia hương vị.

Từ Ngôn, chính là có sinh lý thói ở sạch người.

Cẩn chặt rằng, Từ Ngôn hạ quyết tâm, một tay đem lấy ở Ái Lý trong tay khăn lông túm lại đây, sau đó nhanh chóng đứng lên chặn phía trước, sau đó nhìn phía sau Ái Lý.

“Người đang làm cái gì!”

“Ta.....”

Phát sinh quá đột nhiên, hơn nữa Từ Ngôn loại này rít gào thanh âm lại khiến cho Ái Lý lập tức không biết nên làm chút cái gì, xác thật. Cả người đều cho không lên rồi cũng chưa dùng, còn có cái gì biện pháp?

Bất quá, hiệu quả giống như chẳng ra gì, trước mắt Từ Ngôn chính là tốt nhất ví dụ.

Từ Ngôn chỉ là nhìn chăm chăm nàng, hoàn toàn không có bận tâm nàng cái gì cũng chưa xuyên trình độ, cuối cùng, xoay người đi lên, Từ Ngôn không tính toán ở đây đi xuống.

So sánh nhà mình cái kia xã hội, Từ Ngôn đối Nhật Bản loại này đối trình tiết cực kỳ không dễ bụng phương thức tương đương chán ghét. Cho rằng một nữ nhân liền có thể thu mua chính mình sao?!

Đã có muội tử gia hỏa mới sẽ không để ý có hay không muội tử loại chuyện này.

.....

“Uy, Anh Đào cấp cái thuyết minh!”

Từ Ngôn tức giận hùng hục vọt vào Anh Đào phòng, tựa hồ từ lúc bắt đầu cũng đã đoán trước tới rồi Từ Ngôn sẽ đến giống nhau, Anh Đào vẫn là ăn mặc thường phục ngồi quỳ ở nơi đó.

So sánh Từ Ngôn thẳng hồ hấn tánh mạng không lớn không nhỏ hành động. Anh Đào cũng không có nói chút cái gì, chỉ là cười như không cười nhìn hần, sau đó khẽ cười đến.

“Không hài lòng như vậy an bài?”

“Rất không vừa lòng! Người làm nữ nhân kia tới cấp ta xoa bồi là có ý tứ gì? Không biết tắm rửa thời điểm cùng nữ nhân ở một khối làm ta có bao nhiêu không thoải mái sao!”

Tắm rửa, là dùng để thả lỏng. Nếu là cùng Trình Từ ở suối nước nóng, Từ Ngôn không kiến nghị phát sinh điểm cái gì, nhưng là đây là Anh Đào địa bàn.

Hắn làm một nữ nhân đi vào ý tứ thực minh xác như thế nào làm là chuyện của người, liên tính cái kia cũng không quan hệ đương nhiên, Từ Ngôn cũng rõ ràng hẳn rốt cuộc là có ý tứ gì, nhưng là..... Vô pháp tiếp thu, vô pháp tiếp thu như vậy xử lý.

Từ Ngôn chán ghét bị người khác suy đoán, giống như là bị người khác khống chế chính mình mỗi tiếng nói cử động giống nhau, Từ Ngôn chính là như vậy.

“Ta cho rằng người đối Ái Lý có điểm ý tứ, cho nên mới sẽ làm như vậy.”

“Ta đối nàng có ý tứ? Nơi đó đã nhìn ra!”

Từ Ngôn cảm thấy chính mình tính tình là yêu cầu hảo hảo không chế một chút, thật sâu hút mấy hơi thở lúc sau, hơi hơi lắc đầu, nhìn Anh Đào.

“Ta ý tứ thực minh xác, không cần đang làm này đó vô dụng, người đưa ta một bộ phòng ở như vậy đủ rồi, còn lại đồ vật ta không cần.”

Từ Ngôn xoay người đưa lưng về phía Anh Đào.

“Chúng ta là hợp tác quan hệ, không cần cho rằng ta sẽ bị người vài thứ kia thu mua, dùng đến ta địa phương ta tự nhiên sẽ tìm đến người.”

Nói xong, kéo ra môn, đương chú ý tới ngoài cửa đứng Ái Lý lúc sau, Từ Ngôn sùng sốt một chút, theo sau đi qua, không có con mắt liếc nhìn nàng một cái.

Vành mắt phiếm hồng, Ái Lý đứng ở Anh Đào cửa, vừa mới Từ Ngôn theo như lời những lời này đó nàng đều một chữ không kém đều nghe được, Từ Ngôn mới từ suối nước nóng nội ra tới, nàng cũng mã bất định đề đuổi lại đây, ai biết nghe được lời như vậy.

Nữ hài tử da mặt đều tương đối mỏng, nếu là tố chất tâm lý thiếu chút nữa, chỉ sợ nghe thế câu nói sau đều đã khóc ra tới.

Rõ ràng, Ái Lý tố chất tâm lý còn tính thượng có thể, so sánh Ái Lý, ở phòng trong Anh Đào liền phải bình tĩnh rất nhiều.

Chỉ là hơi hơi sùng sốt một chút, hẳn kinh ngạc từ giảng hòa nam nhân khác bất đồng, nếu là cùng tuổi nhiều ít năm, phỏng chừng đã sớm nhện không được nhào lên đi, nhưng là hẳn lại có thể nhện xuống tới.

Nhìn đáng vẻ..... Không tồi bộ dáng

“Thật thú vị.”

Như vậy nói thăm một câu, Anh Đào cười nói.

.....

Từ Ngôn đi rất sớm, ở Anh Đào gia ngủ một đêm lúc sau, sáng sớm hôm sau liền cáo từ, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn lo lắng Trình Từ một người ở nhà có thể hay không.

Sự thật chứng minh, hắn lo lắng là dư thừa.

Buổi sáng 6 giờ nhiều thời giờ, Trình Từ cũng đã tỉnh, sau đó dựa theo dĩ vãng thói quen quét tước một chút phòng trong vệ sinh, theo sau có làm một phần đơn giản bữa sáng, chỉ là còn không có khai ăn thời điểm Từ Ngôn cũng đã đã trở lại.

“Người đã trở lại.”

Nhất truyền thống thăm hỏi, mà được đến đáp lại chỉ là Từ Ngôn một tiếng nga theo sau, Từ Ngôn liền mặt mang mỉm cười nhìn chăm chú vào Trình Từ, hẳn đối Trình Từ cảm tình thực kỳ diệu, cũng không biết đến tột cùng là khi nào bắt đầu, thế nhưng bắt đầu chậm rãi thích nữ hài kia.

Nói chuyện ngữ khí, động tác cùng với nhất cử nhất động, giống như là dẫn đường Từ Ngôn đi tới con đường giống nhau, Trình Từ vẫn luôn là cái dạng này một cái nhân vật, ở Từ Ngôn còn không thể bảo hộ chính mình thời điểm, Trình Từ đảm đương vẫn luôn là bảo tiêu thân phận, mà hiện giờ, hai người thân phận cơ bản điều lại đây.

Từ Ngôn, mới là bảo tiêu, bảo hộ tiểu Trình Từ.

“Bụng có điểm đói bụng.”

Từ Ngôn nói như vậy nói, theo sau Trình Từ liền bắt đầu đi chuẩn bị cơm sáng, cũng không phải Nhật Bản cái loại này xuyên thấu cơm sáng, mà là gạo kê cháo linh tinh đồ vật, tuy rằng không có bánh quẩy linh tinh đồ vật, nhưng này ngoạn ý có thể so vị tăng canh có vị nhiều.

“Như thế nào trở về sớm như vậy.”

Sao trứng gà, Trình Từ đem xào trứng gà đặt ở Từ Ngôn trước mặt hỏi đến, xác thật dựa theo nàng tính ra nói như thế nào cũng muốn ở nơi nào ăn xong cơm sáng lại trở về, nhưng trên thực tế giống như có điểm bất đồng.

“Không thể nào tưởng ở nơi đó đợi.” Từ Ngôn là như thế này nói, sau đó uống lên mấy khẩu cháo.

“Hon nữa, tương đối với nhà hán bữa sáng, ta còn là cảm thấy Trinh Từ làm tốt nhất ăn! Quả nhiên ta phải một loại không ăn Trinh Từ làm com liền sẽ chết bệnh a!”

“Ba hoa.”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng nhìn dáng vẻ Trinh Từ tâm tình cũng không tồi bộ dáng.

“Đúng rồi, gần nhất mấy ngày không có nhìn đến Hắc Đan, Trinh Từ ngơoi thấy được sao?”

“Không có.”

“Ai..... Vậy kỳ quái.”

Từ Ngôn nói thẳm một câu, này lại cùng lần trước giống nhau, lần trước Hắc Đan biến mất là bởi vì nó muốn đi thăng cấp, nhưng là lần này không có khả năng là thăng cấp, nếu Hắc Đan thật là đi thăng cấp, chỉ có thể nói nó thiên phú tốt rớt cặn bã.

“Kia thật đúng là kỳ quái..... Người ở đây sinh địa không thân, nó sẽ đi địa phương nào a?” Từ Ngôn nói như vậy.

“Miêu!”

“Hắc Đan?”

Giống như là nghe được Từ Ngôn kêu gọi giống nhau, Hắc Đan từ cửa sổ nơi đó băng ra tới, cảnh này khiến Từ Ngôn rất là giật mình.

Mấy ngày không thấy, Hắc Đan gia hỏa này vẫn là ngay từ đầu đáng vẻ kia, không có biến hóa, cái đuôi vẫn là bốn điều không có gì biến hóa, nói cách khác mấy ngày nay nó không phải đi thăng cấp.

“Mấy ngày nay làm gì?”

Gỡ Hắc Đan đầu nhỏ một chút, Từ Ngôn nói.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 226: Huyệt động

“Ai..... Vậy kỳ quái.”

Từ Ngôn nói thẳm một câu, này lại cùng lần trước giống nhau, lần trước Hắc Đan biến mất là bởi vì nó muốn đi thăng cấp, nhưng là lần này không có khả năng là thăng cấp, nếu Hắc Đan thật là đi thăng cấp, chỉ có thể nói nó thiên phú tốt rớt cặn bã.

“Kia thật đúng là kỳ quái..... Người ở đây sinh địa không thân, nó sẽ đi địa phương nào a?” Từ Ngôn nói như vậy.

“Miêu!”

“Hắc Đan?”

Giống như là nghe được Từ Ngôn kêu gọi giống nhau, Hắc Đan từ cửa sổ nơi đó băng ra tới, cảnh này khiến Từ Ngôn rất là giật mình.

Mấy ngày không thấy, Hắc Đan gia hỏa này vẫn là ngay từ đầu đáng vẻ kia, không có biến hóa, cái đuôi vẫn là bốn điều không có gì biến hóa, nói cách khác mấy ngày nay nó không phải đi thăng cấp.

“Mấy ngày nay làm gì?”

Gỡ Hắc Đan đầu nhỏ một chút, Từ Ngôn nói.

“Miêu miêu!”

Đầu nhỏ cọ Từ Ngôn bàn tay, trước sau như một bán manh, cũng không có cái gì biến hóa, lời nói thật nói Từ Ngôn có chút vắng vẻ Hắc Đan, đặc biệt là ở phát hiện Trinh Từ lúc sau, liền không quá chú ý Hắc Đan, ngay cả nó biến mất vài thiên, vẫn là ngẫu nhiên gian mới phát hiện.

Chủ nhân trở thành chính mình cái dạng này, vẫn là lần đầu tiên đi?

“Miêu miêu!”

Hắc Đan kêu một tiếng, sau đó học ra một cái đồ vật, đó là một viên như gạo giống nhau sáng lên đồ vật.

Ở trên bàn lần một vòng lúc sau đặt ở Từ Ngôn trước mặt, ngơ ngác xem xuất thần, này ngoạn ý Từ Ngôn nhận thức, không chỉ có nhận thức lại còn có tương đương quen thuộc.

Oán loại!

Một phen cảm lên, đặt ở trong lòng bàn tay, tiếp theo giây một cổ dòng nước ấm liền bắt đầu theo đầu tiên truyền vào trong cơ thể, thực mau, nguyên bản còn trong suốt sáng trong oán loại liền biến thành trong suốt nhan sắc.

Quả nhiên như thế! Từ Ngôn một trận vui sướng.

Trong thân thể hần oán khí đã tiêu hao hầu như không còn, tuy rằng vừa tới đến cái này niên đại thời điểm hấp thụ Hắc Đan một nửa oán khí, nhưng vài lần sử dụng lúc sau đều đã không sai biệt lắm sử dụng xong rồi.

Nhưng là vừa rồi kia viên oán loại tuy rằng bổ sung không phải rất nhiều, nhưng là lại làm đã khô kiệt oán khí lại một lần tích góp lên, này thuyết minh cái gì? Thuyết minh này thật là một viên oán loại. Kia kế tiếp chính là Hắc Đan từ nơi nào làm đến cái này ngoạn ý?

“Hắc Đan, cái này ngươi từ nơi nào làm đến!”

“Miêu! Miêu miêu!”

Hình như là muốn nói chút cái gì, Hắc Đan kêu ra này vài tiếng miêu lúc sau, liền nhảy ra ngoài cửa sổ, lập ý thực rõ ràng, Hắc Đan là tính toán mang theo Từ Ngôn đi tìm oán loại.

“Ta trước đi ra ngoài một chút!” Đối với Trinh Từ nói như vậy đến, sau đó Từ Ngôn liền mã bắt đình đề chạy đi ra ngoài.

.....

Vừa mới tới cái này thời không thời điểm, Từ Ngôn bỗng nhiên phát hiện một tia không thích hợp địa phương, đó chính là nguyên bản hần là tồn tại là các loại quý, cái này thời không lại không có.

Cũng không phải không có. Có lẽ là tồn tại quá, nhưng là ở cái này địa phương Từ Ngôn lại không có nhìn thấy quá quý loại này giống loài, không phải giấu ở chỗ nào đó, cũng không phải ở Từ Ngôn nhìn không thấy địa phương, có lẽ là nhìn không thấy đi, nhưng là ở đi ngang qua kia gia người chết địa phương thời điểm, Từ Ngôn lại phát hiện không có hình thành hồn phách.

Dựa theo đạo lý mà nói, biến thành quý tiền đề là muốn lòng có oán niệm, sau đó mới có thể biến thành quý. Nếu không có oán niệm cũng liền không tồn tại biến thành quý cái thuyết pháp này, trên thực tế cách nói không có làm, nhưng trên thực tế lại không phải như vậy, người sau khi chết linh hồn sẽ sinh thành hồn. Mà không có oán niệm hồn tắc đi đầu thai, mà có oán niệm hồn tắc lưu tại nhân thể gian, sau đó hóa thành hồn phách.

Liền tính là không có oán niệm đi đầu thai, ở người chết một đoạn thời gian nội. Đầu sẽ ở chính mình thi thể bên nghỉ ngơi một đoạn thời gian sau đó mới đi đầu thai, nhưng Từ Ngôn lại không có phát hiện loại này hiện tượng.

Nói cách khác, người chết không có sinh thành hồn

Kia. Ngay sau đó không có hồn nói cách khác, không có khả năng tồn tại quý loại này đồ vật, cũng liền không có oán loại chuyện gì, mà trải qua quá sông bạc lần đó sự cố lúc sau, Từ Ngôn trong cơ thể thừa không bao nhiêu oán khí, nguyên bản cho rằng cùng Anh Đảo hợp tác sau chiếm Hắc Đan tự động sinh ra oán khí trừ hàng, ai biết Hắc Đan lại học ra một viên oán loại, hơn nữa, Hắc Đan trên người oán khí rõ ràng muốn so trước kia nồng hậu rất nhiều, đây là không tranh sự thật.

Cuối cùng, Hắc Đan dừng bước chân, ánh vào Từ Ngôn trước mắt là là một ngọn núi, Nhật Bản cái gì nhiều? Sơn tương đối nhiều, ngay cả ở nông thôn loại địa phương này, tùy tùy tiện tiện đều có thể xem tới được vài toà sơn, cho nên đương Từ Ngôn đi theo Hắc Đan đi vào cái này địa phương thời điểm, dừng bước chân.

Đó là lần đầu tiên tính lại thời điểm ở vào cái kia đỉnh núi, Từ Ngôn còn nhớ rõ từ vị trí này có thể rõ ràng nhìn đến toàn bộ trấn nhỏ toàn cảnh, kia vì cái gì Hắc Đan sẽ mang chính mình đi vào cái này địa phương?

“Nơi này..... Có cái gì sao?”

Đi theo Hắc Đàn xuyên qua ngay từ đầu nòng đậm rừng cây lúc sau, Từ Ngôn nhìn đến lại là một cái cửa động, không lớn cũng chính là một thước độ rộng, cái này độ rộng vừa vặn có thể đi xuống một người, mà Từ Ngôn thân hình hoàn toàn có thể hạ đi.

Ở cửa động bồi hồi một hồi, Hắc Đàn ở một bên nhìn, có lẽ là chịu không nổi Từ Ngôn cái này tính chậm chạp, Hắc Đàn một cái nhảy thân nhảy xuống, mà Từ Ngôn còn lại là kinh ngạc kêu một tiếng.

Sau đó bắt đầu đi theo đi xuống.

.....

So Từ Ngôn tưởng muốn an toàn rất nhiều, trong động cũng không có Từ Ngôn tưởng những cái đó kỳ quái đồ vật, tương phản toàn bộ sơn động là vách tường tựa hồ trải qua nào đó đồ vật mài giữa, làm cho toàn bộ vách tường bóng loáng không nghĩ thành bộ dáng.

Mà Hắc Đàn dẫn đầu đi tuốt đằng trước mặt.

Tại hành tẩu trong khoảng thời gian này trung, không thể nghi ngờ là tương đương gian nan một đoạn thời gian, trên thực tế cũng xác thật như thế, cái này động cũng đủ đại, độ rộng ước chừng là hai mét đến ba mét chỉ gian bộ dáng, cũng đủ đại cửa động lại là càng đi bên trong đi, càng có một loại chậm rãi trở nên hẹp hòi cảm giác.

Đương nhiên, này tựa hồ không phải Từ Ngôn ảo giác.

Bởi vì Hắc Đàn thân hình tương đối tiêu nhân duyên cớ, cho nên nó cảm không cảm giác được Từ Ngôn không rõ ràng lắm, Từ Ngôn chỉ biết là, từ lúc bắt đầu cửa động một thước khoan, đến tiến vào lúc sau ba mét khoan, chậm rãi ngăn lại cái kia khoảng cách lúc sau, đến cuối cùng hiện tại chỉ có một thước khoan tả hữu độ rộng.

Một thước, cái này độ rộng liền có điểm hẹp hòi, tuy rằng còn có thể sử dụng một người qua đi, nhưng là càng ngày càng hẹp không thể được, ai biết cuối cùng sẽ hẹp đến bộ dáng gì? Có khả năng biến thành hơn mười centimet cũng nói không chừng.

Trên thực tế, cũng không có lãnh Từ Ngôn thất vọng, liền tính là nghiêng thân mình cũng cảm thấy tạp lúc sau, Từ Ngôn rốt cuộc cảm giác được một bước khó đi là một loại bộ dáng gì cảm giác, đều đã muốn chạy tới này một bước, nếu ở trở về nói hiển nhiên có chút không thể nào nói nổi, hơn nữa..... Cũng không chấp nhận được.

Đương Từ Ngôn bài trừ lúc sau, thiếu chút nữa không có đứng vững, bởi vì này tựa hồ là cái chỗ ngoặt, đương nghiêng thân mình thông qua cái này thông đạo lúc sau, một cái chín mười độ chỗ ngoặt xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, vượt qua cái này lúc sau, toàn bộ liền trở nên rộng mở lên.

Mà theo sát, Từ Ngôn cũng dừng sờ ở nơi này.

Nên dùng bộ dáng gì từ ngữ tới miêu tả hiện giờ chính mình nhìn đến cảnh tượng?

Chấn động loại này tâm tình đã không đủ để biểu đạt Từ Ngôn kia quả thực nói không nên lời nói cảm giác, nếu Từ Ngôn gặp qua nhiều nhất oán loại chính là một phen nói, kia hiện giờ Từ Ngôn nhìn đến còn lại là một bồn tắm!

Đó là một cái đại hình cửa động, tựa hồ có một trăm bình phương lớn nhỏ, thoạt nhìn đại cực kỳ, hơn nữa kia ngoại ý tựa hồ là thủy tinh linh tinh đồ vật, lộ ra u lan quang, chiếu sáng toàn bộ trong động.

Nhất hấp dẫn Từ Ngôn chú ý, là đặt ở ở giữa kia đồ vật, giống như là kẻ nghèo hèn nhìn thấy chồng chất thành sơn hoàng kim giống nhau, Từ Ngôn hiện tại nhìn đến chính là cao ước nhị mễ nhiều tiểu sơn.

Chói mắt quang tựa hồ sử dụng Từ Ngôn không có cách nào nhìn thẳng vào kia đoàn đồ vật, bất quá Từ Ngôn lại chịu đựng chói mắt đau đớn nhìn chăm chăm những cái đó oán loại.

Không sai, chồng chất thành sơn oán loại.

“Hắc Đàn..... Người từ nơi nào tìm được này đó.....”

Từ Ngôn cảm giác chính mình toàn bộ thân mình tựa hồ đều sắp run rẩy đi lên, bởi vì này đó thoạt nhìn giống như là đạn chớp giống nhau loá mắt, quả thực là muốn lóa mù đôi mắt.

Từ Ngôn cũng không có từ giữa cảm giác được hung quý oán loại hơi thở, nói cách khác toàn bộ đều là oán quý cấp bậc oán loại, đương nhiên liền tính là oán quý cấp bậc oán loại cũng là một kiện tương đương đáng sợ sự tình.

Đối hiện tại oán khí khô kiệt Từ Ngôn tới nói, quả thực cùng đưa than ngày tuyết không có gì khác nhau!

Tựa hồ cảm giác cả người đều sắp run rẩy đi lên, Từ Ngôn một bước tiếp theo một bước tới gần ở giữa kia tòa oán loại.

Thẳng đến đứng ở trước mặt, Từ Ngôn cảm giác chính mình giống như là nằm mơ giống nhau, liền tính là nhắm mắt lại cũng có thể cảm thụ đến kia quang mang chói mắt.

“Này ngoạn ý là thật sự..... Không phải nằm mơ.....”

Nhắm mắt lại, Từ Ngôn đem chính mình tay phải cắm vào này tòa oán loại chồng chất là trong núi, sau đó cảm thụ được dòng nước ấm từ chính mình trong lòng bàn tay xuyên truyền quá.

“Không phải nằm mơ!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Lão nhân

Thẳng đến đứng ở trước mặt, Từ Ngôn cảm giác chính mình giống như là nằm mơ giống nhau, liên tính là nhắm mắt lại cũng có thể cảm thụ đến kia quang mang chói mắt.

“Này ngoạn ý là thật sự..... Không phải nằm mơ.....”

Nhắm mắt lại, Từ Ngôn đem chính mình tay phải cắm vào này tòa oán loại chồng chất là trong núi, sau đó cảm thụ được dòng nước ấm từ chính mình trong lòng bàn tay xuyên truyền quá.

“Không phải nằm mơ!”

Rõ ràng dòng nước ấm, còn có trong cơ thể kia bắt đầu tự nhiên bành trướng oán khí, đã khô kiệt oán khí bắt đầu đã trở lại, một chút tiếp theo một chút về tới chính mình trong cơ thể.

Mà trước mắt này tòa từ oán loại chồng chất tiêu sơn phát ra lóa mắt quang mang, giống như là điện ảnh trung thường xuyên xuất hiện cái loại này quang mang bắn ra bốn phía cảnh tượng, Từ Ngôn không có mở to mắt, hần vẫn luôn nhắm mắt lại cảm thụ được trong tay dòng nước ấm xuyên qua cảm giác.

Mà một bên Hắc Đan cũng nhảy thân nhảy tới oán loại thượng, tham lam hấp thụ trong đó oán khí.

Thời đại này Nhật Bản không tồn tại quý loại này đồ vật, lại ở cái này trong sơn động tồn tại nhiều như vậy oán loại, là nhân vì vẫn là cái này sơn động vốn dĩ chính là nào đó cường giả huyết động?

Mà này đó oán loại đều là cường giả dùng để gửi đồ vật, nhưng là nếu là chỗ vị cường giả dùng để gửi vật phẩm huyết động nói..... Vì cái gì, sẽ có nhiều như vậy oán loại?

Này hết thấy đều quá kỳ quái, căn bản thượng liền nói không thông.

Bất quá, Từ Ngôn hiện tại cũng không cần suy xét mấy vấn đề này, hần hiện giờ chính yêu cầu chính là hấp thụ này đó oán loại trung đựng oán khí, lấy này tới tích góp chính mình trong cơ thể oán khí.

Chỉ cần có tuyệt đối oán khí, muốn làm cái gì sự tình làm không được?!

“Kia không chế vận mệnh loại chuyện này đâu.....”

“.....”

Từ Ngôn hấp thụ oán khí động tác tạm dừng ở nơi đó, toàn bộ huyết động nội chỉ có chính mình cùng Hắc Đan hai cái, kia..... Này kẻ thứ ba thanh âm là từ địa phương nào truyền tới?

Tay, rút ra, Từ Ngôn xoay đầu nhìn chính mình phía sau, đương thấy rõ ràng phía sau đứng chính là ai lúc sau, Từ Ngôn một đôi mắt bởi vì giật mình trừng tới rồi cực hạn.

Là một người lão già, tuổi ở 5-60 tuổi tả hữu. Thoạt nhìn một bộ cười tủm tỉm bộ dáng, nhưng là lại làm Từ Ngôn vô pháp quên kia khuôn mặt.

Hết thấy sự tình bắt đầu, bán cho chính mình đĩa nhạc cái kia lão nhân, giờ này khắc này liền đứng ở Từ Ngôn trước mặt!!

“Ngươi.....”

“Nhìn đáng vẻ còn không có đã quên ta.”

Lúc trước cái kia lão nhân như cũ là cười tủm tỉm bộ đáng, sau đó hướng tới Từ Ngôn vị trí đã đi tới, đứng ở Từ Ngôn trước mặt.

“Xác thật ra ngoài ta dự kiến, trưởng thành tốc độ cũng là mau kinh người, ở trước kia nhưng chưa từng thấy như vậy tốc độ, bất quá..... Vẫn là quá yếu.”

“Người này lão già thôi!”

Từ Ngôn một phen nheo hấn cổ áo, trừng mắt một đôi mắt nhìn hấn. Từ Ngôn giờ này khắc này nhìn đến hấn giống như là thấy được rất nhiều năm không có nhìn thấy quá kẻ thù giống nhau.

Hoàn toàn có thể nói như vậy, đem chính mình sinh hoạt hủy trong một sớm chính là hấn, nếu lúc trước hấn không đem quang đĩa bán cho chính mình nói, chính mình cũng liền gặp được không đến Trinh Từ, đương nhiên cũng liền sẽ không phát sinh kế tiếp sự tình.

Từ Ngôn chán ghét bị người thao túng cảm giác, cái này lão nhân nếu cả đời không xuất hiện, Từ Ngôn có lẽ sẽ cho rằng kia quang đĩa chỉ là cái ngoài ý muốn, nhưng cái này lão nhân lại xuất hiện ở thời gian này đoạn, hơn nữa xuất hiện ở chính mình trước mặt. Đây liền không phải giống nhau tình huống.

“Người biết người làm cái gì sao? Người rút cuộc là muốn làm gì?! Đây là địa phương quý quái gì? Ta vì cái gì ở chỗ này! Người nhưng thật ra có cái gì âm mưu!”

Từ Ngôn đã không chế không được chính mình, hấn rít gào đối với trước mắt lão nhân quát, mà lão nhân lại không có chút nào biến hóa, như cũ là cười tủm tỉm bộ đáng.

“Thật đúng là có ý tứ..... Người như vậy tính cái gì? Là ở đối ta cái này mau chết lão già hòa phát giận sao?”

“.....”

“Đôi ta rống lên nhiều như vậy. Nhìn đáng vẻ người thực chán ghét người hiện tại sinh hoạt a..... Nhưng là ta lại cảm giác không phải cái dạng này, người rõ ràng thực hưởng thụ mới đối không phải sao? Nếu lúc trước không phải ta bán cho người cái kia đĩa CD, người cho rằng người hiện tại hội kiến được đến Trinh Từ sao? Người cho rằng người Âm Dương Nhân sẽ thức tỉnh sao? Người cho rằng người còn có thể thấy được đến Lan Lan sao? Người cho rằng người còn sẽ giống như bây giờ đứng lý hợp tình nắm ta cổ áo sao?”

Lão nhân vóc dáng không cao, hấn thân cao thẳng đến Từ Ngôn cái mũi vị trí. Nhưng là kia một đôi thâm thúy đôi mắt lại khiến cho Từ Ngôn không dám nhìn tới hấn.

“Nếu không có ta, vậy người liền không khả năng thấy được đến Trinh Từ, người cũng không có khả năng có được một ngàn vạn. Người cũng không có khả năng ở cái kia thành thị tính thượng có thể lực.”

Lão nhân cười.

“Người hết thấy..... Đều là ta cho người.”

“Nói như vậy, vận mệnh của ta đều là người ở không chế sao?! Người đã tính kế hảo ta sẽ đi đến đây một bước, người đã tính kế hảo ta sẽ lưu lạc vì cái này bộ đáng?!”

“Không có gì khác biệt, cùng ta lúc trước tưởng giống nhau.”

Quả thực sắp tức chết rồi, Từ Ngôn chán ghét nhất sự tình chính là giống cái rồi giống nhau bị người khác đùa bỡn, thực hiện nhiên trước mắt cái này lão nhân chính là như vậy tồn tại, từ lúc bắt đầu bán cho chính mình quang đĩa, sau đó từng bước một sử dụng chính mình lưu lạc vì cái này nông nổi.

Chờ một chút..... Hiện tại là hai mươi thế kỷ trung kỳ, mà chính mình lần đầu gặp được trước mắt cái này lão nhân là thế kỷ 21 thời điểm, kém năm mươi năm thời gian, hấn như thế nào còn sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Vẫn là nói..... Đem chính mình đưa đến cái này địa phương, chính là trước mắt người này?

“Là người đem ta đưa đến cái này niên đại.....”

“Còn không tỉnh ngộ, hiện tại mới phản ứng lại đây.”

Lão nhân nhẹ nhàng cười, nháy mắt Từ Ngôn cảm giác chính mình đôi tay bị một loại vô hình lực lượng bẻ ra, tiếp theo giây cái kia lão nhân liền rời đi chính mình đôi tay không chế phạm vi.

Bên phải tay chạm vào cái này lão nhân kia một khắc, cũng không có oán khí bị hấp thu cảm giác, nói cách khác..... Hấn căn bản không có chết? Trước mắt cái này lão nhân còn sống? Kia..... Vì cái gì, vì cái gì còn sống người sẽ có được như vậy năng lực?

“Người cho rằng hiện tại vẫn là người thế giới kia sao?”

“Ngươi có ý tứ gì?” Từ Ngôn ngo ngoác nhìn lão nhân.

“Hiện tại là 1954 năm Nhật Bản, hơn nữa là tồn tại 《The Ring》 thế giới nội Trinh Từ Nhật Bản, hai mươi thế kỷ trung kỳ, điểm này ngươi hẳn là rõ ràng đi..... Đây cũng không phải ngươi sinh hoạt là cái kia thế kỷ 21 năm mươi nhiều năm trước, mà là 《The Ring》 năm mươi nhiều năm trước!”

“Ngươi..... Nói cái gì?”

“Còn nhớ rõ đi? Rõ ràng chỉ có ngươi nhớ rõ Trinh Từ, nhớ rõ Trinh Từ là điện ảnh trung một nhân vật, nhưng là người khác lại một chút nhớ không được từng có như vậy một nhân vật, ngay cả Baidu cũng không có bất luận cái gì ghi lại, vì cái gì trong một đêm đã xảy ra như vậy biến hóa? Vì cái gì trong một đêm toàn bộ thế giới đều phảng phát quên mất Trinh Từ người này!”

Từ Ngôn đã nghĩ tới một loại khả năng tính, nhưng là tuy rằng nghĩ tới, nhưng Từ Ngôn lại không muốn thừa nhận, bởi vì nếu chính hắn suy nghĩ cái này là thật sự lời nói chỉ có thể nói là thật là đáng sợ.

Rốt cuộc.....

Lão nhân phảng phát là có được thuật đọc tâm giống nhau, hắn nhìn Từ Ngôn mặt âm thầm bật cười, sau đó đem đôi tay quay người đi.

“Ngươi cũng nghĩ đến, không sai..... Ngươi tồn tại thế giới kia đã cùng The Ring thế giới kia trọng điệp, bởi vì trọng điệp cho nên mới sẽ không có người nhớ rõ Trinh Từ cái này nhân vật, giống như là ta lúc trước bán cho ngươi đĩa CD giống nhau, nơi đó mặt gửi chính là Trinh Từ, cho nên nói, từ lúc bắt đầu..... Hết thấy đều là ta làm”

“Ngươi..... Vì cái gì muốn làm như vậy?”

Từ Ngôn cúi đầu, hắn đã đoán được, này hết thấy đều là trước mắt cái này lão nhân làm, từ bán cho chính mình quang đĩa bắt đầu, sau đó Trinh Từ xuất hiện, còn có..... Khai giảng lúc sau phát sinh sự tình, giống như là thiết kế tốt cốt truyện giống nhau, Từ Ngôn giống như là một viên quân cờ, dựa theo trước mắt cái này lão nhân thiết kế tốt cốt truyện, chậm rãi đi xuống đi.

Nhưng là hắn vì cái gì muốn làm như vậy? Hắn là có lý do đi? Bằng không vô duyên vô cớ vì cái gì phải đối chính mình lãng phí nhiều như vậy thời gian làm những việc này?

“Bởi vì muốn cứu ngươi a!”

Lão nhân nói, phảng phát như cây búa giống nhau đối với Từ Ngôn đầu đánh đồn cảnh cáo.

Nháy mắt cảm giác chính mình cả người đều vụng rớt, vì cứu chính mình?

“Ngươi..... Ngươi đang nói cái gì?”

“Làm Trinh Từ đi chính là vì làm ngươi mở ra Âm Dương Nhân, bằng không ngươi cho rằng, vì cái gì ta sẽ lãng phí như vậy nhiều tâm tư đi bố cục?”

Lão nhân đôi mắt nhìn thẳng Từ Ngôn.

“Từ lúc bắt đầu, đến bây giờ hết thấy đều là ta một tay xử lý, nếu không phải vì cứu ngươi, ta vì cái gì sẽ lãng phí nhiều như vậy thời gian? Mà hiện giờ ta đem ngươi đuổi về đến 《The Ring》 trung 1954 năm, làm ngươi tới cái này không gian chủ yếu mục đích chính là phòng ngừa gia hỏa kia nhìn trộm”

“Gia hỏa kia.....”

“Ngươi Âm Dương Nhân, có thể so bất cứ thứ gì đều có lực hấp dẫn nhiều, ngoại giới sở truyền lưu căn bản là không phải Âm Dương Nhân chân chính hiệu quả!”

Không phải..... Âm Dương Nhân chân chính công hiệu?

Từ Ngôn, sững sờ ở tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 228: Từ Phúc

“Ngươi..... Ngươi đang nói cái gì?”

“Làm Trình Từ đi chính là vì làm ngươi mở ra Âm Dương Nhân, bằng không ngươi cho rằng, vì cái gì ta sẽ lãng phí như vậy nhiều tâm tư đi bổ cục?”

Lão nhân đôi mắt nhìn thẳng Từ Ngôn.

“Từ lúc bắt đầu, đến bây giờ hết thấy đều là ta một tay xử lý, nếu không phải vì cứu ngươi, ta vì cái gì sẽ lãng phí nhiều như vậy thời gian? Mà hiện giờ ta đem ngươi đuổi về đến 《The Ring》trung 1954 năm, làm ngươi tới cái này không gian chủ yếu mục đích chính là phòng ngừa gia hỏa kia nhìn trộm”

“Gia hỏa kia.....”

“Ngươi Âm Dương Nhân, có thể so bất cứ thứ gì đều có lực hấp dẫn nhiều, ngoại giới sở truyền lưu căn bản là không phải Âm Dương Nhân chân chính hiệu quả!”

Không phải..... Âm Dương Nhân chân chính công hiệu?

Từ Ngôn, sững sờ ở tại chỗ.

“Không đúng, nếu ngươi nói đều là chính xác nói ta vì cái gì phải nghe ngươi! Vạn nhất ngươi vẫn là ở hồ ta đâu? Lúc trước bán cho ta quang đĩa thời điểm ai có thể nghĩ đến ngươi chính là kẻ hoạch hết thấy người?!”

“Bởi vì ta đôi mắt.”

Lão nhân đánh gãy Từ Ngôn nói, hắn kia che kín nếp nhăn tay nâng lên, đặt ở đôi mắt bên, nhẹ nhàng điểm điểm.

“Ta này đôi mắt, cùng đôi mắt của ngươi giống nhau, đều là Âm Dương Nhân!”

“Như thế nào..... Khả năng.....”

Trong lịch sử ghi lại quá Âm Dương Nhân, nhưng là chân chính xuất hiện quá lại là ngươi này đôi mắt.

Từ Ngôn còn nhớ rõ Trình Từ ở nhìn thấy hai mắt của mình thời điểm nói ra quá những lời này, sau đó đó là đủ loại phiền toái sự tình tùy theo mà đến.

Nếu trong lịch sử ghi lại quá Âm Dương Nhân tồn tại, kia dựa theo đạo lý tới nói, hắn là xuất hiện quá Âm Dương Nhân mới đúng, nhưng là Trình Từ lại nói không có, mặc dù có ghi lại quá Âm Dương Nhân hiệu quả, nhưng là lại trước nay không có xuất hiện quá.

Kia, chính mình này đôi mắt hắn là chỉ này một đôi mới đúng!

“Toàn thế giới, Âm Dương Nhân..... Nhưng không chỉ có ngươi có.”

Lão nhân nói. Sử Từ Ngôn hỏi qua thần tới, hắn sững sờ nhìn lão nhân, sau lưng oán loại son phát ra loá mắt quang mang ở trong son động đám đương bóng đèn hiệu quả, cho nên Từ Ngôn có thể rõ ràng nhìn đến lão nhân trên mặt hết thấy.

“Âm Dương Nhân ghi lại ký ức thứ xuất hiện là ở Thủy Hoàng Đế thống nhất Trung Nguyên thời điểm, lúc ấy cũng đã xuất hiện Âm Dương Nhân ghi lại, nói cách khác ngươi cho rằng vì cái gì sẽ có quan hệ với phương diện này ghi lại? Bằng tưởng tượng là không có khả năng nghĩ ra này đó, cho nên nói thật ở thư thượng ghi lại quá này đó nói, nói cách khác ở Tần Thủy Hoàng thời kỳ cũng đã xuất hiện qua Âm Dương Nhân ghi lại, tiếp theo lúc sau triều đại trung liên không có xuất hiện quá quan với Âm Dương Nhân đồ vật..... Cho nên nói, ngươi Âm Dương Nhân cũng không phải duy nhất. Mà là đệ nhị song Âm Dương Nhân!”

Xác thật như thế, nếu nói chỉ cần sách vở thượng ghi lại quá quan với Âm Dương Nhân sự tình, nhưng là lại không có xuất hiện quá nói, xác thật nói không thông, nếu không có xuất hiện quá nói, kia có từ đâu ra ghi lại? Ký lục như vậy kỹ càng tỉ mỉ, nhưng không giống như là trống rỗng tưởng tượng ra tới đồ vật, cùng với nói trống rỗng tưởng tượng, không bằng nói là thật sự xuất hiện quá.

“Nếu..... Ghi lại không có sai nói. Ngươi vừa mới nói qua Tần Thủy Hoàng thời kỳ cũng đã xuất hiện qua này đôi mắt đi? Vậy ngươi..... Là làm sao mà biết được?”

Từ Ngôn nhìn thẳng trước mặt lão nhân.

“Toàn thế giới ta này song Âm Dương Nhân là đệ nhị song, kia rõ ràng ngươi chính là đệ nhất song đi? Kia kế tiếp vấn đề tới, nếu ta chính là đệ nhị song, kia ở Tần Thủy Hoàng thời kỳ liền từng có ghi lại Âm Dương Nhân nên là ngươi! Thay lời khác tới nói. Ngươi là Tần Thủy Hoàng cái kia thời kỳ!”

Liên cùng Từ Ngôn phỏng đoán giống nhau, cái này lão nhân là đệ nhất nhậm Âm Dương Nhân người nắm giữ, kia lần đầu tiên về Âm Dương Nhân ghi lại lại là ở Tần Thủy Hoàng cái kia thời kỳ, rõ ràng trước mặt cái này lão nhân lấy nhân loại tồn tại thân phận sống đến bây giờ.

“Cho dù có Âm Dương Nhân ngươi cũng không có cách nào sống đến lúc này. Ngươi làm như thế nào được?”

“Xác thật như thế.” Lão nhân nhìn Từ Ngôn nói.

“Dựa theo đạo lý tôi nói, đệ nhất nhậm Âm Dương Nhân xuất hiện ở Tàn Thủy Hoàng thời kỳ, mà ta hẳn là Tàn Thủy Hoàng cái kia thời kỳ người. Không sai, cùng người đoán tướng giống nhau ta chính là lúc trước cấp Tàn Thủy Hoàng đi tìm trường sinh bất lão được Từ Phúc!”

Từ Phúc!

Từ Ngôn đang nghe đến này hai chữ lúc sau, hoàn toàn sững sờ ở tại chỗ, hẳn không có khả năng không biết Từ Phúc tên này đại biểu cái gì, trong lịch sử ghi lại, năm đó Tàn Thủy Hoàng muốn trường sinh bất lão, vẫn luôn thống trị chính mình thân thủ thành lập lên đế quốc, cho nên đi tìm trường sinh bất lão được.

Mà Từ Ngôn tuy rằng không quá hiểu biết Từ Phúc này nhân vật, nhưng là nhớ rõ cuối cùng hẳn hình như là mang theo 200 đồng nam đồng nữ đồng trên thuyền chạy, nghe nói là chạy tới Nhật Bản, cũng chính là Nhật Bản người tổ tiên.

Kia..... Nếu trước mắt người này chính là Từ Phúc nói, hẳn chính là năm đó lừa gạt Tàn Thủy Hoàng người kia!

“Người là..... Từ Phúc?”

“Ngay lúc đó Tàn Thủy Hoàng yêu cầu ta đi tìm linh đan diệu dược, vẫn luôn muốn trường sinh bất lão Tàn Thủy Hoàng lúc ấy đã già rồi, hẳn lúc ấy ly chết đã không xa, cho nên hẳn mới có thể vẫn luôn lo lắng hay không có thể ở tồn tại thời điểm ăn chính mình kia viên cái gọi là trường sinh bất tử dược, kỳ thật cái gọi là trường sinh bất lão dược căn bản là không có khả năng tồn tại, nhưng là lúc ấy Tàn Thủy Hoàng quá già rồi, cho nên hẳn đồng dạng cũng thực nóng vội, nóng vội suy nghĩ muốn đạt được vĩnh cửu sinh mệnh, cho nên bách với hẳn hoàng đế uy nghiêm, ta không thể không căng da đầu tiếp được nhiệm vụ này.”

Từ Ngôn nhìn trước mắt Từ Phúc, hẳn giống như là ở hồi ức chuyện xưa giống nhau, già nua trên mặt tất cả đều là hồi ức thần sắc.

“Ồ tiếp thu nghiên cứu chế tạo trường sinh bất lão dược nhiệm vụ lúc sau, ta liền bắt đầu không ngừng nghiên cứu loại này đồ vật, thẳng đến..... Ta thật sự nghiên cứu ra tới.”

“Trường sinh bất lão dược?!”

“Xem như đi..... Nhưng là đó là một loại chất lỏng, căn bản không phải cái gọi là trường sinh bất lão dược, sau lại bởi vì một lần ngoài ý muốn, ta đem trang có cái loại này chất lỏng vật chứa đánh nghiêng, chất lỏng chảy vào ta đôi mắt nội, sau đó trong lịch sử ghi lại đệ nhất song Âm Dương Nhân liền ra đời.”

“Người là nói..... Âm Dương Nhân, cũng không phải tự nhiên hình thành mà là nhân vi?”

“Đương nhiên không phải, có thể nói đã biết có ba loại Âm Dương Nhân, đệ nhất loại chính là ta dùng dược vật tưới sau hình thành Âm Dương Nhân, còn có chính là người đã gặp qua kia chỉ màu đỏ bộ xương khô, hẳn dùng oán loại rót vào bình thường trồng mắt trung thực nghiệm ra tới nguy Âm Dương Nhân, còn có..... Cuối cùng tồn tại chính là người Âm Dương Nhân! Không phải dược vật tưới, cũng không phải chế tạo ra tới Âm Dương Nhân, mà là trời sinh Âm Dương Nhân! Có thể nói người này đôi mắt là chân chính Âm Dương Nhân!”

“.....”

Từ Ngôn trong đầu vẫn luôn tiếng vọng Từ Phúc nói, làm nửa ngày cuối cùng trên thế giới này chân chính hình thành Âm Dương Nhân vẫn là chính mình này đôi mắt, nói cách khác..... Chính mình này đôi mắt mới là chân chính Âm Dương Nhân! Không phải dược vật tưới ra tới, cũng không phải gặp qua kia chỉ huyết sắc bộ xương khô chế tạo ra tới Âm Dương Nhân.

Mà là chân chính Âm Dương Nhân!

“Âm Dương Nhân hoàn toàn có thể nói chính là trong truyền thuyết Tàn Thủy Hoàng vẫn luôn muốn có được trường sinh bất tử dược, chỉ là ta nghiên cứu chế tạo ra tới thời điểm, Tàn Thủy Hoàng đã không được, cho nên ta mới có thể vội vội vàng vàng ra biển xa độ nhật bản, dựa theo Nhật Bản lịch sử ghi lại, ta chính là bọn họ thiên chiếu đại thần.”

“Âm Dương Nhân chính là trường sinh bất tử dược?”

Đôi mắt Từ Ngôn nghi vấn, Từ Phúc cho đáp án.

“Không sai, ta là Tàn Thủy Hoàng thời kỳ người, khoảng cách hiện tại đại khái là hơn hai ngàn năm lịch sử, nói cách khác ta đã tồn tại hơn hai ngàn năm, trừ bỏ ta lúc ấy liền cái này dung mạo ở ngoài, hơn hai ngàn năm thời gian ta bộ dáng một chút đều không có biến hóa, kỳ thật muốn trường sinh bất tử rất đơn giản, chỉ cần có được Âm Dương Nhân sau, sau khi chết liền sẽ tự động sống lại, hơn nữa thân thể còn có thể bảo tồn trụ sau khi chết sở sinh ra năng lực, đây cũng là ta vì cái gì sống hơn hai ngàn năm nguyên nhân.”

Bởi vì Âm Dương Nhân có thể sử dụng một lần nữa sống lại hơn nữa giữ lại trước khi chết sở có được năng lực, cho nên nói nếu bản thân có được Âm Dương Nhân người chết qua sau, biến thành quỷ sau cũng sẽ tồn tại Âm Dương Nhân, dựa theo ngay từ đầu cái loại này tuần hoàn, sau khi chết có được Âm Dương Nhân sống lại, mà sống lại lúc sau chết đi lại có được Âm Dương Nhân, lấy này tuần hoàn, cũng liền đạt tới cái gọi là trường sinh bất tử.

Đây cũng là vì cái gì Từ Phúc cái này lão nhân sống hơn hai ngàn năm còn vẫn luôn không có chết đi duyên cớ, dựa theo hần loại này lời nói lý giải, đồng dạng có được Âm Dương Nhân chính mình. .... Có phải hay không cũng là thuộc về bất tử tồn tại?

“Thời gian đã không nhiều lắm, người chạy nhanh đem này đó oán loại hấp thu xong lúc sau cùng ta trở về, nếu người biến mất thời gian lâu lắm nói, gia hỏa kia sẽ phát giác đến!”

“Trở về. ....”

Từ Ngôn nhìn thoáng qua phía sau phát ra loá mắt quang mang oán loại, ngơ ngác nhìn trước mắt Từ Phúc.

“Là muốn cho ta rời đi. .... Trình Từ sao?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 229: Rời đi

“Là làm ta. .... Rời đi Trình Từ sao?”

Từ Ngôn ngây người nhìn đứng ở trước mặt Từ Phúc, run run miệng nói ra những lời này, vì cái gì sẽ xuất hiện loại này phản ứng chẳng sợ liền chính hần đều không rõ ràng lắm.

Dựa theo đạo lý mà nói, nghe được có thể trở về tin tức lúc sau hần là thật cao hứng mới đúng, nhưng trên thực tế sinh ra cảm xúc lại có một tia không nghĩ trở về cảm giác.

Tuy rằng đi vào thời đại này không vượt qua hai cái cuối tuần thời gian, nhưng là Từ Ngôn lại phát hiện chính mình chậm rãi bắt đầu thích loại này sinh hoạt, đơn giản tới nói là thích. .... Cùng Trình Từ ở bên nhau mấy ngày nay.

Này liền như là, phim truyền hình trung thường xuyên diễn đến những cái đó cảnh tượng, này đại khái chính là cái gọi là sinh ra quyền luyến đi.

Nhưng chính mình chung quy không phải thế giới này người, không có khả năng cả đời dài ở chỗ này, thế giới kia cũng có lệnh chính mình để ý người hoặc sự, không có khả năng đem ánh mắt cực hạn ở cái này địa phương.

Từ Ngôn suy nghĩ hồi lâu, ngẩng đầu nhìn hướng Từ Phúc.

“Nếu không có đoán sai nói, ta đi rồi, Trình Từ lịch sử sẽ dựa theo ban đầu lịch sử quỹ đạo phát triển đi xuống đi? Nói cách khác, Trình Từ chung quy khó thoát vừa chết.”

Từ Phúc trong mắt có chứa một tia khó hiểu gât gât đầu, loại chuyện này là cơ bản nhất nhân chi thường tình, Từ Ngôn đi rồi lịch sử vẫn là sẽ dựa theo ngay từ đầu quỹ đạo đi xuống đi, cũng không sẽ bởi vì Từ Ngôn xuất hiện tại đây mấy ngày liền mạnh mẽ phát sinh thay đổi.

Mà Từ Ngôn giờ này khắc này lại cười cười.

“Nếu đã biết Trình Từ khó thoát vừa chết, mà ta còn nói như vậy, muốn cho ta trở về không có khả năng. .... Trình Từ tử vong tuổi là nhiều ít tuổi?”

“Không rõ ràng lắm”

“Không nghĩ nói cho ta đúng không. .... Hào, ta đây liền vẫn luôn đợi cho lúc ấy!”

Từ Ngôn đột nhiên rống lên, bởi vì kích động cho nên thân thể khí loạn run, mặt bộ trưởng đến đỏ lên, Từ Ngôn cắn răng nhìn Từ Phúc.

“Đừng tưởng rằng người còn có thể tả hữu không chế vận mệnh của ta! Ta không có khả năng ở giống cái quân cờ giống nhau bị các người này đàn gia hỏa đẩy tới đẩy đi, ta cũng là cá nhân, vì cái gì phải dùng đối đãi hàng hóa cái loại này phương thức tới đối đãi ta!”

“Hôm nay đem nói minh bạch, Trình Từ nếu còn dựa theo ban đầu lịch sử chết đi nói. Ta liền không đi rồi! Đừng cho là ta không biết, thế giới này lịch sử căn bản cùng ta tồn tại thế giới kia quả không thượng câu, nói cách khác liền tính thế giới này Trình Từ bất tử, ta ban đầu tồn tại quá thế giới kia Trình Từ như cũ còn tồn tại, một khi đã như vậy Trình Từ liền không có chết lại một lần tất yếu!”

Từ Ngôn hai mắt nhìn thẳng Từ Phúc, từ trong ánh mắt để lộ ra tới kiên định thần sắc làm cho Từ Phúc thể nhưng ở trong nháy mắt cảm giác chính mình giống như nhìn lầm rồi, giống như là..... Đang xem người kia giống nhau.

Thở dài một hơi, Từ Phúc tạm dừng một chút, theo sau ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Trình Từ là chết ở thôn này thông minh, người chỉ cần đem người ở chỗ này đạt được tiền toàn bộ giao cho Trình Từ làm nòng chạy nhanh rồi đi cái này địa phương liền không có vấn đề. Nòng mệnh về cái này khu, chỉ cần rời xa liền sẽ không phát sinh sau lại sự tình.”

Từ Phúc nhìn Từ Ngôn thở dài.

“Kế tiếp sự tình chính người nhìn lầm đi..... Ta chờ người.”

.....

“Thật là, đi ra ngoài lâu như vậy.”

Trình Từ nhỏ giọng nói thầm, hẳn là oán trách, cảnh này khiến ngồi ở vị trí thượng Từ Ngôn bất đắc dĩ kéo kéo miệng.

Sau đó đó là thay một bộ khác tươi cười.

“Ta ngoan lão bà ~ lão công bụng như vậy đối người không nấu cơm cho ta ăn sao?”

Đây là Từ Ngôn từ kết hôn tới nay lần đầu tiên kêu Trình Từ lão bà, cái này lần đầu tiên là chỉ ở Trình Từ trước mặt lần đầu tiên.

Bởi vì không phải quá thói quen Từ Ngôn loại này xưng hô, cho nên làm cho nổi da gà Trình Từ dùng chính mình mắt cá chết nhìn chăm chăm Từ Ngôn một hồi lâu sau, đại khái là ở quan sát cái này có phải hay không cùng chính mình chung sống mấy ngày kia chỉ.

Nhìn thật lớn sẽ, không có nhìn ra cái gì tệ đoạn.

“Đã làm tốt một hồi. Ai có thể nghĩ đến người sẽ tiếp cận giữa trưa thời điểm mới trở về.”

Trình Từ xoay người đi vào phòng bếp, đem đồ ăn toàn bộ bụng tiến vào, sau đó đặt ở Từ Ngôn trước mặt, hết thấy chuẩn bị ổn thoả lúc sau. Ngồi ở Từ Ngôn đối diện, tuy rằng trước sau như một mặt vô biểu tình, nhưng là Từ Ngôn lại từ nòng trong mắt nhìn ra một tia chờ đợi.

Trên bàn bày biện đều là kiểu Trung Quốc đồ ăn, bởi vì cùng Trình Từ nói qua muốn ăn kiểu Trung Quốc đồ ăn. Cho nên Trình Từ mới có thể thử làm làm xem, nguyên bản chỉ là nói nói mà thôi, không nghĩ tới Trình Từ lại ghi tạc tâm lý.

Từ trên mặt bàn đặt đồ ăn xem ra. Tuy rằng không thể nào đẹp nhưng là cũng không có tiêu hoặc là hồ địa phương, ăn lên hương vị cũng không có khả năng kém đến địa phương nào.

Từ Ngôn cầm lấy chiếc đũa gấp một miếng thịt bỏ vào chính mình trong miệng, muối phóng thiếu, còn lại đến vẫn là không tới, ít nhất đối Từ Ngôn tới nói còn chưa tới đạt khó có thể nuốt xuống trình độ.

Cúi đầu, Từ Ngôn kêu chiếc đũa.

“Hương vị thế nào.”

Câu lấy đầu, Trình Từ hỏi.

“Ăn ngon.....”

“Thật vậy chăng?”

“Ăn..... Chỉ cần là Trình Từ cho ta làm ta liền thích, thực thích.....”

Từ Ngôn cúi đầu lột mấy khẩu cơm, bởi vì cúi đầu cho nên Trình Từ vẫn luôn nhìn không tới hán giờ này khắc này rốt cuộc là cái gì biểu tình.

Từ Ngôn yên lặng một hồi.

“Ta nói..... Trình Từ, nếu có một ngày ta không ở nói, người có thể hay không sợ hãi?”

“Vì cái gì hỏi như vậy.”

“Chính là muốn biết một chút..... Nhìn xem ta ở trong lòng của người địa vị cao không cao?”

“Sẽ không sợ hãi.”

“Là nga..... Cũng đúng, vẫn luôn quá như vậy sinh hoạt, liền tính ta đột nhiên biến mất người cũng sẽ không sợ hãi.....”

Từ Ngôn hít hít cái mũi, như cũ thấp đầu.

“Trong nhà tiền người còn nhớ rõ giấu ở nơi đó đi? Đây tiền người tỉnh hoa, ở quá mấy năm này tiền liền càng ngày càng không đáng giá tiền..... Sau đó đâu, người trước cầm tiền rồi đi cái này địa phương, đi khác thành thị mua một bộ không lớn không nhỏ phòng ở, sau đó trước trụ một đoạn thời gian.....”

Trình Từ ăn cơm động tác ngừng lại, nàng nhìn về phía Từ Ngôn, bởi vì tóc mái che đầy đôi mắt đều duyên có, cho nên Từ Ngôn căn bản nhìn không tới vẻ mặt của hắn.

“Người tính toán làm gì đi.”

“Không tính toán làm gì đi.....”

Từ Ngôn trả lời Trình Từ vấn đề.

“Chỉ là ta quê quán ra điểm vấn đề, ta yêu cầu trở về một đoạn thời gian..... Người cũng biết, ta đáp ứng Anh Đào sự tình, hắn không có khả năng làm ta đi, ta sợ ta đi rồi hắn sẽ đối với người xuống tay, cho nên người đi trước, ta trở về làm tốt sự lúc sau liền sẽ trở về!”

“Có bao nhiêu mau trở lại.”

“Thực mau..... Thật sự thực mau.....”

“Vậy được rồi, ta chờ người”

Trình Từ giống như là không có chú ý tới Từ Ngôn ngữ khí giống nhau, nàng tiếp tục nói những lời này, đối với Từ Ngôn hứa hẹn, nàng trả lời rất đơn giản.

“Nếu là người tìm không thấy ta làm sao bây giờ.”

“Yên tâm..... Ta không có khả năng tìm không thấy người.....”

“Nếu người không tới tìm ta, ta về sau liền đi tìm người.”

“Đúng vậy..... Đến lúc đó tìm được ta người ở đe dọa ta một phen hảo, ta nhất sợ hãi Trình Từ không để ý tới ta.....”

Từ Ngôn thanh âm chậm rãi thấp đi xuống, khó có thể phát giác âm rung giấu ở trong đó, thật lâu sau Từ Ngôn ăn cơm động tác ngừng lại, sau đó đem chén đĩa đặt ở trên bàn, chén đế cùng mặt bàn lẫn nhau va chạm phát ra rất nhỏ động tĩnh.

“Ta giống như ăn no..... Người nhanh lên thu thập một chút đi, ta trước đi ra ngoài một chuyến.”

Lúc này đây, Trình Từ cũng không có ngăn trở Từ Ngôn, mà là ngồi ở tại chỗ thượng, nhìn Từ Ngôn đi ra này gian nhà ở, cũng không có nói ra dư thừa nói.

Trình Từ nhìn Từ Ngôn rồi đi bóng dáng ngây người, thật lâu sau mới nói nói.

“Ta chờ người.”

.....

“Đã quyết định hảo đi?”

Từ Phúc nhìn Từ Ngôn, mà Từ Ngôn cũng đồng dạng nhìn Từ Phúc, trong lòng ngực ôm Hắc Đan, cứ như vậy đứng ở so với chính mình lùn thượng non nửa đầu Từ Phúc trước mặt.

“Ân, nhanh lên đi.....”

“Nếu sự tình đều đã công đạo thỏa, chúng ta liền trở về đi.”

Tay đặt ở Từ Ngôn trên vai, Từ Phúc chậm rãi nhắm lại hai mắt, sau đó..... Ước chừng là năm giây thời gian, liền cảm giác toàn bộ mặt đất tựa hồ ở động đưa, sau đó một tòa cửa đá từ chính là mặt mũi chui ra tới.

Đó là Từ Ngôn chưa bao giờ nhìn thấy quá hình dạng, đơn giản mộc mạc cửa đá thượng có điêu khắc như là đồng hồ vật phẩm, nhưng vấn đề là cái kia đồng hồ rõ ràng là điêu khắc đi lên lại có thể đi lại, kim giây, kim phút, kim đồng hồ, đều cùng bình thường đồng hồ không có gì khác nhau.

Từ Ngôn nhìn trước mặt này đó, sau đó xoay đầu nhìn một bên Từ Phúc, cũng không có nhiều lời, Từ Phúc đặt ở chính mình trên vai tay phẳng phất có thiên kim trọng giống nhau, căn bản không thể động đậy.

“Đi thôi.”

Nói xong này hai chữ, Từ Phúc túm Từ Ngôn đi vào này tòa môn trung đen nhánh một mảnh, tiến vào này phiến bên trong cánh cửa lúc sau Từ Ngôn hai mắt liền rớt cuộc nhìn không tới bất cứ thứ gì.

Sau đó..... Một bộ hình ảnh hiện lên.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 230: Rỗng giện

Đó là Từ Ngôn chưa bao giờ nhìn thấy quá hình dạng, đơn giản mộc mạc cửa đá thượng có điêu khắc như là đồng hồ vật phẩm, nhưng vấn đề là cái kia đồng hồ rõ ràng là điêu khắc đi lên lại có thể đi lại, kim giây, kim phút, kim đồng hồ, đều cùng bình thường đồng hồ không có gì khác nhau.

Từ Ngôn nhìn trước mắt này đó, sau đó xoay đầu nhìn một bên Từ Phúc, cũng không có nhiều lời, Từ Phúc đặt ở chính mình trên vai tay phằng phát có thiên kim trong giống nhau, căn bản không thể động đậy.

“Đi thôi.”

Nói xong này hai chữ, Từ Phúc túm Từ Ngôn đi vào này tòa môn trung đen nhánh một mảnh, tiến vào này phiến bên trong cánh cửa lúc sau Từ Ngôn hai mắt liền rớt cuộc nhìn không tới bất cứ thứ gì.

Sau đó..... Một bộ hình ảnh hiện lên.

Tiền ở nơi đó! Ngươi cái tiện nhân, liên tính gia hỏa kia đi rồi ngươi còn muốn chứa chấp tiền sao?!

Son Thôn Hằng Tinh rít gào, cùng với quen thuộc cái kia gia loạn thành hồngбет bộ dáng.

Ngươi như vậy tiện nhân nên đi tìm chết! Gia hỏa kia không biết chết kia đi, ngươi dứt khoát cùng nàng cùng đi chết hảo!

Đem ngươi nữ nhi gả cho ta nói, ta cho ngươi tam vạn.

Thành giao!

Mau, nhanh lên truy!! Nói muốn đi tìm lão công gì đó, quả thực là điên rồi nữ nhân kia!

Nàng đầu giếng!

Đầu giếng.....

Giống như là mau vào xem điện ảnh giống nhau, như vậy hình ảnh ở Từ Ngôn trước mắt một bộ tiếp theo một bộ hiện lên, mà tâm cũng cùng bị đao cắt quá giống nhau.

Trình Tử.....

Ta không cần gả, ta đã kết hôn.

Nói tốt phải đợi hán trở về.

Ta muốn đi tìm hán.

Chờ hán..... Trở về!

“A a a a a a a a!!!”

Áp lực không được thanh âm từ cổ họng trung truyền đến, Từ Ngôn mở hai mắt, nhìn đến đã không phải chính mình ban đầu tồn tại nơi đó, mà là trong

trí nhớ quen thuộc cái kia đô thị.

Chính mình tại đây sinh sống 16 năm địa phương.

Mà, Từ Phúc cái kia lão nhân cũng đứng ở một bên.

Thở hổn hển, Từ Ngôn một đôi mắt đỏ bừng, hần chưa từng có như vậy muốn giết chết một người xúc động, đây là hần lần đầu tiên sinh ra loại cảm giác này.

Vọt đi lên. Một phen bóp chặt Từ Phúc cổ.

“Người cái này súc sinh! Vì cái gì muốn gạt ta, người vì cái gì muốn gạt ta!!! Nói cái gì chỉ cần làm Trình Từ rồi đi nơi đó là được, nói cái gì Trình Từ liền tính bắt từ cũng không có quan hệ, người vì cái gì không nói cho ta! Cái này Trình Từ, chính là ta nhận thức cái kia Trình Từ a!!”

“Ta không nói cho người sao?”

Từ Phúc bị bóp cổ, nhưng là lại không có một tia muốn cảm giác hít thở không thông, hần như cũ là kia phó bộ dáng, căn bản liền không thay đổi quá.

“Cái kia miệng giết là Trình Từ cuối cùng quy túc, chỉ cần rời xa cái kia khu vực là được, nhưng là người không có làm được làm Trình Từ rồi đi nơi đó. Bởi vì người hứa hẹn thực mau liền sẽ trở về, cho nên Trình Từ mới có thể vẫn luôn ở nơi đó chờ, sau đó nàng cái kia tham tài phụ thân đã trở lại, vì tiền muốn đem nàng lấy tam vạn ngày nguyên giá cả gả cho một cái người đàn ông độc thân, này đó đều là người một tay tạo thành, vận mệnh chủ định cũng đã chủ định, Trình Từ khó thoát vừa chết, liền tính rồi đi nơi đó nàng cũng sẽ trở lại ban đầu cái kia thôn xóm, mà nàng trở về thời điểm. Chính là từ vong thời điểm”

“Người gạt ta! Hai người căn bản không ở một cái thời không, Trình Từ căn bản không cần chết nói cách khác lịch sử có thể là nhiều năm tính, nói như vậy sao có thể còn sẽ lui tới xuất hiện loại này vấn đề!”

“Ai nói cho người, cái kia thời không cùng cái này thời không không phải ở bên nhau.”

“Cái gì.....”

Từ Phúc nói truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội. Giống như là ở cười nhạo chính mình giống nhau, khiến cho Từ Ngôn đầy mặt kinh ngạc biểu tình, chết bóp Từ Phúc tay cũng buông lỏng ra.

“Còn không có minh bạch sao? Nguyên bản người ở vào thời không tồn tại 《The Ring》 mà người hiện tại ở vào thế giới không có 《The Ring》 người trước là hai người căn bản không phải ở một cái thời không nội, người sau ở một cái thời không nội. Nói cách khác bất luận chỉ có thể diễn biến, Trình Từ chết đã trở thành định cư, đôi câu khác lời nói chính là nói. Trình Từ cần thiết chết!”

“Người nói vậy! Cái kia Trình Từ sao có thể là hiện tại chết đi Trình Từ! Thế giới kia Trình Từ sẽ nấu cơm, sẽ đọc sách, sẽ viết tự, sẽ câu cá, sẽ vá áo, sẽ quét tước vệ sinh, mà chết đi Trình Từ nói là chết đi, dùng cái gì cũng không biết hài tử tới hình dung cái càng thêm chuẩn xác! Nàng cái gì cũng không biết, cảm giác cái gì đều rất hiểu kì, như vậy Trình Từ sao có thể là cái kia Trình Từ!”

“Chẳng lẽ người liền không có nghĩ đến quá nàng đó là nguy trang sao?”

“.....”

Nguy trang.....

Trình Từ chưa từng có đề qua sự tình trước kia, liền tính là nhắc tới cũng trên cơ bản là sơ lược, nàng vì cái gì không nói chính mình sự tình trước kia, là ở sợ hãi cái gì?

Không có trước khi chết Trình Từ giống như là cái gì đều sẽ đại gia vụ năng thủ giống nhau, mà chết đi Trình Từ lại cái gì cũng không biết, nàng không có mất trí nhớ, cũng không phải giả ngây giả dại..... Đó là vì cái gì? Vì cái gì muốn ở chính mình trước mặt vẫn luôn lên gạt đi?

Rõ ràng..... Lần đầu tiên nhìn thấy Trình Từ thời điểm, nàng còn động bất động liền nói giết ta.....

Lần đầu tiên.....

Nếu người không tới tìm ta, ta về sau liền đi tìm người.

Đúng vậy..... Đến lúc đó tìm được ta người ở đe dọa ta một phen hảo, ta nhất sợ hãi Trình Từ không để ý tới ta.....

Đây là Từ Ngôn trước khi đi cùng Trình Từ cuối cùng một lần đối thoại, ngay lúc đó chính mình nói gì đó..... Nếu người tìm được ta nói liền đe dọa ta một phen đi!

Đe dọa.....

Lần đầu tiên nhìn thấy Trình Từ thời điểm, nàng từ TV chui ra tới, bóp chặt chính mình cổ giống như là muốn ngạnh sinh sinh bóp chết chính mình giống

nhau, nhưng là..... Căn bản không có ở chính mình trên người lưu lại quá nhiều vết thương.

Vì cái gì..... Vì cái gì sẽ như vậy? Kia xem như đe dọa sao? Vẫn là nói..... Nàng căn bản liền cái gì đều không có quên, Trình Từ nàng..... Cái gì đều không có quên!

Nguyên lai..... Hết thầy hết thầy đều là chính mình a.

“Ta đã biết..... Ta cái gì đều đã biết, hết thầy, nguyên lai giống như là vận mệnh chú định chú định hảo giống nhau, người đem ta đuổi về đến Trình Từ còn chưa chết rốt cục ấy cũng là ẩn cái này tâm đi? Nguyên lai, nguyên lai ta vẫn luôn đều bị tính kế, từ lúc ấy liền bắt đầu.....”

Từ Phúc nhìn như vậy Từ Ngôn không nói gì thêm, chỉ là đứng ở tại chỗ nhìn chăm chăm một hồi biến đột nhiên biến mất ở trong không khí, giống như là ngay từ đầu liền không có xuất hiện quá giống nhau.

“Miêu ~”

Hắc Đan nhảy đến Từ Ngôn đỉnh đầu, sau đó dùng cái đuôi nhẹ nhàng quét Từ Ngôn mặt, làm nũng oa ở Từ Ngôn đỉnh đầu, lấy một cái thoải mái tư thế định cư ở nơi đó.

Thiên, là ở giữa ngo thời điểm.

Địa phương là Từ Ngôn trở lại quá khứ nơi đó, cùng kia chi hung quỷ đua kình toàn lực chiến đấu địa phương.....

Trong nhà, thế nào?

Lão tử có hay không chờ nóng vội, Mã Diễm Lệ cũng không biết về nhà không..... Chính mình mất tích mấy ngày? Trình Từ nàng..... Có lo lắng hay không ta.

Mà chính mình, lại nên dùng bộ dáng gì một khuôn mặt đi đối mặt bọn họ.

“Hắc Đan.....”

Từ Ngôn thanh âm trở nên khàn khàn lên.

“Chúng ta về nhà đi thôi.....”

.....

Môn, không có khóa, cũng không biết rốt cuộc có hay không người ở nhà, chờ Từ Ngôn thử vận ra môn thời điểm, môn cũng đã mở ra.

Sau đó, đi vào.

Phòng trong sớm đã có hai người.

Từ Thiên cùng Mã Diễm Lệ. Từ Ngôn nhẹ nhàng tướng môn mang lên, sau đó đi đến, có chút bất đắc dĩ nhìn ngời ở trên sô pha sự tình gì đều không có Từ Thiên, mà một cái khác lại không như vậy.

“Từ Ngôn.....”

Thanh âm run rẩy, vành mắt phiếm hồng Mã Diễm Lệ khó có thể tin từ trên sô pha đứng lên, nàng giống như là thấy được không có khả năng xuất hiện ở chính mình trước mặt người giống nhau.

“Ô ô ô ô ô!”

Rốt cuộc không chế không được nước mắt tràn mi mà ra, Mã Diễm Lệ chạy chậm vọt vào Từ Ngôn trong lòng ngực, bởi vì lực đánh vào duyên cớ, cho nên sử Từ Ngôn về phía sau lui một bước.

Giống như là cái hài tử giống nhau, ôm Từ Ngôn eo bắt đầu lớn tiếng khóc ra tới, Từ Ngôn cảm thụ được đến ngực bị ẩn ướt cảm giác.

Có chút không biết làm sao, Từ Ngôn giang hai tay không biết chính mình hay không nên nhẹ nhàng chụp đánh một chút nàng bồi sau đó trong miệng nói vài câu an ủi nói.

Cứ như vậy giằng co, vẫn luôn chờ Mã Diễm Lệ khóc mệt mỏi.

Nàng vành mắt thực hồng, có thể nhìn ra được tới đã thật lâu không có ngủ quá hào giấc, kia nói cách khác chính mình mất tích thời gian không ngắn.

Nhìn ngời ở trên sô pha Từ Thiên, Từ Ngôn hơi hơi cười cười.

“Ta đã trở về, lão tử.”

“Ân.” Cũng không có quá nhiều lời nói.

Từ Ngôn cười cười, nhìn về phía một thân bạch y đứng ở phòng ngủ của Trình Từ.

Cúi đầu bắt đầu dĩ thờ dài một hơi, Từ Ngôn đem đầu lại một lần nâng lên, nhìn trước mắt Trình Từ, trên mặt mang theo một cái đại đại tươi cười.

“Ta đã trở về!”

Mặt vô biểu tình Trình Từ nhìn Từ Ngôn, thật lâu sau. .... Một giọt chất lỏng từ khóe mắt chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Chân tướng

Mã Diễm Lệ ngốc ngốc nhìn Từ Ngôn, nàng bỗng nhiên cảm giác trong lòng dừng một cổ lo lắng cảm giác, đây cũng là khó tránh khỏi, làm bầm lâu bầu dục với một bên không khí nói chuyện bất luận kẻ nào đều sẽ cảm thấy kỳ quái.

Nàng nhìn chăm chăm nghiêng đầu nhìn về phía phòng ngủ vị trí Từ Ngôn từng sống đại khái có bốn giây tả hữu, theo sau đánh mắt rút đầu trung không tốt ý niệm.

Dùng mu bàn tay cọ cọ đôi mắt, đỏ bừng đôi mắt bởi vì Từ Ngôn đã đến làm lại che kín ý cười, đây là phát ra từ nội tâm ý cười, nàng cười nhìn Từ Ngôn.

“Có hay không ăn cơm. .... Mau giữa trưa cũng chưa kịp nấu cơm, có muốn ăn hay không điểm?”

“Không cần, ta ăn qua.”

Từ Ngôn nói sử Mã Diễm Lệ cảm giác mơ màng hồ đồ, không khó phủ nhận nàng xác thật cảm giác không thể hiểu được, ở nàng nhận tri trung Từ Ngôn là mất tích, nếu mất tích kia nói cách khác hẳn là tránh ở địa phương nào, đem đó cái loại này kỳ quái hiện tượng Mã Diễm Lệ cũng không có quên, có lẽ là cái gì kỳ quái đồ vật ở đuôi giết Từ Ngôn cũng nói không chừng, như vậy xem ra, hẳn đi trốn một đoạn thời gian cũng là nói được quá khứ sự tình.

Bất quá, sao có thể bụng không đói bụng?

“Nga. .... Như vậy a.”

Mã Diễm Lệ cũng không dám nói thêm cái gì, đứng dậy đi vào phòng bếp, toàn bộ phòng khách chỉ để lại bọn họ hai cái, Từ Ngôn đứng ở nơi đó, Từ Thiên ngồi ở trên sofa, ai đều không có nói chuyện, ai cũng không có bất luận cái gì động tác.

Một lát sau, Từ Thiên mới mở miệng nói chuyện.

“Cho rằng phiên toái sự tình có thể cùng ta nói một chút. ....”

“Cũng không phải cái gì chuyện phiên toái.” Từ Ngôn cười nói ra những lời này, sau đó hơi hơi lắc đầu.

“Ồ người nhận tri trung ta chỉ sợ vẫn luôn là khi còn nhỏ cái kia người nhất gan, ta cũng rõ ràng lão tỷ người khi còn nhỏ đến tột cùng có bao nhiêu bảo hộ ta. .... Nhưng tựa như người cùng tự nhiên truyền phát tin giống nhau, hùng ung trước sau có một ngày là phải rời khỏi thân nhân bên người ngạo du bay lượn, cho nên ta cho rằng ta hiện giờ cái này tuổi đã đủ rồi.”

“Người còn nhỏ. ....”

“16 tuổi đã không nhỏ.”

Từ Ngôn xoay người nhìn chăm chăm Từ Thiên nhìn nói.

“Cha mẹ cái kia thời đại, ta cái này tuổi có đều đã bắt đầu ra cửa lên tiếng âm, cũng có có lẽ đều kết hôn, theo thời đại tiến bộ, chẳng lẽ nhân loại liền không thể tiến bộ sao? Năm đó cha mẹ cái kia niên đại có thể làm được sự tình. Chúng ta vì cái gì lại không thể?”

Từ Ngôn nói xong những lời này, xoay qua thân hướng tới phòng ngủ đi đến.

“Ta tưởng nói chính là, tỳ, ta trưởng thành.”

.....

Phòng ngủ không khí thực nặng nề, bởi vì bức màn kéo lên, cho nên toàn bộ trong phòng cảm giác hắc không kéo mấy, Từ Ngôn ngồi ở mép giường, hấn ánh mắt lại trước sau dừng lại ở trước mắt Trình Từ trên người.

Trước sau như một màu trắng áo ngủ, kia đại khái là áo ngủ hầu hạ, liền tính là đái ở bên nhau lâu như vậy. Từ Ngôn vẫn luôn làm không rõ ràng lắm cái kia màu trắng giống nhau quần áo rốt cuộc là cái gì, bất quá xem rộng thùng thình trình đại khái là áo ngủ.

Cúi đầu, Từ Ngôn phết liếc mắt một cái Trình Từ lúc sau liền lại cúi đầu, rõ ràng đều là một người, đương Từ Ngôn lại một lần đối mặt Trình Từ thời điểm lại sinh ra một loại thác loạn cảm.

Trước mắt Trình Từ, tựa hồ không phải còn chưa có chết phía trước cái kia Trình Từ.

Từ Ngôn là như thế này cho rằng, Trình Từ mặt vô biểu tình, tái nhợt sắc mặt, màu đen tóc đẹp. Cùng với trước sau như cũ bình đạm ngữ khí.

Đợi hồi lâu.

“Trình Từ.....”

“Ồ.”

Từ Ngôn nuốt một chút nước bọt, hấn tổng cảm giác giọng như là bị thứ gì tạp trụ giống nhau, sau đó tạm dừng một hồi.

Ngẩng đầu, nhìn chăm chú vào Trình Từ hai mắt.

“Ngươi còn nhớ rõ đi..... Kỳ thật. Từ lúc bắt đầu ngươi liền không có quên quá, vẫn luôn quên người kia kỳ thật đều là ta”

“Ngươi muốn nói cái gì.”

“Ta rất rõ ràng..... Rõ ràng chỉ có chính ngươi một người ở yên lặng trả giá, biết ta ngay từ đầu vừa mới nhận thức ngươi thời điểm là cái gì cảm giác sao? Lúc ấy ta liền suy nghĩ, ngươi có lẽ là trên thế giới này phiền toái nhất người nữ quý. Lúc ấy ta liền ở buồn bực..... Dựa theo ta tính cách, liền tính ngươi mạo mĩ như tiên ta cũng không có khả năng thích thượng ngươi, nhưng là..... Căn bản nhận không được a. Lần đầu tiên nhìn thấy ngươi thời điểm liền cảm giác giống như ở địa phương nào gặp qua, tuy rằng quen thuộc nhưng lại nói không ra, kia không phải đến từ điện ảnh quen thuộc cảm, mà là chân chính cảm giác ngươi người này ta rất quen thuộc.”

Từ Ngôn hít hít mũi.

“Ngươi biết ta trở lại quá khứ lúc ấy đi..... Kia đoạn thời gian ta liền ở kỳ quái, vì cái gì vẫn luôn dính ta thân là cái gì không tiếp tục đi theo ta, ta còn tưởng rằng ngươi đã phiền chán cùng ta ở bên nhau lúc đầu, kỳ thật lúc ấy ngươi cũng đã biết ta sẽ trở lại ngươi còn chưa có chết cái kia niên đại đi?”

“.....”

“Lại nói tiếp buồn cười, ta thế nhưng thật sự..... Thật sự thích thượng lúc ấy ngươi, tuy rằng lạnh nhạt, nhưng là lại ôn nhu, thực mâu thuẫn tồn tại, nhưng là chính là như vậy ngươi thật sâu mà hấp dẫn ta, nói thật..... Ta không thích hợp giảng này đó buồn nôn nói, nhưng là hiện tại thật sự rất muốn đối với ngươi nói.....”

Từ Ngôn chậm rãi đứng lên, ở Trình Từ trước mặt thời điểm ngừng lại, nửa ngồi xổm xuống đi, tay trái ôm lấy Trình Từ, gương mặt kề sát nàng mặt.

“Ta thích ngươi.....”

“.....”

Từ Ngôn liền vẫn duy trì tư thế này thật dài thời gian, đại khái là một phút đồng hồ, hoặc là mười phút, cuối cùng kết thúc ở một câu thượng.

“Nói, Trình Từ..... Ngươi bao lâu không gọi đầu?”

.....

Ban đêm, vẫn là trước sau như một lão dạng.

Từ Ngôn bị Từ Thiên gọi vào trên ban công, Mã Diễm Lệ ở phòng khách nhìn TV, hiện tại đại khái là đang ở nhiệt bá khổ bức phim truyền hình thời gian, cho nên nàng hiện tại đang ở đứng hạn quan khán.

Mà ban công nơi này, Từ Thiên đưa lưng về phía Từ Ngôn, mặt hướng cửa sổ, cũng không nói lời nào, cũng không có khác cái gì động tác, chính là như vậy đứng qua không biết bao lâu thời gian lúc sau mới thật sâu hít một hơi.

“Kỳ thật, ta vẫn luôn dấu điểm ngời một việc.”

Liên giống như rất nhiều cảnh phi thiên xuất hiện tình tiết giống nhau, Từ Thiên giống như là kia sắp lấy có bí mật nằm vùng giống nhau, từ nàng trong miệng truyền ra những lời này.

“Ta vẫn luôn đều suy nghĩ, có phải hay không nên tới rồi nói cho ngời thời điểm, bất quá ta suy nghĩ lâu như vậy thời gian, vẫn là cảm thấy nói cho ngời tương đối hảo.”

Giống như là hạ quyết tâm giống nhau, Từ Thiên xoay người nhìn Từ Ngôn.

“Ta là đạo nhân, hơn nữa không phải bình thường đạo nhân, là đạo giáo đệ 245 đại quan môn đệ tử, cùng những cái đó bình thường đệ bất đồng, ta nắm giữ chính là đạo giáo trung tuyệt mật tư liệu, hoàn toàn có thể nói như vậy, dựa theo ngời xem qua tiểu thuyết nội dung giải thích ta đại khái chính là cái gọi là giáo chủ người thừa kế.”

“Người thừa kế?!”

Từ Ngôn không biết nên như thế nào tới hình dung chính mình giờ này khắc này tâm tình, tuy rằng đang nghe đến Từ Thiên chính là đạo nhân thời điểm đã thập phần giật mình, chỉ là khó có thể tưởng tượng nàng vẫn là người thừa kế!

“Này hoàn toàn không đúng đi? Nếu thật sự muốn tuyển người thừa kế nói cũng không tới phiên ngời mới đúng, không đều là như thế này sao? Nước phù sa không chảy ruộng ngoài, ở như thế nào tuyển giáo chủ cũng không có khả năng rơi xuống ngời trên người mới đúng, ngời là họ khác!”

Từ Thiên một bộ bất đắc dĩ biểu tình.

“Cho nên nghe ta đem nói cho hết lời!” Trùng mắt nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, Từ Thiên thật sâu hít một hơi.

“Cùng ngời trong trí nhớ có chút bất đồng, đạo giáo sản tự Tần triều thời kỳ, mỗi vị giáo chủ tại vị thời gian vì một năm, đơn giản tới nói đã có hơn hai ngàn năm lịch sử, nhưng là bất đồng với mặt khác môn phái, đạo giáo người thừa kế có thể nói là không thể từ giáo chủ bốn họ người kế thừa, vì chính là không giống phong kiến vương triều như vậy bởi vì cá nhân ngu ngốc mà làm cho đạo giáo xuống dốc, cho nên mỗi vị giáo chủ đều sẽ nổi danh quan môn đệ tử, mà ta..... Chính là trong đó một vị.”

“Tỷ..... Ngời!”

Từ Ngôn sững sờ hồi lâu, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Từ Thiên.

“Ngời là ở bậy bạ đi! Từ tiểu bắt đầu ngời liền ở bản địa thượng, tuy rằng là dùng chân thức giáo dục, nhưng là ngời lại một hai cái cuối tuần liền trở về, đạo nhân cái loại này là yêu cầu lúc còn rất nhỏ liền đánh hạ để đi? Ngời sao có thể sẽ là quan môn đệ tử!”

“Cho nên ta mới nói ngời là ngu ngốc a!” Từ Thiên giờ tay gõ Từ Ngôn đầu, cắn răng nói.

“Biết nói thế sao? Ngời hẳn là nghe nói qua đạo nhân không chế chính là cái gọi là linh lực đi? Không sai biệt lắm chính là ý tứ này, nói thế cũng chính là bẩm sinh linh thể, mà ta chính là cái gọi là bẩm sinh linh thể, mà bẩm sinh linh thể tu luyện tốc độ lại là người bình thường vài lần, cho nên liền tính là sau lại tu luyện chúng ta cũng thực mau liền có thể truy đi lên!”

“Ngời bao lâu đi đương đạo nhân?”

“Ba năm cấp”

Từ Thiên không giả tư nói ra, sau đó nhìn chằm chằm sững sờ ở nơi đó Từ Ngôn, bởi vì giật mình, Từ Ngôn đã không biết nên nói những gì.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 232: Hồi ý

Từ Ngôn sững sốt hồi lâu, về mặt kinh ngạc nhìn Từ Thiển.

“Ngươi là ở bầy bầy đi! Từ tiểu học bắt đầu ngươi liền ở bản địa thượng, tuy rằng là dùng chân thức giáo dục, nhưng là ngươi lại một hai cái cuối tuần liền trở về, đạo nhân cái loại này là yêu cầu lúc còn rất nhỏ liền đánh hạ đáy đi? Ngươi sao có thể sẽ là quan môn đệ tử!”

“Cho nên ta mới nói ngươi là ngu ngốc a!” Từ Thiển giơ tay gõ Từ Ngôn đầu, cắn răng nói.

“Biết nói thế sao? Ngươi hẳn là nghe nói qua đạo nhân không chế chính là cái gọi là linh lực đi? Không sai biệt lắm chính là ý tứ này, nói thế cũng chính là bẩm sinh linh thể, mà ta chính là cái gọi là bẩm sinh linh thể, mà bẩm sinh linh thể tốc độ tu luyện lại là người bình thường vài lần, cho nên liền tính là sau lại tu luyện chúng ta cũng thực mau liền có thể truy đi lên!”

“Ngươi bao lâu đi đương đạo nhân?”

“Tiểu học ba năm cấp”

Từ Thiển không cần nghĩ ngợi nói ra, sau đó nhìn chằm chằm sững sờ ở nơi đó Từ Ngôn, bởi vì giật mình, Từ Ngôn đã không biết nên nói những gì.

Lúc ấy chính mình giống như còn ở thượng năm nhất.

Từ Ngôn nghĩ như vậy đến sau đó nhìn về phía Từ Thiển.

“Vậy ngươi nói cho ta đây là có ý tứ gì? Ta đối với ngươi đương không lo đạo nhân không có gì hứng thú. ....”

“Vậy ngươi còn nhớ rõ Triệu Từ đi!”

“.....”

Không sao cả biểu tình biến mất, Từ Ngôn trên mặt bắt đầu xuất hiện một loại cứng đờ thần thái, sau đó nhìn Từ Thiển.

“Triệu Từ nàng là đạo nhân, hơn nữa nàng chính là đương kim giáo chủ nữ nhi, cho nên ta mới có thể tò mò ngươi là khi nào đem ta giáo chủ nữ nhi đem tới tay, tuy rằng ta hiện tại nói cái này có chút thực xin lỗi sư phó ý tứ, bất quá. ....”

Từ Thiển về mặt ý cười vươn tay vỗ vỗ Từ Ngôn bả vai. Về mặt đều là vui mừng biểu tình.

“Thật là tiền đồ vô lượng a, thế nhưng bất tri bất giác trung lão đệ tán gái kỹ thuật đã như vậy cao thâm, ta không thể không bội phục bội phục a! Cái này ba mẹ sẽ không lo lãng ngươi cưới không tức phụ?”

Tiếp theo giây, Từ Thiển sắc mặt liền thay đổi, cái này làm cho Từ Ngôn không thể không cảm thán chính mình lão tỷ khi nào học xong biến sắc mặt này nhất tuyệt học.

“Ngươi làm cái gì làm nhân gia Triệu Từ khóc lóc chạy về đi. ....”

“.....”

Từ Ngôn, không biết chính mình nên như thế nào trả lời Từ Thiển nói, lúc trước kia phó cảnh tượng còn rõ ràng trước mắt, xác thật, Triệu Từ lúc ấy tâm ý đã biểu đạt thực minh xác, chỉ cần chính mình gật đầu đáp ứng hoàn toàn có thể lên làm giáo chủ con rể. Nếu là truyền thừa mấy ngàn năm đạo giáo. Đương nhiên trong nhà cũng sẽ tồn điểm đồ cô linh tinh đồ vật, kia nhưng đều là tiền a! Hơi chút lấy một hai kiện đi ra ngoài bán đều đủ làm giàu.

Bất quá. .... Từ Ngôn lại đáp ứng không xuống dưới.

Không ý kiến hô hai điểm, một là mặt mũi, có đôi khi ghen loại này đồ vật thực kỳ diệu. Ở Từ Ngôn trong trí nhớ. Chính mình phụ thân chính là cũng thực sĩ diện người. Bất luận là ở bằng hữu trước mặt vẫn là ở nhà mình thân thích trước mặt, Từ Ngôn phụ thân vẫn luôn là như vậy sĩ diện, cho nên hẳn trong cuộc đời. Ghét nhất sự tình không gì hơn người khác có tổn hại hắn mặt mũi sự tình, hoàn toàn có thể nói là một cái mặc tử khắc ra tới, Từ Ngôn cũng là có tiếng sĩ diện, ngươi làm hắn đương nhập môn con rể, hẳn chết sống đều không thể đồng ý, khác không nói trước không đề cập tới Từ Ngôn bản thân liền có một chút đại nam tử chủ nghĩa tinh thần, ở về loại này là ta giống nhau nam nhân đều chịu không nổi, trừ bỏ những cái đó trời sinh ăn cơm mềm gia hòa.

Mà điểm thứ hai tắc liền đơn giản nhiều, bởi vì Trình Từ tồn tại, nếu ngay từ đầu Từ Ngôn trước hết gặp được chính là Triệu Từ mà phi Trình Từ nói, có lẽ chính là mặt khác một phen cảnh tượng, nhưng là, Từ Ngôn trước hết gặp được lại là Trình Từ, chân thật đáng tin.

Từ Thiển nhìn ra được Từ Ngôn không nghĩ trả lời hắn vấn đề này, cho nên liền tránh đi không đề cập tới, ngược lại là nói lên.

“Lần đầu tiên Triệu Từ đến ta thời điểm, ta liền cảm thấy kỳ quái. .... Trùng hợp ngày đó ngươi không ở nhà, cho nên nàng tới tìm ngươi thời điểm ta ở nhà, trước tiên nhìn thấy nàng ta cũng là tương đương kinh ngạc! Chẳng qua hiểu biết đến sự tình chân tướng lúc sau ta lại phát hiện, ta lão đệ đã bất tri bất giác trung lợi hại như vậy, xác thật sử ta bội phục muốn mệnh a!”

Nói lại là vui mừng vỗ vỗ Từ Ngôn bả vai.

“Bất quá, ta ngay từ đầu cũng cho rằng, ngươi nếu nhìn Triệu Tử..... Không đúng, là sờ soạng Triệu Tử nơi đó cũng đã đối nhân gia phụ trách, bất quá nhìn dáng vẻ ta hoàn toàn sai rồi a, ngươi tiểu tử này so với ta tưởng muốn lớn mặt nhiều, không chỉ có cự tuyệt Triệu Tử kết hôn xin, ngươi còn làm trò nhân gia lão ca mặt nói ra như vậy khó nghe nói, ta đều buồn bực dựa theo tên kia tính tình nóng nảy ngươi là như thế nào lông tóc không tổn hao gì đi trở về gia?”

Dựa theo lúc ấy Triệu Tử lão ca tính tình, hẳn cùng Tử Ngôn đánh lên tới là chuyện sớm hay muộn, đương sự Tử Ngôn cũng chú ý tới, hẳn rõ ràng có thể cảm giác được đến tên kia lửa giận cọt cọt hướng lên trên thoán! Dựa theo đạo lý mà nói, kia quả thực chính là tới rồi một lời không hợp vung tay đánh nhau nông nổi.

Nhưng trên thực tế, hẳn lại ngạnh sinh sinh nhìn xuống tới, theo sau thẳng đến Tử Ngôn rồi đi hẳn đều không có nói cái gì.

Chú ý tới Tử Ngôn trầm tư, Tử Thiển thở dài.

“Hiện tại khen ngược, ngươi không muốn cưới nhân gia, nhân gia cũng không muốn gả cho ngươi, cho nên a..... Ngươi thực bị thôi nga, hiện tại quá mấy ngày nhân gia liền phải kết hôn!”

“Ngươi, ngươi nói cái gì?”

Tử Ngôn quả thực không tin chính mình lỗ tai, hẳn tổng cảm giác hẳn là Tử Thiển nói sai rồi cái gì, chính mình cự tuyệt Triệu Tử không sai, nhưng cũng không đoán trước đến nhanh như vậy liền phải kết hôn a!

Chẳng lẽ nói..... Chẳng lẽ nói! Thật sự như là phim truyền hình diễn như vậy, Triệu Tử kỳ thật là vì trả thù ta mới gả cho một cái khác nam nhân sao?

“Đừng suy nghĩ vớ vẩn! Sự tình không phải ngươi tưởng như vậy.”

Tử Thiển thanh âm đánh gãy Triệu Tử đoán rằng.

“Lần này Triệu Tử kết hôn đối tượng là Đại sư huynh, cũng chính là sư phó quan môn đệ tử trung cái thứ nhất, làm người ngạo mạn, làm người xử sự thượng phi thường làm người chán ghét, ngay từ đầu thời điểm Triệu Tử chính là phản đối cửa này hôn sự mới chạy ra, cho nên mới sẽ gặp được ngươi, bất quá phát sinh như vậy sự tình lúc sau, giáo chủ phụ nhân cho rằng Triệu Tử Trình tiết khó giữ được chỉ có thể gả cho ngươi, ai biết ngươi còn không cần nhân gia, ngươi có biết hay không ta cái này đương tỷ trên mặt thực không quang a!”

Tử Ngôn không biết chính mình trong óc đến tột cùng suy nghĩ cái gì, chỉ biết là lộn xộn, giống như là dùng gây gộc hạt gạo một hồi lúc sau sản vật, Triệu Tử phải gả người!

Này tin tức kính bạo trình độ có thể so Tử Thiển là đạo nhân tin tức khiếp sợ nhiều, nếu nói Tử Thiển là đạo nhân tin tức chỉ là làm Tử Ngôn hơi cảm giác được kinh ngạc nói, Triệu Tử chuyện này chính là chấn kinh rồi!

Không biết vì cái gì..... Biết được chuyện này lúc sau, Tử Ngôn thế nhưng sinh ra một loại không vui cảm xúc, liền giống như chính mình đồ vật bị người khác cướp đi giống nhau.

Đây là nhân loại bệnh chung.

Liền giống như ngay từ đầu một người nam nhân li lợm la liếm một người nữ nhân, sau đó thời gian dài đau khổ truy tìm dưới không có hiệu quả, nam nhân chỉ có từ bỏ đi tìm chân ái, mà ngay từ đầu nữ nhân này đương nhìn đến trước kia vẫn luôn truy chính mình nam nhân cùng một nữ nhân khác thân mật ở bên nhau khi, thường thường đều sẽ tâm lý rất khó chịu, trên thực tế năng căn bản là không thích nam nhân kia, nhưng là vẫn là sẽ cảm giác được không vui, đây là nhân loại bệnh chung.

Tử Ngôn chính là cái này cảm giác, hướng chi..... Hẳn đối Triệu Tử, cũng không phải hoàn toàn không có cảm giác, ở nào đó dưới tình huống, hẳn cũng sinh ra quá ích dương ý niệm.

Tử Ngôn không biết chính mình đầu đến tột cùng suy nghĩ cái gì, chỉ biết là đàn độn, qua cũng không biết bao lâu thời gian, Tử Ngôn ngẩng đầu nhìn Tử Thiển.

“Còn có bao nhiêu lâu?”

“4 thiên, cho nên bốn ngày sau ta phải đi về một chuyến, dù sao cũng mau khai giảng, sau khi trở về ta liền không trở lại, ngươi không cũng mau khai giảng sao? Dù sao vừa khéo đuổi một khối.”

“Kia, kết hôn ngày đó người nhiều hay không?”

“Ấn..... Phỏng chừng cũng không ít đi? Bất quá bởi vì ngay từ đầu ngươi này xử sự sau, giáo chủ phụ nhân cho rằng vô cùng đơn giản bãi mấy bàn là đến nơi, nội tất yếu thỉnh thỉnh bằng bạn tốt linh tinh đi, cho nên lúc này đây cho rằng giản lược, người giống như không tính quá nhiều, cũng liền hơn mười hai mươi bộ đáng.....”

Tử Thiển nói đến này ngừng lại, sau đó đầy mặt kỳ quái nhìn Tử Ngôn.

“Bất quá..... Ngươi hỏi cái này để làm gì? Dù sao đều không thích nhân gia.”

“Không có gì, ta liền hỏi một chút.....”

Từ Ngôn trao xoay người, rồi đi ban công, giống như là không nghĩ làm Từ Thiển nhìn đến chính mình mặt giống nhau, trên thực tế, hắn đang ở kế hoạch cái gì.

Mà nói cho hắn này đó Từ Thiển lại ở Từ Ngôn sau khi rời khỏi lộ ra tươi cười, gian trá tươi cười.

“A..... Vẫn là cùng trước kia một cái lão bộ dáng a, nếu ta không nói như vậy gia hỏa này vẫn luôn đều sẽ như vậy mơ màng hồ đồ đi xuống đi!”

Nói đôi mắt nhìn về phía một bên vách tường, phảng phất xuyên thấu qua vách tường nhìn về phía phòng ngủ nội giống nhau.

“Hào hảo người không thích đi thích quý..... Khẩu vị khi nào như vậy trọng?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 233: Nếu

“Ấn..... Kia gì, không nghĩ tới nhanh như vậy lại gặp mặt, kỳ thật, lúc trước ta.....”

Từ Ngôn lấp bắp nói ra những lời này, đương nói đến ta tự thời điểm giống như là tập ở yết hầu nơi đó giống nhau, ngành sinh sinh chính là một cái từ cũng nói không nên lời, sau đó khô cần trừng mắt một đôi mắt nhìn đứng ở chính mình trước mặt cầm một quyển thật dày sách vở Trình Từ.

Xem Từ Ngôn tập từ, Trình Từ mặt vô biểu tình lắc lắc đầu, sau đó nhón tới chân, nắm sách vở tay từ thượng mà xuống rơi xuống.

Sau đó “Bang ~” một tiếng.

“Ngu ngốc, lại sai rồi.”

“A a a a, ta có thể có biện pháp nào..... Như vậy bói lời kịch căn bản là bói không hảo sao! Liền tính là bói thể văn ngôn hoặc là thơ đều không có bất luận vấn đề gì, kịch bản loại này đồ vật thật là siêu khó!”

Bang ~ sách vở lại một lần rơi xuống Từ Ngôn trên đầu.

“Không cần tìm lấy có.”

“Không cần lại đánh! Từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn đánh cái không ngừng đầu đều mau đau đã chết! Ngươi thật đem chính mình đương đại đạo diễn a!”

Bang ~ một tiếng lúc sau, Trình Từ mặt vô biểu tình nhìn Từ Ngôn.

“Câm miệng.”

“Dừng ở đây a! Ta không chơi! Bói lời kịch gì đó đều cho ta gặp quý đi thôi!”

Từ Ngôn ném xuống quyển sách trên tay bỗng, sau đó nổi giận đứng hướng về phòng ngủ ngoại đi đến, mới vừa đi chưa được mấy bước liền cảm giác chính mình cái ót truyền đến bang một thanh âm vang lên.

Trình Từ như cũ mặt vô biểu tình đứng ở Từ Ngôn phía sau.

“Không có bèn lòng ngu ngốc.”

“Ta đều nói ta không chơi a!! Dừng nào loạn được chưa!”

.....

Trên thực tế, Từ Ngôn đang ở tiến hành tập luyện, mà tập luyện mục đích chính là vì lại một lần đối mặt Triệu Từ thời điểm, chính mình rốt cuộc nên nói

cái gì, trên thực tế..... Hấn căn bản không biết nên như thế nào đối mặt Triệu Từ.

Này liền như là hạ quyết tâm giống nhau, cố lấy tới dũng khí nhưng thật ra thực đủ, nhưng là Từ Ngôn lại như cũ tìm không thấy cái gì lời kịch, như vậy xấu hổ cảnh tượng rất cuộc còn nói cái gì? “Đã lâu không thấy ~” hoặc là “A ha..... Nghe nói người muốn kết hôn. Ta liền bồi tỷ của ta đến xem linh tinh.....”

Sau đó nói xong này đó lúc sau, chính là chính đề, đến lúc đó nhất định phải chân chính hỏi một chút nàng vì cái gì muốn cùng gia hỏa kia kết hôn.

Liền tính là vì trả thù chính mình cũng là quá mức.....

Có chút bất đắc dĩ gãi gãi đầu, Từ Ngôn cảm giác được đầu đau cảm giác, này đã không phải lần đầu tiên sinh ra loại cảm giác này, sớm tại thật lâu phía trước Từ Ngôn liền vẫn luôn cảm thấy nữ nhân loại này sinh vật tương đương phiền toái, tồn tại cũng hảo, chết cũng hảo..... Chỉ cần thuộc tính cùng nữ tính móc nối đều không thể nào bớt việc.

Đơn giản mà nói hai chữ, phiền toái

Nếu bởi vì cùng chính mình giận đối nói liền làm ra loại chuyện này không khỏi quá có điểm không phóng khoáng, cho nên Từ Ngôn mới có thể cảm thấy Triệu Từ làm như vậy không khỏi quá không đáng giá.

Nói cách khác. Cũng sẽ không tự tạo phiền toái như vậy nhằm chán đi theo Từ Thiên chạy đến nơi đó đi hỏi nàng, nếu thật sự tự nguyện nói..... Liền, cứ như vậy không giải quyết được gì hảo.

Từ Ngôn là như thế này tưởng

“Kịch bản loại này đồ vật, liền tính là chính mình bối cũng sẽ rất khó đi.....”

Mã Diễm Lệ trên mặt mang theo một tia đỏ ửng, nàng nhìn ngời ở trên sô pha sắc mặt không tốt lắm Từ Ngôn nói như vậy nói, sau đó đem vừa mới khen ngược một chén nước đặt ở hấn trước mặt.

Ngồi ở hấn bên cạnh vị trí thượng, hai người cách xa nhau kịch liệt đại khái cũng chính là hai mươi centimet tả hữu.

“Ta nhớ rõ ta đi học kia đoạn thời gian..... Lớp bên trong xác thật có một nữ sinh thực ái kịch bản, ta xem qua nhân gia là như thế nào bối lời kịch.”

“Như thế nào bối lời kịch?”

Từ Ngôn tinh thần tỉnh táo, bởi vì muốn bức thiết biết đáp án. Cho nên gắt gao nhìn chăm chăm ngời ở bên người Mã Diễm Lệ mặt.

“Liền..... Chính là như vậy a.....”

Thanh âm thấp rất nhiều, Mã Diễm Lệ theo bản năng căn chính mình hạ môi, sau đó rũ xuống mi mắt, thấp phần ngưng ngừng nhìn chăm chăm Từ Ngôn. Tiểu nữ sinh tư thái mười phần.

“Phải có tình cảm mãnh liệt..... Phi thường, phi thường đầu nhập cảm tình cái loại này tình cảm mãnh liệt..... Ta cảm thấy, như vậy có thể hay không dễ dàng một chút?”

“Lại nói tiếp cũng đối nga..... Trong TV những cái đó diễn kịch bản lại là đều là cảm cái kịch bản ở nơi nào rộng to kêu to..... Nghe người như vậy vừa nói tựa hồ cũng rất có đạo lý a.”

Gật gật đầu, Từ Ngôn vẽ mặt nghiêm túc biểu tình. Sau đó..... Nhìn về phía Mã Diễm Lệ.

Bởi vì Từ Ngôn này không thể hiểu được một nhìn chăm chăm, làm cho Mã Diễm Lệ cả người không thoải mái, thấp phần mắt tự nhiên nhìn Từ Ngôn.

“Người..... Người muốn làm gì?”

“Người hôm nay này xinh đẹp.”

“Ha?”

Sừng sột một chút. Mã Diễm Lệ mặt bắt đầu dần dần biến hồng lên, thực thần kỳ, rõ ràng sắc mặt bình thường một khuôn mặt lại vào lúc này giờ phút này bắt đầu trở nên đỏ lên.

“Chán ghét..... Đang nói cái gì, một chút, một chút chuẩn bị đều không có!”

Cuống quát bùm mặt, Mã Diễm Lệ xoay đầu không dám nhìn tới Từ Ngôn, sau đó lại cảm giác chính mình trái tim nhỏ bùm bùm vẫn luôn nhảy cái không ngừng, giống như là nai con chạy loạn.

Xong việc..... Đề nặng chính mình nội tâm một tia ngưng ngừng, Mã Diễm Lệ đem ánh mắt tập trung ở Từ Ngôn trên người, nhìn đến lại là nhắm mắt lại ở nơi nào tự hỏi cái gì vấn đề Từ Ngôn.

Sau đó nàng mới biết được là chuyện gì xảy ra, vừa mới đến kia một màn phỏng chừng cũng chỉ là Từ Ngôn vì thí nghiệm gia nhập cảm tình một câu lời kịch mà thôi..... Hơi chút có chút mất mát.

“Nói như vậy xác thật có hảo rất nhiều, bất quá..... Nói như vậy nói Triệu Từ kia nha đầu chưa chắc sẽ không cho ta một cái tát, xác thật chính mình lần trước nói thật quá đáng, may mắn nàng không ở đây nói cách khác đại khái sẽ càng hận chết chính mình.”

Từ Ngôn thấp giọng nói, chỉ là hấn vô luận như thế nào cũng không thể tưởng được, lúc ấy Triệu Từ không chỉ có ở đây, lại còn có toàn bộ nghe rành mạch.

Như vậy liền phiên toái.

“Đúng rồi a..... Diễm Lị, ngươi nói hai ta muốn kết hôn.....”

“Kết..... Kết hôn!”

“Đừng hiểu lầm, nếu, nếu!”

Từ Ngôn vội vàng đối với trước mặt vẻ mặt kích động thần sắc Mã Diễm Lị an ủi đến.

“Ngươi nói nếu hai chúng ta ngay từ đầu muốn kết hôn..... Sau đó, bởi vì ta so sánh thích ngươi càng thích một cái khác nữ hài tử, sau đó cự tuyệt ngươi, nếu đối làm là ngươi, ngươi sẽ như thế nào làm?”

“Một đao thọc chết ngươi.”

“.....”

Từ Ngôn vội vàng ngồi thẳng thân mình nhìn về phía Mã Diễm Lị, sau đó nghiêng đầu áp ủ một hồi, sau đó nhìn về phía Mã Diễm Lị.

“Ngươi đại khái là còn không có hiểu biết ta ý tứ, ta đang nói một lần..... Nếu, nhớ rõ nga, là nếu! Ngươi là ta ban đầu vị hôn thê, nhưng là! Ta trước đó không biết, là cha mẹ ngươi tự tiện định ra tới một môn việc hôn nhân, sau đó ngươi liền lôi kéo ta về quê kết hôn linh tinh, ngươi cũng biết ta tính tình như vậy đột nhiên sự tình sao có thể đáp ứng, cho nên tất nhiên ta sẽ cự tuyệt, đến lúc đó..... Ngươi trên mặt thực không quang, sau đó hăm hừ rồi đi, ngươi nói nếu ta hiện tại ở đối mặt ngươi nói, xin lỗi ngươi sẽ như thế nào làm?”

Mã Diễm Lị suy nghĩ một hồi.

“Ta tưởng ta sẽ nghe xong ngươi xin lỗi.”

“Ta liền nói sao..... Nữ nhân cũng không phải trăm phần trăm không nói đạo lý sinh vật!”

Nghe được Mã Diễm Lị nói Từ Ngôn cao hứng nói như vậy nói, đáng tiếc ngày vui ngắn chẳng tày gang, kế tiếp một câu là Từ Ngôn biểu tình động lại ở nơi đó.

“Sau đó một đao thọc chết hấn.”

“.....”

Từ Ngôn giơ tay đỡ cái trán, sau đó vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn về phía Mã Diễm Lị, tổ chức một chút chính mình ngôn ngữ.

“Không phải..... Ta không phải nói tốt không thọc chết ta sao?”

“Ta khi nào nói tốt.”

“Hảo đi, liền tính như vậy cũng không cần thiết thọc chết ta đi! Lại không phải cái gì quá trọng yếu sự tình.....”

“Như thế nào sẽ là không trọng yếu sự tình!”

Mã Diễm Lị giơ tay một phách sô pha đứng lên, bởi vì một cái đứng một cái ngồi duyên cớ, cho nên không khí tương đương quý dị, Mã Diễm Lị đôi tay chống nạnh sau đó trên cao nhìn xuống vẻ mặt tức giận nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Ngươi này không phải đùa bốn thiếu nữ tâm linh thủ đoạn sao? Đừng cho là ta không biết, các ngươi này đó nam nhân đem này đó xem như vậy đàm! Trên thực tế ngươi có biết hay không này đối thiếu nữ tới nói là cỡ nào quan trọng một việc! Lo lắng gian động tác, lo lắng gian toát ra tới tình cảm đều có thể ảnh hưởng đến nữ hài tử, nếu nói đơn giản như vậy liền có thể tha thứ ngươi nói, kia chỉ cần phạm sai lầm sau tùy tiện tiện nói vài câu khiếm liền có thể lấp! Không cần tưởng đơn giản như vậy! Ngươi cái đại nhân tra!”

“.....”

Từ Ngôn rụt rụt đầu.

“Ta sai rồi.....”

“Không quan hệ, biết sai có thể sửa chính là hảo hải từ!”

“Cám ơn.....”

“Không cần cảm tạ”

Cứ như vậy giằng co một lúc sau, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn Mã Diễm Lị, sau đó thập phần kỳ quái chớp chớp mắt.

“Ta vì cái gì muốn ngồi ở chỗ này bị người nằng đến bây giờ..... Ta lại không có làm cái gì!”

“Ngạch ha hả.....”

“Không cần đem đầu xoay qua đi! Nhìn ta đôi mắt nhìn ta đôi mắt a!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 234: Lục vị địa hoàng hoàn

Có lẽ là cảm giác được thẹn thùng vẫn là khác cái gì, cuối cùng Mã Diễm Lị vẫn là chạy trốn chết, lấy cớ là cái gì muốn đi mua hộ thư bảo linh tinh đồ vật, như vậy bẹp miệng lấy cớ một nàng còn có thể nói ra.....

Bất quá, vừa mới Mã Diễm Lị kia phiên lời nói cũng không phải không hề có đạo lý, cẩn thận ngầm lại nói, trong đó ẩn chứa đạo lý cũng là thập phần lộng hậu, chỉ luận về vừa rồi nàng nói kia phiên nhân tra luận, xác thật lại ở trong nháy mắt sử Từ Ngôn sinh ra một loại hồ thẹn khó làm cảm giác, bất quá cũng gần chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

“A..... Rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ a! Thật là đau đầu đã chết!”

“Kia dứt khoát vừa chết chi hảo!”

“Ta đi..... Lão tử, người chừng nào thì xuất hiện!” Một quay đầu liền thấy được Từ Thiên kia khuôn mặt, cảm giác này tương đương kỳ diệu, tóm lại không phải cái gì tốt cảm giác.

“Cũng đừng bị lời kịch, người cũng không cần chuẩn bị..... Vừa mới ta cùng Triệu Tử video nói chuyện một chút, người đã không cần thiết đi.”

“Vì cái gì!” Từ Ngôn tương đương khó hiểu.

“Người hỏi ta vì cái gì! Loại chuyện này còn không biết xấu hổ nói..... Vừa mới ta đều nghe Triệu Tử nói, người gia hỏa này thật đúng là trăm phần trăm nhân tra a! Lúc trước chúng ta lão cha truy lão mẹ là thuần đến không được vẫn luôn viết thư, mới tu thành chính quả! Hoàn toàn tương phản người cái này hỗn tiểu tử tâm địa gian xảo thật đúng là nhiều muốn mệnh! Triệu Tử nhân gia như vậy tốt một cái cô nương người chính là nói ra như vậy khó nghe nói? Tuy rằng Triệu Tử không có gì, nhưng là nàng ca vừa rồi lược hạ tàn nhẫn lời nói.”

Đồ ập xuống mắng một đống lúc sau, thẳng đến Từ Ngôn bắt đầu hiện ra cái loại này mơ mơ màng màng cái loại này trạng thái thời điểm, mới bắt đầu đình chỉ tin mắng. Sau đó thay đổi một hơi.

“Nàng ca nói, nếu là nhìn thấy người không đánh đoạn chân của người không thể.”

“Ngoài ý muốn mắng thế nhưng không phải quá khó nghe.....” Từ Ngôn đang đề ý không trọng yếu địa phương.

Từ Thiên bắt đầu đi lắc lắc đầu.

“Người cái ngu ngốc..... Đây là ta điểm tô cho đẹp sau lời kịch, biết hấn nguyên lời nói là cái gì sao?”

Tương đương đồng tình nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, sau đó Từ Thiên nâng lên tay vỗ vỗ bờ vai của hấn, hơi hơi lắc lắc đầu.

“Từ Ngọn ngời cái nhị bút! Đừng cho yêm tóm được ngời, yêm muốn tóm được ngời thế nào cũng phải đem ngời quần rút, đạn ngời tiểu jj một vạn biến! Từ sớm đạn đến vắn tìm hai trăm gay ngày đêm thay phiên, sau đó hai trăm heo mẹ lại ngày đêm thay phiên, cuối cùng đem quần lột bộ ngời trên đầu một chân đá trên đường cái làm ngời mặt công bố hậu thế, cuối cùng ta muốn cho toàn thể giới đều biết đây là chộc giận ta kết cục a a a a! Dừng ở đây. Trờ lên chính là đến từ Triệu Từ nàng ca nguyên lời nói.”

“.....”

Từ Ngọn lau một chút mồ hôi trên trán.

“Thật đúng là âm hiểm độc ác nói. Cái này Triệu Hiến thật đúng là cái tàn nhẫn nhân vật.”

“Đừng cùng ta nói này đó vô dụng. .... Dù sao ngời nhớ kỹ, lần này Triệu Từ hôn lễ ngời liền đừng đi nữa, đi chính là thành tâm cho ngời lão tỷ ta tìm phiền toái.”

“Ta sao lại có thể không đi!”

“Đừng cho ta không có việc gì tìm việc! Thành thật điểm đãi ở nhà, vừa lúc cùng Diễm Lệ cho ta giữ nhà. Sau đó. ....”

Vươn ra ngón tay Từ Ngọn đầu.

“Ta không ở thời điểm. Tiểu tử ngời đừng với Diễm Lệ xuống tay! Nếu là sau khi trở về ta biết ngời đối Diễm Lệ bá vương ngành thượng cung. Làm nàng thành công hoài thượng chúng ta Từ gia trung nói. ....”

Vươn ngón trò chộc Từ Ngọn đầu, Từ Thiên thanh âm phảng phát sử Từ Ngọn rút vào hàm chứa đá giống nhau, lạnh lẽo đến xương.

“Ta sẽ khen ngợi ngời!”

“Lão tỷ ngời quá không tiết tháo!”

“Không cần đề ý chi tiết. .... Loại này chuyện nhỏ ngời coi như làm là ta trong lúc vô tình nói lỡ miệng đi! Đúng rồi. Trước khi đi thời điểm ta cho ngời mua điểm sáu vị địa hoàng hoàn bổ thận hư không chứa đường gì đó. .... Hết hạn điểm! Một ngày bảy tám thứ gì đó làm bằng sắt thân thể cũng chịu không nổi! Còn có, nghiệm dựng bỗng ta thả ngời ngăn kéo, trở về cấp Diễm Lệ dùng một chút, tranh thủ một phát mệnh trung!”

Từ Thiên về mặt nghiêm túc biểu tình nói ra những lời này, sau đó vỗ vỗ chính mình đệ đệ Từ Ngọn bả vai, sau đó lộ ra thiện ý tươi cười.

“Nhớ rõ động tĩnh điểm nhỏ, nhiều dân liền không hảo!”

“Tỷ ngời rút cuộc nhìn cái gì? Ta kia tuy rằng chưa nói tới ôn nhu đến cũng không phải biến thái lão tỷ đi đâu! Ngời có phải hay không đem nàng tàng nào! Mau, ngời có phải hay không ngay trang! Dem ngời này tà ác mặt nạ cho ta xé rút a! Hồn đàn!”

“A a a! Cút đi!”

Một chân đá văng Từ Ngọn, Từ Thiên vỗ vỗ vừa mới bị Từ Ngọn trảo quá mặt.

“Ngời nếu là đem ta kia trăm ngư lạc nhận mặt trào hoa nói, ngời kiếp sau liền vẫn luôn ở trong địa ngục vượt qua đi!”

Nói, Từ Thiên đứng tránh ra.

Bang một tiếng thật nhỏ tiếng vang, sau đó một cái màu xanh biếc hình vuông đóng gói đồ vật rơi xuống ở Từ Ngọn trước mặt trên bàn trà, mà Từ Thiên giống như là không có phát hiện giống nhau hừ cười nhỏ đi vào phòng đi thu thập đồ vật.

Phòng khách, lại một lần chỉ còn lại có Từ Ngọn một người.

Một lát sau, thật sự là ở vào lòng hiếu kỳ, Từ Ngọn cảm thấy chính mình cần thiết đem kia ngoạn ý cầm lấy đến xem

Chưa thấy qua đóng gói. .... Hình vuông, trung gian ẩn ra tới một vòng tròn vòng hình dạng, hơn nữa cái kia nhan sắc còn có đóng gói thượng lục mũi tên hai chữ, Từ Ngọn còn nhớ rõ khoảng thời gian trước TV thượng tương đương hóa một cái kẹo cao su lời kịch, đại khái chính là một nam cái kia kẹo cao su đối một bên mỹ nữ nói “Giao cái bằng hữu đi!”

Sau đó. .... Sau đó thật sự giao thượng bằng hữu!

Trong trí nhớ cái kia lục mũi tên kẹo cao su là thon dài thon dài cái loại này đóng gói, mà không phải hiện tại chính mình nhìn đến hình vuông đóng gói, hơn nữa có một vòng tròn vòng hình dạng thực rõ ràng ẩn ra tới.

“.....”

Từ Ngọn tay, nhẹn không được run rẩy.

“Giao người muội a! Đi người muội giao bằng hữu! Lão tỷ! Nhanh lên bắt đánh 10086 sung giá trị người đã thiếu phí tiết tháo giá trị đi! Này ngoạn ý đã đột phá phía chân trời a!”

Nói ngắn lại, tại đây một khắc Từ Ngôn cảm giác chính mình trong trí nhớ cái kia lão tỷ, thay đổi.

.....

“Hoàn toàn có thể đương này ngoạn ý là cái khí cầu, khi còn nhỏ chơi đùa, hòa khí cầu một cái nguyên lý, không cần lo lắng chỉ cần hảo hảo ném xuống sẽ không có người phát hiện.....”

Trong miệng như vậy nói thầm, Từ Ngôn cuối cùng vẫn là đem bị chính mình té ngã trên bàn trà cái kia lục mũi tên cầm lên, rốt cuộc đây là ở nhà nếu một hồi mưa xong hộ thư bảo Mã Diễm Lị đã trở lại, không xác định nàng có thể hay không hiểu sai, đến lúc đó đã xảy ra cái gì hiểu lầm vậy không hảo.

Muốn đuổi ở Mã Diễm Lị trở về phía trước trước đem Từ Thiên chuẩn bị tốt vài thứ kia xử lý rốt.

“Sáu vị địa hoàng hoàn..... Sáu vị địa hoàng hoàn..... A, tìm được rồi!”

Nhìn bị chính mình kia ở chính mình trong tay đồ vật, Từ Ngôn vụn ra cái chai đảo ra hai viên, sau đó nghe nghe..... Hương vị man kỳ quái.

“Vẫn là chạy nhanh vứt bỏ tính.....”

Vừa định thả lại cái chai, Từ Ngôn động tác liền ngừng ở nơi đó, sau đó bốn phía đều nhìn một chút, Mã Diễm Lị đi mua hộ thư bảo, Từ Thiên ở nhà ở nội thu thập hành lý.

Ân..... Bỏ thận hư, bỏ..... Thận hư, bỏ thận!

Bỏ thận! Này ngoạn ý là bỏ thận! Từ Ngôn nhìn chính mình trong tay hai viên ngoạn ý, đột nhiên cảm thấy lãng phí có lẽ là một loại không tốt hành vi, dù sao đều là tiền mua, này ngoạn ý cũng đừng trước ném.

Nói, triều trong miệng ném hai viên.

Nhai ăn sáu vị địa hoàng hoàn! Hương vị..... Thật là kỳ quái.

Thề lưỡi, Từ Ngôn đem đồ vật trang hảo, chuẩn bị tàng ngăn kéo, làm sau..... Cũng chỉ dư lại Từ Thiên chuẩn bị tốt cái kia cái gì nghiệm dụng bóng.

Nghiệm dụng bóng..... Kia trường gì dạng?

Lắc lắc đầu, đem này đó suy nghĩ vứt ra não ngoại.

Từ Thiên vừa mới nói phóng chính mình từ đầu giường, cũng chính là ở phòng ngủ nội, mà phòng ngủ nội Trình Từ ở nơi đó, nếu làm nàng nhìn đến tránh không được lại phải hỏi một phen.

Từ Ngôn nghĩ nghĩ, tổ chức một chút chính mình vừa mới tưởng tốt lấy cơ sau đó đẩy ra môn, nhìn đến đích xác thật đưa lưng về phía chính mình Trình Từ.

“Người lại đang làm gì?”

Từ Ngôn có chút kỳ quái, hảo hảo vì cái gì muốn đưa lưng về phía chính mình, vừa mới rõ ràng không sinh khí a! Vẫn là nói..... Lão tỷ vừa rồi đối thoại bị nàng nghe được! Ân, ghen, nhất định là như thế này.

Từ Ngôn bắt đầu dĩ giải giải đầu.

“Thật là..... Vì điểm này việc nhỏ ghen thật đúng là không có Trình Từ tác phong ~ được rồi được rồi..... Ta sai rồi lap ~ đừng nóng giận!”

Nói, tay trái kéo qua Trình Từ, sau đó Từ Ngôn thấy được nàng mặt, còn có trong miệng ngậm cái kia ngoạn ý.

Tuy rằng không có gặp qua, nhưng là kia đồ vật Từ Ngôn còn không xem như quá mức với xa lạ, TV là ngẫu nhiên một ít câu huyết cốt truyện trung vẫn là có kia ngoạn ý tồn tại, cho nên đương Từ Ngôn nhìn đến Trình Từ trong miệng ngậm kia ngoạn ý là toàn bộ mặt đều đen.

Không sai, Trình Từ giờ này khắc này trong miệng ngậm chính là Từ Thiên mua cấp chính mình kia chi nghiệm dụng bóng!

“Kia ngoạn ý không phải ngậm ở trong miệng a! Ngu ngốc!”

Chương 235: Đường lui

“Thật là..... Vì điểm này việc nhỏ ghen thật đúng là không có Trinh Từ tác phong ~ được rồi được rồi..... Ta sai rồi lap ~ đừng nóng giận!”

Nói, tay trái kéo qua Trinh Từ, sau đó Từ Ngôn thấy được nàng mặt, còn có trong miệng ngậm cái kia ngoạn ý.

Tuy rằng không có gặp qua, nhưng là kia đồ vật Từ Ngôn còn không xem như quá mức xa lạ, TV là ngẫu nhiên một ít câu huyết cốt truyện trung vẫn là có kia ngoạn ý tồn tại, cho nên đương Từ Ngôn nhìn đến Trinh Từ trong miệng ngậm kia ngoạn ý là toàn bộ mặt đều đen.

Không sai, Trinh Từ giờ này khắc này trong miệng ngậm chính là Từ Thiên mua cấp chính mình nghiệm dụng bông!

“Kia ngoạn ý không phải ngậm ở trong miệng a! Ngu ngốc!”

Một phen túm chặt kia ngoạn ý phía cuối, nhưng là Trinh Từ như là đã chết tâm ngậm này ngoạn ý, cho nên dùng khớp hàm cắn gắt gao không bỏ.

Sau đó..... Từ Ngôn sắc mặt toàn bộ thay đổi.

“Phóng không bỏ miệng!”

“.....”

Tuy rằng Trinh Từ mặc không hé răng, nhưng là kia một đôi tuy rằng vô thần nhưng giờ này khắc này lại tràn ngập kiên định ánh mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn, sau đó..... Lại cắn chặt một phen.

“Thực dơ..... Thứ này thực dơ! Lại nói..... Vị trí cũng sai rớt, cho nên nghe lời, mau buông miệng!”

Từ Ngôn tay phải túm nghiệm dụng bông phía cuối, sau đó không ra tới một bàn tay, đẩy Trinh Từ đầu, muốn lấy này đem Trinh Từ đẩy ra, nhưng là Từ Ngôn xác thật xem nhẹ Trinh Từ ý chí lực.

Thứ này cắn thực khản.

Luôn là đối một ít kỳ quái đồ vật tương đương cảm thấy hứng thú, trước kia cũng chưa thấy được có như vậy hư tật xấu, chết như thế nào sau tính cách thay đổi nhiều như vậy?

Từ Ngôn nhìn chăm chăm Trinh Từ kia khuôn mặt.

Chẳng lẽ là đầu giếng thời điểm đầu đâm hồng rồi, sau đó mất đi mổ đoạn tên là tri thức ký ức? Vẫn là nói.....

“Ngươi là ở cổ ý cùng ta giả ngu, đúng không Trinh Từ.”

Từ Ngôn tay trái bóp nàng miệng, sau đó một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm nàng, quả thực chính là nghiêng răng nghiêng lợi cái loại này.

“Kỳ thật cái gì đều biết! Kia vì cái gì ngay từ đầu gặp mặt thời điểm muốn cùng ta giả ngu! Com là ta làm, trà là ta phao..... Vệ sinh là ta quét tước, tóc cũng là ta cho ngươi tẩy..... Ngươi cái này ngu ngốc! Tính toán gạt ta tới khi nào a! Hơn nữa vì cái gì như vậy thích này cắn kỳ quái bông bông!”

“Ồ ô.”

Bởi vì cắn đồ vật, cho nên mồm miệng không rõ ràng lắm.

Từ Ngôn thật lâu sau. Thở dài một hơi, nếu ở như vậy cùng Trinh Từ tranh chấp đi xuống cũng không có gì ý tứ, dù sao chỉ cần tàng hảo không bị phát hiện là đến nơi.

Từ Ngôn buông lỏng tay ra, sau đó nhìn Trinh Từ ngậm kia ngoạn ý chui vào áo khoác quây, thật lâu sau, tàng hảo lúc sau chạy ra tới, Từ Ngôn nhìn nàng loại này hành động nếu ngành phải dùng hai chữ tới hình dung nói, chính là vô ngữ.

“Áo khoác quây nơi đó liền không cần tiếp tục ngủ.....”

Từ Ngôn một bộ dường như không có việc gì dạng, sau đó vẫy vẫy tay, nói xong câu đó sau tạm dừng một chút. Sau đó đó là nhú nhú mày.

“Tiếp tục ngủ đi xuống nói, ta quần áo sẽ không địa phương phóng, Diễm Lệ nhiều lần nhắc tới, bỏ vào áo khoác quây quần áo luôn là sẽ không thể hiểu

được bị ném ra, cho nên ta cảm thấy người vẫn là thành thành thật thật cho ta từ áo khoác quây dọn xuất hiện đi.”

“Ta đây ngủ nơi nào.” Trình Tử nhìn về phía Từ Ngôn.

“Quý không phải không cần ngủ sao? Thật là.....”

Từ Ngôn giống như là khổ cân não bộ dáng, sau đó về phía trước đi rồi vài bước, đặt mông ngồi ở mép giường, sau đó đó là cúi đầu trầm mặc xuống dưới.

Theo sau..... Chậm rãi ngẩng đầu, khóe miệng mang theo một tia cười xấu xa.

“Nếu như vậy. Ta liền cố mà làm làm người cùng ta ngủ cùng nhau đi..... Thật là, hẳn là cảm giác được cao hứng, ta có thể làm ra cái này hành động hoàn toàn là không nhiều lắm thấy!”

“Không cần.”

“Cái..... Cái gì? Chưa nói sai đi! Người hẳn là nói rất muốn đúng không? Liền tính là thẹn thùng cũng muốn thành thật nga!”

Từ Ngôn khóe miệng không tự chủ run rẩy một phen, sau đó mặt mang một tia chờ mong nhìn về phía Trình Tử. Hy vọng nàng thay đổi vừa rồi câu nói kia.

Hiển nhiên, đây là không có khả năng sự tình.

“Không cần.”

“Vi cái gì! Lại không phải không có ngủ ở bên nhau quá! Đều lão phu lão thê nếu Trình Tử người còn như vậy làm ra về nói ta sẽ tức giận nga! Thật sự sẽ sinh khí nga!”

“Lúc trước kết hôn lại không lãnh chứng.”

“Quan lãnh chứng mao sự! Chỉ cần cái kia hình thức là được!”

“Còn thiếu cái hôn lễ.”

“Đều nói không cần đề ý cái loại này chi tiết!”

Trình Tử nghe xong Từ Ngôn những lời này, dường như không có việc gì nâng lên tay phải nhìn nhìn.

“Còn kém nhẫn.”

“Đứt khoát lời nói thật nói đi..... Người rốt cuộc muốn làm gì?”

“Làm lại tới một lần.”

“Cái gì?”

Từ Ngôn vẻ mặt kinh ngạc dạng, nàng đại khái đã làm đã hiểu Trình Tử những lời này hàm nghĩa rốt cuộc là có ý tứ gì.

“Làm lại truy ta.” Biểu tình thực nghiêm túc. Trình Tử nói như vậy nói.

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, sau đó ước chừng là một phút đồng hồ tà hữu thời gian sau đứng lên, bỗng nhiên thấp giọng cười vài tiếng bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

“Thật đúng là không có cách nào a..... Trình Tử.”

Từ Ngôn cười cười. Sau đó ngẩng đầu nhìn Trình Tử.

“Nếu muốn loại này đa dạng nói liền từ người đi..... Bất quá, trước chờ ta làm xong nỗi chuyện, hoàn thành lúc sau ta bỏ xong người thiếu hụt hôn lễ.”

Từ Ngôn trên mặt ý cười thu lên, sau đó vẻ mặt chính sắc nhìn Trình Tử, kia một mặt kiên định thần sắc xuất hiện ở Từ Ngôn trong mắt.

“Muốn cho toàn bộ người biết, ta cưới người!”

Vươn tay, Từ Ngôn cắt một chút Trình Tử chóp mũi, sau đó cười nói.

“Ta..... Từ phu nhân, có lẽ về sau nên gọi người Từ Trình Tử đi?”

.....

Từ Ngôn, giờ này khắc này đang ở đâu đâu một việc.

Về, Triệu Từ cùng với Trinh Từ sự tình.

Một cái thiếu chút nữa cùng chính mình kết hôn nữ nhân, một cái đã cùng chính mình kết hôn nữ quý, giữa hai bên tuy rằng biến hóa rất lớn, nhưng là có một chút xác thật vô luận như thế nào đều thay đổi không được.

Triệu Từ cùng Trinh Từ các nàng hai cái đều thích Từ Ngôn, điểm này rất kỳ quái, Trinh Từ thích chính mình liền tính..... Dựa theo đạo lý tới nói, Triệu Từ gia hòa kia không có khả năng nhanh như vậy liền thích thượng chính mình mới đúng, ở bên nhau cũng chính là một cái kỳ mà thôi, tại đây ngăn ngừa một cái kỳ nội liền thích chính mình, hiển nhiên này tới dễ dàng cảm tình có chút không vững chắc, nhưng là này cũng đúng là bởi vì Từ Ngôn vẫn đề nơi.

Nếu..... Cảm tình tới dễ dàng, kia vì cái gì nghe được Triệu Từ muốn đi kết hôn thời điểm sẽ như vậy không thoải mái? Lúc trước cự tuyệt chính là chính mình, vì cái gì nghe thấy cái này tin tức lúc sau chính mình còn sẽ là này phúc dạng?

Chẳng lẽ là chính mình phạm tiện?

Suy nghĩ thật lâu, đến ra cái này đáp án Từ Ngôn tình không tự kìm hãm được điểm điểm đầu, hiển nhiên đối cái này ý tưởng không mưu mà hợp, theo sau liền bắt đầu rồi cái gọi là kế hoạch.

Nếu phải dùng cái không thể nào dễ nghe từ ngữ tới hình dung Từ Ngôn nói đại khái chính là tiện nhân hai chữ, trên thực tế cũng xác thật như thế, nhân gia ở thời điểm cảm giác không có gì, nhưng là đương nhân gia biến mất lúc sau lại sẽ không thể hiểu được sinh ra một loại cảm giác mất mát, này đối Từ Ngôn tới nói quả thực chính là không thể hiểu được.

Tóm lại, chính là như vậy không thể hiểu được, không thể hiểu được nghe được Triệu Từ muốn kết hôn tin tức, không thể hiểu được biết được vài ngày sau liền phải kết hôn, sau đó không thể hiểu được sinh ra một loại khó chịu, sau đó không thể hiểu được bắt đầu càng ngày càng khó chịu, sau đó không thể hiểu được biến thành hiện tại hình dáng này.

Nói ngắn lại, Từ Ngôn không tán đồng việc hôn nhân này.

Đương nhiên, hẳn không tán đồng chỉ là chính hẳn không tán đồng mà thôi, không thể nào cũng sẽ sinh ra một loại có lẽ tất cả mọi người đều cảm thấy cái này chủ ý thực tán ý tưởng.

Chỉ là..... Triệu Từ ca ca muốn công bố sống lột chính mình, tự nhiên mà vậy nàng mẹ cùng nàng mẹ đối chính mình thái cũng sẽ không hảo đến tình trạng gì.

Thậm chí, Từ Ngôn đều nghĩ tới cái loại này khả năng tính, không chuẩn chính mình mới ra hiện tại Triệu Từ trước mặt, còn không đợi Triệu Từ mở miệng Triệu Hiền liền giết qua tới, sau đó đó là đến từ đạo đức khiển trách cùng với Triệu Từ cái kia chưa từng gặp mặt nhưng là lại là dị thường run sợ mẫu thân sắc bén ánh mắt công kích.

Nói ngắn lại, Từ Ngôn chính là như vậy không thể hiểu được đánh lên lui trống lớn.

Bất quá..... Đối Triệu Từ ba ba, Từ Ngôn lại không có đại sợ hãi cảm, không chuẩn này một nhà đều không thể nào bình thường người nhà trung, duy độc cái kia cái gọi là đạo giáo giáo chủ bình thường cũng nói không chừng.

Không chuẩn, Triệu Từ nàng cha còn sẽ nghe chính mình kiến nghị, hủy bỏ chính mình nữ nhi loại này không chính đáng hôn lễ, duy trì nữ nhi tự do yêu đương, sau đó cùng chính mình vừa nói vừa cười xưng huynh gọi đệ gì đó.....

“Đại nào đã nhện không được bắt đầu hướng tới loại này kỳ quái hình ảnh chuyển động a! Ta đi..... Như thế nào sẽ biến thành này phúc dạng!”

Từ Ngôn che lại đầu kêu thảm, ngồi xổm trên ban công như vậy làm bầm lầy bầy, sống thoát thoát một con bệnh nhân tâm thần.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 236: Khen thưởng

Thậm chí, Từ Ngôn đều nghĩ tới cái loại này khả năng tính, không chuẩn chính mình mới ra hiện tại Triệu Từ trước mặt, còn không đợi Triệu Từ mở

miệng Triệu Hiền liền giết qua tới, sau đó đó là đến từ đạo đức khiến trách cùng với Triệu Tử cái kia chưa từng gặp mặt nhưng là lại là dị thường run sợ mẫu thân sắc bén ánh mắt công kích.

Nói ngắn lại, Từ Ngôn chính là như vậy không thể hiểu được đánh lên lui trống lộn.

Bất quá..... Đối Triệu Tử ba ba, Từ Ngôn lại không có đại sợ hãi cảm, không chuẩn này một nhà đều không thể nào bình thường người nhà trung, duy độc cái kia cái gọi là đạo giáo giáo chủ bình thường cũng nói không chừng.

Không chuẩn, Triệu Tử nàng cha còn sẽ nghe chính mình kiến nghị, hủy bỏ chính mình nữ nhi loại này không chính đáng hôn lễ, duy trì nữ nhi tự do yêu đương, sau đó cùng chính mình vừa nói vừa cười xưng huynh gọi đệ gì đó.....

“Đại nào đã nhịn không được bắt đầu hướng tới loại này kỳ quái hình ảnh chuyển động a! Ta đi..... Như thế nào sẽ biến thành này phúc dạng!”

Từ Ngôn che lại đầu kêu thầm, ngồi xổm trên ban công như vậy làm bầm lều bầu, sống thoát thoát một con bệnh nhân tâm thần.

Chụp phui đầu Từ Ngôn nhắm mắt lại, trong miệng lẩm bẩm quên mất đi tưởng quên mất đi! Linh tinh mấy thứ này.

Sau đó, Từ Ngôn liền đứng lên.

Quả nhiên..... Vẫn là muốn nghiêm túc một chút.

Trước, truyền thừa hơn hai ngàn năm đạo giáo nhất định là nội tình thâm hậu, sau đó không chuẩn còn có mấy chỉ trong truyền thuyết lão yêu quái tọa trấn gì đó..... Điện ảnh không phải thường xuyên như vậy diễn sao?

Từ Ngôn nhịn không được bắt đầu miên man suy nghĩ lên, sau đó cau mày.

Đạo giáo nếu đúng như chính mình suy nghĩ như vậy nội tình thâm hậu nói, Triệu Tử ca ca Triệu Hiền nói ra những lời này đó cũng chưa chắc không phải thật sự, có khả năng thật sự không phải ở cùng chính mình nói giỡn, nếu không tiếp thu mời chính mình đơn thương độc mã đi trước nơi đó là lời nói, không chuẩn ở chính mình lão tỷ không có phát hiện chính mình phía trước, chính mình cũng đã bị khác gia hỏa xử lý, cẩn thận ngẫm lại này cũng không phải toàn vô đạo lý.

Mà lý chuẩn bị xuất phát còn có hai ngày thời gian, Từ Thiên là không có khả năng làm chính mình cùng quá khứ, sau đó chính mình đi nói. Chưa chắc có thể tìm được địa bàn, cho nên duy nhất phương pháp đại khái không phải lên lút cùng qua đi.

Không sai, Từ Ngôn chính là như vậy tính toán.

Sau đó, trước phải làm đến không cho Từ Thiên phát hiện chính mình, đệ nhị chính là như thế nào đi vào..... Mọi người đều biết, truyền thừa hai ngàn năm đạo giáo không có khả năng liền giống như là bình thường tiểu tiệm cơm giống nhau, tưởng đi vào liền đi vào, nghĩ ra đi liền đi ra ngoài, hướng chỉ, Triệu Hiền tên kia tuyên bố muốn sống lột chính mình. Nếu chính mình trùng hợp bị tên kia nhìn đến nói, hấn đại khái sẽ không màng trường hợp giết chết chính mình đi.

Không nhất định giết chết chính mình là được.

Từ Ngôn hiện tại tương đương đầu đầu, xác thật như thế, để ý sự tình nhiều, nếu phát sinh cái gì ngoài ý muốn nói, kế hoạch liền toàn bộ mất đi hiệu lực.

Cho nên..... Chỉ có dùng nhất nguyên thủy nói phương pháp.

Ngông nghênh đi vào đi, chẳng lẽ bọn họ còn có thể ngăn cản chính mình làm Triệu Tử cùng lớp cùng chúc phúc sao? Liền tính là Triệu Tử nàng ca cũng không có tư cách ngăn cản chính mình muội muội cùng tham gia hôn lễ.

Giải quyết lúc sau thiết kế một bộ chạy trốn tuyến là đến nơi, có thể chạy rút tuyến.

Từ Ngôn khoe miệng lộ ra một tia ý cười.

Nói..... Kết hôn địa điểm ở đâu tới?

“Kết hôn địa điểm đại khái là đều nơi đó..... Ân, đều nói. Chạy trốn tuyến.....”

Từ Ngôn đôi tay ôm đầu, sau đó nhìn về phía ngồi ở chính mình trước mặt Lưu Tú, thấp giọng nói, Từ Ngôn giống như là đi đầu vô dân cờ bạc giống nhau. Sau đó tội nghiệp nhìn Lưu Tú.

“Hiện tại nên làm sao?”

“Dứt khoát không đi là đến nơi, nơi đó chính là nhân gia đạo nhân địa bàn, chính người đi nói, quả thực có thể dùng cử tử nhất sinh tới hình dung. Cho nên ta khuyên người vẫn là không cần đi hảo.”

Nói, Luru Tú cầm trong tay đã sớm chuẩn bị tốt sách vở chồng chất ở Từ Ngôn trước mặt, cao lớn khải là hai mươi centimet tả hữu.

Từ Ngôn nhìn đến dừng ở chính mình trước mặt thư sừng sờ ở nơi đó.

“Đây là muốn làm gì?”

“Lần trước ngươi không phải thác ta cho ngươi tìm thư sao? Ta đã giúp ngươi tìm được rồi. .... Hán triều đến Minh triều thư tịch. Đại khái là về quý quá vừa nói, ngươi không phải nói muốn bổ sung một chút phương diện này nói tri thức sao?”

Từ Ngôn nhìn chăm chăm trước mặt một chồng thư sừng sờ một chút, một tay đẩy ra, sau đó nhìn chăm chăm Luru Tú.

“Ta nói không phải cái này!”

Từ Ngôn, có chút tức giận xoa xoa tóc.

“Hiện tại này đó trước phóng một bên, ta hiện tại càng để ý chính là một loại khác sự tình. .... Cái kia, đạo nhân, về đạo nhân vấn đề! Đừng cho ta nói lung tung cái này!”

“Cho nên nói, ngươi ở buồn rầu cái gì.” Luru Tú sửa sang lại một chút thư tịch lúc sau hỏi.

So sánh Từ Ngôn mà nói, Luru Tú lịch duyệt muốn cao hơn rất nhiều, so căn bản liền không có đi ra thành thị này Từ Ngôn tới nói, Luru Tú kinh nghiệm tương đối muốn cao hơn rất nhiều, hơn nữa. .... Hấn hấn là đi qua đều mới đúng.

“Đều đi qua đi?” Từ Ngôn nhìn chăm chăm Luru Tú đôi mắt, trong ánh mắt tràn ngập một tia chờ đợi.

“Ân, tồn tại thời điểm đi qua.”

“Tồn tại thời điểm. .... Đó là bao lâu phía trước?”

“Đại khái là. .... Hai mươi năm trước đi?”

“.....”

Hai mươi năm, tuyệt đối đủ thay đổi càng nhiều đồ vật, dựa theo đều cái kia phát triển tốc, hai mươi năm thời gian cũng đủ thành phố này thay đổi một cái bộ dáng, hai mươi năm trước đi qua đều Luru Tú trong đầu tri thức căn bản liền không có gì dùng, cho nên Từ Ngôn mới có thể sinh ra mất mát cảm giác.

Như vậy xem ra, hấn tác dụng căn bản liền không lớn a!

“Bất quá, khoảng thời gian trước. .... Ta nhưng thật ra phái người đi một chuyến đều.”

“Nga?”

“Ngươi lại đã quên sao? Không phải ngươi nói muốn đi xem xét một chút đều thế lực tình huống sao? Cho nên mới sẽ phái người đi.”

“.....”

Từ Ngôn sừng sờ một chút, sau đó hấn bỗng nhiên nhớ tới, ở biến mất đầu hai ngày, hấn xác thật nói qua chuyện này, chẳng qua trở lại vài thập niên trước kia đoạn thời gian quên hết mà thôi, Luru Tú như vậy vừa nhắc nhở, Từ Ngôn lại là nghĩ tới.

“Nghĩ tới, xác thật có có chuyện như vậy. .... Sau đó đâu? Đi đều gia hòa kia đâu?”

“Ngày hôm qua đã trở lại, hơn nữa mang về tới thế lực phân bố biểu, đây cũng là cùng nhau nộp cho ngươi.”

Tiếp nhận Luru Tú đưa qua đồ vật, Từ Ngôn nhìn thoáng qua, sau đó chân mày cau lại, kết quả thực không xong.

Đều thế lực phân bố hoàn toàn có thể nói là một chậu tán sa, bởi vì có đạo nhân bàn tỵ ở nơi đó duyên cớ, cho nên căn bản không có quý dám ở nơi nào sinh tồn, có cũng chỉ là một ít tiểu thế lực, ở đạo nhân nói che chở hạ có thể kéo dài hơi tàn.

Như vậy xem ra. .... Đạo nhân ở đều thực lực có thể nói là cường thái quá, nói cách khác, nếu không có tương đối ứng thực lực nói, đi nơi đó quả thực chính là tìm chết.

“Nói như vậy nói, đều là ở vào một loại không người tiếp nhận trình, đúng không?”

“Không sai biệt lắm chính là ý tứ này, bất quá đạo nhân ở nơi đó mới là lão đại, bình thường quý căn bản ở nơi nào sinh tồn không được.”

“Này xác thật là cái vấn đề.”

Từ Ngôn hí híp mắt, sau đó đem bảng biểu ném ở trên bàn, nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt Lưu Tú.

“Ta có cái không tồi đề nghị.”

“Cái gì?”

“Chúng ta, tiến công Đô như thế nào.”

“.....” Lưu Tú, sững sờ ở nơi đó.

“Người điên rồi sao?! Đó là đạo nhân địa bàn! Không bắt luận cái gì thế lực dám đi!”

“Cho nên người không cảm thấy làm không giống người thường sự tình thực mang cảm sao?”

Từ Ngôn cười cười, sau đó nhìn về phía Lưu Tú.

“Nếu, liền làm loại chuyện này khí phách đều không có, còn như thế nào tiến bộ? Lưu Tú, đem phái đi đều gia hỏa kia cho ta tìm tới, ta hỏi hỏi hần.”

“Chính là.....”

“Không cần suy xét.”

Từ Ngôn bãi bãi, nhìn Từ Ngôn như vậy kiên quyết, Lưu Tú sững sờ một chút đành phải cắn răng thò dài, gật gật đầu.

“Đã biết.....”

.....

“Dựa theo người nói tới nói..... Ở đều, đạo nhân không thể bị phát hiện đúng không?”

“Đúng vậy.”

Từ Ngôn gật gật đầu, trước mặt hần đứng chính là phái đi đều kia chỉ cấp oán quỷ, thoạt nhìn còn tính thượng cơ linh.

“Tại thế tục trong mắt, đạo nhân tồn tại là không bị cho phép, cho nên rất ít có thể ở trước mắt bao người dùng một ít năng lực gì đó.....”

“Nói như vậy nói, ta nhưng thật ra có thể lý giải.” Từ Ngôn gật gật đầu, sau đó tán đồng một chút.

Đại khái hiểu biết một chút, Từ Ngôn nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt oán quỷ, sau đó ném một cái oán loại.

“Cấp oán loại, ta tưởng người thực yêu cầu..... Hảo hảo làm đi, ta thực xem trọng người”

“Ta, cảm ơn lão bản!”

Thực kích động, oán quỷ thời kỳ oán loại đối hần mà nói quan trọng, huống chi vùng chính là một viên cao cấp oán loại!

“Nỗ lực làm lời nói, rất có cang phong phú khen thưởng.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237: 1 hạ hạ

Chính như Từ Ngôn ngay từ đầu suy nghĩ như vậy, ở chính hần còn không có đề cập thế giới này một khác mặt thời điểm, hần nơi thế giới kia vẫn luôn là an tĩnh tường hòa cái loại này, cẩn thận nghĩ đến, ai có thể dự đoán được ở thế giới này một khác mặt còn tồn tại như vậy thế giới?

Đạo nhân, quỷ, hai cổ thế lực lẫn nhau đan chéo ở bên nhau, đương nhiên Từ Ngôn không rõ ràng lắm trừ bỏ này hai loại thế lực lúc sau, trên thế giới này hay không còn sẽ tồn tại khác thế lực, nhưng này đã không trọng yếu, Từ Ngôn muốn làm sự tình liền ở trước mắt.

Đạo nhân không thể ở trước mắt bao người dùng bọn họ đạo thuật, đương nhiên nói cách khác bọn họ cũng yêu cầu khác thân phận tới tiến hành dùng chân, đạo nhân ở quốc nội tồn tại là hợp pháp, thay lời khác mà nói chính là trên cơ bản đồng ý đạo nhân tồn tại, nếu nói thượng tầng người không biết này đó nói, Từ Ngôn chết cũng không tin.

Bởi vậy..... Liệu có khác ý tưởng.

Trước, xem qua Từ Thiên thiết cưới Từ Ngôn biết, đại khái là đi đều mỗi gia năm sao cấp khách sạn lớn, khác không nói liền chỉ cần năm sao cấp khách sạn lớn mà nói, này hẳn là cử hành hôn lễ địa phương.

Không có áp dụng giáo đường thức cái loại này hôn lễ, nếu không có đoán sai nói, ở năm sao cấp khách sạn lớn nội tổ chức chỉ là một loại tha người tai mắt hành động, nói cách khác có hai trạng hôn lễ.

Một hồi, cũng chính là khách sạn nội kia một hồi hẳn là cấp những cái đó thể tục người xem, theo sau hôn lễ cách thức đại khái cũng là phương Tây cái loại này cách thức, mà đệ nhị loại đại khái chính là truyền thống hôn lễ.

Mọi người đều biết, đạo giáo truyền thừa hơn hai ngàn năm, dựa theo đạo lý tới nói, hẳn không có khả năng đi hấp thụ ngoại quốc cái loại này hóa, đương nhiên cũng sẽ tồn tại giống như cổ đại cái loại này hôn lễ cách thức, nếu Từ Ngôn phỏng đoán không có sai nói, lần thứ hai hôn lễ đại khái chỉ có thể là ở đạo giáo hạng ỏ nội cử hành, mà cái này dưới tình huống chính mình là vô luận như thế nào cũng vào không được.

Bởi vì không phải đạo giáo thân phận, cho nên nói..... Từ Ngôn mới có thể dùng loại này phương pháp tới tiến hành kế hoạch.

Cái kia cái gọi là năm sao cấp khách sạn lớn địa chỉ đã rõ ràng, cho nên hiện tại yêu cầu chính là một cái hoàn mỹ chạy trốn tuyến, bởi vậy Từ Ngôn mở ra bản đồ, sau đó bắt đầu nghiêm túc nhìn lên.

Cái này đoạn đường, Từ giữa ngo bắt đầu là dòng xe cộ cao phong thời kỳ, nói cách khác ở hôn lễ tiến hành đồng thời, cái này đoạn đường chiếc xe tương đương nhiều, nói cách khác đồng dạng cũng sẽ tồn tại đại lượng người thường.

Đây là Từ Ngôn muốn mượn dùng địa phương, thời gian này đoạn cao phong, dòng người nhiều dưới tình huống, những cái đó tự nhận là tương đương ngu X gia hòa liền không khả năng dễ như trở bàn tay động thủ, thay lời khác tới nói chính mình nếu thành công nói, thời gian này đoạn động thủ tương đương thích hợp.

Hôn lễ tiến hành thời gian, phần lớn đều là ở giữa ngo. Dựa theo Trung Quốc truyền thống tới nói, ở giữa ngo 12 điểm sau là 24 giờ một nửa, cũng chính là cả ngày đều chính giữa, thời gian này đoạn thoát nhìn là phi thường tốt cái loại này, cho nên mới sẽ ở thời gian này đoạn có khá nhiều người lựa chọn kết hôn.

Đồ chính là cái cái gì? Là cái vui mừng, bởi vì nguyên nhân này, cho nên Từ Ngôn tin tưởng hôn lễ cử hành đồng thời, cũng sẽ đồng dạng chen chúc lên, chỉ cần chen chúc lấy chính mình chỉ cần thành công ngăn cản Triệu Từ hôn lễ lúc sau toàn thân trở ra cũng không phải cái gì không có khả năng sự tình.

Chỉ là..... Chính mình có thể hay không rời đi đều chính là cái vấn đề.

Trước. Chính mình không có có thể nhanh chóng rời đi đạo cụ, bởi vì là cao phong thời kỳ, cho nên người rất nhiều, người nhiều cũng liền ý nghĩa xe cũng không ít. Cái này liền hoàn toàn chứng minh rời lái xe chạy trốn điểm này căn bản là được không thông.

Từ Ngôn rất rõ ràng, chỉ cần rời đi đều, đạo nhân liền rất khó ở bắt được chính mình, mà chính mình cái này địa bàn ngồi xe đến đều đại khái yêu cầu 2 thiên tả hữu thời gian. Đây cũng là vì cái gì Từ Thiên muốn trước tiên chuẩn bị hành lý nguyên nhân, vừa lúc nâng tới đều thời điểm cũng không sai biệt lắm có thể kết hôn.

Mà đạo nhân người đại bộ phận đều ở đều, nói cách khác chỉ cần chính mình rời đi nơi đó liền tương đương với như cá gặp nước giống nhau. Muốn chạy nói thực dễ dàng, ở cái này dân cư đông đảo địa phương tìm được chính mình quả thực cùng biển rộng tìm kim không có gì khác nhau.

Mà ở đều ra không được nói chính là một loại tương phản giả thiết, đạo nhân hoàn toàn có thể ở trước tiên phong tỏa toàn bộ đều xuất khẩu mà chính mình nếu không thể so với bọn hắn nhanh hơn nói, kết cục chính là bị bắt lấy, sau đó hậu quả còn lại là không dám tưởng tượng.

Chết ở nơi đó cũng không hiếm lạ.

Mà chính mình hiện giờ sở buồn rầu chính là tự thân oán khí lượng, tuy rằng từ phúc cái kia lão nhân chuẩn bị chồng chất như tiểu sơn giống nhau oán khí, nhưng là chính mình khuyết thiếu lại không phải này đó, mà là năng lực.

Oán khí đạt tới Quý Vương cấp bậc cũng không đủ hiếm lạ, nhưng là Từ Ngôn càng thêm buồn rầu chính là chính mình sở nắm giữ năng lực, cấp bậc cao nhất cũng chính là hung quý cấp bậc năng lực, mà có tương đương Quý Vương oán khí lượng, lại không có cùng này cỗ oán khí tương bề nghề năng lực, vậy chỉ có thể nói là thất bại.

Mà cho tới hôm nay, Từ Ngôn gặp qua Quý Vương nhân vật, cũng cũng chỉ có một cái gia hòa mà thôi.

.....

Từ Ngôn không nhớ rõ chính mình có bao nhiêu lâu không có tới giáo, dù sao hẳn chỉ biết là, đương hắn nhìn đến chính mình giáo khi, như cũ là rất có

quen thuộc cảm giác, mà nơi đó như cũ tồn tại.

Nam sinh ký túc xá cũ lâu tầng cao nhất sở tồn tại kia phiên cánh cửa cực lớn, bên trong giam giữ chính là đường triều thời kỳ thoán trốn rồi đường triều giang sơn sáng lập tân vương siêu Đại Chu Vô Tắc Thiên, tuy rằng hắn võ chu chỉ có năng một thể hệ hoàng đế, nhưng là không thể phủ nhận, nàng tuyệt đối thành công.

Từ Ngôn đối nữ nhân này chưa nói tới cái gì quen thuộc, sở hiểu biết cũng chỉ là đơn giản từ sách giáo khoa trong lịch sử giải đọc mà thôi, càng nhiều lại là một loại xa lạ cảm giác, mà đương Từ Ngôn nhìn đến này phiên môn lại một lần xuất hiện ở chính mình trước mặt thời điểm, Từ Ngôn hơi hơi cười cười.

“Nếu đều ra tới, liền nhanh lên làm ta đi vào”

Môn đóng lại, cũng không có muốn mở ra đạo lý, chỉ là Từ Ngôn những lời này lúc sau, này phiên mới mở ra, trước mắt tối sầm đương Từ Ngôn lại một lần mở to mắt thời điểm nhìn đến chính là một con. .... Tuyết trắng chân răng?

Từ từ, này ai chân!

“Đã lâu không thấy, Từ Điều!”

“Điều người muội! Người cả nhà đều là điều!”

Từ Ngôn theo bản năng phun tào, dùng tay bắt lấy kia chi chân sau đó lôi kéo, ai u một tiếng lúc sau, một cái trọng vật rơi xuống ở chính mình trên người.

Kia đại khái là một con nhân tính sinh vật.

Cảm giác chính mình phổi bộ hư rớt, Từ Ngôn ho khan hai tiếng, đẩy ra ngồi ở chính mình trên ngực đại môn.

“Không cần thiết ta gần nhất. .... Liền trêu đùa một phen”

Ngồi dậy, Từ Ngôn bắt đầu dĩ nói thầm một câu, sau đó nhìn về phía nguyên bản ngồi ở chính mình trên ngực tên kia thiếu nữ, tên là Thẩm Giai loạn có gián tiếp tính mất trí nhớ chứng nữ quỷ.

Gia hỏa này chỉ số thông minh thoát nhìn không cao, ít nhất đối Từ Ngôn mà nói, nàng chỉ số thông minh đại khái là số âm, cho nên đương thấy rõ ràng nàng kia khuôn mặt lúc sau bắt đầu dĩ thờ dài một hơi.

“Vô đại thẩm. .... Người còn không ra là chuẩn bị trốn đến khi nào?”

Vừa mới dứt lời, liền cảm giác chính mình sau lưng bị đập một chân, vội vàng ổn định thân hình nhìn về phía phía sau, cái kia thoát nhìn chỉ có hơn mười tuổi nữ hài đứng ở chính mình phía sau.

“Thật đúng là giết mình a. .... Người tựa hồ so lần trước nhìn đến thời điểm lại tuổi trẻ rất nhiều, nếu nói nguyên bản là thượng tiểu lục niên cấp tuổi tác, hiện tại thoát nhìn như là niên cấp tuổi tác!”

Lại là một chân, bắt quá sức lực lại là không thể nào đại.

Xoa xoa ngực, Từ Ngôn đứng lên, nhìn nhìn cùng lần trước tới thời điểm rõ ràng biến hóa thật lớn phòng trang sức.

“Lần này có chuẩn bị làm loại này biệt thự? Sớm biết rằng liền không cho người mang kia quyển sách. ....”

Trong lúc, Từ Ngôn đã tới cơ hội, sau đó cấp cái này không biết sống bao lâu đại thẩm mang theo mấy quyển thư, đại bộ phận đều là về trang phục kiến trúc linh tinh.

Sau đó. .... Liền có Từ Ngôn hiện tại nhìn đến cảnh tượng.

Bể bơi, biệt thự. .... Còn có khác gì đó, ở cái này địa phương quả thực liền giống như chính nàng thế giới giống nhau, thoát nhìn làm người tương đương giết mình.

“Tổng cảm giác. .... Này không giống như là cảm tù, dùng hưởng thụ càng thêm thích hợp, đại thẩm người sinh hoạt thật đúng là nhiều về nhiều màu a!”

“Thiếu niên, đừng nói quá nhiều vô nghĩa.”

Vẫn là một bộ ông cụ non dạng, sau đó Thẩm Giai kia chi thiên nhiên ngọc còn lại là ngồi ở một bên, ngẩng đầu ngây ngọc nhìn Từ Ngôn, sau đó nhếch miệng cười.

Từ Ngôn sững sờ một chút, sau đó hướng nàng cười cười.

“Xem dạng, Thẩm Giai ở chỗ này quá đến không tồi. .... Lúc trước đem nàng giao cho người hiện tại thoát nhìn cũng coi như là một cái chính xác lựa chọn.”

“Ngươi muốn nói cái gì, thiếu niên.”

“Kỳ thật cũng không có gì ghê gớm sự tình. ....”

Từ Ngôn có chút ngưng ngừng gãi gãi đầu, sau đó nhìn về phía ăn mặc hưu nhân trang Võ Tắc Thiên, đó là chính mình mang đến tạp chí xã quần áo, thoát nhìn mặc ở nàng này tiểu thân thể thượng ngoài ý muốn buồn cười.

Nhìn cười ý, ho khan vài tiếng.

“Chính là. ....”

Vươn tay, làm ra tẽ niết động tác, sau đó nhìn Võ Tắc Thiên.

“Làm ta sờ một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Lập trường

“Tổng cảm giác. .... Đây không giống như là cảm tù, dùng hưởng thụ càng thêm thích hợp, đại thẩm ngươi sinh hoạt thật đúng là nhiều về nhiều màu a!”

“Thiếu niên, đừng nói quá nhiều vô nghĩa. ”

Vẫn là một bộ ông cụ non dạng, sau đó Thẩm Giai kia chỉ thiên nhiên ngốc còn lại là ngồi ở một bên, ngẩng đầu ngây ngốc nhìn Từ Ngôn, sau đó nhếch miệng cười.

Từ Ngôn sửng sốt một chút, sau đó hướng nàng cười cười.

“Xem dạng, Thẩm Giai ở chỗ này quá đến không tòi. .... Lúc trước đem nàng giao cho ngươi hiện tại thoát nhìn cũng coi như là một cái chính xác lựa chọn.”

“Ngươi muốn nói cái gì, thiếu niên.”

“Kỳ thật cũng không có gì ghê gớm sự tình. ....”

Từ Ngôn có chút ngưng ngừng gãi gãi đầu, sau đó nhìn về phía ăn mặc hưu nhân trang Võ Tắc Thiên, đó là chính mình mang đến tạp chí xã quần áo, thoát nhìn mặc ở nàng này tiểu thân thể thượng ngoài ý muốn buồn cười.

Nhìn cười ý, ho khan vài tiếng.

“Chính là. ....”

Vươn tay, làm ra tẽ niết động tác, sau đó nhìn Võ Tắc Thiên.

“Làm ta sờ một chút.”

“.....”

Võ Tắc Thiên mặt, đen.

Tương nàng một thể hệ nữ hoàng, liên tính là sinh thời vẫn là sau khi chết đều không có người cảm như vậy cùng hần nói chuyện, bất quá hiện giờ thiếu niên này lại ngoài ý muốn có một viên tim đường chết tâm.

“Chỉ cần từng cái thì tốt rồi ~”

“Xấu hổ xấu hổ mặt ~ Từ Điều xấu hổ xấu hổ mặt!”

“Đừng vô nghĩa, một bên đi chơi!”

Từ Ngôn đẩy ra ở nơi nào hạt ồn ào Thẩm Giai, sau đó nhìn Võ Tắc Thiên, trên mặt treo lên tự nhận là tương đương thiện ý tươi cười.

“Ngươi cảm thấy như thế nào? Đại thẩm.”

“Thật đúng là làm một tay chết từ tể a, thiếu niên.”

Võ Tắc Thiên khoe miệng run rẩy một chút. Sau đó cười tùm tùm nhìn về phía Từ Ngôn, vươn tay trao một cái đã bắt được Từ Ngôn bụng quần áo.

Bởi vì thân cao duyên cớ, nàng chỉ có thể bắt được cái này địa phương, sau đó một đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Ngươi từ đâu ra dũng khí, thiếu niên.”

“Nói. .... Ta tổng cảm giác đại thẩm ngươi hiểu lắm ý tứ của ta.”

“Thế nhưng khẩu xuất cuồng ngôn, ngươi là cái thứ nhất cảm đề loại này yêu cầu gia hỏa, bất quá ta không phải như vậy tùy tiện người, cho nên. .... Chuẩn bị sẵn sàng sao? Thiếu niên.”

“Đình đình đình! Ngươi quả nhiên hiểu lắm!”

Từ Ngôn đánh gãy Võ Tắc Thiên muốn đem chính mình quăng ra ngoài động tác, sau đó trên cao nhìn xuống cúi đầu nhìn Võ Tắc Thiên.

“Ta ý tứ là nói. .... Làm ta chạm vào ngươi một chút, sau đó đạt được ngươi năng lực. Ta quá đoạn thời gian có cần dùng gấp!”

“Ta năng lực. Muốn cái này làm gì thiếu niên.”

“Đều nói, ta có cần dùng gấp. ....”

Từ Ngôn bắt đắc dĩ bầu môi, Võ Tắc Thiên biết chính mình hiểu lắm Từ Ngôn, sau đó liền buông lỏng tay ra. Nguyên bản Từ Ngôn nhăn dùm đó quần áo vẫn là nhăn dùm đó.

“Cho nên a. .... Ta hiện tại chính là uống có một thân oán khí. Xác thật không có gì thực lực. Điểm này đại thẩm ngươi đã hiểu đi?”

Nói, Từ Ngôn thả ra chính mình oán khí uy áp, khổng lồ oán khí ở đoạn thời khắc tràn ngập cái này địa phương. Võ Tắc Thiên cảm nhận được sau mảy một trực, mà chỉ có oán quỷ thực lực là Thẩm Giai lại sớm đã nằm liệt trên mặt đất.

“Quý Vương, thiếu niên?”

“Còn không phải. .... Ta hiện tại chỉ là có Quý Vương oán khí, thay lời khác tới nói chính là dùng một lần, dùng xong liền không có, cho nên ta hiện tại bản thân sẽ cũng chính là chỉ có hung quý năng lực, muốn hung quý năng lực khổng chế này phân lực lượng quả thực là không có khả năng sự tình, cho nên ta suy nghĩ. .... Ở có được Quý Vương năng lực lúc sau, có lẽ liền có thể lớn nhất trình phát huy ta hiện tại trong tay này phân lực lượng.”

“Cho nên nói, thiếu niên ngươi hiện tại ý tứ là muốn ta năng lực sao?”

“Ân” Từ Ngôn gật gật đầu.

Võ Tắc Thiên năng lực hẳn biết rõ, như trước mắt này đồ chỗ đã thấy đồ vật chính là nàng năng lực chế tạo ra tới đồ vật, Từ Ngôn hiện tại xưng nàng vì ảo tưởng hiện thực hóa

Nói cách khác, Võ Tắc Thiên năng lực chính là có thể đem nhìn đến đồ vật, biến ra, cho nên đương Từ Ngôn nhìn đến mảy thứ này thời điểm cũng chỉ là hơi giật mình mà thôi, rốt cuộc, này đồ lần trước tới thời điểm cũng đã đã biết.

Cho nên, có được khổng lồ oán khí chính mình, nhất thích hợp chính là hẳn nàng loại năng lực, không chút nào khoa trương nói, chính mình hoàn toàn có thể ở đạt được năng lực lúc sau huyền hóa ra chính mình nghĩ đến đồ vật.

Tỳ như. .... Kinh thiên trụ linh tinh ngoạn ý.

Nếu có thể nói, đem Tôn Ngộ Không Định Hải Thần Châm biến ra, đến lúc đó chính mình hoàn toàn có thể cầm kia căn côn quét ngang, tiền đề chính mình có thể lấy động lại nói.

“Ngươi theo như lời sự tình là cái dạng gì sự, thiếu niên?”

“Điểm này đại thẩm không cần hỏi đến, ta chính mình sự tình, ta chính mình giải quyết, cho nên. .... Ta tưởng đem năng lực cho ta mượn dùng dùng.”

“Ngươi cái tay kia chạm vào ta biết, không những có thể vĩnh viễn đều phục chế ta năng lực còn sẽ ở dựng vào kia một khắc hấp thụ ta đại lượng oán khí, bất luận thấy thế nào đều là ta phải không thường thất a, thiếu niên.”

“Chính là bởi vì như vậy, cho nên ta mới vẫn luôn ngược ngược nói a. .... Bất quá, lần này thật là bị bắt đắc dĩ, bằng không ta cũng sẽ không cố ý tới tìm ngươi.”

“Ta đây có chỗ tốt gì, thiếu niên.”

Vô Tắc Thiên nói sử Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, hần như vậy vừa nói Từ Ngôn mới nhớ tới, một thế hệ nữ hoàng nếu cái gì chỗ tốt đều không cho liền có thể đạt được năng lực, chẳng lẽ nói là bởi vì chính mình gặp qua nàng vài lần mặt sao? Vẫn là nói. .... Chính mình so người khác lớn lên soái?

“Chúng ta lúc trước giao dịch, đến nay ngươi đều còn chưa có nhận tin tức, kia. .... Thiếu niên, ta vì cái gì muốn giúp ngươi.”

Bất luận cái gì sự tình đều yêu cầu giảng ích lợi, Từ Ngôn cũng là vì cảm giác Vô Tắc Thiên có lợi dụng giá trị, cho nên mới sẽ tìm đến nàng, nếu Vô Tắc Thiên giờ này khắc này là cái tay trời gà không chặt nữa, chính mình còn sẽ hơn phân nửa đêm chạy tới tìm nàng?

Hiển nhiên, Từ Ngôn còn không có nghĩ đến cái loại tình trạng này, cho nên vấn đề nguyên nhân liền tới rồi, không có tuyệt đối ích lợi, nàng dựa vào cái gì làm ngươi sờ dưng.

Ngươi Từ Ngôn là ai? Chẳng qua là cái cùng nàng không có gì quan hệ người xa lạ mà thôi.

Từ Ngôn, cúi đầu, không có nói.

“Thật đúng là độc miệng a, đại thẩm, xác thật như ngươi theo như lời, chúng ta hai người vốn dĩ chính là giao dịch quan hệ, cho nên ta cũng rõ ràng, ngươi có thể lựa chọn giúp ta, cũng có thể lựa chọn không giúp ta, liên tính ngươi không giúp ta ta cũng không có chút nào oán hận nhưng nói. .... Như vậy xem ra, ta xác thật có chút đem sự tình tưởng tốt đẹp.”

Sau đó Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn Vô Tắc Thiên, khóe miệng có chứa một tia ý cười.

“Nhưng là, đại thẩm ngươi chỉ sợ thực buồn rầu đi. .... Vẫn luôn đãi ở cái này địa phương quý quá lâu như vậy, ta liền không tin ngươi một khắc cũng không có sinh ra quá rồi đi ý niệm.”

Vô Tắc Thiên nghe được Từ Ngôn những lời này, sững sờ ở nơi đó, sau đó nhìn về phía Từ Ngôn.

“Ngươi có ý tứ gì, thiếu niên.”

“Ồ giao dịch một lần đi, đại thẩm.”

Từ Ngôn nhìn Vô Tắc Thiên, sau đó nâng lên ngón tay chính mình.

“Giao dịch đối tượng, ngươi cùng ta, giao dịch có thể dung, ngươi đem năng lực giao cho ta, mà ta. .... Thì tại sinh thời hứa hẹn, làm ngươi rời đi cái này địa phương!”

“Không có khả năng! Âm bảo cái này địa phương bất luận kẻ nào đều không thể làm ta thả ra đi! Cho nên thiếu niên ngươi cái này giao dịch căn bản hoàn thành không được!”

“Không có khả năng sự tình chưa chắc đại biểu làm không được.”

Từ Ngôn nhìn nàng cười cười.

“Ngươi đừng quên. .... Lần trước ta tới thời điểm, là cái dạng gì thực lực.”

Vô Tắc Thiên ngây ngẩn cả người, xác thật như Từ Ngôn theo như lời, trước mắt hần tựa hồ vẫn luôn sáng tạo kỳ tích, nhìn như không có khả năng phát sinh sự tình, hần lại một lần lại một lần làm được, như vậy xem ra Từ Ngôn cũng chưa chắc làm không được hần theo như lời loại chuyện này.

Nhưng là. .... Sinh thời, nếu có sinh chi năm hần làm không được lại có thể làm sao bây giờ? Chính mình vô pháp rời đi cái này địa phương, cũng liền tìm không đến hần, hần chỉ cần không ở tiến vào cái này địa phương là được.

“Thứ này, nhưng vậy không người ở. .... Nếu đại thẩm ngươi không hề là quý, mà là một cái người sống nói, sẽ phát sinh sự tình gì?”

Vô Tắc Thiên ngẩng đầu nhìn hần.

“Âm Dương Nhân. ....”

“Không sai, nếu ngươi lấy người thân thể đứng ở chỗ này, muốn xuất nhập âm bảo cái này địa phương quả thực là rất đơn giản sự tình.”

“Không có khả năng! Chẳng lẽ ngươi muốn đem bại hoại mắt cấp. ....”

“Sao có thể, đại thẩm. .... Ta còn không có nghĩ đến loại tình trạng này, hơn nữa, ta nhưng chưa nói đừng ta đòi mắt.”

Nhìn chằm chằm Vô Tắc Thiên rõ ràng bắt đầu dao động một đôi mắt, Từ Ngôn khoe miệng lộ ra một tia ý cười.

“Như thế nào? Đại thẩm. .... Đánh cuộc một phen, liền tính thất bại cũng không có gì tổn thất, hơn nữa. .... Giờ này khắc này ngươi phải chú ý một chút lập trường, chuyện của ta có thể hiện tại liền từ bỏ, nhưng là ngươi muốn từ bỏ rồi đi nơi này cơ hội sao?”

Từ Ngôn giờ này khắc này giống như là hữu quái tiểu nữ hài gia hòa giống nhau, chậm rãi chậm rãi dùng ngôn ngữ tới đánh bại Vô Tắc Thiên cuối cùng một đạo phòng tuyến.

“Thế nào, đại thẩm?”

Vô Tắc Thiên hít sâu một hơi, nhìn về phía Từ Ngôn.

“Ngươi thắng, thiếu niên”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 239: Xuất phát

Đôi khi, so sánh ban ngày, Từ Ngôn càng thích chính là ban đêm, bởi vì ban đêm thực an tĩnh, này đại khái là Từ Ngôn thích nguyên nhân chi nhất.

Đứng ở cũ nam sinh ký túc xá tầng cao nhất, Từ Ngôn nhìn chính mình cái này thượng không ít thời gian trường học, năm trước lúc này chính mình còn đang cùng bình thường học sinh giống nhau ở nơi đó xem TV, hoặc là ngủ.

Nhưng là một năm sau hôm nay, chính mình lại bắt đầu đi lên như vậy một cái lộ.

Từ Ngôn thật sâu hít một hơi, hần chậm rãi nâng lên tay sờ sờ chính mình một đôi mắt, sau đó bỗng nhiên khoe miệng ý cười càng thêm rõ ràng.

“Hiện tại thực lực này. .... Hần là Quỷ Vương đi.”

Từ Ngôn lẩm bẩm nói, giống như lẩm bẩm lâu bầu bệnh nhân tâm thần giống nhau, trên thực tế xác thật không có gì hai dạng khác biệt, không thể nghi ngờ là bởi vì thật là vui.

Năng lực thượng bạo trưởng đây là Từ Ngôn vui vẻ nguyên nhân, ai có thể nghĩ đến trước đó không lâu còn chỉ là oán quỷ thực lực chính mình, hiện giờ. .... Lại có thể đạt tới loại tình trạng này?

Vô Tắc Thiên bản mạng năng lực hoàn toàn có thể tính thượng là một cái bug tồn tại, bởi vì chỉ cần dùng đầu nghĩ ra được đồ vật liền có thể cụ hiện hóa ra tới, này ở người bình thường xem ra tuyệt đối là cái không có khả năng sự tình, trên thực tế nếu Từ Ngôn không có kiến thức đến nào nháy mắt cái khôi biệt thự nói, có lẽ hần cũng sẽ không tin tưởng có loại này không thể tưởng tượng năng lực.

Bất quá cũng hoàn toàn không nhất định là suy nghĩ như vậy, đương Từ Ngôn được đến năng lực này lúc sau mới chân chính hiểu biết đến năng lực này không đủ chỗ.

Đơn giản tới nói, ảo tưởng ra một cái đồ vật cấu tạo đồng thời, ngươi muốn hiểu biết thứ này cơ bản tạo thành bộ phận, tỷ như võ đại thẩm ở ảo tưởng kiến trúc thời điểm, nàng là dựa theo Từ Ngôn mang cho nàng kiến trúc thư thượng bước đi tới, đơn giản tới nói chính là như thế.

Tỷ như ngay từ đầu suy nghĩ kinh thiên trụ gì đó. .... Xin lỗi, nếu đem kinh thiên trụ thiết kế đồ cùng trung tâm khái niệm giao cho Từ Ngôn nói, đại khái miễn cưỡng có thể chế tạo ra tới.

Bất quá. .... Điện ảnh trung xuất hiện cái gọi là cái loại này ở trên bầu trời bay tới bay lui ô tô cũng không phải làm không được, có một ít khoa học viễn tưởng điện ảnh trung chính là xuất hiện quá cái loại này bản vẽ, chỉ cần rõ ràng nói liền hoàn toàn có thể chế tạo ra tới cùng điện ảnh trung giống nhau hiệu quả.

“Này thật đúng là cái phiền toái năng lực. ....”

Từ Ngôn thấp giọng cười vài tiếng. Hần bắt đầu hướng tới cũ nam sinh ký túc xá đi đến, sau đó một chân dẫm lên bên cạnh, đứng ở nơi đó nhìn ban đêm trung cảnh sắc.

“Không ta cho phép, ai làm người kết hôn.”

Sờ sờ cổ, nơi đó tuy rằng đã không có vết sẹo, nhưng là Từ Ngôn như là cảm giác được đã từng Triệu Từ bỏ đi lên cắn quá dấu vết.

“Triệu Từ.....”

.....

“Kia..... Ta đi trước.”

Từ Thiên đề cái này lữ hành rương, đứng ở cửa đối với đang ở chuẩn bị xuống lầu đưa nàng Mã Diễm Lệ nói, mà thân là nàng đệ đệ, Từ Ngôn lại không rên một tiếng ngồi ở sô pha nơi đó.

Cảnh này khiến Từ Thiên sắc mặt bắt đầu trở nên không tốt lắm thoát nhìn.

Bắt lấy Mã Diễm Lệ tay, Từ Thiên lời nói thăm thía nói.

“Có chút người a..... Hắn chính là động vật máu lạnh. Thân tỷ tỷ đi rồi cũng không ra đưa đưa, không giống Diễm Lệ người, một chút nhân tình vị đều không có.”

Mã Diễm Lệ biết nàng nói chính là ai, chỉ là xấu hổ cười sau đó quay đầu lại nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, mà nhìn đến lại là giống ngủ rồi giống nhau Từ Ngôn.

“Kỳ thật..... Hắn cũng chỉ là thẹn thùng mà thôi.”

“Đừng thế hắn nói chuyện, nhiều năm như vậy ta nếu là liền hắn tiểu tính tình đều sờ không rõ ràng lắm cũng không phải hắn tỷ, cho nên nói Diễm Lệ người phải cẩn thận điểm, nếu hắn chính là phải đối người làm cái gì kỳ quái sự tình, đừng quên ta cùng người nói..... Từ hắn đi.”

“A..... Là.”

Mặt đỏ lên. Cúi đầu Mã Diễm Lệ giống như là tiểu tức phụ giống nhau đại khí cũng không dám suyễn một chút, sau đó đứng ở một bên không rên một tiếng.

Từ Ngôn nghe rõ ràng, dựa theo Từ Thiên ý tứ nàng theo như lời nói, Từ Ngôn không có khả năng nghe không được. Trên thực tế chính là như thế.

Mây không tự chủ run rẩy một chút, sau đó Từ Ngôn thường phục làm nghe không được bộ dáng nhắm mắt lại tiếp theo giả bộ ngủ giấc.

Nhưng mà, nữ nhân nói nhiều có chút phiền nhân, riu ra riu rít hàn huyền gần nửa giờ. Trên thực tế các nàng có lẽ liền chính mình đang nói chuyện cái gì cũng không biết.

Bất quá, cuối cùng Từ Thiên vẫn là đi rồi, Mã Diễm Lệ đi đưa nàng đến nhà ga. Mà Từ Ngôn còn lại là đãi ở nhà.

“Lần này..... Trình Từ liền không cần theo tới.”

Từ Ngôn là như thế này nói, hắn ngẩng đầu liếc mắt một cái Trình Từ, nói ra những lời này, trên thực tế chính như hắn theo như lời giống nhau, Trình Từ hung quý thực lực đi thủ đô nơi đó quả thực là không đủ tắc kể rằng.

Mà Từ Ngôn lúc này đây cũng không tính toán mang bất luận kẻ nào đi, liền tính đi cũng là phí công, có lẽ chính mình đi càng an toàn chút, rốt cuộc..... Chạy trốn thời điểm không cần phòng chừng nhiều như vậy.

Trình Từ không nói gì, có lẽ nàng cũng cam chịu.

Không biết khi nào, trước mắt cái này ngay từ đầu còn cần chính mình bảo hộ nam hài hiện giờ đã trưởng thành tới rồi tình trạng này, sự thật như thế.

Từ Ngôn cũng không có chú ý tới Trình Từ biến hóa, hắn chỉ là nhìn trong tay một trương bản vẽ cau mày, cố ý đi vòng đi tìm tòi cũng đủ nhiều tư liệu.

Nếu muốn chạy trốn nói, nhất định phải phải có này tuyệt đối tốc độ, mà bình thường ô tô hiển nhiên chướng mắt mắt, hơn nữa hạn chế quá nhiều, từ huyền phù ô tô có lẽ càng tốt chút, nhưng là nguyên lý này cũng không phải là tốt như vậy khổng chế.

Từ Ngôn nhìn bản vẽ, đây là từ trên mạng tìm được điện ảnh đoạn ngắn trung, cận tồn bản vẽ chỉ nhất, đương nhiên liền tính là tồn tại bản vẽ, Từ Ngôn cũng không nhất định chế tạo ra tới.

Rốt cuộc, khoa học viễn tưởng điện ảnh trung đều là hư cấu.

Hiện tại Từ Ngôn thậm chí có chút bức bối chính mình vì cái gì không hảo hảo học tập sinh vật, kia ngoại ý làm đã hiểu hảo yêu cầu vì này đó nhọc lòng sao? Thực tiếp lợi dụng sinh vật chỉ là chế tạo ra một cái hoàn toàn mới chủng loại.

Có thể tái người, tốc độ mau, nếu ở dung nhập tác kẻ hoa biến sắc công năng vậy càng tán.

Đương nhiên, Từ Ngôn sinh vật hiển nhiên chẳng ra gì.

“Quá mấy ngày ta liền sẽ trở về, người căn bản không cần quá lo lắng.”

Từ Ngôn thu hồi bản vẽ, nhìn về phía một bên Trình Tử, giờ này khắc này toàn bộ nhà ở nội chỉ có chính mình hai người, chuẩn xác tới nói, là một người một quý.

“Cam đoan bình an trở về.”

Nói, Từ Ngôn vươn tay đặt ở Trình Tử đỉnh đầu, hẳn đặc biệt thích cái này động tác, bởi vì tóc sờ lên xúc cảm cảm giác tương đương không tồi.

Từ Ngôn cười mị mị nhìn Trình Tử, sau đó đỉnh chỉ xoa đầu động tác.

“Đừng rồi Trình Tử..... Lần trước làm người gọi đầu người giặt sạch sao?”

“.....”

Trình Tử không cổ họng một tiếng, nhưng Từ Ngôn đã minh bạch cái gì, nắm nắm tay, nhẹ nhàng gõ một chút.

“Tĩnh, chờ ta trở lại đi..... Cho đến lúc này ta cho người tẩy.”

.....

“Hậu thiên liền xuất giá..... Lại nói như thế nào, cũng muốn mang điểm tươi cười không phải sao? Người khác nhìn đến nói, còn tưởng rằng là bức hôn đầu.”

Triệu Hiền trên mặt chồng chất ra một cái tươi cười, đây là cái tương đối với hiện tại mau tiết tấu đô thị thoạt nhìn tương đối cổ điển phòng.

Một mặt đại gương, mà gương bên ngồi một người thiếu nữ, tóc chiều dài đối nữ hài tử tới nói muốn đoàn thượng rất nhiều, bắt quá như vậy trang điểm lên nói, chiều dài đại khái là tới bả vai vị trí.

Thân là nàng ca ca, tên là Triệu Hiền người lại mảy ử mặt ề nhìn chính mình cái này muội muội, từ tiểu nàng chính là trong nhà hòn ngọc quý trên tay, ngay cả vẫn luôn nghiêm khắc mẫu thân đối đãi chuyện của nàng thượng đều là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Bất quá, lúc này đây lại ở hôn sự chuyện này thượng quá mức nghiêm túc, bất quá cũng không có bất luận cái gì biện pháp, rốt cuộc hẳn mẫu thân là đạo giáo giáo chủ lão bà, ngày mai thượng giáo chủ lớn nhất, trên thực tế hơi chút hiểu biết một ít đều rõ ràng, cái gọi là giáo chủ sợ lão bà đến tột cùng sợ đến mức nào.

Dùng hiện tại từ ngữ tới lời nói, đại khái chính là thê quân nghiêm đi?

Bỗng nhiên, Triệu Hiền bắt đầu hận nói lên nào đó gia hỏa, cái kia tên là Từ Ngôn hỗn đản, gặp qua một lần tuy rằng lớn lên không tồi, nhưng xa không có đạt tới cái loại này mê chết người nồng nặc, kia..... Vì cái gì đâu?! Vì cái gì chính mình lão muội lại duy độc đối gia hỏa kia mê thần hồn điên đảo.

Dựa theo lão muội dung mạo xem ra..... Căn bản không có khả năng thiếu nam nhân mới đúng, kia vì cái gì duy độc đối gia hỏa kia như vậy dễ bưng!

Hơn nữa..... Ở biết được cự tuyệt hôn lễ lúc sau, liền vẫn luôn này phúc bộ đáng, nếu không phải chính mình muội muội cầu tình nói, gia hỏa kia đã sớm bị lão mẹ giết chết đi.

Nghĩ vậy, Triệu Hiền thở dài.

Nhìn về phía nhà mình muội muội ánh mắt cũng bắt đầu có biến hóa, hít một hơi, Triệu Hiền đi lên trước nhìn phảng phất ném hòn Triệu Tử.

“Người liền phải gả chồng..... Vui vẻ điểm.”

Nhưng mà, nghe thế câu nói sau, đôi mắt vẫn luôn không có thần thái Triệu Tử bỗng nhiên hỏi qua thần tới.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 240: Tới

Bỗng nhiên, Triệu Hiên bắt đầu hận nỗi lên nào đó gia hỏa, cái kia tên là Từ Ngôn hỗn đản, gặp qua một lần tuy rằng lớn lên không tồi, nhưng xa không có đạt tới cái loại này mê chết người nông nổi, kia..... Vì cái gì đâu?! Vì cái gì chính mình lão muội lại duy độc đối gia hỏa kia mê thần hồn điên đảo.

Dựa theo lão muội dung mạo xem ra..... Căn bản không có khả năng thiếu nam nhân mới đúng, kia vì cái gì duy độc đối gia hỏa kia như vậy để bụng!

Hơn nữa..... Ở biết được cự tuyệt hôn lễ lúc sau, liền vẫn luôn này phúc bộ đáng, nếu không phải chính mình muội muội cầu tình nói, gia hỏa kia đã sớm bị lão mẹ giết chết đi.

Nghĩ vậy, Triệu Hiên thở dài.

Nhìn về phía nhà mình muội muội ánh mắt cũng bắt đầu có biến hóa, hít một hơi, Triệu Hiên đi lên trước nhìn phảng phất ném hồn Triệu Từ.

“Ngươi liền phải gả chồng..... Vui vẻ đi.”

Nhưng mà, nghe thế câu nói sau, đôi mắt vẫn luôn không có thần thái Triệu Từ bỗng nhiên hỏi qua thần tới.

Ở trong ánh mắt thần thái khôi phục kia một khắc, Triệu Từ nguyên bản như người ngẫu nhiên giống nhau khuôn mặt bỗng nhiên xuất hiện tên là thương tâm sắc.

“Ta không nghĩ gả chồng.....”

“.....”

Triệu Hiên nghe được Triệu Từ nói rõ ràng sững sờ, trong mắt xuất hiện giây giữa thần sắc, một lát sau liền ảm đạm rồi đi xuống, chính như chính nàng theo như lời, hấn muội muội Triệu Từ còn nhỏ.

Năm nay mới 16 tuổi nàng vốn không phải nên gả chồng tuổi tác, nhưng trên thực tế vẫn luôn yêu thương mẫu thân của nàng lại một tay xử lý này đó, làm còn 16 tuổi nàng gả chồng.

Ngoại giới những cái đó các nữ hài 16 tuổi thời điểm còn đang làm gì? Ngẫu nhiên nghỉ thời điểm đi đi dạo phố, sau đó ăn chút tiểu bánh kem, đi lên mạng dạo đảo bảo sau đó mua chút tiện nghi lại tân triều quần áo, ở trên mạng cùng vòng hữu nói chuyện phiếm mỗi ngày ha ha..... Thậm chí nói mấy tràng luyến ái phong phú một chút chính mình EQ.

Nhưng..... Thân là Đạo gia người, Triệu Từ chủ định không có khả năng làm được này đó, chính như nàng theo như lời như vậy, nàng không nghĩ gả chồng, nàng có yêu thích người, tình đầu sơ khai cũng hào. Khác cũng thế, nhưng là Triệu Hiên rất rõ ràng hấn muội muội thích chính là ai.

Hấn muội muội chân chính thích chính là cái nào hỗn đản, rõ ràng cũng thích chính mình muội muội lại vẫn như cũ từ hôn tên hỗn đản kia.

Triệu Hiên thậm chí tưởng không rõ ràng lắm..... Vì cái gì, hấn sẽ cự tuyệt.

“Ca..... Ta không nghĩ gả chồng a, ta không nghĩ gả cho người kia, ta có yêu thích người rõ ràng biết, hấn không thích ta, nhưng là vẫn là ở hy vọng xa vời, hy vọng xa vời hấn có thể tới tìm ta, ca... Chuyện này không có khả năng đúng không? Ta hôn lễ người kia không có khả năng tới đúng không.....”

“Hấn đương nhiên không thể tới..... Nếu hấn tới ta liền đánh gãy hấn chân.”

“.....”

“Hấn không có khả năng tới.....” Triệu Từ cúi đầu không biết đang xem chút cái gì. Sau đó bỗng nhiên nói ra những lời này.

“Hấn cự tuyệt ta, hấn căn bản không thích ta, cho nên không có khả năng tới..... Liền tính là như vậy hấn cũng không có khả năng tới.....”

Triệu Từ lẩm bẩm tự nói.

“Vì cái gì..... Tân lang không phải hấn.....”

.....

Thủ đô nhà ga, Từ Thiên mới vừa xuống xe thời điểm liền thấy được cũng đủ nhiều người, ở cái này đô thị trung, người là nhiều nhất.

Nàng đã không phải lần đầu tiên đi vào cái này địa phương, làm đạo giáo người, nàng ở khi còn nhỏ cũng đã đi vào quá cái này địa phương.

Lúc ấy nàng còn nhớ rõ rành mạch, vừa tới thời điểm xác thật cảm giác được cái gì đều thực hiếm lạ. Nhưng nhiều năm như vậy xuống dưới sau, xem nhiều, cũng liền cảm thấy liền như vậy hồi sự.

“Thật đúng là nhiệt a..... Cùng trong nhà có liều mạng.”

“Bắt quá tiến điều hòa trong phòng không phải hao rất nhiều sao?”

Phía sau truyền đến thanh âm sử Từ Thiên xoay qua đầu, nhìn đến lại là Triệu Hiền kia khuôn mặt. Trên thực tế, đương nhìn đến Triệu Hiền xuất hiện ở chính mình phía sau thời điểm, Từ Thiên là mang theo kinh ngạc cảm giác.

Xác thật là cắt không đứt, gỡ càng rối hơn tâm tư, chính mình lão đệ cùng nhân gia lão muội sự tình có thể làm cho nàng cái này đương tỷ mặt già không địa phương phóng a.

“Sao ngươi lại tới đây?”

“Cố ý tới đón ngươi. .... Nói như thế nào ném đều là một môn phái người. Sợ ngươi lạc đường, cho nên phái xe tới đón ngươi.”

“U ~ khi nào biến lòng tốt như vậy?”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng Từ Thiên vẫn là đem chính mình hành lý nhắc tới đặt ở Triệu Hiền kia chiếc xe hậu bị rương.

Triệu Hiền cười cười. Sau đó nhìn Từ Thiên tươi cười thu liễm lên.

“Ngươi đệ không có tới sao?”

“.....”

Từ Thiên động tác cũng theo hần những lời này ngừng lại, sau đó có chút khó hiểu ngẩng đầu nhìn hần, nhú mày.

“Hỏi cái này chút làm gì. .... Liên tính hần muốn tới ta cũng không có khả năng làm hần tới, ta nhưng sao hần như vậy da mặt dày.”

“Kỳ thật, ta còn là muốn cho hần tới.”

“Đừng nói giỡn. .... Ta đệ nếu tới nói, cái thứ nhất muốn sống lột hần chính là ngươi đi? Đừng cho là ta không biết, ngươi cái này muội khổng.” Từ Thiên khinh bỉ nhìn chăm chăm Triệu Hiền, nói ra những lời này.

Nhìn đến Từ Thiên cái dạng này, Triệu Hiền bắt đầu dĩ cười.

“Ta có biện pháp nào? Đương nhiên, nếu ngươi đệ thật sự tới nói, ta tưởng ta là cái thứ nhất sống lột hần, bắt quá. .... Kia cũng chỉ là một loại giả thiết mà thôi, trên thực tế ta không có khả năng làm như vậy, ngươi hần là rất rõ ràng ta muội hiện tại trạng thái. ....”

Phiết liếc mắt một cái Từ Thiên, Triệu Hiền về mặt đau lòng.

“Lần trước nàng cùng ngươi video nói chuyện đi? Lúc ấy ngươi nên nhìn ra tới nàng trạng thái có chút không tốt lắm. .... Liên cùng rồi gỗ không có gì khác nhau, thật lo lắng như vậy đi xuống nàng sẽ biến thành bộ dáng gì.”

“Hiện tại nói này đó còn có ích lợi gì? Dựa theo sự mẫu tính cách căn bản không dung người khác nghi ngờ nàng lựa chọn. .... Ngươi còn không rõ ràng lắm sao?” Từ Thiên đồng dạng thờ dãi một hơi.

“Này đó đều không phải chúng ta có thể thay đổi. .... Thuận theo tự nhiên đi.”

Triệu Hiền thần sắc tối sầm lại, gật gật đầu lại không có khác lời nói nhưng nói.

.....

Đương Từ Ngôn đi vào thủ đô kia một khắc, thế nhưng sinh ra một loại người nhà quê vào thành thị cảm giác, đương nhiên không có khoa trương như vậy, nhưng là trước mắt này đó vật kiến trúc lại vẫn như cũ cho Từ Ngôn một loại khác chấn động.

“Thật đúng là như đoán trước trung giống nhau a. .... Giống nhau chen chúc.”

Từ Ngôn nhìn trước mắt dòng xe cộ không thôi người cảnh tượng, khóe miệng phác họa ra một cái ý cười, hiện tại thời gian còn tính có điểm sớm, nếu ở giữa ngo, vội vàng ăn cơm hoặc là tan tầm kia đoạn thời gian mới là chân chính cao phong thời kỳ, chỉ cần hơi chút phát sinh điểm tiểu ngoài ý muốn gì đó, kẹt xe là một giây chung sự tình.

Liên cùng Từ Ngôn ngay từ đầu dự tính không sai biệt lắm, dòng xe cộ quy mô cùng với thành thị này trung dân cư đều cấp Từ Ngôn mang đến một loại hết thảy đều dựa theo chính mình kế hoạch tiến hành cảm giác.

Trên thực tế xác thật như thế.

Chạy trốn lộ tuyến cũng lựa chọn thành công, chính là cao phong thời kỳ không có kẹt xe, Từ Ngôn cũng có biện pháp làm cho bọn họ kẹt xe, chính như ngay từ đầu theo như lời như vậy, chỉ cần có tai nạn xe cộ liền có kẹt xe, không cái nửa ngày không cần tưởng khơi thông.

Cho nên..... Từ Ngôn dựa theo bản vẽ chế tạo ra tới từ huyền phù ô tô thực bình thường vận chuyển, bất quá chất lượng không thể nào hảo, chạy một đoạn thời gian lúc sau thân máy bay liền bắt đầu nóng lên, sau đó nửa đường thời điểm báo hỏng.

Bất quá, này đã thực hảo, dựa theo Từ Ngôn ngay từ đầu ý tưởng, có thể chạy lên liền không tồi, quả nhiên khoa học viễn tưởng điện ảnh xuất hiện cảnh tượng căn bản không đáng tin cậy, tuy rằng có thể chạy lên nhưng là chinh thể đi lên nói tài liệu hạn chế rất lớn, cho nên Từ Ngôn sở ảo tưởng ra tới từ huyền phù ô tô tuy rằng tốc độ mau kinh người, nhưng là hư cũng mau kinh người, kỳ thật, giống như Từ Ngôn phỏng chừng không có gì bất đồng.

Mà Từ Ngôn giờ này khắc này ở vào cuối cùng địa điểm, Triệu Từ kết hôn sở dụng cái kia năm sao cấp khách sạn lớn.

Liền tính là đứng xa xa nhìn cũng cấp Từ Ngôn một loại chấn động cảm giác.

“Các nàng gia..... Rốt cuộc là có bao nhiêu có tiền a.”

Từ Ngôn, thế nhưng sinh ra loại cảm giác này.

Chỉ từ ngoại hình tới xem, đứng xa xa nhìn cũng sẽ cảm thấy tương đương khí phái, huống chi kết hôn ngày đó cũng chính là ngày mai giống như là đem toàn bộ bao xuống dưới.

Này đến yêu cầu nhiều ít tiền.....

Hiện tại nghĩ đến, hẳn là cảm thán không hổ là truyền thừa hai ngàn năm thế lực sao? Sở tích góp xuống dưới tiền tài nhiều khủng bố, hẳn là đạt tới cái gọi là phú khả địch quốc cái loại tình trạng này đi?

Mà, ngày mai chính là hôn lễ.

Đối Từ Ngôn tới nói này sẽ là cái khảo nghiệm, có không thành công mang đi Triệu Từ, đương nhiên, Từ Ngôn trước đó cũng đã quyết định hảo, liền tính không thể mang đi cũng muốn trôi đi.

Dựa theo Triệu Từ cái kia tiểu tính tình, đã xảy ra hiện giờ loại chuyện này, nàng hẳn là không nghĩ nhìn đến chính mình đi?

Từ Ngôn thật sâu hít một hơi, sau đó đem ánh mắt tập trung ở kia cái gọi là kết hôn hiện trường, nhắc tới một ngày bắt đầu bố trí đi lên.

Hoàn toàn có thể nói là thành bại tại đây nhất cử.

“Ta sẽ dẫn đi người..... Nhất định!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 241: Tân lang

Nên nói không hổ là quốc tế khách sạn lớn sao? Ngay cả WC trang hoàng đều cùng giống nhau đều khách sạn hoàn toàn bất đồng, đương Từ Ngôn nhìn đến trong gương ảnh ngược ra kia khuôn mặt lúc sau, không thể hiểu được Từ Ngôn sinh ra một loại nhìn kỹ xem cũng là tương đương soái khí một khuôn mặt.

Sửng sốt một hồi, ném đầu đem trong đầu hiện ra kỳ quái tư tưởng quăng đi ra ngoài, Từ Ngôn đôi tay chống bồn rửa tay, từng ngum từng ngum thở phì phò.

Bên ngoài, có chút hỗn loạn thanh âm.

Đại lượng khách nhân tồn tại ở bên ngoài, bởi vì hôn lễ đúng sự thật bắt đầu tiến hành rồi.

Hiện giờ là buổi sáng 11 giờ tả hữu, ở trước tiên hai cái giờ thời điểm Từ Ngôn cũng đã trà trộn vào đi khách sạn này, bởi vì không có thư mời, cho nên Từ Ngôn mới sẽ không ngốc không kéo mấy chờ người đều đến đông đủ thời điểm mới khoan thai tới muộn, cho nên lợi dụng năng lực tiến vào khách sạn này lúc sau, Từ Ngôn liền vẫn luôn ở WC nội ngồi xổm tương đương lâu thời gian.

Lúc này, vừa mới ra tới.

Sở dĩ mọi người không ít, ít nhất chỉ là nghe thanh âm nói rõ ràng có thể nghe được đủ loại nói chuyện với nhau ở bên nhau thanh âm, không thể không cảm nhận danh tác tiêu tiên, vô cùng đơn giản hôn lễ thể nhưng đặt bao hết, đem toàn bộ năm sao cấp khách sạn bao xuống dưới, tuy rằng không rõ ràng lắm sẽ đến bao nhiêu người đi tham gia Triệu Từ hôn lễ, chỉ cần từ cái này đặt bao hết đến trình độ xem ra, người. .... Hân là không có khả năng rất ít.

Từ Ngôn cúi đầu giả bộ một bộ rửa tay bộ dáng, vừa mới thương xong WC một người đã chịu mời người đi ra, hơi kỳ quái nhìn thoáng qua Từ Ngôn lúc sau, tẩy xong tay lau khô liền rời đi, chỉ để lại Từ Ngôn chính mình một người ở nơi đó.

Còn không thể đi ra ngoài, ly chân chính bắt đầu còn có gần một giờ thời gian, hiện tại đi ra ngoài khó tránh khỏi sẽ đụng tới Triệu Hiến gia hỏa kia, cho nên thành thành thật thật ở trong WC đợi.

Từ Ngôn nhìn gương liếc mắt một cái, không có lau khô trên mặt, thủy. .... Tích xuống dưới.

.....

Kết hôn lưu tại đây một lần là hoàn toàn dựa theo phương Tây kết hôn lưu sở an bài. Cho nên ngay cả bố trí hội trường đều cùng trong TV thường xuyên xuất hiện cảnh tượng giống nhau.

Thảm đỏ, cùng với đại diện tích ghế dựa, toàn bộ hội trường liếc mắt một cái nhìn lại cho người ta một loại danh tác cảm giác, thật là cảm nhận tiêu tiên như nước chảy.

“Hết thầy an bài còn xem như có thể, chính thể thoát nhìn cũng không tồi. Bất quá ta trước sau vẫn là cảm giác được không hài lòng.”

Tuổi ước chừng là ở ba mươi tuổi tả hữu, bởi vì ăn mặc thoát nhìn có chút bảo thủ oán quá, cho nên chính thể thoát nhìn cho người ta một loại tương đối kỳ quái cảm giác.

Nhưng mà, ở nàng nói xong câu đó kia một khắc, ngồi ở bên người nàng nam nhân còn lại là hơi hơi lộ ra ý cười, vươn tay nhẹ nhàng chụp phui bên người vị kia nữ tính bàn tay. Sau đó nói.

“Nào có cái gì không hài lòng địa phương? Trình độ này đã tương đương không tồi. .... Làm ta cảm giác nói, so chúng ta kết hôn thời điểm không biết hảo nhiều ít.”

“Hảo là hảo, luôn là cảm giác thiếu điểm cái gì.”

Chau mày, nàng cả người đều cho người ta một loại uy nghiêm cảm giác, nhất đoạn trang đáng ngồi, cùng với trên mặt không có một tia ý cười biểu tình.

Nàng chính là Triệu Từ muội muội. Ôn Uyển Tuyên.

Nàng trên thực tế đối trận này hôn nhân tương đương không hài lòng, chỉ cần hôm nay tân lang liền không phải chính nàng cảm nhận trung tốt nhất người được chọn.

Tuy rằng đạo giáo giáo chủ đại đệ tử, cộng thêm có khả năng là đời kế tiếp đạo giáo giáo chủ thân phận đều sẽ làm mọi người đối hán cực kỳ tín nhiệm, nhưng là Ôn Uyển Tuyên lại duy độc không phải thực vừa lòng.

Nàng chán ghét hôm nay tân lang cá tính, tuy rằng hết thấy lễ nghi đều đúng chỗ, cũng là thường xuyên mỉm cười, hơn nữa trường một trương tương đương không tồi khuôn mặt. Nhưng là chính là không thích, người lòng có thời điểm kỳ diệu thực, vô cùng đơn giản một người, xem không phải bề ngoài, cũng không phải làm việc phong cách, mà là người kia nội tâm.

Ôn Uyển Tuyên là một người mẫu thân, tuy rằng không phải cái đầu tư cách mẫu thân, nhưng thân là một cái đã kết quả hôn nữ tính, hoàn toàn có thể nói như vậy, nàng xem nam nhân ánh mắt sẽ không kém. Cho nên đương nhìn đến đại đệ tử thời điểm, bản năng sinh ra một loại không vui cảm giác.

Cũng đúng, kia chính là nàng nữ nhi, từ nhỏ chính là hòn ngọc quý trên tay, tuy rằng ở quy củ thượng quan thực nghiêm nhưng là lại dị thường sủng ái nữ nhi.

Làm nàng giả cho một cái chính mình thân là mẫu thân đều không xem trọng gia hỏa. Ôn Uyển Tuyên nhưng không ngốc, nàng rất rõ ràng chính mình cái kia ngọc nữ nhi thích rốt cuộc là ai, tuy rằng cái kia Từ Ngôn nàng đồng dạng không thích, nhưng là gần chính mình nữ nhi thích này một cái như vậy đủ rồi.

Đáng tiếc là đầu quật lừa.

“Còn có bao nhiêu lâu thời gian?”

“Bốn mươi phút đi. .... Khi nào đi chuẩn bị một chút? Không đổi một bộ quần áo sao?”

“Không cần, này một bộ không phải thực hảo sao, làm sao vậy. .... Đã bắt đầu ghét bỏ ta sao?”

Nói chuyện phong vừa chuyển chỉ hướng về phía một bên Triệu Nham.

Thân là lão công Triệu Nham bắt đầu dĩ cười cười, hán thê tử hoàn toàn có thể nói là một cái đại mỹ nhân, rõ ràng hai đứa nhỏ mẫu thân, nhưng là không

thể không thừa nhận xác thật còn có tuổi trẻ thời điểm phong thái, duy nhất khuyết điểm đại khái chính là cái kia quá phận bảo thủ ý thức.

Đặc biệt là ăn mặc phóng mặt, thể nào cũng phải xuyên như vậy lão thổ bảo thủ, hơi chút lỏa lồ một ít đều chịu không nổi.

“Sao có thể! Xuyên cái gì ta đều thích, thật sự!” Giơ lên đôi tay làm đầu hàng bộ dáng, sau đó Triệu Nham cười ôm Ôn Uyển Tuyên, sau đó nhẹ nhàng dùng gương mặt cọ nàng.

“Lão bà của ta xinh đẹp nhất!”

Chính là lão thổ một chút.

Ở trong lòng bỏ thượng kia một câu, Triệu Nham nói.

Thật lâu sau, Ôn Uyển Tuyên trên mặt mới hiện lên một tia ý cười, sau đó nhẹ nhàng đẩy một phen Triệu Nham, nói một tiếng ma quý.

.....

“Chúc mừng Đại sư huynh, ôm được mỹ nhân về!”

Nói chuyện hẳn là một người đệ tử ký danh, cho nên ở hẳn nói ra những lời này thời điểm, bên cạnh một vòng người đều bắt đầu hạt sạn lên.

Bị mọi người vây lên chính là một người tuổi ước chừng ở 22~24 tuổi chỉ gian một người nam tính, hẳn thoát nhìn rất tuần tú, thực phù hợp hiện tại thiếu nữ quan điểm thẩm mỹ.

Đặc biệt là khỏe miệng vẫn luôn mang theo kia ti mỉm cười, nếu làm nào đó hoa si nữ nhìn đến nói, không biết sẽ thét chói tai thành bộ dáng gì.

“Kỳ thật cũng không có gì, này chỉ là ta nên được.” Khỏe miệng có chứa ý cười, Vương Tử Khải đối với người chung quanh nói.

Hắn từ bắt đầu, liền vẫn luôn treo như vậy tươi cười, xác thật như thế, chẳng lẽ đến lúc này còn không nên vui vẻ sao?

Cười giáo chủ nữ nhi, kia cái gọi là ngôi vị giáo chủ còn xa sao.

Trước mắt chỗ đã thấy này hết thấy chỉ là bước đầu tiên, tuy rằng nói chính mình cái kia còn không có quá môn lão bà nghe nói đã bị nam nhân khác chạm qua, nhưng là không có vấn đề.

Kia chỉ là chính mình bước lên ngôi vị giáo chủ một viên đá kê chân mà thôi, cho nên hẳn căn bản không để bụng, không để bụng nữ nhân kia là ai, Triệu Tử cũng hảo Triệu cái gì cũng hảo, đơn giản tới nói hẳn cưới chính là cái kia thân phận, giáo chủ nữ nhi thân phận, cho nên nói, mới có thể xuất hiện trước mắt phát sinh sự tình.

Liền tính Triệu Tử lớn lên thực xấu, liền tính Triệu Tử so với hẳn đại cái hơn mười tuổi đều không sao cả, hẳn sờ muốn mượn dùng chính là cái nào thân phận, chỉ cần có cái kia thân phận nói, căn bản không cần quá nhiều để ý.

Đạt tới mục đích lúc sau, bộ dáng gì nữ nhân tìm không thấy.

“Nghe nói giáo chủ nữ nhi lớn lên thật xinh đẹp..... Mà Đại sư huynh bước lên ngôi vị giáo chủ đã là nhất định kết cục, như vậy xem ra tựa hồ là song thắng a, lại ôm được mỹ nhân về, lại đạt được giáo chủ vị trí!”

Nói chuyện người này trong giọng nói tràn ngập hâm mộ cảm giác, sau đó nhìn Vương Tử Khải nói.

Tựa hồ không có không hâm mộ lý do, hẳn cái này thân phận cộng thêm kết hôn sau thu hoạch đến chỗ tốt, thấy thể nào đều là lệnh người hâm mộ tồn tại.

“Như vậy xem ra nói, lại là thực lệnh người hâm mộ.”

Một tiếng bình đạm ngữ khí từ hẳn phía sau truyền đến, sau đó Vương Tử Khải xoay đầu nhìn đến chính là một người không có gặp qua người.

Tuổi đại khái là ở 17 tuổi tả hữu, ở trong đầu suu tầm trước mắt xuất hiện người này tin tức, nhưng là lại không có phát hiện, sau đó đó là không giải quyết được gì, có chút nghi hoặc nhìn hẳn.

“Xin hỏi người là.....”

“Người không quen biết”

Vương Tử Khải rõ ràng sửng sốt, sau đó trên mặt biểu tình thoát nhìn thực vi diệu, này không phải vô nghĩa sao? Nếu là nhận thức người còn hỏi người là ai a!

“Bất quá ta lại nhận thức người a, Vương Tử Khải”

Thế nhưng kêu nổi danh tự hấn là nhận thức chính mình.

Vương Tử Khải nghĩ như vậy đến sau đó nhìn về phía Từ Ngôn, trên mặt toát ra như cũ là cái loại này giả dối mỉm cười.

“Nga, nếu nhận thức nói, có thể phiền toái nói cho ta một chút, chúng ta khi nào gặp qua sao?”

“Vừa mới a..... Ta mới nghe được tên của ngươi.”

“.....”

Không biết vì sao, Vương Tử Khải thế nhưng sinh ra trước mắt người này ở chơi chính mình cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 242: Không muốn

“Như vậy xem ra nói, lại là thực lệnh người hâm mộ.”

Một tiếng bình đạm ngữ khí từ hấn phía sau truyền đến, sau đó Vương Tử Khải xoay đầu nhìn đến chính là một người không có gặp qua người.

Tuổi đại khái là ở 17 tuổi tả hữu, ở trong đầu suu tầm trước mắt xuất hiện người này tin tức, nhưng là lại không có phát hiện, sau đó đó là không giải quyết được gì, có chút nghi hoặc nhìn hấn.

“Xin hỏi ngươi là.....”

“Ngươi không quen biết”

Vương Tử Khải rõ ràng sửng sốt, sau đó trên mặt biểu tình thoát nhìn thực vi diệu, này không phải vô nghĩa sao? Nếu là nhận thức ngươi còn hỏi ngươi là ai a!

“Bất quá ta lại nhận thức ngươi a, Vương Tử Khải”

Thế nhưng kêu nổi danh tự hấn là nhận thức chính mình.

Vương Tử Khải nghĩ như vậy đến sau đó nhìn về phía Từ Ngôn, trên mặt toát ra như cũ là cái loại này giả dối mỉm cười.

“Nga, nếu nhận thức nói, có thể phiền toái nói cho ta một chút, chúng ta khi nào gặp qua sao?”

“Vừa mới a..... Ta mới nghe được tên của ngươi.”

“.....”

Không biết vì sao, Vương Tử Khải thế nhưng sinh ra trước mắt người này ở chơi chính mình cảm giác.

Vừa định mở miệng nói chuyện, lại bị hấn đoạt trước

“Xin lỗi..... Bởi vì còn có điểm việc gấp, cho nên ta không thể giống ngươi như vậy năm không ăn không ngồi rồi uống rượu nói chuyện phiếm, đứng rồi, thiếu chút nữa quên mất.”

Vừa muốn rời đi thời điểm, Từ Ngôn ngừng lại, sau đó về mặt tình ngộ bộ dáng nhìn Vương Tử Khải, khóe miệng có chứa một tia ý cười.

“Chúc mừng ngươi, tân lang quan ~”

Nói xong, Từ Ngôn liền chuyển qua thân không hề đi xem, thẳng đến sau khi rời khỏi, Từ Ngôn khóe miệng mới lộ ra một tia ý cười.

Vương Tử Khải đứng không.....

.....

Hôn lễ đúng sự thật tiến hành. Khách quý tịch lên đây rất nhiều, đương Từ Ngôn nhìn đến rất nhiều rất nhiều người bắt đầu vào bàn lúc sau, thế nhưng bắt đầu sinh ra một loại khẩn trương, xác thật như thế, kế tiếp hẳn muốn làm có thể nói là một chuyện lớn, nếu bị bắt lấy nói, này trình độ không thua loạn còn đánh chết.

Hôn lễ bắt đầu cử hành, đồ ăn gì đó cũng đều chuẩn bị tốt, chỉ cần cử hành thành hôn lễ lúc sau ăn một chút gì trên cơ bản đại bộ phận khách nhiệm vụ liền hoàn thành, mà thân là hôm nay nữ chính ca ca Triệu Hiên lại cùng đã mặc chỉnh tề Từ Thiển đứng ở cùng nhau.

Sau đó cầm pha lê ly. Bên trong không biết là champagne vẫn là khác cái gì. Hôm nay là nhà mình muối muối đại hi nhật tử, liền tính lại như thế nào không vui, Triệu Hiên vẫn là cấp chính mình nganh sinh sinh bài trừ một cái giả dối khuôn mặt tươi cười, so sánh hẳn. Bên người Từ Thiển liền phải bình thường nhiều. Đặc biệt là từ tươi cười đi lên xem nói.

“Người muối muối kết hôn. Phiên toái người cười bình thường điểm, người biết nhìn đến người hiện tại bộ dáng của người ta nghĩ tới cái gì?”

“Cái gì?”

“Bởi vì đánh bạc thiếu hạ một tuyệt bút tiền đậu bị.”

“.....”

“Vì cái gì là đậu bị?”

“Bởi vì người hiện tại biểu tình thoát nhìn đậu bị cấp.....”

Từ Thiển dán ở Triệu Hiên lỗ tai bên nói ra những lời này, sau đó đó là bắt đầu cười tùm tùm nhìn về phía chính phía trước.

Chẳng qua đương nàng trong lúc vô tình nhìn về phía phía trước thời điểm. Nàng lại đột nhiên ngây ngẩn cả người.

“Làm sao vậy?”

“Không, không có gì.”

Xoay đầu nhìn Triệu Hiên, Từ Thiển nói ra những lời này, sau đó lôi kéo hẳn bắt đầu hướng tới một bên vị trí đi đến.

Có lẽ là ảo giác, nàng tổng cảm giác vừa mới ở nơi đó thấy nào đó gia hỏa..... Hẳn là không quá khả năng đi? Hẳn như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Lắc lắc đầu, đem đầu trung cái kia không thực tế ý tưởng vứt ra đi lúc sau, Từ Thiển theo Triệu Hiên đi vào chỗ ngồi bên.

Hôn lễ đúng sự thật cử hành.

Không khí cảm giác lên cũng không tệ lắm, còn như vậy danh tác phụ trợ hạ, nguyên bản liền rộng lớn hội trường có vẻ càng thêm đại khí lên, rất là cũ kỹ nước chảy, không có bất luận cái gì tâm ý.

Đại khái là mục sư gì đó người nước ngoài ở nơi đó hé miệng một ngum nghẹn miệng không được tiếng Trung tuyên đọc sau đó, liền nhìn đến Vương Từ Khải gia hỏa kia đứng ở cái kia vị trí.

Theo sau..... Liền bắt đầu vang lên cái gọi là hôn lễ khúc quân hành.

Từ Ngôn đứng ở trong một góc, bởi vì đại gia giờ khắc này lực chú ý đều tập trung ở hội trường trung tâm điểm thượng, ngược lại không có người chú ý tới nơi này có cái trà trộn vào tới gia hỏa.

Nhìn Vương Từ Khải cái kia vị trí, Từ Ngôn không biết vì sao thế nhưng sinh ra một loại hạ xuống cảm giác, này đại khái chính là cái gọi là nhân loại bản tính.

Nếu ngay từ đầu thuộc về chính mình đồ vật mất đi lúc sau rơi vào rồi một người khác trong tay, liền tính là không để bụng đồ vật đang xem đến người khác lại một lần lợi dụng lúc sau đều sẽ sinh ra một loại không vui cảm giác, huống chi là một nữ nhân.

Vẫn là cái tương đối để ý nữ nhân.

Cho nên, tuy rằng Từ Ngôn làm như vậy không đúng, nhưng là đương nhìn đến Vương Từ Khải đứng ở cái kia vị trí thời điểm, như cũ sinh ra một loại tương đương khó chịu cảm giác.

Hơi hơi híp mắt, Từ Ngôn nhìn về phía hội trường trung ương.

“Tân nương lên sân khấu!”

Theo này một tiếng rơi xuống, Từ Ngôn ánh mắt đồng dạng cũng bị hấp dẫn qua đi, sau đó nhìn đến chính là Triệu Từ.

Đã có điểm nhận không ra, bởi vì biến hóa đối Từ Ngôn tới nói hơi chút có chút đại, rốt cuộc hoá trang lúc sau lại mặc vào như vậy quần áo rất khó nhận ra tới.

Đó là thuộc về tân nương mới có thể mặc vào hôn lễ phục.

Xem ngây người.

Này đại khái là Triệu Từ trong cuộc đời mỹ lệ nhất thời khắc, nhưng là nàng biểu tình lại nhìn không ra chút nào vui sướng cảm giác, càng như là một cái máy móc giống nhau ở thực hiện những nhiệm vụ này.

Trạm hảo lúc sau, Triệu Từ mặt đối mặt nhìn đứng ở nàng đối diện trên danh nghĩa trưởng phu, Vương Từ Khải, nhưng là trên mặt lại không có chút nào biểu tình.

Đại khái dùng có lẽ hai chữ có thể tới hình dung.

Tiến hành cái gọi là tuyên thệ lúc sau, bắt đầu tiến hành quan trọng nhất một vòng.

Cái kia đầy miệng bẹp trong miệng vẫn người nước ngoài hỏi.

“Vương Từ Khải tiên sinh, bất luận thế tử của ngươi hoặc là người bệnh bệnh nặng, lại hoặc là không xu dính túi, ngươi còn sẽ nguyện ý trước sau như một ái nàng, bảo hộ nàng sao, nhất sinh nhất thế không rời không bỏ sao?”

“Ta nguyện ý.”

Đương nhiên đáp án, Vương Từ Khải mặt mang mỉm cười nói ra những lời này, sau đó đó là đầy mặt ý cười.

“Triệu Từ nữ sĩ, bất luận ngươi trưởng phu hoặc là người bệnh bệnh nặng, lại hoặc là không xu dính túi, ngươi nguyện ý bởi hấn vượt qua nhân sinh trung thung lũng nhất, liền như ngay từ đầu như vậy trước sau như một ái hấn, đãi ở hấn bên người, chiếu cố hấn sao?”

Nói xong, người nước ngoài nhìn về phía Triệu Từ.

Mà Triệu Từ phảng phất không có hồn phách giống nhau, đứng ở nơi đó không rên một tiếng, xác thật như thế, đơn giản tới nói giống như là cái người máy giống nhau.

Người nước ngoài cho rằng nàng không có nghe được.

“Triệu Từ nữ sĩ, bất luận ngươi trưởng phu hoặc là người bệnh bệnh nặng, lại hoặc là không xu dính túi, ngươi nguyện ý bởi hấn vượt qua nhân sinh trung thung lũng nhất, liền như ngay từ đầu như vậy trước sau như một ái hấn, đãi ở hấn bên người, chiếu cố hấn sao?”

Lặp lại một lần lúc sau được đến vẫn là một mảnh yên lặng, Triệu Từ không có cho bất luận cái gì phản ứng, có chỉ có trầm mặc.

Vương Từ Khải sắc mặt bắt đầu trở nên không hảo lên, nhìn trước mắt đứng Triệu Từ, kia ngay từ đầu bảo trì mỉm cười cũng đã biến mất.

Không khí tương đương xấu hổ, người nước ngoài trên mặt rõ ràng không nhịn được hết, ho khan hai tiếng, dùng tăng thêm ngữ khí đối với như cũ không có gì phản ứng Triệu Từ lại lặp lại một lần.

“Triệu Từ nữ sĩ, bất luận ngươi trưởng phu hoặc là người bệnh bệnh nặng, lại hoặc là không xu dính túi, ngươi nguyện ý bởi hấn vượt qua nhân sinh trung thung lũng nhất, liền như ngay từ đầu như vậy trước sau như một ái hấn, đãi ở hấn bên người, chiếu cố hấn sao?”

“.....”

Nhìn đến này, Vương Từ Khải đều rõ ràng, trước mắt Triệu Từ căn bản không nghĩ giả cho chính mình, này đối Từ Ngôn tới nói xong toàn tính thượng là một loại vũ nhục, vũ nhục tại như vậy nhiều người trước mặt làm hấn xấu mặt.

Có thể nói như vậy, nếu chuyện này truyền ra đi nói, hấn trên mặt sẽ không quang.

“Triệu Từ nữ sĩ..... Ngươi suy nghĩ sự tình gì.”

“.....”

“Triệu Từ nữ sĩ.....”

“Không cần kêu, nàng ý tứ thực minh xác, không nghĩ giả mà thôi, cho nên liền tính ngươi kêu phá yết hầu cũng không có gì dùng, đại thúc!”

Toàn bộ hội trường bỗng nhiên an tĩnh lên.

Này một tiếng phá lệ ngạch chói tai, ở Vương Từ Khải nghe tới giống như là khiêu khích giống nhau, sau đó đem ánh mắt tập trung ở nói chuyện người

kia trên người.

Là vừa rồi nhìn thấy gia hỏa kia!

“Ngươi là ai?”

“Ta là ai kết quả đã thực rõ ràng đi?”

Từ Ngôn khoe miệng mang theo ý cười nhìn về phía Vương Tử Khải, còn có bên cạnh hắn Triệu Tử, mà Triệu Tử nhìn đến Từ Ngôn xuất hiện lúc sau tức sững sờ ở nơi đó. Run run miệng nói không nên lời lời nói.

Ở hội trường nội Từ Thiên thấy lúc sau, cắn răng thấp giọng mắng một câu, nằng đễ quả thực chính là tới tạp bãi.

Hơn nữa tạp thực thành công!

“Đơn giản làm trò nhiều như vậy người, ta nói cho ngươi đã khỏe.”

Vương Tử Khải, sắc mặt rất khó xem.

“Vị này Triệu Tử tiểu thư, không muốn gia cho ngươi! Đúng không. . . . . Triệu Tử?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 243: Vác đi

“Từ Ngôn kia tiểu tử!”

Ôn Uyển Tuyền trừng mắt một đôi mắt, nhìn nguyên bản đang ở ẩn nằng sở quy hoạch tốt hôn lễ tiến hành đi xuống hội trường trung tâm, cái kia đột nhiên xuất hiện thiếu niên.

Nàng gặp qua Từ Ngôn bộ dáng, nói đúng ra nàng xem qua Từ Ngôn ảnh chụp, đối với cái này ngay từ đầu liền vứt bỏ chính mình nữ nhi hỗn đản, nằng nhưng không có gì hảo cảm.

Bởi vì là tân nương cha mẹ, cho nên ngồi ở vị trí là khách quý tịch đằng trước, rành mạch thấy được này đó phát triển.

Trái lại, Triệu Hiền biểu tình có chút vi diệu, theo bản năng nhìn về phía đứng ở hắn bên người Từ Thiên, mà nhìn đến còn lại là vẻ mặt khiếp sợ biểu tình Từ Thiên, có thể nhìn ra được nằng cũng không rõ ràng lắm Từ Ngôn vì cái gì xuất hiện ở chỗ này.

Nắm tay nắm chặt, hắn cắn răng nhìn về phía hội trường trung tâm.

Tạp bãi tạp đến loại này phân thượng, ngươi thắng!

Toàn bộ hội trường tình phẳng phát một cây châm rơi xuống đều có thể nghe rành mạch, theo sau đó là châu đầu ghé tai thảo luận lên, tức khắc trở nên lộn xộn lên.

Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia ý cười về phía trước đi đến, hắn cũng không có đã chịu ảnh hưởng, khăn trương không có khả năng không có, này liền giống như khi còn nhỏ lên đài trả lời vấn đề là một đạo lý, bất quá đương Từ Ngôn nhìn đến ăn mặc áo cưới Triệu Tử khi, hết thảy đều không tồn tại.

Lần đầu tiên, Từ Ngôn cảm thấy cái này giả tiểu tử thật đúng là có nữ nhân vị, giống như điện ảnh trung xuất hiện áo cưới, vậy là nếp uốn cái loại này thoát nhìn tương đương xinh đẹp, tóc cũng chuẩn bị qua, một khuôn mặt tuy rằng còn không có có thể thoát khỏi non nốt hai chữ, nhưng là cũng trở nên dễ coi lên, quan trọng nhất chính là. . . . . Từ Ngôn cho tới hôm nay mới biết được, Triệu Tử ngực không nhỏ.

Ít nhất vô hạn tiếp cận B tráo ly, trước kia vẫn luôn cho rằng nằng là ngực phẳng tới.

Mà Triệu Tử đầu, cũng tại đây một khắc đình chỉ tự hỏi, chỉ là ngây ngốc nhìn từng bước một hướng tới chính mình đi tới tên hỗn đản kia.

Từ Ngôn!

Đi đến nàng trước mặt, Từ Ngôn hơi cúi đầu. Bởi vì cái đầu nguyên nhân, cho nên hẳn chỉ có thể lấy góc độ này nhìn nàng, sau đó bỗng nhiên cười khê vài tiếng.

“Ngươi cái này trang điểm ta thật đúng là cảm thấy thực không quen thuộc. . . . . Loại này nửa lộ vai ngọc bộ dáng theo ý ta giống như là chê cười giống nhau.”

Từ Ngôn nhìn Triệu Từ ngây ngốc biểu tình, đại khái là còn không có từ Từ Ngôn xuất hiện cảnh tượng trung khôi phục lại, nàng giờ này khắc này đại khái là suy nghĩ. Hẳn vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Vươn tay, ấn ở Triệu Từ lộ ra trên vai sau đó nhẹ nhàng nhéo một chút.

“Bất quá. . . . . Ngoài ý muốn đáng yêu đâu.”

“Uy, đem ngươi tay cầm khai!”

Vương Tử Khải hiển nhiên nhin không nổi nữa, liền tính đối Triệu Từ không có gì cảm giác, cũng là chính mình tân nương, như vậy bị trước mặt mọi người chạm đến cảm giác thoát nhìn nhưng không tốt lắm.

Tổng cảm giác trên đầu xanh mượt.

Nói. Vài bước vọt đi lên muốn một cái tát đem Từ Ngôn tay chụp bay, nhưng là còn không có đụng tới Từ Ngôn cũng đã đem tay rút về đi.

“Theo đạo lý tới nói, ta như vậy phá hư ngươi hôn lễ căn bản là không thể nào nói nổi, nhưng là a. . . . . Không biết vì cái gì nhìn đến tân lang là ngươi nói ta liền không thể hiểu được khó chịu a!”

Nói Từ Ngôn đem Triệu Từ kéo đến chính mình phía sau, hơi hơi ngẩng đầu lên, nhìn trước mắt cái này từ thân cao đi lên xem cùng chính mình không sai biệt lắm nam nhân.

“Cho nên dứt khoát ngươi liền về nhà ngủ đi thôi. Vì tiếp đãi ngươi ta còn cố ý mua một bộ âu phục, bạch âu phục cùng bạch áo cưới. . . . . Ngươi xem, nhiều xứng đôi a!”

“Ngươi!”

“A, ta lại đã quên. . . . . Ta cũng không phải là tới kết hôn.”

Từ Ngôn cười nhìn trước mắt Vương Tử Khải, sau đó sừng sốt, tiếp theo khóe miệng ý cười như thế nào cũng che dấu không được.

“Lão tử, chính là tới đoạt tân nương!”

Nói xong câu đó. Từ Ngôn xả quá Triệu Từ hướng chính mình trên vai một kháng, sau đó đó là đi nhanh dựa theo chính mình tới thời điểm vị trí chạy qua đi.

Xuất kỳ bất ý, đại khái chính là ý tứ này, nguyên bản còn tưởng rằng còn nói nói một ít những lời khác thời điểm, như vậy tùy tiện khiêng tân nương liền chạy, đoạt hôn cũng không mang theo như vậy!

“Mau, cho ta đuổi theo đi, đừng làm cho tên hỗn đản kia chạy!”

Vương Tử Khải cũng phản ứng qua, một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, bàn tay vung lên chỉ vào dưới đài những cái đó tiểu sư đệ nhóm. Sau đó dẫn đầu vọt qua đi.

Mà đương tân lang sau khi rời khỏi, yên lặng hồi lâu quần chúng rốt cuộc bạo phát, đủ loại ngôn luận đan chéo ở cùng nhau.

Triệu Hiền sắc mặt không tốt cúi đầu tới, sau đó phiết liếc mắt một cái cha mẹ bên kia, nhìn đến đích xác thật sắc mặt khó coi mẫu thân cùng với sắc mặt không thể nào đẹp phụ thân.

Ở nói như thế nào. Loại tình huống này hoàn toàn là và mặt tồn tại.

“Xin lỗi. . . . . Triệu Hiền.” Sừng sốt một chút, nghe được bên cạnh Từ Thiên thanh âm, Triệu Hiền nhìn về phía nàng.

Đầy mặt xin lỗi, Từ Thiên nhìn thoáng qua Từ Ngôn rồi đi địa phương sau đó nhìn về phía Triệu Hiền.

“Ta không rõ ràng lắm hẳn vì cái gì trở về. . . . . Bất quá phát sinh chuyện như vậy, sư phó hẳn hẳn là sẽ tức giận đi?”

“Sinh không tức giận ta không rõ ràng lắm, nhưng ta chỉ biết là ta mẹ tuyệt đối sẽ tức chết. . . . .”

Đem tây trang cà vạt xả một chút, sau đó đem áo khoác cởi, nhìn đến này, Từ Thiên đầy mặt khó hiểu nhìn hẳn.

“Ngươi..... Ngươi muốn làm gì?”

“Không nghĩ làm ngươi đệ bị ta mẹ bắt lấy sống lột nói, ngươi vẫn là chuẩn bị một chút đi”

Nói, từ trong lòng móc ra một trương có chứa kỳ quái hoa văn trang giấy, ngón trỏ cùng ngón cái nhất chà xát, một đoàn hỏa đem phù chú thiêu, sau đó một đoàn bé nhỏ không đáng kể tiểu ngọn lửa phiêu phù ở không trung, theo Từ Ngôn ngay từ đầu vị trí bay qua đi.

Nhìn đến này, Từ Thiên liền tính lại như thế nào ngốc cũng minh bạch.

“Ta đi bám trụ Vương Tử Khải, Triệu Hiền ngươi nghĩ cách đem sư mẫu bám trụ, hiện tại hẩn vị trí ở địa phương nào?”

“Hương mái nhà chạy tới, hiện tại ở lầu bốn thang lầu nơi đó!”

“Rõ ràng!”

Nói, Từ Thiên bắt đầu chạy vội lên, bởi vì hội trường trung người quá nhiều, hơn nữa vừa mới đã xảy ra như vậy sự tình, cũng liền không có người để ý ràng ly tràng.

Bất đắc dĩ cười, Triệu Hiền xoa xoa cái trán, sau đó nhìn về phía cha mẹ vị trí.

Khóc miệng, lộ ra cười khổ.

“Phiền toái nhất sự tình giao cho ta..... Thật đúng là đau đầu a.”

.....

Triệu Tử, cho tới bây giờ đều còn ở mơ mơ màng màng.

Nàng cảm giác chính mình hẩn là đang nằm mơ, nói cách khác, người kia vì cái gì sẽ xuất hiện ở chính mình trước mặt? Bởi vì không nghĩ kết hôn cho nên đã xuất hiện ảo giác đi?

Trong lòng một trận chua xót, Triệu Tử rất muốn giờ này khắc này này đó là thật sự, nhưng là..... Chung quy là muốn tiếp thu hiện thực, liền tính lại không nghĩ lên, cũng không thể vẫn luôn đắm chìm ở ảo tưởng bên trong.

Như vậy sau khi quyết định, Triệu Tử quyết định dựa theo nhất nguyên thủy phương pháp đem chính mình từ trong mộng tỉnh lại, chỉ cần cảm giác được đau là đến nơi.

Nói, một ngum cắn ở Từ Ngôn trên cổ.

“A a a a! Ngươi, ngươi làm gì!”

Một trận kêu thảm thiết truyền vào Triệu Tử lỗ tai, trong miệng xúc cảm tương đương chân thật, giống như là lần đầu tiên cắn Từ Ngôn thời điểm giống nhau, cái kia cảm giác.....

Từ từ, thật sự?

Trên cổ truyền đến đau đớn suýt nữa sử Từ Ngôn một chân dẫm không, vội vàng ổn định thân mình lúc sau, tiếp theo hướng trên lầu bò, nhưng là ánh mắt lại chăm chú vào Triệu Tử trên mặt.

“Ngươi điên rồi, hảo hảo cắn ta làm gì!”

“Này..... Không phải mộng?”

“Nếu là cảm giác là mộng ngươi cắn chính mình a! Ngươi cắn ta có ích lợi gì!”

Từ Ngôn hung tợn nhìn chằm chằm Triệu Tử liếc mắt một cái, sau đó dưới chân tốc độ lại nhanh hơn một phần, lúc này ở giữa ngo thời gian, quả nhiên không ngoài sở liệu kẹt xe, cho nên liền tính chạy đến dưới lầu cũng là không có cách nào ở trước mắt bao người làm ra phun khí tức ô tô tới, đơn giản bò đến mái nhà hảo, dù sao nơi đó cũng không có gì người.

Nhưng mà Triệu Tử tắc như cũ ở nơi đó phát ngốc, giờ này khắc này hẩn bị Từ Ngôn lấy công chúa ôm hình thức ôm vào trong ngực, ngay từ đầu là kháng, chẳng qua cái kia tư thế là ở có chút không quá phương tiện, bởi vì lên lầu thang thời điểm bởi vì lúc lắc duyên cớ, Từ Ngôn tổng cảm giác Triệu Tử kia vô lực tay như là ở quất đánh chính mình mộng.

Vẫn là công chúa ôm bắt việc điếm.

“Từ Ngôn.....”

“Làm gì? Ta hiện tại rất bận, có việc đợi lát nữa lại nói.....”

Trước sau như một cái kia ngữ khí, miệng giống như là giày rách để trừu quá giống nhau, nói chuyện vẫn là như vậy khó nghe, bỗng nhiên, Triệu Tử cảm giác cái mũi ê ẩm, tổng cảm giác có loại muốn khóc ra tới xúc động.

Đột nhiên, đôi tay đột nhiên ôm lấy Từ Ngôn cổ, đem mặt chôn ở Từ Ngôn trên vai lớn tiếng khóc ra tới, cái này làm cho đang ở liều mạng lên lầu Từ Ngôn bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

Dừng đi lên bước chân.

“Ngươi..... Ngươi làm sao vậy, hảo hảo khóc cái gì?”

“Ô ô ô ô ô!! Ngươi..... Ngươi tên hỗn đản này! Lưu manh! Đại phối đản! Đẳng đồ tử!”

Không tính là khó nghe nói từ Triệu Tử trong miệng truyền ra tới, sau đó đó là một tiếng tiếp theo một tiếng tiếng khóc, dĩ vãng không có chút nào lực sát thương mắng chửi người lời kịch, không biết vì sao tại đây một khắc truyền vào Từ Ngôn lỗ tai cảm giác được như vậy chói tai.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 244: Chỉ sợ làm không được

Bỏ qua Triệu Tử cảm thụ, giống như là chính mình tỷ tỷ Từ Thiên nói qua cái kia từ “Nhân tra” xác thật như thế, chính mình đối Triệu Tử làm được sự tình xác thật cùng nhân tra không có gì khác nhau, rõ ràng sờ đến nơi đó nhưng vẫn một bộ không sao cả bộ dáng.....

Từ Ngôn ôm Triệu Tử tay khấn một phần, bỗng nhiên nhẹ nhàng đem đầu dựa vào Triệu Tử đầu bên, Từ Ngôn nhắm mắt lại nhẹ nhàng nói một câu.

“Thực xin lỗi.....”

“Ô ô.....”

Đáp lại Từ Ngôn chính là hai tiếng nghẹn ngào, sau đó đó là không ngừng trừu nước mắt thanh âm, Từ Ngôn bỗng nhiên có chút buồn cười.

“Thực xin lỗi..... Ta vẫn luôn cho rằng chính mình lúc trước cự tuyệt ngươi là bởi vì không thích ngươi, hiện tại nghĩ đến nói, kỳ thật chỉ là ta kia lòng tự trọng ở quấy phá mà thôi, nếu không phải ở rề nói, lúc ấy lại là một loại cái gì kết quả ta còn không rõ lắm, cho nên nói Triệu Tử.....”

Từ Ngôn run lên cả vai, sau đó hít một hơi.

“Theo ta đi đi.”

“.....”

“Ta mới không cần.....”

“Cái gì, ngươi nói theo ta đi a, ta liền biết ngươi không rời đi ta!”

Triệu Tử thấp giọng một câu theo sau đã bị Từ Ngôn lớn giọng che dấu, sau đó đó là tiếp tục chạy như bay lên, bởi vì hắn đã cảm giác được dưới lầu có người tiếp cận thanh âm.

“Buông ta ra! Ngươi nhanh lên buông ta ra! Ta không cần cùng ngươi đi, ngươi cái này đẳng đồ tử!”

“A ha ha ~ như vậy vui vẻ a! Vừa nghe muốn cùng ta trở về lại là như vậy vui vẻ, ngươi nói như vậy ta sẽ ngược ngược lại!”

“Nhanh lên buông tay a! Đẳng đồ tử!”

Triệu Tử phản kháng thực kịch liệt, bất quá bởi vì ăn mặc cái loại này phiền toái áo cưới, cho nên nàng chỉ có thể động thủ, không ngừng dùng hai cái tiểu nắm tay gõ Từ Ngôn phần lưng, bất quá Từ Ngôn hiển nhiên nhận chuẩn một đạo lý.

Chính là chết sống không muốn buông tay.

Cuối cùng, Từ Ngôn bước chân vẫn là ngừng lại.

Bởi vì hần trước mặt đứng một cái gia hòa, ở quen thuộc bất quá, chính là vừa mới ở trước công chúng mang theo nón xanh Vương Từ Khải.

Về mặt đồ bưng, hần không thể sinh lột Từ Ngôn, dùng kẻ thù giết cha này bốn chữ tới hình dung Vương Từ Khải giờ này khắc này biểu tình nói. Nhất định tương đương sinh động.

Trên thực tế, hần chính là cái này biểu tình.

“Ngươi này súc sinh!”

“Ngươi nói như vậy liền không đúng rồi, nếu ta là súc sinh nói tương tự và ngươi cha là một cái chủng loại đều là nhân loại, nói như vậy súc sinh hải từ cũng chính là ngươi hoàn toàn xứng đôi tiểu súc sinh hai chữ”

“Ta hôm nay liền giết ngươi!”

Đại khái là miệng thượng nói bất quá Từ Ngôn cho nên Vương Từ Khải đơn giản tự mình động thủ, nói phi phác lại đây, nếu bị phác gục nói từ thang lầu thượng ngã xuống đi cũng không phải là tiêu việc nhỏ. Chính mình không thành vấn đề, trong lòng ngực Triệu Từ cũng sẽ xảy ra chuyện.

Cho nên Từ Ngôn cảm thấy chính mình chỉ cần tránh thoát đi thì tốt rồi.

Chẳng qua còn không có động, Vương Từ Khải đã bị một bóng người đá bay, loảng xoảng một tiếng đánh vào trên tường, mà nhìn đến bóng người lúc sau Từ Ngôn còn lại là sửng sờ ở nơi đó.

“Lão tử.....”

“Ngươi này tiểu tử thói thật đúng là thích cho ta gây chuyện, ngươi có biết hay không lần này ta mặt ném lớn. Đoạt lão bà loại chuyện này ngươi đều làm được!”

Nói cho Từ Ngôn ngực một quyền, theo sau đó là đầy mặt ý cười.

“Bất quá..... Hành a, có này can đảm”

“Cho ta để mạng lại!”

Mới vừa bỏ dậy Vương Từ Khải lại nhào tới, sau đó bị Từ Thiên tùy tay lại một lần trừ phi.

Nhìn đến này, Từ Ngôn sửng sốt.

Nói như vậy, Đại sư huynh không phải đều rất lợi hại sao? Như thế nào cảm giác Vương Từ Khải ở nhà mình lão tử trong tay liền cùng tiểu kê không có gì khác nhau?

“Hần.....”

“Này có cái gì hảo kì quái? Hần chủ tu pháp, ta chủ tu thể. Cho nên hần đánh không lại ta cũng bình thường, bất quá một hồi đầu tinh táo lại chỉ sợ cũng khó đối phó, đừng nhiều lời cấp kính cút cho ta về nhà đi!”

Nói đẩy Từ Ngôn một phen.

Cũng không nhiều lời, Từ Ngôn tiếp theo chạy lên, mà bị ôm Triệu Từ lại nhìn đến Từ Thiên đối với nàng nói ra mấy chữ, tuy rằng không có thanh âm nhưng là lại có thể nhìn ra được khẩu hình.

Đại khái ý tứ là “Nỗ lực sinh cái oa”

Này quả thực muốn mắc cỡ chết người!

Đem mặt chôn ở “Đặng đồ tử” trên vai, Triệu Từ đẩy mặt đồ bưng nghĩ như vậy đến.

.....

Loảng xoảng một tiếng Từ Ngôn đem mái nhà môn đá văng lúc sau, nhìn đến chính là trống rỗng một mảnh, ở giữa ngo thái dương thực nhiệt, chói mắt dương quang làm cho Từ Ngôn chỉ có thể híp mắt nhìn về phía phía trước.

Đem trong lòng ngực Triệu Từ đặt ở ngằm

Mới vừa phát đi xuống. Có thể có thể hoạt động Triệu Từ dẫn theo áo cưới váy, nâng lên cẳng chân cấp Từ Ngôn là đầu gối tới thượng một chân, sau

đỏ màu trắng giày cao gót dùng giày cần đạp lên Từ Ngôn chân trên mặt nghiêng áp một phen.

“Ai..... Ai làm nguoi dẫn ta đi!”

Giương mặt phiếm đồ ứng, thẹn thùng Triệu Từ thật sâu hít một hơi, sau đó không lưu sướng nói ra những lời này.

Mà Từ Ngôn còn lại là cắn răng xoa xoa căng chân. Không để ý đến Triệu Từ.

Vẫn luôn cúi đầu Triệu Từ xem Từ Ngôn cũng không trả lời chính mình, cho nên liền đem đầu nâng lên, sau đó đó là thấy được Từ Ngôn vẻ mặt cười xấu xa.

Một tay xả quá Triệu Từ, đối với nàng mặt bẹp một ngum.

“Đây là trừng phạt.”

“.....”

Không có phản ứng lại đây, ước chừng sừng sốt có mười giây đồng hồ tả hữu Triệu Từ mới phát hiện vừa mới Từ Ngôn làm cái gì.

Hắn..... Hắn thế nhưng hôn chính mình!

“Đấng..... Đấng đồ tử!”

Nói, vì tò về chính mình thực ghét bỏ bộ dáng, cho nên dùng tay không ngừng xoa bị Từ Ngôn thân quá địa phương, nhưng là trên mặt đồ ứng lại là vô luận như thế nào đều che dấu không xong.

Nhìn nàng này phúc bộ dáng, Từ Ngôn hắc hắc cười hai tiếng, vừa mới chuẩn bị đem phun khí thức ô tô chế tạo ra tới lúc sau liền chạy nhanh chạy trốn thời điểm, lại dùng cái này động tác.

Bởi vì, hắn trước mặt xuất hiện ba người.

“Nguoi cái này hôn.....”

Triệu Từ ngẩng đầu muốn mắng Từ Ngôn hai câu, nhưng là nhìn đến đứng ở hai người trước mặt ba người lúc sau, nguyên bản còn có chứa đồ ứng mặt lại đột nhiên trở nên trắng lên.

Theo bản năng triều lui về phía sau một bước, duỗi tay lôi kéo Từ Ngôn tay áo, cúi đầu tránh ở Từ Ngôn phía sau.

Đúng là Triệu Từ lão cha cùng lão mẹ cộng thêm lão ca.

Từ Ngôn cột nhà bộ dáng cũng đã không có.

Nhìn đến này, Triệu Hiên đứng ở nhị lão phía sau đầy mặt bất đắc dĩ, phảng phất không đành lòng đang xem đi xuống.

“Nguoi chính là Từ Ngôn.”

Triệu Nham mở miệng, nghe thanh âm liền biết hắn là cái rất có uy nghiêm người, nhiều năm thượng vị giả khí tràng tại đây một khắc toàn bộ khai hóa, nếu là người thường nói có lẽ sẽ bị dọa đến quỵ rạp xuống đất, nhưng là Từ Ngôn lại chỉ là nhú nhú mày, tương phản Triệu Từ bắt lấy hắn tay áo càng thêm dùng sức.

“Ta chính là Từ Ngôn..... Bất quá, ta hiện tại nên xưng hô nguoi cái gì?”

Từ Ngôn khẽ cười nói.

“Nên gọi nguoi bá phụ, vẫn là..... Nhạc phụ?”

“Hừ! Quả nhiên là cái mồm mép lém linh hoạt kang gia hòa.” Ôn Uyển Tuyên bất mãn hừ một câu.

Triệu Nham không để ý đến Từ Ngôn vừa mới nói, mà là khác mở miệng nói.

“Đại thật xa chạy tới, chính là vì trước mắt này xảy ra chuyện, không thể không nói, nguoi cũng là một nhân tài, đối, nữ nhi của ta không hài lòng của này hôn sự, nàng thích chính là nguoi, nhưng là..... Những việc này lại quan nguoi chuyện gì, xét đến cùng, nguoi cũng là lúc trước vứt bỏ nữ nhi của ta người.”

“Này..... Ngài chỉ sợ cũng lắm dĩ”

Từ Ngôn, dùng tới kính ngữ, hắn khoe miệng mang theo ý cười nhìn đứng ở chính mình trước mặt đạo giáo giáo chủ.

“Ta không có vứt bỏ Triệu Từ, từ lúc bắt đầu chính là các người mạnh mẽ cấp Triệu Từ gây như vậy hôn nhân, ta khi đó hành động không coi là là vứt bỏ, chỉ là đổi một loại phương thức mà thôi.....”

Từ Ngôn nói như vậy nói.

“Nếu đổi làm bá phụ người, làm người ở rể nói, chỉ cần một người nam nhân còn có điểm lòng tự trọng đại khái liền sẽ không làm ra loại chuyện này, cho nên ta mới có thể nói ra nói vậy, mà hiện giờ ta lấy câu hôn giả thân phận đứng ở chỗ này.”

Từ Ngôn về phía trước bước ra một bước, một tay bắt lấy Triệu Từ tay, sau đó mắt nhìn trước mắt Triệu Nham cùng Ôn Uyển Tuyên, trong mắt thần sắc dị thường kiên định.

“Ta, Từ Ngôn, tại đây tuyên thệ, bất luận Triệu Từ hay không bản cùng, hay không có thân thể thượng bệnh tật, ta đều sẽ không rời không bỏ đi ở nàng bên người, chiếu cố nàng, yêu quý nàng nhất sinh nhất thế, không rời không bỏ, ta nguyện ý, nàng cũng nguyện ý!”

Nói Từ Ngôn nhìn về phía trước mắt hai người.

“Cho nên, các người sẽ thanh toán đi! Ba..... Mẹ!”

Ôn Uyển Tuyên mặt khí đỏ bừng, đây là nàng đời này đã chịu nghiêm trọng nhất đả kích, ở thái dương chiếu xuống, nàng kia khuôn mặt sắc thoát nhìn tương đương khó coi.

Cẩn rằng nói ra những lời này.

“Người tin hay không ta hiện tại khiến cho người chết ở chỗ này.”

“Nếu trước kia nói, ta khẳng định hồi âm, nhưng là hiện tại nói.....”

Từ Ngôn buông lỏng ra nắm chặt Triệu Từ tay, nhìn về phía nói ra những lời này Ôn Uyển Tuyên, sau đó về phía trước đi rồi vài bước.

Trên mặt trước sau mang theo ý cười.

“Nhạc mẫu..... Người chỉ sợ làm không được.”

Nháy mắt, khí tràng toàn bộ khai hóa!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 245: Bò lên trên tới

Ôn Uyển Tuyên sắc mặt thay đổi, nàng đôi mắt khó có thể tin nhìn về phía Từ Ngôn nơi cái kia vị trí, không có cảm thụ sai, loại này khí tràng căn bản không phải tiểu lâu lâu trình độ, thực lực cùng hung quý đỉnh không sai biệt lắm Ôn Uyển Tuyên căn bản không phải Từ Ngôn đối thủ.

“Cho nên ta nói, nhạc mẫu người mới sẽ không có thắng được khả năng tính.”

“Oán khí?”

So sánh Ôn Uyển Tuyên, Triệu Nham biểu tình lại muốn nghiêm túc rất nhiều, hấn cau mày nhìn từ Từ Ngôn lòng bàn chân dâng lên từng đợt oán khí, này sở hiển lộ ra tới uy áp căn bản không phải giống nhau đều quỷ quái có thể mang đến cảm giác.

Nhưng mà, hấn càng nhiều đích xác thật kỳ quái, Từ Ngôn vì cái gì có thể sử dụng oán khí.

“Nếu là Âm Dương Nhân người nắm giữ, có thể sử dụng ra tới oán khí cũng liền không phải quá lệnh người giật mình.....”

Từ Ngôn nhếch miệng cười, hấn không ngừng ném động thủ đoạn, sau đó nhìn về phía chính mình trước mặt Triệu Từ người một nhà.

“Âm dương, chính như này hai chữ ý tứ không sai biệt lắm, oán khí hoàn toàn có thể quy hoạch vì âm, cho nên ta sẽ sử dụng oán khí cũng không phải cái gì cùng lắm thì sự tình, lại nói..... Nếu ta nếu là trống rỗng sinh ra lớn như vậy linh lực nói, chỉ sợ cha vợ người cái thứ nhất liền không đáp ứng đi.”

Từ Ngôn híp mắt nhìn về phía Triệu Nham, hẳn không có khả năng không biết chính mình chi tiết, lần trước đem Triệu Tử thả lại tới thời điểm cũng đã đã biết chính mình có được Âm Dương Nhân sự tình, không âm thầm điều tra chính mình đó là không có khả năng sự tình, rất có khả năng chính mình nhất cử nhất động đều bị giám thị trung, nói cách khác hẳn nhìn đến chính mình sử dụng oán khí cũng sẽ không chỉ là nhỏ nhỏ kinh ngạc một phen.

“Xác thật như thế, tuy rằng người mang oán khí, nhưng là lại không có làm cái gì ác độc việc, điểm này thực làm ta thương thức.”

“Cùng này tiểu tử thói vô nghĩa cái gì!”

“Đừng xen mồm!”

Triệu Nham một tiếng nhẹ a làm nguyên bản tức giận đầy Ôn Uyển Tuyên lập tức nhắm lại miệng, sau đó bị hà tri Ôn Uyển Tuyên tác có chút khó hiểu nhìn Triệu Nham.

Như vậy cảnh tượng bị phía sau Triệu Tử nhìn đến sau, quả thực là tới rồi không khép được miệng nông nổi. Trong trí nhớ phụ thân vẫn luôn là uy nghiêm cùng sợ hãi bà hình tượng, khi nào dám như vậy đối lão bà nói chuyện.

Càng lệnh Triệu Tử cùng Triệu Hiến cảm giác được kinh ngạc chính là bị quát lớn lúc sau, nhà mình lão mẹ thể nhưng không có bạo nổi!

Chẳng lẽ nói..... Mặt ngoài lão ba sợ hãi mẹ, trên thực tế là trái lại?

“Người loại này oán khí tuy rằng thực không lồ, nhưng là cũng gần chỉ là không lồ mà thôi.”

Triệu Nham trên mặt không có gì dư thừa biểu tình. Đã không có nụ cười cũng không có nghiêm túc linh tính, chỉ là bình bình đạm đạm cái loại này.

“Chỉ cần, hơi chút kích thích một chút.”

Triệu Nham bình đạm không có gì lạ kể ra, sau đó búng tay một cái, bỗng nhiên đứng ở tại chỗ Từ Ngôn chỉ cảm thấy chính mình bộc phát ra tới oán khí tại đây một khắc biến mất.

Vô tung vô ảnh cái loại này.

“Sao..... Như thế nào sẽ.....”

“Còn không rõ sao, người kia cái gọi là không lồ oán khí. Chỉ là đơn thuần tích góp lượng mà thôi, đơn giản tới nói chính là đại sung mặt sung mập mạp, chỉ cần hơi chút vận dụng một ít lực lượng liền sẽ tiêu tán.”

Triệu Nham nói như lưỡi dao giống nhau trát ở Từ Ngôn tâm oa thượng, tùy theo mà đến đó là một cỗ cảm giác vô lực, từ nội mà ngoại sinh ra.

Giống như là một đêm phát nhanh người, vĩnh viễn chỉ có thể là có tiền nhưng là sẽ không có thành tựu lớn người. Người như vậy cùng vừa mới đến Từ Ngôn thực giống nhau, có được không lồ oán khí lại không hiểu đến vận dụng.

“Nói rất đúng a.....”

Từ Ngôn sững sờ ở tại chỗ hồi lâu, tùy theo mà đến đó là từng đợt cười khê thanh, hẳn như vậy đột nhiên bệnh tâm thần giống nhau đều hành động khiến cho Triệu Nham nhú mày.

Từ Ngôn, ngẩng đầu lên.

“Xác thật như thế, nhưng là..... Oán khí không lồ chung quy là oán khí không lồ, liên tính là chiếm khi cũng mạnh hơn trước kia ta gấp mười lần!”

Từ Ngôn lui về phía sau một bước. Trao một cái đã bắt được Triệu Tử cánh tay, sau đó hướng chính mình trong lòng ngực lôi kéo.

“Người như vậy cường có ích lợi gì, đem nữ nhi coi như lợi thế giống nhau đưa tới đưa đi, còn có..... Bá mẫu, người cách làm, tuy rằng nói làm nữ hài tử rụt rè một ít là chuyện tốt, nhưng là cũng không cần hành hạ đến chết các nàng nguyên bản hẳn là có đồ vật, ép duyên..... Chụp phim truyền hình đều không mang theo như vậy!”

Nóng bức mùa hè, giờ này khắc này lại đột nhiên thay đổi bộ dáng, ngăn ngừa năm giây trong vòng. Nguyên bản thái dương chiếu qua đầu không trung bỗng nhiên bắt đầu trở nên âm mát lên, một đại đoàn mây đen phiêu phù ở trên không.

Đứng ở mái nhà, Từ Ngôn nhìn sắc mặt đã bắt đầu biến hóa Triệu Nham, cái này cái gọi là đạo giáo giáo chủ, liên tính ở thần thông quảng đại. Ở lợi hại chung quy cũng bất quá là một lần phạm nhân.

Mặc dù có tuyệt đối trừ quỷ năng lực, nhưng trước sau chỉ là một cái có được người thương thân thể trung niên nhân, có lẽ thân thể hẳn so còn lại người hảo rất nhiều, có lẽ năng lực của hẳn so người khác lợi hại nhiều!

Nhưng là, cùng đã cùng nhân loại cái này từ ngữ gần Từ Ngôn so sánh với còn toàn bộ không đủ xem.

“Tuy rằng ta không chế oán khí không đủ chuẩn xác, tuy rằng ta giống như là đồ nhà quê giống nhau một đêm phát nhanh, nhưng là đừng quên. .... Ta có được tuyệt đối không lờ oán khí lượng.”

Nâng lên tay trái, Từ Ngôn chỉ vào không trung, mà tay phải còn lại là gắt gao bắt lấy Triệu Từ bàn tay.

“Chỉ cần có được loại này oán khí ta còn sợ cái gì? Ta có thể làm được bất luận cái gì ta muốn làm sự tình, không khí, lôi, thủy, cùng với tinh thần thượng đồ vật, chỉ cần ta tưởng đều có thể thao túng, này hết thấy. .... Nhưng đều muốn quy công với ta này đôi mắt thượng.”

Mây đen cuộn cuộn, Từ Ngôn khoe miệng không tự chủ toát ra một tia ý cười, tùy theo mà đến đó là trong thân thể tàn mất ra kia cổ chiến ý.

“Oanh, oanh, oanh!!”

Liên tiếp ba đạo tia chớp, rầm rầm làm vang, tại đây tửu lầu tầng cao nhất nghe phá lệ rõ ràng, Từ Ngôn hai mắt nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm đứng ở chính mình mặt đối lập Triệu Nham, mà thân là đạo giáo giáo chủ Triệu Nham giống nhau nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm chính mình.

Thật lâu sau, bỗng nhiên Triệu Nham cười khê lên.

“Thật đúng là cái dừng cảm tìm đường chết thiếu niên.”

Nói chuyện, cũng không như thế nào dễ nghe.

“Hảo hảo, nếu ngươi khẳng khẳng muốn mang đi ta khuê nữ nói, ta cũng không có biện pháp.”

Triệu Nham nói xong câu đó, liền dẫn đầu bắt đầu hướng tới cửa thang lầu vị trí đi đến, cái này làm cho chuẩn bị tốt đánh một hồi Từ Ngôn đương trường sững sờ ở nơi đó.

“Lão công. .... Này!”

Ôn Uyển Tuyên muốn gọi lại Triệu Nham, nhưng là bỗng nhiên nghĩ tới cái gì bữu môi nhìn thoáng qua Từ Ngôn, liền nổi giận dùng dùng đuổi theo.

Mới vừa đi đến cửa thang lầu vị trí Triệu Nham bỗng nhiên ngừng lại.

“Nếu, ta biết ngươi không có hảo hảo đối đãi nhà ta khuê nữ nói, ta thật sự sẽ làm ngươi.”

Ngữ khí thực bình đạm, nhưng là Từ Ngôn lại có thể nghe ra, hẳn thật sự có thể làm được.

Nói xong, hắn cùng Ôn Uyển Tuyên liền vội vội vàng vội rời khỏi.

“Ta nói muội phu. ....”

“Ca!”

“A ha ha, thiếu chút nữa đã quên. ....”

Triệu Hiến đứng ở một bên hơi xấu hổ sờ sờ đầu, sau đó về mặt ngây ngô cười, từ trong lòng móc ra một cái bao lì xì đưa qua.

“Ngươi xem, này tuổi lớn, trí nhớ cũng liền giảm xuống. .... Này bao lì xì ngươi cầm dùng đi, coi như hai ngươi kết hôn tiền biếu.”

“.....”

Từ Ngôn nhìn về mặt ý cười Triệu Hiến, hẳn chính là nghe chính mình lão tỷ rành mạch nói qua, rõ ràng ở chính mình tới phía trước gia hỏa này còn muốn sống lột chính mình, này biến sắc mặt tốc độ không khỏi có chút quá nhanh.

“Ca! Ai. .... Ai muốn cùng gia hỏa này kết hôn! Ngươi đừng nói bừa!”

“Rõ ràng rõ ràng ~”

Đôi mắt khí đầy mặt đỏ bừng thẳng dậm chân Triệu Từ, Triệu Hiến không da không mặt mũi sau khi cười xong, còn lại là biến thành nghiêm túc biểu tình.

Nhìn Từ Ngôn.

“Dù sao ta đem ta muội giao cho ngươi, ngươi nếu là cô phụ nàng, ta đưa thượng ta mạng già cũng muốn cùng ngươi tranh tài một trận chiến! Bất quá. ....”

Nói, Triệu Hiến xoay đầu nhìn thờ hồng học đứng ở cửa thang lầu nam nhân kia, một thân trắng tấp màu đen tây trang, cộng thêm tức giận tận trời một khuôn mặt.

Đúng là ở vừa mới đến hôn lễ trung, bị Từ Ngôn mạnh mẽ mang lên nón xanh Vương Từ Khải, liền tính không có có nón xanh, chỉ cần bằng vào chúng

hội trường nội những người đổ miệng, trời biết sẽ truyền ra tới mấy cái không giống nhau phiên bản.

Có thể nghĩ, nam nhân tam đại bị kịch chỉ nhất lão bà bị đoạt lúc sau, Vương Tử Khải giờ này khắc này là bộ dáng gì cảm thụ, quả thực tới rồi sinh uống Từ Ngôn huyết nông nổi.

Cẩn thận ngấm lại, không có không tức giận lý do.

“Người muốn trước giải quyết người này.” Triệu Hiên nhìn Vương Tử Khải nói ra những lời này.

Bởi vì tức giận, cho nên cả khuôn mặt đều biến thành màu đỏ tím Vương Tử Khải, run rẩy môi gắt gao nhìn chăm chăm đứng ở hần chính phía trước Từ Ngôn, kia phò bộ dáng phảng phất gặp được kẻ thù giết cha giống nhau, hơn nữa..... Còn đều là này phúc điều dạng.

Hận không thể ăn đối phương biểu tình.

Nhìn đến này, Từ Ngôn khẽ cười nói.

Nâng lên tay, đặt ở Triệu Hiên trên vai, sau đó hướng tới hần lộ ra một cái cười to mặt.

“Ra tới hỗn, sớm hay muộn phải trả lại, hiện tại cũng nên là thời điểm nói cho hần, tuổi sự khác nhau là vô pháp đền bù!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 246: Tập chủng

“Người cái này tập chủng!”

Trộn lẫn tạp oán độc lời kịch từ Vương Tử Khải trong miệng phiêu ra tới, theo sau đó là một trương vận vẹo tới rồi cực hạn mặt.

Không thể không thừa nhận, gia hỏa này mặt rất có tiền công giới giải trí tiềm lực, hiện giờ hần cái này hai mươi ba, bốn tuổi tác đúng là mê chết muôn vàn thiếu nữ thời điểm, nhưng là hần lại có cái không nhỏ đã tâm.

Đó chính là đạt được cái gọi là đạo giáo giáo chủ vị trí.

Sự thật chứng minh, còn có như vậy điểm bản lĩnh, tự nhiên có thể bò lên trên tới, cũng đã nói lên hần đã thoát khỏi Từ Thiên dây dưa, Từ Ngôn căn bản không lo lắng Từ Thiên an nguy, nếu thực lực cách xa thật lớn nói, năng căn bản là sẽ không mạo muội đi trợ giúp Từ Ngôn đứng vững một hồi.

Chỉ là không thể tưởng được chính là không rời khỏi, ngược lại bị đạo giáo giáo chủ ngăn lại tới.

Từ Ngôn sắc mặt trở nên rất khó xem, bởi vì Vương Tử Khải câu nói kia đã không đơn giản chính là mắng, vô cùng đơn giản một câu mắng chửi người trên thực tế liền Từ Ngôn tổ tông cùng nhau mắng thượng.

“Tập chủng?”

Từ Ngôn nói thảm một tiếng, bắt lấy Triệu Tử tay cũng buông lỏng ra.

Nhìn đến này, Triệu Tử cảm giác trước mắt Từ Ngôn có chút xa lạ, tuy rằng chỉ là lơ đãng một phiến, nhưng là cái kia ánh mắt..... Căn bản không phải trước kia nhận thức Từ Ngôn ánh mắt.

“Biết ngu là chết như thế nào sao? Đáp, thôi đã chết, biết heo chết như thế nào sao? Đáp, bôn chết, biết người chết như thế nào sao? Đáp, xuân chết.”

Từ Ngôn từng bước một hướng đi Vương Tử Khải, hai người chỉ gian vị trí đại khái có hai mươi bước tả hữu vị trí, thoạt nhìn còn có rất lớn lên một khoảng cách.

Nhưng là giờ này khắc này, ở Vương Tử Khải trong mắt thoạt nhìn lại không như vậy trường, cách hần càng ngày càng gần Từ Ngôn, cái kia ánh mắt cũng liền xem càng thêm rõ ràng, phảng phất không phải xem người biểu tình, nếu nói Vương Tử Khải miệng thượng vũ nhục hần nói. Kia trước mắt gia hỏa này còn lại là từ trong tầm mắt vũ nhục chính mình.

Đó là một loại chịu đựng không được sỉ nhục, Vương Tử Khải nhìn chung cả đời, tuy nói không thượng oanh oanh liệt liệt, nhưng cũng tính thượng có tư có vị, trong trí nhớ người chưa từng có người dùng này trung ánh mắt xem qua chính mình.

Chính mình là ai? Đạo giáo đời sau chừng môn nhân! Thế nhưng bị một con tạp chủng dùng loại này ánh mắt nhìn. Đây là sỉ nhục, thỏa thỏa sỉ nhục!

Lại cách hấn đại khái còn dư lại mười bước tả hữu thời điểm, Từ Ngôn ngừng lại, hai người chính là như vậy đối diện, thời gian một giây một giây vượt qua, có lẽ là cảm thấy chính mình như vậy giống như là cái người nhu nhược giống nhau. Cẩn rằng Vương Tử Khải đẩy ra ngạch cửa về phía trước đi rồi vài bước, đứng thẳng thân mình.

Một bộ màu đen tây trang thực tốt đem thân thể hấn đường cong câu họa ra tới, soái khí diện mạo, cùng với này tiêu chuẩn trạm tư, mặc kệ từ cái gì góc độ tới xem, thua người tựa hồ đều là Từ Ngôn.

Nhưng. Không cho là đúng.

“Tạp chủng chính là tạp chủng, liền tính thay đổi một bộ quần áo cái loại này đáng khinh hơi thở đều không thể che dấu!”

Chán ghét biểu tình, giống như là nhiều xem một cái đều sẽ bị thương hai mắt của mình giống nhau, Vương Tử Khải nói như vậy nói.

“Nếu quý xuống đất hạ cầu xin tha thứ nói, ta sẽ miễn cưỡng tha ngươi mạng nhỏ, nói cách khác..... Ta sẽ làm ngươi không biết chết như thế nào!”

“Ta sợ quá a.....”

“Nếu sợ nói..... Ngươi chơi ta!”

Nhìn Từ Ngôn kia cười như không cười biểu tình, Vương Tử Khải sẽ biết Từ Ngôn vì cái gì nếu là như vậy một bộ biểu tình. Đó là ở cười nhạo chính mình, quả nhiên không cho đối phương điểm đau khổ ném thử là không được!

“Ta sẽ làm ngươi hối hận!”

Nói, hấn đôi tay duỗi đến sau thắt lưng, sau đó sờ mó, hai thanh tử phù chú xuất hiện ở hấn trong tay, đột nhiên quăng đi ra ngoài, giống như là có một mặt nhìn không thấy vách tường giống nhau, dính vào mặt trên.

“Bạo, rỗng ngâm!”

Oanh một tiếng, ước chừng hơn ba mươi phù chú ở hấn này thanh ra lệnh nổ mạnh mở ra. Tùy theo mà đến đó là một trận sương khói xuất hiện, giống như là điện ảnh trung thường xuyên xuất hiện đặc hiệu.

Theo sau, đó là răng rắc thanh âm truyền đến.

Sương khói tan đi, Từ Ngôn nhìn đến chính là nguyên bản tồn tại phù chú địa phương xuất hiện một đạo tiếp theo một đạo cái khe, từ cái khe trung để lộ hơi thở đủ để cho Từ Ngôn phía sau Triệu Hiên sắc mặt đại biến.

Về phía trước đạp một bước. Triệu Hiên đầy mặt khăn trương thần sắc nhìn Vương Tử Khải, sau đó rống lớn nói.

“Ngươi là muốn hủy diệt nơi này sao, loại này lực phá hoại cực cường thuật thức căn bản không thích hợp ở chỗ này sử dụng!”

“Ta muốn làm thịt này chỉ súc sinh!”

Đại khái là bị Từ Ngôn khí quá lợi hại, cho nên hô lên những lời này lúc sau, Vương Tử Khải đầy mặt dữ tợn nhìn kia như gương tử giống nhau vết rạn trung không khí.

“Phanh ~”

Rách nát.

“Rống rống rống!”

Một tiếng rống ngâm truyền đến, quá quen thuộc bất quá thanh âm, liền cùng điện ảnh xuôi tai đến cái loại này thanh âm giống nhau, tùy theo mà đến đó là từ đường kính ước chừng có bốn mét cái khe trung vươn tới một trương miệng.

Đó là một con rồng, phiếm thổ hoàng sắc long, chỉ cần chỉ là cái miệng liền lớn đến một loại khó có thể tưởng tượng nông nổi.

Đây là Từ Ngôn lần đầu tiên, như thế gần gũi quan sát long.

“Long loại này sinh vật tồn tại sao?”

“Xác thật tồn tại.....”

Triệu Hiên sắc mặt tương đương khó coi.

“Thời cơ chờ sở dĩ sẽ xuất hiện long ghi lại, hoàn toàn là bởi vì long bản thân chính là cái tương đương cường hãn sinh vật, sẽ chẳng vân giả vũ, cũng sẽ phun hỏa phun nước, cổ đại vừa ý vị thần ý tứ, đương nhiên ở đạo nhân trong mắt, cũng chính là thuộc về cường một chút động vật giống nhau, mà Vương Tử Khải này chỉ là thổ long. .... Tuy rằng là thấp kém nhất long chủng, nhưng là đối phó người đã dư dả, tuy rằng người oán khí đạt tới Quý Vương cấp bậc, nhưng có thể phát huy ra tôi chỉ sợ vẫn là hung quý kỹ thuật đi!”

“Người đoán sai rồi.”

Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia ý cười.

“Tuy rằng ta đồng đẳng năng lực đều không tính là cái gì cường lực kỹ năng, nhưng là nữ nhân kia năng lực lại là thật đánh thật Quý Vương kỹ năng, nguyên bản cho rằng long loại này sinh vật căn bản là không tồn tại trên thế giới này, cho nên ta cũng liền không nhích quá đánh hấn ý niệm, bắt quá. .... Nếu thật sự tồn tại nói, liền dễ làm.”

“Cái gì?!”

Từ Ngôn nhắm hai mắt lại, kia chỉ cái gọi là thổ long đã sắp thoát ly hạn chế, một con cực đại long đầu xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt.

Vung tay lên, Từ Ngôn đỉnh đầu bỗng nhiên xuất hiện một trận quang, theo sau đồng đẳng quang ví dụ bắt đầu dựa theo sinh vật cơ bắp tổ chức bắt đầu tổ hợp, tốc độ thực mau, này đó ở Triệu Hiên xem ra là như vậy không thể tưởng tượng.

Lợi dụng cảnh trong mơ đem đã biết tri thức toàn bộ phim âm bản tiến trong đầu, đây cũng là ở xuất phát tới thủ đô trước một ngày Từ Ngôn nghĩ đến, cuồng quật dưới bởi vì chuẩn bị thời gian không đủ lâu cho nên cũng chỉ làm sinh vật phương diện đồ vật.

Hoàn toàn có thể nói như vậy, chỉ cần cấp Từ Ngôn một cái hoàn chỉnh DNA hoặc là động vật nước bọt, lợi dụng Vô Tắc Thiên năng lực hoàn toàn có thể phục chế cái giống nhau như đúc! Lại còn có có thể sửa chữa một phen.

Trong không khí dính có long nước bọt, trải qua không khí Từ Ngôn biết được long cấu tạo, sau đó đó là chế làm lên.

“Kia. .... Đó là cái gì?”

Vương Tử Khải tròn tròn mắt, nếu không có nhìn lầm nói, Từ Ngôn đỉnh đầu kia chỉ xác thật là long, lại còn có là màu xanh băng rỗng nước, chỉ cần đem thổ long thổ nguyên tố sửa chữa thành thủy nguyên tố đương nhiên sẽ xuất hiện như vậy long.

Hơn nữa. .... Thân hình muốn so với kia điều thổ long lớn hơn gấp hai!

“Này. .... Người như thế nào sẽ có long!”

Vừa mới còn cuồng ngạo đến không được Vương Tử Khải lúc này hoàn toàn là một khác phiên thân thái, giống như là cái bệnh nhân tâm thần giống nhau đối với Từ Ngôn rít gào lên.

Tùy theo mà đến đó là hấn kia chỉ thổ long một tiếng than nhẹ, sau đó lại chui trở về, không sai, lại toàn đi trở về!

Long tộc uy áp căn bản không phải hấn có khả năng chịu được.

Hình thức, hoàn toàn thay đổi lại đây.

“Thế nào, tạp chủng. .... Hiện tại biết chênh lệch đi.”

Từ Ngôn giống như là xem súc sinh ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Tử Khải, sau đó nhẹ nhàng búng tay một cái.

Đỉnh đầu cái kia rỗng nước hé miệng, một pháo uy lực cực đại thủy đánh đơn qua đi, oanh một tiếng vang lớn lúc sau, Vương Tử Khải bị nổ bay đi ra ngoài, ở mau tiếp cận bên cạnh thời điểm rớt xuống dưới.

“Thật đúng là không lý trí a. .... Chế tạo ra người này nên tàng chỗ nào, bị phát hiện nói có thể hay không bị đương quốc bảo quan lòng sát?”

Nói thêm một câu, Từ Ngôn bắt đầu đi lắc lắc đầu, nhìn về phía một bên nhiều chuyện lão đại Triệu Hiên, vỗ vỗ bờ vai của hấn.

“Vương Tử Khải còn chết không xong, người đi xem một chút đi. ....”

Nói, hướng tới Triệu Tử vị trí đi qua.

Nhìn Từ Ngôn hướng chính mình đi tới, Triệu Tử trên mặt bỗng nhiên dâng lên hai luồng đỏ ửng, sau đó quai hàm cổ lên.

“Nói cho người, ta đi theo người mới không phải muốn đi! Ta chỉ là tưởng trở về nhìn xem! Đối, chính là nhìn xem!”

“Đã biết, đã biết. ....”

Bất đắc dĩ hồi lời nói, Từ Ngôn nhìn về phía phía sau.

“Đứng rồi, cho ta hướng ta lão tử nói cá biệt, dù sao nàng cũng không trở về nhà, ta liền trước mang tráo Triệu Từ đi trở về!”

Nói, Từ Ngôn bế lên Triệu Từ, ở Triệu Từ kinh hô trung nhảy lên rồng nước từ không trung rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247: Về đến nhà

Ban đêm phong thực mát mẻ, bởi vì địa lý vị trí nguyên nhân, đại khái yêu cầu nửa ngày thời gian liền có thể đi xong ban đầu yêu cầu hai ngày lộ trình, Từ Ngôn có chút hối hận, sớm biết rằng buổi tối như vậy lạnh nói, dứt khoát liền chế tạo một cái hỏa long ra tới, ít nhất còn có thể ấm áp thân mình.

“Ngươi lạnh hay không?”

Từ Ngôn những lời này là đối với ngồi ở hán bên cạnh Triệu Từ nói, bởi vì còn ăn mặc áo cưới duyên cớ, Từ Ngôn có chút lo lắng như vậy lỏa lồ vai ngọc hay không có một ít quá tìm đường chết.

Đối với Từ Ngôn quan tâm, Triệu Từ chỉ là lắc lắc đầu, sau đó đem đầu khẽ tựa vào Từ Ngôn trên vai, nàng sở muốn truy tìm đại khái chính là loại cảm giác này, bình bình đạm đạm, hơn nữa có một cái có thể dựa vào bả vai.

Khi còn nhỏ sinh hoạt, đức liên Triệu Từ như vậy sinh hoạt, tuy rằng mặt ngoài thoạt nhìn dị thường kiên cường, nhưng trước sau chỉ là cái sinh hoạt ở cha mẹ cùng ca ca dưới sự bảo vệ tiểu nữ hài mà thôi, nàng sở muốn tìm được một nửa kia cũng chung quy chỉ có thể là bảo hộ nàng người.

Vương Từ Khải không có cho nàng như vậy cảm giác, phản chi Từ Ngôn lại cho nàng như vậy một loại, có thể bảo hộ nàng cả đời cảm giác.

Tuy rằng giờ này khắc này là cái tương đương duyên dáng hình ảnh, nhưng là Từ Ngôn lại một chút đều không nghĩ như vậy, hán ở suy xét một việc.

Dựa theo giống nhau phát triển, bị chính mình mang về nhà Triệu Từ đương nhìn đến có lẽ còn chưa ngủ giấc, thành đêm ôm TV xem đêm khuya phim truyền hình Mã Diễm Lệ, hán là mặt mang mỉm cười lý giải Từ Ngôn thân là một người nam nhân vấn đề.

Nhưng trên thực tế, kia chỉ do tưởng tượng, dựa theo Từ Ngôn đối Triệu Từ lý giải, nàng đại khái sẽ ngay người cái một hai giây, sau đó cơ hồ nhảy lên nhảy đến chính mình trên người, sau đó cắn chính mình.

Nàng cái kia loạn cắn người tật xấu tựa hồ còn không có xóa.

Chỉ cần ngắm lại kia phó hình ảnh đều sẽ sinh ra một loại, hình ảnh quá mỹ không nỡ nhìn thẳng ảo giác, như vậy dự đoán khiến cho Từ Ngôn cảm giác dựa vào chính mình trên vai nữ nhân có chút không lớn an toàn.

Không chuẩn một đao thọc chết chính mình gì đó.....

Chính mình hán là thọc bắt từ đi?

“Kia gì..... Triệu Từ a, ta hỏi ngươi một việc.”

“Làm sao vậy?”

Liền đầu cũng không nâng, Triệu Từ dựa vào Từ Ngôn bả vai cứ như vậy lười biếng trả lời nói, theo sau đó là Từ Ngôn trầm mặc.

“Ta cần thận suy nghĩ một chút, nếu..... Nhà ta hiện tại có cái nữ nhân.....”

“Nữ nhân! Cái gì nữ nhân!”

Triệu Từ tặc mao.

Nguyên bản chim nhỏ nép vào người bộ dáng biến mất, ngồi thẳng thân thể, sau đó một đôi mắt phảng phất thăm thẳm mọi người linh hồn chỗ sâu trong.

Gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn, quan sát đến hần nhất cử nhất động.

Sau đó đầu về phía trước đuổi đuổi, cơ hồ dán ở Từ Ngôn trên mặt.

“Ngươi..... Ở ta không ở thời điểm chứa chấp nữ nhân?”

“Không phải.....”

Tròng mắt dạo qua một vòng, Triệu Từ nghĩ nghĩ có khả năng người thân phận, do dự một hồi mới thử tính mở miệng hỏi đến.

“Từ Văn Tĩnh, là nàng sao. Ta đã sớm cảm giác nàng đối với ngươi có ý tứ, hơn nữa lớn lên còn rất xinh đẹp..... Ôn nhu, như vậy nữ hài tử nhất thảo nam hài tử thích, ngươi có phải hay không đem nàng mang về nhà!”

“Đừng nói giỡn.”

“Đó là ai? Chẳng lẽ là cùng Từ Văn Tĩnh vẫn luôn đi rất gần cái kia cái gì..... Hàn Tiểu Hiểu?”

Bỗng nhiên nghĩ tới nào đó khả năng tính, Triệu Từ một phen đề lại Từ Ngôn bả vai, ở ánh trắng chiếu xuống, Khuôn mặt nhỏ trướng đến đỏ bừng, quả thực sắp tới nghiêng răng nghiêng lợi nông nổi.

“Ngươi..... Chẳng lẽ là muốn song phi sao?!”

“Ngươi đem ta tưởng thành bộ dáng gì người!”

Từ Ngôn, lớn tiếng phê bình Triệu Từ.

“Tuy rằng nhiều năm như vậy ta không nói qua bạn gái, nhưng ngươi hẳn là cũng biết, ta chỉ là ngại nữ hài tử phiền toái mà thôi..... Còn có, đầu của ngươi rốt cuộc tắc chính là cái gì, ta có nói quá cái gì sao. Chỉ là mời đến đương bảo mẫu, bảo mẫu biết không?”

“Không phải tiết dục dùng công cụ?”

“Đương nhiên không phải!”

Từ Ngôn rống lên một câu.

Sau đó liền phát hiện không thích hợp địa phương.

“Từ từ, tiết dục cái này từ ngữ..... Ngươi biết đến man nhiều sao?”

Từ Ngôn một đôi mắt nhìn chăm chăm bắt đầu tránh né Từ Ngôn tầm mắt Triệu Từ, sau đó một đôi tay ấn nàng mặt, mặt đối mặt nhìn nàng.

“Từ nơi đó học được?”

“Từ..... Từ.....”

“Không cần nói dối!”

“A a a a ~ thật là..... Đương nhiên, đương nhiên là từ trong sách! Kết hôn trước mục mục..... Giao cho ta thư, còn nói cho ta rất nhiều.....”

Nói cuối cùng thanh âm càng ngày càng thấp, nghe được Từ Ngôn lỗ tai lại là một loại khác cảm thụ.

Xác thật, Từ Ngôn từng nghe quá, cổ đại nữ nhân ở kết hôn thời điểm. Xác thật sẽ có mẫu thân truyền thụ kia phương diện tri thức cách nói, chỉ là nói..... Không nghĩ tới Triệu Từ nàng mẹ nó tư tưởng thật đúng là lạc hậu.

“Tính tính..... Loại chuyện này liền đừng nói nữa.”

“Àn.....”

Thấp giọng lên tiếng, Triệu Từ then thùng cúi đầu xuống, sau đó không rên một tiếng thành thành thật thật ngồi ở chỗ kia, đại khái qua có một đoạn thời gian. Nàng mới lại một lần mở miệng nói chuyện.

“Ngươi..... Có thể hay không đổi ta làm cái loại này kỳ quái sự tình?”

“Ngươi suy nghĩ nhiều!”

.....

Vội vội vàng vàng chạy trốn lúc sau, đương Mã Diễm Lệ về đến nhà nhìn đến lại là trống rỗng phòng, cùng với vì phòng ngựa nàng ngộ nhận vì Từ Ngôn

biến mất mà riêng viết một trương tờ giấy.

“Có việc đi ra ngoài hai ngày, không cần lo lắng”

Vô cùng đơn giản một hàng tự, lại chứng minh rồi một sự kiện thật, Từ Ngôn chạy, cũng chưa nói muốn đi đâu, cũng chỉ dư lại chính mình.

“Thật đúng là cái không phụ trách nhiệm nam nhân. ....”

“Đúng vậy đúng vậy.” Trình Tử ở một bên ứng hòa.

Trên thực tế, cho rằng trong nhà chỉ có chính mình một người cũng chỉ là Mã Diễm Lệ đơn phương cho rằng mà thôi, trên thực tế, nàng bên người vẫn luôn còn có một cái khác gia hóa.

Trình Tử, đã chết nữ quý.

Trong lòng ngực ôm hắc trứng, ngồi ở Mã Diễm Lệ bên cạnh, sau đó đôi mắt lại chăm chú vào vẫn luôn chớp động hình ảnh TV, từ nhìn cái này, Trình Tử nào đó phương diện tri thức rõ ràng được đến đề cao.

“Thật đúng là cái ngu ngốc a. .... Rõ ràng như vậy thích hẳn, vì cái gì chính là phát hiện không được đâu?”

Nghĩ tới cái gì xấu hổ xấu hổ mặt sự tình, Mã Diễm Lệ ôm đệm một đầu ngã xuống trên sofa, sau đó ở nơi nào xoắn đến xoắn đi, trong miệng lầm bầm ra những lời này.

“Bởi vì nguoi chính mình chính là ngu ngốc.” Trình Tử mặt vô biểu tình nói ra những lời này, sau đó liền vẫn luôn vẫn duy trì ngay từ đầu cái kia động tác.

Đáng tiếc, nàng theo như lời nói, Mã Diễm Lệ căn bản nghe không được.

Bởi vì chỉ có một người ở nhà duyên cớ, cho nên Mã Diễm Lệ muốn so bình thường lớn mật rất nhiều, ăn mặc một cái quần lót, trên người bộ Từ Ngôn áo lót.

Bởi vì đảm đương bảo mẫu này chức trách, cho nên nàng bình thường thời điểm, đều sẽ đem Từ Ngôn quần áo tẩy tẩy, sau đó. .... Từ giữa lấy ra một kiện trông lên trên người.

Mã Diễm Lệ có loại kỳ quái yêu thích, đơn giản tới nói, càng như là kỳ quái đam mê, nàng ngoài ý muốn thích Từ Ngôn dùng quá đồ vật, tỷ như. .... Nàng mấy ngày nay liền thừa dịp từ giảng hòa Từ Thiên không ở nhà từ riêng chạy đến Từ Ngôn khăn trải giường thượng lẫn lộn, sau đó ngủ gì đó.

Nghệ thuật là đi qua, nhưng là càng nhiều lại là một loại tiếc nuối cảm giác, vì cái gì chính mình muốn lưu lại đến đây một bước a. ....

Giống loại này, ở Từ Ngôn khăn trải giường thượng lẫn lộn, ăn mặc Từ Ngôn xuyên qua áo lót loại chuyện này, ở trước kia Mã Diễm Lệ là tưởng cũng không dám tưởng.

Nhưng là giờ này khắc này lại hoàn toàn muốn làm gì thì làm.

Nàng thực thích loại này Từ Ngôn áo lót trông lên chính mình trên người rộng thùng thình cảm giác, bởi vì giống như là Từ Ngôn ở ôm chính mình giống nhau.

Trên thực tế, này hoàn toàn chỉ là nàng ảo tưởng.

“Ca. .... Ca!”

Chìa khóa cắm vào bên trong cánh cửa chuyển động thanh âm hấp dẫn nằm ở trên sofa Mã Diễm Lệ chú ý, sau đó đột nhiên cả kinh, ngồi dậy, nàng đã nghe được ngoài cửa thanh âm, kia đại khái là Từ Ngôn thanh âm.

Sẽ không sai!

Mã Diễm Lệ bắt đầu hoảng loạn lên, nàng ở quen thuộc bất quá cái kia thanh âm, Từ Ngôn thanh âm, nhưng mà nhân loại ở hoảng loạn bên trong vô pháp trấn định xuống dưới cũng bị Mã Diễm Lệ suy diễn vô cùng nhuần nhuyễn.

“Làm sao bây giờ. .... Làm sao bây giờ. ....”

So sánh Mã Diễm Lệ, Trình Tử muốn trấn định nhiều, chỉ là ngốc ngốc nhìn một bên như kiến bò trên chảo nóng giống nhau Mã Diễm Lệ, đôi mắt cũng không chuyển động nhìn đối phương.

Giống như là đang xem diễn giống nhau.

“A. .... Rốt cuộc đã trở lại”

Từ Ngôn thanh âm vang lên, tiếp theo giây môn bị kéo ra, sau đó Mã Diễm Lệ liền như vậy ngốc ngốc nhìn đứng ở không khẩu nhìn về phía bên trong Từ

Ngôn.

Nàng đại nảo tại đây một khắc đã mất đi vận chuyển.

Bị thấy được..... Toàn bộ bị thấy được!

“Ngươi rốt cuộc đang xem cái gì?”

Chưa từng nghe qua thanh âm vang lên, sau đó Triệu Tử đầu duỗi tiến vào, thấy được ngồi ở trên sô pha, trên người ăn mặc Tử Ngôn áo lót, chỉ ăn mặc quần lót Mã Diễm Lệ.

Mặt, nháy mắt đen.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 248: Co dẫn

Không xong!

Đây là Tử Ngôn đại nảo trước tiên sinh ra tin tức, trên thực tế hấn chân đã theo bản năng hướng tới mặt sau lui một bước, nhưng là lại bị phía sau Triệu Tử chặn nơi đó.

Căn bản không có đường lui.

“Ngươi muốn đi nào.....”

Trầm thấp thanh âm từ Triệu Tử trong miệng truyền ra tới, sau đó đó là chậm rãi nâng lên bàn tay, trao một cái đã bắt được Tử Ngôn cổ áo, cặp mắt kia phảng phất có thể sinh nuốt người khác giống nhau.

Mặt vô biểu tình một khuôn mặt nhìn chăm chăm Tử Ngôn.

“Không nên giải thích một chút sao..... Bảo mẫu vì cái gì sẽ là này phúc trang điểm, xuyên như vậy bại lộ, ngươi không cần nói cho ta ngươi cái gì cũng không biết”

“Trên thực tế..... Ta xác thật cái gì cũng không biết.”

“Ngươi cho rằng ta còn sẽ tin tưởng sao?”

“Sẽ không.....”

“Thực hảo.....”

Triệu Tử thật sâu hít một hơi, tầm mắt lại tập trung ở ngốc ngốc ngồi ở trên sô pha còn không có làm rõ ràng trạng huống Mã Diễm Lệ trên người.

Sau đó, mặt mang mỉm cười chen qua Tử Ngôn đi qua, trắng tinh áo cưới tại đây một khắc rơi vào Mã Diễm Lệ trong mắt cảm giác như vậy chói mắt.

Nàng tổng cảm giác đây là..... Ở cười nhạo chính mình.

Tử Ngôn ăn mặc tây trang, mà tên này không có gặp qua nữ nhân lại ăn mặc áo cưới, này không phải xích lỏa khiêu khích là cái gì..... Ở chính mình đái ở nhà trong khoảng thời gian này, nhân gia đã đi nơi khác kết thành hôn đã trở lại.

Đây là khiêu khích.

“Ngươi tên là gì?”

“Ta..... Ta kêu.....”

Cảm giác không biết nên như thế nào trả lời nàng, Mã Diễm Lệ có chút co quắp lời kéo chính mình trên người kia kiện rộng thùng thình thực áo lót.

“Ta kêu Mã Diễm Lệ.....” Cuối cùng, vẫn là nói ra.

“Ta kêu Triệu Tử, thỉnh nhiều chỉ giáo.”

Cười cười, hoặc là cố ý vô tình hành động, Triệu Tử vươn tay lời kéo một chút chính mình áo cười. Này tựa hồ là ở nói cho Mã Diễm Lệ một việc.

Cúi đầu, Mã Diễm Lệ không biết nên nói cái gì, muốn khóc sao? Xác thật có loại này xúc động, nước mắt có loại sắp rơi xuống cảm giác.

Vì cái gì muốn khóc..... Vì cái gì đau?

“Hào.....”

Bỗng nhiên, một tiếng nhẹ gọi ở bên tai mình vang lên. Mã Diễm Lệ chỉ cảm thấy trên vai có chỉ tay đập ở mặt trên, sau đó đó là ngẩng đầu lên, nhìn đến lại là Từ Ngôn kia trương có chứa mỉm cười mặt.

“Có thể, như vậy là được.....”

Từ Ngôn nhìn Triệu Tử, trên mặt biểu tình bắt đầu nghiêm túc lên.

“Về phòng đợi đi.”

“.....”

Triệu Tử nhìn Từ Ngôn một hồi, liền quay đầu đi hướng phòng ngủ. Sau đó phịch một tiếng đóng cửa lại.

“Xin lỗi nga..... Nàng chính là ta đi ra ngoài mấy ngày nay nguyên nhân.”

“Không..... Không quan hệ.”

“Hào hảo, đừng khổ sở.....”

Từ Ngôn dùng ngón tay cái cọ đi Mã Diễm Lệ khóe mắt nước mắt, sau đó đó là hơi hơi cười đến, tựa hồ ở bất tri bất giác bên trong chính mình cũng đã thiếu hạ nàng không ít đồ vật.

Mã Diễm Lệ đối chính mình cảm giác, Từ Ngôn sao có thể không biết, chỉ là vẫn luôn không có vạch trần mà thôi. Bởi vì..... Ngay lúc đó hẳn còn có Trình Tử cùng Triệu Tử hai cái.

Mà Trình Tử, từ vào cửa kia một khắc Từ Ngôn cũng đã thấy được, như cũ là mặt vô biểu tình một khuôn mặt, ở chính mình về nhà lúc sau, đã không có kích động cấp chính mình một cái ôm, cũng không có dư thừa cái gì động tác, đơn giản tới hoà giải bình thường không có gì khác nhau.

Này liền giống vậy..... Không thể nào để ý Từ Ngôn giống nhau.

Cái này ngu ngốc.....

Từ Ngôn nói thăm suy nghĩ nói.

.....

Hết thấy. Đề tính thượng phong bình lặng tĩnh, Triệu Tử cũng không phải như vậy khó mà nói lời nói, trên thực tế nàng chỉ là đơn phương tin tưởng Từ Ngôn mà thôi, tin tưởng Từ Ngôn lần đầu tiên còn giữ lại.

Thẳng đến..... Nhìn đến cái kia đồ vật.

“Đây là cái gì?”

Từ Ngôn mới vừa đem ngựa Diễm Lệ an ủi hảo đuổi về trong phòng ngủ lúc sau, Từ Ngôn trở lại phòng ngủ nhìn đến lại là Triệu Tử kia lạnh như băng ánh mắt, cùng với..... Trong tay cầm cái kia lục mũi tên, hình vuông lục mũi tên.

Rõ ràng, Từ Ngôn phi thường rõ ràng đó là thứ gì, trên thực tế Triệu Tử cũng thập phần rõ ràng, ở mau kết hôn mấy ngày hôm trước. Tuy rằng không nghĩ phải gả cho Vương Tử Khải, nhưng là mẫu thân giống hẳn truyền thụ tri thức thời điểm, nàng lại có hảo hảo nghe.

Tỷ như nói..... Tư thế linh tinh vấn đề, cùng lần đầu tiên đủ loại vấn đề tới nói, còn có các phương diện tránh thai thi thảo.

Sau đó. Trong lúc có giảng đến nàng giờ này khắc này trong tay cầm thứ này.

“Ngươi trên giường như thế nào sẽ có cái này.....”

Từ Ngôn cảm giác chính mình toàn thân cứng đờ vô cùng, hần tằm mắt có chút mơ hồ không chừng nhìn Triệu Tử trong tay cầm cái kia ngoạn ý.

Kia cũng không phải là cái gì thứ tốt.

“Đó là kẹo cao su.”

“Không cần dùng loại này liền chính ngươi đều không rõ ràng lắm lấy có tới lừa dối ta!”

Đầy mặt đỏ bừng, Triệu Tử nói như vậy nói, nàng giờ lên trong tay hình vuông đóng gói lục mũi tên, sau đó nhìn Từ Ngôn.

“Ta biết đây là thứ gì, vấn đề là, ngươi vì cái gì sẽ có cái này!”

Chẳng lẽ muốn nói cho hắn, đây là Từ Thiên đi thời điểm để lại cho chính mình ngoạn ý? Vì làm chính mình không ngoạn ý muốn lưu lại cái gì?

Gặp quý đi thôi, loại chuyện này liền chính mình đều không tin, huống chi Triệu Tử! Từ Ngôn cảm giác đầu trung lộn xộn, không rõ ràng lắm nên như thế nào trả lời Triệu Tử vấn đề.

“Cái kia.....”

“Quả nhiên, ngươi là tính toán đối ta làm cái gì kỳ quái sự tình sao?!”

Triệu Tử lớn tiếng răn dạy Từ Ngôn một phen, sau đó Từ Ngôn liền ngây ngẩn cả người, hần đầy mặt không thể hiểu được nhìn trước mắt mặt đỏ tới rồi cực hạn Triệu Tử.

Thật sâu mà hít một hơi.

“Đừng..... Đừng cho là ta không biết, cái này..... Cái này là có thể tránh thai, hơn nữa là nam tính dùng cái loại này, nếu ngươi chuẩn bị loại này đồ vật, nói cách khác chuẩn bị đối ta làm cái gì kỳ quái sự tình đi!”

“Không, ngươi suy nghĩ nhiều.....”

“Ngươi mới suy nghĩ nhiều đâu! Ngu ngốc đại ngu ngốc! Ngươi cái đẳng đồ từ! Mãn đầu óc loại này sắc sắc sự tình ngu ngốc!”

“.....”

“Tổng..... Nói ngắn lại, loại này đồ vật ta muốn tịch thu, đối, chính là tịch thu!”

Lời lẽ chính đáng nói như vậy nói, sau đó đó là nhìn chăm chăm Từ Ngôn đôi mắt, gắt gao nắm chặt ở chính mình trong tay, phảng phất lại nói, này đã là ta đồ vật!

Thật là hao tổn tâm trí.....

Từ Ngôn, rất rõ ràng, xuất hiện loại này đồ vật hơn phân nửa lại là Trình Tử khiến cho quý, nói cách khác, nàng cũng sẽ không như vậy bình tĩnh, nếu nói không phải nàng làm đánh chết Từ Ngôn đều không tin.

Hiển nhiên, nếu là Mã Diễm Lệ nói, nàng đã sớm không dám nhìn chính mình, nhưng là Trình Tử bất đồng, cái này liền nghiệm dụng bằng đều có thể nhét vào trong miệng gia hỏa sao lại có thể làm không ra loại chuyện này!

Nhìn đáng vẻ, là thời điểm hảo hảo giáo huấn một phen.

“Kia gì..... Ngươi trước đi một hồi, ta đi ra ngoài một chút trước WC.”

Nói, không đợi Triệu Tử trả lời, Từ Ngôn dẫn đầu đi ra phòng ngủ.

.....

“Thật đúng là không biết nên nói như thế nào ngươi.....”

Đem WC khoá cửa thượng lúc sau, Từ Ngôn đầy mặt bất đắc dĩ nhìn đồng dạng mặt vô biểu tình nhìn chính mình Trình Tử, còn có nàng trong lòng ngực ôm hắc trứng.

Nhìn một hồi, đem WC môn mở ra, một tay đem Trình Tử trong lòng ngực hắc trứng bắt lên, ra bên ngoài mặt một ném.

Sau đó, làm lại đem cửa đóng lại.

“Hảo, như vậy thoải mái nhiều.”

Nhìn Trinh Từ, Từ Ngôn bắt đầu dĩ gãi dĩ đầu.

“Nói như thế nào người đâu? Liên tính ở như thế nào trò đùa dai, cũng không thể đem cái loại này đồ vật đặt ở nơi đó mới đúng, sẽ bị người khác hiểu lầm!”

“Không phải đã hiểu lầm sao.”

“Cũng đúng, trước không nói cái này, người ít nhất ở ta trở về lúc sau tỏ vẻ tỏ vẻ mới đúng không? Tỷ như một cái hôn, một cái hôn, hoặc là một cái hôn gì đó.....”

“Không cần.”

“Cực tuyệt thật đúng là dứt khoát a!”

Từ Ngôn nhìn Trinh Từ, nàng tựa hồ cùng trước kia không có gì bao lớn biến hóa, bất quá tương đối còn chưa chết quá thời điểm, cẩn thận ngắm lại..... Lúc ấy muốn thông nhân tình vị rất nhiều, ít nhất còn sẽ làm chính mình giải giải áp linh tính, đầu gối hiện tại.....

“Trước dứt bỏ này đó không nói, ta cảm thấy nhà chúng ta hiện tại người cũng tương đối nhiều, về sau hoạt động không gian cũng tương thích hợp tương đối thiếu, cho nên nói..... Vì phòng ngừa người ở làm ra cùng loại với hướng trên giường ném cái loại này đồ vật hành động, ta phải cho dư người trừng phạt”

Từ Ngôn biểu tình tương đương nghiêm túc, sau đó trừng mắt một đôi mắt nhìn Trinh Từ, mà Trinh Từ cũng là trước sau như một trừng mắt cặp kia mắt cá chết nhìn chính mình.

Bỗng nhiên Từ Ngôn động lên, đi phía trước đi rồi một bước, sau đó cao cao nâng lên chính mình cánh tay, nhắm ngay Trinh Từ mộng chụp đi xuống.

“Bang ~” một tiếng thanh thúy tiếng vang lúc sau, Trinh Từ như cũ thờ ơ, chỉ là sừng sốt đã lâu, hai mắt vô thần nhìn chằm chằm Từ Ngôn.

Tương phản, Từ Ngôn chỉ là cười cười, sau đó đối với Trinh Từ nói.

“Như cũ co dẫn mười phần a!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 249: Tiêu Hàn

“Người đã đến rồi.....”

“Àn, ta tới.”

Từ Ngôn thân ở với đại lâu đình, hần thời khắc ngừng đầu nhìn lên không trung, trước sau như một sáng lạn, như phi thúy một nửa sao trời khiến cho Từ Ngôn nội tâm thế nhưng sinh ra ngăn ngại không minh, hần không rõ ràng lắm đây là một loại cái gì cảm giác.

Tạm dừng đại khái có một hồi, Từ Ngôn cuối cùng vẫn là xoay qua đầu tới, nhìn đứng ở chính mình phía sau nam tử, thân cao so với chính mình còn muốn cao thượng một ít, đại khái tính ra nói hần là 1 mét 8 tả hữu thân cao, ăn mặc tương đương thể diện, liên tính là mùa hè cũng là một thân tây trang trông lên trên người, mang chính là điện ảnh trung bình thường xuất hiện cái loại này tơ vàng mắt kính.

Như vậy trang phần dựa theo đạo lý tới nói hần là sẽ lệnh người sinh ra một loại thực không xong cảm giác, nhưng trên thực tế, Từ Ngôn thiếu phát hiện, hần như vậy trang phần thế nhưng khiến người sinh ra một loại, hần đại khái chính là yêu cầu như vậy giả dạng cảm giác.

“Nên nói như thế nào? Có phải hay không cảm giác giờ khắc này tới có chút quá nhanh?”

Từ Ngôn bỗng nhiên có chút buồn cười, hần mang theo như vậy cảm giác nhìn trước mặt người này, trên thực tế, ở không lâu trước đây, Từ Ngôn gặp qua hần một lần mặt, dùng gặp qua một lần mặt, không bằng đứng ở trên máy tính dùng từ âm trò chuyện qua muốn bình thường nhiều.

“Nói thật, có chút không thể tưởng tượng, chỉ là không nghĩ tới người sẽ là lớn lên này phúc bộ đáng.”

Đây là Từ Ngôn phát ra từ nội tâm nói, trên thực tế cũng xác thật là như thế, hấn đối trước mắt người này ấn tượng còn dừng lại ở lần trước điều tra cái gọi là trò chơi giết người sự kiện khi sở nghe được cái kia thanh âm, lúc ấy Từ Ngôn cũng không có nhìn thấy bộ dáng của hấn, nhưng là giờ này khác này nhìn thấy lúc sau khó tránh khỏi sẽ sinh ra một loại hơi kỳ diệu cảm giác.

Tới nam tử tới thượng mang theo nghiêng ngả tươi cười nhìn Từ Ngôn.

“Nga ~ vậy ngươi ngay từ đầu cho rằng ta là bộ dáng gì người?”

“Dù sao không phải ngươi cái dạng này. .... Đơn giản tới nói, ngươi cái dạng này so với ta dự tính muốn soái nhiều.”

“Kia thật đúng là cái đến không được đánh giá.”

“Ăn ngay nói thật thôi.”

Từ Ngôn vẫy vẫy tay, sau đó cười tủm tỉm nhìn về phía trước mắt đứng cái này nam tử, hấn nhất cử nhất động cùng với nói chuyện ngữ khí tựa hồ đều cùng Anh quốc cái kia quốc gia sở thừa hành cái gọi là thân sĩ phong độ ngoài ý muốn tương tự, hấn cái dạng này hấn là sẽ đã chịu rất nhiều nữ hài tử yêu thích đi.

Từ Ngôn nghĩ như vậy. Sau đó vươn tay, cười tủm tỉm.

“Thế nào, nắm cái tay lấy kỳ hữu hảo?”

“Đừng nói giỡn, ngươi tay phải chính là có hấp thụ oán khí công hiệu, điểm này ta còn là rất rõ ràng. Lần trước nói chuyện với nhau thời điểm không phải đã bị ta thăm dò rõ ràng sao?”

“Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ ngốc không kéo mấy mắc mưu đầu. .... Ngoài ý muốn đầu chuyện tốt thực.”

Từ Ngôn hít một hơi, nguyên bản còn coi như hài hước ánh mắt biến mất, thay thế chính là kiên định tâm mắt, hấn nhìn trước mắt tên này nam tử.

“Ta lần trước nhớ rất rõ ràng, hai ta ở nói chuyện với nhau xong lúc sau giống như định ra cái cái gì ước định đi?”

Từ Ngôn, cũng không có quên cái kia sự tình. Trên thực tế hấn vẫn luôn để ý, chỉ là hấn lại bởi vì đủ loại sự tình không có thời gian đi tìm hấn, hơn nữa trước kia cái loại này gà mờ thực lực nhưng không đáng chính mình mạo hiểm, hiện giờ tuy rằng chưa nói tới Quý Vương cấp bậc thực lực, nhưng là Từ Ngôn vẫn là có tin tưởng đối phó một ít hung quý cấp bậc quý.

Trước mắt này chỉ, đại khái chính là hung quý đỉnh thực lực.

“Thực lệnh người kinh ngạc nguyên bản liền biết ngươi sẽ tiến bộ tương đương mau. Nhưng là lại không có nghĩ vậy sao mau. .... Như vậy tốc độ, ngay cả trong lịch sử những cái đó lão gia hỏa cũng sẽ là tương đương xấu hổ.”

“Liên tính ngươi như vậy khen ta ta cũng sẽ không vui vẻ.” Từ Ngôn nói.

“Kia, lúc trước theo như lời nói còn có tính không số?”

“Đương nhiên, quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, chỉ là ta rất hiếu kỳ, vì cái gì ngươi muốn ham thích với ta đâu?”

Hấn loại này cách nói liền có chút kỳ quái, nếu làm không hiểu rõ người nghe được còn tưởng rằng là cái gì gay chỉ gian ái tuyên ngôn. Trên thực tế chỉ là tên này nam tử đơn phương cảm giác được hoang mang mà thôi.

Trên thực tế, là cả nhân, đều sẽ cảm giác được hoang mang, bởi vì thật sự làm không rõ ràng lắm Từ Ngôn rốt cuộc suy nghĩ cái gì?

Nếu nói yêu cầu lực lượng của chính mình, hung quý đỉnh nhìn đáng vẻ là cái hiếm có sức chiến đấu, nhưng là cũng không đến mức hấn tên này ham thích, kia chỉ có một loại khả năng tính, hấn nhìn trộm cũng không phải thực lực của chính mình, mà là chính mình năng lực.

Tiêu Hàn nghĩ như vậy đến.

Nhiều ít năm thời gian, trước mắt tên này mới chỉ có mười sáu bảy tuổi thiếu niên. Cũng hấn là không có gì tâm cơ tuổi tác, nhưng là lại luôn là treo một bức giả dối tươi cười, làm người căn bản làm không rõ ràng lắm hấn rốt cuộc suy nghĩ cái gì, vẫn luôn lấy nhìn thấu nhân tâm vì căn cứ Tiêu Hàn cũng không có cách nào chân chính đọc hiểu quá hấn ý tưởng.

Muốn nhìn thấu một người rất đơn giản, nhưng là càng khó đích xác thật như thế nào biết một cái hi nộ vô thường người ý tưởng. Từ Ngôn không sai biệt lắm chính là như vậy một người.

Ở Trình Từ không có xuất hiện phía trước, hấn vẫn luôn là một loại người không trêu chọc ta, ta cũng không phản ứng ý tứ của ngươi, nhưng là từ Trình Từ chính thức vào ở hấn gia lúc sau hấn liền bắt đầu thay đổi, chân chính ý nghĩa thượng biến hóa, giống như là từ trong mà ngoại biến hóa, Từ Ngôn bắt đầu trở nên ngẫu nhiên cười, bắt đầu trở nên chơi lưu manh, bắt đầu trở nên đối nữ nhân sinh ra hứng thú.

Trước kia Từ Ngôn vẫn luôn lo lắng cho mình xu hướng giới tính phương diện có lẽ có chút vấn đề, nhưng là không nghĩ tới chính là, hấn căn bản liền

không có cái gì vấn đề, chỉ là về phương diện này hứng thú thích tình tương đối trẻ duyên cớ, nếu không phải Trình Tử xuất hiện, không biết muốn bao lâu, Từ Ngôn mới có thể đối nữ nhân loại này sinh vật sinh ra hứng thú.

Xuyên thấu qua mắt kính thấu kính, Tiêu Hàn nhìn Từ Ngôn kia khuôn mặt.

Lại là cái này biểu tình, nắm lấy không ra, nhưng là lại có vẻ không có gì tâm cơ biểu tình, xem tránh ra không thể nào làm cho người ta thích.

“Trên thực tế, ta yêu cầu cũng không phải lực lượng của người.”

Từ Ngôn mở miệng, đầy mặt tự tin tươi cười, cao cao giơ lên chính mình nắm tay, sau đó hướng tới chính phía trước vị trí nhẹ nhàng đẩy đi ra ngoài, như xé rách không khí một nửa tiếng vang, nhìn như bình thường một quyền lại sinh ra khó có thể tưởng tượng uy lực, nếu không phải sợ đem nhà lầu làm hỏng rồi, nói không chừng Từ Ngôn liền cầm dưới chân này đồng lâu tới thực nghiệm một chút.

“Đem oán khí tập trung với một chút, sau đó đánh ra đi liền có thể đạt tới loại này phăng phát xé mở không khí hiệu quả, đây là mấy ngày trước nghĩ đến tuyệt chiêu, đồng dạng, ta cũng là vì hướng người chứng minh một chút, ta căn bản không lo lắng cái gọi là lực lượng không đủ nguyên nhân, một tổ chức yêu cầu một cái Quý Vương cấp bậc trấn lâu, thực rõ ràng. .... Lực lượng của ta tuy rằng còn không có đạt tới cái kia trình tự, nhưng là cũng là kém không xa cảnh giới, chẳng lẽ người không cho là như vậy sao?”

Này kỳ thật cùng đạo nhân hệ thống kém không bao nhiêu, như Triệu Tử nói cho chính mình sự tình, đạo nhân cũng là phân hệ thống, như chỉ tu luyện thân thể lợi dụng linh lực luyện hóa thân thể, đạt tới có thể phát tay gian sinh ra khủng bố lực lượng, còn có chính là chính là như Triệu Tử như vậy, có thể dùng pháp thuật tới tiến hành công kích, đơn giản tới nói một cái như là trong trò chơi chiến sĩ một cái như là pháp sư, hai người tuy rằng là một chủng tộc, nhưng là lại có bất đồng công kích phương thức.

Đương nhiên, người mang không hề oán khí, Từ Ngôn hoàn toàn có thể đạt tới lợi dụng này oán khí làm được nào đó hành động, cho tới nay Từ Ngôn công kích phương thức đều là chỉ một, tỷ như phát động kỹ năng, này liền như là một cái viễn trình chỉ biết phóng kỹ năng thương tổn, nhưng là bị người gần người lúc sau chỉ có thể dùng cái gọi là tay phải đi hấp thụ người khác oán khí, nhưng là có chút thời điểm, bởi vì lực lượng thượng chênh lệch quá mức thật lớn duyên cớ, còn không có sờ đến người khác cũng đã bị làm nằm sấp xuống.

Đương nhiên, một cái sẽ phản kháng gia hỏa xa xa không có một cái thành thành thật thật quỳ rạp trên mặt đất gia hỏa muốn thành thật rất nhiều.

“Chính như người chỗ đã thấy, ta chỉ cần nhất định không hề oán khí lực lượng hoàn toàn có thể đạt tới một loại hoàn toàn mới độ cao, khác không dám nói, chỉ cần đạt tới hủy diệt phạm vi trăm mét nói vẫn là có thể làm được đến, đương nhiên là thuần phát trình độ, loại này oán khí sở áp súc sau sinh ra lực lượng ngay cả ta đều tương đương kinh ngạc. ....”

Đương nhiên, Từ Ngôn từ lúc bắt đầu liền khoe ra lâu như vậy cũng không phải muốn cho trước mắt gọi là Tiêu Hàn gia hỏa đối chính mình sinh ra sợ hãi trong lòng, chỉ là làm hắn có cái đơn giản nhận thức.

Chính mình, đã không phải lúc trước cái kia mặc hấn xâu xé Từ Ngôn.

“Ta nhớ rất rõ ràng. .... Lúc ấy vừa mới gặp mặt thời điểm ta cũng đã dò hỏi quá người ý kiến, đương nhiên hiện giờ ta cũng sẽ không đổi biến quá nhiều.”

Từ Ngôn nhìn trước mắt Tiêu Hàn, hấn là cái rất có tiềm lực người, trong tay hấn cái kia tư liệu vòng đúng là chính mình yêu cầu đồ vật, từ hấn ngay từ đầu liền tiếp cận chính mình, hơn nữa biết cái gọi là Âm Dương Nhãn xem ra, cũng là không đơn thuần hư trương thanh thế.

Không có nhất định tiêu chuẩn, hấn căn bản không có khả năng sinh ra như vậy khí thế.

Lúc trước đối mặt hấn thời điểm, hấn sở mang cho chính mình uy áp hiện giờ vẫn là ký ức khắc sâu.

Hít vào một hơi, Từ Ngôn xoay đầu nhìn phía sau Tiêu Hàn, trên mặt bỗng nhiên treo lên một bức ý cười.

“Đi theo ta làm đi!”

Chương 250 bị lỗi, nội dung trong chương là của chương 20 nên ta không làm.

Down txt hay lên web cũng bị thế, đang tìm ở các nguồn khác mà chưa tìm thấy, khi nào tìm thấy sẽ post bù chương 250 và thông báo.

Chương 251: Khai giảng

Chín tháng phân đã đến, ý nghĩa chính là khai giảng đã đến giờ tới, trên thực tế, không có gì trường học là ở chín tháng nhất hào chính thức khai giảng, thường thường đều sẽ đi phía trước trước tiên mấy ngày khai giảng.

Từ Ngôn nơi trường học cũng là như thế, ở phía trước hai ngày thời điểm cũng đã thông tri đi chuẩn bị giao học phí đi, không phải quá quý học phí tổng ngạch không đến một ngàn, đương nhiên đây là không giao cao phí, cao phí là những cái đó không có thi đậu lý tưởng cao trung, phân số không đạt tới, tự xuất tiền túi đi thượng trường học, như vậy trường học giống nhau đều là kiểm lấy như vậy người tiền.

Tuy rằng Từ Ngôn nơi trường học cũng không phải cái gì trọng điểm cao trung, nhưng là như cũ có không ít thành tích kém đến cận bã người ở trung khảo thời điểm liền kẻ hèn bốn trăm phân đều không có tới.

Cũng may lúc trước Từ Ngôn là thi được tới.

Triệu Tử bởi chính mình đi, bởi vì nàng cũng muốn tiếp tục đi học duyên cớ, cho nên mới sẽ cùng Từ Ngôn cùng đi trường học đưa tin, sau đó..... Cứ như vậy đình đầu đại trời nóng về tới gia.

Nói ngắn lại, hiện giờ Từ Ngôn có chút đau đầu, chuẩn xác tới nói hẳn ở vì mỗ chuyện hao tổn tâm trí, đó chính là Triệu Tử vấn đề.

Hào thuyết tốt xấu mới đưa nàng từ chính mình trong phòng chạy về chính mình phòng, này cũng không phải cái gì Liễu Hạ Huệ hành vi, mà là chỉ do với còn không có chuẩn bị sẵn sàng, bất luận nghĩ như thế nào..... Hôn trước phát sinh cái loại này quan hệ, chính mình cái kia trên danh nghĩa mẹ vợ đều sẽ không đáp ứng, dựa theo đạo lý tới nói, hiện giờ Từ Ngôn căn bản không có lý do sợ nàng, nhưng là đối phụ thân hẳn lại không thể không kiêng kị ba phần.

Lại nói như thế nào nhân gia cũng là đạo giáo giáo chủ, Từ Ngôn liền tính hiện giờ có thể địch nổi Quỷ Vương nhập cảnh thực lực, nhưng cũng không có cách nào đánh bại cái gọi là đạo giáo giáo chủ, nếu đạo giáo giáo chủ không có siêu nhân thực lực nói, sớm nên đã bị còn lại Quỷ Vương đánh bại, mới không có khả năng như là hiện tại cái dạng này. Bình yên vô sự đãi ở thủ đô.

Lấy nhà bọn họ đối đãi trình tiết ý thức, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể đựng vào, hơn nữa..... Từ Ngôn tạm thời cũng không có phương diện này hứng thú.

So sánh vấn đề này, hiện giờ Từ Ngôn càng thêm đề ý chính là Trình Tử.

Hiện tại đã rõ ràng lúc trước nàng đi vào chính mình bên người là bởi vì từ phúc vấn đề, cái kia lão bất tử rốt cuộc có bộ dáng gì mưu kế Từ Ngôn cũng không rõ ràng. Đơn giản tới nói hết thấy đều là như lọt vào trong sương mù cảm giác.

Trình Tử trước khi chết Từ Ngôn đã gặp qua, nhưng là sau khi chết kia đoạn thời gian hoàn toàn không có tin tức, chỗ trống là tương đương không chưa quá.

Từ Ngôn thực đề ý điểm này, hoàn toàn có thể nói đây là hẳn tính cách làm cho, liền tính đã đem Trình Tử định vị thân cận nhất người, nhưng khó tránh khỏi cũng sẽ sinh ra một tia nghi vấn..... Nàng tổng cảm giác Trình Tử ở gạt chính mình cái gì. Này không phải lần đầu tiên sinh ra loại cảm giác này, sớm tại thật lâu phía trước hẳn cũng đã bắt đầu hoài nghi, chẳng qua lúc ấy cho rằng gạt chính mình sự tình là trước đây liền cùng Trình Tử nhận thức, nhưng là đương hết thấy vạch trần kia một khắc Từ Ngôn phát hiện không phải.

Trình Tử..... Như cũ ở gạt chính mình cái gì, này không phải ảo giác, mà là thật thật tại tại cảm giác được. Giống như là vô pháp tránh cho giống nhau hoài nghi, nhưng cũng gần chỉ là hoài nghi.

Giờ này khắc này, Từ Ngôn ngồi ở lớp vị trí thượng.

Hôm nay buổi sáng chỉ là đưa tin, cho nên lớp tới người cũng không phải rất nhiều, tại hạ ngo thời điểm mới là chân chính bắt đầu chính thức đi học, nhưng là ở hiện tại loại này thời điểm có chút về quê hoặc là đi nơi khác có khả năng còn không có gấp trở về, cho nên lớp nội chỉ có một bộ phận nhỏ người.

Tỷ như nói. Nguyên bản chính mình ngồi cùng bàn, Dương Hâm liền không có tới, cùng với có hảo một thời gian không có gặp qua hẳn, nói đúng ra hẳn là mới vừa phỏng nghỉ hè không mấy ngày thực tế gặp qua hẳn một mặt lúc sau liền không có quá nhiều tiếp xúc, cho nên hoàn toàn có thể nói thượng là không có gặp qua.

“Từ Ngôn.....”

Một tiếng quen thuộc thanh âm hấp dẫn Từ Ngôn tầm mắt, đang ở trầm tư Từ Ngôn ngẩng đầu lên nhìn đến chính là Từ Văn Tĩnh một khuôn mặt, ôn nhu, xinh đẹp, cho người ta một loại tươi mát thoát tục cảm giác, thành thành thật thật một nữ hài tử.

“Ngươi cũng tới ~ ta còn tưởng rằng buổi sáng ngươi hẳn là sẽ không tới đâu.”

“Khó tránh khỏi cũng sẽ có muốn tới xúc động. Như thế nào? Nay cái liền chính ngươi?”

Từ Ngôn ý tứ là đang hỏi, vì cái gì cái kia cái gọi là bách hợp nữ Hàn Tiểu Hiểu không ở cái này địa phương, có điểm quá không khoa học ý tứ, rất cuộc..... Gia hỏa kia đam mê Từ Ngôn chính là tương đương hiểu biết, nàng cũng sẽ không làm Từ Văn Tĩnh chính mình đãi ở chỗ này. Có không lão sư, tới tìm nàng cũng là thực bình thường sự tình.

“Các nàng chủ nhiệm lớp ở tuyên bố một việc, cho nên quá sẽ đến.....”

“Nga, như vậy a.....”

Từ Ngôn sững sốt một chút, sau đó thử tìm một chút đề tài, đem chính mình uống qua mấy ngụm nước đưa tới Từ Văn Tĩnh trước mặt, sau đó mặt mang mỉm cười.

“Muốn hay không uống khẩu?”

Nghe xong hẳn những lời này, Từ Văn Tĩnh nhìn nhìn Từ Ngôn trong tay cầm kia bình thủy, sau đó sắc mặt bỗng nhiên đỏ lên, thẹn thùng đem đầu thấp đi xuống.

Tại đây một khắc, Từ Ngôn rõ trắng cái gì.

Chính mình uống qua thủy nữ hài tử kia đi uống..... Đây không phải gốc xoa hành vì sao, này hẳn là tính thượng cái gọi là gián tiếp tính hôn môi đi? Không thể hiểu được hỏi một nữ hài tử muốn hay không uống chính mình thủy, tuy rằng nam sinh chỉ gian không có gì bận tâm, nhưng là nam nữ chỉ gian lại nói loại này lời nói liền có vấn đề.

“Xin lỗi, theo bản năng hành động.”

“Không..... Không có quan hệ.”

Tùy tranh cãi thượng nói như vậy, nhưng trên thực tế Từ Văn Tĩnh vẫn là đỏ bừng mặt, thẹn thùng chính là thẹn thùng, tựa hồ không có gì yêu cầu giải thích địa phương.

Liên ở không khí tương đương xấu hổ thời điểm, Hàn Tiểu Hiểu nữ nhân kia xuất hiện, cao hứng còn không có vào nhà liền bắt đầu kêu Từ Văn Tĩnh tên, chỉ là đương nhìn đến Từ Văn Tĩnh trước mặt Từ Ngôn khi, sắc mặt biến đổi.

“Ngươi như thế nào tại đây!”

“Làm ơn..... Đây là ta bạn, không phải ngươi bạn, ngươi cho rằng ngươi có tư cách đối với ta như vậy nói như vậy lời nói sao?”

Nói, Từ Ngôn hơi hơi híp mắt, sau đó nhìn về phía Hàn Tiểu Hiểu, kia cười như không cười biểu tình thoát nhìn giống như là trào phúng giống nhau, Từ Ngôn này phúc biểu tình làm Hàn Tiểu Hiểu nghiêng răng nghiêng lợi, quả thực muốn ngừng mà không được.

Xoay đầu, phiên Từ Ngôn liếc mắt một cái.

Thì thâm trong miệng cái gì, sau đó bỗng nhiên trào một cái đã bắt được Từ Văn Tĩnh tay, liền sảo phải về nhà đang làm gì.....

“Chờ, chờ một chút Tiểu Hiểu.....”

“Có cái gì hảo chờ, ý tứ không sai biệt lắm là đến nơi, ta ngày hôm qua xem một phim truyền hình đặc biệt đẹp, ta mang ngươi về nhà nhìn lại!”

Một giây đồng hồ đại khái đều không nghĩ ở đãi đi xuống, cho nên mới sẽ lôi kéo Từ Văn Tĩnh tay phải rời khỏi, chỉ là giống như nhân gia không phải quá phản ứng năng.

Nhưng mà, kỳ quái sự tình đã xảy ra, bỗng nhiên cái này ở Từ Ngôn trong mắt vẫn luôn sinh long hoạt hổ phảng phất có sử không xong nhiệt tình Hàn Tiểu Hiểu lôi kéo Từ Văn Tĩnh động tác ngừng lại, sau đó liền bắt đầu lay động lên.

Từ Ngôn nhìn nàng mặt trái, cho rằng nàng lại muốn nổi điên biểu diễn cái gì vạn eo vũ đạo, ai biết thân thể mềm nhũn ngã đầu sảo Từ Văn Tĩnh trong lòng ngực ngã xuống, bởi vì thời gian dài ở nhà làm việc, sức lực không nhỏ Từ Văn Tĩnh bám trụ hân đến Hàn Tiểu Hiểu vẫn là làm được đến, cho nên mới miễn tái đến trên mặt đất bị kích.

“Tiểu Hiểu, Tiểu Hiểu ngươi làm sao vậy!”

Từ Văn Tĩnh trong giọng nói để lộ lo lắng ý vị, sau đó lóp nôi tới người cũng chưa hấp dẫn tầm mắt, phát huy quốc nội mọi người nhất truyền thống hành động, vậy xem

Ở nơi nào góc lảng, Từ Ngôn phát hiện, Hàn Tiểu Hiểu lần này không phải trang mà là thật sự, vội vàng đi tới, nhìn nàng kia khuôn mặt.

Nhìn kỹ nói, gia hỏa này lớn lên man xinh đẹp, đáng tiếc thích nữ nhân, bất quá hiện tại hiển nhiên không phải suy xét này đó thời điểm, Từ Ngôn vươn tay mở ra nàng mí mắt nhìn nhìn, trông mất hướng về phía trước phiến, này cũng không phải là trang.

Liên tính cái gì hiểu không rõ ràng lắm, nhưng từ TV thượng xem ra tri thức vẫn là minh bạch, khác không nói, chỉ cần cái này phiến trông mất liền có thể nhìn ra được tới, TV thượng thường xuyên không đều là như thế này diễn sao?

“Làm sao bây giờ a! Từ Ngôn.....”

Trong thanh âm mang lên khóc nức nở, giống như là chân tay luống cuống tiểu cô nương giống nhau, Từ Văn Tĩnh đầy mặt lo lắng thần sắc nhìn về phía Từ Ngôn, sau đó còn lại là nhìn chăm chăm hấn kia khuôn mặt.

Nữ nhân quả nhiên là nữ nhân.

Nhìn nàng một cái, Từ Ngôn trở tay đem Hàn Tiểu Hiểu kéo lại đây hướng trên người một bối, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua Từ Văn Tĩnh.

“Còn có thể làm sao bây giờ? Trước đưa nàng đi bệnh viện.”

“Nga.....”

Ngây ngốc gật đầu, không có chút nào chú ý Từ Văn Tĩnh chỉ có thể nhận đồng, mà lớp nội đám kia học sinh cũng sợ hãi, khô cần trừng mắt một đôi mắt nhìn Từ Ngôn đem Hàn Tiểu Hiểu bối đi, vừa mới chủ nhiệm lớp có việc muốn xử lý cho nên giờ này khắc này cũng không ở lớp nội.

Từ Ngôn đã không có tâm tình chú ý này đàn gia hỏa hình thái, công Hàn Tiểu Hiểu chạy ra lớp, sau đó còn lại là nhanh chóng xuống lầu.

Tuy rằng Từ Văn Tĩnh thoát nhìn rất gầy yếu, nhưng là ngoài ý muốn chạy cũng không phải quá chậm, này cũng cùng nàng thời gian dài làm việc thoát không được quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 252: Dễ dàng kia

Từ Ngôn đem Hàn Tiểu Hiểu bối đi, vừa mới chủ nhiệm lớp có việc muốn xử lý cho nên giờ này khắc này cũng không ở lớp nội.

Từ Ngôn đã không có tâm tình chú ý này đàn gia hỏa hình thái, công Hàn Tiểu Hiểu chạy ra lớp, sau đó còn lại là nhanh chóng xuống lầu.

Tuy rằng Từ Văn Tĩnh thoát nhìn rất gầy yếu, nhưng là ngoài ý muốn chạy cũng không phải quá chậm, này cũng cùng nàng thời gian dài làm việc thoát không được quan hệ.

Ở tới cổng lớn thời điểm Từ Ngôn ngừng lại, sau đó nhìn về phía Từ Văn Tĩnh.

“Nàng như thế nào sẽ đột nhiên té xỉu?”

“Ta..... Ta cũng không biết a!”

Từ Văn Tĩnh sốt ruột muốn chết, một bộ sắp khóc ra tới biểu tình, nàng nhìn Từ Ngôn, đầy mặt bất lực bộ dáng.

“Hảo, trước không nói này đó.”

Đem sắp từ sau lưng bóc ra Hàn Tiểu Hiểu hướng lên trên đẩy đẩy lúc sau, Từ Ngôn nhìn về phía lui tới ô tô.

Nếu kêu xe cứu thương nói liền có một ít đại tài tiểu dụng, ở không đến hai dặm địa phương có cấp cứu trung tâm, kêu taxi đi nói nếu không vài phút liền đến.

Liên tính Từ Ngôn đối trên lưng Hàn Tiểu Hiểu chưa nói tới thích, thậm chí có thể tính thượng chán ghét, nhưng còn không đến mức lòng dạ hẹp hòi đến loại tình trạng này, ít nhất đưa nàng đi bệnh viện vẫn là có thể làm được đến.

“Tắc xi!”

Nâng lên một bàn tay, Từ Ngôn đối với bên trái một chiếc xe taxi đã bãi quỳ lạy.

.....

“Bác sĩ..... Ta bằng hữu được bệnh gì?”

Hơi chút tạm dừng một chút, Từ Ngôn cuối cùng cấp Hàn Tiểu Hiểu một cái bằng hữu định nghĩa, sau đó nhìn vừa mới từ trong phòng bệnh đi ra bác sĩ, là một người nữ bác sĩ, tuổi đại khái là hơn bốn mươi tuổi.

“Không có gì trở ngại, chỉ là thiếu máu mà thôi..... Đại trời nóng đừng cho nàng hạt mồ chạy. Nàng thân thể này thực dễ dàng bị cảm nắng.”

“Thiếu máu? Nàng là luyện tập thể dục, còn có thể là thiếu máu?”

Đối Từ Ngôn vô tri, bác sĩ cũng không có cái gì khinh bỉ ý tứ, cũng không phải mỗi người đều tinh thông y thuật, cho nên chỉ là thờ dài.

“Vận động lại nhiều nên thiếu máu vẫn là thiếu máu. Hai người không có gì quan hệ, cho nên đem người cái kia sai lầm tư tưởng thay đổi một chút.”

“Nói cách khác, ta bằng hữu nàng không thành vấn đề?”

“Đương nhiên, chờ nàng điều xong kia bình thủy, ở nghỉ ngơi một chút là đến nơi, đứng rồi..... Thuận tiện đi đem tiền thuốc men kết một chút.”

“Nga..... Đã biết.”

Nói xong. Bác sĩ liền rời đi, cùng đại đa số bác sĩ giống nhau, cái này bác sĩ đồng dạng chưa cho Từ Ngôn cái gì hảo cảm, mắng vài câu xú thí linh tinh lời kịch lúc sau, Từ Ngôn thuận tay đi đem tiền thuốc men kết, sau đó liền về tới phòng bệnh.

Từ Văn Tĩnh. Ngồi ở Hàn Tiểu Hiểu bên cạnh, bởi vì là sau lưng cho nên Từ Ngôn giờ này khắc này căn bản nhìn không tới nàng là thiếu niên biểu tình, nhưng là mơ hồ lại có thể cảm giác đến, nàng tựa hồ thực lo lắng Hàn Tiểu Hiểu.

Đi đến nàng bên người, bởi vì phát hiện có người tới, cho nên Từ Văn Tĩnh ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, này đại khái là Từ Ngôn lần đầu tiên nhìn đến hắn như vậy biểu tình. Không có chút nào che dấu bị thương.

Tựa hồ cái này vẫn luôn thích thẹn thùng, thích khinh thanh tế ngữ tiểu cô nương trong nháy mắt, trưởng thành rất nhiều.

Nàng lại cúi đầu.

“Tiểu Hiểu nàng được bệnh gì?”

“Căn bản không tính là là bệnh, chỉ là thiếu máu mà thôi, bác sĩ vừa rồi nói chỉ cần hơi chút nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi, người căn bản không cần lo lắng.”

“Thật vậy chăng?!”

Đột nhiên đứng lên, sau đó trao một cái đã bắt được Từ Ngôn tay, bởi vì thân cao duyên cớ nàng chỉ có thể ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

Đem tay rút ra, Từ Ngôn nhìn nàng khẽ cười đến, không có phát hiện ở hắn đem tay rút ra kia một khắc. Từ Văn Tĩnh trên mặt bỗng nhiên toát ra một tia không tha, theo sau đã bị che dấu.

“Cho nên nói người hoàn toàn không cần lo lắng, đứng rồi..... Có thể hay không phiền toái người đi cho ta mua mấy bình thủy trở về, có điểm miệng khát.”

Bất đắc dĩ cười, Từ Ngôn đem hai mươi khối nhét vào Từ Văn Tĩnh trong tay. Sau đó bất đắc dĩ cười.

“Bởi vì một hồi còn phải cho bác sĩ đưa người bệnh báo cáo gì đó..... Cho nên tạm thời đi không khai, phiền toái người.”

“Không phiền toái.”

Lắc lắc đầu, Từ Văn Tĩnh cũng không có cái gì mâu thuẫn đem Từ Ngôn hai mươi khối lấy đi, sau đó tránh ra.

Nhìn đến Từ Văn Tĩnh thân ảnh hoàn toàn biến mất lúc sau, Từ Ngôn trên mặt vẫn luôn treo tươi cười mới thu liễm lên, hắn cũng không phải không có phong độ khó hiểu phong tình làm nhân gia một nữ hài tử đi mua đồ vật, chỉ là hắn ở Hàn Tiểu Hiểu trên người phát hiện một cái đến không được đồ vật.

Nguyên bản bác sĩ nói Hàn Tiểu Hiểu là thiếu máu thời điểm Từ Ngôn liền có một chút cảm giác được kỳ quái, nếu là thiếu máu nói, tuy rằng sẽ tạo thành hôn mê cũng sẽ không đạt tới lâu như vậy, hơn nữa nhìn dáng vẻ nàng còn không ngừng là thiếu máu, nàng trái tim cái kia vị trí..... Có khác đồ vật.

“Thế nào, Trình Từ..... Hắn là hoặc nhiều hoặc ít phát hiện một chút cái gì đi?” Từ Ngôn, bỗng nhiên mở miệng nói chuyện.

Người ở bên ngoài trong mắt cái gì đều không có phòng, tại đây một khắc lại đột nhiên xuất hiện một bóng người, một người mặc màu trắng áo ngủ nữ nhân, đúng là Trình Từ.

Toàn bộ phòng bệnh có hai trương giường bệnh, đại khái là vừa khéo, một khác trương cũng không có người, cho nên lúc này toàn bộ trong phòng bệnh cũng chỉ có từ giảng hòa Hàn Tiểu Hiểu hai cái người sống, chẳng qua trong đó một cái đã hôn mê, mà Trình Từ cũng đã sớm chết thật nhiều năm.

Mà Trình Từ còn lại là ở ngay từ đầu đi trường học thời điểm liền vẫn luôn đi ở Từ Ngôn bên người, bởi vì nàng giống như muốn dư vị một chút lúc trước súc ở cái bàn phía dưới cảm giác, cho nên riêng đi theo Từ Ngôn chạy qua đi, sau đó quả nhiên vẫn luôn ở cái bàn hạ đợi.

“Àn, trái tim có cái gì.”

Quả nhiên như thế, Từ Ngôn đôi mắt hơi hơi mị mị, cùng hấn ngay từ đầu đoán trước không sai biệt lắm, quả nhiên ở Hàn Tiểu Hiểu trong cơ thể còn có một cái khác đồ vật, đơn giản tới nói cũng không chỉ là đồ vật đơn giản như vậy.

“Gặp qua sao?”

“Không có.” Trình Từ lắc lắc đầu.

Theo sau, nàng những lời này lại làm Từ Ngôn nhú mày.

“Nhưng là lại có nghe nói qua.”

Trình Từ vươn ra ngón tay Hàn Tiểu Hiểu ngực.

“Nhân loại trái tim là chỉ này đại não ở ngoài cái thứ hai quan trọng khí quan, đơn giản tới nói chỉ cần trái tim hư rớt nói, trên cơ bản liền không có sống sót hy vọng, cho nên ta mới có thể nói những lời này, hơn nữa cái kia đồ vật, chính là sống nhờ trong tim bên trong.”

“Sống nhờ?”

“Hắn là một loại quỷ, cụ thể hình thái không hiểu biết, nhưng là căn cứ thư thượng ghi lại, loại này đồ vật có điểm cùng loại ký sinh trùng, chẳng qua tương đối với ký sinh trùng, thứ này muốn nguy hiểm nhiều, nhân loại bản thân liền không có gì đại lực lượng, liền tính bị bám vào người cũng không có bất luận cái gì biện pháp, mà loại này sống nhờ trong tim vị trí ‘Ký sinh trùng’ sẽ lấy ký sinh giả máu mà sống, mà trái tim lại là cung huyết một trọng đại khí quan, dâm diễn loại này sinh vật bị xưng là ‘Tạng ký’”

“Tạng ký?”

Từ Ngôn hai mắt hẹp nhìn nằm ở trên giường Hàn Tiểu Hiểu, nàng giống như là ngủ rồi giống nhau không có bất luận cái gì biểu tình, thoát nhìn thực an tường, có lẽ chỉ có ở ngủ thời điểm người này thoát nhìn mới không phải như vậy thảo người ghét.

“Có biện pháp làm ra tới sao?”

“Không có biện pháp, bởi vì là ở quan trọng nhất khí quan, chỉ cần hơi có vô ý, trái tim cũng sẽ ở đồng thời hủy diệt, bởi vậy không có bất luận cái gì biện pháp.”

Từ Ngôn chân mày cau lại này liền giống như lại nói người được nghi nan tạp chứng giống nhau, căn bản liền trị không hết, Từ Ngôn nhìn không thuận mắt Hàn Tiểu Hiểu, đồng thời nữ nhân này cũng nhìn không thuận mắt Từ Ngôn, lẫn nhau nhìn không thuận mắt đồng thời nhưng là dứt bỏ này đó không nói, nàng là Từ Văn Tĩnh bằng hữu.

Tuy rằng cái này biến thái bách hợp nữ là ôm một loại kỳ quái tâm tính ở quấy phá, nhưng là không thể không phủ nhận, nàng là Từ Văn Tĩnh khó gặp bằng hữu, lúc trước chính là đáp ứng quá cái kia chết Trịnh hoàng muốn giúp hấn chiếu cô Từ Văn Tĩnh, nếu Hàn Tiểu Hiểu chết nói, nàng cũng sẽ thương tâm đi?

Thật là phiền toái.

Bất đắc dĩ nứt ra nhếch miệng, Từ Ngôn vươn tay gỡ gỡ đầu, sau đó ở Trình Từ cặp kia vô thần đôi mắt hạ đến gần rồi trên giường bệnh Hàn Tiểu Hiểu.

Hàn Tiểu Hiểu trái tim bên trong có cái gì, thay lời khác tới nói cái kia gọi là ‘Tạng ký’ ngoạn ý này đây uống máu mà sống, mà sống nhờ trong tim cái kia vị trí có có thể đạt tới không thương tổn Hàn Tiểu Hiểu nông nổi, tuy rằng không biết kia ngoạn ý rốt cuộc trông như thế nào, nhưng là ít nhất thử cũng là muốn thử một chút.

Từ Ngôn đến gần rồi Hàn Tiểu Hiểu, sau đó ở Trình Từ nhìn chăm chú hạ nâng lên chính mình tay.

“Người muốn làm gì.”

Trình Từ không có chút nào phập phồng thanh âm truyền vào Từ Ngôn lỗ tai nội, sau đó Từ Ngôn động tác tạm dừng xuống dưới, nhìn thoáng qua Trình Từ.

“Đương nhiên là giúp nàng kiểm tra thân thể.....”

Nói, đem tay đặt ở Hàn Tiểu Hiểu trái tim vị trí, mà thân là nữ tính cái kia vị trí đồng dạng cũng là ngực.

Sờ ở trong tay mềm mại.

Nhắm mắt lại, Từ Ngôn chậm rãi đem một tia oán khí vận tác nơi tay chưởng nội, sau đó thâm thấu tiến vào nàng da thịt bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 253: Lặng lẽ lời nói

Thâm thấu nhập Hàn Tiểu Hiểu trong cơ thể oán khí, giống như là ở nàng trong cơ thể an trí một đôi mắt giống nhau, có thể rõ ràng nhìn rõ ràng Hàn Tiểu Hiểu trong cơ thể sở hữu bộ vị, ân..... Đó là tử cung.

Nhắm mắt lại Từ Ngôn mày nhăn lại, sau đó bắt đầu theo mạch máu tiến vào Hàn Tiểu Hiểu trong cơ thể quan trọng nhất khí quan.

Trái tim.

Tâm, nếm thử xuất hiện ở tiểu thuyết hoặc là phim truyền hình trung một chữ, tỷ như khổ bức nữ chính khóc lớn vỗ ngực quát, tâm hảo đau!

Nhưng là, này cũng gần chỉ là TV trung xuất hiện cảnh tượng, trên thực tế loại chuyện này cùng tâm xả không thượng nửa mao tiền quan hệ, tuy rằng không biết vì cái gì những cái đó phim truyền hình đạo diễn đều ái hướng nơi đó xả, nhưng là Từ Ngôn rất rõ ràng, trái tim công hiệu.

Bùm bùm, một chút tiếp theo một chút, này đại khái là Từ Ngôn lần đầu tiên như thế gần gũi quan khán trái tim nhảy lên, thứ này so trong tưởng tượng muốn xấu nhiều.

Theo mạch máu tiến vào trái tim nội, Từ Ngôn nhìn đến lại là vẫn luôn muốn tìm kiếm cái kia mục tiêu, Trình Từ theo như lời “Tặng ký” rất nhỏ, lấy ra nói, đại khái là ngón tay gấp 1%.

Liên tính như thế chi tiểu, Từ Ngôn vẫn là có thể xem rành mạch, kia tặng ký bề ngoài.

Cùng gặp qua sâu lông có không sai biệt lắm bề ngoài, nhưng là lại có đỏ như máu làn da, hai viên tròn mắt đại cực kỳ, chiếm cứ thân thể phần đầu một phần hai, tròn mắt hiện ra chính là màu trắng, có lẽ là phát hiện Từ Ngôn sờ thâm thấu tiến vào kia một tia oán khí, tặng ký đem ánh mắt chuyển dời đến Từ Ngôn sờ thâm thấu oán khí thượng.

Nhưng mà, tặng ký kế tiếp hành động lại khiến cho Từ Ngôn chấn động, nó há to miệng, nguyên bản bị đôi mắt chiếm cứ một phần hai ngoạn ý đột nhiên hướng về phía trước phiến khởi, nháy mắt chính cái đầu phẳng phát biến mất, thay thế chính là một trương phiếm màu đen miệng khang.

Từ Ngôn cảm giác được ngạc nhiên. Ở hắc trong ấn tượng, giống như trên địa cầu sinh vật chỉ có xà loại này đồ vật có thể đem miệng cầm cột khuếch trương mở ra, nhưng cũng không phải khuếch trương đến toàn bộ phần đầu, nhưng mà này chỉ tặng ký lại sử Từ Ngôn có một loại tân ấn tượng.

Này ngoạn ý đầu có thể xem như đôi mắt, cũng có thể xem như đầu. Đồng dạng cũng là đầu, tiếp theo giây một trận hút truyền đến, Từ Ngôn chỉ cảm thấy chính mình oán khí cùng chính mình chỉ gian liên hệ bị chặt đứt.

Đứng ở Hàn Tiểu Hiểu trước mặt, Từ Ngôn mặt bỗng nhiên mờ, hắc trên mặt mang theo kỳ quái thần sắc, không có nhìn lầm. Cái kia tặng ký có thể hấp thụ oán khí.

Nếu có thể hấp thụ oán khí nói, liền không có biện pháp dùng loại này biện pháp tới tiêu trừ cái loại này đồ vật, cũng liền ý nghĩa Hàn Tiểu Hiểu vấn đề còn không có từ căn bản thượng giải quyết.

Vẫn luôn nhắm mắt lại Hàn Tiểu Hiểu bỗng nhiên gạt mình mí mắt, sau đó vẫn luôn nhắm đôi mắt mở to mở ra, nhìn về phía Từ Ngôn.

Thời gian, phẳng phát tại đây một khắc đỉnh chỉ. Bởi vì vừa mới ở giúp Hàn Tiểu Hiểu tra xét trong cơ thể tình huống, cho nên Từ Ngôn tay cũng không có từ nàng trên người dời đi, có lẽ là cảm giác được trên ngực khác thường, cho nên Hàn Tiểu Hiểu ánh mắt chuyển dời đến trên ngực, sau đó nhìn đến lại là Từ Ngôn cái tay kia.

Tầm mắt, tập trung ở Từ Ngôn trên mặt, mà ở giờ khắc này. Từ Ngôn cũng phát hiện, cái này vẫn luôn hôn mê Hàn Tiểu Hiểu đã tỉnh lại, chân mày cau lại.

Mới vừa hấp thu xong chính mình oán khí, Hàn Tiểu Hiểu liền đã tỉnh, là bởi vì kia chỉ tạng ký ở tiêu hóa oán khí, cho nên tạm thời không có cách nào hấp thụ Hàn Tiểu Hiểu huyết?

Mà không có phát hiện, tại đây một khắc Hàn Tiểu Hiểu mặt đã trở nên đỏ bừng, theo sau đó là hiện lên thần sắc chán ghét.

Một cái tát rút ra Từ Ngôn tay.

“Ngươi cái tử biến thái, tay để chỗ nào!”

Nàng dùng sức lực không nhỏ, cho nên mu bàn tay thương đã đỏ lên. Từ Ngôn chỉ là nhìn chăm chăm một hồi chính mình mu bàn tay, liền nhìn về phía đã đem chân xả quả trước ngực, trừng mắt một đôi mắt nhìn chính mình Hàn Tiểu Hiểu.

Sau đó cười lạnh một tiếng.

“Ngươi tốt nhất trước chú ý ngươi ở địa phương nào.”

Từ Ngôn thanh âm khiến cho Hàn Tiểu Hiểu phục hồi tinh thần lại, sau đó nhìn chung quanh, từ thiết bị thương không khó coi ra đây là bệnh viện.

“Hiện tại đã biết rõ đi. .... Đây là bệnh viện. Ta đưa ngươi lại đây, vừa mới ta cũng chỉ là ở giúp ngươi kiểm tra thân thể mà thôi.”

Nói, Từ Ngôn quăng ngã quăng ngã bàn tay, về mặt khinh thường bộ dáng.

“Hơn nữa phiền toái ngươi động não suy nghĩ một chút. .... Ta sẽ đối với ngươi loại này cái gì liệu đều không có nữ nhân cảm thấy hứng thú sao?”

“Ngươi!”

“Ngươi cái gì ngươi, có biết hay không chính mình thực vô cớ gây rối, đây là lần thứ mấy cùng ngươi nói.”

Từ Ngôn về phía trước đi rồi hai bước, nhìn Hàn Tiểu Hiểu, bỗng nhiên đem đầu thấp xuống, sau đó nhìn chăm chăm nàng cặp mắt kia.

Nếu là bình thường, nữ nhân này có lẽ sẽ giận dữ cùng Từ Ngôn đối diện, nhưng là lúc này đây chỉ là nhìn vài giây liền đem ánh mắt dời đi.

“Ngươi. .... Ngươi ly ta như vậy gần làm gì, từ biến thái ly ta xa một chút!”

“Một ngụm một cái, từ biến thái. .... Rốt cuộc ai mới là biến thái?”

Vươn tay một phen bóp chặt Hàn Tiểu Hiểu cằm, sau đó Từ Ngôn dùng sức một véo, ở dưới tác dụng thấy được nàng khoang miệng nội đồ vật, sau đó thần sắc biến đổi, thực mau liền khôi phục nguyên lai bộ dáng.

Mà Hàn Tiểu Hiểu còn lại là phe phẩy đầu tránh thoát khai Từ Ngôn tay.

“Ngươi rốt cuộc muốn làm gì!”

“Chỉ là tò mò ngươi miệng vì cái gì như vậy xú, gần nhất táo bón?”

“Ngươi mới táo bón, ngươi cả nhà đều táo bón ngươi cái đại biến thái! Sắc ma!”

Nữ hài tử đại khái khó nhất chịu đựng chính là loại này lời nói, này một đã không đơn giản là vũ nhục nàng, mà là khiêu chiến nàng làm nữ tính tôn nghiêm.

Đương nhiên, này chỉ là ở chính nàng xem ra.

“Kia hảo a. .... Nếu ta là sắc ma ngươi là cái gì, thích nữ nhân đồng tính luyện ái, vẫn là không biết trời cao đất dày nha đầu thú!”

Từ Ngôn trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái mặt không đôi sắc nói ra những lời này.

Hít một hơi, vừa định nói cái gì nữa, bỗng nhiên Từ Ngôn nghe được ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, nghe tới thực sốt ruột bộ dáng.

Từ Ngôn biết, là Từ Văn Tĩnh đã trở lại.

Xoay đầu, nhìn thoáng qua ngoài cửa, quả nhiên ba giây đồng hồ lúc sau, Từ Văn Tĩnh thân ảnh xuất hiện ở ngoài cửa, thờ hồn hồn Từ Văn Tĩnh dẫn theo bao nilon đi đến.

“Ta đã trở về. ....”

Về phía trước đi rồi vài bước, đương nhìn đến Hàn Tiểu Hiểu tỉnh lại lúc sau, nàng trên mặt hiện lên tươi cười, đó là loại cảnh đẹp ý vui tươi cười.

“Tiểu Hiểu ngơoi tỉnh!”

“Àn.....”

Nói, nhìn về phía Từ Ngôn, đem trong tay túi đưa cho Từ Ngôn, cười nhận lấy, từ giữa lấy ra một lọ đưa cho Từ Văn Tĩnh.

“Vất vả.”

“Không quan hệ..... Không vất vả.”

Gương mặt hơi hơi đỏ lên, sau đó nhìn về phía Từ Ngôn.

“Các ngơoi vừa mới nói cái gì nữa?”

Xoay đầu nhìn thoáng qua rõ ràng không vui Hàn Tiểu Hiểu, Từ Văn Tĩnh bỗng nhiên trên mặt xuất hiện xin lỗi ánh mắt.

“Xin lỗi, Tiểu Hiểu nàng không quá sẽ cùng nữ hài tử ở chung..... Ngơoi không cần quá cùng nàng sinh khí.”

“Đương nhiên, ta cũng sẽ không cùng nàng sinh khí.”

Từ Ngôn phiết liếc mắt một cái Hàn Tiểu Hiểu nói, sau đó cười nhìn về phía Từ Văn Tĩnh.

“Tiền thuốc men ta vừa rồi trả tiền rồi.....”

“Sao lại có thể phiền toái ngơoi!”

“Không có quan hệ, dù sao đều là đồng học một hội,”

Từ Ngôn nhìn ngồi ở trên giường bệnh đem mặt vặn hướng một bên Hàn Tiểu Hiểu, bỗng nhiên nhẹ giọng cười vài tiếng, sau đó Từ Ngôn nhìn Từ Văn Tĩnh.

“Nếu không có gì sự tình, ta đây liền đi trước, nhà ta có chút việc phải đi về làm, cho nên ta đi trước..... Quá một hồi, Hàn Tiểu Hiểu nếu là muốn xuất viện nói, trực tiếp cùng hộ sĩ giảng một chút là đến nơi, bất quá muốn trước đem kia bình dược điều xong”

Nói, dẫn theo bao nylon lại dặn dò vài câu liền rời đi cái này phòng bệnh, đương Từ Ngôn đi rồi lúc sau, Từ Văn Tĩnh mới hồi phục tinh thần lại.

Đi đến Hàn Tiểu Hiểu bên ngơoi, bỗng nhiên nhẹ nhàng cười nói.

“Ngơoi vừa mới cùng Từ Ngôn đã xảy ra cái gì không thoải mái sự tình sao?”

“Không có”

Giống như là ở chơi tiểu tính tình giống nhau, Hàn Tiểu Hiểu bỗng nhiên thấp giọng nói một câu, sau đó đó là tiếp tục không rên một tiếng xoay đầu không đi xem Từ Văn Tĩnh.

Bỗng nhiên cảm giác có chút buồn cười, Từ Văn Tĩnh như vậy cảm giác, nàng không biết bao nhiêu thời gian không có nhìn đến quá Hàn Tiểu Hiểu loại này bộ dáng, giống như là ở chơi tiểu tính tình giống nhau.

Từ Văn Tĩnh híp mắt cười khẽ vài tiếng, nàng tiếng cười truyền vào giờ này khắc này Hàn Tiểu Hiểu lỗ tai, nàng bỗng nhiên cảm thấy có chút tò mò, tròn mắt hướng tới Từ Văn Tĩnh vị trí đi đi, sau đó bỗng nhiên có chút không vui hỏi đến.

“Ngơoi ở..... Cười cái gì?”

“Đang cười ngơoi a ~ bởi vì cảm giác, Tiểu Hiểu hảo đáng yêu nga ~”

“Nhưng, đáng yêu gì đó!”

Mặt đột nhiên đỏ lên, Hàn Tiểu Hiểu có chút đỏ đỏ miêng nhìn Từ Văn Tĩnh, sau đó cúi đầu xuống.

“Mới không phải đáng yêu đâu.....”

“Biết biết lạp ~ Tiểu Hiểu không đáng yêu, một chút đều không đáng yêu nga ~”

“Hừ!”

“Áp ứng..... Vừa mới, vì cái gì muốn cùng Từ Ngôn cãi nhau?”

Từ Văn Tĩnh giống như là tò mò giống nhau, đi đến Hàn Tiểu Hiểu trước giường bệnh, cúi đầu nhìn Hàn Tiểu Hiểu.

Nheo lại đôi mắt.

“Chẳng lẽ..... Tiểu Hiểu thích Từ Ngôn sao?”

“Ai sẽ đi thích cái kia biến thái! Hắn chính là sắc ma, đại sắc ma!”

Nháy mắt, một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, Hàn Tiểu Hiểu lớn tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 254: Mẹ con đã trở lại

“Đã đã nhìn ra.”

Từ Ngôn đi ra cấp cứu trung tâm đại môn, Từ Ngôn khỏe miệng bỗng nhiên mang theo một tia mỉm cười, người bên cạnh có lẽ không có cảm giác được bất luận cái gì không thích hợp địa phương, nhưng là Từ Ngôn lại có thể rõ ràng nhìn bên cạnh Trình Tử.

“Vừa mới Hàn Tiểu Hiểu khoang miệng nội tình hướng ta đã thấy rõ ràng, phiếm hắc, có lẽ nhân loại bình thường vô pháp chú ý tới nhưng là ta lại có thể nhìn ra được tới, đó là trải qua oán khí nguyên nhân, nói cách khác..... Lúc trước kia chỉ tạng ký là từ Hàn Tiểu Hiểu khoang miệng nội đi vào”

“Từ khoang miệng nội.”

“Không sai, bựa lưỡi hoàn toàn hắc hóa đó là oán khí lưu lại, nhưng là người thường xem ra là thực bình thường nhan sắc, hơn nữa ta vừa mới dùng oán khí thâm thấu năng trong cơ thể thời điểm, thấy được kia chỉ đồ vật.”

Từ Ngôn đứng ở cấp cứu trung tâm cửa, ngóc lập mười giây đồng hồ tả hữu, xoay người nhìn phía sau kia đồng cấp cứu trung tâm đại lầu.

Sau đó khỏe miệng mang theo một tia mỉm cười.

“Hình thái cùng sâu lông không có gì khác nhau, nhưng là bên ngoài thân xác thật lộ ra một cổ đỏ như máu, hơn nữa đôi mắt chiếm hữu đầu một phần hai, nhưng là miệng mở ra trình độ lại có thể chiếm cứ toàn bộ đầu, quan trọng nhất chính là.....”

Từ Ngôn bỗng nhiên neho lại đôi mắt, giống như là ở hồi ức cái loại này cảnh tượng giống nhau, căn bản không có khả năng quên tạng ký cái loại này bề ngoài.

“Tạng ký có thể hấp thụ oán khí.”

“Hấp thụ oán khí.”

Trình Tử thanh âm tuy rằng cùng dĩ vãng giống nhau như cũ không có chút nào ngữ điệu phập phồng, nhưng là quen thuộc hẳn Từ Ngôn lại có thể nghe ra nàng trong thanh âm nghi vấn.

Từ Ngôn giơ lên chính mình tay phải, sau đó chậm rãi nắm chặt lên, đôi mắt để lộ ra một cổ tinh quang.

“Cùng ta đây là tay phải có hiệu quả như nhau chỗ, tạng ký loại này đồ vật là ta cái thứ nhất nhìn thấy hấp thụ oán khí đồ vật.....”

Từ Ngôn nói đích xác thật như thế, ở hẳn trong ấn tượng. Không có đồ vật có thể cùng chính mình tay phải xưng được với là một loại, ngay cả có thể hấp thụ oán khí đồ vật đều không có nhìn thấy quá, nhưng là này chỉ tạng ký lại khiến cho Từ Ngôn phát hiện một tia không thích hợp địa phương.

Loại này sinh vật có thể hấp thụ oán khí..... Tuyệt đối không đơn giản!

Đương nhiên, giờ này khắc này không phải suy xét loại chuyện này thời điểm, mà là Hàn Tiểu Hiểu bản thân. Trái tim bản thân chính là cái tương đương yếu ớt tồn tại, rõ ràng dùng oán khí cái loại này lên vào trái tim nội đem tạng ký tiêu diệt rốt ý tưởng hiển nhiên là không có khả năng, bởi vì tạng ký có thể cắn nuốt oán khí, cho nên chỉ cần bất luận cái gì oán khí tiếp cận nó liền có thể bị cắn nuốt.

Đương nhiên, tạng ký hấp thụ oán khí lúc sau, có khả năng sẽ tăng lên thực lực ở ngoài. Không khó bài trừ có khả năng phát sinh để biến khả năng tính, cho nên giờ này khắc này càng thêm an toàn ý tưởng chính là nói trước tình xem này biến.

Tuy rằng đối Hàn Tiểu Hiểu chưa nói tới thích, nhưng là nữ nhân kia nếu cứ như vậy không thể hiểu được chết nói, Từ Ngôn nhưng đồng dạng cũng sẽ không đồng ý.

“Đúng rồi..... Tạng ký loại này sâu tay làm gì dùng?”

Bỗng nhiên nhớ tới cái này quan trọng nhất vấn đề không hỏi, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn bên cạnh Trình Từ.

“Hắn là có tác dụng gì đi? Không có khả năng chỉ là làm người thiếu máu.”

“Đương nhiên, căn cứ thư thượng ghi lại. Tạng ký loại này đồ vật là dùng để khống chế nhân loại.”

Từ Ngôn sững sốt một chút, nhìn về phía Trình Từ.

“Khống chế nhân loại?” Từ Ngôn trong thanh âm tràn ngập nghi vấn.

“Người là nói..... Tạng ký kia ngoạn ý là dùng để khống chế nhân loại? Đạt tới chính là con rồi cái loại này trình độ.”

“Đại khái chính là ý tứ này.”

Trình Từ nói sử Từ Ngôn trầm tư, nếu thật sự như Trình Từ theo như lời như vậy Hàn Tiểu Hiểu sẽ bị khống chế thành con rồi, giờ khắc này Từ Ngôn nhớ tới vì cái gì Trình Từ sẽ nói này ngoạn ý như là ký sinh trùng.

Ký sinh ở nhân loại trái tim nội, đương đem nhân loại máu toàn bộ hấp thụ lúc sau, liền sẽ chiếm cứ người kia loại thể xác.

Đây mới là chân chính ký sinh!

“Thật đúng là phiền toái a.....”

Bất đắc dĩ nắm tóc, Từ Ngôn ngẩng đầu thật sâu mà hít một hơi.

“Xem ra..... Không thể ở kéo đi xuống a.”

.....
“Loảng xoảng!”

Từ Ngôn ở mau về đến nhà thời điểm. Bỗng nhiên phát hiện hàng hiên ngoại ngoài cửa lớn dừng lại một chiếc xe taxi, chưa thấy qua xe, cho nên ngay từ đầu, Từ Ngôn cũng không phải quá mức đề ý, chỉ là đương loảng xoảng một tiếng lúc sau, cửa xe kéo ra, bỗng nhiên nghe được một trận tiếng bước chân truyền đến, theo sát nghênh diện một bóng hình nhào tới.

Theo bản năng Từ Ngôn muốn né tránh, nhưng là nghe được câu nói kia lúc sau, lại tất cả đều thay đổi bộ dáng.

“Ca ~”

“Văn Lệ?”

Cuống quít ôm lấy. Từ Ngôn có chút giật mình nhìn treo ở chính mình trên cổ Ngô Văn Lệ, còn nhớ rõ đại khái là vừa rồi phóng nghị hề không bao lâu thời điểm, các nàng mẫu từ liền về quê, hiện tại khai giảng trở về cũng là thực bình thường sự tình.

Chẳng qua, Từ Ngôn đối với các nàng hai cái đột nhiên xuất hiện vẫn là tương đương kinh ngạc.

Từ bên trong xe lại đi ra một người. Đó là Ngô Tú Lệ, rõ ràng vừa mới mới vừa hai mươi tám nữ tính, thoạt nhìn tương đương ôn nhu xinh đẹp.

Chẳng qua, đương nhìn đến Từ Ngôn thời điểm lại là hơi hơi ngây người, sau đó cười cười.

“Tiểu Ngôn lại biến soái.”

“Đúng vậy, đúng vậy ~ ca có biến soái!”

“Nào có sự.....”

Từ Ngôn có chút không biết nên nói như thế nào, bất đắc dĩ phụ họa vài câu lúc sau, tài xế sư phó đuổi thời gian, cho nên nhắc nhở các nàng nhanh đưa sau thùng xe nội hành lý làm xuống dưới, đương nhiên loại này thời điểm lại là Từ Ngôn lên sân khấu thời khắc.

Đại khái là từ quê quán nơi nào tìm xe taxi, một chuyến đại khái ở năm mươi đồng tiền tá hữu, khoảng cách cũng chính là không đến một đám giờ lộ trình, nói đúng ra..... Vẫn là man có lời.

“Văn Lê khi nào khai giảng?”

Từ Ngôn đột nhiên hỏi đến, sau đó giúp Ngô Tú Lệ nhắc tới cái kia thoạt nhìn tương đương trầm trọng túi du lịch, sau đó cười tủm tỉm hỏi đến.

“Àn..... Đại khái là ngày mai đi?”

“Sơ trung khai giảng thật đúng là văn..... Ta buổi chiều chuẩn bị chuẩn bị liền có thể đi đi học, tam click mở thủy chính thức đi học, bắt quá muốn trước tiên đến một chút.”

“Cảm giác thật vất vả, bắt quá tiểu Ngôn phải hảo hảo học tập nga ~”

“Điểm này không nói ta cũng biết.”

Từ Ngôn cười nhắc tới tới lữ hành rương, sau đó bắt đầu hướng tới trên lầu đi đến, dựa theo các nàng mẫu tử hai cái sức lực, muốn nhắc tới cái này quả thực có thể nói là có điểm si tâm vọng tưởng, cho nên Từ Ngôn mới có thể trợ giúp bọn họ đề lữ hành rương.

Thực mau, liền đến đạt cửa, ở Ngô Tú Lệ tìm nửa ngày chìa khóa lúc sau, rốt cuộc mở cửa ra, có lẽ là đã lâu không trở về duyên có, tổng cảm giác phòng trở nên man xa lạ.

“Giữa trưa, tiểu Ngôn muốn hay không lại nơi này ăn a?”

Ngô Tú Lệ nhìn Từ Ngôn đưa qua đi một chén nước hỏi.

“Cái này không cần.” Từ Ngôn cười trả lời.

Ngô Tú Lệ mảy mai hơi nhú một chút, trước kia chỉ cần như vậy hỏi nói, Từ Ngôn giống nhau đều sẽ lưu lại, nhưng là lần này hẳn hành động có chút kỳ quái.

Căn cứ nữ nhân trực giác, Ngô Tú Lệ hỏi đến.

“Trong nhà tới khách nhân sao?”

“Không có, bắt quá, hẳn là cũng coi như đi.....” Hàm hồ trả lời, Từ Ngôn nhìn Ngô Tú Lệ.

“Chính là khoảng thời gian trước thỉnh cái bảo mẫu..... Cho nên, mỗi ngày không cần cạo com.”

“Bảo mẫu!”

Đãi ở một bên Ngô Văn Lê bỗng nhiên lớn tiếng nói, sau đó trừng mắt một đôi mắt nhìn Từ Ngôn, chớp chớp.

“Chẳng lẽ ca thỉnh chính là nữ bảo mẫu!”

“Ngạch..... Đúng vậy.”

“Này thật là quá không xong! Mẹ..... Ngươi nghe được sao? Nữ bảo mẫu, ca thể nhưng thỉnh cái nữ bảo mẫu!”

Ngô Văn Lê thoạt nhìn tương đương kích động, một trương tay nhỏ giương nanh múa vuốt tại đây Từ Ngôn trước mặt lắc lư, đang nghe đến cái này không biết vì cái gì bỗng nhiên bay lên đến kính bạo đề tài lúc sau, Ngô Văn Lê đỏ lên một khuôn mặt, đôi tay bắt lấy Từ Ngôn cánh tay, đầy mặt tò mò hỏi.

“Cái kia bảo mẫu nhiều ít tuổi!”

“Đại khái.....19 tuổi đi?”

“19 tuổi hoa quý bảo mẫu! Ca ngươi dụng tâm không thuần nga!” Nâng lên tay, cấp Từ Ngôn ngực tới thượng một quyền, sau đó đầy mặt nghiêm túc thần sắc, bỗng nhiên kỳ tới rồi Từ Ngôn trên đùi.

Vươn ra ngón tay chỉ vào Từ Ngôn tâm oa.

“Có hay không..... Làm kỳ quái sự tình!”

“Sao có thể làm kỳ quái sự tình.....”

Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ cười cười, sau đó nâng lên đôi tay phủng Ngô Văn Lê mặt, sau đó xoa nhẹ vài cái.

“Người tiểu gia hỏa này chẳng lẽ còn không tin người ca ta nhân phẩm sao?”

“Chính là bởi vì tin tưởng cho nên mới sẽ lo lắng sao!” Ngô Văn Lệ nói như vậy nói.

Sau đó về mặt chính sắc nhìn Từ Ngôn.

“Người nhìn một cái nga. .... Ca năm nay mau mười bảy tuổi, liền cái bạn gái đều không có, khó tránh khỏi sẽ đối nữ hài tử sinh ra hứng thú, lại có cái hoa quý thiếu nữ bảo mẫu, này quả thực chính là phạm tội sao!”

Bỗng nhiên, động tác ngừng lại, Ngô Văn Lệ một đôi mắt to nhìn chăm chăm Từ Ngôn đôi mắt, chớp vài cái, theo sau gật gật đầu

“Ca. .... Như vậy xem ra, người xác thật thực khả nghi nga!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 255: Chỉ có chờ chết

Ngô Văn Lệ nha đầu này đại khái là thành thực, cùng với ở chính mình bất tri bất giác trung lớn như vậy, bỗng nhiên Từ Ngôn nháy mắt sinh ra loại này giống như lão niên người giống nhau tâm tư, sau đó hơi bất đắc dĩ đem tầm mắt tập trung ở khóa ngồi ở chính mình trên đùi Ngô Văn Lệ.

Đùi đây chẳng hạn không tồi.

“Văn Lệ. .... Xuống dưới.”

Ở một bên nhìn Ngô Tú Lệ lên tiếng, sau đó treo ở Từ Ngôn trên cổ Ngô Văn Lệ không vui xoay qua đầu, bĩu môi đối với Ngô Tú Lệ nói.

“Chính là. .... Mẹ, ca có ăn vụng!”

“Tiểu Ngôn là thanh thiếu niên, hẳn có hẳn ý tưởng cùng cách làm, Văn Lệ người còn không có tư cách tả hữu người ca lựa chọn.”

Trong giọng nói để lộ chân thật đáng tin cảm giác, liền tính ngẫu nhiên không đáng tin cậy, nhưng là Ngô Tú Lệ chung quy là cái ở trong xã hội tồn tại hồi lâu người, tự nhiên mà vậy cũng sẽ tồn tại một ít mẫu uy gì đó.

“Cho nên, chạy nhanh từ người ca trên người xuống dưới!”

“Nga. .... Đã biết.”

Ngô Văn Lệ cuối cùng, vẫn là nghe nàng mẹ nó lời nói, tuy rằng nói chưa nói tới cái gì tự nguyện, nhưng là vẫn là thành thành thật thật từ Từ Ngôn trên đùi phiến xuống dưới, sau đó nhìn Từ Ngôn.

“Ca. .... Nhớ kỹ, không chuẩn ăn vụng!”

“Đã biết. ....”

Có chút xấu hổ, bất đắc dĩ hướng tới Ngô Văn Lệ cười một chút, Từ Ngôn đem tầm mắt tập trung ở Ngô Tú Lệ trên người, sau đó gật gật đầu.

“Kia. .... Ta cũng nên đi, nếu có cái gì dùng đến ta địa phương có thể đi tìm ta, còn giống như trước đây, tùy kêu tùy đến nga!”

“Àn, kia về sau cũng liền phiền toái người.”

Ngô Tú Lệ bỗng nhiên hơi hơi nghiêng đầu cười cười.

.....

Không khí, có chút không thích hợp.

Đương Từ Ngôn ở dưới lầu gặp được Ngô Tú Lệ hai mẹ con thời điểm, cũng đã đưa ra muốn đem các nàng hai người đưa lên lầu đi thỉnh cầu, tùy theo

ở trải qua nhà mình cửa thời điểm, Trình Tử thuận tiện cũng đi vào. Cho nên ở Ngô Tú Lệ mẹ con trong nhà mặt thời điểm mới không có phát sinh cái gì kỳ quái sự tình.

Chỉ là không nghĩ tới, lại là ở về đến nhà lúc sau mới phát hiện không thích hợp địa phương, tỷ như..... Triệu Tử kia rõ ràng không thích hợp cùng Mã Diễm Li đứng ở một bên vững vàng không dám nói lời nào, cùng với thành thoi thành thoi ngồi ở trên sô pha sau đó trừng mắt một đôi cực đại trông mắt Trình Tử, tổng cảm giác nàng ở vui sướng khi người gặp họa ý tứ.

Bỗng nhiên cảm giác có chút miệng khô lưỡi khô.

“Ngươi..... Muốn làm gì.”

“Trên người có mùi thơm của cơ thể.....”

Không nói hai lời. Mới vừa chờ Từ Ngôn mở miệng, Triệu Tử liền về phía trước dò xét một bước, sau đó ngửi một chút, theo sau sắc mặt có chút không tốt lắm xem.

“Ngươi cùng nữ nhân khác tiếp xúc.”

“A, liên bởi vì cái này a.....”

Còn tưởng rằng là bao lớn không được sự tình đâu, cho nên đương Từ Ngôn chẳng hề để ý nói ra những lời này thời điểm được đến lại là Triệu Tử kia rõ ràng lửa giận. Sau đó đó là trừng mắt một đôi mắt nhìn Từ Ngôn.

“Chính là? Chẳng lẽ ngươi còn không đến trên lầu cất giấu kia nữ nhân sao?!”

“Uy uy, vì nói cái gì từ ngươi trong miệng truyền ra tới lúc sau trở nên như vậy kỳ quái, cái gì gọi là trên lầu cất giấu nữ nhân? Không cần nói giỡn sao.....”

“Ta mới không có cùng ngươi nói giỡn!”

Triệu Tử giống như là bị đâm cái đuôi miêu giống nhau, cả người tạc mao nhảy lên, sau đó một bộ thực bị thương bộ dáng nhìn Từ Ngôn, vươn ra ngón tay mũi hân.

“Ta a. Vừa mới ở dưới lầu rõ ràng rành mạch nhìn đến ngươi vừa nói vừa cười cùng một đôi hoa tỷ muội ở bên nhau! Thoải mái thanh tân đáng yêu hoạt bát loli, thành thực ôn trọng hào phóng ngự tỷ! Khẩu vị không nhỏ a, tiểu Từ Ngôn!”

Từ Ngôn sững sờ một chút, sau đó ánh mắt thả xuống ở cúi đầu từ lúc bắt đầu liền một câu thật tốt Mã Diễm Li, sự thật đã không sai biệt lắm tra ra manh mối.

Đại khái chính là, Từ Ngôn ở giúp Ngô Tú Lệ mẹ con dọn đồ vật thời điểm, bị này hai cái vừa mới đi mua đồ ăn nữ nhân nhìn đến. Sau đó liền bắt đầu tự động nháo không thành đến không được đồ vật.

Tỷ như..... Hoa tỷ muội song phi cái gì đều, lại tỷ như, bá đạo tiểu loli, ôn nhu ngự tỷ, mạnh mẽ chiếm hữu nhà bên thiếu nam linh tinh đồ vật.

Bởi vì Triệu Tử cũng không có gặp qua Ngô Tú Lệ mẹ con hai người duyên cớ, cho nên khó tránh khỏi cũng sẽ hiểu lầm, đương nhiên Mã Diễm Li cũng giống nhau, các nàng hai người đi vào nhà này thời gian đều đình xảo, khi đó các nàng mẹ con cũng đều xuống nông thôn, cho nên cũng liền không tồn tại gặp mặt đạo lý.

Chẳng qua. Từ Ngôn càng thêm tò mò là, Triệu Tử vì cái gì sẽ đem sự tình siêu cái này phương diện thiết tưởng, chẳng lẽ liền không thể tưởng một ít tích cực hướng về phía trước, trần ngập chính năng lượng sự tình sao?

Vẫn là nói.....

Triệu Tử bỗng nhiên có loại điềm xấu dự cảm, nàng nhìn trước mắt đứng Từ Ngôn kia cười như không cười biểu tình liền cảm giác toàn thân đều không thoải mái cảm giác. Sau đó ánh mắt hơi sắc bén nhìn chằm chằm Từ Ngôn một hồi, mày nhăn lại.

“Ngươi rốt cuộc tính toán làm gì?”

“Không tính toán làm gì..... Ta hiện tại chỉ là có chút tò mò mà thôi, liền tính ta thật sự phát sinh cái gì ngươi cũng không cần thiết lớn như vậy động tĩnh đi?”

“Vì, vì cái gì không thể có lớn như vậy động tĩnh, xuất phát từ quan tâm cũng nói được qua đi đi! Tóm lại, ngươi không chuẩn cùng kia hai nữ nhân lui tới!”

“Đã biết, đã biết.....”

Cười hướng tới Triệu Tử vẫy vẫy tay, sau đó Từ Ngôn sắc mặt hơi hơi một lần, nhìn trước mắt đồng dạng sắc mặt biến đổi Triệu Tử.

Người người cái mũi.

“Người có phải hay không ở nấu cơm. ....”

“Nha!”

Mã Diễm Lệ bỗng nhiên kinh hô một tiếng, xoay người vọt vào phòng bếp, tùy theo mà đến chính là từng tiếng hô to gọi nhỏ thanh âm, thật không xong linh tinh ý tứ.

Từ Ngôn bắt đầu đi thờ dài một hơi, nhìn đồng dạng bắt đầu đi Triệu Từ, có lẽ là bỗng nhiên nhớ tới chính mình còn có càng chuyện quan trọng, theo sau nâng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Người. .... Người không nên nói điểm cái gì sao?!”

Nhìn Triệu Từ liếc mắt một cái, Từ Ngôn bỗng nhiên cảm thấy không cần phải lại tiếp tục nói giỡn, cho nên liền bắt đầu đi lác lác đầu, sau đó nhìn nàng.

“Trên lầu chính là sớm chút năm liền chuyển đến lão hàng xóm. .... Hơn nữa nhân gia căn bản không phải cái gì hoa tử muội, mà là mẹ con”

“Mẹ con!”

Xem Triệu Từ phản ứng có thể nhìn ra được tới nàng thực giật mình, trên thực tế Từ Ngôn lần đầu tiên biết đến thời điểm cũng là cái dạng này, sau đó nhìn về phía Từ Ngôn.

“Chẳng lẽ người gia hóa này liền mẹ con đều không buông tha!”

“Vui đùa cái gì vậy. .... Dùng người kia không biết trang cái gì kỳ quái đồ vật đầu hảo hảo ngấm lại, ta sao có thể sẽ làm ra loại chuyện này?”

Nói, Triệu Từ lại nhìn chăm chăm một hồi.

“Xem người mặt. .... Xác thật có khả năng.”

“Đủ rồi, bắt hòa người nói này đó có không được. .... Ta hiện tại cảm thấy quan trọng nhất chính là ta là giải quyết một chút ta biết nói cái kia nan đề.”

Trình Từ ngồi ở trên sofa, hai mắt vô thần mất nhìn phía trước, dù sao không phải xem Từ Ngôn là được rồi, sau đó thăm dò Từ Ngôn trộm nhìn thoáng qua tránh ở trong phòng bếp mặt vội đông vội tây Mã Diễm Lệ, ngay sau đó lôi kéo Triệu Từ đi tới ban công.

Phịch một tiếng, đem ban công môn đóng lại, Từ Ngôn khắp nơi nhìn xung quanh một phen sau đó nhìn Triệu Từ, nàng đồng dạng cũng là một bộ kinh hoàng thất thố bộ dáng, đôi tay ôm vai, trong mắt để lộ một tia khẩn trương cùng chờ mong.

Nói. .... Nàng rốt cuộc ở chờ mong cái gì!

“Kia cái gì, Triệu Từ các người đạo nhân hẳn là thực hiểu biết cái loại này hiếm lạ cổ quái đồ vật đi?”

“Hiếm lạ cổ quái?”

Thẳng đến Từ Ngôn câu này nói về ra tới lúc sau, Triệu Từ mới rõ ràng hẳn không phải phải đối chính mình bá vương ngành thượng cung gì đó, chỉ là hỏi một ít cơ bản nhất vấn đề, mặc dù có chút thất vọng, nhưng Triệu Từ vẫn là chuẩn bị trả lời Từ Ngôn vấn đề.

“Hiếm lạ cổ quái đồ vật là chỉ. ....”

“Thế giới này chia làm người cùng quý hai cái thế giới, mà đạo nhân tồn tại cùng với quý tồn tại đã điên đảo thế giới này ý thức, cho nên ta chân chính muốn hỏi chuyện của người là. .... Hẳn là còn tồn tại một loại khác đồ vật đi? Tỷ như vừa không là người cũng không phải quý, nhưng là có kỳ lạ dùng ra người, hoặc là sinh vật?”

“Người gặp được cái gì.”

Triệu Từ biểu tình bỗng nhiên trở nên nghiêm túc lên, nàng đại khái là đã nhận thức đến sự tình nghiêm trọng tính, cho nên biết loại chuyện này chút nào không thể qua loa.

Hít một hơi, Từ Ngôn không xác định kia ngoạn ý Triệu Từ rốt cuộc có biết hay không, nhưng là hẳn lại ngoài ý muốn rõ ràng, nếu thân là đạo nhân Triệu Từ ở không rõ ràng lắm nói, kia Hàn Tiểu Hiểu hoàn toàn có thể chờ chết.

“Tặng ký. .... Nhận thức sao?”

Ở Từ Ngôn nói xong câu đó kia một khắc, Triệu Từ đồng tử đột nhiên co rút lại, sau đó ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn, bỗng nhiên trong tầm mắt có chút lo lắng.

“Người gặp được cái loại này ngoạn ý?”

Từ Ngôn không nói gì, chỉ là điểm điểm đầu, mà Triệu Từ lại lo lắng bắt lấy Từ Ngôn tay phiên tới phiên đi, theo sau lót mũi chân nâng lên tay bóp chặt Từ Ngôn miệng, nhìn hấn khoang miệng nội tình huống.

Cũng may, cũng không có biến thành màu đen tình huống.

Triệu Từ, tại đây một khắc mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Còn hảo…… Ta còn tưởng rằng ngươi gặp được tạng ký đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256: Chính thức đi học

“Ngươi gặp được cái loại này ngoạn ý?”

Từ Ngôn không nói gì, chỉ là điểm điểm đầu, mà Triệu Từ lại lo lắng bắt lấy Từ Ngôn tay phiên tới phiên đi, theo sau lót mũi chân nâng lên tay bóp chặt Từ Ngôn miệng, nhìn hấn khoang miệng nội tình huống.

Cũng may, cũng không có biến thành màu đen tình huống.

Triệu Từ, tại đây một khắc mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Còn hảo…… Ta còn tưởng rằng ngươi gặp được tạng ký đâu.”

Triệu Từ loại này hành động khiến cho Từ Ngôn có một tia khó hiểu, sau đó cau mày nhìn Triệu Từ, cúi đầu trầm tư một hồi.

“Ngươi nhận thức tạng ký.”

“Kia đương nhiên, tuy rằng loại này đồ vật tương đương không thường thấy, lúc ấy ta còn là gặp qua.” Triệu Từ nhìn Từ Ngôn nói.

“Cùng bình thường sâu bất đồng, tạng ký là một loại cùng loại với ký sinh trùng sinh vật, từ nhân loại khoang miệng nội lặn xuống, sau đó theo thực quản tới dạ dày, dựa theo bình thường dưới tình huống, tạng ký hẳn là sẽ bị nhân loại trong cơ thể sinh ra vị toan sở tiêu hóa, nhưng sự thật lại không phải như thế, nang có thể hấp thụ vị toan, đạt tới bước đầu giai đoạn, mà giờ này khắc này nhân loại bất lương bệnh trạng chính là táo bón”

Xác thật như Triệu Từ theo như lời như vậy, nếu trong bụng đồ vật không có cách nào tiêu hóa nói, cũng liền không tồn tại đại tiện loại này đồ vật, đương nhiên sẽ không cảm giác được đã đối bụng, theo sau đó là làm cho nhân loại không muốn ăn cơm.

“Mà điểm thứ hai đâu, tạng ký ở hấp thụ xong vị toan lúc sau sẽ tới đạt trái tim bộ vị, sau đó bắt đầu tiến hành điên cuồng hút huyết, dựa theo đạo lý mà nói nhân loại trái tim ở cung huyết không đủ dưới tình huống rất có khả năng tùy thời đình chỉ nhảy lên, nhưng trên thực tế lại không phải như thế, nó sẽ bảo trì một cái thực đều đều là nông nổi, đã có thể bảo trì trái tim bình thường vận chuyển, cũng có thể tiến hành hút huyết, mà xuống một bước nhân loại xuất hiện bất lương phản ứng chính là thiếu máu. Thường xuyên cảm giác choáng váng đầu lĩnh tỉnh, nghiêm trọng có thể làm cho hôn mê.”

Triệu Từ những lời này sử Từ Ngôn mắt sáng rực lên, rốt cuộc hôm nay buổi sáng Hàn Tiểu Hiểu bệnh trạng chính là cái này ngoạn ý, tuy rằng không rõ ràng lắm nâng đến tột cùng là khi nào bị tạng ký gửi thân, nhưng là có thể rõ ràng biết. Đã tới đệ nhị bước.

“Mà đệ tam bước, tạng ký sẽ rời đi trái tim, đi trước nhân loại trong cơ thể tạo huyết chỗ, ở nói giới bị xưng là “Mệnh” địa phương, ngươi cũng minh bạch, huyết đối nhân loại mà nói rất quan trọng. Nếu không có huyết thông duy trì nói, quả thật là một giây chung sự tình, mà tạng ký đạt tới này một bước lúc sau liền bắt đầu đại lượng hấp thụ ký sinh nhân loại máu, cho nên mới sẽ xuất hiện hôn mê bất tỉnh, sốt cao không lùi bệnh tình.”

Thực nghiêm trọng, Từ Ngôn không rõ ràng lắm Hàn Tiểu Hiểu rốt cuộc là khi nào bị tạng ký cái loại này đồ vật lộn nhập trong cơ thể. Nói cách khác, có khả năng đạt tới đệ tam bước còn sớm, cũng có khả năng quá hai ngày liền đến đạt đệ tam bước, bất quá đối với đệ tam bước hôn mê bất tỉnh cùng sốt cao không lùi, Từ Ngôn lại cảm giác được một tia không thích hợp địa phương.

Cau mày, Từ Ngôn nhìn Triệu Từ.

“Nếu, hôn mê bất tỉnh. Sốt cao không lùi nói, hẳn là ở y học phương diện, đã sớm bị hoài nghi mới đúng? Kia nếu chụp phiên tử nói, hẳn là thực dễ dàng

nhìn ra nhân thể bên trong bất đồng chỗ đi?”

“Hoàn toàn tương phản, người thường mắt thường không có cách nào phát hiện ký sinh ở nhân loại trong cơ thể tạng ký, nếu là trong không khí, tạng ký có thể bị bất luận kẻ nào loại nhìn đến, nhưng là chỉ cần ký sinh ở nhân loại trong cơ thể sau, liền tính là X quang đều không có bất luận cái gì biện pháp phát hiện nó.”

Triệu Tử ý tứ biểu đạt thực minh xác, nàng đại khái chính là đang nói chỉ cần ký sinh ở nhân loại trong cơ thể lúc sau. Liền không khả năng xem tới được tạng ký, nhưng nếu ở trong không khí nói, cũng chính là bên ngoài cơ thể tác liền hoàn toàn không có vấn đề.

Mà Từ Ngôn giờ này khắc này lo lắng còn lại là.

“Tạng ký cuối cùng sẽ biến thành bộ dáng gì?”

“Sẽ biến thành bộ dáng gì? Tạng ký nếu thời gian dài ký sinh ở nhân loại trong cơ thể, nên nhân loại tác sẽ vẫn luôn thân thể không khoẻ, mà đương hôn mê bất tỉnh cộng thêm sốt cao không ngừng thời điểm. Hai chân vừa giảm quy thiên, mà biến thành từ thi nhân loại mới là tạng ký chân chính sở yêu cầu đồ vật.”

Triệu Tử trên mặt biểu tình dị thường nghiêm túc.

“Cho nên nói, nếu có người bị tạng ký ký sinh nói, nếu không thể trừ tận gốc, sau khi chết nàng thi thể sẽ lấy mặt khác một loại kỳ tích phương thức sống lại, bởi vì ở hấp thụ nhân loại máu đồng thời nó cũng ở hấp thụ ký ức loại này đồ vật, cho nên đương tạng ký cùng thi thể hoàn mỹ dung hợp ở bên nhau lúc sau, sẽ trở thành một cái chân chính nhân loại!”

Từ Ngôn sững sờ ở nơi đó, Triệu Tử nói phảng phất như cây búa giống nhau, một chút tiếp theo một chút đánh ở Từ Ngôn ngực trước.

Cũng liền ý nghĩa..... Nếu không thể ở hữu hiệu thời gian nội trừ tận gốc tạng ký, Hàn Tiểu Hiểu sẽ biến thành một cái khác người.

Có lẽ..... Đã không tính là là người.

“Bởi vì tạng ký chiếm hữu bản thân chính là thi thể, cho nên hoàn toàn có thể nói là cái xác không hồn, trái tim vẫn như cũ nhảy lên, máu cũng bình thường lưu thông, nhưng là lại là danh xứng với thực cái xác không hồn.”

Nói Triệu Tử có chút tò mò nhìn Từ Ngôn.

“Nói người như thế nào đột nhiên hỏi cái này? Người lại không bị tạng ký ký sinh.”

“Chờ một chút, Triệu Tử.....”

Từ Ngôn bỗng nhiên nói ra những lời này, sau đó đầy mặt khẩn trương nhìn Triệu Tử.

“Tạng ký loại này đồ vật, các người đạo nhân..... Có biện pháp thu phục sao?”

Lắc lắc đầu, Triệu Tử nhìn đứng ở nàng trước mặt Từ Ngôn.

“Tuy rằng ta có gặp qua, nhưng kia đều là khác tiền bối ở đánh chết tạng ký lúc sau, ta xem bọn hắn lấy ra cái loại này đồ vật mà thôi.”

“Một chút..... Biện pháp đều không có sao?”

“Ân, loại này đồ vật thực khó giải quyết, hoàn toàn không có cách nào, liền tính là đạo nhân cũng chỉ là ghi lại quá loại này đồ vật, mà bị tạng ký ký sinh lúc sau, còn sống suất là phần trăm chỉ linh.”

“.....”

Triệu Tử nói thực trực tiếp, hoàn toàn chính là trực tiếp nói cho Từ Ngôn, Hàn Tiểu Hiểu cái kia cô nương đã không có sống sót cơ hội, chẳng lẽ muốn trơ mắt nhìn nàng chết sao?

Nhìn nàng..... Chết?

“Người hảo a ~ Từ Ngôn”

Từ Văn Tĩnh nghênh diện đi tới, buổi chiều đã bắt đầu bình thường đi học, vẫn là ban đầu lão vị trí, như cũ là cái kia bị Dương Hâm tể ở chỗ ngoặt vị trí, mà phía sau ngồi còn lại là Triệu Tử, nàng vẫn là trước sau như một nam trang trang điểm.

Từ Văn Tĩnh cũng không biết Triệu Tử là nữ sinh, chỉ là cảm thán một phen, nữ hài tử cũng có thể lớn lên như vậy xinh đẹp lúc sau, đem ánh mắt làm lại tập trung ở Từ Ngôn trên người.

Khuôn mặt nhỏ, kích động trướng đến đỏ bừng.

“Cám ơn người lần trước đưa Tiểu Hiểu đi bệnh viện, nàng đã xuất viện, thân thể hiện tại hòa hảo.”

“Ân, này liền hảo, làm nàng nhiều chú ý một chút thân thể, ý tứ nói nàng là thiếu máu, kịch liệt vận động nàng hẳn là đã làm không được.”

“Ân, ta sẽ làm Tiểu Hiểu chú ý.”

Hướng tới Từ Ngôn lộ một cái cười to mặt, Từ Văn Tĩnh nói như vậy nói, bất quá bởi vì sắp đi học duyên cớ, nàng cũng không có khả năng nhiều đãi, thực mau rời đi.

“Thật đúng là lợi hại a..... Nguyên lai Từ Ngôn ở trường học như vậy được hoan nghênh.”

Cũng không biết là xuất phát từ cái gì tâm lý, Triệu Từ biểu tình giờ này khắc này ở Từ Ngôn xem ra có chút không lớn thích hợp, sau đó đó là bắt đầu lẩm bầm lẩm bầm nói ra những lời này.

Mà ngồi ở một bên thật lâu không có nhìn thấy quá Dương Hâm cũng là một bộ tự quen thuộc bộ dáng, một phen ôm Từ Ngôn cổ.

“Người nhưng có điều không biết, tiểu tử này được xưng tình trường tay thiện nghệ, mặt ngoài một bộ yêu đương hảo phiến toái a, nữ hài tử hảo phiến toái bộ dáng..... Trên thực tế, hắn bất tri bất giác trung cũng đã bất hoạch thiếu nữ tâm”

Có lẽ là còn ngại không đủ loạn bộ dáng, hắn còn một bộ ta thực hiểu biết ta bên người gia hỏa, một bộ quả thực cùng Từ Ngôn mặc chung một cái quần lớn lên.

Trên thực tế..... Căn bản liền không phải như thế.

“Ai nha, tiểu tử người đền cái gì loạn!”

Tránh thoát khai Dương Hâm, Từ Ngôn đem ánh mắt chuyển dời đến phía sau trên chỗ ngồi Triệu Từ, mà giờ này khắc này nàng bộ dáng lại là một bộ tàn niệm biểu tình, phảng phất thiếu nàng rất nhiều tiền giống nhau.

“Nhìn không ra tới..... Từ Ngôn đồng học nguyên lai lợi hại như vậy.”

Rốt cuộc từ nơi đó nhìn ra chính mình rất lợi hại a! Không cần nghe Dương Hâm người này bậy bạ a!

Từ Ngôn đối với Triệu Từ liễu mạng làm mặt quỷ, đáng tiếc được đến lại như cũ là cái kia lạnh lùng thần sắc, phảng phất Từ Ngôn bất luận nói cái gì nữa đều sẽ không tin giống nhau.

Bỗng nhiên, Từ Ngôn vô lực thở dài một hơi, thân mình tận khả năng hướng tới bên trong vận vẹo, nàng cảm thấy chính mình vẫn là tận khả năng rời xa bên cạnh cái này Tang Môn tinh mới đúng.

Dương Hâm a Dương Hâm..... Người thật đúng là cái cực phẩm!

Từ Ngôn cảm thụ được sau lưng Triệu Từ kia như kim đâm tằm mắt, bỗng nhiên cảm giác chính mình toàn thân đều không được tự nhiên, xoay vài cái nhìn về phía trước mặt.

Bỗng nhiên, Từ Ngôn biểu tình bắt đầu trở nên nghiêm túc lên.

Hắn Tiểu Hiểu cái kia vấn đề, bất luận nghĩ như thế nào..... Đều sẽ không dễ dàng như vậy giải quyết, mà lúc này quan trọng nhất chính là, giải quyết như thế nào Hàn Tiểu Hiểu trong cơ thể kia chỉ tạng ký.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 257: Thương lượng

Mới vừa tan học, Từ Ngôn liền không rên một tiếng đứng lên, theo sát đi tới Từ Văn Tĩnh trước mặt, nhẹ nhàng nói một câu “Cùng ta tới” sau đó đó là cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Tuy rằng sừng sốt một chút, nhưng là Từ Văn Tĩnh vẫn là đứng dậy đi theo Từ Ngôn đi ra ngoài, này phúc cảnh tượng bị ngồi ở Từ Ngôn bên người Dương Hâm nhìn đến, bữu môi trong mắt biểu lộ mà ra hâm mộ chỉ sắc.

Lâm bảm nói “Tiểu tử này điểm phúc thật đúng là không cạn.”

“Cái kia gọi là Từ Văn Tĩnh. .... Có phải hay không thích Từ Ngôn.”

“Ngươi mới biết được!”

Dương Hâm một bộ đại tin tức bộ dáng, sau đó vỗ đùi.

“Tuy rằng kia tiểu tử vẫn luôn nói không quen biết, không quen thuộc linh tinh nói, ai biết hắn khi nào cùng nhân gia có quan hệ, quả thực chính là bá vương ngành thượng cung, không cho người một chút quay lại đường sống!”

“Nga. .... Kia thật đúng là đáng sợ.”

“Đúng không, đúng không. .... Thế nhưng ở bất tri bất giác trung tán gái, thật là không dung coi thường thực lực.”

Nói Dương Hâm xoay đầu nhìn thoáng qua Triệu Từ, sau đó hạ một cái.

“Ngươi làm gì này phúc biểu tình. ....”

“Đột nhiên nhớ tới ta kia chết đi nhiều năm thân thích.”

Cẩn rằng nói ra những lời này Triệu Từ đem vừa mới cắt đứt bút ném tới trên mặt đất.

.....

Đi đến vườn trường góc một mảnh đất trống thượng, sau đó Từ Ngôn đó là xoay đầu “Ta tìm ngươi tới là bởi vì. ....”

Sau đó nhìn đến đích xác thật Trình Từ cặp kia mắt cá chết, sừng sốt một chút Từ Ngôn nghiêng đầu nhìn nháy đôi mắt một bộ kỳ quái thần sắc Từ Văn Tĩnh.

Ho nhẹ hai tiếng, đem Trình Từ kia khuôn mặt nhẹ nhàng đẩy đến một bên, Từ Ngôn về phía trước một bước đứng ở Từ Văn Tĩnh trước mặt, bởi vì Từ Ngôn đột nhiên tới gần duyên cớ, cho nên Từ Văn Tĩnh cảm giác được thẹn thùng, tú hồng một khuôn mặt.

Ngón tay không ngừng xoa xoa góc áo, tầm mắt chuyển dời đến một bên, dùng tiểu nhân giống như muỗi giống nhau thanh âm đối với Từ Ngôn nói lấp nói.

“Ngươi tìm ta tới muốn làm gì. ....”

“Về Hàn Tiểu Hiểu sự tình.”

“Tiểu Hiểu!”

Từ Văn Tĩnh trên mặt đỏ ửng thiếu vài phần, sau đó có chút khản trương nhìn Từ Ngôn. Vừa mới đầu óc trung về phương diện kia đoán rằng tại đây một khắc toàn bộ đều biến mất.

“Tiểu Hiểu làm sao vậy?”

“Tạm thời không có việc gì, nhưng là về sau khó mà nói” Từ Ngôn nhìn nàng một cái nhẹ giọng nói.

“Có lẽ ngươi không tin, nhưng là giờ này khắc này ta lại không thể không nói cho ngươi, Hàn Tiểu Hiểu lần trước cũng không phải bởi vì thiếu máu cho nên mới té xỉu.”

“Không phải bởi vì thiếu máu?”

Từ Ngôn nói khiến cho Từ Văn Tĩnh sững sờ ở tại chỗ, nàng nhận tri trung, thượng một lần Hàn Tiểu Hiểu sờ dĩ sẽ té xỉu hẳn là cùng thiếu máu có chặt chẽ liên hệ, mà không phải giống hiện tại Từ Ngôn theo như lời như vậy. Là bởi vì nguyên nhân khác.

Nhìn Từ Văn Tĩnh kinh ngạc ánh mắt, Từ Ngôn cũng không có làm dư thừa sự tình, ở hắn tự hỏi một tiết khóa lúc sau, đây là hắn cảm giác nhất thỏa đáng phương pháp, nếu vẫn luôn dùng cái loại này bệch miệng lý do lừa đi xuống rất khó sẽ phát sinh chuyện khác, đến lúc đó không hảo xong việc.

“Kỳ thật. Dựa theo đạo lý tới nói, cũng coi như được với là thiếu máu, nhưng là ta sờ dĩ sẽ như vậy nói là bởi vì Hàn Tiểu Hiểu tình huống có chút đặc thù, ngươi hẳn là rõ ràng ký sinh trùng loại này đồ vật đi? Gọi lại ở động vật thân thể thượng giống loài đại khái này đây cái loại này chết da vì đồ ăn, bắt quá hai người có hiệu quả như nhau chỗ.”

“Ký sinh trùng?”

“Ân, không sai. .... Hàn Tiểu Hiểu sở dĩ sẽ hôn mê là bởi vì nàng trái tim nơi đó gói lại một con ký sinh trùng, cùng bình thường ký sinh trùng bất đồng. Đây hẳn là một loại hoàn toàn mới giống loài, cho nên ở bệnh viện làm kiểm tra thời điểm, cũng không có phát hiện nó tồn tại, nhưng là ta lại có thể cảm giác được, như thế nào cảm giác người đừng hỏi nữa, tuy rằng ta cùng nữ nhân kia quan hệ không phải quá hảo, nhưng là ta cũng rõ ràng một đạo lý, nàng là người bằng hữu.”

“.....”

Trầm mặc xuống dưới. Đối với Từ Ngôn loại này cách nói, Từ Văn Tĩnh hiển nhiên có chút tiếp thu không nổi, liền tính nàng đối y học sinh đồ vật đột đặc cảm mại, nhưng là này cũng không gây trở ngại nàng hiểu biết đến trái tim cái này khí quan tâm quan trọng, nghe tới có một con sâu ký sinh ở Hàn Tiểu Hiểu trái tim thời điểm, nàng bỗng nhiên thẳng một cổ khản trương cảm.

Đó là đối không biết sợ hãi đương nhiên còn có đối bằng hữu loại này tao ngộ khản trương.

Cho nên ở hơi chút trầm mặc lúc sau, Từ Văn Tĩnh cuống quýt nhìn về phía Từ Ngôn.

“Kia. .... Người có biện pháp cứu Hàn Tiểu Hiểu sao? Ta biết người cùng nàng quan hệ có chút. ....”

“Ta đều nói qua. Tuy rằng không nữ nhân kia tính cách ta không thích, nhưng là nàng là người bằng hữu tương ta không có khả năng thấy chết mà không cứu, cho nên ta cũng vẫn luôn suy nghĩ biện pháp, mà hiện giờ quan trọng nhất chính là. Nền như thế nào ở không đem chuyện này nói cho tình huống của nàng hạ tiến hành trị liệu.”

“Kia. .... Trị liệu yêu cầu bao lâu?”

“Ta như thế nào biết, chỉ là bước đầu xác nhận, bất quá có thể khẳng định chính là, yêu cầu thời gian tuyệt đối không có khả năng rất ít.”

Từ Ngôn nói khiến cho Từ Văn Tĩnh lâm vào trầm tư bên trong, sau đó suy nghĩ hảo một đoạn thời gian mới ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn.

“Người hôm nay tìm ta tới chính là vì chuyện này?”

“Ân, cho nên người tưởng cái biện pháp làm hẳn thứ Bảy đến nhà ta tới, lần trước người đi qua đi? Hẳn là còn nhớ rõ lộ.”

“Ta có thể đi sao?”

“Vì phòng ngừa nàng đối ta sinh ra hiểu lầm, người tốt nhất vẫn là đến đây đi.”

Nghe được Từ Ngôn những lời này, Từ Văn Tĩnh bỗng nhiên nở nụ cười, sau đó đối với Từ Ngôn nói một tiếng cảm ơn lúc sau liền vội vội vàng vàng chạy mất.

Mặc dù có chút buồn bực nàng chạy cái gì nhưng mau đi học duyên cớ, cho nên Từ Ngôn cũng không lựa chọn nhiều dãi.

Trình Từ đột nhiên hỏi nói “Người có biện pháp giải quyết.”

“Không có cách nào. .... Đạo nhân đều lấy kia ngoạn ý không có cách, ta sao có thể tại như vậy đoạn thời gian nội diệt trừ tạng ký.”

“Vậy người làm như vậy là vì cái gì.”

“Liền tính không có biện pháp cũng muốn điều tra một chút a. .... Vô duyên vô cớ, Hàn Tiểu Hiểu thế nhưng bị tạng ký loại này đồ vật gửi thể, người không cảm thấy kỳ quái sao?”

Xoay đầu nhìn Trình Từ.

Chính như Từ Ngôn theo như lời như vậy, căn cứ Triệu Từ lần đó theo như lời hiểu biết, không có khả năng đơn giản như vậy trừ bỏ tạng ký, đạo nhân không có cách nào, mà oán khí tạng ký lại có thể cắn nuốt, hẳn không xác định có thể có biện pháp nào giết chết này ngoạn ý.

Nhưng là nếu đơn giản như vậy liền từ bỏ kia chỉ bách hợp tánh mạng, tuy rằng đồng tính luyện ái điểm này làm nhân tâm không quá thoải mái, nhưng ít nhất cũng vẫn là nhận thức người, yêu cầu thời điểm cứu một cứu cũng là cần thiết.

Tuy rằng lại nói tiếp không tốt lắm nghe, nhưng là liền hướng về phía lần trước giúp nàng xem xét trong cơ thể tạng ký khi sờ đến nàng bộ ngực điểm này, liền cũng đủ Từ Ngôn giúp nàng.

Hướng chi. .... Nàng cùng Từ Văn Tĩnh vẫn là bằng hữu.

“Thật đúng là đau đầu a. ....”

Từ Ngôn bất đắc dĩ thờ dài một hơi, lâm bầm lâu bầu nói thầm một câu, sau đó hơi hơi cúi đầu hướng tới tới thời điểm vị trí đi đến, Trình Từ đứng ở hẳn phía sau, bay, theo qua đi.

Trở lại ban, Từ Ngôn còn không có ngồi xuống liền cảm giác sau lưng có cái gì nhìn chăm chăm chính mình, tách ra chân làm Trình Từ chui vào đi lúc sau, Từ Ngôn xoay đầu nhìn thoáng qua Triệu Từ.

Một đôi mắt to trừng mắt Từ Ngôn.

Bỗng nhiên, giờ lên trong tay bút chỉ vào Từ Ngôn, Triệu Từ một bộ hung tợn biểu tình.

“Nguoi, đối nàng làm cái gì!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 258: Khả nghi người

Từ Ngôn mày nhăn lại, Triệu Từ nói hần đại khái là nghe mình bạch có ý tứ gì, trở lại lớp lúc sau, Từ Văn Tĩnh liền vẫn luôn thấp đầu một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng, như vậy xem ra nói, xác thật cũng coi như thượng thực khả nghi, Triệu Từ này phúc bộ dáng cũng không phải không có đạo lý.

Phiết liếc mắt một cái đối phương, hiện giờ Từ Ngôn măn đầu óc đều là về tạng ký sự tình, đối Triệu Từ phản ứng lại không phải quá chú ý, chỉ là nói thăm vài tiếng muốn lừa gạt qua đi, bất quá hần hiện nhiên quên mất Triệu Từ kia ma hợp người kỹ thuật.

Vươn tay bắt lấy Từ Ngôn cổ sau cổ áo, sau đó hai người cứ như vậy trừng mắt mắt thấy lẫn nhau, ngồi ở một bên Dương Hâm phảng phất cũng cảm giác loại này khẩn trương không khí, hiếm thấy không nói gì.

Một lát sau, Dương Hâm muốn nói lại thôi nhìn nhìn Triệu Từ lại đem ánh mắt tập trung ở Từ Ngôn trên người lúc sau, gật gật đầu, giống như là mình bạch cái gì giống nhau.

Một cái tát chụp ở Từ Ngôn trên lưng phát ra một tiếng tiếng vang thanh thúy, sau đó cười ha ha.

“Thật là, vì một nữ nhân cứ như vậy nguoi hai cái cũng quá không tiền đồ, phải hướng ta làm chuẩn! Biết có ý tứ gì sao? Khác không dám nói truy nữ hài tử phương diện ta còn là tương đương có tâm đức.....”

“Lăn!”

“.....”

Bị hai người đồng thời một tiếng lúc sau, Dương Hâm hiểu biết đến không phải phát giận thời điểm, cho nên thành thành thật thật ngồi ở vị trí thượng, huyết sáo phảng phất căn bản không liên quan chuyện của hần giống nhau.

Có lẽ là cảm giác như vậy giương mắt nhìn không phải cái vấn đề, cho nên Triệu Từ hừ một tiếng đem đầu xoay qua đi liền không nói chuyện nữa, sau đó liền yên lặng xuống dưới.

Nhìn đến nàng này phúc bộ dáng, Từ Ngôn khó tránh khỏi dâng lên một loại đau đầu cảm giác.

Thật là làm đau người đau.

.....

Chính ngọ nhà ăn nội.

Từ Ngôn điểm một phần vô cùng đơn giản khoai tây khối lúc sau liền tùy tiện tìm cái không vị ngồi xuống, bởi vì cùng Triệu Từ nháo biến vận duyên có, kia nha đầu phảng phất không nghĩ thấy chính mình, cho nên một tan học liền không biết đã chạy đi đâu.

Bất quá Từ Ngôn lại không có quá lớn lo lắng, rốt cuộc dựa theo nàng thân thủ còn không đến mức phát sinh cái gì nguy hiểm, cho nên ăn còn xem như tâm an, nếu Trình Từ không cần cái loại này ánh mắt nhìn chăm chăm chính mình nói.

Dại ra ánh mắt.

“Ta nói. ....”

“Ừ, Từ Ngôn đồng học. Ta ngồi ở đây không không không ý kiến đi!”

Từ Ngôn nói bị đánh gãy, sau đó liền nhìn đến một nam tử hoang mang rối loạn ngồi ở chính mình đối diện vị trí thượng, một khuôn mặt trắng bệch, mang một bộ kính đen.

Tổng cảm giác ở đầu gặp qua.

“Ta, ta ta kêu Lý Đồ, trước kia trông thấy thấy. ....”

“Tiện người muội!”

“Gặp qua!”

Nói lắp nói ra những lời này, hần tay run rẩy cầm chiếc đĩa. Giống như là tinh thần phương diện xuất hiện vấn đề, mang theo một tia sợ hãi nhìn về phía Từ Ngôn.

“Ta ta ta. ....”

“Hào hảo nói chuyện!”

“Ta ta biết người có thể xem. . . Xem đến quý, cho nên muốn tưởng thỉnh người nhìn xem ta có hay không bị quý thượng thân. ....”

Tuy rằng Lý Đồ theo như lời nói lắp bắp, nhưng là này cũng không gây trở ngại Từ Ngôn lý giải hần trong lời nói ý tứ, sau đó đầy mặt kỳ quái thần sắc nhìn hần.

Chân mày cau lại.

Thoạt nhìn chỉ số thông minh không thành vấn đề a?

“Người tìm ta làm gì?”

Đối hần, Từ Ngôn có chút ấn tượng. Cùng lớp đồng học, ở chính mình vừa mới thức tỉnh Âm Dương Nhân thời điểm cùng hần đối diện lời nói, nhưng trên thực tế chính là cái không thể nào để ý gia hóa.

Có lẽ là sợ hãi vẫn là khác cái gì, hần vươn tay xoa xoa cái trán, sau đó nhìn chăm chăm Từ Ngôn chỉ chỉ chính mình cổ.

“Nhất gàn. .... Luôn là cảm giác được cổ như là bị thứ gì bóp chặt giống nhau, hô hô hút khó khăn, ta tưởng. .... Ta hần là quý thượng thân.”

Phiết liếc mắt một cái đầy mặt khảm trương thần sắc Lý Đồ. Từ Ngôn bỗng nhiên có loại muốn cười xúc động, sau đó ho khan một thân nhìn hần.

“Người có hay không cởi quần áo ngủ thói quen?”

“Có, có.”

“Àn, kia hần là chỉ có mặc xong quần áo lúc sau mới có loại cảm giác này đi?”

“Là, đúng vậy!”

“Ta đã minh bạch”

Từ Ngôn buông chiếc đĩa, đem tay đặt ở cổ cổ áo chỗ vị trí sau đó vỗ vỗ.

“Ta tưởng, người quần áo xuyên phản.”

“.....”

Lý Đồ là v lãnh áo lót, nhưng là hần giờ này khắc này tất cả đều là cổ áo ở phía sau. Đây cũng là Từ Ngôn vì cái gì ánh mắt đầu tiên nhìn đến hần thời điểm sẽ là đầy mặt khó hiểu chi sắc.

Bất quá, có thể liên tục mấy ngày đem quần áo xuyên phản người nói vậy cũng là một nhân tài.

“Như vậy a, a ha ha hù chết lão tử!”

Lý Đồ cười ha ha, cũng không bận tâm đây là nhà ăn, xoát một chút liền cầm quần áo cởi xuống dưới, sau đó "" nửa người trên.

Gây như là xương sườn giống nhau.

“Quả nhiên như thế, cái loại này không khoẻ cảm biến mắt!”

Hắn thoát nhìn dị thường phần khởi. Bang một chút chụp cái bàn, sau đó hấp dẫn đại bộ phận người ánh mắt, cũng không cảm thấy mắt mất.

“Người không cảm thấy mất mắt?”

“Này có cái gì mất mắt, nam nhân nên xuyên khởi thoát đến hạ. Lại nói dựa theo ta này phúc dung mạo nữ hài tử cũng sẽ không chán ghét, xem cách vách bàn kia mấy nữ sinh đang ở trộm xem ta!”

Theo hắn ngón tay, Từ Ngôn thấy được kia mấy cái diện mạo bình thường nữ sinh, trộm xem xác thật không tồi, nhưng là Từ Ngôn lại thật thật tại tại nghe được kia hai chữ từ này vài tên nữ sinh trong miệng truyền ra tới.

“Ngốc bức.”

Xác thật có điểm loại này ý nhị.

Ho khan một thân, Từ Ngôn buông chiếc đĩa đầy mặt chính sắc.

“Nếu bồi rồi người lâu như vậy vấn đề bị giải quyết, hiện tại có thể hay không không cần ở trước mặt ta chơi lưu manh? Này nghiêm trọng ảnh hưởng đến ta ăn uống, ta đối với người trước ngực kia hai viên hắc như hòn đá nhỏ đồ vật không có hứng thú.”

“Này không trọng yếu!” Hắn bàn tay vung lên, trên mặt mang theo vui sướng thần sắc “Người trợ giúp ta, ta muốn báo đáp người!”

“Ta chỉ là nhắc nhở người quần áo xuyên phản mà thôi, không đáng nhắc đến. ....”

“Huynh đệ chi gian không cần như vậy, kia như vậy đi, hôm nào ta thỉnh người uống nước!”

“Ai là người huynh đệ!”

Từ Ngôn nói bị hắn tự động lọc, nói, hắn kiểm tra vài biến lúc sau, ở xác định quần áo không có mặc phản chỉ sau thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng lên.

“Đột nhiên không đói bụng, một khi đã như vậy ta liền đi trước.” Không có cổ áo thúc bách hắn thoát nhìn thực tình thần, sinh long hoạt hổ giống nhau đều đứng lên.

Sau đó đó là đi nhanh rời đi.

Từ Ngôn tựa hồ nghe đến càng ngày càng nhiều người ta nói ra “Ngốc bức” hai chữ.

Vẫn luôn ngồi ở một bên Trình Từ dùng nàng cặp kia đại ra hai mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn, sau đó hơi hơi nghiêng đầu nói.

“Hắn là ai.”

“Không rõ lắm.”

Đây là Từ Ngôn đối Lý Đồ đánh giá, tương đương đúng trọng tâm đánh giá.

Nhớ rõ lúc trước lần đầu tiên thấy hắn thời điểm không phải này phúc đậu bi bộ đáng, chỉ là một học kỳ qua đi như thế nào biến thành cái dạng này?

Từ Ngôn chân mày cau lại, cẩn thận ngắm lại này xác thật là cái yêu cầu suy xét vấn đề, cười cười cúi đầu lột mấy khẩu com, có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Quản hắn, có lẽ nghỉ hè thời điểm đầu bị môn kẹ quá bá.

Bất quá, hiện giờ có càng quan trọng vấn đề yêu cầu suy xét, dụng tâm sự thật mạnh càng thêm phù hợp Từ Ngôn giờ này khắc này tâm cảnh.

Bất quá, vừa mới cái kia Lý Đồ có chút kỳ quái, liền tính quần áo xuyên phản chẳng lẽ cũng chưa người nhắc nhở sao?

Híp mắt, Từ Ngôn bỗng nhiên cảm thấy, gia hỏa kia. .... Có chút khả nghi.

Chương 259: Trùng

Triệu Tử cùng Tử Ngôn náo loạn biến vạn, thế cho nên tiết tự học buổi tối tan học lúc sau kia nha đầu liền vội vã dẫn đầu rời đi, Tử Ngôn thực minh bạch, kia nha đầu trong khoảng thời gian ngắn chắc là sẽ không cùng chính mình nói chuyện, bất quá cũng không phải tất cả đều là chỗ hỏng, ít nhất có thể thanh tịnh một thời gian.

Ly cuối tuần còn có bốn ngày thời gian, trước đó cùng Tử Văn Tĩnh nói tốt sự tình đại khái nàng đang ở chấp hành, trước sau như một tan học sau Hàn Tiểu Hiểu ở lớp cửa chờ đợi Tử Văn Tĩnh, sau đó đó là nhìn đến các nàng hai cái ở nói thầm cái gì lặng lẽ lời nói.

Trước sau như một, Tử Ngôn bước lên về nhà đường xá.

Tóm lại tới nói, còn tính thượng bình tĩnh, tuy rằng mỗi khi tiết tự học buổi tối tan học, trường học cách đó không xa luôn là sẽ ngồi xổm mấy cái hút thuốc tiêu lưu manh, nhưng đám kia gia hòa còn không có không biết sống chết tìm Tử Ngôn phiền toái, bởi vậy căn cứ sớm một chút về nhà Tử Ngôn đi lên cái kia đen nhánh hẻm nhỏ.

Hôm nay ánh trăng, tựa hồ có chút kỳ quái.

Như vậy khác thường khiến cho Tử Ngôn không tự chủ nhú mày, kia cao cao treo ở đỉnh đầu ánh trăng tuy rằng như thường lui tới giống nhau sáng ngời, nhưng là lại tồn tại một tia những thứ khác.

Tỷ như kia nhân nhạ u quang.

Trình Tử đi theo ở Tử Ngôn phía sau, nhất thành bất biến biểu tình cùng với bởi vì lười đến đi đường mà phiêu ở giữa không trung, nếu người khác có thể xem tới được nói, đại khái sẽ dọa một cú sốc.

Bất quá, đối với nàng này phúc bộ đáng Tử Ngôn đã sớm tập mãi thành thói quen, chỉ là nhân nhạ phiết liếc mắt một cái liền đem tâm mắt dời đi.

Hàn Tiểu Hiểu trong cơ thể kia chỉ tạng ký không hao giải quyết, chẳng lẽ đúng như Triệu Tử theo như lời như vậy không có bất luận cái gì biện pháp sao, vẫn là nói..... Đạo nhân giải quyết không được đồ vật trên thực tế chính mình có thể giải quyết rồi?

Đối này, Tử Ngôn đầu đầu không mình.

Hành tẩu ở hẻm nhỏ nội nên bước ngừng lại, Tử Ngôn cúi đầu nhìn chính mình lòng bàn chân, liền tính là ở trong đêm đen, vẫn là có thể rõ ràng xem tới được kia chỉ đen nhánh sâu.

Như là con rết, nhưng lại không phải, đại khái có bàn tay lớn nhỏ, hành tẩu tốc độ dị thường thông thả.

Nhú mày, Tử Ngôn nâng lên chân dẫm đi lên. Nếu là bình thường sâu, giò này khác này sợ là đã bị dẫm chết, nhưng đem chân dời đi lúc sau, nhìn đến đích xác thật kia bàn tay đại sâu như rắn hổ mang giống nhau đứng thẳng đứng dậy.

Lúc này Tử Ngôn mới phát hiện, nó kia như đậu viên giống nhau đều tròn mắt, phiên hồng quang, thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm Tử Ngôn.

“Măng!”

Một tiếng bén nhọn tiếng vang. Tiếp theo giây nó bắn ra hướng tới Tử Ngôn đôi mắt bộ vị vọt lại đây, tốc độ mau cực kỳ, chỉ là sừng sốt Tử Ngôn liền phản ứng lại đây hai chân vừa giẫm, về phía sau thối lui.

Kia sâu va chạm tới rồi một bên trên vách tường, không những không có rơi xuống xuống dưới mà là như con nhện giống nhau chặt chẽ định ở mặt tường thượng, kia phiếm hồng tròn mắt nhìn chăm chăm Tử Ngôn.

Thình lình xảy ra tập kích làm Tử Ngôn nhú mày. Vô duyên vô cớ xuất hiện một con kỳ quái sâu, hơn nữa đối chính mình tùy tiện khời xướng công kích, chưa từng có gặp qua diện mạo như thế kỳ lạ trùng loại.

Thoạt nhìn, tương đương quái dị.

“Trình Tử, đây là cái gì?”

“Chưa thấy qua.”

Đơn giản trả lời làm Tử Ngôn không thể không coi trọng khời này ngoạn ý, hiện giai đoạn không biết nó hay không đựng độc tố nếu đựng kia cũng không phải là vô cùng đơn giản liền có thể giải quyết vấn đề.

“Măng!”

Lại tới nữa!

Nội tâm một đốn, Từ Ngôn né tránh tới rồi một bên. Xong tới sâu bị Từ Ngôn trốn rút, nhưng là theo nó rơi xuống đất, đạm lục sắc chất lỏng cũng từ nó trong miệng bay vụt ra tới, chạy nhanh né tránh, nhưng là nọc độc xạ kích tốc độ quá nhanh duyên cớ Từ Ngôn vẫn là trúng đạn.

Cũng may không có thương tổn đến thân thể, chỉ là bắn tới quần áo bên cạnh, chỉ là một chút liền xuất hiện một cái lỗ thủng.

Híp híp mắt, Từ Ngôn nhéo nhéo nắm tay. Đem oán khí tập trung ở chân bộ, theo sau như đạn pháo giống nhau bay vụt đi ra ngoài, một chân đem kia chỉ sâu đá bay lên, theo sau vung tay lên, một đạo đen nhánh như lưỡi dao giống nhau đều đồ vật đem sâu phanh thây hai nửa, bẹp một tiếng dừng ở trên mặt đất.

Đạm lục sắc chất lỏng chiếu vào trên mặt đất, đó là sâu máu. Liền tỉnh là bị phanh thây lúc sau cũng không có lập tức tử vong mà là trên mặt đất vặn vẹo.

“Chưa từng có gặp qua.....” Từ Ngôn nói thầm một câu.

Giống như là con rết cùng con giun kết hợp thể, nhưng là lại sẽ phun ra nọc độc, tuy rằng chỉ có một con, nhưng là lại khó bảo toàn sẽ đại lượng xuất hiện loại này đồ vật.

Bất quá. Như vậy xem ra, này ngoạn ý là không sống nổi.

“Đi thôi.”

Đối bên cạnh Trình Từ nói một câu, Từ Ngôn liền hướng tới về nhà đường đi đi, mà Trình Từ đứng ở tại chỗ nhìn dưới mặt đất thượng còn chưa chết thấu sâu, lỗ trống hai mắt hiện lên một tia dị sắc, theo sau lại biến thành thường lui tới bộ dáng, đi theo Từ Ngôn phía sau.

Hết thấy..... Lại phảng phất về tới bình tĩnh.

Gió thổi lên, ở ánh trăng nhàn nhạt u quang phụ trợ hạ thể hiện ra một cổ âm trầm cảm giác, bỗng nhiên ong ong tiếng vang truyền đến, kia vẫn còn ở giây giữa hai nửa thân thể sâu trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một đoàn sương đen.

Nói là sương đen, đó là từ cự ly xa quan khán, nếu gần gũi quan khán nói sẽ phát hiện, kia căn bản là không phải sương đen, mà là rậm rạp sâu tạo thành một đoàn đồ vật.

Sâu, chậm rãi mấp máy lên, không bao lâu liền hình thành một nhân loại hình thể, chậm rãi thăm thấu, năm giây tả hữu công phu liền biến mất, thay thế chính là một người thân cao chỉ có một mét bảy tả hữu nhân loại.

Mang một bộ mắt kính đạm lục sắc trông mắt ở dưới ánh trăng phá lệ rõ ràng, hần ngồi xổm xuống dưới, dùng tay cầm khối kia đã bị cắt thành hai đoạn sâu, ở trong tay hần, không có chết thấu sâu còn ở vặn vẹo thân thể, nhưng là ngoài ý muốn không có khối xương công kích.

Lục nhạt trông mắt nhìn chăm chăm sâu bị cắt ra miệng vết thương, màu xanh biếc chất lỏng một giọt một giọt nhỏ giọt trên mặt đất, mỗi nhỏ giọt một giọt, trên mặt đất đều sẽ cháy đen một mảnh, sau đó dâng lên một sợi khói nhẹ.

“Phốc măng!”

Ngón tay dùng sức, kia nửa thanh sâu bị niết dập nát, nam tử đứng lên, ngẩng đầu nhìn chăm chăm ban đêm ánh trăng, vuron đầu lưỡi liếm một chút ngón tay dính có màu xanh biếc nọc độc.

Nhẹ giọng nói ra hai chữ.

“Từ Ngôn.....”

.....

Nằm ở trên giường, Từ Ngôn nhìn chăm chăm trước mắt bóng đèn, đèn chân không ánh đèn kích thích Từ Ngôn trông mắt có chút lên men, nhưng là trong đầu về kia chỉ sâu ánh giống xác thật càng thêm rõ ràng.

Như tạng ký đột nhiên xuất hiện giống nhau, nhưng lúc này đây, kia chỉ sâu, Trình Từ lại không biết, chẳng lẽ là một loại không có phát hiện chủng loại bình thường sâu sao?

Nhưng là cái kia tốc độ cùng với liền tỉnh bị cắt thành hai nửa cũng không có đương trường tử vong sinh mệnh lực, bình thường sâu giống như căn bản không đạt được loại tình trạng này.

Hướng hồ, tại đây nhân loại cư trú thành thị trung sao có thể sẽ tồn tại cái loại này đồ vật, vẫn là nói..... Kia chỉ sâu xuất hiện cùng Hàn Tiểu Hiểu trong cơ thể tạng ký có nào đó tất yếu liên hệ?

Quần áo, cùng với bị Từ Ngôn cởi ra.

Nguyên bản chỉ là bị nọc độc lây dính, nhưng là đương về nhà thời điểm, Từ Ngôn lại phát hiện cái kia trên quần áo lỗ nhỏ chung quanh đã bắt đầu ó vàng sặc, giống như là dùng bột lửa lò nấu rượu giống nhau khô vàng.

Có thể nghĩ, loại này nọc độc nếu bắn tới chính mình trên người sẽ là bộ dáng gì, cầm quần áo ném ở một bên, Từ Ngôn dùng oán khí cầm quần áo hoàn toàn phân giải rồi lúc sau cau mày.

Tựa hồ..... Lại có phiền toái.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 260: Vào đi

Thứ Bảy thời tiết trước sau như một hạo, vạn dặm trời quang không có một tia muốn trời mưa dấu hiệu, đương nhiên cũng là nhiệt người chết cái loại này thời tiết.

Ngồi xồm đầu giường, Từ Ngôn điểm thượng một khoanh nhang muỗi, vì sợ bị con muỗi đốt cái loại cảm giác này, cho nên chỉ có thể ra này hạ sách, dùng nói, hương vị man để ngủi.

“Đừng dùng tay sờ, đừng cho sờ diệt.”

Từ Ngôn nhẹ nhàng băng quơ đem Trình Từ bởi vì tò mò nhang muỗi cho nên muốn muốn vói qua tay chụp bay thấp giọng nói, cũng không có dùng tới quá lớn sức lực.

“Người nha thật đúng là kỳ quái, nhìn thấy thứ gì đều tưởng sờ sờ..... Kia nếu là nhìn thấy ngâm cứt chó người chẳng lẽ cũng muốn dùng tay thử nghiệm một chút xúc cảm?”

“Ta nhận thức cứt chó.” Trình Từ ngẩng lên đầu nhỏ về mặt đứng đắn nói.

Đối nàng loại này tư duy, Từ Ngôn đã là xem có trách hay không, cho nên hơi hơi lắc lắc đầu liền không nói chuyện nữa, tạm dừng một hồi, lại xoay đầu nhìn Trình Từ.

“Một hồi nàng hai tới thời điểm người chú ý một chút, không cần giống ở nhà thời điểm như vậy tùy tiện, thành thật một chút.”

“Hiểu biết.”

Không biết từ nơi nào học được tư thế, Trình Từ mặt vô biểu tình chụp một chút cái trán nói.

Ngốc mạnh ngốc mạnh.

Trong nhà lúc này chỉ có Trình Từ cùng Từ Ngôn hai người, đến nỗi Mã Diễm Lệ cùng Triệu Từ còn lại là bởi vì có yêu cầu mua sắm sinh hoạt nhu yếu phẩm, cho nên Mã Diễm Lệ mang theo Triệu Từ lên phố đi.

Vừa lúc lúc này rơi vào bên tai thanh tịnh.

“Leng keng ~”

Chuông cửa bị ấn khởi, Từ Ngôn rõ ràng là ai tới, chạy nhanh đứng lên tới cửa mở cửa ra, quả nhiên không ngoài sở liệu, đứng ở ngoài cửa chính là trên mặt mang theo ngượng ngùng biểu tình Từ Văn Tĩnh, cùng kia một bộ người khác thiếu nàng mấy trăm vạn Hàn Tiểu Hiểu.

“U, giữa trưa hảo a ~”

“Một chút đều không tốt!”

Nghe được Từ Ngôn chào hỏi, trên mặt hiện lên một tia vui sướng Từ Văn Tĩnh vừa định mở miệng nói chuyện đã bị phía sau Hàn Tiểu Hiểu dùng cực kỳ không lễ phép một câu cấp đồ trở về.

Đối cùng Hàn Tiểu Hiểu loại này kỳ lạ nói chuyện phương thức, Từ Ngôn đã thói quen. Bởi vậy cũng không có lộ ra không mau thần sắc, nhưng Từ Văn

Tình nha đầu này lại về mặt chính sắc cấp Từ Ngôn xin lỗi lên.

“Không có gì, kỳ thật ta cũng minh bạch Hàn Tiểu Hiểu chào hỏi phương thức cùng người khác không giống nhau, nhưng tóm lại tới nói cũng là một loại phong cách không phải sao? Đúng không, Tiểu Hiểu ~”

“Ngươi!”

Vì có ý ghê tởm Hàn Tiểu Hiểu. Cho nên Từ Ngôn sắc mặt vẫn luôn mang theo mỉm cười, đặc biệt là ở Hàn Tiểu Hiểu tên thượng tướng dòng họ xóa, thân thiết nói ra Tiểu Hiểu hai chữ, này đối Hàn Tiểu Hiểu mà nói quả thực chính là khuất nhục!

Sắc mặt ghen đỏ bừng, hai tay gắt gao nắm thành nắm tay, căm tức nhìn Từ Ngôn. Hàn Tiểu Hiểu hung hăng dậm một chút chân, sau đó ghen ra một câu.

“Ngươi vô si!”

“Lời này liền không đúng rồi, Tiểu Hiểu. .... Ngươi nhìn xem, ta này một hàm răng trắng không phải còn tốt tại đây sao? Ngươi sao lại có thể nói ta vô xi đầu?”

“Ngươi, ngươi!!”

Run rẩy ngón tay chỉ vào Từ Ngôn, Hàn Tiểu Hiểu biểu tình quả thực muốn sinh nuốt Từ Ngôn.

Nhưng mà Từ Ngôn còn lại là vẫn luôn dùng cái loại này ngoài cười nhưng trong không cười biểu tình nhìn Hàn Tiểu Hiểu. Chú ý tới không khí không thích hợp địa phương kẹp ở bên trong Từ Văn Tĩnh có chút bất đắc dĩ vô vô Hàn Tiểu Hiểu lấy kỳ bình tĩnh, sau đó ghé vào nàng bên tai nhẹ giọng nói vài câu an ủi lời nói, lúc này mới làm sắp hóa thân vì cạp mẹ Hàn Tiểu Hiểu bình tĩnh trở lại.

Hít sâu mấy hơi thở, ngẩng đầu, kiêu căng ngạo mạn nhìn Từ Ngôn.

“Hừ!”

Khinh thường hừ một tiếng lúc sau, từ Từ Ngôn bên người tề đi vào, trong lúc còn dùng lực đẩy Từ Ngôn eo một phen. Sau đó liền chui vào nhà ở, giống như là ở chính mình gia giống nhau.

Đối nàng loại này vô lễ hành vi, Từ Ngôn nên lời kỳ bình tĩnh, nhưng là Từ Văn Tĩnh còn lại là xấu hổ đối với Từ Ngôn cười.

“Không quan trọng, tuy rằng không phải quá thực, nhưng là nàng tính cách ta cũng rõ ràng không ít.” Từ Ngôn nói như vậy nói.

Sau đó nhìn Từ Văn Tĩnh.

“Vào đi.”

.....

Thẳng đến tiến vào phòng ở bên trong lúc sau, Từ Văn Tĩnh còn ở vẫn luôn cảm thán, so sánh lần đầu tiên tới Từ Ngôn gia thời điểm cái loại này lộn xộn cảnh tượng, lần này tới chỗ đã thấy bộ dáng còn lại là khác nhau rất lớn.

Sạch sẽ, sạch sẽ. Này đại khái chính là đối phòng khách đánh giá.

Cảm thán dường như gạt đầu, Từ Văn Tĩnh có chút bội phục nhìn Từ Ngôn.

“Không nghĩ tới, một người ở nhà trụ cũng sẽ quét tước như vậy sạch sẽ.”

“A ha ha. .... Này không phải thực hần là sự tình sao?”

Từ Ngôn chút nào không có cảm giác được mặt đỏ, đem Mã Diễm Lệ công lao hướng chính mình trên người đẩy, trên thực tế đây cũng là không có biện pháp hành động. Nói cách khác lại muốn giống Từ Văn Tĩnh giải thích vì trong nhà sẽ xuất hiện một cái tuổi thanh xuân thiếu nữ.

Chờ một chút, vì cái gì muốn giải thích?

“Kia. .... Ngươi kêu ta tới muốn làm gì!”

Hàn Tiểu Hiểu ngữ khí có chút mất tự nhiên, đôi mắt vẫn luôn ở bốn phía loạn ngấm, cùng lần trước tới thời điểm cái loại này nổi giận dưng dưng bộ dáng thật sự là kém có điểm nhiều, cho nên Từ Ngôn phiết nàng liếc mắt một cái, trùng hợp nàng cũng đang xem Từ Ngôn, đương hai người ánh mắt tiếp xúc kia một khắc, Hàn Tiểu Hiểu lùi bước, vội vàng đem mặt vận đến một bên.

Ho nhẹ hai tiếng.

“Văn Tĩnh không cùng ngươi nói sao?”

Những lời này mới vừa nói ra, đứng ở một bên Từ Văn Tĩnh liền cúi đầu xuống, bên tai có đỏ lên dấu hiệu, chỉ là bởi vì Từ Ngôn hô nàng một tiếng Văn Tĩnh liền thẹn thùng thành này phúc bộ đáng.

Không có chú ý, Từ Ngôn còn lại là nhìn Hàn Tiểu Hiểu.

“Chuẩn xác tới nói, cùng lần trước đưa người đi bệnh viện kia sự kiện có quan hệ.....”

“Ta đã biết, biết lập! Người nhất định là muốn cho ta còn tiền thuốc men đi? Sớm nói không phải được rồi sao, hà tất muốn quanh co lòng vòng.”

Nói đầy mặt không kiên nhẫn Hàn Tiểu Hiểu liền phải mở ra chính mình công nữ tính bực nhỏ bao thói tiền lẻ, cũng không nghe Từ Ngôn nói chuyện, phiên một hồi, nhìn về phía Từ Ngôn.

“Bao nhiêu tiền tới?”

“Cùng tiền không quan hệ.”

Từ Ngôn nhìn nàng một cái, xoay người hướng tới phòng ngủ phương hướng đi đến, sau đó nói.

“Tới nha.....”

Nhìn thoáng qua phòng ngủ, lại nhìn thoáng qua Từ Ngôn, có lẽ nghĩ tới không tốt hồi ức, cho nên tại đây một khắc Hàn Tiểu Hiểu một khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, sau đó nhìn Từ Ngôn, lui về phía sau một bước, đem bao bao che ở chính mình trước người.

“Người..... Người người người muốn làm gì?”

“Dù sao không làm người!”

Không kiên nhẫn nói một câu, Từ Ngôn đối Từ Văn Tĩnh ý bảo một chút.

“Ta cùng Hàn Tiểu Hiểu muốn đơn độc nói một chút, Văn Tĩnh người đi phòng bếp lấy lót nước quả ăn đi.”

“Ăn.”

Sau đó nhìn về phía Hàn Tiểu Hiểu.

“Vào đi, lại không ăn người.”

Nói xong, Từ Ngôn tiến vào phòng ngủ, nhìn Từ Ngôn riêng lưu môn, Hàn Tiểu Hiểu khăn trương trái tim đều sắp nhảy ra tới, nàng đứng ở tại chỗ sững sờ.

Từ Văn Tĩnh có chút nghi hoặc nhìn nàng.

“Người làm sao vậy?”

“Không, không có gì..... Đối, đối sao! Liên tính tên kia ở như thế nào lưu, lưu manh cũng không có khả năng ở trước công chúng làm ra loại chuyện này, đúng đúng đúng..... Không sai”

“Tiểu Hiểu người rốt cuộc đang nói cái gì?”

“Không, không có gì.....”

Hít sâu một hơi, Hàn Tiểu Hiểu tại chỗ đập đập chân, sau đó cổ đủ dũng khí giống nhau tiến vào phòng ngủ nội, thuận tay tướng môn cấp đóng lại.

Từ Ngôn nhìn tiến vào Hàn Tiểu Hiểu liếc mắt một cái, sau đó xoay đầu đem trên người áo lót cởi ra, lộ ra phần lưng.

Giờ khắc này, Hàn Tiểu Hiểu cả khuôn mặt đều đỏ.

Chương 261: Người mới biết được

“Luu manh, biến thái, sắc lang, si hán! Ngươi ngươi ngươi muốn làm gì!”

Thình lình xảy ra còi quần áo làm Hàn Tiểu Hiểu không biết làm sao, loại này chơi lưu manh hành vi làm nàng gương mặt nháy mắt che kín ngượng ngùng, phần lưng gắt gao dán ở trên cửa, cảnh giác nhìn còi ra áo trên Từ Ngôn.

Khóe miệng mang theo một tia ý cười, Từ Ngôn thuận tay đem còi ra quần áo ném ở một bên trên giường, sau đó hướng tới Hàn Tiểu Hiểu đi đến.

Đứng ở nàng trước mặt, hơi hơi cúi đầu nhìn thẳng nàng đôi mắt, bỗng nhiên nhẹ giọng cười vài tiếng, sau đó một tay chống ở trên tường.

“Ngươi nói ta muốn làm gì. .... Chẳng lẽ đã quên thượng một lần nơi này đã xảy ra cái gì sao?”

Chính là ở thượng một lần, đương Hàn Tiểu Hiểu đi vào Từ Ngôn gia lúc sau, người này thế nhưng, thế nhưng đối chính mình nói ra như vậy không biết xấu hổ nói, hơn nữa khẩu xuất cuồng ngôn phải đối chính mình dùng sức mạnh.

Tựa hồ có khả năng ra tới loại chuyện này.

“Ta nói cho ngươi. .... Văn Tĩnh còn ở bên ngoài, ngươi không thể ngó!!”

Còn chưa nói xong nói bị chặn ở trong miệng, Từ Ngôn một cái tát che lại nàng miệng, sau đó gắt gao dán ở nàng trên người, ghé vào nàng lỗ tai bên ha một hơi.

“Ta cũng mặc kệ. ....”

Tay đặt ở Hàn Tiểu Hiểu trên eo, dùng sức một ôm, ở nàng kinh hô trung, Từ Ngôn đem nàng ôm lên, ở Hàn Tiểu Hiểu kịch liệt giãy giụa trung đem nàng ném vào trên giường.

Liên tính so sánh bình thường nữ tính, thân thể của nàng tố chất tính thượng không tồi, nhưng trên thực tế ở đối mặt Từ Ngôn thời điểm còn hơi kém hơn kính rất nhiều.

Áp đảo ở nàng trên người, che miệng nàng lại tay vẫn luôn không có dời đi, Từ Ngôn nhìn Hàn Tiểu Hiểu kia hoảng sợ ánh mắt, sau đó chậm rãi nâng lên tay. Hướng tới nàng cô tới thượng một kích.

Hai mắt vừa lật, hôn mê bất tỉnh.

Từ Ngôn thở hỗn hển hai khẩu khí. Sau đó đứng lên đề ra đề quần, kia phó bộ dáng giống như là mới vừa xong xuôi sự giống nhau, sau đó quay đầu nhìn góc nơi đó, vẻ mặt người chết tương nhìn chính mình Trinh Từ.

Vừa mới kia cũng không phải là kịch một vai, mà là hiện trường phát sóng trực tiếp, mà duy nhất người xem chính là giờ này khắc này vẻ mặt tàn niệm biểu tình nhìn chăm chăm Từ Ngôn Trinh Từ.

“Ngươi vừa mới đang làm gì.”

“Cùng ngươi nhìn đến không sai biệt lắm, đang ở thể nghiệm một chút si hán cảm giác.” Võ vớ tay, Từ Ngôn đầy mặt không sao cả biểu tình.

“Tổng thể cảm giác cũng không tệ lắm.”

Xoay đầu nhìn đã ngất xỉu đi Hàn Tiểu Hiểu. Nếu nhất nhất giải thích nói xác thật quá phiền toái, dứt khoát như vậy ngất xỉu đi muốn đơn giản rất nhiều, đến nỗi ngay từ đầu những cái đó chỉ do với Từ Ngôn ác thú vị.

Rốt cuộc. .... Hàn Tiểu Hiểu là bách hợp, thích nữ nhân, điểm này đối Từ Ngôn tới nói tuy rằng không tính là kỳ thị, nhưng là không duy trì cũng là tuyệt đối, cho nên mới sẽ làm ra loại này hành động.

Đến nỗi tỉnh lại sau. .... Liên nói cho nàng nằm mơ hảo.

“Chuẩn bị một chút đi. Kế tiếp liền bắt đầu đối phó tạng ký.” Từ Ngôn cười cười, nhìn về phía Trinh Từ.

“Đầu tiên, ngươi muốn làm bộ một bộ khắp nơi ngấm phong cảnh bộ dáng, kế tiếp hình ảnh thực hoàng thực bạo lực u ~”

“.....”

.....

Tạng ký loại này sinh vật hẳn là cùng quỷ linh tính đồ vật quái không thượng câu, nhưng là lại có thể hấp thụ oán khí, hơn nữa không có gì tổn thương.

Này cùng Từ Ngôn tay phải có hiệu quả như nhau chỗ.

Cụ thể đối phó nó biện pháp đã nghĩ ra được, nếu là trong tim cái kia bộ vị nói, chỉ cần lợi dụng Trình Từ cái kia năng lực, đem kia chỉ tạng ký từ trái tim di trừ tới không phải có thể sao?

Bất quá, hiện giờ không rõ ràng lắm chính là kia chỉ tạng ký tốc độ như thế nào. Nếu kia chỉ tạng ký di động tốc độ tương đương mau nói, vậy phiền toái.

Rốt cuộc mục tiêu quá tiêu nó chạy trốn tới địa phương nào cũng không dám nói.

“Kế tiếp liền tính nhìn thấy gì không tốt cảnh tượng người đều không cần hành động thiếu suy nghĩ. Có nghe hay không?”

“Người muốn làm gì.”

Từ Ngôn cũng không có phản ứng Trình Từ, mà là đem tay nâng lên tới, đặt ở Hàn Tiểu Hiểu bộ ngực thượng, sau đó nhẹ nhàng đè ép.

Trái tim nhảy lên rõ ràng cảm thụ được, một chút tiếp theo một chút, cường mà hữu lực, nhưng là dùng một tia oán khí lên vào Hàn Tiểu Hiểu trong cơ thể lúc sau, nhìn đến lại là so sánh lần trước nhìn đến muốn lớn hơn rất nhiều đồ vật.

Tạng ký!

Bộ dáng cũng hơi chút đã xảy ra một ít biến hóa, thân thể tựa hồ so thượng một lần nhìn đến muốn lớn rất nhiều, có thể ẩn núp ở nhân loại trái tim nội hơn nữa không đem trái tim hư hao, không hồ là ký sinh trùng tạng ký.

Vận dụng Trình Từ năng lực, nháy mắt đem tạng ký từ trái tim di trừ, bại lộ ở trong không khí sau, Từ Ngôn mới chân chính dùng mắt thường nhìn đến người này, so tưởng tượng muốn ít hơn nhiều.

“Không tốt! Nó muốn chạy!”

Ám đạo, Từ Ngôn chỉ thấy một đạo hắc ảnh hiện lên, tiếp theo giây liền ở Hàn Tiểu Hiểu bên miệng phát hiện kia chỉ tạng ký, chỉ số thông minh thượng ngành thượng làm cho nó chỉ có thể lựa chọn trở lại ngay từ đầu sở ký sinh kia cụ thân thể nội.

Tay đang không khai, Từ Ngôn chỉ có lựa chọn nhanh chóng đem đầu thăm đi xuống, một ngum cắn kia chỉ tạng ký, cũng không có trong tưởng tượng cái loại này bị cắn cảm giác, mà là giống cắn cục đá khối giống nhau.

Miệng dán ở Hàn Tiểu Hiểu trên môi, cảm giác được tạng ký tựa hồ còn xét ở mệnh hướng Hàn Tiểu Hiểu khoang miệng nội toàn, bảo trì cái này động tác bất biến, Từ Ngôn tay hướng tới một bên đặt tốt cái chai chộp tới.

Tận khả năng đem tầm mắt đầu hướng từ đầu giường vị trí.

Nhưng mà, kế tiếp, hẳn là đã hôn mê Hàn Tiểu Hiểu lông mi lại đột nhiên giật mình, theo sau chậm rãi mở mắt ra tới.

Có chút ra ngoài dự kiến, liền tính tạng ký di trừ trong cơ thể, bởi vì là sau cổ đã chịu đánh cũng không có khả năng tại như vậy đoạn thời gian nội thức tỉnh lại đây.

Hàn Tiểu Hiểu mở to mắt, cảm giác được miệng mình truyền đến từng đợt dị dạng cảm giác, tựa hồ có thứ gì muốn cạy ra chính mình hàm răng.

Nửa mở khai đôi mắt bỗng nhiên mờ, Hàn Tiểu Hiểu rốt cuộc thấy được đề ở chính mình trên người gia hỏa kia là ai!

Từ Ngôn!

“Ngô!”

Giấy giụa lên, nhưng là thân là nữ nhân sức lực xa xa không có Từ Ngôn đại, cho nên ở giấy giụa trung bị Từ Ngôn chặt chẽ đè ở dưới thân.

Xong đời.....

Đôi mắt trừng đến mức tận cùng.

Trong sạch chi thân liền phải như vậy mất đi, bị cái này..... Cái này đồ lưu manh!

Chậm rãi không ở giấy giụa, giống như là nhận mệnh giống nhau, Hàn Tiểu Hiểu không ở nhúc nhích, chỉ là mở to mắt nhìn trước mắt Từ Ngôn.

Rốt cuộc bắt được bình thủy tinh từ, Từ Ngôn ôm đầm lại đây vận ra tới, miệng nâng lên tới hướng tới bên trong phun ra đi vào, sau đó nhanh chóng đem cái nắp ninh thượng.

Bởi vì là pha lê chế cái chai, cho nên có thể rõ ràng nhìn đến kia chỉ tạng ký bộ dáng.

Rốt cuộc thu phục.

Thở dài nhẹ nhõm một hơi, Từ Ngôn nhìn trong tay pha lê chế cái chai, sau đó bên trong có tọng ký còn không có chân chính chết đi.

Xoay đầu nhìn Hàn Tiểu Hiểu, nằm ở trên giường mặt vô biểu tình, hai mắt không có tiêu cự giống như là người chết giống nhau, Từ Ngôn nhíu nhíu mày, nâng lên tay vỗ vỗ nàng gương mặt.

“Uy uy..... Thanh tỉnh một chút”

Hàn Tiểu Hiểu lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, vẫn luôn như vậy nhìn chăm chăm, tầm mắt không có từ hân trên người dời đi.

“Ngươi cái này..... Hồn đần.”

“Làm gì, ngươi nói ta hồn đần lại không phải một ngày hai ngày, dù sao ngươi chỉ cần biết rằng ta ở cứu ngươi là đến nơi.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 262: Toàn thân kiểm tra

“Làm gì, ngươi nói ta hồn đần lại không phải một ngày hai ngày, dù sao ngươi chỉ cần biết rằng ta ở cứu ngươi là đến nơi.”

Nhẹ nhàng băng quơ nói ra những lời này, thật giống như lại nói ngươi đầu tóc giống như nhiều một cây giống nhau lệnh người cảm giác được khó có thể tin, liên tính hai mắt lỗ trống Hàn Tiểu Hiểu giờ này khắc này trong ánh mắt tựa hồ cũng nhiều ra mặt khác một loại ý vị.

Tỷ như, sắc lang linh tinh.....

“Nói thật cho ngươi biết, nếu ngươi cho rằng ta cơ khát đến đối với ngươi xuống tay nói vậy mười phần sai, đương nhiên ngươi nếu muốn bôi đen ta hình tượng kêu thương vài tiếng cứu mạng cũng không phải không thể, dù sao ngươi thanh âm ngoài phòng Từ Văn Tĩnh cũng nghe không đến, cho nên, đơn giản tới nói..... Ngươi hiện giờ giống như là bị tòa định con mồi giống nhau, không chỗ nhưng trốn!”

“Ngươi muốn làm gì.....”

“Thực hảo.” Từ Ngôn gật gật đầu, duỗi tay đem trong tay pha lê chế ngoạn ý cử lên quơ quơ “Nhìn thấy không có, này chỉ tiểu sâu.”

Vẫn luôn lỗ trống ánh mắt lại tại đây một khắc phóng xạ ra thần thái, Hàn Tiểu Hiểu đôi mắt còn không có hạt, cho nên nàng thấy được pha lê kia chỉ sâu.

“Nha nha nha nha nha nha!!”

Thét chói tai truyền đến, nhìn đáng vẻ liên tính là Hàn Tiểu Hiểu cũng đồng dạng cụ bị nữ sinh sở có được hạng nhất đặc quyền, sợ sâu.

Nguyên bản một bộ bị chơi hư biểu tình, tại đây một khắc khôi phục ban đầu hẳn là có bộ dáng, sau đó vèo một chút chạy trốn lên một tay bắt lấy gối đầu một góc dùng sức quất đánh, nhắm chặt hai mắt, một đôi chân không ngừng đạp sang đan, la lớn “Sâu, cắt ngay cắt ngay!”

Đúng lúc sau này chợt lóe, Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn Hàn Tiểu Hiểu, nguyên bản cho rằng dựa theo nàng này nam nhân bà tính cách ít nhất sẽ không sợ hãi sâu. Nhưng là từ nàng cái này biểu hiện xem ra, chính mình giống như có chút đánh giá cao nàng.

“Nguyên lai ngươi cũng là cái nữ nhân a.”

“Ngươi lời này có ý tứ gì?” Đò bưng một khuôn mặt. Đầy mặt tức giận Hàn Tiểu Hiểu trừng mắt Từ Ngôn, cắn hạ môi bất mãn nhìn Từ Ngôn, rút cuộc lấy sâu hù dọa nữ sinh này ở bất luận cái gì địa phương đều không thảo nữ sinh thích.

“Không ý gì, chính như ngươi chỗ đã thấy, trong tay ta cái chai nội này chỉ sâu chính là ta vừa mới ở không lâu trước đây tự mình từ ngươi trong miệng lấy ra đồ vật, cũng có thể nói đây là làm cho ngươi gần nhất một đoạn chi gian luôn là cảm giác được choáng váng đầu, thiếu máu nguyên nhân, bệnh của ngươi nhân có thể tính thượng thiếu máu. Nhưng là lại không phải chúng ta thường thức trung sở lý giải cái kia thiếu máu, nói cách khác chính là này chỉ tiểu sâu ở hút ngươi huyết.”

“Này..... Sâu?”

“Ân, ngươi vừa rồi chỗ đã thấy cảnh tượng cũng không phải ta ở cường hôn ngươi, mà là thứ này ý đồ lại một lần chui vào trong cơ thể ngươi, nơi tay không không ra dưới tình huống, ta chỉ có thể dùng miệng.” Từ Ngôn theo như lời nói thực nhẹ nhàng, giống như là này vốn là hẳn là phát sinh sự tình giống nhau. Từ Ngôn đem trang có sâu cái chai đặt ở một bên, sau đó nhìn Hàn Tiểu Hiểu.

“Kia, kế tiếp ta liền phải..... Tính, vẫn là không lộng tương đối hảo, bằng không ngươi nên cho rằng ta đang làm cái gì kỳ quái sự tình.”

“Ngươi..... Ngươi muốn làm gì, chẳng lẽ ta trong cơ thể còn có khác sâu?” Nói đến sâu hai chữ. Nàng trên mặt nháy mắt trắng bệch, sau đó đó là run rẩy thân thể nhìn Từ Ngôn.

“Này nhưng không nhất định, bởi vì ta chỉ là đem dừng lại ở ngươi mặt ngoài sâu làm ra tới, nhưng là không xác định ở ngươi thân thể mặt khác bộ vị hay không cũng tồn tại loại này sâu, bởi vậy..... Tốt nhất lời nói toàn thân kiểm tra một lần tốt nhất.”

“Toàn thân kiểm tra?”

“Ân. Yêu cầu cởi quần áo, đương nhiên. Ta cũng không bắt buộc, ngươi không muốn ta cũng không có biện pháp, bằng không đến lúc đó cúp này liền không liên quan chuyện của ta.....” Từ Ngôn nhìn Hàn Tiểu Hiểu “Suy xét như thế nào?”

“Cần thiết thoát xong sao.....” Sắc mặt đỏ bừng Hàn Tiểu Hiểu hỏi.

“Đương nhiên không phải, ngươi có thể lưu lại ngươi nội y.”

“Này cùng toàn thoát có cái gì khác nhau!” Hàn Tiểu Hiểu đem trong tay gói đầu ném tới, giận dữ hét.

“Cho nên nói ta mới không kiến nghị ngươi kiểm tra.”

Từ Ngôn đem vừa mới ném lại đây gói đầu chộp trong tay, sau đó ném ở sau người, nhìn Hàn Tiểu Hiểu “Đương nhiên không sợ chết nói.”

“Hỗn đản!”

“Ngươi mắng ta có gì dùng, đáng chết sẽ phải chết.”

“.....”

Từ vong thực đáng sợ, chỉ sợ không có bất luận cái gì một người có thể mà ngăn trở loại này sợ hãi cảm, đương nhiên cái loại này đầu óc hư rớt bài trừ, chỉ cần thảo luận Hàn Tiểu Hiểu, nàng rất sợ chết, hoa giống nhau tuổi tác không sợ chết không có khả năng, đương nhiên, đang nghe đến chết cái này tự lúc sau Hàn Tiểu Hiểu mặt trắng bệch.

“Uy..... Sẽ, sẽ người chết sao.”

“Ngươi đoán đâu?”

“.....”

Hàn Tiểu Hiểu cắn môi, tầm mắt cùng Từ Ngôn tầm mắt đan chéo ở bên nhau, sau đó thật sâu hít một hơi.

“Ta nguyện ý.”

.....

Kiểm tra thân thể yêu cầu cởi quần áo sao.

Trình Từ dùng loại này ánh mắt dò hỏi chính mình, tuy rằng không nói gì nhưng là nhìn đứng ở góc tường về mặt đỏ bừng Hàn Tiểu Hiểu ở nơi nào cọt tới cọt lui cởi quần, Trình Từ cứ như vậy đứng ở Từ Ngôn phía sau nhìn.

Bằng không đâu?

Từ Ngôn đồng dạng cho nàng như vậy ánh mắt, sau đó vron tay trao nhưng gãi đầu.

Khẳng định không cần cởi quần áo, rốt cuộc ngay từ đầu kiểm tra trái tim bộ vị thời điểm cũng chỉ là đụng vào là được, cách quần áo cùng không cách quần áo trên cơ bản không có gì bất đồng, cho nên đương Từ Ngôn đưa ra yêu cầu này thời điểm hoàn toàn có thể nói là, cố ý.

Đương nhiên, hẳn cũng sẽ không ngốc đến nói ra.

“Nhanh lên, ta thời gian thực quý giá.” Từ Ngôn nói như vậy, giả bộ về mặt không kiên nhẫn bộ dáng phát phát tay, nhìn đáng về thật sự không để bụng trước mắt cảnh tượng giống nhau.

“Cấp. .... Gấp cái gì a cấp!” Nói lấp nói ra những lời này, trên mặt nhiệt ý tựa hồ sử toàn bộ thân mình đều bốc cháy lên giống nhau, Hàn Tiểu Hiểu không cao hứng trừng mắt Từ Ngôn “Đệ. .... Lần đầu tiên ở nam sinh trước mặt cởi quần áo, muốn phải có chuẩn bị tâm lý”

“Nhanh lên!”

“Thật là không hiểu phong tình!”

Cần răng nói ra những lời này, Hàn Tiểu Hiểu nhẹ nhàng khấu lộng cúc áo, sau đó phiết liếc mắt một cái không kiên nhẫn Từ Ngôn.

Cũng không có chút nào chờ mong biểu tình, cũng không có sắc mị mị bộ dáng, có chỉ có phảng phất lại nói ngươi như thế nào không nhanh lên linh tinh thần sắc.

Này đối nữ nhân chính là cái không nhỏ đã kích, chỉ có hai loại khả năng tính, một là hẳn không cử, nhị là chính mình không đủ có mị lực, đương nhiên, Hàn Tiểu Hiểu đối đệ nhất loại khả năng tính tin tưởng vững chắc không nghi ngờ.

Cuối cùng, Hàn Tiểu Hiểu vẫn là buông xuống đáng người, thành thành thật thật đem quần áo rút đi, sau đó nhìn đến lại là trắng bóng thân thể, cùng với kia bình thường tới cực điểm nội y.

“Thiết.”

“Ngươi này một bộ không hài lòng biểu tình là có ý tứ gì!” Che lại thân mình, Hàn Tiểu Hiểu đầy mặt đỏ bừng quát.

“Không có gì, chỉ là có điểm thất vọng, nguyên bản cho rằng ngươi ít nhất cũng sẽ có gọi cảm nội y linh tinh đồ vật, nhưng nhìn dáng vẻ đại khái là tương sai rồi, nói. .... Thật đúng là bình thường tới cực điểm”

“Ai cần ngươi lo!”

“Hào hảo, bắt đầu kiểm tra.”

Từ Ngôn đi qua đi, một cái tát chụp bay Hàn Tiểu Hiểu tay, sau đó tay liền ấn đi lên, từ thượng mà xuống.

“Ngươi. .... Sờ loạn cái gì?”

“Kiểm tra a!”

Ngồi xổm xuống, Từ Ngôn vuốt nàng chân một tiếng đứng đắn nói, sau đó đứng lên vỗ vỗ tay.

“Bằng không ngươi cho rằng ta ở chiếm ngươi tiện nghi a, thật là. .... Không cần suy nghĩ vớ vẩn được không? Ta đối với ngươi này tú đậu đáng người không nhiều lắm ý tứ, còn có ngươi vừa rồi cơ bắp thực cứng đờ, đặc biệt là cẳng chân bộ vị, hẳn là chạy bộ chạy về nhà chính mình nhàn rồi nhàm chán thời điểm dùng tay vỗ vỗ, thả lỏng một chút cơ bắp, nói cách khác cẳng chân sẽ trở nên thực thô.”

“Ngươi. .... Là ở quan tâm ta?”

“Chỉ là đề cái tình.” Đem nàng quần áo nhặt lên, Từ Ngôn đưa cho Hàn Tiểu Hiểu “Kia, mặc vào đi.”

“Xong việc?”

“Ngươi còn tưởng phát sinh điểm cái gì?”

Từ Ngôn tức giận phiết nàng liếc mắt một cái, vừa mới đến kiểm tra trung kiểm tra kết quả chính là thực bình thường, không có gì kỳ quái địa phương nhưng là xem nàng bộ dáng giống như còn có điểm không vui bộ dáng, chẳng lẽ liền như vậy chờ mong bị chính mình dùng đôi tay vuốt ve sao?

Thật là cái biến thái.

Nếu Hàn Tiểu Hiểu giờ này khắc này biết Từ Ngôn suy nghĩ gì đó lời nói, an toàn có thể cam đoan, nàng phỏng chừng sẽ trừu chết Từ Ngôn.

Xoay đầu, không hề đi xem Hàn Tiểu Hiểu mặc quần áo, Từ Ngôn nhú mày, tuy rằng Hàn Tiểu Hiểu trong cơ thể tạng ký đã bị lấy ra, nhưng là vẫn là tồn tại một chút oán khí, loại này đồ vật nếu thời gian dài dừng lại ở nhân loại trong cơ thể nói, thời gian dài liền sẽ phát sinh điểm cái gì không khoẻ, nhưng cũng may lượng không phải quá nhiều, chỉ cần thời gian điểm ma hợp đại khái nửa tháng tả hữu trong cơ thể liền đem oán khí bài trừ.

Điểm này đến không cần Từ Ngôn hạt nhọc lòng.

Từ Ngôn bỗng nhiên xoay người, làm lơ đầy mặt ngượng ngùng đang ở mặc quần áo Hàn Tiểu Hiểu, Từ Ngôn cau mày hỏi.

“Ngươi phía trước có hay không gặp được quá cái gì kỳ quái người?”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 263: Ý tưởng

“Người phía trước có hay không gặp được quá cái gì kỳ quái người?”

“Kỳ quái người?” Hàn Tiểu Hiểu đầy mặt ngượng ngùng nhìn Từ Ngôn, đang nghe đến hần theo như lời những lời này lúc sau, trên mặt biểu tình đột nhiên dừng lại đốn, sau đó nhìn về phía Từ Ngôn.

“Cái gì kỳ quái người, cụ thể biểu hiện ở nơi đó kỳ quái?”

“Hành vi cử chỉ thượng, nói chuyện phương thức thượng, diện mạo bên ngoài thượng, người gần nhất..... Ân, chính là này mấy tháng qua có hay không gặp được quá?”

“.....”

Cau mày, Hàn Tiểu Hiểu vỗ vỗ vừa mới tròng lên đi áo lót, sau đó cau mày cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì, qua đại khái có vài phần chung lúc sau đột nhiên ngẩng đầu lên.

“Người như vậy vừa nói nói..... Ta giống như gặp qua một cái kỳ quái người.”

“Khi nào?”

“Nghĩ hè bắt đầu trước một ngày đi” lâm vào hồi ức, Hàn Tiểu Hiểu cau mày, thì thầm trong miệng “Lúc ấy từ trường học ôm thư về nhà thời điểm, không cẩn thận đụng vào một người, sau đó thư rơi rụng đầy đất, không đợi ta nói cái gì đó người nọ liền vội vàng vàng rời đi, lúc ấy cũng chỉ là phết liếc mắt một cái không quá chú ý.”

“Thấy rõ ràng mặt sao?”

“Không thấy rõ, bắt quá..... Ta thấy hần đôi mắt.”

“Thấy đôi mắt?”

“Ân, tuy rằng chỉ là tùy tiện phết liếc mắt một cái, nhưng là lại thấy được..... Rất kỳ quái, hần là mang mỹ đồng linh tinh đồ vật, cho nên hần tròng mắt là màu xanh biếc, nhìn quái dọa người.”

Màu xanh biếc?

Từ Ngôn chân mày cau lại, liền giống như hần suy nghĩ như vậy, cái kia đụng vào Hàn Tiểu Hiểu người hần là chính là đem tạng ký ký sinh ở nàng trong cơ thể người kia, nhưng là động cơ là cái gì?

Chẳng lẽ là bởi vì chỉ là đụng phải đối phương một chút sao, nhưng là loại này khả năng tính cũng là cực kỳ bé nhỏ, rốt cuộc liền tính lại trứng đầu cũng không có khả năng làm ra chuyện như vậy, nói màu xanh biếc..... Từ Ngôn cái thứ nhất nhớ tới chính là ngày đó tập kích chính mình kia chỉ sâu.

Màu xanh biếc máu, màu xanh biếc đôi mắt..... Đôi mắt nhìn về phía cái chai trang có tạng ký còn không có hoàn toàn chết thấu, liền ở nơi đó thúc giục chết gãy giữa.

Hơi hơi híp mắt, Từ Ngôn không biết nghĩ đến cái gì.

.....

“Có nghĩ đến cái gì sao?”

Tiến đi Từ Văn Tĩnh cùng Hàn Tiểu Hiểu lúc sau. Từ Ngôn liền vẫn luôn ngồi ở trên sô pha, một bên nằm Trình Từ, tựa hồ là nhằm chán duyên có, nàng đem đầu gối lên Từ Ngôn trên đùi một bộ nằm ngay đơ bộ dáng, sau đó dùng kia mặt vô biểu tình một khuôn mặt nhìn Từ Ngôn hỏi.

Nghe được Trình Từ dò hỏi, Từ Ngôn lắc lắc đầu, sau đó cau mày nhìn về phía phía trước, màu xanh biếc máu, cùng với màu xanh biếc đôi mắt, đột nhiên hướng chính mình phát khởi thể công kỳ quái sâu. Dù loại manh mối liên tiếp ở bên nhau có thể phát hiện, giống như chính mình bị cái gì kỳ quái gia hòa theo dõi.

Nhưng là hướng Hàn Tiểu Hiểu ra tay lại là vì cái gì, chỉ là đơn thuần thực nghiệm chính mình sâu uy lực, vẫn là uống nước tiến vào đầu óc tên gọi tất đầu óc nước vào?

Không rõ ràng lắm, Từ Ngôn cũng không rõ ràng đây là vì cái gì, nhưng là giờ này khắc này hẳn lại rõ ràng một việc, tên kia từ mặt ngoài thoát nhìn là hướng chính mình tới.

Ngâm là có ý tứ gì liền không rõ ràng lắm.

“Bất quá. .... Ngươi vì cái gì gọi ta đui?”

“Thoải mái.”

Thác nước màu đen tóc đẹp rũ xuống, Từ Ngôn thực thích Trình Từ đầu tóc, giống như là chụp TV quảng cáo như vậy. Này tóc đen thật đúng là không phải giống nhau mê người, đương nhiên, Từ Ngôn vươn tay vuốt ve Trình Từ đầu.

“Thật đúng là hoài niệm a, loại này xúc cảm. ....” Từ Ngôn nói thầm. Trên mặt mang theo một tia ý cười.

Tập nhảy một tiếng, cửa phòng mở, sau đó đẩy cửa tiến vào còn lại là Mã Diễm Lệ cùng Triệu Từ hai người, dẫn theo bao lớn bao nhỏ nhìn đáng về một không nhẹ.

“Ngươi thật đúng là tiêu sái a. Nhanh lên lấy đồ vật, mệt chết!”

Triệu Từ thở hổn hển nói, thân thể của nàng chỉ là hơi chút so bình thường nữ hài tử mạnh hơn một chút mà thôi. Rốt cuộc nàng chỉ là cái tu luyện đạo thuật đạo nhân mà thôi, cũng sẽ mệt liền tính nàng là đạo nhân.

Nhẹ nhàng nâng dậy Trình Từ đầu, Từ Ngôn đứng lên từ nàng trên người đem đồ vật nhận lấy, sau đó thuận tay cũng đem Mã Diễm Lệ trên người túi bắt lấy tới lúc sau, Từ Ngôn nhìn hai người.

“Mua nhiều như vậy làm gì?”

“Sinh hoạt nhu yếu phẩm a, điểm này thực yêu cầu!”

Nói cong lưng từ một đồng đồ vật trung lấy ra một cái khăn lông, màu lam.

“Đem ngươi kia phá khăn lông ném xuống đi, cho ngươi mua cái tân, về sau ngươi trước kia cái kia lau mặt coi như sát chân đi!”

“Uy, không ngươi nói như vậy bất kham đi, tuy rằng ta thừa nhận cái kia khăn lông là có điểm ô uế nhưng còn chưa tới cái kia nông nổi đi?”

“Dù sao ngươi xem làm đi!” Nganh đưa cho Từ Ngôn, sau đó cúi đầu không ở nói cái gì.

Tương phản, Mã Diễm Lệ còn lại là ở một bên cười, sau đó nhẹ giọng nói đến “Triệu Từ cho ngươi chọn đã lâu.”

“Mới không chọn thật lâu!” Bất mãn nói một câu, sau đó liền trừng mắt nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái “Diễm Lệ ngươi không cần nói bừa, ai sẽ cho người này có ý chọn thật lâu!”

Đây là cái gì tới. .... Khẩu thị tâm phi đi.

Từ Ngôn chỉ là cười cười cũng không có cố ý vạch trần, bất quá như vậy xem ra Triệu Từ gia hóa này đảo cũng không sinh chính mình khí.

Điểm này nhưng thật ra một chuyện tốt.

“Nói. .... Vừa rồi cái kia Từ Văn Tĩnh tới sao?”

“A, cái gì. .... Văn Tĩnh a, tới.”

Triệu Từ vừa nghe đến những lời này, lập tức không cao hứng, toàn bộ mặt kéo lão trường, về mặt phần hận nhìn Từ Ngôn.

“Nàng tới đã bao lâu!”

“Mới đi không bao lâu, làm gì ngươi đột nhiên hỏi cái này để làm gì?”

“Các ngươi có hay không làm cái gì!”

Một phen nắm Từ Ngôn cổ áo, lột chân cắn tức nhìn Từ Ngôn, kia phò bộ đáng quả thực muốn cùng ăn Từ Ngôn không có gì hai dạng khác biệt cắn răng bất an thần sắc xuất hiện ở Từ Ngôn tầm mắt nội.

Chỉ là sùng sốt một chút, Từ Ngôn liền rõ ràng nàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì, bất đắc dĩ cười cười, nhẹ nhàng đem Triệu Từ tay từ chính mình trên người

bắt lấy tới lúc sau, Từ Ngôn nâng lên tay nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng đầu.

“Ngươi ở suy nghĩ vớ vẩn cái gì... Không có làm cái gì chỉ là ngồi một hồi liền đi rồi.”

“Thật vậy chăng?”

“Bằng không ngươi cho rằng ta sẽ làm cái gì, ngươi cảm thấy ta như là hạng người như vậy sao?”

Nói xong, Triệu Từ nhìn Từ Ngôn sau đó chớp một chút đôi mắt.

“Rất giống.” Theo sau lại cười “Bất quá ta tin tưởng ngươi!”

Sau đó đầy mặt vui sướng quay đầu nhìn đứng ở một bên Mã Diễm Lệ, Triệu Từ một bộ vui vẻ đến không được bộ dáng đối với Mã Diễm Lệ nói.

“Đi, đã đói bụng hai ta nấu cơm đi!”

Nói xong lại như là nhớ tới cái gì giống nhau, xoay đầu nhìn chằm chằm Từ Ngôn, tràn đầy cảnh cáo ý vị nói.

“Nhớ kỹ nga, không cần tiến phòng bếp, hôm nay ta xuống bếp!”

Nói liền không đợi Từ Ngôn nói cái gì vội vàng vàng đầy Mã Diễm Lệ chui vào phòng bếp nội, lưu lại, còn lại là đứng ở tại chỗ vẻ mặt bất đắc dĩ Từ Ngôn.

.....

“Đương đương đương ~ chờ mong không!”

Ngón tay phương hướng, là một bàn đồ ăn, tuy rằng không có khoa trương đến sáng lên, nhưng là thị giác thượng đánh sâu vào vẫn là cho Từ Ngôn không ít áp lực, sau đó xoay đầu nhìn Triệu Từ, trong giọng nói có chút khó có thể tin.

“Này đó đều là ngươi làm?”

“Đương nhiên, không phải ta còn có thể là ai..... Ân, đương nhiên rồi, Diễm Lệ cũng giúp ta rất nhiều vội lạp, như thế nào, dù sao phương diện này ta tuyệt đối chiếm hữu công lao!”

“Là là..... Tin tưởng ngươi, tin tưởng ngươi, lại không phải không tin, chỉ là nhện không được muốn khen ngươi vài câu mà thôi, bất quá xem ngươi cái dạng này giống như không quá yêu cầu bộ dáng, nếu nói như vậy, vậy quên đi.”

“Hừ!”

Ngồi xuống, cầm một chén cơm, Từ Ngôn nhìn chằm chằm trước mắt đồ ăn, có canh có thịt cũng có thức ăn chay, tuy rằng không có khả năng đều kêu nổi danh tự, nhưng là miễn cưỡng còn có thể nhận thức vài đạo đồ ăn, xem ra lúc này đây nàng thật đúng là bỏ vốn gốc.

“Đáng giá cỗ vũ!”

Mã Diễm Lệ cũng ngồi ở trên bàn, nàng tiến vào cái này gia thời gian không ngắn, trước kia chỉ có nàng cùng Từ Ngôn ở nhà thời điểm cũng là giống như bây giờ ngồi ở Từ Ngôn bên cạnh, bất quá.....

Trộm liếc mắt một cái ngồi ở Từ Ngôn phía bên phải Triệu Từ, Mã Diễm Lệ cúi đầu lộ một ngụm cơm, liền tính là ngốc tử cũng có thể nhìn ra được tới, Triệu Từ đối Từ Ngôn có ý tứ.

Liền kếm ở trên mặt viết ra tới.

Ngực có rầu rĩ cảm giác, Mã Diễm Lệ có chút thương tâm, cúi đầu ăn một lát, bỗng nhiên duỗi lại đây một đôi chiếc đũa.

Chiếc đũa thượng mang theo một khối xương sườn, đặt ở nàng trong chén.

“Nhìn ngươi gầy, ăn nhiều một chút thịt.”

Như cũ là nhân nhạ ngữ khí, Từ Ngôn nhìn Mã Diễm Lệ nói.

Mà Mã Diễm Lệ còn lại là nhìn trong chén xương sườn, chậm rãi có chút ám áp từ tâm oa chỗ truyền đến, sau đó chậm rãi ám áp lên.

“Cám ơn.....”

“Hai ta còn cảm tạ cái gì!” Từ Ngôn là như thế này nói.

Giờ khắc này, ở Mã Diễm Lệ trong mắt, Từ Ngôn mặt phảng phất dừng hình ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 264: Đôi mắt

“Thật đúng là nhảm chán a.....”

Dương Hâm một bộ ăn không ngồi rồi bộ dáng, trong miệng ngậm một cây bút lông, sau đó tầm mắt lại tập trung ở Từ Ngôn trên người.

Phiết hần liếc mắt một cái, Từ Ngôn tức giận nói.

“Ngươi thật đúng là, cũng không nghe khóa vừa mới tỉnh ngủ liền ở kia oán giận.”

“Nào có cái gì biện pháp, dù sao lại nghe không hiểu.....”

Dương Hâm vươn tay, giơ trong miệng ngậm bút bắt lấy, ném ở trên bàn, sau đó về mặt cổ quái bộ dáng nhìn Từ Ngôn, nhú mày.

“Ngươi đó là cái gì biểu tình?”

“Không phải ta nói ngươi, tổng cảm giác ngươi gia hòa này cùng học kỳ 1 trở nên thật đúng là không phải nhỏ tí tẹo.”

“Phải không, nơi đó có biến hóa.....”

“Toàn thân trên dưới a, trước kia không phải mang mắt kính sao, ngươi hiện tại đôi mắt cũng không gần coi, tuy rằng nói toàn thân trên dưới vẫn là một bộ lười nhác bộ dáng, nhưng là vẫn là cảm thấy quái quái.”

“Đó là ngươi suy nghĩ nhiều.....”

Từ Ngôn vẫy vẫy tay, đầu ghé vào trên bàn, nhìn về phía ngoài cửa sổ, nhưng là lại tại đây một khắc, ánh mắt nhìn chăm chú cửa sổ phương hướng.

Một người nam nhân đứng ở cửa sổ bên, cũng không phải tới tra ban chủ nhiệm lớp, mà là một cái liên tính đại trời nóng cũng mang theo đầu lạp kỳ quái người, thời đại này ai còn sẽ mang cái loại này đồ vật?

Ở chớp mắt, ngoài cửa sổ người đã biến mất.

Từ Ngôn trong lòng lộp bộp một chút, đột nhiên một phách cái bàn, đang đứng ở bục giảng thượng giảng bài lão sư hoảng sợ, nhìn về phía Từ Ngôn.

“Ta bụng đau, trên dưới WC.”

Nói xong, không đợi lão sư phản ứng lại đây, liền vội vội vàng vàng chạy trốn.

Triệu Từ ngồi ở vị trí thượng, cùng Dương Hâm về mặt mờ mịt biểu tình, nhìn đã biến mất ở ngoài cửa Từ Ngôn, ngờ ngác không nói.

.....

.....

“Uy, ngươi rốt cuộc là ai!”

Hét lớn một tiếng, người nọ tốc độ thực mau, tựa hồ không phải dùng chạy, bởi vì ở bò lên trên thang lầu thời điểm căn bản là không có tiếng bước chân. Ngược lại chỉ có thể nghe được chính mình tiếng bước chân.

Từ Ngôn trong lòng đã có cái suy đoán, ánh mắt ngưng tụ, lên đỉnh đầu vị trí, hai chân nhảy, bắt lấy thang lầu tay vịn phiến đi lên.

“Ngươi còn tưởng hướng trốn chỗ nào?”

Liên tục phiến mấy cái tay vịn, mới phiến đi lên, Từ Ngôn nhìn trước mắt người này, đầu lạp đem người nọ bộ mặt toàn bộ che đậy lên, căn bản nhìn không tới hán diện mạo, không rên một tiếng đứng ở tại chỗ không có trả lời Từ Ngôn vấn đề.

“Ong!!!”

Một tiếng chói tai ong tiếng vang lên. Hồn thân hình bắt đầu đột nhiên tản ra, đầu lạp cũng bóc ra xuống dưới, thay thế lại là một đám đen tuyền đồ vật, chiếm cứ toàn bộ tầng trệt, trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt mấy thứ này, Từ Ngôn ám đạo một tiếng không tốt, chạy nhanh nghiêng người hướng tới thang lầu phiên đi xuống.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, kia lệnh hội chứng sợ mật độ cao người bệnh nghe tiếng sợ vỡ mật sâu là hướng về phía chính mình tới!

Đây là một đồng khu dạy học, còn chưa tới tan học thời gian. Cho nên toàn bộ hành lang trống rỗng, Từ Ngôn hướng tới hành lang một khác đầu chạy thoát, xuyên thấu qua pha lê lại không có phát hiện một người.

Hắn là kết giới.

Xem ra đối phương cũng không nghĩ khiến cho quá lớn xôn xao, cho nên tầm mắt liền ở cái này địa phương bố trí hảo kết giới. Đáng giận..... Cứ như vậy nói, không phải rút nhập gia hỏa này thiết kế bẫy rập bên trong sao?

“Phanh! Ào ào xôn xao.....”

Pha lê vỡ vụn thanh âm vang lên, Từ Ngôn một cái không lưu ý bị oanh bay ra đi, va chạm ở mặt tường thượng. Toàn thân ở kia trong nháy mắt phảng phát tán giả giồng nhau.

Từ Ngôn không kịp nghĩ nhiều, một tay chống mặt tường hướng tới phía trước đánh tới, tiếp theo giãy. Phía sau lại lại một lần hội tụ một đoàn không biết cái gì giống loài sâu, cùng vừa mới kia một đoàn trộn lẫn ở cùng nhau.

Liên tính là ngốc tử đại khái cũng biết là chuyện gì xảy ra.

Từ Ngôn khó chịu phun ra một ngụm nước miếng, cũng không có tại đây dừng lại, tay trái chụp ở mặt tường thượng, oanh một tiếng, nổ mạnh cột nước từ mặt tường trung phun ra ra tới.

Cũng may là đủ tiếp cận thủy phòng vị trí, cho nên rất đơn giản liền đem thủy điều ra tới.

Chỉ đủ một lần đánh lén, đem trùng đàn tách ra lúc sau, Từ Ngôn một cái bước xa từ vừa mới bị đâm toái pha lê phiên đi vào, sau đó chạy đến kêu trong nhà cửa sổ bên đem cửa sổ mở ra.

Phía sau lại truyền đến ong ong thanh âm.

So tương tượng muốn mau nhiều.

Từ Ngôn trực tiếp đem phòng trộm cửa sổ tạp ra một cái động, sau đó nhảy thân nhảy đi ra ngoài, năm tầng thoát nhìn rất cao, nếu là trước đây Từ Ngôn đánh chết cũng không dám nhảy xuống đi, nhưng là hiện tại nhưng bất đồng.

Bất quá..... Nhảy xuống đi trong nháy mắt, trái tim cảm giác cũng thật không dễ chịu.

“Oanh!”

Dưới thân trực tiếp bị tạp ra một cái hố, Từ Ngôn dưới chân một đoàn hắc khí vờn quanh, dùng oán khí đạt tới một loại giảm xóc tác dụng, không có thương tổn đến mấy may.

Ngẩng đầu, kia chiếm cứ nửa cái phòng học lớn nhỏ màu đen trùng đàn bàn tụ ở thích trên đầu, nhú mảy, Từ Ngôn có chút không vui bĩu môi.

Dự kiến trong vòng sự tình, này đó sâu cùng ngày đó buổi tối tập kích chính mình chính là cùng chỉ, như vậy xem ra nói, thật đúng là nhằm vào chính mình.

Lại là không quen biết người sao?

“Lần đầu tiên gặp mặt khiến cho người đã chịu loại này kinh hách, thật là xin lỗi.”

Bình đạm ngữ khí vang lên, Từ Ngôn thị giác nội xuất hiện một người, ăn mặc màu đen áo gió, thời tiết còn coi như nóng bức, nhưng là liên tính như vậy, trước mắt người này vẫn là xuyên kín mít.

Một thân trên dưới đều là màu đen, duy nhất hấp dẫn người địa phương, đại khái chính là kia một đôi mắt, bị màu đen khung mắt kính che dấu hạ hai mắt.

Màu xanh biếc.

Nhìn đến này hai mắt kia một khác, Từ Ngôn nhớ tới Hàn Tiểu Hiểu nói qua cái kia kỳ quái người, màu xanh biếc hai mắt!

“Nguyên lai chính là người a. ....”

Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia ý cười, đỉnh đầu xoay quanh sâu toàn bộ rồi đi đỉnh đầu, hướng tới trước mắt người nam nhân này bên cạnh bay đi.

Sau đó, mấp máy, tụ tập ở cùng nhau.

Như là cầu, nhưng tựa hồ lại không phải, Từ Ngôn không rõ ràng lắm những cái đó sâu là như thế nào hình thành loại này tựa cầu sinh vật, liền lông tóc đều tổ hợp ra tới.

Hắn nâng lên tay vuốt kia chỉ cầu phần đầu, nhẹ nhàng mà xát, khoe miệng mang theo mỉm cười, sau đó xoay đầu nhìn Từ Ngôn.

“Vừa mới cho người tạo thành xôn xao, ta thực xin lỗi.”

“Nhìn không ra người thành ý.”

Từ Ngôn đứng thẳng thân mình, nhìn trước mắt người này, hắn đành chỉ vuốt ve cái kia cầu đều động tác, tay chậm rãi thả xuống dưới, con mắt nhìn về phía Từ Ngôn.

“Người muốn biết ta là ai.”

“Đối. .... Người thực minh bạch lý lẽ.”

“Nhưng, hiện tại còn không phải thời cơ, bởi vì người. .... Quá yếu!”

Nói xong, hai tay của hắn vung lên, từ áo gió tay áo trung bay vụt ra đại lượng sâu, cùng lần trước ban đêm cái loại này sâu kém không thể nghi ngờ.

Híp mắt, Từ Ngôn trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì biểu tình.

“Lần trước cái kia quả nhiên là người. ....”

Ngón tay búng tay một cái, Từ Ngôn lòng bàn chân bắt đầu toát ra màu đen oán khí, thể cho nên toàn thân trên dưới đều bị bao trùm.

“Tuy rằng ta không biết người là ai lạ, cũng không biết người tới đến tốt cùng là có chuyện gì, nhưng là a. .... Thượng một lần đánh lén thật sự thực làm ta bức bối.”

Nâng lên chân, Từ Ngôn mỉm cười nhìn đối phương.

“Lần này, làm chúng ta hai cái, hảo hảo chơi một chút.”

Chân, dậm đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Kẻ đáng thương

Đương chân mặt cùng mặt đất tiếp xúc kia một khắc, xi-măng tạo thành trên mặt đất bắt đầu nhanh chóng xuất hiện vết rạn, thân thể đã bị hắc khí sở bao phủ, đại lượng oán khí phảng phất khiến cho thiên địa biến đổi lớn, nguyên bản sáng sủa xanh thắm không trung, cũng bắt đầu mây đen dày đặc.

“Ta không rõ ràng lắm người từ nơi nào đến ra ta thực nhược cái này cách nói, tuy rằng nhanh chóng bành trướng lên lực lượng ta còn không thể thực tốt nắm giữ, nhưng là. .... Cũng xưng không thượng nhược đi?”

Từ Ngôn chậm rãi về phía trước bán ra một bước, một cái dấu chân ấn như mặt đất bên trong, theo sau nâng lên tay trái, nhắm ngay chính phía trước người kia, giăng hai tay chường, sau đó. .... Nắm chặt.

“Chạm vào!” Một tiếng vang lớn, tiếng nổ mạnh vang lên, nguyên bản người nọ sở đứng thẳng địa phương bỗng nhiên toàn bộ sụp đổ đi xuống, giống như là trước kia tin tức trung thường xuyên truyền phát tin quá thiên hồ tương tự.

Tuy rằng lãng phí không ít oán khí, nhưng là cũng được đến chính mình muốn hiệu quả, tay đột nhiên vừa nhấc, vẩy ra đến một bên đá vụn toàn bộ nổi tại không trung, sau đó rơi xuống ở cái kia hồ nội, thẳng đến hoàn toàn chôn sống.

Thoạt nhìn như là đã giải quyết, nhưng là hơi chút động một chút đầu óc đều sẽ phát hiện không có đơn giản như vậy, rốt cuộc cái loại này từ sâu tổ hợp mà thành hình thái thật sự không dám khen tặng.

“Chạm vào!”

Tận trời đá vụn vẩy ra ra tới, vội vàng né tránh lúc sau, xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt còn lại là chỉ là nhìn liền cảm giác da đầu tê dại ngoạn ý, này nếu là đối làm hội chứng sợ mật độ cao người cam đoan đã cả người run rẩy ngã xuống đất qua.

Hoàn toàn có thể xưng là là quái vật khổng lồ, so sánh ngay từ đầu tập kích chính mình kia hai luồng sâu, cái này còn lại là cái kia vài lần.

Giống như là gió lốc giống nhau, hình thành màu đen gió lốc ở nơi nào xoay tròn, nam nhân kia liền lập giữa không trung, dùng coi rẻ điểm ánh mắt nhìn Từ Ngôn.

Cười khổ một tiếng, Từ Ngôn miễn cưỡng bài trừ một bộ khuôn mặt tươi cười.

“Cho nên ta liền làm không rõ, ngươi là như thế nào làm được ở như vậy đoạn thời gian nội triệu tập đến như vậy nhiều sâu. ....”

“Vậy không cần thiết biết lập.”

Nói xong, từ sâu hình thành gió lốc phảng phất như măng xà giống nhau hướng tới Từ Ngôn bay lại đây, kia đen nhánh cửa động giống như vực sâu giống nhau không thấy cái đáy. Hướng tới Từ Ngôn đánh tới.

Không có khả năng cứ như vậy ngồi chờ chết, Từ Ngôn cắn răng nghĩ như vậy đến, nắm chặt tay phải, đem oán khí áp súc đến nắm tay trung, sau đó một quyền đánh đi ra ngoài, giống như là động họa trung bình thường xuất hiện không khí pháo giống nhau, đem từ sâu tạo thành điểm gió lốc đánh tan, nhưng cũng không có thương đến cái gì, xuất hiện một cái chỗ trống, thực mau liền từ còn lại sâu bổ thương.

Nên làm như thế nào?

Này bản thân giống như là cái bug giống nhau. Như thế nào đánh đều sẽ không đánh chết, cái kia ghê tởm gia hỏa giống như là sâu giống nhau, chỉ có toàn bộ tiêu diệt. ....

Toàn bộ. ....

Từ Ngôn ánh mắt sáng lên, theo sau khoe miệng gọi lên một tia mỉm cười, không ở phản kháng, mà là nhìn từ sâu tạo thành gió lốc hướng tới chính mình đánh tới, Từ Ngôn giờ này khắc này bộ dáng giống như là đang đợi chết giống nhau, thoạt nhìn giống như là từ bỏ tranh đấu.

“Oanh!!”

Một tiếng vang lớn, sâu hoàn toàn bao bọc lấy Từ Ngôn. Sau đó dùng sức áp súc, giống như là đoàn thành một cái cầu giống nhau, rậm rạp sâu ở nơi đó nắp máy.

Sau đó. .... Bị tận trời ngọn lửa bao bọc lấy.

Tập nhảy tập nhảy thanh âm, như là thiếu cùi lửa thanh âm. Càng mang theo một loại đặc thù mùi khét, bất quá nghe lên hương vị vẫn là mạn hương.

Bị ngọn lửa bao vây cánh tay từ đốt trụi sâu trung đuổi ra tới, sau đó lộ ra, toàn thân phảng phất cháy giống nhau nhưng là lại một chút không có chuyện phát sinh Từ Ngôn ở ngọn lửa bao vây hạ tràn ngập một loại thần bí cảm giác.

“Xem ra năng lực này cũng man dùng tốt. .... Tuy rằng đã lâu không có đi đoạt xá quá khác năng lực. Nhưng là xem ra lần này là có tác dụng.”

Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn phiêu phù ở giữa không trung người kia.

“Tuy rằng cùng bình thường sâu không giống nhau, nhưng là sâu dù sao cũng là sâu, như thế nào cũng sẽ không đổi biến sợ hỏa này một đặc tính. .... Cho nên. Ngươi cũng sẽ sợ hãi đi?”

Phất tay, một cái hỏa cầu hướng tới giữa không trung người nọ bay đi, nhưng là lại ở tiếp xúc đến người nọ nào trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, giống như là ngay từ đầu liền không có tồn tại quá giống nhau.

Lần này, đến phiên Từ Ngôn ngăn cản cả người.

“Không có khả năng, tại sao lại như vậy!”

“Không cần quá tin tưởng ngươi đôi mắt nhìn đến vật thật, cũng không phải sở hữu sâu đều sẽ sợ hỏa.”

Bình đạm ngữ khí từ đối phương trong miệng truyền ra, sau đó hần toàn bộ thân ảnh bỗng nhiên biến mất, lại một lần xuất hiện thời điểm đã đứng ở Từ Ngôn trước mặt, tốc độ quá nhanh, căn bản thấy không rõ lắm có bất luận cái gì động tác.

Trên mặt giật mình thần sắc thậm chí đều còn không có biến mất, Từ Ngôn ngơ ngác nhìn mặt vô biểu tình đối phương, cái này màu xanh biếc đôi mắt gia hỏa.....

“Phốc!”

Xuyên thấu thanh âm vang lên, đối phương toàn bộ cánh tay xuyên qua Từ Ngôn ngực, đôi mắt mở tới rồi cực hạn, vốn nên ngọn lửa hóa thân thể, giờ này khắc này xác thật thật bị đối phương thọc xuyên.

Trên người ngọn lửa tắt, Từ Ngôn cảm thụ được ngực truyền đến điểm đau nhức cảm, cả người run run, căn bản không có nghĩ tới loại chuyện này phát sinh, dựa theo đạo lý mà nói, lúc này thân thể hẳn là đã bắt đầu khép lại mới đối.....

Chính là, vì cái gì.....

“Vì cái gì thân thể còn không có khép lại sao? Chẳng lẽ ngươi chỉ là đơn thuần cho rằng ta những cái đó sâu chỉ có về điểm này tác dụng sao?”

Khóe miệng mang theo ý tứ trào phúng ý cười, đối phương tay chậm rãi trở về trừu, sau đó lại Từ Ngôn tầm mắt nội, thấy được đối phương trong tay cái kia đồ vật.

Trái tim.....

Đó là, chính mình trái tim!

Trái tim đã thoát ly thân thể của mình, vì cái gì chính mình còn có thể tồn tại đi xuống? Không có choáng váng đầu cảm giác, không có muốn trước mắt tối sầm cảm giác, có chỉ là đau đớn.....

“Từ Ngôn!”

Đột nhiên xuất hiện hắc động, Trình Từ trắng bệch bàn tay từ giữa duỗi ra tới, sau đó ý đồ bắt lấy đối phương đầu xác, nhưng là lại bị người này sau lưng xuất hiện một đoàn màu đen sâu đậm bay.

Va chạm tới rồi mặt tường thượng, mặt tường xuất hiện vết rạn.

“Trình Từ.....”

Nhìn đến này Từ Ngôn cả người run lên, giãy giụa suy nghĩ muốn đứng lên, nhưng là tầm mắt nội kia trái tim lại đang có lực nhảy lên.

“Chỉ là một con hung quỷ, tuy rằng không rõ ràng lắm nàng là như thế nào tiến vào kết giới nội, nhưng là cũng là không làm nên chuyện gì a.”

Xoay đầu nhìn Từ Ngôn.

“Nhìn dáng vẻ ngươi vẫn là cái gì cũng không biết a..... Ở ngươi nhìn đến chính mình trái tim kia một khắc ta cũng đã đã biết, ngươi vì cái gì sẽ cảm giác được giật mình, chẳng lẽ ngươi cho rằng chính mình có thể nhìn đến quỷ là bởi vì chính mình cặp kia Âm Dương Nhân sao?”

Nắm chặt trái tim tay phảng phất dùng tới một tia lực lượng, nhưng mà ở cùng thời khắc đó Từ Ngôn lại cảm giác được một loại khó có thể chịu đựng điểm đau đớn, kêu thảm thiết từ trong miệng găm rú ra tới.

“A a a a a!!”

“Thật là kẻ đáng thương a..... Từ lúc bắt đầu đã bị chẳng hay biết gì.”

Đề sát vào Từ Ngôn lỗ tai bên, hần khóe miệng mang theo một tia ý cười.

“Ngươi, chỉ sợ không biết..... Ngươi đã sớm đã chết đi?”

“Từ Ngôn.....”

Chương 266: Khuôn mặt

Đã sớm đã chết?

Từ Ngôn mờ mịt hai mắt nhìn chăm chăm trước mắt người này, rõ ràng đau sắp chết đi qua, nhưng vẫn là mạnh mẽ vươn tay bắt lấy người kia cổ áo, cả người run rẩy nhìn người kia..

“Người. .... Lời này, rốt cuộc là có ý tứ gì?”

Trên cao nhìn xuống nhìn Từ Ngôn, trên mặt xuất hiện trào phúng thần sắc, giống như là đang xem một cái chề cười giống nhau, khoe miệng vờ ra, phát ra khiếp người tiếng cười.

“Chính là bởi vì này phúc vô tri bộ đáng, cho nên ta mới cảm thấy như là kẻ đáng thương a. .... Từ Ngôn.”

Cổ một ngạnh, tránh thoát khai bị néo tay, người kia đem trong tay bùm bùm nhảy lên trái tim đặt ở Từ Ngôn trước mắt.

“Tồn tại người bị lấy đi rồi cái này còn có thể sống sót sao? Đừng nói giỡn. .... Căn bản không có biện pháp sống sót đi, hơn nữa người nhìn xem. .... Người hiện tại trừ bỏ đau ở ngoài không cũng sự tình gì đều không có sao?”

Xác thật như thế, Từ Ngôn tuy rằng cảm giác đau sắp chết giống nhau, nhưng là lại không có quai rút, trái tim bị lấy đi, còn chảy nhiều như vậy huyết cũng không có sinh ra hôn mê tình huống chỉ là đau.

Cẩn thận ngẫm lại nói, trước kia cũng là loại tình huống này, căn bản là không có chết quá, mỗi một lần, mỗi một lần đều chỉ là cùng mà thôi. ....

Như vậy. ....

“Cho nên, người đã chết quá một lần!”

Chết quá một lần. ....

Từ Ngôn đại não đã trống rỗng, sao có thể sẽ chết, tuy rằng rất nhiều lần thiếu chút nữa quai rút, nhưng là chính mình lại không có chết quá a, hẳn là không có chết quá a. .... Vì cái gì, chính mình. ....

“Ba năm trước đây người, đã chết.”

“Không có khả năng. ....”

“Có cái gì không có khả năng, người là tưởng nói người căn bản không có chết quá sao?”

Từ Ngôn tầm mắt nội, chính mình tràn ngập sức sống trái tim ở hẳn trong tay có tần suất nhảy lên, căn bản không có bởi vì bị lấy ra trong cơ thể mà đình chỉ nhảy lên.

Đứng ở Từ Ngôn trước mặt người này, nhìn Từ Ngôn kia khuôn mặt, sau đó nắm trái tim tay đột nhiên dùng sức kia trái tim như bình thường khí cầu giống nhau, bị niết bạo, máu vậy ra ra tới.

“Nhìn. .... Hoàn toàn không có sự tình phát sinh đi. Rõ ràng trái tim đều không có, nhưng là người vẫn là không chết đúng không. .... Hơn nữa, thân thể đã bắt đầu tự mình chữa trị sao?”

Đau đớn đang ở chậm rãi biến mất, Từ Ngôn cúi đầu nhìn ngực, vốn nên đâm thủng ngực giờ này khắc này lại ở mấp máy, chỉ chốc lát cái kia miệng vết thương liền biến mất không thấy, lưu lại quần áo phá động chứng minh vừa mới miệng vết thương xác thật tồn tại quá.

Hơn nữa. .... Còn cảm nhận được tim đập nhảy lên.

Tay đặt ở ngực trái, kia trái tim nhảy lên không có khả năng là ảo giác nhưng là vừa mới rõ ràng trái tim bị niết bạo mới đối. .... Vì cái gì. ....

“Bởi vì thân thể đem trái tim cũng cùng nhau chữa trị, nếu ban đầu trái tim không hư hao nói, thân thể của người là không có cách nào chữa trị. Âm Dương Nhân hiệu quả người hẳn là cũng rõ ràng đi. .... Có thể sử dụng người chết sống lại hơn nữa đạt được sau khi chết năng lực, hơn nữa sẽ vẫn luôn sống lại đi xuống, cho nên liền không tồn tại chết cái loại này khả năng tính, nói cách khác. .... Liền tính thân thể cái gì đều không còn, cũng sẽ trống rỗng xuất hiện một cái người. .... Đây đều là bởi vì người cặp mắt kia mang đến hiệu quả.”

Giống như là cái bug, Âm Dương Nhân công hiệu tựa hồ không nên xuất hiện trên thế giới này, nếu thế giới này tồn tại Thiên Đạo linh tinh nhân vật, hoàn toàn có thể nói, Âm Dương Nhân chính là nghịch thiên đồ vật.

Chỉ cần có cũng đủ lâu thời gian qua lại phục. Liền sẽ không quai rút, tương đương với có được vô hạn thọ mệnh, liền tính thực lực không phải mạnh

nhất, chỉ cần bồng vào điểm này hoàn toàn liền có thể đi ngang.

“Nếu ngươi cho rằng có được Âm Dương Nhân liền vĩnh viễn hết thủy nói. Ta đây chỉ có thể nói ngươi thật là quá ngây thơ rồi. .... Xác thật, có được bất tử chi thân ngươi giống như là cái đánh không chết quái vật, nhưng cũng gần chỉ là đánh không chết thôi, chế phục ngươi phương pháp có rất nhiều. Tỷ như..... Phong ấn lên.”

Trái tim nhảy lên tiếng vang ở Từ Ngôn trong đầu tiếng vọng, hoàn hảo không tổn hao gì ngực căn bản nhìn không ra tới vừa mới bị xỏ xuyên qua bộ dáng, trên mặt đất lưu lại trái tim cận trọng lẫn máu thoát nhìn dị thường ghê tởm.

Màu xanh biếc đôi mắt thoát nhìn có vẻ yêu diễm. Có một loại hấp dẫn người cảm giác.

“Tự giới thiệu một chút, Tiêu Lăng Phong, trùng cốc người.”

Đang nói nói trùng cốc hai chữ thời điểm, ngữ khí nghe tới giống như là ở khoe ra giống nhau, cảm giác giống như là cái tiểu hài tử lại hướng người khác khoe ra giống nhau, nhưng là hẳn xác thật có khoe ra tư cách.

Loại thực lực này, nhưng không thường thấy.

Trình Từ không biết chuyện gì đã đứng dậy, đen nhánh hai mắt nhìn chằm chằm Từ Ngôn, mặt vô biểu tình trên mặt, lần đầu tiên xuất hiện một tia dao động.

Trong mắt, tràn ngập lo lắng.

Từ Ngôn có lẽ không hiểu biết trùng cốc ý nghĩa cái gì, nhưng là Trình Từ bản thân nhưng đã từng nghe nói đến, tuy rằng chỉ là phiên diện tin tức, nhưng là chỉ có một chút chân thật đáng tin, đó chính là..... Trùng trùng cốc người đều rất mạnh.

Rõ ràng Từ Ngôn đã có được Quý Vương thực lực, nhưng là ở hẳn trước mặt hoàn toàn không có đánh trả đường sống, như là trâu chọc giống nhau, nhưng là đối phương cũng không có ôm giết chết Từ Ngôn quyết tâm.

“Tiêu Lăng Phong.....”

Lắm bậm tự nói, Từ Ngôn nâng đầu, nhìn kia không ai bì nổi Tiêu Lăng Phong, hẳn biết đối phương trong ánh mắt ý tứ, kia khinh thường nhìn lại thần thái.

Thật là làm người chán ghét ánh mắt.

“Nói cho ta này đó rốt cuộc là muốn làm gì?” Một bộ ngoài cười nhưng trong không cười bộ dáng, Từ Ngôn đứng thẳng thân mình.

“Không phải muốn ta này đôi mắt, mà ta trừ bỏ này đôi mắt ở ngoài thật sự nghĩ không ra ta còn có cái gì đồ vật đáng giá các ngươi nhân vật như vậy nhìn trộm..... Đương nhiên, ngươi vừa mới cung cấp tin tức ta thực cảm thấy hứng thú, nhưng là liền tính ta chết quá một lần thì thế nào? Ta hiện tại không phải là hảo hảo đứng ở chỗ này!”

Nói cuối cùng, Từ Ngôn âm điệu đột nhiên đề cao lên, cảm tức nhìn này Tiêu Lăng Phong.

Kinh ngạc nhìn thoáng qua Từ Ngôn, tiếp theo giây, Tiêu Lăng Phong lộ ra châm chọc tươi cười, tay phải vung lên, như sương đen giống nhau nhắm phía Trình Từ, chỉ là nháy mắt, liền hoàn toàn bao vây lại.

“Trình Từ!”

Từ Ngôn cả kinh, vội vàng hướng tới Trình Từ phương hướng chạy tới, nhưng là vừa mới động lên thân mình, lại bị dễ như trở bàn tay đánh bay đi ra ngoài.

Oanh!!

Vách tường sập xuống dưới.

Đẩy ra gạch, Từ Ngôn cắn răng bò ra tới, tuy rằng toàn bộ thân mình phảng phất tán giả giống nhau, nhưng hiện tại cũng không phải là đề ý này đó thời điểm.

“Nhìn dáng vẻ ngươi thực đề ý này chỉ hung quý a..... Xem mặt trứng xác thật thực không tồi, nga ~ oán khí tương đương đại a, xem ra nàng hình thành nguyên nhân rất thú vị a”

Một bộ thực cảm thấy hứng thú bộ dáng, bị sâu tạo thành dây thừng buộc chặt trụ kín mít Trình Từ, chỉ có một đầu lộ ra tới, Tiêu Lăng Phong dùng tay bóp chặt Trình Từ khuôn mặt, nhìn kỹ năng này khuôn mặt.

“Là coi trọng này khuôn mặt đi..... Xác thật là cái đến không được mỹ nữ, nhưng là không lo lắng ngươi dương khí bị hút khô sao?”

Trêu chọc Từ Ngôn, Tiêu Lăng Phong trên cao nhìn xuống nhìn Từ Ngôn.

“Ngươi cho ta buông nàng!” Từ Ngôn nổi giận gầm lên một tiếng.

“Nga nga ~ thực để ý nàng a.....”

Đôi mắt mị mị, Tiêu Lăng Phong cười đến.

“Này khối tài liệu.....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Chỉ cần người trướng

Trùng cốc, danh như ý nghĩa chính là một đám người dường sâu địa phương, hẳn là cùng Miêu tộc nào đó hạ cổ có hiệu quả như nhau chỗ, đương nhiên bản chất vẫn là có tất yếu sai biệt, tiểu thuyết trung bình thường xuất hiện nào đó cốt truyện, đại bộ phận đều sẽ nhắc tới Miêu tộc cổ loại này tình tiết, nhưng mà trùng lại cùng cổ bất đồng.

Trên thế giới sâu quá nhiều, nhất thường thấy sâu lông cái loại này phi đô đô nhưng là lại sẽ khiến cho nữ tính thét chói tai một loại giống loài, không phải nói lớn lên có bao nhiêu ghê tởm, chỉ là kia mềm mại thân thể cho người ta một loại có chút tê dại cảm giác, cũng không phải tất cả mọi người sợ loại này đồ vật.

Đương nhiên, trùng cái này tự sở bao hàm nhưng không chỉ có sâu lông này một loại, ở trên địa cầu có quá nhiều quá nhiều trùng không có bị người phát hiện, trong biển, trong sông, thổ địa, cùng với..... Hư thối thi thể nội, ghê tởm người ngoạn ý có rất nhiều, hình thù kỳ quái cũng không ít, có độc càng là không ở số ít, người vĩnh viễn không rõ ràng lắm, cần người một ngum sâu nó đến tốt cùng đựng cỡ nào khủng bố độc tố.

Từ Ngôn đối trùng cũng không hiểu biết, nhưng là không ngại ngại hẳn đem vừa mới cái kia gọi là Tiêu Lăng Phong người ta nói nói xâu chuỗi lên lý giải.

Trình Từ là khối thực tốt tài liệu.....

Những lời này, Từ Ngôn chính là rành mạch nghe xong đi vào, hư thối thi thể ở thời gian dài tiếp xúc không khí sau sẽ có một cỗ khó nghe xú vị, cùng một khối thịt tươi ở mùa hè phóng lâu rồi sẽ sinh dòi giống nhau đạo lý, loại này sinh vật chính là dựa vào thịt tươi mà sống, hơn nữa một động một động làm người thoát nhìn thật không tốt. Lại còn có sẽ mấp máy.

Mà Tiêu Lăng Phong là trùng cốc người, hẳn có thể nói là chơi trùng cao thủ. Người như vậy, Từ Ngôn không rõ ràng lắm hẳn trên người những cái đó sâu rết cuộc từ nơi đó tới, nhưng là nếu nhắc tới Trình Từ..... Không thể không tưởng nhiều.

“Xem ra ngươi hẳn là đã suy tính ra một chút.”

Vừa định nói chuyện Từ Ngôn liền bị Tiêu Lăng Phong những lời này hấp dẫn lực chú ý.

“Không sai, trùng cốc dục trùng tốt nhất phương pháp chính là đem oán linh coi như môi giới, lợi dụng oán linh thể nội oán khí tới làm những cái đó sâu càng tốt trưởng thành, thông qua cắn nuốt oán khí tới đạt tới sinh trưởng nông nổi, ấu trùng ở hấp thu cũng đủ oán khí sau sẽ lột xác vì thành niên thể sâu, nói cách khác..... Oán khí càng nhiều quý đào tạo ra tới sâu chất lượng cũng liền tới cao.”

Hơi hơi nheo lại đôi mắt.

“Bởi vậy..... Ta trên tay này chỉ nữ quỷ. Chính là tuyệt diệu đồ bổ.”

Từ Ngôn thân thể căng thẳng lên, trên mặt không tự chủ toát ra thần sắc khẩn trương, nhưng mà này hết thảy đều bị Tiêu Lăng Phong xem ở trong mắt.

Cũng không thể nói Từ Ngôn không thành thực, mà là ở có quan hệ quý diện trước, hẳn không thể cam đoan chính mình tâm có thể tuyệt đối bình tĩnh, này có lẽ cũng là không thành thực một loại biểu hiện đi.

“Ngươi nghĩ muốn cái gì.....”

Từ Ngôn đứng thẳng thân mình, nhìn thẳng đối phương đôi mắt. Hẳn biết rõ, nếu đối phương tìm tới hẳn cũng chính là ý nghĩa hẳn trên người có đối phương yêu cầu đồ vật.

“Đương nhiên là đôi mắt của ngươi, hướng ngươi tới trên cơ bản đều là vì cái này ngoạn ý.”

Tiêu Lăng Phong cười cười.

“Đôi trùng cốc mà nói, đôi mắt của ngươi có thể sử dụng đã hư hao thân thể lại một lần chữa trị đến hoàn mỹ nông nổi, thay lời khác tới nói ở khôi phục thân thể đồng thời cũng ở càng thêm tiến thêm một bước tiến hóa, cho nên ta liền đoán rằng, Nếu đem Âm Dương Nhân trung loại này tiến hóa nhân tố truyền lại đến sâu trên người lại sẽ là bộ dáng gì cảnh tượng.....”

Âm Dương Nhân có thể làm cho hư hao thân thể tự động chữa trị hơn nữa càng thêm hoàn mỹ, tỷ như bệnh tim nói, trái tim không có lúc sau làm lại làm ra tới trái tim sẽ siêu việt người thường trái tim, nói ngắn lại chính là tiến thêm một bước tiến hóa, này liền tương đương với có được bắt từ thân hình giống nhau. Cho nên Tiêu Lăng Phong tưởng chính là nếu đem loại này hiệu quả tác dụng ở sâu trên người, trùng không chỉ có thể tiến thêm một bước tiến hóa. Hơn nữa càng là giết không chết tồn tại, có được tuyệt đối số lượng cùng với lực công kích, hơn nữa liền tính dùng chân đâm toái sau, cũng sẽ phục hồi như cũ, tiến hành tiếp theo sống quần ầu, quả thực vô địch.....

Thực xảo diệu ý tưởng, nhưng là thực hiện tỷ lệ lại không cao, bởi vì Âm Dương Nhân trước mắt chỉ có Từ Ngôn có được này một đôi mà thôi, mà Từ Ngôn sở mang đến một loạt phúc lợi chỉ có thể từ hấn tự thân tiền lời, nếu đúng như Tiêu Lăng Phong theo như lời, đem trùng cũng cải tạo thành cái loại này bộ dáng nói, như thế nào đem đôi mắt mang đến công hiệu tác dụng ở trùng trên người chính là cái lớn nhất nan đề, rốt cuộc hư hao cặp mắt kia lúc sau liền sẽ không ở tồn tại.

Cơ hội chỉ có một lần, không có khả năng mạo hiểm nguy hiểm đi làm loại chuyện này.

Từ Ngôn nghĩ tới cái gì, thông thả ngừng đầu nhìn chăm chú vào Tiêu Lăng Phong.

“Nói cách khác..... Các ngươi muốn ta này đôi mắt, đúng không.....”

“Ngay từ đầu kế hoạch là như thế này.”

“Ngay từ đầu?”

“Đối, ngay từ đầu thời điểm chúng ta xác thật là chuẩn bị đem đôi mắt của ngươi đào ra mang về, nhưng là suy xét một loạt vấn đề lúc sau vẫn là cảm thấy biện pháp này không phải quá đáng tin cậy, nói cách khác..... Chỉ có một lần cơ hội không tính toán liền như vậy lãng phí rồi, nhưng là hiện tại lại có hai lựa chọn, trước đem đôi mắt của ngươi mang về làm minh bạch trong đó nguyên lý, giả tạo một loại đôi mắt là được, đương nhiên, loại này cũng chỉ là một loại suy đoán, rốt cuộc ai cũng không biết trong đó nguyên lý, cho nên không cảm thấy phương pháp này không quá được không, đương nhiên đệ nhị loại ta liền cảm thấy đáng tin cậy nhiều, cũng là lui một bước ý tưởng.”

Tiêu Lăng Phong trên mặt mang theo một tia ý cười.

“Trời sinh Âm Dương Nhân, khẳng định có hai loại khả năng tính, vẫn luôn là ngươi trong cơ thể gen, một loại là ngươi huyết mạch, nhưng là ngươi tổ tiên tựa hồ không có xuất hiện quá Âm Dương Nhân, nhưng là không bài trừ ngươi tổ tiên không rõ ràng lắm Âm Dương Nhân loại này đồ vật, cho nên không có tiến thêm một bước khai phá, đệ nhị trương cũng chính là ngươi đời sau..... Hiện giờ biết đôi mắt của ngươi là Âm Dương Nhân, nếu nói ngươi đời sau cũng mang theo Âm Dương Nhân tỷ lệ vì 50%, có khả năng có có khả năng cũng không có, ai cũng không rõ ràng lắm hấn rốt cuộc có hay không, huyết mạch vấn đề có thể trước dứt bỏ không nói chuyện, nhưng là..... Chỉ có có được ngươi” "Liền rất rõ ràng hiểu biết hay không có loại này khả năng tính.”

“.....”

Từ Ngôn tròn tròn mắt, hấn còn tưởng rằng chính mình điểm lỗ tai xảy ra vấn đề, nghe lầm đâu.

“Không sai, chính là” "..... Ta trước đó điều tra một chút, nhà ngươi trung có hai gã nữ tính, nhưng là ngươi lại không có cùng các nàng tới một phát, tiếp theo..... Ngươi đều không có đánh qua tay thương sao.....”

“Ha ha.....”

Đôi mắt Tiêu Lăng Phong nghi hoặc, Từ Ngôn cho hấn một cái ngoài cười nhưng trong không cười mặt.

“Đương nhiên, không nói chuyện luận ngươi riêng tư, nói ngắn lại việc cấp bách chính là được đến ngươi” "Sau đó tiến hành ghép đôi, bồi dưỡng độc lập thân thể, xem hay không mang theo Âm Dương Nhân.”

“Nếu không đồng ý đâu?”

“Này nhưng không phải do ngươi.....”

Tiêu Lăng Phong mỉm cười nhìn Từ Ngôn.

“Đương nhiên, ta còn có thể đem ngươi trứng trứng trực tiếp lấy đi, kia ngoạn ý cũng thành!”

“.....”

“Dù sao cũng sẽ trường trở về, hai quả trứng trứng mà thôi, hoàn toàn không cần thiết lo lắng.”

“Không lo lắng người muội a! Trứng toái chỗ đau chính là thai phụ sinh nở không biết nhiều ít lần, người hiện tại nói cho ta không sao cả, cho dù chết không xong cũng không cần thiết như vậy tra tấn chính mình đi!”

Tiêu Lăng Phong thu hồi trên mặt mỉm cười, mặt vô biểu tình nhìn Từ Ngôn.

“Nói cách khác không đến nói lâu. ....”

“Đương nhiên không phải. ....”

Từ Ngôn nhìn đối phương cười nói.

“Ta cho các người cung cấp cái rất tuyệt phương pháp, bất quá. .... Làm điều kiện, ta yêu cầu trao đổi một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 268: Hoàn thiện

“Điều kiện?”

Từ Ngôn biểu tình thực vi diệu, làm rõ ràng đối phương ý đồ đến lúc sau, liền sẽ không giống là ngay từ đầu như vậy hai mắt sờ soạng.

Đối phương mục đích rất đơn giản, không ngoài hô chính là chính mình này đôi mắt, đạt được đôi mắt sau liền giống như chính hấn theo như lời như vậy, có vượt quá tưởng tượng tác dụng.

“Không sai, các người muốn được đến không thể nghi ngờ là ta này đôi mắt tác dụng, nói cách khác. .... Các người muốn hiểu biết Âm Dương Nhân cấu tạo, nếu ta cung cấp cho các người một con nhân tạo đâu?”

“Nhân tạo?”

Khiếp sợ biểu tình xuất hiện ở Tiêu Lăng Phong trên mặt, trên thực tế hấn cảm giác chính mình lỗ tai hấn là nghe lầm.

“Người không có nghe lầm, chính là nhân tạo.”

Từ Ngôn thân thể đã chữa trị hoàn thành, trừ bỏ trên quần áo phá động ở ngoài, tựa hồ nhìn không ra cái gì vết thương, giống như là ngay từ đầu liền không có bị thương giống nhau.

“Cùng Âm Dương Nhân có đồng dạng công hiệu, nhưng là tương đối lại muốn nhược thượng một chút, bất quá đối với các người tới nói, nếu loại này đồ vật bị các người nghiên cứu thấu nói, đạt tới lượng sản hấn là không phải cái gì việc khó đi.”

Từ Ngôn nhìn Tiêu Lăng Phong, đối phương còn có một tia hoài nghi, không nghi ngờ cũng không quá khả năng, rốt cuộc nếu Âm Dương Nhân nếu nói bị làm ra tới đã bị làm ra tới lời nói, kia hấn giá trị cũng liền sẽ không chỉ có điểm này.

“Đương nhiên, dưới bầu trời này không có ngu ngốc corn trưa, ta có thể cho các người cung cấp này con mắt hơn nữa hấn lai lịch ta cũng sẽ nói cho các người. Bất quá làm trao đổi điều kiện, đầu tiên. .... Trước đem Trình Từ buông xuống.”

“.....”

Tiêu Lăng Phong không nói gì. Hấn tựa hồ còn ở cẩn thận tự hỏi nếu không có thể tin.

“Ta không cần phải lừa người.”

“Người thắng. ....”

Tiêu Lăng Phong mặt vô biểu tình bỏ qua Trình Từ, roi trên mặt đất ổn định thân mình Trình Từ hướng tới Từ Ngôn đi qua, đứng ở phía sau.

“Ngươi không nên đem Âm Dương Nhân cho hắn.”

“Kia cũng là không có biện pháp sự tình không phải sao..... Ta nhưng không không đến lựa chọn.”

Từ Ngôn trên mặt lộ ra cười khổ, trong lòng chua xót cảm giác đại khái chỉ có hắn một người có thể cảm nhận được, có được Quỷ Vương thực lực, tuy rằng chỉ là nguy Quỷ Vương, nhưng là có thể bị đánh tới loại tình trạng này.

Hoàn toàn không phải một cấp bậc.

Trình Tử đứng ở Từ Ngôn phía sau, mặt vô biểu tình một khuôn mặt gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngôn. Sau đó không ở nói chuyện, nằng đại khái hiểu được cái gì.

Khóe miệng hơi hơi gợn lên, lộ ra một tia mỉm cười.

Từ Ngôn không có nhìn đến, nếu nhìn đến nói đại khái sẽ ngạc nhiên nguyên lai Trình Tử còn sẽ tồn tại biểu tình.

Đổi mặt Tiêu Lăng Phong, Từ Ngôn biểu tình bắt đầu trở nên nghiêm túc lên, sau đó bỗng nhiên nhếch miệng cười.

“Ngươi tại đây chung quanh bỏ hạ kết giới đúng không, nói cách khác..... Đây chung quanh bị phá hư cảnh tượng hắn là có biện pháp chữa trị đúng không?”

Rốt cuộc nơi này là trường học. Trên mặt đất đều là hố, nếu không có cách nào chữa trị nói, kia chính là một kiện chuyện phiền toái.

“Kia đương nhiên..... Không có cách nào lâu ~”

“.....”

Từ Ngôn cảm giác chính mình mặt tựa hồ rút gân.

“Ngươi đặc sao ở đậu ta!”

“Đương nhiên là ở đậu ngươi, ta còn không có ngốc đến loại trình độ này, ở người bình thường trong thế giới, loại này đột nhiên xuất hiện hồ đại khái cùng siêu tự nhiên tưởng tượng không sai biệt lắm. Không chừng đến lúc đó lại có ngu ngốc sẽ nói cái gì ngoại tình nhân lập, tận thế gì đó..... Cho nên ngươi hoàn toàn không cần phải lo lắng, bởi vì là kết giới cho nên giờ này khắc này cái này cảnh tượng hoàn toàn có thể nói là giả dối cảnh tượng, không..... Cũng không thể nói là giả dối, đơn giản tới nói đây là cái một mình tồn tại linh vực. Bất quá ta cái này còn không có thành thực nguy linh vực mà thôi.”

“Linh vực?”

“Ngạ, nguyên lai ngươi còn không biết a..... Thật không biết ngươi là như thế nào đạt tới cái này trình tự.”

Tiêu Lăng Phong trên mặt tràn ngập một loại không thể hiểu được biểu tình nhìn Từ Ngôn. Rõ ràng có cái kia trình tự lực lượng nhưng là đối cái kia linh vực hoàn toàn không có bất luận cái gì hiểu biết..... Vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

“Đơn giản tới nói, đương ngươi tới cái này trình tự lúc sau..... Ân, cũng chính là cái gọi là Quỷ Vương trình tự đi, sẽ lĩnh ngộ một cái nho nhỏ vị diện, cũng chính là một đám thể độc lập thế giới, hoàn toàn có thể nói là linh vực, chỉ thuộc về chính ngươi một người linh vực, ở cái này bên trong linh vực chiến đấu nói, thực lực của chính mình sẽ đại đại tăng lên, liền giống như ngươi cùng cá sấu ở trong nước vật lộn, cá sấu chiếm hữu ưu thế lớn hơn nữa, bất quá cái này ưu thế cũng chỉ là ở cùng đẳng cấp trong chiến đấu tồn tại ưu thế mà thôi, nếu đối thủ thật sự là cường đại quá mức với thái quá nói, cũng liền hoàn toàn vô dụng, ngươi cùng cá chép ở trong nước chiến đấu liền tính nó ở trong nước ngươi giết chết nó cũng là dễ như trở bàn tay sự tình, đương nhiên cũng không phải nói linh vực là vạn năng, ở cùng đẳng cấp trong chiến đấu nếu đối phương mở ra linh vực, mà ngươi lại bất hạnh tiến vào cái này linh vực chỉ có thể, ngươi hoàn toàn có thể mở ra chính mình linh vực đạt tới một cái cân bằng trạng thái, nói cách khác ai linh vực cường, ai chiếm hữu ưu thế cũng liền lớn hơn nữa”

Nói một đồng lớn, Tiêu Lăng Phong cũng không để bụng Từ Ngôn hay không thật sự nghe hiểu, đối hắn mà nói, nghe không nghe hiểu..... Quan hắn mao sự.

“Nói cách khác..... Ta cũng có thể có được chính mình linh vực?”

“Không sai, nếu ngươi lĩnh ngộ ra tới nói, bằng không ngươi hiện tại thực lực đại khái chính là một loại so hung quý cường nhiều đại hung quý mà thôi.”

Từ Ngôn mày hơi hơi nhíu lại.

Chính như Tiêu Lăng Phong theo như lời, nếu chính mình giờ này khắc này tồn tại địa phương là cái linh vực nói, kia nói cách khác đây là cái đơn độc tồn tại thế giới, lúc trước tiến vào Vô Tắc Thiên nơi đó thời điểm, nằng nơi đó cũng như là một cái không ai thế giới, nói như vậy..... Kia cũng là cái linh vực?

Bất quá..... Nằng cái kia linh vực phảng phất một cái chân chính thế giới giống nhau, này cũng đã nói lên, liền tính là tới rồi Quỷ Vương cũng là có phần

giới điểm, không thể nghỉ ngơi, Vô Tắc Thiên thực lực muốn so Quỷ Vương cường quá nhiều.

Chính mình hiện giờ thực lực ở Vô Tắc Thiên trước mặt tựa hồ không có phát sinh bất luận cái gì biến hóa, còn cùng lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy nàng khi giống nhau, nhược hình như là con kiến.

Lĩnh vực.....

.....

.....

“Cho ngươi.”

Từ Ngôn nhìn đứng ở tầng cao nhất lan can bên Tiêu Lăng Phong ném qua đi một cái bình thủy tinh, cái chai trang một viên tròn mắt.

“Đại khái là dùng một loại đặc biệt chất lỏng ngâm, hình như là huyết, bất quá đại khái là cái gì ta cũng không rõ lắm..... Địa điểm cũng nói cho ngươi, nếu ngươi quyết định muốn đi tìm tòi đến tột cùng nói, ta xin khuyên ngươi vẫn là tiểu tâm một chút.”

Về đến nhà sau, đem nhân tạo Âm Dương Nhân tìm ra tới, giao cho Tiêu Lăng Phong, này cùng ngay từ đầu Từ Ngôn ý nguyện liền vi phạm

Lúc trước được đến này viên đôi mắt thời điểm, Từ Ngôn tính toán là cho Trình Tử, làm Trình Tử sống lại, nhưng là đương nhớ tới lúc trước nhìn thấy kia chỉ huyết sắc bộ xương khô khi lùi bước.

Ai biết có thể hay không biến thành cái loại này bộ dáng.

Chỉ bằng trước làm cho bọn họ hoàn thiện loại người này tạo Âm Dương Nhân.

“Cho nên này không phải giải quyết các ngươi vấn đề sao?”

Từ Ngôn cười ha ha nhìn Tiêu Lăng Phong nói.

“Đương nhiên, làm trao đổi điều kiện điểm thứ hai.....”

“Nói cho ta, là người nào tưởng đổi ta xuống tay.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269: Suy đoán

Từ Ngôn chưa từng có như vậy bức thiết muốn biết chân chính phía sau màn độc thủ rốt cuộc là ai, mỗi khi cho rằng chính mình liền sắp tiếp cận sự thật thời điểm, rồi lại tới cái một trăm tám mươi độ đại chuyển biến, thẳng đến Tiêu Lăng Phong xuất hiện.

Trùng cốc, biết được cái này địa phương tồn tại, cũng liền ý nghĩa trên thế giới này có rất nhiều không muốn người biết ngoạ ý, đại khái cùng dĩ vãng nhìn đến tiểu thuyết thượng miêu tả không sai biệt lắm, ngoại quốc cũng có này một ít cùng loại với quỷ ngoạ ý, đương nhiên không phải điện ảnh trung những cái đó tang thi.

Quý hút máu, những cái đó từ xưa liền xuất hiện sinh vật, không phải quỷ nhưng là nguyên lý là lại cùng quỷ có hiệu quả như nhau chỗ, chuẩn xác tới nói, hẳn là lấy mặt khác một loại hình thức tồn tại, mà ngoại quốc những cái đó cùng loại với trong giáo đường nữ tu sĩ hoặc là đuổi ma sư gì đó, đại khái cũng là loại này ý tứ.

“Nếu nói, ta là nói một loại giả thiết, Âm Dương Nhân loại này đôi mắt không ngừng là chúng ta cái này địa phương biết, kỳ ngộ khu vực cũng biết, hơn nữa muốn đạt được.....”

“Điểm này ngươi có thể yên tâm.”

Tiêu Lăng Phong vẫy vẫy tay, nhìn trong tay cái chai trung tròn mắt, ánh mắt căn bản liền không ở Từ Ngôn trên người dừng lại quá.

“Sớm tại thật lâu trước kia, ngoại quốc những người đó liền tới đến quá chúng ta cái này quốc gia, tỷ như đường triều thời điểm, hoặc là Minh triều thời điểm. .... Trừ bỏ ở Thanh triều thời điểm làm ra một chút sự tình ở ngoài, mặt khác triều đại đều không có cái gì quá lớn tác dụng, so sánh bọn họ quốc gia về điểm này lịch sử, có cường giả lực lượng hòng phách căn bản không có biện pháp cùng chúng ta quốc gia Quý Vương đối kháng, nếu thật tới xâm lấn nói, ai biết lúc trước vị kia hoàng đế sẽ làm ra sự tình gì.”

“Hoàng đế? Là nói. .... Tần Thủy Hoàng?”

“A, chính là cái này. .... Tuy rằng ở hán phía trên còn có càng cường đại hơn tồn tại, nhưng là những cái đó cũng sẽ không tùy tiện tiện ra tới, chỉ cần có hán tọa trấn thì tốt rồi, này khỏi lãnh thổ thượng, hán nhưng không cho phép có mặt khác ngoại lai Quý Vương đồ bộ.”

Thật cẩn thận đem cái chai thu lên, Tiêu Lăng Phong nhìn Từ Ngôn nói.

“Người Âm Dương Nhân mặc dù có thần kỳ thậm chí nghịch thiên hiệu quả, nhưng là Tây Âu những cái đó địa phương cũng có bọn họ muốn đồ vật. Ở không có được đến cái kia thời điểm, sẽ không mạo hiểm nguy hiểm tới cướp đoạt Âm Dương Nhân, đương nhiên. .... Liên tính cướp đoạt cũng không nhất định có thể sử dụng, rốt cuộc từ thân thể cấu tạo đi lên nói, người da trắng sinh thời cấu tạo cùng người da vàng sinh thời cấu tạo có bản chất bất đồng, liên tính đạt được Âm Dương Nhân cũng không nhất định có thể sử dụng, rốt cuộc Âm Dương Nhân chính là dựa theo người da vàng thân thể cấu tạo hành thành.”

Tiêu Lăng Phong tạm dừng một chút.

“Đến nỗi người nói phía sau màn độc thủ nói, chân chính ta cũng không rõ lắm, bất quá không cần đoán cũng biết là ai làm. ....”

“Là ai?”

“Nỗ Nhĩ Ha Xích kia toàn gia. ....”

“.....”

Từ Ngôn nhìn chăm chăm Tiêu Lăng Phong.

“Hảo đi, liền biết người không quá hiểu biết. .... Chuẩn xác tới nói là Ái Tân Giác La cái này biết đi. Chính là Thanh triều kia một thể hệ huyết mạch, vương triều thay đổi cuối cùng một thể hệ vương triều, bọn họ có được lực lượng là ở là quá mức nhỏ bé, liên tính là cùng minh đại tương so, sau khi chết Nỗ Nhĩ Ha Xích cùng Hoàng Thái Cực nhìn thấy Chu Nguyên Chương cùng Chu Lệ cũng chỉ có quỳ cầu xin tha thứ phân, tuy nói chết đi người căn bản không cần lại đi quản những cái đó sự tình, nhưng dù sao cũng là chính mình sáng tạo để quốc, cho nên Chu Nguyên Chương ở Nỗ Nhĩ Ha Xích sau khi chết nhỏ nhỏ giáo huấn một đốn. ....”

“Cái gọi là nhỏ nhỏ giáo huấn. ....”

“Chính là làm hán làm một ít ném mặt sự tình. ....”

“Cái gì mất mặt sự tình?”

Giờ khắc này, Từ Ngôn hoàn toàn biến thành tò mò bảo bảo. Trừng mắt một đôi mắt nhìn chăm chăm Tiêu Lăng Phong.

“..... Nói ngắn lại, chính là một kiện mất mặt sự tình, điểm này người liền không cần để ý, đương nhiên. Tuy rằng chết đi sau vương giả sẽ có Quý Vương thực lực, nhưng là Nỗ Nhĩ Ha Xích căn bản không có khả năng là Chu Nguyên Chương đối thủ cho nên bị nhục nhã một phen qua đi, làm hán thể diện toàn vô, nói cách khác mất mặt ném quá độ. ....”

“Sau đó đâu?”

“Sau đó. Ném người chết Nỗ Nhĩ Ha Xích cảm thấy nhất định phải làm đối phương trả giá đại giới, mà duy nhất có thể thắng được đối phương chính là đạt được Âm Dương Nhân, sống lại. Người cũng rõ ràng, sống lại lúc sau người sẽ được đến trường sinh bất lão, dù sao chỗ tốt rất nhiều, nếu không có đoán sai nói, hán là chính là Nỗ Nhĩ Ha Xích.”

“.....”

Từ Ngôn nhìn Tiêu Lăng Phong.

“Tổng cảm giác người ở nói nhảm”

“Hảo, dừng ở đây, vấn đề hỏi xong, không cần thiết lại trả lời vấn đề của người, đương nhiên ta vừa rồi nói sự tình người có thể lựa chọn tin tưởng cũng có thể lựa chọn không tin, dù sao cũng phải tới nói. .... Liên quan gì ta!”

“Cho nên nói. .... Mất mặt sự. ....”

“Ta không biết người không nên hỏi ta!”

Thẹn quá thành giận Tiêu Lăng Phong hung hăng trừng mắt nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, sau đó toàn thân trên dưới bắt đầu biến thành sâu bộ dáng, ở

trong đêm đen tiêu tán.

Nhìn Tiêu Lăng Phong sau khi rời khỏi, Từ Ngôn yên lặng đứng ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, trên thực tế đầu lại ở bay nhanh vận chuyển.

Thân là vương giả, Thanh triều thống trị giả tương đối nổi danh có kia vài vị?

Nỗ Nhĩ Ha Xích, Hoàng Thái Cực, Khang Hi, Ung Chính, Càn Long. .... Hào đi, đại khái cũng chỉ có này mấy cái tương đối nguy hiểm, nhưng là thân là trong lịch sử cuối cùng một cái triều đại người, bọn họ lực lượng căn bản vô pháp cùng khác triều đại vương giả so, nói cách khác. .... Như Tiêu Lăng Phong theo như lời, bọn họ đều khả năng tính xác thật rất cao.

Cũng không bài trừ xả trúng đều khả năng tính.

Nói tóm lại. .... Lại là hết đường xoay xở cục diện.

Nhìn lên không trung, Từ Ngôn thật sâu hít một hơi.

“Thật phiền toái a. ....”

.....

.....

Trong nhà mật, ở mấy người phụ nhân, chính là phiền toái, mặc dù có loại này ý tưởng bản thân chính là một kiện sai lầm sự tình, nhưng là Từ Ngôn vẫn là nhịn không được oán giận.

“Cho nên nói. .... Các người có thể hay không không cần đem đồ vật loạn ném?”

Rõ ràng chỉ là tưởng ngồi ở trên sô pha hảo hảo nghỉ ngơi một chút, nhưng là mộng hạ xúc cảm thực minh xác điểm nói cho Từ Ngôn đó là thứ gì.

Một kiện nữ tính nội y, lại còn có là thượng nửa bộ phận.

Hào đi. .... Đây là ai?

“Ai, ai làm người dùng dơ tay chạm vào cái kia!”

Ăn mặc rộng thùng thình áo thun Triệu Từ xuất hiện ở Từ Ngôn tầm mắt nội, nàng đầy mặt tú hồng, nói chuyện cũng có một ít lấp bắp, đôi mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn ngón tay nịt ngực.

“Hào đi. .... Sớm nên biết là của người, vì cái gì ném ở trên sô pha?”

“Tắm rửa, đó là tắm rửa. .... Chuẩn bị tẩy tẩy. ....”

“Mới vừa cởi ra?”

“Đối, đúng vậy. .... Có cái gì vấn đề sao?”

Nhìn Triệu Từ kia nganh chống bộ dáng, Từ Ngôn không biết vì cái gì bỗng nhiên có một loại muốn trêu chọc đối phương tâm tư, bất quá. .... Tắm rửa nói cách khác vừa mới cởi ra, ở chính mình không về nhà phía trước. .... Nói cách khác, nàng rất có khả năng hiện tại cái gì cũng chưa xuyên?

Híp mắt, Từ Ngôn cẩn thận định rồi một hồi Triệu Từ ngực, xác định không có nhìn đến cái gì mê chi nhô lên thời điểm mới bỏ qua.

“Nhìn cái gì đâu! Biến thái!”

Vội vàng che lại ngực, một bộ muốn chết bộ dáng, Triệu Từ hướng tới Từ Ngôn quát.

“Nói đến biến thái. ....”

Từ Ngôn nhéo nịt ngực một đoạn, nâng lên tới đặt ở cái mũi chỗ nghe thấy một chút, sau đó cười tủm tỉm nhìn Triệu Từ.

“Hương vị cũng không tệ lắm. ....”

“.....”

Giống như là nấu chín con cua, hoặc là hồng thấu tiểu quả táo, nếu lấy nhiệt kế đặt ở Triệu Từ giờ này khắc này trên mặt nói, đại khái sẽ trực tiếp nổ mạnh đi!

“Đi tìm chết đi!!!”

“A a a, chỉ đùa một chút, đừng như vậy! Đem kéo buông!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 270: Hâm mộ

Son cốc.

Nếu có một chiếc phi cơ trực thăng trang có cameras, đi xuống quay chụp toàn bộ son cốc nói, giống như là trong truyền thuyết tiên cảnh giống nhau, không biết tên đoạn đường, phảng phất không có nhân loại đặt chân khu vực.

Các loại thực vật, không có bị ký lục thực vật cùng động vật, còn có..... Kia biến thiên bay múa trùng loại.....

“A ~ Lăng Phong ca ca đã trở lại!”

Non nót tiếng nói từ một người tuổi chỉ có 12 tuổi tả hữu loli trong miệng truyền ra, ăn mặc có một tia kỳ quái, thoát nhìn không giống như là thời đại này người, thiên cổ phong trang phục mặc ở nàng trên người thể nhưng không thể hiểu được có một loại mỹ cảm.

Tóc cũng là rơi tung xuống dưới, cũng không có trát lên hoặc là khác cái gì kiểu tóc.

Tiêu Lăng Phong dừng lại ở giữa không trung, mẫn thiên phi vũ màu đen sâu hợp thành một người hình, sau đó biến ảo thành Tiêu Lăng Phong.

Mở ra hai tay, vội vàng ôm lấy hướng chính mình hoài đánh tới tiểu gia hỏa, Tiêu Lăng Phong kia một trần bất biến biểu tình thượng bỗng nhiên xuất hiện một tia mỉm cười.

“Bất lão thành thật thật đái ở trong cốc, lại chạy ra.....”

Bàn tay đặt ở nữ hài trên đầu nhẹ nhàng cạo xát, trong giọng nói mang theo bất đắc dĩ.

“Hừ..... Trong cốc quá nhàm chán, sư phó luôn là làm ta bối những cái đó thư, ta đầu nhỏ nhưng nhớ không dưới vài thứ kia ~”

Bầu môi, bất mẫn nói.

“Kia cũng là vì ngươi hảo a, nếu bối không dưới những cái đó như thế nào thao túng trùng? Không cần công không thể được a, Tiểu Tuyên.”

“Biết lạp ~ Lăng Phong ca ca thật là dong dài.”

Từ Tiêu Lăng Phong trên người nhảy xuống dưới, tên là Tiểu Tuyên nữ hài, ngẩng đầu nhỏ nhìn Tiêu Lăng Phong, bởi vì thân cao duyên có. Miễn cưỡng đến Tiêu Lăng Phong ngực.

“Lân này có mang cái gì lễ vật sao!”

“Nột, cái này cho ngươi.”

Nói. Tiêu Lăng Phong từ phía sau móc ra một con lông xù xù món đồ chơi hùng, là một con màu nâu hùng rồi.

“Oa, hảo đáng yêu!”

Giống như là được đến âu yếm món đồ chơi giống nhau, Tiểu Tuyên cười tủm tỉm tiếp nhận Tiêu Lăng Phong đưa qua tiểu hùng, gất gao dán ở gương mặt.

“Đừng rồi, vừa mới sư phó nói, nếu là ngươi trở về nói, làm ta nói cho ngươi một tiếng. Đi gặp hắn.”

Như là nhớ tới cái gì giống nhau, Tiểu Tuyên nhìn Tiêu Lăng Phong nói.

“Sư phó tìm ta?”

Mày nhìn lại, Tiêu Lăng Phong nhìn về phía Tiểu Tuyên.

“Sur phó tu luyện kết thúc?”

“Ân, buổi sáng vừa mới kết thúc.....”

“Nga, kia như vậy đi..... Đừng đùa lâu lắm, một hồi trở về, ta đây đi trước sur phó nơi nào.”

“Biết lạ ~”

Ngồi xổm xuống. Đưa lưng về phía Tiêu Lăng Phong. Tiểu Tuyên đùa nghịch cái loại này mao nhưng món đồ chơi, mang theo tươi cười nói.

Tiêu Lăng Phong nhìn đến, cũng không biết Tiểu Tuyên có hay không nghe đi vào chính mình lời nói, liền hướng tới trong cốc đi đến.

.....

.....

Một cái son động, cửa động bị các loại cỏ dại che đầy trụ. Nếu không phải Tiêu Lăng Phong xốc lên dư thừa cỏ dại, hiển lộ ra cửa động nói, ly xa xem căn bản nhìn không ra tới là một cái son động.

Tối tăm, nếu nganh muốn tìm từ ngữ tới hình dung nói, chỉ có cái này từ có thể hình dung trong động tình hình. Không biết từ địa phương nào nhỏ giọt xuống dưới giọt nước rơi xuống trên mặt đất phát ra tí tách giòn vang.

Không khí có chút ẩm ướt, theo thông đạo về phía trước đi đến. Tiêu Lăng Phong miễn cưỡng có thể nhìn đến một tia u ám ánh đèn, không biết đi rồi bao lâu mới vừa tới cuối.

“Sur phó..... Người tìm ta có chuyện gì?”

Không có một bóng người, nhưng là toàn bộ hình tròn trong phòng, trừ bỏ trên vách tường kia nhấp nháy nhấp nháy ngọn lửa lúc sau liền không có kỳ ngộ chiếu sáng công cụ, bởi vì không khí loãng duyên cớ, Tiêu Lăng Phong có thể rõ ràng cảm nhận được chính mình trong cơ thể sâu có chút cung đường không đủ.

Làm cho chính mình cũng bị một ít ảnh hưởng.

Toàn bộ phòng nội không có bất luận kẻ nào, nhưng là đương Tiêu Lăng Phong xuất hiện hơn nửa dò hỏi lúc sau, nguyên bản không có một bóng người phòng nội, mặt đất bắt đầu có chút buông lỏng.

Bùn đất giống như là có thứ gì muốn chui từ dưới đất lên mà ra giống nhau, từ buồng lòng bùn đất trung toàn trừ bỏ một cái cùng loại xà đồ vật.

Nói là xà, là bởi vì hần cái đầu lớn nhỏ cùng giống nhau xà không thể nghi ngờ, nhưng là hình dạng thượng lại cùng mặt khác một loại sinh vật tương tự.

Con giun.

Dựng đứng lên, con giun chậm rãi từ lỗ nội chui ra tới, thân hình cũng càng ngày càng trường, hoàn toàn bại lộ ở trong không khí thời điểm, thân hình đã đạt tới khủng bố ba mét.

Nhưng mà, cũng không phải chỉ có một cái, càng ngày càng nhiều thật lớn con giun từ mặt đất chui từ dưới đất lên mà ra, thẳng đến ở giữa toàn bộ bỏ đầy loại này sinh vật, mập mạp chậm rãi lẫn nhau điệp lên, thẳng đến đại khái năm mét cao thời điểm, ngừng lại.

“Người đã đến rồi..... Lăng Phong.”

Mập mạp trung, từ to lớn con giun trung, chậm rãi hiện ra một bóng hình, nhân loại nửa người trên, nhưng là nửa người dưới lại là mập mạp con giun.

“Sur phó, người tu luyện kết thúc?”

“Ân, bởi vì cảm nhận được một tia bình cảnh, cho nên không tính toán tiếp tục đi xuống..... Nói chuyện chuyện của người, tiến hành thế nào?”

“Không có được đến Âm Dương Nhân, nhưng là cái kia Âm Dương Nhân ký chủ Từ Ngôn lại cho ta cái này.”

Nói, Tiêu Lăng Phong đem cái chai đào ra tới, giống như là xúc tua giống nhau, từ to lớn con giun trung duỗi ra tới, đem cái chai bắt được Tiêu Lăng Phong sur phó trước mặt.

“Cái này.....”

Nhìn cái chai trung đôi mắt, vẫn đục đôi mắt tựa hồ cũng tản mát ra ánh sáng, già nua trên mặt lộ ra một tia sung sướng biểu tình.

“Nhân tạo?”

“Không sai, Từ Ngôn nói là ở quê quán huyết động nội phát hiện một con đồ như máu bộ xương khô, nhưng mà cái kia bộ xương khô nằm trong quan tài liền có đại lượng nhân tạo Âm Dương Nhân, tuy rằng không biết hiệu quả hay không cùng chân chính Âm Dương Nhân giống nhau, nhưng là dùng để kế tiếp nghiên cứu lại nơi chốn có thừa.”

“Thực không tồi..... Ta có thể cảm giác được rõ ràng, này con mắt sở có chứa lực lượng..... Tuy rằng xa xa không kịp chân chính Âm Dương Nhân, nhưng là lại kế thừa tiểu bộ phận lực lượng.”

Đem cái chai thu lên, Tiêu Lăng Phong sư phó dùng vẫn đục đôi mắt nhìn chăm chăm Tiêu Lăng Phong.

“Hắn nói đến đồ như máu bộ xương khô?”

“Đúng vậy.”

“Đồ như máu bộ xương khô a.....”

Không biết là cảm thán vẫn là khác cái gì, Tiêu Lăng Phong sư phó chậm rãi ngừng lên đầu, nhắm mắt lại, không biết ở tự hỏi sự tình gì.

“Hy vọng không phải hắn.....”

“Sư phó, người đang nói cái gì?”

“Không có gì, đứng rồi, trước không cần đi tìm nhân tạo Âm Dương Nhân, cái này người liền trước nghiên cứu một chút, đứng rồi, Tiểu Tuyên đâu?”

Nghi hoặc nhìn thoáng qua chính mình sư phó, Tiêu Lăng Phong hiển nhiên nghe được vừa mới sư phó nói, nhưng là hắn không nghĩ nói, cũng liền không cần thiết hỏi lại đi xuống.

“Tiểu Tuyên ở cửa cốc chơi.”

“Nga, người một hồi giám sát nàng bồi một chút thư tịch, tận khả năng làm nàng nhanh chóng học được thao túng trùng, thân thể của nàng đã không cho phép nàng đang đợi đi xuống.”

“.....”

Tiêu Lăng Phong không nói gì, mà chỉ là yên lặng gật gật đầu.

Về Tiểu Tuyên thân thể, hắn thực hiểu biết, bẩm sinh tính bệnh làm cho nàng không có khả năng sống quá mười ba tuổi, nhưng mà năm nay Tiểu Tuyên đã mười hai tuổi.

Còn có một năm thời gian.

Nếu bất tận khả năng khiến nàng thân thể trùng hóa, trên người nàng bệnh sẽ muốn nàng mệnh.

Không biết khi nào, Tiêu Lăng Phong đã đi ra cửa động, thiên cũng chậm rãi đen xuống dưới, Tiêu Lăng Phong ngừng đầu nhìn lên không trung, không biết vì cái gì, nội tâm trung bỗng nhiên có một tia hâm mộ cảm giác.

Hâm mộ, Từ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Trình Tử vì Bản Lam Căn đại ngôn

“Thanh Thái Tổ Ái Tân Giác La. Nỗ Nhĩ Cáp Xích sinh 1559 năm 2 nguyệt 21 ngày — chết 1626 năm ngày 30 tháng 9, Thanh vương triều đặt móng giả, thông mẫn ngữ cùng Hán ngữ, hi đọc 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》, hai mươi lăm tuổi khi khởi binh thống nhất Nữ Chân các bộ, bình định Trung Quốc Quan Đông bộ, Minh Thần Tông Vạn Lịch bốn mươi bốn năm, thành lập sau kim, cát cứ Liêu Đông, kiến nguyên thiên mệnh.”

Đem trong tay sách vở khép lại, Từ Ngôn nhủ mầy, bởi vì đối ngày đó Tiêu Lăng Phong nói có chút đề ý, cho nên sáng sớm liền chạy đến hiệu sách lục

tung tìm được rồi này bốn thanh đại sử ký.

Hiển nhiên, không có gì ý tứ.

Chỉ là hơi chút hiểu biết người này cơ bản tư liệu, nhưng là không khó coi ra tới, người này thực lực.

Cũng đúng, trong lịch sử có thể thành lập vương triều người cũng không có mấy cái là ngu ngốc, tuy rằng chỉ là thành lập Thanh vương triều, nhưng là Từ Ngôn thực minh bạch, nếu là đương quá hoàng đế người, hẳn sau khi chết liền có tuyệt đối nắm chắc sẽ trở thành Quý Vương, dù sao cũng là đánh giặc giết qua người đồ quá thành gia hòa.

Tay đặt ở trên bàn, ngón tay đánh ở mặt bàn, Từ Ngôn cẩn thận tự hỏi. ....

“Uy, không mua thư nói, liền không cần ở chỗ này chiếm vị trí!”

Sắc mặt bất thiện hiệu sách lão bản đánh gãy Từ Ngôn ý nghĩ, từ mới vừa vào cửa thời điểm liền nhìn chăm chăm vào Từ Ngôn.

Cũng khó trách, ở Từ Ngôn không có gặp được Trình Từ phía trước liền thường xuyên đến cái này đầu phố chỗ ngoặt chỗ một nhà không thể nào đại hơn nữa thoát nhìn có một đoạn này lịch sử hiệu sách cộ thư xem, bất luận là khi còn nhỏ xem những cái đó 《 một ngàn linh một cái chuyện xưa 》 vẫn là cái gì thành nhân bản 《 mũ đỏ 》 này đó cũng không thể bài trừ lão bản đối Từ Ngôn cái này thích miễn phí cộ thư ngày chán ghét.

Tuy rằng nói không phải quá khó nghe, nhưng là Từ Ngôn vẫn là biết kế tiếp nên làm như thế nào.

Đem hộp nhau tới sách vở đầy. Từ Ngôn từ ghé thượng đứng lên, ở đi ngang qua quầy thu ngân thời điểm. Thuận tay đem quầy thu ngân trên bàn thượng đặt một ly nóng hôi hổi Bản Lam Căn phía trên kia đoàn không khí tím đi.

Đương nhiên, này chỉ là ở hiệu sách lão bản tầm mắt nội nhìn đến cảnh tượng, có chút ngờ ngạc nhìn Từ Ngôn như là bệnh tâm thần giống nhau múa may tay như là ở tím thứ gì giống nhau.

“Đầu năm nay bệnh tâm thần càng ngày càng nhiều. .... Khụ khụ. ....”

Nói chơi tượng trưng tính ho khan hai tiếng, đem Từ Ngôn vừa mới xem qua thư phóng hảo nguyên bản hẳn là ở vị trí thượng lúc sau, chạy đến quầy đăng trước khỏi vừa mới phao tốt Bản Lam Căn.

“Cũng không biết đại mùa hè vì cái gì sẽ cảm mạo. .... Ai? Như thế nào cảm giác thiếu một nửa. ....”

Nghi hoặc hiệu sách lão bản nhìn cái chén rõ ràng giảm bớt Bản Lam Căn toái toái thì thầm

.....
.....

Đứng ở hiệu sách cửa, Từ Ngôn đem túm Trình Từ tay buông ra, nhìn ghé vào pha lê trên cửa nhìn hiệu sách lão bản một hơi đem nửa ly Bản Lam Căn uống quang Trình Từ, tựa hồ nhìn đến nhỏ giọt tới nước miếng.

Giờ này khắc này Từ Ngôn thật sự rất muốn che mặt ngồi xổm trên mặt đất. Quá mất mặt. .... Sao lại có thể thêm ăn nói loại tình trạng này, tuy rằng đồ tham ăn là một cái tương đối mạnh thuộc tính, nhưng là mạnh Bản Lam Căn xem như cái quỷ gì!

“Trong nhà rõ ràng còn có rất nhiều đi. .... Ta nhớ rõ rãnh mạch, rõ ràng từ tiệm thuốc trực tiếp cho người chuyển đến một cái rương, chẳng lẽ tọa ủng một cái rương Bản Lam Căn, người còn sẽ thêm ăn kia nho nhỏ một ly sao?”

“Không giống nhau.”

Trả lời Từ Ngôn chính là Trình Từ kia bình đạm thả không có một tia âm điệu thượng biến hóa ngữ khí.

Đôi tay chống pha lê môn, ăn mặc màu trắng giày vải Trình Từ ngồi xổm cửa. Màu đen tóc đẹp rồi tung trên vai rũ đạt vòng eo, mặt gắt gao dán ở pha lê môn thượng, vô thần hai mắt nhìn chăm chăm pha lê bên trong cánh cửa ở kia liếm cái chén hiệu sách lão bản.

“Cùng bình thường Bản Lam Căn không giống nhau, là vừa rồi đẩy ra.”

“Đẩy ra cái gì?”

Từ Ngôn có chút nghi hoặc, chậm rãi hướng tới Trình Từ đi đến, sau đó học nàng bộ dáng ngồi xổm xuống dưới. Nhìn pha lê bên trong cánh cửa hiệu sách lão bản.

“Là vừa rồi đẩy ra bất đồng khẩu vị Bản Lam Căn, ta vừa mới ném một ngụm, hẳn kia ly là đưa hầu vị.”

“.....”

Bản Lam Căn cũng có thể có không nặng khẩu vị a!

“Từ lần đó ra còn có dâu tây, chuối, blueberry. Bạc hà chờ các loại lựa chọn nhậu người tuyến, làm túi Bản Lam Căn. Hào uống Bản Lam Căn u.”

Nói xong, mặt vô biểu tình Trình Từ mặt triều Từ Ngôn vươn chính mình ngón tay cái.

Nghiêm trang nói ra cùng loại quảng cáo lời kịch là chuyện gì xảy ra a! Hơn nữa không cần làm ra loại này ngốc mạnh động tác, ta biết suy nghĩ của người, rõ ràng biết!

Từ Ngôn tin tưởng, nếu chính mình trước mặt có một ít cùng loại với cái bàn ngoạn ý, hẳn khẳng định sẽ cho hắn ném đi.

Tuy rằng chính mình trước kia cũng thường xuyên uống Bản Lam Căn, nhưng là chính mình cùng Trình Từ sinh ra tình cờ gặp gỡ lúc sau, đã từng có một đoạn thời gian không có uống tới rồi, lại nói hiện tại cũng là mùa hè từ đâu ra tâm tình uống cái này.

“Ta nói Trình Từ, quên chúng ta buổi sáng ra cửa mục đích sao? Nếu người quên nói, ta liền ở nói cho người một lần hảo.”

Từ Ngôn vươn ba ngón tay.

“Chuyện thứ nhất, thừa dịp ánh nắng tươi sáng thứ Bảy kỳ nghỉ, đến hiệu sách đi điều tra một chút về Thanh triều các triều đại hoàng đế lịch sử, chuyện thứ hai, thuận tiện trở về thời điểm, cấp Triệu Từ đi đồ trang điểm cửa hàng mua một cái. .... Mua một cái. .... Nga, mua một lọ bột thủy ngoạn ý, gần nhất hai ngày nàng thường thường oán giận bởi vì thời tiết khô ráo làm cho nàng kiểu nộn làn da có vẻ âm đạm không ánh sáng, cuối cùng, cuối cùng một sự kiện. ....”

Từ Ngôn bắt tay gắt gao toàn thành nắm tay, sau đó hướng tới Trình Từ ót thượng nhẹ nhàng gõ tam hạ.

“Cũng không phải là bởi người ở chỗ này xem nhân gia uống Bản Lam Căn, hơn nữa. .... Người đã quên ta đến bây giờ còn không có ăn cơm sao!”

Triệu Từ cùng mã Diễm Lệ đi ra ngoài đi dạo phố, đương vừa mới rời giường Từ Ngôn nhìn đến chờ xuất phát Triệu Từ cùng mã Diễm Lệ chuẩn bị ra cửa thời điểm, hắn đại não cũng đã chết máy.

Tổng cảm giác như là lần đầu tiên nhận thức đến Triệu Từ giống nhau, ở chính mình ấn tượng giữa, không ngừng là trong ấn tượng, lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, cái kia có này giáo dưỡng, sẽ tùy tiện cần người mắng chửi người trình độ siêu lạn trừ bỏ mấy cái từ ngữ ở ngoài cái gì mắng chửi người kỹ xảo đều sẽ không giả tiểu tử, thế nhưng cũng bắt đầu hướng tới nữ nhân thói quen đi dạo phố cái này phương hướng tiến hóa.

Này nhưng làm vừa mới tỉnh ngủ Từ Ngôn khiếp sợ, vội vàng đi lên sờ Triệu Từ cái trán, bởi vì tổng cảm giác đối phương ngày hôm qua ban đêm phát sốt đem đầu óc sốt mơ hồ.

Đương nhiên, Triệu Từ cũng không có phát sốt, cái trán độ ẩm thực bình thường, nhưng là mặt độ ẩm không bình thường, bởi vì Từ Ngôn đột nhiên tới gần làm cho mặt bộ độ ẩm nhảy mất tăng lên Triệu Từ chỉ là cho hắn bụng tới thượng một quyền, sau đó ném xuống một câu tàn nhẫn lời nói.

“Hừ (^ ^) trở về cho người tính ngày đó sự. .... Đừng, đừng cho là ta không nhớ rồi!”

Kia sự kiện là chỉ Từ Ngôn cảm đối phương tư nhân nội y ở nơi nào nghe tới nghe đi sự tình.

Sắp chia tay thời điểm, Triệu Từ như là đột nhiên nhớ tới cái gì làm ơn Từ Ngôn một hồi giúp nàng mua bình bột thủy đồ trang điểm, sau đó. .... Lập uy đường như hướng tới Từ Ngôn chính mình lộ ra chính mình răng nanh.

Tổng cảm giác hạ thể lạnh vèo vèo.

Nếu Triệu Từ biết ngay lúc đó Từ Ngôn là như thế này tương, chỉ sợ sẽ trực tiếp cầm đao chém chết hắn.

Nói ngắn lại, trong nhà không ai nấu cơm.

Nấu cơm tay thiện nghệ mã Diễm Lệ bởi Triệu Từ ra cửa đi dạo phố, mỹ danh mua sắm sinh hoạt nhu yếu phẩm, trên thực tế chỉ là mấy ngày nay Triệu Từ sai lầm cho rằng thân là bản nữ nàng bắt đầu lần thứ hai phát dục.

Cho nên mới sẽ ở song hưu ngày thời điểm hưng phấn sáng sớm bò dậy.

Trình Từ, như cũ ghé vào nơi đó nhìn hiệu sách lão bản, kia trước sau như một vô thần trong ánh mắt tựa hồ có một loại tên là hâm mộ ngoạn ý.

Hiệu sách lão bản lại phao một ly tân đẩy ra Bản Lam Căn.

Tựa hồ vẫn là dâu tây vị.

Thở dài một hơi, Từ Ngôn có chút bất đắc dĩ chiếm lên.

“Đã biết. .... Nơi nào có thể mua được cái kia. .... Chính là người theo như lời tân đẩy ra Bản Lam Căn.”

“Bên này.”

Nhìn phiêu ở giữa không trung, một bộ hóa thân vì hướng dẫn du lịch Trinh Từ, Từ Ngôn vô lực thở dài một hơi, sau đó rời đi hiệu sách cửa.

Nói ngắn lại, hôm nay lại là sự tình gì cũng chưa làm.

.....

.....

Hiệu sách lão bản tổng cảm giác quái quái, tựa hồ từ vừa rồi bắt đầu liền cảm giác có thứ gì ở nhìn chăm chăm vào chính mình.

Nhìn pha lê ngoài cửa cái gì đều không có, chỉ có đi ngang qua người đi đường, hiệu sách lão bản cả người rung mình một cái, buông trong tay vừa mới phao tốt Bản Lam Căn.

Cau mày bất mãn lắm lắm nói.

“Đại bạch thiên sẽ không gặp quỷ đi.....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 272: Xui xẻo

Này hết thầy tựa hồ phát sinh có chút quá đột nhiên.

Chính thành thoi thành thoi ở một nhà nhìn qua không tới nhà hàng nội hướng dụng mỹ thực Từ Ngôn vừa mới động khởi chiếc đĩa, đã bị đột nhiên phá cửa mà vào một đám người khiếp sợ, nếu bên cạnh có cameras linh tinh ngoạn ý, đại khái còn sẽ cho rằng yakuza hệ liệt lại ra tân phiên tử, nhưng trên thực tế trừ bỏ nhà hàng nội camera theo dõi ở ngoài, giống như liền không có mặt khác có thể camera công cụ.

Nhìn ra ước chừng hai mươi người trở lên, ai biết cái này không lớn địa phương là như thế nào chen vào tới nhiều như vậy người, nhìn trước mặt vừa mới siêu tốt lưỡng đạo ăn sáng, bụng lên com Từ Ngôn mộng hướng bên trong dịch một chút, sau đó ăn lên.

“TMD vừa rồi người kia đi đâu!”

Giống như là dẫn đầu nhân vật, cầm một phen cực đại dưa hấu đao diễu võ dương oai cử lên, một bộ lão tử thiên hạ vô địch tư thế.

Không biết là in lại đi vẫn là thứ đi lên hình xăm ở hân tả cánh tay thượng xoay quanh, đó là một con rồng.

Thật đúng là xuất sư bất lợi.....

Trải qua Từ Ngôn ngắn ngủi phân tích, trên thực tế liền tính chẳng phân biệt tích đại khái cũng có thể đoán, không thể nghi ngờ chính là cái này thoát nhìn như là lão đại người hân là ở ăn com thời điểm cùng một cái khác người đã xảy ra tranh chấp, sau đó liền nổi giận dùng dùng điểm mang theo các huynh đệ tìm về bãi.

Hắn tìm bãi không quan trọng, đem nhà hàng nội phục vụ nhân viên dọa không nhẹ, đang ở ăn com khách nhân cũng đều rất quen thuộc ôm đầu ngồi xồm xuống dưới.

Trừ bỏ Từ Ngôn.

Cầm đao lão đại phát hiện Từ Ngôn, xem hắn thành thoi ăn com bộ dáng, đại khái là cảm thấy khó chịu, sau đó vừa muốn mở miệng liền bị tham quan ngoại găm lên giận dữ hấp dẫn qua đi.

“MD đừng tưởng rằng chỉ có ngươi có thể gọi người!”

“Hảo tiểu tử, ta còn tưởng rằng ngươi đã dọa chạy!”

“Túng bức mới có thể chạy!”

“Đi người MD! Cho ta thưởng!”

Đơn giản đối thoại lúc sau. Hai đội nhân mã liền làm thưởng.

Từ Ngôn bỗng nhiên có loại thực bị ai cảm giác, xui xẻo loại chuyện này không phải tưởng thoát khỏi là có thể thoát khỏi rớt. Tỷ như trước mắt phát sinh loại chuyện này, dựa theo lẽ thường tới nói, ở hiện giờ cái này pháp trị xã hội, tình hình chung hạ cùng loại với loại này quần ẩu trường hợp bình thường quần chúng rất khó nhìn thấy, nhưng là trùng hợp Từ Ngôn gặp gỡ.

Quy mô không tính tiêu.

Không phải cái gì hắc bang chi gian ẩu đả, cũng không phải cái gì vì địa bàn vùng tay đánh nhau, chỉ là rất đơn giản cùng loại với “Người nhìn gì?” “Nhìn người sao mà!” “Người ở nhìn một lần!” “Liền xem xét, sao mà!”

Loại này xung đột không sai biệt lắm. Nói ngắn lại ngay từ đầu không có chút nào giao tế hai người liền như vậy không thể hiểu được gọi tới một đại bang người đánh lộn, làm người chết ta sống, giống như là kẻ thù giết cha giết nhau.

Đối với loại này hành vi, Từ Ngôn chỉ là yên lặng không phát biểu bất luận cái gì ý kiến, nam nhân sao, có điểm tâm huyết thực bình thường, phát sinh xung đột cũng thực bình thường. Nhìn đáng về bọn họ tuổi tác cũng không lớn, đúng là sẽ xúc động, sẽ mất đi lý tính tuổi tác.

Trên đường người đi đường đều chạy, đánh đập thanh lại bên tai vang lên, Từ Ngôn như cũ mặc không hé răng đang ăn cơm, loại này thời điểm chỉ cần bảo trì trầm mặc thì tốt rồi. Nếu tùy tiện lao ra đi khó tránh khỏi sẽ bị trở thành tập kích một đao chặt bỏ đi.

An an tĩnh tĩnh chờ cảnh sát tới là đến nơi, vừa mới nhìn đến nào đó tránh ở cái bàn phía dưới người phục vụ, run run rẩy rẩy lấy điện thoại cầm tay ra sau đó báo cảnh, không có chụp ảnh phát Weibo, điểm này cho hắn điểm cái tán.

“Này còn có một cái lạc đơn!”

Không biết cái nào người rống lên một giọng nói. Sau đó Từ Ngôn liền không thể hiểu được nhìn đến một phen ném côn hướng tới chính mình đầu quăng lại đây, đầu đi xuống một thấp. Trốn rồi qua đi.

Không có sau đó, không đợi nói cái gì, truyền đến xe cảnh sát độc hữu tiếng vang, còn có cảnh sát thúc thúc phẫn nộ tiếng hô.

“Đều không được nhúc nhích!”

Một đám đều thành thật, trừ bỏ cá biệt cái mắt sắc chạy trốn lúc sau, kỳ ngộ toàn bộ bị vây quanh ở nhà hàng bên trong, sau đó ném xuống trong tay vũ khí thành thành thật thật ngồi xổm trên mặt đất ôm đầu.

“Mang đi, mang đi! Rõ như ban ngày dưới phát sinh dùng binh khí đánh nhau, này đàn tiểu thí hài có phải hay không nhân không có việc gì tìm việc làm?”

Ba bốn mươi cá nhân ngồi xổm nhà hàng bên trong, làm cho nguyên bản liền không phải không gian quá lớn đều nhà hàng trở nên hẹp hòi lên, sau đó răn dạy vài câu lúc sau, bắt đầu một đám lãnh đi ra ngoài, mục đích địa thực minh xác, cảnh sát cục.

“Người là làm gì?”

“Gì? Ta?”

Từ Ngôn tròn tròn mắt, chạy nhanh đem trong miệng cơm nuốt xuống đi lúc sau, nhìn trước mắt tên này ăn mặc cảnh phục ít khi nói cười cầm một cái tiểu sách vở không biết nhớ chút gì đó cảnh sát đồng chí.

“Đói, nói chính là người.”

“Không thấy ra tới ta chính là cái ăn cơm sao?”

“.....”

Quay đầu nhìn thoáng qua phía sau vừa mới từ cái bàn phía dưới bò ra tới mặt khác khách nhân, cảnh sát lại một lần nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Cái này cũng mang đi.”

Nói không đợi Từ Ngôn giải thích liền quay đầu hướng tới bên ngoài đi đến.

Biên đi còn biên nói thầm.

“Có trong hồ sơ phát hiện tràng thể nhưng không chút nào để ý đang ăn cơm..... Không chuẩn là xã hội đen lão đại hài tử gì đó.....”

Từ Ngôn nghe rõ ràng.

.....

.....

“Ta thật là vô tội, chính là tướng an an tĩnh tĩnh ăn một bữa cơm người nói dễ dàng sao!”

Cùng mặt khác ôm đầu ngồi xổm trên mặt đất người không sai biệt lắm, Từ Ngôn cũng đi theo ôm đầu ngồi xổm trên mặt đất, vẫn luôn chưa từ bỏ ý định đối với cái kia cầm tiêu sách vở cảnh sát giải thích.

Bất quá nhìn dáng vẻ giống như không có gì dùng bộ dáng, con mắt đều không có đi xem Từ Ngôn, đối với hắn ở bên tai mình lại nhai toàn vô phản ứng.

Nói, Từ Ngôn vẫn là lần đầu tiên tới cảnh sát cục, hoàn cảnh không tồi, chính là không khí không thể nào hảo, cũng đối đại mùa hè, một đám người ngồi xổm cùng nhau không khí sao có thể hảo.

Nhìn đến cảnh sát không để ý tới chính mình, Từ Ngôn nhìn người ngồi xổm chính mình trước mặt chỉ có chính mình có thể nhìn đến Trình Từ, vô thần hai mắt cứ như vậy nhìn chăm chăm chính mình, nàng đang làm gì..... Số ta trên mặt lòng to sao?!

Quay đầu nhìn nhìn, tựa hồ không ai chú ý lúc sau, Từ Ngôn cúi đầu dè dặt chính mình tiếng nói.

“Ta nói..... Trình Từ, người như vậy vẫn luôn nhìn ta làm gì?”

“Bản Lam Căn.”

“Hiện tại cũng không phải là tướng cái này thời điểm, không thấy được ta tự thân khó bảo toàn sao?”

Từ Ngôn khoe miệng run rẩy một phen.

“Muốn mua cũng đến chờ ta có thể đi ra ngoài lại nói.....”

Bởi vì muốn tiếp thu thẩm vấn điều tra, cho nên Từ Ngôn còn phải lại chờ một lát, chính mình phía trước còn xếp hàng mười mấy đầu, không có biện pháp, dùng một lần trao người quá nhiều.

Chỉ có thể chờ Triệu Từ tới đem chính mình bảo đi ra ngoài, xem ra chỉ có như vậy.

“Àn?”

Từ Ngôn nhìn trên đầu nhấp nháy nhấp nháy bóng đèn, trên mặt biểu tình có chút phức tạp.

Đã lãng phí quá nhiều thời giờ, thiên đều mau đen, nhưng mà cái này cảnh sát cục tình huống lại không thể nào lạc quan, liên tính không khí bởi vì hỗn tạp nhiều người như vậy trở nên chẳng ra gì, nhưng là cũng không đến mức âm trầm trầm.

Cái này oán khí nhưng quá rõ ràng.

Từ Ngôn còn không biết cảm thụ sai lầm.

“Trình Từ..... Đã nhận ra đi.”

“Àn, rất nhiều.”

Cũng không rồi rầm Bản Lam Căn, Trình Từ ánh mắt cũng chuyển dời đến nhấp nháy nhấp nháy bóng đèn mặt trên.

Sau đó.....

Phịch một tiếng, bóng đèn tặc, không đợi còn lại người phản ứng lại đây sao lại thế này, toàn bộ cục cảnh sát bóng đèn toàn bộ tan vỡ, nổ mạnh một tiếng tiếp một tiếng, chờ tiếng nổ mạnh đình chỉ thời điểm, đã trở nên đen nhánh.

Bên ngoài còn không trời tối, nhưng là cục cảnh sát nội lại hắc đáng sợ.

Từ Ngôn đứng lên, nhìn chung quanh bốn phía, trừ bỏ hắn những người khác toàn bộ đều lấy đủ loại tư thế quỳ rạp trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

“Cho nên nói..... Lại là cái nào nhận không ra người gia hỏa ở giả thân giả quý?”

Chương 273: Thú vị tin tức

Cảnh sát cục trong đại sảnh an tĩnh có chút dọa người, bất quá chỉ là loại trình độ này, Từ Ngôn đã hoàn toàn sẽ không cảm thấy sợ hãi, trải qua quá như vậy cùng loại cảnh tượng sau, lại một lần đối mặt trước kia chỉ có ở khung bố điện ảnh trung mới có thể xuất hiện cảnh tượng, Từ Ngôn lại một chút đều sẽ không cảm thấy khung bố.

Ngược lại là có chút buồn cười.

Loại này giống như là vừa mới xuất đạo quý giống nhau, lợi dụng loại này thấp kém thủ pháp tới xây dựng một loại khung bố không khí, không thể không nói, thủ đoạn kém xa lắm.

“Trình Từ, có thể tìm được hẩn tránh ở địa phương nào sao?”

Từ Ngôn nhìn trước mắt Trình Từ dò hỏi.

Đứng ở tại chỗ, Trình Từ khắp nơi tuần tra một phen, sau đó nhẹ nhàng lắc lắc đầu, dựa theo đạo lý tới nói, chỉ cần tiết lộ ra một tia oán khí đều có thể bị Trình Từ dễ như trở bàn tay phát giác, nhưng là lúc này đây tựa hồ trở nên không giống nhau.

“Tìm không thấy, không có một chút oán khí.”

“Này đã có thể khó làm.....”

Thấp giọng nói thầm, Từ Ngôn nhìn lâm vào hắc ám cảnh sát cục trong đại sảnh, âm u bầu không khí hạ làm cho không khí cực nhanh hạ nhiệt độ, rõ ràng là mùa hè, nhưng là lại lạnh phát run.

Bất đắc dĩ, Từ Ngôn dùng oán khí bao trùm trụ chính mình mặt ngoài, bất đồng với Trình Từ bản thân không sợ lạnh, còn ở vào nhân loại phạm vi Từ Ngôn tuy rằng thân thể có thể kháng hàn, nhưng là vì không đông lạnh cảm mạo vẫn là trước đó tại thân thể mặt ngoài bao trùm một tầng oán khí.

Không những có thể chống đỡ dòng nước lạnh, còn có thể hành thành một cái phòng hộ trảo.

Tí tách, tí tách.

Một tiếng tiếp theo một tiếng, giọt nước nhỏ giọt mặt đất sờ sinh ra tiếng vang ở cái này trống vắng địa phương có vẻ dị thường chói tai, không biết địa phương nào lậu thủy, làm cho nguyên bản liền âm u đại sảnh càng thêm có vẻ quỷ dị.

Phanh! Giống như là nổ mạnh tiếng vang, vách tường nứt ra rồi, từ vỡ ra khe hở loại phun ra ra đại lượng dòng nước thực mau liền bao phủ mặt đất.

Đột nhiên phát sinh sự tình khiến cho Từ Ngôn đột nhiên cả kinh, nếu chỉ là đơn giản thao túng thủy nói Từ Ngôn cũng sẽ.

Đang định không chế này đó thủy thời điểm, Từ Ngôn chán kinh rồi.

Chỉ là trong nháy mắt, dòng nước liền bắt đầu cực nhanh kết băng, chỉ là chớp mắt công phu. Bao phủ Từ Ngôn cẳng chân thủy liền hoàn toàn đông lạnh thành băng.

Cũng không có chờ Từ Ngôn có bất luận cái gì động tác, khối băng theo Từ Ngôn cẳng chân bắt đầu lấy mất thường có thể thấy được tốc độ hướng lên trên bao trùm, thẳng đến đem Từ Ngôn hoàn toàn đông lạnh thành pho tượng.

“Ân hừ hừ ~ thật đúng là ngoài ý muốn nhẹ nhàng đâu ~”

Nghịch ngợm ngữ khí từ trong đại sảnh truyền ra, Trình Từ mặt vô biểu tình nhìn chung quanh bốn phía nhưng là lại không có nhìn đến phát ra âm thanh người kia.

Mặt băng đã xảy ra biến hóa, có lấy một khối sau đó chậm rãi phù lên, ngay sau đó khối băng bắt đầu mấp máy thẳng đến hành thành một người hình.

Chỉ có cẳng chân trở lên bộ phận, cũng không có chân, cũng có thể nói như vậy, toàn bộ mặt băng chính là nàng chân.

Không sai, tôi là một người nữ quý. Gương mặt hai sườn không biết đồ gì đó má hồng, khiến cho nàng kia tái nhợt mặt thoát nhìn không phải như vậy khung bố.

Nếu chỉ luận về diện mạo nói, nàng cũng coi như là hiếm có mỹ nữ, nhưng là kia một thân kỳ quái trang phần lại cho nàng giảm đại đại phân trần.

Lược hiện mập mạp đáng người, xứng với kia thường xuyên có thể ở phim truyền hình trông được đến màu trắng tù phục, hẳn là xem như cổ đại nhà giam nữ tính tù phục một loại, nâng tóc bần lên, cái trán trước chỉ có thừa thớt mấy cây tóc mái, không có che đầy trụ lông mày.

Khỏe miệng gọi lên mỉm cười. Trên mặt mang theo đắc ý thần sắc, hướng tới Trình Từ phương hướng di động.

“Thật đúng là cái mỹ nhân đầu. .... Không nghĩ tới Đông Doanh cũng sẽ có như vậy mặt hàng ~”

Trình Từ không nói gì, chỉ là đánh giá trước mắt người này, trên thực tế chứng minh. Trình Từ căn bản không phải nàng đối thủ.

Rõ ràng, này lại là một cái Quý Vương, trong đại sảnh những cái đó hôn mê người đã biến mất, ở Từ Ngôn nhận thấy được không thích hợp thời điểm nguyên bản hảo chính tề ghé vào mặt đất những người đó liền ở trong nháy mắt biến mất không thấy.

Đây là lĩnh vực.

Chính như Tiêu Lăng Phong theo như lời loại nào. Quý Vương ở bắt đầu chiến đấu phía trước đều sẽ trước dùng lĩnh vực tới quyết định địa điểm, nhưng mà người này lĩnh vực thoát nhìn chỉ là bao trùm toàn bộ đại sảnh, nói cách khác. .... Nàng vừa mới mới vừa trở thành Quý Vương lĩnh vực tới rồi lĩnh vực.

Còn chỉ là cái tay mới.

Quyết định chú ý. Trình Từ chuẩn bị có điều làm, nhưng là lại bị đối phương nói đánh gãy tâm tư.

“Không cần làm một ít vô dụng công, chỉ là kẻ hèn hung quý hoàn toàn không phải đối thủ của ta, ân. .... Cũng có thể nói như vậy, giết chết người giống như là giết chết một con con kiến giống nhau đơn giản, điểm này người cũng rất rõ ràng đi.”

Vẫn luôn ở mặt bằng thượng di động tới, nàng ở Từ Ngôn bên cạnh không ngừng xem kỹ, trên mặt vui mừng cũng không có cố tình che dấu, ở nàng nhận tri trung, chuyện này đã giải quyết.

“Người là ai.” Trình Từ hỏi một câu.

“Ân. .... Thật là hao tổn tâm trí, có nên hay không nói cho người đầu. .... Quả nhiên, Quý Vương tên người còn không cụ bị tư cách biết, bất quá người chỉ cần biết ta ý đồ đến thì tốt rồi.”

Đôi tay mặt thượng đem Từ Ngôn đông lạnh thành khối băng mặt ngoài, nhìn khối băng nội Từ Ngôn kia rõ ràng mang theo kinh ngạc thần sắc mặt si ngốc cười hai tiếng.

“Nhìn kỹ nói, thật đúng là cái tiểu gia hỏa. ....”

Hoàn tay ôm lấy mặt băng, toàn bộ thân thể đều kè sát đi lên, đôi mắt mị mị nhìn về phía đứng ở tại chỗ bất động Trình Từ.

“Không sai u. .... Chính là vì hắn, Âm Dương Nhãn mọi người, người hắn là cũng đã sớm đoán được mà, rốt cuộc hắn cặp mắt kia có bao nhiêu thần kỳ người cũng biết.”

Trình Từ chậm rãi xoay người, nhìn phía sau người kia, đôi mắt thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm đối phương.

“Vẫn luôn đều không rõ, nếu chỉ là vì Từ Ngôn đôi mắt, vì cái gì không ở hắn vừa mới thức tỉnh đôi mắt thời điểm cướp đi, ngược lại ở thực lực của hắn được đến tăng lên lúc sau mới đến động thủ.”

“Cái này ta cũng không biết ~ ta cũng chỉ là dựa theo vị kia ý tứ làm việc mà thôi, nếu không phải hắn lên tiếng, ta mới lười đến tiếp thu cái này cục diện rối rắm đầu. ....”

Bất mãn biểu tình xuất hiện ở nàng trên mặt, chỉ là trong nháy mắt lại thay cười tủm tỉm biểu tình.

“Bất quá, người không cần thiết biết đến nhiều như vậy, rốt cuộc. .... Ở vị kia công đạo sự tình thượng nhưng không có nói muốn lưu lại người.”

Cười tủm tỉm mặt chậm rãi trở nên mặt vô biểu tình, ánh mắt cũng bắt đầu trở nên sắc bén lên, nhìn chăm chăm Trình Từ cũng không có bất luận cái gì động tác.

Trình Từ không có bất luận cái gì động tác, cảnh này khiến đối phương có chút xem không hiểu.

Chẳng lẽ là cảm thấy vô pháp phản kháng cho nên dứt khoát liền không phản kháng sao?

“Đạo cũng là sáng suốt.”

“Chỉ có thể nói người suy nghĩ nhiều quá. ....”

“Cái gì!”

Bên cạnh truyền ra thanh âm khiến cho nàng hoảng sợ, muốn rời đi cái này địa phương nhưng là cũng đã hoàn toàn không có cơ hội, phá rớt băng tiết cùng với một bàn tay hung hăng bóp lấy nàng cổ.

Có thể cảm giác được rõ ràng oán khí trôi đi.

Từ Ngôn không biết khi nào đã giải khai khỏi băng trói buộc, cười tủm tỉm nhìn trước mắt này chỉ Quý Vương, tay phải hung hăng bóp chặt đối phương cổ.

“Bất quá..... Cũng được đến rất nhiều thú vị tin tức.”

Kéo lại đây, Từ Ngôn nhìn chăm chăm trước mắt nữ nhân này đôi mắt.

“Nói cho ta..... Người trong miệng vị kia, là ai!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 274: Chó má đều không phải

Người này.....

Lực lượng trôi đi làm cho thân thể trở nên suy yếu lên, không biết tên nữ nhân nghĩ như vậy, trước mắt cái này gọi là Từ Ngôn Âm Dương Nhân người nắm giữ trên mặt mang theo như có như không tươi cười, thoát nhìn giống như là một con xảo trá hồ ly giống nhau.

“Quả nhiên..... Không muốn nói sao?”

“.....”

Trình Từ đứng ở Từ Ngôn trước mặt, hơi chút quan vọng một hồi, sau đó tiến đến Từ Ngôn bên tai nhẹ giọng nói.

“Có lẽ người véo nàng cổ nàng không có biện pháp nói chuyện.”

“.....”

Từ Ngôn cười dung động lại, sau đó buông lỏng tay ra, vỗ vỗ bàn tay đưa lưng về phía Trình Từ.

“Người cho rằng loại này chuyện đơn giản ta sẽ không nghĩ tới sao? Chỉ là đơn thuần hấp thu nàng lực lượng mà thôi, như vậy nàng liền không có biện pháp cấu thành uy hiếp.”

Vì sử chính mình nói nghe tới càng có tin phục lực, Từ Ngôn gật gật đầu.

“Khụ khụ.....”

Bị đông lại mặt băng biến mất, hòa tan thành thủy, từ Từ Ngôn trong tay thoát vây nữ nhân té ngã ở trên mặt nước, đôi tay dùng hết toàn thân sức lực chống, từng ngụp từng ngụp thở phì phò.

“Lực lượng..... Không thấy!”

Hoa dung thất sắc, đầy mặt hoảng sợ thần sắc, tái nhợt sắc mặt nhìn về phía Từ Ngôn, một cổ cảm giác vô lực đột nhiên sinh ra.

“Không có khả năng, người không phải chỉ có thể hấp thụ oán khí sao..... Sao có thể, lực lượng của ta một chút đều không còn!”

“Cho nên nói, các người cho rằng ta chỉ có điểm này lực lượng sao?”

Trên cao nhìn xuống nhìn đối phương, Từ Ngôn lần đầu tiên chiếm cứ tới rồi chủ động địa vị, thông thả ngồi xổm xuống, một tay bắt lấy đối phương thừa thốt không khí tóc mái, sau đó hướng về phía trước xả kéo.

“Cho tới nay đều đem ta coi như là tiểu bạch thủ, cảm thấy rất có ý tứ sao? Đã sớm cảm thấy kỳ quái, tuy rằng ta là Âm Dương Nhân người nắm giữ

nhưng trên thực tế cũng là năm nay mới bắt đầu chân chính thức tỉnh mà thôi, nghĩ như thế nào đều không phải đơn giản như vậy sự tình. ....”

Từ Ngôn tưởng rất nhiều, trước mắt nữ nhân này xuất hiện khiến cho trước kia một ít vấn đề cũng theo sát trôi lên mặt nước, Âm Dương Nhân ở chính mình trên người điểm này xác định không thể nghi ngờ, nếu không phải cùng Tiêu Lăng Phong kia phiên đổi thoại. Từ Ngôn đại khái còn sẽ tin tưởng vững chắc chính mình chỉ là bởi vì Trình Từ đã đến mà ý thức được chính mình có được Âm Dương Nhân.

Nhưng sự thật tựa hồ cũng không phải mặt ngoài suy nghĩ đơn giản như vậy, Mao Chí Cường tỷ tỷ, cái kia coi như thanh mai trúc mã nữ nhân, Từ Ngôn trước sau không thể quên được hân ở hồi phi yên diệt kia một khắc bộ dáng.

Không có một tia hận ý là không có khả năng, cùng với. .... Lan Lan.

Năm đó Lan Lan chết cũng không phải chính mình mặt ngoài nhìn đến đơn giản như vậy, lúc trước Mao Chí Cường tỷ tỷ tuy rằng nói cho chính mình là nàng giết Lan Lan, mà chính mình nhìn đến cũng là nàng giết Lan Lan.

Nhưng là. .... Nàng trước khi chết nói, không có khả năng quên.

Vì cường tử, vì người, ta chỉ có thể làm như vậy!

Hết thấy. .... Đều không giống như là mặt ngoài nhìn đến đơn giản như vậy.

“Mao. .... Lệ Yên”

Từ Ngôn lẩm bẩm tự nói. Tuy rằng thanh âm thấp cơ hồ nghe không được, nhưng là ở hân bên người Trình Từ vẫn là rành mạch nghe thấy được, đen nhánh hai mắt chỉ là phiết liếc mắt một cái Từ Ngôn, liền chậm rãi cúi đầu.

“Người nói cái gì. ....”

Run rẩy, khép hờ con mắt, bởi vì lực lượng trôi đi làm cho nàng lâm vào mơ màng sắp ngủ trạng thái, nhưng là Từ Ngôn vừa mới hô lên tên nàng vẫn là có thể nghe được, rốt cuộc trước mắt cái này Âm Dương Nhân người nắm giữ còn túm chính mình đầu tóc.

Nếu còn hữu lực lượng nói hoàn toàn có thể tránh thoát khai, nhưng là hiện giờ mềm oặt thân mình căn bản làm không được trừ bỏ thờ dốc ở ngoài hành động.

“Người không cần biết. Chỉ cần nói cho ta ta muốn biết sự tình, ta có thể suy xét thả người một con đường sống. ....”

“Người cho rằng ta sẽ nói cho các người sao. ....”

Mang theo một tia âm rung nói từ đôi phương trong miệng truyền ra tới.

Từ Ngôn chỉ là an tĩnh nhìn nàng, sau đó khước miệng vỡ ra lộ ra kỳ quái ý cười.

“Tổng cảm thấy trong TV những cái đó người tốt thả chết chứ không chịu khuất phục tình thần ngoài ý muốn khôi hài, nhưng là nhìn đến người hiện tại cái dạng này lúc sau còn có thể nói ra như vậy có cốt khí lời nói. Kinh ngạc đồng thời còn có buồn cười cảm giác.”

Buông lỏng tay, Từ Ngôn đứng lên.

“Người cho rằng liên tính người không nói ta cũng không biết sao? Nỗ Nhĩ Cáp Xích, Hoàng Thái Cực. .... Bọn người kia ta chính là biết đến, nếu người cho rằng ta còn là như vậy hoàn toàn không biết gì cả nói. Vậy người có thể to lắm sai đặc sai rồi. ....”

“Người. .... Người!”

Đại khái không nghĩ tới Từ Ngôn sẽ biết này đó, nàng trên mặt che kín sợ hãi.

“Như thế nào? Cảm giác không có khả năng sao? Thân là mặt đại vương triều khai quốc hoàng đế sau khi chết đã chịu tiền triều hoàng đế chiếu cố, loại chuyện này ta cũng có chút hiểu biết. Bất quá các người muốn còn tưởng rằng ta là cái loại này ngoan bảo bảo nhân vật, an an tĩnh tĩnh nhìn các người ở sau lưng làm động tác nói liên mui phần sai.”

“Ha ha a. .... A ha ha ha ha. ....” Thấp giọng cười.

“Âm Dương Nhân người nắm giữ thật đúng là tự nhận là thực thông minh đâu. .... Hô hô. ....”

Hít một hơi, nàng tái nhợt sắc mặt mang theo lệnh Từ Ngôn khó chịu châm chọc tươi cười, không nhanh không chậm nói.

“Người cho rằng. .... Người có thể bằng vào cái gì? Người Âm Dương Nhân sao. .... Hô hô. .... Nói cho người, bất luận người cường đại đến tình trạng gì, vị kia vương giết người chỉ là ngay lập tức sự tình. .... Đừng tưởng rằng người cái loại này bất chấp lưu tổ chức có thể khỏi đến cái gì tác dụng. ....”

Cười nhạo che kín nàng mặt.

“Ngươi, chó má đều không phải. ....”

“.....”

“Phanh!”

Bọt nước văng khắp nơi, cường chống thân thể hoàn toàn ghé vào mặt nước, trên mặt cười nhạo biểu tình cũng không có bất luận cái gì thay đổi, chỉ là trợn to mấy lần đôi mắt là nàng thoát nhìn đi thường quỹ đi.

Đầu khai cái động, còn sót lại nhẹ oán khí từ não động trung phiêu ra tới.

“Không tính toán hỏi lại chút cái gì sao.”

Trình Tử ở một bên dò hỏi, nhìn đột nhiên đem đối phương giết chết Từ Ngôn có một tia kinh ngạc, nhưng là lại không có chút nào biểu lộ ra tới.

Người chết qua đi trở thành quỷ, quỷ đã chết nói chính là chân chính đã chết, trên thế giới này sẽ không lưu lại một tia dấu vết.

Oán khí phiêu tán lúc sau, nàng thân hình cũng hóa thành màu trắng quang điểm biến mất, thẳng đến biến mất không thấy, mặt nước cũng bắt đầu biến mất, đối phương từ vong kia lĩnh vực cũng liền vô pháp chống đỡ đi xuống, quỳ rạp trên mặt đất người giống như là ngủ rồi giống nhau, thậm chí còn có mấy cái đánh lên khò khè.

“Cùng với không cần phải đang hỏi đi xuống, cũng đối. .... Nhớ tới thật đúng là có chút ngốc, sẽ cho rằng có thể từ đối phương trong miệng hỏi ra cái gì hữu dụng tin tức, chỉ cần không ngốc cũng rõ ràng, đối phương nếu phải cái thực lực chẳng ra gì Quý Vương cũng liền tồn tại thử tâm tư, liền tính bị giết chết cũng không có quan hệ, chỉ là tới thử ta đến tốt cùng tới loại nào nông nổi mà thôi. .... Thật là đơn giản cũng nhất hữu hiệu biện pháp.”

Từ Ngôn chậm rãi phun ra một hơi, trên mặt mang theo một tia bất đắc dĩ ý cười.

“Nàng chỉ là viên quân cờ thôi. .... Tự nhiên mà vậy không có khả năng hỏi ra cái gì tin tức, liền tính hỏi ra chút cái gì, cũng chỉ là sẽ một ít ta biết quá, hoặc là râu ria sự.”

Từ Ngôn xoay đầu nhìn Trình Tử, nhìn chăm chăm sau khi nhẹ giọng nói.

“Lấy ra bọn họ về ta ký ức đi. .... Nếu tính lại sau còn muốn tiếp tục nói ta nhưng chịu không nổi, vừa lúc thừa dịp hiện tại chạy nhanh đi.”

Nói xong, Trình Tử liền hủy diệt mọi người về thời gian này đoạn về Từ Ngôn ký ức, chính là trong trí nhớ không có hân người này.

“Thật đúng là phiền toái a. ....”

Đứng ở trên đường cái, Từ Ngôn nói như vậy nói.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 275: Ta lĩnh vực

Đường cái ở giữa đứng thẳng hai bóng người, đã sắp trời tối dưới tình huống, trên đường người đi đường nhóm vội vội vàng vàng, nhưng là không ai phát hiện hai người kia quái dị chỗ.

Bọn họ, là bay.

“Hân Nhĩ Đan bị giết. ....”

“Chỉ là cái phế vật mà thôi, không cần thiết để ý.”

Tóc sơ ở phía sau, tương đối với nam nhân tới nói so lớn lên tóc trát một cái bím tóc, ăn mặc màu đen trường bào, ánh mắt co chặt này đã ở trong đám người biến mất Từ Ngôn.

Đứng ở hần bên cạnh, đáng người tương đối so với so thấp bé một ít nam tử cũng là lăm bằm tự nói.

“Chỉ là không nghĩ tới, hần hiện giờ không chỉ là hấp thu oán khí, mà là đã đạt tới có thể ở như vậy đoàn thời gian nội cướp đoạt đối phương sở hữu lực lượng, chỉ cần hơi có vô ý bị hần bắt được..... Đây quá khủng bố.”

Xác thật, đối quý mà nói, chống đỡ bọn họ sống sót chính là trong cơ thể oán khí, nếu oán khí ở như vậy đoàn thời gian nội bị hấp thu hầu như không còn nói căn bản là không có cách nào cùng Từ Ngôn giằng co đã bị xử lý.

“Chỉ cần không bị hần đụng tới là được.”

“Khó tránh khỏi hần còn có khác lực lượng.....”

“Đây đó không ở chúng ta suy xét trong phạm vi, Mã Nhĩ Thái, trở về đưa tin đi.”

Nói, bện tóc nam nhân bắt đầu hướng về nơi xa thối đi.

Mà dư lại người kia còn lại là xoay đầu nhìn thoáng qua Từ Ngôn biến mất địa phương, cau mày không biết suy nghĩ cái gì, theo sau liền cũng theo sát đi lên.

.....

.....

Trong tay xách theo Triệu Tử dẫn dò muốn mua bỏ thủy đồ trang điểm, Từ Ngôn đi ở đằng trước, mà Trình Tử tắc phiêu ở giữa không trung.

Đột nhiên, Từ Ngôn bước chân ngừng lại.

Bốn phía cũng không có người nào, hết thấy đã rời xa người nhiều địa phương, ở chỗ này rất ít sẽ có người xuất hiện, nhưng là rồi lại là về nhà nhất định phải đi qua chỉ lộ.

“Trình Tử, nếu..... Khảo chính ngươi nói. Đạt tới Quý Vương cấp bậc yêu cầu bao lâu.”

Từ Ngôn quay đầu nhìn mặt vô biểu tình Trình Tử hỏi.

“Một năm tá hữu.”

Trình Tử nghe được Từ Ngôn dò hỏi, không ở bầu trời bay mà là đứng ở trên mặt đất.

“Không lâu trước đây ta liền cảm giác được mau đột phá, không ra một năm liền có thể đạt tới Quý Vương.”

“Một năm sao.....”

Cau mày, Từ Ngôn nhìn Trình Tử hai mắt, sau đó lại tưởng chút cái gì.

Quý Vương cũng không chỉ là oán khí lượng đạt tới một cái cảnh giới mà hình thành một loại hoàn toàn mới hình thái, tựa như Tiêu Lăng Phong nói qua như vậy, là lĩnh vực.

Chỉ có chính mình có được lĩnh vực mới có thể đột phá hung quý cực hạn, tới Quý Vương cái này cảnh giới, mà Trình Tử lại nói không cần một năm thời gian liền có thể đạt tới Quý Vương.

Nhưng mà, thực tế tính ra. Trình Tử trở thành quý năm tháng cũng chỉ có gần ngàn 5-60 năm mà thôi, ở quý giới tới nói, 5-60 năm liền sờ đến Quý Vương biên là tương đương lợi hại thiên phú.

Như vừa mới giải quyết rốt con quý kia vương bảo thủ phòng chừng cũng có một trăm nhiều năm lịch sử, nếu là Thanh triều trong năm người khoảng cách hiện tại cũng có một trăm nhiều năm.

“Cho ngươi Quý Vương oán loại, ngươi có thể nhanh hơn đạt tới sao?”

“Không biết, không có gặp qua.”

Trình Tử trả lời làm Từ Ngôn lâm vào trầm tư, theo sau liền hướng Trình Tử ném qua đi trong tay vẫn luôn nắm chặt đồ vật.

Giơ tay tiếp được, Trình Tử nhìn trong tay tuy rằng âm đạm, nhưng lại là không phải phát ra từng trận mỏng manh bạch quang vật thể. Đã đoán được là cái gì.

“Cái này chẳng lẽ.....”

“Là oán loại.”

Đánh gãy Trinh Tử nói, Từ Ngôn nói.

“Vừa mới giải quyết con quỷ kia thời điểm, thuận tay lấy lại đây, tuy rằng trong đó oán khí đã bị ta hấp thu không sai biệt lắm. Nhưng là ta tưởng trong đó hẳn là sẽ có người yêu cầu đồ vật, dù sao cũng là Quỷ Vương oán loại, không có khả năng trong đó liền một tia linh vực chi lực đều không có, người hảo hảo cảm thụ một chút hẳn là đối với người có trợ giúp.”

Trinh Tử nhìn trong tay oán loại không nói gì. Tạm dừng một chút liền nhìn về phía Từ Ngôn.

“Người không phải càng cần nữa sao.”

“Không, ta đã không cần cái loại này đồ vật.....”

Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia mỉm cười.

“Lời nói thật nói, cùng Tiêu Lăng Phong trận chiến ấy. Ở biết được còn có linh vực loại này đồ vật thời điểm, ta liền bắt đầu nghiên cứu cái này, hôm nay lại kiến thức tới rồi cái này linh vực lúc sau, ta cảm thấy ta đại khái đã làm rõ ràng là cái gì nguyên lý.”

Từ Ngôn nhìn về phía Trinh Tử.

“Linh vực, liền kia vừa mới con quỷ kia vương tới nói, năng lực lượng chỉ có thể chống đỡ trụ đại sảnh lớn nhỏ linh vực, nhưng mà mỗi chỉ quỷ linh vực đều bất đồng, mà ta cho người này viên oán loại ý tứ chính là làm người thấy rõ ràng linh vực chi lực cấu tạo hoặc là nói là nó hình thành căn bản điều kiện, không phải thành lập ở đơn thuần oán khí thượng.”

Từ Ngôn điểm điểm đầu.

“Mà ta, bởi vì có được Âm Dương Nhãn, cho nên hiện giờ ta miễn cưỡng coi như là một người nhân loại, mà thân là nhân loại ta không có khả năng cùng quỷ giống nhau dùng cái loại này phương pháp tới kiến tạo chính mình linh vực, quỷ là từ oán khí cấu thành, cộng thêm linh thể, cho nên ta suy đoán quỷ sở cấu tạo linh vực đại khái chính là oán khí cùng linh thể kết hợp, mà con người của ta loại thân thể mặc dù có linh hồn này vừa nói, nhưng là ta còn chưa có chết cho nên nói căn bản liền không tồn tại cái gì linh thể này vừa nói, nhưng là ta thân thể nội xác xác thật thật tồn tại oán khí, cho nên ta liền suy nghĩ, như thế nào cấu tạo thuộc về ta cái này đặc thù thân thể linh vực.”

“Người nghĩ tới.”

“Không sai, người hẳn là cũng đoán được ta nghĩ tới cái gì, thay lời khác tới nói, thân là nhân loại thân thể ta không có linh thể, đó là không có thể dùng mặt khác đồ vật thay thế?”

Từ Ngôn liền thượng lộ ra mỉm cười, liền ở hân cười giờ khắc này, từ thân thể hân phía sau bắt đầu xuất hiện màu đen giống như hắc động đồ vật, giống như là son giống nhau trát phần không khí, nháy mắt bao bọc lấy Trinh Tử cùng Từ Ngôn hai người, sau đó bắt đầu mở rộng.

Thăng đến..... Như bãi bóng lớn nhỏ thời điểm đình chỉ.

Màu đen bên trong linh vực lại như là khai đèn giống nhau tỏa sáng, cái này liền tương đương với Từ Ngôn chính mình thể giới, mà ở thể giới này trung, hẳn chính là duy nhất chúa tể.

Cho nên, hẳn muốn quang, liền có quang.

“Xem, thuộc về ta chính mình linh vực.”

Duỗi thân đôi tay, Từ Ngôn duỗi cái lười eo.

“Nếu có thể dùng những thứ khác thay thế quỷ sở độc hữu linh thể, cho nên ta liền đoán rằng tới rồi tương đối tiếp cận linh thể đồ vật.”

Trinh Tử tròn to hai mắt, cơ hồ không có biểu tình nàng đang xem đến Từ Ngôn thi triển cái này linh vực lúc sau lại hiếm thấy có một tia biểu tình.

Đó là khiếp sợ.

Căn bản không có thể nghĩ đến, gần chỉ là nhìn đến quá hai lần linh vực, liền có thể đạt tới cái này cảnh giới.

“Vừa mới đi ở trên đường ta liền vẫn luôn suy nghĩ, ở không có nhận tri đến quỷ tồn tại thời điểm, quỷ vẫn luôn là hư ảo đồ vật, cho nên, cấu thành hư ảo chính là cái gì? Là nhân loại sức tưởng tượng.”

Từ Ngôn khoe miệng mang theo một tia ý cười, ngón trỏ điểm chính mình đầu.

“Mà trong tình huống bình thường, tại tưởng tượng lực thiếu thốn dưới tình huống, mọi người đều sẽ ăn một ít đồ bổ bổ sung chính mình trí nhớ, ở dùng não quá độ tồn tại thời gian dài vận chuyển đại não mỗi một trạng thái hạ sẽ dần dần tiêu hao một loại vật chất, kia đó là tinh lực, mà ta lại phát hiện cùng cái này phi thường tiếp cận cùng thường thấy đồ vật.....”

“Là cái gì.”

“Tinh thần lực!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 276: Vận mệnh

“Tinh thần lực, cũng không chỉ là tiểu thuyết trung xuất hiện từ ngữ, đương nhiên tinh thần lực cường cùng ma pháp cái gì đều không có nửa mao tiền quan hệ, chuẩn xác tới nói, tinh thần lực chính là một người có khả năng thừa nhận lớn nhất tinh thần trình độ.”

Rối rắm một khuôn mặt, nhìn Trình Từ kia ngốc ngốc mặt, Từ Ngôn chính là suy nghĩ một hồi mới tiếp tục nói.

“Nói như vậy đi, nếu có hai người, xưng là ab hai người, bọn họ đã trải qua đồng dạng cha mẹ từ vong sự cố, giả thiết hai người tính cách tương đồng, a người này tắc có khả năng bởi vì thừa nhận không được như vậy đã kích mà từ đây thâm chịu đã kích, mất đi đối sinh hoạt hy vọng, phản chi b người này, tắc khả năng sẽ ở ngay từ đầu tiêu cực một thời gian, nhưng là thực mau liền sẽ từ tiêu cực trung đi ra, sau đó càng thêm nỗ lực đối mặt sau này sinh hoạt, thoạt nhìn chỉ là đơn thuần thừa nhận năng lực duyên cớ, nhưng trên thực tế tắc hoàn toàn không giống nhau.”

“Chính như người thường nói nghị lực giống nhau, lấy dính thuốc phiện người có có thể từ bỏ nhưng mà có người lại từ bỏ lúc sau lại phục hút, lập đi lập lại vô chừng mực, nhưng mà này cùng người nghị lực cũng có gián tiếp hoặc là trực tiếp quan hệ, nhưng mà nghị lực chính là ta vừa mới theo như lời tinh thần lực, cũng có thể nói là một người có thể thừa nhận tinh thần thượng hoặc là thân thể thượng đã kích tới cao thừa nhận năng lực, nên nói như thế nào, hẳn là thực may mắn đi a..... Bởi vì có có thể tự động chữa trị thân thể, không sai biệt lắm so sánh bất tử thân ta hoàn toàn không cần lo lắng bị thương, tuy rằng vẫn như cũ sẽ cùng bình thường nhân loại giống nhau giữ lại cảm giác đau đớn quan, nhưng là ta còn lại là hoàn toàn không có cái loại này bản khoản, cho nên ta tinh thần lực ngoài ý muốn không lỗ.”

Có lẽ là cùng trải qua quá sự tình móc nối, Từ Ngôn là như thế này suy đoán, từ lúc bắt đầu cùng Trình Từ gặp mặt bắt đầu, liền đã xảy ra đủ loại sự tình, trải qua quá rất nhiều làm người hồng mắt sự tình, còn không có quái rớt chỉ có thể nói là đã bái này đôi mắt công lao.

Bởi vì này đôi mắt mang đến một loạt phúc lợi, làm cho Từ Ngôn thừa nhận quá nhiều tinh thần thượng cùng thân thể thượng đã kích, hơn nữa lấy người sống chỉ khu chịu tải oán khí loại này lực lượng, làm cho tinh thần lực không lỗ dị thường.

Dùng tương đối đơn giản sáng tỏ từ ngữ tới hình dung nói. Chính là khai treo.

“Cho nên, lần đầu tiên ném thử triển khai lĩnh vực, lĩnh vực của ngươi liền như thế khổng lồ, ngươi là tưởng nói như vậy đi.”

Trình Từ đạm nhiên nói ra những lời này, nhìn muốn khoe khoang bị vạch trần mà lộ ra xấu hổ khuôn mặt tươi cười Từ Ngôn.

Vẫy vẫy tay, Từ Ngôn về mặt không cần để ý loại này chi tiết ý cười, sau đó hơi chút kéo gần lại hai người khoảng cách.

“Bất quá, không cảm thấy như vậy thực hảo sao? Vừa lên tới liền có thể làm được điểm này, nói thật ra ta đều có điểm sùng bái như vậy chính mình.”

“Như vậy không biết xấu hổ khen chính mình thật sự không thành vấn đề sao.”

“Cho nên nói loại này trọng điểm ngươi liền trực tiếp xem nhẹ hảo ~”

Về mặt không sao cả thái độ, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn lên không trung. Phảng phất chính mình trên đầu có cái gì tương đương hấp dẫn người đồ vật giống nhau.

Trình Từ cũng học hán ngẩng đầu.

“Ta nói..... Trình Từ a..... Cẩn thận ngắm lại chúng ta nhận thức thời gian mạn lâu đi.”

“Nghiêm khắc tới nói, có 60 nhiều năm.”

“Là sao, liền ngươi tồn tại đều thời điểm đều tính thượng a..... Cẩn thận ngắm lại, nếu ta trải qua bị viết thành một quyển sách nói, đại khái liền chính là cái loại này bất nhập lưu hơn nữa thế giới quan giả thiết cái gì đều toàn bộ loạn rớt tác phẩm đi.”

“.....”

“Hơn nữa, phòng chừng người khẳng định là nữ nhất hào gì đó, không chuẩn thư danh vẫn là cái gì xấu hổ xấu hổ mặt tiêu đề.....”

“Cho nên người muốn nói cái gì.”

“Hắn là may mắn sao?”

Từ Ngôn nhìn về phía Trình Tử, bởi vì bị Từ Ngôn nhìn chăm chú cho nên đồng dạng nhìn về phía Từ Ngôn Trình Tử có điểm làm không rõ ràng lắm hẳn rồi cuộc muốn làm gì.

“Ta thừa nhận con người của ta chính là không đảng hoàng tính cách, kỳ thật cẩn thận giấu lại. Lần đầu tiên cùng người gặp mặt thời điểm, không phải ở người tồn tại thời điểm, mà là người sau khi chết chúng ta lần đầu tiên gặp mặt thời điểm. .... Biết khi đó ta suy nghĩ cái gì sao?”

“Một chút đều không muốn biết.”

Trình Tử nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm Từ Ngôn, nói ra như vậy một câu.

Đối này Từ Ngôn chỉ là cười cười. Tuy rằng Trình Tử không có bất luận cái gì biểu tình, nhưng là Từ Ngôn biết, nàng chỉ là đơn thuần ngạo kiều thôi, trên thực tế cảm thấy hứng thú đến không được. Nói cách khác cũng sẽ không nhìn chăm chăm vào chính mình.

“Khi đó ta liền suy nghĩ, nguyên lai thật sự có thể từ trong TV bò ra một con nữ quý a, nguyên lai cho rằng kia đều là nhân loại chụp điện ảnh trung riêng tăng thêm khôi hài nguyên tố mà thôi. Rồi cuộc chỉ cần giấu lại từ trong TV bò ra một con phi đầu tán phát quý lại còn có là nữ quý đều sẽ cảm thấy hảo khôi hài. .... Đình đình đình, này không phải đang nói người nói bậy, đem móng tay thu hồi tới.”

Áp xuống có chút thẹn quá thành giận Trình Tử vươn trường móng tay bàn tay, Từ Ngôn cười mị mị nhìn Trình Tử, trở tay vỗ vỗ nàng đầu.

Mang theo một tia sùng nịch ngữ khí.

“Nên nói như thế nào, lần đầu tiên nhìn đến người du du đầu tóc ta liền cho người giặt sạch đầu, sau đó xác thật bị người khuôn mặt kinh diễm tới rồi, nhưng là nghĩ đến người rồi cuộc chỉ là một con quý liền không có cái gì tâm tư khác, tuy rằng cũng nghĩ tới sắc sắc sự tình, nhưng là càng về sau, càng cảm thấy chúng ta chỉ gian tương ngộ đại khái chính là vận mệnh đi. ....”

Tay trái ôm Trình Tử cánh tay, hướng chính mình trong lòng ngực lôi kéo, làm nàng đầu dựa vào chính mình trên ngực, bị bất thành linh hành động hoảng sợ liên tính là diện thân mặt cũng khó được xuất hiện một tia đỏ ửng.

Còn hảo, vui đầu ở Từ Ngôn ngực cũng không có làm đối phương nhìn ra khác thường.

“Nếu cái gọi là vận mệnh là bị cái kia không biết tên hỗn đản đùa bỡn với bàn tay bên trong nói, chỉ có Trình Tử điểm này ta tưởng nói. .... Cần thiết cảm tạ một chút tên hỗn đản kia.”

Gắt gao ôm Trình Tử, phảng phất buông lỏng tay đối phương liền phải chạy trốn giống nhau.

Trầm mặc hồi lâu, nhìn ghé vào chính mình ngực chim nhỏ nép vào người Trình Tử, Từ Ngôn khó được lộ ra cười xấu xa, ghé vào Trình Tử điểm bên tai nhẹ giọng nói.

“Hồi hận nhất sự tình đại khái chính là chúng ta kết hôn thời điểm không sản nhiệt tới một phát.”

“.....”

“A a a, đau đau, không cần cần ta!”

Ở Từ Ngôn kêu rên trung, nghênh đón hẳn nói ra những lời này báo ứng.

.....
.....

“Người. .... Các người rồi cuộc muốn làm gì. ....”

Bị bóp cổ, ngực bị xuyên thấu, đại lượng oán khí phiêu tán, chỉ còn lại có tiểu bộ phận còn ở chậm rãi từ ngực trong động phiêu ra.

“Cho nên nói, người loại này món lòng không cần thiết biết nhiều như vậy.”

Đáp lại hẳn còn lại là sạch sẽ nhanh nhẹn một kích, đầu tức thì nổ mạnh, trung tâm oán loại rơi xuống trên mặt đất, nhảy đánh vài cái biên không ở nhúc nhích, theo sau ném xuống trong tay đã bắt đầu hóa thành bạch quang tiêu tán oán quý.

Mặt đất rơi rụng đại lượng oán loại, nhưng là rất rõ ràng có thể cảm giác đến đại bộ phận đều chỉ là kẻ hèn oán quý cấp bậc oán loại mà thôi.

Mà cận tồn những người này tác lấy nói chuyện người này cầm đầu, nhìn về phía đài đứng ở đèn xanh đèn đỏ bên, ôm mao nhưng món đồ chơi tiểu nữ hài.

Đầu lưỡi liếm láp môi, nhìn về phía ôm mao nhưng món đồ chơi bởi vì sợ hãi mà ngồi xổm trên mặt đất đem mặt vui vào mao nhưng món đồ chơi nữ hài kia.

Lan Lan!

“Theo ta đi đi! Tiểu nha đầu.....”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 277: Lan Lan biến mất

Một loại dự cảm bất hảo phụ đề bụng đầu, hơn nữa là rất cường liệt cái loại này, giác quan thứ sáu loại này biết trước ngoạn ý Từ Ngôn đối này trước nay đều là cười mà qua không quá nghiêm túc thái độ, nhưng là chân chính phát sinh ở chính mình trên người thời điểm, loại này bất tường dự cảm lại khiến cho Từ Ngôn tin tưởng không nghi ngờ.

Rốt cuộc là phương diện kia không thích hợp..... Tổng cảm giác đã xảy ra thực không xong sự tình.

“Làm sao vậy.”

Trình Từ nhẹ giọng dò hỏi khiến cho Từ Ngôn hơi chút phục hồi tinh thần lại, nhìn từ chính mình trong lòng ngực tránh thoát mở ra Trình Từ, Từ Ngôn cau mày.

Cái loại này cảm giác bất an mãnh liệt tựa hồ có chút không quá bình thường.

“Ta có một loại dự cảm bất hảo..... Nhưng là lại là lại nói không nên lời cảm giác, tổng cảm giác có chuyện gì đã xảy ra.....”

“Có thể hay không là nguoi nhiều lo lắng.”

“Không có khả năng.....”

Từ Ngôn lật đồ Trình Từ theo như lời nói, liên tính là trước kia cũng chưa từng có như vậy cảm giác, liên tính là gặp phải khó có thể tưởng tượng đối thủ cũng sẽ không sinh ra loại này cảm giác bất an.

“Đáng chết..... Rốt cuộc đã quên cái gì.....”

Trình Từ nhìn Từ Ngôn kia phó rồi rầm bộ dáng, hơi hơi ngây người lúc sau bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, ngẩng đầu nhìn hướng Từ Ngôn.

“Có phải hay không Lan Lan.”

“.....”

Từ Ngôn bởi vì Trình Từ những lời này hoàn toàn sững sờ ở tại chỗ, trong đầu toàn bộ đều là Trình Từ theo như lời nói.

Có phải hay không Lan Lan.....

“Không có khả năng..... Hẳn là không có khả năng, ta đã riêng dặn dò qua, bên kia hẳn là sẽ nghiêm thêm phòng thủ, không có khả năng phát sinh loại sự tình này.....”

Tuy rằng ngoài miệng nói không có khả năng, nhưng là thân thể lại rất thành thật hướng tới Lan Lan noi vị trí chạy như bay mà đi, tuy rằng thực không nghĩ thừa nhận cái này khả năng tính, nhưng là có thể làm chính mình bất an sự tình nhưng không nhiều lắm.

“Hỗn đản!!”

Từ Ngôn hai mắt đỏ đậm, bước chân cũng tùy theo ngừng lại, ánh vào mi mắt còn lại là không có một bóng người đường phố, đi học nhất định phải đi qua chỉ lộ ngã tư đường lại không thấy bất luận cái gì sinh vật.

Liền quý cũng không có.

Trình Tử nói ứng nghiệm, đương Từ Ngôn đuổi tới Lan Lan nơi vị trí lúc sau nhìn đến không hề là kia hài tử thiên chân lãng mạn khuôn mặt tươi cười, mà là cái gì đều không có.

Trình Tử theo sát sau đó đã đến. Nhìn trọn mắt há hốc mồm nhìn chăm chăm phía trước Từ Ngôn, nội tâm sinh ra lo lắng tình cảm, năng lúc này không biết nên mở miệng nói cái gì đó.

Chỉ là nhìn Từ Ngôn gắt gao nắm lấy nắm tay.

“Súc sinh, là ai, là ai làm!!”

Trong không khí tựa hồ hảo di lưu một ít dấu vết, nhẹ nhàng oán khí tỏ vẻ trước đó không lâu có đại lượng nhân mã đi vào cái này địa phương, tuy rằng phải tới bảo hộ Lan Lan oán quý toàn bộ bị giết lưu lại tới oán loại cũng bị toàn bộ mang đi. Nhưng là kia rõ ràng chiến đấu quá dấu vết cũng không phải là dễ dàng như vậy đã bị hủy diệt.

Quả thực chính là một phương diện nghiền áp.

“Ít nhất có ba mươi người trở lên.”

Trình Tử nói lại Từ Ngôn bên tai vang lên.

“Tuy rằng không có xuất hiện Quý Vương, nhưng là từ di lưu oán khí tới xem, ít nhất dẫn đầu đạt tới hung quý đỉnh trình độ, như vậy xem ra mang đi Lan Lan không phải chuyện khó khăn.”

“Không có khả năng,..... Rõ ràng Lan Lan không có khả năng rời đi cái này địa phương, cái loại này kết giới liên tính là ta cũng không có bất luận cái gì biện pháp, còn lại người không có khả năng mang đi!”

Từ Ngôn thanh âm đã gần như rít gào. Cũng không phải không có đã làm nỗ lực, tuy rằng nghe tới thực hỗn trướng nhưng là Từ Ngôn đã sắp từ bỏ.

Căn bản không có bất luận cái gì biện pháp, cái loại này kết giới liên tính là đã đạt tới Quý Vương trình tự Từ Ngôn cũng là bó tay không biện pháp, căn bản không có khả năng đánh vỡ cái kia kết giới, liên tính là dùng hết toàn lực muốn đem kết giới phá hư một bộ phận cũng làm không đến.

Tuy rằng còn lại người có thể xuất nhập cái này kết giới, nhưng duy độc Lan Lan bị phong tỏa ở cái này kết giới trong vòng không có chút nào biện pháp.

Từ Ngôn căn bản liền không nghĩ tới có người có thể đem Lan Lan mang đi, cho nên đã lơ lửng xuống dưới. Tuy rằng nói qua sẽ đến thường nhìn xem Lan Lan, nhưng là gần nhất sự tình làm cho Từ Ngôn không có đã tới một lần, chỉ là phái người tới chăm sóc.

“Ta thật là cái ngu xuẩn!!”

Bùm một tiếng, Từ Ngôn quỳ gối trên mặt đất, liên tính lại như thế nào không tin cũng vô pháp thay đổi Lan Lan đã bị người mang đi sự thật, trên thực tế Từ Ngôn đã sắp phai nhạt Lan Lan.

Ở cái gọi là ôn nhu hương nội, bên người vờn quanh nữ nhân làm hấn thể nghiệm tới rồi trước kia hết chỗ chê cảm giác, bởi vậy Lan Lan thân ảnh cũng dần dần từ trong đầu phai nhạt.

Từ Ngôn mọi thời tiết hung hăng nện ở trên mặt đất. Phát ra một tiếng vang lớn, vết rạn theo nắm tay tạp lạc vị trí hướng tới bốn phía khuếch tán.

Máu cũng chảy xuôi ra tới.

Một giọt nước mắt nhỏ giọt trên mặt đất, Từ Ngôn cúi đầu mở to hai mắt, không có bất luận cái gì chớp mắt động tác, nước mắt liền theo khóe mắt chảy xuống.

Thật sâu cảm giác vô lực đánh úp lại.

Không biết là ai làm, cho dù có tàn lưu ngách oán khí tồn tại, nhưng là căn bản không biết oán khí mọi người là ai. Bởi vì quá rối loạn, hơi thở còn không có hoàn toàn phiêu tán, nhưng là mấy chục khẩu từ hỗn hợp ở bên nhau oán khí khiến cho Từ Ngôn căn bản không có biện pháp phân rõ rốt cuộc là con quỷ kia.

Là ai?

Nỗ Nhĩ Cáp Xích?

Không có khả năng, nếu là hấn nói đã sớm có thể làm như vậy. Vì cái gì còn phải đợi lâu như vậy?

Trừ lần đó ra rốt cuộc là ai!

Nguyên tưởng rằng đã biết phía sau màn làm chủ là ai, nhưng là hiện thực lại hung hăng cấp chính mình tới thương một cái tát, Từ Ngôn nguyên bản đã tìm được rồi nắm giữ hết thấy cảm giác, tại đây một khắc toàn bộ biến mất.

Không phải Nỗ Nhĩ Cáp Xích, đó là ai. .... Còn lại triều đại Quý Vương? Không, những cái đó quý còn không có nhằm chán đến loại tình trạng này. .... Thân là hoàng giả bọn họ không cần thiết làm loại chuyện này.

Biết ta nhược điểm, biết ta hết thấy. ....

Từ Ngôn nghĩ tới cái gì, hai mắt mờ tới rồi cực hạn, nắm chặt nắm tay dùng hết toàn lực đè ép, móng tay đâm vào lòng bàn tay đau đớn khiến cho Từ Ngôn càng thêm kiên định chính mình suy đoán.

“Từ Phúc!!”

Dùng hết toàn thân sức lực hô lên tên này, Từ Ngôn tại đây một khắc kiên định bất di cho rằng chính là người này sở làm hết thấy.

Lúc trước đưa chính mình trở lại quá khứ nhận thức đến Trình Từ, lại cấp chính mình cung cấp đại lượng oán loại đột phá hung quý đạt tới Quý Vương cảnh giới, theo sau biến mất hẳn.

Thủy Hoàng Đế lúc trước phái hướng hải ngoại tìm kiếm có thể trường sinh bất lão đan dược, nhưng là lại chế tạo ra Âm Dương Nhân loại này nghịch thiên vật phẩm, cùng chính mình bất đồng, Từ Phúc cặp kia Âm Dương Nhân mới là hoàn mỹ nhân tạo Âm Dương Nhân.

Rõ ràng đã có được cái loại này đồ vật, hiển nhiên không có khả năng về phía hai mắt của mình, kia sẽ là cái gì. ....

Chính mình này hai mắt thức tỉnh, đã phát sinh hết thấy, ở chính mình bên người một cái tiếp theo một cái xuất hiện sự tình, sử Từ Ngôn cảm thấy chính mình vẫn luôn bị thao túng phía sau màn làm chủ.

Chẳng lẽ. .... Chính là Từ Phúc!

“Là hắn, một chút là hắn, trừ bỏ hắn không có khả năng có khác người!”

Đỏ ngầu song dương, Từ Ngôn chậm rãi đứng lên.

Giờ khắc này, ở Trình Từ trong mắt, Từ Ngôn bắt đầu trở nên xa lạ lên, không giống như là cái kia chính mình sở nhận thức Từ Ngôn.

“Từ Ngôn. ....”

Trình Từ hạ giọng.

“Trình Từ. .... Ta đã biết, hết thấy. ....”

Nhắm mắt lại, Từ Ngôn ngẩng đầu không có bất luận cái gì động tác.

“Đùa bọn ta vận mệnh cùng ta để ý người. .... Đều, đi tìm chết đi!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Vô pháp tra xét động tác

Từ Ngôn về đến nhà sau liền vội vội vàng vàng chạy đi ra ngoài, Triệu Từ muốn mở miệng dò hỏi được đến đích xác thật sớm đã rồi đi Từ Ngôn bóng dáng.

Cảm giác có chút không thể hiểu được, nhưng là có thể thực rõ ràng nhìn ra tới đây khi giờ phút này Từ Ngôn tương đương khó chịu, căn cứ mặt không nói lời nào.

Rốt cuộc đã xảy ra cái gì. ....

Trên mặt mang theo vẻ mặt lo lắng, Triệu Tử ở trong lòng yên lặng thì thầm

.....

.....

“Tôi chậm một bước a.....”

Nhìn đã người đi nhà trông ngã tư đường, ăn mặc trường bào nam tử trên mặt không mang theo có một tia biểu tình nói

“Trong không khí còn di lưu oán khí.”

“Điểm này ngươi không nói ta cũng biết.”

Trường bào nam tử đối với bên cạnh lùn thượng một chút nam nhân nói nói, này hai người chính là ở Từ Ngôn rồi đi cực cảnh sát lúc sau kia hai chỉ quý.

Sau khi rời khỏi bọn họ hai cái trở lại đi được đến mặt khác một kiện nhiệm vụ, còn lại là tới nơi này mang đi một người gọi là Lan Lan cô hồn dã quỷ.

Nhưng là thực hiển nhiên, đã có người trước tiên một bước động thủ.

“Chẳng lẽ là bên kia người?” Trường bào nam tử lăm bậm tự nói.

“Mặc kệ là bên kia người, chúng ta tựa hồ có phiền toái.....”

Trong giọng nói để lộ ra bất đắc dĩ, trường bào nam tử còn không có dư vị là chuyện như thế nào, liền cảm giác được nguy hiểm buông xuống, vội vàng hướng một bên tránh ra.

Oanh! Phanh!

Một tiếng vang lớn, khói bụi đầy trời, đá vụn hướng tới bốn phía vẩy ra, ổn định thân hình, trường bào nam tử nhìn về phía chính mình ban đầu đứng thẳng vị trí, giờ này khắc này đã xem không rõ lắm, nhưng là loáng thoáng có thể nhìn ra được tới, nơi đó đã bị oanh ra một cái cự hố.

“Thật đúng là bạo lực thủ đoạn.....”

So sánh bên cạnh thấp bé nam tử kinh ngạc cảm thán ánh mắt, trường bào nam tử còn lại là mặt mang mỉm cười nhìn đã chậm rãi đi ra bóng người.

“Ồ ta dự tính trung, chúng ta cũng không phải là sớm như vậy gặp nhau, bất quá cũng không có gì..... Luôn là muốn gặp mặt..... Âm Dương Nhân người nắm giữ Từ Ngôn.”

Từ Ngôn hai chữ từ đối phương trong miệng nhẹ giọng phun ra, không mang theo một tia tình cảm

Từ cự trong hầm hiển lộ người tới thân ảnh, Từ Ngôn ánh mắt nghiêm nghị nhìn chăm chăm đối phương. Sau đó hướng tới đối phương đi đến.

“Ta biết Lan Lan biến mất cùng các ngươi không có bất luận cái gì quan hệ, nhưng là, nói vậy các ngươi biết là ai làm.”

Từ Ngôn gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt này chỉ quý.

“Là ai?”

“Ngà nha nha ~ loại này lời nói ta cũng không dám nói.”

Mang theo một tia nắm lấy không ra ý cười, trường bào nam tử dùng ánh mắt ý bảo bên cạnh thấp bé nam tử, theo sau nhìn thẳng Từ Ngôn nói ra như vậy một câu.

“Tuy rằng không biết ngươi là như thế nào đến ra ta biết là ai bắt đi kêu Lan Lan con quý kia, nhưng là a..... Chúng ta cũng là có chúng ta quy củ.....”

“Nói cách khác không có biện pháp lâu.....”

“Ta có thể nói thực xin lỗi sao.”

Trường bào nam tử bỗng nhiên nở nụ cười.

“Ngươi này phúc bộ đáng thật đúng là buồn cười đến cực điểm.....”

“Có thể hay không cười cũng không thể chỉ xem mặt ngoài.”

Từ Ngôn đứng ở hẳn trước mặt, trước mắt này chỉ quý thân cao cực cao, ước chừng có một mét chín tá hữu, ngạnh sinh sinh cao hơn Từ Ngôn hơn

phân nửa cái đầu.

Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn đối phương, bỗng nhiên khóe miệng lộ ra một tia mỉm cười.

Vèo! Chỉ thấy một đạo hắc ảnh xóa quá. Từ Ngôn tay phải đã bắt được đối phương thủ đoạn, nhưng ngay sau đó trên mặt biểu tình liền động lại đi lên.

“Âm Dương Nhân người nắm giữ có được có thể ở cơ hồ trong nháy mắt hấp thụ đối phương lực lượng năng lực, loại chuyện này ta còn là có hảo hảo đã làm công khóa, cho nên ngươi mới không có cách nào hấp thụ ta oán khí.....”

Trên cao nhìn xuống ánh mắt khiến cho Từ Ngôn có một loại trang bức không thành phản bị thảo cảm giác, sự thật chứng minh lần này là hẳn quá khinh địch.

Phanh!

Mặt bị vững chắc tạp một quyền, thật lớn lực đánh vào khiến cho Từ Ngôn cả người bay ngược đi ra ngoài, oanh một tiếng vang lớn đem đèn đường đâm đoạn hơn nửa trên mặt đất quay cuồng vài vòng.

Sao lại thế này.....

Từ Ngôn đại não đã trống rỗng, gương mặt truyền đến đau nhức không có lúc nào là không chứng minh vừa mới đối phương đánh chính mình một quyền, nhưng là.....

Một tay chống mặt đất. Từ Ngôn miễn cưỡng đứng thẳng lên.

Không có nhìn đến, không thấy được đối phương vận dụng thân thể bất luận cái gì một cái bộ phận, nhưng là trên má lực đánh vào lại thật thật tại tại xuất hiện.

Rốt cuộc là chuyện như thế nào.....

“Ngươi không có khả năng là đối thủ của ta.”

Từ Ngôn giật mình nhìn về phía đối phương, chỉ là trong nháy mắt đối phương liền di động gần mười mét khoảng cách. Đây cơ hồ trong nháy mắt làm được.

Thật nhanh tốc độ!

Từ Ngôn vội vàng làm ra phòng ngự động tác, nhìn chăm chăm trước mắt cái này thân hình cao lớn quý, tuy rằng thân thể không có tàn mát ra lệnh người không bỏ oán khí lượng, nhưng là có thể đạt tới oán khí nội liễm chỉ có Quý Vương.....

Phanh!!

Làm ra phòng ngự tư thế Từ Ngôn bị lại một lần đánh bay đi ra ngoài. Cánh tay che ở trước ngực nhưng là thật lớn lực lượng ngành sinh sinh đem chính mình đánh bay đi ra ngoài.

Bang bang!

Lại một lần trên mặt đất quay cuồng vài vòng lúc sau, Từ Ngôn ổn định thân hình vừa mới người kia nơi vị trí.

Không thấy!

Không xong! Nội tâm ám đạo một tiếng, Từ Ngôn chỉ có thể làm ra đơn giản nhất phòng thủ. Nhưng là lần này cũng không phải đánh chính diện.

Phần lưng xương sống phảng phất phát chặt đứt giống nhau, bị đối phương ngành sinh sinh đâm tiến mặt đất, đá vụn cắt qua gương mặt cảm giác đau đớn khiến cho Từ Ngôn rõ ràng ý thức được.

Này không phải ảo giác!

Tại sao lại như vậy, đối phương liền lĩnh vực đều không có mở ra, liền có thể đạt tới công kích như vậy..... Rốt cuộc là như thế nào làm được!

Đạp đạp.....

Tiếng bước chân ở Từ Ngôn bên tai vang lên.

Từ Ngôn dùng hết toàn thân sức lực ngồi dậy, nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt tên kia áo đen nam tử.

Tốc độ mau đến thấy không rõ lắm đối phương công kích?

Từ Ngôn không tin có quý tốc độ có thể đạt tới loại tình trạng này, nếu liền mất thường đều không thể bắt giữ đến đều công kích, thật là như thế nào cho

phải.

Thiên hạ vô công vì mau không phá, vì kiên không tồi.

Mau đến một loại cảnh giới liền thiên hạ vô địch, nhưng là trước mắt người này tốc độ mau đã vượt qua biết trước..... Không, liền tính Vô Tắc Thiên nữ nhân kia tốc độ cũng không có khả năng đạt tới cái loại tình trạng này!

Trừ bỏ.....

Từ Ngôn đột nhiên mở hai mắt, phảng phất ý thức được cái gì.

“Thế nào..... Ta đều nói người không phải đối thủ của ta.....”

Cười nhạo ngẩng khí ở Từ Ngôn bên tai vang lên, áo đen nam tử nhìn quỳ rạp trên mặt đất Từ Ngôn nói.

“Ha ha a.....”

“Ân?”

Không vui biểu tình xuất hiện ở áo đen nam tử trên mặt, chau mày nhìn về phía phát ra tiếng cười Từ Ngôn trên người, vô pháp đoán được đối phương rốt cuộc đang cười cái gì.

“Tuy rằng ngay từ đầu ta xác thật cho rằng đây là vô pháp phá giải thế công..... Nhưng là chỉ cần cẩn thận tưởng một chút nói liền sẽ phát hiện, này căn bản không phải bởi vì người tốc độ mau mắt thường nhìn không thấy.....”

Từ Ngôn chậm rãi đứng lên, vỗ vỗ trên quần áo tro bụi.

“Loại này son trại mặt hàng, ta hẳn là đã sớm nên đã nhìn ra..... Làm hại ta bạch bạch kinh ngạc đã lâu.....”

“Người nói cái gì!”

Từ Ngôn đứng thẳng thân mình, nhìn về phía đối phương.

“Nếu người không muốn nói cho ta những cái đó, ta đây đành phải..... Tự mình đến xem!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 279: Ta hai mắt sớm đã nhìn thấu 1 thiết

Thuần văn tự ở tuyến đọc bốn trạm vực danh thủ cơ đồng bộ đọc thỉnh phỏng vấn

Tự tin loại này đồ vật không biết vì cái gì sẽ tồn tại, nhưng là giờ này khắc này Từ Ngôn lại gian khổ chính mình đã xem thấu đối phương mưu kế.

Trên thực tế, cũng đúng là như thế.

Nhìn như hoàn toàn nắm lấy không ra công kích, nhưng trên thực tế chỉ cần hơi chút tự hỏi một chút liền sẽ phát hiện, sở công kích thời gian cùng trước mắt người này xuất hiện thời gian kém xa.

Chính mình bị đá bay đi ra ngoài, nhưng là trước mắt người này liền động cũng chưa động, Từ Ngôn nhưng không tin có loại này mắt thường nhìn không tới công kích phương thức.

Trừ phi..... Có nhìn không thấy gia hỏa ở công kích chính mình.

“Một bộ cao thâm khó đoán biểu tình..... Không rõ ràng lắm thật đúng là sẽ bị người này phúc bộ đáng hù trụ, ha ha..... Không thể không nói, ngay từ đầu người xác thật dọa đến ta.”

Trường bào nam tử còn lại là cau mày, thực mau liền giãn ra mở ra, hẳn nhưng không tin Từ Ngôn có thể tại như vậy đoạn thời gian nội nhìn thấu hẳn.

Này cũng không phải là xem một cái là có thể học được chiêu thức, Từ Ngôn cũng vô dụng loại này thiên phú, như vậy..... Ở trường bào nam tử nhận tri trung chỉ có một loại khả năng tính, đó chính là Từ Ngôn người này ở hư trương thanh thế!

“Người xem thấu ta mưu kế? Mạnh miệng loại này đồ vật ai đều có thể nói được.....”

“Theo ý của người ta thật sự nói mạnh miệng sao..... Ha ha.....”

Từ Ngôn thấp giọng cười khê vài tiếng, trong ánh mắt tràn ngập cười nhạo ý vị, hoạt động sống chính mình cổ, bởi vì ăn kia vài cái duyên cớ, làm cho thân thể cốt cách phát ra từng đợt giòn vang, bị đá đoạn xương ngực cũng toàn bộ tại đây trong khoảng thời gian ngắn phục hồi như cũ.

Thu hồi trên mặt biểu tình, Từ Ngôn nhìn trước mắt tên này trường bào nam tử, khỏe miệng tùy ý trào phúng làm người thoát nhìn tương đương khó chịu, cho dù là trường bào nam tử giờ này khắc này cũng là loại cảm giác này.

“Đừng tm khoác lác b!”

Biểu tình dữ tợn lên, ở không có ngay từ đầu ưu nhã phong độ, bạo một câu măn đường cái có thể thấy được thô tục lúc sau, động khởi thu tới.

Theo sau, biểu tình liền động lại.

Từ Ngôn vươn tay trái, mà chặn đến từ hấn công kích, trường bào nam tử thoát nhìn vẫn không nhúc nhích đứng ở tại chỗ. Nhưng là Từ Ngôn nâng lên tay trái lại bắt lấy không khí.

Kia chỉ là mắt thường xem ra tình huống, trên thực tế..... Giờ này khắc này Từ Ngôn từ đối phương kia gạt mình biểu tình có thể nhìn ra được, chính mình đoán đúng rồi.

“Hiện tại người còn cho rằng ta là khoác lác sao.....”

Túm đối phương cổ chân, Từ Ngôn về phía sau lôi kéo, theo sau một chân đá qua đi, trong nháy mắt nguyên bản đứng thẳng trường bào nam tử cũng bay ngược đi ra ngoài.

Thoạt nhìn giống như là đá không khí giống nhau, nhưng là lại thật đánh thật, trường bào nam tử bị đánh trúng.

“Chỉ là chút bất nhập lưu thủ đoạn, thấy rõ lúc sau hoàn toàn cấu không thành bất luận cái gì uy hiếp.”

Từ Ngôn tự tin ngữ khí ở trường bào nam tử bên tai vang lên, ở không trung ổn định thân hình. Trường bào nam tử xoa xoa chính mình ngực, sắc mặt bất thiện nhìn chăm chăm Từ Ngôn.

“Đáng chết.....”

“Trên thực tế người là ẩn hình, mà người hiện tại cái này thể xác cùng với nói là ảo giác không bằng nói là một cái độc lập thân thể, cấu không thành bất luận cái gì mỉm cười, chỉ có thể đạt tới mê hoặc người tác dụng..... Ẩn hình sao..... Thật là có đủ tao năng lực.”

Từ Ngôn vạch trần đối phương, theo sau cúi đầu nhẹ giọng nói cuối cùng một câu.

Xác thật, ngay từ đầu Từ Ngôn không có hướng kia phương diện tưởng, rốt cuộc hấn ở bắt lấy đối phương kia một khắc chính là tự mình cảm giác được bất được đối phương tay, nhưng trên thực tế căn bản không phải như vậy..... Thẳng đến sau lại đối phương ba lần công kích sau Từ Ngôn mới bắt đầu chân chính suy đoán đối phương năng lực.

Liên giống như biển rộng trung một loại loại cá tương tự. Thoạt nhìn cùng chung quanh hoàn cảnh lẫn nhau dung hợp, nhưng là lại có một con ngon miệng tiêu sấu ở nó trước mặt lúc ẩn lúc hiện, mục đích chính là vì dụ dỗ những cái đồ con cá tới cắn nó thả ra trẻ nhỏ, sau đó đạt tới một loại xuất kỳ bất ý hiệu quả đem đối phương cắn nuốt.

Nhưng mà trường bào nam tử tuy rằng không thể hoà giải cái loại này hoàn toàn giống nhau năng lực. Nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Mắt thường nhìn đến đích xác thật tồn tại thân thể, nhưng là đạt tới công kích lại không phải hấn, nói đúng ra giống như là linh hồn xuất khiếu giống nhau, nhưng là còn có thể đủ tự do hoạt động. Bất quá linh hồn cùng lẫn nhau liên hệ chỉ có thể từ một người thao tác, cho nên đối phương cùng nhìn không thấy linh hồn đều chỉ có một ý thức.

Nhưng lệnh người ngạc nhiên chính là, ở linh hồn làm ra động tác thời điểm. Lại có thể bảo trì bất động, nhưng là linh hồn gặp đến công kích lúc sau, lại có thể phản ứng ra linh hồn động tác.

Lại nói tiếp thực kỳ diệu, nhưng là chỉ cần bị phát hiện cái này tệ đoạn lúc sau, quả thực chính là rác rưởi giống nhau đều tồn tại.

“Nguyên bản còn lấy việc nhiều sao lợi hại năng lực, nhưng là như vậy xem ra cũng chẳng ra gì.....”

“Người nói cái gì!”

Từ Ngôn nói hoàn toàn chọc giận đối phương, đối hán loại người này tới nói, nói cái gì lời nói đều không bằng nói đối phương năng lực như rác rưởi giống nhau trực tiếp.

Đối thực lực của chính mình có mang tuyệt đối tự tin, nhưng là được đến đả kích lại không phải hán có thể thừa nhận trụ, đặc biệt là tới Quỷ Vương cảnh giới, nội tâm cao ngạo hán.

Trừ bỏ người kia thể nhưng còn có người có thể đủ tại như vậy đoản thời gian nội nhìn thấu.

“Súc sinh!!”

Nổi giận gầm lên một tiếng, trường bào nam tử hướng tới Từ Ngôn vọt qua đi, trong thời gian ngắn liền đến đạt Từ Ngôn trước mặt, nhưng là Từ Ngôn liền động cũng chưa động, đối phương liền lại một lần bay ngược đi ra ngoài.

Lúc này đây đối phương hoàn toàn ghé vào trên mặt đất.

Hai mắt mở tới rồi cực hạn, có thể rõ ràng cảm nhận được vừa mới kia công kích lực sát thương, như vậy quen thuộc công kích hán không có khả năng không rõ ràng lắm.

Đột nhiên ngừng đầu nhìn về phía Từ Ngôn.

“Xem ra ngươi phát hiện a..... Trừ bỏ có được ở trong khoảng thời gian ngắn rút ra đối phương oán khí năng lực ở ngoài, ta còn có phục chế năng lực a..... Ngươi sẽ không quên đi.....”

Đoạt lấy!

Cũng có thể nói là phục chế, Âm Dương Nhân mang đến phúc lợi chi nhất, trừ bỏ cơ hồ không chết thân thể ở ngoài, còn có như vậy hạng nhất năng lực, trường bào nam tử sao lại không rõ ràng lắm?

Không, đối Từ Ngôn người này tới nói, hán hiểu biết thực thấu triệt, đối phương tính cách cùng với hết thảy phát sinh ở hán trên người sự tình, phục chế năng lực cũng là rất rõ ràng, nhưng là ở không bị tay phải chạm đến dưới tình huống bị phục chế.

Rõ ràng đã cẩn thận tránh đi đối phương tay phải.

“Thiết..... Năng lực tiến hóa sao.....”

Khó chịu lắm bầm một tiếng, trường bào nam tử đứng lên, chụp phui trên quần áo tro bụi, sau đó nhìn về phía đem chính mình công kích trên mặt đất Từ Ngôn.

Trong ánh mắt đã không có ngay từ đầu coi khinh.

Nhưng mà nhìn trước mắt phát sinh hết thảy, đứng ở một bên hồi lâu thấp bé nam tử còn lại là mặt mang mỉm cười nhìn về phía trường bào nam tử, hán biết rõ hiện tại hán rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

“Mạch Nhĩ Thái, ngươi xác định không cần ta ra tay sao?”

“Câm miệng cho ta, trác phong!”

Mặt mang không mau thần sắc, mặc trường bào tên là Mạch Nhĩ Thái nam tử giận mắng vừa mới kêu ra hán tên tên là trác phong thấp bé nam tử.

“Nga, nguyên lai kêu Mạch Nhĩ Thái sao..... Quả nhiên là Nỗ Nhĩ Cáp Xích bên kia người a..... Điểm này đến cùng suy đoán kém không thể nghi ngờ.”

“Dám can đảm thẳng hô Ái Tân Giác La gia tên huy, quang điểm này ngươi liền không có sống sót tư cách, Âm Dương Nhân người nắm giữ.....”

Ngữ lạc một khắc, nguyên bản đã đi vào ban đêm không trung cực nhanh nhiệm hồng.

Như máu giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 280: Lấy ra người mạnh nhất 1 đánh

Đây là lĩnh vực sao?

Từ Ngôn trong đầu hiện lên như vậy nghi vấn, như bị thuốc màu bát sái không gian, ban đêm không trung cũng bị nhiễm màu nhàn sắc, hắc trung mang theo hồng, cái loại này áp lực cảm mặt tiền cửa hiệu mà đến.

Lần đầu tiên, cảm thấy khó giải quyết.

Trước mắt người này..... Cũng không phải là cái loại này nhẹ nhàng là có thể giải quyết rốt quỳ, đạt tới Quý Vương trình tự hẳn không phải ở cục cảnh sát gặp được cái kia tân sinh Quý Vương có thể so sánh với.

“Thế nào..... Loại trình độ này liền cảm giác được sợ hãi sao?”

Lắc lắc đầu sau bím tóc, Mạch Nhĩ Thái dùng coi khinh ngữ khí nói ra những lời này, theo sau ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Từ Ngôn.

“A..... Cũng không biết người là từ đâu ra tự tin, ta khi nào nói cho người ta sợ hãi?”

“Mạnh mẽ gia hỏa!”

Mạch Nhĩ Thái đối với Từ Ngôn loại này khẩu không đối một người tương đương chán ghét, có thể nói như vậy, đang xem đến Từ Ngôn đệ nhất khoảnh khắc, liền chưa cho đối phương cái gì sắc mặt tốt xem.

Thực lực của đối phương, Từ Ngôn cũng không rõ ràng, nhưng là không khó suy tính ra đối phương thật sự tính toán muốn chính mình mệnh, về Lan Lan biến mất, tuy rằng đã xác định không phải trước mắt người này sở mang đi, nhưng là đối phương tuyệt đối biết cái gì.

Hiện giờ trình độ này, liền tính hỏi, đối phương cũng không có khả năng nói cho chính mình.

“Ồ ta bên trong lĩnh vực, ta chính là chúa tể..... Cho dù là Âm Dương Nhân người nắm giữ, ta cũng có thể ở nháy mắt oanh giết tới tra.”

Đồng dạng nói ra những lời này, Mạch Nhĩ Thái đôi tay hướng tới một bên mở ra, nguyên bản đồ như máu bên trong lĩnh vực, phảng phất muốn trời mưa giống nhau, giống như mây mù đồ vật hướng tới Từ Ngôn phía trên tụ tập.

Cẩn thận tránh né không khai, ở đối phương bên trong lĩnh vực, bất luận chạy đến địa phương nào, trên đầu kia đoàn ngoạn ý đều sẽ vẫn luôn đều đi theo chính mình, trừ phi có thể đánh vỡ đối phương lĩnh vực.

Mạch Nhĩ Thái trên mặt mang theo một tia nghiền ngẫm ý cười, mở ra bàn tay nhẹ nhàng run rẩy một phen, nháy mắt ở Từ Ngôn đỉnh đầu quay cuồng mây mù tắc giống như nổ mạnh giống nhau, oanh một tiếng vang lớn lúc sau. Hóa thành bụi bậm, tiêu tán ở lĩnh vực trong vòng.

Bắt đầu rồi!

Từ Ngôn trầm nghĩ trong lòng một tiếng, vận dụng oán khí đem chính mình toàn thân bao trùm lên, cảnh giác quan sát đến bốn phía, hẳn cũng sẽ không cảm thấy đối phương chỉ là vô cùng đơn giản xây dựng ra loại này tình thế mà thôi.

“Quá muộn!”

Một trận kinh phong đánh úp lại, tốc độ mau kinh người, liền tính là trước đó nhận thấy được, thân thể vội vàng làm ra phản ứng, nhưng là Từ Ngôn vẫn là cảm giác được một trận áp bách từ chính mình cánh tay phía dưới gào thét mà đi.

“Hô.....”

Thở ra một hơi, Từ Ngôn buông nâng lên cánh tay. Nhìn cái gì đều không có phát sinh, vừa định mở miệng trào phúng đối phương hai câu, một trận đau nhức liền từ chính mình dưới nách truyền đến.

“Phốc mạnh!”

Vỡ ra khẩu tử phun ra đại lượng máu, cơ hồ mau đem toàn bộ bả vai cắt bỏ xuống dưới, dưới nách đến cổ bộ vị, chỉ có đại khái hai ngón tay khoan thịt còn ở tương liên.

Nếu không phải tránh thoát nói, cả người đều sẽ bị cắt thành hai nửa.

Dùng một cái tay khác che lại miệng vết thương, huyết đã ngừng, cắn môi. Từ Ngôn sắc mặt có chút trắng bệch, áo somi thượng đã bị nhiễm hồng.

Không ngừng mấp máy, chỉ chớp lát cánh tay cũng đã phục hồi như cũ.

Liên tính là bên trong lĩnh vực, trước sau chạy thoát không được là vật lý công kích. Từ Ngôn thân thể còn có thể đạt tới tự mình chữa trị công hiệu.

“Thế nào..... Xem ra ngươi cái dạng này nhưng không thể nào hảo.”

Mạch Nhĩ Thái mặt âm trầm nhìn Từ Ngôn.

Có tuyệt đối tự tin có thể đánh bại Từ Ngôn, tuy rằng cùng tính báo thù có chút xuất nhập, nhưng là đối phương năng lực liên tính tiến hóa cũng không có tiến hóa đến làm người vô pháp chống lại nông nổi.

Chỉ cần không bị đối phương chạm vào nói liền sẽ không phát sinh bị hấp thu oán khí tình huống.

“Xác thật có điểm khó giải quyết a.....”

Thấp giọng nói, Từ Ngôn quơ quơ vừa mới bị chặt đứt cánh tay. Cau mày nhìn về phía Mạch Nhĩ Thái, đối phương kia nói công kích rõ ràng không phải bình thường công kích, rõ ràng dùng oán khí ở thân thể của mình mặt ngoài hình thành vừa đến bảo hộ màng. Nhưng là Mạch Nhĩ Thái công kích lại có thể dễ như trở bàn tay liền đem bảo hộ màng cắt ra.

Không có khả năng chỉ là chỉ cần vật lý công kích đơn giản như vậy, nơi đó mặt nhất định cắt đứt cái gì.....

Nếu không cần oán khí ở thân thể của mình mặt ngoài bao trùm một tầng bảo hộ màng nói, ai biết bị kia ngoạn ý chính diện đánh trúng một lần, thân thể có thể hay không phục hồi như cũ.

Từ Ngôn cũng không dám cam đoan, bởi vì..... Lúc này đây, cũng không thể ở thua.

“Ngươi không tiến công sao? Kia..... Đến ta!” Mạch Nhĩ Thái quát.

Đôi tay hướng về Từ Ngôn phương hướng huy đi, trong tích tắc đó, mặt đất giống như bị lưỡi dao sắc bén cắt giống nhau hình thành thật lớn vết rách, mặt thường phát hiện không đến công kích hướng tới Từ Ngôn bay đi.

Ngay lập tức chỉ gian phát sinh sự tình, nhưng là Từ Ngôn đại não phản ứng vẫn là đuổi kịp thân thể bản năng, một đạo từ thép tấm tạo thành tường nháy mắt xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, cũng không có kết thúc.

Ngay sau đó, đôi tay hướng tới chính phía trước đón đỡ, màu đen oán khí hợp thành vừa đến tấm chắn hình thức.

Oanh!

Thép tấm bị xuyên thấu, lực đánh vào đại kinh người, liên tính chính diện mà chặn đối phương kia một kích, nhưng là Từ Ngôn đã chịu lực đánh vào cũng không nhỏ với kia khối thép tấm.

Cả người đều bị đánh bay đi ra ngoài, ở giữa không trung tạm dừng chính mình thân hình, theo sau rơi xuống trên mặt đất.

Cánh tay đang ở tê dại, giống như là người thường dùng đại thiết chùy đập hướng thực cứng thép tấm sau đó phản chấn trở về cái loại cảm giác này tương tự, một trận một trận ma đau đớn từ cánh tay truyền tổng đến đại não.

Đại lượng oán khí áp súc sở hành thành tấm chắn cuối cùng mà chặn đối phương công kích, tuy rằng ngăn cản cũng không nhẹ nhàng.

Gần năm sáu centimet hậu màu đen tấm chắn, ở ở giữa bộ phận bị cắt mở vừa đến cơ hồ thấy đáy khẩu tử, có thể nghĩ, nếu công kích như vậy bị chính diện đánh trúng, tuyệt đối sẽ chết không có chỗ chôn.

“Bị chặn sao.....”

Mạch Nhĩ Thái nhìn đứng trên mặt đất đem oán khí hành thành tấm chắn thu hồi tới Từ Ngôn nói ra những lời này, theo sau còn lại là mang theo cười nhạo thần thái nhìn Từ Ngôn.

“Như thế nào, không làm ra bất luận cái gì phòng thủ, ngươi là tính toán từ bỏ sao?”

“Từ bỏ?”

Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn hướng Mạch Nhĩ Thái, trên mặt không có một tia biểu tình, đôi mắt còn lại là thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm đối phương.

“Không biết ngươi vì cái gì sẽ ra như vậy kết luận, nhưng là thực bất hạnh, ngươi công kích sẽ không lại đối ta hiệu quả.”

“Cái gì! Nói năng bậy bạ!”

Mạch Nhĩ Thái thất thố, ở hần xem ra Từ Ngôn nói ra loại này lời nói chính là diễn hình trước khi chết giây giụa, tựa hồ ở bất luận kẻ nào xem ra đều là giống nhau đạo lý, liên tính đứng ở một bên quan chiến tên kia Quý Vương cũng là nhận đồng Mạch Nhĩ Thái ý tưởng.

Ở bọn họ hai người xem ra, Từ Ngôn chính là ở hồ ngôn loạn ngữ.

“Nói thật, nếu bị chính diện đánh trúng nói, ta cũng không rõ ràng lắm ta thân thể chữa trị tốc độ có thể hay không theo kịp bị người cắt ra miệng vết thương số lượng, nhưng là..... Chính như ta phía trước theo như lời, không bị người đánh trúng nói, liền sẽ không có bất luận cái gì sự tình đã xảy ra.”

“Hừ hừ..... Đó là không có khả năng, loại này tốc độ công kích, miễn cưỡng làm ra phản ứng, nên đạt được khen, nếu người cảm thấy có thể trốn rút nói, chỉ có thể nói người quá ngây thơ rồi.....”

“Không phải thiên chân.”

Đánh gãy Mạch Nhĩ Thái lên tiếng, Từ Ngôn hoạt động chính mình cổ, sau đó nhìn về phía Mạch Nhĩ Thái.

“Đây là có tuyệt đối tự tin, không tin..... Lấy ra người toàn lực công kích ta nhìn xem?”

Từ Ngôn khoe miệng hiện lên một tia ý cười.

“Làm ta hảo hảo xem xem, người cái gọi là mạnh nhất!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 281: Không có khả năng tái xuất hiện thân ảnh

Nhất nhục nhả người phương pháp là cái gì?

Đại khái chính là ở cho rằng lợi hại nhất sự tình thượng đã kích đối phương, rõ ràng trước vài giây còn bị đánh tề ra quần Từ Ngôn, lại đồng dạng nói ra lấy ra người mạnh nhất chiêu thức nói như vậy.

Như vậy xem ra bị cho rằng là ở khoắc lác cũng không có gì không đúng.

Nhưng là nhìn dáng vẻ, Từ Ngôn kia phó bộ dáng cũng không giống như là không có một tia chuẩn bị ý tứ.....

Hắn là hư trương thanh thế.

Ở chính mình trong lòng, Mạch Nhĩ Thái cấp Từ Ngôn định ra như vậy nhãn, ở hắn xem ra bị chính mình đánh trúng Từ Ngôn không có khả năng trốn đến quá chính mình toàn lực một kích.

“Nếu người nói như vậy..... Nếu không cần đem hết toàn lực, tựa hồ cũng không được tốt.”

Mạch Nhĩ Thái nhìn Từ Ngôn, ở hắn nói xong câu đó kia một khắc, huyết hồng không trung bên trong lĩnh vực bỗng nhiên quát lên một trận cuồng phong.

Có hủy thiên diệt địa giống nhau khí thế công kích hướng tới Từ Ngôn bay đi, mỗi một kích đều so phía trước Từ Ngôn chặn lại kia chiêu càng thêm cường.

Ở Mạch Nhĩ Thái đoán trước trung, tiếp theo giây Từ Ngôn liền sẽ bị cắt thành thịt nát, như vậy thể công, liền tính là có được Âm Dương Nhân bắt từ thân cũng không có khả năng may mắn thoát khỏi, thân thể tự mình chữa trị tốc độ căn bản không có khả năng so được với cắt tàn sát.

Từ Ngôn chết chắc rồi!

“Oanh!!”

Bốn phương tám hướng công kích toàn bộ đánh rơi ở Từ Ngôn sở trạm vị trí thượng, đá vụn văng khắp nơi, bởi vì rậm rạp lưới dao sắc bén quá nhiều, làm cho bốn phía toàn bộ bị phá hư nát.

Bụi bậm vấy ra, thấy không rõ lắm xuất phát từ ở giữa Từ Ngôn rốt cuộc là một bộ bộ dáng gì hình thái, bất quá ở Mạch Nhĩ Thái nhận tri trung, Từ Ngôn khẳng định đã bị cắt thành thịt nát, không có khả năng phát sinh kỳ tích.

“Hừ, không biết tự lượng sức mình.”

“Cái này khẳng định liền thân thể đều không còn đi.....”

Đứng ở một bên quan vọng Trác Phong cũng tự mình lăm bắm, theo sau đề cao chính mình thanh lượng, hướng tới đứng ở tại chỗ Mạch Nhĩ Thái hô.

“Nếu liền Âm Dương Nhân đều bị hư hao, đại nhân sở làm hết thấy không phải thất bại sao?”

“Không cần lo lắng, tuy rằng thân thể lần cắt thành thịt nát. Nhưng là còn không đến mức đến chết, một hồi chỉ cần đem Âm Dương Nhân lấy đi, hẳn liền hoàn toàn biến mất..... Cũng không có trong tưởng tượng như vậy cường, xem ra Âm Dương Nhân cũng chẳng ra gì.”

“Chẳng ra gì?”

Đứng ở một bên Trác Phong nghe được Mạch Nhĩ Thái nói như vậy không khỏi dùng nghi vấn ngữ khí hỏi.

“Nếu chẳng ra gì nói, ngắn ngủn mấy tháng thời gian là có thể đủ đạt tới loại trình độ này..... Người đừng quên chúng ta sống đến nay mới miễn cưỡng đạt tới Quý Vương cảnh giới, mà người này lại ở mấy tháng nội đạt tới trình độ này, nếu Âm Dương Nhân sở mang đến hiệu quả ở người trong miệng chỉ là chẳng ra gì trình độ, ta hoài nghi đầu của người bị lừa dối.....”

“Hừ, liền tính tiềm lực vô hạn lại như thế nào? Còn không phải bị ta đánh bại, chỉ cần không cho hắn thời gian phát triển lên.....”

Mạch Nhĩ Thái nói cũng không có nói xong. Bụi bậm tan đi, hắn đôi mắt trước sau nhìn chăm chăm Từ Ngôn sở trạm địa phương vẫn không nhúc nhích, nhưng là nhìn đến thật là trừ bỏ đại lượng lệnh nhân tâm kinh bị mặt đất cắt ra khẩu tử ở ngoài, không có một bóng người mặt đất.

“Không cho ta phát triển lên cơ hội?”

Từ Ngôn thanh âm bỗng nhiên ở hắn sau lưng vang lên, Mạch Nhĩ Thái thậm chí căn bản không kịp xoay đầu liền cảm giác chính mình ngực truyền đến một trận đau nhức.

Cúi đầu nhìn về phía chính mình thân thể, một bàn tay từ sau lưng xuyên thấu.

Như thế nào sẽ.....

Không có khả năng, chỉ là đánh trúng ta thân thể, không có khả năng liền linh thể cũng đã chịu thương tổn..... Chẳng lẽ năng lực không còn nữa?

“Người ý thức được..... Ngu xuẩn.”

Chậm rãi rút ra bản thân cánh tay, Từ Ngôn lắc lắc theo sau dùng trào phúng ngữ khí nói.

“Ở cục cảnh sát thời điểm ta liền chú ý tới các người nhìn trộm. Khó được các người chỉ là cho rằng ta có thể ở trong khoảng thời gian ngắn hấp thụ người khác toàn bộ lực lượng? Xem ra các người vẫn là xem thường Âm Dương Nhân sở mang đến kỳ tích a.....”

Cũng không phải ở trong khoảng thời gian ngắn hấp thụ đối phương toàn bộ oán khí, mà là cướp đoạt, toàn bộ cướp đoạt, sở dĩ ở cục cảnh sát thời điểm kia chỉ nữ quỷ bị hấp thụ xong oán khí lúc sau còn có thể miễn cưỡng bảo trì trụ lĩnh vực chính là bởi vì Từ Ngôn để lại một tay. Không có toàn bộ hấp thụ.

Mạch Nhĩ Thái năng lực xác thật khủng bố, nhưng cũng không phải không có bất luận cái gì phương pháp nhằm vào, kia dày đặc đến vô góc chết công kích, chỉ cần không làm cái gì đều lời nói. Tiếp theo giây liền sẽ bị cắt thành thịt nát, nhưng là bọn họ hiển nhiên quên mất chính mình cái gọi là phục chế năng lực.

Từ Ngôn, nhưng không chỉ có một loại năng lực.

“Trình Từ năng lực thật đúng là nghịch thiên..... Chỉ cần cho nàng cũng đủ liền thời gian đạt tới Quý Vương cảnh giới nói. Năng lực không dung coi thường.”

Xác thật như thế, chính như Từ Ngôn theo như lời, liền tính đến bây giờ, Từ Ngôn như cũ không có hoàn toàn làm mình bạch Trình Từ năng lực rốt cuộc là cái gì.

Rốt cuộc, đề cập đến không gian luận năng lực bản thân liền ít đi chỉ lại thiếu, liền tính là Vô Tắc Thiên nữ nhân kia cũng từng kinh ngạc cảm thán quá Trình Từ lực lượng.

Chẳng qua bản thân cảnh giới quá mức với nhỏ yếu mà thôi, cho nên không thể toàn bộ phát huy thực lực, nói cách khác, Trình Từ trưởng thành lên cũng sẽ là thực khủng bố sức chiến đấu.

Mạch Nhĩ Thái không biết Từ Ngôn rốt cuộc ở sau lưng nói thầm cái gì ngoạn ý, hắn hiện giờ miễn đầu óc chỉ có một nghi vấn..... Chính mình thất bại?

Thất bại thực dứt khoát, căn bản không có phản ứng lại đây rốt cuộc đã xảy ra cái gì, trong cơ thể oán khí đã bị đào không, liền duy trì linh thể thân thể độc lập tình huống đều không có biện pháp đạt tới..... Cho nên mới sẽ bị Từ Ngôn nhân cơ hội xỏ xuyên qua thân thể của mình.....

“Đáng giận.....”

Ngực bị xô xuyên qua miệng vết thương đã bắt đầu tàn nát ra nhờ nhẹ quang viên, đã bắt đầu hồng mắt, không ra bao lâu liền sẽ toàn bộ thân thể biến mất trên thế giới này.

“Ngươi.....”

“Không cần thiết lại vô nghĩa cái gì..... Ngươi cũng bắt quá chỉ là cái nhảy nhót vai hề mà thôi, đã chết cũng liền đã chết, không có gì trở ngại.....”

“Không thể tưởng được..... Không thể tưởng được..... Ta chỉ là.....”

Phanh! Lời nói không có nói xong, toàn bộ thân thể liền nổ mạnh mở ra, bạch sắc quang mang tràn ngập Từ Ngôn tròn mắt, bị bất thành linh nổ mạnh hoảng sợ.

Cũng không phải không có gặp qua quỷ thăng hoa, nhưng là loại tình huống này vẫn là lần đầu tiên đoán trước đến.....

“Như thế nào sẽ.....”

“Phé vật mà thôi.”

Đạm mạc thanh âm từ Từ Ngôn đỉnh đầu truyền đến, linh hoạt kỳ ảo thả không chứa có một tia nhân tính.

Trác Phong biểu tình bất mãn giật mình, Từ Ngôn chỉ là ngấm liếc mắt một cái Trác Phong, theo sau đột nhiên đem đầu nâng lên nhìn về phía đỉnh đầu.

Đồng tử co rút lại, mở mắt ra tới rồi cực hạn, Từ Ngôn cả người bắt đầu run rẩy lên, đôi mắt bên trong tràn ngập không thể tưởng tượng..... Cùng với sợ hãi!

“Như thế nào..... Như thế nào sẽ.....”

“A a a a a!!”

Phát ra hét thảm một tiếng, Trác Phong lấy một loại lệnh người giật mình tốc độ hướng tới nơi xa bay đi, nhưng là lại đột nhiên ngừng lại, vẫn không nhúc nhích vẫn duy trì chạy trốn tư thế, biểu tình tràn ngập hoảng sợ.

“Không, từ từ một chút!”

“Oanh!!”

Lời nói không có nói ta, cả người liền nổ mạnh mở ra, lóa mắt bạch quang ở toàn bộ đen nhánh trên bầu trời lập loè.

Mạch Nhĩ Thái đã chết..... Cho nên linh vực cũng tùy theo mà đến biến mất, nhưng là Mạch Nhĩ Thái chết hiển nhiên cùng bình thường cách chết bất đồng, nhìn đến Trác Phong biến mất trên thế giới này lúc sau Từ Ngôn mới biết được rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Nhưng là đại não đã không kịp tưởng những cái đó.

Cả người run rẩy không mình.

“Ngươi..... Ngươi.....”

Nghiêm trọng chỉ có kia màu đen tinh tế thân ảnh, trừ lần đó ra rốt cuộc đừng không dưới bất luận cái gì.

Linh hoạt kỳ ảo thanh âm ở Từ Ngôn bên tai vang lên.

“Lại gặp mặt, Từ Ngôn..... Ngươi cùng khi còn nhỏ giống nhau, một chút cũng chưa biến.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 282: Trình Tử tử vong

“Mao..... Lệ Yến!”

Từ Ngôn đã hoàn toàn thất thố, nhìn đến giờ này khắc này xuất hiện ở chính mình trước mặt nữ nhân, hẳn chỉ có thể dùng còn có thể bảo trì bình thường nói chuyện ngữ điệu hô lên tên này.

Mao Chí Cường tỷ tỷ, ở về quê thời điểm, chính mắt nghiệm chứng đối phương tử vong, là chân chân chính chính tử vong, đã tiêu tán trên thế giới này.

“Không có khả năng..... Tại sao lại như vậy.....”

Ngữ điệu bên trong mang theo một tia run rẩy, Từ Ngôn cảm giác chính mình toàn bộ thân thể cứng đờ lên, hẳn đại não tựa hồ đã nghĩ tới cái gì.

Đúng vậy, ở chính mình ký ức bên trong, giết chết Lan Lan chính là trước mặt nữ nhân này, đương nhiên lúc trước bày ra kết giới khiến cho Lan Lan vô pháp tránh thoát cũng là cái này nữ..... Kia mang đi Lan Lan cũng sẽ là nàng.....

Này, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

“Ngươi còn giống như trước đây..... Một chút cũng chưa biến.”

Đen nhánh hai mắt nhìn chằm chằm Từ Ngôn, không biết là xuất phát từ sợ hãi vẫn là nguyên nhân khác, theo bản năng Từ Ngôn thân thể tự chủ hướng tới phía sau lui một bước.

Muốn rời đi..... Rời đi cái này địa phương.....

Chân chính hiểu biết đến lúc sau, Từ Ngôn mới cảm giác được trước nay chưa từng có từ từ sợ hãi, thì ra là thế..... Vẫn luôn thao túng chính mình vận mệnh, chính là trước mặt nữ nhân này!

“Ngươi không phải đã chết sao?!”

Từ Ngôn hướng tới nàng quát, hai mắt che kín tơ máu, trong đầu lại một lần hồi tưởng khởi ngay lúc đó cảnh tượng, khi còn nhỏ Lan Lan tử vong kia một khắc, đứng ở tuổi nhỏ chính mình đối diện hắc y nữ tử, đối chính mình lộ ra thật người tươi cười nữ nhân.

Mao Lệ Yến!

“Ta tận mắt nhìn thấy đến ngươi..... Thân thủ.....”

“Chết? Xác thật chết mất.....”

Giống như là lẩm bẩm tự nói giống nhau, nàng hướng tới Từ Ngôn bán ra đệ nhất tiểu bước, sau đó khoe miệng mang theo một tia ý vị không rõ ý cười.

“Là bị ngươi giết chết..... Tuy rằng là ta chính mình yêu cầu, nhưng là xác thật là ngươi giết ta.....”

Nâng lên tay. Chạm rãi sờ lên Từ Ngôn mặt, chạm rãi hướng về phía trước di động.

“Thật xinh đẹp đôi mắt.....”

“Ngươi.....”

“Nhưng là ngươi làm một chút, Mao Lệ Yến nữ nhân kia xác thật đã chết mất..... Nhưng là, chết cũng không phải là ta.”

Tay thả xuống dưới, nàng xoay người đưa lưng về phía Từ Ngôn.

“Nàng cho rằng chính nàng có thể thay đổi cái gì..... Nhưng trên thực tế, nàng căn bản cái gì đều thay đổi không được, bị ngươi hiểu lầm, ngay cả chết đều không có coi bỏ hiểu lầm, ngươi vẫn luôn đều cho rằng là nàng giết Lan Lan, là nàng đem Lan Lan cầm tù ở cái này địa phương 5 năm lâu. Nhưng là..... Không phải nàng làm u ~”

Xoay người lại, Từ Ngôn trước mặt nữ nhân này đôi tay phùng mặt đen nhánh hai mắt bên trong xuất hiện mê luyến giống nhau đều thần sắc, khoe miệng lộ ra ý cười làm Từ Ngôn có một loại từ tâm oa lạnh cả người cảm giác.

Nụ cười này..... Ở Từ Ngôn khi còn nhỏ nhìn thấy quá.....

Cùng nữ nhân kia giống nhau như đúc!

Hết thấy đều hết thấy lại một lần trở nên lung tung rối loạn, thao túng chính mình vận mệnh người không phải người khác, không phải Từ Phúc cái kia lão nhân, không phải Nỗ Nhĩ Cáp Xích, ngay cả Thủy Hoàng Đế đều hoài nghi quá Từ Ngôn chưa từng có nghĩ đến quá thế nhưng là trước mặt nữ nhân này.....

Cùng Mao Lệ Yến có giống nhau như đúc mặt.....

“Thật là giống như trước đây về mặt đáng yêu..... Cùng khi còn nhỏ người giống nhau như đúc biểu tình..... Từ Ngôn”

Từ Ngôn toàn thân đã không thể động đậy, liền cùng vừa mới chết đi Trác Phong ở vào giống nhau trạng thái, muốn làm chính mình rời đi cái này địa phương. Nhưng là chẳng sợ nháy mắt loại này đơn giản động tác đều không thể làm được.

Thân thể tựa hồ đã không phải chính mình.....

“Rất hiểu kì vì cái gì ta sẽ chờ lâu như vậy mới xuất hiện?”

Bầu môi, giống như là giống nhau thiếu nữ giống nhau, nâng đi đến Từ Ngôn trước mặt, toàn bộ mặt cơ hồ sắp dán đến Từ Ngôn trên mặt.

Từ Ngôn thậm chí có thể rõ ràng nhìn đến nàng kia bóng loáng khuôn mặt.

“Thời cơ đã thành thực. Cho nên không cần thiết lại chờ đợi đi xuống..... Người sứ mệnh đã hoàn thành.....”

Tay chậm rãi nâng lên, hiện ra móng trạng ngón trỏ cùng ngón giữa hướng tới Từ Ngôn đôi mắt chậm rãi vừa động, không có mất đi thị giác Từ Ngôn có thể rõ ràng nhìn đến nàng kia lưu trữ thật dài móng tay ngón tay, không có chút nào trì hoãn. Chỉ cần hơi chút dùng điểm lực lượng liền có thể khiến cho hai mắt của mình bị đảo ra.

“Đôi mắt..... Giao cho ta đi!”

Từ Ngôn đôi mắt cũng không có bị móc xuống, ở móng tay sắp chạm vào tròng mắt kia một khắc, Từ Ngôn sau lưng xuất hiện màu đen lốc xoáy như hắc động giống nhau đồ vật. Tiếp theo giây một con trắng tinh tay túm Từ Ngôn cổ áo đem hắn kéo đi vào.

Từ Ngôn thân thể biến mất ở giữa không trung.

Mà cùng loại Mao Lệ Yến nữ nhân trên mặt không có lộ ra một tia biểu tình, chẳng sợ liền một tia kinh ngạc đều không có hiện lộ ra tới, bình tĩnh giống như là ngay từ đầu liền biết sẽ phát sinh loại chuyện này giống nhau.

Hai mắt hướng tới phía trước nhìn lại, đồng tử co rút lại, chỉ là đơn giản trừng mắt nhìn một chút đôi mắt, tiếp theo giây không trung đột nhiên xuất hiện hai cái thân ảnh, sau đó không chịu khống chế ngã xuống tới rồi trên mặt đất.

Từ Ngôn thân thể có thể động, bất chấp từ không trung rơi xuống xuống dưới, vội vàng nhìn về phía bên cạnh Trình Từ, có được cái loại này năng lực quý, toàn thế giới trừ bỏ Trình Từ chỉ sợ sẽ không có khác.

“Trình Từ..... Người như thế nào lại ở chỗ này?”

Từ Ngôn thanh âm vang lên vội vàng, hắn biết rõ hiện giờ hình thức căn bản không có khả năng là Trình Từ loại trình độ này có thể tham dự.

Nhưng mà đã chịu công kích Trình Từ còn lại là sắc mặt tái nhợt nhìn về phía đứng ở tại chỗ không có một tia nhúc nhích nữ nhân kia, nàng cũng nhớ kỹ kia khuôn mặt.

Gặp qua Mao Lệ Yến Trình Từ không có khả năng quên kia khuôn mặt, nhưng mà chính là này khuôn mặt chủ nhân lại có thể làm được dùng gậy gao một ánh mắt liền đem chính mình đánh bại.

Nàng tuyệt đối không phải Mao Lệ Yến.

“Người đi mau!”

Từ Ngôn cường chống nhũn ra chân, đứng ở Trình Từ trước mặt, cắn răng nhìn về phía cái kia cùng Mao Lệ Yến có giống nhau như đúc mặt nữ nhân.

Kia khủng bố chênh lệch không có khả năng đền bù, liền tính là có được Âm Dương Nhân chính mình cũng không có khả năng thương đến đối phương chút nào.

Này không phải lượng thượng chênh lệch, càng như là bản chất chênh lệch.

Vô pháp lướt qua hồng cầu.

Trình Từ nghe xong Từ Ngôn nói, cũng không có chút nào tỏ vẻ, chỉ là một tay căng mà lắc lư đứng lên.

Chậm rãi đi đến Từ Ngôn trước mặt, mặt vô biểu tình khuôn mặt nhỏ thượng đệ nhất thứ xuất hiện quật cường thần sắc, căng ra đôi tay, đem Từ Ngôn hộ ở sau người.

Cắn răng, gằn từng chữ một nói.

“Không cho phép người, thương tổn Từ Ngôn một phân một hào!”

Trinh Từ là rõ ràng những lời này, chưa bao giờ có gặp qua Trinh Từ lớn tiếng nói chuyện Từ Ngôn tại đây một khắc cũng sờ ở tại chỗ, nhìn so với chính mình lùn thượng một đầu Trinh Từ.

“Trinh Từ.....”

“Ta hẳn là khóc sụt sùi nói tốt cảm động sao?”.

Nữ nhân kia làm bộ mặt nước mắt đều bộ dáng, theo sau trên mặt lại thay kia lệnh người hồng mắt tươi cười, chậm rãi nâng lên tay, chỉ hướng Trinh Từ.

Trên mặt biểu tình cũng thu lên.

“Người, đi tìm chết một lần đi!”

Phanh! Một tiếng vang lớn, Từ Ngôn trong mắt chỉ có lóng lánh ánh sáng, giống như là thái dương giống nhau ở chính mình trước mắt nổ mạnh mở ra giống nhau.

Không đếm được quang viên ở trước mắt nổi lơ lửng, giờ khắc này đen nhánh không trung tựa hồ bị chiếu sáng.

“Trinh Từ!!!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 283: Từ Phúc xuất hiện

Dùng hết toàn thân trên dưới sức lực rống ra này một tiếng, Từ Ngôn vươn tay hướng về phía trước chớp tới, muốn bắt lấy kia đã không ở tồn tại thân ảnh.

Vô số quang điểm ở không trung phiêu đảng, giống như là ngày mùa hè đồng ruộng trung đom đóm giống nhau loá mắt, này đó quang điểm tựa hồ có linh tính giống nhau, ở Từ Ngôn bốn phía phiêu tán, chậm chạp không muốn biến mất.

Trong mắt đã dung không dưới bất luận cái gì sự vật tồn tại, trừ bỏ này đó quang điểm.....

“Trinh Từ.....”

Về phía trước chớp tới bàn tay gắt gao nắm chặt thành nắm tay, rút trở về giống như là phát hiện cái gì bảo bối giống nhau, thật cẩn thận mở ra bàn tay, trong suốt thấu triệt quang điểm ở lòng bàn tay bên trong, theo sau hướng tới không trung thối đi.

Căn bản lưu không xuống dưới.

Từ Ngôn đã biết đã xảy ra sự tình gì, nhưng là đại não lại không muốn nhớ tới cái loại này khả năng, Trinh Từ đã từng nói qua, chết đi người sẽ có nhất định tỷ lệ biến ảo thành oán quỷ, nếu thành quỷ lúc sau lại một lần chết đi liền chân chân chính chính chết đi.

Không thể nhập luân hồi, cũng liền ý nghĩa không thể đủ đầu thai chuyển thế, liền cuối cùng đều một tia hy vọng đều biến mất không thấy, trở thành quỷ hậu ở chết chính là chân chính đã chết.

Trên thế giới này sẽ không lưu lại một đỉnh điểm dấu vết.

“A a a a a a a!!!”

Tê tâm liệt phế rống lên một tiếng từ Từ Ngôn trong miệng truyền ra, nắm chặt hai đấm hướng tới không trung rống giận, hai hàng thanh lệ theo gương mặt chảy xuống.

Màu đen vật chất phân bố ở Từ Ngôn bốn phía, giống như khí thể giống nhau, theo tiếng hô tiếp tục, càng ngày càng nhiều khí thể từ bốn phía phun trào ra tới, ở Từ Ngôn sở trạm vị trí mặt đất cũng lầy lãnh vì trung tâm bắt đầu hướng tới bốn phía da nẻ.

Đá vụn không chịu không chế giống nhau phiêu phù ở không trung, giống như động đất giống nhau toàn bộ mặt đất đều bắt đầu run rẩy lên, mà đứng ở tại chỗ đem tay buông nữ nhân kia này chỉ là lộ ra nghiền ngẫm tươi cười.

Nhìn phát sinh dị biến Từ Ngôn trừ bỏ trong mắt chợt lóe mà qua kinh ngạc chỉ sắc ở ngoài, liền không tồn tại còn lại bất luận cái gì tình cảm, phảng phất đây cũng là ở năng dự kiến trong phạm vi giống nhau.

Tận trời oán khí từ bốn phía phun ra tới, như tận thế giống nhau cảnh tượng giờ này khắc này liền phát sinh ở Từ Ngôn trên người, không hề oán khí tại đây một khắc toàn bộ bùng nổ, oán khí xông thẳng mặt đất mười mét tả hữu.

Nguyên bản nhu thuận tóc ngắn tại đây một khắc có một ít rất nhỏ phiêu động. Không gió tự khởi, màu đen đồng tử cũng giống như bị nhiễm nhan sắc giống nhau, một mảnh huyết hồng.

Tiếng hô ngừng lại, Từ Ngôn chậm rãi buông xuống cầm nắm tay đôi tay, ngẩng đầu cũng thả xuống dưới, hơi hơi quay đầu nhìn về phía đứng thẳng tại chỗ nữ tử.

Trần ngập huyết hồng hai mắt không chứa có một tia nhân loại tình cảm.

Tiếp theo giây, Từ Ngôn liền biến mất ở tại chỗ, nhìn đột nhiên biến mất Từ Ngôn, hắc y nữ tử cảm giác được một loại áp vào trước mặt kinh người khí thế, nâng lên tay dễ như trở bàn tay tiếp được đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Từ Ngôn phát ra khỏi công kích.

Nhỏ xinh bàn tay cầm Từ Ngôn nắm tay. Trên mặt lộ ra cười xấu xa.

“Chỉ có điểm này trình độ sao..... Nguyên bản cho rằng sẽ.....”

“Hắc ~”

Khỏe miệng vỡ ra, Từ Ngôn tươi cười khiến cho nguyên bản tưởng nói một ít nói mát hắc y nữ tử cứng đờ biểu tình, tiếp được Từ Ngôn nắm tay tay trái không chịu không chế bành trướng, sau đó nổ mạnh.

Hét thảm một tiếng, che lại đã biến mất cánh tay trái, hắc y nữ tử trên mặt rốt cuộc hiện lên một tia giết mình thần sắc, vội vàng hướng tới phía sau lui lại mấy bước cùng Từ Ngôn kéo ra khoảng cách.

Cúi đầu nhìn chính mình cánh tay trái, từ bỏ vai vị trí bắt đầu biến mất, có một cổ không phù hợp chính mình oán khí ở này mặt ngoài bao trùm.

Mây hơi hơi nhàn. Hắc y nữ tử nhìn về phía Từ Ngôn, khó được trên mặt mang theo một tia tán thưởng.

“Thực không tồi a..... Thế nhưng là đem oán khí đánh trúng ở một chút, xem ra cũng không phải chút nào không có tiến bộ.”

Nói xong câu đó, biến mất cánh tay giống như thần lần cái đuôi giống nhau mấp máy sau đó xoát một chút chạy trốn ra tới. Trắng tinh cánh tay nhân tiện màu đen chất lỏng chậm rãi hạ xuống.

Vừa mới phục hồi như cũ cánh tay ném thử đồng đưa vài cái, theo sau biến quảng ngã rớt bao trùm nơi tay cánh tay mặt ngoài màu đen chất lỏng.

Trên mặt biểu tình cũng thu lên, nhìn Từ Ngôn kia rõ ràng không thích hợp bộ dáng có một ít kỳ quái, này nhưng không giống như là Âm Dương Nhân mang đến.....

“Đã là chuyện xấu.....”

Chậm rãi phiêu lên. Hắc y nữ tử từ phiêu phù ở giữa không trung, cách mặt đất đại khái có bốn mét tả hữu khoảng cách, lẩm bẩm nói ra những lời này.

Theo sau mở ra hai tay. Hai tay đối ở bên nhau, ngón tay hướng ra ngoài, thủ đoạn bộ vị đối hợp hiện ra đối xứng, sau đó nhắm ngay Từ Ngôn.

“Người đã không cần thiết lại tồn tại đi xuống, dù sao thân thể hồng mắt lúc sau, Âm Dương Nhân cũng sẽ không hư hao, tình một phen công phu.....”

Không biết là nói cho ai nghe, âm lượng thấp đến trừ bỏ chính nàng người khác không có khả năng nghe được âm điệu.

Bàn tay bắt đầu bao vây giống như màu đen oán khí đồ vật, chậm rãi hình thành giống như hình cầu giống nhau đồ vật, mà đứng ở tại chỗ Từ Ngôn huyết hồng đôi mắt chỉ là nhìn kia đoàn cùng loại với oán khí đồ vật.

“Tái kiến!”

Theo một tiếng kêu a, giống như hoá tiễn giống nhau đồ vật hướng tới Từ Ngôn bay vụt mà đến.

Giống như là long châu quy phái khí công giống nhau, Từ Ngôn ở trong lòng nghĩ đến, hẳn không phù nhận kia đồ vật bên trong rốt cuộc đựng bao lớn oán khí, nếu chính diện oanh trung nói tuyệt đối sẽ ở nháy mắt nổ mạnh.

Bất quá..... Nhưng không ai nói qua chiều này nhiều Từ Ngôn đồng dạng hiệu quả.

Nâng lên tay phải, phun ra mà đến oán khí bị bàn tay toàn bộ tiếp thu, như động không đáy giống nhau, thô to oán khí ở chạm vào Từ Ngôn bàn tay kia một khắc liền bắt đầu biến mất, trên thực tế đã bị Từ Ngôn toàn bộ hấp thu.

Ngừng lại, hắc y nữ tử cau mày.

Nàng tựa hồ biết chỉ dùng loại này đơn giản phương pháp là không có cách nào đem Từ Ngôn tiêu diệt rốt, cho nên liền ở trong nháy mắt từ bỏ loại này tính toán.

Từ giữa không trung hạ xuống, nhìn Từ Ngôn kia phó bừa bãi bộ dáng, thoát nhìn như là mất đi ý thức giống nhau trở nên điên cuồng lên, nhưng trên thực tế chỉ là mặt ngoài mà thôi, từ cặp kia trở nên huyết hồng Âm Dương Nhân có thể nhìn ra được tới hán cũng không có mất đi ý thức.

Lại là một loại tân biến hóa sao.....

Đề cao một tia tính cảnh giác, hắc y nữ tử mở ra tự thân lĩnh vực, không trung không có một tia biến hóa, nhưng là nếu cẩn thận quan khán liền sẽ phát hiện bốn phía đã bao trùm như màu đen lá mỏng đồ vật.

Không có cuối giống nhau.

Từ Ngôn đầu gối một loan, không hề áp lực khiến cho hán thiếu chút nữa quỵ xuống, nhưng là ngạnh chống mới miễn cưỡng vẫn duy trì nửa ngồi xồm hình thái.

Thân thể trở nên trầm trọng vô cùng, ngay cả nâng lên một ngón tay đầu đều sẽ cảm thấy làm không được.

“Ồ ta bên trong lĩnh vực ta có thể thay đổi hết thấy trọng lực, đương nhiên..... Ta sẽ không đã chịu một tia ảnh hưởng.”

Không có chút nào không khoẻ, chính như hắc y nữ tử theo như lời nàng cũng không có đã chịu ảnh hưởng, đã chịu ảnh hưởng chỉ là Từ Ngôn chính mình mà thôi.

Cẩn rắng nhìn về phía hắc y nữ tử, chỉ thấy nàng vung tay lên, như núi giống nhau trọng lượng bỗng nhiên xuất hiện ở phía sau trên lưng, sau đó ghé vào mặt đất.

Ồ ghé vào mặt đất kia một khắc, bốn phía xuất hiện vết rạn.

“Kia..... Kế tiếp.....”

“Ồ chơi đi xuống đã có thể quá phận.....”

Già nua thanh âm truyền tới, ở Từ Ngôn chính phía trước xuất hiện một người lão giả, hoa râu đầu tóc xuất hiện ở Từ Ngôn tầm mắt trong vòng.

“Từ Phúc!”

Cẩn rắng, hắc y nữ tử biểu tình bắt đầu trở nên dữ tợn lên, giống như là gặp được kẻ thù giết cha giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 284: Sự thật chân tướng

Từ Ngôn cảm giác chính mình trên lưng kia giống như núi lớn giống nhau đều áp bách biến mất, đôi tay căng mà đứng lên, nhìn trước mắt này cũng không cao lớn thân hình, Từ Ngôn nội tâm không biết cái gì tư vị. △ đỉnh điểm tiểu thuyết,

“Lão già thú! ta cảnh cáo ngươi không nên ngăn cản ta!”

Hắc y nữ tử tức muốn học máu quất, ở Từ Phúc xuất hiện lúc sau, nàng ban đầu kia phó trấn định bộ dáng liền biến mất không còn một mảnh, trong ánh mắt càng là để lộ ra một chút hoảng hốt.

Tuy rằng chỉ là chột lóe mà qua, nhưng là vẫn luôn ở chú ý đối phương biểu tình Từ Ngôn vẫn là dễ như trở bàn tay đã nhận ra điểm này.

Nàng ở hoảng loạn cái gì?

“Nếu có thể nói, ta cũng không nghĩ làm như vậy..... Nhưng là nếu người khẳng khẳng muốn đem Doanh Chính sống lại nói..... Ta cũng không có bất luận cái gì biện pháp.”

Từ Phúc mang theo một tia cười khổ, nhìn trước mắt hắc y nữ tử, theo sau lui một bước bắt được Từ Ngôn thủ đoạn, tiếp theo giãy hai người liền biến mất ở tại chỗ.

Trên mặt khó chịu thần sắc tương đương rõ ràng, cũng không có ngăn cản Từ Phúc rời đi, chỉ là có chút tức muốn học máu đá đá mặt đất, đôi tay bối quá phía sau không vui bữu môi nhỏ giọng nói thầm cái gì.

.....

.....

Từ Ngôn mở hai mắt, nhìn đến lại là tỷ như sơn động giống nhau đều vách tường, thô ráp cấu tạo thoạt nhìn tùy thời đều có thể sụp đổ giống nhau.

“Người dẫn ta tới loại địa phương này làm gì.....”

Ngữ khí hạ xuống, Từ Ngôn tránh thoát khai Từ Phúc bắt lấy chính mình thủ đoạn, tự sa ngã giống nhau hướng trên mặt đất ngồi xuống.

Nhìn Từ Ngôn đáng vẻ này, Từ Phúc âm thầm lắc lắc đầu.

“Người này phúc bộ đáng không thể được a..... Cái kia tiểu oa nhi tuy rằng đã hôn phi phách tán, nhưng là nàng cũng không hy vọng nhìn đến người hiện giờ này phúc bộ đáng đi.”

“Không hy vọng nhìn đến lại có ích lợi gì..... Hết thầy đều xong đời.....”

“Ai.....”

Thở dài một hơi, Từ Phúc nhìn cúi đầu Từ Ngôn, sau đó đem nắm chặt tay phải duỗi tới rồi Từ Ngôn trước mặt.

Nghi hoặc nhìn này song che kín vết chai tay, Từ Ngôn có chút kỳ quái, chỉ thấy Từ Phúc chậm rãi bắt tay mở ra, một viên trong suốt thấu triệt giống như đá quý giống nhau óan loại nằm ở hắc lòng bàn tay bên trong.

Ánh mắt trở nên mê ly lên. Từ Ngôn nhìn trước mắt óan loại, thật lâu sau mới mở miệng nói chuyện.

“Đây là..... Trình Từ.....”

“Còn không có hoàn toàn chết.”

“Người nói cái gì?”

Từ Phúc một phen lời nói khiến cho Từ Ngôn đánh lên tinh thần tới, đột nhiên một chút đứng lên, sau đó nhìn về phía Từ Phúc, kích động bắt lấy đối phương bả vai.

“Người là nói, Trình Từ không có chết?!”

“Chết là đã chết.....”

Tránh thoát khai Từ Ngôn đôi tay, Từ Phúc hoạt động bả vai, từ sau lưng không biết như thế nào tích móc ra một cái bình thủy tinh, đem óan loại thả đi vào, giống như tiểu bóng đèn giống nhau ở bình thủy tinh nội lập lòe.

“Chẳng qua không có hoàn toàn chết..... Dựa theo tự nhiên lý luận tới nói. Đã chết quá một lần Trình Từ lại một lần từ vong lúc sau sẽ sớm trên thế giới này hôn phi phách tán, nhưng trên thực tế ở linh thể nỗ mạnh nào trong nháy mắt, chính nàng tập trung sở hữu óan khí bảo hộ óan loại.”

“Nói cách khác..... Có biện pháp phục hồi như cũ!”

Nhìn Từ Ngôn kia trần ngập chờ đợi ánh mắt, Từ Phúc thờ dài.

“Có là có biện pháp..... Chẳng qua yêu cầu trả giá quá nhiều mà thôi.”

“Biện pháp gì?”

“Đôi mắt của người.”

“Ta đôi mắt?”

Nhìn Từ Ngôn, Từ Phúc cắn thận nói.

“Âm Dương Nhân công hiệu nói vậy ngươi cũng rất rõ ràng, gần chỉ là bởi vì ngoài ý muốn làm ra này đôi mắt cũng đã làm ta tiền lời phi phạm hơn nữa đạt được vĩnh cửu thọ mệnh, huống chi ngươi hai mắt. ....”

Đem trang có Trinh Từ oán loại cái chai đưa cho Từ Ngôn lúc sau, Từ Phúc chấp tay sau lưng nhìn Từ Ngôn.

“Mà đôi mắt của ngươi thuộc về trời sinh Âm Dương Nhân, sở mang đến hiệu quả càng là nghịch thiên. Ngươi bản thân chính là giết không chết tồn tại, chỉ cần đôi mắt tồn tại liền sẽ vẫn luôn đều đặn nắn thân thể, cho nên cũng không tồn tại từ vong này vừa nói. .... Đương nhiên, nếu muốn làm Trinh Từ sống lại. Nên đem Âm Dương Nhân cấp Trinh Từ, làm oán loại trung tâm tự động đặn nắn thân thể, cứ như vậy, Trinh Từ sống lại lúc sau cũng không hề là quý.”

“Chẳng lẽ?”

Nghĩ tới nào đó khả năng tính. Từ Ngôn hô hấp bắt đầu dần dập lên.

“Không sai, làm lại đặn nắn thân thể sau, Trinh Từ không chỉ có là mặt chữ thượng sống lại. Mà là chân chính ý nghĩa thượng sống lại, cũng chính là làm lại làm người.”

“Ngươi là nói. .... Trinh Từ có thể trở thành người lạ. ....”

Nhìn bị chính mình phủng ở lòng bàn tay bình thủy tĩnh nội oán loại, Từ Ngôn lăm lăm tự nói, phảng phất thấy được về sau nhật tử.

“Bất quá. .... Hiện tại ngươi chỉ sợ còn làm không được.”

“Có ý tứ gì?”

Ảo tưởng bị đánh gãy, Từ Ngôn ngẩng đầu nhìn Từ Phúc kia già nua mặt, hấn trên mặt chỉ có nghiêm túc loại vẻ mặt này.

“Chẳng lẽ ngươi còn không rõ? Cái kia muốn mạng ngươi nữ oa nàng sở yêu cầu cũng đúng là ngươi hai mắt, nói cách khác liền tính ngươi hiện tại đem đôi mắt cho Trinh Từ, chỉ cần bị đối phương nhận thấy được lúc sau cũng giống nhau sẽ lấy đi, đến lúc đó chết nhưng không chỉ có ngươi, liền tính nàng sống lại lúc sau cũng sẽ lại một lần chết, tiếp theo chết nhưng chính là các ngươi hai cái. ....”

“Người kia. .... Là ai?”

Từ Ngôn nhẹ giọng hỏi.

Đã tới rồi loại này thời khắc, hấn không đến mức còn sẽ ngây ngốc cho rằng đối phương là chính mình thanh mai trúc mã, từ đối phương sở làm việc này đi lên xem liền không phải cái kia đã hôn phi phách tán thanh mai trúc mã.

Trừ bỏ có đồng dạng mặt lúc sau, căn bản là không phải một người.

Thẳng đến giờ khắc này Từ Ngôn mới hoàn toàn hiểu được, nguyên lai phía trước suy đoán toàn bộ đều là sai lầm, cái gì Nỗ Nhĩ Cáp Xích cái gì Từ Phúc đều không phải chân chính phía sau màn giả, mà là vừa mới nữ nhân kia.

Từ Ngôn còn rõ ràng nhớ rõ, ở Từ Phúc cùng đối phương gặp mặt thời điểm theo như lời câu nói kia.

Doanh Chính. ....

“Cho nên nói, vẫn là cùng Thủy Hoàng Đế có quan hệ sao?”

“Không sai, chuyện này, không. .... Có thể nói từ mấy ngàn năm trước liền vẫn luôn ở kế hoạch chuyện này.”

Từ Phúc ngưng trọng nhìn Từ Ngôn.

“Lúc trước ta phụng Thủy Hoàng Đế mệnh lệnh đi tìm cái gọi là trường sinh bất lão tiên đan, làm gì có trường sinh bất lão a. .... Ta căng da đầu kể tiếp lúc sau ngay cả đem thu thập hành lý trốn chạy, nếu không phải ở luyện đan thời điểm luyện ra này đôi mắt, cũng liền không có sau lại những việc này đi. ....”

Thở dài một hơi, Từ Phúc như là tự trách giống nhau nói.

“Luyện ra Âm Dương Nhân lúc sau ta cũng không có đang chạy trốn, mà là lại một lần về tới trên đại lục, chẳng qua khi ta trở về thời điểm Tần Vương triều đã xong đời. .... Hạng Võ cùng Lưu Bang đấu lửa nóng, nguyên bản ta cho rằng mai danh ẩn tích vượt qua cả đời này cũng là không tồi lựa chọn, nhưng là. .... Ai biết ta gặp Thủy Hoàng Đế.”

“Nói đến cũng là xảo. .... Ta chỉ là tưởng tùy tiện tìm cái ẩn nấp địa phương vượt qua cả đời, ai biết cố tình tìm được rồi hấn mộ địa, hơn nữa lúc ấy chạm mặt thời điểm hấn đang ở uống trà. .... Ngươi cũng biết, nếu thật sự không có cái gọi là trường sinh bất tử dược vật, hấn đại khái cả đời cũng liền sẽ lấy Quý Vương thân phận sống sót, đáng tiếc chính là. .... Hấn thấy được ta.”

Nói Từ Phúc chỉ chỉ chính mình mặt.

“Ta mặt vẫn luôn không thay đổi, cho nên hấn liếc mắt một cái liền nhận ra ta, sau đó hấn cảm giác chính mình bị chơi, ta đạt được trường sinh bất lão, nhưng là hấn lại treo..... Cho nên hấn quyết định giết chết ta, nhưng là bởi vì Âm Dương Nhân tác dụng làm cho ta thân thể cũng không thể bị hoàn toàn hư hao, thừa dịp hấn phân thân thời điểm ta chạy thoát đi ra ngoài, xong việc..... Đại khái chính là hấn muốn lại một lần sống lại, cho nên cái kia ăn mặc màu đen quần áo nữ nhân muốn sống lại Thủy Hoàng Đế, nhất định phải đạt được đôi mắt của người.”

“Đôi mắt của người không cũng giống nhau sao?” Từ Ngôn nhìn Từ Phúc hỏi.

“Không hảo sử..... Ta chính là son trai, người mới là thật sự, ta đôi mắt rời đi ta thân thể lúc sau liền sẽ nháy mắt mất đi hiệu quả, cho nên muốn hay không không có gì hai dạng khác biệt, nhưng là người đã có thể không giống nhau, đôi mắt của người đúng là bọn họ yêu cầu!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mạng Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 285: Mặt pháp thời đại

“Nói cách khác..... Nàng muốn ta đôi mắt chính là vì sống lại Doanh Chính?”

“Chính là như vậy. ”

Từ Phúc gật đầu, trên mặt biểu tình trở nên lòng còn sợ hãi.

“Lúc trước ta chạy thoát lúc sau cũng không có hoàn toàn che dấu lên, mà là vì xem hấn rốt cuộc có cái gì động tác..... Bất quá, bởi vậy ta cũng thấy một hồi chân chính chiến tranh.”

“Cho nên khi ta lại một lần trốn chạy đến nơi đó thời điểm, lại phát hiện đã có một đám người ở nơi nào, dựa theo hiện tại cách nói cũng chính là cái gọi là đạo giáo chính thống, Hán Vương triều thống nhất qua số đại lúc sau, Vương Mãng soạn vị làm cho thiên hạ đại loạn cho nên làm cho oan hồn tứ tán, mà Tần Thủy Hoàng tác tưởng sau khi chết xưng đế, lúc ấy cũng không có cái gọi là Quý Vương không thể nhúng tay dương gian cái thuyết pháp này, bởi vậy đạo giáo liên lạc khắp thiên hạ đạo giáo chính thống đệ tử cùng Doanh Chính quý quân tác chiến.”

“Kết quả đâu?”

Từ Ngôn nhìn tạm dừng xuống dưới Từ Phúc hỏi.

Ngẩng đầu nhìn Từ Ngôn liếc mắt một cái, Từ Phúc thờ dài một hơi.

“Tuy rằng đạo giáo lấy được thắng lợi, bởi vậy cũng tổn thất thảm trọng nguyên khí vẫn luôn không thể khôi phục lại, sau lại thay đổi mấy cái triều đại lúc sau Phật giáo dần dần hưng khởi, đạo giáo cũng liền bắt đầu xuống dốc..... Bất quá lúc trước Thủy Hoàng Đế cũng không có bị tiêu diệt rốt, mà là bị phong ấn lên, đây cũng là cái kia hắc y nữ nhân như vậy dự đoán được đôi mắt của người duyên cớ.....”

Hoàn toàn trầm mặc xuống dưới, ở Từ Phúc nói xong những lời này lúc sau, Từ Ngôn không biết nên như thế nào tiếp được đi, qua thật lâu sau mới áp ừ hảo từ ngữ.

“Nếu hấn sống lại sẽ thế nào?”

“Hấn sống lại sau sẽ thế nào..... Loại chuyện này ai đều nói không rõ, bất quá dựa theo hấn tính cách lúc trước nhìn đến chính mình một tay kiến tạo vương triều bị thay thế được lúc sau nhất định sẽ không cam lòng đi..... Bởi vậy ta suy đoán, hấn sẽ trùng kiến Tần Vương triều.”

“Người là nói.....”

“Không sai, nếu hấn thật là quyết định này nói, không chỉ có là nhân gian, ngay cả quý giới cũng sẽ đại loạn, đến lúc đó các triều đại vương giả cũng sẽ không an phận, suất lĩnh các trận địa quý quân sẽ ở nhân gian phát sinh tranh đấu.....”

Quý Vương chân chính thực lực rốt cuộc mạnh như thế nào?

Liền chỉ cần lấy cái kia hắc y nữ tử tới nói. Nàng sở nắm giữ lĩnh vực liền có thể ở ngay lập tức chi gian làm đối phương sở cảm thụ dẫn lực tăng cường

mấy lần, hơn nữa bởi vì cực kỳ khổng lồ oán khí chống đỡ, làm cho lĩnh vực sở bao hàm lĩnh vực cũng cực đại, nếu năng thật sự khởi xướng toàn lực nói, đại khái toàn bộ mặt đất đều sẽ giống như động đất giống nhau vỡ ra.

Chỉ là loại trình độ này liền có thể tạo thành lớn như vậy lực phá hoại, kia. .... Doanh Chính đâu? Cùng với Vô Tắc Thiên nữ nhân kia đâu? Những cái đó giấu ở chỗ tối nuôi quân súc duệ các triều đại vương giả chẳng lẽ liền cam tâm vẫn luôn yên lặng đi xuống?

“Không đúng a. .... Nếu lúc trước Quý Vương có thể ở nhân gian phiên khởi như vậy đại sóng gió, vì cái gì mặt khác triều đại hoàng đế như vậy thành thật?”

Từ Ngôn bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nghi hoặc nhìn về phía Từ Phúc hỏi.

“Đó là sau lại định ra tới quy củ. .... Ngay từ đầu chỉ dựa vào đạo giáo trấn áp cũng không có bất luận cái gì dùng, bất quá sau lại triều đại thay đổi nhiều, hoàng đế Quý Vương số lượng cũng trở nên nhiều lên. Cho nên đánh mấy trăm lần sau liền cho nhau ký kết không rối loạn nhân gian điều ước, đương nhiên loại này điều ước mao dùng đều không có. .... Nếu Doanh Chính sống lại lúc sau đánh vỡ này phân điều ước, mặt khác Quý Vương cũng sẽ nương lấy cơ này sôi nổi xuất thế.”

“Nói cách khác. .... Hết thảy đều là bởi vì Doanh Chính dựng lên?”

“Có thể nói như vậy. ....”

Từ Phúc nói xong liền không hề có mặt khác động tác, tẻ ngắt hồi lâu lúc sau liền cảm nhận được Từ Ngôn đứng ở một bên nhìn chăm chăm vào chính mình tầm mắt.

“Làm gì như vậy nhìn chăm chăm vào ta.”

“Vậy ngươi làm gì muốn tới tìm ta. .... Ngươi cũng thấy rồi lực lượng của ta căn bản vô pháp đối kháng như vậy cường Quý Vương, ngay cả cái kia hắc y nữ quý đều có thể dễ như trở bàn tay tấu bỏ ta, như vậy ta căn bản vô pháp thay đổi cái gì. ....”

Từ Ngôn nhìn Từ Phúc, nói xong những lời này lúc sau ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu thật sâu thở dài một hơi.

“Đương nhiên, liên tính ngươi không tìm ta ta cũng sẽ đấu tranh rất cuộc. .... Rất cuộc, nữ nhân kia đem Trình Từ. ....”

“Nếu ta nói ngươi là chúa cứu thế ngươi tin sao?”

Từ Phúc bỗng nhiên nói ra nói khiến cho Từ Ngôn sững sờ ở tại chỗ.

Ngơ ngác nâng lên ngón tay chính mình. Xoay đầu nhìn về phía Từ Phúc.

“Từ từ. .... Ngươi là nói, ta là chúa cứu thế?”

“Không phải a.”

“Vậy ngươi hỏi ta tin cái con khỉ a!”

“Nói giỡn sao ~”

“Khai ngươi miệng a! Ngươi có bệnh a, loại này thời điểm ngươi còn nói giỡn!”

Từ Phúc hoàn toàn không có một cái thần là lão nhân tự giác tỉnh, không da không mặt mũi vuốt cái ót ngây ngô cười. Này phúc bộ dáng căn bản nhìn không ra tới như là sống lâu như vậy.

Tổng cảm giác. .... Giống như là lão niên si ngốc giống nhau. .... Sống lâu lắm cho nên đầu tú đậu sao?

“Đừng cho là ta không biết ngươi đang mắng ta.”

Biểu tình bỗng nhiên trở nên nghiêm túc lên, chấp tay sau lưng, Từ Phúc vẻ mặt nghiêm túc biểu tình nhìn chăm chăm Từ Ngôn, giờ khắc này hẳn có vẻ tiên phong đạo cốt.

Nếu không bừa môi nói.

Hắn loại này lão nhân làm ra loại này động tác hoàn toàn nhìn không được được không. Đôi mắt đều sắp hạt rớt a!

Thật ghê tởm. ....

Dùng tay vỗ vỗ ngực, Từ Ngôn thở ra một hơi, vội vàng điều chỉnh cảm xúc. Sau đó vừa định mở miệng, liền nghe được Từ Phúc nói.

“Hảo hảo, bất hòa ngươi nào loạn.”

Vẫy vẫy tay, Từ Phúc sửa sang lại một chút y dung, thì thầm trong miệng cái gì.

Hiện tại người trẻ tuổi không đều là thích bừa bãi sao.....

Đậu má, thiết tình tưởng nghiêm gạch chụp chết trước mắt này lão hóa!

Từ Ngôn nắm chặt nắm tay, đương nhiên Từ Phúc cũng không có cho hắn tẩu chính mình cơ hội, mà là khôi phục ngay từ đầu nghiêm túc biểu tình.

“Âm Dương Nhân ở mấy ngàn năm lịch sử bên trong chỉ có ghi lại nhưng chưa từng xuất hiện quá, không cảm thấy kỳ quái sao? Có ghi lại lại không có xuất hiện..... Cho nên ta suy tính ra, hắn là xuất hiện quá mà là ở sớm hơn phía trước, ở nhân loại văn minh vừa mới thành lập thời điểm.”

“Người là nói..... Viễn cổ?”

Từ Ngôn thật cẩn thận hỏi.

“Xả cái gì trứng, khi đó tự đều không có từ đâu ra ghi lại?”

Từ Ngôn cảm thấy tẩu hắn lý do lại nhiều một cái.

“Hắn là..... Đúng rồi, Phong Thần bảng xem qua đi?”

“Xem qua a, kia không phải tiểu thuyết sao?”

“Nếu người cho rằng là tiểu thuyết nói vậy chỉ có thể nói người quá tuổi trẻ..... Sự thật chứng minh những cái đó thần quỷ việc xác thật tồn tại, hơn nữa đúng là mật pháp thời đại cuối cùng một đám người tu tiên.”

“Người tu tiên?”

Từ Ngôn nên lời kỳ nghe mơ màng hồ đồ, như thế nào tiểu thuyết người tu tiên đều xả ra tới?

“Hiện giờ đạo giáo cũng không thể xem như tu tiên, chỉ có thể nói là sát cái biên..... Nhưng là gần đạo giáo đều có như vậy uy lực, kia chân chính người tu tiên lại có bao nhiêu cường? Đương nhiên, có thể cùng cái kia thời đại sở chống lại quỷ quái cũng là khó có thể tưởng tượng tồn tại, ít nhất không phải chúng ta có khả năng chống lại, chỉ sợ đối phương phóng cái rắm đều có thể nhảy chết chúng ta.”

“Không cần thiết hình dung như vậy ghê tởm.....”

Cũng không có đề ý tới Từ Ngôn nhược nhược kháng nghị, Từ Phúc nói tiếp.

“Đã có ghi lại, ta cảm thấy hắn là chính là thời đại này sở lưu lại tới sản vật, có khả năng Âm Dương Nhân bản thân chính là người tu tiên sở lưu lại tới, cho nên mới có như vậy nghịch thiên lực lượng, nhưng mà lại ở Tàn triều phía trước sở hữu hết thảy bỗng nhiên chỉ gian toàn bộ biến mất, lưu lại chỉ có yếu đi rất nhiều lực lượng.”

Nhìn Từ Phúc đầy mặt hướng tới thần sắc, Từ Ngôn không cấm nghĩ đến, tiểu thuyết hủy thiên diệt địa, giết người ngàn dặm ở ngoài, mượn xác hoàn hồn, ngự kiếm phi hành, Tu La giáng thế, song tu gì đó chẳng lẽ thật sự tồn tại quá?

“Bất quá người như thế nào như vậy tin tưởng tồn tại quá, mà không phải người miên man suy nghĩ?”

Từ Ngôn đưa ra chính mình nghi vấn.

Đối này, Từ Phúc chỉ là vênh vào lỗ mũi đối với Từ Ngôn.

“Nếu ta nói ta tìm được rồi mật pháp thời đại di tích đâu?”

“Lại ở đậu ta?”

“Đậu người muội, lần này là thật sự!”

Chương 286: Thức tỉnh

Đương Từ Ngôn chân chính nhìn đến trước mắt chỗ đã thấy cảnh tượng lúc sau, hẳn rồi cuộc tin tưởng Từ Phúc cũng không có đậu chính mình, cái gọi là mặt pháp thời đại di tích xác thật tồn tại.

Ngay từ đầu hai người vị trí son động chỉ là một cái thủ thuật che mắt, đương Từ Phúc tùy tay thú nhận kia phiến cổ quái cửa đá thời điểm, hết thấy đều biến không giống nhau.....

Cửa đá sau lưng là rộng lớn thô địa, không trung hiện ra một loại xám xịt nhan sắc, đại địa trình tự không đồng đều, càng nhiều..... Còn lại là di lưu trên mặt đất vũ khí.

Đỉnh, kiếm, đao, thậm chí liền cùng loại gạch loại này đồ vật đều tồn tại, tuy rằng đã tàn phá bất kham mắt đi ban đầu ánh sáng, nhưng là chỉ là đứng xa xa nhìn cũng sẽ nhận thấy được này đó vũ khí ở trong chứa có năng lượng.

Mặt pháp thời đại, thiên địa chính khí vì một thân, nhân yêu quỷ tam loại tung hoành trên thế giới, các tộc các phái hưởng dụng trên thế giới thuần túy nhất năng lượng, làm cho sau lại người liền tính muốn tu luyện cũng tương đương phiền toái, xa xa không đạt được cổ nhân cái loại này cảnh giới.

“Này..... Đây là mặt pháp thời đại di tích.....”

Khiếp sợ run run miệng, trừng mắt một đôi mắt, Từ Ngôn nhìn đánh sâu vào chính mình thị giác một màn.

Mênh mông vô bờ, phảng phất không có cuối giống nhau, liền giống như chiến trường giống nhau, mặc dù có đủ loại chiến đấu quá dấu vết, nhưng là lại trừ bỏ vũ khí hài cốt ở ngoài tìm không thấy một tia này đó vũ khí chủ nhân tồn tại chứng.

“Cái này di tích cũng không tồn tại thế giới này chỉ thượng, nếu không phải ta năng lực đề cập đến không gian luận nói căn bản là không có cách nào phát hiện cái này di tích..... Có thể nói thực may mắn, bất quá, ta cũng không có biện pháp đi vào.”

“Vì cái gì?”

Từ Ngôn xoay đầu nhìn về mặt nghiêm túc Từ Phúc, ở Từ Ngôn nhận tri trung, cái này lão nhân sức chiến đấu muốn làm binh buru hãn, huống chi năng lực của hắn cũng là đề cập đến không gian phương diện..... Vì cái gì sẽ nói ra vô pháp đi vào loại này lời nói?

“Giống như là một phen chìa khóa, mà mở ra này đem chìa khóa sở cụ bị chính là Âm Dương Nhân..... Đây cũng là vì cái gì ta suy đoán vì cái gì Âm Dương Nhân là cái kia thời đại lưu lại tới, bất quá..... Tuy rằng ta đối mắt cụ bị mở ra điều kiện, nhưng là dù sao cũng là son trại..... Cần thiết chân chính Âm Dương Nhân mới có thể tiến vào.”

“Nếu ngươi đi vào sẽ phát sinh sự tình gì?”

“Nháy mắt quai rớt.....”

Mang theo lạc tịch biểu tình, Từ Phúc thoỉ thoỉ mau rũ đến ngực râu bạc. Về mặt khó chịu.

“Chỉ là vói vào đi một con cánh tay, nháy mắt đã bị không thấy, phảng phất trước mắt nhìn đến cảnh tượng cùng chân chính tiến vào không giống nhau, cho nên ta suy đoán là bởi vì ta không phải chân chính Âm Dương Nhân duyên có.”

“Vậy ngươi như thế nào xác định ta đi vào không có việc gì?”

Từ Ngôn về phía sau lui một bước, không có tuyệt đối nắm chắc sự tình hẳn sẽ không đi làm, nếu đúng như Từ Phúc theo như lời, chỉ cần chính mình đi vào nháy mắt liền thành tra.

“Chuyện tới hiện giờ, không có thời gian chờ ngươi biến cường..... Tuy rằng thân là Âm Dương Nhân người nắm giữ ngươi tiềm lực kinh người, nhưng ai biết ngươi chừng nào thì mới có thể đột phá cái này cảnh giới, hiện giờ chỉ có thể đánh cuộc một phen.”

“Uy. Nếu thật sự..... Ngọa tào!”

Lời nói còn chưa nói xong, vừa định kháng nghị một chút, Từ Ngôn liền cảm giác chính mình bị một cỗ lực lượng chụp bay ra đi, mà bay đi phương hướng còn lại là kia thật lớn cửa đá nhập khẩu.

Chính diện đối mặt Từ Phúc, lão nhân kia lùi về chụp chính mình tay, nắm chặt nắm tay đối với Từ Ngôn làm một cái cổ lên thủ thế.

Ngươi đại gia!

Đây là Từ Ngôn ở tiến vào cửa đá lúc sau cuối cùng suy nghĩ.

Rầm rầm ~!

Ở Từ Ngôn thân ảnh hoàn toàn đi vào cửa đá kia một khắc, rộng mở cửa đá cũng bắt đầu xác nhập lên, thẳng đến hoàn toàn đóng lại.

Từ Phúc một sửa lão không đứng đắn bộ dáng, nghiêm túc biểu tình thật sâu thò dài một hơi.

“Liền xem người tạo hóa. ....”

Theo sau. Cau mày, nhìn về phía cửa động ở ngoài, toàn thân nhin không được bắt đầu phát run lên, không phải cái gọi là gặp được cường địch hưng phấn phát run. Mà là xuất phát từ bản năng sợ hãi.

Giờ này khắc này, ngoài động không trung mây đen dày đặc, cũng không có bất luận cái gì trời mưa dấu hiệu, nhưng là không thể hiểu được cảm giác áp bách lại khiến cho thiên địa chỉ gian phát sinh dị biến.

Từ Phúc vội vàng lao ra cửa động. Hướng hướng Đông Phương vị trí.

“Mặt trời mọc Đông Phương, người là muốn làm thiên hạ đệ nhất người sao. .... Doanh Chính!”

.....

.....

“Không cần chân chính Âm Dương Nhân, có thể đạt tới cái loại này hiệu quả sao?”

Đỏ như máu bộ xương khô. Lỗ trống hốc mắt bên trong, lại ly kỳ tồn tại hai viên tròng mắt, thoát nhìn khiến người sợ tóc gáy.

Đúng là Từ Ngôn ở quê quán trong lúc vô tình tạo ngộ cái kia máu loãng trong quan tài Quý Vương, giờ này khắc này hắn đứng ở hắc y nữ tử bên cạnh nhìn phiêu phù ở giữa không trung long đầu quan tài, ra tiếng hỏi.

Vách tường phía trên khắc có đủ loại vô pháp giải đọc văn tự, thượng trăm căn xích sắt liên tiếp theo không trung quan tài, quan tài ở giữa, một con giương nanh múa vuốt long đầu phảng phất muốn lao ra cái chốn giống nhau rít gào.

Liền tính là nhìn cũng sẽ cảm thấy một loại cảm giác áp bách.

“Hừ, dù sao cũng không kém. .... Chỉ cần bệ hạ sống lại lúc sau lấy được Âm Dương Nhân là một giây chung sự tình, tin tưởng thuận tiện đem Từ Phúc lão nhân kia giải quyết rồi.”

“Chỉ hy vọng như thế, tiểu gia hỏa kia ta cũng gặp qua, tiềm lực thật lớn. .... Nếu cho hắn mấy năm phát dục thời gian thật sự thời gian vô pháp ngăn trở.”

Miệng lúc đóng lúc mở bởi vì chỉ là bộ xương khô, thoát nhìn tương đương quái dị, theo sau dùng ngón tay gãi gãi trụ lùi đầu.

“Đúng rồi, lần trước trùng cốc đám kia người chạy đến ta kia địa phương muốn bắt sống ta.”

“Nga, sau đó đâu?”

Tới điểm hứng thú, hắc y nữ tử hơi mang mỉm cười nhìn học hồng khẩu bộ xương khô.

“Đương nhiên đều bị giết.”

Phát ra thảm người tiếng cười, đỏ như máu bộ xương khô tay nhất chiêu, nguyên bản tồn tại hắc nơi kia khẩu quan tài liền xuất hiện ở trước mặt.

“Rốt cuộc thương lượng tốt, nếu thiếu một viên nói đều không thể kích hoạt cái kia trận pháp. .... Bất quá lần trước cái kia kêu Từ Ngôn tiểu tử nhưng thật ra thuận đi một viên.”

“Hừ, loại chuyện này thế nào đều hảo. ....”

Hắc y nữ tử từ nhẹ một tiếng, ngẩng đầu nhìn phiêu phù ở giữa không trung quan tài, theo sau trên mặt biểu tình đột nhiên biến đổi.

Tức khắc, thượng trăm căn đen nhánh xích sắt, tại đây một khắc phát ra sâu kín ánh sáng.

“Thời cơ tới rồi.”

Đôi tay vung lên, trước mặt kia khẩu quan tài biến trời nổi lên, theo sau bị mở ra, từ giữa chảy ra đại lượng máu loãng, cùng với mấy trăm viên nhân tạo Âm Dương Nhân.

Phiêu phù ở không trung, lấy một loại quỷ dị hình thái tồn tại, theo sau hướng về phía trước thối đi, thẳng đến tới không trung kia khẩu quan tài ở giữa, sau đó toàn bộ rơi xuống.

Không có một giọt huyết rơi đi ra ngoài, nhân tạo Âm Dương Nhân cũng không có rơi xuống, toàn bộ ở trong nháy mắt bị long đầu quan tài hấp thu.

Tạm dừng mấy giây, thượng trăm căn xích sắt phát ra lóa mắt ánh sáng, mặt đất cũng bắt đầu buông lỏng, phảng phất có cái gì muốn xuất hiện giống nhau.

“Rống!!!”

Một tiếng điếc tai rỗng ngâm vang lên, tiếp theo giấy liền trở về bình tĩnh.

Hắc y nữ tử khẩn trương nhìn đỉnh đầu kia khẩu quan tài, đầy mặt cuồng nhiệt chi sắc.

Oanh!

Một tiếng vang lớn xích sắt lại không ngừng khai, quan tài cái cũng bị nổ bay, trong lúc nhất thời sương khói lượn lờ, thấy không rõ phía trên đã xảy ra sự tình gì.

Trên mặt đất chui từ dưới đất lên thanh càng ngày càng nhiều.

Một khối tiếp theo một khối giống như tượng binh mã giống nhau đổ vật từ mặt đất bò ra tới, mệnh mông vô bờ. .... Tại đây vọng không đến biên địa phương, nhìn đến chỉ có rậm rạp quý quân.

Tần Thủy Hoàng quân đội.

Thật lâu sau, mới từ phía trên truyền đến một đạo thanh âm.

“Trẫm, ngủ bao lâu.” Chưa xong còn tiếp..

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 287: Đi theo trẫm phía sau

Đương Từ Ngôn lại một lần mở mắt ra thời điểm, ngạc nhiên phát hiện chính mình cũng không có quai rút, nói cách khác Từ Phúc cái kia lão nhân suy tính không tồi, chính như suy nghĩ loại nào Âm Dương Nhân mới là chân chính mở ra điều kiện.

Nhưng là đương chân chính thấy rõ ràng trước mắt đã phát sinh sự tình lúc sau, Từ Ngôn toàn bộ đại não đã ở vào phóng không trạng thái.

Hắn cũng không phải đứng trên mặt đất thượng, mà là giống như linh hồn xuất khiếu giống nhau phiêu phù ở giữa không trung, nhưng mà này không phải lệnh Từ Ngôn giết mình nguyên nhân, mà làm cho Từ Ngôn giết mình còn lại là trước mắt đã phát sinh chiến tranh.

Chính là chiến tranh, giống như tận thế giống nhau cảnh tượng, trên mặt đất rậm rạp đủ loại chủng tộc, cầm các loại hình thức vũ khí nhân loại, hình thù kỳ quái Yêu tộc, cùng với. .... Toàn thân nồng hậu oán khí quý tộc.

Hủy thiên diệt địa chiêu thức ở Từ Ngôn trước mắt bày ra, nhân loại người tu tiên mỗi lần công kích đều phảng phất mang theo hoa lệ đặc hiệu giống nhau, Yêu tộc còn lại là các loại kỳ quái thần thông, thần thoại trung tồn tại long cũng trộn lẫn tạp ở bên trong, quý tộc còn lại là phát huy thân thể lớn nhất ưu thế, nhiều lần công kích đều mang theo không lồ oán khí sinh ra.

Này. .... Chính là nhìn đến cái kia mạt pháp thời đại di tích chiến trường sao?

Giống như là xem điện ảnh giống nhau, nhưng là vô pháp nghe được thanh âm, chỉ có thể nhìn đến một đám phát ra đại chiêu, nhưng là lại liền một tia thanh âm cũng vô pháp nghe được.

Những người này căn bản không tồn tại, giống như là điện ảnh hồi phóng giống nhau ở Từ Ngôn trước mắt bày ra, không biết nhìn bao lâu, một năm, hoặc là đã nhiều năm.

Một đường thẳng không có dừng lại, tuy rằng biết những người này căn bản không có biện pháp nhìn đến chính mình, nhưng là Từ Ngôn vẫn là nếm thử chạy đến bọn họ sao trước mặt ném thử mắng thượng hai câu.

Không biết chiều cổ đối phương tổ tông nhiều ít đại, Từ Ngôn cũng không nghĩ lại tiếp tục nhục mạ đi xuống, chỉ là vô lực ngồi dưới đất, nhìn còn ở liên tục chiến đấu.

Bỗng nhiên chi gian, hết thấy đều biến mất.

Đột nhiên ngừng đầu, nhìn về phía bốn phía, Từ Ngôn sờ phát hiện cảnh tượng lại biến thành kia tàn phá bất kham chiến trường.

Đứng lên, nhìn xám xịt không trung. Từ Ngôn bỗng nhiên cảm giác một trận cảm giác áp bách truyền đến, sắp suyễn bất quá tới hơi thở.

Trên bầu trời mây đen cũng ở quay cuồng, trên mặt đất bỗng nhiên hiện lên màu đen vật chất, như là oán khí nhưng lại không phải, giống như sinh ra sinh mệnh giống nhau, vây quanh Từ Ngôn thân thể bốn phía nhảy nhót xoay tròn.

Càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều màu đen vật chất hướng tới Từ Ngôn tụ tập, vuron tay, Từ Ngôn tuy rằng không biết trước mắt chính là cái gì, nhưng vẫn là xuất phát từ nhân loại bản năng dùng ngón tay đụng vào một chút.

Hình dung như thế nào loại này cảm thụ?

Ấm áp. Bỗng nhiên có một loại an tâm cảm giác.

Từ Ngôn vẫn duy trì cái này động tác, trên mặt biểu tình cũng bắt đầu thả lỏng lên, nhưng là trước mắt màu đen vật chất lại đột nhiên bao trùm ở Từ Ngôn ngón tay thượng, sau đó lại bên người màu đen vật chất giống như là tìm được rồi tổ chức giống nhau, ong nhộng hướng tới Từ Ngôn bao vây qua đi.

Ám đạo một tiếng không tốt, muốn tránh thoát mở ra, nhưng là giống như là cục tẩy đường giống nhau, như thế nào giãy giụa đều không có biện pháp.

Thăng đến, màu đen vật chất hoàn toàn bao phủ Từ Ngôn.

.....

.....

“Trăm. Ngủ bao lâu. ....”

Một thân màu đen trường bào, bên hông hệ long văn đai lưng, cổ áo chỗ tu kỳ dị hoa văn, thân cao ít nhất có một mét chín. Một đầu màu đen tóc bần lên, mang khắc có long đầu quan, cũng không phải cổ đại ghi lại cái loại này Tần triều thời điểm hoàng đế trang phục.

Thoạt nhìn tuy rằng xa lạ, nhưng là lại cho người ta một loại khó có thể tưởng tượng cảm giác áp bách.

Cương nghị khuôn mặt soái khí nói không nên lời một tia khuyết điểm. Cũng không phải lịch sử ghi lại đầy mặt dữ tợn, thoạt nhìn cực kỳ giống đương đại lưu hành tiểu thị tươi.

“Bệ hạ. .... Ngươi ngủ mấy ngàn năm!”

Hắc y nữ tử kích động cả người run rẩy, trong mắt cuồng nhiệt chỉ sắc chút nào không che dấu. Giống như là hiện giờ truy tìm thiếu nữ thấy được thần tượng giống nhau.

Chỉ là nhẹ nhàng băng quơ ngắm liếc mắt một cái hắc y nữ tử, phiêu phù ở giữa không trung Doanh Chính dừng ở trên mặt đất, so sánh nữ nhân này, ràng bên cạnh khối này bộ xương khô càng có thể khiến cho hắn chú ý.

“Ngươi là người phương nào?”

Đối với Doanh Chính dò hỏi, đồ như máu bộ xương khô không có bất luận cái gì kích động, cũng không giống bên cạnh hắc y nữ tử như vậy không có gặp qua việc đời, có vẻ thực bình đạm, hai viên tròng mắt nhìn chằm chằm Doanh Chính.

“Trăm năm Minh triều Minh Thế Tông, Chu Hậu Thông.”

Doanh Chính nghe xong hắn theo như lời nói, cũng không có bất luận cái gì biểu tình, chỉ là một đôi thâm thúy đôi mắt nhìn chằm chằm khối này bộ xương khô.

“Ngươi cũng dám tự xưng trăm?”

“Vi sao không dám?”

Chu Hậu Thông nhếch môi, lộ ra cùng loại mỉm cười biểu tình.

Minh Thế Tông, Gia Tĩnh hoàng đế, ở Minh triều hoàng đế trung tẩy hảo đạo thuật, tôn trọng luyện chế tiên đan, đồng thời, hắn cũng chết với chính hắn sở luyện chế tiên đan, ý đồ trường sinh bất lão hắn sau khi chết hóa thành Quỷ Vương, cũng không có trở lại Chu Nguyên Chương nơi địa phương, mà là một mình một người trốn tránh ở Từ Ngôn quê quán nơi nào, thiết hạ kết giới một mình viện nghiên cứu gọi Âm Dương Nhãn.

Tuy rằng đạt được vĩnh sinh, nhưng là đại giới còn lại là thân thể chỉ còn lại có một khối bộ xương khô, thoạt nhìn càng thêm khủng bố, hắn cùng giống

nhau quý khác nhau ở chỗ hẳn có thể bị người thường nhìn đến, mà quý lại là nhân loại bình thường sở nhìn không tới.

Tuy rằng như vậy thoạt nhìn càng thêm khủng bố.

“Trẫm là đại minh hoàng đế, đường đường chính chính hoàng đế, vì sao không dám xưng trẫm?”

“Tập ngư.”

Lạnh giọng thanh phun ra này hai chữ, Doanh Chính cũng không có làm bất luận cái gì động tác, nhưng là tiếp theo giây, trước mặt tự xưng Chu Hậu Thông người nháy mắt liền hóa thành một đồng xương cốt.

Cũng không có từ vong, xương cốt tự động lại bắt đầu đưa trang lên, theo sau lại hoàn hảo không tổn hao gì xuất hiện ở Doanh Chính trước mặt.

Biểu tình xuất hiện một tia kinh ngạc.

“Âm Dương Nhân sao..... Không phải, là giả, thậm chí liền Từ Phúc cặp mắt kia đều không bằng.”

“Này đã là nhân tạo Âm Dương Nhân có khả năng tới cảnh giới cao nhất, Từ Phúc cặp mắt kia không có phối phương căn bản vô pháp chế tạo ra tới.” Chu Hậu Thông nói.

“Bất quá, nhưng thật ra Thủy Hoàng Đế người cũng dùng loại này người khinh thường đôi mắt mới có thể sống lại.”

“Người là nói trẫm sống lại không phải dùng chân chính Âm Dương Nhân?”

Doanh Chính cau mày, nâng lên tay nhìn bàn tay, theo sau hừ nhẹ một tiếng, trên mặt biểu tình trở nên không kiên nhẫn lên.

Nhìn về phía đứng ở một bên hắc y nữ tử.

“Người thế nhưng lấy loại này thứ đẳng mặt hàng tới sống lại trẫm!”

“Bệ hạ, cái kia Âm Dương Nhân người nắm giữ.....”

Hắc y nữ tử nói cũng không có nói xong, tiếp theo giây liền như là bị bóp lấy cổ giống nhau gãy giữa lên, tuy nói quý quái căn bản không cần hô hấp, nhưng là giờ này khắc này hắc y nữ tử lại cảm nhận được cảm giác hít thở không thông.

“Trẫm không cần phế vật.”

Tiếp theo giây, hắc y nữ tử liền cả người từ trên thế giới này biến mất, không có thăng hoa, giống như là bị hấp thu một nửa biến thành oán khí.

Cái này ở Từ Ngôn trước mặt không ai bị nổi nữ nhân, chung quy vẫn là không chiếm được Tàn Thủy Hoàng thương thức, chờ nàng chỉ có diệt vong này một cái lộ.

“Lực lượng chỉ có thập phần chi bấy sao.”

Lâm bẩm tự nói, Doanh Chính nhìn về phía đứng ở một bên Chu Hậu Thông.

Mà Chu Hậu Thông đối Doanh Chính giết chết hắc y nữ tử không có ý tứ kinh ngạc ý tứ, ở nàng xem ra, đối phương chết là một kiện chú định, chuyện sớm hay muộn.

“Vậy là đủ rồi, trên thế giới này còn không có người là trẫm đối thủ.”

“Kia nhưng không nhất định.” Chu Hậu Thông mở miệng nói.

“Theo ta được biết, Âm Dương Nhân người nắm giữ Từ Ngôn tắc có tiềm lực vô cùng, gần một năm không đến thời gian liền đạt tới Quý Vương cảnh giới.”

“Nga, có loại chuyện này.”

“Hon nữa..... Hẳn tay phải cũng bị bệ hạ người giống nhau năng lực.”

Doanh Chính trên mặt rốt cuộc xuất hiện một tia kinh ngạc, nhìn về phía nói ra những lời này Chu Hậu Thông, theo sau khóe miệng hiện lên một tia ý cười.

“Thú vị, trẫm muốn gặp cái này tiểu gia hỏa.”

“Bất quá ở thấy hẳn phía trước, vì khôi phục người nguyên bản hẳn là có được lực lượng, người còn kém một cái quan trọng nhất đồ vật.”

“Nga, trẫm đảo muốn nghe xem”

Chu Hậu Thông hướng về một bên múa may bàn tay, một khối thật lớn khối băng xuất hiện ở Doanh Chính trước mặt, khối băng ở giữa phủ đầy bụi một khối quỷ hồn.

Lan Lan!

“Ngàn năm khó gặp cực âm thân thể.”

Doanh Chính nhìn trước mắt xuất hiện ở chính mình trước mắt tiểu nữ hài, bởi vì bị đóng băng ở khối băng trong vòng, cho nên mất đi sở hữu hành động nhưng là trên mặt sợ hãi biểu tình lại không cách nào che giấu.

Đặc biệt là kia khuôn mặt..... Làm Doanh Chính nhớ tới nào đó nữ nhân.....

“Hừ, trăm không cần cái này cũng có thể tàn sát sạch sẽ thiên hạ.”

Hai mắt vi trùng, khối băng giải phong, Lan Lan mang theo mê mang biểu tình mở hai mắt, theo sau nhìn về phía đứng ở nàng chính phía trước Doanh Chính.

Một đôi mắt nhìn chăm chăm hẳn.

“Thúc thúc ngươi là ai.....”

“Hừ, tạp ngư.”

Khinh thường hừ một tiếng, Doanh Chính xoay người, đưa lưng về phía Lan Lan.

Đã không có bất luận cái gì động tác, mà đứng ở một bên Chu Hậu Thông còn lại là chuyển tròn mắt, trong ánh mắt mang theo một tia nghiền ngẫm.

Thật lâu sau, mới truyền đến Doanh Chính thanh âm.

“Đi theo trăm mặt sau, về sau ngươi chính là trăm bộ hạ.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 288: Triển khai

Triệu Tử bị tiếp trở về quê quán.

Nguyên bản tưởng cha mẹ đời ý muốn đem chính mình gả cho người khác, nhưng là tới rồi địa phương lúc sau mới phát hiện không phải chính mình suy nghĩ loại nào.

“Ngươi là nói..... Thiên hạ sắp đại loạn?”

Nghi hoặc nhìn đứng ở chính mình bên cạnh Triệu Hiên, Triệu Tử nhẹ giọng hỏi.

Trong tộc các trưởng lão tựa hồ một đám đều táo bón giống nhau, băng một khuôn mặt, vẻ mặt khó chịu biểu tình, nhìn không khí không đúng, Triệu Tử cũng không dám quá mức với làm càn.

“Ta cũng là vừa mới nghe nói, đại khái chính là ý tứ này đi.....”

Khóe miệng mang theo một tia cười khổ, Triệu Hiên nhìn về phía chính mình muối muối.

“Bởi vì sợ lan đến gần ngươi, cho nên lão mẹ mới làm ta đem ngươi tiếp trở về.”

“Thực nghiêm trọng sao?”

“Cần thiết.....”

Nói xong câu đó, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, Triệu Hiến xoay đầu nhìn Triệu Từ, đề thấp tiếng nói.

“Nói, Từ Ngôn kia tiểu tử đâu. ....”

“Không rõ lắm, vài thiên không thấy được hần. ....”

“Cái gì? Ngươi không biết hần chạy đi đâu?”

Biến sắc, Triệu Hiến đôi mắt phảng phất thả ra ngọn lửa giống nhau, khó chịu thần sắc càng thêm rõ ràng, thế nhưng cô phụ chính mình đáng yêu muội muội, kia tiểu tử thú vị quả thực tìm chết!

“Chờ ta nhìn thấy hần, lão tử thế nào cũng phải làm thịt hần. ....”

“Làm thịt ai a?”

Từ Thiên đuổi quá mức nhìn về mặt sắc mặt giận dữ Triệu Hiến, mặt vô biểu tình hỏi.

Vừa mới còn lớn tiếng rít gào Triệu Hiến nhìn đến Từ Thiên lúc sau lập tức mềm xuống dưới, trên mặt mang theo bởi cười biểu tình, suy sụp bàn tay.

“Cái gì, cái gì làm thịt ai, ngươi nghe lầm đi, ta vẫn luôn đều siêu thành thật!”

Trên mặt mồ hôi lạnh ứa ra, làm trò nhân gia lão tử mặt nói muốn làm thịt nhân gia đệ đệ, Triệu Hiến còn không bản lĩnh đến cùng Từ Thiên đối trù, vũ lực cũng không phải là đối phương đối thủ.

“Hừ, ngươi lời nói ta nhưng nghe rõ ràng. Ngươi tính cảnh giác thật đúng là kém cỏi muốn mệnh.”

Trắng Triệu Hiến liếc mắt một cái, đôi tay ôm hoài, Từ Thiên trên cao nhìn xuống nhìn cúi đầu về mặt đỏ bừng Triệu Từ.

Bởi vì nhìn đến thích người tỷ tỷ cho nên cảm giác được thẹn thùng sao?

“Ta đệ đệ thích chính là cái loại này chim nhỏ nép vào người loại hình.”

“Ai?” Triệu Từ đột nhiên ngẩng đầu nhìn nói ra những lời này Từ Thiên.

“Ta nhưng cái gì cũng chưa nói!”

Xoay đầu không đi xem Triệu Từ, Từ Thiên xoay người đưa lưng về phía hai người, sau đó hướng tới một bên đi đến.

“Cũng đừng nói là ta nói, ta cái gì cũng không biết. ....”

Nhìn Từ Thiên rời đi bóng dáng, Triệu Hiến như là thở dài nhẹ nhõm một hơi giống nhau, vỗ ngực, cả người mềm oặt nằm ở ghế trên.

“Làm ta sợ muốn chết. ....”

“Thích chim nhỏ nép vào người sao. ....”

Đỏ bừng một khuôn mặt, Triệu Từ lẩm bẩm tự nói.

“Nguyên lai thích loại này loại hình a. ....”

“Uy, Ngươi đang làm gì. ....”

“Ca ca ~”

“Ta sát, ngươi đừng làm ta sợ, có phải hay không uống lộn thuốc!”

Nhìn đột nhiên ôn nhu lên muội muội Triệu Hiến vội vàng đuổi tay vuốt đối phương điểm cái trán, hình tượng đã thâm nhập cốt tủy cho nên bị ghê tởm đến Triệu Hiến thực không thích ứng Triệu Từ này phiên bộ dáng.

Bãi khai Triệu Hiến tay, đẩy mặt đỏ bừng Triệu Từ thờ phỉ phỉ đứng dậy rồi đi, chỉ để lại Triệu Hiến một người ngồi ở tại chỗ.

.....

.....

Thân là quốc gia thù địch, dòng người không thôi cảnh tượng rất là thường thấy, đặc biệt là tại đây dân cư đại quốc nội, biến người tập nập tới hình dung ở chuẩn xác bất quá.

Bất quá. Chính là tại đây ánh nắng tươi sáng chính ngọ, không trung bên trong lại đột nhiên đã xảy ra dị biến, giống như là mau trời mưa giống nhau, tầng lớn tầng lớn mây đen hướng tới không trung tụ tập. Như là sóng lại đây giống nhau, ở trên bầu trời mấp máy, phảng phất tầng mây bên trong có thứ gì tồn tại giống nhau.

Triệu Hiến còn không có tới kịp từ bên ngoài đại sảnh ghé dựa thượng đứng lên, đã bị đột nhiên mở ra đại môn hoảng sợ.

Nguyên bản mở hợp cái gọi là các vị trưởng lão sắc mặt cũng trở nên tương đương khó coi. Hoàn toàn đã không có ngày xưa cái loại này chuyện trò vui vẻ chỉ điểm giang sơn khí thế.

Giống như là cùng người khác ước hạo giả giống nhau, hùng hổ rời đi Triệu Hiến tầm mắt.

Ngốc đứng ở một bên, liền đại khí cũng không dám ra. Giờ này khắc này Triệu Hiến rất rõ ràng, này đó đại nhân vật đều ở sinh khí, nếu không cẩn thận chọc đối phương tức giận lời nói, ai biết có thể hay không ở hiện trường trực tiếp tấu chính mình một đòn.

Đương tất cả mọi người sau khi rời khỏi, Triệu Hiến tay chân nhẹ nhàng đi vào, nhìn đứng ở cửa kính hộ bên phụ thân.

“Lão cha..... Rốt cuộc là sự tình gì?”

Đưa lưng về phía Triệu Hiến, cũng không có nói bất luận cái gì nói, chỉ là nhìn ngoài cửa sổ cảnh sắc, chau mày, thật lâu sau mới thở dài một hơi.

“Chung quy là tới.....”

“Cái gì tới?”

Không để ý đến ở một bên Triệu Hiến, hần chỉ là xoay người nhìn Triệu Hiến kia khuôn mặt, trên mặt mang theo một tia ngưng trọng biểu tình.

“Hôm nay ban đêm, mang này liền người muội muội suốt đêm chạy về quê quán đi, không cần lại nơi này đợi.”

“Đã xảy ra sự tình gì, vì cái gì chúng ta hai cái phải đi về!”

“Nếu hương khói không nghĩ như vậy đoạn rút nói, người liền không cần vô nghĩa nhiều như vậy.”

“Phụ thân.....”

Nhìn mây đen dày đặc không trung, trên mặt lo lắng chi sắc càng thêm ngưng trọng.

“Là phúc hay họa.....”

.....

.....

“Đây là ngàn năm lúc sau thù đồ?”

Không trung phía trên, chín điều cổ xưa thần long ở trên bầu trời xoay quanh, mỗi đầu thần long trên cổ đều có một cây xích sắt liên tiếp theo phía sau tọa giá thượng, từ vân thạch chế tạo, khắc lại đủ loại đồ án, từ nơi xa xem ra cho người ta một loại thật sâu mà cảm giác áp bách.

Doanh Chính ngồi ở ngự giá thượng, nhìn chính mình dưới chân này thiên thổ địa, như là làm bầm lầy bầu giống nhau nhẹ giọng nói.

Theo sau, xoay đầu nhìn ngồi ở chính mình bên cạnh, bởi vì sợ hãi cho nên khuôn mặt nhỏ tái nhợt, ban đầu váy đã bị đỗi đi, vừa thấy liền xa hoa vô cùng quần áo mặc ở Lan Lan trên người, tóc đã qua một phen trang điểm.

Trong ánh mắt hiện lên một tia âm áp, thực mau đã bị che dấu đi xuống. Doanh Chính khôi phục nguyên bản mặt vô biểu tình một khuôn mặt, muốn sờ Lan Lan đầu, cuối cùng vẫn là từ bỏ.

Theo sau, ánh mắt lại một lần di coi tới rồi dưới chân trên mảnh đất này.

“Cùng trăm A Phòng cung kém xa lắm.”

Chín điều thần long tại tiền phương nổi lơ lửng, phát ra một tiếng tiếp theo một tiếng rỗng ngậm, phảng phất vì làm nổi bật Doanh Chính theo như lời nói giống nhau.

Mà Doanh Chính phía sau, còn lại là mệnh mông vô bờ tuyệt đối.

Quý quân, là từ hoàng đế sau khi chết sờ lưu lại tới tuyệt đối, thống nhất cả nước Tần quân vốn dĩ liền anh dũng vô cùng, chết đi lúc sau đại lượng tượng binh mã bảo tồn đại lượng oán khí, làm cho sống lại lúc sau năng lực thăng bốc hung quý cảnh giới.

Này cũng không phải là cái loại này oán quý, hung quý quý quân hoàn toàn có thể nghiền áp đại bộ phận hoàng đế quý quân.

Hoàn toàn xứng đáng hoàng đế, Thủy Hoàng Đế.

“Đại Tàn các binh lính!”

Đứng ở ngự giá thượng, Tàn Thủy Hoàng đối mặt chính mình quân đội, trên mặt mang theo một tia vui vẻ thoải mái tự tin, một tay cao cao giơ lên, huy đi xuống.

“Chinh phục tòa thành trì này!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 289: Kéo dài thời gian

Rõ ràng thời gian là chính ngọ thời điểm, nhưng là thiên lại là không thể hiểu được tối sầm xuống dưới, trên đường người đi đường nhóm tựa hồ cũng phát hiện này một dị tượng, một đám đều dừng liền không ngừng đầu nhìn lên không trung, tựa hồ ở đâu mây đen cuộn cuộn không trung phía trên tồn tại cái gì.....

Đã chờ lâu ngày, đạo giáo trưởng lão vội vàng vàng rời đi hội sở lúc sau liền triệu tập các đệ tử chuẩn bị chiến tranh, đã nhận thấy được nguy hiểm buông xuống, thậm chí liền những cái đó còn không có chân chính trừ quá quý quái tay mới cũng chờ xuất phát đứng ở đại đàn người chi gian.

Triệu Nhật Thiên, đạo giáo trưởng lão đoàn chỉ nhất, dẫn dắt ba ngàn ba trăm ba mươi ba danh đệ tử tại đây đối mệnh, cầm trong tay khắc có chú văn bảo vệ sức khỏe, mặc màu trắng phiêu dật trường bào, trấn thủ đông giác, tổng cộng chia làm bốn cái trận địa, không rõ ràng lắm địch quân sẽ từ cái kia phương hướng đánh bất ngờ tiến vào, cho nên nghiêm túc biểu tình nhìn quét bốn phía.

Toàn bộ thủ đô phảng phất đều bị bao trùm thượng oán khí giống nhau, thường nhân mắt thường vô pháp phát hiện cảnh tượng, thân là đạo giáo người lại có thể xem rõ ràng.

Mây đen cuộn cuộn không trung phía trên, kia cũng không phải muốn trời mưa dấu hiệu, mà là không lồ oán khí sở làm cho thiên địa dị biến.

“Mở ra kết giới!”

Triệu Nhật Thiên vội vàng quát, nhận thấy được kia lệnh người khủng bố oán khí tổng sản lượng, liền tính là gặp qua đại trường hợp hấn cũng không cảm sinh ra một loại run rẩy cảm giác.

Nếu không mở ra kết giới, hai người lẫn nhau va chạm dư ba tuyệt đối sẽ ảnh hưởng đến nhân loại bình thường sinh hoạt, như vậy đi xuống đạo giáo sở tuyên dương không ảnh hưởng nhân loại thế giới sinh hoạt nói cũng liền thành cái gọi là bọt biển.

“Là muốn từ Đông Phương đánh vào sao.....”

Nắm chặt bảo kiếm lòng bàn tay bên trong mồ hôi thẳng tích, Triệu Nhật Thiên lẩm bẩm tự nói, hấn biết rõ chính mình cái gọi là ba ngàn ba trăm ba mươi ba danh đệ tử có thể chống đỡ bao lâu thời gian.

Chỉ có thể xin giúp đỡ sao?

Tận trời oán khí xuất hiện ở Triệu Nhật Thiên trước mắt, bên cạnh cái gọi là đạo giáo các đệ tử không có kiến thức quá như vậy khủng bố cảnh tượng, một đám đều miễn lậu sợ hãi chỉ sắc, chỉ có ít ỏi mấy cái mặt vô biểu tình nhìn kia tận trời oán khí chữ chân phương.

“Rồng rồng rồng!!”

Điếc tai rồng ngâm tiếng vang lên, kết giới tựa hồ cũng có một tia bị đột phá bộ dáng, Triệu Nhật Thiên mặt lộ vẻ khó xử nhìn về phía kia Cửu Long sở lôi kéo ngự giá thượng.

Cao lớn uy mãnh nam tử. Mặc màu đen long bào, chỉ là rất xa nhìn lại kia áp vào trước mặt cảm giác áp bách khiến cho người sinh ra một tia sợ hãi ý vị, tựa hồ cùng đối phương đối diện đều yêu cầu lớn lao dừng khí giống nhau.

Sắc mặt cương nghị nam nhân nhìn đầy mặt khăn trương chi sắc Triệu Nhật Thiên, khoe miệng lộ ra trào phúng chi sắc, tựa hồ thấy được tạp nư giống nhau nhân vật.

“Tạp nư nên có tạp nư tự giác, là ai cho ngươi dũng khí nhìn thẳng trăm chân dung!”

Cũng không có che dấu chính mình tung tích, theo lý thuyết không có Âm Dương Nhãn Triệu Nhật Thiên cùng với các vị đạo giáo đệ tử căn bản không có biện pháp nhìn đến Tàn Thủy Hoàng cùng hấn cái gọi là Đại Tàn quân đội, nhưng là có không thể hiểu được khí phách Doanh Chính lại hào phóng bại lộ chính mình tung tích.

Hắn dùng đặc thù phương pháp làm này đó thân là nhân loại đạo giáo các đệ tử hoàn toàn toàn nhìn đến chính mình thân ảnh cùng phía sau kia rậm rạp quân đội.

“Doanh Chính. ....”

Triệu Nhật Thiên chỉ là run rẩy âm điệu nói ra này hai chữ, theo sau biến hướng tới phía sau làm mấy cái thủ thế.

Sờ làm hết thấy đều bị giữa không trung Doanh Chính thu vào trong mắt, kinh thường chi sắc càng thêm rõ ràng. Khoe miệng trào phúng ý vị cũng càng thêm rõ ràng.

“Dám thẳng hô trăm tên, xem ra hiện giờ đạo giáo đã quên mất ngàn năm phía trước trăm là như thế nào nghiền áp các ngươi này đàn tạp nư.”

Giơ lên tay tới, phía trước bất an vận vẹo thân hình cự long tại đây một khắc cũng bình ổn xuống dưới, Doanh Chính tay nhẹ nhàng huy hạ, tức khắc phía sau Đại Tàn tuyệt đối liền thu được mệnh lệnh, không đếm được hung quý phát ra từng trận gào rống, hướng tới phía dưới đạo giáo các đệ tử nhào tới.

“Dự bị!”

Đôi tay vung lên, Triệu Nhật Thiên trước mặt dựng thẳng lên hai bài siêu đại hình hào phù chú.

“Lôi đình. Thiên phạt!”

Hai bài phù chú trôi nổi lên, ở trên bầu trời xoay tròn. Mây đen dày đặc không trung phía trên xuất hiện từng trận tia chớp, hướng tới quý quân bỏ đi xuống.

Nhưng là hoàn toàn không có tác dụng, kia nói hủy thiên diệt địa thể công bị Doanh Chính dễ như trở bàn tay lấy ra.

“Trăm, nhưng không cho phép có người ở trước mặt ta chơi tiểu thông minh!”

.....
.....

“Ngươi thân là tộc trưởng. Chẳng lẽ an vị lấy đội chết sao?”

Từ Phúc đầy mặt chính sắc nhìn về phía Triệu Từ phụ thân, tên này đạo giáo người lãnh đạo vật, giờ này khắc này lại như là nháy mắt già rồi mười tuổi giống nhau.

Tự giễu dường như cười nói.

“Hiện giờ đạo giáo căn bản không có biện pháp cùng năm kia phía trước đạo giáo so sánh với, muốn chống đỡ Tàn Thủy Hoàng quân đội xâm lấn. Quả thực là mơ mộng hão huyền. ....”

“Kia nhưng không nhất định.”

Môn bị đẩy ra, mặc hắc y nam tử đi đến, đối với hấn xuất hiện Từ Phúc trên mặt không có bất luận cái gì giết mình chi sắc. Ngược lại là Triệu Từ phụ thân đầy mặt giết mình nhìn hấn.

“Trùng cốc người. ....”

“Tiêu Lăng Phong, trùng cốc hạ nhậm chương môn nhân, đồng thời. .... Ta cũng là ngươi lần này cái gọi là minh hữu.”

Từ Phúc cười tủm tỉm nhìn trước mắt tên này cùng Từ Ngôn từng có giao thoa nam tử, so sánh Từ Ngôn, hấn càng như là cái người trưởng thành.

Bình tĩnh, vững vàng, hơn nữa đầu óc cũng không tồi.

So sánh Từ Ngôn, chỉ có thể nói. .... Vẫn là quá tuổi trẻ.

“Liên tính trùng cốc chi viện, muốn lại một lần phong ấn Tàn Thủy Hoàng cũng là không có khả năng sự tình. ....”

“Cũng không tốt yêu cầu đánh bại Tần Thủy Hoàng.”

Từ Phúc mở miệng nói.

“Này thiên hạ bất luận cái gì một cỗ thế lực đều không thể cùng Thủy Hoàng Đế sở chống lại, liên tính là dùng nhân tạo Âm Dương Nhân phá vỡ phong ấn không có đỉnh thực lực Thủy Hoàng Đế, cũng không phải còn lại Quỷ Vương có thể chống lại tồn tại. .... Căn bản là liên không tồn tại chiến thắng cái thuyết pháp này.”

“Kia chẳng lẽ liên không có một tia khả năng tính sao?”

Tiêu Lăng Phong vội vàng hỏi.

Giờ khắc này, Từ Phúc trên mặt lộ ra thần bí mỉm cười, kia Trương lão nhân xú mặt bày ra này phúc biểu tình thật là tương đương quái dị.

Ngẩng đầu nhìn hướng ngoài cửa sổ, kia dẫn phát thiên địa dị biến oán khí, Từ Phúc trong mắt bao hàm mỉm cười.

“Chúng ta nhiệm vụ cũng chỉ có kéo thời gian. ....”

“Kéo thời gian?”

Triệu Tử phụ thân Triệu quát thiên tựa hồ đã nghĩ tới cái gì, mặt lộ vẻ kinh ngạc chỉ sắc, ngược lại là Tiêu Lăng Phong còn vẻ mặt nghi hoặc.

“Chẳng lẽ còn có cái gì át chủ bài?”

“Không phải át chủ bài, là vương bài!” Từ Phúc trả lời hần vấn đề “Hơn nữa người kia ngươi cũng gặp qua. ....”

“Ta đã thấy?”

Cẩn thận suy nghĩ một lát, Tiêu Lăng Phong thật sự nghĩ không ra chính mình nhận thức cái gì vương bài giống nhau nhân vật.

“Từ Ngôn.”

“Cái gì! Không có khả năng, tuy rằng thân là Âm Dương Nhân người nắm giữ tiềm lực kinh người, nhưng là còn kém xa, hần căn bản không có biện pháp cùng chi chống lại!”

Đối với một bên Tiêu Lăng Phong báo lấy mỉm cười, Từ Phúc còn lại là cao thâm khó đoán lắc lắc đầu.

“Trước kia hần là không có cách nào, nhưng là. .... Đương hần lại lần nữa xuất hiện thời điểm, các ngươi nhất định sẽ chấn động.”

Trong mắt tràn ngập kiên định chỉ sắc.

“Tuyệt đối!”

.....

.....

“Rốt cuộc đã xảy ra cái gì?”

Thẩm Giai nghi hoặc nhìn từ vừa rồi liên vẫn không nhúc nhích Vô Tắc Thiên, trên mặt nghi hoặc chỉ sắc càng thêm ngưng trọng.

Mặt lộ vẻ mỉm cười, Vô Tắc Thiên không nói gì, chỉ là hơi hơi lắc lắc đầu, theo sau xoay người tiến vào phòng trong, đứng ở ngoài cửa Thẩm Giai chỉ là giương mắt nhìn nhìn không có bất luận cái gì biện pháp.

Ký ức đã bị chữa trị, nàng rõ ràng nhớ rõ cái kia ở chính mình sau khi chết trợ giúp chính mình, thậm chí bởi chính mình nam nhân.

Từ Ngôn. ....

Hiện giờ, ngoại giới đã xảy ra chuyện như vậy, hơi chút minh bạch đều biết là vì ai, Âm Dương Nhân dự hoặc, không phải giống nhau Quỷ Vương có thể chống lại.

Nỗ Nhĩ Cáp Xích mấy ngày hôm trước mới phái người đã tới, trao đổi luyện tập một chuyện.

Đương nhiên cự tuyệt, nhưng là án binh bất động Vô Tắc Thiên cũng không có trợ giúp bất luận kẻ nào đều ý tứ, chỉ là oa ở cái này địa phương không ra đi.

“Từ Ngôn. ....”

Lo lắng niệm ra Từ Ngôn tên, còn không đợi Thẩm Giai có gì động tác, môn lại một lần bị mở ra, đương nhìn đến đứng ở chính mình trước mặt Vô Tắc Thiên thời điểm, Thẩm Giai cũng sợ ở tại chỗ.

Mình hoàng sắc long bào, pháp phòng quyền rũ đột hiện ra nàng dáng người, một thân hoàng đế chính trang nàng xuất hiện ở Thẩm Giai trước mặt.

Nàng vẫn luôn nói cho Từ Ngôn nàng là bị phong ấn tại này, trên thực tế cũng không phải như vậy, sinh thời đoạt được chính mình trọng phụ giang sơn, đem chính mình bọn nhỏ toàn bộ bức tử, quảng chiêu nam sủng, như vậy nàng sau khi chết không mặt mũi đi gặp Lý Thế Dân cùng Lý Trị, ngay cả con trai của nàng đã từng Thái tử Lý Hoằng cũng không mặt gặp nhau.

Rốt cuộc bước lên ngôi vị hoàng đế nàng vứt bỏ quá nhiều nguyên bản thuộc về chính mình đồ vật.

Hít sâu một hơi.

Vô Tắc Thiên trước mặt xuất hiện một trận ngự giá, đây là thuộc về đế vương chuyên chúc ngự giá, tuy rằng không có Doanh Chính Cửu Long kéo như vậy khoa trương, nhưng là lấy kỳ lân thay thế long.

Ba điều kỳ lân.

“Đi, đi xem cái kia tiểu gia hỏa lại xông cái gì họa.”

Trên mặt mang theo ý cười, Vô Tắc Thiên đứng ở thiên địa chỉ gian, nhìn chung quanh cái này quen thuộc lại thế giới xa lạ.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 290: Trẫm là Tắc Thiên nữ hoàng

Triệu Nhật Thiên hiện giờ bộ dáng cũng không tốt, đã đi vào trung niên hán đã không có tuổi trẻ thời điểm dũng mãnh khí phách, tuy rằng đã biết Doanh Chính đáng sợ chỗ, nhưng là đương chân chính đối mặt thời điểm, ở sâu trong nội tâm vẫn là toát ra sợ hãi chỉ ý.

Hoàn toàn đánh không lại a.....

Thậm chí chỉ ra tay một lần, ngăn cản ở ngày đó phạt sấm đánh lúc sau, liền cao cao tại thượng coi rẻ phía dưới một đám người, quý quân cho dù chết sau cũng có được cùng sinh thời giống nhau lực lượng, đặc biệt là đạt tới hưng quý lúc sau, bởi vì bản thân cũng đã chết quá một lần duyên cớ, cũng không tồn tại thiếu cánh tay thiếu chân liền lại là sức chiến đấu nông nổi.

Tuy rằng trùng cốc đồng dao đệ tử cũng gia nhập chiến đấu bên trong, nhưng là thương vong thường thường là chính mình này một phương nhiều, vết thương chồng chất thì thế ghé vào trên mặt đất, đã mất đi sinh lợi.

Điện hình chiến thuật biến người, bản thân liền có được hùng hậu oán khí, có thể nghĩ nhiều như vậy hưng quý một ứng mà thượng, chỉ cần không phải ngu ngốc đều có thể thắng, huống chi bọn họ phía trên còn có Doanh Chính cái kia khủng bố tồn tại.

Nếu hán ra tay nói, một người liền có thể toàn tiếm phía dưới mọi người.

Kia vượt qua trình tự sức chiến đấu cũng không phải là cái gọi là vai chính có thể dễ dàng siêu việt, thân là đệ nhất vị đế hoàng, hán sở hưởng dụng tốt nhất tư chất cùng với lực lượng.

Triệu Nhật Thiên thờ hồn hèn, đánh lui lại một đợt đánh úp lại quý quân.

Viện trợ loại chuyện này căn bản không cần tưởng, không có bất luận cái gì biện pháp, đông nam tây bắc bốn cái phương hướng đều đã chịu công kích thoát không khai thân, chỉ là chính mình bản thân xui xẻo một ít gặp Doanh Chính tự mình dẫn dắt quý quân mà thôi.

Vốn nên tuổi này sẽ không tái xuất hiện nóng nảy loại này cảm xúc, nhưng là Triệu Nhật Thiên hiện giờ lại thật thật tại tại bức bối lên, loại này đánh không chết tinh thần ở quý quân trên người hoàn mỹ thể hiện ra tới.

Một mối cảm thật sâu đánh úp lại, hán tựa hồ hồi tưởng nổi lên ở hán còn có thể tuổi nhỏ thời điểm, chính mình phụ thân theo như lời nói, ôm chính mình, đây mặt hồ tra cộ lúc ấy mềm mại khuôn mặt, lúc ấy tuổi trẻ phụ thân nói ra như vậy ảnh hưởng Triệu Nhật Thiên nói.

“Nhật Thiên. .... Cho ngươi khỏi như vậy tên. Chính là vì phụ muốn chính mình nhi tử vọng tử thành long, nhưng là gần chỉ là thành long nói căn bản không thể thỏa mãn ta, ta suy nghĩ chính là làm ta Triệu gia, làm ta nhi tử siêu việt hẳn lão cha sáng chế hạ công tích vĩ đại, làm ta nhi tử có không sợ trời không sợ đất khí phách, làm hôm nay rốt cuộc che đây không được ngươi hai mắt, làm này đầy trời quỷ quái đều vì ngươi xuất hiện cảm giác được sợ hãi, run rẩy. .... Bởi vì ngươi là ta Triệu Nhật Địa nhi tử!”

Cầm trong tay bảo kiếm, Triệu Nhật Thiên thân hình ở không ngừng run rẩy, đầy mặt hồng quang chi sắc. Hồ quang nhảy lên ở bảo kiếm phía trên.

“Lôi đình vạn đánh!!!”

Gào rống, từ Triệu Nhật Thiên thân thể mặt ngoài bộc phát ra đại lượng hồ quang, giống như Lôi Thần giáng thế giống nhau, hai mắt lạnh lùng gắt gao nhìn chăm chăm ngự giá phía trên Doanh Chính.

Cái này làm cho hết thầy mầm tai hoạ mở ra nam nhân.

“Doanh Chính!”

Giờ lên bảo kiếm, tựa hồ vì đáp lại chính mình chủ nhân, bảo kiếm phát ra lóa mắt ánh sáng, chung quanh quỷ, người đều dừng lại cho nhau xé rách động tác, nhìn sức chiến đấu mãnh liệt Triệu Nhật Thiên.

Đặc biệt là hẳn các đệ tử. Càng là một đám hưng phấn đỏ lên mặt, đầy mặt hưng phấn, phảng phất thấy được chúa cứu thế giống nhau!

Không biết là ai đi đầu hô một câu “Sur phó ngu _ bức!” Càng ngày càng nhiều hưng phấn thanh âm truyền đến.

“Xử lý hẳn, sur phó!”

“Vi đệ tử đã chết báo thù. Sur phó!”

Toàn bộ nghe vào trong tai, Triệu Nhật Thiên toàn thân sát khí ứa ra, giờ tay nhắc chân chỉ gian càng là có một cỗ diệt thần khí thế, hai mắt nhìn thẳng Doanh Chính. Triệu Nhật Thiên giờ này khắc này đã trung niên mặt già, lại một lần toả sáng ra bùng bùng sinh cơ.

Ngồi ở ngự giá phía trên, coi rẻ giờ này khắc này cầm bảo kiếm chỉ vào chính mình Triệu Nhật Thiên. Doanh Chính mặt vô biểu tình nhìn hẳn.

Chậm rãi đứng lên.

“Thẳng hô trăm tên huy. ....”

“Nhớ kỹ tên của ta!”

Đánh gãy Doanh Chính nói, cả người hồ quang Triệu Nhật Thiên phía sau phảng phất phiêu khởi một đạo hư trắng, Thiên Lôi mặt, mở nhọn, cầm trong tay cây búa, sau lưng hai cánh, đứng là thân thoại bên trong Thiên Lôi!

“Đạo giáo chính thống, đời trước đạo giáo chi chủ thân truyền đệ tử, Triệu Nhật Thiên!!!”

Hướng tới Doanh Chính bay qua đi, ở hẳn bắn lên kia một khắc, mặt đất hăm sâu mặt đất bên trong, cầm trong tay bảo kiếm cũng đã xảy ra biến hóa, lôi điện vờn quanh, có một đạo long đầu hư ảnh từ giữa như ẩn như hiện.

“Ta là Triệu Nhật Địa nhi tử, ta Triệu Nhật Thiên tướng đánh bạc hết thấy, đem ngươi oanh giết tới tra!!”

“Oanh!”

Tiếng nổ mạnh vang lên, ở giữa không trung, giống như đêm tối pháo hoa giống nhau, tại đây oán khí bao trùm dưới bầu trời phá lệ thấy được.

Này nhất chiêu tập hợp Triệu Nhật Thiên sở hữu lực lượng, lấy được hiệu quả cũng phi thường lộ rõ, toàn bộ đại địa đều phảng phất run rẩy giống nhau.

Chỉ là. ....

Nhìn ly mũi kiếm chỉ có một tia hào Doanh Chính, mặt không đổi sắc nhìn chăm chăm trước mắt cái này vừa mới còn gọi huyền não muốn đem chính mình oanh giết tới tra tập ngự, khóe miệng khơi mào, vрон ngón trỏ cùng ngón giữa, kẹp lấy mũi kiếm, nơi tay chỉ chạm vào mũi kiếm kia một khắc, phát ra lóa mắt quang mạng bảo kiếm nháy mắt dập nát, chỉ để lại chuôi kiếm lẻ loi bị Triệu Nhật Thiên nắm chặt ở trong tay.

Hơi hơi hé miệng, nhưng là lại không cách nào thổ lộ một cái từ ngữ, hai mắt bên trong càng là tràn ngập không thể tưởng tượng chi sắc, liên tính là hoàng giả Quỷ Vương cũng không dám chính diện tiếp được một kích, vì cái gì sẽ bị trước mắt người nam nhân này dễ như trở bàn tay chống cự.

Thậm chí, liên đối phương một sợi lông đều không có thương đến. ....

Khóe miệng lộ ra cười khổ, Triệu Nhật Thiên cảm giác được thật sâu mà mệt mỏi cảm, quả nhiên vượt cấp gì đó đều là vai chính mới có thể làm ra tới sự tình.

Lão tử..... Lên sân khấu quả nhiên soái khí không được ba giây.

“Tạp ngư.”

Vừa mới muốn giải quyết rốt trước mắt cái này chướng mắt gia hỏa, Doanh Chính đỉnh đầu phía trên bỗng nhiên xuất hiện một cổ uy áp, đó là đến từ đế hoàng uy áp cảm.

Đột nhiên ngừng đầu xem tướng phiêu phù ở chính mình trên không ngư giá, Doanh Chính chau mày.

Tam đầu kỳ lân, là nhị đẳng hoàng giả.

“Ồ trăm trước mặt thu hồi ngưoi tiểu xiếc.”

Doanh Chính hai mắt hơi hơi trừng, kia tam đầu kéo ngư giá kỳ lân nhảy mất nổ tan xác, ngư giá cũng trở nên chia năm xẻ bảy từ không trung bên trong rơi xuống đi xuống.

Hai nữ nhân phiêu phù ở giữa không trung.

Trong đó một cái ăn mặc mộc mạc, Doanh Chính trực tiếp lược quá, ánh mắt nhìn thẳng cái kia mặc mình hoàng sắc long bào nữ tử.

Nữ nhân?

Doanh Chính giống như là thấy được ruồi bọ giống nhau, trong mắt chán ghét chỉ sắc không che dấu.

“Hừ, ngưoi là cái nào triều đại hoàng đế, thế nhưng bị nữ nhân đoạt được ngôi vị hoàng đế.....”

“Thủy Hoàng Đế đại danh ta chính là rất rõ ràng, ở ta cái kia thời đại về sự tích của ngưoi cũng rộng vì truyền lưu, chẳng qua không phải hảo thanh danh thời.”

Cùng Doanh Chính bảo trì cùng cái độ cao, Võ Tắc Thiên mặt lộ vẻ mỉm cười nhìn trước mắt tên này lần đầu tiên nhìn thấy Thủy Hoàng Đế, liền tính là lúc trước Lý Thế Dân, cũng không có đối phương khí thế mãnh liệt, nhưng là..... Cũng không phải nói không có một trận chiến chi lực.

“Trẫm là Đại Chu triều, Tắc Thiên nữ hoàng!”

“Hừ, liền tính là hoàng giả lại như thế nào, kẻ hèn nhị đẳng hoàng giả dám ở trăm trước mặt hiển lộ ra ngưoi uy áp.....”

Nói xong, Doanh Chính sắc mặt nghiêm túc lên, không hề hoàng giả uy áp từ trong cơ thể phun trào ra tới, trong phút chốc phủ qua Võ Tắc Thiên uy áp, mà Võ Tắc Thiên mặt cũng ở trong nhảy mất trở nên trắng bệch.

Không có lùi bước, Võ Tắc Thiên còn lại là mang theo dò hỏi ngữ khí.

“Thân là Thủy Hoàng Đế, vì sao còn muốn quấy rầy nhân thế gian hoà bình, cái gọi là điều ước chẳng lẽ ngưoi đã quên mất sao?”

“Điều ước? Trẫm nhưng không nhớ rõ loại này đồ vật, lại nói, kia chỉ là các ngưoi này đàn tạp ngư làm ra tới đồ vật, ta đại nhưng không cần để ý tới.”

Nhìn Võ Tắc Thiên, Doanh Chính phía sau bỗng nhiên truyền ra từng trận rùng rợn, đó là chân long con giận được đến Thiên Đạo tán thành thật hoàng mới có thể phát ra khí thế.

Đã thực rõ ràng.

Căn bản không để ý tới Võ Tắc Thiên khuyên bảo, thả ra này đó cũng đã chứng minh, hần là triệt triệt để để sùng nhi, thiên địa chi gian sùng nhi, hoàn toàn xứng đáng đệ nhất.

Nếu không phải đỉnh thực lực, chỉ sợ Võ Tắc Thiên căn bản không có biện pháp đứng ở hần trước mặt.

Căn bản không có khả năng là Tần Thủy Hoàng đối thủ, Võ Tắc Thiên vẫn là có điểm này tự mình hiểu lấy, nhưng là vừa mới hần nhìn chung quanh toàn bộ thành thị cũng không có phát hiện Từ Ngôn thân ảnh.

Cái kia tiểu gia hỏa chạy chạy đi đâu.....

Trong lòng tuy rằng có được nghi hoặc, nhưng là càng trọng còn lại là trước mắt người này.

“Một khi đã như vậy, cũng không cần thiết nói thêm cái gì.”

“Trẫm cầu mà không được.”

Doanh Chính trả lời đơn giản nhanh nhẹn.

Nhưng là Võ Tắc Thiên chỉ là ở kéo dài thời gian, nàng rất rõ ràng đối phương chỉ cần ngay lập tức chỉ gian liền có thể giải quyết rốt chính mình, Quý Vương thực lực cũng là có trình tự chỉ phần.

“Nếu một mình đấu không có phần thắng. .... Kia hai người thế nào?”

Võ Tắc Thiên phía sau bỗng nhiên truyền ra già nua thanh âm, đột nhiên xoay đầu, Võ Tắc Thiên giật mình nhìn trước mắt cái này lão nhân.

“Từ Phúc!” Nghiến răng nghiến lợi, Doanh Chính ở Từ Phúc xuất hiện kia một khắc, trên mặt xác xác thật thật xuất hiện căm hận.

Đối với lừa gạt quá chính mình người, hơn nữa lừa gạt quá chính mình hai lần, cảm giác bị đối phương lừa đùa Doanh Chính không có khả năng nhẹ nhàng nuốt xuống khẩu khí này.

“Đã lâu không thấy. .... Nhưng là ta nhưng một chút đều không nghĩ ngươi.”

Hơi hơi lắc lắc đầu, Từ Phúc trên mặt mang theo cười khổ.

“Tần Thủy Hoàng. .... Doanh Chính.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 291: Từ Ngôn tân cảnh giới

Từ Phúc xuất hiện giống như bình tĩnh trên mặt hồ đầu nhập một viên cự thạch, trên thực tế vốn dĩ liền không bình tĩnh cực diện bởi vì Từ Phúc xuất hiện trở nên càng không xong.

Nguyên bản Doanh Chính không tính toán ra tay, nhưng là nhìn đến Từ Phúc đã đến lúc sau lại đầy mặt khó chịu thần sắc, ngay từ đầu bảo trì cái loại này cao thâm khó đoán hình tượng cũng không ở duy trì đi xuống.

Triệu Nhật Thiên thở hổn hển, đầy mặt khẩn trương chỉ sắc nhìn đột nhiên xâm nhập chiến cuộc hai người, bọn họ hai người mỗi người trên người đều có vô pháp nhìn thấu thực lực, nhưng là so sánh Doanh Chính vẫn là yếu đi rất nhiều.

Nhưng là hai người liên thủ. .... Chưa chắc không thể uy hiếp đến Doanh Chính.

“Tập ngư nhiều một cái hai điều, mang đến ngụ ý không lớn, đối trăm mà nói, chỉ là nhiều sát một cái mà thôi.”

Doanh Chính đem từ chín con rồng lôi kéo ngự giá thối lui đến phía sau, ngồi ở ngự giá phía trên Lan Lan sức thành một đoàn, đại khái từ bị bắt đi kia một khắc bắt đầu, nàng liền vẫn luôn ở lo lắng hãi hùng, tuy rằng Doanh Chính không có bất luận cái gì thương tổn hấn ý tứ, nhưng là liên tính nhìn kia trương nghiêm túc mặt, người thường cũng sẽ sợ hãi hướng chỉ là cái tiểu nữ hài đầu?

Từ Phúc ánh mắt nhìn về phía đã đi xa ngự giá, đã hoa tâm nhú mảy, bắt đi Lan Lan là ở nàng suy đoán trong vòng, dựa theo đạo lý tới nói, được đến Lan Lan loại này ngàn năm khó gặp cực âm thân thể lúc sau, Doanh Chính hẳn là sẽ lập tức hấp thu do đó khôi phục thực lực mới đúng, nhưng trên thực tế cái kia gia gọi là Lan Lan tiểu nha đầu đến nay còn sống. ....

Nhìn đáng về quá đến cũng không tệ lắm bộ dáng.

Rốt cuộc suy nghĩ cái gì?

“Uy, người này tập ngư đang xem nơi nào?”

Chú ý tới Từ Phúc đối diện ánh mắt nhìn về phía phía sau đi xa ngự giá, Doanh Chính khó chịu ngữ khí từ trong miệng truyền ra, đối với Từ Phúc trong mắt kia cười như không cười ánh mắt phá lệ phản cảm, phảng phất chính mình bị nhìn thấu giống nhau.

Hướng chỉ, Từ Phúc biểu tình còn thực đáng khinh.

“Chỉ là không nghĩ tới Tần Thủy Hoàng Doanh Chính còn hảo này khẩu. .... Khẩu vị có đủ trọng a, loli khổng nga ~”

“Hừ! Trăm cũng không biết nói người đang nói cái gì.” Doanh Chính hiển nhiên muốn mạnh miệng rốt cuộc.

“Không thể không nói, Từ Phúc..... Ngươi tìm đường chết năng lực lại tăng lên, tuy rằng trăm ngay từ đầu liền không tính toán buông tha ngươi. Nhưng là không đem ngươi tể rớt nói nan giải mỗi hận trong lòng của ta!”

Không cho Từ Phúc tiếp tục vô nghĩa đi xuống thời gian, Doanh Chính giành trước nói ra những lời này, theo sau đầy mặt lạnh lùng, một tay giơ lên.

“Giải quyết ngươi loại phế vật này, nhất chiêu là đủ rồi.”

Từ Phúc cảm giác thân thể của mình vô pháp làm ra bất luận cái gì động tác, cứng đờ giống như cục đá giống nhau, đây là Doanh Chính khiến cho quý, bất luận cái gì đạt tới Quý Vương cảnh giới quý đều có thể đủ làm được điểm này, tiền đề là người trước muốn so người sau cường, rõ ràng chưa từng pháp tránh thoát lực đạo xem ra. Doanh Chính quả thực cường vô biên.

“Vạn vật sinh trưởng tự nhiên có này đạo lý, nhưng mà trăm thân là vạn vật chi chủ, lý nên hưởng thụ vạn vật tặng..... Mà trăm, càng là thao túng vạn vật!”

Doanh Chính phiệt ngạch liếc mắt một cái đứng ở một bên Vô Tắc Thiên, theo sau ánh mắt lại tập trung tới rồi Từ Phúc kia Trương lão trên mặt.

“Nói cách khác..... Một hoa một thảo một mộc, đại địa không trung, thủy, bất cứ thứ gì đều có thể bị ta khống chế, nếu ngươi tính toán dùng ngươi lấy làm tự hào không gian năng lực đào tẩu nói. Ta chỉ có thể nói đồng dạng sai lầm ta cũng sẽ không ở phạm lần thứ hai..... Đương nhiên!”

Nhìn về phía một bên Vô Tắc Thiên.

“Ngươi tính toán nhúng tay cũng là có thể, nhưng là không có bất luận cái gì phần thắng là được..... Nữ nhân, muốn hay không trăm cho ngươi một lần cơ hội?”

“Cái gì cơ hội?”

“Đi theo trăm đi, trăm yêu cầu thị nữ.”

“Hừ!”

Hiển nhiên này không phải cái gì tốt đề nghị. Từ Vô Tắc Thiên kia trở nên khó coi sắc mặt có thể nhìn ra được tới, làm nàng đương Tần Thủy Hoàng thị nữ, còn không bằng dứt khoát đã chết tính.

Đối với sắc mặt biến đổi lớn Vô Tắc Thiên, Doanh Chính chỉ là báo lấy mỉm cười. Theo sau đó là nhìn đã ở chính mình trước mặt vô pháp nhúc nhích Từ Phúc.

Nguyên bản cho rằng tìm được lão gia hỏa này muốn phí thượng một tia công phu, nhưng là không nghĩ tới hắn lại ngay ngốc chạy ra tới, đây chính là tình rất nhiều không cần thiết phiền toái.

“Âm Dương Nhân cố nhiên phiền toái..... Nhưng là. Chỉ cần ngươi hai mắt nhắm đi nói, ngươi cũng liền không tồn tại cái gọi là sống lại, liền cùng giống nhau lão nhân nhậm trăm giết.”

Búng tay một cái, Từ Phúc bỗng nhiên phát ra hét thảm một tiếng, hai mắt chảy ra đại lượng máu, cặp kia mang cho hắn phúc lợi hai mắt đã biến mất không thấy.

Xem ở trong mắt điểm Vô Tắc Thiên ám đạo không xong, trong lòng có chút hồi hận đi vào cái này địa phương.

“Đừng có gấp, sau chính là ngươi.”

Phảng phất biết Vô Tắc Thiên nội tâm suy nghĩ cái gì, Doanh Chính mở miệng trấn an nói.

Một lần nữa nhìn về phía Từ Phúc, trong mắt tràn ngập hài hước chi sắc, đối với cái này trêu chọc chính mình hai lần lão nhân, Doanh Chính nhưng không tính toán liền như vậy dễ như trở bàn tay buông tha hắn.

Ca!

Không có tiến hành bước tiếp theo, Doanh Chính mảy bỗng nhiên nhú chặt lên, không trung bên trong bay tới rách nát pha lê thanh phá lệ chói tai, nhìn Vô Tắc Thiên đồng ý nghi hoặc mặt Doanh Chính biết không là chỉ có chính hắn một người nghe được.

Ném xuống Từ Phúc, mất đi hai mắt Từ Phúc giống như chết giống nhau từ không trung rơi xuống, bị Triệu Nhật Thiên tiếp được.

Mà không trung bên trong, Doanh Chính phía sau kia thiên không trung thể nhưng xuất hiện vết rạn!

Không trung, không phải pha lê, càng không phải gương, theo lý thuyết không có khả năng phát sinh chuyện như vậy mới đúng, ngay cả Doanh Chính cũng vô pháp làm mình bạch này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Vết rạn càng ngày càng nhiều, chói tai tiếng vang ở bốn phía hồi phóng, trong miệng, oanh một tiếng, nổ mạnh mở ra, vỡ ra không trung bên trong xuất

hiện một tòa thật lớn cửa đá.

Mà chậm rãi, cửa đá bị mở ra.

Doanh Chính khiếp sợ nhìn cửa đá nội tình hình, kia giống như tận thế giống nhau chiến trường làm hấn ký ức hãy còn mới mẻ, ở hấn ký ức bên trong tựa hồ nhìn thấy quá cái này địa phương.

Nhưng là vô luận như thế nào lại đều không thể hồi tưởng lên.

Thẳng đến trước mắt xuất hiện bóng người, mới làm Doanh Chính phục hồi tinh thần lại.

Từ cửa đá nội đi ra một người.

Mặc màu đen trường bào, tóc mái lược dài đến đến mí mắt, màu đen đầu tóc thoát nhìn có đã làm hộ lý, giống như cổ đại người trang phục thượng có kỳ dị hoa văn.

Nhưng mà Doanh Chính cũng không nhận thức người này.

Nhưng là phía sau Vô Tắc Thiên lại giật mình hô ra tới.

“Từ Ngôn!”

Ngữ khí bên trong tràn ngập khiếp sợ.

Vô Tắc Thiên thanh âm làm Doanh Chính đã biết trước mắt người này ý đồ đến, cẩn thận xem kỹ trước mắt áo đen nam tử, Doanh Chính bỗng nhiên lộ ra có ý từ biểu tình.

“Người chính là Âm Dương Nhân người nắm giữ, từ người hiện tại trạng thái xem ra, nhưng cảm thụ không đến người kinh người tiềm lực, vẫn là nói. .... Người làm được kia một bước?”

“Người theo như lời kia một bước ta cũng không rõ ràng.”

Từ Ngôn cũng không có đối Doanh Chính làm ra bất luận cái gì khiêu khích sự tình, cả người càng thêm trầm ổn, thoát nhìn giống như là khám phá hồng trần giống nhau.

“Nhưng là, chỉ cần biết rằng ta cái này trạng thái có thể đánh quá người thì tốt rồi.”

“Mơ mộng hảo huyền!”

Doanh Chính đối với Từ Ngôn nói sinh ra tương đương khó chịu cảm giác.

“Liên tính người làm được kia một bước lại như thế nào? Gây sự cái kia cảnh giới cũng là có mạnh yếu chi phân, thực rõ ràng ta so người cường cũng không phải là nhỏ tí tẹo.”

“Là sao.”

Loại này bình đạm ngữ khí khiến cho Doanh Chính sắc mặt thật không tốt xem, còn không có mở miệng nói cái gì, Từ Ngôn liền dẫn đầu đặt câu hỏi.

“Trình Từ chết cùng người có quan hệ đi?”

“Cái gì?”

“Lan Lan là người bắt đi đi. ....”

Nhìn Doanh Chính kia khuôn mặt, Từ Ngôn chậm rãi về phía trước đi đến, rõ ràng là ở giữa không trung, nhưng là hấn lại cho người ta một loại đứng ở đất bằng thượng cảm giác giống nhau.

“Ta đều đã biết, Trình Từ, Lan Lan, Từ Phúc cùng với. .... Chuyện của người, cái kia cảnh giới ta cũng biết.”

Cái gọi là Quý Vương, cũng không phải chung điểm.

Tại đây phía trên còn có mặt khác một loại cảnh giới.

Cũng không có bất luận cái gì xưng hô, trừ bỏ Doanh Chính bên ngoài, trước kia cũng không có bất luận cái gì một con quỷ đặt tới cái loại này cảnh giới, đây cũng là Doanh Chính xuất phát từ bất bại nguyên nhân.

Xưng là, thần!

Quý là một loại linh thể, là nhân loại sau khi chết tính biến ảo mà ra, mà trong truyền thuyết tiên nhân còn lại là một loại lấy linh thể hình thức biểu hiện ra **.

Ở mặt pháp thời đại di tích bên trong, Từ Ngôn hiểu biết rất nhiều, ở cái kia thời đại, cái gọi là người tu tiên đạt tới đại thành lúc sau liền sẽ thành tiên, mà tiên nhân trường sinh bất lão cũng tương đối đáp lời Âm Dương Nhân sở mang đến hết thấy hiệu quả.

Âm Dương Nhân, không không phải chỉ có thể nhìn đến quý đôi mắt.

Mà là cái gọi là tiên nhân chi mắt!

Thần tiên hai mắt, càng là thần đôi mắt!

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292: Tới chiến

Tiên nhân chi mắt, danh như ý nghĩa chính là mặt pháp thời đại đám kia người tu tiên đôi mắt, bởi vì mặt pháp thời đại cho nên sở hữu người tu tiên biến mất, bởi vậy làm cho loại này đôi mắt từ đây mai danh ẩn tích, nhưng là Từ Ngôn cặp mắt kia, chính là tiên nhân chi mắt.

Âm Dương Nhân.

“Thần chi mắt?”

Doanh Chính lẩm bẩm tự nói, theo sau trên mặt mang theo một tia khinh thường ý cười.

“Liên tính người nói chính là thật sự lại như thế nào? Đôi trăm mà nói, trăm chính là thế giới này thần!”

“Người tựa hồ còn không có làm rõ ràng trạng huống.”

Từ Ngôn mặt vô biểu tình, nội tâm bên trong không tồn tại một tia dao động, ánh mắt chỉ là phiết giống nhau bị Triệu Nhật Thiên an trí tốt Từ Phúc, theo sau lại một lần nhìn về phía Doanh Chính.

“Cái gọi là thần, cũng chính là mặt pháp thời đại đám kia người tu tiên, chỉ cần tới kia tầng cảnh giới cũng có thể xưng là thần, đương nhiên, nếu người chính là muốn đem thần cái này danh hiệu hướng chính mình trên đầu khấu khấu nói vì cũng không có gì lời nói nhưng nói.”

Gió nổi lên.

Gió nhẹ xuy phát Từ Ngôn góc áo, ở không trung phiêu đảng, Vô Tắc Thiên nhìn trước mắt này trương rõ ràng không có chút nào biến hóa, nhưng là lại trở nên xa lạ lên mặt, trầm mặc.

Có thể cảm giác được rõ ràng, hắn trên người đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, nhưng là ngành muốn nói gì địa phương có điều thay đổi nói, rồi lại nói không nên lời cái nguyên do.

Hắn trên người cũng không có cảm nhận được oán khí tồn tại, không phải trước kia cái loại này kinh người oán khí, mà là một tia đều không cảm giác được.

Hắn..... Đến chết gặp cái gì?

“Thần cảnh giới, chính là hết thấy đều thu liễm lên..... Đạt tới một loại chút nào không lãng phí tự thân lực lượng phương pháp, nhưng là điểm này lại rất khó làm được, có thể đạt tới cái này trình tự càng là ít ỏi không có mấy, đơn trái lại đạt tới cái này cảnh giới đều có thể xưng là thần.”

Từ Ngôn nói.

“Từ người trên người cũng không có oán khí biểu lộ, bằng vào Thủy Hoàng Đế khí vận đạt tới loại trình độ này liên tính là ta cũng muốn cảm thấy khen ngợi người.”

Doanh Chính cũng không có bất luận cái gì hành động, chỉ là nhìn Từ Ngôn ở nơi đó nói chuyện.

“Liên tính người cũng đạt tới loại này cảnh giới lại như thế nào? Ngàn năm lắng đọng lại trăm sở cũng cố muốn so người mạnh hơn nhiều.”

“Xác thật như thế.”

Không thể không thừa nhận, Từ Ngôn cũng không có cũng đủ nắm chắc đá đảo Doanh Chính, mặc dù có Âm Dương Nhân loại này nghịch thiên đôi mắt. Nhưng là thân là Tần Thủy Hoàng Doanh Chính hấn trên người khí vận càng là không người có thể cập.

Hoàn toàn có thể nói hấn chính là vận mệnh chi tử, nếu trên thế giới này không có Từ Ngôn tồn tại nói, cuối cùng cười đến cuối cùng nhất định là hấn.

“Ồ trăm trong mắt, người chính là điều tạp ngư.”

“Ta là tạp ngư nói, vậy người chẳng phải là món lòng?”

Từ Ngôn cười cười.

Nâng lên tay, gió nổi lên không trung bên trong nguyên bản bị khổng lồ oán khí sở nhuộm đậm hoàn cảnh tựa hồ có điều thay đổi, ban đầu cái loại này áp mọi người suyễn bắt quá tới khí thế đã không có, nhưng là trên bầu trời còn tồn tại khổng lồ oán khí.

“Diện tích che phủ như vậy khoan lĩnh vực..... Không thể không thừa nhận người rất mạnh.”

Từ Ngôn buông tay, trong ánh mắt xuất hiện một tia kiên định.

“Nhưng là ta có chiến đấu đi xuống lý do.”

“Đồng dạng, trăm cũng là như thế.”

Đối với Từ Ngôn đem chính mình lĩnh vực đánh tan này một tình huống, Doanh Chính cũng không có lộ ra giật mình thần sắc, ở hấn xem ra đạt tới loại này cảnh giới lúc sau, làm được loại chuyện này cũng không phải cái gì đáng giá kinh ngạc sự tình.

Ở hấn xem ra, nếu Từ Ngôn làm không được nói cũng liền không có tư cách cùng hấn nói lâu như vậy nói.

Nói xong, Doanh Chính sau lưng xuất hiện một đầu long đầu hư ảnh, cùng lôi kéo ngư giả những cái đó long không giống nhau, này chỉ long tuy rằng chỉ là hư ảnh, nhưng là sở mang đến cảm thụ lại hoàn toàn bất đồng.

Giống như nhìn đến một con con kiến cùng nhìn đến một đầu lão hổ ý nghĩa có thể giống nhau sao?

Từ Ngôn mặt mang mỉm cười, phía sau cũng chậm rãi bắt đầu hiện lên hư ảnh.

Đồng dạng là con rồng. Nhưng là cùng Doanh Chính có điều bất đồng, Doanh Chính long hiện ra chính là chính thể màu đen, nhưng là Từ Ngôn sau lưng cái kia long sở hiện ra đích xác thật toàn thân màu trắng.

Hắc bạch quyết đấu, tuy rằng cừ kỷ nhưng là xác thật thỏa đáng nhất so sánh.

Đối với Từ Ngôn sau lưng biến ảo long Doanh Chính tuy rằng mặt ngoài không có người thực biến hóa. Nhưng thật sự hấn chấn kinh rồi.

Chân long thiên tử, lịch đại hoàng đế đều này đây cái này thân phận tự cho mình là, nhưng trên thực tế long cũng là phân ba bảy loại, đương nhiên Doanh Chính phía sau hắc long thuộc về đứng đầu cấp bậc. Làm hấn giật mình còn lại là Từ Ngôn sau lưng cũng biến ảo một cái cùng cấp bậc màu trắng long.

Như thế nào có thể không kinh ngạc?

Theo lý thuyết, không phải hoàng giả Từ Ngôn căn bản không có tư cách biến ảo long, liên tính là kỳ lân. Phụng hoàng gì đó, Doanh Chính cũng sẽ không như vậy giật mình.

“Thực giật mình?”

Nhìn ra Doanh Chính ý tưởng, Từ Ngôn trên mặt mang theo một tia ý cười.

“Tuy rằng tên của ta gọi là Từ Ngôn, nhưng là ta tổ tiên cũng không phải là dòng họ này.”

Doanh Chính biểu tình như là đột nhiên nhớ tới cái gì, nhìn về phía Từ Ngôn.

“Lư?”

“Hán Cao Tổ huyết mạch, tuy rằng đến ta này một thế hệ đã có điều yếu bớt nhưng là chân long chi tử huyết mạch giống như xuất hiện sự lại giống.”

Từ Ngôn nhìn về phía Doanh Chính.

“Không cảm thấy kỳ quái sao, vì cái gì ở người sau khi chết người cũng không có nhìn đến Lưu Bang thân ảnh? Thân là Hán triều khai quốc hoàng đế cướp người Đại Tần người ở hán sau khi chết người nhất định hướng về đi tìm hán phiên toái, nhưng là người có tìm được hán sao?”

Doanh Chính biểu tình trở nên rất khó xem.

Chính như Từ Ngôn theo như lời, hán thân thủ sáng tạo Đại Tần đế quốc ở bị cướp lúc sau hán xác thật ôm giáo huấn một chút hán Cao Tổ ý tưởng, nhưng là đương Lưu Bang sau khi chết, hán lại không có tìm được về Lưu Bang tồn tại trên đời này một tia dấu vết.

Hoàng đế sau khi chết là không thể đi đầu thai.

Hán là thân là hoàng đế bản thân sở khiến liên mạng người quá nhiều, cho nên sau khi chết Thiên Đạo sẽ không thu lưu bọn họ linh hồn càng sẽ không làm cho bọn họ luân hồi.

Nhưng là..... Lưu Bang linh hồn lại không thấy.

“Cũng không có đi đầu thai, mà là đi tới một cái khác địa phương, không phải nhân giới, không phải quỷ giới, càng không phải cái gọi là Thiên giới..... Tuy rằng ở mặt pháp thời đại cũng đã hủy diệt Thiên giới đã không có bất luận cái gì một người thần tiên tồn tại xuống dưới, nhưng là hán lại đi một cái khác địa phương, sinh giới!”

“Danh như ý nghĩa, sinh mệnh nơi khởi nguyên, cũng chính là cái gọi là sinh giới, thân là thiên địa sùng nhi người lại không có tư cách vào nhập nơi đó, tuy rằng người người mang đại khí vận, tuy rằng người tồn tại thời điểm sáng lập hạ công tích vĩ đại, nhưng..... Khởi động toàn bộ dân tộc xương sống chính là Hán triều, không phải người Đại Tần!”

Từ Ngôn âm điệu đề cao, cùng Doanh Chính nói nhiều như vậy có không đến cũng không phải vô nghĩa, mà là ở kéo dài thời gian.

Vội vàng dám đến hán, cũng không có đem thân thể nội kia phân lực lượng toàn bộ hấp thu liền chạy tới, nếu ở tới nay nói, Từ Phúc cái kia lão nhân liên sẽ quái rớt.

Hán sống hay chết Từ Ngôn không để bụng, nhưng là cái này lão nhân lại nắm giữ làm Trình Từ sống lại phương pháp, tuy rằng đã nói qua là Âm Dương Nhân, nhưng Từ Ngôn tổng cảm giác đối phương ở dấu điểm cái gì.

Cũng không có toàn bộ nói cho chính mình.

Vì để ngửa vạ nhất, chỉ có thể chạy tới cứu Từ Phúc.

“Hừ, liên tính Lưu Bang kia tiểu nhi đi sinh giới lại như thế nào, trăm chỉ cần được đến thế giới này như vậy đủ rồi.”

Sau lưng màu đen cự long phát ra gầm lên giận dữ, từ Doanh Chính thân thể phun ra ra đại lượng uy áp, tại đây một khắc toàn bộ bộc phát ra tới.

Thiên địa tựa hồ đang run động, tựa hồ thế giới này cũng không thể hoàn toàn thừa nhận Doanh Chính lực lượng.

Từ Ngôn nên lời mặt không có chút nào biến hóa, nhưng là nội tâm lại kinh ngạc Doanh Chính lực lượng, so với hán suy nghĩ phải mạnh hơn một chút, bất quá không có được đến chính mình Âm Dương Nhân sống lại Doanh Chính tựa hồ bày ra không phải hán đỉnh thực lực.

Đây là nhất hán là may mắn một chút

“Tới làm trăm nhìn xem thực lực của người!”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 293: Doanh Chính năng lực

Từ Ngôn xác thật gặp được Lưu Bang, ở mặt pháp thời đại di tích trong vòng bị truyền tống tới rồi cái gọi là sinh giới, đương Từ Ngôn tỉnh lại thời điểm không phải cái gì mỹ diệu cảnh tượng, cũng không phải cái gì xa lạ trần nhà, mà là một người lộ ra tiện tiện tươi cười thanh niên nam tử.

Lớn lên, coi như soái khí hai chữ, chính là toàn thân đều cho người ta một loại không đứng đắn cảm giác, hơn nữa..... Hán tay còn ở gãi móng.

Đối trước mắt người này ấn tượng đầu tiên cũng không tốt, hoàn toàn có thể nói là tương đối không xong ấn tượng, nhưng là đương người này nói ra hán là Từ Ngôn tổ tiên kia một khắc khối, Từ Ngôn tại nội tâm chỉ trung gian liền vừa thấy mặt yên lặng mà định ra kết luận.

Hán đại khái đầu bị cửa kẹp, hơn nữa không ngừng một lần.

Nhưng mà, chân tướng đều nói rõ ràng lúc sau, liền tính không nghĩ thừa nhận, nhưng là Từ Ngôn vẫn là biết được cái này gọi là Luru Bang nam nhân, là chính mình tổ tiên.

Đường đường đại hán triều hoàng đế, hán Cao Tổ Luru Bang!

.....

.....

“Một hoa một thảo một mộc, thế giới này sở hữu tồn tại vật thể đều cùng ta thân hình sinh ra cộng minh.”

Từ Ngôn biểu tình thoát nhìn liền giống như sắp ngóm củ tỏi lão gia gia giống nhau, đối thế giới này tựa hồ không có một tia lưu niệm, đầy mặt siêu độ chi sắc.

Cho người ta một loại sắp thăng thiên cảm giác.

Trong cơ thể tràn ngập lực lượng chậm rãi bắt đầu bị thân thể của mình hấp thu, thiên địa chỉ gian dị biến càng thêm kịch liệt, có lẽ là hai cái siêu thoát rồi thế giới này hán là sở thừa nhận lực lượng duyên cớ, cái gọi là Thiên Đạo giống như cũng bắt đầu trở nên khó chịu lên.

Từ không trung phía trên rơi xuống luồng đạo lôi đình, bao phủ hai người, nhưng là lại không có cấp hai người trên người lưu lại một chút thương tổn, tựa như vừa mới kia chấn động nhân tâm sấm đánh còn không bằng cào ngứa.

Trên thực tế, tới cái này cái gọi là thân cảnh giới lúc sau, bản thân đã siêu thoát rồi thế giới này ứng có không chế trong phạm vi, hoàn toàn có thể nói đứng không chịu thế gian bất luận cái gì một người không chế.

Từ Ngôn nhìn về phía còn ngây ngốc đứng ở một bên Vô Tắc Thiên. Khóe miệng mang theo mỉm cười, vươn tay nhắm ngay Vô Tắc Thiên, tiếp theo giây đối phương liền cảm giác thân thể không chịu không chế dừng ở trên mặt đất.

Ở Vô Tắc Thiên bên người đứng còn lại là cái kia quảng ngã hồng rồi đầu làm cho gián tiếp tính mất đi ký ức thiếu nữ, Thẩm Giai.

Nhìn cặp kia thanh triệt hai mắt, Từ Ngôn rất rõ ràng, cái kia tổng hội sẽ quên sự tình thiếu nữ đã không thấy, giờ này khắc này Thẩm Giai nhớ lại sở hữu sự tình, bất luận là từ trước vẫn là về sau đã phát sinh sự tình nàng đều sẽ không lại quên mất.

Dời đi tầm mắt, Từ Ngôn nhìn về phía Doanh Chính.

Không thể kéo đi xuống.

Ngay lập tức chỉ gian, hai người thân ảnh liền biến mất ở mọi người trước mặt. Liền giống như căn bản là không tồn tại trên thế giới này giống nhau.

Nhìn đột nhiên biến mất hai người, Thẩm Giai giật mình nhìn về phía một bên Vô Tắc Thiên, vội vàng hỏi.

“Từ Ngôn đi nơi nào?”

“.....”

Không có trả lời Thẩm Giai nói, Vô Tắc Thiên còn lại là cau mày, trên mặt bất an chi sắc càng thêm nghiêm trọng.

“Thoạt nhìn người lại làm cái gì vô ý nghĩa sự tình.”

Doanh Chính nhìn xa lạ cảnh tượng, nơi này căn bản là không phải địa cầu, hán là thuộc về mặt khác một cái không gian.

“Đó là đương nhiên. .... Ta nhưng không nghĩ đem thủ đô phá hư hỏng nát, nếu nói vậy, ta sở làm hết thấy không cũng liền uống phí sao?”

Từ Ngôn cười cười.

Nhưng mà tại hạ một giây. Doanh Chính thân hình liền xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, ngay lập tức chỉ gian, Từ Ngôn liền giống như đạn pháo giống nhau bái đánh bay đi ra ngoài.

Ổn định thân thể, nhìn đồ lên bàn tay. Tuy rằng miễn cưỡng chống đỡ ở tiến công, nhưng là bàn tay từng trận tê dại, toàn bộ tay đều mau đoạn rớt giống nhau.

Nhưng mà, cũng không có chờ Từ Ngôn thả lỏng cảnh giác. Giống như nháy mắt thân giống nhau chiêu số, Doanh Chính vọt đến một bên, trong tay biến ảo mà ra một phen đen nhánh cự kiếm. Hướng tới Từ Ngôn chém lại đây.

“Phanh!”

Lệnh người nha toan tiếng vang truyền đến, từ trong hư không móc ra một phen toàn thân màu trắng dài chừng ba mét tả hữu trường kiếm chống đỡ ở Doanh Chính một kích, nhưng là bả vai truyền đến cảm quan thời khắc đều nói cho Từ Ngôn, đang ở siêu phụ tải.

Xem chuẩn thời cơ, thân mình vì sườn vọt đến một bên, Từ Ngôn tay trái hướng tới Doanh Chính nơi vị trí huy đi, nhìn như bình thường một quyền lại ở tiếp xúc đến Doanh Chính thân hình kia một khắc phát ra tiếng tai tiếng nổ mạnh.

Đem oán khí tập trung ở một chút phóng ra đi ra ngoài, giống như bom nguyên lý không sai biệt lắm, áp súc lúc sau oán khí nổ mạnh mở ra uy lực càng thêm kinh người.

Nhưng là.....

“Chỉ có điểm này trình độ sao?”

Bắt lấy Từ Ngôn thủ đoạn, cường mà hữu lực nắm tay khiến cho Từ Ngôn căn bản vô pháp tránh thoát, Doanh Chính đầy mặt thất vọng chỉ sắc, theo sau một chân hướng tới Từ Ngôn đầu quất qua đi.

Nhưng mà, thất bại, biến mất thân ảnh ở một bên xuất hiện, hư vô giống như trong nước ảnh ngược giống nhau, nhìn như tồn tại nhưng kỳ thật lại không tồn tại.

“Như thế có điểm ý tứ.”

Trong tay màu đen cự kiếm biến mất, Doanh Chính mặt mang mỉm cười nhìn về phía trước người Từ Ngôn.

“Là không gian năng lực, cứ như vậy trầm nhưng thật ra rõ ràng, cái này không gian kỳ thật là người sáng tạo một khối đơn độc tồn tại địa phương, nếu không đem người đánh bại nói căn bản là không có cách nào đi ra ngoài.”

“Người nhưng thật ra thông minh.”

Từ Ngôn cảm giác chính mình lòng bàn tay có chút ra mồ hôi, Doanh Chính tựa hồ nhìn ra hấn ý đồ nhưng là lại không có hoàn toàn vạch trần.

Không sai, Từ Ngôn căn bản không có nắm chắc đánh bại Doanh Chính, hấn đem Doanh Chính kéo vào chính mình sáng chế tạo cái này không gian nội ô có tính toán chính là nếu chính mình bất hạnh bị xử lý nói, có thể đem Doanh Chính ủng xa ở tại chỗ này.

Chỉ cần chính mình đã chết, cái này không gian liền sẽ hỏng mất, sau đó liền sẽ hoàn toàn cùng địa cầu cắt ra liên hệ, cứ như vậy liền không tồn tại ở đi ra ngoài lý do.

Mà Doanh Chính những cái đó quý quân, dựa trên địa cầu đám kia người nên vậy là đủ rồi.

“Kia, rất đơn giản, chỉ cần trầm đem người đánh bại là đến nơi.”

Doanh Chính hoạt động thủ đoạn, khóe miệng mang theo hưng phấn mỉm cười.

“Không biết đã bao nhiêu năm, người là duy nhất một cái làm ta hơi chút cảm giác được thú vị người, thật nên khen ngợi Âm Dương Nhân hiệu quả sao, nếu làm người tiếp tục phát triển đi xuống nói, ngay cả ta sống thuê đều không phải là đối thủ của người, nhưng là hiện tại..... Người còn hoàn toàn không đủ xem”

“Bị Thủy Hoàng Đế khen ngợi..... Ta hấn là cảm giác được vinh hạnh sao?”

“Người nghĩ như vậy đến cũng có thể.”

Doanh Chính nói xong, Từ Ngôn liền cảm giác chính mình sau lưng truyền đến nguy hiểm tín hiệu, vội vàng cong lưng, xoa đầu vị trí bay qua một phen cự kiếm.

Căn bản không có nhìn đến Doanh Chính động tác, nhưng là kia thanh kiếm là như thế nào xuất hiện?

Đôi mắt tròn to, Từ Ngôn tỉnh ngộ lại đây, hấn đã đoán được Doanh Chính năng lực là cái gì, hoàn mỹ không gian lực lượng!

Không phải Trình Từ cái loại này có thể ở cự ly ngắn nội tiến hành di động không gian lực lượng, mà là chân chính không gian lực lượng, có thể cho vật thể, thân thể, thậm chí là thân thể tiến hành không gian di động.

Nói như vậy nói..... Doanh Chính không phải tốc độ quá nhanh, mà là tiến hành không gian di động tới chính mình trước mặt.

Xem ra..... Chỉ có thể đem toàn bộ không gian hỏng mất rút mới có thể hạn chế trụ hấn sao?

“Người là tưởng liền tính đem cái này không gian hỏng mất đúng không?”

Doanh Chính nhìn về phía Từ Ngôn nói, không để ý tới Từ Ngôn đầy mặt kinh ngạc chỉ sắc, Doanh Chính cười cười.

“Trẫm năng lực đi ra ngoài cái này không gian quả thực là dễ như trở bàn tay, cho nên người suy nghĩ cái loại này phương pháp căn bản không có khả năng đối ta tạo thành bất luận cái gì ấn tượng, bất quá người cũng không phải hoàn toàn không có liên cơ hội.”

Vươn ra ngón tay, hướng tới Từ Ngôn ngoéo một cái.

“Đánh bại trẫm là được.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 294: Thích người

Đã không có bất luận cái gì biện pháp, ngay cả cuối cùng đồng quy vu tận chiêu thức đều đã đối Doanh Chính sinh ra không được bất luận cái gì tác dụng, Từ Ngôn rất rõ ràng nếu chính mình thật cùng hắn đánh lên tới hậu quả là cái gì.

Tuyệt đối là chính mình bị xử lý.

Cho dù có Âm Dương Nhân loại này nghịch thiên đôi mắt cũng không có bất luận cái gì biện pháp, trong cơ thể đến từ Lưu Bang lực lượng cũng không có cùng chính mình thân hình hoàn toàn dung hợp, liên tính dung hợp lúc sau cũng không nhất định cùng không phải đỉnh trạng thái Doanh Chính đánh nhau.

“Đánh bại người..... Nói nhưng thật ra nhẹ nhàng.”

“Nhưng là người chỉ có con đường này có thể đi rồi không phải sao.”

Doanh Chính thu hồi coi khinh chỉ sắc, mặt mang nghiêm túc.

“Người là duy nhất làm trẫm hơi chút sinh ra hứng thú đối thủ, cho nên trẫm phải dùng toàn lực tới đánh bại người.”

Thân thể giống như bị phân giải giống nhau, ở Doanh Chính nói xong câu đó kia một khắc, thân thể hắn liền phân giải thành hạt trạng thái, sau đó biến mất.

Cảnh giác lên, đã biết Doanh Chính năng lực, nhưng là phòng thủ lên cũng không có khả năng dễ dàng như vậy, rốt cuộc..... Đạt tới loại này cảnh giới toàn thân liền không có một tia oán khí để sót căn bản vô pháp phát hiện đối phương ở địa phương nào.

“Oa phốc!”

Hết thắm một tiếng, Từ Ngôn nhìn xuất hiện ở chính mình trước mặt Doanh Chính, bụng toàn bộ bị đá gần trong cơ thể, dạ dày tựa hồ đang ở run rẩy, Từ Ngôn chỉ cảm thấy trong cơ thể khí quan tựa hồ ở quay cuồng, có một loại muốn ngất xỉu đi cảm giác.

Thân thể biến mất, vận dụng không gian năng lực, Từ Ngôn thân thể ở một bên xuất hiện.

Đậu má..... Đây căn bản không có khả năng đánh thắng a.....

Chà lau khỏe miệng, máu tươi đi lưu ra tới, Từ Ngôn tại nội tâm bên trong âm thầm thâm nghĩ, loại này cấp bậc công kích cũng không phải là cái loại này tiểu miêu tiểu cầu có thể đạt tới.

Chỉ là đơn giản một kích cũng đã mau khiến cho Từ Ngôn đánh mất sức chiến đấu, vô pháp tưởng tượng nếu Doanh Chính toàn lực công kích nói sẽ là một loại bộ dáng gì cảnh tượng.

“Quả nhiên vẫn là quá yếu..... Tuy rằng làm trẫm cảm nhận được lạc thú, nhưng là chung quy vẫn là sinh ra không được bất luận cái gì uy hiếp.”

“Ha ha.....”

Cười lạnh hai tiếng, Từ Ngôn che lại bụng run rẩy đứng lên, cố nén suy nghĩ muốn khom lưng xúc động, thẳng thắn sống lưng.

“Nói như vậy vô dụng vô nghĩa làm gì. .... Có bản lĩnh lại đến a!”

Doanh Chính biểu tình đột nhiên biến đổi, đối với Từ Ngôn loại này trào phúng hẳn có thể nói tương đương khó chịu. Giống như là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ giống nhau.

Phịch một tiếng, ** tiếng đánh truyền đến, Từ Ngôn thân ảnh bay ngược đi ra ngoài, từng đợt quần đau từ ngực truyền đến, xương sườn phẳng phất cắt đứt.

Trên thực tế, hẳn là đã đoạn rớt vài căn.

Nhưng là trong thời gian ngắn còn chết không xong.

Nắm lên Từ Ngôn cổ áo, Doanh Chính nhìn Từ Ngôn kia khuôn mặt.

“Ngươi còn có thể căng được bao lâu?”

“Ha ha. .... Ta như thế nào biết. ....”

Mí mắt trở nên thực trầm, thật giống như không mở ra được giống nhau, này căn bản không phải lực lượng vấn đề, mà là cảnh giới. Tuy rằng đã cùng là một cái cảnh giới người, nhưng là vô pháp cùng đã thuần thực vận dụng loại này cảnh giới Doanh Chính sở chống lại.

Sẽ chết. ....

Từ Ngôn vươn tay, ở Doanh Chính tầm mắt nội bắt tay nắm thành quyền, đối với hẳn tới thượng một quyền.

Mềm oặt không có bất luận cái gì lực sát thương.

“Hừ, tạp ngư!”

.....

.....

Từ Phúc tình huống đã được đến thư hoãn, đôi mắt truyền lại tới cảm giác đau đớn đã biến mất, nhưng là như cũ buộc đôi mắt vô pháp mở.

Doanh Chính đã đem đó là đôi mắt hủy diệt rồi, mất đi Âm Dương Nhân Từ Phúc giống như là người mù giống nhau, buộc đôi mắt. Không nói một lời.

Võ Tắc Thiên đứng thẳng ở một bên, nhìn Từ Phúc.

“Thắng suất có bao nhiêu.”

Đơn giản sáng tỏ vấn đề.

Từ Phúc còn lại là yên lặng một hồi, sau đó sắc mặt mang theo cười khổ.

“1% đi. .... Có lẽ càng thiếu.”

Nghe được Từ Phúc nói, Võ Tắc Thiên trên mặt lộ ra kinh ngạc thần sắc. Hiển nhiên cùng năng phóng chừng có chút chênh lệch.

“Như thế nào sẽ, Từ Ngôn cũng đã đạt tới cái loại này cảnh giới, sao có thể sẽ chỉ có 1% điểm thắng suất. ....”

“Ngươi biết Doanh Chính đình thực lực sao?”

Tuy rằng đã không có hai mắt, nhưng là Từ Phúc vẫn là đem đầu nâng lên. Sau đó trên mặt lộ ra lạc tịch thần sắc.

“Ta đã thấy. .... Năm đó đạo giáo, đạt tới cái loại này cảnh giới có mấy chục cái, nhưng là hy sinh sở hữu cái kia cảnh giới cường giả tác chi là miễn cưỡng đối lấy phong ấn. Hiện giờ phong ấn bị đánh vỡ, thế gian đã không ai có thể đánh bại hẳn. ....”

“Đã không ai bất luận cái gì biện pháp sao. ....”

“Cũng không phải nói xong toàn không có hy vọng.”

Chuyện vừa chuyện, Từ Phúc nói.

“Từ Ngôn cũng không có đem chính mình trong cơ thể lực lượng hoàn toàn hấp thu, tuy rằng không biết hẳn ở mặt pháp thời đại gặp cái gì, nhưng là có thể nghĩ là thực không tới kỳ ngộ. .... Nếu hẳn có thể đang đợi chút thời điểm, hoàn toàn đem trong cơ thể lực lượng hấp thu lúc sau lại đến nói. ....”

Nói còn chưa dứt lời, áp lực không trung phía trên liền lại một lần truyền đến rách nát thanh, pha lê rách nát tiếng vang vang lên, một bóng hình từ không trung trong hạ xuống, thật sâu nện ở mặt đất phía trên.

Võ Tắc Thiên sắc mặt biến đổi, tuy rằng không có nhìn đến mặt, nhưng là từ trang phục đi lên xem vừa mới rơi xuống người kia xác thật là Từ Ngôn không có lầm.

Đã phân ra thắng bại sao!

Doanh Chính thân hình hiển hiện ra, từ trong hư không xuất hiện, trên mặt khinh thường thần sắc càng thêm du liệt.

“Tập ngư chung quy chỉ là tập ngư mà thôi. ....”

Đem mặt đất thật sâu tập ra một cái hố, nằm ở mặt trên, Từ Ngôn hai mắt thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm không trung phía trên kia đạo thân ảnh.

“Từ Ngôn!”

Vẫn luôn đứng ở Võ Tắc Thiên bên cạnh Thẩm Giai kêu một tiếng, vội vàng chạy tới Từ Ngôn nơi vị trí, nhảy xuống đi, trong mắt chứa đầy nước mắt.

“Ngươi như thế nào. ....”

“Xong rồi. .... Hết thầy đều xong rồi. ....”

Đôi mắt liền sắp không mở ra được, đối om chính mình Thẩm Giai hoàn toàn thấy không rõ lắm, cái này mơ mơ màng màng luôn là quên sự tình, làm bạn chính mình vượt qua một đoạn nhật tử nữ quý, Từ Ngôn vẫn là có ấn tượng. ....

Tới rồi cuối cùng, còn đều là ai cũng chưa có thể cứu. .... Hết thầy đều không có thay đổi, Doanh Chính cuối cùng vẫn là sẽ được đến thiên hạ này.

Mà chính mình. ....

Ngón tay hơi hơi rung động, Từ Ngôn cảm giác chính mình giọng nói phát làm, môi run rẩy suy nghĩ muốn nói ra một ít lời nói tới.

Trình Tử. ....

Nếu ngươi nhìn đến ta loại này bộ dáng nhất định sẽ mắng ta đi. .... Thật là ngu xuẩn, ngươi vẫn luôn đều nhớ rõ ta, mà ta lại quên mất ngươi lâu như vậy. ....

Mí mắt trở nên phát trầm.

Từ Ngôn tầm mắt đã bắt đầu trở nên mơ hồ, cái này làm cho ở một bên Thẩm Giai lớn tiếng khóc ra tới, tựa hồ đã cảm giác được Từ Ngôn không được.

Thực xin lỗi. .... Trình Tử, không có biện pháp ở sống sót. .... Đã không nghĩ lại tiếp tục đi xuống, như vậy ta. .... Không tư cách ở tiếp tục nghĩ ngươi sống sót.

【 ngu ngốc. 】

Ân? Là ảo giác sao. ....

【 còn không có kết thúc 】

Một tia ánh sáng ở Từ Ngôn trước mắt, giống như đom đóm giống nhau đều quang mang, đó là. .... Trình Tử sau khi chết sinh hóa quang mang, Từ Ngôn nhớ rõ rõ ràng bỏ vào cái chai mới đối. ....

Quang mang gia tăng, Trình Tử mặt vô biểu tình mặt xuất hiện ở Từ Ngôn trước mắt, như cũ là trong trí nhớ kia pho bộ dáng, màu trắng váy liền áo, màu đen tóc đẹp, cùng với. ....

Trình Tử vươn tay, bắt được Từ Ngôn cánh tay, vẫn luôn mặt vô biểu tình một khuôn mặt, nở rộ mở ra một tia mỉm cười.

Rất nhỏ đến phát hiện không đến mỉm cười xuất hiện ở Từ Ngôn trước mắt.

【 thích nhất ngươi, Từ Ngôn 】

Chương 295: Phá rồi mới lập

Đột nhiên nói ra nói như vậy, làm Từ Ngôn sững sờ ở tại chỗ.

Lâu như vậy, từ nhận thức Trình Tử đến bây giờ, Từ Ngôn chưa bao giờ nghe được quá Trình Tử nói qua thích người ba chữ, tuy rằng trên mặt mỉm cười nếu không phải nhìn kỹ nói căn bản nhìn không ra tới, nhưng là hiểu biết Trình Tử Từ Ngôn vẫn là thấy được.

Trình Tử.....

Nhìn Trình Tử duỗi lại đây bàn tay, Từ Ngôn nâng lên tay nhẹ nhàng đụng vào.....

Này không phải mộng.

Từ Ngôn bỗng nhiên có một loại muốn khóc xúc động, này đại khái chính là cái gọi là chỉ có mất đi lúc sau mới có thể hiểu biết đã từng là cỡ nào quý giá.

Không phải lần đầu tiên sờ đến quá Trình Tử tay nhỏ, tuy rằng biết nàng đã chết thật lâu, tuy rằng tay nàng chừng lạnh băng như là khối băng giống nhau, nhưng là Từ Ngôn thích nhất bắt lấy Trình Tử tay.

Mềm mại, giống như mới ra nôi màn thầu, tuy rằng không phải thực chuẩn xác so sánh, nhưng là lại đúng là hiện thực vẽ hình người, tuy rằng mất đi Trình Tử chỉ là gần gần hai ngày, nhưng là Từ Ngôn lại cảm thấy đã qua hai trăm năm lâu như vậy.....

Bất tri bất giác, Trình Tử đã chân chính dung nhập Từ Ngôn linh hồn bên trong, đã là không thể thiếu một phần tử.

“Trình Tử..... Ta không có cách nào..... Ta căn bản đánh không lại hấn.....”

【 còn không phải từ bỏ thời điểm 】

Trình Tử thanh âm lại một lần ở Từ Ngôn bên tai vang lên, kia trương quen thuộc khuôn mặt ở chính mình trước mắt nở rộ mở ra, Từ Ngôn ngây người nhìn Trình Tử.

Vươn đôi tay, vây quanh Từ Ngôn.

【 còn không phải từ bỏ thời điểm, người còn có thắng lợi hy vọng 】

“Chính là.....”

【 quên mất lúc trước đáp ứng quá chuyện của ta sao 】

Từ Ngôn ngơ ngác nhìn nói ra những lời này Trình Tử.

【 không đến cuối cùng một khắc tuyệt không từ bỏ 】

Nhẹ nhàng đẩy ra Từ Ngôn, Trình Tử thân thể bắt đầu hướng tới không trung phía trên thổi đi, Từ Ngôn luống cuống lên, giãy giụa đứng lên muốn bắt lấy Trình Tử.

“Không cần!”

【 vì người, càng vì con của chúng ta 】

“Người nói rõ ràng, hải tử là chuyện như thế nào!”

Trình Tử thân ảnh biến mất, Từ Ngôn nói ra cuối cùng một câu không biết Trình Tử có hay không nghe rõ, trong óc bên trong hồi ức giống như điện ảnh giống nhau ở chính mình trong đầu thoáng hiện.

“Hải tử..... Nguyên lai là khi đó lưu lại.....”

Khóe miệng. Mang theo một tia ý cười.

.....

.....

“Xong đời..... Hết thầy đều xong rồi.....”

Từ Phúc lăm bằm tự nói, đứng ở bên cạnh hấn Võ Tắc Thiên cũng là đầy mặt hàn quang chi sắc, loại này là tệ nhất kết cục, làm người thắng Doanh Chính tuyệt đối không có khả năng buông tha chính mình.

“Từ Ngôn?”

Thẩm Giai đành chỉ khóc thút thít, nhìn đột nhiên xuất hiện ở Từ Ngôn thân thể mặt ngoài màu đen vật chất nghi hoặc kêu một tiếng.

Nàng thanh âm thành công hấp dẫn Võ Tắc Thiên tầm mắt, nhìn kia càng ngày càng nhiều màu đen vật chất bao vây lấy Từ Ngôn, nàng trên mặt xuất hiện khiếp sợ thần sắc.

“Này..... Đây là?”

Thẩm Giai bị văng ra, ngã ngồi trên mặt đất, kinh hoàng thất thố nhìn bị màu đen vật chất bao bọc lấy Từ Ngôn, Thẩm Giai run run môi.

Nàng không biết đây là có ý tứ gì.

Làm lại ngồi ở ngự giá phía trên. Doanh Chính nhìn nằm trên mặt đất giống như kén giống nhau đều đồ vật, trên mặt lậu ra tới ngạch trầm tư biểu tình.

Chẳng lẽ là kia tiểu tử lưu chuẩn bị ở sau?

Doanh Chính nghĩ như vậy đến, nhưng là thực mau liền không thêm để ý, bởi vì đối hấn mà nói bất luận biến thành bộ dáng gì, trước sau đều không phải đối thủ của hấn.

“Hừ, tạp ngư trước sau là tạp ngư.”

Màu đen kén từ trung gian vỡ ra, rất nhỏ tiếng vang lại ở ngay lúc này phá lệ chói tai, Thẩm Giai nhìn vỡ ra kén, miễn đầu óc tràn ngập nghi hoặc.

Nàng không biết giờ này khắc này kén nội Từ Ngôn là tình huống như thế nào.

Nhưng mà Võ Tắc Thiên còn lại là khiếp sợ nói không nên lời bất luận cái gì lời nói tới. Chỉ là nhìn phát sinh ở trước mắt một màn.

Phanh! Một tiếng, toàn bộ kén nổ tung, dày nặng kén nện ở trên mặt đất chấn khởi từng trận tro bụi, khiến cho Thẩm Giai thấy không rõ lắm bên trong là tình huống như thế nào.

Ngã ngồi trên mặt đất. Còn không có đứng lên Thẩm Giai liền cảm giác có một bàn tay bắt được chính mình cánh tay, theo bản năng muốn tránh thoát nhưng nhìn về phía kia cái cánh tay người đều tay khi, cả người瑟瑟 ở nơi đó.

“Từ Ngôn.....?”

Trong óc bên trong tràn ngập nghi hoặc.

Đối với trước mắt cái này cơ hồ cùng Từ Ngôn lớn lên giống nhau như đúc người, Thẩm Giai lại bỗng nhiên sinh ra không dám tương nhận ý tưởng. Giống như lại soái.

“Qua bên kia đứng đi, Thẩm Giai”

Từ Ngôn mở miệng, trầm thấp thanh âm nghe không ra là cái gì cảm xúc. Nhẹ nhàng đem Thẩm Giai túm khởi, theo sau Thẩm Giai liền cảm giác thân thể của mình không chịu khống chế giống nhau đều hướng tới Võ Tắc Thiên nơi vị trí bay đi.

Thẳng đến..... Đứng ở trên mặt đất.

Đứng xa xa nhìn Từ Ngôn, Thẩm Giai không biết nên nói chút cái gì, yên lặng thật lâu sau mới mở miệng nói.

“Hấn..... Thật là Từ Ngôn sao.....”

“Ai biết.....”

Võ Tắc Thiên như là có lệ nói thầm nói, theo sau cau mày nhìn chỉ để lại bóng dáng Từ Ngôn, trong đầu sinh ra nào một tia ý tưởng thực mau đã bị hấn phủ quyết rớt.

Ngẩng đầu, nhìn về phía ngự giá phía trên Doanh Chính, còn có ngồi ở hấn một bên nhìn đến Từ Ngôn xuất hiện về mặt kinh hi biểu tình, nhưng lại run sợ vẫn không nhúc nhích Lan Lan.

“Đây là người chuẩn bị ở sau?”

“Xem như đi.”

Từ Ngôn trả lời nói.

Nâng lên tay nắm chặt thành nắm tay, tựa hồ là ở ném thử một chút chính mình lực đạo, theo sau nhìn về phía Doanh Chính.

“Thân thể này tựa hồ đã cụ bị đả đảo lực lượng của ngươi.”

“Nga, đả đảo trăm lực lượng sao? Kia trăm nhưng thật ra tưởng ném thử một chút”

Nói xong, Doanh Chính lại một lần xuất hiện ở Từ Ngôn trước mặt, trầm trọng một kích đả kích ở Từ Ngôn mặt bộ, hoàn hoàn toàn toàn thừa nhận rồi này một kích, Từ Ngôn chỉ là nghiêng mặt, nhưng là tâm mắt lại còn tập trung ở Doanh Chính trên mặt.

“Chỉ có loại trình độ này sao.....”

Từ Ngôn nói, theo sau Doanh Chính liền tràn đầy kinh ngạc ánh mắt nhìn chỉ dùng phần đầu lực lượng liền đem chính mình lực đạo đình trở về Từ Ngôn.

“Ngươi.....”

“Chết mà sống lại, phá rồi mới lập..... Loại này lời nói đại khái đúng là phù hợp giờ này khắc này ta.”

Nắm chặt nắm tay, Từ Ngôn đồng tử từ màu đen biến hóa vì kim sắc, chói mắt kim quang ở Doanh Chính trước mắt thoáng hiện.

“Ta hẳn là cảm tạ ngươi, nếu không có vì sống lại ngươi sở làm hết thảy, ta sẽ không thức tỉnh Âm Dương Nhân, sẽ không gặp được Trình Từ, sẽ không cùng Triệu Từ có bất luận cái gì giao thoa, sẽ không nhận thức giờ này khắc này ta sở nhận thức nhiều người như vậy..... Sẽ không ý thức được, nguyên lai thế giới này còn cất dấu nhiều như vậy siêu tự nhiên sự vật.”

Từ Ngôn nhìn Doanh Chính.

“Nhưng là, bởi vì ngươi, hại chết Lan Lan, bởi vì ngươi làm cho Mao Chí Cường từ đây đã không có tỷ tỷ, bởi vì ngươi Trình Từ chân chính chết đi..... Là ngươi, đem ta sinh hoạt giáo hồng bát, sau đó rồi lại đem sở hữu hết thảy cho ta toàn bộ hủy diệt.”

Ánh mắt không chứa có một tia sinh khí, Từ Ngôn lạnh lùng nhìn Doanh Chính.

“Nếu không làm ra loại chuyện này, đại khái chúng ta sẽ ở chung thực vui sướng.....”

“Nhưng kia chỉ là đại khái!!”

Rõ ràng cuối cùng một câu, nắm chặt nắm tay từ hạ mà thượng hướng tới Doanh Chính bụng đá tới, nháy mắt Doanh Chính trên mặt biểu tình đọng lại.

Trong ánh mắt tràn ngập khó có thể tin.

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 296: Kết thúc

Hắn như thế nào sẽ có được lực lượng như vậy?

Đầy mặt kinh ngạc, Doanh Chính khó có thể tin nhìn trước mắt đầy mặt hàn quang Từ Ngôn, thân thể truyền đến cảm giác nói cho hắn này một kích trí mạng tính.

Che lại bụng, lui về phía sau vài bước, Doanh Chính ổn định thân hình.

Tới bọn họ cái này cảnh giới lúc sau, thân là quý quái những cái đó năng lực liền không có bao lớn tác dụng, không bằng dùng nắm tay tới đánh càng thêm đúng chỗ.

Nhưng là Doanh Chính vô luận như thế nào cũng không thể tưởng được, phía trước bị chính mình treo lên đánh Từ Ngôn thế nhưng tại đây ngán ngùng thời gian trong vòng phát sinh phản sát. ....

Này chẳng lẽ chính là Âm Dương Nhân tiềm lực?

Khiếp sợ về khiếp sợ, nếu chỉ là này vô cùng đơn giản một kích tựa như làm Doanh Chính nhận thua cái kia liền kém xa lắc, thực mau liền bãi chính bản thân hình, Doanh Chính nhìn về phía Từ Ngôn, khoe miệng mang theo một tia coi khinh ý cười.

“Như vậy mới có chút ý tứ. ....”

Cũng không có tiếp hấn nói, Từ Ngôn như cũ là mặt vô biểu tình, đối với trước mắt Thủy Hoàng Đế, Từ Ngôn không có chẳng sợ một tia hảo cảm.

Đem cho nên hết thấy giáo thành hồngбет cũng bất chính là hấn sao?

Huống chi, hỗn đản này giống như vẫn là loli không. ....

Doanh Chính thân ảnh biến mất, Từ Ngôn nâng lên tay phải đưa tay về phía trước, bắt được đột nhiên xuất hiện Doanh Chính thủ đoạn, trên mặt trào phúng ý vị mười phần.

về phía sau lôi kéo, tay trái nắm tay hướng tới Doanh Chính mặt bộ công kích, nhưng lại bị Doanh Chính tay phải gắt gao nắm lấy, vừa định mở miệng nói chuyện, Doanh Chính liền thấy được Từ Ngôn trên mặt ý cười.

Không xong!

Ý thức được không tốt, muốn buông tay, nhưng là đã chậm, Từ Ngôn nắm tay bỗng nhiên nổ mạnh mở ra, cái loại này được thật lớn đánh sâu vào làm cho Doanh Chính cả người bay ngược đi ra ngoài.

Đem oán khí áp súc thành một chút, sau đó toàn bộ phun trào.

Rất đơn giản phương pháp, nhưng là lại rất thực dụng.

Doanh Chính trên mặt bị bắn khỏi tro bụi khiến cho hắc hắc, trên người long bào cũng nhiều gấp biến đến cũ nát bất kham, trên mặt biểu tình trở nên khó chịu lên.

“Tập ngư, dám đem trăm y quan bắn thượng tro bụi.”

“Nói như vậy ta hấn là cảm giác được vinh hạnh? Rốt cuộc ta chính là đem không ai bì nổi Tần Thủy Hoàng y quan cấp làm bắn. ....”

Lắc lắc tay, tuy rằng vừa mới kia chiêu sinh ra không tòi hiệu quả, nhưng là cũng khiến cho Từ Ngôn bàn tay bị chấn đến tê dại.

Biểu tình trở nên nghiêm túc lên. Từ Ngôn nhìn về phía Doanh Chính.

“Quyết định thắng bại đi.”

“Ngươi cho rằng ngươi có thể thắng trăm?”

“Không thử xem như thế nào biết?”

Âm u dưới bầu trời, từng trận âm phong thổi lên, Doanh Chính cái gọi là quý quân đều đã đình chỉ tiến công, đứng ở một bên đợi mệnh.

Đây là Doanh Chính riêng hạ mệnh lệnh, ở Từ Ngôn xuất hiện kia một khắc khởi, sở hữu quý quân giống như là con rối giống nhau đứng ở tại chỗ bất động.

Cũng không có bất luận kẻ nào đi nếm thử công kích những cái đó quý quân, cái gọi là đạo giáo chính thống các đệ tử cũng là đứng ở một bên quan vọng này trận chiến đấu này.

Hai người thân ảnh cùng nhau biến mất không thấy, tiếp theo giây xuất hiện ở giữa không trung, hai bên nắm tay đối ở bên nhau, ở va chạm kia một khắc tựa hồ toàn bộ thế giới đều đang run động giống nhau.

Chỉ là nháy mắt. Hai người thân ảnh ở tầm mắt nội không vượt qua một giây liền lại một lần biến mất, mắt thường đã vô pháp bắt giữ đến bọn họ hai người động tác, chỉ nghe được tiếng xé gió ở trên bầu trời vang lên.

Từ Phúc đôi mắt đã nhìn không thấy, nhưng là lỗ tai lại có thể nghe rành mạch, nhưng mà Võ Tắc Thiên cùng Thẩm Giai còn lại là về mặt đại ra nhìn không trung phía trên.

“Này. .... Thật là Từ Ngôn sao. ....”

Thẩm Giai ở một bên nói thầm, nhưng mà một bên Võ Tắc Thiên còn lại là đầy mặt trầm tư, trong đầu tựa hồ nhớ lại cùng Từ Ngôn từng giọt từng giọt.

Vừa mới gặp mặt thôi điểm, kia tiểu tử còn chỉ là nhỏ yếu giống như con kiến giống nhau, nhưng tại đây ngăn ngừa không đến một năm thời gian. Hắn trên người liền đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nhìn không trung, Vô Tắc Thiên không có bất luận cái gì biểu tình.

Người thật sự rất lợi hại, Từ Ngôn.

.....
.....

“Đi tìm chết đi, tạp ngư!!!”

Nổi giận gầm lên một tiếng. Một thân rách nát quần áo Doanh Chính bỗng nhiên ném ra giống như bóng đá giống nhau đồ vật, đó là căn cứ vừa mới Từ Ngôn sờ làm ra công kích mà diễn biến lại đây.

Tốc độ thực mau, Từ Ngôn nhanh chóng đánh ra một kích, nắm tay cùng hình cầu tiếp xúc.

Oanh!!!!

Tiếng nổ mạnh truyền đến. Màu đen oán khí bao trùm toàn bộ không trung, khiến cho trên mặt đất người căn bản thấy không rõ lắm mặt trên đến tột cùng đã xảy ra cái gì.

Oán khí tán ra, hiển lộ ra Từ Ngôn thân ảnh.

Màu đen trường bào tay áo từ bả vai chỗ biến mất. Đại khái là nổ mạnh cấp toàn bộ thiêu hủy, bởi vì có tự động chữa trị thân thể hiệu quả, cho nên Từ Ngôn hiển lộ ở bên ngoài cánh tay còn hoàn hảo không tổn hao gì.

Từ lực lượng được đến nhắc nhở lúc sau, Từ Ngôn chữa trị năng lực cũng đạt tới đỉnh, bất luận cái gì bộ dáng thương thế đều có thể ở trong nháy mắt chữa trị xong.

Ngoài dự đoán còn lại là Doanh Chính cũng có đồng dạng năng lực, tuy rằng hắn chữa trị năng lực đại không bằng chính mình.

Nhìn trước mắt Từ Ngôn, đồng dạng trạng huống không thể nào tốt Doanh Chính nghiêng răng nghiêng lợi nhìn hắn, hiện giờ thực lực căn bản không phải Từ Ngôn đối thủ.

Nếu, có thể đạt tới đỉnh thực lực nói, Từ Ngôn căn bản là không đủ xem.

Chỉ cần hấp thụ cực âm thân thể.....

Cái này ý niệm chỉ ở Doanh Chính trong đầu tồn tại một giây đồng hồ thời gian, thời điểm liền biến mất không thấy, nếu khôi phục đỉnh thực lực đại giới là hy sinh Lan Lan nói..... Hắn tình nguyện không cần.

Không cần loại nào cũng có thể.

Tại nội tâm hạ quyết tâm, Doanh Chính nhìn về phía Từ Ngôn.

Hoạt động bả vai, Từ Ngôn nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt là Doanh Chính.

Trên mặt hàn quang chi sắc càng thêm nghiêm trọng.

“Cuối cùng một kích.”

“Cái gì?”

“Này, chính là ta cuối cùng một kích a!!!”

Phát ra rống giận, Từ Ngôn thân thể hướng tới Doanh Chính bay qua đi, nhìn đến đột nhiên nhắm phía chính mình Từ Ngôn, Doanh Chính làm ra phòng ngự tư thế.

“Kết thúc đi!!!”

Phảng phất xỏ xuyên qua thiên địa giống nhau, Từ Ngôn tay phải xuyên thấu Doanh Chính phòng ngự, thật sâu lâm vào thân thể hắn nội.

Đầy mặt khó có thể tin, Doanh Chính không nghĩ tới sẽ bị công kích như vậy đánh trúng.

“Nhưng..... Đáng giận.....”

Oanh!

Trong cơn mê oán khí nổ mạnh, Doanh Chính nói cũng không có nói ra tới, thân thể hắn ở giữa đã bị xô xuyên qua thành một cái thâm động.

Lập lòe màu trắng viên viên từ thân thể hắn nội tràn ra tới, càng ngày càng nhiều. .... Ánh mắt đã bắt đầu trở nên tan rã lên, nhìn trước mắt thờ hờ hờ Từ Ngôn, Doanh Chính cảm giác được không cam lòng. ....

Dời đi tầm mắt, nhìn về phía ngư giả phía trên Lan Lan. ....

Trong óc bên trong hồi ức giống như điện ảnh giống nhau thoáng hiện.

Kia đoạn nhất khổ nhất tử, vẫn luôn đắm đương tỷ tỷ nhân vật, lại đương chính mình bước lên hoàng đế bảo tọa thời điểm chết đi nữ nhân. ....

Khi còn nhỏ cùng Lan Lan có giống nhau như đúc mặt nữ nhân. ....

Ta có thể đi gặp người đi. ....

Ôm ý nghĩ như vậy, Doanh Chính nhắm lại hai mắt, thân thể tại đây một khắc nổ mạnh mở ra, tận trời ánh huỳnh quang tựa hồ đem toàn bộ âm u không trung chiếu sáng lên.

Doanh Chính, đã chết, ở hắn tử vong kia một khắc, hắn quỷ quân cũng giống như hư ảnh giống nhau chậm rãi biến mất, thẳng đến hoàn toàn nhìn không ra tồn tại quá dấu vết.

Từ Ngôn trên mặt hiện ra mỉm cười.

“Đại ca ca!”

Khóc nức nở truyền đến, từ ngư giả thượng đập xuống tới Lan Lan gắt gao ôm Từ Ngôn, mà Từ Ngôn còn lại là kinh ngạc một chút, theo sau đó là mặt mang mỉm cười nhìn Lan Lan.

Trở tay ôm nàng. ....

“Lan Lan. ....”

Vuốt ve Lan Lan đầu, Từ Ngôn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Đại ca ca ta. .... Rốt cuộc thắng đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 297: Ta kêu Từ Trinh Tử

Đại khái là thật sự sợ hãi, Lan Lan vừa khóc cái không ngừng, mặc cho Từ Ngôn như thế nào hống đều không có biện pháp, cuối cùng vẫn là khóc mệt, cho nên mới ghé vào Từ Ngôn trong lòng ngực

Thời gian vội vàng

Trong trí nhớ Lan Lan vẫn là cái này hình thể, nhưng là Từ Ngôn đã trở thành thành niên nam tử, ôm dáng người kiều Lan Lan, hắn trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cỗ cảm khái

Thắm Giai, cái này ở đặc thù thời gian đoạn làm bạn quá chính mình một đoạn thời gian nữ quý, Từ Ngôn đối nàng có không tới cảm quan

Có lẽ là khôi phục ký ức lúc sau, dĩ vãng sở dĩ làm sự tình cũng nhớ lại tới, nhìn về phía Từ Ngôn ánh mắt bên trong mang theo một tia xin lỗi, còn có. .... Nhiều còn có vui sướng

“Từ Phúc. ....”

Lắc lư đứng lên, hai mắt mù Từ Phúc chỉ có thể mặt mang mỉm cười nhìn Từ Ngôn, mắt đi Âm Dương Nhân Từ Phúc thọ mệnh tựa hồ đã không có bảo đảm, hẳn cũng sẽ giống bình thường người thường giống nhau sinh lão bệnh tử

Duy độc..... Có được Âm Dương Nhân Từ Ngôn còn sống ở cái này trên đời

“Kết thúc”

“Ta lúc trước quả nhiên không nhìn lầm ngươi.....”

Không biết là bởi vì vui sướng vẫn là phát ra từ nội tâm kích động, Từ Phúc trên mặt mang theo mỉm cười, cười tủm tỉm đối mặt Từ Ngôn

“Tuy rằng lúc trước nghĩ đến quá ngươi có thể thắng khả năng tính, nhưng là không nghĩ tới sẽ là nhanh như vậy..... Gần một năm thời gian ngươi cũng đã trưởng thành tới rồi loại tình trạng này”

“Đúng vậy..... Có được này một thân thân lực...lượng ta mất đi cũng quá nhiều.....”

Cười khỏ, Từ Ngôn nhẹ nhàng buông chính mình trong lòng ngực Lan Lan, nắm tay nàng nhìn về phía không trung, có lẽ là đối Từ Ngôn loại này hành động cảm giác được nghi hoặc, Lan Lan nháy đôi mắt nhìn Từ Ngôn

“Ngươi sờ, đem Âm Dương Nhân giao cho Trình Từ nàng liền thật sự có thể sống lại sao.....”

“Trước kia nhưng thật ra có thể, hiện tại ta không biết.....”

Từ Phúc nói

“Hiện giờ ngươi Âm Dương Nhân đã cùng thân thể của ngươi hòa hợp nhất thể, đôi mắt sở hàm lực lượng ta không rõ ràng lắm Trình Từ hay không có thể thừa nhận.....”

“Cũng chính là không có cách nào.....”

“Thực xin lỗi”

“Ngươi không cần thiết cùng ta xin lỗi”

Từ Ngôn lăm bằm, hẳn trong đầu nhớ tới vừa mới chỗ đã thấy Trình Từ, kia chưa từng gặp qua mỉm cười ở hẳn trong đầu đáp lại

“Trong lòng ta, nàng một tồn tại tuy rằng là cũ kỹ pháp..... Nhưng là ta đối này một tin tưởng vững chắc.....”

Từ Ngôn vuốt tâm oa, trên mặt mang theo mỉm cười, theo sau sắc mặt nghiêm túc lên

“Lời nói, ngươi cái chết lão nhân..... Lần trước đem ta đuổi về vài thập niên trước thời điểm ngươi có phải hay không phong tỏa ta một bộ phận ký ức?”

“Ha ha a.....”

Đối với Từ Ngôn dò hỏi, Từ Phúc lộ ra xấu hổ tươi cười

“Là cái kia nha đầu riêng dặn dò ta làm như vậy, tuy rằng ta cũng không biết nàng rốt cuộc là nghĩ như thế nào.....”

“Là Trình Từ?”

“Àn..... Ở đem ngươi đuổi về cái kia thời đại thời điểm, nàng riêng tìm được rồi ta, sau đó dặn dò ta điểm này, cho nên ta mới đem có quan hệ ngươi cùng Trình Từ tạo người kia đoạn ký ức phong ấn đi lên, nhìn đáng về ngươi là nghĩ tới”

“Àn rất rõ ràng..... Giống như là xem ta chụp điện ảnh giống nhau, bất quá xác thật thực kéo dài”

Lộ ra tiện tiện tươi cười, Từ Ngôn nói, theo sau liền trầm mặc xuống dưới, thật lâu sau mới hỏi nói

“Kia..... Hải tử đâu?”

“Ồ Trình Từ tự sát thời điểm, thai nhi đã thành hình, cho nên một ở Trình Từ trong bụng, chẳng qua này đây một loại quý anh phương thức trữ hàng.....”

“Nguyên lai một ở nàng trong bụng a.....”

Cúi đầu, nhìn đầy mặt nghi hoặc Lan Lan loại này nói chuyện nàng nhưng nghe không hiểu

“Thật đúng là cái. .... Hừ nha đầu. ....”

Nhìn về phía Võ Tắc Thiên, cái này còn vẫn duy trì thiếu nữ diện mạo nữ nhân

“Ngươi lúc trước làm ta tìm người ta đại khái đã tìm được rồi. .... Là Lý Trị đối”

Hướng tới Võ Tắc Thiên cười cười

“Không nghĩ tới ngươi vẫn là man chuyên tình sao, tuy rằng ở hán sau khi chết cướp hán Lý Đường gia giang sơn, nhưng ngươi một vẫn là hán. .... Là bởi vì cảm thấy không mặt mũi đi gặp hán cho nên mới đem chính mình nhốt tại nơi đó sao?”

“.....”

Võ Tắc Thiên không có đáp lời, chỉ là cúi đầu một lời không nói

Thật sâu hít một hơi, Từ Ngôn chính là lại đến trên mặt bài trừ tươi cười

“Hết thầy. .... Cũng đều nên kết thúc”

.....

.....

Thời gian vội vàng, trong nháy mắt Từ Ngôn đã thi đại học kết thúc

Thành công khảo vào cùng trong thành một khu nhà nhị bản tuy rằng không tính là hảo, nhưng là này tựa hồ đã là Từ Ngôn cực hạn

Sinh báo danh ngày, Từ Ngôn dẫn theo lữ hành rương nhìn trước mặt chụp lão trường là đội ngũ, mà các học trường nhìn đến nhưng nữ hài tử tắc một đám đều xum xoe chạy đi lên

Đầy mặt bất đắc dĩ chi sắc, Từ Ngôn nhìn về phía phía sau

“Lời nói thật. .... Các ngươi không cần thiết bồi ta tới thượng cái này đại học”

“Hừ, ngươi tưởng bờ, nếu không phải ta trùng hợp thi đậu này sở học giáo ta mới sẽ không. .... Sẽ không tới này sở học giáo thượng đâu”

Hàn Tiểu Hiểu, lúc trước hợp thiếu nữ giờ này khắc này đang đứng ở Từ Ngôn bên cạnh, trên mặt mang theo khinh thường thần sắc nói

Thành công dùng xem con rệp ánh mắt đánh lui xum xoe học trường lúc sau, ở nắng hè chói chang ngày mùa hè dương quang hạ, Từ Văn Tĩnh, Hàn Tiểu Hiểu, Triệu Tử ba người đứng ở Từ Ngôn bên cạnh

Tuy rằng đã đại học, nhưng là Từ Văn Tĩnh tính cách tựa hồ không có gì thay đổi, vẫn là cái loại này văn nhược bộ dáng, cho người ta một loại muốn khi dễ cảm giác

Triệu Tử ở lúc trước bị cưỡng chế tính đuổi về quê quán lúc sau, biết được Từ Ngôn đã đến sau đó trộm đi ra tới, bất quá chờ nàng đuổi tới thời điểm, Từ Ngôn đã về nhà. ....

Bất quá, tựa hồ Từ Ngôn tỷ tỷ từ thiên đối nàng cái gì kỳ quái nói, nàng cả người bắt đầu hướng Từ Văn Tĩnh dựa sát

Ôn nhu có chút làm người run sợ

Đối với Hàn Tiểu Hiểu này phúc ngạo kiều bộ dáng, Từ Ngôn không phát biểu bất luận cái gì ý kiến

Ở hán sau lưng nằm bò một người thiếu nữ

Cái này làm cho hán tại đây nóng bức mùa hè cảm giác được một tia lạnh lẽo

Đầy mặt hưởng thụ biểu tình, tên là Thẩm Giai nữ quý đôi tay hoàn Từ Ngôn cổ, hai chân mang theo Từ Ngôn phần eo tựa hồ ở nhắm mắt lại nghỉ ngơi

May mắn người khác nhìn không tới nàng, nói cách khác ai biết sẽ phát sinh sự tình gì

Ba nữ nhân ở sau người riu rít, sảo đầu óc có chút đau, đưa ra thượng WC lấy có rốt cuộc lưu khai

Từ Ngôn đứng ở WC, run lên hai hạ, đề thượng quần

Cũng không có làm Thẩm Giai theo kịp, mà là làm nàng ở ngoài cửa đợi

Ở bên ngoài hấp thu Từ Ngôn, nhìn trong gương kia khuôn mặt, đã trở nên thành thực lên, đã trích rút đôi mắt tựa hồ vì che dấu kỳ quái đôi mắt lại trọng

mang theo lên

Trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cổ lạc tịch cảm

Trong gương, bỗng nhiên hiện lên một người màu trắng thân ảnh

Từ Ngôn cả người đang xem đến cái kia thân ảnh lúc sau đại não trống rỗng, phản ứng lại đây, chạy đi ra ngoài nhìn đến lại là trống rỗng hành lang

Không có khả năng nhìn lắm

Tin tưởng vững chắc, Từ Ngôn chạy ra cổng trường

Mùa hè người đi đường rất nhiều, muôn hình muôn vẻ người đi ở trên đường cái, Từ Ngôn thả chậm bước chân, đi rồi vài bước ngừng lại

Bỗng nhiên cảm giác đôi mắt có chút lên men đứng ở chính mình trước mặt tên này nữ nhân làm hắn có loại muốn khóc ra tới xúc động

“Trình Từ.....”

“Vì cái gì một đi theo ta”

Mặt vô biểu tình nhìn Từ Ngôn, một thân tuyết trắng váy liền áo, sắc tóc đẹp như thác nước rơi tung trên vai, khăn trí mặt tựa hồ không nên xuất hiện trên thế giới này

Giống nhau như đúc

Hồi ức như thủy triều xuất hiện

Thật sâu hít một hơi, Từ Ngôn sửa sang lại chính mình cảm xúc, thay một bộ khuôn mặt tươi cười nhìn về phía giống quá Trình Từ nữ nhân

“Có thể giao cái bằng hữu sao?”

“Không thể”

“Kia..... Có thể nói cho ta tên sao?”

Tâm can thận dò hỏi, Từ Ngôn sợ đối phương sẽ cự tuyệt

Như là ở tự hỏi, mặt vô biểu tình một khuôn mặt thoát nhìn giống như là ở sinh khí giống nhau, tóc mái che đầy hai mắt thấy không rõ lắm nàng mặt

Ở Từ Ngôn nhìn không tới vị trí, nàng khoe miệng nổi lên một cổ ý cười, thực mau lại không thấy

Ngẩng đầu, nhìn Từ Ngôn

“Ta kêu, Từ Trình Từ”

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 287: Già Gia Tử

Từ Trình đang ở do dự nữa.

Do dự tiến hành khi.

Trước mặt lão nhân mặt thoát nhìn giống như là vừa mới đã trải qua tai nạn xe cộ giống nhau, trên mặt già nua thật sâu để lộ ra tới, chân thật đáng tin đây là một con lớn lên thực xấu lão nhân.

Bị lão cha tổng cổ ra tới mua đồ vật Từ Trình không thể hiểu được thấy được cái này tránh ở âm u chỗ hướng tới chính mình vẫy tay lão nhân.

Cẩn thận suy nghĩ một hồi, Từ Trinh đi qua.

“Mua phiến không?”

Mở đầu chính là thực kính bạo đề tài, ngay sau đó vì chờ Từ Trinh phục hồi tinh thần lại, lão nhân trước khai khoác ở trên người miếng vải đen, miếng vải đen thượng treo đầy đủ loại sắc tình phiến.

Chỉ là nhìn bìa mặt liền có một loại ngo ngoe rục rịch cảm giác.

Chân thật đáng tin, này không thể nghi ngờ đều là là hảo phiến tử.

U nang ngưng ngừng Từ Trinh cau mày, nhìn trước mắt lão nhân kia tràn ngập chờ đợi ánh mắt, bỗng nhiên sinh ra một loại ngưng ngưng cự tuyệt hẳn ý tưởng.

Trầm tư một hồi.

“Ta cảm thấy cần thiết đem giá roi chậm lại một ít. ....”

“Không quý, một bộ mới năm đồng tiền.”

“Nhưng ta trên người chỉ có hai khối năm. ....”

Từ trong túi đào cả buổi, mới móc ra hai khối năm Từ Trinh cảm giác chính mình trên mặt nhiệt nhiệt, đại khái là cảm thấy ngưng ngưng, thân là một người đi vào cao một học sinh thể nhưng ra cửa cũng chỉ mang hai khối năm. ....

“Này không thể được, tiền giới đều không phải cái này giá. ....”

“Ai nha, không cần để ý như vậy nhiều chi tiết, dù sao nhìn đáng về người cũng cả ngày không bán đi nhiều ít, thời đại này chính là tin tức thời đại, ai còn dùng a dvd loại này già cỗi đồ vật, đều là trực tiếp dùng máy tính nghĩ muốn cái gì bộ đáng tìm không thấy? Nếu không phải xem người lão nhân gia có thể ta mới mặc kệ người. ....”

Ngữ khí trở nên đúng lý hợp tình lên. Nhìn lão nhân kia do dự ánh mắt, Từ Trinh cảm thấy hấp dẫn.

“Dù sao ta quay đầu lại cho người tuyên truyền tuyên truyền, tương chúng ta loại này thanh thiếu niên mua hồi một hai bộ về nhà trân quý cũng là tốt.”

Nói xong. Không đợi lão nhân phản ứng lại đây, tùy tay bắt lấy kia sớm đã nhìn chăm chăm lão lâu phiến tử, hướng trong quần áo một sù, cường chế tính đem hai khối năm nhét vào lão nhân trong tay.

“Kia, như vậy từ biệt đi!”

Nói xong, xách theo một đại bao đồ vật Từ Trinh liền vội vội vàng vàng rời đi cái này âm u góc, chỉ để lại ngơ ngác lão nhân một mình một người phát ngốc.

.....
.....

Về đến nhà. Vừa mới mở cửa Từ Trinh liền thấy được không nên nhìn đến một màn.

Chính mình phụ thân chính lấy một loại thập phần không nam nhân tư thế ngồi xổm sofa bên, nghe một bên nữ nhân quở trách.

Nữ nhân kia điểm bụng phình phình, liền tính chỉ số thông minh không cao cũng có thể đủ để như trở bàn tay nhìn ra tới tên này nữ tính mang thai.

Nàng coi như là Từ Trinh mù mù. Cũng có thể nói là nhị mẹ.

Tên là Triệu Từ nữ nhân.

Trên thực tế, Từ Trinh thân sinh mẫu thân kêu Từ Trinh Từ, bất quá phụ thân giống nhau đều xưng hô nàng vì Trinh Từ, chẳng qua thân là thân sinh mẫu thân Trinh Từ lại hai mắt vô thần nhìn chăm chăm TV màn hình. Trong tay phùng một ly mạo hiểm nhiệt khí Bán Lam Căn.

Tựa hồ đặc biệt thích uống Bán Lam Căn. Đối với loại này đam mê Từ Trinh vẫn luôn đều tỏ vẻ không hiểu.

“Người đã trở lại. .... Đồ vật đâu?”

Nhìn đến chính mình nhi tử trở về, Từ Trinh lão cha tên là Từ Ngôn nam tử đứng lên, ho nhẹ hai tiếng, vẫn duy trì uy nghiêm hình tượng.

“Hôm nay siêu thị người có điểm nhiều. ....”

“Ngươi tuổi này cũng nên nhiều rèn luyện rèn luyện, ta giống ngươi lớn như vậy thời điểm chính là đã một mình một người sinh sống đã lâu.”

Tiếp nhận nhĩ tử trong tay đại bao bao nilon, Từ Ngôn xách theo đi vào phòng bếp.

Mà Từ Trình còn lại là nhìn ngồi ở trên sofa nhìn TV mặt vô biểu tình mầu thân, cùng vừa mới tựa hồ bị thấy được không nên xem đồ vật chính hướng tới chính mình xấu hổ cười nhị mẹ.

Đại khái lại là vì Từ Văn Tĩnh a đi cùng Hàn Tiểu Hiểu a đi sự tình ở sinh khí đi.....

Thờ dài, Từ Trình bỗng nhiên cảm thấy chính mình đầu có điểm đau.

Quý vòng thật loạn.

“Ta về trước phòng.”

.....

.....

Giữ cửa khóa lại. Tùy tiện đem bức màn kéo lên, đèn nhánh nhà ở nội chỉ có kia đài TV phát ra u ám quang mang. Lão lâu dvd tựa hồ còn có thể dùng, hết thấy chuẩn bị xong lúc sau, Từ Trình bắt đầu tiến vào trạng thái.

Tiếp theo TV quang nhìn ở bìa mặt thượng nữ nhân, Từ Trình theo bản năng nuốt một ngụm nước miếng, cha mẹ liền ở phòng khách, chỉ cần thanh âm phóng tiểu một chút, nhà ở cách âm hiệu quả bên ngoài là nghe không được.

Không thể hiểu được cảm giác được kích thích.

Run rẩy đem đĩa nhạc bỏ vào đi lúc sau, trong phòng bắt đầu truyền đến ong ong vận chuyển sinh, mãn hàm chờ mong nhìn TV, căn cứ bìa mặt thượng chữ tới xem, giống như là sự sinh linh tinh cốt truyện.

“.....”

Nhưng là qua thật lâu sau, như cũ đèn nhánh TV làm Từ Trình bỗng nhiên có một loại muốn xóc bàn xúc động.

“Này đặc sao hồ cha a!”

Cầm trong tay đĩa nhạc hộp vút trên mặt đất dẫm mấy đá, Từ Trình ý thức được chính mình bị lừa, hoa hai khối năm kết quả mua được lại là giả mạo ngụy kém sản phẩm.

Đậu má, căn bản không ra người!

Nói tốt sự sinh cầm ky chỉ luyện đâu! Nói tốt toàn bộ hành trình cao triều đâu!

Kết quả chỉ là bạch bạch cao hứng một hồi.

Thờ dài một hồi, nếu sự tình đã xảy ra, cái kia chết lão nhân phòng chừng đã sớm nên chạy, căn cứ ăn cái giáo huấn Từ Trình muốn đem đĩa nhạc rời khỏi tới lại phát hiện vô luận như thế nào cũng làm không đến.

Chỉ là phát ra ong ong tiếng vang, mà TV gia lại như cũ là đọc lấy chữ.

Sau đó, TV bỗng nhiên diệt.

“Không thể nào..... Này ngoạn ý cũng mang virus? Đây chính là lão cha dùng quá TV, làm hỏng rồi muốn ai mắng.....”

Tượng trưng tính chụp vài cái, phát giác hoàn toàn không có bất luận cái gì hiệu quả Từ Trình suy sút ngồi ở trên sàn nhà, sau đó nhận mệnh thờ dài.

Một hồi đi giải thích đi, bất quá trước đó trước đem đĩa nhạc làm ra tới vút bỏ, bằng không bị nhìn đến nói đã có thể xấu hổ.

Khom lưng đùa nghịch dvd Từ Trình bỗng nhiên cảm giác chính mình phòng trong bắt đầu có từng trận âm phong truyền đến, thực âm trầm cái loại này, cảm giác giống như là ở nóng bức mùa hè bỗng nhiên một chân đem người đá tới rồi nam cực giống nhau.

Không tự chủ rung mình một cái, Từ Trình cau mày nhìn về phía bức màn.

Hắn nhớ rõ rõ ràng đem cửa sổ quan hảo.

Đã hắc bình TV bỗng nhiên sinh ra một tia ánh sáng, ngay sau đó..... Một con tái nhợt thả mảnh khánh bàn tay duỗi ra tới.

Từ Trinh xem rành mạch.

Ở hẳn thế giới quan nội, tựa hồ không nên tồn tại loại này đồ vật, nhưng là giờ này khắc này hẳn xác thật thấy được..... Từ TV vươn tới tay.

Đậu má, này cũng không phải là phim kinh dị!

Giữa giữa từ trên mặt đất đứng lên, muốn chạy tới mở cửa Từ Trinh lại cảm giác có cái gì bắt được chính mình thủ đoạn, sức lực đại căn bản vô pháp tránh thoát.

Cứng đờ đầu xoay lại đây, Từ Trinh một bộ muốn khóc ra tới bộ dáng nhìn xuất hiện ở chính mình trước mắt mặt.

Coi như thanh tú nữ nhân, nếu làm nàng kia đầy mặt huyết ô xóa nói.....

Như vậy thoát nhìn quá đặc sao dọa người!

Run rẩy, Từ Trinh cổ đủ dừng khí, tựa hồ chạy cũng chạy không thoát, tưởng cùng đối phương câu thông một chút, không chuẩn liền buông tha chính mình.

Hiển nhiên hẳn suy nghĩ nhiều.

Hoàn hoàn toàn toàn từ TV bò ra tới nữ nhân, lấy một loại cực kỳ làm người mặt đỏ tư thế vượt làm ở Từ Trinh bụng.

Bị đè ở dưới thân Từ Trinh cảm giác chính mình lòng bàn tay đã bắt đầu ra mồ hôi.

Phát làm yết hầu thật lâu sau mới truyền đến một tia thanh âm

“Phiền toái vị này..... Nữ quý tiểu thư..... Ta tay đau, đừng bắt ta tay.....”

“.....”

Đáp lại hẳn chính là trầm mặc, gần gũi quan khán, này nữ quý mặt thoát nhìn man đúng giờ, nếu tẩy rửa mặt nói có lẽ sẽ càng tốt, đương nhiên nếu nàng không đồng nhất thẳng phản xem thường nói.....

Như vậy dư lại chỉ có lệnh người sờn tóc gây cảm giác.

“Cái kia..... Người là ai a.....”

Ôm thử tâm lý, Từ Trinh mở miệng hỏi, dù sao đối phương mười có tám chín sẽ không để ý tới hẳn.

Nhưng là ngoài dự đoán chính là nàng mở miệng.

Thanh âm nghe tới có chút khàn khàn, giống như là đã lâu không hé miệng nói chuyện qua giống nhau, dùng không quá tiêu chuẩn tiếng Trung nói.

“Ta kêu..... Già Già Từ (Cvter: Già Già Từ là Kayako Saeki).

Cvter vài lời: Thế là xong, tác khi viết bộ này còn học cấp 2 năm cuối nên bút lực còn yếu và tất nhiên cũng chẳng kéo dài được. Tác viết khá nhiều bộ và bộ nào cũng liên quan tới anime, và đương nhiên cũng chẳng dài.

Ta xem qua 6 bộ của tác này thì mới tuyển bộ Sadako này, mấy bộ khác thì hi được chừng vài chục chương là ta drop.

Tính ra bộ Sadako này cũng không thực sự hay, được đoạn đầu rất tốt nhưng vì hồ quá sâu mà năng lực không đủ nên càng về sau cốt truyện càng kém, văn phong bút lực cũng không tăng lên thôi. Ta làm bộ này vì thấy khá thú vị chuyện tình người cùng quý, ừ chính là mối quan hệ giữa Trinh Từ, Thẩm Giai và một số nữ quý khác với main thôi.

p/s(colgate): cảm ơn một số bạn đã theo dõi và ủng hộ, mong các bạn sẽ theo dõi những bộ tiếp theo mà Cvter làm

---

Bạn đang đọc truyện *Sadako Mang Thai Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

